

Ateizm, Weizm, Aryantalizme Çevaplar IV

ORYANTALİZM
OKSİDENTALİZM
NİHİLİZM
AGNOSTİSİZM

ATEİZM
DEİZM

İMAN

İSLAM

KUR'AN

KADIN

BİLİM

©-NG

HÜMANİZM

DNA

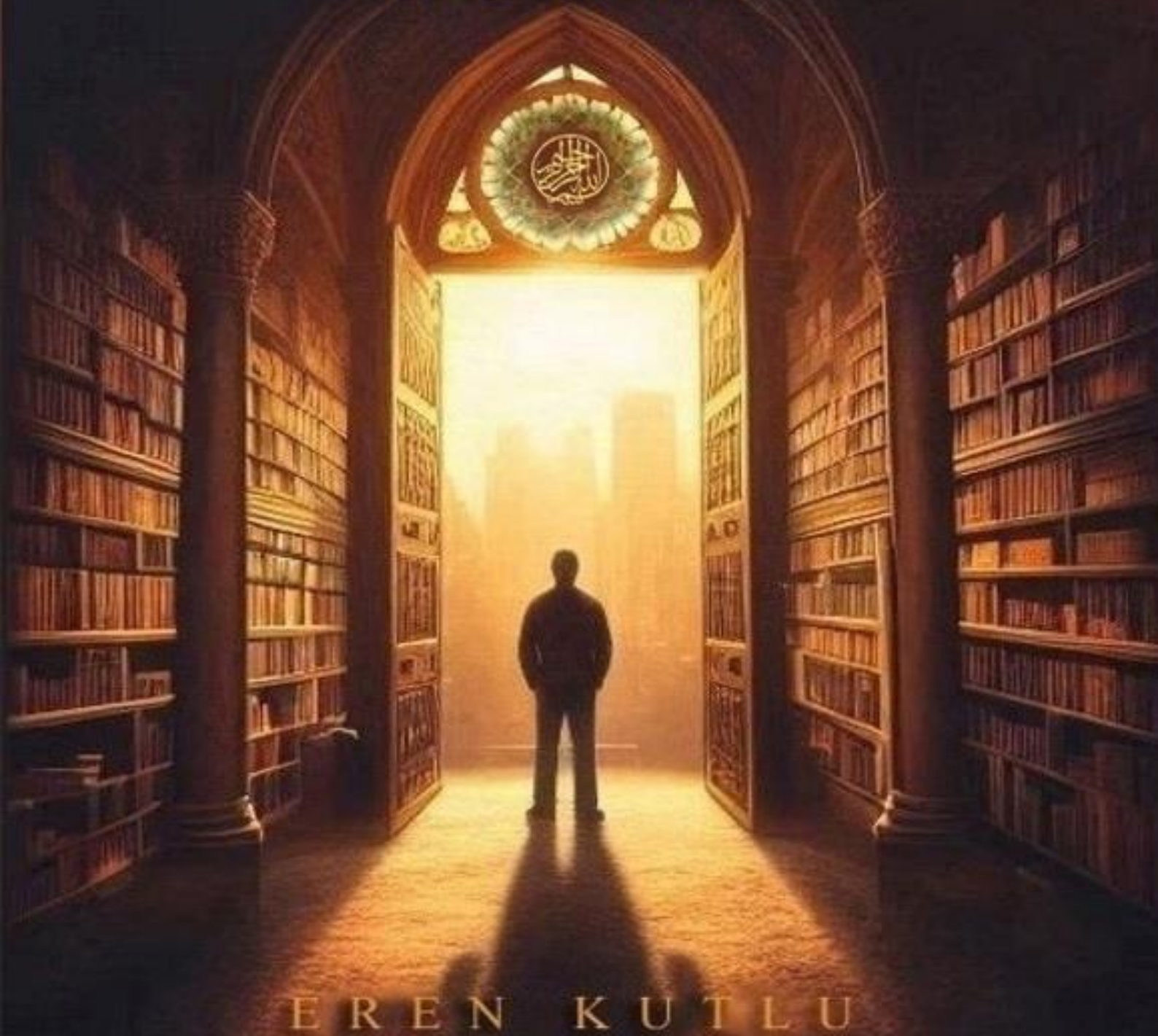
EREN KUTLU

ATEİZM VE DEİZME

VAHYİN AYDINLIĞINDA BİLİMSEL

CEVAPLAR

ATEİZM DEİZM

EREN KUTLU

Ⓐteizm, Ⓔizm, Ⓐryantalizme

Ⓒevaplar IV

Ateizm Deizm

Eren Kutlu

	Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı	5-12
	Evrım Teorisi	13-64
	Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz	65-105
	Kur'an, akıl, kalp	106-109
	Bilim adamlarının çoğu ateist mi?	110-111
	Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi	111-129
	Turan Dursun'a cevaplar	130-158
	T.Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar	159-170
	İlhan Arsel'e ve Erdoğan Aydın'a cevaplar	171-215
	Ateistlere cevaplar	216-251
Ateizm	Garanik olayı, Şeytan ayetleri	252-257
	Savaş esnasında uyulması gereken kurallar	258-269
	Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi	270-275
	Körelmiş organlar	276-279
	İfk Olayı	280-281
	Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar	282-300
	Agnostisizm Yanılgısı	301-304
	Ateizm yanılgısı	305-361
	Deizm Yanılgısı	362-386
Deizm	Dinsiz ahlak olur mu?	387-425
	Bilim değişmez mi?	426-443

Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve Cevabı

VI. yüzyıl Bizans felsefecisi İskenderiyeli Stephen tarafından yazılan, 'Horoscope' adlı eserde, 620 yılında Arap tüccardan işittiği alıntıyı şu şekilde nakleder: "Yesrib'te (Medine'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, 620'li yıllarda adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304) Ayrıca, "Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz. Peygambere de bir bölüm ayırmıştır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 257) Bu konudaki detaylar için, 'Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?' adlı yazımızdaki 'Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine' başlıklı yazıya bakılabilir.

İslam'ın ilk merkezi, o zamanlar Roma kontrolünde olan Petra olsa idi, bunun hem İslam kaynaklarında hem de Müslümanlarla ilişkiye geçen diğer kaynaklar ve özellikle de Roma kaynaklarında yer alması gerekmez mi idi? Halbuki bu iddiaya delil teşkil edecek yazılı 'tek bir kaynak' bile yoktur!

Yuhanna ed-Dımeşki/John of Damascus ki, nerede ise peygamberimizden yaklaşık 50 sene sonra doğmuştur ve İslam'a aslı astarı olmayan birçok iftiralar atmıştır! Bu ilk ve en meşhur İslam düşmanının bile bu büyük keşfi fark edememiş olması düşünülebilir mi, gerçekten olsa idi?! Gelelim iddia ve cevaplara.

1- Kanadalı bir fotoğrafçı ve belgeselci olan Dan Gibson'ın iddiası özetle şu şekildedir: "İslam'ın ilk yüzyılındaki camilerin kiblesi Petra'ya doğru olup Mekke veya Kudüs'e doğru değildir." Gibson bu iddiasını da, Emeviler döneminde yapılan bazı camilerin Petra'ya doğru yöneldiğini iddia ederek delillendirmeye çalışmıştır.

5

Aslında Bakara, 150. ayet tek başına tüm bu iddiaları ortadan kaldırmaya yeterlidir. "Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede bulunursanız yüzünüzü yine o tarafa döndürün ki, -haksızlığa saplanmış olanları dışında- insanların aleyhinize kullanacakları bir delil bulunmasın. Onlardan korkmayın, benden korkun. Ve bir de size nimetimi tamamlayayım, siz de hidayete eresiniz." Bu ayet Kur'an'da var iken, namazlarda okunurken neden Müslüman veya müşrik hiç kimse Petra konusunu gündeme getirmemiştir, neden hiçbir kaynakta bu konuda bir tartışma, itiraz olduğu nakledilmemiştir?!

Medine şehri, Petra ve Mekke şehirleri arasında bulunur. İlk mescid Medine'ye 6 mil uzaklıktaki Kuba'dadır. Bu ilk mescidin kiblesi de Mekke'ye doğrudur! Medine şehrindeki hiçbir eski mescidin kiblesi Petra şehrine doğru değildir ve tamamı Mekke'ye doğrudur. İlk yıllarda yapılan 'bazı camilerin' kiblesi 'tam olarak' Mekke'ye dönük değildir. Bu da çok doğaldır. Çünkü İslam'ın "o dönemlerinde trigonometri ve coğrafya bilimi yeteri kadar gelişmemiştir." Dolayısı ile kiblenin tam olarak Kâbe'ye doğru olması mümkün olamamaktadır. Ama Gibson tarafından kiblesi Petra olarak ilan edilen Anjar şehrindeki Emevi sarayının kiblesi bile Petra'ya doğru değil, Sina yarımadasına doğrudur. Ürdün'ün başkenti Umman'a yakın bir yerde olan diğer bir Emevi sarayının (Qasr al Mushatta) kiblesi Petra şehrine doğru gözüktü de, aslında bu saraydan düz bir hat çizildiğinde, yaklaşık olarak önce Petra'nın uzağından ama sonra Mekke'ye doğru bir had elde edilir ki, bu da o dönem için gayet ideal bir sonuçtur.

Başka camilerin de yönü Petra'ya yönelik değildir. Evet, mesela Endülüs/İspanya veya Kuzey Afrika'daki bazı camilerde kible yönü Mescidi Harama doğru tam tutturulamamıştır ama kible de asla Petra değildir! Bu tür yanlış hesaplamalar 'günümüzde bile' hâlâ devam edebilmektedir.

Şimdi yanlış hesaplanan herhangi bir yöndeki herhangi bir şehir Müslümanların asıl kiblesi mi ilan edilecektir?!

Yalova'daki o köyde 37 yıl yanlış kibleye yönelmişler

Yalova'da 37 yıldır Sugören Köyü'nde inşa edilen Merkez Camii'nin kiblesi yanlış olduğu gerekçeyle değiştirildi.

Denizli'nin Sarayköy İlçesi'nde 112 yıl önce yapılan, ancak sonradan kiblesinin yanlış olduğu ortaya çıkan A yıkımına başlandı.

© GÜNCEL 10 Kasım 2016 Perşembe 17:31

Caminin kible hatası 50 yıl sonra fark edildi

Aydın'ın Kuşadası İlçesi'ne bağlı Yaylaköy Mahallesi'nde cemaatin 50 yıldır yanlış kibleye namaz kıldığını ortaya çıktı. Yaylaköy Camii'nde kibenin 45 derecelik sapmaya yanlış olduğu belirlenirken, cemaat bundan önceki namazlarının kabul olup olmadığını merak etmeye başladı.

60 yıl boyunca namazı yanlış kiblede kıldılar

Orta Toros Q 21.01.2016 13:40 | Gökçekent, Bursa Q 21.01.2016 13:39 | 12/9
Kütahya'da 60 yıllık Kakaç Camii'nin yanlış olan kiblesi, cemaatin dikkatliyle düzeltilti.

Bunlarda Petra'ya mı dönüktü acaba?!

Yalova'da, 37 yıl önce inşa edilen Sugören Köyü Merkez Camisi'nin kiblesinin yanlış olduğu belirlendi. (NTV, 16.10.2018) Aydın'ın Kuşadası İlçesinde Yaylaköy Camisi'nin yanlış olan kiblesi 49 yıl sonra düzeltilti. (AA, 17.11.2017) Kütahya'daki Kakaç Camisi'nin hatalı olduğu cemaatin uyarısıyla 60 yıl sonra fark edilen kiblesi, düzeltilti. (AA, 21.1.2016) 112 yıl yanlış yere secde edilmiş. Denizli'nin Sarayköy İlçesi'nde 112 yıl önce yapılan, ancak sonradan kiblesinin yanlış olduğu ortaya çıkan Ağalar Camisi'nin yıkımına başlandı. (Akis Haber, 10 Kas 2016) Muğla Milas'a bağlı Gürçamlar Mahallesi'nde bulunan 40 yıllık camiinin kiblesinin yanlış olduğu bir sene önce ortaya çıktı. (Yeni Asır, 06 Ağustos 2023) Diyanet'te 2015'dan itibaren, yurtiçinde yeni yapılacak camilerin kiblelerinin doğru bir şekilde belirlenmesi amacıyla her ilden bir kişiye eğitim vermeye başlamıştır. Ayrıca bilinmelidir ki, "İslam âlimlerinin çoğunluğuna göre Kâbe'den uzakta bulunanların Kâbe 'istikametine' yönelmeleri yeterlidir. Kâbe doğrultusu, kişinin yüz açısı içerisinde kaldığı sürece namaz kılan kişi, kiblede sapmış sayılmaz." (İbn Receb el-Hanbeli, Fethu'l-bari, III/66-68; Merdavi, el-İnsaf, II/9; İbn Abidin, Reddül-muhtar, I/430; Din İşleri Yüksek Kurulu fetvası, Bakara 149. ayet)

Harizmi gibi Müslüman bilim adamlarının matematiği ve coğrafya bilimini geliştirmesinden sonra yapılan camilerin kiblesi, tam olarak Mekke'dir. Zaten bunu Dan Gibson bile kabul etmektedir.

Camilerin dış yapıları şehrin ana düzenine göre yapılmasına karşılık içerideki kible, matematiksel hesaba göre düzenlenmiştir. Peki, bu durumda camilerin yukarıdan uydu fotoğrafları ile kibleleri hakkında hüküm veren Gibson'ın metodu ne derece sağlıklı ve güvenilir olabilmektedir?!

Mavi Petra yönü Kırmızı Kabe yönüdür.

Şam Emevi cami, bir Bizans katedralinin üzerine inşa edilmişti. Tapınak ana yönüne göre hizalanmıştı. Kible duvarı güneyden 3 derece kadar sapar.

Londra Üniversitesinden Crone ve Cook, İslam'ın Mekke'de değil Arabistan'ın kuzeyinde bir yerde başladığını ileri sürmüşlerdi. 1991'de ise Crone ve Cook kitaplarını geri çekerler. Crone bunu şöyle (diyerek) itiraf eder: "Gençtik, bir şey bilmiyorduk. Kitap sadece bir hipotezdi, ikna edici bulgu değildi. Şu an bu tezin geçerli olduğunu düşünmüyorum." (Dr. Liaquat Ali Khan'ın www.thedailystar.net adresinden alıntılan; Öznur Özdemir, Saim Yılmaz, Revizyonist Tarihçi Patricia Crone'un Mevali Anlayışı, Tekirdağ ilahiyat dergisi, Tasavvur, Haziran 2021, c. 7, s. 1, s. 364) Ama Gibson bu iddiayı aynen kabul eder, alır ve gerçekmiş gibi savunmaya devam eder!

İsraili akademisyen Gideon Avni, hicri 2. asırda yapılan ve Petra'ya yakın olan 12 camiyi incelemiş ve bu camilerin kiblelerinin Petra değil Mekke olduğu görülmüştür. (G. Avni, "Early Mosques In The Negev Highlands: New Archaeological Evidence On Islamic Penetration Of Southern Palestine", 1994, Bulletin Of The American Schools Of Oriental Research, Volume 294, pp. 83-100)

2- İngiliz Prof. David A. King, ay takvimini düzenlemek, namaz vakitlerini ve kible yönünü belirlemek gibi konularda yüzyıllar öncesinin Müslümanlarının uyguladıkları teknikler hakkındaki bilgi birikimini, önceden bilinmeyen el yazması kaynakları kullanarak genişletmiş ve belgelemiştir. Prof. King, Gibson'ın "Petra tezini tümüyle yıkmak" amacı ile uzunca bir makale (<https://web.archive.org/web/20171008094238/http://muslimheritage.com/article/from-petra-back-to-makka>) kaleme almıştır. Bu makale ile Prof. King, Gibson'ın, 'modern akademik çalışmalardan habersiz olduğunu, kullandığı çoğu veriyi yanlış anladığını ve yorumlarının tamamen kusurlu olduğunu' ispat etmiştir. King, eleştirilerini sıralamaya şöyle devam eder: "Onun argümantasyonu zayıftı. Sadece camilerin yönelimlerini (baktığı yönü) sunmadığı için değil, aynı zamanda kaynakçası, kible konusunda yapılmış tek bir çalışma (bile) içermiyordu. Açıklığa kavuşturulması gereken ilk şey, 'erken camilerin Mekke'nin (veya Petra'nın) modern yönüne doğru yönlendirilmiş olmasının beklenemeyeceği' ve bu yöne bakmazlarsa "yanlış" olarak nitelendirilmemeleri gerektiğidir. Gibson'ın erken dönem bazı camilerin Petra'ya doğru bir açıyla karşı karşıya kaldıkları yönündeki 'keşfi' tesadüfidir; çünkü 'Müslümanların ilk kuşakları, Petra'nın yönünü bir-iki dereceye varan hassasiyette bulabilecek herhangi bir metoda sahip değillerdi.' Değillerdi

çünkü en azından herhangi bir coğrafi koordinata erişimleri yoktu ve (gereken düzeyde) bir matematik bilgileri bulunmuyordu. Gibson'un Petra'ya bakacak şekilde inşa edildiğini düşündüğü camilerden hiçbirisinin Petra ile bir ilgisi de yoktur." Ve bu akademisyen, yerli ateistlere ders olabilecek bir objektiflikte makalesini şöyle bitiriyordu: "İlk Müslümanların Mekke'nin yönünü doğru şekilde bulmalarının hiçbir yolu yoktu, ancak ellerinden gelenin en iyisini yapabildiler."

3- Gibson'ın iddiasının temel referans noktası, 'Google Earth' ile yaptığı tespitlerdir. Ama daha sonra yazdığı kitabında, Google Earth ile binaların kiblelerinin doğru şekilde tespit edilemeyeceğini bizzat kendisi itiraf etmiştir. Son kitabında, "Ben zaten Google Earth ile kibleleri tespit etmemiştim zaten, 'Aster' isimli başka bir sistemle çalışmamı yapmıştım." (Early Islamic Qiblas, s. 120) dese de, ne yayınladığı ilk kitabında (Quranic Geography, 2011) ne de yayınladığı belgesel videoda (2016) kaynak olarak asla bu sistemden bahsetmez ve hatta sistemin adı bir kere bile bu çalışmalarında geçmez! İlk kitabının ve belgeselinin kaynağı Google Earth programıdır ve son kitabında bu kaynağı da yine bizzat kendisi çürütmüştür! Gibson kullandığı sistemi gelen itirazlar üzerine değiştirmiş ama bunu da eline yüzüne bulaştırmıştır. Sitesindeki videosundan dakika, saniye ile alıntılanarak yalanını gözler önüne serelim:

Son kitabındaki verileri de kendi içinde tutarsız olduğu gibi, tamamen seçmece bir yaklaşımla hazırlanmış ve pek çok önemli cami de bu listeye eklenmemiştir. Olanların ise verileri ya çarpıtılmış ya da ciddi maddi hatalar içermektedir. Ama bu son çalışmasında da hataları ortaya çıkıp akademik çevrelerce alay konusu olmaya başlayınca, 'Ben burada hata yapmışım' demeye başlamıştır. Mesela, Çin'deki caminin kiblesi konusundaki iddiasından vazgeçmiştir.

4- Gibson'ın diğer iddiaları ve cevapları: Mekke'nin Bedir savaşında çıkardığı asker sayısının azlığından hareketle, o dönemde önemli bir ticaret merkezi olamayacağını ileri sürmektedir. Halbuki Bedir savaşında iki tarafında acele ile hazırlık yaptığı bilinmektedir. Özellikle müşriklerin, başkalarından yardım almadan, Müslümanların yolunu kesmeye çalıştığı kervanı korumak amacı ile yola çıktığı tarihi bir gerçektir. Halbuki Uhud, Hendek gibi savaşlarda binlerce kişi toplamışlardır. Mesela, Hendek savaşında müşrik ordusu 12.000 kişiden oluşuyordu ki, gizlice destek verenler (Mesela Yahudi ve diğer kabileler) bu sayıya dahil değildir. Ayrıca Mekke'de bulunan zezem su ihtiyacını karşılarken yakınlardaki tarıma elverişli Taif bölgesi de, Mekke'nin meyve sebze ihtiyacını karşılamaktaydı. Hayvansal gıda ihtiyacını da, başta develer olmak üzere diğer hayvanlardan karşılanmakta idiler. Yine ticaretin sürekliliği ve Kâbe'nin orada bulunması da hayatın devamlılığını sağlayan önemli etkenlerdi. O dönemde ticaret merkezlerinin Şam ve Yemen (Sana) olması ve Şam ve Yemen'den Mekke'ye giden kervanlardan daha çok, bu iki merkeze çevre ülkelerden devamlı kervanlar gidip gelmesi nedeni ile 'ticaret yollarında' daha çok Şam ve Yemen merkez olarak gözükmekte idi.

Mekke neden 'şehirlerin anası' olarak adlandırılmıştır? Çünkü ilk insan Hz. Adem ve Havva burada buluşmuş ve İslam tarihi inancında önemli bir yer tutan Kâbe'de burada inşa edilmiştir.

Hız. Aışe'den nakledilen, Buhari'de geçen bir hadis: "Hz. Bilal (Mekke'ye hasretini ifade eden şu beyitleri) terennüm ederdi: "Bilmem ki! Mekke vadisinde etrafımı izhir ve celil otları sarmış olarak bir gece daha geçirebilecek miyim?" (Buhari, Fezailu'l-Medine 11, Menakıbu'l-Ensar 46, Marda 8, 22, 43; Müslim, Hacc 480, 1376; Muvatta, Cami' 14, 2, 890, 891) Peki Gibson ne yapmıştır? Hadisi tahrif ederek, "eşitli otlarla dolu bu vadiide bir gece daha kalabilsem" şeklinde eviri yapmıştır ve o esnada da videosunda yemyeşil otları göstermektedir. Yani Gibson, hadisi çarpıtıp, iki ottan bahseden hadisi tahrif ederek görüntü ile izleyiciyi yanıltmakta ve yönlendirmekte ve sonra da, 'Mekke yeşil idi, İslam âlimleri bizi kandırıyor' imajı çizmektedir. İbni Hişam'dan rivayet edildiğini iddia ettiğı, 'sulak ve ağaçlarla kutsanmış şehir.' cümlesini de yine Gibson iddiasına delil olarak kullanmaktadır. Halbuki sudan kasıt zemzem ve kutsanmış ağaçlardan kasıt ise 'ağaçların kesiminin bizzat peygamberimizce yasaklanmış olduğı' Mekke'deki ağaçlardır ve onlar hâlâ kesilmez! Gibson'ın diğeri bir çarpıtması ile devam edelim: "Maviye şöyle anlatmıştır: Hubeyb, benim bulunduğum evde bir hücreye hapsedilmişti. Ben ondan daha hayırlı bir esir görmedim. Bir gün baktım elinde insan başı gibi kocaman bir üzüm salkımı vardı. Ondan yiyordu. Her gün böyle üzüm salkımı elinde görülürdü. O zaman hem de Mekke'de üzüm bulmak asla mümkün değildi. Allah'ı Teâlâ ona rızık veriyordu." Evet, 'Allah'ın lütfu olan' ve 'zaman ve mekan' olarak da imkansız olduğunun altı çizilen bu rivayetten hareketle Gibson, 'orada üzüm yetişir' sonucunu çıkarmaktadır. Yazar önce Mekke'yi sulak bir arazi gibi göstermeye çalışır sonra da İslam âlimlerinin bu bilgiyi (Yani aslında sulak olan arazinin Petra olduğunu) gizlediğini ileri sürer. Halbuki, "Mekke şehrinde meyve yetişmezdi." (Buhari, Megazi 28) ve Mekkeliler; Medine, şam, Yemen ve Taif gibi evre kentlerden gelen meyveleri ancak bilirlerdi. Aşağıda da videoda gösterilen bitkilerin ekran görüntüsü ve sağıda ise izhir ve celil otlarının gerçek fotoğrafları görölmektedir.

9

Batlamyus'un haritasında "Macoraba"

Mekke diye bir yer yok mu? Oryantalistler tarafından kaleme alınmış olan 'Encyclopaedia of Islam' isimli eserin 154. sayfasındaki Makka maddesinde şunlar yazmaktadır: "İslam Öncesi Mekke- Mekke 'çok eski zamanlardan beri kutsal bir şehir' idi. Görünüşe göre Ptolemy (Batlamyus, doğumu MS. 100) tarafından Macoraba olarak biliniyordu. "Sebe ve Habeş dilinde "mukaddes ibadet mahalli, tapınak" gibi anlamlara gelen Macoraba, aynı manada olmak üzere seslilerin belirtilmediğı Güney Arabistan yazısıyla "mkrb" şeklinde yazılan mekverab

kelimesinden türemiştir ve Arapça kurb kökünden makreb (kurban yeri, mihrap, mukaddes yer) kelimesine dayanmaktadır.” (Mustafa Sabri Küçükbaşcı, Cahiliye’den Emevîler’in Sonuna Kadar Haremeyn, s. 16)

5- Gibson Fil vakasında hareketle, fillerin çölde yaşayamayacağını, dolayısı ile fil olayının Petra’da gerçekleştiğini de iddia etmektedir. Halbuki ‘çöl filleri’ vardır ve bir gecede 70 km yol alıp, 3 gün susuz yaşayabilmektedirler.

Arabistan Necran bölgesinde bulunan 6. yüzyıla ait kaya çizimlerinde fil resimleri

Peki, Safa ve Merve tepeleri gerçekten var mıdır? Günümüzde Safa ve Merve tepeleri ‘arası yükseltilmiş’ (DİA, XXXV/441-44) ve bu nedenle de bu iki tepe küçük kayalık gibi kalmışlardır. Zaten hâlâ onlara Safa ve Merve tepeleri denmektedir.

Diğer bir iddiası da, ‘Put tapınakları Petra’dadır, Mekke’de yoktur’ şeklindedir. Tevhit dini İslam, tüm Arabistan’daki putları devirmiş ve yok etmiştir. Günümüzde de Peygamber ve sahabi ile alakalı hatıraları ortadan kaldırmayı mezheplerinin bir gereği kabul eden wehhabiler, ancak son zamanlarda toprak altında kalan ve İslam öncesine ait olan bazı putları arkeolojik kazılarla çıkarmışlar ve ‘son açılımlardan sonra’ müzede teşhir etmeye başlamışlardır. (29 Aralık 2012)

6- Abbasiler Kâbe’yi Petra’dan Mekke’ye taşıdılar iddiasını da, gerek Abbasi öncesi, gerek Abbasiler ve gerekse Abbasi sonrası yazılan mushafların 'hepsinin' içeriğinin aynı olduğunun ispat edilmiş olması ile yalanlanmış olmaktadır. Öyle ya! Abbasi öncesi Kur’an’larda Petra’dan bahsedilmez, Abbasi dönemi olanlarda da, Abbasi sonrası dönemde de. Namaz gibi önemli bir ibadetin farzı olan bu konudan neden ana kaynak kitapta hiç bahsedilmez?! Bu konu sitemizde, 'Kur’an’ın aslı yakıldı mı, Kur’an’ın yazılması' adlı yazımızda ele alınmıştır. Ayrıca, 'İslam barış dinidir, İslam savaş kuralları, İslam ve hümanizm' adlı yazılarımız da iddialara cevap vermektedir.

Konu hakkında daha detaylı bilgi için: ‘komplopetra.blogspot.com’ ve ‘bilimveyaratilisagaci.com/2021/10/gibson-cami-kibleleri-petra’ adreslerine bakılabilir.

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Zübeyir in Kâbeyi yok etmesi olayı ve sonrasında tekrar inşası ? ya da Abbsiler dönemi kufi yazıyla yazılan Kur'anlarda (gibson nun iddia ettiği) Mekke bin geçmemesi durumuna ne diyorsunuz ??

Cevaben: Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında, 'Mekke'de' halifeliğini ilan eden Hz. Zübeyr, "Mekke'yi kuşatan Emevi ordusunun mancınıklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kâbe'nin tamamen tahrip edilmesi üzerine duvarların kalan kısımlarını yıktırıp binayı Hz. İbrahim'in temellerini esas alarak yeniden yaptırmıştır."

(<https://islamansiklopedisi.org.tr/Kâbe>) Yani 'yok etmek' veya 'taşımak' gibi bir durum söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri tarihten toplamaya çalışmış ama yine hepsini birbirine karıştırmıştır! Hz. Zübeyr'in, hayatını anlatan ve gerek Müslüman ve gerekse gayri Müslim tarihçilerden derlenen detay bilgi için de şu adresi tavsiye ederiz: <https://islamansiklopedisi.org.tr/abdullah-b-zubeyr-b-avvam>

Yine, 7. yüzyılda yaşayan John bar Penkaye isimli Süryani bir yazarın, Abdullah İbni Zübeyr'in isyanı devam ederken yazdığı kroniklerinde Kâbe'nin taşınmasından veya Petra'dan bahsetmemesi, (S. Brock, A brief outline of Syriac Literature, Moran Etho 9, Kottayam, Kerala: SEERI (1997), pp.56-57, 135; Hoyland, Robert G. Seeing Islam as Others Saw It: A Survey and Evaluation of Christian, Jewish and Zoroastrian Writings on Early Islam;s. 197. The Darwin Press, Inc. January 1, 1998), 741 yılında yazılmış olan Bizans-Arap kroniğinde Yezid'in Petra'ya değil de Mekke'ye saldırdığından bahsetmesi ve 8. yüzyılda yaşamış Theofanis isimli Bizanslı yazarın da bu olayın bir zamanlar Bizans toprağı olan Petra'da değil de Mekke'de yaşandığından bahsetmesi de (Robert G. Hoyland, (31 Aralık 2019). Seeing Islam as Others Saw It. Piscataway, NJ, USA: Gorgias Press. ISBN 978-1-4632-3960-2) Gibson'ı yalanlayan diğer kaynaklardır!

Soru: (137-138) Şüphesiz sizler (yolculuklarınız sırasında) sabah akşam onların (harap olmuş) yurtlarına uğrayıp duruyorsunuz. Hâlâ düşünmeyecek misiniz? (Saffat 37:137, Diyanet İşleri) peygamberimiz eğer bugünkü müekke'de olmuşsa lut kavminin yaşadığı yerle arasında yaklaşık 1500 km mesafe var allah bu ayette neden sabah akşam yanından geçip ibret almıyorsunuz desin ki burda bir çelişki yokmu ayrıca bu ayete bakarsak Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbi olmaz, yalandan başka söz de söylemezler. (En'am 6:116, Diyanet Vakfı) ve bu ayet Şüphesiz Allah katında canlıların en kötüsü, düşünmeyen sağırlar ve dilsizlerdir. (Enfâl 8:22, Diyanet Vakfı) bu ayetler var

Cevaben: Mehmet arkadaşım, Lut kavminin yaşadığı yerler, Arapların kuzeye doğru ticaret yolculuğu yaptıkları güzergahta olduğu için (Hicr, 79) tüccarlar bu topluluktan geri kalan harabeleri her yolculuklarında görüyorlardı. Ayet, bu kalıntılardan ibret alınmasını gerektiğine işaret etmektedir. Ayrıca peygamberimiz Mekke'de yaşamasa idi, ona düşman olanların bu ayeti kullanması gerekmez mi idi?! Efendimize olmayan o kadar iftirayı atan müşriklerden Hristiyanlara, böyle bir fırsatı kaçırmaları mümkün mü idi?! En'am, 116. ayet gayet açıktır: Günümüze bakarak da ayetin bir gerçeği ifade ettiğini rahatlıkla görebiliriz. Kiliseleri putlarla dolduran Hristiyanlar ("Hristiyanlık, Papa ve İncil" adlı yazımıza bakılabilir); Buda heykeline tapan Budistler; ineği kutsal kabul eden Hindular... Hepsi ya yaratıcıya eş/ortaklar koşuyorlar

ve/veya direk putperestler. Enfal, 22. ayet teşbihten bahsetmektedir. Bu konuda “İslam’a göre engelliler” ve “Kur’an’da teşbih, mecaz, kinaye” adlı yazılarımıza bakılabilir.

Soru: Ali imran suresi 96 ayette ” bekke ” kelimesi kullaniliyor. Onu nasıl açıklıycaz ?

Cevaben: Allah (cc) Kur’an’da Mekke kelimesini de kullanıyor! Allah tüm toplumlara hep İslam’ı tebliğ eden peygamberler göndermiştir. Yahudiler de namaz kılar, hac ederdi. (Detay, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımızda.) Babil sürgününe kadar Yahudiler de Mekke’deki Kâbe’de hac yaparlardı.

Yahudi ansiklopedisinde (The Jewish Encyclopedia) Baka vadisi: “Baka vadisi: Mezmurlar LXXXIV’de bahsedilen bir vadi: Hacıların vadiyi kuyular diyarına dönüştürdüğü söylendiği için, eski bir tercüman Baka’ya “ağlama vadisi” anlamını verdi; ancak daha ziyade suyu olmayan herhangi bir vadiyi ifade eder. Bu ikinci görüşe destek, II Samuel V: 23 vd .; I Chronicles XIV: 14 ve devamı, burada aynı kelimenin çoğul hali var, balsam ağacına benzer bir ağacı belirtir; ve kuru bir vadinin bu ağacın adını alabileceği düşünülüyordu. Konig, Baka vadisini Arap Baka’a kelimesinden alır ve bunu “akarsu eksikliği” olarak tercüme eder.” (The Jewish Encyclopedia, Volume II, Funk & Wagnalls Company, MDCCCII, s. 415) Yani Yahudi kaynaklarında bile Baka’nın Arap ismi olduğu Arapça kelimedenden geldiği belirtilir. Akarsu eksikliği tabiri Mekke’nin Zemzem bulunmadan önceki halini anlatmaktadır. (bilimveyaratilisagaci.com/2021/05/tevratta-kabe-geciyor-mu-hac-hz-ismail/#Tevratin_Kabeden_acikca_bahsetmemesinin_sebebi_ne_olabilir)

Bekke ile, Tevrat’taki (Mezmurlar, 84 bap 6. ayet) Bakka vadisi yani Kâbe’nin bulunduğu vadi kast edilmektedir. Mekke kelimesi ile de, Kâbe’nin de içinde bulunduğu, Bekke vadisi ve diğer vadileri de içeren şehir kast edilir. Bu nedenle de Fetih suresinde (24. ayet) Mekke diye bahsedilmiştir. Çünkü feth edilen şehir Mekke’dir. Oysa Kâbe’den bahsedilen Ali İmran suresinde Bekke diye bahsedilir çünkü Kâbe; Bekke vadisindedir ve Mekke şehri Kâbe’den sonra yapılmıştır. Ayrıca Kur’an-ı Kerim’de Mekke şehrinden, Bekke’den başka isimlerle de söz edilmiştir: el-beledü’l-emin (Tin, 3) harem amin (Kasas, 57; Ankebut, 67) ümmü’l-kura. (Şura, 7. Detay: İbni Kesir, II/64)

Evrim Teorisi

Konu ile alakalı, "Bilim yanılmaz mı? Ateizm Yanılgısı, Dinsiz ahlak olur mu?, Ateist akıl, Allah'ın varlığının ispatı, Deizm Yanılgısı, Natüralizm" başlıklı yazıları da öneririz.

Giriş

Tüm canlıların ortak bir atadan geldiğini, türler arası geçiş ile canlıların oluştuğunu ve doğal seçim/seleksiyon ile değişim ve devamlılığın gerçekleştiğini kabul eden, materyalist dünya görüşünü savunanlarca yaratılışçı görüşe alternatif olarak ileri sürülen ve bilimsel olduğu iddia edilen bir teoridir. Evrim teorisi Tanrı fikrini reddeder. Dolayısı ile yaratılışın, ilim, irade, kudret sahibi bir güç tarafından değil, kendiliğinden ve tesadüfler zinciri sonucu gerçekleştiğini savunur. Halbuki, "Akıl yürütme faaliyetinin planlanmamış ve tesadüfi bir doğal seleksiyon süreci ile oluştuğunu savunan bu materyalist ateist akıl, 'yürütme faaliyetinin güvenilirliğini' savunamaz duruma gelecektir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 278) Ayrıca evrim teorisi, kişisel anlamda insanı hayvan seviyesine indirgerken sosyolojik alanda da dünya üzerinde büyük yıkımlara neden olmuş bir teoridir. Evrim bir teoridir ama savunucularınca bir 'inanç sistemi' gibi savunulmakta ve ona iman etmeyenler aforoz edilmektedir.

Evrimi savunanların çıkmazları kısaca, "iddialarını destekleyecek fosil kanıtlarının bulunamaması, şifreleme/kodlamanın türler arasındaki geçişe engel olması, türler arası geçiş sırasında beslenme, nefes alma, yaşam ortamının nasıl ayarlandığı sorunu, geçiş anlarındaki eksik yönleri ile düşmanlardan nasıl korunabildikleri gibi birçok etkenin göz ardı edilmesi" şeklinde sıralanabilir. "Evrimle hiçbir zaman bir bakteri başka bir organizmaya dönüşmez, doğal seçim asla yeni bir tür üretmemiştir. Profesör Phillip Johnson, 'Darwin yargılanıyor' isimli kitabında, 'delillerin hiçbirisi, doğal seçilimin yeni türler ortaya çıkarmadığını göstermiştir.' derken, Yahudi kökenli agnostik David Berlinski ise, 'Evrim teorisinin yanlışlığını gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığını ve bu teorinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.' Ortak genetik kod ise aynı yaratıcının aynı biyosferde yaşamamız için bizleri tasarladığını göstermektedir, türler arası geçişi veya evrimi değil." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) Zaten "Türler arası geçiş, günümüz biyolojisinde imkansız olarak görülmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 44) "Evrim teorisinde ilk maddeyi patlamaya götüren neden neydi, cansız maddeden canlı varlık nasıl ortaya çıktı? Üreme kabiliyeti bulunan ilk canlı nasıl ortaya çıktı? Hayat tek başına kimyasal tepkimelerden ibaret sayılamaz. Evrim bir senaryodur. Evrim teorisinde farklılıklar göz ardı edilip, sadece benzerlikler dikkate alınmaktadır, başta bilinç olmak üzere!" (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 64-68) "Evrim teorisi, 'tabiata bilimsel yaratıcılık' özelliği vermektedir. 'Doğaya kutsal bir güç atfedilmesi, doğanın yaratıcı güç olduğu iddiası, ateş, su ve toprağın kutsal kabul edilmesi anlayışı aslında pagan kültürün uzantısıdır.' Sosyal Darwinizm ile ırkçılığa ve savaşa meşruiyet kazandırılmıştır. Savaşı biyolojik bir gereklilik olarak gören Darwinizm, ırkçılığa ve askeri uygulamalara haklar kazandırarak, insanlık tarihinin en büyük savaşları olan I. ve II. Dünya Savaşlarına ideolojik zemin hazırlamıştır. (Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 97-98) "Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir. Darwin'in teorisine göre, her canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir. Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir." (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4) Zaten "Bir olay devamlı tekrarlanmakta ise, burada tesadüften ziyade bilinçli bir iradenin seçimi söz konusudur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 85)

Evrim, materyalist dünya görüşünün önce biyolojik, daha sonra ise sosyolojik dayanağı olmuştur. "Ateistler, evrimi savunurlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Adnan Bülent Baloğlu, s. 87) "Darwinci evrim teorisine ateistler sık sık başvurulur." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 42) "Marx ve Engels, tarihi, diyalektik evrimle açıklamışlardır." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 42) "Marx'ın gözündeki kendi benlik imgesi, kendisinin de söylediği gibi 'sosyolojinin Darwin'i' olmaktı." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 31) 1 Ekim 1949 yılında Çin Halk Cumhuriyetini kuran Mao Zedong'a göre, "Çin sosyalizminin temeli, Darwin'e ve evrim teorisine dayanmaktadır." (Okur, İbrahim, Çin: 3500 Yılın Köşe Taşları, s. 344) Joseph Stalin de "Genç nesillere Darwin'in öğretmeliyiz." (Kent Hovind, The False Religion of Evolution) demektedir. "Darwin'den önce natüralistlerin dünya üzerindeki olağanüstü canlı çeşitliliğini açıklaması oldukça zor iken, Darwin'in evrim teorisi, salt "doğal nedenler" yoluyla yaşam çeşitliliğini açıklama iddiasını materyalistlere vermiştir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 67) Dawkins de, "Darwin'in evrim teorisi sayesinde ateizmin kanıtlandığı" inancındadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 92) "Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaştırır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler Dawkins." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) "Ünlü eski ateistlerden Flew ise, evrim teorisinin tabiatta olan biteni açıklamadığına kanaat getirmiş." (Baloğlu, s. 176) ve ateizmden vazgeçmiştir!

"Empedokles, canlıların ilk önce kafa, el, ayak gibi organlarının oluştuğunu, sonra bu organların rastlantıyla bir araya geldiklerini; insan kafası, insan vücudu ile buluştuğu zaman bütünü hayatta kaldığını, ancak sığır vücuduyla buluşunca uyum sağlayamadığını ve yok olduğunu öne sürmüştür." (Murat Öner, Darwin öncesi evrim düşüncesi, Haber Bülteni, TMMBO, s. 58) Bu filozofun görüşü çok uçuk gelmiş olabilir ama evrim teorisi de bu görüşün bilimsel kılıf giydirilmiş halinden başka bir şey değildir!

Günümüzde "Darwincilik, bir inanç halini almıştır. Evrimin bilim teorisi ise çok çürüktür, güçsüzdür." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 29, 126. Bu konuda, 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızda birçok örnekler verilmiştir!) "İslam ise insanın insanlığını vurgular. Onu hayvani özelliğin üstüne çıkarır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 195)

Sosyal Darwinizm, Darwin'in kuramının genişletilerek sosyal alanda uygulanmasıdır. Türler arasındaki mücadeleyi toplumlar arası mücadeleye taşır ve buna bilimsel kılıf uydurur. Böylelikle de sömürü ve savaşlara altyapı hazırlar. "Sosyal Darwinizm teorileri, emperyalizmin ortaya çıkışında yer alan güçlü kültürel amillerdir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63) Darwin: "Doğal seleksiyon o kadar etkilidir ki, tüm dünyada alt ırklar üstü medeniyetlerin ırkları tarafından zamanla bertaraf edileceklerdir." (Caner Taslaman, Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı, s. 124) derken "Naziler de, materyalizme sadık kalarak darwinizmin ahlak felsefesine tutunmuşlardır." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 54) "Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle ari ırk kavramının kuramcısı olarak ortaya çıkar." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 63) ve sonuçta "21 milyon insan, Alman Nazizmi sonucu öldürülür." (Yürükel, s. 107) "Darwin tarafından üretilen, güçlünün zayıfı evrim yoluyla yenmesi teorisine atıfta bulunan ve bu teoriyi pratikte uygulayan ve Avustralya'da 1788'den itibaren hüküm süren sömürgeci İngiliz yönetimi kendilerini üstün ırk olarak görmekte, Avusturya yerlerini ise alt ırk olarak tanımlamaktaydı. Hatta onları hayvan olarak görüp yok edilmelerini bir görev olarak sayıyorlardı." (Yürükel, s. 94) "Avustralya Tasmanya Kraliyet topluluğu ikinci başkanı James Bernard, yapılan soykırımlar için, "Soykırım kendiliğinden oluşmaktadır. Evrim Kanununa uygun olarak gelişmektedir." demektedir. Avustralya sömürge parlamentosu'ndan Vincent Lesina, "Evrin kanununun bize gösterdiği gibi, bütün bu siyahlar, beyaz adamın yürüyüşünün ilerlemesi için kesinlikle yok edilmelidir." diyordu." (Yürükel, s. 95) "Sosyal Darwinci siyasi bakış açısı, Batılı toplumları medeniyetin merkezi, Batılı olmayanları da aşağı toplumlar olarak yorumlanmaktadır." (Yürükel,

s. 149) “Sosyalist bilimkurgu yazarı H.G. Wells, ‘İnsani yeterlikte eksik olan siyahi, esmer, kirli beyaz ve sarı insan yığınlarına ne olacak? Eh, dünya bir hayır kurumu değil, bence yok olup gitmeleri daha iyi’ derken, Julian Huxley ise ‘zenci ırklar gibi Moğol ırkların da Avrupa ırklarından aşağı ırklar olduğuna dair elinde bilimsel kanıtlar’ olduğunu ileri sürmekte idi.” (John Gray, Ateizmin Yedi Türü, s. 61) “Darwinizm’in ortaya attığı doğal seleksiyon fikrine göre sömürgeci bir gücün baskısı altına girmek, biyolojik açıdan ‘zayıf’ olan ırkların kaçınılmaz kaderidir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 80) “Siyasi alanda faşizm, üstün ırk teorisine dayandığı için evrimin doğal seleksiyon iddiasına dört elle sarılmıştır. Maddeci zihniyet, hayatı sürekli bir mücadele olarak görmek istemektedir. Zenginlerin fakirleri acımasızca ezmesi, evrim teorisinin gereğidir. Öyleyse her türlü orman kanunu uygulanabilir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 208, 220) Son olarak, ‘Ölüm imparatorluğu’ olarak adlandırılan Rockefeller ailesinin de ‘sosyal Darwinizme inandığını’ belirtelim! (Soner yalçın, Saklı seçilmişler, s. 434, 451) Kısaca, Ferdi Darwinizm ateizme; sosyal Darwinizm ise sömürü ve katliama neden olmaktadır!

“Yeni fosil bulguları Darwin’i desteklemezken, evrim teorisi hâlâ bir tabudur. Bunun en temel nedeni teorinin kutsallaştırılması, neredeyse bir din gibi sorgulanamaz hale getirilmesidir. Darwin’in teorisi ile birlikte, dinlerin savunulduğu yaratılış öğretisi artık birer efsane olarak görülmeye başlanmıştır. Tanrı yaratıcı unvanını kaybetmiştir. Darwin’e göre, doğada türlerin sabitliği diye bir şey yoktur. Teori, burjuva sınıfını doğuran endüstriyel zihin yapısına hizmet etmiştir. İnsanlar arasında da, güçlüler ayakta kalacak, zayıflar elenecekti. Çünkü doğadaki mücadele ile insanlar arasındaki mücadele benzerdi. Darwin, İngiliz sömürgecilğine meşruiyet kazandırmış, sömürgecilğe biyolojik bir temel sağlamıştır. Sömürgeciliğin doruğa ulaştığı bir dönemde tabiattan sağlanan böyle bir meşruiyet/geçerlilik, batılılar için kaçırılmaz bir fırsattı. Evrim teorisi hâlâ bir tabudur. Bilim dünyası, tıpkı eskiden dine yönelik sorgulamaların küfürle suçlanması gibi, evrim teorisini sorgulayanlara uzun yıllar bu gözle bakmıştır. Evrim teorisi bir bilim midir, yoksa bir inanç mı? Teoriler, şimdilik doğru kabul ettiğimiz varsayımlardır. Newton fiziğinin fizikte son nokta olduğunu kabul etseydik, Einstein’a mahal bırakmayacaktık. Dolayısıyla, Darwin’in ‘teorisine’ inanmayı bilimin amentüsü gibi görmek, bilime yapılabilecek en büyük kötülüktür. Bilimi din haline getirmektir. Ateist nesil evrim aşısı ile aşılanmıştır. Bu neslin evrimcileri, gökyüzüne Tanrı yerine seleksiyonu çıkarır. Doğal seleksiyonla vaftiz olmuşlardır. Evrim vahyini türdeşleri arasında yaymak için tebliğe soymuşlardır.” (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Doktor Ali Köse, s. 126-130)

Evrimciler, "Şimdi bulamadığımız fosili 100 yıl sonra belki de bulacağız", "Bilim gelişecek ve beden ölse bile insan beyni uzayda yolculuk yapabilecek" ve "Gelecekte din yok olacak" derken (Detay aşağıda, ‘Dine alternatif bir hurafe dini: Evrim’ adlı başlıkta) ‘gayb’a iman etmiş olmuyorlar (!) ama yaratılışa inananlar kıssalara iman edince bilim dışı oluyor ve hurafeci ilan ediliyorlar! Darwinistler "Göremedikleri için Tanrı’ya inanmazlar ama dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 60) Yani ateist bilim adamları "tesadüfle (!) oluşan kainatı akıl ile yaptığımız aletler ile incelemeye çalışmaya." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 235) devam etmektedirler!

“Evrim teorisinin kabulü, insanın biyolojik kökenini inceleme meselesinin çok ötesine geçmiş ve güçlü olanın hayatta kalması gibi sosyal imaları olan bir alan haline gelmiştir. Evrimci anlayış, insanların belirli bir aşamaya ulaştığında "dinlerin terk edileceği" düşüncesini sosyal bilimlerin merkezine yerleştirmiştir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 33) “İlk insanın Adem olduğu veya insanın evrimin bir ürünü olduğu iddiası. İki yaklaşım birbirini öylesine dışlayıcıdır ki, birisinin kesinlikle yanlış olduğu açıktır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 113) “Türlerin kendi içlerinde çeşitlilik sadece bir tür içinde sınırlıdır. Bir türden başka bir türe geçiş yoktur. ‘Laboratuvar şartlarında bile’ bir türden başka bir türe geçişin gerçekleştirilemediği düşünülürse, bu işlemin kendiliğinden ya da

tesadüfen olduğunu ileri sürmek bilimsel anlayışa uygun düşmez. Canlı olmanın, fizik veya kimya kanunlarının kavram ve formülleri açısından herhangi bir tanımı mevcut değildir. Bir kitaptaki harflerin diziliminin herhangi bir anlam ifade etmesi, ancak bir 'okuyucu' ile mümkün olabilir. Eser, yazarı tarafından belirli bir mesajı vermek üzere harflerin uygun bir şekilde dizilmesi ile yazılmıştır. Kitaba anlam ve ruh verenin yazarın kendisi olduğu açıktır. Sayısız araştırmada son derece yüksek bir teknoloji kullanılmasına rağmen bir hücre bile elde edilememiştir. Hayatın tesadüfen oluştuğuna ikna olabilmek için canlılığın en azından laboratuvar şartlarında elde edilmesi gerekir. Bu gerçekleştirilirse bile, bilim adamlarının eli ile gerçekleştirilmiş olacaktır. Yani yapılan işlemin bilinçli bir öznesi olacaktır. 'İnsanlar bir olan tanrıyı inkar etmek uğruna, sayısız ilahları kabul etmek durumunda kalmaktadır.' Bir kelimeyi meydana getiren harfler, o kelimenin anlamından haberdar değildir. 'Bir kitabın hem yazarının hem de okurunun bilinçli olması gerekir.' Bilinçli olmayan elektron, proton, nötron gibi parçacıkların kendi kendine bir araya gelerek inanılmaz bir şekilde 'birden çok parçadan oluşan, bu parçaların birbiriyle bağlantılı ve ilişkili olduğu' bir kompleksliği oluşturduğuna inanmak mümkün değildir. Bir kitabın içinde çok değerli bilgiler olabilir, fakat o 'kitaba çok bilgili' denilmez; bir kasaya da çok zengin diyemeyiz. Bu evren bilgi, sanatla doludur ama o 'bilgili veya sanatkar' değildir. Resim ile ressamı aynı şey zannetmek ciddi sorunlar taşıyan bir bakış şeklidir. 'Bir sistemin kendi kendini yapabilmesi için kendinden önce var olması, kendini yapmayı planlaması, karar vermesi ve hesap yapması gerekir.' Bu ise tam anlamıyla bir çelişkidir. 'Bilimsel açıklamalarda 'tesadüf' kavramı kabul edilebilir bir faktör olsaydı, bilim hiçbir şekilde ilerlemezdi.' Evrim teorisi sadece bir kabul ve inançtır. 'Komplekslik taşıyan olayların tesadüfen meydana gelme ihtimali sıfırdır.' Kalın bir fizik kitabının 'kim tarafından yazıldığını merak ederiz' ama o 'kuralları koyanı, uygulatanı neden inkar ederiz?' Evrim süreci belirli amaca yönelik değildir. Bunun sonuçlarının felaket olacağı unutulmamalıdır. 'Eşyanın, birtakım fiziksel kanunlara uygun olacak şekilde hareket etmesi, her şeyin bir amaca yönelik olduğunu göstermektedir. 'Vicdan, muhabbet, vefa' hayatta kalmayı veya güçlü olmayı gerektiren zaruri şeyler midir?' Bir programcı olmadan, bir bilgisayar programının ortaya çıkmasını beklemek imkansızdır. Üzerinde sadece 29 harfin bulunduğu bir daktilonun başına bir maymunun oturduğunu ve her 1 saniyede bir tuşa bastığını düşünelim. Maymun, evrenin başından bugüne kadarki zaman, yani yaklaşık 15 milyar sene uğraşmış olsa bile, hâlâ 'evrim teorisi' yazmayı başaramamış olacaktır." (Selçuk Küttük, Deizm, s. 192, 194-201) "Bir motorun benzin deposuna bağlı hortum çıkarılmış olsa, bütün mekanizma hareketsizliğe mahkum olur. Benzer şekilde nefes alabilmek için burun delikleri, nefes borusu, akciğer, kan, kalp, birçok parçanın aynı anda var olması gerekir. Bunlardan herhangi birinin olmaması, derhal ölüme sebebiyet verecektir. Motorların zaman içinde gelişimi gösterdikleri doğrudur ama bu gelişimi kendi kendilerine yapmaları imkansızdır. 'Kazanılmış özelliklerin genlere nasıl işlenmiş olduğuna dair hiçbir açıklama yoktur. Belirli bir karmaşıklık seviyesinin üzerine çıkmış sistemlerin tesadüfi bir oluşumun neticesinde meydana gelmiş olma ihtimali, matematiksel olarak sıfırdır.' Kumsalda taşlarla yazılmış kilometrelerce uzunlukta anlamlı yazılar görsek, bunu tesadüfe bağlayamayız. On tane tuğlanın üst üste dizilmesini tesadüfe bağlamayan bir akıl, bir hemoglobin proteinin tesadüfen oluşma ihtimali 1/20574 iken, onun tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu nasıl inkar edebilir? 'Evrimin bilime değil batıl bir inanca dayalı olduğu görülmektedir.' Evrimcinin, gerçekleşme ihtimali sıfır olan bir seçeneğin üzerine tüm hayatını (ebedi hayatını) yatırmakta ısrar etmesi nasıl bir kumardır? Çevrenizde gördüğünüz evlerin ve otomobillerin hiçbir mühendise ihtiyaç duymaksızın kendiliğinden var olduğunu ispatlayabilir miyiz? "Doğal Seleksiyon varsayımının temelinde, canlılar için faydalı olan değişimlerin organizma tarafından benimsenmesi, faydalı olmayan değişimlerin ise bir sonraki nesle aktarılmaması anlayışı bulunmaktadır. Değişikliğin faydalı veya zararlı olduğuna karar veren şey nedir? Bir şeyin faydalı ya da zararlı olduğuna karar verebilmek için, olayın tümünü ve geleceğini görebilmek gerekir. Doğal seçim, isminden de anlaşıldığı üzere bir 'seçme'

işlemidir. O halde bir 'bilinçli seçicinin' bulması gerekir. Yaratıcıyı kabul etmeyenler, tabiatı bilinçli kabul etmek gibi bir çıkmaza girmektedirler.” Evrimcilerin kullanmaya çalıştıkları diğer bir evrim mekanizması da mutasyonlardır. ‘Faydalı bir mutasyona rastlama ihtimali milyonda bir mertebesinde.’ Deneyisel olarak mutasyona uğratılması kolay canlılar olan mantarların bir milyar yıldır aynı formlarını korudukları bilinmektedir. ‘İmalat hatası sebebiyle bir uçağın düşmesi mümkündür, fakat herhangi bir yanlışlık ya da kusur sebebiyle pervaneli bir uçağın süpersonik bir uçağa dönüşmesini bekleyemeyiz.’ Sürekli olarak bozulan bisikletin uçağa dönüşmesi gibi bir şeydir bu. Mutasyonların meydana gelmesine en fazla radyoaktif etkiler sebep olmaktadır. Çernobil, Nagazaki, Hiroşima'nın sonuçları ortadadır. Gözü meydana getiren parçacıkların ancak tümü bir araya geldiğinde görme olayı söz konusu olmaktadır. Balıklar sudan karaya doğru çıkarak evrimleşme iddiası vardır. ‘Kullanılmayan organlar körelir’ prensibine göre, mesela nefes borusu olmadıkça akciğerin var olmasını ya da kornea tabakası olmaksızın retinanın ortaya çıkmasının bir anlamı yoktur. “Her bir parça kendi içinde gelişimini tamamladıktan ve diğer parçalarla temasa geçip bir bütün oluşturduktan sonra söz konusu organ aktif hale gelecektir. Başlangıç aşamasında parçalar henüz fonksiyonel olmadıkları için, evrim gereği körleşmeleri ve ortadan kalkma gerekecektir.” Esas sorgulamak istediğimiz şeylerden biri de, maymunla insan arasında geçiş özelliği gösteren herhangi bir 'canlı geçiş formunun' neden var olmadığıdır! Evrimciler ‘tüm canlıların ortak bir takım özelliklere sahip’ olduğunu kabul eder. Bu ‘tüm canlıların tek bir elden çıktığına işaret etmez mi?’ Ortak özelliklerin bulunması, bir tasarımcının var olduğuna işaret etmez mi? ‘Fosillerde, yarı balık ve yarı sürüngen özelliği gösteren hiçbir örneğe rastlanmamıştır.’ Fosil kayıtları türlerin aniden ve mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını göstermektedir. Piltdown adamı kafatası veya ünlü zoolog Ernst Haeckel tarafından yapılan cenin çizimlerinin tamamen uydurma olduğu ortaya çıkmıştır. Birbirinden habersiz erkeğe ait sperm hücresi ile dişinin üreme hücrelerinin, kromozom sayılarını 46'dan 23'e indirerek birleşmesi ve yeni bir hücre oluşturması, evrimsel olarak nasıl açıklanabilir? ‘Evrime taraftarlarına göre canlılar, görmek istedikleri için göze sahip olmuşlardır. Gözleri olmayan bir canlı, görmenin ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olamayacağından, 'görme talebinde' bulunması düşünülemez.’ Hiçbirimiz uçmak istediğimiz için kanatlara sahip olamayız, ama kuşlar kanatları olduğu için uçabilir. Kanatların ortaya çıkışının, teorinin kendisi ile nasıl çelişik olduğuna değinelim. Teorinin en temel kaynaklarından iki tanesi şudur: ‘İhtiyaç duyulan organlar kendiliğinden oluşur, işe yaramayan organlar körelir ve yok olur. Başlangıçta henüz gelişim aşamasında ve çok küçük boyutlarda olan uzantıların, uçmak açısından hiç bir faydası olmayacaktır. O halde, ikinci prensibe göre faydası olmayan bu küçük çıkıntıların körelerek ortadan kalkması gerekecektir.’ Yine darwincilerin, “Çevre, ne tür organizmanın en iyi uyum sağlayacağını bilir ve yanlış bir şey ortaya çıkarsa tıpkı daktilonun yanlış harfi attığı gibi bu şeyi atar.” (Emilliani Cesari, The Scientific Companion, s. 151) şeklindeki iddiaları da, evrimcilerin ikna edicilikten ne kadar uzak olduğunu gösteren örneklerdendir. ‘Tabiatın kendisine şuur, bilinç, akıl, düzenleyici gibi özellikler vermek putperestliğin çok ilkel bir halidir.’ Evrimcilerin, 'her şey, zaman içinde enerjinin uygun şekillere girmesiyle ortaya çıkmıştır' iddiası vardır. Enerjinin nereden ve nasıl ortaya çıktığı veya enerjinin düzgün bir şekilde yönlendirilemeyeceği ve işleyen sistemin düzenine zarar verebileceği hep göz ardı edilir. ‘Önemli olan, bu enerjinin bilinçli bir şekilde yönlendirip kullanılabilmesidir.’ Açıkça belirtmek gerekirse, ne var olmak ne de hayatta kalmak için 'insandaki gibi akla' ihtiyaç yoktur. Felsefe konuşabilmenin, hayatı sorgulamanın hayatta kalmaya hiçbir faydası yoktur. ‘Eğer zihnimiz kendiliğinden ve bilinmeyen bir şekilde oluşmuş ise, böyle bir zihnin ürettiği düşüncelerin doğruluğuna ve kesinliğine ne derece güvenilebilir?’ Evrimcilerin zihinlerinde vahşi bir dünya tasavvuru vardır. Annenin yeni doğmuş yavruları için kendini feda etmesi gibi olaylar da, 'kuvvetlinin hayatta kalması' prensiplerini açıkça yanlışlar.” (Selçuk Küttük, Deizm, s. 203-221) “Evrime Kendinden daha güçsüz olan varlıklara gösterilen merhamet duygusunu da asla açıklayamaz.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 38)

Bilim, deneyle ispat edilebilen konularla ilgilenir. Evrim bilimsel olarak ispat edilebilmiş midir? Asla! Tüm deneylerde, ya deney ortamı deney yapanlarca ‘özel ayarlanmış’ ya da ‘özel kodlamalarla’ bilgisayarda deneyler yapılmıştır. Sonuç; Ayarlayan olmadan bir sonuç elde edilememektedir! Abiyogenez: Cansızların canlılara evrildiği iddiasıdır. Deneysel olarak birçok bilim adamı, özel şartlar hazırlanan ortamlarda bunu gerçekleştirmeye çalışmıştır ama bu başaramamıştır! Ama evrimcilere göre bu tesadüfen gerçekleşebilmiştir!

Doğal seçimde güçlü olanın, çevreye uyum sağlayanın ayakta kaldığı iddia edilir. Peki, bu uyum DNA'ya nasıl etki etmiştir? Canlı uçmak istiyor. Bu istek o canlıyı meydana getiren her bir hücrenin içindeki DNA şifresini nasıl değiştirmiştir? Asıl soru: Bu mümkün müdür? Milyarlarca yazılım bir anda nasıl değişmiştir? Bazıları değişse, zaten yaşam olamazdı! Peki, bir bilimsel açıklaması var mı? Hayır!

Detay

Charles Darwin, 1859 yılında yazdığı ‘On The Origin of Species by Means of Natural Selection’ (Doğal Seleksiyon Yoluyla Türlerin Kökeni Üzerine) adlı kitabında, canlıların farklılığını "Doğal Seleksiyon" teorisi ile açıklamaya çalışmıştır. Evrim teorisine göre insanlar ve günümüz maymunları ortak atalara sahiptirler. İlkel yaratıklar zamanla evrimleşerek bir kısmı günümüz maymunlarını, evrimin diğer bir kolunu izleyen bir başka grup da günümüz insanların oluşturmuştur. Darwin, Lamarck'ın ‘kazanılmış özelliklerin’ (zürafanın boynunun sözde uzaması gibi) bir sonraki nesle ‘aktarılması’ tezine ‘doğal seleksiyon’u da ekleyerek, canlı türlerinin kökenini açıklamaya çalışmıştır. Ancak zamanla Darwin'in teorilerinin de tutarlı olmadığı ve canlıların varoluşunu açıklamaktan çok uzak olduğu ortaya çıkmıştır. Lamarck'ın kalıtım ile ilgili teorileri ise kökten yanlış olduğu DNA'nın keşfedilmesiyle birlikte anlaşılmıştır. Ancak Evrimciler yine pes etmemişlerdir. Bu kez Neo-Darwinizm ile ortaya çıkmışlardır. Bu yeni Evrimcilerin tezi, canlıların farklılığının ‘mutasyon’lara dayandığı şeklindedir. Mutasyonların, yani başta radyasyon olmak üzere canlıların DNA'sını bozan değişimlerin, farklı türlerin kökeni olduğunu öne sürmüşlerdir. Oysa zamanla bu teori de rağbet görmemeye başlar. Çünkü mutasyonlar mevcut DNA kodunu bozmakta ama yeni DNA kodları üretememektedir. Bir başka deyişle, mutasyona uğrayan canlının ancak organları körelmekte ya da yer değiştirmektedir. Yeni bir organın oluşması da mümkün olmamaktadır. Üstelik ‘mutasyonların tamamına yakını zararlıdır.’ Bu nedenle de mutasyon tezi, evrim iddiasına dayanak oluşturmaktan oldukça uzaktır. Zaten birçok evrimci de bunu itiraf etmektedir. Neo-Darwinizm'den biraz daha farklı bir evrim modeli olarak başka bir görüş daha ileri sürülmüştür: ‘Sıçramalı evrim.’ Orijinal ismi, ‘punctuated equilibrium’ yani "kesintiye uğratılmış denge" olan bu model, 1970'lerin başında, Harvard Üniversitesi paleontologları Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge tarafından yüksek sesle savunulmaya başlanır. Her ikisi de, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucu iki temel kavramla özetler: Stasis (durağanlık) ve aniden ortaya çıkış. Gould ve Eldredge, bu iki olguyu evrim teorisi içinde açıklayabilmek için, canlı türlerinin Darwin'in öngördüğü gibi ‘kademeli küçük değişikliklerle değil, ani ve büyük değişikliklerle oluştuğunu’ öne sürmüşlerdir. (S.J. Gould, "Evolution's Erratic Pace" Natural History, vol. 86) Schindewolf teorisine örnek verirken, ‘tarihteki ilk kuşun, bir "grossmutasyon"la, yani genetik yapıda tesadüfen meydana gelen dev bir değişiklik, bir sürüngen yumurtasından çıktığını’ iddia etmektedir. (Stephen M. Stanley, Macroevolution: Pattern and Process, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, s. 35, 159) Aynı teoriye göre, bazı kara hayvanları, geçirdikleri ani ve kapsamlı bir değişiklik birdenbire dev balinalara dönüşmüş olabilirler de! Schindewolf'un fantastik teorisi, 1940'lı yıllarda da Berkeley Üniversitesi'nden genetikçi Richard Goldschmidt tarafından benimsenmiş ve savunulmuştur. Ama teori o kadar tutarsızdı ki, kısa zamanda terk edilmek zorunda kalınmıştır. Gould ve Eldredge'i bu teoriye yeniden sarılmaya zorlayan etken ise, fosil kayıtlarının hiçbir "ara form"

olmadığını göstermesiydi. Fakat birçok evrimci dahi bu görüşü reddetmektedir. Genetikçiler, zoologlar ya da anatomistler de, doğada bu tür "sıçramalar" oluşturacak bir mekanizma olmadığını söylemektedirler.

Evrin Teorisine eleştiriler

Bu teoride basitten mükemmele doğru bir gelişme ileri sürüldüğü halde, kromozom sayılarında böyle bir gelişme yoktur. Mesela tek hücrelilerden Radiolaria'da kromozom sayısı 800 olduğu halde, toprak solucanında iki, alabalıkta 80-96, insanda ise 46'dır. Darwin'in bahsettiği şekilde türlerin değişmesi için geçen zaman, bugün dünyanın hesap edilen yaşından çok daha büyüktür. Ortam şartlarına en iyi uyma "ilerleme" şeklinde olduğu gibi, "gerileme" şeklinde de olabilmektedir. Mademki tabiatta zayıflar elenmektedir, o halde bize göre çok güçsüz gibi görünen türlerin yaşaması nasıl izah edilecektir? Veya zayıf kime göre neye göredir? Yeni türlerin birbirinden tedricen, yani yavaş yavaş türediğini gösteren ara formlar-fosiller- hâlâ daha bulunamamıştır! Her canlının 'genetik yapısını muhafaza ederek' kendi neslinden meydana gelmesinin sayısız örneği, "bir türün başka bir türden tesadüfen evrimleşerek ortaya çıktığı" teorisine ters düşmektedir. Birçok organizmanın, yeryüzüne ilk çıktığı andan itibaren hiç değişmeden günümüze geldiği görülmektedir. Bir organ tam olarak teşekkül etmediği sürece onun bir fonksiyonu olmadığından, organ tam teşekkül edinceye kadar canlıya bir fayda sağlayamamaktadır. Darwin ise bu düşüncenin aksini savunmaktadır. Ona göre, Mesela insan gözü, tam teşekkül edinceye kadar geçirdiği farz edilen ara devrelerde de görevini yapmıştır. Yarım gözün, yarım kalbin ya da yarım kafatasının mükemmel bir organ gibi nasıl görev yapmış olduğunun açıklanması da hâlâ yapılamamıştır.

İnsanın maymundan geldiğini iddia eden teori ayrıca günümüz insanı ile ataları arasında birtakım "ara form"ların yaşadığı da iddia eder.

19

Australopithecus: Evrimciler, insanların sözde ilk maymunu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen Australopithecus ismini verirler. Aslında bu canlılar soyu tükenmiş eski bir maymun türünden başka bir şey değildirler. Australopithecus cinsinin çeşitli türleri bulunur; bunların bazıları iri yapılı, bazıları ise daha küçük ve narin yapılı maymunlardır. Australopithecus'un iki ayağı üzerinde dik yürümeye başlayan ilk maymun olduğu iddiası, başkanı Lord Zuckerman olan ve beş uzmandan oluşan ekibin 15 yıllık çalışması sonunda yaptığı, "bu canlının bir maymun türü olduğunu ve dik yürümedikleri" açıklaması ile yalanlanmıştır. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, s. 75-94) Diğer evrimci anatomist Charles E. Oxnard da, araştırmaları sonucu Australopithecus'un iskelet yapılarının günümüz orangutanlarınınkine benzediği sonucuna varmıştır. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, s. 75-94) 2000 yılında B. G. Richmond ve D. S. Strait adlı iki bilim adamının gerçekleştirdiği ve Nature dergisinde yayınlanan bir araştırmada Australopithecusların önkol kemikleri incelenir ve bu türün günümüzde yaşayan ve 4 ayak üzerinde yürüyen maymunlarla aynı önkol anatomisine sahip olduğu sonucuna varılır. (Richmond, B.G. and Strait, D.S., Evidence that humans evolved from a knuckle-walking ancestor, Nature, 404(6776):382, 2000)

Homo habilis: 1984 yılında bulunan bir iskelet, bu türün maymunlarınkı gibi küçük beyin hacmine, uzun kollara, kısa bacaklara sahip olduğunu göstermiştir. Antropolog Holly Smith, Fred Spoor, B.Wood, Frans Zonneveld de araştırmaları sonucu hep aynı sonuca varmıştır. Homo habilis bir maymundur ve maymun iskeletine sahiptirler. (Holly Smith, American Journal of Physical Anthropology, vol 94, 1994, s. 307-325; Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, 'Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion', Nature, vol 369, June 23, 1994, s. 645-648)

Homo Rudolfensis: İnsan yüzü anatomisi profesörü Tim Bromage, C. Loring Brace, paleantropolog Prof. Alan Walker, evrimci paleoantropolog J. E. Cronin yaptıkları incelemelerde bu canlının yüz, diş, beyin hacmi ile bir maymun olduğu sonucuna varmışlardır. (Tim Bromage, New Scientist, vol 133, 1992, s. 38-41; Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", Nature, vol 369, June 23, 1994, s. 645-648; Alan Walker, Scientific American, vol 239 (2), 1978, s. 54; J. E. Cronin, N. T. Boaz, C. B. Stringer, Y. Rak, "Tempo and Mode in Hominid Evolution", Nature, vol. 292, 1981, s. 113-122;)

Homo Erectus: Yapılan araştırmalar modern insan iskeleti ile Homo erectus'un iskeleti arasında hiç bir fark olmadığını göstermiştir. Erectus bir insandır, maymunla bir benzerlikleri yoktur. Erectus gibi küçük kafatası hacmine sahip pigmeler, kalın kaş çıkıntılarına sahip Avusturalya yerlileri günümüzde hâlâ daha yaşamaktadırlar. (L.S.B. Leakey, The Origin of Homo sapiens, ed. F. Borde, Paris: UNESCO, 1972, s. 25-29; L.S.B. Leakey, By the Evidence, New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1974) Homo erectus ile bizim aramızdaki fark, zencilerle, eskimolarla arasındaki fark kadardır ama sonuçta her ikisi de insandır. (Boyce Rensberger, The Washington Post, November 19, 1984) Ayrıca Homo rudolfensis'in, atası olduğu iddia edilen homo habilisten bir milyon yıl daha yaşlı olduğu da ortaya çıkmıştır.

Neandertallar: Ölülerini gömen, müzik aletleri yapıp çalan, zeka seviyeleri, konuşmaları ile günümüz insanlarından tek farkları biraz daha güçlü bir iskelete sahip olmalarıdır. Dolayısıyla onlarda insandırlar. (Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992. s.136; Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", Natural History, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R. L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", American Journal of Physical Anthropology Supplement, vol. 12, 1991, s. 94) İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, Homo yani insan olarak sınıflandırır. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecus'dan daha gelişmiş canlılardır. Bu türün evriminin en son aşamasında ise, Homo sapiens, yani günümüz insanının oluştuğu öne sürülmektedir. Ama artık bu iddia da çürütülmüştür. (Marvin Lubenow, Bones of Contention, Grand Rapids, Baker, 1992. s. 136; Holly Smith, American Journal of Physical Anthropology, vol 94, 1994, s. 307-325) Evrimci yayınlarda ya da medyada zaman zaman adı geçen 'Java Adamı', 'Pekin Adamı', 'Lucy' gibi fosiller de üstte saydığımız dört türden birine dahildirler. Bu türlerin de kendi içlerinde alt türleri olduğu kabul edilir. Ramapithecus gibi bir zamanların çok iddialı ara form adayları ise, sıradan bir maymun olmalarının anlaşılması üzerine (Dr. Robert Eckhardt, Scientific American, 1972) insanın hayali soy ağacından sessiz sedasız çıkarılmıştır. (David Pilbeam, "Humans Lose an Early Ancestor", Science, Nisan 1982, s. 6-7) Evrimciler "Australopithecus - Homo habilis - Homo erectus - Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo Erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok yakın zamanlara kadar yaşamışlardır. Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens (günümüz insanı) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. Bu ise elbette bu canlıların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Zaten artık bu teorinin eskimiş bir ideolojik kalıntı olduğunu evrimciler de itiraf etmektedir. (David Pilbeam, "Rearranging Our Family Tree", Nature, Haziran, 1978, s. 40; American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s.379)

Evrimle ilgili kavramlar ve evrimcilerin itirafları I

Doğal Seleksiyon: Ünlü bir evrimci olan İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson, "Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur." (Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz,4 Mart 1982, BBC) "Tabii ayıklama söz konusu olsaydı, zayıfların yok olup kainattaki bütün canlıları mükemmel olması gerekirdi. Evrimi ispatlayacak fosil kayıtlarına da rastlanmamıştır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 53, 54)

Mutasyon: Amerikalı genetikçi Babu G. Ranganathan, "Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir." (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Ara-Geçiş Formları: "Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlanmamaktadır? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerindedir? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değildir? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır." (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 179) Evrimci paleontolog Mark Czarnecki, "Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur. Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır." (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56)

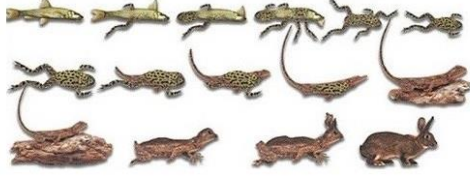

Fosillerden hareketle yıllarca hep evrim teorisi propagandası yapılmıştır. Şimdi ise, 'ara geçiş forumu iddiasında bulunmadık' yalanları ortaya atılmaktadır. O zaman bilim adamları 'Piltdown Adamı' gibi sahtekarlıkların üzerine balıklama neden atlamışlardır?!

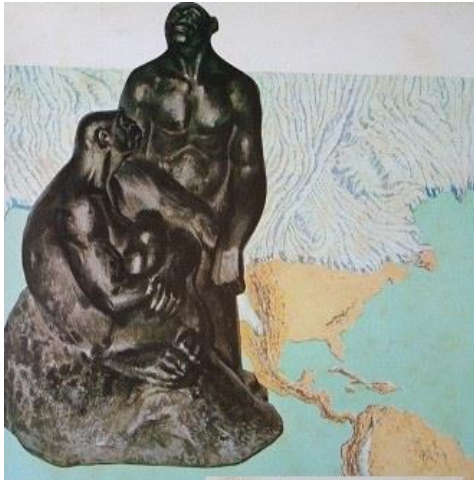
Fransız materyalist zoolog Pierre Grasse, "Doğa bilimciler unutmamalıdır ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir." (Pierre Grasse, Evolution of Living Organisms, New York, Academic Press, 1977, s. 82) derken, evrimci paleontolog Mark Czarnecki, "Evrimi ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur. Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır." (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 January 1981, s. 56) itirafında bulunmaktadır. "Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama 'yine de 'iyimser' bir bekleyiş' devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir." (Science, July 17, 1981, s. 289) "Çoğu paleontolog, ellerindeki kanıtların Darwin'in küçük, yavaş ve kademeli değişikliklerin yeni tür oluşumunu sağladığı yönündeki vurgusuyla çeliştiğini hissetmiştir. Ama onların bu düşüncesi susturulmuştur." (S. M. Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, s. 71) Glasgow Üniversitesi paleontoloji profesörü T. Neville George, "Elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmemektedir." (T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, vol 48, January 1960, s.1, 3; Aynı sonuca Harvard Üniversitesi'nden ünlü paleontolog Niles Eldredge'de ulaşmaktadır: N. Eldredge and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s. 59) Ama yüz yılı aşkın süredir yapılan araştırmalara rağmen aranan o fosiller bir türlü bulunamamıştır!

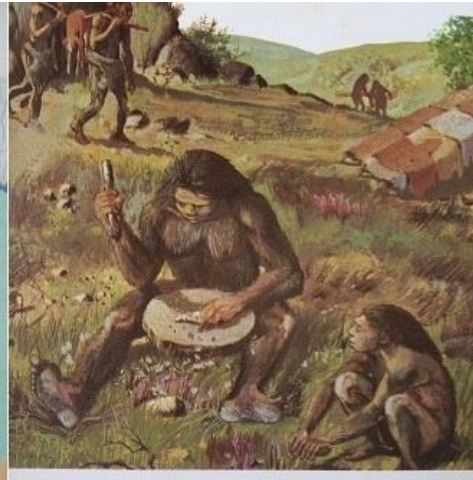
Resimde görülen "ara canlılar" hiçbir zaman yaşamamıştır.

Acı gerçek şudur ki, evrimcilerin ellerinde resimlerde kalan ama fosili bulunmayan hayali çizimler kalmıştır sadece!

İlk insanlar orangutanı andıran yaratıklardı. Yüzbinlerce yıl sonra yavaş yavaş gelişerek bugünkü insan şeklini aldılar. Yukarıda: İnsanmısı adı verilen bu yaratıkları gösteren bir heykel.

Akıllı İnsan olaylardan sonuç çıkarmayı, böylece yeni yeni buluşlara doğru ilerlemeyi öğrenmişti. Bir gün iki taş keskinleştirmek için birbirine sürterken çıkan kıvılcımdan otların tutuştuğunu görünce, ateş yakmasını öğrendi. Sağda: İlk insanın kesici bir alet olarak kullanmak üzere sivriltiği taşlardan biri.

İlk insan, yaradılıştaki içgüdüyle, yırtıcı hayvanlardan kaçarken, ağaçlar üzerinde yaşamaya alışmış, daha sonra da onlara karşı savunmak için sopa kullanmasını öğrenmişti. Zamanla, sopanın ucuna sivri taş taktı, sonra bunu, uzaktan atarak, mızrak gibi kullanmaya başladı.

Kendi yazdıkları ile kendilerini ele veriyorlar: 'Yaratılıştaki' içgüdü: Pardon ama bu güdüyü kim güdüledi?! Akıl insana kim verdi? Tabiat üretici...?! Kendi kendini üreten bir güç var ama Allah yok öyle mi? Sonra 'evrim dine karşı değil' derler...!! İtalyan kökenli medeniyet tanhinden millî kültür, bu kadar!

‘Yaratılıştaki içgüdü’yü kim güttü? Akli kim verdi? ‘Tabiat üretici’ yazıyor. Üretilen olan tabiat kendi kendini mi üretti? Hem üretilen hem üreten nasıl olunabilir?

Ünlü evrimci paleontolog Colin Patterson: “Hayatın doğası hakkında her biri ‘birbirinden hayali bir sürü kötü hikaye’ vardır. Bunun en ünlü örneğiye, belki 50 yıl önce hazırlanmış olan ve atın evrimi sergisidir. Atın evrimi, birbirini izleyen yüzlerce bilimsel kaynak tarafından büyük bir gerçek gibi sunulmuştur. Ancak şimdi, bu tip iddiaları ortaya atan kişilerin yaptıkları tahminlerin, yalnızca spekülasyon olduklarını düşünüyorum.” (Harper’s Magazine, Şubat 1984, s. 60)

Dikkat edilirse evrimcilerin iddialarının tek tek cevaplanması yerine bizzat kendilerinin teorilerinin çöktüğüne dair yaptıkları açıklamalarla konuyu ele alıyoruz. Daha kısa ve etkili olması yönünden tercih ettiğimiz bu metot ateist/oryantalist iddialarda da kullanmıştır!

İlk Canlılar: Evrimciler, canlılığın yeryüzünde ‘ilk ortaya çıkışı’ konusunda büyük bir açmaz içindedirler. Çünkü canlı moleküller, rastlantılarla açıklanamayacak kadar komplekstir. Canlı hücresinin tesadüfen oluşması açıkça imkansızdır! Ki, bir de onun gibi trilyonlarcasının tesadüfen oluşup birbirleri ile uyumlu bir habitat meydana getirmesi mümkün değildir! Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya geldiler. Moleküler evrim teorisinin en önemli ismi sayılan Rus evrimci Alexander İvanoviç Oparin, 1936’da yayınladığı ‘Yaşamın Kökeni’ adlı kitabında şöyle demektedir: “Maalesef hücrenin meydana gelişi, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.”

(Alexander I. Oparin, Origin of Life, s.196) Evrimciler hücrenin rastlantılarla oluşabileceğini ispat etmek için sayısız deney, araştırma ve gözlem yapmışlardır. Ancak yapılan her çalışma, hücredeki kompleks yapıyı daha detaylı bir biçimde ortaya koyarak, evrimcilerin varsayımlarını daha da fazla çürütmüştür. Almanya’daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose bu konuda şunları söylemektedir: “Kimyasal ve moleküler evrim alanlarında, yaşamın kökeni konusunda otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler, yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden olmaktadır. Şu anda bu konudaki bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitmekte ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanmaktadır.” (Klaus Dose, “The Origin of Life:

More Questions Than Answers”, Interdisciplinary Science Reviews, vol. 13, no. 4, s. 348) Nükleotidlerin tesadüfen bir araya gelerek RNA ve DNA’yı oluşturmalarının imkansızlığını, evrimci Fransız bilim adamı Paul Auger şöyle ifade etmektedir: Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi kompleks moleküllerin ortaya çıkışı konusunda bence iki aşamayı net bir biçimde birbirinden ayırmamız gerekir; tek tek nükleotidlerin üretilmesi -ki bu ‘belki’ mümkün olabilir- ve bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanması. İşte bu ikincisi, olanaksızdır. (Paul Auger, De La Physique Theorique a la Biologie, 1970, s. 118) Uzun yıllar moleküler evrim teorisine inanan Francis Crick bile DNA’yı keşfettikten sonra, böylesine kompleks bir molekülün tesadüfen, kendi kendine, bir evrim süreci sonucunda oluşamayacağını itiraf etmiş ve şöyle demiştir: “Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat ‘mucizevi bir şekilde’ ortaya çıkmıştır.” (Francis Crick, Life Itself: It’s Origin and Nature, s. 88) Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy da, DNA’nın meydana gelmesi hakkında şu itirafı yapmak zorunda kalmıştır: “Bir proteinin ve çekirdek asitinin (DNA-RNA) oluşma şansı, tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır!” (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s. 39) Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız protein yapısındaki birtakım enzimlerin yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA’daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşebilir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşleşmenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Amerikalı mikrobiyolog Jacobson, bu konuda şöyle demektedir: “İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının, bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların

tamamına ait emirlerin o anda ve bir arada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu tesadüfen gerçekleşemez.” (Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life", American Scientist, s.121) Alman bilim adamları Junker ve Scherer, canlılık için gerekli moleküllerin hepsinin sentezinin ayrı ayrı koşullar gerektirdiğine dikkat çeker. Bu ise, Junker ve Scherer'e göre, yaşam için gereken birçok farklı maddenin bir araya gelme şansının hiç olmadığını göstermektedir: “Kimyasal evrim için gerekli tüm moleküllerin elde edileceği bir deney bilinmiyor. Dolayısıyla çeşitli moleküllerin değişik yerlerde çok uygun koşullarda üretilip, hidroliz ve fotoliz gibi zararlı etmenlere karşı korunup, yeni bir reaksiyon bölgesine taşınması gerekmektedir. Burada tesadüften bahsedilemez, çünkü böyle bir olayın gerçekleşme ihtimali yoktur!” (Reinhard Junker & Siegfried Scherer, Entstehung und Geschehen Der Lebewesen, s. 89) Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton, Evolution, A Theory in Crisis (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında bu durumu şöyle anlatır: “Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilimine eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini ‘belirleyen, emreden ve kontrol eden’ sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir Darwinist, bu düşüncüyü en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder!” (Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, s. 351) Bunlar da Darwin’in bizzat kendisinden: “Bana 'insan' konusuna girip girmeyeceğimi soruyorsun. Sanırım bu konudan tamamıyla uzak duracağım. Benim yirmi yıldır üzerinde çalıştığım bu yapıt ise, hiçbir şeyi çözümlemeyi veya cevaplamayı başaramayacak.” (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, I/467) “İnsanın evrimi konusunda akıl almaz derecede hayal kırıklığına uğradım.” (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, II/298) Richard Leakey ve Roger Lewin, uzun uzun insanın evrimi ile ilgili varsayımlarda bulunduktan sonra; “Bunlar muhtemel, ancak açıkçası doğruyu bilmiyoruz. O zaman bütün bunlar boşuna bir zihin jimnastiği mi diye itirazda bulunabilirsiniz. Bir noktaya kadar öyle.” (Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, s. 23) şeklinde açıkça itirafta bulunmaktadır.

Skandallar

Evrimi kanıtlamak için sahtekârlık yapan Ernst Haeckel'in itirafı ilginçtir: “Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları ‘en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekârlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller’ bulunuyor!” (Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, s. 204)

Piltdown Adamı: Bilim insanları, bu fosilin o güne kadar bilinmeyen erken dönem bir insan türüne ait olduğunu düşünür. Fakat daha sonra, kafatasının 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiğinin de yeni ölmüş bir orangutana ait olduğu ortaya çıkar! (Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S., "Piltdown", Meydan Larousse, Cilt 10, s. 133; Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44; John Evangelist Walsh. Random House, Unraveling Piltdown:: The Science Fraud of the Century and Its Solution) Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmiştir. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelenmiştir. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığında kaybolmaktadır. Sahtekârlığı ortaya çıkaran ekipten Le Gros Clark, "Dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, ‘nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış’ olabilir?" diyerek şaşkınlığını gizleyememektedir. (Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44) Sahte olduğu ancak 40 yıl sonra ‘anlaşılabilmektedir!’ (Cumhuriyet, 7 Ekim 2020) 40 yılı aşkın bu süre zarfında üzerine birçok bilimsel (!) makaleler yazılmıştır. Ayrıca dünyanın farklı üniversitelerinden

500'ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırlamıştır! (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59)

VIKİPEDI
Özgür Ansiklopedi

Ana Sayfa
Hakkımızda
İçindekiler
Rastgele madde
Seçkin içerik

Katılın

- Witimedia dökümanı
- Badış yapın
- Deneme tahtası
- İş birliği projesi
- Küçük çaplı

Maddede Tarihçe

Oku Değiştir Kaynağı değiştir Geçmiş gör Ara

Piltdown Adamı

Vikipedi, özgür ansiklopedi

Bu maddedeki bazı bilgilerin kaynağı belirtilmemiştir. Ayrıntılar için maddenin tartışma sayfasına bakabilirsiniz. Maddeye uygun biçimde kaynaklar ekleyerek Vikipedi'ye katkıda bulunabilirsiniz.

Piltdown Adamı (Latince: *Eoanthropus dawsoni*) 1912 yılında Uckfield, East Sussex, İngiltere'de ortaya çıkarıldığı iddia edilen sahte kafatası ve çene kemiği fosili. Fosili bulduğunu açıklayan kişi amatör arkeolog ve koleksiyoncu Charles Dawson'du, bulunduğu iddia edilen türün Latince adı, onun soyadından türetilmiştir. Bilim insanları başlangıçta fosilin o güne kadar bilinmeyen erken dönem bir insan türüne ait olduğunu düşündüler. Ancak zamanla fosilin gerçekliği konusunda tartışmalar arttı. Özellikle paleontologlar ve evrim biyologları Piltdown Adamı'na kuşkuyla yaklaştı. 1953'te Piltdown Adamı'nın bir sahtekârlık olduğu kesinlikle ortaya kondu, kafatası modern bir insana, çene kemiği ise bir orangutana aitti. Kafatası, eski görünmesi için bir demir çözeltisine ve kromik aside batırılmıştı. Çene kemiği, yaklaşık 500 yıllık bir orangutan fosiline aitti.

Charles Dawson

1 → İnsan kafatası
2 → Orangutan çenesi

1908 de bulunan ve adına "Piltdown Man" denen ilk insan fosili bugünkü insan nesline gelene kadar uğradığımız değişikliklere hayli ıskı tutmuş ve maymunlarla olan yakınlığımızı bir kez daha ispatlamıştır.

1953'te sahte olduğu ispatlanan Piltdown adamı için 14 Mayıs 1975 tarihli Milliyet Çocuk dergisi gerçekmiş gibi yayınlar yaparak, çocukların zihnine evrim teorisini işlemeye devam etmekte idi!

1930 yılına ait Resimli Ay Dergisi. Papazlardan daha Fransız doludur ülkem!

Cava (Java) adamı: Eugene Dubois, 1891 yılında Endonezya'nın Java Adasındaki Solo Irmağı'nın kıyısında 'Bir adet diş, kafatası parçası ve uyluk kemiği' bulur. Önce kafatası parçası bulmuş, bir sene sonra kafatası bulunduğu yerden yaklaşık 15 metre ileride bir de uyluk kemiği

bulmuş ve bu ikisinin aynı bedene ait olabileceğini fikrine ulaşmıştır. Yirmi yılı aşkın bir süre boyunca Java Adamı'nı araştıran Marvin L. Lubenow, 'Bones of Contention' (Tartışmalı Kemikler) adlı kitabında, Dubois'in fosili bulduğunda yeterli bir jeoloji bilgisine sahip olmadığını şöyle bir alıntı ile aktarır: "Dubois, Java fosil faunasını ilk tanımladığında Pleistocene olarak belirtmişti. Ancak Pithecanthropus'u (Java Adamı'nı) bulduktan hemen sonra fauna birden Tertiary oldu. Faunanın Pleistocene özelliklerini azaltmak için elinden geleni yaptı." (Bones of Contention, Marvin L. Lubenow, s. 88) Cambridge Üniversitesi'nden ünlü anatomist Sir Arthur Keith, bu hacime sahip bir kafatasının maymuna ait olamayacağını net olarak belirtip maymunlara has güçlü çığnemeyi sağlayan yapısal özelliklerin bu kafatası başlığında bulunmadığını ortaya koymuştur. Keith, kafatasının kesinlikle bir insana ait olduğunu söylemektedir. Evrimi ispatlayacak fosil bulmak için proje başlatan ekibin başı Prof. Selenka, günümüz insanıyla Java Adamı'nın aynı dönemde yaşadığı, dolayısıyla Java Adamı ile insanın evrimi arasında bir bağlantının olmadığı sonucuna varmış, projede sekreterlik görevini yürüten Dr. Max Blanckenhorn ise, 'bulgularıyla Dubois'nın tezini doğrulayacakları yerde çürüttükleri için özür dilemiştir!' Prof. Phillip Johnson boşuna, "Bugün bilim çevreleri Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine amaç edinmişlerdir. Bilimsel araştırmaların kuralları da bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir." (Marvin L. Lubenow, Bones of Contention: A Creationist Assessment of Human Fossils, s. 88) dememektedir!

Nebraska Adamı: 1922'de, Amerikan Doğa Tarih Müzesi müdürü Henry Fairfield Osborn, Batı Nebraska'daki Yılan Deresi yakınlarında, Plieocen Dönemi'ne ait 'bir azı dişi fosili' bulunduğunu açıklar. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktadır. Çok geçmeden konuyla ilgili çok derin bilimsel tartışmalar başlar. Bazıları bu dişi Pithecanthropus erectus olarak yorumlarken bazıları ise bunun insana daha yakın olduğunu ileri sürer. Büyük tartışmalar yaratan bu fosile "Nebraska Adamı" adı verildi. "Bilimsel" ismi de hemen üretilir: Hesperopithecus haroldcooki. Birçok otorite Osborn'u destekler! 'Bu tek dişe dayanılarak Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücudunun rekonstrüksiyon/yeniden kurgu ile resimleri yapılır.' Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska adamının, eşinin ve çocuklarının doğal ortamda ailece resimleri yayınlanır. Bütün bu senaryolar tek bir diştten üretilmiştir! Evrimci çevreler bu "hayalet adamı" o derece benimserler ki, William Bryan isimli bir araştırmacı, tek bir azı dişine dayanılarak bu kadar peşin hükümle karar verilmesine karşı çıkınca, bütün şimşekleri üzerine çeker. Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulunur. Bulunan yeni parçalara göre bu diş ne maymuna ne de insana aittir. Dişin, Prosthennops cinsinden 'yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne' ait olduğu anlaşılır. William Gregory, bu yanılgıyı duyurduğu Science dergisinde yayınladığı makalesine şöyle bir başlık atar: "Görüldüğü kadarıyla Hesperopithecus ne maymun ne de insan." (W. K. Gregory, "Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man", Science, cilt 66, Aralık 1927, s. 579)

Miller deneyi: Stanley Miller 1953 yılında yaptığı bir deneyle bir aminoasitin ilkel şartlarda oluşabileceğini ispat ettiğini ileri sürer. Fakat deneyinde yaptığı hileler zamanla ortaya çıkar: Metan ve amonyak gazlarını deneyinde kullanan Miller'in deneylerinin aksine, 1970'lerden sonra, ilkel ortamda 'bu gazların olmadığı' ortaya çıkmıştır. Araştırmacılar, atmosferin ilk dönemlerde azot, hidrojen, su buharı, oksijen ve karbondioksitten oluştuğunu ispat etmişlerdir. Bu gazlarla yapılan 1975'teki deneyde ise, tek bir aminoasit bile elde edilememiştir! Miller, deneyinde 'soğuk tuzak' adlı mekanizma da kullanmıştır. Bu mekanizma ile aminoasitin oluşumunu 'engelleyen' oksijeni de Miller deneyinden soyutlamıştı. Miller deneyi sonucunda, canlıların yapılarını bozan organik asitler de oluşmuştu. Miller 'bu asitleri de deneyden izole' etmiştir. Kısaca Miller deneyi, evrimi değil evrimsizliği etmektedir! Çünkü bir aminoasitin oluşumu için bile, deney ortamına, asıl ortamında olmayan metan ve amonyak gazlarının eklenmesine, olan oksijenin çıkarılmasına, oluşacak aminoasitin korunması için özel bir mekanizmanın (soğuk tuzak) kurulmasına ve bozucu özelliğe sahip organik asitlerin izole

edilmesine ihtiyaç vardır! Kısaca, ‘bir adet’ aminoasitin bile tesadüfen değil ‘özel şartlarda, kontrolle, bir laboratuvar ortamında, bilinçli müdahalelerle’ ancak elde edilebileceğini Miller deneyi ile ispatlanmaktadır ki, bu da evrimin çöküşü için yeterlidir!

İlk canlı ve hücrenin oluşumu: Hücreler, canlının yapısal ve işlevsel özellikler gösterebilen en küçük birimdir. Hücreyi kısımları ve görevleri bakımından bir fabrikaya benzetebiliriz: Fabrikanın dış duvarları hücrenin zarına; işçiler ve makineleri sitoplazmaya; yöneticinin bulunduğu yer ise çekirdeğe, hücredeki golgi aygıtı paketleme odasına benzetilebilir. Endoplazmik retikulumun görevi madde taşınmasıdır ki, bu da fabrikadaki üretilen malzemenin taşıyıcı bantlarda taşınması gibi kabul edilebilir. Hatalı ürünlerin atık odasına gitmesini lizozom hücresindeki sindirilmeyen maddelerin hücre zarına atmasına, fabrikanın içindeki enerjiyi Mitokondriye, temizlik görevlilerini de kamçılara benzetebiliriz ki, tüm bu nedenlerle de, “Hücrenin organizasyonu, sık sık bir fabrikaninkine benzetilmiştir. Hücrenin donanım ve mekanizmalarının sabit olmayıp daima parçalanıp yeniden kurulduğu da unutulmamalıdır.” (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 118) Bu minik fabrikaların bir araya gelip birbirleri ile uyum içinde çalışmasını da evrim tesadüfe bağlamaktadır. Halbuki hücre bilinen en kompleks ve en üstün düzene sahip sistemdir. Biyoloji profesörü Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* isimli kitabında hücrenin kompleksliğini bir şehre benzetmektedir: "Moleküler biyoloji tarafından ortaya konan hayatın gerçek yönünü anlayabilmek için bir hücreyi, çapı 20 kilometre olan Londra veya New York gibi büyük bir şehrin büyüklüğüne ulaşana kadar milyonlarca kez büyötmeliyiz. Bunun sonucunda karşımıza eşsiz bir kompleksliğe ve mükemmel bir düzene sahip bir yapı çıkacaktır. Hücrenin yüzeyinde, sürekli olarak bazı maddelerin giriş ve çıkışına yarayan ve bir uzay gemisinin liman çıkışlarını andıran milyonlarca kapı görülür. Eğer bu kapılardan birinden içeriye girme imkanımız olsa kendimizi dünyanın ‘en muhteşem teknolojisinin’ ve insanı hayrete düşüren bir kompleksliğin ortasında buluruz. ‘İnsan zekasının yapımı olan her ürünün çok üstündeki bu kompleks yapı’ bizim düşünme kapasitemizin çok üstündedir ve tesadüf kavramını tamamen ortadan kaldırmaktadır." (Denton, *Evolution*, s. 242) Bugün hücrenin içinde; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar, üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası, bir bölgeden diğerine ham maddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları, dışarıdan gelen ham maddeleri işe yarayacak parçalara ayırtıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler, hücrenin içine alınacak veya dışına gönderilecek malzemelerin giriş-çıkış kontrollerini yapan uzmanlaşmış hücre zarı proteinleri olduğunu biliyoruz. Bu saydıklarımız hücredeki kompleks yapının yalnızca bir bölümünü oluşturur. Evrimci bir bilim adamı olan W. H. Thorpe, “Canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun şimdiye kadar yaptığı, hatta hayal ettiği bütün makinelerden çok daha kompleksdir" (W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*., Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, ss. 298-99) şeklinde itirafta bulunmaktadır. Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya gelmişlerdir. Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose: "Hayatın kökenine cevap bulmak için kimyasal ve moleküler evrim sahasında 30 yıldır yapılan çalışmalar başarısızlıkla sonuçlandı. Hayatın nasıl oluştuğu, hâlâ en büyük sır." (Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", *Interdisciplinary Science Reviews*, Vol 13, No. 4, 1988, p. 348) San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada: “Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hâlâ, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözölmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?” (Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, p. 40) Materyalist İngiliz matematikçi ve astronom Sir Fred Hoyle, ‘Tesadüfler sonucu canlı bir hücrenin meydana gelmesiyle, bir hurda yığının isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması arasında bir fark olmadığını’ (Hoyle on *Evolution*", *Nature*, Cilt: 294, 12 Kasım 1981, s. 105) söylerken aslında yaşamın hiç de tesadüfen oluşamayacağını ilan etmektedir. Harold Blum adlı evrimci bilim adamı da, "Bilinen en küçük

proteinlerin bile rastlantısal olarak meydana gelmesi tümüyle imkansız gözükmektedir." (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 304) şeklinde itirafta bulunmaktadır. Amerikalı jeolog William Stokes, 'Essentials of Earth History' adlı kitabında bu gerçeği kabul etmektedir: "Eğer milyarlarca yıl boyunca, milyarlarca gezegenin yüzeyi gerekli amino asitleri içeren sulu bir konsantre tabakayla dolu olsaydı bile yine (protein) oluşamazdı." (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 305) New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. (İnsan hücresinde ise yaklaşık 200.000 çeşit protein vardır.) Elde edilen rakam, 1.040.000'de 1 ihtimaldir ki bu sayı, 1 rakamının yanına 40 bin tane sıfır gelmesiyle oluşan akıl almaz bir sayıdır. (Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, New York, Summit Books, 1986. s.127) Amino asitler farklı bağlarla birbirlerine bağlanabilirler; ancak proteinler, yalnızca ve yalnızca "peptid" bağlarıyla bağlanmış amino asitlerden meydana gelirler. 500 amino asitlik bir protein molekülünün meydana gelme ihtimali, 1'in yanına 950 sıfırın gelmesiyle oluşan (10^{950}) ve aklın kavrama sınırlarının çok ötesindeki astronomik bir sayıda, '1' ihtimaldir. Hayati bir protein olan "hemoglobin" molekülünde yukarıdaki örnek proteinden daha fazla, 574 tane amino asit bulunur. Şimdi bir de şunu düşünelim: Vücudunuzdaki milyarlarca kırmızı kan hücresinden yalnızca bir tanesinde, tam 280.000.000 hemoglobin bulunur. Hücre yalnızca amino asit yapılı proteinlerden oluşmuş bir yığın da değildir. Yüzlerce gelişmiş sistemi bulunan, insanoğlunun halen tüm sırlarını çözemediği komplekste bir canlıdır.

Bir tanesinin bile tesadüfen oluşması imkansız olan bu proteinlerden ortalama bir milyon tanesinin 'tesadüfen' uygun bir şekilde bir araya gelip eksiksiz bir insan hücresini meydana getirmesinin ise hiç imkanı yoktur! Hele ki bu hücre gibi daha milyarlarcasının bir araya gelip birbiri ile uyum içinde çalışıp bir canlıyı oluşturması ve bu canlının yaşayacağı ortamın (Yemek, içmek, nefes almak, hayatta kalmak vd.) uygun olup, kendi gibi milyarlarca daha canlının var olup, trilyonlarca başka canlı (Bitki, hayvan ve hatta cansız olan su, toprak, hava gibi özellikler) ile uyum içinde binlerce senedir yaşayabileceklerini düşünmek, sadece taassup, batıl inanç, sübjektivizm ve cehaletle açıklanabilir! Sir Fred Hoyle, 'aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmekte'dir ve bunun (kabul edilmemesinin) nedenini, "Bilimsel değil, psikolojiktir." (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) diye açıklamaktadır.

Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. Bir insana ait bütün özelliklerin bilgisi, dış görünümünden iç organlarının yapılarına kadar DNA'nın içinde özel bir şifre sistemiyle kayıtlıdır. DNA'daki bilgi, bu molekülü oluşturan dört özel molekülün diziliş sırası ile kodlanmıştır. Nükleotid (veya baz) adı verilen bu moleküller, isimlerinin baş harfleri olan A, T, G, C ile ifade edilirler. İnsanlar arasındaki tüm yapısal farklar, bu harflerin diziliş sıralamaları arasındaki farktan doğar. Bir DNA molekülünde yaklaşık olarak 3.5 milyar nükleotid, yani 3.5 milyar harf bulunur. Bir organa ya da bir proteine ait olan DNA üzerindeki bilgiler, gen adı verilen özel bölümlerde yer alır. Örneğin göze ait bilgiler bir dizi özel gende, kalbe ait bilgiler bir dizi başka gende bulunur. Hücredeki protein üretimi de bu genlerdeki bilgiler kullanılarak yapılır. Proteinlerin yapısını oluşturan aminoasitler, DNA'da yer alan üç nükleotidin arka arkaya sıralanmasıyla ifade edilmiştir. Vücudumuzdaki organların her biri farklı sayıda gen tarafından kontrol edilir. Örneğin; deri 2559, beyin 29930, göz 1794, tükürük bezi 186, kalp 6216, göğüs 4001, akciğer 11581, karaciğer 2309, bağırsak 3838, iskelet kası 1911 ve kan hücreleri 22092 gen tarafından kontrol edilmektedir. DNA'daki harflerin diziliş sırası insanın yapısını en ince ayrıntılarına dek belirler. Boy, göz, saç ve cilt rengi gibi özelliklerin yanı sıra, vücuttaki 206

kemiğin, 600 kasın, 10.000 işitme siniri ağının, 2 milyon optik sinir ağının, 100 milyar sinir hücresinin ve 100 trilyon hücrenin planları tek bir hücrenin DNA'sında mevcuttur. Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır. Bir geni oluşturan nükleotidlerde meydana gelecek bir sıralama hatası, o geni tamamen işe yaramaz hale getirecektir. İnsan vücudunda 200 bin gen bulunduğu düşünülürse, bu genleri oluşturan milyonlarca nükleotidin doğru sıralamada tesadüfen oluşabilmelerinin imkansızlığı daha iyi anlaşılır. Bütün bu imkansızlıkların yanı sıra, DNA çok zor reaksiyona giren bir yapıya sahiptir. Çünkü DNA, çift zincirden oluşmuş sıkı bir helezon şeklindedir. Bu bakımdan da canlılığın temeli olması düşünülemez. Dahası, DNA, yalnız protein yapısındaki bir takım enzimlerin yardımı ile eşlenebilirken, bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Her ikisi de birbirine bağımlı olduğundan, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda mevcut olmaları gerekir. Ya da ikisinden birinin daha önce "yaratılmış" olması zorunludur. Science dergisinde yayımlanan makaleye göre, Harvard Tıp Fakültesi'nden Profesör George Church liderliğindeki üç kişilik ekibin yaptığı araştırma sonucu şöyledir: Bir gram DNA üzerine 455 milyar gigabyte veri kodlanabiliyor. Bu da 100 milyar DVD'deki veriden daha fazlası demek. DNA'nın bu kadar küçük alanda bu kadar büyük veriler taşıyabilmesi üç boyutlu olmasından kaynaklanıyor. (Hürriyet, 17 Ağustos 2012) DNA'daki genetik DNA'nın 'gen' adı verilen parçacıklarında şifrelenmiştir. Evrimci bir biyolog olan Frank Salisbury, "Orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 41000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir." (Frank B. Salisbury, "Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution", American Biology Teacher, Eylül 1971, s. 336) demektedir. 41.000'de bir, "küçük bir logaritma hesabı" sonucunda 10620'de bir anlamına gelir. Bu sayı 10'un yanına 620 sıfır eklenmesiyle elde edilir. 10'un yanında 11 tane sıfır 1 trilyonu ifade ederken, 620 tane sıfırlı bir rakamın gerçekten de kavranması mümkün değildir. San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel bu konuda şöyle demektedir: "Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları 'aşırı derecede ihtimal dışıdır.' Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, 'yaşamın, kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda' kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, vol. 271, October 1994, p.78) Aynı gerçek, diğer bazı ünlü evrimci bilim adamları tarafından da kabul edilir: "DNA, katalitik proteinlerin ve enzimlerin yardımı olmadan yaptığı işi, yeni DNA üretmek de dahil olmak üzere, yapamaz. Kısacası DNA olmadan proteinler var olmaz, ama DNA da proteinler olmadığı durumda oluşmaz". (John Horgan, "In the Beginning", Scientific American, vol. 264, February 1991, p. 119) "Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, 'hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile' tatmin etmemiz gerekiyor." (Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548) Basit tek hücreli bir canlının tesadüfen gerçekleşen mutasyonlarla oluşma ihtimali 1/1078.436'dır. Yani, 10'un yanına 78.436 tane sıfır koyulması demektir. Dikkat lütfen, söz konusu olan sadece tek hücre'dir! Ve İstatistik dünyasında 1/1030'dan sonraki alan "gerçekleşme ihtimali yok" olarak kabul edilmektedir. (John R. Hadd, Evolution: Reconciling the Controversy, Kronos Press, New Jersey 1979, s. 31) İnsan Genomu Projesi'ni yürüten Celera Genomics şirketinin önemli uzmanlarından biri olan Gene Myers: "DNA'da çok müthiş bir 'akıl' var." (Tom Abate, "Human Genome Map Has Scientists Talking About the Divine Surprisingly Low Number of Genes Raises Big Questions", San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001) "İnsan genomundaki bilgi, alfabe kullanılarak yazılabileseydi, her biri 1.000 sayfa olan ve her sayfasında 3.000 harf bulunan 1.000 adet kitaba sığardı." Toplamı, 3 milyar harf." (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almany, 1999, s. 75) "Şu anda yeryüzünde bilinen en üst seviyedeki saklama kapasitesi DNA molekülüne aittir." (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almany, 1999, s. 75) "İnsan vücudundaki bütün hücrelerin DNA'ları

düzleştirilip, uç uca eklenirse yaklaşık 50 milyar kilometre uzunluğunda olacaktır. Bu uzunluk Dünya'dan Güneş Sistemi'nin ötesine ulaşmak için yeterlidir. Işığın, vücudunuzdaki tüm DNA'lar boyunca yolculuk edebilmesi için, yaklaşık 2 gün gerekirdi.” (Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Theory of Evolution, The Judaica Press Inc., 1997, s. 30) Ünlü Amerikan filozofu Prof. Daniel Dennet, ‘Darwin's Dangerous Idea’ adlı kitabında DNA'daki bilgi yoğunluğunu şöyle tarif etmektedir: “Bilgisayar çağının "mühendislik harikalarına" alışkın olmamıza rağmen, DNA ile ilgili gerçekleri kavramak çok güç. Molekül boyutundaki bu makineler kopyalama yapıyorlar. Aynı zamanda editörlük yapan enzimler, inanılmaz bir hızla hataları düzeltiyor. Onların yaptıkları işin çapına, hâlâ süper bilgisayarlar bile erişemiyor. Biyolojik makro moleküllerin saklama kapasitesi, günümüzdeki örneklerinin derecelerce üzerinde.” (Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, Touchstone, New York, 1996, s. 151) “DNA'nın bilgiyi minyatürleştirme, diğer bir deyişle sıkıştırma yeteneği ise, günümüz teknolojisinin çok ötesinde şaşırtıcı bir boyuttadır. Kıyaslayacak olursak, Los Angeles, Güney California Üniversitesi'nden Leonard Adleman'ın yaptığı hesaplamalara göre, sadece 1 gram DNA, bir trilyon CD'ye eş değer bilgi saklayabilmektedir.” (John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003) DNA bilgisayarı'nın muciti Dr. Leonard Adleman: "Eğer hücrenin içine bakarsak kendi başımıza yapamayacağımız fevkalade makinalar görürüz. Bu muhteşem bir alet kutusudur. " (John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003) Moleküler biyolog Michael Denton: "Hücrelerin aşırı derecede kompleks varlıklar oldukları açıktır. Hücredeki komplekslik bir jumbo jette bulunandan çok daha fazladır. Sanki jumbo jetteki komplekslik insan gözünün göremeyeceği bir toz zerresine paketlenmiştir. Bu kadar kompleks olan bir şeyin, bu kadar küçük bir hacme nasıl sığdırıldığını anlamak çok zordur. Üstelik zerre büyüklüğünde bu jumbo jet, hiçbir çaba sarf etmeden kendisini çoğaltabilmektedir." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, ss. 212-213) "Biyolojik bilginin, hücre çekirdeğinin minik hacmi içerisinde paketlenmesine imkan sağlayan DNA'nın paketleme özellikleri, insan için özel olarak düzenlenmiştir." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 381) "DNA, söz konusu sıkıştırma kapasitesine sahip olmasaydı, hücrenin, düzensiz DNA iplikçiklerini kapsayabilecek biçimde, çok daha büyük olması gerekecekti. Fakat hücrelerin daha büyük olmaları mümkün değildir. Çünkü hücrenin oksijen ve besin kaynakları, ancak hücrenin mevcut çapı kadar mesafede verimlidir." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 154) Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe vardığı bilimsel sonucu şöyle ilan eder: “Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu. Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklama karşısında, öne sürülebilecek hiçbir akılcı argüman bulamıyorum. Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve ‘şimdi yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna’ varıyoruz, tesadüfi karmaşalar değil.” (Chandra Wickramasinghe, Interview in London Daily Express, 14 Ağustos 1981)

Önce birçok tesadüf meydana gelerek basit kimyasal maddelerin içinden gerçekte tesadüfen oluşması "rastgele saçılan harflerin kusursuz bir şiir oluşturmaları" kadar imkansız olan (Bu benzetme, moleküler evrim teorisinin kurucusu sayılan Rus biyokimyacı Alexander Oparin tarafından yapılmış ünlü bir itiraftır: A. I. Oparin, Origin of Life, s.132-133) bir protein oluşturmuşlardır. Sonra başka tesadüfler başka proteinleri meydana getirerek, yine tesadüfen proteinleri bir araya toplamış ve onları uygun şekilde organize etmişlerdir. Sadece proteinler değil, DNA, RNA, enzimler, hormonlar, hücre organelleri gibi her biri son derece kompleks olan hücre içi yapılar, hep tesadüfen ve yan yana oluşmuştur. Bu milyonlarca tesadüf sonucunda ise, ilk hücre meydana gelmiştir. Kör tesadüflerin marifeti olan mucizeler burada son bulmamış, bu hücre tesadüflerin yardımı ile çoğalmaya başlamıştır. Söz konusu iddiaya göre bir başka tesadüf, hücreleri organize etmiştir ve bundan ilk canlıyı meydana getirmiştir. Bir canlıdaki tek bir gözün oluşması için dahi milyonlarca "şanslı olayın" bir arada gerçekleşmesi gerekmektedir. İşte burada da tesadüf denen kör süreç devreye girmiş; önce, yine tesadüfen oluşan kafatasında en uygun yerlere en uygun

büyükölükte iki delik açmış ve sonra buraya tesadüfen gelen hücreler, yine tesadüfen gözü inşa etmeye başlamışlardır. Görüldüğü gibi, tesadüfler, sonuçta ne elde etmek istediklerini bilerek hareket etmektedirler. Daha en baştan, "görmek, işitmek, nefes almak" ne demektir bilen, yeryüzünde hiçbir örneğı olmadığı halde bunlardan haberdar olan "tesadüf", büyük bir 'bilinç ve akıl göstererek, son derece ileri görüşlü' davranarak, canlılığı adım adım inşa etmiştir.

Kıscacası evrim teorisi, moleküler düzeyde gerçekleştiğı iddia edilen evrimsel oluşumlardan hiçbirisini ispatlayabilmiş değildir. RNA molekülünün nasıl olup da kendine bir hücre zarı bulduğı, daha sonra hücre organellerini nasıl ortaya çıkardığı gibi birçok soru cevapsız beklemektedir.

```
def add5(x):
    return x+5

def doturite(ant):
    zadename = getNodename()
    label=ysbol.pyx.name.get(int(ant[0]),ant[0])
    print '%s (label="%s" %s (nodename, label))'
    if isInstantiated[ant]:
        if ant[1].strip():
            print '%s "%s"' % ant[1]
        else:
            print ''
    else:
        print ''
        children = []
        for n, child in enumerate(ant[1:]):
            children.append(doturite(child))
        print '%s -> [%s]' % zadename,
        for name in children:
            print '%s' % name,
```

Bilgisayar programcılığından az da olsa anlayan bilir, bir eksik veya fazlalık harf bile tüm programı etkisiz kılar, çalışmaz hale getirir.

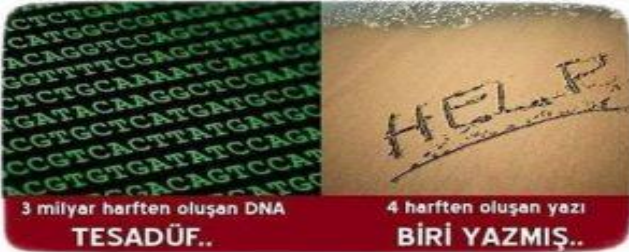

Bir anda tüm oyun, program çöker; oynanmaz, hareketsiz kalır! Halbuki o sadece sanal bir alem, resimler ve harfler yığımdır. Ama onun bile programcılar, yazılım mühendisleri vardır!

Sanal olmayan, görülenlerin canlı ve ekran dışında da hareket-büyüme-çoğalma vs özelliklerine devam ettiğini düşündüğümüzde acaba bu hayatın DNA üzerinden "Bedi' ve Ehsenu'l-Halkın" olan bir yaratıcısı olması lazım değil midir?

31

Bir evrimci ıssız bir adaya düşse, görülüp yardım ulaşsın diye 'Help' diye sahile yazsa, ama kimse ona yardım etmese! Daha sonra bir şekilde 'tesadüfen' evrimcimiz o adadan kurtulsa ve sonra da insanlara: "Oraya kocaman bir yazı yazdım, onu gördüğünüz halde bana niçin yardım etmediniz?" diye sorsa, çevresindekilerde ona: 'Dört harften oluşan bir yazıydı, dalgalar taşları sürüklerken veya yengeçler yürürken oluşmuştur diye düşündük' şeklinde cevap verse, evrimci kızıp bu cevabı reddetmez mi? Karşısındakiler de bu defa, "Sen üç buçuk milyar harften oluşan DNA'ya tesadüf diyorsun da, biz dört harften oluşan yazıya tesadüf deyince kızılıyorsun?!!" deseler, evrimcinin verebileceğı bir cevabı var mıdır acaba?

Alman Federal Fizik ve Teknoloji Enstitüsü'nün yöneticisi Prof. Dr. Werner Gitt: "Bir kodlama sistemi, her zaman için zihinsel bir sürecin ürünüdür. Madde, bir bilgi kodu üretemez. Maddenin bilgi ortaya çıkarabilmesini sağlayacak hiçbir bilinen doğa kanunu, fiziksel süreç ya da maddesel olay yoktur." (Werner Gitt, "In the Beginning Was Information", CLV, Bielefeld, Germany, s.107, 141)

Evrimciler maymun ve insanların genetiğinin benzer olduğunu ve akraba türler olduklarını da iddia ederler. Halbuki bu genetik benzerlik, her canlıda olduğu gibi 'aynı işlevi gören organların ve aynı elementlerden oluşmanın' bir sonucudur. Örneğin; fare %80, İnek %85, kedi %90 geni insan genine benzerdir. Hatta “muzlar bile şaşırtıcı bir şekilde insanlarla aynı DNA'nın yaklaşık yüzde 60'ını paylaşır!” Eğer insan bir maymun türü ile akraba olsaydı, eşeyli yada yapay döllenme yoluyla mutlaka genlerinin birbirini ‘tutması’ gerekirdi. Çünkü bir canlı türü aynı aile içinden geliyorsa, aynı genlere sahiptir! Zaten taksonomiye göre, Maymunların tamamı primattır ve PAN denilen bir cinstir. İnsanlar ise HOMO denilen türdendir.

"Onlar (şu anki adları ile evrimciler!) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, mutlak galiptir." (Hac, 74)

Junk DNA İddiası

“İnsan genomundaki protein kodlayan bölgeler (genler) toplam DNA dizilerinin yalnızca % 1,5'idir. Geri kalan bölümün yarısından fazlası tekrarlanan dizilerden (hurda DNA) ibarettir.” (www.biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/yeniufuk/icerik/genom.pdf) Evrimciler, DNA'nın protein kodlamayan büyük kısmını, "junk DNA-hurda/çöp DNA" olarak tanımlamıştır (Ohno S. So much "junk" DNA in our genome. Brookhaven Symp Biol. 1972;23:366-370) Onlara göre DNA'nın büyük bölümü hiçbir işe yaramamakta ve hurda-çöp dizilerden ve manasız tekrarlardan oluşmaktadır. Bu nedenle insan DNA'sının bu bölümünün detaylı araştırılmasının gereksiz olduğu ve (Lewin R. Proposal to sequence the human genome stirs debate. Science. Jun 27 1986;232(4758):1598-1600) zaman ve para israfına sebep olacağı (Robertson M. The proper study of mankind. Nature. Jul 3-9 1986;322(6074):11) iddia edilmektedir. Dr. Evan Eichler ise; "Hurda DNA ifadesi bizim cahilliğimizin yansımasıdır." (http://eichlerlab.gs.washington.edu/news/art9.htm) demektedir. Başka bilim adamları da birbirine yakın türlerde bu tekrarlayan dizilerin fonksiyonlarının farklı olduğunu gözlemlemişler ve şaşkınlıklarını ifade etmişlerdir. (Ludwig MZ. Functional evolution of noncoding DNA. Current opinion in genetics & development. 2002;12(6):634-639) Gerçekte hücrelerde, ne hurda ne de çöp DNA vardır; insan DNA'sındaki her bir harfin, her bir kodun tahminlerimizin çok ötesinde manaları vardır. Protein sentezinde kullanılan genlerin okunup okunmamasını ve seviyesini düzenleyen mekanizmaları araştıran bilim dalı olan "epigenetik" alanındaki gelişmelerle artık hurda olarak adlandırılan kısımlar, "non-coding DNA/protein kodlamayan DNA" şeklinde ifade edilmeye başlanmıştır. Bunlar "asli düzenleyiciler" olarak kabul edilen binlerce farklı mikroRNA (microRNA) kodlamaktadırlar (Alexander RP, Fang G, Rozowsky J, Snyder M, Gerstein MB. Annotating non-coding regions of the genome. Nat Rev Genet. Aug 2010;11(8):559-571) Son yıllarda yapılan çalışmalar mikroRNA'ların çok sayıda vazifesi olduğunu ortaya koymuştur. Hücredeki tüm sentez olayları mikroRNA'ların kontrolü altında gerçekleşmekte, kanser dahil, insanoğlunun maruz kaldığı pek çok hastalıkta da önemli rol oynamaktadırlar. (Esquela-Kerscher A, Slack FJ. Oncomirs - microRNAs with a role in cancer. Nat Rev Cancer. Apr 2006;6(4):259-269, Paranjape T, Slack FJ, Weidhaas JB. MicroRNAs: tools for cancer diagnostics. Gut. Nov 2009;58(11):1546-1554) Dr. Mattick ve arkadaşlarına göre, protein kodlayan genlerdeki bilgi, akıl almayacak kadar sofistike (karmaşık) bir kontrol ve düzen içerisinde kullanılmaktadır ve mikroRNA'lar "master (ana/temel) düzenleyiciler"dir. Bu sebeple DNA'mızı "düzenleyici serilerden yaratılmış bir deniz ve protein kodlayan kısımları da bu denizdeki adacıklar" olarak tanımlamak mümkündür. (Mattick JS, Taft RJ, Faulkner GJ. A global view of genomic information--moving beyond the gene and the master regulator. Trends Genet. Jan 2010;26(1):21-28)

Özetle, evrimciler tarafından adeta körelmiş organlar derecesinde ele alınan "Çöp DNA, geçmişte protein kodlamayan DNA kısımlarının tamamı için kullanılırken, artık kodlamayan DNA kısımlarının pek çoğunun önemli işlevleri olduğu bilinmektedir." (Dr. Mahir E. Ocak, Çöp DNA Nedir? gençbilim Tübitak, 27/04/2015) Yani, "Çöp DNA'nın, atıl ve etkisiz DNA dizilerinden oluşmadığı anlaşılmıştır." (Sedat Ölçer, Çöp DNA, Bilim ve Gelecek, Sayı: 144, 1 Şubat 2016) Nessa Carey tarafından yazılan "Çöp DNA" adlı kitap da, evrimci bu iddiaları çürütmektedir.

“Tek hücrelilerin, genetik bilgileri DNA'da depoladığı bilinmektedir. Hücre kendi kendisini tekrarlayıp çok hücreli organizmalara dönüşürken genetik bilgilerini de beraberinde taşırlar. Evrimsel biyolojinin dayandığı bu mantıktır.” (Hürriyet, 12.2.2008) Evrimci görüşten yaratıcıya deliller: Hücre kendi kendini nasıl 'tekrarlar'! Hem kodlamayı yapıp hem de çoğaltma yönergesini veren kimdir? Organizmaya dönüştüren, akılsız ve cansızdan canlı üretebilen kimdir? Bilgi nasıl ve neden taşınır? Canlı için gerekli ve hayatın devamı için zorunlu olan temel bilgileri taşıma komutunu veren kimdir? Bu sorulara cevap olarak ‘tesadüf’ demek mantık mıdır?!

“Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler.” (A'raf, 179)

Evrimcilerin cevap veremediği birçok alan vardır ama özellikle de, “Cansızdan nasıl canlı, akılsızdan nasıl akıl ve ileriye dönük plan (mesela olmayan göz, gerek ilk evrimleşme (!) aşamasında gerekse anne karnında)” ortaya çıktığını hâlâ açıklayamamaktadırlar! Halbuki materyalistlere göre evrim, “kör ve geleceği hesaplanamayan bir süreçtir.” (Dawkins, Kör Saatçi, s. 7)

Dine alternatif bir hurafe din: Evrim

“Bir takım değişikliklere uğramış, ancak özde hâlâ aynı özellikleri taşıyan evrim teorisi, kendisine ‘ilahi bir şevkle inanan taraftarlarının tebliğ ettiği bir din’ haline gelmiştir ve teoriye şüphe ile bakanların bilimselliğe yeterli inancı olmayan, kafası karışık kişiler olduğunu düşünülmektedir.” (Margorie Grene, Encounter, s. 48-50) İngiliz fizikçi H.S. Lipson, "Evrim, bir bakıma bilimsel bir din haline gelmiştir. Hemen hemen tüm bilim adamları bunu kabul etmişler ve pek çoğu da gözlemlerini ona uydurmak için bulgularını eğip bükmeye hazırlanmaktadır." (M. Morris, The Long War Against God, s.127) derken, bilim felsefecisi Karl Popper, evrim teorisinin 'bilimsel' bir teori değil, 'metafizik' bir araştırma programı olduğunu” (Popper, The Philosophy of Karl Popper, vol. 1, ed. P.A. Schilpp, s. 183 143) söylemekte ve bu bilimsel görünüşlü batıl dinin varlığını dünyaya ifşa etmektedirler.

Evrimcilerin amentü esaslarından biri de gayba/bilimsel ispat edilemeye ‘iman’ etmektir! ‘Şaşırtan varsayım’ isimli eserinde İngiliz moleküler biyolog Crick şöyle demektedir: ‘Eninde sonunda’ beynin nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını ‘yapabileceğiz’ (Francis Crick, Şaşırtan varsayım, s. 284) Crick, kırmızıyı görmenin sinirsel karşılığının ‘ileride’ bulunacağından da umutludur. Ona göre kırmızının kırmızılığının ‘açıklanamayacağı ortaya çıksa bile’, bundan sizin kırmızıyı benim gördüğüm gibi gördüğünüzden emin olamayacağımız sonucu çıkmaz. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 95) Crick devam eder: "En basit soruları yanıtlayabilecek ne yeterince ayrıntılı bilgimiz ne de düşüncemiz var. Renkleri nasıl görüyoruz, tanıdık bir yüzü anımsayınca neler oluyor beynimizde?" (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 28) “Hiç bir fosil ‘bulunmasa bile’ bu evrim kuramını çökertmez. ‘Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulunamadı. Bu, tüm ara canlıların doğaya karıştığını’ gösterir. ‘Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez.’” (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Aşağıdaki cümleler de aynı yazara aittir: "Theropoda'daki değişimin nedenlerinin ve mekanizmasının belirlenmesi bugünkü bilgilerle mümkün değildir ama ‘100 yıla kadar bu konuda dev adımlar atılacağına kesin’ gözüyle bakılmaktadır." Zaten üstatları “Darwin de ‘daha sonraki’ fosil bulgularının teorisini doğrulayacağını’ düşünmekte idi.” (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 53) Evrimci G.W. Harper, evrim teorisini "metafizik inanış" olarak tanımlarken (Harper, "Alternatives to Evolutionism", s 16) Julian Huxley bunu desteklercesine evrimi, 'gerçeğin tümü' (Huxley, "Evolution and Genetics", Ch.8 in What is Science?, s. 278) olarak nitelendirmektedir. Evrimciler teorilerine o kadar şiddetli

bir şekilde iman etmişlerdir ki, evrimci Nature dergisinde yayınlanan bir makalede ifade edildiği gibi; "Bu saygın bilim adamları, 'eğer evrim teorisi doğruysa' diye başlayan bir cümle yazmaktansa sağ ellerini kesmeyi tercih etmektedirler." (Nature, "Darwin's Death in South Kensington", Şubat 26, 1981, cilt 289, s. 735. Darwin on Trial, Phillip E. Johnson, InterVarsity Press, 1991, s. 138) Benzer örneklere 'ateist akıl' adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Darwinizm'in önde gelen ideologlarından Pierre Teilhard de Chardin'in aşağıdaki sözleri, Darwinistler'in evrim teorisine bakış açılarının 'bilimsellik' seviyesini gözler önüne sermektedir: "Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır! O, bunların 'hepsinden öte bir şeydir.' Evrim, kendisinden 'kuşku duyulmayan yegane ilkedir' ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve 'doğru olabilmek için ona dayanmak' zorundadır. Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan 'bir ışık', tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken 'bir ana çizgidir.' İşte evrim budur. (Francisco Ayala, "Nothing in Biology Makes Sense Except in the Light of Evolution: Theodosius Dobzhansky, 1900-1975", Journal of Heredity, (V. 68, No. 3, 1977), s. 3)

Prof. Dr. Arif Sarsılmaz: "Klavyenin tuşlarına saniyede bir defa rast gele basan birinin, yalnızca bir defa "evrim hipotezi" yazabilmesi için yaklaşık 317 milyar yıl uğraşması gerekir. Eğer evrim bir inançsa ve ona iman ediliyorsa sözümüz yok ve inananlara saygımız var ama söz konusu olan 'bilimsel bir teorisi ise' o zaman bilimsel verilerin ışığında bu teorinin tartışılmaz bilimsel gerçek olduğu dayatmasının tartışılması gerekir." (Prof. Dr. Arif Sarsılmaz, 10 Soruda Yaratılış ve Evrim Tartışması)

Biyokimya alanında, tek bir protein molekülünün bile tesadüfen oluşma ihtimalinin matematiksel olarak "sıfır" olduğunu ortaya konmuştur. Genetik bilimi, DNA'yı keşfetmiş ve her canlının her hücresinin çekirdeğinde, o canlı ile ilgili son derece detaylı bilgilerin, şifrelenmiş olarak kayıtlı olduğunu bulmuştur. Paleontoloji, canlıların Prekambriyen Dönemi'nde aniden ortaya çıktığını ve canlı türleri arasında evrim teorisinin öngördüğü ara-geçiş formlarının bulunmadığını göstermiştir. Kimya, Le Chatelier Kanunu ile evrim teorisinin ilkel dünyada meydana gelen organik maddeler iddiasının aksine, amino asitlerin sulu ortamlarda birleşemeyeceklerini kanıtlamıştır. Jeoloji, dünyanın hiçbir döneminde evrimcilerin canlılığın oluşumu için iddia ettiği atmosfer şartlarının var olmadığını tespit etmiştir. Fizik, ilk dünya şartlarında ultraviyole ışınlarının, "fotodisosiyasyon" yoluyla meydana geldiği iddia edilen molekülleri parçalayacağını ispatlamış ve evrimin, ilk amino asitlerin atmosferdeki gazlardan oluştuğu iddiasını geçersiz kılmıştır!

2010'lu yıllarda, sanal âlemde bir süre, 'evrimciler tesadüfü savunmaz' diyenlere tesadüf etmeye başlamıştık, sonradan ise nedense suskunluğa gömüldüler! Suskunluklarının nedenlerinden birkaçını şimdi sıralayalım:

Bir kere teori, iddiası gereği tesadüfe dayanmaktadır: "Evrim, genetik kompozisyonun rastgele mutasyonlar yoluyla değişmesi anlamına gelir. Evren tasarlanmamış ise, bu durumda akıllı bir varlık evrim sürecini yönetmemiş demektir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 114, 314)

"Tanrının yok olduğunu konusunda mutlak bir bilgiye sahip olunamayacağını" kabul eden ve "fizik kanunlarının olduğundan çok az bile farklı olması halinde yeryüzünde yaşamını imkansız hale geleceğini" itiraf eden Dawkins, genlerin yüzlerce başka genlerle işbirliğini ise 'rastgele bir sürüklenme' ve 'doğal seçim sonucu' olarak açıklamaktadır. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 81, 189, 254) Yine Dawkins "şanssızlığım beni insan ırkının bir üyesi yaptı." (Dawkins The God Delusion/Tanrı Yanılgısı s. 400) derken, Agnostik paleontolog Stephen Jay Gould ise, "Biz buradayız. Çünkü tuhaf bir balık grubu, ayrı bir yüzgeç yapısına sahiptir." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 101)

demektedir. Halbuki tüm bu iddiaların aksine “Bilim, canlı organizmaların tesadüfen vücuda gelemeyeceğini ispatlamıştır.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 38)

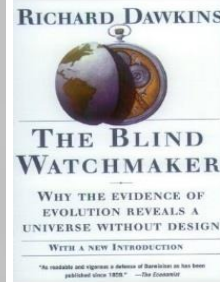
"Tıpta Nobel ödülü kazanmış bir bilim adamı kitabında şu görüşleri ileri sürebilmiştir: Birkaç temel element ‘yardımıyla’ canlı madde, ‘kendi kendini ‘tesadüf eseri’ yaratabilmiştir.’ Organik canlı varlıklar çeşitli dış tesir altında teşekkül edebilecektir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 193)

Fransız Bilimler Akademisi'nin eski başkanı olan ünlü Fransız zoolog Pierre Grasse bir materyalisttir, ancak Darwinist teorinin canlılığı açıklayamadığını da itiraf etmektedir ve Darwinizm'in temelini oluşturan "tesadüf" iddiası hakkında şunları söylemektedir: “Mutasyonların, hayvanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak gerçekten çok zordur. Ama ‘Darwinizm bundan fazlasını da ister’: Tek bir bitki, tek bir hayvan binlerce ve binlerce ‘tam olması gerektiği’ şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır.’ Yani ‘mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir.’ Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dâhil edilmemelidir.” (Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, s. 103) Grasse, "tesadüf" kavramının evrimciler için ifade ettiği anlamı da şöyle özetler: "Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan ‘bir tür ilah’ haline gelmiştir." (Pierre-P Grassé, *Evolution of Living Organisms*, s. 107) Ateist Diderot, “İbadethanelerden çıkın, tanrı yoktur. Evren geniş bir bilardo masasıdır. Üzerinde sonsuz sayıda bilyeler, ‘rastgele’ hareket etmekte, çarpışıp durmaktadır." demektedir. David Ruelle: "Evrende ‘oldukça büyük bir rastlantısallık’ vardır. ‘Günün birinde’ evrende yaşam ortaya çıkmıştır. ‘Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyoruz.’ Küçük genetik iletiler kendilerini gelişigüzeğe ‘uydurmayı başardılar.’ Daha sonra bir araya gelip yeniden düzenlenmiş iletiler oluşturmayı ‘öğrendiler.’ Bunun sonucu olarak da genetik iletiler evrendeki düzenin bir bölümünü ‘kendi amaçları’ için kullanma olanağına kavuştular. Bir süre sonra yaşamın, ‘zeki’ adını verdiğimiz yeni bir ögesi ortaya çıktı." (Ruelle, *Rastlantı ve Kaos*, s.151-158) Matematikçi filozof W. A. Dembski herkesin bildiği sırrı açıklar: "Bilim adamları ‘izah yetersizliğini yaratıcı ile açıklama’ ithamından korktukları için tabiat üstü her şeyi inkar edip, bilgi eksikliğinin sebep olduğu açıklama boşluklarını ‘şans ile’ açıklama hatasına düşerler." (Dembski, *Üçüncü tür açıklama*, s. 98) Evrimci bir eşcinsel olan Yuval Noah Harari, 'Ortada sadece hiçbir amacı olmayan son derece 'körü körüne' ilerleyen bir evrimsel süreç var ve bu da insanların 'doğmasını' sağlıyor.' (Harari, *Sapiens*, s. 118) demektedir. Dawkins'e göre de, Darwin'in doğal seçilime dayalı ‘Evrim’ kuramı, Paley'nin ‘tanrı fikrinin yerini’ almalıdır. “İlle de bir saatçiden söz edilecekse, kör saatçiden söz edilebilir. Çünkü 'doğal seçim kör, geleceği hesaplanamayan’ bir süreçtir.” (Dawkins, *Kör Saatçi*, s. 6-7)

[illegible][illegible][illegible]

Kitabın adı bile ‘rastlantı’ Ama bu kitap bile bir yazara muhtaçtır! Yukarıda ‘savunulmayan’ rastlantı kelimesinin geçtiği bazı sayfaların ekran görüntüleri verilmiştir!

Cumhuriyet Bilim Teknik Dergisinin 25 Ağustos 2001 tarihli sayısında ise "Rastlantı Evrenin Hâkimi mi?" başlıklı bir yazı yayınlanmıştı. Fransız Science et Vie adlı bilim dergisinin Nisan 2001 sayısında yer alan bir yazıdan tercüme edilen bu çeviride, evrendeki canlı ve cansız tüm varlıkların, kusursuz düzen ve dengenin yaratıcısının ‘rastlantılar’ olduğu ileri sürülmektedir: “Rastlantısal çarpışmalar yavaş yavaş gezegenimizi oluşturdu. Ayçiçeği, beynimizdeki nöron bağlantıları hep rastlantısal değişimlerin ürünüdür.”

158 *The Blind Watchmaker*

clay crystals. They are patterns of information that can thrive only in brains or the artificially manufactured products of brains — books, computers, and so on. But, given that brains, books and computers exist, these new replicators, which I called memes to distinguish them from genes, can propagate themselves from brain to brain, from brain to book, from book to brain, from brain to computer, from computer to computer. As they propagate they can change - mutate. And perhaps 'mutant' memes can exert the kinds of influence that I am here calling 'replicator power'. Remember that this means any kind of influence affecting their own likelihood of being propagated. Evolution under the influence of the new replicators - memic evolution - is in its infancy. It is manifested in the phenomena that we call cultural evolution. Cultural evolution is many orders of magnitude faster than DNA-based evolution, which sets one even more to thinking of the idea of 'takeover'. And if a new kind of replicator takeover is beginning, it is conceivable that it will take off so far as to leave its parent DNA (and its grandparent clay if Cairns-Smith is right) far behind. If so, we may be sure that computers will be in the van.

Could it be that one far-off-day intelligent computers will speculate about their own lost origins? Will one of them tumble to the heretical truth, that they have sprung from a remote, earlier form of life, rooted in organic, carbon chemistry, rather than the silicon-based electronic principles of their own bodies? Will a robotic Cairns-Smith write a book called *Electronic Takeover*? Will he rediscover some electronic equivalent of the metaphor of the arch, and realize that computers could not have sprung spontaneously into existence but must have originated from some earlier process of cumulative selection? Will he go into detail and reconstruct DNA as a plausible early replicator, 'victim of electronic usurpation'? And will he be far-sighted enough to guess that even DNA may itself have been a usurper of yet more remote and primitive replicators, crystals of inorganic silicates? If he is of a poetic turn of mind, will he even see a kind of justice in the eventual return to silicon-based life, with DNA no more than an interlude, albeit one that lasted longer than three aeons?

That is science fiction, and it probably sounds far-fetched. That doesn't matter. Of more immediate moment is that Cairns-Smith's own theory, and indeed all other theories of the origin of life, may sound far-fetched to you and hard to believe. Do you find both Cairns-Smith's clay theory, and the more orthodox organic primeval-soup theory, wildly improbable? Does it sound to you as though it would need a miracle to make randomly jostling atoms join together into a self-replicating molecule? Well, at times it does to me too. But

‘ABD Ulusal Bilimler Akademisi’nin yayınladığı kitaptaki peş peşe gelen iki cümle birbirini yalanlamaktadır! Demek ki isminde ‘akademi’ geçmesi, içeriğinin bilimsel ve mantıklı olmasını gerektirmemektedir! Yine yukarıda meşhur bir ateist yazarın eserinden bir cümle aktarıyoruz!

Profesör Haluk Oral ve Profesör Ali Nesin de yaşamın rastlantıların eseri olduğunu savunmaktadırlar. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 177) Zaten tüm Darwinistler de, “Yaşam, tesadüfî bir evrim sürecinin ürünüdür.” demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 92)

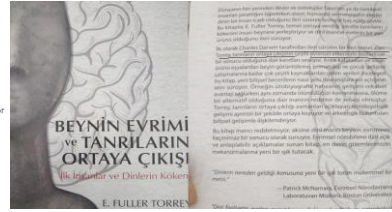

Selir Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformu

ateist olmamın en kötü yanı hayatı hiç ciddiye almamam oldu.sorumluluk almaktan kaçan bi insan oldum.ama gerçektende hayata şans eseri gelmiş insanlarız.neden bu kadar sorumluluk alıyor hayatı neden bu kadar ciddiye alıyor insanlar?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce ·

Yukarıdaki görüntüde, ateizmi savunduğu videosunda Efe arkadaş, "Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini inanmadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz!" derken gözükmektedir. Yanında ve aşağıda da sosyal medyada yapılan paylaşımlardan görüntüler. Hepsi rastlantı tabii!

‘Evrimsel ağacı’ da rastlantı iddiasında geri kalmaz tabii! Yine aynı sitede yüz elli yıldır aranan ara geçiş formlarına ait fosil kayıtlarını bir türlü bulamadıkları için bakın ne yazmaktadırlar, ki tekrar altını çizelim soralım, “Dinozor fosilleri var, maymun fosilleri var da, hâlâ neden ara geçiş formlarına ait fosil bulunamıyor?!” Sitedeki ‘bilimsel’ yazı: "Sözde kavganın diğer sebebi de, görselde açıklanıyor. ‘Ara türlerin her birine sahip olmamız teorik olarak bile imkansızdır.’ Çünkü bırakın her bir türü, her bir nesil bile, bir öncekiyle bir sonraki arasındaki geçişi sağlar. Ancak ‘fosil oluşumu, çok çok nadir gerçekleşir.’ Oluşan fosillerin de ‘çok çok ufak bir kısmını’ gün yüzüne çıkarabilmekteyiz. Dolayısıyla ‘her bir nesle ait fosiller bulmamız imkansızdır.’ Ancak elde ettiğimiz, 4.5 milyar yıllık evrim sürecinden parça parça kesitlerdir. Evrimi eksik basamaklara rağmen ‘net bir şekilde’ görebiliriz."

Günümüzde maymunlar hala varsa demek ki evrim tamamlanmadı yani çevremizde hala fosil değil canlı olarak maymun insan arası türlerin de gözlemlenmesi lazım. Ama ne fosil ne canlı hiçbir delil yok!

Evet, evrimi savunan bile, “fosil yok ama hem bulduğumuzla yetinin hem de aradaki boşlukları ön kabulümüze göre doldurun.” demektedir. Yani ortada bir bilim, ispat, deney, pozitivizm, rasyonalizm, objektivizm değil bir inanç söz konusudur!

Evrimsel Edwin Fuller Torrey ise rastlantı teorisini bir adım daha ileri taşımakta ve tanrı inancının da ‘evrimin bir yan ürünü olduğunu’ ileri sürmektedir!

Ve diğer bir evrimsel yazarın eserinden: Bu satırları yazıp insanın üçüncü gözünün açılmaması için ancak, 'tesadüflere inanan bir ateist' olmak gerekir: “İlginç bir ‘tesadüf’ ama bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider." (Lawrence M. Krauss, Hiç yoktan bir evren, s. 133)

Evrimci Dawkins, "Ben yaşadığım için 'şanslıyım.' Siz de öyle! Yaşam biçimimiz için tam anlamıyla 'mükemmel' bir gezegende yaşıyoruz." (Dawkins, Gökkuşağını çözmek, s. 23) derken acaba içine düştüğü çelişkiyi neden görememektedir?!

"Darwin tesadüfi oluşum (şimdi tesadüfi mutasyon olarak bilinir) ve doğal ayıklanma kavramlarına dayanarak bir açıklama ileri sürer." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 74) iken, Jacques Monod'nun yorumu da, 'her türlü 'yaratılışın' kaynağı yalnızca 'rastlantıdır.' Rastlantı 'özgürdür' ama kördür.' (Fritjof Capra, s. 124) şeklindedir. Rastlantıyı ilah edinen bu yazar, 'yaratan, özgür olan' ama aynı zamanda 'kör olan' bu tanrıya inancını bilim adına tüm dünyaya ilan edebilmektedir. Ama ne ilginçtir ki, "Ateistler, günlük yaşantılarında, gerçekleşmesi mümkün olmayan şeyler için tesadüf/şansı hiç de hesaba katmamaktadırlar!" (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 212)

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı, 'Evrenin karanlığında evrimin ışığı' adlı kitabının 49. sayfasında, "Doğal seçim, bir canlının hayatta kalıp kalmayacağının 'doğa tarafından' belirlenmesidir." ve "Doğadaki çeşitlilik rastgele olarak yaratılır." demekte ve sonra da, "Doğal seçim rastlantısal değildir." diyerek, yaratıcıyı inkar ederken yaratılmış olana 'yaratıcı özelliği vermekte' ve "bir şeye iman etme ihtiyacını" bu şekilde gidermektedir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 32) Ayrıca Bakırcı, tesadüfı reddederken aslında "tesadüfün olmadığı yerde bir bilincin olduğunu" da itiraf etmekte (Hamid Cengiz, s. 35) ama bilinçli bu yönlendirmeyi de inkar etmektedir.

Evet, ortada bir ulu 'şans' tanrısı, evrenin 'tesadüf' ilahı veya kozmik 'rastlantı' mimarı vardır ama bu iddiaları ileri sürenler aynı zamanda kendilerini ateist olarak nitelendirmektedir! -İşte tam burada, 'Ateist akıl' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz-

38

Eski materyalist görüş, öncesiz ve sonsuz olan bir evren teorisi şeklinde idi ve bu görüşün bilimsel olduğu ileri sürülüyordu. Big Bang ile bu görüş bilimsel anlamda terkedilmiştir. Patlama ile önce enerji, sonra atom altı parçacıklar, sonra atom (ve Güneşten kopan parça ile oluşan dünya), moleküller ve bileşik (su molekülleri gibi) amino-asit (proteinlerin yapı taşı) peptit, polipeptit, protein (canlılığın yapı taşı), karbonhidratlar ile yağ molekülleri ve yağ asitleri, hücre, doku, organ, sistem, organizma (canlı) türleri oluşmuştur.

Ama nasıl olur da şans eseri bir atom kendi kendine oluşabilmiştir? Atomlardan tesadüf eseri sonsuz sayıda birçoğu daha oluşur ve şansa bakın, bir araya gelip molekül, elementleri oluşturur. Daha sonra da, oluşanlar yine rastlantı eseri, diğeri ile birleşip şans eseri birbirini tamamlayan bir bütünün parçalarını oluşturur ve su şansa bakın ki ortam da şans eseri hep tam istenen uygun yoğunluk ve derecede oluşup ayrıca orada onları beklemektedir! 'Oluşan' bu moleküller şansa bakınız ki, başka moleküllerle birleşip amino asitleri oluşturmaktadır. Bu şekilde şans eseri oluşan başka aminoasitlerle birlesen bu zincir; peptit, onlar şans eseri ayrıca oluşan başkaları ile birleşip polipeptit, onlar şans eseri başka oluşanlarla birleşip protein, onlar; hücre... Sonra; doku..., onlar organ..., onlar sistemleri oluşturmakta ve sonunda tümü birden de organizmayı/canlıyı meydana getirmektedir! Her bir atom şans eseri oluşup, her bir parça şans eseri birleşirken ahenk içinde bir bütünlük oluşturmakta, birbirini yok etmeden bir uyum içinde birleşirken, her 'evrede de' çevre şartları bu oluşumları engellemeyecek şartlarda olmaktadır! Bu organizma şans eseri hayatını devam ettirecek çevresel şartların tam ortasında (ki tüm bu şartlarda ayrı bir şans eseri zinciri sonucu oluşmuş) bulunmakta ve kendi gibi şans eseri oluşan başka birçok organizma ile uyum içinde üreme özelliklerine sahip olmakta ve bu şekilde devamlı şansları yaver gitmektedir...

Ayrıca bir de ‘deneme’ iddiası vardır! “15 milyon yıl önce orangutan ve Gibbon’dan ayrılan yolumuz, 10 milyon yıl önce gorilden, 6.5 milyon yıl önce ise şempanzeden ayrıldı. Böylelikle insanın 6.5 milyon yıl önceki atası, daha sonra insanın da ortaya çıkmasına sebep olacak, farklı dallara da ayrılan, ancak bu dallardan sadece türümüzün geriye kaldığı bir gelişim sürecine girerek çok sayıda ‘denemeye’ imza atacaktır.” (Odatv, 31 Mar 2017) ‘Deneyi yapan kimdir?’ diye sormadan direk tespitimizin altını tekrar çizelim: ‘Zaman’a tanrı/ilah özelliklerini izafe edip, zaman tanrısının denemelerle primatlardan insanları oluşturduğunu iddia eden bilim (!) dalına evrim adı verilmektedir.

Arkeologlar, kazılar sırasında yerin altından süs eşyaları, çanak ve çömlekler, hatta çok az şekillendirilmiş bir tahta dahi bulduklarında, hemen burada eski bir medeniyetin, akıl, beceri ve bilinç sahibi insanların yaşadıkları sonucuna ulaşırlar. Ancak nedense bazı paleontologlar, yerin altında çanak ve çömleklerle karşılaştırılamayacak kadar kompleks tasarım ve özelliklere sahip 100 mercekli gözleri olan trilobitleri, salyangozları, denizyıldızlarını bulduklarında, bunların burada tesadüfen ve kendiliğinden, ‘denemeler sonucu’ oluştuğunu öne sürebilmektedirler!

Evet, evrimin ana şemsiyesi olan ateizm bilimsel değil aslında psikolojik temelli bir dünya görüşüdür: "Ateizmin ne felsefeyle ne de bilimle bir ilgisi vardır. Ateizm tamamen psikolojik bir sorundur." (Psikolog Andreas Tzortzis) "Ateizm Psikolojiktir." (Fred Hoyle-İngiliz matematikçi ve astronom) "Ben 35 yıllık matematik profesörü olarak söylüyorum, ateistleri anlamaya çalışmanız boşuna zaman kaybı, çünkü bunların dünya görüşü psikolojiktir." (Oxford Üniversitesi, Matematik Profesörü ve Filozof John Lennex) Detay için ‘Ateizm yanılgısı’ adlı yazımıza bakılabilir.

Aslında sıradan haberler üzerinden mantık ve kıyas yürüterek de evrim çürütülebilir.

39

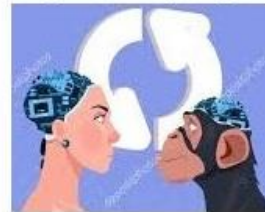
Türk Silahlı Kuvvetleri, "en çekinilen savaşçılar" olarak nitelendirilen keskin nişancılarını, özel kurulan birlikte yetiştiriyor. 28.04.2014

Ateist akıl, askeri ‘tek’ bir adet kamuflaj elbisesini teknolojiye, kar tavuğunun 4 mevsimlik elbisesini ise ‘tesadüfe’ bağlar!

"Yapay zeka şu an maymun zekası seviyesinde bile değil."
(İTÜ Bilgisayar ve Bilişim Prof. Zehra Çataltepe, Teke Tek Özel, 23.09.18)

1950'li yıllardan beri yapay zeka üzerine çalışmalar yapılmaktadır. Birçok bilim adamının ve teknoloji şirketinin büyük masraflar yaparak geldiği son nokta, 'maymun zekasının' gerisindedir! Bilimin yapay zekada geldiği son nokta henüz, tesadüfen oluşan hayvan zeka ve içgüdü seviyesine ulaşamamıştır! Ey tesadüf tanrısı sen nelere kadirsin...!

Yapay zeka, başlı başına insan zekası tarafından geliştirilmiş bir yeniliktir. İnsan zekası ise başlı başına öğrenme, akıl yürütme, hatırlama ve düşünme gibi yeteneklerle 'doğuştan' sahiptir. "Yapay zeka, olağanüstü tasarımlar yapma, inanılmaz hızda büyük miktarda bilgi işleyebilme ve hassas hesaplamalar yapabilme yeteneğine sahip olsa da, insan zekası hâlâ eşsiz bilişsel yeteneklere sahiptir. İnsan zekası, eleştirel düşünme, empati, duygusal anlayış ve etik karar verme gerektiren görevlerde üstünlük sağlar. Yapay zeka algoritmaları, önceden belirlenmiş parametreler içinde çalışmak üzere tasarlanmıştır ve insan deneyimleri ve öznel bakış açılarına sahip değildir." (Barış Özcan, Yapay Zeka ile İnsan Zekasına Kapsamlı Bir Bakış, 26 Mayıs 2023)

Dijital fotoğraf makinesinde odaklanma sorunu vardır ve bu sorunu gidermek birkaç saniye sürebilmektedir. Daha ileri seviyedeki gözün görme/odaklanma süresi ise saniyenin onda birinden daha azdır. Evrim teorisyenlerinin iddiasına göre göz, tesadüf ve doğal seleksiyon sonucu oluşmuştur. Buna göre 8 milyar insanın sahip olduğu ikişer gözden toplam 16 milyar göz 'tesadüfen' oluşmuştur. Doğal gözün daha az gelişmiş versiyonu olan dijital fotoğraf makineleri, insan gözüne göre doğada daha çok bulunmalıdır. Çünkü daha geri bir teknolojiye sahiptir. Yani doğadan meyve-sebze gibi dijital fotoğraf makineleri de bulunmalıydı. Evrimcilere çok komik bir görüş olarak görünebilir bu iddia ama biz de evrim teorisi epey komik hatta trajikomik gelmektedir zaten...!

"Bilgisayar destekli kameralar da dahil olmak üzere hiçbir insan buluşu alet, göze rakip olamaz." (David H. Hubbel, Eye Brain and Vision, Scientific American Library, 1988, s.34) "Retina hücrelerinin yaptığı işler: Işığı algılamak, cisimlerin kenarlarını hesaplamak, ışık sinyalinin gücünü artırmak, aydınlık ya da karanlığa göre uyum sağlayarak düzeltmeler yapmak. Günümüzün güçlü bilgisayarları da benzer işlemleri yerine getirebilmektedir. Ancak retinadaki sinir ağı bu iş için, bilgisayarlara nispeten çok daha az bir enerji kullanmaktadır. California Teknoloji Enstitüsü'nden Carver Mead, Caltech firmasından biyolog Misha Mahowald ile birlikte retinadaki sinir ağına benzer yapıda elektronik devreler tasarlamıştır." (Jim Giles, Nature, Think Like A Bee, 29 March 2001, s.510-512) Ancak tüm çabalara rağmen, bu devreyi, retina ağında olduğu gibi birebir olarak taklit edebilmek mümkün olmamıştır. Evet! 'Taklit edilemeyen tesadüf' ama 'taklit bilimsel buluş!' İşte pozitivist/rasyonalist evrimci akıl bu kadar...!

Amerika'daki Ulusal Sandia Laboratuvarı, yapılan çalışmalar sonucunda "göz keskinliğine ve netliğine yaklaştıklarını" açıkladı. Yayınlanan haberde "64 bilgisayarı kullanarak dijital bir görüntü elde edildiği ve bilgisayarların bu görüntüye ulaşmasının ise yalnızca birkaç saniye sürdüğü" belirtildi. (ABD Ulusal Sandia Laboratuvarları Haber Bülteni, 12 Temmuz 2001) Bu elbette ki çok önemli bir gelişmedir ancak burada unutulmaması gereken bir nokta vardır: İnsan gözü retinadaki görüntüyü saniyenin onda biri kadarlık kısa bir sürede oluşturur ve bu görüntü yalnızca 1 milimetrekare genişliğinde bir alanı kaplar. Bu özellikleri düşünüldüğünde, insan gözünün son teknolojiye sahip 64 bilgisayardan çok daha hızlı ve kullanışlı bir mekanizma olduğu açıkça görülmektedir. Sadece göz mü?

Teknoloji insan kalbindeki tasarıma ulaşamıyor. Ortalama 70-80 yıl gibi uzun bir süre yaşayan bir kişinin kalbi, dakikada 70-80 kereden bütün ömrü boyunca yaklaşık birkaç milyar defa atar. Yapay kalp üzerine araştırmalarıyla tanınan "Abiomed" isimli şirket, bütün araştırmalarına rağmen kalbin yıllarca başarıyla sergilediği kesintisiz fonksiyonu taklit edemeyeceklerini ifade

etmiştir. Şirketin yeni geliştirdiği yapay kalbin 5 senede yaklaşık 175 milyon kez atması ise çok iyi bir hedef olarak görülmektedir. (Robert Kunzig, Discover Avrupa bölüm yazarı, The Beat Goes On, January 2000)

Organ naklinde mucize dolap. Oxford üniversitesi, bağışlanan organı 72 saat vucut dışında bekleten bir cihaz geliştirdi. (Hürriyet, 17.3.2013) Sadece bir organı 72 saat (yaratan, büyüten, yaşatan değil, sadece bir kaç saat) çürütmeyen cihaza 'Mucize', birçok organı uyumlu bir arada yaşatan sisteme 'tesadüf' diyen bilimsel (!) görüşe evrim denir!

Biyonik elle hissetmek mümkün. Elektrotların direk sinir sistemine bağlandığı biyonik elle hissetmek de mümkün. Yapay organlar, robotik uzuvlar ve sentetik kana sahip olarak geliştirilen "biyonik adam" Londra'daki Bilim Müzesi'nde sergileniyor. İnsana çok benzeyen 'robot 600 bin Euro'ya mal oldu.' Gövdeye yerleştirilen protez organlar bir kan pompalama sistemiyle tamamlandı ve sistemin modifiye polimer damarlar aracılığıyla çalışması mümkün kılındı. (Bursada Bugün, 18.2.2013) Taklidi hem pahalı, hem hâlâ orijinale ipotekli. Ama estetik ve daha kullanışlı aslının tesadüfen oluştuğu ileri sürülür ve bu iddiayı savunanlar da kendilerini bilim insanı olarak tanımlar!

Bu biyonik uzuvlar söz dinliyor. Karşısında çaresiz kalacağımız güce ve yeteneklere sahip trans insanlar konusunda endişelenmek için henüz erken. Geçtiğimiz sene Danimarkalı Dennis Sorensen isimli engelli, bilim insanları tarafından geliştirilen bir biyonik el protezi sayesinde dokuz yıl sonra ilk defa "elini" hissetmeye başlamıştı. Bu mekanik el, hisleri yapay tendonlar ve sinirlerine bağlı elektrotlar vasıtasıyla kendisine iletmişti. Biyonik uzuvlar konusunda Avusturya, İsviçre ve İtalya öne çıkıyor. Biyonik göz ve kulak alanındaysa Avustralyalılar öncü. Bugün 'bir biyonik kol 30 bin avro civarında. Biyonik göze sahip olmanın bedeli 100-150 bin dolar.' Ve 'tek problem' biyonik uzuvlar doğrudan kaslar ve sinir sistemiyle bağlantıya geçtiği için sürekli bir 'enfeksiyon kapma riski var ve vücudun reddetmesine karşı ömür boyu ilaç alma zorunluluğu' getirebiliyor. (Milliyet, 15.03.2015)

41

Yapay cennet cehennem oldu

Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısı yaşamaya başladıkları "Biyosfer 2" tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü.

NELER OLDU?

- Arılar ve yararlı böcekler öldü.
- Tarlaları katalak ve haşere bastı.
- Ekin mahvoldu.
- Domuzlar, tavukları öldürdü.
- Tavuklar, ayda 12'den fazla yumurta vermedi.
- Bitkiler, az oksijen üretince, dışarıdan oksijen takviyesi yapıldı.
- Hava Himalaya Dağları'ndaki gibi incelidi.
- Patatesteki karoten yükselince, ciiltler şarardı.

■ Camdan oluşan, kapalı yapılarının altında kendi oksijenlerini üretilip, sebze ve hayvanlarını yetiştirerek yaşamaya başlayan bilim adamları, birbiri ardına gelen felaketlerle karşılaşmaya başladılar.

■ Yaşamın bir başka gezegene aktarılıp aktarılamayacağını inceleyen uzmanlar, bunun mümkün olmadığını anladılar. 4800 bitki ve çeşitli hayvanlarla yaşayan bilim adamları, burada temiz bir yaşam ortamı hayalini kurmuşlardı.

Bilim adamları her geçen gün kilo kaybederken, tatlı patateslerin içerdiği yüksek karotenden dolayı sararıp soluyorlar. Bu yüzden de sık sık sağlık kontrolünden geçiyorlar,

11 Eylül 1993, Hürriyet

"Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısı yaşamaya başladıkları "Biyosfer 2" tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü." (Hürriyet, 11 Eylül 1993) Uzayda hayat için bir deneme yapıyor. Ne binanın yapımı, ne canlıların bırakın üretilmesi

sadece taşınması, ne gıda/oksijen/malzeme takviyesi gibi hiçbir sorunun yaşanmadığı bu özel ortamda, 2 sene bile yaşamın dengesi korunup devam ettirilememiştir! Bilimsel olarak, benzer fonksiyonları icra edebilecek mini bir kopya ortam bile sağlanamazken, çok daha büyük ve kompleks olan evrenin tesadüfen oluştuğunu hâlâ bilim adına insanlar savunabilmektedir?!

22 ayrı hareket gerçekleştirebilen modüler protez kol

Omurilikten (1) gelen sinirler beynin komutlarını sinir uçlarına yerleştirilmiş elektrot dizilerine (2) iletiyor. Her bir elektrot dizisinde yer alan bilgisayar çipi deri üstünde yer alan bir alıcıya (3) kablosuz olarak gelen veriyi gönderiyor. Alıcı, veriyi kabloyla komutu çözen başka bir çipe (4) iletiyor. Buradan komut, hareket motorlarını kontrol eden el ayasındaki kontrol cihazına (5) gidiyor.

3,5 kilogram civarındaki biyonik kol ortalama yetişkin kolu ağırlığında ve 27 kg'a kadar ağırlık kaldıracaktır

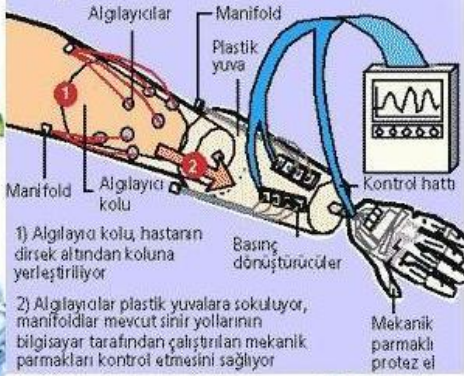
Kontrol cihazı, biyonik kolun hem tam hem kısmi uzuv kaybında kullanılabilmesi için avuç içinde

Vücut şekline göre kalıbı çıkarılmış karbon fiber donanım, hem sağlam hem hafif

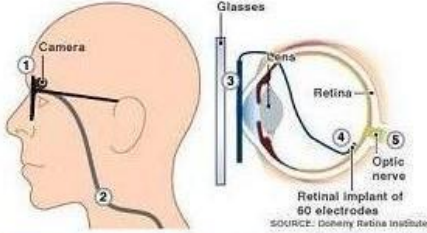
Günlük şarj için çıkarılabilir lityum pil

Parmak ucundaki özel parçalar basınç, titreşim ve sıcaklığı tespit ediyor. Elde edilen veriler kablosuz olarak elektrot dizilerine, oradan da beyin sinirlerine iletiliyor.

Biyonik el

Bu nasıl tesadüfî oluşumdur ki takliti için bile para-teknoloji-bilim adamları yıllardır çalışır hala tedüfen oluşanın yarısına erişemedi

Biyonik bacaklar, karbon-fiber yapı iskeletin üzerindeki algılayıcıların, kişinin sırtında taşıdığı bir çanta içindeki kontrol birimine komutlarını bildirmesiyle çalışıyor. Kontrol birimi de yürüyüş için hangi eklemleri kuvvetlenmesi gerektiğini bacaklara geri bildiriyor. Pilot, bacaklara, elindeki iki yüksek teknoloji kolu kullanarak emir veriyor. Yapay ucuvar, kollar üzerine uygulanan basınç yorumlayarak, kalkması, oturması veya ne şekilde hareket etmesi gerektiğini anlıyor.

Berkeley Bionics CEO'su Eytan Bender, ABD çapında 10 hastane ile anlaşmanın olduğunu ve cihazın 3 yıl içerisinde evlerde kullanılabilecek şekilde geliştirilmesini umduğunu belirtti. Bender'a göre, eLegs'in 50 bin dolar civarında bir fiyatı olacak.

2 Böbrek, 1 diyaliz Makinesi, hangisi teknolojik ürün ?

Yapay kalp

İnsan metal olmayınca mı teknolojik sayılmıyor ?

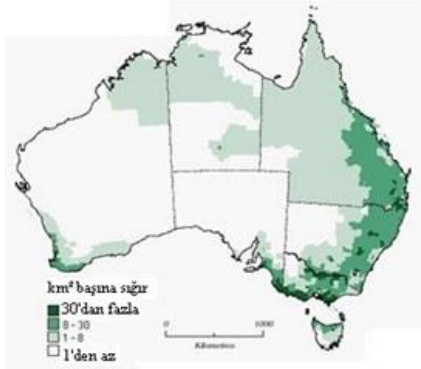
Amerika Birleşik Devletleri'nde, Minnesota Üniversitesi'nde, laboratuvar ortamında, insan kalbi üretildi. Ölü organlara 'kök hücre' enjekte edilerek canlandırılan organların, kalp nakli ameliyatı için bekleyen binlerce hasta için umut olabileceği belirtiliyor. (BBC, 4 Nisan 2011)

Laboratuvarda ilk kez işlevsel bir organ üretildi. Araştırmayı yöneten Prof. Dr. Clare Blackburn, "İnanılmayacak kadar heyecan verici" olarak nitelediği araştırmada "Laboratuvar

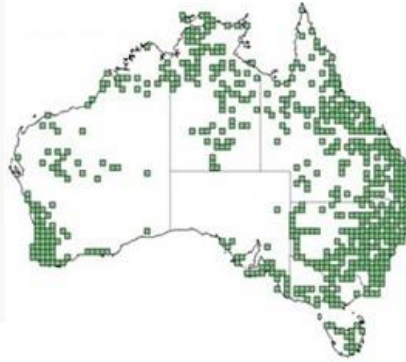
ortamında hücreleri yeniden programlayarak vücuda nakledildiğinde işlevlerini tam olarak yerine getiren bir organ oluşturan suni bir hücre türü elde ettik. (AA, 25.8.2014)

Kopyalar bile laboratuvar ortamında ancak yapılabiliyor! Yöntem ise hep aynı: İşleyen mekanizmayı kullanmak, taklit etmek ama orijinalini yapabilen ise hâlâ yok! Ama o orijinal tesadüfen oluştu!

Evrensel çapta, türler arası uyum ve dengeye bir başka örnek: Csiro Projesi

Sığırların yaşam alanları ve böcek salınan alanlar (Australia Year Book 2003)

İngiltere, Avustralya kıtasında sığır yetiştirmeye karar verir ve daha önce bu kıtada yaşamayan sığırları bu ülkede yetiştirmek üzere kıtaya taşır. Ama kısa sürede sığır gübresi tüm kıtada büyük sorunlar oluşturur. Her yer sığır gübresi ile dolmuştur! Bunun üzerine 'CSIRO Avustralya gübre Böceği Projesi' başlatılır. Ocak 1968'ten Nisan 1984'e kadar, 43 türe ait, 1,73 milyon gübre böceği, Csiro Böcek Bilimi tarafından doğaya salınır. Sonunda sorun, insan kaynaklı nedenlerden oluşan pürüzler dışında, büyük oranda halledilir. Ama altı çizilmelidir ki, Yüce Yaradan'ın evrene koyduğu denge sadece bir iki tür arasında değil, evrensel boyuttadır. Ve Yıl 2023: "Avustralya'ya ithal edilen böcekler, rahatsız edici bir yerel mantar türü tarafından canlı canlı yenildi." (TV 100, 07.06.2023)

Ve diğer haber: Aslı tesadüfen (!) oluşan insanın suni/yapayını milyar dolarlarla ve hem de akademisyenlerle hâlâ başılamadılar. (Hürriyet, 01 Mart 1983) Yıl 2023: "Yapay insan yaratmanın teknolojisi modern bir gelişmedir ancak henüz tam olarak gerçekleştirilememiştir." (astrafizik, medium.com, 2 Ağustos 2023) Sporda yapay zeka alanında çalışmalarıyla tanınan Virginia Lynchburg Üniversitesi Profesörü John Eric Goff, yapay zekanın henüz sahadaki bir hakem gibi oyuncuların yüz ifadelerini okuyarak veya el hareketlerini değerlendirerek karar verecek seviyede olmadığını söyledi. (Birgün, 4.4.2025)

Diğer bir örneği ateist dünya görüşü ile yönetilen Çin'den verelim. Komünist lider Mao Zedung başa geçtiğinde büyük bir tarım toplumu oluşturmak istemişti. Bu yüzden, 1958'de tarlalara zarar veren serçeler ve haşerelere karşı seferberlik ilan eder. Ülke çapında büyük kitleler 24 saat boyunca organize olarak serçelerin yumurtaları ve yuvalarına zarar verir. Serçeleri kaçırmak için on binlerce korkuluk ve kırmızı bayrak üretilir. Ülkedeki işçilerin yarısı seferberlikte yer alırken, atış ekipleri kurulur. Devlet tarafından serçe öldüren vatandaşlara çeşitli ödüller verilir. Ama 1960 baharında tarlaları böcekler bastığında Çinli liderler öldürülen serçelerin böcekleri yiyerek aslında fayda sağladığını fark eder. Öldürülen iki milyar serçeden sonra Mao serçeleri 'düşmanlar' listesinden çıkarır. Fakat artık çok geçtir. Çünkü ülkede zararlı böcekleri yemesi beklenen serçelerin soyları neredeyse tükenmiştir. Ekolojinin alt üst olması

ve tarlaların zarar görmesiyle üç yıl sürecek 'Büyük Kıtık' başlar. Büyük kıtlık boyunca en az 20 milyon kişi açlıktan hayatını kaybeder. Yine "Avrupa'da kedileri öldürünce veba artmıştı." (GZT, 17.10.2020)

Doğal denge bozuldu, tarla fareleri çoğaldı. Kış aylarında farelerin sadece yiyecek için dışarıya çıktığını ifade eden Anadolu Üniversitesi (AÜ) Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç, "Aslında tarla farelerinin bu dönemde uyuması lazım. Şimdi yaz mevsimi gibi dışarıda cirit atıyorlar" dedi. Tarla farelerinin doğal düşmanları olan tilki, yılan ve yırtıcı kuşların maalesef yok edildiğini belirten Kılıç, şunları söyledi: "Böylece farenin üremesi kontrol altına alınamıyor. Farenin doğal düşmanlarından tilki kürkü için zehirlenerek avlanıyor. Doğal olarak düşman azalınca fare popülasyonu yükseliş gösteriyor. Tarımda süne ve kımıldan sonra en büyük zararı veren hayvan faredir. Bazı tarlalara fare yüzünden adeta gidilemiyor. Keskin Göleti etrafında fareden geçilmiyor. Bazı bölgelerde iri lağım fareleri ortaya çıkmaya başladı. Bu fareler daha önce yoktu." (NTV, 16 Şubat 2011)

Teknoloji ürünü Bilgisayar ve kendiliğinden tesadüfen oluşan insan!

"Bizim kullandığımız masa üstü bilgisayarların işlem hızı yaklaşık saniyede 10 milyar. İnsan beyninin hafıza kapasitesi: 200 terabyte: 200 000 gigabyte" (forum.chip.com.tr, 11.09.2007) Londra College Üniversitesi Nöroloji Birimi: Eğer her bir nöronun 1 baytlık veri taşıdığını varsayarsak, beyin 4 terebayt kapasitesinde olabilir. Bu da 4 bin gigabayttır. Fakat beyinde her bir nöron için 50 bin sinapsis (bağlantı noktası) bulunduğunu düşünürsek, beyin kapasitesinin 500 terabayttan daha fazla olabileceğini görürüz. Bu da ortalama olarak 1000'in üzerinde bilgisayara tekabül eder. Ancak bilgisayarların aksine beyin belleği dolmaz, öğrendikçe genişler. (Milliyet, 17.11.2010) "Bilgisayarlar insan beynine yaklaşıyor. Beynimizi simüle etmeye çalışan bu süper bilgisayar, bakın insan beyni karşısında nasıl zorlandı. 83 bin işlemci beyin %1'ine denk. Japon ve Alman bilim insanlarının yaptığı bir çalışma, insan beyninin "işlem" kapasitesini ortaya koydu. Araştırmada 83 bin mikro işlemciye sahip olan dünyanın en güçlü süper bilgisayarlarından biri kullanıldı. Bu bilgisayar ile 40 dakika süren bir işlem sonucunda, insan beyninin bir saniyelik süredeki tam kapasitesinin %1'ine denk gelen değere ulaşıldı. Milyonlarca matematik işlemini göz açıp kapayıncaya kadar yapabilen bilgisayarların insan beyni ile hâlâ boy ölçüşememesinin nedeni olarak, beyin yapısındaki yüksek sayıdaki sinir hücresi gösteriliyor. Birbiri ile sürekli iletişim halinde olan 200 milyar sinir hücresinin yarattığı güç hiçbir bilgisayar ile ölçülemiyor. Bu bağlantılar arasında gidip gelen elektrik sinyallerinin her biri için 1000 farklı switch bulunuyor. Tüm bunları hesaba katınca insan beyninde yüzlerce trilyon boyutunda veri otayolu bulunuyor. Araştırmada insan beyninin %1'ine denk gelen 1,73 milyar sanal beyin hücresinin 10,4 trilyon sanal veri yolun üzerinden haberleşmesi simüle edilmeye çalışılmış. İnsan beyninin bir saniyede gerçekleştirebildiği bu işlem için 83 bin mikro işlemciye sahip dünyanın en güçlü bilgisayarının 40 dakika boyunca çalışması gerekmiş. Bu

sonucun, insan beyninin 1 saniyelik kapasitesinin sadece %1'ini simüle ettiğini de tekrar vurgulamak lazım. (chip.com.tr, 07 Ağustos 2013)

İnsan robot'a ilk adım atıldı

İLK ADIM Çeşitli uzay ve uzaylı robotlar için geliştirilen bir robotun ilk adımı atıldı. Prof. Dr. Yasuo Kuniyoshi, "Daniel" adını verdikleri robot üzerinde 8 yıldır çalıştıklarını ve bildirdi. Daniel'in sahip olduğu teknolojinin gelecekte insan gibi hareket edebilen robotlar üretmek için büyük bir adım olduğu tahmin ediliyor.

YILDA YAPILDI Prof. Dr. Yasuo Kuniyoshi, "Daniel" adını verdikleri robot üzerinde 8 yıldır çalıştıklarını ve bildirdi. Daniel'in sahip olduğu teknolojinin gelecekte insan gibi hareket edebilen robotlar üretmek için büyük bir adım olduğu tahmin ediliyor.

YAKLAŞIK 1 MİLYON DOLAR Çeşitli uzay ve uzaylı robotlar için geliştirilen bir robotun ilk adımı atıldı. Prof. Dr. Yasuo Kuniyoshi, "Daniel" adını verdikleri robot üzerinde 8 yıldır çalıştıklarını ve bildirdi. Daniel'in sahip olduğu teknolojinin gelecekte insan gibi hareket edebilen robotlar üretmek için büyük bir adım olduğu tahmin ediliyor.

andırıyor. 1 milyon doları aşan bütçeyle hazırlanan bir tısında konuşan Prof. Dr. Yasuo Kuniyoshi, "Daniel" adını verdikleri robot üzerinde 8 yıldır çalıştıklarını ve bildirdi. Daniel'in sahip olduğu teknolojinin gelecekte insan gibi hareket edebilen robotlar üretmek için büyük bir adım olduğu tahmin ediliyor.

Sabah, 13 Eylül 2003

Tesadüfen oluşan insana benzer robot yapabilmek için; "uzman ekip, 1 milyon dolar, en az 8 yıllık çalışma, ergonomi için yapılan çalışmalar..." (Sabah, 13.9.2003) gerekmektedir!

Ve yukarıda dünyanın ilk biyonik insanı: "Yaklaşık '1 milyon dolara mal olan' robotun modeli, 'dünyanın en yetenekli biyonik uzmanlarından' biri olarak kabul edilen ve İsviçre'nin Zürih Üniversitesi'nde sosyal psikolog olan Bertolt Meyer tarafından hazırlandı. Robotun 'ayak bilekleri ve ayakları' Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT) Media Lab'de görevli 'biyo-mühendis' Hugh Herr tarafından geliştirildi. Protez bacakları desteklemesi için, biyonik adam için 'Rex' adı verilen bir 'dış iskelet inşa edildi.' Yeni Zelanda'daki REX bionics şirketi tarafından 'geliştirilen' dış iskelet, biyonik adamın düzgün yürümesini sağlıyor. Pankreasından akciğerlerine kadar 'yapay' organları bulunan biyonik adam, insanlardaki gibi işleyen bir kan dolaşımına sahip. ABD'nin Arizona eyaletinde bulunan SynCardia Systems tarafından üretilen 'yapay kalp' sahibi biyonik adam, ABD'nin Second Sight şirketi tarafından 'geliştirilen' retina protezi sayesinde görüyor." (Akşam, NTV, 21.10.2013) Bu kadar teknoloji, emek ve para ama sonuç hilkat garibesini bu robot! Ama çok daha mükemmeli "tesadüfen" oluşuyor, hem de teknolojisiz! Ve bazıları bu iddiayı bilimsellik adı altında tezgahlamaya devam ediyor!

Evrimsel mantığı; I. resim mühendislik harikası, II. resim tesadüf! Ve Jaws mekaniği!

Evrimsel ve Organ Nakli. Organ naklinde uygun organ bulunsa bile, vücut bu yeni organı yabancı olarak görüp, reddedebilmektedir. Bu bazen aylarca sürer bir süreçtir ve her gün onlarca ilaç alınması gerekebilmektedir. Organ naklinden sonra yıllarca da dış enfeksiyonlara karşı özel bir ilaç/yemek diyeti uygulanması gerekmektedir. İşte bu kadar hassas ve uyumlu bir sistem bütünüdür insan vücudu. Evrimcilerin iddiası, her bir hücre, her bir organ tesadüfen bir araya

gelmiş ve yaşam; özel tahliller, uygun organlar ve ortamlar bütünü olmadan tesadüfen başlamış ve devam etmektedir..!

Evrimsizler buyrun, tesadüfen kendiliğinden oluşan bu insanı, siz teknoloji yardımı ile yapın!

Darwin ve Türkler

“Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, ‘medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da, kuşkusuz ortadan kaldırılacaktır.’ Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada ‘şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar’ kalacaktır.” (Charles Darwin, The Descent of Man, s. 178) “Darwin, Kafkas Türklerinin de yok olacağını ileri sürer.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 49) Darwin, bir arkadaşına yazdığı mektupta da Türkler için, “Aşağılık ırk, barbar, yok edilecek toplum” (The Life and letters Of Charles Darwin, New York, 1/266) ifadelerini kullanır. 1880-1885 yılları arasında o dönemin en büyük sömürgeci devleti olan İngiltere'nin başbakanlığını yürüten William Ewart Gladstone, "Türkler Asya'nın içlerine geri sürülmelidir." diyerek kampanya başlatır. Gladstone, İttihat ve Terakki üyelerinden Ahmet İhsan'ın 'Matbuat Hatıralarım' adlı eserinde "Gladstone, İngiliz parlamentosunda eline Kur'an'ı alıp: 'Türkler bu kitapla yürüdükçe medeniyete muzırdır (zararlıdır)' dediğini aktardığı kişidir. O dönemde İngilizler kendi ülke menfaatleri için Osmanlı'yı parçalamaya çalışmaktadır. Bu nedenle de birçok faaliyette bulunurlar. Bunlardan birinde de Londra'da Türkler ile ilgili "Bulgar Terörü ve Doğu Sorunu" isimli bir broşür yayınlarlar. Kısa sürede birkaç baskısı yapılan broşürle İngiliz halkı Türklere karşı kızışır. Andre Maurois 'İngiltere Tarihi' adlı eserinde, "Gladstone, arka arkaya vermeye başladığı nutuklarla İngiliz kamuoyunu Türkiye aleyhine çevirdi" diye de yazmaktadır. Gelelim konumuz olan C. Darwin'in araştırmacı bilim adamlığı kimliğine. Emperyalist maksatlı bu çalışmaları araştırmadan kabullenen Darwin, 19 Ekim 1876 tarihinde bir kere, ondan sonra 2 kere daha, toplam üç kere Bulgaristan yardım sandığına bağışta bulunur. "Darwin balkanlarda ne olduğunu bilmiyordu ve İngiliz başbakanında etkilenmişti. Ölene kadar Türkleri barbar olarak düşündü" (Soner Yalçın, Bu dinciler, s. 297-298) Yanı başındaki olaylardan habersiz olan Darwin, insanlık tarihini yeniden yazmak iddiasında bulunmuştur! İşin diğer ilginç yönü, Marx hayranı olup, agnostik olduğu halde, evrimi ve materyalizmi benimseyen Darwin, fikirlerini yıllarca gizlemiş, eserinin ölümünden sonra yayınlanmasını vasiyet etmişti: “Darwin, agnostik olarak ölmüştür.” (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 44) "Dostlarını karşısına almaya

cesareti yoktu, kurulu düzeninin yıkılmasını istemiyordu. Ailesi zengindi. Yaşadığı bu zengin hayattan taviz vermek istemiyordu. Kilise çevresince hâlâ dindar kabul ediliyor ve saygı görüyordu." Taki, 1858'de A. Russel Wallace tarafından yazılan ve kendi görüşlerine paralellik arz eden makalesini okuyana dek. 'Kıskançlık' onu harekete geçirir ve 1837'de yazdığı eserini 1859'da yayımlar: Türlerin Kökeni. (Soner Yalçın, Bu dinciler, s. 410-415) Kıskançlık Darwin'in takıyyesine son verdimiştir! İşte aydın/araştırmacı/devrimci evrim teorisyeninin fikir ve yaşam namusu!

Darwin'e göre Kadınlar

Darwin, "İnsanın Türeyişi" adlı kitabında 'kadınların idrak etme, hızlı kavrama ve taklit konusunda 'daha aşağı' ırkların özelliklerini taşıdıklarını ve bu nedenle daha eski ve alt bir medeniyet seviyesine sahip olduklarını' yazmıştır. (John R. Durant, Darwin, s. 295; Darwin, İnsanın Türeyişi, s. 15) Darwin kadının evlilikteki rolünü şöyle tarif ediyordu: "Sizinle ilgilenecek biri - better than a dog anyhow: Bir köpekten daha iyi oyalayabilecek- ev ve evin sorumluluklarını alacak biri." (Charles Darwin, Autobiography, s. 232-233; Rebecca Coffey, daily.jstor.org, 14 Şubat 2020; Maria Popova; theatlantic.com, 16 Ağustos 2012; Alice Vincent, telegraph.co.uk, 12 Şubat 2016; Brenna Lee, eudaimoniac.com/charles-darwin-pros-and-cons-of-marriage/#easy-footnote-bottom-1-2630) Darwin, Evlenmeden bir yıl önce 1838 yılında, "Kadının, sevilen, oyun oynanan ve her halükarda köpeklerden daha iyi bir şey olduğunu" yazmıştı. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 51) "Sana çocukluktan itibaren sürekli eşlik ederler, sonra ilgili beslerler ve sevip oynatabileceğin bir obje olurlar. Kadın, her şeye rağmen bir köpekten daha iyi bir şey. Ev ve evle ilgilenecek bir kişi. Müzik ve havadan sudan konuşmalar. Bunlar sağlık için iyi şeylerdir." (Charles Darwin, The Autobiography of Charles Darwin 1809, 232-233) Darwin erkeğin özelliklerini 'güçlü, cesur ve akıllı' olarak görüyor, kadının özelliklerini ise 'edilgen ve beden bakımından güçsüz ve "beyinleri eksik" olmak' şeklinde ifade ediyordu. Erkek diye yazıyordu, 'o kadından daha yürekli, daha mücadeleci, daha enerjiktir. Üstelik daha fazla yaratıcı dehaya sahiptir.' (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 122) John R. Durant, "Darwine göre özellikle de yaşam mücadelesi hususunda kadınların, erkeklerden kat kat daha düşük mertebede olduğunu" ve "Zeka geriliği olan çocuklar ile kadınları, muhakeme yeteneklerinin yetersiz olmasından dolayı aynı kategoride değerlendirdiğini." belirtir. (Durant, Darwinci Miras, s. 295)

Sigmund Freud'a göre kadınlar

Ateist Sigmund Freud'un görüşleri de Darwin'den farklı değildir: "O, kadınların rasyonel/akılcı düşünme melekesine sahip olmadığını, etikle/ahlakla ilgili konularda erkeklerle kıyaslanamayacağını" ileri sürmektedir. (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 64) Üniversite Sağlık Ağında kadın sağlığı profesörü ve başkanı olan Donna Stewart göre, Freud, zamanının bir adamıydı. Kadınların özgürleşme hareketine karşıydı ve kadınların yaşamlarına cinsel üreme işlevlerinin egemen olduğuna inanıyordu. Freud kadınları erkeklerden daha aşağı olarak tanımlar. (Kendra Cherryvery, wellmind.com, 29 Ağustos 2022) Boston Simmons College psikoloji profesörü olan torunu Sophie Freud ise, dedesini 'sahte peygamber, kadın düşmanı ve teorilerini modası geçmiş biri' olarak değerlendirmektedir. (ahrp.org/freud-goes-up-in-smoke-toronto-star 16 Kasım 2003)

Deizm dininin peygamber olan Kant'a göre Kadınlar

Kant'a göre kadınlar, aklını kullanabilme yetisinden mahrum, sürekli güzelliği ve cinselliği ile ön plana çıkmaya çalışan, zayıf, 'başka birinin himayesine muhtaç' varlıklardır. Ona göre "Evli erkekler yalnızca kendi eşlerinin sevgisini kazanmaya çalışırken, evli kadınlar ise bütün erkeklere sahip olma eğilimindedirler" (Immanuel Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, s. 208), "Kadın kendini herkesin beğenisi için bir nesne yapar" (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) ve "bir kadının çekiciliğinin temelinde cinselliği yatar." (Kant, Güzellik ve Yücelik Duygusu Üzerine Gözlemler, 79) Kant,

kadınları karakterize eden iki ilkedен bahseder. Bunlardan ilki türün devamlılığı, ikincisi ise toplumun yetiştirilmesi ve kadınlar tarafından inceltilmesidir. (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 207) "Doğa tarafından kadına 'verilen' korkaklığın ve zayıflığın nedeni, kadının embriyoyu koruma zorunluluğundandır. Böylece kadınlar tehlikelerden uzak durarak embriyoyu koruyacaklardır. Bununla birlikte kadın, tabiatı gereği korkak olduğu için güçlü ve cesur erkeğin korumasını talep eder." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, s. 207) Kant, kadının felsefe yapabilme imkanına da değinir: "Onun felsefi bilgeliği muhakeme etmek değil duygusallıktır." (Immanuel Kant, Observations on the Feeling of the Beautiful and Sublime and Other Writings, s. 38) Kant bir kadının felsefeyle uğraşmasını, hele (muhtemelen erkek) bir yorumcu olmadan bunu yapmasını 'hiç hoş olmayan bir iş' olarak görür. (Aliye Kovanlıkaya, "Kant'ta Cinsiyet Farklılığı," Cinsiyetli Olmak içinde, ed. Zeynep Direk (İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2014), 11-12) "Okullu (eğitilmiş) kadınlar kitaplarını saatleri gibi kullanırlar. Onlar saatlerini sadece bir saate sahip oldukları bilinsin diye takarlar. Buna rağmen saatleri genellikle ya çalışmaz ya da doğru zamanı göstermez." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) "Kadının büyük biliminin içeriği daha çok insanoğludur ve insanlık arasında da erkeklerdir." (Kant, Pragmatik Açısından Antropoloji ile Güzellik ve Yücelik Duyguları Üzerine Gözlemler, 75) Kadının uzmanlık alanının erkek olduğunu söyleyen bu söylemler, Kant'ın kadınlara verdiği rolün ve çizdiği sınırın en açık halini ifade eder. Kant, kadınların teorik bilgi eksikliklerinin olumsuz bir şey olmadığını hatta bu eksikliklerini güzellikleriyle ve candan dostluklarıyla kapattıklarını vurgular. Şöyle ki, kadınlar, "Erkeğin kendi yetenekleriyle sağlamak zorunda olduğu kitabi bilgiden yoksunluklarını ve diğer eksikliklerini güzel endamlarıyla, neşeli naiflikleriyle ve büyüleyici dostluklarıyla yeterince telafi etmiş olurlar." (Kant, Güzellik ve Yücelik Duygusu Üzerine Gözlemler, 86) Kant'ın kadınlarla ilgili görüşlerini özetleyecek olursak, kadınlar erkeklerin himayesine ihtiyaç duyan zayıf varlıklardır. Bu yüzden kadınlar doğanın kendilerine verdiği görevi yerine getirerek soylarını devam ettirmeli, bununla birlikte erkeğin gücü üzerine kurulu toplumun ilerlemesinde ve inceltilmesinde erkeğine yardımcı olmalıdır. Kant, akıl yürütmeyi gerektiren konularda kadınların bir rehber (erkeğe) danışması gerektiğini belirterek kadınların akli meselelerdeki yetersizliğini göstermeye çalışmıştır. (Fırdevs Demir, Kant'ın Kadınlarla İlgili Görüşlerinin Ahlak Felsefesi Bağlamında Değerlendirilmesi, Mizanü'l Hak İslami İlimler Dergisi, sayı: 5, 2017, s. 87-99)

İnsanat bahçeleri. "19 ve 20. yüzyıllarda, 'insanat bahçeleri' kurulur, 'gelişmemiş' ırklara ait insanlar buralarda sergilenir. Sergilenen insanlar, modern beyaz adamın üstünlük duygusunu tatmin ederken, aynı zamanda Avrupa'nın sömürgesine bir gerekçe ve bir meşruiyet de üretilmektedir. Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik sloganları ile yola çıkan Fransız Devrimi'nin 100. yılını kutlayan 1889 tarihli Paris Evrensel sergisinde 400 Afrikalının sergilendiği bir 'Zenci Köyü' kurulmuştu. Brüksel'de, 1897 tarihli sergide ise bir levha ziyaretçileri şöyle uyarıyordu: 'Kongo'luları beslemeyin, yemekleri verildi.' İnsanat bahçeleri, sömürgeciliğin faziletlerine yönelik propaganda çalışmalarının da bir parçasıydı." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 82, 83) Darwin, Kızılderilileri ve karaderilileri, insanlaşma aşamasına gelmemiş maymunlar olarak görüyor ve onlara hayvan muamelesi yapılmasında bir sakınca görmüyordu. Evrim teorisine dayalı bu anlayışa göre, 1962 yılına kadar hayvanat bahçelerine ek bir bölümde insanlaşma aşamasını tamamlamamış maymunlar olarak bu insanlar sergileniyordu. Batıda insan hakları aslında beyazlar içindi, uzun bir süre. (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 13.8.2017) "Vahşi insanlar, ilkeller, insana benziyorlar, insanoğluna en yakın varlık galiba" diye tasnif ediliyorlardı. Hayvanat bahçelerinde, fuarlarda, sergi alanlarında teşhir edilmek için binlerce insan kadın, erkek, çocuk Afrika'dan gemilerle Avrupa ve Amerika'ya taşındı. Belçika, Hollanda, İspanya, Macaristan, Almanya, İsveç, İtalya, ABD'de, bir değil pek çok kentinde 1870'lerden 1960'lara kadar var oldu. Çoğunun üzerindeki çıkarılıyordu, göğüsleri açıktaydı. Bazıları intihar etti, bazıları ise teşhir edilirken öldü. Ölen de sergilendi. Aynı dönemlerde bazı bilim adamlarının görüşleri de aktarılıyordu: "Haftalardır bunların üzerinde çalışıyoruz, bunların akli aşırı derecede geri. Fevkalade saldırganlar ve hiçbir hisleri yok. İnsana en yakın vahşi örneği denebilir" (Habertürk, 7 Aralık 2014)

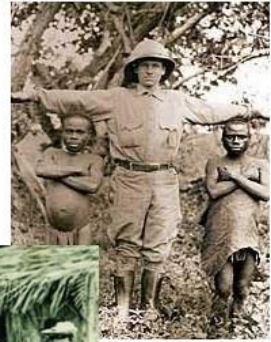
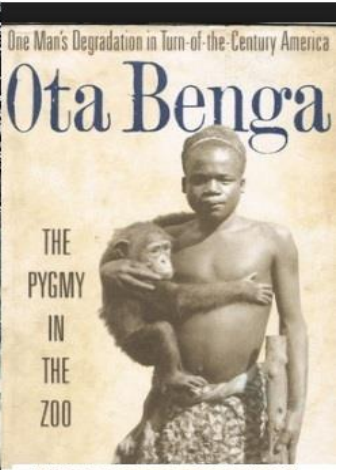
1931 Paris Dünya fuarı. Fuar o kadar başatıydı ki o sene 31 milyon ziyaretçi çıktı.O zamanlar hayvanat bahçesinde çalışan siyahlı çalışanlar arasında da Benga ya nasal davranılması gerektiğine dair büyük bir kargaşa oluyordu.
New York Times o zamanlar yazdığına göre, aralarından birkaçı bir insanın maymunlarla birlikte kafese konulmasına yüksek sesle karşı çıkmıştı. **kapalı**

Paris'ten New York'a kadar Afrikalı ya da Asyalı ilkel kabileler insanların ilgisini çekiyor bunlar insanat bahçelerinde sergileniyorlardı.

Pigmeler çeşitli dansları huku eğlendirmeye zorlanıyordu.
Yüzlerce insan bu azınlıkları sahne oalar birer hayvanmışcasına Seynedebilmek büyük bir ilgi merkeziydi.

- 1) Almanya'da yapılan bir panayırn afişi
- 2) Panayırn giriş kapısı üzerindeki yazı: Sömürge Sergisi
- 3) İnsanat bahçesinin fikir babası Alman Karl Hagenbeck
- 4) Benga isimli pigme, kucagındaki maymunla
- 5) Hay-Hacı adlı şempanze ve Afrikalı Saïda'nın gösteri afişi
- 6) 1904 senesinde yapılan 'Vahşiler Olimpiyatı'ndan bir kare

1800'ler boyunca Avrupa'nın her yanında (Paris, Hamburg, Antwerp, Barselona, Londra, Milan, Varşova) ve New York'ta onlarca insanat bahçesi açıldı ve sahiplerine (bugünün ekonomisiyle denkleştirilince) milyonlarca dolar kazandırdı.

Son insanat bahçesi, 1958 yılında Belçika'da kapandı! 1958, NASA'nın kurulduğu yıld. Mikroçiplerin icat edildiği, Marilyn Monroe'nun dünyanın göz bebegi olduğu, Avrupa Birliği'nin öncülü Avrupa Ekonomik Birliği'nin kurulduğu yıl !!!

Biyokimya Uzmanı Michael J. Behe, "İlk başlarda Darwin'in evrim konusundaki fikirlerini benimsiyordum. Çünkü O herkesten önce davranıp ortaya bir şey atmıştı ve ben aksini ispat edene kadar onu kabullenmek zorundaydım. Ta ki, 10 yıl öncesine, Avusturalyalı biyokimyager ve yazar Michael Danton'un yazdığı bir kitabı (Evolution Theory in Crisis) okuyana kadar. Danton; Darwinist teoriyi çürütecek bir sürü bilimsel tez ortaya sunmuştu. Daha önce hiç bu tarz argümanlar, iddialar duymamıştım ve bence onlar gerçekten çok ikna ediciydiler. Önce kendime kızdım, böylesine iyi bir üniversitede güzel bir sandalyem varken ben bu ispatları neden daha önce okumamıştım ve o günden sonra Evrim Teorisine ciddi ilgi duydum ve araştırmalara başladım. Zaman içerisinde Darwinin evrim teorisinin hiç bir bilimsel kanıta dayanmadığını anladım." demektedir ve daha sonra evrimi çürüten ünlü 'Darwin'in Kara Kutusu' adlı eserini yazmaktadır.

Bilim adamlarının itirafları II

Prof. R. Goldschmidt (Zoolog, California Üniversitesi): Şimdiye kadar hiç kimsenin makro mutasyonlar yolu ile yeni bir tür ya da cins üretmediği bir gerçektir. Seçilmiş mikro mutasyonlar yoluyla dahi tek bir tür bile oluşturulamadığı da doğrudur. En iyi bilinen Drosophila (meyve sineği) gibi organizmalarda bile sayısız mutasyon bilinmektedir. Eğer herhangi bir organizma üzerinde bu binlerce mutasyonun bir kombinasyonunu yapabilseydik, yine de doğada bulunan herhangi bir türle benzerlik gösteren bir tür üretemezdik. (Richard B. Goldschmidt, Evolution, As viewed by One Geneticist, s. 94) Gordon Taylor (Evrimci genetikçi): Bu çok çarpıcı, ama bir o kadar da gözden kaçırılan bir gerçektir: Altmış yıldır dünyanın dört bir yanındaki genetikçiler evrimi kanıtlamak için meyve sinekleri yetiştiriyorlar. Ama hâlâ bir türün, hatta tek bir enzimin bile ortaya çıkışını gözlemlemiş değiller. (Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, s. 48) Michael Pitman: Sayısız genetikçi meyve sineklerini nesiller boyunca sayısız mutasyonlara maruz bıraktılar. Peki, sonuçta insan yapımı bir evrim mi ortaya çıktı? Maalesef hayır. Genetikçilerin yarattıkları canavarlardan sadece pek azı beslendikleri şişelerin dışında yaşamlarını sürdürebildiler. Pratikte mutasyona uğratılmış olan tüm sinekler ya öldüler, ya sakat kaldılar ya da kısır oldular. (Michael Pitman, Adam and Evolution, s. 70) Kevin Padian: Büyük evrimsel değişiklikler nasıl başladı? Türlerin on binlerce yıl oturup faydalı mutasyonların meydana gelmesini beklediğine (bu arada bu nasıl oluşmaktadır?) ve büyük bir istekle bunları yeni ve yararlı bir tür değişimi oluşana kadar biriktirip koruduklarına inanan biri var mı? İşte bu durum, Waddington ve diğerlerinin de belirttiği gibi neo-Darwinizm'in "saçma ve mantık dışı" matematik argümanlarıdır. (Kevin Padian, "The Whole Real Guts of Evolution", Review of Genetics, Paleontology and Macroevolution, By Jeffrey S. Levinton, s. 77) Pierre-Paul Grasse: Ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler. (Pierre-Paul Grasse, Evolution of Living Organisms, s. 88) Francisco J. Ayala: X ışınları gibi yüksek enerjili radyasyonlar mutasyon oranını artırırlar. Rastgele mutasyonlar çoğunlukla zararlıdır. Bir organizmadaki genom gibi tamamen organize bir sistemde rastgele bir değişiklik sistemin düzenini veya kullanılabilirliğini arttırmaz, aksine azaltır. (Francisco J. Ayala, "Genotype Environment and Population Numbers", Science, vol.162 (27 Aralık 1968), s. 1456) James F. Crow (Wisconsin Üniversitesi, Tıp Genetiği Bölüm Başkanı, radyasyon ve mutasyon konusunda uzman): Mutasyonların hemen hepsi zararlıdır ve bunun bedelini insanlar öder. Bu nedenle mutasyon oranını yükseltecek olan her türlü insan aktivitesi insanlık için ciddi sağlık ve ahlak sorunları oluşturur. (James F. Crow, "Ionizing Radiation and Evolution," Scientific American, vol. 201 (Eylül 1959), s. 138) Hayatı oluşturan kimyasal işlemlerin bütünlüğüne isabet edecek rastgele bir değişikliğin bozucu etkisi olacağı kesindir. Aynen bir televizyondaki bağlantıların rastgele değiştirilmesinin görüntünün kalitesini artırmaması gibi. ("Genetic Effects of Radiation", Bulletin of Atomic Scientists, No: 14, s. 19-20) Frederick Seymour Hulse: Mutasyonlar rastgele meydana gelirler. Yüksek komplekslikteki

sistemlerin bileşiminde ve işleyişindeki herhangi bir değişiklik bu sistemin işleyişini geliştirmeyecektir ve bu nedenle mutasyonların büyük kısmı dezavantajlıdır. Bir organizma ve çevre arasında çok hassas bir denge vardır ve bir mutasyon bu dengeyi kolaylıkla bozabilir. Bir insan aynı şekilde frenin veya gaz pedalının pozisyonunu rastgele değiştirerek bir arabanın işleyişinin gelişmesini de bekleyebilir. (Frederick S. Hulse, *The Human Species*, s. 61-62) Evrimci zoolog D. L. Stern: Evrimsel biyolojinin en eski problemlerinden biri geniş çapta çözülmemiş olarak duruyor. Hangi mutasyonlar, evrimsel açıdan faydalı olan fenotip çeşitliliğini oluşturabilir? Bunlar ne tür moleküler değişiklikleri gerektirir? (icr.org/headlines/darwinvindicated.html; Was Darwin Really "Vindicated"?, Frank Sherwin, Institute for Creation Research, April 30, 2001) Stephen Jay Gould: "Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz." Hoimar Von Ditfurth (Alman Psikiyatri ve Nöroloji Profesörü. Ünlü Alman evrimci bilim yazarı): "Alabildiğine kompleks biyolojik bir işlevin, organik bir düzenin, amaçsız, hedefsiz, keyfi mutasyonların rastlantısal sonuçları olarak ortaya çıkıp çıkmayacağı sorusuna yanıt ararken, tasavvur etme yeteneğimiz oldukça yaya kalacaktır. Gerçekten de, rastlantısal mutasyonların ardından, sözünü ettiğimiz türden yeni mekanizmaların, yeni düzenlerin ortaya çıkması için evrim istediği kadar zaman bulmuş olsun, yeni denge ve düzenlerin rastlantının ürünü olduğunu ileri sürmekle iyice ileri gitmiş, başka türlü düşünenleri tahrik etmiş olmuyor muyuz? Deyim yerindeyse, sakat doğum gibi bir şeydi bu tuhaf yaratıklar. Bir mutasyonun sonucuydular. Mutasyon sonuçları hemen her zaman bir felaket doğurmuşlardır." (Hoimar Von Ditfurth, *Dinozorların Sessiz Gecesi 2*, s.66-69) Bu noktada itirazcılar, anlamlı ve amaca uygun özelliklerin tümüyle rastlantısal olarak yeterli miktarda oluşmasını sağlamak bakımından, mutasyonların sayısının yeterli büyüklükte olamayacağına ilişkin bir karşı tezi öne sürmek eğilimdedirler. Gerçekten de çok sayıda mutasyon, olasılıklar kurallarına göre, bırakalım gelişmeyi desteklemeyi, zararlı ve hatta öldürücü olmaktan kurtulamaz. (Hoimar Von Ditfurth, *Dinozorların Sessiz Gecesi 6*, s. 97) Dr. Mahlon B. Hoagland: Bugün canlı organizmalarda birikmiş bilgi (üç milyar yıllık evrimin birikmiş sonucu) bütün dünya şairlerinin toplamından daha çok işlenmiş, daha incedir. Bir harfte, bir kelimedede, bir deyimde rastlantıya bağlı bir değişimin parçayı daha iyi yapması uzak bir olasılık, böyle rastlantısal bir çarpmanın zararlı olması daha akla yatkındır. Birçok biyolog, nükleer silahların, nükleer reaktörlerin ve endüstride üretilen mutasyona neden olabilecek türden kimyasal maddelerin artmasından, bu nedenle korkmaktadırlar. (Mahlon B. Hoagland, *Hayatın Kökleri*, TÜBİTAK, s. 69) Hatırlayacaksınız, bir organizmanın DNA'sında bir değişikliğin olması hemen her zaman onun için zararlıdır; başka bir deyişle yaşamını sürdürebilme kapasitesinde azalmaya yol açar. Bir benzetme yapalım; Shakespeare'in oyunlarına rastgele eklenen cümlelerin onları daha iyi yapması pek olası değildir. Temelinde DNA değişiklikleri ister mutasyonla, ister bizim dışarıdan bilerek eklediğimiz yabancı genlerle olsun, yaşamı sürdürebilme şansını azaltma özelliklerinden dolayı zararlıdır. (Mahlon B. Hoagland, *Hayatın Kökleri*, s. 153) Warren Weaver (Evrimsel bilim adamı) İkinci Dünya Savaşı'nın ardından nükleer silahların sonucunda oluşan mutasyonları incelemek için kurulan Atomik Radyasyonun Genetik Etkileri Komitesi'nin (Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation) hazırladığı rapor hakkında şöyle diyordu: Çoğu kimse, bilinen tüm mutasyon örneklerinin zararlı olduğu sonucu karşısında şaşıracaktır, çünkü mutasyonlar evrim sürecinin gerekli bir parçasıdır. Nasıl olur da iyi bir etki -yani bir canlının daha gelişmiş canlı formlarına evrimleşmesi- pratikte 'hepsi zararlı olan' mutasyonların sonucu olabilir? (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", *Science*, c. 123, 29 Haziran, 1956, s. 1159) Üstelik mutasyona uğramış genlerin, karşılaşılan durumların büyük çoğunluğunda ve şimdiye kadar üzerinde çalışılan türlerde zararlı etkilerine rastlanmıştır. En uç durumlarda zararlı etkiden kastettiğimiz ölüm demektir. Diğer durumlarda ise döl üretebilme olanağının azalması veya diğer bazı ciddi anormallikler anlamına gelir. (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", *Science*, s. 1158) Evrim literatürünün popüler yayınlarından *Earth Sciences* dergisinin editörü Richard Monestarsky, evrimcileri şaşırtan bu Kambriyen Patlaması hakkında şu bilgileri vermektedir: Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden

ortaya çıkmışlardır. Bu an, Kambriyen Devrin tam başına rastlar ki denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen Devir'de zaten vardır ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdır. (Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", Discover, Nisan 1993, s. 40) "Yeni moleküler temelli filogeninin bazı önemli sonuçları vardır. Bunların en önemlisi, süngerler, cnidarianlar, ctenophorlar arasındaki "ara form" sınıflamaların ve bilateryen canlıların son ortak atasının yani "urbilateria"nın ortadan kalkmasıdır. Bunun doğal sonucu olarak, urbilateria'ya giden soy ağacında çok büyük bir boşluğumuz var. Kademeli bir biçimde giderek artan bir komplekslik senaryosu yoluyla, "boşluktaki atayı" yeniden inşa etme yönündeki umudumuzu -ki bu eski evrimsel mantık yürütmede çok yaygındır- kaybetmiş bulunuyoruz." (Andre Adoutte, Guillaume Balavoine, Nicolas Lartillot, Olivier Lespinet, Benjamin Prud'homme, and Renaud de Rosa, "The New Animal Phylogeny: Reliability And Implications", Proceedings of the National Academy of Sciences, 25 April 2000, vol 97, No 9, pp. 4453-4456) Evrimci paleontolog Gerald T. Todd, "Kemikli Balıkların Evrimi" başlıklı bir makalesinde bu gerçek karşısında şu çaresiz soruları sıralar: Kemikli balıkların her üç sınıfı da, fosil tabakalarında aynı anda ve aniden ortaya çıkarlar... Peki, ama bunların kökenleri nedir? Bu denli farklı ve kompleks yaratıkların ortaya çıkmasını ne sağlamıştır? Ve neden kendilerine evrimsel bir ata oluşturabilecek canlıların izlerinden eser yoktur? (Gerald T. Todd, "Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship", American Zoologist, C. 26, No. 4, 1980, s. 757) Türk evrimcilerden Engin Korur, kanatların evrimleşmesinin imkansızlığını şöyle itiraf eder: Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu doğanın henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır. (Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", Bilim ve Teknik, Sayı 203, Ekim 1984, s. 25) 20. yüzyılın en büyük evrim otoritelerinden ve Neo-Darwinist teorinin kurucularından biri olan George Gaylord Simpson: Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağ'ının, yani sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesidir. Sanki bütün başrol oyunculuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir. (George Gaylord Simpson, Life Before Man, s. 42) Evrimci zoolog Eric Lombard, Evolution (Evrim) adlı dergide şöyle yazar: Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayal kırıklığına uğrayacaktır. (Eric Lombard, "Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", Evolution, C. 33, Aralık 1979, s. 1230) 1984 yılında, Çin'in Yunnan bölgesinin güney bölümündeki Cheng jiang'da, büyük miktarlarda kompleks omurgasız keşfedildi. Bunların arasında bulunan ve şu an soylarının tükendiği bilinen trilobitler en azından bugünkü var olan omurgasızlar kadar kompleks yapıydılar. İsveçli evrimci paleontolojist Stefan Bengtson, bu durumu şöyle açıklar: Eğer canlılık tarihinde herhangi bir olay, insanın yaratılışı mitine benzetilecekse, o da çok hücreli organizmaların ekolojide ve evrimde baş aktör haline geldikleri okyanus yaşamındaki ani farklılaşma dönemidir. Darwin'i şaşırtan ve utandıran bu olay bizi de hâlâ şaşırtmaktadır. (Stefan Bengtson, Nature, 345: 765, 1990) Richard Leakey (evrimci paleoantropolog): David Pilbeam hoşnutsuzlukla şöyle der: "Farklı bir bilim dalından zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle 'bu konuyu unutun; devam etmek için yeterli dayanak yok' diyecektir." Ne David ne de insanın atasını araştıran diğerleri elbette ki bu tavsiyeye uymayacaklardır, ancak hepimiz bu kadar yetersiz delille sonuç çıkarmanın ne kadar tehlikeli olduğunun tamamen farkındayız. (Richard E. Leakey, The Making of Mankind, s. 43) Richard Leakey - Roger Lewin: Hominidler de (maymun ve insan arasında var oldukları varsayılan) bir parça bacak kemiği, kalça veya diz kemiği, vs.'den yola çıkılarak oluşturulmuştu. (Richard Leakey and Roger Lewin, Origins, s.111; David Johanson and Edy Maitland, Lucy, s.157) Atalarımızın dört ayak üzerinde hareket biçiminden iki ayak üzerinde dik yürüyüşe geçmesinin "neden" gerçekleştiği bir sır. Çünkü avantajların çoğu, ancak dik yürüme yeteneği çok iyi geliştiğinde ortaya çıkıyor. (Richard Leakey-Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, s. 24) Richard Leakey - Roger

Lewin: Ne yazık ki, insanın evrimi yolu bize çok az ve zayıf ipuçları veriyor: Taştan aletler, kafatası parçaları, bir bacak kemiği parçası, yarım bir çene kemiği, nadiren bütün bir kafatası ve tabii çok sayıda diş... Bir zamanlar atalarımızın yaşadığı, şimdi derinlerde gömülü tortullarda bulabildiklerimiz işte bunlar. Eğer birileri, örneğin beş ila bir milyon yıl önce yaşamış atalarımızın şimdiye kadar bulunan bütün fosil kalıntılarını bir odaya toplamaya girişseydi, hepsini sergilemek için sadece birkaç büyük masa yeterdi. Bundan da kötüsü, 15 ila 6 milyon yıl önce yaşamış hominidlere ait fosil buluntularını yerleştirmek için, çok da büyük olmayan bir ayakkabı kutusu yeterli olacaktır. (Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, s.33-34) John Reader: Bütün hominid (insanımsı) koleksiyonu toplasanız bir bilyardo masasını ancak doldurur. Fosiller bütün ümitleri kırarak şekilde eksiklerle dolu ve türler sadece küçük parçalardan ibaret, hiçbir sonuca götürmüyor, öyle ki eksik olanlar hakkında, mevcut olanlardan daha fazla şey söyleyebiliriz. (John Reader, "Whatever Happened to Zinjanthropus?", New Scientist, vol 89, no:12446, 26 Mart, 1981) Dr. Lyall Watson: Soy ağacımızı oluşturan fosiller o kadar yetersiz ki hâlâ fosil örneklerden daha çok bilim adamı var. Bir gerçek var ki o da insan evrimi için fiziksel kanıtların tamamı boş yer kalacak şekilde, tek bir tabutun içine yerleştirilebiliyor. Örneğin modern maymunlar hiçbir yerden türememişlerdir. Hiçbir geçmişleri yok, hiçbir fosil kayıtları yok. Ve dik, çıplak, alet kullanabilen, büyük beyinli varlıklar olan modern insanların gerçek kökeni, dürüst olmak gerekirse bununla aynı derecede gizemli bir olay. (Dr. Lyall Watson, "The Water People", Science Digest, Mayıs 1982, s. 44) Christopher Wills (California Üniversitesi'nde Biyoloji Profesörü): Kendi atalarımız konusunda harcadığımız tüm çabalara karşın, kayıtlarda halen daha büyük boşluklar var. Bir milyon yıl kadar geriye baktığımızda ise, birbiriyle yarışan bu yaratıklar içerisinde hangisinin bizim atalarımız olduğunu -eğer varsa- kestirebilmek zor. (Christopher Wills, Genlerin Bilgeliği, s. 106) F. Clark Howell: 1953 yılında keşfedilen Piltdown Adamı, insan kafatası ve maymun çenesinden oluşan bir yaratıktan başka birşey değildi. Bu bilerek tezgahlanan bir aldatmacaydı. Ne çenenin maymuna ait olduğunu, ne de kafatasının insana ait olduğunu kabul etmediler. Bunun yerine, bu parçaların maymun ve insan arasındaki döneme ait bulgular olduğunu açıkladılar. 500.000 yıl öncesine ait olduğunu söyleyerek, buna bir isim koydular (Eoanthropus Dawsoni veya Dawn adamı) ve bu konu üzerine yaklaşık 500 adet kitap yazdılar. Paleontologlar bu buluşla elli beş yıl boyunca boş yere oyalanıp durdular. (Howell, F. Clark, Early Man, s. 24-25) John Hopkins Üniversitesi'nden Antropolog Alan Walker'a göre birtakım kemiklerin insanların kalıntıları olarak yanlış yorumlanması ile ilgili büyük bir gelenek vardır. Walker, "Geçmişte yetenekli bazı antropologlar büyük bir hata yaparak bir tür timsah femur kemiğini ve üç tırnaklı bir at tırnağını insanların atasından kalıntılar olarak yorumlamışlar" demektedir. (Wray Herbert, "Hominids Bear Up, Become Porpoiseful", Science News, Sayı 123, 16 Nisan, 1983, s.246) Boyce Rensberger: İnsanın en eski atası olarak tanımlanan komple bir iskelet Kenya'da bulundu. Kemikler 1.6 milyon yıl önce ölmüş 12 yaşında uzun boylu homo erectus türünden erkek bir çocuğa ait. Bu yeni buluntu ile eski insanların vücut yapısı ile günümüz insanının arasında herhangi bir farkın olmadığı ortaya çıktı. Hatta iskelet günümüzün 12 yaşındaki çocuklarına oranla daha uzun. (Boyce Rensberger, "Human Fossil is Unearthed", Washington Post, 19 Ekim 1984, s.11) Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman: Ancak evrimsel soyların tanımlanması için anatomi ve fosil kayıtları hiç de güvenilir değildir. Ancak yine de paleontologlar bundan öteye gitmemekte kararlılar. 'Bilim adamlarının üzerinde ittifak ettikleri tek bir soyağacı bulunmamaktadır.' Aksine neredeyse yaşayan ve nesli tükenmiş hominidlerin tümüne ait olası kombinasyonlar ve permütasyonlar biri veya diğeri tarafından inkar edilmiştir. (Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman, "The Invisible Ape", New Scientist, sayı 120, 3 Aralık, 1988, s.58) Robert D. Martin (Evrimsel paleontolog): Tüm türlere ilişkin bilinen sağlam fosil kalıntılarının var olduğu fikrinden yola çıksak bile insan evrimine delil olarak kullanılabilecek kuşku verici benzerlikler uyandıran birkaç kırıntının ötesinde bundan 3.8 milyon yıl önceki döneme denk gelebilecek gerçek bir fosil delili bulamayız. (Robert D. Martin, Primatların Orijini ve Evrim, Princetown Üniversitesi Yayınları, 1990, s.82) David Pilbeam (Ünlü paleontolog): Benim tereddütlerim sadece bu kitabı (Richard Leakey'in Kökler isimli kitabı) değil, paleoantropolojinin bütün ilgi alanını ve

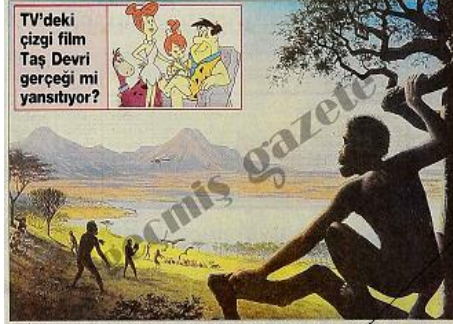
metotlarını kapsıyor. Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dâhil olmak üzere kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler karanlık içinde çırpınıyorlar. Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için son derece güvenilirmez ve yetersiz. (David Pilbeam, American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s. 379) İnsan evrimi hakkında düşündükçe, bir bilim adamı olarak değiştiğimi hissettim. İçimizde yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım ve bunları zihnimden kazımak için gerçekten çaba gösteriyorum. Geçmişte teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok bizim o anki 'ideolojimizi' yansıtıyordu. (David Pilbeam, "Rearranging Our Family Tree", Nature, Haziran, 1978, s. 4) Roger Lewin (Ünlü evrimci yazar): Fiziksel alanda insanın evrimiyle ilgili herhangi bir teori nasıl olup da, güçlü çeneler ve köpeklerde olduğu gibi uzun hançer dişlerle donatılmış, dört bacağı üzerinde koşabilen maymun benzeri atanın, doğal savunma anlamında güçsüz olan yavaş, iki ayağı üzerinde yürüyebilen bir hayvana dönüştüğünü açıklamalıdır. Buna ek olarak Huxley'in ifade ettiği gibi bizim "bir dağın üzerinde yükselmemizi" sağlayan akıl, konuşma, ahlak; işte bu, evrim teorisine tam anlamıyla bir meydan okumadır. (www.mesozoic.demon.co.uk/ mankind.html) Robert B. Eckhardt (Pennsylvania State Üniversitesi, Antropoloji Profesörü): İnsanı şaşkına çeviren Hominoidler serisinin arasında, insanın hominid (insanımsı) atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil var mıdır? Eğer genetik varyasyon için içine katılırsa, cevap 'hayır' olacaktır. ("Population Genetics and Human Origins", Scientific American, sayı 226, 1/1972, s. 94) William R. Fix: İnsanoğluna ait fosiller hâlâ o kadar seyrek ki, pozitif beyanlarda ısrar edenler tehlikeli bir zandan diğerine atlamaktan ve yeni dramatik bir keşfin yapıp kendilerini tamamen aptal durumuna düşürmemesini ummaktan başka birşey yapamazlar... Ama açıkça bugün bundan ders almak istemeyenler var. Gördüğümüz gibi etrafta, insanoğlunun kökeni hakkında küstahça konuşarak hiçbir şüphe olmadığını söyleyen bir sürü bilim adamı var: Bir de delilleri olsaydı. (William R. Fix, The Bone Paddlers, s. 150) Dr. Tim White (Evrım Antropolojisti): İnsanımsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık bir kemik parçasının, aslında bir yunusun kaburga kemiğinin bir parçası olduğu anlaşıldı. Birçok antropoloğun sorunu çok fazla (hominid) kemiği bulmak istemeleri. Böylece buldukları ufak bir kemik parçasının hemen 'hominid' kemiği olduğunu söylüyorlar. (Dr. Tim White, New Scientist, Nisan 28, 1983, s. 199) Holly Smith (Amerikalı antropolog) 1994 yılında yaptığı detaylı analizlerde insanın hayali soyağacında yer alan canlıların gerçekte ya maymun ya da insan olduklarını ortaya çıkardı. Smith, Australopithecus, Homo habilis, Homo erectus ve Homo neandertalensis türlerinin dişleri üzerinde yaptığı analizler hakkında şöyle diyordu: Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, Australopithecines ve Homo habilis türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduklarını, ancak Homo erectus ve Neandertal türlerinin modern insanlar ile aynı yapıya sahip olduğunu göstermektedir. (Holly Smith, American Journal of Physical Anthropology, c. 94, 1994, s. 307-325) Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi paleontologlarından): Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30) Evrimci paleontologlar Villie, Solomon ve Davis: biz insanlar fosil kayıtlarında aniden beliriyoruz. (Villie, Solomon, and Davis, Biology, Saunders College Publishing, 1985, s.1053) Niles Eldredge ve Ian Tattersall: Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur. (Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 126-127) Henry Gee (Nature dergisinin en önemli bilim yazarı): Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların ön yargılarına göre şekillenmiştir... Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama gece yarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddia. Eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir. (Henry Gee, In Search of Deep Time, s. 116-117) John Durant: Acaba, aynen "ilkel" efsaneler gibi, insan evrimi teorileri de kendilerini yaratanların değer sistemlerini,

onların kendileri ve toplumları hakkındaki inanışlarını geçmişe yansıtarak, güçlendiriyor olabilir mi?" (Roger Lewin, *Bones of Contention*, s. 312) Bilimin bir an önce efsanesizleştirilmesine acilen ihtiyacımız vardır. (John R. Durant, "The Myth of Human Evolution", s. 425-438) Richard Leakey: (Louis Leakey) Lucy'nin kafatasının büyük bir bölümünün hayal gücüyle tamamlandığını ekledi, bu sebeple onun hangi türe ait olduğu hakkında kesin bir sonuç çizmek imkansızlaşıyor. (Richard Leakey *The Weekend Australian*, May 7-8, 1983, s. 3) Albert W. Mehlert (Evrimci ve paleoantropoloji araştırmacısı): Kanıtlar, Lucy'nin pigme bir şempanzeden başka bir şey olmadığını ve aynı şekilde yürüdüğünü gösteriyor. Maymundan insana olduğu iddia edilen dönüşüm için kanıtlar kesinlikle inandırıcı değil. ("Lucy-Evrimcilerin İnsan Maymun Arası Tek İddiaları", *Creation Research Society Quarterly*, Vol22, No3, Aralık 1985, s. 145) Lucy'nin insan değil, maymun olduğunu kanıtlayan diğer bilimsel araştırmalar da mevcuttur. (Fransız *Science et Vie*, Mayıs 1999; *Natura*, 23 March 2000; *Jerusalem Post*, 16.4.2007; Boston Teksas Üniversitesi Antropoloji Uzmanı Prof. John Kappelman, *journals.plos.org*, 30 Kasım 2016; *newscientist.com*, 10.4.2015; *theguardian*, 29 Ağustos 2016; *researchgate.net*, August 2020; *cs.unc.edu*, 22 Haziran 2021; *talkorigins.org*, 12 Eylül 2012) C. Loring Brace (Evrimci antropolog): Neandertallerin kısa ve dar kafatasları, büyük çene kemikleri ve burunları, en belirleyici olarak da başlarının arkasında topuz şeklinde çıkıntıları vardı. Brace'in Phoenix'te yapılan Amerikan Antropoloji Derneği'nin yıllık toplantısında yaptığı açıklamada birçok modern Danimarkalı ve Norveçli'nin benzer özellikleri olduğunu ifade etti: "Kesinlikle, günümüzün Avrupalı kafatasları, Amerikalı Kızılderili ya da Avustralyalı Aborijinlerden daha çok Neandertal kafataslarına benziyorlar" dedi. (The Arizona Republic (Phoenix), 20 Kasım 1988, s.B-5) Erik Trinkaus (Paleoantropolog, New Mexico Üniversitesi): Neandertal kalıntıları ve modern insan kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertallerin anatomisi, hareket kabiliyeti bakımından ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur. (Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", *Natural History*, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R.L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", *American Journal of Physical Anthropology Supplement*, c. 12, 1991, s. 94) *Prevention Dergisi* (Evrimci doğrultuda yayın yapan bir dergi): Dr. Francis Ivanhoe (Londra) yaptığı çalışmalarını 8 Ağustos 1970 tarihli *Nature* dergisinde yayınlatarak Neandertal bilmecesini çözmüş oldu. Şu an elinde olan antropolojik ve tıbbi kanıtlara göre Neandertal adamı yanlış zamanda kuzeye göçme kararının kurbanı. Dr. Ivanhoe'ya göre, Neandertal adamı UV ışınlarından yoksun kaldı ve beslenme yoluyla da gerekli besin maddelerini de temin edemedi ve binlerce yıl aktarılan D vitamini eksikliğinin neden olduğu raşitizme yakalandı. Neandertal adamının beyin hacmi bazen modern insanınkinden daha geniştir. Neandertal yetenekli bir alet yapma ustası, başarılı bir avcıydı ve hatta sanat yönü gelişmişti. Ama en önemlisi, sosyal ve dini bilinç gibi kültürel değerleri de gelişmişti. ("Neandertal Man, Victim of Malnutrition", *Prevention* Ekim 1971, s. 115-121) Bonnie Blackwell (Evrimci jeolog, City University of New York's Queens College): Neandertaller hem davranışsal hem de zihinsel kapasite açısından *Homo sapiens*lere (insanlara) çok benzemektedirler. Her iki grubun da müzik gelenekleri tarih öncesi dönemin çok gerilerine dayanmaktadır. New York Üniversitesi arkeologlarından Randall K. White Neandertallere ait bir kemik için şöyle demektedir: "Slovenya'da bulunan ve müzik enstrümanı olarak kullanılan bu kemik Avrupa'da sonraki dönemlerde kullanılan kemik enstrümanlara son derece benzemektedir." (Bonnie Blackwell, "Neandertal Noisemaker", *Science News*, vol. 15, 23 Kasım 1996, s. 328) Tel Aviv Üniversitesi'nden B. Arensberg, Yoel Rak: Hyoid hem boyutu hem de şekli itibarıyla modern insandakinin tıpatıp aynısı. Ayrıca kaslar bağlantı pozisyonları da modern insaninkiyle aynı. Araştırmacılar, ağır çene kemiği yapısına rağmen Neandertallerin konuşabildikleri inancında birleşiyorlar. (Sarah Burney, "Neanderhals Weren't So Dumb After All", *New Scientist*, c. 123, 1 Temmuz 1989, s. 43) Milford Wolpoff (Antropolog Michigan Üniversitesi): Bir Neandertalin hayatta kalmasına yardım eden başkaları vardı. Onu seviyorlar mıydı, topluluklarına değerli bir katkısı mı vardı, bunlar onun çocukları mıydı ve sadece kendi soylarını mı koruyorlardı? Evet, bunun neden gerçekleştiğine dair birçok masal uydurabiliriz. Önemli olan nokta bunların hepsinin insanlara ait olduğudur. Hayvan masalları yoktur ve bu onların davranışlarının toplumsal bir derinliği olduğunu gösterir. Her şeyi biliyorlardı, modern insanın sahip olduğu davranış kapasitesinin hiçbirisi Neandertallerde eksik değildi. Chris Stringer

(Antropolog, Doğa Tarihi Müzesi): Zannediyorum evrim konusunda tartışma çok kişiselleştiriliyor, çok sayıda belirsizliğin olduğu alanlarla uğraşıyoruz. Randall White: Cro-magnonların yaptıkları eserler bütün insanlık tarihindeki eserlerle yan yana bulunma hakkına sahiptir. 20. yüzyıl bakış açısıyla, Cro-magnonların var oluşlarında olağanüstü olan şey, hamlıktan ve kabalıktan seçkinliğe ve bir tür mükemmelliğe doğru aşamalı bir evrimin aslında gerçekleşmemiş olduğudur. Sanat tarihi 35.000 yıl önce başlamaktadır. James Shreeve (Bilim Yazarı): "Yeni tarih saptama yöntemleri 40.000 yaşında oldukları zannedilen fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını ortaya çıkarmıştır. Şimdi eğer Cro-magnonlar 60.000 yaşındaki Neandertallerden daha eskilerse, nasıl olur da onlardan türemiş olabilirler? İngiliz Dorothy Gerat Tel-Aviv'in arkasındaki Stark Tepeleri'nde hem Neandertal hem de Cro-magnon kalıntıları keşfetmişti. Daha önceden tespit edilmiş olan kronolojiye uydukları var sayılmıştı. Neandertallerin yaklaşık 60.000, Cro-magnonların yaklaşık 40.000 yaşında olduğu sonucuna varılmıştı. Bazı araştırmacılar ikna olmadı. Mağaralardaki tabakalaşmanın mağaralardaki su akıntıları yüzünden bozulduğuna inanıyorlardı. Başka bir tarih saptama yöntemi ile yeni tarihi saptadılar. Sonuçta anatomik olarak modern insanların İsrail topraklarında Neandertallerden daha önce ortaya çıkmış oldukları saptanmıştır. Yeni tarih şaşkınlık yaratmıştır, (çünkü) modern görünümlü fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını söylemektedir. Neandertaller ise yaklaşık 60.000 yaşındadır. Bu kanıta göre Cro-magnonlar, Neandertallerden evrimleşmiş olamazlardı. Türlerin yok olması ile ilgili birçok senaryo bulunuyor... Bunlar varsayımlarla doludur. Bu vadilerde savaşların ya da şiddetli çarpışmaların olduğuna dair hiçbir delil bulunmamaktadır. Yalnızca tuhaf bir biçimde tecrit olmuş, tek başına kalmış fosiller vardır." (25

Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan 'Neandertaller' konulu yayından) Gran Dolina araştırma ekibinin başı Arsuaga Ferreras: Büyük, geniş, şişkin, yani anlayacağınız ilkel bir şeyle karşılaşmayı umuyorduk. 800.000 yıl yaşındaki bir çocuktan beklentimiz, Turkana Çocuğu gibi bir şey olmasıydı. Ama bizim bulduğumuz bütünüyle modern bir yüzdü... Bunlar sizi sarsan türden şeyler: Fosil bulmak değil, tamam fosil bulmak da beklenmedik ve güzel bir olay. Fakat en etkileyici olanı bugüne ait olduğunu düşündüğünüz bir şeyi geçmişte bulmanız. Bu bir anlamda, Gran Dolina'da kasetçalar bulmak gibi bir şey. Böyle bir şey çok şaşırtıcı olurdu elbette. Alt Pleistosen tabakalarında teypler, kasetler bulmayı beklemiyoruz, ancak 800 bin yıllık "modern" bir yüz bulmak da bunun gibi bir şey. Onu gördüğümüzde çok şaşırmıştık. ("Is This The Face of Our Past", Discover, Aralık 1997, s. 97-100) Mary Leakey tarafından 1977 yılında Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde ayak izleri bulundu. Bu izler 3.6 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan bir tabakanın üzerindeydi ve en önemlisi, günümüz insanının bırakacağı ayak izlerinden tamamen farksızdı. Bu ayak izleri daha sonra ünlü paleoantropologlar tarafından incelendi. Bu bilim adamlarından biri Tim White idi. Tim White: Hiç kuşkunuz olmasın. Bunlar modern insanın ayak izlerinden tamamen farksız. Eğer bu izler bugün bir California plajında olsalardı ve bir çocuğa bunların ne olduğu sorulsaydı, hiç tereddüt etmeden burada bir insanın yürüdüğünü söylerdi. Bunları, kumsalda yer alan diğer yüzlerce insan ayak izinden ayırt edemezdi. Dahası, siz de ayırt edemezsiniz. (D.C. Johanson & M. A. Edey, Lucy: The Beginnings of Humankind, s. 250) Russell Tuttle: Bu izler, çıplak ayaklı bir Homo sapiens tarafından bırakılmış olmalıdır. Yapılan tüm morfolojik incelemeler, bu izleri bırakan canlının ayağının, modern insanlarınkilerden farklı olmadığını göstermektedir. (I. Anderson, New Scientist, c. 98, 1983, s. 373) Elaine Morgan (Evrimci paleoantropolog): İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: Neden iki ayak üzerinde yürürler? Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir. (Elaine Morgan, The Scars of Evolution, s. 5) Lord Solly Zuckerman (Anatomi profesörü, Birmingham Üniversitesi Bilim Başkanı): Objektif doğrunun ilgi alanından çıkıp, varsayıma dayalı biyolojinin ilgi alanına girdiğimiz zaman - buna insanın fosil tarihinin incelenmesi de dahildir - fikrinin doğruluğuna inanmış

birisi için her şey mümkündür. Hatta ateşli bir taraftarın birbiriyle çelişen birkaç şeye aynı anda inanması bile olasıdır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, s. 19) Robert Eckhardt: Eğer Hominid kavramından kastedilen şey, ufak bir yüze ve ufak bir çeneye sahip bir maymun değilse, bu süre içinde (14 milyon yıl önce) herhangi bir insan-maymun arası canlının yaşadığına dair elimizde delil yoktur. (Robert Eckhardt, "Population Genetics and Human Origins", Scientific American, Sayı 226, 1972, s. 94) İnsan, maymun benzeri bir yaratıktan evrimleştiyse bu evrimi fosil kayıtlarına bir iz bırakmadan yapmıştır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, s. 64)

Sabah, 24 Şubat 1989

resimde görülen insanların özelliklerini şöyle sıralıyor: Yiyecek olarak meyveyi tercih eder, konuşabilir, mülkiyet duygusuna sahiptir, diğer canlılardan farklı olarak iki ayağı üzerinde durmayı bilir, aklını kullanarak alet yapabilir ve avlanmayı pek fazla sevmez.

■ Amerika'nın en ciddi dergilerinden U.S. News and World Report'da yayınlanan bir araştırmaya göre, insanoğlu milyonlarca yıl önce de iki ayağı üzerinde yürüyor, konuşuyor ve aklını kullanıyordu.

■ Çeşitli Amerikan üniversitelerindeki çalışmalara dayanan araştırma insanın maymundan geldiği iddiasını reddediyor. Bilim adamlarına göre, milyonlarca yıl öncesinin insanını, bugünkünden ayıran tek özellik kollarının uzunluğu.

■ Araştırmaya göre insanlar o dönemde inanıldığı gibi mağaralarda değil, yırtıcı hayvanlardan korunmak için ağaçlarda yaşıyordu ve çok gelişmiş bir sosyal yaşamları vardı. ● (Ayrıntılı haberi 15'inci sayfada)

57

Zekâda balık teorisi

Hürriyet

GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR YAZARLAR

Zekâda balık teorisi

17 Haziran 2002 - 17:5

Aklımızı deniz kenarında bulmuşuz! Bilim adamları, insanoğlu zekâsının gizini buldu:

Balık. Şempanze beyinli atalarımız, istakoz, midye, karides ve diğer deniz ürünlerini tercih etmelerinden ötürü, şimdi dünyayı yöneten akıllı yaratıklara dönüşebildik!

1- bir canlı hayatı boyunca sürekli balık yese bile bundan elde ettiği zeka gelişimini bir sonraki nesle aktaramayacağı için, "balık yiyerek sürekli artan bir beyin gelişimi" görülmecektir.
2-Hayatı boyunca sadece balıkla beslenen birçok canlı vardır. Ancak beyinleri ancak Hürriyet Bilim ekini yapanlar kadar gelişebilmiştir, bunların suçu nedir ? ... !

Hayatları boyu balık yiyen ama zekası gelişmeyen canlıların suçu ne idi, 'Kazanılan!' bu zeka nesilden nesile nasıl aktarılabilirdi?!

Afrika karınca yiyenin diğer memelilerle ortak yanları tüm canlılardan daha fazla.

Büyük büyük dedemiz bir 'karınca yiyen' çıktı

Cambridge Üniversitesi'nde İngiliz, Çinli ve Güney Afrika bilim adamlarının yaptıkları bir çalışmanın sonuçlarına göre bütün memelilerin ortak atası, genetik olarak karınca yiyene benzeyen ilkel bir canlıydı. 100 milyon yıl önce yaşadığı tahmin edilen bu hayvanın, aralarında insanın da olduğu tüm memelilerin evrim geçirerek türedikleri "büyükbabası" olduğu ifade ediliyor.

■ DIŞ HABERLER SERVİSİ Milliyet, 22 Ocak 2003

YEŞİL BURUN Adaları VE Ahalisi...

Yeşil Burun adı geçtiği zaman oklansa cennet gibi, oğuşuk ve suluk bir memleket gelir değil mi? Fakat...

Tosun Emmanuel Reisin (Çabukludan)

Grecian Tarsius Yeşil Burun adasına yerleştiği bu yerlere ve bu adanın ahalisine bakarak korkmayın, Tarsius Spektrum ya da sadece Tarsier, yumuşak huylu ve munis, kimseye zararı olmayan bir hayvandır. Filipin adalarında bulunur ama mevcudu gitgide tükenmektedir. Yirmi sekiz gram ağırlığında, on beş, on altı santim boyundadır ve yirmi santimden uzun kuyruğu vardır. Ellerinde ve ayaklarında 10 ar tane parmağı bulunması bilhassa manidardır.

Bu hayvan üzerinde yapılan tetkikler bazı âlimlerin insanın maymundan geldiği hakkındaki faraziyelerini terketmelerine sebep olmuştur. Şimdi birçok ilim adamları insan ceddinin maymun değil de Tarsier olması ihtimalini ciddiyetle ele alıyorlar.

İnsanın zalim ve vahşi, yırtıcı maymunlardan değil de nazik ve munis Tarsier'den inmiş olması bilhassa romantikleri tatmin eden bir ihtimaldir.

(Pageant'tan)

İNSAN NESLINİN CEDDİ BU MU?

Gözlerine bakarak korkmayın, Tarsius Spektrum ya da sadece Tarsier, yumuşak huylu ve munis, kimseye zararı olmayan bir hayvandır. Filipin adalarında bulunur ama mevcudu gitgide tükenmektedir. Yirmi sekiz gram ağırlığında, on beş, on altı santim boyundadır ve yirmi santimden uzun kuyruğu vardır. Ellerinde ve ayaklarında 10 ar tane parmağı bulunması bilhassa manidardır.

Bu hayvan üzerinde yapılan tetkikler bazı âlimlerin insanın maymundan geldiği hakkındaki faraziyelerini terketmelerine sebep olmuştur. Şimdi birçok ilim adamları insan ceddinin maymun değil de Tarsier olması ihtimalini ciddiyetle ele alıyorlar.

İnsanın zalim ve vahşi, yırtıcı maymunlardan değil de nazik ve munis Tarsier'den inmiş olması bilhassa romantikleri tatmin eden bir ihtimaldir.

(Pageant'tan)

(Hafta Dergisi, 15 Eylül 1950, Sayı 51, Cilt 3, s. 8)

58

Evrimciler önce atalarının kim olduğunda bir anlaşsınlar, sonra Hz. Adem mi 'o mu' bizimle tartışmaya başlarlar!

Bu haberler de komedi niyetine:

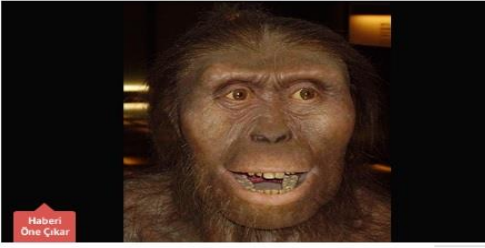
Hürriyet Aranacak Kelime

GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR KELEBEK YAZARLAR EMLAK AİLE

Bilim + haberlerini herkesten önce okumak için ekleyin!

Erkeğin yüzü yumrukle evrimleşmiş

Birce BORA / LONDRA 9 Haziran 2014

Atalarımızın yüzleri yumrukle kavgalarda daha az zarar görecektir evrim geçirmiş

ABD'deki Utah Üniversitesi araştırmacıları, erkeklerin yumrukle kavgalarda daha az zarar alabilmek için sert ve etli yüz hatlarına sahip olacak şekilde evrim geçirdikleri iddiasını ortaya attı. Biological Reviews adlı dergide bulgularını yayımlayan araştırmacılar, dünya yüzündeki ilk hominidler arasında sayılan Australopithecus erkeğinin, kadın ve yipecek kaynakları yüzünden birbirleri ile dövüşüğünü bu nedenle kademeli eylemlerinin evrimlerinde önemli rol oynadığını savundu.

TEORİ HATALIYMIŞ

Araştırmacılar daha önce Australopithecus erkeklerinin kaba yüzlere ve kalın çenelere sahip olmaları konusunda farklı bir teori üzerinde duruyordu. Araştırmacılar, Australopithecus erkeğinin bu durumunun sert kabuklu yemlerle besleniyor olmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Fakat bu türde fosiller üzerinde yapılan ayrıntılı

Erkeğin yüzü yumrukla evrimleşmiş. Atalarımızın yüzleri yumruklu kavgalarda daha az zarar görecektir şekilde evrim geçirmiştir. ABD'deki Utah Üniversitesi araştırmacıları, erkeklerin yumruk yumruğa kavgalarda daha az zarar alabilmek için sert ve etli yüz hatlarına sahip olacak şekilde evrim geçirdikleri iddiasını ortaya attı. Biological Reviews adlı dergide bulgularını yayınlayan araştırmacılar, dünya yüzeyindeki ilk hominidler arasında sayılan Australopithecus erkeğinin, kadın ve yiyecek kaynakları yüzünden birbirleri ile dövüştüğünü bu nedenle şiddet eylemlerinin evrimlerinde önemli rol oynadığını savundu. Araştırmacılar daha önce Australopithecus erkeklerinin kaba yüzlere ve kalın çenelere sahip olmaları konusunda farklı bir teori üzerinde duruyordu. Araştırmacılar, Australopithecus erkeğinin bu durumunun sert kabuklu yemişlerle besleniyor olmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Fakat bu türe ait fosiller üzerinde yapılan ayrıntılı incelemelerde teoremin hatalı olduğu kabul edildi. Uzmanlar, insanın evriminde şiddetin hep önemli rol oynadığını ifade etti. Kısa süre önce de modern insanın elinin kavgalar sayesinde şekillenerek son durumuna kavuştuğu açıklanmıştı. (Hürriyet, 9.6.2014) Boks maçında yüzü tanınmayacak hale geldi. Kadınlar BDB Ulusal Şampiyonluğu maçı sonrası Alman boksör Cheyenne Hanson'ın yüzünün aldığı son hali görenleri korkuttu. (Fanatik, 30.3.2021) Evrimci mantığa göre Cheyenne bu şekilde devam ederse torunları dünya güzeli seçilebilir!

Yine evrimci mantığa göre yeteri kadar süre beklersek tosağa Ferrari'ye de dönüşebilecektir! Tabii o tosağa nasıl oldu ayrı konu!

Bir evrimcinin zihin anatomisi

“Kenan Evren'in 12 Eylül döneminde yaptığı her şeyi onaylıyorum. ‘Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil.’ Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi'nde ‘goriller birbirlerine dışkılarını ikram’ ediyorlardı. ‘Onlar da bizim gibi primatlar.’ Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz! Mesela jeolojinin kurucularından olan William Buckland'ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı. ‘Dışkı ve sidikler dahil.’ Sen sidiğini içmez misin? ‘Amonyacı fazla olan bir sıvı’ sadece. 1981'den beri ‘35 yıldır, hiç arasına girmedim halkın. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum.’ Baştan beri sevmedim. Hayvancıklar yaşıyorlar. İnsanlara da bir itirazım yok. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. ‘Bethoven'in 9.

Senfonisi'ni gözlerim yaşarmadan dinleyememişimdir.' Orada gayet güzel dinliyorum. Opera dinliyorum. 'İnce Memed' bitirebilmek için kahramanca kendime karşı mücadele verdim. Ama bir yere geldim "Yeter artık ya!" dedim. Fenalık geldi. Yani kardeşim, okuyamadım. 'Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli.' Eğitimsiz bir grup hiç oy kullanmayacak! Diziyi 10 dakika sonrada kapattım ve hakkında bir yazı yazdım "Felakettir" diye. Ben Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir hayranıyım. Bunun bir sebebi var. Ben bu adamların arasında büyüdüm. Sonra da üniversiteye intisap ettim. Ben bu memlekette, Deniz Gezmiş gibi bir eşkıyaya kahraman denildiğini gördüm! Yuh be! Muazzez İlmiye Çığ Hanım. Kendisi samimi bir vatansever, muhakkak değerli bir Sümerolog ama entelektüel diyemeyeceğim." (Radikal, 22 Kasım 2015)

"Atatürk niye Dahi Diktatör? Diktatör kötü bir şey değil. Bugün "diktatör" hakaret anlamında kullanılmaya başlandı. Hitler ve Mussolini diktatördü. Her yaptığından emindi. Oysa hiçbir bilim adamı yüzde yüz emin olamaz. Atatürk de her yaptığından yüzde yüz emin değildi. Atatürk deney yapıyor, yanlış yaptığını gördüğü an geri çekiliyor. Bilimde de yapılan budur. Deney tutmadı mı, çöpe atarsın." (Abbas Güçlü, Milliyet, 30.10.2015)

"Dışkıyı pis ve idrar içirmeyi işkence kabul etmeyen Prof. Dr. Celal Şengör, sesinin yapay zeka ile ilahî seslendirilmesinde kullanıldığı videodan rahatsız olur ve "Ahlaksızlık tam da budur. Reziller!" diyerek suç duyurunda bulunur. (İstiklal Gazetesi, 14.07.2023)

Pelin Dilara Çolak ile yaptığı bir youtube videosundan: "Bir din seçseydiniz hangi dini seçerdiniz" şeklindeki soruya Şengör, "Din seçmek karakterime uygun değil ama bir din seçseydim Yunan Dinini seçerdim. Onların tanrıları insana benziyor ve insanı özgür bırakıyor" cevabını veriyor. (mirkitap.com/post/spek%C3%BClasyonu-ve-tekn%C4%9Fi-hakikat-zanneden-celal-%C5%9Feng%C3%B6r-1?)

Halbuki Allah Şengör'ü öyle özgür bırakmıştır ki, kendisini yarattığı halde inkar edebilmektedir Sayın Şengör! Evet! Celal Bey tek tanrı yerine çok tanrıçılığa, Yunan mitolojisine meyillidir!

Tripot Balığı: Okyanus tabanının zifiri karanlığında yaşayan bu balık neredeyse göremez. Onun yerine zemine yerleştirdiği üç ayağıyla yaklaşan avlarının titreşimini algılar. Ama evrim terorisine göre karaya çıkarken balıkların yüzgeçleri ayağa dönüşmüştü! Bu direk denizin (4000 metre) en dibinde hem de, ve de ayakları var...!

Evrimi savunuyor denen bazı İslam alimleri ve gerçekler

İbrahim Hakkı: "Cenab-ı Hak, Hz. Adem'i yaratmak isteyince Azrail (as)'i yeryüzüne gönderip ona, yedi iklimden toprak aldırılmış ve sonra Cebail (as)'i gönderip o kuru 'toprağı yoğurtup' hamur haline getirtmiş." (Marifetname, s. 18)

A. Hamdi Akseki: "Hz. Adem'in 'ilk insan' ve ilk peygamber olduğuna ve topraktan yaratıldığına itikad ediyoruz." (İslam-Türk Ansiklopedisi Mecmuası, No. 87, s. 2, 1947)

Hamdi Yazır: "Şimdiye kadar balıktan kurbağa, maymundan insan doğduğu asla görülmemiştir." (Yazır, Hak Dini, I/329-330)

Evrimi savunan kitap serisinden evrimi çürüten delillerle devam edelim. Tüm iddialar ihtimaller üzerine kuruludur!

ZAMANIN BAŞLANGICINDAN BERİ ORGANİZMALAR KAYNAKLARA ERİŞMEK İÇİN BİRBİRLERİYLE ÇEKİŞTİLER. ANCAK BUNDAN EVRİMİN, ZAYIFLARIN SİLİNDİĞİ, GÜÇLÜLERİN HAYATTA KALDIĞI, BİR ÇEKİŞME OLDUĞU SONUÇ ÇIKARILMAMALI! ASLA!

SONRA TEK HÜCRELİLER DAHA GELİŞMİŞ YAŞAM BİÇİMLERİ OLUŞTURMAK İÇİN İŞBİRLİĞİ YAPTIKLAR. BU GELİŞMİŞ YAŞAM BİÇİMLERİ DE... ARILAR VE ÇİÇEKLERİN HİKAYESİNİ BİLİRSİNİZ HERHALDE? BİZ HİKAYEMİZE DEVAM EDELİM!

Tek hücrenin yıptığına bak, akıllı torunları şirket kurunca batırarak daha sonra...!

3 MİLYAR YIL ÖNCE, GÜNÜM BİRİNDE, ŞANSI YAVER GİDEN BİR HÜCRE KLOROFİLİ KEŞFETTİ. BU YEŞİL MADDE GÜNEŞE MARUZ KALDIĞINDA HÜCRENİN EN TEMEL BESİNLERDEN (KARBONDİOKSİT VE SUDAN) ENERJİ EDİNİMESİNİ SAĞLIYORDU. ARTIK KİLERİ DOLDURABİLİRİZ!!

Şans; bilimsel bir terim!

VERİMLİLİK ADINA BAZI HÜCRELER YEME, SİNDİRME, GÖRME, EŞGÜDÜM VEYA İLİŞKİ GİBİ KONULARDA UZMANLAŞMAYA BAŞLADILAR

Uzman solucanlar! Hangi fakültede mastır yaptımşılardı acaba ?!

SUDAN ÇIKAN İLK HAYVANLARIN AKCİĞERLİ BALIKLAR OLDUĞUNU DÜŞÜNSEK DE ASLINDA GERÇEK ÖNCÜLER BÜCEKLERDİ (HAŞERELER, KIRKAYAKLAR, AKREPLER VS.)

Akcığer varsa nasıl balık; denizde solungaç lazım, Balıksa nasıl akciğer; karada işe yarar ! Ama evrim akıl değil bir şnaç zaten...!

ERKİ KEŞANILAR DİN VEYA BÜYÜLE DE İLGİLENİYORLARDI HERHALDE. ÇÜNKÜ ESERLERİNİ GİZLİ DİNİ TÖRENLERDE KULLANMAK ÜZERİNE DERİN MAĞARALARDA YAPMIŞLARDI.

Tabii, tabii, herhalde öyledir bilimsel açıdan! YİYECEK PEŞİNE DÜŞEBİLMEK İÇİN TERAPSİTLER KİTİREKLELER GİBİ KAYIP YÜRÜMEKTENSE DAHA DİK DURMAYI YEĞLEDİLER.

SACIN (TÜYÜN) KÖKENİ BİR OLASILIKLA TERAPSİTİN DOKUNMA DUYUSUNU GELİŞTİREN BİYİKLARİYDİ VE SONRA ONLARI SICAK TUTMAK İÇİN TÜM BEDENLERİNE YAYILDI.

Bu işler yeğlemekle olsa! Kocakarı masalları gibi bilimsel teori (!)

İKİ İLKEL KABİLE KARŞIĞIYLA BÜYÜK OLASILIKLA HEDİYE ALIP VEREREK, YEMİNLERİ EDİYORLARDI.

TAM OLARAK NE OLDUĞUNU BİLEMİYORUZ. AMA KANITLARA GÖRE AVRUPA'DA İSTİLAÇILAR ORTAYA ÇIKTIKLARINDA NEANDERTHAL ALETLERİN YERİNİ ÇOK DAHA KARMAŞIK BİR KÜLTÜR ALMIŞTI.

Bilmene ne gerek var, büyük olasılıkla öyledir Evrim diyorlar...!

BU YENİ KURAMIN DAYANDIĞI VARSAYIMDAN YAPILACAK ÇOK İLGİNÇ BİR ÇIKARIMA GÖRE GÜNÜMÜZDE DE OKYANUSLARIN DİBİNDEKİ VOLKANİK BACA VEYA AĞIZLARDA YAŞAM OLUŞUYOR OLABİLİR!

Bu kadar bilimsel üslup ancak evrimde bir araya gelebilir!

BUNUN İÇİN TÜM BEDENLERİNDE TER BEZLERİ GELİŞTİRDİLER. BUHARLAŞAN TER İNSANLARI SERİN TUTUYORDU. (TABİİ KOKUTUYORDU DA.)

E hazır kendi istedikleri oluyordu, o teri de halletse idiler ya!

ŞİMDİYE KADAR ORTAYA ATILAN TEK ELLE TUTULUR KANIT SASKUAT'A AİT OLDUĞU İLERİ SÜRÜLEN DİŞKİDİR.

Bence onada ellemeyin...!

...TA Kİ BÜYÜK BİR AVCININ AKLINA MUHTEŞEM BİR FİKİR GELENE KADAR.

İNSAN ALET KULLANAN TEK HAYVAN DEĞİLDİR. ÖRNEĞİN, KALİFORNİYA DEMİR SAMURLARI MİDYELERİ ÖZENE SEÇTİKLERİ TAŞLARI KIRARLAR.

İLKEL PRİMATLAR SİNCAPLARA BENZERLER; AMA NEDENDİR BİLİNMEZ SİNCAPLAR İNSANA EVRİMLEŞMEDİLER.

Taş kullanan samurlar evrimleşemedi. Sincaplar da insan olabilir! Bu kadar şans, olasılıklara rağmen sadece maymun bunu başardı. İmza evrim!!!

ORGANİK ÇORBA KURAMINA TEK BİR İTİRAZIM OLABİLİR: BÜYÜK OLASILIKLA YANLIŞ... BİLİM ADAMLARI DA BUNU BİLİYOR. AMA DAHA İYİ BİR FİKİR ORTAYA ATILMADIĞI İÇİN BUNU SAVUNUYORLAR.

Dawkins duymasın!

Kendi yalanına kendi inanmadı ama itiraf etmese evrimci fanatikler bakılama dalmaya hazır!dılar!

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Dün haber oldu ama siz bir bakabilir misiniz? 46000 yıl önceki solucanlar canlandırılmış, bilim insanları tarafından. Şöyle sorular gördüm: “Hani Allah var ediyordu?” Ne düşünüyorsunuz? Haber linki: <https://www.turkiyegazetesi.com.tr/teknoloji/sibiryada-donmus-46-bin-yillik-solucan-bilim-insanlari-tarafindan-canlandirildi-979905>

Cevaben: O solucanı kim yarattı, uygun ortamda canlanma özelliğini ona kim verdi, bilim adamlarını kim yarattı, onların solucana verdiği çorbanın maddelerini kim yarattı? Tabiatta zaten kış uykusuna yatan veya su bulana kadar kendisini uyku moduna alan birçok canlı var,

uygun şartlarda, ısıda veya suya kavuşunca kendileri zaten uyanıp harekete geçiyorlar! Haberdeki; “uykuya dalan” ve “zorlu koşullarda hayatta kalabilen” kelimelerini anlamayan ve kendisini ateist olarak nitelendirenler, “uyuyanı” uyandırmayı “var etme/yaratma” olarak anlayıp, oradan -Haşa- Allah yoktura varmak için bir delil bulduklarını zannetmektedir! Ateistlere istediğiniz kadar “akli, mantıki ve bilimsel delil” getirin, eğer niyetleri yok, kibirleri tavan yapmış veya ilmi seviyeleri yetersiz ise, muhatapları ile sadece alay etmeye, küçümsemeye devam edeceklerdir!

Soru: Geçen de atmıştım size bir Türk Gencinin (Furkan Öztürk) ne bulduğunu. Homokiral denen birşey. Bununla ilgili düşünceniz nedir? Bir gazetede ne olduğu yazılmış gerçi ama benim aklıma bir sürü şey takıldı şu an. Linkini de atayım: <https://www.karar.com/amp/yazarlar/iskender-oksuz/furkan-ozturk-ne-yapti-1596866>

Cevaben: Bu arkadaş bilimsel bir çalışma yapmış tebrik ediyoruz hatta Allah’ın varlığına deliller de bulmuş, nasıl mı? Makalesinde “Bir ırmağın beslediği ve su seviyesi mevsimler değiştikçe yükselip alçalan bir gölün kıyısında, homokiral ürünün nasıl saf hale geleceğini” anlatmış. O ırmak nasıl oluştu? Su, mevsimler, su havzası vd. nasıl var oldu ve birbiri ile uyumlu bir birliktelik oluşturdu? Daha doğrusu tüm bunları, ayarlamayı yapan kim? Bilim, ‘nasıl?’ sorusuna cevap bulur ama ‘kim ve neden?’ sorularına cevap aramaz ne hikmetse! İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögcem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) derken de aslında önemli bir itirafta bulunmaktadır! Fatih arkadaşımızın bulduğundan kimse ateizme geçiş yapmaya kalkmasın. Ateistler bunu daha önce Miller-Urey Deneyi vb. ile de iddia ettiler, buna cevabı da yukarıda verdik. Ben yapılan her açıklamada yüce Yaradan’a ulaşıyorum. Bu kadar ‘ilim, irade, kudret, tekvin’ göstergeleri bizi bu sıfatlara sahip olana götürmeli!

Soru: evrimciler sizin dediğiniz gibi hadi dini geçersiz kılalım ortaya olmayan ara geçiş formu çıkaralım gibi ideolojik savlarla hareket etmiyorlar. Ayrıca Taner bey’in yorumda dediği gibi tesadüf sonucu oluştuğunu kimse söylemiyor, açıklamaları şu: “Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır.” Amerikanın saygın üniversitelerini inceleseniz evrim konusunda hepsinin ikna olduğunu görürsünüz, hatta yaratılışın öne sürdüğü argümanları doğrulamak için inançlı gittiği halde sonradan temelinin ne kadar çürük olduğuna ikna olan arkadaşlarım var. En basitinden Cambridge ya da Harvard gibi saygın üniversiteleri örnek gösterebilirim

Cevaben: Öncelikle evrim’le ilgili yazımızı okumanızı rica edeceğim, çünkü ideolojik olmadığını iddia ettiğiniz kişilerin, adeta ‘olmak zorunda’ mantığı ile bu teoriyi nasıl savunduklarını göreceksiniz! Ayrıca tesadüf sonucu oluştuğunu söyleyenlerin bir listesi de bu yazımızda var, saygın dediğiniz ABD bilimler akademisinin kitabından alıntı da dahil! İşin en ilginç de, bir yaratıcıyı kabul etmeyen Dawkins gibi insanların, “Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır.” şeklinde özetlenebilecek; yaratılana yaratıcılık sıfatı verme paradoksuna düşebilmeleridir. Basit bir mantıkla hareket edelim: Akıllı yaratık olan insanlara trafik kurallarının uygulanmadığı bir dünyada yaşıyoruz. Sonra da, akılsız varlıklara bile ‘yasaları’ işletebileni inkar etmeye bilimsellik adını veriyoruz! Kafası karışan arkadaşlara, ‘Allah’ın varlığının ispatı’, ‘Bilim değişmez mi?’ ve ‘Ateist akıl’ adlı yazılarımızı tavsiye edebilirim. Yıllardır ateizm üzerine araştırma yaparım, evrim ve evrimin bir parçası olan ‘körelmiş

organlar' iddiaları ile ilgili her sorularına aldıkları cevaptan sonra, 'nerede hata yapıyoruz?' sorusuna cevap aramadan, psikoloji alanına girecek bir ruh hali ile yeniden itiraz ve çelişkili başka iddialarla yollarına devam etmektedir ateist arkadaşlar. Açık olan bir şey varsa o da, bilimin her yeni buluşla evrimi reddettiğidir; Görecelik kuramından Big Bang'e dek! Hele DNA şifresi ve kodlamalar konusuna girersek, evrim tamamen geçersiz bir konuma düşmektedir! "Arınmaya niyetin var mı?" (Naziat, 18) sorusuna samimi olarak 'evet!' diyenleri OKU (Alak, 1, 3) emrine davet ediyoruz.

Soru: Evrim için sık yapılan hatalı söylemlerden biridir tesadüf. Oysa evrim tesadüflerden değil defalarca tekrar eden 'denemelerden' ibarettir. Şöyle düşünün: önümüzde bir kapı var ve sizde de bu kapıya anahtar yapan bir makine, bu makine ile yaptığımız milyonlarca denemeden birinde kapının açılmasıdır evrim. Şu anda bile vücudumuz milyonlarca anahtar üreten bir sistemi çalıştırıyor. Hatta bu anahtar mekanizması sayesinde bizim bağışıklık adını verdiğimiz sistem çalışıyor. Özetle; evrim tesadüf değil, milyonlarca denemeden sonra ortaya çıkan olumlu sonuçlardır.

Cevaben: Tesadüf kelimesini kullanan biz değiliz aksine evrimciler, hata varsa onlarda! 'Defalarca tekrar, Deneme' dediniz, bunları kim deniyor? Evrimcilere göre, akıllı bir iradenin var oluş sürecine müdahalesi söz konusu değil! O halde ne, kim?! İşte biz O'na Tanrımız olan Allah (cc) diyoruz! Daha da önemlisi, verdiğiniz örnekteki "kapı ve makine" nasıl oluştu sorusu? Savınız bana nedense Miller Deneyini hatırlattı. Akıllı ve iradeli varlıkların, olaylar zincirine el atması ile gerçekleşen o deneyi! Dile getirmediniz ama, Yüce Yaradan "evrim yolu ile evreni yarattı" deseniz, o zamanda bu teoriyi 150 yıldır din aleyhine kullanan ateist söylemi ne yapacağız?! Sorular çok, konu uzun... ! 'Bizce' evrim bir teori idi ve tarihteki çöplükte yerini aldı. Biz Yaradan'ın, kodlamalarla ve atom altı evren dahil, türler arası geçiş olmadan canlıları yarattığına inanıyoruz. Kısaca, siz tesadüf değil diyerek doğal seçilime ve yaratılan kurallara yani Natüralizm adlı pagan dine inanıyorsunuz biz ise tek Tanrıya. Fark bu kadar açık!

Soru: Ginede şempanzelerin davranışlarını kaydeden bir grup bilim insanı, primatların hiçbir neden olmaksızın bir ağacı kutsal olarak belirleyip değişik zamanlarda ziyaret ettiklerini ve üzerine kaya parçaları fırlattıklarını, yani bir çeşit ibadet ve tapınma ritüeli gerçekleştirdiklerini tespit etti. Tüm bunların insan ve maymun ortak atadan geliyor savını desteklediği iddia ediliyor buna cevabınız nedir?

Cevaben: Açıkçası videoyu izledim ve "evrimciler işi bu raddeye kadar getirmişlerse, artık iyice köşeye sıkışmışlar demektir." sonucuna ulaştım. Bir ağaca taş fırlatma ile onu kutsal kabul etme arasında ne gibi bir bağlantı var acaba? Ben şahsen bu açıklamaya, evrimin bilimselliği (!) kadar değer veririm. Ortada bilim yok, bilim adamlarının psikolojik sorunları var. (Ateist Akıl adlı yazımızda delilleri var!) Neyse, bu 'bilimsel yorumu' fazla ciddiye almaya gerek yok bence Mustafa kardeşim; Primat bile ibadet ediyor (Yani genlerde var!) ama gelişmiş bir primat türü olan insan (!) olan evrimciler hâlâ ateist! Hem sonra hani tanrı inancı zamanla ortaya çıkmıştı?! Sorular arttıkça, delil diye sundukları örneklerin kendi iddialarını çürüttüğünün farkına bile varamamaktadır evrimci materyalistler. "Bunların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. Onlar hayvanlar gibidir, hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır." (A'raf, 179)

Ateist akıl!

Konu ile alakalı, 'Bilim değişmez mi?', 'Deizm Yanılgısı', 'Ateizm Yanılgısı', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Evrim', 'Allah'ın varlığının ispatı' başlıklı yazıları öneririz.

Önce basında çıkan bir haber ile konumuza başlayalım: "Ateistler daha zeki çıktı": 63 bilimsel çalışmadan 53'ü ateistlerin dindar insanlara oranla daha zeki olduğunu ortaya koydu. Araştırmaya göre, cinsiyet ve 'eğitim gibi diğer faktörler din ile zeka arasındaki ilişkiyi etkilemiyor.' Çalışmayı yürüten 3 psikolog zekayı, "planlama, problem çözme, soyut düşünme, karışık düşünceleri algılama, çabuk öğrenme, tecrübeden ders çıkarma" kriterlerine göre tanımladı. (NTV, 14.08.2013; Habertürk, 13.8.2013; Sözcü, 15.5.2017; 1.2.2018) "Yine aynı bilim insanları, bu sonucu kesin kabul etmenin 'adil olmayacağını' da açıkladı." (Risale haber, 17 Mayıs 2017) "Araştırmayı yürüten ekip, analizin IQ testlerinden yapıldığını ve 'duygusal ile yaratıcı zekanın değerlendirmeye katılmadığına' dikkati çekiyor. Dolayısıyla, ateistlerin dindarlardan daha zeki oldukları sonucunu kesin olarak kabul etmenin 'adil olmayacağını' vurguladılar." (Aydınlık, 15.5.2017) 'Haber Sol' adlı sitenin 09.06.2017 tarihli haberi: "Zeki insanlar açıklanamaz olguları (belirsizliği) bilim yolu ile açıklamaya meyilli, bunu yapabilecek kadar zeki, bunu yapamayan insanların ise dindarlığa meyilli" Zaten, 'Yükselen İslamcı köktencilik ve genel olarak dinci köktencilüğün nedeni, köktendincilerin ortalamadan daha fazla oranda, daha fazla dincilik-artıran gene sahip olmaları ve daha az oranda zeka-artıran genlere sahip olmaları'dır. Ve doğal olarak, bu nedenle de "Neden Müslümanların bilime daha az katkı yaptıkları da" (Ellis, L., vd. The future of secularism: a biologically informed theory supplemented with cross-cultural evidence, Evolutionary Psychological Science, 2017) kendiliğinden ortaya çıkmaktadır!

Demek ki, biz 'dinci/radikal/yobaz/fundamentalist/radikal/marjinal/hucu/köktendici/aşırı dinciler'de suç yok, suç tamamen genlerimizde! Ateist Dawkins sayesinde genlerin 'bencil' olabildiklerini öğrendik ama bu ateistler sayesinde de genlerin aynı zamanda geri zekalı da olabildiğini öğrenmiş olduk! O halde 'kader' ve 'kötülük problemi' gibi ateistlerin sıkça sorduğu sorulara da ateistler sayesinde cevap bulmuş oluyoruz! Suç, alınyazımızda!

Şaka bir yana, haberde kullanılan dil ve 'yükselen İslamcılık' gibi kavramlar zaten haberin siyasi ve istihbarat çerçevesinde hazırlandığının ipuçlarını vermektedir. Ayrıca, diğer dinler için bu iddianın gerçek olabilme ihtimali varsa da, İslam için bu tür iddialar asla söz konusu olamaz! Müslüman bilim öncülerinin bilime katkıları ortadadır. Bu arada, bilimi nasıl ideolojilerine alet ettikleri ve iddialarının ne kadar bilim dışı ve ön kabule dayandığının delillerini de, 'ateizm yanılgısı', 'deizm yanılgısı', 'Bilim değişmez mi?', 'Kur'an ve bilim', 'kader' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz!

Ateistlerin ne kadar zeki olduklarına gelince, örnekler üzerinden gidelim ve kararı okuyuculara bırakalım!

Devlet eli ile ateizm propagandası bile yapılmış ama bu bile ateizmin toplumlarda yer edinmesi ile sonuçlanmamıştır! "Rusya'da 'militan tanrısızlar örgütü' kurulmuş" (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 107), "SSCB döneminde ilkokul 4. sınıfta 'Allah'sızlar kulübü' okullarda kurulmuş" (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 30), Yine Rusya'da ateizmi yaymak için 800.000 üyesine dinsizlik eğitimi veren "Muharip/savaşçı Dinsizler Cemiyeti" gibi kuruluşlar aktif olarak çalışmıştı. (Büyük Türkeli Dergisi, Temmuz, 1962, Yıl:1, Sayı: 6, s. 14) Yine "Allah'ı inkâr evleri" kurulmuş" (Milli Işık, 30 Aralık 1968, Sayı: 20, s. 14) ve "halkın İslam örf ve adetleri ve milli kültürleri aleyhine devamlı mücadele" edilmişti. (Orkun, Nisan 1963, Yıl 2, Sayı: 15, s. 26) Sovyet Dergisi 'Hinger School Herald' 1958 Nisan sayısı'nda da, 'okullarda din aleyhtarı kurslarda ateizm hakkında daha fazla eğitim verilmesi gerektiği' yazılmaktaydı.

Demokrat partiler bile ateizm için çalışmakta idiler: “Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi’ni, işçilerin her türlü dinsel uyutmacadan kurtulması adına mücadele etmek için kurduk. Bizim propagandamız tamamen bilimsel, dahası materyalist dünya görüşü üzerindedir.” (Sosyalizmin Dine Bakışı, Rusça yayın yapan Novaya Zihn Dergisi Sayı: 28, 3 Aralık 1905) “Sovyetler Birliği döneminde, Marxist ve Leninist dünya görüşü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiş, dini inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştı.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 157) "70 yıllık ateizm uygulamasından sonra insanlar dine hasret kalmışlar" (Salih Akdemir, Yörünge, 9-16 Ağustos 1992, 88. Sayı, s 10) ve sonuçta, bu sosyalist devlet yıkılır yıkılmaz, halk dinlerine geri dönmüştü! “75 yıl boyunca anaokulundan üniversitesine kadar bütün okullarda ateizm için beyin yıkayanlar, toplumun giderek kokuşması karşısında çareyi şimdi herkesin din eğitiminden geçirilmesinde bulmaya da başlamışlardır.” (Yeni Yüzyıl, 12.01.1996)

Gerçek ise, Francis Bacon tarafından da ifade edildiği gibi, "Az felsefe insanı Tanrıtanımazlığa, derinlemesine felsefe de Tanrı'ya götürmektedir." (Francis Bacon, Denemeler, s. 53, Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127; E. Gilson, ateizmin çıkmazı, s. 80; Nedim Cisir, İlim felsefe Kur'an'ın ışığında, s. 150; Prof. Nihat Keklik, Filozofların özellikleri, I-B; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 58) Gustave Flaubert: “Bilginin azı insanı dinden çıkarır, çoğu ise dine geri döndürür” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 16), Nobel ödüllü fizikçi Werner Heisenberg: "Doğa bilimleri bardağından içilen ilk yudum insanı ateist yapar. Ama bardağın dibinde yaratıcı sizi beklemektedir" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 22), Lord Cliften: “Derin düşündüğünüzde ilimler sizi Allah'ın varlığına kabule zorlar” (Afif A. Tabbara, İlimin ışığında İslamiyet; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 63) diyerek, asıl meselenin konulara yüzeysellikten uzak derinlemesine hâkim olabilmekte olduğuna işaret ederler.

Lawrence Krauss ise, 'Hiç yoktan bir evren' isimli kitabında "Kainatın 'hiç'likten var olduğunun akla uygun olduğunu" iddia eder. Aslında onun hiçlik dediği, var olan bir şeydir. Ona göre hiç, 'boş fakat önceden mevcut bir uzay' şeklinde tanımlanır. Yani onun hiçlik kavramı aslında, mevcut olan bir şeye işaret eder. Yani ona göre hiçlik, fiziki bir şeyden oluşmuştur. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 131)

Bilim, faili meçhul (!) Bilim, fiili (-n 'nasıl' olduğunu) bize anlatır ama faili anlatmaz. Nasıl sorusuna cevap verir, neden ve kim sorusunu göz ardı eder. İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögçem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) demektedir. Neden sormadıklarını ise hiçbir ateistler soru-n- olarak görmez!

Naturalist/doğayı yaratıcı kabul eden felsefeci Colin McGinn, “Maddenin, doğal seçim yoluyla bir tür 'tasarım' sergilediğini” (Colin McGinn, The Mysterious Flame, s. 12) ifade ederken, aslında yaratanı reddedip, yaratılana yaratan sıfatı yüklemenin ancak ateist akılla mümkün olabildiğine dair bizlere örneklik teşkil eder.

Dinsiz insan zaten olmaz, olamaz. John R. Searle: "Materyalizm bir anlamda zamanımızın 'dini'dir. Daha ziyade geleneksel dinlerde olduğu gibi, materyalizm, sorgulamaksızın kabul edilir. Ama materyalistler, tümüyle diğer materyalistler tarafından genel olarak kabul edilebilecek bir materyalizm versiyonu da formüle edememişlerdir." (Searle, Mind, s. 48) derken, Phillip Johnson ise, 'natüralizmin imana dayanarak kabul edilen bir dünya görüşü olduğunun' altını çizmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 81)

Evrin'in bilim değil bir 'inanç' olduğunu, 'evrim' adlı yazımızda ispat ettik, buradan konuya Francis Crick ile devam edelim: "Bugünün 'bilimi ile açıkça çelişse de', davranışlarımızın

birbiri ile etkileşen sayısız nöronlara dayandığını söylemek, kendimizi küçük düşürmez." (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 289) "Uzun dönemde 'getirilebilecek' bilimsel kesinlik, bizi atalarımızın hurafelerinden kurtarabilir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi s. 285) Yine Francis Crick, "Bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, 'benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını" iddia eder ve 'Şaşırtan Varsayım' isimli eserinde şöyle bir öngöründe bulunur: "Eninde sonunda beynin nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını yapabileceğiz." (Şaşırtan varsayım, s. 284) Devam ediyor Crick: "Proteinlerin 'yeteneklerini' öğrendiğimizde, bilincin de gizemli yanları yok olur." (Şaşırtan varsayım, s. 285) Bu ifadelere göre bilinç bir yandan bizim için gizemini korurken öte yandan varlığını DNA, RNA ve proteinlere borçludur. Halbuki "Az bir bilgi, iki varlığı (bilinç, beyin) bu derece kesin bir karşılıklı bağımlılığa sokmamıza nasıl izin verebilir?" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 115) "Örneğin kızamık ve yüksek ateş, belli bir korelasyona sahiptir. Ancak bu iki hadiseye virüs gibi bir diğer etkenin neden olması gibi, C lifleri ile üzüntü kaynaklı bir acıya ruhun ya da zihnin neden olduğunu düşünmemize engel olan nedir?" (Batak, s. 116) "Materyalistler, yarı-dinsel imanla kendi görüşlerinin doğru olduğundan emin olsalar da, asla kendilerinin, diğer filozofların ve materyalistlerin tatmin olacağı bir materyalizm versiyonu geliştirebilmiş değillerdir." Naturalist materyalizm, 'yarı-dinsel bir imanla' kendi görüşlerinin doğru olduğundan emindir. Dawkins, tanrının varlığını, Crick, ölümden sonraki yaşamı "bir hipotez" gibi görmektedir. Doğada var olan her şeyin fiziksel ya da maddi olduğu iddiası olan fizikalizm ya da materyalizm, katı natüralizmin bir türüdür." (Batak, s. 117, 119, 122) Dennett'in ifadesi ile "her birimiz, binlerce farklı türde, trilyonlarca hücrenin bir araya toplanmış şekliyiz. İnsanı canlı yapan bireysel hücreler ki, her biri 'zihinsiz bir mekanizmadır.' Çoğunlukla 'otonom bir mikro robottur' ve bunlar bir maya hücresinden daha 'bilinçli değildir.' Yaşam 'mucizeleri' - büyüme, kendini onarma, savunma, üreme- bütünüyle 'şaşırtıcı karmaşık araçlar' tarafından, fakat mucizevi değil, tamamlanmıştır. Her birimiz zihinsiz "robotlardan" yapıldık." (Daniel C. Dennett, Sweet Dreams, s. 2-3) "Bizler yaşam kalım 'makineleryiz', genler adıyla bilinen bencil moleküllerini körü körüne korumak için 'programlanmış robot' araçlarız." (Dawkins, Bencil Gen, s. 5) Ortada robot, mekanizma, mucize, şaşırtıcı araçlar, makineler vardır ama 'bunları kim yapmış, kim programlamış, kim üretmiş ve kullanmaktadır?' gibi sorular ateistler için önemsiz ayrıntılardır sadece! Ve unutmayalım ki onlar daha akıllılar dindarlardan!!!

Ayrıca ateistler, "Dindeki ibadetleri anlamsız görürler ama çağdaşlık adı altında bir sürü ritüel (ruhçuluk vb.) uydurmaktan da geri kalmazlar." (Prof. Cafer Karadağ, Ateist ve deistlere cevap, s. 63) "Evrendeki her gelişmeyi zorunlu sebep sonuç ilişkisine bağlayan materyalistler, evrenin varlığa gelişi ve ilk canlının ortaya çıkışı söz konusu olduğunda bu tezlerini bir yana bırakırlar." (Prof. Cafer Karadağ, Kafama takılanlar 2, s. 65) Evrenin tesadüfen oluştuğunu ileri süren materyalistler, iş kendi gündelik hayatlarına gelince işlerini asla tesadüf/şansa bırakmazlar ki, bu da samimiyetsizliklerinin önemli göstergesidir!

Eski Yunanlılar da, Hristiyanlar da, günümüz ateistleri de ne yazık ki, "Allah'ı gereği gibi kavrayamamışlardır." (Hac, 74) Eski Yunanlılar Allah'ın yarattığı meleklerini, Hristiyanlar Allah'ın Peygamberini ('Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir), ateistler ise Allah'ın yarattığı doğayı Tanrı ilan ('Naturalizm' adlı yazımıza bakılabilir) edinmişlerdir!

Aslında deistler, 'kainat kitabını' okuyup yaratıcıya ulaşırken İslam'a yaklaşmakta, fakat vahyi reddederek hakikatten uzaklaşmaktadırlar. Ateistler ise, 'La İlahe' derken İslam'a yaklaşırken, 'illallah' demedikleri için İslam'a ulaşamamaktadırlar! Aslında ateistler, "Mükemmel bir imandan önceki son safhayı aşamamaktadırlar." (Sonradan Müslüman olan Fransız Komünist Partisi yöneticisi Roger Garaudy, Hatıralarım, s. 37)

Dünyanın düz olduğunu ileri süren tefsircilerden hareketle İslam'a saldırmaya çalışan ateistlere de bu arada bir hatırlatma yapalım: O tefsirlerin yazıldığı dönemde "bilimsel olarak" Batlamyus teorisi bilime hâkim idi ve bilim, dünyanın düz olduğu ileri sürüyordu! Yani ateist arkadaşlar eleştirecekse, bilime göre ayeti yorumlamaya çalışan İslam âlimlerini değil, bilimin ne kadar oynak bir düzleme sahip olduğunu görüp bilimi mutlaklaştıranları eleştirmelidir! Çünkü, dünyanın bilim adına düz olduğunun iddia edildiği o dönemlerde, Kur'an'dan hareketle dünyanın yuvarlak olduğunu ifade eden birçok İslam âlimi de mevcuttur! Detay, 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızdadır!

Ateistler durmadan değişken bir içeriğe sahip olan bilime kutsiyet izafe etmektedirler. ('Bilim değişmez mi?' adlı yazımıza bakılabilir.) Onlar bilim sayesinde uzayda yolculuk yapılacağını iddia eder, ölüme çare bulunacağını ümit ederler ama bunları Müslümanlar 'miraç'la, cennette sonsuz yaşam ile ifade edince de onları çağdışılıkla itham ederler. Sonra onlara 'Primitif dogmatik rudic' denince de kızarlar! İnsanların içinde vahşet duygusunun olduğunu ve bunun da hayvanların zamanla insana evrilmesinin bir kalıntısı olduğunu ileri sürebilen evrimciler, insanın içindeki sonsuzluk, tatminsizlik, özlem gibi duyguların cennetten kovulan atamızdan kalan, ana vatanımıza olan özlem olarak yorumlayan Müslümanlara peki neden itiraz ederler? Din karşıtı ateistler, materyalizmin dibi olan "bilimsel sosyalizm" ve "eşitlik" adı altında "sınıfsız bir toplum" sloganı ile yapılan piar çalışmalarıyla ulaşılmasını hayal ettikleri "proletarya diktatörlüğü" ile yönetilen ülkelere güzellemeler yaparken, sıra 'sınıfsız kul devletine', Marks'ın sakalı değil Müslüman'ın sakalına, Che değil Şamil'e (Şeyh'inden Basayev'ine), Küba'nın Guayaberası değil (Kadın erkek için) tesettüre, (Mesela) İngilizce değil, Arapça'ya gelince neden kırmızı görmüş boğalara dönüşmektedirler?!

Bilimin bir gün ölümsüzlüğü bulacağına iddia eden ateistler, Nuh Aleyhisselam'ın 950 sene yaşadığına inanmazlar! "Allah, fakirlere ne için yardım etmiyor?" diye şikayet eden ateistler fakiri doyurmazken, fakirlere yardım etmeye çalışan 'Allah'ın yardım eli olan' yardım kuruluşlarını da, 'irtica'cı diye yaftalarlar! Materyalistler yaratıcıyı, dolayısı ile onun ezeli olduğunu kabul etmezler ama artık sonradan ortaya çıktığı bilimsel olarak ispat edilen 'maddenin' ezeli/öncesiz/başlangıçsız olduğunu ilan edip ona yaratıcılık sıfatı yüklemeye devam ederler! Bizi bir Yaradan'ın var ettiğine inanmayan ateistler, uzaylıların genlerle oynayarak maymunları insanlaştırdığına da inanabilmektedirler! Peki, bu ateis arkadaşlar şu sorunun cevabını neden araştırmamaktadır: Uzaylıları, genleri kim yarattı?

Kur'an'ın dogma olduğunu iddia eden ateistler, 'evrim, Dawkins, Marx, natüralizm, materyalizm' söz konusu olduğunda inananlardan çok daha fazla dogmatik olmaktadır!

Bir zamanlar bilim dünyasının mihenk taşı 'Newton yasaları' idi. Aykırı bir görüş ifade edilemez, karşı çıkanlar bilim dünyasından aforoz edilirdi. İzafiyet, Kuantum, Big Bang ile artık Newton -tümünden değilse de önemli oranda - tarihe karışmıştır. Makro âlemden mikro âleme geçildikçe Newton fiziğinin iflası daha iyi görülmektedir!

Bir tebessüm arası verip sonra konumuza devam edelim: Ateist: "Yeşil yanınca yayalar, kırmızı yanınca sürücüler geçiyor. Boşuna bunları düzenleyen aramayın, işte nedenler; kırmızı ışık ve yeşil ışık!" Karayolları genel müdürü: Kozmik enerji belanızı versin!

Aslında öpülen kurbağanın prence dönüşmesi ile doğal seleksiyonun "öptüğü" maymunun insana dönüşmesi aynı derecede bilimseldir!

Ateizm Derneği

01 Ekim 2018 - Gündem

Ateistler havlu attı! Derneği fesh edecekler

Nisan 2014'te kurulan Ateizm Derneği fesih kararı aldı. Dernek tarafından yapılan Genel Kurul ilanında 30 Eylül 2018 Pazar günü yapılacak toplantıda fesih kararının konuşulacağı duyuruldu. Ancak bu tarihte çoğunluk sağlanamayınca fesih için yapılacak toplantı 14 Ekim'e kaldı.

1912'den kalma, eski ve güncelliğini yitirmiş bir modeli kendilerine sembol kabul eden bu dernek üyelerinin bilimsellik ve hümanistlik derecelerine aşağıda değineceğiz.

O kadar akıllı, aydın, rasyonalist bir araya gelip 4 sene küçük bir derneği idare edemiyorlar ama "koca evreni idare eden yok" iddiasını akıl ve bilim adına savunabiliyorlar! Daha sonra Musevilerin derneklerinde şarkılar söyleyen Selin Özkohen (Kohen, İbranice kâhin demektir!) başkan seçilince, dernek ekonomik sıkıntılardan kurtulmuştur! Ateizm Derneği'nin kurucularından biri de 20 yıldır İsrail'de istihdam edilen İzzet Murat Güler'dir. İslam düşmanlığından Yahudiliği tartışmaya sıra bulamayan Güler, sosyal medya paylaşımlarında her zaman İsrail lehine ve İslam aleyhine ve aynı zamanda ırkçı paylaşımlar yapmaktadır ve aldığı cezalar nedeni ile de Türkiye'ye girişi yasaktır. (Haksöz haber, 06 Haziran 2024) linkedin sitesinde ise kendini: "masonik hammal / Ateizm Derneği" şeklinde tanıtır! Derneğin bir ilanına verdiğimiz bir yanıtla devam edelim:

Ateizm Derneği @Ateizm_Derneği · 1 Ara

PERSONEL ARANIYOR:
"Ateist Mülteci Yardım Programı" Farsça Vaka Yöneticisi pozisyonu
başvuruları için: mudurariyoruz@ateizmderneği.org.tr

Şartlar: İstanbul + Farsça, İngilizce, Türkçe.
Haftada 25 saat 2000TL
ateizmderneği.org.tr/arap/

Ateist, Agnostik, Deist, Oryantalistlere Cevaplar
@Oksidental

@Ateizm_Derneği adlı kişiye yanıt olarak

Kainat "müdürsüz" idare ediyor da, siz bi derneğin pozisyonunu mu müdürsüz idare ettiremiyorsunuz?!

Mankenlik vaadiyle 6 genç kıza tecavüz

İstanbul'da bir Türk porno filmi çekmek isteyen Emre Onur Ç. 'in, Türkiye'de herhangi bir menkenlik ajansı baparı 6 genç kıza tecavüzden anararlı atıya gitti. Emre Onur Ç. 'in, 144 yıl hapis cezası.

Ateizm Derneği'nin "Atatürk düşmanı" olduğunu, derneğin "PKK'lılardan oluştuğunu" iddia edenleri haklı çıkarırcasına işler yapıldığını, dernekdeki kişilerce, "DHKP-C militanlarını evine gönderilmekle" tehdit edildiğini, "gigtv'de yaptığı yayından sonra, "Sen ateizm derneğini Atatürkçü düşünce derneği mi yapacaksın?" denilerek hakaretlere uğradığını, ayrıca dernek yöneticilerden (kurduğu cast ajansında alıkoyduğu birçok kadının fotoğraflarını zorla erotik sitelere yükleyen ve sonra da "ülkemizde cinsellik tabu olmuş" diyen) Onur Romano'nun 6 kıza tecavüz edip birinin intiharına neden olduğunu ileri sürüp istifa eden Ahmet arkadaşın iddiaları doğru mudur acaba?

Ateist arkadaşlar hâlâ bildiğimiz gibi! Binlerce inançlı akademisyenin şimdiye kadar kendilerine tek söz etmemelerini hoşgörü olarak niteleyip de, kıskırttıkları bir tanesinin isyanını genele şamil kılmaları, iç dünyaları hakkında epey bilgi vermektedir. Müslümanlara karşı kendileri provokatörce paylaşımlardan hiç taviz vermezken, arada bir de 'hoşgörü' mesajı vermeleri de samimiyetsizlik silsilelerine yeni bir halka eklemektedir! 'Kurban yerine ağaç diki' diyenlerin ağaç dikme kampanyasını destekleme/beğenme sayısı ise sadece 'dokuz'dur. - rakamla '9' -

Sevgili @parmakusları ve @BeyterTaner ile canlı yayınıımız bağlamıştır. Sizleri bekliyoruz.

youtu.be/MN15wZvuaI

ELEŞTİREL DÜŞÜNME 3.79

Dr. İsmail ÖZDEMİR
YASİN RAMAZAN BAŞARAN
TANER BEYTER

06.03.21 Cuma | 21:00

ATEİST!

ferial köseoğlu
@ferialkoseoglu
Ateizm Derneği Yönetim Kurulu Üyesi AteizmTV
Moderatörü
📍 İstanbul 🗓 Doğum tarihi: 10 Ocak 1968

[illegible]

 Ateist, Agnostik, Deist, Oryantalistlere Cevaplar
@Oksidentalist

Merhaba, dinsiz ahlak olacağını ispat mahiyetinde; ateizm derneğinin depremzedelere gönderdiği yardımların bir belgesini yayınlasanız da, biz bir haftadır maddi ve fiili bölgeye yardım taşıyan dini kurumlara da örnek teşkil etseniz? Ne dersiniz? Bir hafta geçti, hala bekliyorum!

00 8:21 - 13 Şub 2023 - 1 Görüntülenme

Bir hafta sonraki bir sorum ve sayfalarındaki o haftalık paylaşımlar ise aşağıdadır ve hâlâ hiçbir yardım faaliyeti yoktur! Konu hakkında, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Saygı ve hoşgörü, insan toplumlarını bir arada tutan en önemli tutkaldır. Bireylerin inancından, inançsızlığından, mezhebinden, etnik kökeninden, cinsiyetinden vb dolayı ayrıma maruz kalmadığı bir toplum yaratma gayesiyle mücadele etmek hepimizin asli görevi olmalıdır.

ÖÖ 11:50 · 16 Kas 2023 · 4.195 Görüntülenme

Ateizm Derneği @Ateizm_Derneği · 1 Ara
Doktor unvanlı Selçuk Üniversitesi İslami İlimler Fakültesinde öğretim görevlisi olan... "İslam dininin kardeşlik ve hoşgörü dini olduğunu iddia etti" açıklamasına oldukça sevindikimizi belirtmeliyiz zira kendisi, yaptığı açıklamalarla kurumsal inanç...
Daha fazla göster

ÖÖ 11:50 · 16 Kas 2023 · 4.195 Görüntülenme

Barış ve adalet içinde özgürce yaşamak her çocuğun hakkıdır. Çocukları korumak ve yaşam koşullarını iyileştirmek için 20 Kasım 1989'da Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından imzalanmış "Çocuk Haklarına Dair Sözleşme" ile ilan edilen Dünya Çocuk Hakları Günü kutlu olsun!

ÖÖ 5:37 · 20 Kas 2023 · 4.586 Görüntülenme

Asıl işlevini yitirip üfürükçülük, hurafe ve din sömürsünün yuvası hâline gelen tekke, zaviye ve türbelerin kapatılışının 98. yıl dönümünü kutluyor; kâğıt üzerinde değil gerçek anlamda laik ve bilimsel bir eğitim sistemine geçiş yapacağımız günleri umutla bekliyoruz.

ÖÖ 10:14 · 30 Kas 2023 · 3.196 Görüntülenme

'Deizm Derneği' ise 'Dünyayı Deistirelim!' sloganı ile 01.10.2018 tarihinde kuruluş bildirgesini yayınlar. 14 Nisan 2022 tarihinde ise olağanüstü genel kurula çağrı başlığı altında, "Sayın üyemiz, derneğimiz yönetim kurulu toplanarak, derneğin feshi gündem maddesi ile olağanüstü genel kurul yapmayı kararlaştırmış ve buna istinaden bu çağrıyı yapmaktadır." duyurusu ile son toplantısını yapar.

ATEİST MANTIĞI

Yukarıdaki fotoğraf ateist/natüralist mantığa güzel bir örnektir. ‘Big Bang gerçekleşti ve her şey, tesadüfen kendiliğinden oluştu.’ şeklinde oldukça bilimsel (!) bir yorum yapan bu septik/empirist/rasyonalist/pozitivist arkadaşların aklına şu sorular nedense hiç takılmaz! O fincan nasıl oluştu ve nereden tam da o kağıtın üstüne gelebildi, içindeki kahve nereden geldi, nasıl cezve ateşle birleşti ve o fincana onu kim koydu ve kim düşürdü? O kağıtın ve üzerinde durduğu nesnenin oluşum aşamalarını da listeye ekleyerek sorular silsilesini sürdürebiliriz de, asıl soru şudur: Ortaya çıkan eserdeki (!) cansız, hareketsiz, çoğalmayan, sessiz ve iki boyutlu olanı mı yoksa, canlı cansız tüm varlıkları birbiri ile düzen ve uyum içinde devam ettireni mi savunmak daha realistçe bir yaklaşım olur acaba?! Ateizm ve bilimsellik demişken; Ateist "Şengör, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddedebilmekte." (A. Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) ve meşhur ateist "Dawkins'in de kuantum fiziği ile başı hiç hoş değildir." (Doç. A. Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123) her nedense...!

Ateistlere göre soldaki çoğalan hareketli canlının bir yapanı yok ama sağdaki plastik oyuncak bir teknoloji ürünüdür!

Ateistlere göre soldaki lokum bir lokum ustası tarafından yapılmıştır fakat sağdaki kuş ve solda ki lokumu yapan usta tesadüfen ortaya çıkmıştır... Gülmeyin pls :)

Resmini ben yaptım ama aslına (hareket eden, konuşan, gören, kalbi atan, canlı ve çoğalanı) yaratan yok öyle mi? Bir de ateistin zekalı (!) olanı bu! İkinci resimdeki, sağdakini para vererek alan ateist soldakinin tesadüfen oluştuğuna inanmaya devam etmektedir!

Bir evrimci, sizce hangisinin ‘sanat eseri’ olduğunu savunur? "Doğa yarattı, tabiat ana sundu, evren hediye etti." gibi sözlerin mantıklı olma ve gerçekleşme olasılığı, yukarıdaki heykelin kendini yontabilme ihtimali kadar rasyoneldir! Halbuki, her akıllı insanın kavrayabileceği gibi, "Kaya parçaları, kendi kendine heykel olma güç ve iradesine sahip değildir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 155)

Evrimci natüralistler Allah'ı inkar edip sonra sahte tanrıclara (doğa, tabiat ana, gen, tabiat kuralları) ilahi özellikler atfederler! “sneakertoast.com/trending/scary-nature-spt-fb” adlı sayfada, Allah yerine doğa/tabiat için kullanılan cümlelere dikkat ediniz ve sadece bir sayfada ‘Allah’ kelimesinin bu kadar çok geçtiğini bir düşünün! Ama Doğa kelimesi geçince konu birden ne kadar ilahi mesajdan uzaklaşmaktadır!: “Doğa Ana'nın bir mizah anlayışı var, Doğa Ana'nın muhteşem bir eseri, Doğa Ana'nın sunduğu her şey, Doğa Ana kesinlikle ilginç yaratıklar yaratıyor, Doğanın yaratmayı seçebileceği, Doğa Ana sayesinde, Doğa Ana'nın başka bir şakası, Kararları verenin Doğa Ana olduğunu, Doğa Ana'nın yarasaları yaratırken ne düşündüğünü, Doğa Ana'nın keneye kendi ilacını tattırma yolu, Bu kadar güzel bir şeyin öldüğünde tamamen farklı görünmesini ancak doğa sağlayabilir, İyi oynadın doğa ana iyi oynadın, Doğa bilge ve zekidir, Doğa Ana'nın tüm yaratıkları, Doğa Ana'nın hazırladığı başka bir sürpriz, Hayat dersi için teşekkürler Doğa Ana, Doğa Ana bazen bizi korkutur, Her şey için teşekkürler Doğa Ana, Doğa Ana bizi çok sık şaşırtıyor, Doğanın bu gerçek gücü, Doğa Ana'nın flora ve faunasını korumanın bir yolu, Doğa Ana'nın güzelliği yaratmasının benzersiz bir yolu, Doğa Ana'nın gerçek ihtişamlarından biri, Doğa Ana'nın cevaplayabileceği bir soru.” Evet, natüralizm ilkel pagan dininin ateist versiyonundan başka bir şey değildir!

Bu; Teknoloji, akıllı üretim

Bu akılsız, bilinçsiz zincirin bir halkası

Barkod sistemi her üründe var, görebilene!

Taklit eden ileri teknoloji ürünü, taklit edilen değil öyle mi?

Dawkins, 'yarasa radarının bir mühendisi hayranlıktan serseme döndürecek bir başarıya eriştiği biliniyor.' (Dawkins Kör Saatçi, s. 28) derken, bunu tanrıya değil, 'doğal seleksiyona ve doğal seçilimin kör sürecine' bağlamaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 165, 172) Ama ateist zekidir!

Aslında ateizm, aklın yüz karasıdır. Tesadüfen oluşmuş herhangi bir teknolojik ürünü doğada gören var mıdır? Ama doğadan ilham alınarak taklit edilenlere 'teknolojik' sıfatını layık gören ateistler, kendisi taklit edilenler için 'üreticisi yok' diyebilmektedirler! Radardan uçak sanayisine, boya üretiminden inşaata 'biyomimetik' ilmi de ateist natüralistleri yalanlamaktadır! Biyomimetik: İnsanların karmaşık problemlerini çözmek amacıyla 'doğadaki modellerin, sistemlerin ve unsurların taklit edilmese' denir.

Laboratuvar ortamında üretilmiş ilk kromozomu ekim ayında yarattıklarını açıklayan bilim adamlarının "yapay yaşam çok yakında" sözü doğrulandı. Science Dergisi'nde Dün Yayınlanan Makalede, Amerikalı Uzmanların "Sentetik Kromozomu" Nasıl Elde Ettikleri Anlatılıyor. Bir Sonraki Adımda Yaratılan Bu Yapay Kromozom, Canlı Bir Hücreye Yerleştirilecek ve Ortaya İlk Yapay Organizma Çıkacak. (Haberler, 26.1.2008)

Haberde kullanılan kelimeler üzerinden gidelim: 'Laboratuvar Ortamında': Yani akıllı uzman tasarımcı ve uygun ortam gerekli! Yarattıklarını: Aslından kopya çekmek yaratıcılık adını alıyor metinde! Çok yakında: Bir sürü akademisyenden oluşan uzman ekip, teknolojik destek, gen ilmindeki gelişmeler, bilgisayarlar, ekonomik destek olduğu halde hâlâ, 'yakında!' Ama aslı tesadüfen oluşabilmekte idi! Canlı hücreye: E kendiliğinden oluşabilecek kadar basit olan bu hücreyi kullanmak yerine uzman ekip bir hücre yapamamış mı?!!

Aslında kısa bir paragraf bile, yaratıcıya işaret eden birçok işareti barındırmaktadır, tabii görebilene....!

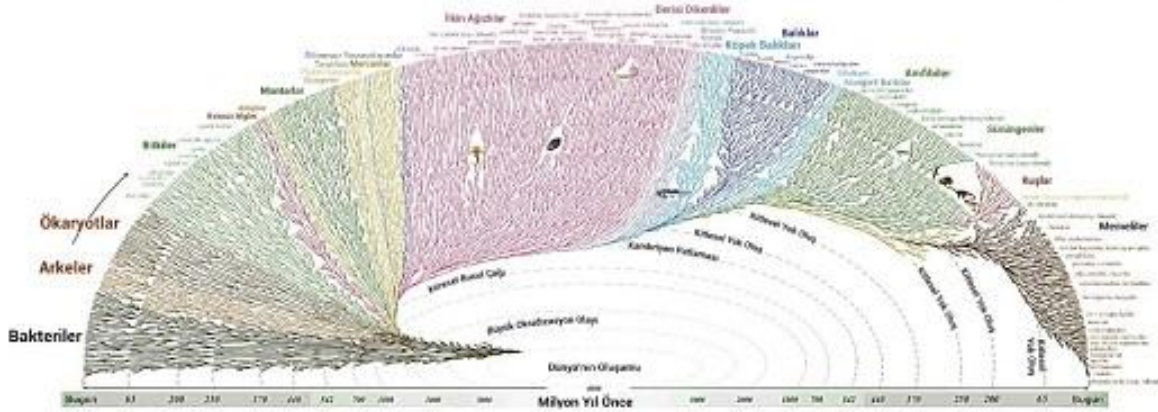

Kur'an'a hakaret ettiği için bir kızın fareye dönüştüğüne inanan cahil Müslüman'la, farenin insana dönüştüğünü iddia eden pozitivist evrimci ateist arasında hiçbir fark yoktur! Kur'an'daki,

insanın maymuna dönüştüğü 'benzetmesini' (Bakara, 66) beğenmeyen ateistler, maymunun insana dönüştüğünü iddiasını bilimsel ilan etmektedirler.

Evrim ağacında mantık aramak!

TÜM TÜRLER ORTAK ATALARI PAYLAŞIR!

"Tek bir hücre, doğru şartlar sağlandığında, sadece birkaç yılda yetişkin bir insana dönüşebiliyorsa, tek bir hücrenin, doğru şartlar sağlandığında, yüz milyonlarca yıl içinde insan türüne dönüşebileceğini anlamakta hiçbir güçlük olmamalıdır."

Herbert Spencer (The Principles of Biology, Cilt 1)

"Tek bir hücre, belirli şartlar sağlandığında sadece birkaç yılda yetişkin bir insana dönüşebiliyorsa, tek bir hücrenin belirli diğer şartlar sağlandığında yüz milyonlarca yıl içinde insan türüne dönüşebileceğini anlamakta hiçbir güçlük olmamalıdır." (Herbert Spencer, Principles of Biology, I/435)

O 'belirli' şartları sağlayan kim? Yıllarca o şartları ve sonraki milyarlarca hücre arasındaki uyum ve diğer (Çevre, besin, koruma, yeme, büyüme vb.) ortamların aynı oran ve şekilde devamını sağlayan kim? Tek yetişkin insan bile, doğup büyüene dek birçok özel ortam ve aşamalardan geçerek hayat bulabiliyorken, milyonlarca çeşitli ile her türünden bitki, hayvan ve insanların "bir arada" ve "uyum içinde" devamını sağlayan biri olmadan yaşayabildiğine hangi "inanç" ateistleri iman ettiriyor, inandırıyor?! Tek hücreden bir insana geçişin her aşaması ayrı şartlara bağlı iken, aynı insandan farklı cins var etmek ve bunları birbirleri ile uyum içinde ve binlerce yıl boyunca devamını sağlamak nasıl bir "belirli şartlar" silsilesini gerektiriyor? Bir de bunu diğer hayvan türleri için tek tek ve birbirleri ile uyum halinde devam ettirildiğini düşünün ve bir de buna bitkileri ve tüm bunlarla uyum içinde işleyen akılsız varlıkları (gezegenlerin uyumundan su döngüsüne, atomlardan fiziksel-biyolojik kanunlara dek) ekleyin ve başa dönüp her birisinin birbirleri ile düzenini ve bunun milyonlarca seneyi bulan zaman süresince bunun devam ettiğini düşünün! Tek hücreyi bu teknoloji çağında oluşturamayanların, o hücrenin insana dönüşümünü, 'zaman tanrı'larına bağlamaları da yine ve sadece "'iman' ile açıklanabilir!

Kâfir

@ateis

Kurban kesmenin amacı, fakirleri gözetmek ise hayvanları katletmek yerine kasaptan alıp verseniz olmuyor mu ?

206 Retweet 634 Beğeni

Kasap eti manavdan alıyor di mi?

634 kafir de beğenmiş ki, genel zeka seviyelerini tespit edebilmemiz için bedava anket yapmışta oldular, başta bu kafir arkadaş, tümüne müteşekkirimiz!

Radikal

TÜRKİYE EKONOMİ DÜNYA SPOR HAYAT YAZARLAR

Radikal.com.tr > Radikal Hayat > Ateistim ama çoğu insandan dindarım

Ateistim ama çoğu insandan dindarım

12/05/2013 02:00 A+ A-

O, zaman makinesiyle günümüze işinlanmış gibi... Pelin Batu'yla tarihten edebiyata ve inanç meselelerine geniş bir yelpazede sohbet ettik.

Peki, bir kuvvetin varlığına inanmıyor musun?

Bir kuvvete inanıyorum. Ama ben buna bir ad takmıyorum. Ben hepimizin bir enerji olduğuna ve bu enerjinin de tarif edilemez olduğunu inanıyorum. Ve dinin bu anlamda da dünyadaki en büyük güç olduğunu inanıyorum.

Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

35.000 yıl öncesine ait bir mağara sanatı bilim bunun için yıllardır keşif içinde.

Hiç bir akıl selim insan bunların doğal süreçler sonucu "tesadüf" rastlantı olduğunu iddia etmez.

Bu buluşta yer Avrupa: Bir kaç örneği tek var.

İnsan DNA'sı binlerce cilt kitap bilgisi içeren çok daha hassas ve mikro seviye bir birim.

DNA 3.5 milyar harften oluşan dev bir kitap gibidir. Ateistler bunların tesadüf olduğu kanaatindeler.

Bu buluşta yer milyonlarca insan: Milyonlarca farklı örnekleri var, her bir serresi hassas.

Ateistler daha zeki çıktı

AMERİKAN Rochester Üniversitesinde Öğretim Üyesi Profesör Mircea Zuckerman ve ekibi, din ile ilgili araştırmaları sürdürüyor.

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

İddia → **Gerçek**

Bahar

Dün, 15:53

İnsan yada hayvan bir canlıyı öldürmek ibadet değildir, olamaz, olmamalıdır... Her kurban bayramı katliamdır, vahşettir... BAYRAMA EVET KURBAN HAYIR!

31 kişi bunu beğendi.

Burçin Kesinlikle

Dün, 17:05 · Beğen · 1 · Yanıtla

Tomurat Kesinlikle olan ne...

Burçin

Hayvan kesilmesi markette kasapta var zaten ordan alıp yoksullara verilebilir

ÇOK ARAPSI KEŞKE ÖLSÜN

Beğen Yorum Yap

Karikateist

Beğen · Yorum Yap · Paylaş · Dün

1.851 kişi bunu beğendi.

346 kişi yorum yaptı.

Karikateist

Beğen · Yorum Yap · Paylaş · Dün

1.851 kişi bunu beğendi.

346 kişi yorum yaptı.

Fatih Nadi DOĞAN

@fatihnadiog

Takip et

"İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

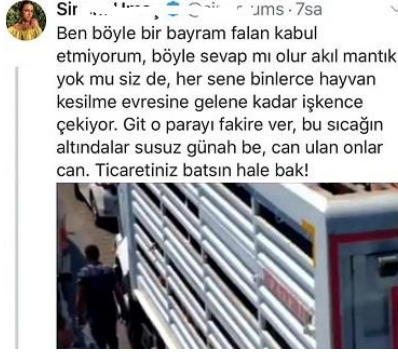
İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu 2018

3.674 Retweet 17.932 Beğeni

İbrahim'e kurban yerine bir fidan dik derseniz dünya cennet olurdu."

03.05 - 21 Ağu

Bir tarafta kurbanı katliam olarak nitelendirenler, kendi sosyal medya paylaşımlarında kebab, köfte, salam, tavuk paylaşımı yapmasalar daha inandırıcı olurlardı! Üstelik hiç biri, en az 3'te birini bir fakirle de paylaşmamışken!

"İstakoz pişirilmeyi anlatan ve bunun videosunu paylaşan (28.08.2021) -ki istakoz canlı canlı kaynar suya atılır ve öyle pişirilir- Fatih Altaylı, "Kurban kesmeyin, hayvanlara eziyet etmeyin" dediği (26.06.2023) videosunda bir de, "ben de tatilde boğa güreşlerini izlemeye gideceğim" demeseydi iyiydi!

-Başörtüsü Takınca Uzaylı Gibi Hissettim
-Kurban Bayramı Yasaklansın

DIYEN
25 Ekim 2012
PELİN BATU'DAN
"ATEİSTİM"
İTİRAFI

Leman Sam
@lsdomicim

Benim için işid ile bıçağını masum bir hay
boğazına dayayan aynı duygudur, işid t

ÖS 8:24 · 4 Eki 2014 · Twitter for iPhone

1.090 Retweet 1 Alıntı Tweet 1.446 Beğeni

23 Şubat 2017 - 08:1
Ada Müzik Organizasyonu ve Ramizler LTD STİAİT Kilogram Sponsorluğunda Leman Sam
Akhisar'da Sevenleriyle bir araya geldi.

KILOGRAM

3. porşyon ile doymanın müzterlerinin müptelası olacağı, belki bol Ramiz ürünleri içeren, "İlo ile et-köfte" konseptimiz Kilogram Lezzetten ödün
vermeden, kaliteli servis ve hizmetimize devam edeceğimiz markamız ile çok yakında hizmet vermeye başlayacağız.

Oğlunuz yerken beis yok, ibadet olarak mı beis var?
Ben balık yıyorum.Oğluma et yedırıyorum.
3 Kasım 2022

Balık canlı değil mi, oğlunuza et yedirdiğinizi defalarca ilan ettiniz, o et neden yasaklansın demiyorsunuz sayın Batu?! Kurban kesen İŞİD'çi ama köfteci Ramiz dayının sponsorluğu 'caiz' öyle değil mi sayın Sam?

Radikal TÜRKİYE EKONOMİ DÜNYA SPOR HAYAT YAZARLAR RADİKALIST OTOMOTİV KÜLTÜR SANAT G

Radikal.com.tr > Türkiye > Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

29/11/2013 00:00 | A* A*

SEKAM'ın, Türkiye'nin 81 ilinde 15-28 yaş grubunda 5 bin 541 gençle yaptığı araştırma, "kavram kargaşası" ve "kafa karışıklığı"nı ortaya koyuyor. Araştırmaya göre "Ateist" gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor.

78

"Kendini ateist olarak tanımlayanlar arasında Tanrı inancını kesin olarak reddedenlerin oranı %8.8. Kendini dindar olarak niteleyen gençlerin arasında düzenli beş vakit namaz kılmanın oranı yüzde 28.6. 'Ateist gençler arasında' cuma namazı kılanların oranı %42.9. Oruç tutanların oranı %58.6" (SEKAM, Türkiye'de gençlik, 2016, s. 98, 101) "Yapılan iki araştırma, ateistlerin dahi dua ettiklerini göstermiştir." (International Herald Tribune, 18 Temmuz 1991) Yorumsuz!

Ferhat @hayresiz · 14 Ara 17
5000 tane imamı bir salona doldur hepsi dua etsin.bir ağır kesici hapın yaptığını yapamaz,
1 4

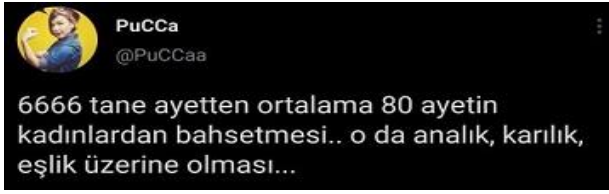
Fiili dua nedir, nasıl yapılır bilmez, 'toplumsal görev dağılımından' habersiz ama aynı zamanda bilgiç! 'Dua nedir, nasıl yapılmalıdır?' sorusunun cevabı için 'Kader' adlı yazımıza ve 'Dua ve bilim' için 'İslami emir ve yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.

-Deprem sonrası sosyal medya paylaşımlarından-

Sosyal leş, çağımızın vebası. @t... · 11 sa
@UniversiteEge adlı kişiye yanıt olarak
Rabbimle bi konuş da çocuğun üzerine bina yıkmasın o zaman?
8 3 163

papatya ve diğer 19 kişi @papat... · 13 sa
@UniversiteEge adlı kişiye yanıt olarak
Bize bu depremi yaşatan rabbine bir şey demeyecek misin?

Yukarıdaki yorumlar, deprem sonrası enkazdan çocuk çıkarılırken ‘Allah’a hamd edenlere’ tepki için ateistlerce yazılardan sadece ikisidir. Enkaz başında uğraşan da ‘bizim takımdan’ IHH ekipleri! Masa başında akıl verenler ise klavye ateistleri! Çocuğa anlatır gibi ateistlere sıfırdan anlatalım o zaman: Allah - Haşa- kullarına, "malzemededen çal, kalitesiz malzeme kullan, kolonları kes" dese, yorumlar haklı olabilirdi. Ama Kur’an’ın emirlerinin (Örneğin, 114 sureden sadece ikinci suredeki akli kullanma ile ilgili ayetleri sıralayalım; Bakara, 44; 73, 75, -76, 170, -171, 179, 197, 242, 269, 282) tersine, birileri aklını kullanmaz, daha az para ile daha çok kâr elde etmek için malzemededen çalar, "Aklını kullan, kul hakkına dikkat et" türü ilahi emirleri görmezden gelir ve heyelan bölgesine, dere yatağına bina yapıp sonra da Rabbi suçlarsa, bu hem cehalet göstergesi hem asıl suçluyu görmezden gelmek ve gizlemek amaçlı bir yaklaşım tarzı olur, başka bir şey değil! Bizler asıl suçluları ilan ettiğimiz halde başka zamanlarda da ateistler, ‘Müslümanlar haklarını aramıyor, ahirete havale ediyor’ diye yine biz Müslümanları suçlamaktadırlar!

6236 ayet, bu bir! İki: Arapça dil bilgisi kuralı gereği ki, Fransızcada da bu böyledir, kadın erkek karışık bir topluluğa hitap edilirken, erkek sığası/kipi kullanılır. Yani; erkeklerden de bahseden ayetler sonra artı 80 ayet! Ateistler bu kere de şöyle itiraz edeceklerdir kesin; Tüm emirler ve yasaklar da hep kadınlara!

Not: Kur’an’da erkek suresi yoktur ama Nisa/kadınlar, Ali İmran, Mücadele, Mümteherine gibi kadın isimleri taşıyan sureler vardır! Ayrıca kadının ana-eş olması bu arkadaşları neden germiş o da ayrı bir inceleme konusudur! Malum, feminist geçinen tüm dernekler aile, anne adını duyunca geriliyor! “Hayatının büyük bir kısmını feminist harekete savunmaya adanmış İngiliz yazar Petronella Wyatt: “Ben bekarım, çocuksuzum ve yalnızım. Feminizm beni ve benim neslimi hayal kırıklığına uğrattı. Her pazartesi bir grup arkadaşla buluşuyorum. Hepimizin hayatlarında bir boşluk var. Hepimiz bekarız ve çocuğumuz yok.” (Daily Mail, 20 Mayıs 2024) Devamı için, ‘İslam’da kadın hakları’ ve ‘Modernizm ve kadın’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

Evrenin başı ve sonu vardır: Big-Bang, Entropi ve Big Crunch

Materyalist felsefeci George Politzer, ‘Felsefenin Başlangıç İlkeleri’ adlı kitabının 156. sayfasında mealen, "Evren eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde sonsuz bir varlık tarafından ‘belli bir anda ve yoktan’ var edilmiş olması gerekirdi." demektedir ki, haklıda idi! Ve bilim ilerleyerek, kendisinin materyalist olmasına neden olan temel iddiasını yerle bir etmiştir: Big Bang!

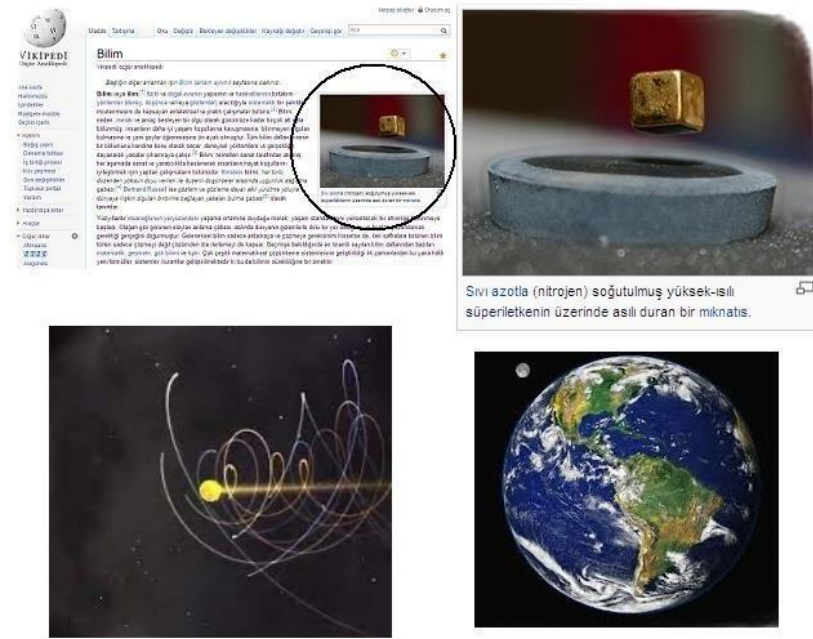
Kur’an, yoktan yaratılan, genişleyen ve sonunda kıyametle yok olacak evrenden bahseder. Ayetler ve bilim ne diyor, sıra ile bakalım:

"O, yaratan, ‘yoktan’ var eden, şekil veren Allah’tır. Güzel isimler O’nundur." (Haşr, 24) "O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle ‘bitişik iken’ Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya, 30) İbn Abbas’tan gelen bir rivayete göre, yer ve gökler her ikisi bitişik tek kütle iken, Yüce Allah bunları birbirinden ayırmıştır. Ka’b, Dahhak, H. Basri, Said b. Cübeyr, Ata gibi ilk devrin önde gelenleri de bu görüşü benimsemişlerdir. Bunlara göre, bölünüp ayrılma, kütlelerin ortalarında

"Eğer Planck süresi içinde (evrenin başlangıcından sadece 10 üzeri eksi 43 saniye sonra) genişleme ve çökme kuvvetlerinin oranında 10 üzeri 55'te 1 kadar küçük bir farklılaşma olsaydı, ya genişleme çok hızlı olacak ve evrende galaksiler oluşmayacaktı ya da daha yavaş genişleme yüzünden sonunda çok hızlı bir çöküş meydana gelecekti." (A.H. Guth, 'Inflationary Universe', Physics Reviewd, 23, 1981, s. 348)

Big Crunch: Büyük Çöküş: Bilim adamları evrenin kütlesi yeterli miktara ulaştığında, çekim kuvvetleri nedeni ile bu genişlemenin duracağını ve bunun, evrenin kendi içine çökmeye, büzülmeye başlamasına sebep olacağını bildirmektedir. (Philip Ball, "Black Crunch Jams Universal Cycle", Nature, 23 Aralık 2002; Dr. David Whitehouse, "Universe is 'doomed to collapse'", BBC News Online, 22.10.2002, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2346907.stm>; Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002) "Her şey bir protondan bile küçük bir nokta şeklinde küçülecek. Aşama aşama negatif hale gelen kara enerji, evrenin dengesinin değişmesine sebep olacak ve büzülüp çökecek." (Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002)

Evet, bilim Kur'an'ın dediklerine gelmekte, 'yok'tan yaratılmadan 'genişleme'ye ve sonunda 'kıyamet'e dek ayetleri onaylamaktadır. Normalde patlamalar yıkım getirir; Big Bang ise düzen getirmiştir. Entropik prensibi gereği, kontrol edilmeyen süreç kaosa meyillidir. Düzen, koruma sona erince kıyamet kopacaktır!

Bir iki bilimsel adım atıp bir metali havada tutmaya "bilim" denir ve internet aramalarında bilim yazınca önce bu örnek ilk sırada yer alır! Ama o metalin milyarlarca kat büyüğü, milyonlarca yıldır aynı yörüngede döner, üzerinde yürüyen, sürünen, uçan, yüzeni ile milyonlarca çeşit canlı binlerce senedir bir arada yaşar ve bunları sağlayamı inkar etmek kimilerince rasyonalizm/pozitivizm diye yutturulmaya çalışılır!

İnsan, bitki, hayvan her canlı kendine özgü bir sistemine sahiptir. Bu sistemler birçok parçalardan oluşur ve tümü de hem kendi içinde hem diğer tüm türlerle uyum içindedir. Tüm canlı ve cansız varlıkların birbiriyle uyumlu bir şekilde yaşamı devam ettirmesi, bir düzen koyucu ve koruyucuyu zorunlu kılar.

Prof. Güner Sönmez: "Bir iki cümle sarf etmek için; beyin, omurilik, sinirler, diyafram, akciğerler, ses telleri, dil, dudaklar 'kusursuz bir uyumla seferber' olur." (Video:

instagram.com/drgunersonmez/reel/C1EUuOOKMPC) derken, ateistler bu cümleyi şöyle tamamlar: Düzenleyen yok, tamamen tesadüf!

Yerlisi, yabancıısı aynı, bilim var; ilim, idrak, tefekkür yok!

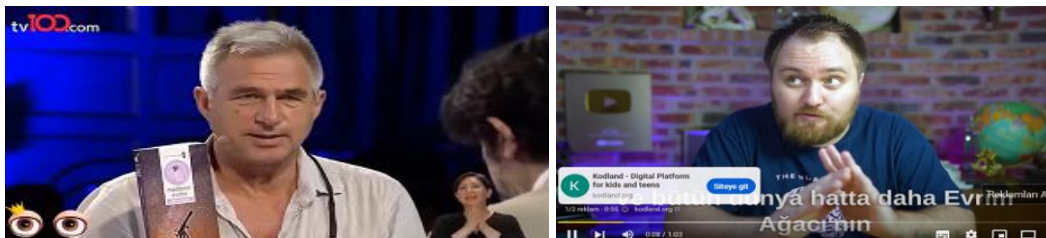
Ateist Prof. Kerem Cankoçak: "Bir düşünsenize; 13 milyar yıl önce yaratıyorsunuz, bekliyorsunuz bekliyorsunuz yaklaşık 9 milyar yıl sonra güneş sistemi oluşuyor, sonra dünya oluşuyor, sonra yine bekliyorsunuz birkaç milyar yıl daha geçiyor çok hücreli canlılar ortaya çıkıyor, kambriyen geliyor geliyor yine bekliyorsunuz maymunlar iki ayaküstünde yürümeye başlıyorlar, evrimleşiyorlar. 200 bin yıl önce atamız homo sapiens ortaya çıkıyor. Yine bekliyorsunuz mağara döneminde insanlar birbirini yiyor, yamyamlık var. Buraya kadar hiç bir müdahale yok, geliyor geliyor, 2000 yıl önce gökten vahiy iniyor. Böyle bir şeyin olmayacağı zaten belli."

"İnsanın üzerinden, henüz anılmaya değer bir şey olmadan önce uzun dönemden bir süre geçmemiş miydi?" (İnsan, 1) Ateist akademisyen hem Kur'an'da var olan bir dönemi gündeme getiriyor hem de sonra ateizme çıkarım yapmaya çalışıyor! Ayrıca bu akademisyen ama daha 'yaratıcının yarattığı zaman ile sınırlandırılmayacağını' bile bilmiyor! Zaman, biz insanlar için söz konusudur. Allah (cc) için MÖ 2453 veya İsa'dan sonra 2453 diye bir zaman söz konusu değildir!

82

Halbuki "Zaman, büyük patlama ile başlamıştır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 146) "Evrende geçerli olan kuralları belirleyen zaten tanrının kendisidir ve tanrının kendi kurallarını mahkum olduğunu zannetmek, onu hiç tanımamaktan kaynaklanan bir hata olur. 'Big Bang teorisi ile artık, maddenin yanı sıra uzay ve zamanında bir başlangıcı olduğu' sonucuna varılmıştır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 102, 146) "Big Bang göstermiştir ki, zaman dediğimiz kavram evrenin var olması ile başlamıştır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 109) "İzafiyet Teorisi bizi mutlak zaman düşüncelerini terk etmeye zorlar, uzay ve zaman birbirine bitişik ve kopmaz biçimde bağlıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 95) Kısaca, zamanı yaratan Allah'ı zamanla sınırlandırmaya çalışan akla ateist akıl denir!

Yazarı kitabın içinde, Bill Gates'i Windows'da, ressamı resminde arayan; sonsuz olanı sonlu olan yarattığına sığdırmaya çalışan ateist akıl, hem zamanın Big Bang ile başlamadığını düşünemez hem evrimi bilimsel kabul edip ateizme ulaşır! Nerden bakılsa bu iddialar tutarsızlık ve mantıksızlık içermektedir ki, bu ateist zihniyet bir de Kur'an'da çelişki aramaktadırlar! Detay için, 'Ateizm yanılgısı', 'Evrim', 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazılarımıza bakılabilir!

Okan Bayülgen'in 'Uykusuzlar Kulübü' adlı programına katılan Prof. Kerem Canköçak, "Madde, evren, yıldız, gezegen, canlı, bilinç kendiliğinden oluşur" derken, kendiliğinden oluşmayan "50 soruda Maddenin evrimi" adlı kitabının reklamını da yapmaktadır! Evrimci rasyonel pozitivist Çağrı Mert Bakırcı da, "Her şey kodlardan oluşmaktadır, hatta benim sitem bile" diye 'kodland' reklamı yaparken, evrenin kodlayıcısı olabileceğini düşünmemektedir!

Dün dündür diyen ateist akıl!

20. yüzyıl ateistleri

Ernst Haeckel
Hücre içi jöle dolu bir baloncuktur. Doğada kendi kendine oluşabilir.

Georges Politzer
Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde, evrenin Tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evrenin yoktan varedilmiş olması gerektirdi.

Karl Marx
Evrende bir düzen yoktur. Kaos vardır. Bu yüzden bir yaratıcı yoktur.

21. yüzyıl ateistleri

Ergi Deniz Özsoy
Protein (dolayısıyla hücre) çok kompleksdir. Allah neden bu kadar kompleks yaratsın.

Celal Şengör
Ben ateist olduğum için big bang'i (yani evrenin yoktan varolduğu gerçeğini) kabul etmek zorunda değilim.

Ayşe Hür
Evrende madem bir düzen var. O zaman ben de şunu derim. Madem bu kadar hassas bir ayar var. Allah neden bu kadar hassas yaratmış?

Siz, gerçekten birbirini tutmaz bir söz (çelişkili ve aykırı görüşler) içindesiniz.
(Zâriyât Suresi [51/8])

Ateist Ayşe Hür: "Allah neden evreni bu kadar hassas yaratsın?" Ateist Ergi Deniz Özsoy: "Hücreyi neden yaratıcı bu kadar kompleks yaratsın?" Çünkü O (cc) Musavvır, Halık, Bedi, Vehhab olandır!

83

"Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Ama bir fark daha olurdu: Bu manzarayı seyredecek olan 'ben' olmazdım. Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır." (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21) "Eğer evren yaşam için uygun bir mekan olacaksa, süpernova patlamaları çok belirli bir oranda gerçekleşmeli ve bu patlamalar ile diğer tüm yıldızlar arasındaki uzaklık, çok belirli bir uzaklık olmalıdır. Bu uzaklık, şu an zaten var olan uzaklıktır." (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 11) "Sadece yaşam dostu bir gezegende değil aynı zamanda yaşam dostu bir evrende bulunuyoruz. Fizikçilerin hesabına göre, eğer fizik kanunları ve değişmezleri bir parça bile farklı olsaydı, evren yaşamı imkansız kılacak şekilde gelişirdi" (Ateist Richard Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 135)

Ateistler ne olsa kabul edecekler? Georges Politzer gibileri 'evrenin başlangıcı olduğu bulunursa kabul ederiz' dediler, etmediler. Hücre basit olduğu için kendi kendine oluşur (evrim) dediler, hücrenin kompleks olduğu bulununca da, 'şimdi de niye bu kadar kompleks?' diyorlar! Evet, ne yazık ki "onlar Allah'ı gereği gibi takdir edip tanımadılar." (Zümer, 67)

Evreni oluşturan şeyler, bilinçli olmayan yasalar (nükleer kuvvet, zayıf kuvvet, çekim kuvveti ve elektromanyetik kuvvet) vasıtası ile var olur. Evreni oluşmasına neden olan bu yasalarda bilinç yoktur. Bilinci olmayan bu yasaların bilinçli ve düzenli/uyumlu bir sistemi var ediyor olabilmesi, bu yasaların bir bilinç tarafından tasarlandığını kanıtlar.

Gerçek şudur ki, "Ateizm, bilimsel değil, psikolojiktir." (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) "Tanrı'ya inancın önündeki engeller rasyonel değil, genel anlamda, psikolojiktir." (Paul

C. Vitz, Ateizmin Psikolojisi; Alıntı: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2013/1 , Cilt 2, Sayı 2, s. 133) New York üniversitesi psikoloğu Paul C. Witz, 'Ateizmin psikolojisi' isimli kitabında, "Önde gelen ateist düşünürlerin sorunlu aile hayatlarına sahip olduklarını" söyler. Ona göre "tanrıya inancın önündeki engeller rasyonel değil genel anlamda psikolojiktir." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 45)

forum
forum.org

Ateizm ve Din İnternet Sitesi FORUM Üyeler

Giriş yap
Yeni kullanıcı? Kayıt ol
Yardım

Search This topic

orum > FORUMLAR > STCAFE Yeni mesajlara gözet

Teistlerin, Deistlerin, Agnostiklerin ve diğer tüm dogmaların peşinde koştuğu tanrıya davet. Konuyu oyla: + + + +

Ateist Bakis

Gönderilme tarihi: 11 January 2011 - 04:49 AM

Advanced Member
Grubu: Üyelik Sonlandırma Kulancı
Mesaj sayısı: 4149
Kayıt tarihi: 04-June-11

Teistlerin, Deistlerin, Panteist, Panenteist, Agnostiklerin ve diğer tüm dogmaların peşinde koştuğu tanrıyı **12 Ocak 2011 Çarşamba Günü, GMT saatiyle saat 19:00'da** bu başlığa davet ediyorum.

Randevusuna zamanında gelerek kendisini göstermesi durumunda şahsen kendi adıma onun **varlığını kabul edeceğimi** açıkça beyan ederim.

Randevuya gelmemesi durumunda Tüm Teistlere, Deistlere, Panteistlere, Panenteistlere, Agnostiklere ve diğer tüm dogmalara mensup kişilere tanrı iddiasının **12 Ocak 2011 Çarşamba Günü, GMT saatiyle saat 20:00'da** (1 saat gecikme payı) **sonsuz kadar yok** kabul edilmesini istiyorum.

zenci beyaz 1 gün önce
yav he he allah a sesleniyorum varsan bu yoruma cevap at

Yanıtla

84

Türk ateist, ancak cennet ehline, o da ahirette gözükecek Yaradan'ı bu dünyada görmek istemektedir. Pardon ama O (cc) gözüксе veya senle chat yapsa "imtihan" denen şeyin bir anlamı kalır mı? Cevaplarını önceden gördüğün şeye imtihan denebilir mi? İnternet forumlarının bile bir yöneticisi var da bu kainatın yok öyle mi?!

"Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan 'öncekiler de' onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. 'Kalpleri birbirine benzedi.' Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik." (Bakara, 118)

Süleymaniye ve Selimiye Camilerini görüp de Mimar Sinan'ı görmediği için bu eserlerin mimarını reddetmek ne kadar rasyonel ise ateistler de o kadar rasyoneldir!

Allah ve dolayısı ile ilahi emir ve yasaklar endişe değil huzur kaynağıdır! (‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca, İslam hayatın hangi tadını almaya engel olmaktadır? İnsana zararlı olanlar dışında İslam zaten hiçbir şeyi yasaklamamıştır! Allah’ın olmadığını iddia eden hangi materyalist toplum ayakta kalabilmiştir? İşte en güçlü ateist devler SSCB, işte Varşova paktı ülkeleri, işte Küba!

“Londra’ya ateist otobüs. Tanrı büyük olasılıkla yok. Öyleyse endişelenmeyi bırakın ve hayatınızı yaşayın.” (Hürriyet, 22.10.2008) “Ateist teori açısından bakınca, yok olup gideceğimiz bir hayat... Niçin alabildiğince ‘pervasızca’ yaşamayacaksınız ki?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 328)

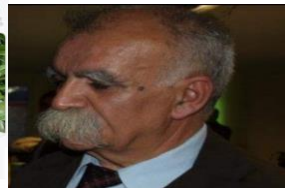
Ece Temelkuran: "Ben bu kitabı yazmadan önceki bir yıl Kur'an-ı Kerim çalıştım. Bilmediğim bir şeydi. Çok büyük eksiklikti. Hz. Muhammed'in hayatını, İslam tarihini öğrendim. (Hürriyet, 2.2.2013)

Ece hanım yılların ateisti ama Kur'an ve peygamberini okumadan inkar etmiş meğer!

85

İddia: Millet uzaya mekik yollarken Müslümanlar hacda şeytan taşıyor! Ve gerçek: Türkiye ‘Göktürk Uydusu’nu uzaya gönderince devrimci ODTÜ’lüler taş ve Molotof ile olayı protesto ederler! “ODTÜ’de uydu savaşı. ODTÜ’de Göktürk-2 uydusunun uzaya fırlatılması nedeniyle düzenlenen töreni protesto eden öğrencilere polis müdahale etti. Öğrenciler polise misket ve taş attı.” (Milliyet, 19.12.2012)

Babası vasıtası ile aldığı dini bilgilerle imam, müezzinlik yapabilecek kadar bilgisi olan ve 1968’den itibaren işçi hareketi içinde yer alan, kaynakçılık yapan bir işçi olan Maskar 1977

yılında TKP'ye üye olur. Maskar babasından Kuran'ı tecvitle okumayı öğrenir. Bazen müezzinlik bazen de imamlık yapar. Anneannesi, tek evladı olan annesine bir Ermeni ismi olan Mayrik ismini vermiştir. Babasının onu okutacak parası kalmadığı için liseyi bırakmak zorunda kalır ve bu olay onu çok sarsar. Köylere gittiğinde daha çok Bakara Suresi'ni okur. Dinleyenler de hüngür hüngür ağlarmış.” (Birgün, 16 Nisan 2011; Haber sol, 08.09.2020) 22 Eylül 2018 tarihli kendi facebook sayfasında Suriyeli karşıtı ırkçı paylaşım yapan Maskar, bir gün önceki (21 Mart 2013) paylaşımında ise, “Ermeni yetimi Ruhi Su Razmig Sucuyan bütün ailesini soykırımda kaybetti.” ve “İmam Hatip” diyene, “Hayır, bilimsel eğitim”; “şeriat” diyene “sosyalizm” diyeceksin” şeklinde paylaşımlar yapmaktadır! Diğer paylaşımlarından birkaçı da şöyledir: Küba sağlıkta neden ‘en başarılı’ ülke? Kadınların çuvala girmesini istiyorlar. Fidel yaşıyor. Ne beş vaktin ezanı, ne anjelüs çanları. Süryani Halk Kahramanı Şemun Hanne Haydo... “Fabrika Ayarlarına Dön Türkiye” adlı paylaşımında ise 1975 tarihinde resmigeçit törenindeki mini etekli kızların resimleri ile 2016 tarihli başörtülü kız öğrencilerin fotoğraflarını karşılaştırmakta idi. Diğer paylaşımları da komünizm ve Lenin reklamları ile doludur! Gelelim Bakara Suresine: Bakara suresine adını veren ‘Bakara’ kelimesi, ‘İnek’ anlamına gelir. Kurban olarak kesilmesi emredilen (Bakara, 67-71) ineğe tapanlar üzerinden Allah'a isyan yolculuğu, Yahudilerden başlamış (A'raf, 148) günümüz ateistlerini de kapsayacak şekilde yoluna devam etmektedir. Halbuki Kur'an'da inek sadece bir hayvan adı değildir! O aslında nankörlüğün alameti, verilen nimetlerin değerini bilmemenin simgesidir. Yahudileşme yolunda, vahyi terk edip dünyevileşmeye yönelenlerin işareti, ilahi vahiyden uzaklaşıp sahte ilahlara tapmanın sembolüdür. Yani ayette geçen inek, vicdanın sesinin bastırılmasını temsil etmektedir. İnek, nefsi ilah edinmenin ve şeytanın vesvesesinin dünyadaki maddeleşmiş halidir. İyilikten anlamamanın, kibrin ve azgınlığın adıdır. O inek ölmemiş; Hinduizm, Hristiyanlık veya ateizm adı altında, vahyi reddedip yerine sahte putlar edinenler şeklinde aramızda yaşamaya devam etmektedir! Bu ‘Bakara’nın yani ineğin Musa aleyhisselam tarafından kesilmesi aslında, kutsallaştırıp tapılan putların/ideolojilerin bir tebliğci tarafından kesilip yok edilmesi anlamına gelmektedir! Yoksa olay tek başına kesilen bir hayvan meselesi değildir! Bu ad boşuna bu sureye verilmemiştir! Onu sadece bir hayvan adı olarak anlamak, Kur'an'ın ruhunu ve mesajını anlamamaktır. Anlamadığını inkar eden de aslında cahilliğini itiraf etmektedir! İşin ilginç oryantalist bir Hristiyan olan Riccoldo, “Vahiyden kaynaklanan bir metinde bulunması uygun olmayan, bazı surelerin hayvan adı taşıması gibi hususların, Kur'an'ın vahiy kaynaklı olmadığına delili” olarak ileri sürmüştür.” (Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 51) olmasıdır! İslam'ın ruhunu anlamayan imam (!) ile Hristiyan oryantalist kafa aynıdır; imam (!) oryantalist kadar İslam'a uzaktır. Tabii bu iki kafadaşa, ‘Oxford’ kelimesinin 'öküz geçidi, kalesi' anlamına geldiğini hatırlatıp, biri Marxist diğeri Hristiyan iki oryantalistten alıntı yapıp konuyu sonlandıralım: “Marksist Robinson bile ‘Mahomet’ isimli kitabının girişinde, "Bir inkarcı olmasına rağmen yine de Hz. Muhammed'in peygamberliğini takdir etmemeye hakkının olmadığını" belirtmekte” (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 144), İngiliz oryantalist “Arberry ise, “Ben Müslüman değilim, ancak İslamiyet'i anlamak isteyen her insan Kur'an adı verilen kitabı hafife almaya veya onun hakkında cahilce hükümler yürütmeye yeltenmemelidir. O insanlığın en büyük abideleri arasında sayılır.” (S. Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 219) demektedir.

Olmayan uzaylılara inananlar DNA'nın şifresinin tesadüfen oluştuğunu kabul etmektedir!

NASA Mars'ta "kasık" buldu
 ABD Uçay ve Havacılık Dairesi NASA'nın "Kızıl Gezegen"le ilgili yayınladığı son görüntüler, Mars'ta yaşam olduğu yönündeki tartışmaları bir kez daha alevlendirdi. Mars'ta kapık çekilme yeni bir görüntü bulundu.
 Bir kapık bile kendiliğinden meydana gelemezken sınırsız ve mükemmel bir sisteme sahip olan kainat kendiliğinden nasıl meydana geldi? İnan ilginç yaratıcıya inanmayıp 'uzaylılara inan edenler' bu haberlere balıklama atılıyorlar...

Oruç ile alay eden ateist kesim oruç (!) tutuyor!

Ölümüne oruç ‘yaşatırmış’ ama sabrı öğreten ve nimetin değerini kavratan oruç dinsel gericilikmiş!

Ateistler bu tür paylaşımlarla güya Müslümanlar ile alay etmektedir.

Kur'an'da değil her cümle, her kelime veya her harf bile bir nedenle bu kitapta bulunur ve bir hikmeti vardır. ('Kur'an ve Bilim' adlı yazımıza bakılabilir.) Bu ayet tek başına bile, ateistlerin iddiasının aksine bilimsel bir mucizedir: Hz. Meryem, doğum sancısı çekince (Meryem, 23) bir melek ona, "Hurma ağacını kendine doğru silkele ki sana taze hurma dökülsün. Ye, iç, gözün aydın olsun." (Meryem, 25-26) diye seslenir. Çünkü Hurmada bulunan oksitosin maddesi modern tıpta da doğumu kolaylaştırıcı bir ilaç olarak kullanılmaktadır. (Zekeriya Aktürk, Memet Işık, Besin Değeri ve Sağlık Açısından Hurma; Doç.Dr. Pınar Kadiroğulları, [instagram.com/doc.dr.pinarkadirogullari/reel/CzQjByqqfXq](https://www.instagram.com/doc.dr.pinarkadirogullari/reel/CzQjByqqfXq)) Oksitosin, doğumu kolaylaştırıcı etkisi nedeniyle pek çok kaynakta "rapid birth" yani "hızlı doğum" ifadesiyle tanımlanmaktadır. "Doğum sonrası kanamayı önlemek için oksitosin doğumdan sonra mümkün olan en kısa sürede uygulanmalıdır." (National Institutes of Health/Amerikan Ulusal Sağlık Enstitüleri, [pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC4476866](https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC4476866/)) Peki, ateistler bundan etkilenir mi? Hâlâ onlara komik mi geliyor ayet? "Şimdi siz gaflet içinde eğlenerek bu söze mi şaşıyorsunuz, gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz? Haydi, Allah'a secde edin ve O'na kulluk edin." (Necm, 59-62)

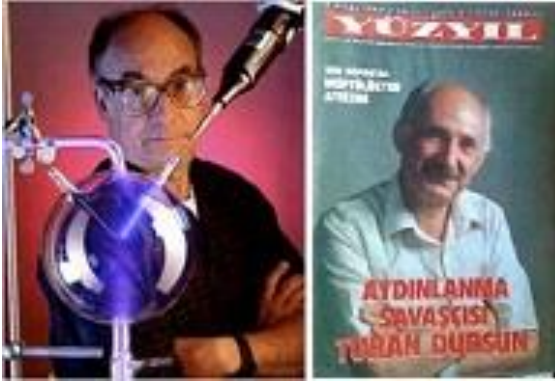
Doktora öğrencisi Pelin D. Çolak'un sosyal medyada yaptığı bir açıklama! "Madde nasıl ortaya çıktı, henüz bunun fiziki açıdan çok temellendirilmiş bir yanıtı yok! Ama bunun ileride olmayacağı anlamına gelmiyor." Bu açıklama tıp doçenti Ümit Sayın'ın açıklamasını hatırlatmaktadır: "Hiç bir fosil bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez. Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulamadı. Bu tüm ara canlıların, doğaya karıştığını gösterir. Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez." (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya,

Kasım 1998) Eğer pozitivism bu ise, o zaman “Evrenin düz olduğu doğrulandı.” (https://map.gsfc.nasa.gov/universe/uni_shape.html ; NTV, 11 Ekim 2023) Nasılsa, 'aslında dünya da düz, sadece 'ileride' deliller bulunacak' deyip işin içinden çıksak, biz de rasyonalist bir iddiada bulunmuş olur muyuz acaba?!

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık okuyan öğrencilerin dersine, ders öğretmenleri misafir bir evrimci akademisyeni misafir eder. Akademisyen öğrencilere bilimsel (!) açıklamalarda bulunur: "Tekerlek nasıl evrildi ise insanlıkta öyle evrimleşmiştir!" Öğrencilerden biri (Cemil M.) kalkar ve “Hocam, tekerlek 'kendi kendine mi' evrildi?” diye sorar! Tabii cevap vermek yerine hemen konuyu değiştirir evrimci akademisyen!

Empirik materyalizm!

Stanley Miller 1953 yılında bir deney (Miller-Urey Deneyi) yapar ve ilkel atmosferde bazı aminoasitlerin sentezlenebileceğini gösterdiğini ileri sürer. Ama deneyini yaparken ortamı (soğuk deney ile) sonuç alacağı şekilde kendisi 'ayarlamıştır'.! (Detay, ‘Evrim’ adlı yazımızda)

Turan Dursun da nasıl ateist olduğunu şu şekilde açıklar: Bir gün eline bir süpürge alır ve su dolu kovaya daldırır, duvara sürter, duvarda şekiller belirir: “Allah’a inanıyordum. Ancak ‘deneyimler yaptım’ kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir ‘rastlantı.’ Dünya’nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da (Allah) tümünden silindi.” (Yüzyıl Dergisi, Yıl 1, 1990, sayı 6)

Bu ‘bilimsel deney’ sonunda, 'acaba evrende böyle tesadüf sonucu oluşamaz mı' diye düşünmüş ve ateist olmuş bu empirist arkadaş. İyi de, ‘o kova, o su, o süpürge, o duvar, onları bir araya getiren bir el, akıl ve irade olmasa o şekil oluşur mu idi?’ diye ‘düşünmedi’ tabii! “Ne de az düşünüyorsunuz?” (Mü’min, 58)

Yaptıkları deneylerinin aslında yaratıcıya işaret ettiğinden habersiz bu iki empirist arkadaşlar kendilerini rasyonalist, pozitivist, determinist, septik kabul ederler ama biz de onlara göre ‘bilim karşıtı, usdışıcı birer irrasyonel’ kişileriz!

Tabakta tane tane dilimlenmiş görse ‘biri hazırlamış’ diye düşünülür! Ama biri bunu otomatikçe bağlayınca, onu reddedene pozitivist denir! Ey ateist arkadaş, kozmik enerji, tesadüf tanrısı ve evrim el ele verip şans eseri sanata hayat verdiler ve maymun torunu olan size bu hoş görüntülü tatlı atom bileşenleri sundular. Evrene bir pozitif enerji göndermeye ne dersiniz? Hadi yogaya!

Ülker Napoliten çikolatasını düşünelim: Dışında naylon bir ambalaj vardır. Ambalajın içinde bir kutu, kutunun içinde 8 adet çikolata bulunur. Bu çikolataların her biri de ayrı ayrı kağıttan ambalaj içinde bulunur. Elimize bir de bir mandalina alalım ve düşünelim: Çikolata kutusunu sallarsak ondan ses gelecektir; ambalaj aşamasında israf vardır. Ambalajı çıkarılmadan çikolata da yenememektedir. Önce en dıştaki plastik, sonra kutu sonra her çikolatanın kendi özel ambalajı açılmalıdır. Her ambalaj tabiat için bir çöptür, plastik olanları daha geç olmak üzere tabiat tarafından yıllar içinde eritilebilecektir! Çikolatayı toprağa gömsek hiçbir zaman bir çikolata ağacı elde edemeyiz. Gelelim mandalinaya: Salladığımızda içinden ses gelmez, sıfır hata ile ambalajlanmıştır! Mandalinanın ambalajını soyunca tabiatla çöp oluşturmaz, aksine geri dönüşümlü olarak büyük bir mekanizmanın küçük bir parçası olduğunu ispat eder şekilde kabuk hemen çürür ve geri dönüşümlü olarak görevini yapmaya yeniden başlar. Mandalinanın dış ambalajı/kabuğu soyulunca her dilimi için özel olan ambalajını soymaya gerek yoktur. Her dilim ambalajı ile tüketilebilmektedir! Yenen mandalina da sağlığa yararlıdır, vücut savunmasını güçlendirir. İçinden çıkan her çekirdek zamanla birer mandalina fabrikasına dönüşme kapasitesine sahiptir! Ama çikolatayı yapan varken mandalina "tesadüfen, doğal seleksiyon" ile oluşmuştur! Buyurun mantığın cenaze namazına!

Çikolatayı çok seven biri gitse, çikolatanın fabrikasını incelese, birçok girdi, çıktı, elektrik, çöp, atık ile karşılaşacaktır. Onları göz ardı edip çikolatayı çok seven bu arkadaş, fabrikanın duvarına yapışsa, sarılsa, öpse ve “sana teşekkür ederim, ne kadar güzel şeyler üretiyorsun!” dese, bunu görenler o kişi hakkında ne düşünürler acaba? “Bu adam zeka özüllü herhalde.” derler ve adamı ya tımarhaneye sokarlar ya da alaya alırlar. Aynı şey mandalina seven için de söz konusudur. Bu kişi de mandalina ağacına gidip onu gözlemlese, görecektir ki, fabrikada

karşılaşılan enerjiden çöpe hiçbir sorun bu ağaç için söz konusu değildir. Yıpranan parçalar direk geri dönüşüm mekanizmasında kullanıma hazır hale gelmektedir. Bu kişi ağaca yaklaşp ona sarılsa ve “Sen ne kadar harika bir ağaçsın, ne güzel mandalinalar yapıyorsun, sana helal olsun.” dese, dışarıdan sizce bu sahne nasıl algılanır? Gerçekte mandalina ağacı akıl ve irade sahibi değildir, sadece kendisine kodlanan görevi yerine getirmektedir: Çamuru güneş ile birleştirip kendine kodlanan görev ne ise; mandalina tohumu/çipi çamuru mandalina, elma çipi aynı çamuru elma, limon çipi limon, biber çipi aynı çamuru bibere dönüştürür; ayrı renk, tat, koku, şekil, ambalajla! Asıl konumuza dönersek; çikolatayı beğenen binasına, tuğlasına değil sahibine teşekkür etmelidir. Mandalinayı beğenen de ağacına değil onun amirine (Yaradan’ına) teşekkür etmelidir. Tabiat ana yaratmaz, bahşetmez, hediye etmez! Doğa/toprak ana yoktur. Her ağaç, su, taş, hayvan; canlı cansız her ‘yaratılan’ bir araya gelerek kendilerine kodlanan görevleri yerine getirir. Bu görevleri o kadar uyumlu, dengeli ve ahenk içinde yerine getirirler ki, bazı basireti kapalı kişiler bu uyum ve dengeyi aşp, kanunları koyan ve işleteni göremezler!

İnsan ürünleri bir kesikle çalışmaz hale gelirken, Yaradan’ın ürünleri bir kesikten hayat bulmaktadır! Ateistin teslis inancına göre bu çiçek; kozmik enerji, tabiat ana ve bencil gen üçlemesinin bir ürünüdür.

Akılsız/şuursuz hayvanlara kamuflajı, arıya boşluk bırakmadan petekleri, kuşa mühendislik harikası yuvayı yapmayı öğreten doğal seleksiyona ve bencil gene sonsuz teşekkür!

90

Bu balık ağzına doldurduğu suyu "Kafasını sudan çıkarmadan" dallardaki böceğe püskürtüyor. Böcek, basınçlı su nedeniyle düşüyor ve balığa kolay bir yem oluyor.

Ancak bir sorun var!

"Işığın kırılması sonucu hedef bulunduğu yerden farklı bir yerde düşüyor. Bunun tek çözümü, ışığın suda hangi açıda kırıldığını bilmek ve "atış" da bu açı farkına göre yapmak gerektirir. Ama bu balık, yaratılış gereği, bu sorunun üstesinden geliyor ve her defasında tam isabet kaydediyor.

SES TELLERİ

KULAKLAR

1-SES TELLERİNE UYGUN KULAKLARI İCAT ETMEK ŞUURLU BİR YARATILIŞI GEREKTİRİR. «TESADUF ASLA ŞUUR İÇEREN BİR İCAT YAPAMAZ ve ORGANLAR ARASI UYUMU SAĞLAYAMAZ. Bu ŞUURLU bir YARATILIŞI GEREKTİRİR»

2-ORGANLARIN BİRBİRLERİ İLE UYUMLU OLMASI ancak «AYNI YARATICININ ESERİ VE İCADI OLMASI» İLE AÇIKLANABİLİR. BU UYUMU HORMON SALGILAYAN ve HORMONLARIN ETKİLEDİĞİ ORGANLARDA DAHA İYİ GÖREBİLİRİZ. «CANILIK BİR BÜTÜNDÜR, PARÇA PARÇA İNŞA EDİLEMEZ»

3-VÜCUDUMUZDAKİ TÜM ORGANLARIN «BEYNE BAĞLANMASI ve YÖNETİLMESİ» YARATICI İRADEYİ GÖSTERİR. YARATICI İRADE, HER ORGAN İÇİN AYNI ŞEYİ YAPMASI İLE GÖRÜLÜR. ORGANLARIN HEPSİNİN BEYNE BAĞLANMASI AYNI İRADEYİ GÖSTERİR. AYNI YARATICININ ESERİ OLMAYAN ORGANLARIN BİRBİRLERİ İLE «İLETİŞİMİ, UYUMU, SİSTEM OLUŞTURMASI MÜMKÜN DEĞİLDİR.

4-TESADUF ASLA «ŞUUR İÇEREN İCATLAR, SESİ ELEKTRİK SİNYALINE DÖNÜŞÜREBİLİR» KULAĞI ve DİĞER ORGANLARI ADIM ADIM İNŞA EDEMEZ. Zaten, YARATILIŞ TEK HÜCRENİN(de yaratılışında) TAM CANLIYA DÖNÜŞMESİNDE GERÇEKLEŞİYOR.

ÇİZGİ FİLMLELER GERÇEKLIK ALGISI BOZULMUŞ İNŞANLAR HERŞEYİ MÜMKÜN SANIYORLAR. DOĞRU VE YANLIŞ VARSAYIMLARI DEĞERLENDİRMEKTE ÇOK ZAYIF OLMALARI «FİLM ve ÇİZGİ FİLMLELER ALGILARINA YAPILMIŞ SALDIRILAR

Bezuar keçisini yılan ısırıldığında keç, yüzlerce bitkinin içinden sütleğen bitkisini hemen bulur ve onu yer. Sütleğenin içindeki sıvıda öforbon maddesi var. Ve bu madde kana karışınca yılan zehrinin etkisiz hale getiriyor. Şaşırtıcı olan şey, keçinin günlük otlamalarında bu bitkiyi asla yememesi, sadece yılan ısırıldığında yemesi...

Bu keç kendini nasıl tedavi edeceğini nereden biliyor ? Deneme yanılma yoluyla doğru bitkiyi öğrense, gelecek kuşaklara nasıl aktarabilir ? Bezuar keçisi, ALLAH'ın üstün yaratma sanatına en güzel örneklerden biridir.

Newton yasalarına göre, evren mekanik bir makine gibi işlemekte, otomatik, art arda gelen ve tahmin edilebilir ihtimallerle çalışmakta idi. Ama izafiyet ve kuantumdan sonra artık, iki madde (mesela A ile B maddeleri) etkileşime geçince illa C maddesi ortaya çıkacak diye bir zorunluluk olmadığını öğreniyoruz! C, D, E şıkları söz konusudur. İşin daha ilginç, ortaya çıkabilecek olan bu şıklardan her birisi de başka bir madde ile (mesela F) ile etkileşime girince ortaya çıkma olasılığı olan alternatifler bir kat daha fazla artmakta (mesela G, H, I gibi) ve bu döngü her defasında, varlıkların etkileşimi oranında artmakta ve alternatiflerin tahmini her aşamada daha da zorlaşmaktadır. Ama evren tüm bu ‘kaos görünümüne’ rağmen tıkr tıkr işlemeye devam etmektedir. Çünkü her bir ihtimali bilen ve en doğru tercihi seçip işleme koyan; evreni yöneten 'Malik' ve 'Rab' olan Allah (cc) her an evrene müdahale etmektedir. “Allah her an iş üzerinde, her an yaratma halindedir!” (Rahman, 29) Ve'l-hamdü l'illahi Rabbim âlemin.

Big Bang'ı kim tetikledi? Cansızdan nasıl canlı oluştu? Canlı nasıl irade, akıl, vicdan, duygu sahibi oldu? Aklın ürünü bilim ve teknoloji kullanılarak, canlı türlerinden ozona her sistem bozulmakta, savaşlardan sömürüye dünya hızla sona yaklaşmaktadır! Tabiatın dengesi bozulmaya, nükleer ve teknik buluşlar insan neslini her yönden tehdit etmeye devam etmektedir. Bilim neden ürettikleri ile her şeyi hızla tüketmektedir?! Aklın ürünü olmayan (!) doğa, insandan önce uyum içinde bir bütün olarak tıkr tıkr işlemekte idi! Hani bilim insanları tanrı seviyesine (Homo Deus) çıkaracaktı?! Sonunda tabiat ana mı insanı cezalandıracak, kozmik enerji mi belamızı verecek?

91

olmaktadır? BM'nin yaraya merhem olduğu bir zulüm, IMF'nin kalkındırdığı bir ülke var mıdır? Kürtajdan eşcinselliğe neden her türlü olumsuz fikirler hep gündemde tutulmaktadır? Neden devamlı aile kurumu modern hayatın hedefindedir? Din savaşları mı yoksa komünist-kapitalist ve faşist nedenli savaşlar mı daha çok insan kaybına neden olmaktadır? İnsan hakları sadece beyaz ırktan olan Batılılara ait bir özellik midir? Sarı ırkı sömüren, siyah ırkı köleleştiren, Kızılderili ırkı yok eden hangi dinin temsilcileridir? Şoförsüz araçlar son teknoloji ürünü de, motorsuz, pilotsuz, benzinsiz, her tarafı açık olan dev uzay gemisi olan dünyamız değil midir? Bilim ve felsefe gibi iki pozitivist akım neden her seferinde bir önceki teorinin yanlışlığını kanıtlayabilmek ancak ilerleyebilmektedir? Bu, bilimin kutsanmaması gerektiğinin kanıtı değil midir?

Namazı küçümseyip meditasyona yönelmek, hurafeye karşı çıkıp astrolojiden medet ummak, tanrıyı inkar edip kozmik enerji/tesadüf ilah edinmek, akıllı tasarımı inkar edip akılsız maddelere akıllı sıfatı yakıştırmak, peygamber ve evliya kavramını reddedip, siyasetçi, terörist veya bilim adamlarından azizler devşirmek, yaratıcıyı reddedip yaratılana yaratıcı özellikleri vermek, bu evrenin yaratıcısı olmadığını iddia edip çoklu evren teorisini ileri sürmek, öncesiz ve sonsuz evren teorileri Big Bang ve Termodinamiğin 2. yasası ile yerle yeksan olmak gibi durumlardan ne zaman ve nasıl çıkmayı düşünüyorsunuz?

Seküler rasyonalistin din ve ritüellerini şöyle sıralasak hata eder miyiz acaba? Tanrı: Doğa; Kutsal kitap: Bilimsel (kabul edilen) eserler; Peygamber: İdeolojik, pozitivist veya medyatik idol; İlahi: Klasik, protest veya enstrümantal müzik; İbadet: Yoga, Feng şui, diyet; Sünnet: Moda akımları; Put: Lider, futbol takımı; Kutsal su: Şarap vb.; Tapınak: AVM, stadyum, konser salonu... Kısacası, aşağıda da görüleceği gibi dinsiz toplum asla yoktur, olamaz!

Ateizm bir inançtır! Evrimi savunanları, ne fosil kayıtlarının kendilerini yalanlaması ne de DNA'nın şifresinin bulunması evrimi savunmaktan alıkoymuştur! 'Evren Ezeli ebedi'dir' dediler: Big Bang teorisi ve entropi yasası gerekli cevabı bilimsel temelde verdiği halde, görmezden gelir, inkar ederler! Komünizm, yani dinsiz bir hayatın olacağını ileri sürdüler: Ne Göbeklitepe'deki kazılar ne de yıkılan komünist SSCB'den sonra ortaya çıkan devletlerdeki dini uyanış onları fikirlerinden vazgeçirdi! Ne tarih, ne bilim, ne psikoloji ateizmi doğrulamadığı halde, bir inanç olduğu için hâlâ savunucuları tarafından iman esas olarak savunulmaya devam etmektedir.

Naturalizm, "Her şey doğadandır ve sonsuzdan beri vardır" şeklinde özetlenebilecek bir fikir akımıdır! Ama bilim, evrenin 13.8 milyar yıl önce ortaya çıktığını söylemektedir. Yani hem madde hem de zamanın bir başlangıcı vardır! O halde evreni yaratanın, evrenin için de olamayacağı gibi, zamanın da bir başlangıcı olduğuna göre zamanın da için de olmaması gerekmektedir. Çünkü yaratan, yaratıkları ile sınırlandırılmaz! Hassas ayar konusu da bir problem olarak ateistlerin önünde önemli bir sorun teşkil etmektedir. Yaşamın ortaya çıkma ihtimali hemen hemen imkansızdır. Yerçekimi sabiti, kozmik sabit hep belli değerlere sahiptir! Kısaca ateistlerin anlamadığı temel sorun; Sebeplerin (termodinamikten çekim yasalarına, genlerden atomlara) ilah (yöneten, yaratan, akıl, irade sahibi) olmadığını kavrayamamalarıdır. Aracıları, vasıtaları aşp amaca, asıla ulaşamamalarıdır.

Dinsiz toplum olmaz ve imkansızdır!

"Dinsiz toplum yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 38) "Yıllarca (materyalist ve ateist bir emperyalist ülke olan) Sovyetler Birliği'ne tapmıştı Türk solu. (Gün Zileli, Yarılma, s. 375) "İnsanlar siyasi otoriteleri de ilahlaştırmıştı." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160) Doğu Perinçek

çevresine put kırıcı bir izlenim veriyordu. Ama Che Guevara putuna saldırırken, 'başka bir puta, Mao Zedong putuna' sarılıyordu. (Yarılma, s. 344) İstanbul'daki Maocular içinde güçlü bir Çin Komünist Partisi tapıncı/tapınma hali söz konusuydu. (Yarılma, s. 376) Solcu kesim arasındaki ayrılıklar ve bunların kendi dergilerine yansımaları sonucu yazılanlar, sanki her bir satır 'Allah kelamıymış' gibi, Yahudilerin dini metni olan 'Talmutik' bir dille kaleme alınıp okunuyordu. ÇKP'nin çevirileri, her cümle 'bir dinsel kelam havasında' okuyucuya sunuluyordu. (Yarılma, s. 378) Maocu her gencin arka cebinde Mao'nun idolojik kitabı olan 'Kızıl Kitabı'n Türkçe versiyonu bulunuyordu. Bir 'müminden' farkımız yoktu. (Yarılma, s. 434)

Dinsizlerin de sünnet, ritüel, idol/şeyhleri vardır: "Kur'an-ı Kerim Müslümanlara rol model olarak Peygamberimizi (Ahzab, 21) gösterirken, 1970'li yıllardan itibaren şiddet eylemi gerçekleştiren Marksist devrimci sol gruplar en fazla Mahir Çayan'dan etkilenip onun hayatını model olarak kabul etmekte." (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 549) iken, Deniz Gezmiş ise arkadaşı Mustafa İlker Gürkan'a, "Che Guevara'nın yoluna inanıyorum" diyordu. (Turhan Feyizoğlu, Deniz, s. 220) Materyalist devrimci gençler Che Guevara gibi sakal bırakmaya, onun giymiş olduğu botlara benzer ayakkabılar, giymiş olduğu parkaya benzer giysiler giymeye başlamışlardı. (Feyizoğlu, Deniz, s. 204) İslam'da temizlik ne kadar önemli ise, bir dönem de devrimci sol örgütler arasında 'yıkınmamak' bir devrimcilik ölçütü olarak kabul ediliyordu. (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 240)

Yusuf küpeli, 'Sovyetler Birliği'nde Faşizm var' diyenleri 'kaz kafalı' olarak nitelendirirken (Feyizoğlu, Mahir, s. 283), Mahir Çayan da Sovyetler Birliği'ne 'kahrolsun' denilemeyeceğini haykırmakta idi. (Feyizoğlu, Mahir, s. 117)

"Marxizm'in kendisi de, zaman içerisinde bir din haline gelmiş, taraftarlarınca kutsallaştırılıp yayılmaya çalışılmıştır. Önde gelenleri de tanrılaştırılmıştır. Dinsizlik, sorgulanmasına dahi izin verilmeden fetiş (put) durumuna getirilmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 142) Onlara göre "Marx, İsa ya da Muhammed düzeyinde 'dini' bir önder olarak düşünülmelidir." (R. Heilbroner, Inescapable Marx, s. 134)

Tanrıyı inkar eden bir sistemi savunan SSCB'de "Parti doruğuna tırmanabilen kişiler, Tanrının yeryüzündeki gölgesi olan devletin de üstüne çıkınca, otomatikman Tanrılaştılar. Sovyet sosyalizminde kişiye tapınma hastalığı yayılır." (Sosyalist lider Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Çin Halk Cumhuriyeti, Sosyalist Gazetesi, Yıl: 1, Sayı: 2, 7.2.1967) 26 yaşındaki Alman vatandaşı Cihan Kendal, Alman Saaeland eyaletinden Suriye'ye gitmiş, PKK/PYD'ye katılmıştı. 2012 Newruz kutlamaları için şu tespitte bulunmaktadır: "Kürt halkı ile PKK arasındaki bağı gördüm, tıpkı bir din gibiydi." (Akit, 27.4.2016)

Dini reddeden toplumlar, kendi ideolojilerini bir din haline getirmişlerdir: "Marksizm'in kendisi de 'inanmaya' çağırmakta, ikna yolu ile değil, baskı ve şiddet kullanarak kutsallaştırmaya layık gördüğü şeyi, insanların da kutsallaştırması istemektedir. Kendisi, devleti tanrılaştırmak ve ona tapmaya çağırmaktadır. Bilim mihrabında secdeye çağırmaktadır. Politbüro'ya bir kutsallık ve itibar elbisesi giydirilmektedir. Bunlar, bir avuç kapitalist tekelinin karşılığı olan 'tekelcilerdir.' Kapitalizmin politbürosu sermaye sahipleri; Komünizmin sermayedarı politbüro'dur! Fark sadece bu kadar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, 153-158) Leninizm Yaşayacak. (Kurtuluş Aylık Sosyalist Dergi, Eylül, 1991; İlerici gençlik, 21 Ocak 2024)

"Hayatının sonlarına doğru 68 nesline "oportünist" diye adlandırılan ve daha sonra siyasi bilgiler fakültesi sosyalist fikir kulübünden de ihraç edilecek olan Sadun Aren'e, zamanında devrimciler 'mürşit' gözü ile bakarlardı." (Turan Feyizoğlu, Mahir, s. 136) "68 neslinin devrimcilerinden Muharrem Kılıç, sosyalizm için çalışmak bizim için 'ibadet düzeyinde bir militanlık' demekte

idi." (Turhan Feyzioğlu, FKF, s. 125) Sendikacılar, TİP lideri M. Ali Aybar'a 'Allah' derlerdi. 'Kible' Sovyetlerdi. TKP ulaşılmaz bir yapı olarak 'kutsanırdı.' İsmail Bilen, çevresince 'tapılan biri' idi. (Naciye Babalık, Türkiye komünist partisi'nin sönümlenmesi, s. 74, 114, 133, 221) Köylere TİP'ni anlatmak için çıktıklarında devrimci gençler imamı taklit edip abdest alıp namaz kılarken (Gün Zileli, Yarılma, s. 226), şehirlerde ise fakültelerin küçücük mescitlerine girip içeridekileri dövüp mescidin içini tahrip etmekte, sadece dolabında Kur'an var diye öğrencileri yurttan sokağa atmakta idiler: İzmir yüksek İslam enstitüsü öğrencisi Çorumlu Erol'un öğrenci yurdundaki dolabında, sadece Kur'an-ı Kerim olduğu için devrimcilerce, 'bu yurttan yarın seni görmeyeceğiz' denilerek hemen kovulmuştu. (Mehmet Yazıcı, Unutulmayan Anılar, s. 160) 9 Aralık 1970 tarihinde ODTÜ'de Deniz Gezmiş'in liderliğini yaptığı bir grup, mescidi basmış ve 'namaz kılan öğrencileri döverek' mescitteki eşyaları tahrip etmişlerdi. (Emin Demirel, Terör, s. 918) Yusuf Küpeli: "Kahrolsun Rusya" diye bağırırız, buna da izin vermeyiz, biz komünistiz." (Turhan Feyzioğlu, Mahir, s. 117) derken, ölüleri için de, "Dört savaşı daha 'devrimcilerin cennetinde' onlara katılıyor." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 157) şeklinde dini söylemler yapıyordu. Komünist SSCB'nin lideri Kruşçev, Komünist parti kimliğine bakışını şu cümlelerle açıklamakta idi: "Partili komünist benim 'kardeşim' sayılırdı, hatta 'ondan üstündü.' Büyük mücadelemize olan ortak 'inancımıza, görünmez bağlar ile' bağlıydık. Komünizmin kurulması benim için 'kutsal' bir şeydi, komünist harekete katılan herkes benim için bir 'aziz' idi." (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 84) "Polo, 'Che'ye tapınmayı bir din' gibi sürdüren bir topluluğun başı iken," (Jean Cormier, Che Guevara, s. 160) Che, yandaşlarınca da, 'gerilla İsa Mesih' diye anılmakta idi. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 424) biri idi. PYD elebaşı Salih Müslim'in eşi Ayşe Efendi, Abdullah Öcalan'ı 'peygamberlerin peygamberi' ilan etmişti. (6 Mayıs 2024) Komünistler Lenin ve Stalin'i birer kutsal kişiliğe yükseltirler. (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 65) Lenin'e göre de, "Marxizm her zaman doğru idi." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 44)

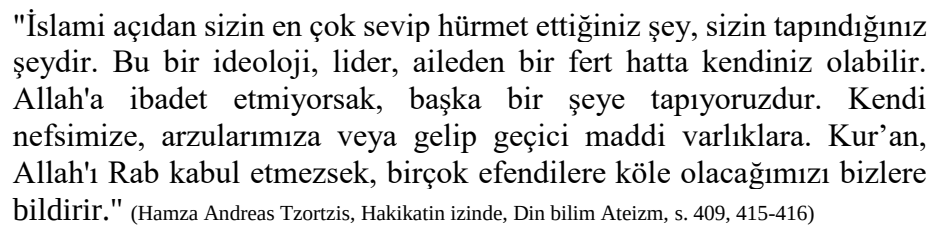

YDG-H Kurdistan
@YdghKurdistan

Önder Abdullah Öcalan bir şey yapmışsa bildiği vardır. Sorgulamak biz aciz kulların haddine değildir, Önderliğin sözleri bizim için ayettir!

“Karl Marx, komünist ihtilalin sanayi gelişiminden dolayı İngiltere veya Almanya'da olacağını düşünmüştü. Lakin bu ihtilal Rusya'da meydana gelmiştir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 221) ve o devlet tüm baskılara rağmen 100 sene bile yaşanamamıştır!

Hobsbawm'ın Önerisi: Silahsız peygamber Marx ikinci kez doğsun! Karl Marx'ın mirası, silahsız bir peygamber olarak, inkar edilemez. (Bianet, 22 Ocak 2011) Aynı doğrultuda, Bolşevik Nikolay Gerigey 1903 yılındaki parti kongresi öncesi delegelere hitaben yaptığı konuşmada şunları söylüyordu: “Sayın Lenin işçi sınıfı için ikinci bir peygamber gibidir!” Dolayısı ile, Yılmaz Çetiner'in bir eserinin adının da ‘Mao'ya Tapanlar’ olması artık kimseyi şaşırtmamaktadır. “BDP mitingide 'Apo Peygamber' pankartı. YSK'nın kararını fırsat bilerek terör estiren BDP'lilerin düzenlediği bir eylemde Kürtçe “Kürtlerin Peygamberi Apo” pankartı açıldı. Yeni Akit, PKK yöneticisi Tuncelili Ali Haydar Kaytan'ın örgüt mensuplarına ders verirken ki şok bir ses kaydına ulaşmış, ses kaydının dökümü 22 Nisan günü sürmanşetten yayınlamıştı. Ses kaydında PKK yöneticisi Ali Haydar Kaytan, kampta teröristlere “PKK, peygamberlik geleneğinin yeniçağa uyarlanmış biçimidir. Önderlik de bir bakıma ‘Çağdaş İbrahim' oluyor. Apoculuk yeni bir dindir” diye ders veriyordu.” (memleket.com.tr, 25 Nisan 2011) HDP

[illegible]

Materyalist bir ideolojiyi savunan ateist terörist PKK lideri Öcalan ve Hz. Muhammed: Abdullah Öcalan "Konuştuğu zaman herkes alkışlardı, bir odaya girdiğinde herkes ayağa kalkardı, bir karar aldığına hiç kimse karşı çıkmaz ya da sorular sormazdı." (Aliza Marcus, Kan ve inanç, PKK ve Kürt hareketi, s. 355) Hz. Muhammed: "Acemlerin birbirlerini yücelterek kalktıkları gibi siz de ayağa kalkmayın." (Ebu Davud, Edep 153), "Hristiyanların Meryem oğlunu (İsa'yı) övmekte aşırı gittikleri gibi siz de beni övmeye aşırılık göstermeyin. Şüphesiz ki ben Allah'ın kuluyum. Onun için bana 'Allah'ın kulu ve resulü' deyin." (Buhari, Enbiya, 48) Sahabe Peygamberimize "ey Allah'ın resulü bu Allah'ın vahyi mi yoksa sizin görüşünüz mü?" diye sorar, Peygamberimizin "Bu benim görüşüm" demesi üzerine sahabe de kendi görüşlerini ifade eder ve bu istişareler sonunda ortak bir sonuca ulaşıldı. (Zeyni Dahlan, es-Siretu'n-nebeviye, I/196) Sonra da ateistler bizi bağnaz, tutucu, dogmatik, eleştirel düşünmeyen kişiler olarak nitelendirir!

"Bazı yalancıları tapu ve totemleştiren ateistler aslında hazreti Resul aleyhisselam'ı kıskanmaktadırlar." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 128) "Lipidus: Hz. Muhammed'in açık tebliğinin ilk yılları hayal kırıcıydı. Tebliği neredeyse toptan bir muhalefetle karşılaştı. Bernard Lewis: Başlangıçta pek az taraf kazandı. Bunlar da fakir tabakadandı. Hz. Muhammed, Platon gibi antik Yunan medeniyetinin beşiğinde doğmamıştır. İskender'in askeri başarısı, için de yetiştiği topluma bağlanabilir. Napolyon, Fransız Devriminin çocuğudur. Lenin, zaten kendisi olmadan önce var olmuş bir hareketin önderidir. Nebi'nin içinden çıktı toplum kadar ilkel, donuk ve yeniliğe kapalı olanını bulamayacaksınız. Peygamber hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti. Edward Gibbon: Muhammed'in yetenekleri, bizim nazarımızda takdir edilmiştir. Ama başarısı, belki de hayranlığımızı çok daha fazla çekmiştir. Onun başarısı, ölümünden sonra devletleri paramparça olan İskender ve Timur'la da kıyaslanacak gibi değildir. O, fikirleri peşi sıra terk edilen Lenin gibi de değildir. Michael Hart: Dinsel ve din dışı etkilerin bu emsalsiz karışımı Muhammed'in, insanlık tarihindeki en etkin kişi unvanını hak ettiğine inanmama yol açmaktadır." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 396-406) Montgomery Watt: O, olumsuz şartlara rağmen çoğu kere hata yapma şansı olmaksızın, ama daima erişeceğinden emin olarak hedefine doğru ilerlemişti. (What, Muhammed Medine'de, s. 105)

Öcalan PKK'ya silah bırakma ve kendini feshetme çağrısı yaptı. Cumhuriyet tarihinin en uzun ve kapsamlı isyan ve şiddet hareketi olan PKK'nın; güç ve taban bulması, demokratik siyaset kanallarının kapalı olmasından kaynaklandığı" belirtti ve "Aşırı milliyetçi savruluşunun zorunlu sonucu olan; ayrı ulus-devlet, federasyon, idari özerklik ve kültüralist çözümler, tarihsel toplum sosyolojisine cevap olamamaktadır." dedi. (BBC, 26 Şubat 2025)

'Gençleri dininden eden video' diye reklamı yapılan yazılarımızdan oluşan cevapların başlıklarını aktaralım.

Evren tanrı yerine farklı bir varlık tarafından yaratılmış olabilir mi?

- * EVRENİN DIŞINDAN BİR CANLI
- * UZAYLI BİR IRK
- * BAŞKA BİR CANLI İÇİNDE OLMAMIZ

Biz ona Allah diyoruz.

O uzaylıları kim yarattı?

Ateizm değil, panteizm denir buna

“Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini anlayamadığımız için ateistleri anlayamıyorsunuz” diyen E. Aydal’a cevaplarımız ‘Allah’ın varlığının ispatı’ ve ‘Evrım’ adlı yazılarımızdadır. Allah’ın varlığını bilimsel ispat isteyen ateistin bu talebi, Tanrının atomlardan oluşmasını beklediği anlamına gelir. Bilim, atomlardan oluşanı deneysel olarak inceleyebilir. Bilim, yaratılmışlar arasındaki ilişkinin matematiğe dökülüp kategorize edilmesinden ibaret bir ‘yaratılanı anlama’ çabasıdır. Ama O (cc) atomlardan oluşmayan (Şura, 11) dolayısıyla laboratuvarında deney gözlemle elde edilebilecek bilgilerle değil, tarih, felsefe, adli tıp gibi bilimsel olan ama deneysel olmayan bilim dallarında olduğu gibi, varlığını ispat edebilecek argümanlarla varlığına deliller getireceğimiz en Yüce varlıktır. Kötülük problemi ve doğal afetler konularına cevabımız ‘Kader’ adlı yazımızdadır. “Neden diğer dinler değil de İslam?” Bakara 170. ayet zaten dinleri araştırmamızı emreder! Kur’an sorgulamaya davet eder, taklidi değil tahkiki imanı önceler. Neden İslam? Çünkü diğerleri bozulmuş, tevhid dini olma özelliklerini kaybetmişlerdir. İslam ise barış, adalet, huzur ve en hümanist olan tek mantıklı dindir! Bu konuda, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘Papa ve İncil’, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazılarımıza bakılabilir. Hz. Musa yaşasaydı? ‘Ateistlere cevap’ adlı yazımızda konu ele alınmıştır. İslam, Hz. Adem’den itibaren gelen dinin adıdır. ‘İslam, Tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza bakılabilir. İslam’ın savaşa bakışı, barış dini olması konularına cevaplar, ‘İslam Savaş hukuku’, ‘İslam Barış dinidir’ adlı yazılarımızdadır. Meleklerin yardımı ne demek? ‘Ateistlere cevaplar’ adlı yazımızda bu konu açıklanmıştır. Allah kalpleri mühürler mi? Aynı başlıklı yazımıza bakılabilir. İslam ve kadın, eşcinsellik gibi konular da aynı başlıklı yazılarda ele alınmıştır. İslam ve akraba evliliği aynı başlıkta ele alınmıştır. Dua işe yarar mı? ‘İslami emir, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir. Kur’an ve bilim konusu aynı başlıkta ele alınmıştır. Kul olmak mı birey olmak mı? sorusuna cevap, ‘Kul olmak’ başlıklı yazımızdadır. Videonun sonuna doğru “Ateistler ‘Her şey tesadüfen bir araya geldi’ diyor ifadesi yanlıştır.” diyen Efe Bey’i videosunun başındaki yukarıda verdiğimiz cümlesi yalanlamaktadır! Ki tesadüfü savunmadıkları iddiaları, ‘Evrım teorisi’ adlı yazımızda delillerle çürütülmüştür! Kuran, evrenin yaratılışını (Enbiya, 30), insanın yaratılışını (Kıyamet, 37), atalarımızın dinini (Bakara, 170), peygamberi (Yunus, 38) ve en nihayetinde Kur’an, bizzat Kuran’ın kendisini sorgulamamızı ister. (Nisa, 82)

Materyalist devrimci ve evrimci sol yobazlar

68 nesli başta, İslam karşıtı sosyalist kesim, "Biz Amerikan filosunu ülkeden kovarken, siz yobazlar hâlâ dogmatik düşünceleri savunuyorsunuz" derler. İnsanın kınadığı şey başına gelmeden ölmezmiş. Aynı kesim, Amerikan emperyalizmine karşı iken, kendilerini kullanan İngiliz emperyalizmine hizmet ettiklerinin hiçbir zaman farkına varamamışlar ve darbe zamanlarında hepsi Avrupa’daki ‘kürkçü’ dükkanlarına dönmüşlerdir. Zaten günümüzde de başta PKK/PYD hepsi ABD maşası oldular! Askeri hapishaneden, ‘herkesin haberi olduğu halde’ tünel kazarak kaçabilmişler, arananlar listesinde adı yazılı iken kimliğini verdiği polis tarafından serbest bırakılabilmişlerdir! (Turhan Feyizoğlu, Mahir, s. 456, 474, 523. Ayrıca Gün Zileli, ‘Yarılma’ ve ‘Havariler’ adlı eserleri) Ama hiçbir zaman bu kesim bunlardan bir ders çıkarmamış, hâlâ maşa olarak İngilizlerce kullanılmaya devam edilmektedirler! İslami kesimi dogmatik olarak nitelendirilenler, ‘geçmişte’ hiçbir zaman bilimsel olarak ispat edilemeyen evrimi bir inanç gibi savunmakta, ‘günümüzdeki’ tek evren olgusuna alternatif olarak ileri sürdükleri ‘paralel evren, çoklu evren’ teorileri ile çelişkiye düşmekte, ‘gelecekte’ dinsiz bir toplum olacağı beklentisi ile, ütöpik bir hayal dünyasında yaşamaya devam etmektedirler.

Bizler ‘cinler vardır, bizden farklı bir boyuttalar’ derken bunu kabul etmeyen ve bilim dışı ilan eden bu kesim şimdi paralel evren teorisini savunmaktadır!

'Sigara içmek yasaktır' yazısı, sigara içene ceza verebilir mi? O yasayı çıkaranlar ancak o hükmü uygulamaya gücü yetenlerdir! Ama ateistler, tabiat kuralları dedikleri şeylerin 'hem yaratıcı ve hem de uygulayıcı' olduğunu ileri sürmektedirler!

Hindistan'a gitse toplum içinde inek eti yiyecek cesareti kendinde bulamayacak modern sekülerler, Türkiye'de oruç tutanların gözü önünde yemek yiyen kendilerine bir de saygı gösterilmesini beklemektedirler! Halbuki saygı karşılıklıdır!

Ateist diyor ki, 'İslam köleliği kaldırdı ise Müslümanlar neden köle ticareti yaptı?' Bu soruyu, namaz kılmayan, içki içen, zina eden ama kendine sorulduğunda, "Elhamdülillah Müslüman'ım" diyen insanlarla çevresi dolu olan ve ateizmi savunurken ölenleri cenaze namazı ile kaldıranlar sormaktadır.

"İrmaklarından şaraplar akacak diyorsun, Cennet-i ala meyhane midir?" Ömer Hayyam'ın şiirinden hareketle biz Müslümanları tahkir etmeye çalışanların kendileri aslında ahireti meyhaneye gibi algılamaktadır. Can Yücel'in mezarı ve Cihat Tamer'in, Ferhan Şeysoy'un cenazesindeki konuşmaları buna en büyük delildir! "Geçen cuma Yücel'in ölüm yıldönümü nedeniyle mezarlığa gelenler, "Yücel'in vasiyeti" diyerek şarap içmiş, ardından mezara şarap dökmüştü." (Milliyet, 20.08.2011) Tiyatrocu Ferhan Şensoy'un cenaze töreninde konuşan oyuncu Cihat Tamer: "70 senedir bu ülkeyi din bağımlısı hükümetler yönetiyor. Ona rağmen 70 senedir inadına tiyatro yapıyoruz. Şimdi o (Ferhan Şensoy) Rasim'ine kavuştu. Münir Ağabey'ine, Erol Ağabey'ine kavuştu. Hep birlikte 'orada bir meyhanede' kafayı çekiyorlardır." (Cumhuriyet, 3 Eylül 2021)

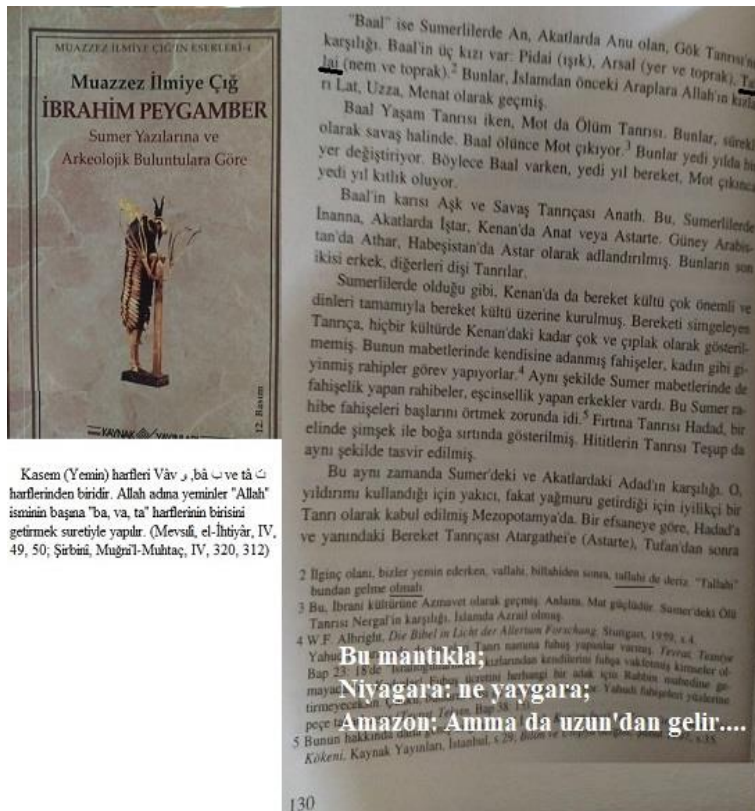
Materyalist beddua: Ey Ateist arkadaş, revizyonist ilan edilen bir oportünist olasın, komprador olasın da gosist ilan edilesin, konformist bir lümpen olasın da tabiat ana seni ıslak tuvalet terliği ile dövsün, kozmik enerji seni çarpsın, bencil genler senin kuyruğunu düşürmesin, Big Bang patlamasaydı da içinde kalaydın, paralel evrenlere gelesin, Leninizm ile Maoizm arasında kalasında başına liberalizm düşsün, komünist Çin'de sendikasız işçi olasın, yükselen burcun keçi burcu olsun, birana su katsınlar, votkan sahte alkolden yapılsın, peygamberin Darwin, Marx, Mao ve azizlerin olan Deniz ve Che, kutsal kitabın Das Kapital ve kırmızı kitap belanı versin, kapitalist gardırobun sosyalist sloganlara gelsin, ışıklar içinde uyuyasın.

"Bir sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali milyarda birdir. Birkaç sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali trilyonda birdir. Onlarca sorunun virgülüne kadar aynı olma ihtimali katrilyonda birdir" (Sözcü, 2.8.2022) KPSS'de sorular aynı çıkmış ve bu ihtimaller kanununa göre imkansızmış! İyi de ey evrimi savunan arkadaşlar! Siz sonsuz sayıdaki ihtimal dışı olasılığı evrim adına onaylıyor, savunuyorsunuz! ('Evrin' adlı yazımıza bakılabilir!) Sizin bakış açınıza göre bu soruların örtüşme ihtimali çok normal ve sıradan olması gerekmez mi? İşinize

gelmeyince evrimsel mantığı neden reddediyorsunuz?! Yok eğer, "Bu kadar tesadüf olması imkansız, biri bunu ayarladı" diyorsanız, bu bakış açısını evrende olan kurallara neden uygulamıyorsunuz?!

Mısır püskülü, kiraz sapı, limon kabuğu faydaları artık herkesçe bilinmektedir. Yani değil meyvenin kendisi, artığı bile şifa kaynağıdır! Yani Rabbimizin yarattığı her şey geri dönüşümlü ve faydalıdır! Peki bilimde geline zirveye rağmen ya insanların yaptıkları ve atıkları?!!

Ateist mantık, ilmi ahlak!

Mehmet Bulgen
42 dk. · 🌐

Hawking burada diyor ki "bir çok insan zamanın bir başlangıcı olduğu fikrini muhtemelen ilahi müdahaleyi çağırıştırdığı için sevmeyiz." Ancak bizimkiler her nasılsa bunu "ilahi kudrete şamar patlattığı için sevmeyiz" diye çevirmişler.

smack of sth: hoşla gitmeyen bir şeyi hatırlatmak!

[illegible]

one could not use them to determine what would happen afterward, because predictability would break down at the big bang.

Correspondingly, if, as is the case, we know only what has happened since the big bang, we could not determine what happened beforehand. As far as we are concerned, events before the big bang can have no consequences, so they should not form part of a scientific model of the universe. We should therefore cut them out of the model and say that time had a beginning at the big bang.

Many people do not like the idea that time has a beginning, probably because it smacks of divine intervention. (The Catholic Church, on the other hand, seized on the big bang model and in 1951 officially pronounced it to be in accordance with the Bible.) There were therefore a number of attempts to avoid the conclusion that there had been a big bang. The proposal that gained widest support was called the steady state theory. It was suggested in 1948 by two refugees from Nazi-occupied Austria, Hermann Bondi and Thomas Gold, together with a British, Fred Hoyle, who had worked with them on the development of radar during the war. The idea was that as the galaxies moved away from each other, new galaxies were continually forming in the gaps in between, from new matter that was being continually created. The

Employment Status	Percentage
Employed	85
Not Employed	15

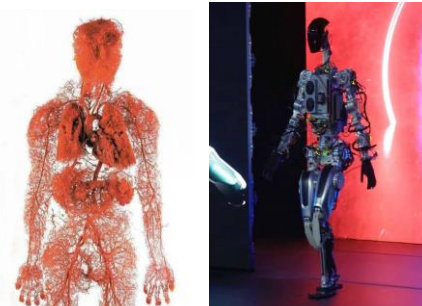
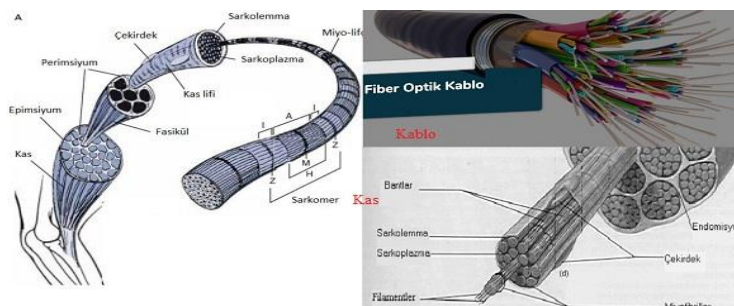
[illegible]

**ZAMANIN
KISA TARİHİ**
Büyük Patlamadan Kurşun Deliklere
Çeviri: Ayhan İsmailoğlu

STEPHEN W. HAWKING
Fizik, Evren ve İnsanlık

Kulaklığının kablosu birbirine dolanırken, bir insan vücudundaki toplam 160.000 km uzunluğundaki damarları birbirine karıştırmadan vücuda dağıtanı inkar edene ateist denir! ‘Tesla Bot’ olarak da bilinen ‘Optimus’, bir robotik insansıdır. Müslüman ona bakıp insanla kıyaslayarak Allah'ın ilmini kudretine görürken ateist ise ona bakarak bilimi ilahlaştırıp Tanrı'yı inkar etmektedir!

Evrimeci ateist akıl! Kas: Kendini tamir edebilme özelliğine sahip, zarar gördüğünde alarm verir. Ama bu özellikleri olmayan fiber kablo ‘teknoloji ürünü’ iken, kas/damarlar kendiliğinden

oluşturmuştur! Ey ateist arkadaş, dünyaya toprak olmak için mi geldik? Tüm yaşadıklarımız, sevinçlerimiz, üzüntülerimiz sonunda pis, değersiz toprak olup yok olmak için mi idi? Sonsuz bir mutluluk ihtimali, daha insani, vicdani ve akli değil midir?!

Ateizmde intihara övgü

Chamfort'un intihar felsefesi. Koyu bir nihilist/anlamsızcı/bilinemezci olan Chamfort'a göre yaşamak bir hastalıktır. Ölümse ilaç. Krallar ve papazlar, intihar öğretisini yasaklayarak, köleliğimizin devamını sağlamak istemiştir. 13 Nisan 1794'te kafasına sıkığı kurşun, gözünü parçalamakla birlikte onu öldürmeyince, boğazını keserek intihar etmiştir.

Marquis de Sade. Ateist olan Sade'nın tek ahlaki pusulası doğadır. Onun gözünde insan bir böcekten farksızdır. Ve doğa hayatı ölümle besler. O nedenle cinayet iyidir, toplu cinayet en iyisidir. (John Attarin, "Dostoyevsky vs. the Marquis de Sade", Modern Age, Güz 2014) O, şiddete, suça, ölüme ve hazza kıskırtır. Edebiyatında bunları yüceltir. Ne kadar aykırı ve sapıkça olursa olsun, her türlü arzuyu sınırsızlaştırır. (Georges Minois, İntiharın Tarihi, İstemli Ölüm Karşısında Batı Toplumu, s. 291)

Arthur Schopenhauer. Schopenhauer'a göre hayat bir çeşit hatadır. Var olmak dayanılmaz bir ıstıraptır. O yüzden ölüm doğuma göre daha iyidir: "Hiç doğmamış olmak, doğmuş olmaktan çok daha iyidir." (Arthur Schopenhauer, On the Suffering of the World, 1850, s. 21)

Michel Foucault. 1979 yılında, Fransa'nın ilk gay dergisi Le Gai Pied'in ilk sayısında intihar üzerine bir yazı yazar. "İntihardan daha güzel, daha derin düşünülmeyi hak eden başka bir tutum olamaz. Hayatımız boyunca intiharımız üzerinde çalışmalıyız." (Michel Foucault, "Passion According to Werner Schroeter", Foucault Live: Collected Interviews 1961-1984 içinde, ed. Sylvère Lotringer, New York: Semiotext, 1996, s. 314) der.

"Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: "Neden hepimiz intihar etmiyoruz? Dünya görüşünüz öğrencilere ve pek çok insana sahiden bu izlenimi veriyor. Size göre hepimiz bir hiç sayesinde, tesadüfen birleştik ve yine bir hiçe döneceğiz. Bir efsaneye inanmak, size inanmaktan iyidir, çok daha iyidir. Ayrıca, sizin dünya görüşünüz insanları endişeye, uyuşturucu bağımlılığına, şiddete, nihilizme, hedonizme, Frankenstein bilimine ve 3. Dünya Savaşı'na sürükler, dünyada cehennemi yaşatır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103)

Akıl, irade, kudret sahibi bir insan toprak, su ve güneşten aşağıdakileri yapabilirken, başka bir ilim, kudret ve güç sahibi bir akıl da, bu mekanizmaya minik bir dokunuşla neler meydana getiriyor! "Hiç düşünmez misiniz?" (En'am, 50, 80; Hud, 30; Mü'minun, 68, 85; Saffat, 155; Ali imran, 65)

Ateistler, 'bilimde sorgulanamayan hiçbir şey yoktur' dedikleri halde, bilimsel olarak ispat edilemeyen evrimi, eşcinselliği sorgulayanları 'adeta tekfir' etmektedir!

Parlak zekalı ateistler: Ateist Dennett, ateistleri "parlak zekalı" olarak tanımlamaktadır. (Armstrong, Tanrısız ahlak, s. 27) İddia: 'Ateistler parlak zekalıdır.' Kaynak; Ateist Dennett!

Ateist kafa: Ateistler bir taraftan İslami fetihleri ganimet güdüsü ile açıklamaya çalışırken bir taraftan da 'müellefe-i kulüb'a devlet tarafından yapılan yardımları Müslüman olmaları için verilen rüşvet diye yorumlamaktadır! Müslüman'ın amacı para ise neden dağıtsın? Dağıtıyorsa, canı pahasına kazandığı bu parayı neden Müslüman olmayanlara versin? Demek ki ortada maddi menfaat, para, ganimet hırsı, dünyalık diye bir şey yok! Ayrıca, ateist kesimin idollerinden "Che, kamyona, ölülerin yanına mümkün olduğunca çok ganimet yüklerken." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 158) Müslümanlar "savaş halinde iken yendikleri düşmanların mallarına el koymayıp ne yapacaktı? Mesela, düşmanların bizi öldürmek için kullandıkları aletleri, ceplerindeki paraları, sakladıkları silahları almayacakmışız ki, biz oradan gittikten sonra arkadaşları onlara alsın, bizi öldürmeye, öldürmek için finansman arayışlarına devam etsin. Mantık bu yani." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s.184) Sanki böyle yapınca ateistler 'daha çok' Müslümanları eleştirmeyecek! Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımızdaki 'Ganimet iddiası' başlıklı yazıyı tavsiye ederiz.

Ateist akıl: Eskiden ateistler evrenin ezeli ve mekanik bir şekilde çalıştığını ileri sürerdi. Son yüzyılda ise kaos teorisini, izafiyet ve kuantum teorilerinden hareketle ileri sürmeye başlamışlardır. Halbuki aslında ateistler evrende kaos değil, sadece insanların zihinlerinin çözemeyeceği kadar karmaşık alternatifler zincirinin sonunda, yine bir düzenin devam 'ettirildiğini' itiraf edememektedirler! Detay için, 'Ateistlere cevaplar' adlı yazımızdaki 'Evrende kaos mu var düzen mi?' adlı yazımızı tavsiye ederiz.

101

Dünyada, metres adı altında kullanılıp atıkları kadınlara aldırmayan veya genelevde çalışan sistem kurbanı kadınları 'seks işçisi' adı altında onaylayan materyalistler, ahiretteki huri kavramı üzerinden İslam'a saldırmaya çalışmaktadır! Detay için, 'Ateistlere cevaplar' adlı yazımızdaki 'Nebe 33 ayetinin açıklamasını bulamadım' başlıklı yazımızı tavsiye ederiz.

'Çamurdan ilkel çorba insana dönüşür' dersin bilimsel, pozitivist bir evrimci, 'çamur insana; asa yılanı dönüşür' dersin dogmatist bir dinci ilan edilirsin!

Ağır sanayi devrimi nasıl yerini kodlama ve yapay zeka devrimine bıraktıysa, ateistlerin de mekanik evren modeli evrenin kodlama ile devam ettiği gerçeği ile çökmüştür.

Saatın mekaniğini teknoloji diye alkışlayan ateist kafa; biyolojik saat olan uykuya, alarm mekanizması olan sinir sistemine, refleks ve içgüdü davranışlarına tesadüf diyerek küçümsemektedir!

Seküler deist kesim mimari ilerledikçe yaratıcının büyük bir mimar olduğunu düşünür ve ona 'Evrenin ulu mimarı' derler. Daha sonra bilim geliştikçe, mekanik evren görüşü bilime hakim oldu ve tanrı bu çarkı yaratan ve döndüren şeklinde anlaşıldı. İzafiyet ve kuantum teorisi ile enerji ve dalga boyu âleminde yaşadığımız anlaşılınca O'na 'kozmik enerji' adı verilir. Şimdi evrenin kodlama ile ayakta durduğu anlaşılınca bakalım Yaradan'a seküler kesim ne isim verecek? İnsan devamlı mükemmellik peşinde koşar. Var olmayan şey istenmez. Demek ki, mükemmel olan bir yer ve en mükemmel olan bir varlık vardır! Eskiden sadece tuğlalardan oluşan bina gibi hayal edilen evrenin daha sonra matematik ve mekanik bir sistem gibi olduğu

anlaşıldı. Ama artık son zamanlarda bir de buna kodlama/şifreleme sistemi eklendi. Bu sadece şu ana kadar fark edebildiklerimizdir! Demek ki tüm bunların ortaya çıkmasına neden olan varlıkta tüm bu bilgiler vardır. Ateistler tüm bu bilgileri şuursuz atomlara izafe ederlerken Müslümanlar akıl, irade, kudret sahibi Allah'a izafe ederler. Sizce hangisi daha mantıklı ve rasyonel? Eğer akılsız atomların tümü bitki, hayvan ve insan neslini oluşturuyor ve tümü bir amaç doğrultusunda birbirleri ile uyum içinde hayatlarına devam ediyorsa, bu, akılsız varlıkları bir amaç doğrultusunda yöneten birinin olduğunu gösterir. Bir araba vidasını toprağa atıp sonra da topraktan bir araba çıksa idi herkes bu teknolojiye hayran kalırdı. Ama herhangi bir bitkinin bir tohumunu toprağa atınca ağaç ortaya çıkmaktadır ama kimse bunu önemsemez! Neden? Çünkü insanlar bu yüksek teknolojiye alışmış, fark bile etmiyor artık...! Kaos teorisini ileri sürenler, evrimin basitten mükemmelliğe doğru tekamül ettiğini savunan kesimin aynı olması da ayrı bir paradokstur! Sanatkâr, sanattan önce var olmalıdır. Ateistlere göre sanat hem önce vardı, hem de sonradan oluşmuştur! Aslında materyalistler bilim değil ideoloji pazarlamaktadırlar! Bilim adamı sıfatına sahip olmaları da onların ideolojik söylemlerinin bilimsel olduğu anlamına gelmemektedir!

Bilgisayarın bilinci var mıdır? Ya peki duyguları veya iradesi? Peki, bilgisayarın kendisi ve içindeki kodlamalar kendiliğinden mi oluşmuştur? Evrimciler, atom/fotondan hücreye, canlı cansız tüm türlerden beyin, akıl ve bilince kadar tüm varlıkların oluşumunu işte böyle bilimsel (!) şekilde açıklamaktadırlar! Doğa'nın bilinci, iradesi, duyguları mı vardır? Natüralistlere göre evet! Ve bunu savunmaya da bilimsellik adını vermektedirler! Detay için, 'Natüralizm' adlı yazımıza bakılabilir. Ateistlerce ileri sürülen 'boşlukların tanrısı' iddiası da boş ve komik bir iddiadır. Biz Müslümanlar, bilim ilerleyip doğanın "nasıl" işlediğini öğrendikçe ateizme kaymakta değiliz! Aksine, bilim ilerledikçe, işleyen sistemdeki mükemmelliği görüp, 'nasıl'ı yapan 'kim'e ulaşmakta ve O'na olan inancımız kuvvetlendirmekteyiz!

102

Ateist: "Hucurat, 2: Muhammed kendi ile aşırı sesli konuşanlardan rahatsız olunca, 'ayet indi deyip' bunu yasakladı." iddiasında bulunurlar. Putları kıran, içkiyi yasaklayan... Namazı, orucu emreden... dinin tebliğcisi mi bundan çekinecek de ayet uyduracak?! Detaylar, 'Ateizm' adlı kategorimizde!

evrimagaci.org/soru/ateistlere-gore-olenler-nereye-gidiyor-25922

Ateistlere göre ölenler nereye gidiyor?

Yüksel Baki Özeken 13K UP
Tanrıya İnanmıyorum

Hiç bir yere, doğmadan önce nasılsa, öldükten sonra da öyle olacak. Beden öldüğü için bir şey düşünemez, göremez, işitemez ve hissedemezsin. Doğmadan önce nasıl var olmamışsak öldükten sonra da var olmayacağız. ^[1]

Ateist TV
@Ateist_TV

"Allah, hiçbir adamın içine iki kalp koymamıştır"
Ahzâb suresi 4. Ayet

George Lippert, iki kalpli ve üç bacaklı olarak dünyaya geldi.

Muhammed'in Tanrısı bir adamın içine iki kalp koymadığını iddia ediyor.

O zaman soru gelsin: George Lippert'i Allah yaratamıyorsa kim yarattı?

ÖS 11:30 - 13 Nis 2023 - 883,8 B Görüntülenme

Pozitivist rasyonel bilimci ateist arkadaş! İnsan doğmadan önce anne karnında yaşamıyor muydu? "Bir kalpte hem Allah sevgisi hem dünya tutkusu hem Allah'a itaat hem şeytana

bağlılık olamaz. İnsan dünyalık evleri bile iki ayrı kişiye kiraya veremezken kalbini nasıl aynı anda hem Allah'a hem şeytana tahsis edebilir?" Benzetme, mecaz, edebi sanatları bile anlamaktan aciz sanatsever ateist TV zekası işte bu kadar!

Ateistler, Peygamberimizin '63 yıl yaşadığının' söylendiğini ama miladi takvime göre kendileri hesaplayınca 61 çıktığını, 'bu aradaki 2 yılın ne olduğunu' sorarlar! Bilindiği gibi Hicri takvimde 1 yıl, 354 ya da 355 gündür. Miladi takvimde ise 1 yıl 365 gün 6 saattir. Dolayısı ile yaklaşık 35 senede bir yıl iki takvim arasında fark oluşmaktadır. Hicri hesabı miladi gibi algılamaları ya cahilliklerini ya da bu farkı biliyorlarsa objektif olmadıklarını göstermektedir.

TİP Genel Başkanı Erkan Baş: "Sovyetler Birliği'nin yıkıldığı 91'den bu yana dünyada savaş olmayan tek bir gün yok. Her gün savaşlar arttı, kan döküldü. Sosyalizm bir güç olarak sahneden çekildiğinden beri emperyalizm doludizgin saldırıya geçti." (Artı TV, 16 Nisan 2023) SSCB'nin; Afganistan'ı işgalini, Türkiye'den Artvin, Kars ve Ardahan'ı istemesini, Kafkasları, Türki cumhuriyetleri işgal etmesini, Ermenileri kıskırtmasını, II. Dünya savaşında Almanya ile anlaşması sonra Almanya'nın kendisine saldırınca Hitler'le savaşmasını, Çekoslovakya'yı işgalini, Bosna savaşındaki rolünü ve en son günümüzde Kuzey Kore, Küba, Laos, Çin'i Komünist bu yoldaş bilmiyor herhalde!

Bizi hoşgörüsüzlükle ve savaşçı bir dine inanmakla itham eden ateistlerden Efe Aydal, 2 Ocak 2024 tarihli x.com'daki bir paylaşımında "Atatürk olsaydı, o da bütün şeriatçıların bir alanda toplanmasına izin verirdi. Sonra Sabiha Gökçen'i arardı." diyerek kendi aklınca şeriatçıların bombalanması gerektiğini ileri sürmüştür.

"Evrimin tanımı sadece bir türün başka türlere dönüşmesi değildir; Evrimde olan, bir türün bir başka türe dönüşümü olmak zorunda değildir." (Evrim ağacı, 28 Şubat 2020, 11 Kasım 2012) Köşeye sıkışan evrimciler, evrimin en temel özelliğini de reddetmeye başladılar. En son örnek, evrim ağacı kurucusu Çağrı Mert Bakırcı! Halbuki 'evrim, tüm canlı türlerin ortak atadan oluşması' değil midir?!

Ateist Prof Ali Nesin: "Çok şaşırtıcı bir evrende yaşıyoruz. Bahsedilen sayılar, bulduğumuz kurallar, efendim belli ki mantığı var, belli ki bir düzeni var, o düzen olmasa biz de olmazdık zaten. Daha da şaşırtıcı şeyler var, fiziği bırakalım felsefe yapalım: Maddenin varlığı, madde nasıl olabiliyor, hep mi vardı madde? Nasıl bir şey hep olabilir? 'Hep olmak' ne demektir, yani bu nereye kadar gidiyor ve durduk yere madde nasıl olabiliyor? Bu evrenin sonu neresi, nasıl

sonsuz bir şey olabilir? Biz nereden geldik? Tüm bunlar ilginç sorular. Ama bunun sonucunda da Allah'ın varlığı çıkmaz, sadece 'bir şeyi' bilmiyoruz. Yani bu düzen 'nasıl' olmuş, bu dünya nasıl olmuş, bu evren nasıl olmuş, madde nerden gelmiş?... Bilmiyoruz! Diyorum ki, gerçekten de bir Allah olması lazım diyorum yani olması lazım, nasıl mümkün böyle bir şey? Ben de diyorum ama yani inanmıyorum." (Twitter, 24 Ocak 2024: <https://twitter.com/i/status/1750161667151798646>)

"O, düşündü taşındı, ölçtü biçti. Sonra baktı. Sonra kaşlarını çatı, suratını astı. En sonunda sırtını dönüp gitti ve kibrine yenildi... Ben onu sekara (cehenneme) sokacağım." (Müddessir, 18-29)

104

Ateist fizikçi Leonard Susskind'in kozmolojik sabit hakkındaki soruya verdiği cevap şu şekildedir: "Kozmolojik sabit o kadar hassas ki, bu değer çok çok küçük bir oynama yapmaya kalksanız burada olamazdık. Bunun 'sebebi bilinmiyor', 'evreni ne yarattı' ise (Kim yarattı demeyi sevmiyorum) Neyse, 'kim yarattıysa' çok çok hassas bir sabite yaratmış. Kimse hâlâ sebebini bilmiyor. Bildiğimiz tek şey; eğer bu kuvvet biraz daha güçlü olsaydı, galaksiler yok olurdu... Varlığımız olmayacaktı!" Ateizm propagandası konuşmasında yaratıcıya delil itiraflarıdır bu sözler aslında!

"İnsanlar cehenneme gireceğine göre Allah niçin onları yaratmıştır?" diyen ateistler hem cehenneme gireceklerini hissedip vicdanları rahatsız olmakta ama hem de inanmadıkları (!) yaratıcının inanmadıkları ahiretini sorgulamaya devam etmekte ve çelişkiye düştüklerini fark edememektedirler!

Peygamberimiz makam ve dünyalık için mi peygamberliğini ilan etmişti? Peygamberimiz Hz. Hatice ile evlenmeden önce ticaretle uğraşan ve belli bir ekonomik seviyeye gelmiş bir tüccar idi. Hazreti Hatice ile evlendikten sonra ekonomik durumu daha da arttı ama peygamberliğini ilandan sonra sadece malını mülkünü değil, emeğini, bedenini, ruhunu, arkadaşlarını davası yoluna feda etti. Kendisine İslam davasından vazgeçmesi karşılığında para, makam, kadın teklif edildi, elinin tersiyle itti, tüm akrabalarını, arkadaşlarını, doğup büyüdüğü şehri, tüm şehri ve aslında tüm dünyayı davası için karşısına aldı! Sadece Mekke'de 13 yılını hep işkenceye, zulme, baskıya, hakarete uğramakla geçirdi! Evini, yurdunu terk etmek zorunda kaldı. Medine'de de yine rahat bırakılmadı. Devamlı saldırılara maruz kaldı. Sonunda Mekke'yi fethedince de, hayatının son yıllarını krallar gibi yaşamak yerine, yeniden Medine'ye dönerek, içinde eşya

bulunmayan tek kişilik odasında yaşamaya devam etti! Dünyalık peşinde koşan kişinin hayatı böyle mi olurdu?

Evrimsiler "Tabiatta mücadele vardır" diyerek, arka planda binlerce senedir devam eden uyumu göz ardı ederken, şimdi de "evrende kaos var" diyerek yüz binlerce senedir devam eden evrensel düzeni görememekte ısrar etmektedirler!

Ateist kimdir? Allah'ın evreni yaratırken kullandığı dili (bilimi) araştırmayı kutsallaştırıp, o dili yaratanı inkar eden kimseye verilen addır. İnsan kaynaklı kötülüklere engel olacak kuralları koyan Allah'ın kanunlarını reddedip, sonra da ortaya çıkan kötülüklerden Allah'ı sorumlu tutanlardır!

Aslında ateizm diye bir şey de yoktur! Ateistlerin de tanrısı vardır. Adı farklı olabilir; Bazen doğa, bazen gen, bazen evrim, bazen zaman, bazen kozmik enerji. Ama kesin olan tek bir şey var ki, o da tanrısız hiçbir insan olmadığıdır!

Ateist, "Beni dünyada yaratıp sonra cezalandıracak bir tanrıya inanmıyorum." der. Müslüman ise, "Kendisini yaratıp sonra cennete koyacağını umduğu bir yaratıcıya inanır." Aradaki fark neden? Çünkü ateist, vicdanının, yaptıklarından dolayı kendisini rahatsız etmesinden dolayı huzursuzluk duyup isyan ederken Müslüman ise geleceğe umutla bakar!

30 küsur senedir ateizm üzerine yaptığım araştırmalar sonucu şunu gördüm ki, insanlar genellikle 3 nedenden dolayı ateist olurlar: Ya çocukluğunda geçirdiği bir tramvayı atlatamama ya anne babası veya çevreden aldığı ateist yönlendirme veya kendi nefsinin istediği şekilde yaşama arzusu.

Çoklu Evren teorisine ileri süren ateistler! Besmeleden sonra Kur'an'ın ilk ayeti, 'Âlemlerin Rabbi' diye başlıyor! İddianda samimi isen haydi namaza!

Kur'an, akıl, kalp

İddia: Kur'an akıllı, düşünmeyi beyine değil, kalbe izafe eder. Kur'an'a göre düşünen kalptir! Delil olarak şu ayetler ileri sürülür: Hac, 46: "Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun?" Muhammed, 24: "Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? Yoksa kalplerin üzerinde kilitleri mi var?"

Öncelikle ateistler bu iddialarını ispatlamak için Kur'an'da geçen "kalp" kelimesinin salt anlamda sadece vücuda kan pompalayan organ olarak geçtiğini ispatlamalıdır. Ateistler işlerine gelince Hz. Muhammed'in Kur'an'daki bilimsel ayetleri Hindistan ve eski Yunan'dan; namaz, oruç, kurbanı Orta Amerika'dan ve Sümerlerden; edebiyatı eski Arap ve İran kültüründen; sosyolojik ayetleri Sümerlerden ve eski ahitten aldığını iddia ederler. Ama işlerinde gelince de, Kur'an'ın kendi iç düzeninde 'vicdani düşünme'ye çağıran "akleden kalp" kavramını Kur'an'ın düzleminden çıkarıp, bütünlüğünden koparıp, "Muhammed o zaman kalbin düşündüğünü zannediyordu, o nedenle Kur'an'a bunu yazdı!" iddiasını ileri sürerler. Ateistlere göre, o kadar bilgiye ulaşmış Kur'an'ı yazan (!) Hz. Muhammed, MÖ. 460'da doğmuş olan Hipokrat'ın beyin ile düşünce arasında kurduğu irtibat (Dr. Bilginer Onan, TÜBAR-XXVII-/2010-Bahar, Beynin bilişsel işlevleri üzerine yapılan araştırmalar ve ana dili eğitimine yansımaları, s. 533; Michael O'Shea, Newscientist, 3 Nisan 2013) bilgisine ulaşamamıştır! Kur'an'ı kendi bütünlüğü içinde anlamak gayesinde olmak yerine çelişki aramak amaçlı bu bakış açısı, eminiz ki "kalplerin taşlaşması" (Bakara, 74) ayetindeki mecaz sanatını da anlamayacak ve zamanla bu ayeti de dillerine dolayacaklardır!

Kur'an'da akla, düşünmeye büyük önem verilmiştir. Kur'an'da akıl bizzat fiil ('a'kalu, ta'kıl, na'kıl, ya'kılun, ya'kıluna') olarak, yani kullanılmakta olan akıl şeklinde 49 kere geçer. (İbrahim Emiroğlu, DEÜİF Dergisi, Sayı XI, 1998, Kur'an'da akıl ve insan, s. 71) "Kur'an'da akıl kökünden gelen kelimelerin, isim değil de fiil olarak geçmesi onun sürekli dinamizm, etkinlik, eylem ve hareket halinde bulunması gerektiğini çağırıştır." (Aysun Kelleci, Kur'an'da akıl ve tezahürleri, Yüksek Lisans Tezi, s. 8) Bunun dışında düşünme ile ilgili de birçok ayet vardır. "De ki, hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 10), "Aklınızı kullanasınız diye" (Hadid, 17), "Aklınız ersin ve düşünesiniz diye" (Bakara 242), "Akıl sahipleri düşünürler" (Rad, 19), "Çokları akıllarını kullanmazlar" (Ankebut, 63), "Aklınızı kullanmaz mısınız?" (Saffat, 138), "Aklınızı hiç işletmiyor muydunuz?" (Yasin, 62), "Örnekleri ancak bilgin olanlar aklederler" (Ankebut, 43), "Allah akıllarını kullanmayanları pislik içinde bırakır" (Yunus, 100), "İyi bilin ki Allah katında canlıların en şerlisi aklını kullanmayan (gerçek) sağır ve dilsizlerdir." (Enfal, 22) Detay için 'Kur'an ve Bilim' adlı yazımıza bakılabilir.

Kur'an-ı Kerim'de geçen ve akıl anlamında kullanılan terimler şunlardır: "Akıl, Kalp, Fuad, Efideh, Sadr, Lübb, Nüha, Elham." (Hayrani Altındaş, Kur'an'da İdrak Vasıtaları, İslami Araştırmalar, 2019, cild 30, Sayı: 2) Görüldüğü gibi Kur'an'da akıl tek kelime ile ifade edilmez! Peki, akıl, düşünme gibi kavramlar Kur'an'da yerli yerinde ve önem verilerek aktarılırken acaba neden bazı ayetlerde 'kalp ile düşünme' kelimeleri yan yana kullanılmıştır?

Kalp kelimesi Arapça'da: "Yürek, öz, değiştirme, akıl, merkez" gibi anlamlara gelir. (Mevarid, Mevlüt Sarı, s. 1251; Edward William Lane, Arabic English Lexicon, 1863, s. 2554) Eski Arapça'da kalp kelimesi genellikle, "insanın kavrama, bilme ve algılama, sağlıklı hüküm verme yeteneği" kısaca "akıl" anlamına gelir. (Ragıb el-İsfahani, ez-Zeria ila Mekarimi's-Şeria, s. 176) Kur'an, akıllı doğal anlamı ile; tefekkürle (Rad, 3; Bakara, 164; Yunus, 67; Yasin, 37-40 vb. gibi birçok ayetle) çevremizdeki doğa olaylarını incelemeye, tezekkür (Duhan, 58) ile geçmişini düşünmeye, tedebbür (Sad, 29; Mü'minun 68; Nisa, 82: Muhammed, 24) ayetleri ile de geçmişten geleceğe derinlemesine düşünmeye, teakkul (aklı kullanma) ayetleri yanında, Tefakkuh (Tevbe, 122) ile de görünenden görünmeyene ulaşmaya çağırır. Ulül-el-Bab kavramı (Bakara, 179; Sad, 9, 29, 38) ile de 'öz-cevhere, hakikate ulaşan akla' dikkat çeker, yani ilimde 'madde

ve mananın birleşimini' ifade eden bu kavram, "Tam akıl manasında Kur'an-ı Kerim'de yer alır." (Mu'cem, II/560; Müfredat, s. 646)

Zaten İslam da bizden salt bilgiyi değil, 'hayata aktarılan kalıcı bilgileri' elde etmemizi istemektedir. Bunun için de Psikiyatrist Prof. Dr. Nevzat Tarhan'ın dediği gibi: "Bilginin kalıcı olması için, 'bilgiye duyguların eklenmesi' gerekmektedir. Kişinin duygularını katmadan öğrendiği bilgi, kuma yazılan yazı gibi hemen silinir. Bilginin taşla yazılmış gibi kalıcı olması için bilgilere duygu katılması gerekir. Duygu katınca beyin bilgiyi unutmaz." (<https://npistanbul.com/duygular-ve-sosyal-becerilerle-ogrenme-kalici-oluyor?>)

"İslami anlayışta akıl, mücerret beyin hareketlerinden çok daha fazlasını ifade eder." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) Akıl ve düşünme kavramları derinlemesine ve geniş bir açıdan Kur'an'da ele alınmakta ve düşünme sadece matematiksel, pozitif, materyalist sınırlar içinde bırakılmamakta, "vicdan, duygu, merhamet, sevgi" gibi anlamlarda belli bir sistem içinde akla giydirilmektedir. İşte burada devreye aklın kalbe izafesi konusu girmekte, 'içinde merhamet, aşk, sevgi, ruh olan akıl' ön plana çıkarılmaktadır. Kur'an'ın sistematüğini biraz da olsa anlamaya başladı isek, artık yukarıdaki ayetlere daha detaylı yaklaşabiliriz.

"Salt akıl, hakikati bulmada yetersizdir ve asla tek merci olamaz. Akıl ile kalp beraber hareket ettiğinde hakikate ulaşmak mümkün olacaktır. Kur'an'ın kastettiği şey akıl nakil dengesinin gerektiği şekilde kurulmasıdır. Kur'an 'lüh' akıldan bahseder; 'tertemiz akıl.' Akıl, hak ile batılın arasını ayırma aracıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmazın, s. 297-299)

Hac suresi 45. ayette, zalim toplulukların helakından bahsedilmektedir. 46. ayette ise yeryüzünü dolaşıp; sadece fotoğraf çekme, turistik ziyaretler, arkeolojik kazılar yapma veya define avcılığı gibi salt akıl, menfaat, materyalist bakış açıları ile değil, bunları aşan, olaylara 'tedebbür' fiilinden hareketle 'ulu'l-elbab' olmaya giden yolda, akıllı duygu-ruh-mana ile birlikte kullanarak çevremizden ibret almamız istenmektedir. O helak olanların antik şehirlerine sadece göz veya akıl ile değil, kalbin gerek soyut anlamı olan manevi açıdan ve gerekse kelime anlamını da içeren birleşimi ile insan vicdanını harekete geçiren ibret nazarı ile gözlem yapmamız istenir. Tüm bu kavramlar yani, 'vicdan, ibret, maneviyat dolu bakış açısını' anlatan en iyi kavram ise, yan anlamı akıl da olan kalp kelimesidir! Bu nedenle de İslam'da imanın kabulünün ikinci önemli şartı, 'kalbin tasdiki' (Fahreddin er-Razi, el-Muhassal, s. 174; Teftazani, Şerhu'l-Makasid, II/249) olarak kabul edilmiştir! Yine bu nedenle de hadislerde, "Vücutta bir et parçası vardır; o iyi olursa bütün beden iyi, kötü olursa bütün beden kötü olur, bu et parçası kalptir." (Buhari, İman", 39; Müslim, "Müskat, 107); "Allah sizin şeklinize ve malınıza değil kalbinize bakar." (Müsned, II/285; Müslim, Birr, 32; İbn Mace, Zühd, 9) denilmekte ve Kur'an'da da selim kalp ve Allah'a gönül vermeye (Şuara, 89; Kaf, 33) vurgu yapılmaktadır! Yani İslam'da akıl yetmemekte, ona ruh/duygunun da katılması istenmektedir!

Konuya 1058 doğumlu Gazali'den bir yorumla devam edelim: "Bilmiş ol ki: ilmin yeri kalptir. Kalp derken bütün organlarımızı sevku idare eden nurani ve manevi 'benliğimizi kastediyoruz' ki, bütün organlarımızın hizmet ve itaat ettikleri bu kalptir. 'Yoksa yürek dediğimiz kalbi kastetmiyoruz.' Bizim maksadımız olan ve bazen gönül dediğimiz bu 'manevi' kalp." (İhya ulumiddin, III/29) İslamoğlu'da A'raf, 179. ayet için, "Kur'an sistematüğünde akıllı kullanmanın kalbe nispeti, düşünme faaliyetinin entelektüel faaliyetle sınırlanmayıp 'sezgiyi de içine alacak şekilde geniş tutulduğunu' ifade eder." (M. İslamoğlu, Hayat Kitabı Kur'an, A'raf, 179, not 2) demektedir. Amaç, 'ruhsuz düşünmeyi aşip içine manevi tefekkürü yerleştiren kalbin anlamasını' gündemde tutabilmektir. Zaten ayette, "Kalpleri vardır fakat kavrayamazlar." denmektedir. Yani salt düşünme, akletme değil değerlendirme sorununa da ayet dikkat çekmektedir. Hac 46. ayette ise

‘teakkul edememe’ sorununa (Ye’kılune) dikkat çekilmiştir: “Yeryüzünde hiç dolaşmıyorlar mı ki, ibret almış kalplere yahut işitmiş kulaklara sahip olsunlar! Şu bir gerçek ki gözler körleşmez, fakat göğüslerdeki kalpler körleşir.” Ateistler nedense ‘görleşen kalbi’ es geçmişler!

Muhammed 24. ayet (Efela yetedebberune’l-Kur’an) ile Kur’an üzerinde ‘tedebbür’ etmemiz; ‘geleceğe yönelik düşünce’ üretmemiz, olayların ve eşyanın arka planını görmemiz, hikmete ulaşmamız istenmektedir. Tüm bunlar Kur’an’da salt teakkul ile açıklanmamakta, içine ruh/mananın da katıldığı kalpte sürece ilave edilmekte, ‘Ruhsuz’ bakış açısından insan kurtarılmaya davet edilmektedir.

Kur’an’da da insanların kötülüğünden, helakından, zalimlerin sonlarından bahsetmekte, bu ayetlerin sonunda ise ‘kalbin düşünmesine’ atıfta bulunulup, bu sondan insanlığı kurtarmak için ruhun insandaki tezahürü olan ‘vicdanın sesini dinlemeye’ insanlar çağrılmaktadır.

Görüldüğü gibi Kur’an salt sadece akıllı ele almamakta, akıllı bir sistematik içinde ‘belli bir aşamalar zinciri ile bir amaca yönlendirmekte’ ve işin sadece yüzeysel ve dar açılı değerlendirilmesi değil de ‘derinlemesine ve geniş açıdan akledilmesine çağrı’ yapılmaktadır. Kur’an’a göre akıl sırf pozitif, materyalist, menfaat ve egoist amaçlar için kullanılmamalı, olması gerektiği gibi, insan ve toplumun huzuruna dönük amaçlar için kullanılmalıdır. Yani "Kur’an’da kalp, akıl ve vicdanı da içeren bir kullanım alanına sahiptir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 190)

Evet, Allah vicdansız, sevgiden uzak akıl istememektedir. Aklında bir serüveni, yolculuğu vardır. Eğitilmemiş, salt pozitif akıl atomu parçalar ama sonra ondan atom bombası yapar ve kullanır. Sevgi ile yoğrulmuş akıl -kalbi akıl- ise atom enerjisini insanlığa hizmet için kullanır. Zaten tüm mesele de, iyi ve kötülerin mücadelesinde kilitlenmektedir! Aslında insanlık tarihinin hikayesi de salt materyalist/ruhsuz akıl ile sevgi/vicdan ile örülü aklın mücadelesi ile dolu değil midir?

Kalbe salt biyolojik açıdan bakınca da, materyalist akıllı rahatsız edici epey sonuçlara ulaşılabilir. "Son yıllarda yapılan çalışmalar, kalbin düşündüğümüzden daha ‘akıllı’ olduğunu gösteriyor. Kalp beyinden sinyal alıyor evet ama kendisi de vagus siniri yoluyla beyne ‘bilgi’ gönderiyor. Beyne gönderdiği sinyallerle beyin ‘entelektüel işlevleri’ yerine getiren bölümünü uyarabiliyor veya ‘tamamen devre dışı’ bırakabiliyor. Kalp kendi hormonlarını üretip vücuda bırakıyor, ‘beyinden binlerce kat daha güçlü’ bir manyetik alan yayıyor. Kalbin üzerinde yer alan sinir hücreleri, ‘tıpkı beyin gibi’ yapılıyor. ‘Kalbin beyni, kendi dopaminini salgılayabiliyor.’ Bu sinirsel iletici, ‘davranışlarımız üzerinde’ kuvvetli etkileri olan bir bileşik." (Nörolog Dr Ömer Hakan Yavaşoğlu, Kur’ani Hayat dergisi, 25 Ağustos 2011) "Modern tıbbın yeni bir alanı olan nörokardiyoloji (kalp-sinir bilimi) alanında çalışmalar yürüten Dr. Armour ve Dr. Ardell, “Kalpte merkezi sinir sisteminden bağımsız, ‘öğrenme, bilgi işleme, hatırlama ve idrak’ gibi fonksiyonlarla donatılmış, ‘küçük bir beyin olarak vasıflandırılan’ bir nöron ağı keşfetmiştir. ‘Beyinden bağımsız’ en az 40.000 sinir hücresinden meydana gelen, ‘kendine has’ karmaşık bu sinir sistemi, ‘kalpteki muhteşem beyin’ olarak tarif edilmektedir." (Dr. Selim Aydın, Mayıs 2004, Ayrıca; Yrd. Doç. Dr. Hasan Doğan, Temmuz, 2013) "Kalp sinir sistemi kalbe (kalp-beyni) serebral korteksden bağımsız ‘öğrenme, hatırlama ve karar almayı’ mümkün kılar. Bunun dışında birçok deneylerde kalbin sürekli olarak beyine gönderdiği sinyallerin ‘algılama, kavrama ve duyguların işlenmesi’ gibi yüksek beyin fonksiyonlarını büyük ölçüde ‘etkilediği’ gözlemlendi. Kalbimizdeki beyin: Tıpta uzun bir süre boyunca kalp, kabaca bahçedeki havuz pompasının organik eşdeğeri idi: Kanı vücuda iter ve eğer kırılırsa yenisi ile değiştirilir. Ancak bazı araştırmacılar artık şunu iddia ediyor: Kalp aynı zamanda hassas bir duyu organıdır; zengin

miktarda ‘bilgiyi alıp işleyen oldukça gelişmiş’ bir duyu merkezidir.” (Rollin McCraty, Ph.D., Institute of Heart Math, Ayrıca; <https://www.sein.de/das-herz-unser-zweites-gehirn>)

Başka araştırmalar, kalp sinyallerinin ‘insanın düşüncelerini’, içinde bulunduğu stresi, depresyonu yansıttığını ve depresyon seviyesini ölçmek için kullanılabileceğini göstermiştir. (Thayer, J.F., et al., A meta-analysis of heart rate variability and neuroimaging studies: implications for heart rate variability as a marker of stress and health. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 2012. 36(2): p. 747-756; Smith, T.W., et al., Matters of the variable heart: Respiratory sinus arrhythmia response to marital interaction and associations with marital quality. *Journal of Personality and Social Psychology*, 2011. 100(1): p. 103) Diğer bir araştırma, kalbin sinir sisteminin, ‘bilişi ve hafızayı etkilediğini’ ispatlamıştır. (Hassert, D., T. Miyashita, and C. Williams, The effects of peripheral vagal nerve stimulation at a memory-modulating intensity on norepinephrine output in the basolateral amygdala. *Behavioral neuroscience*, 2004. 118(1): p. 79; McCraty, R. and F. Shaffer, Heart rate variability: new perspectives on physiological mechanisms, assessment of self-regulatory capacity, and health risk. *Global Advances in Health and Medicine*, 2015. 4(1): p. 46-61) Alexandra Whitney, kendi tez çalışmasında ‘kalbin, duyguları, düşünceleri ve akli düzenleyen bir organ’ olduğunu bildirmiştir. (Whitney, A., Map of the Heart: An East-West Understanding of Heart Intelligence and its Application in Counseling Psychology. 2017, California Institute of Integral Studies) Bir başka araştırma da, ‘kalbin beyinden önce bilgiyi işlediğini ve bu sezgisel bilgiyi merkezi sinir sistemi aracılığıyla beyne gönderdiğini’ göstermektedir. Kalplerimizin çok zeki olduğunu gösteren, "kalplerin kendi beyni" veya "kalp-beyni (heart-brain)" olarak da adlandırılan "nöral hücreler" olarak adlandırılan beyin hücrelerini içerdiklerini bildiren çok sayıda araştırma da mevcuttur. (Shaffer, F., R. McCraty, and C.L. Zerr, A healthy heart is not a metronome: an integrative review of the heart's anatomy and heart rate variability. *Frontiers in psychology*, 2014. 5: p. 1040; Goldstein, D.S., Neuroscience and heart-brain medicine: the year in review. *Cleveland Clinic journal of medicine*, 2010. 77(0 3): p. S34; Armour, J.A., Potential clinical relevance of the ‘little brain’ on the mammalian heart. *Experimental Physiology*, 2008. 93(2): p. 165-176, Alıntı: ateizmdenkurtul.wordpress.com)

“Aslında tüm bunların yani düşünme, akletmeden; görme ve duygulanmaya dek tüm kavramların merkezinde "Ruh" kavramı vardır: "Ruh bedenın herhangi bir yerine izafe edildiği zaman özel bir hüküm ve isim alır. Göze izafe edildiği zaman ‘basar’, kalbe izafe edildiği zaman ‘akıl’, bedenın tamamına izafe edildiği zaman ‘ruh’ adını alır. Her merkezde asıl fonksiyonu gören ruhtur. Görme, akletme, işitme ve konuşma yetenekleri, gören, akleden, işiten ve konuşan birer ruhtur. Gerçekte ruh bedeni harekete geçiren, onu akleden, idrak eden, seven, bilen ve yapan herkesin “ben”(ene) ile tabir ettiği şeyin ta kendisidir.” (Musa Carullah, “Kitabus Sünne” s.89)

"Daniel Goleman'ın, 'Duygusal zeka' adlı kitabında, beynin ana işlevinin davranışları kontrol olduğunu belirtirken, ‘davranışların da duygularla şekillendiğini’ ifade eder. İslam'da, imandan sonra en önemli olan şey, pratik hayata yansıyan olumlu, ahlaklı davranışlardır. Bunun için de İslam'da, kalbin şekillendirdiği iyi, yararlı işler öncelikli öneme sahiptir. İslam'a göre sadece bilmek (akıl) yetmez, pratik uygulamanın da iyi bir şekilde gerçekleşmesi önemlidir. İşte bu iyilik, kalp ile bağlantılı düşünce ile gerçekleşir. Ebu Leheb diyordu ki, "Ey Muhammed! Senin davanın doğru olduğunu biliyorum fakat putları atarsak, Kureyş aç kalır." Ebu Talib ise şöyle diyordu: "Senin dininin hak olduğunu biliyorum ama seni tasdik edersem Kureyş'in kadınlarının, 'korktu da inandı.' demelerinden korkuyorum." Bütün bu bahaneler, kişilerin kendi kendilerine karar verebilme yeteneklerinin baskılandığını, dış duygusal etkenlere karşı zayıf kaldığını göstermektedir. Akıl bilmekte ama kalbin şekillendiremediği eylem, doğru olarak hayata yansıyamamaktadır. Duygusal zekası kuvvetli kişi, eleştirilere karşı dik durur, duygularını yönetir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 41,42)

Bilim adamlarının çoğu ateist mi?

Konuyla ek olarak, "Bilim yanılmaz mı?", 'Ateist akıl', 'İslam bilimi ve Rönesans', 'İslam bilim öncüleri', 'Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar' adlı yazıları öneririz.

Bir alanda uzman olmak, farklı bir alanda da uzman olunduğunu anlamına gelmez! İyi bir fizikçi Hristiyanlıktaki teslis inancını reddedebilir. Ama mesela İslam'daki ilah inancını araştırmazsa, ateist olarak kendini adlandırabilir. Ayrıca deist ve agnostiklerin ateist kategorisine eklenmeleri de, en azından kategorik olarak yanlış bir yaklaşım tarzıdır!

Peki, bilim adamlarının çoğu ateist mi?

Aslında tüm "İnkarcılar, sözlerini bilim, mantık ve akılla tatlandırıp ambalajlar." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 21) Okuyucuyu yönlendirmeye yönelik bu tutum da bazılarının aklını karıştırmıştır!

Yaratıcıya veya bir dine inanmayan ve 1900-2000 arası Nobel ödülü almış bilim adamı oranı yalnızca % 10.5'tir: "Atheists, agnostics and freethinkers comprise %10.5 of total nobel prize winners" (100 Years of Nobel Prizes, s. 57) Nobel fizik ödülü sahibi arasından yalnızca 7 tanesi bir yaratıcıya inanmıyordu. Oran olarak: % 4,7. Nobel kimya ödülü sahibi arasından yalnızca 9 tanesi bir yaratıcıya inanmıyordu. Oran olarak: %7,0. Nobel tıp/fizyoloji ödülü sahibi arasından yalnızca 15 tanesi bir yaratıcıya inanmıyordu. Oran olarak: % 9,0. (100 Years of Nobel Prizes , s. 59)

Müslümanlardan örnek verirse objektif olmamakla itham edilebiliriz, o nedenle Batılılardan örnek verelim: "Galileo, Kopernik, Kepler, Pascal, Boyle, Newton, Faraday, Mendel, Pasteur, Kelvin, Maxwell gibi tarih boyunca bilime en büyük katkıları yapan bilim insanlarının tamamı Tanrı'ya inanmakta idiler." (John C. Lennox, God's Undertaker: Has Science Buried God? s. 21) Konu ile bağlantılı, "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" yazımızı da tavsiye ederiz.

Alman bilim adamı Dr Dennert, son 400 yılda bilime ışık tutan büyük âlimlerin felsefi görüşlerini inceleyerek 290 bilim adamının inançları üzerinde araştırma yapmıştır. 28'i hiç bir inanç tanımazken, 242'si Allah inancına sahip olduklarını ilan etmişlerdi. 20'si ise bu konularla ilgilenmediği anlaşılmıştı. İlgilenmeyenler de dinsiz kabul edilse bile, büyük âlimlerin yüzde 92'si bir yaratıcıya inanmaktadırlar. (Mehmet Aydın, Müspet ilim ve Allah, s. 32)

Reuters Ajansı da, 'eğitim kalitesindeki artışın insanların inanma ihtiyacını ortadan kaldırmadığını' haber olarak bütün dünyaya geçmiştir. (Radikal, 05. 04.1997)

'Bilim İnsanlarının Çoğu Ateist mi?' başlıklı yazı ile konuyu ele alan evrimci Çağrı Mert Bakırcı da bu iddiayı 'bilimsel' bulmamaktadır. "Bilim insanlarının çoğu, inançsızlardan veya ateistlerden oluşmamaktadır. Bilim insanlarının genelinin ateist olduğu iddiasını doğru değildir. Böyle bir şey, bilimsel araştırmalardan gelen verilerle desteklenmemektedir." (evrimağacı, 26 Şubat 2018)

Genel olarak bakıldığında 1900'lerden bu yana verilen Nobel ödülleri %90'ını kendilerini dindar (teist) olarak tanımlayanlar oluşturuyor. (Onur Kenan Aydoğdu, Bilim Adamları Ateist mi? Reddit, 16 Temmuz 2022) Belirsizlik İlkesini keşfeden Nobel Ödüllü Fizikçi Werner Heisenberg'in söylediği şu sonuca rahatlıkla varabiliriz; 'Doğa bardağından içilen ilk yudum insanı ateist yapar ancak bardağın dibinde Tanrı sizi beklemektedir.' (Mehmet Miroğlu, Tanrı'nın Alfabetesi, I/111)

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar I

1990 yılında eserlerini okuduğumda beni ateizmin kıyısına kadar getiren ilk eserlerin yazarı olan Turan Dursun'un iddialarına ve hayatına, bu şahsi tecrübemden ötürü özel bir yer ayırdım. Ama şahsen, daha sonra deizm, misyonerlik ve 'özellikle oryantalizm' üzerine yaptığım araştırmalar sonucu, Dursun'un eserlerini zamanında gözümde fazla abarttığının da artık farkındayım. Değil Dursun, oryantalist ordusu bile İslam'ın nurunu yüzlerce yıldır söndürememiştir, yerli ateistlerimiz ise onların yanında zaten ancak çömez kalmaktadırlar!

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi

Giriş

Turan Dursun nasıl ateist oldu?

Dursun, eline süpürge alır, su dolu kovaya batırır duvara sürer, bazı şekillerin oluştuğunu görür. 'Acaba canlılarda böyle tesadüfen oluşmuş olamaz mı?' diye düşünür ve sonra ateist olur! Tabii, "bu şekillerden oluşması çok daha zor olan 'insan, kova, su, duvar' ve tüm bunları yorumlayacak 'akıl, bilinç, düşünce' nasıl oluşmuştu?" gibi basit ayrıntıları Dursun gözden kaçırmıştı. (Bu konu, 'Ateist akıl' adlı yazımızda da ele alınmıştır.)

Turan Dursun Kur'an'ı nasıl reddetti?

Kur'an'da geçen kıssaların benzerlerini İncil'de ve Tevrat'ta da görünce, 'Muhammed bunları İncil-Tevrat'tan aldı' diye düşünerek Kur'an'ı reddeden 'Kur'an/İslam uzmanı' Dursun, Kur'an'da zaten birçok ayette, İncili ve Tevrat'ı da Allah'ın gönderdiğini, onlar bozulunca Kur'an'ı da gönderdiğini, tüm peygamberlerin 'hep aynı emir ve yasaklarla' gönderildiğini nedense fark edememişti!

Eski deist Mehmet Salim Öztoksoy'un, "İnsanları dinden çıkarmak için kaleme alınmış bir kitap, Rabbimin lütfuyla bana bir hidayet vesilesi olacaktır." dediği kitabın yazarı Dursun'u ateist yapan eser ise, Georges Politzer'in 'Felsefenin Temel/Başlangıç İlkeleri' adlı eseridir. Esere kısa bir göz atalım ve insanı ateist yapacak bir içeriğe sahip olup olmadığını görelim.

'Biricik ve bilimsel dünya görüşü' (Politzer s. 18) olarak tanımladığı Marxist dünya görüşünü her şeyin çözümünün anahtarı olarak sunan, Materyalizmi dünyanın gerçek yüzünü görmekle eşdeğer, Marxizmi de bilimsel silah kabul eden (s. 20) ve tüm bu yazdıklarından sonra da 'Marksist teori dogma değildir' (s. 22) diyen, "Aksiyonun şartlarını dikkate almamak dogmatiktir" (s. 46) şeklinde yazan ama ne yazık ki toplumun temel dinamiği olan dine tamamen karşı olduğu ideolojisi ile bizzat kendi ideolojisini dogmatizmin merkezine oturtan, "Mutlak bilgi diye bir şey yoktur." (s. 82, 95) yazarken diyalektik materyalizmi dogma haline getirdiğinin farkında olmayan yazar, toplumsal mücadelenin 'hak- batıl' arasında olduğunu fark edememiş, klasik marxist terminolojiyi kullanarak ilkel-feoda-komünal toplum sıralamasını (s. 91) kabullenerek, tarihi toplumsal gelişimi dogmalaştırarak dondurmıştır. Bilim ilerledikçe

tanrının varlığının delillerinin daha çok gün yüzüne çıktığı günümüzde tanrıyı “hayal ürünü” (s. 26), “gereksiz” (s. 142) yaratıcı olmayan (s. 141) ilan edip, Hegel'in öğrencisi Marx'ın (s. 31) diyalektiğinin temeli olarak ileri sürdüğü üç nedenin artık tam tersine, bilimin, materyalist felsefeyi reddeden bir noktaya geldiğini yazar o zamanlar görememiştir. Bu üç neden şunlardır: Hücresinin keşfi, enerjinin dönüşümü (var olanı en güzel şekilde ve devamlı kullanılır kılan sistemi ayarlayan, düzenleyen olmadan düzen/uyum devam edebilir mi?) ve Darwinizm. ('Evrin teorisi' ve 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.)

O zamanlar bilimsel materyalizm adı altında sunulan bu dünya görüşünün ömrünün bu kadar kısa olması, dini kabul eden sosyalizmi bile yazarın reddetmesi (s. 22) ve hayatını da adadığı ideali uğruna feda etmesi de yazar açısından ayrı bir trajedidir. Diyalektik materyalizmin daha önce ortaya çıkmamasını bilimsel gelişmelerin eskiden ileri düzeyde olmamasına, mesela 'bir türün başka bir türe' dönüşmesinin bulunamamasına bağlayan (s. 33) yazar aslında, aradan geçen yaklaşık yüz yılı aşkın zamana rağmen hâlâ bunun ispat edilemediğini, aksine yaratıcının delillerinin daha da netleşirken kendi ideolojisinin tarihin çöplüğe gittiğini ne yazık ki görememiştir. Tabiatı, “karşıtların mücadelesi” olarak ifade eden (s. 76) yazar ne yazık ki resmin bir parçasına takılıp bütüne hâkim olamamış ve tabiattaki 'mücadele' değil uyumu ve dengeyi fark edememiştir. Tabiatı salt mücadele olsa, avcı hayvanlar avlarını yer ve bir süre sonra av bitince de avcılar da açlıktan ölürdü. Ama en basiti ile örnek verirsek; avcılar hasta, zayıf avları yakalarken güçlü ve sağlıklı olan av hayvanlarına daha çok besin kalmasına neden olmakta, bu da türlerin devamını sağlamaktadır! Bizzat yazarın kendi kitabında (s. 95) verdiği güneş ile gezegenler örneği bile kendi kendini yalanlamaktadır. Bilimi siyasi görüşlerine alet eden ama bilimin de devamlı değiştiğini (Bu konudaki yazımıza 'Bilim değişmez mi?' adlı çalışmamızdan ulaşabilirsiniz) ideolojik bağınazlığı nedeni ile fark etmeyen yazar, bilim ilerledikçe materyalizmin de ilerlediğini, Big Bang, kuantumdan habersizce ileri sürebilmiştir. (s. 134) Yazar metafizik terimini kitabında kullanırken, aslında İslam'ın tamamen zıddına, Hristiyan teolojisi üzerinden hareketle dine saldırmakta, bazen İslam'a uygun olan görüşlerini de materyalist görüş olarak ileri sürebilmektedir. (Mesela s. 39, 40, 78, 81, 82, 144 vd.) Hristiyan metafiziğini haklı olarak ilerlemeye engel gören yazara göre her sorunun cevabı materyalist felsefededir ki, kitabı boyunca yazar bu iddiayı devamlı tekrar etmiştir. Hristiyan teolojisi/metafiziği için söylediklerinde yazar haklı olsa da, ne ironiktir ki kendi ideolojisi de aynı sonu paylaşmış ve o da tamamen bilim dışı bir dünya görüşü olarak sorunlara çözüm olmaktan uzak kalmıştır!

Pr. Dr. Arman Kırım, Dursun'u ateist yapan bu eser için şöyle demektedir: "Gençliğin bakış açısını daraltan, kalıplaştıran bir kitap Politzer'in Felsefenin temel ilkeleri. Bu kitabı özümseyerek okuduğum için uzun yıllardır derin bir pişmanlık duyarım." Az felsefenin insanı Tanrıtanımazlığa, derinlemesine felsefenin de Tanrı'ya götürdüğü (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127; E. Gilson, ateizmin çıkmazı, s. 80; Nedim Cisir, İlim felsefe Kur'an'ın ışığında, s. 150; Prof. Nihat Keklik, Filozofların özellikleri, I-B; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 58) prensibi gereği, Dursun'un her şeyin cevabını içinde bulduğunu zannettiği bu yeni kutsal kitabı da, belli bir zaman aralığında insanları etkisi altına almış sıradan bir dogmatik ideolojik kitaptır. Zaten kitap da, birçok solcu tarafından dahi, 'Sovyet propagandası yapmak ve yanlış olmakla' itham edilmiştir. Böyle bir kitabı kendine kılavuz kabul eden Dursun'un bundan sonraki hayatı da, gömleğinin ilk düğmesini yanlış ilikleyen birinin sonraki her hareketinin yanlış olması gibi, hep aşırı, fanatik, marjinal bir şekilde devam etmiştir. Bu yanlışlığa sadece Dursun düşmüş değildir tabii ki. Selahattin Okur, Münir Ramazan Aktolga'dan bir sene önce üniversite kazanmış ve Kuusinen'in 'Diyalektik materyalizm' isimli kitabını okuyup solcu olmuştu. Kitabı Münir'e tavsiye ederken, 'orada her şeyin açıklaması var.' diye tanıtmakta idi. Münir de kitap okuyunca, 'ben de ne din kaldı ne de iman' diye açıklama yapıyordu. (Münir Ramazan Aktolga, Hatıralar, s. 26) Daha sonra bu yüzeysel yaklaşımını bol bol hatıralarında eleştirecektir Aktolga. Çünkü gelişen bilim materyalizmi yerle bir etmiştir.

Georges Politzer'in ateizme giriş el kitabı sayılan "Felsefenin başlangıç ilkeleri" kitabında, "Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde evrenin tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evrenin yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için her şeyden önce evrenin var olmadığı bir anın varlığını, sonra da hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir." demektedir. Halbuki bilim artık bize evrenin büyük bir patlama ile yoktan yaratıldığını ispat etmektedir. Big Bang adı verilen bu görüşe göre evren, günümüzden yaklaşık 15 milyar yıl önce tekil bir noktanın patlamasıyla hiçlikten yaratılmıştır. İlk patlamada, ışık hızında hareket eden bir fotonun bir Planck uzunluğundaki mesafeyi kat edeceği süre olan saniyenin 10^{-43} 'ü kadar geçen süre geçer ki, fizik kanunlarının geçerli olmadığı fizik ötesi bir durumdur bu. Ancak bu süreden sonra madde ve fizik kanunları oluşur. Planck zamanından ve büyük patlamadan önce madde ve mekanın olmadığı, hatta zamanın da olmadığı 'hiçlik ortamından mekan, zaman ve madde' yaratılmıştır. (Devamı için 'ateist akıl' adlı yazımıza bakılabilir.) Bu nedenle de gök bilimci Robert Jastrow, 'God ve astronomers' isimli kitabında şöyle demektedir: "Aklın gücüne inancıyla yaşamış olan bilim adamı için hikaye kötü bir rüya ile biter. O cahillik dağlarına tırmanır; zirveyi ele geçirmek üzeredir; son kayaya tutunarak kendini yukarı çektiğinde orada yüzyıllardır oturmakta olan bir grup din adamı tarafından selamlanır." (Robert Jastrow, God and the astronomers, s. 250)

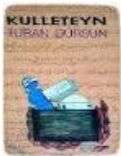
T. Dursun'un ateist makalelerini yazdığı dergilerin gerçek yüzü

113

2000'e Doğru dergisi, (8 Ekim 1989, Yıl 3, Sayı: 41, 3 Aralık 1989, Yıl 3, Sayı: 49, 18 Eylül 1988, Yıl 2, sayı: 39, 15 Eylül 1991) ve Yüzyıl Dergisi, 24 Mart 1991, Yıl 2, Sayı: 2. Dergi kapak manşetlerinden bazıları: Kürdün ateşle imtihanı, Kürtlerin yeniden doğuşu, Gerillalar albayın kapısındaki nöbetçiyi dağa kaldırdı, PKK ordulaşiyor, Gerilla barınmasın diye ordu ormanı yakıyor. "SP'den Kürt sorununa çözüm: Demokratik federal emekçi cumhuriyeti! Kürt milleti, kaderini tayin hakkına kayıtsız şartsız sahiptir. Eğer isterlerse ayrı bir devlet kurabilir." Ve diğerleri: Türk askerleri Cudi de kimyasal silah kullanıyor. (23 Temmuz 1989), PKK ordulaşiyor: Doktor Baran, komando taburuna meydan okuyor: "Gelin buradayız" diyor. Karakol komutanı erzaklarını PKK ile paylaşıyor. (6 Ağustos 1989), Öldürülen PKK gerillaları efsaneleşiyor, kimse öldüklerine inanmıyor. (24 Eylül 1989), PKK kamp komutanları anlatıyor: Hedefimiz çocuklar değil (3 Aralık 1989), Nusaybin'de Kürt intifadası. (18 Mart 1990), Hakkari'nin küçük generalları. (21 Mayıs 1990) Söylemeye gerek yok, dergilerde Kürt'ten kastedilenler PKK terör örgütü militanlarıdır!

T. Dursun'un ilk ateistlik eseri

"İki kulle -bir ölçü birimi- su pislik barındırmaz" mealindeki hadisten yola çıkarak gençlik çağlarında medresede yaşadığını iddia ettiği olumsuzlukları anlattığı romanın adı

‘kulleteyn’dir. İnsanımızın dini öğrenmeye verdiği önemin göz ardı edildiği 1940’lı yıllarda, bilimsel ve pedagojik formasyon almalarına izin verilmeyen kişilerce gizli yerlerde kurulan, eksik ve yetersiz altyapı ve hiçbir ekonomik desteğin olmadığı merdiven altı kurumlarda yaşanan olumsuzlukların suçunu bizatihi İslam’da arayan Dursun’un kitabına adını verdiren ‘Kulle’ konusunu bir açıklama getirelim. "Sakın sizden kimse 'durgun ve akmayan' suya küçük abdestini yapmasın ve sonrada onu kullanmasın" (Müslim, Tahare:94, Tirmizi; Tahare:51, Nesai, Tahare:49, İbni Mace, Tahare:25, Ahmet b. Hanbel, Müsned:II/288, 464, 532, IV/241,350, Ayrıca Buhari, Vudu, 68, Muslim, Tahare: 94, 95,96, Ebu Davud, Tahare, 36...) hadisi görmeyen, Kulle kelimesinin 'Bir adamın boyu' anlamına geldiğini de o çok bildiğini iddia ettiği Arapçası ile anlamayan ve en önemlisi de Hz. Resulün, “Rengini, kokusunu veya tadını değiştirmesi müstesna, suyu hiç bir şey necis etmez.” (İbni Mace, Tahare:76, Darekutni, Sünen, I/28, 29) hadisinden habersiz, birçok fakih, müctehid, mezhep ileri gelenlerinin içtihat/fetvalarını (Suyun temizlenmesi ile ilgili bu fetvaları buraya alıp yazıyı şişirmeyeceğiz!) kavrayamayan bu alim (!) İki kulle'den maksadın 'iki insan boyunu geçen ve ayrıca durgun olmayan ve rengi, kokusu, tadı bozulmayan' nehir gibi suların kastedildiğini anlamadığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Konu ile ilgili gelen bir soru ve cevabımız ile devam edelim: Kulleteyn hadisi ne demek? Hadisi bana yazar mısınız? ne anlatıyor? Turan dursunda hanefi imiş ve dinden çıkmış bu hadis den dolayı. açıklar mısınız

Cevaben: Çölün ortasında, suyun az bulunduğu bir ortam için söylenen bir söz, günümüzde nasıl uygulanmalıdır? “Bir köpek, bir kabı yalayınca 7 kere yıkanmasını” (Müslim, 279) emreden; “Temizliği imandan” (Müsned, 5-342; Müslim, taharet, 1) sayan bir dinin peygamberinin bu sözlerini de düşününce, söz konusu hadisin hangi zemin ve şartlarda söylendiğini ve geçerli olduğunu iyi tespit etmek gerekmektedir. Hadise gelince; Tanınmış âlimlere ve özellikle akranlarına karşı aşırı tenkitleriyle tanınan İbni Hazm’ın “hadis ilminin imamı” diye övdüğü (TDVİA, XIX/269) İbn Abdilber, ‘et-Temhid’inde şöyle demektedir: “Kulleteyn hadisi hakkında İmam Şafi’nin görüşü usul açısından zayıf, rivayet açısından ise sahih değildir. Zira, alimlerden bir grup hadisi eleştirmiş, kulleteynin özelliği ve miktarı hususunda rivayet veya icma yoluyla herhangi bir bilgi bulunamamıştır. Abdilber, el-İstizkar adlı eserinde ise: “Hadis illetli/sorunludur, İsmail el-Kadi onu eleştirmiş ve reddetmiş” demektedir. Tahavi de ‘kulleteynin miktarı belirli olmadığı için ona göre amel edemeyiz’ görüşünü ileri sürmüştür. İbn Hacer el-Askalani’nin en çok bilinen tahrir çalışması olan ‘et-Telhisü’l-Habir’de (I/5) zikredildiği üzere, bu hadisin isnadında bulunan Muğire b. Saklab, münkerü’l-hadis (rivayetlerinin çoğu münker/reddedilmiş) olarak nitelendirilmiştir. Onun hakkında Nüfeyli, “Rivayetine güvenilmez”, İbn-i Adi ise, “Genelde rivayetleri desteklenecek durumda değildir” demişlerdir. Hadislerde geçen ‘küp’ kelimesi de âlimler arasında da tartışmaya neden olmuştur.

İslam fıkıh ekolünde kuraldır; Bir konuda tüm hadisler ve ayetler bir araya toplanıp sonuca ulaşılır. İslam, temizlik dinidir! Dolayısı ile imkanların kısıtlı olduğu bir ortamda söylenen bu hadisi günümüz şartlarında doğru yorumlayamayan bazı ateistlerin varacağı sonuç, bu kişilerin bakış açılarının yüzeyselliğini ve ufuklarının darlığını gösterir. İslam’ın temel hedefi, hem maddi hem manevi temizliğe ulaşmaktır! Şartlar, imkanlar ölçüsünde bu hedeflere ulaşmak, İslam’ın ana gayesidir. Bu amaçlar değişmezken, araçlar ise haram olmadıkça değiştirilebilir! Olayı farklı bir örnekle açıklayalım: I. Dünya Savaşı’nda Avrupalı askerler, zehirli gazlara karşı, idrarlı bezlerle yüzlerini kapatırlardı. İdrarın içindeki amonyak, zehirli gazlara karşı nötrale edici etkiye sahipti. Bu, o zamanın şartları ile alakalı bir durumdur ve geçici bir çözümdür. Daha sonra gaz maskesi üretimine başlanır. Ama hiçbir ateistin aklına, bu istisna üzerinden Avrupa’yı eleştirmek gelmemiştir! Sonuç olarak Batı dünyasına yıkanmayı öğreten Müslümanlara hiç kimse, temizlik konusu üzerinden saldıramaz! Denerse, bu sadece önyargı ve cehaletinin göstergesi olur ki, 2022 Katar Dünya Kupası için Katar’a giden Avrupa ve

Amerikalıların taharet musluğuyla tanışmaları üzerinden daha 2-3 yıl geçmemiştir. Bu konuya 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda da kısaca değindik!

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodu

Aşağıda okuyacağınız gibi T. Dursun daha çocuk yaşta, 'en tanınmış olmak' üzere 'koşullanmış!' Zorlu bir çocuklukla beraber ve içselleştiremediği bilgileri, eğitim için uygun olmayan mekanlarda -dini eğitimin yasak olduğu bir dönemde denetimden uzak, eğitime uygun olmayan ortamlarda- alır. Türkçe bilmediği için çağdaş bilimden ve teknolojiden uzak ve donanımsız bir şekilde yetişir. Çocukluğunda geçirdiği zorluklar ve buna bağlı travmalar, onu zamanla tepkisel davranışlara yöneltir: Eşini döver, müftü iken farklı imajlar çizer ve TRT'de çalışırken çevresince de tepki çeken çalışmalara imza atar! Kısaca sevgisiz bir ortamda yetişen ve istemeden, babasının zorlaması ile 'klasik eğitimini' aldığı her şeye zamanla tepki gösterir ve bu kişiliğini oluşturan en büyük faktör olur. Buna psikolojide, 'Bilişsel çelişki' denilmektedir. Tüm çocukluk ve gençliğini verdiği ve meşhur olmasının önünü açacağını umduğu 'Klasik medrese eğitimi'nin pratik hayatta hiç bir karşılığının olmaması onu, içselleştiremediği ve özümseyemediği, istemeden edindiği bu bilgileri tepki amaçlı kullanmaya yöneltir! Zaten "Duygusal ateizm de, genellikle hayatta karşılaşılan zorlu olaylara verilen tepkilerin bir ürünüdür. Deneyisel veriler ile desteklenen çalışmalar göstermiştir ki, 'zorluklarla başa çıkmakta zorlanan bazı kişiler, Tanrıdan soğumakta, O'ndan nefret etmekte, en sonunda da onun olmadığına inanmaya' başlamaktadır." (Ralpy W. Hood JR ve Zhuo Chen, Conversion and Deconversion, s. 542) Yazdığı kitap ile son tahlilde Dursun'u haklı çıkaran bir imaj çizen Sırrı Ataman bile, Turan Dursun'un ön yargılı yaklaşımı itiraf etmekte ve onun bu ön yargılı yaklaşımının nedenini çözemediğini söyleyip, "Buna neden gerek duymuş olduğu karanlıktır." (Sırrı Ataman, Unutturulan Ayetler, s. 10) şeklinde bir yorum getirmektedir. Halbuki sebep, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Dursun'un çocukluğunu ve gençliğini verdiği dini eğitim sürecinin karşılığının babasının yönlendirmesiyle de beklediği şekilde gerçekleşmemesidir ki, bunun üzerine tüm kinini dine yöneltmiş, yazdığı kitaplar ile dine "acımasız bir tarzda eleştiri ile yaklaşmış, dine duyduğu tepki." (Ataman, s. 9) ile sonuçta ateizme kaymıştır. "Dursun'un bazı kereler keyfi yorumlarda bulunduğu da bir gerçektir. Ayetlerin bir kısmını tahrif ederek, hoşgörü sınırlarını zorlamıştır. Zaman zaman kindar ve düşmanlık güden bir tutum sergiler gibi görünen Turan Dursun'un bu 'duygusallığı'nın" (Ataman, s. 10) kökeninde, hep bu çocukluk dönemindeki 'en tanınmış olma' güdülemesi yatmaktadır. Ali İmran suresi 7. ayetin, 1400 sene önce bize bildirdiği, "kalbinde eğrilik olup fitne çıkarmak isteyenler" olarak tarif ettiği kimselerden olan Turan Dursun'un bu psikolojik halini Ataman, farkında olmadan da olsa, şu cümlelerle bizlere aktarmaktadır: "Kur'an'ın içinden özellikle cimbızla seçercesine bazı ayetleri almış"tır. (Ataman, s. 10) Aslında Turan Dursun'un psikolojisi en iyi anlatacak kavram 'suskunluk sarmalı'dır. Uygun ortamı bulana kadar görüşlerini içinde saklamış, uygun ortamı bulunca kendisini 'dışlanma korkusundan soyutlayıp' içinde sakladıklarını ortaya saçmıştır. Bulduğu uygun ortamdan aldığı güçle de, sağa sola mektuplar yazıp, "İslamcıların Pehlivanı Yok" diyerek uzun süre çevresine hava da atmıştır. Ama Molla Sadreddin Yüksel'in yazdığı "Makaleler" adlı kitabını, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi'nin tarafsız bir zeminde tartışma teklifini görmezden gelmiştir. Diyanet'in (Peygamberliğini ilan eden Evrenesoğlu'na yaptığı gibi) "Muhatap alıp reklam yapmama" kuralını da sonuna kadar istismar etmiştir. Ahmet Kekeç'le yaptığı sohbeti ise tahrif ederek dergide yayınlamıştır! Aslıdan bu psikolojik tepki Dursun'a özel bir durum da değildir. Mesela, Alman filozof Schopenhauer, annesinin ilgisizliğinden dolayı hayatı boyunca kendisini etkileyecek psikolojik davranışlar sergilemiş ve bunu fikirlerine de yansıtmıştır. Yine D. Diderot adlı filozof da, çocukluk yaşlarında iken yaşamını kaybeden rahibe ablasının ölümünden kiliseyi sorumlu tutmuş, gençlik çağlarında cizvit tarikatından da kovulunca ateistliğe yönelmiştir. F. Büchner adlı ateist yazar da çocuk denecek yaşta ailesinden kopmuş

ve yatılı okullarda okumuştur. Babasının yönlendirmesi ile doktor olmuş ama işini hiç sevmemiştir. İlk fırsatta da ailesinden kopup bir daha da onları asla aramamıştır. Benzer bir örneği bizzat ben kendi tanıdığımdan da verebilirim. Yıllarca tarikatçı bir çevrede yaşamış bu arkadaşım, bulunduğu ilin tarikat temsilcisinden adaletsiz bir tutumla karşılaşmıştı. Hayatının merkezinde olan tarikatlara bir anda soğuyan bu kardeşimiz hâlâ namaz niyazında ihlaslı bir Müslüman olmasına rağmen, İslam düşmanı olan insanların bakış açısıyla paralel bir şekilde tarikatlara bakmaya başlamıştır! Aslında tüm bu örnekler bizi tek bir sonuca götürür: Geçmişte yaşanılanların insan hayatında bıraktığı izler ve bunun nerede ve ne oranda zamanla ortaya çıkacağı meselesine... Ve daha da önemlisi, verdiğimiz tepkilerin doğru ve haklı bir alana kanallene edilebilmesi, sapla samanın karıştırılmamasına! Günümüzde ateist ideoloji taraftarı olan kesim, oryantalist söylem ve iddialardan genelde habersiz oldukları için, Dursun'un tüm iddia ve söylemlerini büyük bir hayranlıkla izlemişlerdir. Halbuki bu iddialar hiçte yeni şeyler değildir ve Batı dünyasında 'yüzyıllardır' dile getirilmektedir! Sorun, bundan habersiz olan ve dine mesafeli bir kesimin cehaleti ve Dursun'un (ve benzeri diğer ateist yazarların) söylemleri ile Amerika'yı yeniden keşfettiklerini zannetmelerinden kaynaklanmaktadır. Şimdi gerek oryantalist, gerekse içerideki sözcülerinden olan ateistlere ve bu yazımıza özel olarak Dursun'a cevaplara geçelim.

Hayatı: Turan Dursun 1934 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesinin Gümüştepe (Yapıaltı) köyünde Kürt asıllı bir anne ile köy imamlığı yapan Türk bir babanın oğlu olarak dünyaya gelmiştir. 8 ile 17 yaşları arasında 'klasik medrese eğitimi' olmuştur. Türkçe okuma yazma ise bilmemektedir. 1955-57 yılları arasında askerde iken ancak Türkçe okuma yazmayı öğrenmiştir. Modern ilim ve aktüel İslami gelişmelerden habersiz iken, 1958 yılında müftülüğe atanır. 1966 yılında ise TRT'de çalışmaya başlar. Emekli olunca İstanbul'a yerleşir ama ekonomik zorluklarla karşılaşır. Tam bu sıralarda ateist İlhan Arsel ile karşılaşır ve beraber çalışmaya başlarlar. Arsel aracılığıyla tanıştığı Amerika'da yaşayan Erkan Boynuince, Dursun'a ayda beş yüz dolar maddi destekte bulunmaya başlar. (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 21) Sırası gelmişken belirtelim ki, birçok ateistin ABD'de yaşaması ve Türkiye'ye yönelik İslam düşmanlığında önde olması da hayli ilginçtir: Ateizm sitesi sahibi Aydın Türk, İlhan Arsel bunların başında gelmektedir... Bundan sonra Dursun 1987-1990 yılları arasında onu meşhur edecek eserleri yazmaya başlar. Yine ne ilginçtir ki, onu sadece dar bir çevre tanır. Ta ki, öldürülene dek! Bir anda dergideki yazıları kitap haline getirilir, basında tanıtımı yapılır ve ülke çapında meşhur edilir. Konunun daha da ilginç, kitaplarını basan kurumların bile artık bu cinayetin Gladyo (NATO tarafından gizli olarak örgütlenen kontrgerilla operasyon birimi) tarafından, ülkeyi karıştırmak amacı ile yapıldığını itiraf etmesidir!

“Aydınlanmacı Din Bilgini Turan Dursun bundan 22 yıl önce Gladyo tarafından katledildi. Devrimci aydınımız Turan Dursun, ‘yenilikçi din söylemleri yüzünden, 22 yıl önce Gladyo tarafından’ katledildi. Dursun, 4 Eylül 90'ında çalıştığı "2000'e Doğru" dergisi binasına gitmek üzere çıktığı evinin önünde Gladyo'nun kurşunlarına hedef oldu.” (Ulusalkanal, 4.9.2012) “Dursun'un ölümü Gladio suikastlarının başlangıcıydı.” (Ulusalkanal, 4.9.2013) Dursun, 4 Eylül 1990'da dergi binasına giderken, Gladyo'nun sıkıdığı 7 kurşunla aramızdan ayrıldı. (Ulusalkanal, 4 Eyl 2021) Amerikancı Gladyo'nun cinayetleri: Muammer Aksoy, Çetin Emeç, Turan Dursun, Bahriye Üçok. (Aydınlık, 5.7.2018) Evet! Gladyo önce onu kullandı ve işini bitirince ölüsünü bile kullandı! “Turan Dursun cinayeti, bir çeşit dinsel aydınlanma ateşini yaktı. Dursun cinayeti ile beraber, 12 Eylülün dindar nesiller projesi çökmeye başladı.” (onbinkitap, 28 Ağustos 2023)

Bunca itirafa rağmen cinayet suçunun hep İslami kesime atılmış olması da ayrıca irdelenmesi gereken bir konudur!

117

Babası daha doğmadan Dursun için kitaplar satın almaya başlamıştı. O, “Basra’da ve Kufe’de bulunmayacak ölçüde büyük bir din alimi” olacaktı. Dursun küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. Tüm bu zorlukları ve bunlara neden olan babasına olan öfkesini ilk eseri Kulleyn’i yazarak dışarı vurur. Bütün olumsuzlukların sebebi olarak, annesine ve kendisine şiddet ve baskı uygulayan, sürekli “Abdul Hoca” diye bahsettiği ve dinle özdeşleştirerek “zalim baba” şeklinde nitelendirdiği babasını gösterir. Diğer yandan masumane, insani duygu ve güdülerini de din karşıtı bir bağlamda konumlandırır ve bunu kendisine şefkatle davranan annesi ile özdeşleştirir. Babasının zulmünden kurtulup, ideallerini gerçekleştirmek için çok okuyup ‘en öne’ geçmesi gerektiğini düşünür. “Ne yapıp edip herkesi geçmeye” ve “Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirmeye” karar vermiştir. Ancak aldığı klasik medrese eğitimi güncel hayata bile cevap verememektedir. Zaten Türkçe okuma yazmayı bile henüz bilmemekte, yaşadığı dünyadan habersizce yaşamını sürdürmektedir. Dursun’un, hem de daha çocuk yaşta, kalam, felsefe ve mantık ile ilgili eserleri kavraması da zaten beklenemezdi. Bundan dolayı okuyup ezberlediği bu eserler çoğu zaman onun kafasını karıştırmış, zaman

zaman kendi deyimiyle Tanrı'yla "kavga" eder hale gelmiş; kitaplarda "Adem'in topraktan, Havva'nın onun kaburga kemiğinden, Hz. Muhammed'in nurdan, Hz. İsa'nın Cebail'in üfürüğünden, kendisinin ise meniden yaratıldığını" okumuş ve bunu haksızlık olarak nitelendirmiştir. Özürlü bir kızı, ormanda başı kesilmiş bir insanı, nehri geçerken boğulan arkadaşını, kurbağayı yutan yılanı görmüş, bütün bunlardan sorumlu tuttuğu Tanrı'yı da bir gün rüyasında görmüştür! Dursun, rüyasında gördüğü tanrıya yaptığı işleri beğenmediğini söyleyecektir. Onun, çocukluğunda koşullandığı "en önde olma", "kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme" tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeleri, ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışını etkisi altına alacaktır. (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 101)

Dursun için 'din ve ilim', sözü edilen duygular denkleminde hayatı boyunca hep "araçsal" bir niteliğe sahip olmuştur. O, bütün bu öğrendiklerini kendisini "hedefine götürecek bir basamak" olarak görür. (Ş. Perinçek, Turan Dursun Hayatını, Anlatıyor, s. 21) Tüm bunlar hakikatte dini anlayıp kavramasına, Yüce Yaradan ile içsel bir iletişim kurmasına hayatı boyunca aşamayacağı bir engel oluşturmıştır. Bundan dolayı onun dini inanç ve anlayışının, aslında hayatının hiçbir döneminde, dinin özü olan Allah'a duygusal yakınlık ve içten bağlılık düzeyine ulaşmadığı, girdiği her işte yaptıkları ile rahatlıkla görülebilmektedir. Yıllarını harcayıp aldığı eğitim gerçek hayatta hedefine ulaşmakta bir araç olamamakta, toplumda da umduğu ölçüde bir saygı görmemektedir. Tüm bunlar, sonunda onun hırçın ve saldırgan biri olmasına neden olur. En son çalıştığı TRT'den emekli olmasına gerekçe olarak sunulan "bunalım, uyumsuzluk, psikolojik dengesizlik" (Abit Dursun, Babam Turan Dursun, s. 52) gibi nedenler de bunun göstergesidir. (Detay için, Muhammed Altaytaş'ın 'Hangi Din?' adlı eserine bakılabilir!)

Kur'an'ı biraz okuyan herkes, Tevrat ve İncil'i de Allah'ın gönderdiğini hemen anlar. Bozulan çoğu yerlerine rağmen az da olsa bozulmamış bölümleri, Tevrat'ın ve İncil'in orijinali olan Kur'an'la ortak mesajları bünyelerinde hâlâ taşır. Bozulmayan yerlerindeki benzerlikler bu nedenle gayet doğaldır ve bu durum da konu hakkındaki tüm İslami eserlerde açıkça ifade edilir. Ama Dursun, 'bunu hayatının son döneminde fark edip bu nedenle de dinsiz olmaya karar verdiğini' ifade etmektedir. Bunun komik bir gerekçe olduğu açıktır!

"Aydınlanma Savaşçısı Turan Dursun. Sivas'ta 'Nur Cemaati'nin bir kolu olan Süleymancılarla' çatışma başladı. Bu çatışma, Sivas'ın zenginlerinin de Süleymancılar adına yer alması nedeniyle sürgünle sonuçlandı. Bir telgrafla önce Manisa'ya, oradan da Tokat'a sürüldü. Ama tayin işlemleri 'TSK'daki paşaların araya girmesiyle' durduruldu ve Turan Dursun Sivas'taki görevine iade edildi. 1966'da 'sözü geçen birinin mektubuyla' TRT'ye alındı. 1968'den 1976'ya kadar çeşitli programlar yaptı ve yönetti. Sürekli sürgün yedi durdu Turan Dursun. Sonra da defalarca sürüldü Turan Dursun." (Maxist THKO çizgisine sahip 'Halkın Kurtuluşu' sitesi, 06 Eylül 2014)

Süleymancılar bile nurcu olduklarını (!) bilmediklerine eminiz de, bu komik bilgi dağarcığına sahip materyalist arkadaşların verdiği diğer bilgilerin Dursun'u kimi kesimlerce korunduğunu göstermesi açısından ilginç olduğunun altını çizelim!

Şule Perinçek'in Turan Dursun'la yaptığı 30 Kasım 1999 tarihli röportajdan alıntı ile devam edelim: "Hafızlar Kuran'ı ezbere bilir, ama hafız hangi ayetin nerede olduğunu, hangi konuda hangi ayet olduğunu bilemez. Ama ben hemen bilirim... Bir bakıyorum, Tevrat'ın filanca yerinde şunlar var. Aaa filanca surede aynen var, ya da değiştirilmiş biçimiyle var. Levililer'de şu var, ona bakıyorum o da var. Hatta İncil'ine bakıyorsun oda öyle. Zaten epeydir de sorular vardı. "Tamam" dedim "bu adam sahtekardır." Ama ne fena oldum. 'Öyle bir hınç oluştu ki! Çünkü o benim gençliğimi aldı, çocukluğumu aldı.' Ben ondan dolayı gençliğimi, çocukluğumu yaşayamadım." Halbuki "Osmanlı Usulü denilen hafızlık sistemi ile Hafızlar sayfaları kodlarlar. Bu kodlama sayesinde de hafızlar hangi ayetin nerede olduğunu kolaylıkla bulurlar." (ehad.org.tr/kurani-kerim-hafizlik) İslam cahili bir kitleye kendini bu şekilde pazarlayan Dursun'un 'aynısını' bulduğu için 'hınçla' ateist olmasına neden olan benzerlikler konusuna da değinelim.

Turan Dursun Kur'an'daki bazı ayetlerin Tevrat ve İncil ile ortak noktaları olduğunu, bunun da Kur'an'ın alıntı olduğuna işaret ettiğini ileri sürer. Bunu farkedince 'fena olduğunu', Şule Perinçek ile yaptığı röportajda anlatır. (Ş. Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 35) Ne ilginçtir ki tüm oryantalistler de Kur'an'ın Tevrat ve/veya İncil'den kopyalandığını ileri sürer! Oryantalistlerin bu konuda iddiaları ve cevaplar için ise, 'Oryantalizm yanılgısı' ve 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Dursun'un bu keşfi aslında hayli ilginçtir! Çünkü Kur'an, İslam'ın, ilk insandan itibaren gelen din olduğunu, zamanla bozuldukça aynı kuralların peygamberlerce insanlara yeniden hatırlatıldığından defalarca bahseder. Ateizmden İslam'a dönen A. C. Meriç bunu fark etmiş ama Kur'an uzmanı bir Müslüman (!) iken ateist olan Dursun bunu kavrayamamıştır! "Hz. Adem'den itibaren İslam gönderilmiştir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 133-135) "Hz. Adem'den son Peygamber Hz. Muhammed'e kadar gönderilen ilahi dinlerin ortak adı İslam'dır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 99) Sonradan Müslüman olan bir İngiliz yazarla devam edelim: "Kur'an, Allah'ın elçilerinden herhangi birini inkar etmenin, Kur'an'ın kendisini de inkar etmek anlamına geldiğini açıkça ifade eder." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) "Muhammed'den yapılması istenen şey, Adem'e verilmiş eski mesajın kendi devirlerine uygun bir şekilde basit bir tekrarını yapmaktır. İslam'ın, İnsanların en eski dininin yeniden imarından başka bir şey olmadığı ortadadır." (Eaton, s. 67) "İslam, İbrahim'in dininin saflığını yeniden ikame etmiştir." (Eaton, s. 87) "Eski peygamberlerden söz edilmesinin amacı, Hz. Muhammed'e verilen mesajın süreklilik açısından yabancı ya da garip hiçbir şey içermediğini kanıtlamaktır." (Eaton, s. 159) Sonradan Müslüman olmuş Fransız Bilimler Akademisi üyesi ile devam edelim: "Kur'an, kendisinden önce inen kitaplara her Müslüman'ın inanmasını emreder." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) Bu da Müslüman olan başka bir Fransız'dan: "Hz. Muhammed'i peygamber olarak kabul ettiğinizde, ondan önceki bütün peygamberleri tanımış oluyorsunuz. Çünkü kendisi onların devam ettiricisidir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 62) "İslam dini, Hz. Adem'den son Peygamber Hz. Muhammed'e (sav) kadar gönderilmiş olan tek dindir."

(Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 24, 108) “Kur’an her peygamberin kendinden önceki peygamberi tasdik ettiğini; İncil’in Tevrat’ı, Kur’an’ın ise hem İncil’i hem de Tevrat’ı tasdik ettiğini” bildirir. (Dr. Osman Kara, Kur’an’ın kutsal kitaplarla ilişkisi, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2013/2, sayı: 4, s. II/149) "Kur’an, Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar tüm vahiy sürecini bir bütün olarak ele alır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 26) "De ki, ben gelen ilk peygamber değilim." (Ahkaf, 9) "Allah Kur'an'ı, Tevrat ve İncil'i tasdikleyici olarak indirdi." (Ali İmran, 3) "İslamiyet, Hz. Adem ile başlayan ve Hazreti Muhammed ile son bulan vahiy sürecinin bütünüdür. 'İslamiyet'in önceki dinler ile benzerlik arz etmesi elbette doğal ve hatta zorunludur.' Aslında bu konuda tuhaf ve yanlış karşılanması gereken şey: İslam dininin önceki dinler ile 'benzerlik arz etmesi değil, etmemesi' durumudur. Bütün İlahi dinler elbette kaçınılmaz olarak Allah ve ahiret, ceza ve mükafat, ibadet, iman, inkar, kitap, peygamber gibi kavramları kullanacaklardır. Bu, dinleri gönderen 'kaynağın bir olduğunu' gösterir. Toplumlar, peygamberlerin öğütlerini unutmaya yüz tutunca, Allah mesajını tekrar güncellemiştir ve bu süreç Hz. Muhammed'e dek devam etmiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 97-98, 107) "Kur'an, ilk insandan tutun da son peygambere kadar gelen bütün dinlerin aynı hakikatleri dile getirdiğini vurgular." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 124) "İslam ilk insandan tutunda, son peygambere kadar gönderilmiş olan tek dindir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 189) "Kur'an'ın çok temel mesajlarından biri, tarih boyunca gelen peygamberlerin Hz. Muhammed ile aynı mesajı getirdikleridir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 133) "Kur'an, tarih boyunca aynı hakikatin aynı yöntemle yani, insan elçilere vahiy yoluyla bildirildiğini söyler. Kur'an'da ortak öze de göndermeler mevcuttur." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 19, 250) "Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146) "Allah'ın her peygambere vahyettiği, kitabın temel konuları da birdir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.145)

"Hiçbir ümmet yoktur ki, kendilerine bir peygamber gönderilmemiş olsun. (Fatır, 24) diyen Kur'an'ın, Müslümanların başka kültürler hakkındaki algılamalarını derinden etkilediğini söyleyebiliriz." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 38) "İslam yeni bir din olduğunu iddia etmemiş, Kur'an Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar uzanan bir peygamberlik tarihi hakkında detaylı bilgiler vermiştir." (Kalın, İslam ve Batı, s. 46) "İslam inancına göre gerçek din, Hz. Adem'den son Peygamber Hz. Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğunu kabul eder." (Prof. Adnan Demircan, Sıyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) "Semavi dinler aslında hepsi aynı kaynaktan gelmeleri itibarıyla tek bir dindir. Peygamberlerin ve kitapların kendilerinden öncekileri tasdik etmesi, ilahi kökenli bir dinin yapısına ve mantığına tamamen uygundur." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 22, 35)

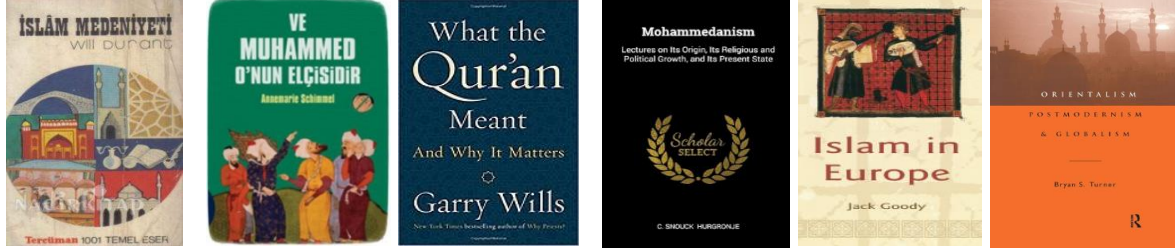
"Hz. Muhammed kendinden önceki peygamberleri izleyip onların görevlerine varis olmuştur. Peygamber, İslam'ın ilk geldiği zamanlardan hayatının sonuna kadar, daha önce gönderilen peygamberlerin de benzer ilahi vahiyler aldıklarına kesinlikle inanıyordu. (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 262, 298) "Bilindiği gibi İslam dini, sadece Hazreti Muhammed'e gelen vahiylerin toplamı değil, Hz. Adem'den Muhammed'e dek gelen vahiylerin ortak bir bileşkesidir." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, s. 196)

"Hz. Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini ihya'ya geldiğini söylemiştir." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme, s. 87) Vahiy, daha önceki peygamberlerin yani Adem, İbrahim, Musa ve İsa peygamber zamanındaki saf ve basit dinlerin en son şeklini alması ile, Allah'ın son peygamberi Muhammed'e gönderilmiştir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 22)

Aslında sadece Maide, 44-48. ayetleri okumak bile bu konu hakkında bilgi sahibi olmaya yeterlidir: "Tevrat'ı elbette biz indirdik. Tevrat'ı tasdik edici olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik. Ona da içinde hidayet ve nur bulunan, kendinden önce gelmiş olan Tevrat'ı tasdik

edici İncil'i verdik. Resulüm! Sana da kendisinden önceki kitapları tasdik edici ve onları denetleyici olarak bu kitabı hak ile indirdik.” Bu konuda özellikle ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza tavsiye ederiz!

Hadi bu yazarlar Müslüman, Müslüman olmayan yazarlar bile bu gerçeğin farkına varmışlardır!

Amerika'da yaşayan Hristiyan tarihçi, bizlerin tüm kitap ve peygamberlere iman ettiğimizi kavramıştır ama müftü geçinen din âlimi bu uzman arkadaş bundan habersiz yıllarca müftülük yapmıştır! "Bütün Müslümanların Muhammed'den önceki peygamberlerin de peygamberliğine inanması lazımdır. Müslümanlar Tevrat ve İncil'de, Kur'an'la uyuşmayan şeylerin sonradan eklenen ve bozulan şeyler olduğuna inanırlar." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 45-46) Yine ABD'den bir sosyoloji profesörüne kulak verelim: "İslam, Hristiyanlık ve Yahudilikle birlikte, İbrahimi inancın temel bir varyantı olarak ele alınabilir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 107) Bu da Almanya'dan bir oryantalistin yazdıkları: "Hz. Muhammed, insanlığın babası Adem'den başlayan uzun peygamber zincirinin sonuncusu, önceki bütün vahiyleri içeren ve aynı zamanda en duru hallerinde onları özetleyen son vahyi getiren kimsedir." (Annemarie Schimmel, Ve Muhammed O'nun elçisidir, s. 17) Bu da Katolik bir akademisyenden: "Kur'an'da beni en çok etkileyen ise, 'çok kapsayıcı' bir Kutsal Kitap olması oldu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan daha kapsayıcı olduğunu kesinlikle 'fark ettim.' Diğer iki din pek çok peygamberi ve yaşantısını kabul etmez iken, İslamiyet hepsini ediyor." (Gary Wills, Kur'an'ın Anlamı nedir? Risale Haber, 23 Ekim 2017) Bu da bir İngiliz oryantalistten: "İslam'ın kökleri ile Yahudilik ve Hristiyanlığın kökleri aynıdır ve değerlerinin birçoğu da ortaktır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 127) Christiaan S. Hurgronje, İslam düşmanı bir oryantalist olmasına rağmen Hz. Muhammed'in hiçbir zaman yeni bir din öğretisi getirdiği iddiasında bulunmadığını anlayabilmiş ve eserine de bunu yazmıştır. (Mohammedanism, s. 50) Bir de ABD'li film artistinden örnek verelim. Will Smith: "Ben tüm kutsal kitapları okudum, her birinin nasıl tek bir hikaye olduğuna şaşırdım, Tevrat'tan İncil'e, oradan da Kur'an'a. Daha önce bunu asla anlamamıştım, evet hiç anlamamıştım, Ama şimdi sanki çizgiyi ilk kez görüyormuşum gibi, biliyorsun, asla tam olarak anlamamıştım, baba olarak İbrahim ve sonra İshak ve İsmail ile ayrılma; bu anlayışın tamamlanmasını kavramak güzeldi." (Milliyet, 20.03.2024) Amerikalı artist anladı, oryantalistler bile bunu anladı ama müftülük makamını işgal eden bu 'uzman' kişi anlamadı!

Son örneği de, Yahudi iken sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weiss) adlı gazeteciden verelim. Secde suresi 23. ayeti Esed şöyle meallendirir (Meal: Kısa açıklama ile tercüme): "Gerçek şu ki (ey Muhammed,) Biz vahyi Musa'ya (da) vermiştik: öyleyse (sana ilettiğimiz vahiyde) aynı (gerçek) ile karşılaşacağından kuşkuya düşme! Ve (nasıl ki) o önceki vahyi İsrailoğulları için bir rehber kıldık." Sonradan Müslüman olan da hatta olmayan oryantalistler dahil bu gerçeği anladı ama 'yüzyılların doğurduğu, birçok ilim dalında uzman (!) olan' bu müftü (!) anlayamadı! Zaten zamanla bozulan "Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda bile İslam'dan apayrı bir anlayışa." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123) sahip hale gelmiştir. Bunu da mı fark edememişti acaba?! Aşağıdaki ayetlerde konumuz ile paralel içeriğe sahiptir. Hz. İsa:

“Havarilere, 'Bana ve peygamberime inanın' diye bildirmiştim, 'İnandık, bizim Müslimler olduğumuza şahit ol' demişlerdi.” (Maide, 111) Hz. İbrahim:” O’nun ortağı yoktur. Ve ben bununla emrolundum. Ve ben, Müslümanların (teslim olanların) ilkiyim.” (En’am, 163) “Hz. İbrahim, Yahudi veya Hristiyan olmadı. Fakat Hanif bir Müslümandı. Ve o müşriklerden olmadı.” (Ali İmran, 67) Hz. Yusuf: “Ey Rabbim! Bana iktidar verdin ve bana rüyaların yorumunu da öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada da ahirette de beni yönetip himaye eden sensin. Müslüman olarak canımı al ve beni iyi kulların arasına kat!” (Yusuf, 101)

Dursun’un şahsiyetinin belirleyici yönlerinden biri olan ve İslam’a karşı odaklanmış bulunan “kin, nefret ve saldırganlık” duyguları onun gerçeği görmesine engel olmuştur. Bunu kendisi de ifade etmekten çekinmemiştir zaten: “Ben sürekli Tanrı kavramına başkaldıran bir yapıyı taşıdım. Bu bir evrimsel süreç içinde bir gelişme niteliğinde oldu. Söyledim, Tanrı ile kavga ederdim... O an bende öyle bir hınç oluştu ki, çünkü o (din, peygamber) benim gençliğimi, çocukluğumu aldı, onun yüzünden çocukluğumu yaşayamadım. O dakikadan itibaren dinle savaşa girdim.” (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 34) Bundan dolayı Dursun’un önerdiği dünyada öncelikle dinsizlik olacaktır. (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 61) Aslında Dursun sadece dinle kavgalı değildir. O çevresiyle de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT’deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de bu olsa gerektir. TRT’den emekli olmasına sebebiyet veren son sürgüne gerekçe olarak “bunalım içine düşmek”, “iş çevresiyle uyumsuzluk” ve “psikolojik dengesizlik” gibi nedenlerin gösterildiğini yine kendisi anlatır. (Abit Dursun, Babam Turan Dursun) “O ‘hayatının her döneminde bulunduğu yer ve konumla uyumlu görüşleri, en sivri ve uç düzeyde’ savunmuştur. Müftülüğü döneminde aydın, ilerici din adamı olarak tanınırken, TRT’de “katı laiklik, akılcılık, bilimcilik” gibi temaları ön plana çıkarır, emekliliğinde ise ilişkide olduğu çevre ve yazılarını yayınladığı dergiler paralelinde keskin bir “din karşıtı” ve “Aydınlanma savaşçısı” kesilir. Öyle görünüyor ki, hayatının her döneminde onu “mücadele etmek durumunda kalan bir muhalif” konumuna düşüren iddiaları değil, iddialarında kullandığı sert, katı ve agresif üslubu ve tarzıdır. Dursun’un kişiliğinde belirgin olarak öne çıkan unsurlardan birisi de cinsel içerikli tecrübeleridir. Kulleteyn isimli romanında köpeklerin, koyunların çiftleşmesi gibi anlatımlara doğal görünmeyen bir tarzda yer verirken, koça mastürbasyon yaptırdığını da anlatır. Rüyasında gördüğü peygamberden, sevdiği kızı elinden alacağı endişesiyle kaçır. Çocukluğunu anlattığı bu çalışmasında yazar, bazen aynı sayfada onlarca olmak üzere, yüzlerce defa argo ve iğrendirici ifadeye yer verir. Çoğu zaman da bu kullanımlarla İslami kavram ve değerler arasında irtibat kurar. Bütün bunlar aynı zamanda onun çocukluğunda din adına yaşadıklarının kişiliğinde bıraktığı derin izlerin işaretleri olarak görülebilir. Dursun’un bu üslubu sadece bu romanında değil, başta Hz. Muhammed’i tanıtırken olmak üzere bütün yazılarında öne çıkar. “Üslup ve ifade tarzının sahibiyile alakası, direkt ve tartışmasızdır.” Onun değerlendirmeleri çoğu zaman hamasi, agresif, hatta isterik denebilecek özellikler gösterir. Hatta ünlü solcu İlhan Selçuk için “İslamcı Marksist” diyecek kadar sübjektif bakış açısına sahip biri olduğunu belirtirsek, tamamı ile düşman olduklarına suçlama da hiç sınır tanımayacağı kesinlik kazanmış olur zannederiz. Dursun’un İslam’ı değerlendirme konusundaki tavrı hiçbir zaman bilimsel, nesnel ve samimi olmamıştır.” (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 29)

Dursun’un babası, 8–9 yaşlarındaki Dursun’u aileden ayırarak çok zor yaşam koşullarına sahip olan bir medreseye teslim eder. Çevresi başka ırktan insanlarla doludur ve kendisine 'Türko' denmektedir. (Dursun, Kulleteyn, s. 15) Bir ara camide birkaç gün yalnız kalmak durumunda olan Dursun, camideki tabut ve gece karanlığından çok korkar. (Kulleteyn, s. 91) Çocukluk ve gençlik arzularını yaşayamayan Dursun, içinden peygambere büyük bir kin duyar. (Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 36) “Sivas’ta müftüyken alışılmamış bir müftüydim. Sekreterim çok güzel bir kızdı.” diyen Dursun daha o yıllarda, “Devrim Ocakları”nın kurucuları arasında da yer almıştı. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 36) Bir ara komünist bir öğretmen de ona çok yardım etmişti. Ondan bazı eserler alıp

okumuş ve “ürkecek bir şey de yokmuş” sonucuna ulaşmıştı. (Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 34) Fromm, “Kişinin inancının yıkılmasına tek bir olaydan çok, küçük küçük birçok deneyimin birikmesi yol açar.” (Fromm, Sevgi ve Şiddetin Kaynağı, s. 25-26) demektedir. Spranger ise ateizmden bahsederken “büyük bir düş kırıklığına uğramış dini dürtü”den söz eder. (İnsan Tipleri, s. 175) Sonuç olarak Dursun; olumsuz çocukluk dönemi deneyimleri, bu deneyimlerin bir sonucu olarak yaşadığı zihinsel ve duygusal çöküntüler, yetişkinlik döneminde yaptığı ‘farklı’ çıkışlar ve bundan dolayı doğal olarak çevresinden aldığı olumsuz tepkiler, bu zorlukları yaşarken materyalist çevrelerden gördüğü yakın ilgi ve en önemlisi “beklenti ve ideallerine ulaşamaması” (Doç. Dr. Hasan Kayıklık, Dini İnkâr Bağlamında Turan Dursun, Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 5 (1), 1-14) onu yavaş yavaş dinden uzak bir yaşama yönelir.

Dursun’un psikolojik sorunlarını, ahlaki zafiyetlerini deşifre eden açıklamaları ve dini bilgileri daha 10 yaşından itibaren kendi menfaati için kullandığına delillerle devam edelim.

Dursun 14-15 yaşlarında bazı hadisler uydurarak esans satar (Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 28) ve daha hayatının çocukluk dönemlerinde dini kullanarak çıkar elde etmeyi ve gerektiğinde yalan söylemeyi adet haline getirir. Zaten yazdığı eserlerde de buna dair pek çok kanıtlar mevcuttur. “Babam ‘kafama koymuştu’: ‘Basra’da, Kufe’de bile bulunmayacak ölçüde büyük alim olacak oğlum.” Hatta babam daha evlenmeden Adana’ya gitmiş. Adana’dan armağanlar getirmiş anasına. Tabii Adana’da biraz çalışmış. Armağanlardan başka kendisine de bir şeyler almış. Ninem “Peki kendine ne aldın?” diye sormuş. “Kendime bir iki kitap aldım” demiş. O zamanki dinsel kitaplardan. “Ana, aslında ben bu kitapları oğluma aldım” demiş. Daha evlenmemiş! Anası, “Daha evlenmedin, oğlun nerede?” demiş.” (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 18) “Dünyayı ‘değiştireceğimi’ biliyordum bir ölçüde. Birçokları bana, “Ya olur mu? Sen? Dünyayı?” diyordu. ‘Belki bir tepkiden doğmuştur.’ Hani, ikide bir bana, “Sen mi bu dünyayı değiştireceksin, sen mi bu dünyayı...” Tamam, kardeşim ben, bu dünyayı değiştireceğim! Başka bir yolu yok, ben bu dünyayı değiştireceğim. Kimsenin kararı değil. ‘Bu dünyayı ben değiştireceğim diye yola çıktım.’ Hiç kimse bana yer vermezken, yer verilmezken, bu savı ileri sürüyorum. Yıldırım’a [Aktuna] bile sormuştum: “Bak sen deli doktorusun, ne dersin... Yani ben dünyayı değiştireceğimi söylüyorum. “Gülmüştük.” (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 15) “İlk don giydiğim zaman Adana’daydım. Donumu görsünler diye... Şişman bir kız sevmiştim karşıda oturuyor, şişman mişman, kız olsun da ne olursa olsun, gördüm beğendim. Bu kıza nasıl kendimi beğendiririm, donumu görürse... Dama çıkmıştım, çabalıyorum ki, kız bana doğru baksın. Kız bir türlü bakmıyordu. Yani epeyce çaba harcamıştım, kızın ilgisini çekmek için, donuma baksın diye... 7 yaşındayken âşık olmuştum. Bir de Kargalık köyündeyken âşık olmuştum. Safi diye bir kız. Allah’la kavgalaştığım zamanlardan birindeydi kızla arkadaşlığım. Sevgili olmuştuk. Kız beni ayartmıştı. Ailesi bizim evlenmemizi istiyordu. Kız beni hep ayartırdı. Bazı şeyleri ben bilmezdim. Kız “soyun, işte şöyle, böyle”, yani benim hiç bilmediğini şeyleri kız göstermişti o sıralar. ‘Epeyce ilişkiler’, duygusal ilişkiler gelişmişti kızla aramızda. Fakat kızın bir ablası vardı çarpık çurpuk, Allah’la kavgam ondan. Rüyamda Allah’ı görmüştüm. Bir söğüdü yontuyordu. Bir ayağını söğüdün aşağısına koymuş, bir ayağını yukarısına. Dallarını falan yontuyor. Herkes çevresine toplanmıştı. Ben bir fırsatını buldum, sokuldum. “Kim bu?” diye sordum. Allah, dediler. “Peki, söyleyeceklerim var” dedim. Önce kızmaması için yemin ettirdim. Yemin etti. “Valla billa kızmam” dedi. “Ben senin yaptığın işleri beğenmiyorum, ben senin yerinde olsam bunları yapmazdım. Madem cenneti yaratacaktın, bu dünyayı niye yarattın? Sonra Safiyi çok güzel yaratmışsın. Sabo, Safi’nin ablası. Çocuk felci mi geçirmiş nedir, küçükken yatalak olmuştu. Çok üzüliyordum, acıyordum, “Neden öyle yaptın” dedim. Böyle bir tartışmamız olmuştu. O zamanlar 10-11 yaşlarındaydım.” (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 32-33) “İçerledi Tanrı’ya. Kendisi Tanrı olsaydı öyle yapmazdı.” (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 73) “Kız: Bak seni tanıyorum. Sana bu köyde

"Türko" diyorlar. "Çok da zekiymişsin." Kim söylüyor? "Herkes. Büyük Hoca Molla Nasır da söylüyormuş. "Bu çocuk, büyük âlim olacak" diyormuş" Olacağım elbette. "Kufe'dekiler"den, "Basra'dakiler"den daha büyük. Sen gördün mü onları? Görmedim, ama biliyorum. Nasıl biliyorsun? Kitaplarda okuyorum. Babam da söylemişti. Konuşurken sorup birbirlerinin adlarını da öğrendiler. Kızın adı: Safo." Safo'nun göğüsleri ilgisini çekti. Göğüs kapalı ve giysi kalın olsa da çıkıntılar belli oluyordu. Göstermesini istese kız gösterebilir miydi? Gösterse, o da baksa, kimse" bir şey der miydi? "Memeleri yeni tomurcuklanmış kız"mış. Kur'an'da geçiyor. Cennet kızlarındanmış. -Ya?!!! - Vallaha! senin "meme"lerin de onlarınki gibi mi? Göster de göreyim! Burada olmaz, gel! Evde, anamdan başka kimse yok." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 74-75) "Safo fistanını çıkardı, peynir tulumunun üstüne koydu ve çıkıp üstüne oturdu. Ayaklarını sallamıştı yine. Çırılçıplak. Haydi gel bak memelerime. Baktı, elini dokundurdu. Çok, çok hoşlanmıştı. Haydi em! Ben bebek miyim? Dudaklarını kızın memelerine dokundurdu. Daha da hoşuna gitmişti. Kız çıplaktı, ama nedense bacaklarını birleştirmişti. Bacaklarının arası nasıldı acaba? Kıza bacaklarını ayırmasını söyledi. - Olmaz! - Niçin? -Vallaha bir şey yapmam ben. Öyleyse niye görmek istiyorsun? "Fıkıhta, Şeriat'te, "ferc"den söz ediliyor. "Ferci dâhil (kadınlık organının iç kesimi), "ferc-i hariç" (kadınlık organının dış kesimi) diye geçiyor. "Nasıl olurmuş, görüp öğrenmek istiyorum." Öyleyse dışını gör! Tamam! Orada biri gelip o durumu görse, çok doğal biçimde ve içtenlikle, "bir 'fıkıh konusunu' incelediğini söylerdi ona." Kız bacaklarını biraz ayırdı. O da, yaklaşıp baktı. Daha çok bir incelemeci gözüyü." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 76-77) "Safo'ların evinin önündeki yıkık duvarın üstüne çıkıp oturdu. Ve ayaklarını salladı. Daldı: Safo yanındaydı. O da ayaklarını uzatmıştı. Sonra soyunmuştu... Kurbağalarda, tosbağalarda da görmüştü. Tavuklarda, kazlarda, "culuk"larda da. Koyunlarda, sığırlarda da.. Atlarda, eşeklerde de... Hele atlardaki durum, çok belirgin ve şaşılasıydı. Derenin uygun bir yerinde aygırlar, kısraklara "çekilir"di. O şuada aygırların bacaklarının altından, soba borusu gibi ve up-uzun bir nesne; aşağı yukarı iner kalkar; tam kıvamına gelince de iki ön ayaklarını kaldıran aygır, kısrağa "atlar"dı. Hem de ne atlama. Daha görkemlisi olamaz." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 84-85) "İçlerinde bir görkemli: Koç. Ne ki, en çok ilgilendiği şey, başka: Egemenliğindeki koyunlardan, üstüne atlamasını isteyenlerin "gel, atla!" anlamındaki çağrısı. Çağırıyor alır-almaz; hemen gidip atlıyor. Ön ayaklarını dişinin üstüne koyarken, arka ayaklarıyla yere basıyor ve upuzun, sip sivri nesnesini, sokmak istediği yere kolaylıkla sokuyor. Çok geçmeden de güçleri birkaç saniyelik erkekler gibi fişğini atmış, işini bitirmiş olarak iniyor. Biraz otluyor, bir daha. Biraz otluyor, bir daha. Bir daha, bir daha.. İki atlayış arasında biraz otlamadan edemiyor. Atlama gücünü otlardan alıyor sanki. Bunları izliyordu hep. Hava da oldukça güzeldi. Koçun koyuna atlayışını izlerken, köpeklerde tanık olduğu çiftleşmeyi, köpeğin kancığına atlayışını anımsayıp göz önüne getirdi. Karşılaştırdı. Benzerlikleri vardı, ama benzemezlikleri de vardı. Erkek köpeğin cinsel organı, koçunkine oranla hem kalın, hem de topuzlucaydı. Koça yaklaştı. Eliyle sırtını, okşadı. Sonra eğilip o sivri nesnesini tuttu. Yuvasına çekilmiş olan nesneyi, üstündeki derinin üzerinden o yana bu yana kıpırdatmaya, deriyi ileri-geri etmeye ve itmeye başladı. Koçunkini de elle kusturup kusturamayacağını görmek istiyordu. Ve görüyordu: Kusturuyordu koçunkini de. Koçunki de atı atıveriyor, "fırtığını" fırlatıveriyordu. Denemesinden ve sonucundan memnun olmuştu." (Turan Dursun, Kulleteyn, s. 219) "Sonra "kutsal kitaplarla karşılaşınca, Kur'an'dan önceki kitaplarla tanışınca, Muhammed'in aktarmacılığını birden kavradım." Hiç aradan zaman geçmedi. Daha önce Yahudilik ve Hristiyanlık hakkında bilgim vardı ama İslam'ın aktardıklarıyla biliyordum. Kendi kaynaklarından bilmiyordum. Tevrat'tan ve İncil'den söz edilirdi. Kendi kaynaklarıyla 1960'lı yıllarda tanıştım. "Türkiye Gençlik Teşkilatı'nın" bana bir çağrısı, önerisi olmuştu. Götürelim, "Papa ile tanıştıralım", demişlerdi. Onların amaçları şöyleydi. "Bakın bizde de böyle aydın bir din adamı var." Nadir Nadi'nin sütununda yazı yazdırmışlardı. "Baş sayfalarda" yer alıyordum. Çok popüler bir müftüydim. Bir yere gittiğimde Sivas Müftüsü, aydın müftü Turan Dursun İstanbul'a geldi, Ankara'ya gitti... O zaman "valiye yer vermezlerdi, bana" yer

verirlerdi.” (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 39-40) “Aaa, daha ilk elime aldığımda sahtekârlığını görebildim. İlk elime aldığımda! Hafızlar Kur'an'ı ezbere bilir, ama hafız hangi ayetin nerede olduğunu, hangi konuda hangi ayet olduğunu bilemez. Ama ben hemen bilirim. Çünkü dünyam olageldi. Bir bakıyorum, Tevrat'ın filanca yerinde şunlar var. Aaa filanca sürede aynen var, ya da değiştirilmiş biçimiyle var. Levililer'de şu var, ona bakıyorum o da var. Hatta İncil'e bakıyorsun o da öyle. Zaten epeydir de sorular vardı. "Tamam" dedim "bu adam sahtekârdır." Ama ne fena oldum. Öyle bir hınç oluştu ki! Çünkü o benim gençliğimi aldı, çocukluğumu aldı. Ben ondan dolayı 'gençliğimi, çocukluğumu yaşamadım.' Ve o dakikadan başlayarak hemen savaşa giriştim. Savaşmam için mesleğimi bırakmam gerekir. Mesleğimin doruğundayım. Rasgele bir müftü değilim. Hani, vardır aydın müftü, gavur imam falanca, ama toplumda saygı görmezler. Çünkü dini bilmezler. Ben hem aydın çevrelerde aydın müftü olarak son derece büyük saygı görüyorum. Kimi zaman önümde eğiliyorlar. Böyle saygın bir yerim de var. Eli öpülen bir durumum var. Sivas'ta müftüyken bir sekreterim vardı. Alışılmamış bir müftüydüm. Sekreterim çok güzel bir kızdı. Müftü Vekili olarak koymuştum.” (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 41) “Dinsiz, pardon Muhammed'siz peygambersiz olduğum dakikadan başlayarak açıkça söyledim. “Deneyler yaptım” kendi kendime. Tanrının olmadığına ilişkin. “Rastlantılar üzerinde durdum. Rastlantı öğeleri üzerinde durdum.” Evde, karım gene şaşırıyordu. “Sen delirdin mi” demişti. “Kovaya su doldurdum. Süpürgeyi alıp batırdıktan sonra duvarlara rasgele serptim. Baktım. Bakıyorum duvarlarda çeşitli biçimler oluşuyor. İnsan resmi, hayvan resmi, ağaç... Kuruyor. Ben bir daha serpiyorum.” Kadıncağız orada öyle bakıyor. “Ne yapıyorsun sen” diyor. “Neden yapıyorsun?” Allah var mı, yok mu onu bulamaya çalışıyorum” dedim. Anlayamıyordu, suyla süpürgeyle duvara serpmeye Allah'ın ne ilişkisi var. “Onlarla bir kanıt bulmuştum.” Bu duvarlarda çeşitli resimler oluşuyor. Hayvan resmi. “Gerçi süpürge benim elimde, su da. Suyu serpen de benim.” Rastlantısal oluyor. Demek ki rastlantılar. “Öyleyse neden insanlar da evren de rastlantısal” olmasın. Bu Allah'lılık iki üç yıl daha sürdü. Birden tümünden o da silindi. O gelişmeler artık Tanrının hiç olmadığı noktaya gelmekle sıçrama gösterdi. Tanrıyı inkar etme demiyorum, olan bir şey yok ki inkâr edeyim. Tanrının yok olduğunu bilme noktasına varmam, o sıçrama, birkaç yılımı aldı. “Çöpçülüğe” başvurmuştum. “Bir arkadaşımın önerisiyle TRT’de göreve başladım,” bir sürü program yaptım.” (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 42-43) Evet! Satır aralarını okuyabilenler için birçok gerçek saklıdır bu yazılarda!

Turan Dursun’un Metodunun eleştirisi

Dursun da tıpkı oryantalistler gibi, İslami kitaplardan eleştirebileceği parçaları alıp aynı eserlerdeki İslam’a yönelik yaptığı diğer iftiralara verilen cevapları görmezden gelmiştir. Bu durum da, onun belli bir bilimsel metot kullanmak yerine tamamen yukarıda bahsettiğimiz tepkisel, hırçın kişiliğini eserlerine yansıttığını göstermektedir.

Mesela; Şeytan ayetleri masalını anlatırken işine gelen 3-4 İslam âliminin kitaplarından alıntı yaparken bunu reddeden (Kadı İyaz, Fahreddin Razi, Alusi, Kadı Beyzavi, Muhyiddin Arabi, İzmirli İsmail Hakkı, Muhammed Abduh, Muhammed b. İshak b. Huzeyme, Beyhaki, Şevkani, Kurtubi, Ayni gibi) onlarca alimi ve eserlerini görmezden gelmiştir. (Bu konuya cevap için de, ‘Garanik olayı, şeytan ayetleri’ adlı yazımıza bakılabilir!) Arap dilindeki mecazı (benzetme sanatını, sembolik) kavramları, sanki anlamlarını bilmiyormuş gibi kasıtlı çevirilerle okuyucuya sunmuştur. (Mecaz konusunda detay için, ‘Teşbih, mecaz’ adlı yazımıza bakılabilir.) Mesela ‘Allah'ın gözetlemesi’ manasındaki “Allah'ın gözü” deyimini “insanın gözü gibi göz” diye tercüme etmiştir. Kelimelerin özellikle zihninde olumsuz anlamlar uyandıracak şekilde çevirilerini yapmıştır. Mesela ‘eş’ kelimesi yerine ‘karı’ kelimesi kullanmıştır. Tefsirlerdeki bilgilerden işine geleni alarak farklı yorumları göz ardı etmiş, herhangi bir tefsirdeki istisnai/aykırı görüşü İslam’ın görüşüymüş gibi

okuyucuya sunmuştur. Mesela ayın yarılması (Bu konu için, ‘Kur’an ve bilim 2, Kur’an’daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar’ başlığı altındaki ‘Ay yarıldı mı?’ adlı yazımıza bakılabilir) konusunda (Din Bu, s. 217) İbnü’l-Cevzi’nin tefsirini kendi yorumuna ters düştüğü için reddetmiştir. Ama kitabının 230. sayfasında ise İbnü’l-Cevzi’yi güvenilir bir müfessir olarak tanıtan yine kendisidir. Bazı konularda tefsirleri kanıt olarak bir hünermiş gibi sıralarken, nedense Arapların kızlarını öldürmesi konusunu anlatan ve kendisinin de "güvenilir" kabul ettiği tüm tefsirleri bir çırpıda göz ardı edip şöyle yazabilmiştir: “Tefsirler Ferezdak’ın iki dizesi üzerinde durur. Ne var ki tefsirlerde bu iki dize hep aynı sözcüklerden oluşmuyor. İki dize de değişik biçimde yer alıyor, dizelerin değişik olması göz önünde tutulursa, sonradan uydurulduğu bile düşünülebilir.” (Din Bu, s. 204) Aynı akıl yürütmeyi şeytan ayetleri konusunda yapmaz ama. Halbuki şeytan ayetleri denen uydurma dizeler ‘20 farklı şekilde’ aktarılmıştır. ‘Şeytan ayetleri bu yüzden uydurmadır’ deseydi, Dursun’un samimiyetine inanabilirdi. Tüm bunlar onun bilimsellikten ve objektiflikten uzak, tepkiselciliğine ve sübjektifliğine işaret etmektedir. ‘Nefislerinizi öldürün’ ayetini mecburi anlayış istikameti gibi, ‘kendinizi (birbirinizi) öldürün’ diye anlamak gerektiğini söylerken nefsi, ‘insanın zararlı eğilimleri’ olarak anlayanları bilgisizlikle ve Arapçayı bilmemekle suçlayan da yine kendisidir. (Din Bu, s. 222) Halbuki aynı kitabının 254. sayfasında Şerif Cürcani’nin ‘Tarifat’ından aldığı tanımda nefsin, ‘eğilim’ anlamına geldiğini de kendisi söylemektedir! Aslında kendisinin de güvenilirliğinden şüphe ettiği bazı hadisleri delil olarak kullanan da yine kendisidir. Halbuki kendisi bunların uydurma olduğunu kabul etmektedir: "Gerçekten de hadis kitaplarının en güçlü sayılanları bile uydurma hadislerle doldurulmuştur." (Din Bu, s. 158) Bazı yerlerde sorduğu sorular ise saçmalığın doruğunu bile zorlar niteliktedir. "Neden son peygamber bir Arabi?" Sanki başka bir milletten olsa, yine aynı soruyu kendisi sormayacaktı?!

Görüldüğü gibi, T. Dursun’un kitapları bir metottan yoksundur. Sadece İslam’a duyduğu tepkiden doğan, kimi yerde duygusal, kimi yerde doğru olmayan ve mantıksız yargılarda bulunmuş, yanlış aktarılmış bazı hadisler ve tefsirlerdeki İsrailiyattan (Yahudi kaynaklarından tefsirlere geçen ve İslami açıdan reddedilenlerden) etkilenmiş bilgilerle dini kötülemeye çalışmıştır. Mesela Peygamberimizin savaşta kadın, çocuk ve ihtiyarlara dokunulmamasını emreden birçok hadisini görmezlikten gelmiş, buna karşı gerçekliği tartışmalı birkaç haberle bunun aksini iddia etmeye çalışmıştır. İşine gelen yorumlardan -istisna, uydurma farkı gözetmeden- alıntılarla kitaplarını doldurmuştur ki bu metot aynen oryantalistlerce de uygulanmaktadır! (‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazımıza bakılabilir.) Dursun, İslam’ın akıl ve ilimle olan bağlantısını çarpıtıp, düşünme ve akılla ilgili yüzlerce ayet ve hadisi göz ardı ederek şöyle de diyebilmiştir: "Din varken kafanızı daha ileri, daha güzel şeyleri yapmaya kullanamıyorsunuz. Kullandığınız zaman engeller çıkıyor." (Din Bu, s. 16) Halbuki Harizmi sıfırı bulup kullandığında İslam buna engel mi olmuştu? El-Cezeri tarihte ilk robotları yaparken, Abdüsselam kendisine 1979 Nobel Ödülünü kazandıran teoriyi geliştirirken din engel mi olmuştu? (Bu konuda “Müslüman ilim öncüleri” isimli yazıya bakılabilir.)

Dursun’un iddiaları da zaten kendi orijinal görüşleri değil, yüzlerce yıldır Hristiyan ve Yahudi oryantalistlerin gündemde tutmaya çalıştıkları konulardır. Dursun sadece bu fikirlerin pazarlamacılığını yapmıştır. Dursun, usul/metodoloji bilgisi konusunda da sübjektiftir. İşine geldiği gibi kaynakları kullanmıştır. Ayetin ayetle, ayetin hadisle, hadisin ayetle, hadisin hadisle açıklanacağını bilemeyecek kadar usul bilgisinden de habersizdir. Hadis ilminde, ‘haberi vahid’le, ‘haberi mütevatir’in farkından bile habersiz gözükmektedir. Rivayetlerden ‘işine geleni’ okuyucuya doğru olarak sunmuştur. Hadislere uydurma rivayetler karıştırıldığını söylemiş ama kendisi o uydurma rivayetleri işine geldiği zaman istediği gibi kullanmıştır. Alaycı, edepten yoksun ifadelerle ele aldığı konularda okuyucuyu istediği gibi yönlendirmeye çalışmıştır.

Don Kişotvari bir tavır sergileyen Dursun, Allah ile iplerinin kopmasını da şöyle açıklamaktadır: “Allah’la kavgam ondan. Rüyamda Allah’ı görmüştüm O zamanlar ‘10-11 yaşlarındaydım.” (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 32) Daha çocuk yaşlarda psikolojik sorunlar yaşayan ve bozulmuş Tevrat’taki Yakub peygamberin Allah’la güreş tutmasından (!) çok etkilendiği anlaşılan Dursun biraz akaid okusaydı, Allah’ın rüyada görülmeyeceği (A’raf, 143) o görülenin şeytani bir varlık olduğunu hemen anlardı. O çok genç yaşta gerçek ilişki de yaşamıştır. “Kız beni hep ayarttı. Bazı şeyleri ben bilmezdim. Kız soyun, işte şöyle, böyle”, yani benim hiç bilmediğim şeyleri kız göstermişti o sıralar. Epeyce ilişkiler, duygusal ilişkiler gelişmişti kızla aramızda.” (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 32)

Sağlıksız ortamda, formasyondan uzak, ezbere dayalı, anlamadan, küçük yaşta cinsellikle ki, sapık cinsellik dâhil (Kulleteyn, s. 85), tanışan, normal bir çocukluk geçirmeyen, psikolojisi bozuk olan Dursun’un, yıllarını verip öğrendiği bilgilerin pratik hayatta bir karşılığının olmadığını görmesi, bir de üstüne okumayı bile askerde öğrenip, ilkokul diplomasını dışarıdan alıp hayata sıfırdan başlaması onda büyük bir kin oluşturmuş, hırçın biri haline getirmiştir. Başkasına kaçırmayı düşündüğü kadın zamanla eşi olmuş (Abit Dursun, Babam Turan Dursun, s. 21) ama başkalarına âşık olmaktan da bunlar onu alıkoymamıştır. Eşi ile de sorunlar yaşamıştır ama eşi, ‘Dursun’u Allah’tan daha yüksek’ görmektedir. (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 36) Eşini dövmüş ama bunu da “Molla döneminde ilk zamanlarda oldu” diye dine bağlamıştır. (Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 35) Yine ona göre, Türkiye’den Papa ile konuşması için onu seçmişler ama sonra Dursun bundan vazgeçmiştir!

Dursun'un Arapça seviyesi ve bilerek çarpıtmalarına örnekler

Turan Dursun kendini her alanda uzman ilan eder. Halbuki bir ilahiyat profesörü uzman olduğu alan için yıllarca çalışır, Arapça dışında en az İngilizce gibi bir tane daha yabancı dil öğrenir, yurtdışında araştırmalar yapar ama uzman olduğu alanla ilgili hâlâ öğrenmeye de devam eder. İlkokulu dışarıdan bitirmiş, Türkçeyi sonradan öğrenmiş; Arapça bilmek dışında bir özelliği olmayan Dursun ise kendini 'her alanda' uzman ilan edebilmiştir!

Sarf-Nahv, bedi-beyan, tefsir, hadis, fıkıh, kelamı, mantık, ıstılah, usul, aruz, İslam Tarihi, astronomiyi çok iyi bilen, aynı zamanda embriyoloji alanında uzman ve din etnologu (!) olduğunu iddia eden (Din Bu I/97) Dursun, Hz. Peygamber’in, azl (doğumu önlemek için, boşalmadan önce ayrılma) ile ilgili bir sözünü aktardıktan sonra (Din Bu I/34), "Yapmamakta sizin için bir sakınca yoktur; yapmayabilirsiniz" (Ma aleyküm ella te’falu) şeklinde tercüme ettiği cümlelerin aslında tam tersine "Yapmamanız için bir gerek yoktur, yapabilirsiniz" demek olduğunu bile farkında değildir. ‘mâ’ edatı, ‘mâ nafiye’ (olumsuz edatı da) olabilir ki, o zaman "Neden yapmayacaksınız?" anlamına da gelir hadis. Yine kitabında (Din Bu II/46) “Birçokları gibi İbn Hazm’ın da Sabiilerden, tapınaklarından, ibadetlerinden söz ederken yazdıkları şunlar da var.” dedikten sonra, “Ancak onlar, 7 yıldıza ve 12 burca saygı göstermek gerektiğini söylerler ve bunların suretlerini (resimlerini, heykellerini) tapınaklarında yapıp bulundururlar. Bunlara kurbanlıklarla ve darıyla yakınlaşmaya çabalarlar.” şeklinde Hazm’dan alıntıda bulunur. Ama “Aslında metinde geçen “ed-Dehanü” kelimesi darı değil, "duman, buhur, tütsü" anlamına gelir. Yani, tanrılara kurban kesenler, buhur yakarak, güzel koku ve tütsü ile ibadetlerini mabudlarına takdim ederler. İslami bir temeli olmasa da sonradan ortaya çıkan ‘dini törenlerde buhur yakmak, tütsü ile topluluğa güzel koku yaymak’ âdeti günümüzde bile yapılmaya devam etmektedir. Şimdi bu kadar basit şeyi dahi bilemeyen bir insanın, ana dilinden daha iyi Arapça bildiğini iddia etmesi uygun mudur? Bu iddia sahibinin, diğer metinlere yaptığı çevirilerin ne derece aslına uygun olduğunu okuyucu düşünmelidir.” (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu I/10-14) Yine Dursun, Hz. Muhammed’in güya ‘şehvetperestliğini kanıtlamak’ hevesiyle, Gazali’nin

İhya'sında yer alan bir rivayeti aktarır: Ali'nin oğlu Hasan'ın, bir alışta "altı karı birden aldığını, sonra çok geçmeden bunları boşayıp yenilerini aldığını, bu torunu Muhammed'e anlatıldığında, Muhammed'in: 'O, yaratılıştaki da, huyda da bana benziyor.'" dediği aktarır. Aslında Dursun yine Gazali'nin ibaresini tahrif etmiştir. Çünkü Peygamber'in devrinde, torunu Hasan'ın, dört kadın değil, bir kadın alması bile mümkün değildir. Hasan, hicretin dördüncü yılında doğmuştur. Peygamber'in vefatı sırasında o, sadece altı yaşında idi. Altı yaşında bir çocuğun dört kadın alması, sonra tez zamanda bunları boşayıp yerine başkalarını alması, bunu duyan Peygamber'in de onu övmek için "O yaratılıştaki da, huyda da bana benziyor" demesi mümkün müdür? Dursun, Hasan'ın bu davranışını Peygamber'in beğenmiş olduğunu aktararak aslında, Peygamberin şehvet düşkün olduğu izlenimini okurların zihninde oluşturmaya çalışmıştır! Ahzab 51. ayet inince, güya Hz. Aişe şöyle demiştir: "Ma era (ura) rabbeke illâ yūsariu hevake": "Görüyorum ki, senin Allah'ın yalnızca senin şeyinin keyfini yerine getirmek için koşuyor." Dursun'un çarpıtarak verdiği özün doğru tercümesi şudur: "Kanaatim şudur ki, Rabbin senin arzu ve isteğini geciktirmeden hemen (ayeti indirmek suretiyle) yerine getirir." A. Davudoğlu tercümeyle şu şekilde yapar: "Vallahi Rabbinin, senin arzunu hemen yerine getirdiğini görüyorum." (A. Davudoğlu, Sahih-i Müslim Tercüme ve Şerhi. VII/ 402) Molla Sadreddin Yüksel şöyle demektedir: "Hz. Aişe'nin söylediği sözden maksadı şudur: Ben önce mehirsiz olarak kendilerini Peygamber'e hibe eden kadınları kadınlık hissiyle kınıyordum. Sonra baktım ki, Allah gerçekten O'nun arzu ve isteğini -Mesela eşleri arasında nöbet usulünün uygulanmasından muaf tutulmasını- süratle yerine getiriyor. Artık ben de kınamayı bıraktım. Çünkü benim kınamam O'nu da -Peygamberi de- rahatsız edebilirdi." Ayrıca Molla Yüksel şunu da ilave eder: "Hz. Aişe, Hz. Peygamberin huzurunda böyle konuştuysa niçin Peygamber onu "Tecdidî İman'a" davet etmemiştir? Davet etmesi gerekirdi. Demek ki, Hz. Aişe kesinlikle bu şekilde konuşmamıştır. Ve öyle bir manayı da kast etmemiştir." (S. Yüksel, Kur'an'dan Cevaplar, 8-9) Çarpıtmalarından bir örnek daha verelim: "Filistin'de "Übna" denen bir yere Peygamber bir baskın düzenlemişti. Baskını yapacaklara da şu buyruğu veriyordu: Sabahleyin Übna'ya (ansızın) baskın yap ve orayı yak! Ve "Übna" köyü yakılıyordu. İçindekilerle birlikte." (Ebu Davud, Cihad/91, hadis 2616, c. 3, s. 88. Ayrıca s. 124'teki 2'nolu not: İbn Mace, Cihad/31, hadis No: 2843, II/948) Aslında Übna baskını, durup dururken yapılmış değildir. O bölge halkı Müslümanları sürekli rahatsız ediyordu. Peygamberin elçilerini de öldürmüşlerdi. Onlara bir ders vermek gerekince Peygamber, Üsâme kumandasında bir ordu göndermek istedi. Üsâme Peygamber'in, kendisine şöyle emrettiğini söylemiştir: Sabahleyin Übna'ya baskın yap, sonra yak!" (Ebu Davud, Cihad: 91; İbn Mace, Cihad: 31) Hadisin metni sadece bu kadardır. Hadiste kastedilen, köylülerin evlerini ve ekinlerini yakmaktır. İbn Mace'nin yaptığı açıklama da bu şekildedir. (II/948, not: 2843) Dursun, hadis metninde olmayan şu ilaveyi eklemektedir yazısına: "Übna köyü yakılıyordu, köy halkıyla birlikte." Halbuki hadiste köy halkının yakıldığından söz edilmez. Peygamber asla köy halkını yaktırmamıştır. Savaşın sonucuna katkısı yoksa ağaçlara, ekinlere bile savaşta dokunmak yasaktır. Ağaçlara, hayvanlara dokunmama hususunda Hz. Ebu Bekir'in de emri vardır. Dursun'un diline doladığı diğer örneklerle devam edelim: Peygamberimiz savaşta ağaçların kesimini emretmiş. Gerçekte olan ise, kendileri ise savaş halinde olunan Nadir oğullarının birkaç hurma ağacını peygamberimizin kestirmesinden ibarettir ve maksat da onları korkutup kan dökülmeden teslim olmalarını sağlamaktır. Bu metot amacına ulaşmış ve onlar savaş olmadan Hz. Peygamber'in şartlarını kabul edip, taşınır mallarını develere yükleyip gitmeğe razı olmuşlardır. Zaten Peygamberimiz de bütün hurmaları kestirmiş değildi. Sadece birkaç ağaç kestirmişti. Acaba, ağaçların kesilmesinden savaşa girip her iki taraftan da yüzlerce kişinin ölmesi hümanist geçinen Dursun'u daha mı mutlu edecekti?! Dursun'un psikolojik yapısını ve okuyucuyu yönlendirme çabalarına örnek teşkil etmesi açısından önemli göstergeler olan, kaynak gösterdiği hadis kitaplarında veya İslam alimlerinin eserlerinin asıllarında olmadığı halde Dursun'un yazdığı kitaplara eklediği çarpıtma örneklerine devam edelim: Hz. Aişe'nin "dünyada ne kadınlar varmış!" gibi bir sözü hiçbir kaynakta yoktur. "Hiç yorum yapılmaksızın ve orijinal anlatıma

bağlı kalarak” şeklinde aktardığı: “Zeyneb yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir.” şeklindeki rivayet de hiçbir eserde bulunmamaktadır! Cüveyriye ile evlenmesi ile alakalı, “Tutsaklar arasında nefes kesen bir kız. Aişe, bunu Peygamber görür de yine bir ayet gelir diye kaygılanır ve kızı çadırın yanından uzaklaştırır.” şeklindeki ifadeler Dursun’un kaynak olarak gösterdiği Buhari’de yoktur. Safiyye ile evlenmesi olayında aktardığı, “Safiyye’nin güzelliği Peygamber’in yakınlarının dilinden düşmüyordu. O, ancak Peygamber’e layık olabilirdi. Safiyye tutsaklar arasında idi. Dihye adında bir genç onu aldı. Hadislere göre Peygamber onları çağırır ve der ki: Bu kadını Cebrail bana nikahladı, sen git başkasını al. Dihye de üzgün ayrılır, ‘bu sırada sanki Uhud dağı üzerime çökmüştü’ diye nakilde bulunur Dursun. Sözler için verilen kaynaklara baktığımızda ne “Cebrail’in nikahlamasından, ne Dihye’nin üzerine Uhud dağının çöktüğünden, ne de Safiyye’nin güzelliğine vurulmaktan söz edilmektedir! Esmâ ile evlenmesinde ise, “Eş’as isimli birisi Peygamberimiz’e (sav) çok güzel bir dul kadından bahsetmiş ve bunu almasını teklif etmiştir ve Peygamber ‘aldım gitti’ demiştir.” Yazarın iddiasının aksine Buhari ve Müslim’de böyle bir hikaye yoktur. Yine Dursun şöyle yazmaktadır: “Kalkmış zekerin indirilmesi için hiç zaman yitirilmemesi istenir. Nerede ve ne zaman olursa olsun zekerin öfkesi giderilmelidir. Bir hadise göre bir hac esnasında Peygamber şu buyruğu verir: “Hemen ihramdan çıkın ve karılarınızla yatın.” Halbuki ihramın belli bir mekan ve zamanı vardır ve bu müddet içinde ihramdan çıkıp eşi ile beraber olmak yasaktır! Bunun dinen cezası bile vardır. Dursun’un gösterdiği kaynaklar okunsa veya Dursun ilim namusuna sadık kalarak okuduğunu doğru aktarsa idi, hadisenin şundan ibaret olduğu görülecekti: Peygamberimiz yalnızca hac etmeyi niyet ederek gelen ashabinın, uzun zaman ihram içinde ve ihram yasaklarını yaşayarak vakit geçirmelerini önlemek üzere -zamanı geldiği, müddeti dolduğu için- ihramdan çıkmalarını ve isterlerse eşleri ile de beraber olabileceklerini bildirmiştir. Müslim’in Sahih’inde, hadisi Cabir’den nakleden Ata, bu emrin mahiyetini, yukarıda gördüğümüz şekilde istismar edilmesin diye nasıl da güzel açıklamıştır: “Peygamberimiz bu emri ile ashaba, ille de eşlerinizle yatın demedi, yalnızca bunun helal olduğunu onlara bildirdi.” Kısaca Dursun, ayet ve hadislerden aldığı bilgileri çarpıtmış, kendisinden önce İslam düşmanı oryantalistlerin İslam hakkında yazdıklarını da ‘kendine has bir üslupla’ yeniden bir araya getirmiş ve kitaplarını bu şekilde oluşturmuştur. Dursun’un tüm iddiaları da, kendi konu başlıkları altında ele alınıp bu çalışmamızda tek tek cevaplanmıştır!

Turan Dursun nasıl ateist oldu?

Dursun, Yüzyıl Dergisinin 6. sayıda bunu şöyle anlatmaktadır: "Allah'a inanıyordum. Ancak ‘deneyimler yaptım’ kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir rastlantı. Dünya'nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da tümünden silindi." Dursun duvardaki şekillere bakarak, dünyanın da böyle bir rastlantı sonucu olabileceğini savunmaktadır. Yani duvardaki şekilleri dünyadaki düzene denk kabul etmektedir. Halbuki akıllı ve mantıklı olan hiçbir insan bunu asla kabul etmez. Bir düşünün güneş sistemi, gezegenler, dünyanın etrafını saran atmosfer, dünyada birbiri ile uyumlu yaşamını devam ettiren makro ve mikro âlem ve tüm bunların dengi olarak kıyasladığı duvardaki bir şekil! Tabii bu arada sormak gerekir; o şekilleri oluşturmak için bile bir kova, süpürge, su ve akıllı başında (!) bir insan olması gerekmez mi?! Aslında bu örnek bile, Dursun’un amacının dışında, bir yaratıcıyı işaret etmekte değil midir? "Yapılan hesaplara göre, evrenimizin başlangıçtaki gerçek yoğunluğu ile ötesinde oluşması imkanı bulunmayan kritik yoğunluğu arasındaki fark, yüzde birin bir kovadrilyonundan azdır. Bu, bir kalemi sivri ucu üzerinde bir milyar yıl sonra da durabilecek biçimde yerleştirmeye benzer. Üstelik evren genişledikçe, bu denge daha da hassaslaşmaktadır." (Bilim ve Teknik, Sayı 201, s.16)

Turan Dursun'a cevaplar

(Bu yazı, Bahattin Sağlam ve İsmail Acarkan'ın 'Turan Dursun ve Din' ile Prof. Süleyman Ateş'in 'Gerçek Din Bu 1-2' adlı eserleri 'temel alınarak' hazırlanmıştır.)

"İnsanlar arasında öyleleri var ki, bilgisi olmayanları Allah yolundan saptırmak ve onu gülünç duruma düşürmek için (İlahi mesajlar üzerinde) kelime oyunu yapmaya kalkışrlar: Böylelerini alçaltıcı bir azap bekliyor. Böyle birine mesajlarımız aktarıldığında, sanki kulaklarında bir sağırlık varmış da onları hiç duymamış gibi, küstahça yüz çevirir: İşte ona (öteki dünyada) acıklı azabı haber ver!" (Lokman, 7-8) "İnandıktan sonra kafirliğe sapıp sonra 'inkarcılıkta daha ileri gidenlerin' tövbeleri asla kabul edilmeyecektir." (Ali İmran, 90)

Din nedir?

Allah (cc) tarih boyunca hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bununla beraber dinin 'pratikleri' geldiği toplumun düşünsel, kültürel ve sosyal yapısına göre farklılık gösterir. Bu farklılık kainattaki diyalektiğin gereğidir. Gönderilen her dinde inanç esasları (Allah'ın varlığı ve birliği, iyilik ve kötülüğün karşılıksız kalmayacağı vs.) birdir. İnsanlar arasındaki ilişkiler ve bunlarla ilgili hükümler ise toplumdan topluma değişiklik gösterebilir. Din, kişiyi kendi hayatında tam bir mutluluk, uyum ve barış içinde geçirebileceği mükemmelliğe ulaştırabilecek ve toplumda barış ve adalete dayalı bir yapı oluşturabilecek mükemmel bilgidir ve Allah tarafından gönderilmiş bu bilgiler, çağlar boyu doğruluğu değişmeyecek emir ve yasaklar bütünüdür. Batılı din tarihçilerinin varsayımlarının tersine, insanlığın ilk dini animizm veya totemizm gibi "ilkel" dinler değil, Kur'an'ın deyimiyle İslam dinidir. İslam, insan olmak noktasında her zaman aynı özü taşıdığından, Allah'ın insanlar için gönderdiği dindir ve temelde (özde) hep aynı ve tek olmuştur. Hz. Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed gibi tüm resullerin getirip duyurduğu, nebilerin de uyup tatbik ettiği din her zaman aynıdır. Ama her defasında birtakım olumsuz sebeplerle bu dinden uzaklaşan insanlar yine temelde, değişen dinler üretmişler ve bunun sonunda da "ilkel, batıl, şirk dinleri" ortaya çıkmıştır. Nitekim Hinduizmin kutsal metinlerinden olan Vedaları inceledikten sonra, Alman filozofu Schelling şöyle demektedir: "Bütün insanlık önceleri tek varlıktı (bir ümmetti). Ve tek bir Tanrıya inanıyordu. Sanki en eski din (İslam) yıldız yıldız parçalanmış." (Ali Ünal, Din etrafında, s. 60) Din, İnsanı mutlak güzelliğe, barışa ve iyiliğe çağıran, akıl sahiplerinin özgür iradeleri ile kabul ettikleri ilahi kurallardır. Din aynı zamanda koruyucu bir kurumdur. İslam bilginleri bu korumayı beş bölümde incelerler; Ruhsal yapıyı koruma, nefsi koruma, nesli koruma, malı koruma, akli koruma. Bu konularda detay için 'İslam tüm dinlerin özüdür', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazılara bakılabilir.

Din Afyon mudur?

Ateist Marx'a göre, "Din, toplumların afyonudur." (Karl Marx. Hegel'in Hukuk Felsefesi'nin Eleştirisine Katkı, s. 191) Bu sözü adeta bir hadis imişçesine bayraklaştıran materyalist kesim 150 senedir dine ve dindarlara karşı savaş açmış ama başarılı olamamıştır! Artık bu sözün dile getirilmesi de Marxizm karşıtlığı gibi algılanır olmuştur: "K. Marks'ın bu sözü Soğuk Savaş döneminde CIA psikolojik propagandalarının en etkili silahı oldu. Sosyalizme karşı kullanılan hiçbir ideolojik silahın bu ölçüde etkili olduğu görülmemiştir. Bu sözün edildiği 19'uncu yüzyılda din, yoksulların "ilacı" değil egemenlerin baskı aracı idi. 25 yaşındaki Marks şunu dedi: "Dini acı, aynı zamanda gerçek acının ifadesi ve gerçek acıya karşı bir protestodur. Din, mazlum mahlukun iç çekişi, kalpsiz bir dünyanın kalbi, ruhsuz hallerin ruhudur. Halkın afyonudur." (Ki afyon metaforu, insanların anlık acılarını azaltan ve onlara devam etme gücü veren hoş

yanılsamalardı. O dönem afyonun tıbbi nitelikleri ve bağımlılık yaratma potansiyeline hem değer veriliyor hem de kınanıyordu.) Ali Şeriatî'ye göre "dinin özü afyon değil uyarıcıdır." Tarih sahnesine devrimci kimliğiyle çıkan dinin/ Hz. Muhammet'in muhalif yönü unutturuldu. Dinin toptan mutlak kötü olduğu, salt gericilik taşıdığı düşüncesi, Marks'a ait değil, daha çok burjuva aydınlarına ve kaba materyalistlere aittir! Bizim solun da "din hakkında bildiği tek şeyin dine karşı olmaktan ibaret" hali aşılması gereken zaafıdır... Egemenlerin dayayıprettiği dini algıyı yıkmak esas hedeftir." (Soner Yalçın, Sözcü, 09 Mayıs 2024) Artık kararı verecek olan, bu "burjuva aydınları ve kaba materyalist" Dursun zihnietine sahip olanlardır!

İlk ortaya çıktığı günden itibaren mazlumları, fakirleri korumaya alan, zekat kurumunu kurarak zenginlerin mallarının bir kısmını muhtaç olanlarla paylaşmayı emreden, mazlumların haklarını ararken, mallarını müdafaa ederken ölenleri şehit kabul eden, her türlü haksızlığı, despotluğu, zalimliği şiddetle lanetleyen İslam dini mi afyondur? İnsanlık tarihi boyunca insanlara yardım elini uzatan, merhamet eden, şefkat eden, "haksız yere bir tek adamı öldürmeyi bütün insanları öldürmek" kadar çirkin bir cinayet kabul eden Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed (Aleyhissalatü vesselam ecmain) gibi peygamberlerin yolu olan din mi; yoksa tarih boyunca, Kabil gibi katilleri, Firavun gibi zalimleri, Karun gibi -asla paylaşmayı istemeyen- zenginlik sarhoşları, koltukları için yüz binlerce insanı öldüren Lenin, Stalin, Mao ve benzeri çağdaş despotları yetiştiren dinsizlik mi bir afyondur? Allah dışındaki yüzlerce güce teslim olma ve kulluk yapma çağrısında bulunan şirk dininin amacı, statükoyu savunmak ve muhafaza etmektir. Şirk dinleri olan kapitalizm de, alternatif olarak doğan sosyalizm dini de afyondur. Hinduizm de Hristiyanlık da afyondur. İslam ise uyuşturamaz uyandırır! İslam, insanı kula kulluktan kurtarır, sadece yaratıcıya itaat etmeyi ve sadece ondan yardım istemeyi öğütler, İslam, akletmeyi emreder, zihni uyuşturan içeceklere yaklaşmamayı emreder, israfı yasaklar. Kur'an, "Akletmez misiniz?" (Bakara, 44) ve "klnızı kullanmayacak mısınız?" (Enam, 32) diye buyurur. İktidar sahiplerini yerlerinden eden, sömürücü sermaye sahiplerinin rahatını ve keyfini kaçıran, din yoluyla kendilerine çıkar sağlayanları uyaran ve onlara cehennemi müjdeleyen bir din afyon olabilir mi? İnsanları köleleştiren Mekke aristokrasisine başkaldırmayı emreden din mi afyondur? Köle olan Bilal'e efendisine başkaldırma bilinci veren din mi afyondur? Sömürü düzenleri bozulmasın diye Peygambere para, kadın ve mevki teklif eden Mekke burjuva ve diktatörlerine, "Bir elime ayı, bir elime güneşi verseniz de ben bu dinden vazgeçmem" diyen Peygamber'in getirdiği din mi afyondur? Kızını öldüren müşrik Ömer'den, adaletin zamanlar üstü örneği olan Hz. Ömer'i çıkaran din mi afyondur? Hak ve adaletin yeryüzünde yayılması için bütün varlığını feda eden, kadınlık timsali Hz. Hatice'yi şekillendiren din mi afyondur? 15-20 yılda İran'ı, Bizans'ı, Afrika'yı sarsan ve fetheden insanları yetiştiren din mi afyondur? Okuma-yazma öğretmeleri karşılığında savaş esirlerini serbest bırakan bir din mi afyondur? Yoksa böyle bir dine savaş açan ateizm mi asıl afyondur?! Rahmeti her şeyi çepeçevre kuşatan (A'raf, 156), Rahman ve Rahim (Bağıslayan) ve Vedud olan (Karşılıksız seven), ümitsizliği ve ziyana uğrama korkusunu insanın kendi kendine zulmetmesi olarak nitelendiren (Zümer, 53), İnananları ayrıca seven ve onlarca da sevilen (Maide, 54; Bakara, 165; Meryem, 96)

Allah (cc) aynı zamanda kendinden korkulması gereken de yüce yaratıcıdır. Bu korkunun temelini ise 'O'nun rahmetini, şefkatini kaybetme, O'nun sevgisinden uzak kalma korkusu' oluşturur.

Düşünsenize, her şeyimizi verenin sevgisini kaybetmekten daha korkunç ne olabilir? Bizi yoktan var edip, her türlü nimeti veren, cennete gidelim diye her defasında nankörlük ve isyan eden, gönderdiği peygamberleri öldüren, kitaplarını bozan insanlara yine de acıyıp; dünyada huzurlu ve ahirette cennete gitmelerine neden olacak emir yasakları gönderen yine O Allah'ın dini asla afyon olamaz!

Kız çocukların diri diri gömülmesi yalan mı?

Nahl, 58-59: “Aralarından birine bir kızı olduğu müjdelendiği zaman içi gamla dolarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen kötü müjde yüzünden, halktan gizlenmeye çalışır; onu utana utana tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün? Ne kötü hükmediyorlar!” O dönemdeki Arapların bir kısmı, kız çocuğunun ileride savaşılamayacağı, ailenin şeref ve namusuna leke getirebileceği düşüncesiyle üzüldülerdi. Bu düşünceden dolayı Arapların ilkel bazı kabileleri, çocuklarını öldürürlerdi. (İbni Habib, el- Munammak, s. 336; el- Halebi, İnsan, I/201) İngiliz kökenli yazar Pickthall, “Kız bebekler bazen canlı canlı gömülüyordu.” demektedir. (Muhammed M. Pickthall, The Cultural Side of Islam, s. 110) "Eğer baba isterse, kızını doğar doğmaz gömebilirdi. Muhammed arapların kız çocuklarını öldürme âdetine son verdi." (Will Durant, Medeniyet tarihi, I/203-204, 230) "Kız çocukların öldürülmesinin yasaklanması büyük bir ilerlemedir." (Antoine Anwander, Les religions de l'humanite, s. 283)

Bunun birkaç nedeni vardı: Birinci neden; ekonomik idi. Fakirlik korkusu. İkinci; kız çocukları savaş zamanlarında işe yaramadıkları gibi korunmaları da gerekiyordu. Kız çocuklarını öldürme âdeti Kinde, Temim gibi bazı ilkel Arap kabilelerinde vardı. (Süleyman Ateş, Din Bu 1, s. 80; İslam Ans. Cahiliyye mad.) Kureyş ve diğer Mekke kabilelerinde bu yanlış ve çirkin davranış yoktu. Çünkü Mekke civardaki çöl kabilelerine göre zengin sayılırlardı. İşte bu nedenle Arap şiirinde bu gelenek çokça yer almamıştır. Ferezdak, aşağıdaki şiiriyle dedesinin yaptığı işten (öldürülecek kız çocuklarını fidye vererek kurtarması) dolayı övünmüştür; "Dedem ki kız çocuğunu gömenleri men ederek çocukları yaşattı, o zavallılar gömülmediler." Dursun'un iddiasına göre ise, Arapların hiçbirinde bu adet yoktur! Şimdi düşünelim; Kur'an hiç yapılmayan bir şeyden bahsedebilir mi? Kur'an olmayan bir şeyi yasaklayarak muhaliflere bir koz verebilir mi? Halbuki Kur'an böyle bir adetin yapıldığını söylemiş, hiç kimse de 'bu yapılmıyor' diye itirazda bulunmamıştır. İşte bu âdetin Kur'an'da yasaklanması çok önemli bir devrimdir. Zaten Dursun da bu konunun sonunda (s. 244) kız çocuklarını öldürmekle ilgili bir rivayeti aktarmakta: "Kız çocuğunu öldüren de ölen de ateştedir." Ama Dursun buradan da yine İslam'a saldırmaktadır! Halbuki Kur'an, "Diri diri toprağa gömülen kız çocuğunun hangi suçla öldürüldüğü sorulduğu zaman." (Tekvir, 8-9) ve Efendimiz, "Çocukken ölen cennetliktir, diri diri gömülen çocuk cennetliktir." (Ebu Davud, Cihad 27, 252; İbn Kesir, IV/478) buyurduğu halde! İbn Abbas da, müşrik çocuklarının ahiretteki durumu hakkında şöyle demektedir: "Müşriklerin çocukları cennettir. Kim onların cehennemde olduklarını iddia ederse yalan söylemiş olur." (İbn Kesir, IV/478) Ayrıca Dursun'un aktardığı hadisin senedi de zayıftır. Aynı nedendir ki Hristiyanlar 'her doğan çocuk günah doğar, ta ki vaftiz olana dek' anlayışını İslam reddetmiş, her doğan çocuğu masum ve günahsız, hatta 'İslam üzere doğar' (Buhari, Cenaiz, 92) kabul edecek kadar temiz olduğunu ilan etmiştir. Turan Dursun, hiçbir anne babanın böyle bir şey yapamayacağını, bunun doğaya aykırı olduğunu da söylemektedir. Ama günümüzde, henüz dünyaya gelmemiş de olsa anne karnında gelişimini tamamlamış, dünyaya gelmek için hazırlanmış binlerce çocuğun 'kürtaj' yoluyla daha doğmadan katledilmekte olduğunu, yine doğurduğu çocuğu öldürüp çöp bidonlarına atan yahut sağ olarak cami kapısına bırakanların bulunduğunu hiç düşünememiştir. Peki, gerek Arap toplumunda gerek günümüzde bu olaya dair kanıtlar var mıdır? "Eski Araplarda kız çocuklarını diri diri toprağa gömenler vardı." (N. Çağatay, İslam dönemine dek Arap tarihi, s. 135) Alman Yahudisi Gustav Weil, kızların öldürülmesinin seyrek olmadığını, fakirlik ve zilletten korunmak için uygulandığını söylemektedir. (Weil, Mohammed Der Prophet, s. 20) İngiliz oryantalist David Samuel Margoliouth, Arapların şecereye - atalarının soy kütüğüne -önemde Farslardan ilerde olduğunu ve Hicaz bölgesinde ise Kureyş kabilelerinin dominant durumda olduğunu ifade eder. Margoliouth ayrıca kızlardan utanç duyma ve öldürme âdetinin mevcut olduğunu da kaydeder. (D. S. Margoliouth, Mohammad, s. 28-30) 1880'li yıllarda yazılan bir kitapta da, İslam Afrika'da ilerledikçe, "Bir zamanlar bütün Afrika'yı saran yamyamlık, 'diri diri çocukları' gömme gibi en kötü işler süratle ve bir daha geri gelmeyecek şekilde ortadan kaybolmakta." (R. Bosworth, Mohammedanism in Africa,

s. 798-800) olduğu kaydedilmekte idi. Dinler tarihçisi Karen Armstrong da aynı olaya dikkatleri çekmiştir: “Kızlar hiç acımadan öldürülüyordu.” (Armstrong, İslam Peygamber’inin biyografisi Hz. Muhammed s. 81) Lesley Hazleton, “Eğer Hz. Muhammed kız olarak doğmuş olsaydı, doğar doğmaz sessizce boğdurulurdu.” (Hazleton, İlk Müslüman, s. 31) derken aynı zamanda bu cinayetlerin gerçekleştiğini de kabul etmiş olmaktadır. Dursun’un sonradan kaydığı materyalist dünya görüşüne sahip Maxime Rodinson bile, “Muhammed kız çocuklarının öldürülmesini de yasaklamıştı.” (Rodinson, Muhammed, s. 267) diye yazarken acaba Dursun taraftarları hiç mi onun bu cahilce iddialarından rahatsız olmamışlardı?! ‘Yüzyılların doğurduğu ölüm’ olmakla övünen Dursun ve kitaplarını basanlar bu gerçekleri ‘OKU’mamış mıdır acaba?! Günümüzde bile durum pek değişmemiş ve kürtaj illeti her yeri sarmıştır: “Amerika Birleşik Devletleri’ndeki 2011 Gallup anketine göre, ‘yalnızca bir çocuk sahibi olmanıza izin verilseydi’ istisnasına cevap olarak katılımcıların %40’ı bir erkek çocuğu tercih edeceklerini söylerken yalnızca %28’i bir kızı tercih etmektedir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 315) Peki, sadece o zamanki Arabistan mı bu melanet geçerli idi? Ne yazık ki hayır! Ülkemizde de çöp kutularına, batı ülkelerinde bebek bırakma kutularına (Hürriyet, 9 Mart 2000; Radikal, 14 Haziran 2012; Evrensel, 6 Haziran 2015; Cumhuriyet, 24 Ekim 2017) terkedilen çocuklar yanında dünyadan ve ülkemden birkaç örnek ile konumuza devam edelim: “Hindistan’da doğan her 10 dişi bebeğin 4’ü ölüme terk edilmektedir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) “Hindistanın Ladhya Pradesh eyaletindeki ormanlık alanda yeni doğmuş bir kız bebek toprağa yarı gömülü halde bulundu. Ülkede son yıllarda ailelerinin kız bebeklerin katledilişi sıkça görülüyor.” (Sabah, 25 Eylül 2013) “Hindistan’ın Uttar Pradeş eyaletinde bir mezarlıkta, ölen kızını gömmek için toprağı kazan baba, diri diri gömülmüş bir kız bebeğı mezardan sağ çıkardı.” (Euronews, 14.10.2019) Bebeğini diri diri toprağa gömdü Güney Afrika’da annesi tarafından battaniyelere sarılmış bir bavulun içinde toprağa gömülen bebek kurtarıldı. (Norm haber, 15.10.2021) Annesi diri diri toprağa gömdü, saatler sonra canlı çıkarıldı Uganda’da mucize yaşandı. (Yurt Haber, 05 Nisan 2024) 7 yaşındaki kızı diri diri toprağa gömdüler. Hindistan’ın Sitapur eyaletine bağı Semri Gaura adlı bir köyde yedi yaşındaki bir kız diri diri toprağa gömülerek ölüme terk edildi. (Hürriyet, 29.08.2014) Hindistan’da bir baba 10 yaşındaki kız çocuğunu canlı canlı toprağa gömerken yakalandı. Olay Hindistan’ın Tripura kentinde yaşandı. Baba, “Çocuğunun kız olmasına daha fazla tahammül edemeyeceğı” gerekçesiyle onu evinin arka bahçesine gömmeye çalıştı. (CNN Türk, 17.01.2015) Ölmeyen mucize bebek. Tayland’da henüz 7 aylık bir erkek bebek toprağa canlı canlı gömülmüş halde bulundu. Üstelik tam 14 kez bıçaklanmış halde. (Milliyet, 10.10.2016) Brezilya’da toprağa gömülen bebek 8 saat sonra kurtarıldı. (NTV, 8.6.2018) Annesinin canlı canlı gömdüğü bebeğı, işçiler buldu. Yeni doğan bebek toprağın altından üç gün sonra sağ olarak çıkarıldı. Güney Afrika’nın Paddock kentinde akıllara zarar bir olay yaşandı. (GZT, 22 Nisan 2017) Hindistan’da kız bebeğı canlı canlı gömmek isteyen dedeye suçüstü. Cani bir dede, yeni doğan kız torununu canlı canlı gömmek istedi. (TRT Haber, 02.11.2019) Çin’de aileler kız çocuklarını boğarak öldürüyor. (21.2.1983) Hindistan’da canlı halde gömülmüş kız bebek bulundu. (BBC, 14 Ekim 2019) Hindistan’da 20 günlük kız bebek diri diri toprağa gömüldü. (Birgün, 22.1.2019) Hindistan’da polis 19 kız cenin buldu. (CNN Türk, 06.03.2017) Hindistan’da canlı canlı toprağa gömülen yeni doğmuş bebek, çevredekilerin tüyler ürperten olayı fark etmesiyle ölümden son anda kurtarıldı. (Sözcü, 28 Mart 2017) Hindistan’da yeni doğan bebeğı diri diri toprağa gömdüler. Hindistan’da şoke eden görüntü! (Yeni Şafak, 12.11.2020) Diri diri gömülen bebek mezardan canlı çıktı! Ormanlık bir alanda toprağa gömülmüş yeni doğmuş bir bebek olduğu ihbarını alan güvenlik güçleri, yanlarına sağlık görevlilerini de alarak olay yerine gitti. (Cumhuriyet, 25.02.2014) Adıyaman’da şehit kabrini ziyaret eden lise öğrencileri, bir bebeğın hayatını kurtardı. Gençler diri diri toprağa gömülen bebeğı mezardan çıkardı. (CNN Türk, 26 Eylül 2021) Orduda kan donduran olay. 10 gün önce doğum yapan kadının bebeğini bir arsaya gömdüğüünün bilgisine ulaştı. (Lider Gazetesi, 6 Ekim 2022) Antalya’nın Alanya ilçesinde evli ve 2 çocuk babası Hasan E.’den dünyaya gelen bebeğini bahçeye gömdüğü iddia edilen Fatma E., gözaltına alındı. (CNN Türk, 12.6.2012) “Kız çocuklarının öldürülmesi Çin, Hindistan ve Pakistan gibi birçok ülkede önemli bir endişe kaynağıdır.1978’de antropolog Laila Williamson, her kıtada bebek katliamının

gerçekleştirdiğini ve avcı toplayıcılardan gelişmiş toplumlara kadar çeşitli gruplar tarafından gerçekleştirildiğini ve uygulamanın istisnai değil sıradan olduğunu belirtmiştir. Bu uygulama Avustralya, Kuzey Alaska ve Güney Asya'nın yerli halkları arasında iyi bir şekilde belgelenmiştir ve Barbara Miller, uygulamanın Batı'da bile "neredeyse evrensel" olduğunu savunmaktadır. 1990'da New York Review of Books'ta yazan Amartya Sen, Asya'da beklenenden 100 milyon daha az kadın olduğunu tahmin ediyordu.”
(tr.wikipedia.org/wiki/K%C4%B1z_bebek_katliam%C4%B1) Dursun ve zihniyetine göre bunların hepsi gerçek dışı, hiç biri olmadı!

Cehennem İşkence Yeri mi, Yoksa İlahi Tedavi Merkezi mi?

Cennet ve Cehennem bizim duyu organlarımızla algılayamadığımız gerçekler oldukları için bize ‘simgelerle’ anlatılmıştır. Cennet mükemmelliğin, güzelliğin, pozitifliğin merkezleştiği ilahi sevgi ve rahmet ortamıdır. Cehennem ise eksikliğin, çirkinliğin, negatifliğin merkezleştiği yerdir! Dünyada insana en çok acı veren şey ise ateştir. Bu nedenle cehennem ateşle simgeleştirilmiştir. Kur'an'ın genel mantığı içinde Allah korkusundan kasıt da, Allah'ın sevgisini yitirmekten çekinmektir. Yoksa yüksekte korkmak veya yılandan korkmak anlamındaki korkmak değildir.

Cehennem Nedir?

Bilgisiz insanlar, nasıl hekim ve hastabakıcıları işkence yapanlar gibi görebilirse cehennem ehli de, çektikleri tedavi ıstırabını önceleri işkence sanırlar ama sonra gerçeği görürler. Dünyada nasıl bazı hastalıkların tedavisi için acı ilaçlar, pansumanlar, dağlamalar, yakıcı merhemler, söktürücü sıvılar, serumlar gerekiyorsa, cehennem tedavi merkezinde de zakkum simgesiyle belirtilen acı ilaçlar, değişik işlemler, serumlar mevcuttur. Cehennem nasıl sonsuz ruhsal yükselme ortamı ise cehennem azabından amaç da işkence değil, insanı temizlemek ve onu ruhsal yükselmeye layık bir duruma getirmektir. Cehennem, bu hayatta kendilerine verilen fırsatı kaybeden insanların, ilahi adalet kanununa bağlı olarak yaptıklarının karşılığını görmelerini ve bu sayede kendi elleriyle ruhlarında meydana getirdikleri hastalıklardan kurtulmalarını ifade eder. “Sizden önce nice topluluklara elçiler gönderdik; onları varlığa ve sıkıntıya uğrattık ki doğruyu görsünler.” (En'am, 42) Buradan anlaşılıyor ki, cezadan kasıt yola gelmek, uyanmak ve daha yüksek bir hayata kavuşmaktır. Cehennem cezasının hedefi işte budur. Cehennem, bütün dehşeti ile birlikte günahkarlar için "Mevla": Dost (Hadid 15) ve “ümm”: Anne (Karia, 9) olarak da Kur'an'da geçer. Bu mecazların reel karşılığı da vardır. Cehennem asiler ve günahkarların dostudur. Onlar cehennemin sinesinde yeniden yetişecekleri için cehennem onların anaları olmuştur.

Allah Gökte midir?

Mülk suresi 16. ayette geçen, ‘Men fi’s-semâi’, ‘gökte olan’ anlamına gelir ve Dursun buradan hareketle Allah'ın göklerde olduğunu iddia eder. Halbuki burada gökte olandan maksat ‘melekler’ veya ‘Allah'ın azabıdır.’ Dursun'un iddiasının aksine, Fahrettin Razi de tefsirinde ‘men’den kasıt "Allah'tır" dememekte, "Allah'tır" diyenlerin görüşünü aktarıp cevap vermektedir. Çünkü Razi Eşari'dir. Eşariler, Allah'a mekan isnat etmeye şiddetle karşıdır. Bakara, 210'da geçen "Allah'ın gelmesi mi bekliyorlar?" deyimini ise bütün İslam düşünürlerince "Allah'ın azabının gelmesi" olarak yorumlanmıştır. Ayetin ayetle tefsiri kuralı gereği Mülk 16. ayetin anlamı, Nahl Suresinin 33. ayeti ile çok belirgin hale gelmektedir. “Onlar kendilerine yalnız ‘meleklerin’ veya senin ‘Rabbinin buyruğunun’ gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmemiştii, ama onlar

kendilerine yazık ediyorlardı.” (Nahl, 33) Evet, Dursun aynı zamanda bir tefsir âlimidir ama daha tefsir metodolojisinden habersizdir!

Neden Ay ve Güneş?

İslam ay ve güneşi ölçü tutmuştur. Bunun birçok hikmeti vardır. İnsanların çoğu teknik bilgiye sahip değildir. Dolayısıyla vakitleri daima güneşe göre ayarlarlar. Bu asırdaki gibi saat imkanı da her zaman bulunmamıştır. Vakitlerin esnek, kaygan olması insan ruh ve sağlığı için çok önemli bir unsurdur. İlk olarak insanı sıradanlıktan kurtardığı gibi, canlı, esnek bir düzen verir. Dünyanın 24 saati, senenin 4 mevsimi, bu 4 mevsimdeki gün ve gecelerin kısalık ve uzunluğunun değişkenliği, doğallığı ve bu değişkenlik içinde sürekli bir ibadet ortamı nerede, Sabah saat 8.00, akşam 17.00 monotonluğunun bunaltıcılığı nerede? İnancı insan vaktin kısalığına, uzunluğuna, sıcaklığına, soğukluğuna bakmadan her halükarda günlük görevlerini yerine getirir. Böyle bir durum ise, insana güçlü bir eğitim ve sağlık verir. Eğer Ramazan orucu aya göre, namaz güneşe göre ayarlanmasa idi, dünyanın bir tarafı hep sıcak günlerde oruç tutacak ve hep sıcak saatlerde namaz görevini yerine getirmek zorunda kalacaktı. Dursun’un yaptığı gibi, İsrâ 78. ayetini "Güneş için namaz kıl!" şeklinde tercüme etmek ise Kur’an’ın tümüne zıt bir açıklama olmaktadır. Burada ‘Lam harfi’ illet içindir. Amaç, tahsis değildir. Yani "Güneş batıya dönünce namaz vacip olur" demektir. Yoksa "Güneş batıya dönünce güneşe ibadet edin" demek, Kur’an’ın tek Tanrı inancı ve sıfatları hakkındaki ayetleri ve Kur’an’ın güneşe tapanları yeren kısımlarını görmemek demek olur ki bu da ‘tam bir cahillik’ olur. Mesela, "Güneş doğunca uyan, batınca yat" denildiğinde acaba uyumak ve yatmak Güneş için mi olmaktadır? Hem bu verilen manayı neden bir tek İslam alimi bile dile getirmemiştir? Her çeşiti ile birçok İslam düşmanı oryantalistin bile aklına bu parlak fikir neden gelmemiştir de, bu keşif bizim ateistimize nasip olmuştur?!

135

Ümmet-Ulus İkileminde İslam’ın Konumu

Arap dil bilgini İbn Manzur, ‘Lisanül Arap’ta ümmet sözcüğü hakkında şunları söylemektedir: "Ümmet, insan nesli demektir. Her elçinin ümmeti, tebliğ için gönderildiği bütün insanlardır." İslam’a göre ümmet sözcüğünün kavramsal anlamı, “aynı amaç ve kurallara bağlı olarak bir arada olan topluluk” demektir. Kur’an-ı Kerim, milletlerin çokluğunu kaynaşmaya vesile sayar. (Hucurat, 13) İslam’da hiçbir ırkın veya rengin diğerine üstünlüğü düşünülemez. Son elçinin Arapların içinde ve onlardan biri olarak gelmesi, Araplara ümmet içinde bir ayrıcalık getirmez. Ulus ise daha çok kan, dil, toprak ve kültür birliğine dayalıdır. İslam, insanlık âlemini aynı barış ve adalet kuralları çevresinde birleştirmek için gönderilmiştir. Evrensel olmak, tüm insanlığın acı ve ıstıraplarını ve doğal olarak sevinç ve mutluluklarını benliğinde duyabilmeye bağlıdır. Yalnızca kendi topluluğunu, ırkını, bölgesini düşünenler evrensel olamazlar. Hz. Peygamber’in Taif’teki insanları iyiye, doğruya ve güzele çağırmasına karşılık Taifliler O’nu taş yağmuruna tutup bedenini kanlar içinde bırakmışlardı. O ise ellerini açarak şöyle yakarmıştı: "Rabbim, benim şu ‘topluluğuma’ doğruyu göster, onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar." (Tecrid-i Sarih Tercümesi, IV/314) Sizi kanlar içinde bırakanlara ‘benim topluluğum’ demek, bir başka deyimle düşmanlarını bile kendi benliğinin bir parçası gibi görerek ruh enginliğine ulaşmak! Evrensellik işte budur!

Din ve Millet Sözcükleri

Kur’an’da milletle din kelimesi arasında sıkı bir ilişki vardır: Kur’an’da millet Allah’a değil kişilere izafe edilir. Sözelimi hiçbir zaman Allah’ın milleti denmez. Buna karşılık ‘İbrahim milleti’ deyimini birçok yerde geçer. Millet sözcüğü Elmalılı Hamdi Yazır’ın da belirttiği gibi, ‘dinin toplumsal yanını’ ifade eder. Yani tarih boyunca Müslümanlar İbrahim’in milleti üzere

olmuşlardır. Hz. İbrahim dâhil İslam'ı din kabul eden ve bu din üzerinde bir millet halinde ümmet oluşturan insanlar hep kardeşler. 'Dinden ümmete giden yolun adıdır millet.' Yani millet bir gidiş, bir yol tutuş demektir. İslam terminolojisinde milletin bugün Türkçede kullanıldığı sekliyle ulus, ırk, kavim ve yabancı dillerdeki 'nation' kelimeleriyle hiçbir ilgisi de yoktur!

Müslüman'dan Başkası Cennete Giremez mi?

Hz. Muhammed'den önce gelen peygamberlerden herhangi birine inanarak onun getirdiği ilahi mesajı yaşayan insanlar sonsuz mutluluğa erişmeye hak kazanmışlardır. Yine Hz. İsa'nın devrinden Hz. Muhammed'in zamanına kadar olan süre içinde Hristiyan olarak yaşayan insanlar sonsuz mutluluk yeri olan cennete gireceklerdir. Peygamberlerin mesajını işitmeyen insanlara gelince, bunlar hakkındaki bilgi için, 'Kur'an'da çelişki Yoktur' adlı yazımızdaki, 'Hristiyanlar cennete girebilecek mi?' başlıklı soruya verilen cevaba bakılabilir.

İslam savaş hukuku, İslam'da cihat niçin yapılır?

Cihat, 'çaba, mücadele, gayret' anlamlarına gelen bir kavram olup sözlü ve fiili düşünsel, psikolojik ve fiziksel tüm çaba ve mücadeleleri içine alır. İslam'da savaş asla dini zorla kabul ettirmek için yapılmaz. Bu konuda Allah'ın emri açıktır. "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) İslam'da savaş, saldırıyı püskürtmek için yapılır. "Kim sizin üzerinize saldırırsa, sizde tıpkı onların saldırdıkları gibi (saldırılarına karşılık olarak) saldırın. Allah'tan sakının. Ve, Allah'ın sakınanlarla beraber olduğunu bilin." (Bakara, 194) "Sizinle din konusunda savaşmamış, sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara iyilik yapmak ve adaletli davranmaktan Allah sizi men etmez; çünkü Allah adaletli davrananları sever. Allah sizi ancak sizinle savaşan, yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza arka çıkmış olanlarla dostluk etmenizden meneder." (Mümtetine, 8-9) Resulullah savaşlarda kadınlarla çocukların öldürülmesinin yasaklamıştır. (Ebu Davud, Hds. No:2668, Buhari Cihad 147-148, Müslim Cihad 25-26, Tirmizi Siyer 19, İbni Mace Cihad 30, Darimi Siyer 24, Muvatta Cihad 29, Ahmed Bin Hanbel, II/23-22, 76, 91) Yani "savaşta, savaşmayan insanlarla savaşılmaz, silahsız insanlara dokunulmaz." (Aliyyül Kari, Mirkatül Mefatih, IV/237) Bu konuda detay için, "İslam savaş hukuku" adlı yazımıza bakılabilir.

Din Özgürlüğü ve Mürted Konusu

Kur'an'da mürtedin (İslam'ı terk edip başka bir dine girenin) öldürülmesini emreden hiç bir ayet yoktur. Tersine, Kur'an bunun cezai müeyyidesinin ahirette verileceğini birçok ayette ifade etmiştir. Ali İmran, 90: "İnandıktan sonra inkar edip, inkarda aşırı gidenler var ya, onların tövbeleri kabul edilmeyecektir. İşte sapıklar onlardır." Nisa, 137: "Doğrusu inanıp sonra inkar edenleri, sonra inanıp tekrar inkar edenleri, sonra da inkarları artmış olanları Allah bağışlamaz; onları doğru yola erdirmez." Maide 54: "Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse bilsin ki Allah öyle bir kavim getirecektir ki Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; müminlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı vakarlıdırlar; Allah yolunda cihad ederler ve hiç kimsenin kınamasından korkmazlar. İşte bu Allah'ın dilediğine verdiği bir lütfudur. Allah'ın lütfu geniştir; O, her şeyi bilir." Görüldüğü üzere, bu ayetlerde iman ettikten sonra küfre sapanlara dünyevi herhangi bir ceza yoktur. İslam'da mürtedin öldürülmesi ancak 'Müslümanlarla savaşması' şartına bağlıdır. Yani mürtedin öldürülme nedeni İslam'dan dönmesi değil, Müslümanlarla savaşmasıdır. Hz. Ebubekir'in mürtetlerle savaşması dinden dönmelerinden dolayı değil, İslam toplumunu parçalamaya ve düzenlerini bozmaya çalışmaları nedeniyle idi. "Dinini değiştireni öldürünüz" şeklindeki rivayet de bu düzlemde anlaşılmalıdır! İslam dininden dönenler direkt olarak Müslümanlarla savaş haline geçiyorlardı. Yoksa dinden dönen bir kişiyi öldüren Müslümanları Hz. Muhammed kınamış, Hz. Ömer zamanında da yine bir kişi

öldürülünce Hz. Ömer "Allah'ım, yemin ederim bunlar bu işi yaparken ben yanlarında yoktum. Ve yine yemin ederim, duyduğum zaman da yaptıklarından hoşnut olmadım." (Buhari, Mağazi, 58; İbn-i Hişam, Sire, IV/72; Muvatta, Akdiye, 58) diyerek üzüntüsünü belirtmiştir. Efendimiz de hadisinde, dinden dönüp savaş açan hainlerin üç şekilde cezalandırılabileceğini bizlere bildirmiştir. "İslam'dan çıkarak Allah ve Resülü ile 'harbe tutuşan' kişi ya öldürülür, ya asılır, ya da sürgün edilir." (Ebu Davud, Hudud, 1; Nesai, Kasame, 14) Görüldüğü gibi, sürgün de, İslam devlet otoritesinin verebileceği cezalardan birisidir! Zaten bu cezaların uygulanması da ancak devlet eli ile gerçekleştirilebilir! Ali İmran suresinin 89. ayetinde dinden dönenlerden tövbe edenlerin tövbesini Allah'ın bağışlayacağı, 91. ayette ise kafir olarak ölenlerden bahsedildiği görülmektedir. Dinden dönenlerin direk öldürülmesi hükmü İslam'da olsa idi, tövbe etmeleri veya ölene dek kafir yaşamalarından Kur'an'da bahsedilmemesi gerekirdi. Zaten içinden dinden dönen ama dışarıdan Müslüman yaşayanların münafık olacağı ortadadır ki, Kur'an'ın buna teşvik etmesine imkan yoktur. Yani, İslam'da dinden dönen değil, dinden döndükten sonra İslam devletine karşı 'Siyasi, sosyal ve ekonomik' faaliyetler içinde bulunup 'terör eylemleri' gerçekleştirenlere ceza uygulanır. "Riddet; toplumsal, siyasal başkaldırı ve terör anlamına özel bir kavramdır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 157) Bu noktadan hareketle de Bernard Lewis, "Din âlimlerinden kafirlik suçlaması yüzünden yargılanıp suçlanan ve hüküm giymiş yok gibi görünmektedir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 154) demekte ve yine Bernard Lewis, "Mürtedler, siyasal bir anlamlılık kazanmış olmaktadır." (Meriç, s. 164) tespitinde bulunmaktadır. "Montgomery Watt da, "Ridde hareketlerinde dini ve siyasi faktörler birbirinden ayrılmayacak şekilde iç içe girmişlerdi. İslam'ın dini, siyasi ve sosyal, ekonomik sisteminden uzaklaşma hareketiydi ve bu yüzden de İslam karşıtı bir hareketti." demektedir. Ureyne kabilesine yönelik uygulanan cezanın kısas olduğu ve onların çobanlara yaptıkları eziyetin aynı ile cezalandırıldıkları da görülmektedir. Bu kabiledaki kişiler hasta idiler, Efendimize gelmişler, Efendimiz de onların yanlarına bir deve çobanı vererek iyileşene dek onları Zül-Hader denen bölgede misafir etmişti. Bu kişiler iyileşince, çobana işkence ederek öldürmüş ve kaçmışlardı. Bu kişilerin eşkıyalık faaliyetinde bulundukları açıktır." (Meriç, Muhtelif-1, s. 166, 167) O nedenle de, dinden döndükleri için değil, 'kısas gereği' işledikleri suçun cezası kendilerine verilmiştir. Yukarıda bahsettiğimiz ve Buhari'de geçen "dinini değiştireni öldürün" (Buhari, Cihâd, 149) hadisi ayrıca 'haberi vahittir yani hadis tabakasında bir kişinin rivayet ettiği bir hadistir ve ravi İkrime de rivayetlerinde 'cehr edilmiş' yani reddedilmiştir. (Meriç, Muhtelif-1, s. 172)

Ehli Sünnet Müslümanları olarak, 'böyle bir hadis yoktur' veya 'hadisler delil değildir' diyerek kolayca işin içinden çıkabilirdik. Ama Ehl-i Sünnetin 'edille-i şer'iyye/edille-i erbaa' olarak kabul ettiği ve İslam'da dini ve şer'i hükümlerin kaynaklarından ikinci hadis-i şeriflerdir! O nedenle bu hadise de değer verir ve ilmi kriterler içinde ele alıp onu değerlendiririz. Bir kere İslam tarihinde, "Hz. Muhammed'in siyasi terör faaliyetine bulaşmamış bir mürtedi öldürdüğüne dair bir örnek görememekteyiz. Bu hadisin de en çok gündeme geldiği zaman, Hz. Ebubekir döneminde yaşanan kitlesel irtibat savaşları dönemidir. Buradaki durumun silahlı bir isyan, siyasi bir başkaldırı olduğu ise açıktır. Hz. Ebubekir, ortaya çıkan isyanı bastırma çabasıyla kılıç çekmiştir. Terör faaliyetini bırakıp tekrar eski haline döndüklerinde ise, onlar affedilmiştir." (Meriç, s. 168- 169) Ayrıca kadınlara mürted cezasının uygulanmaması meselesi de dikkat çekicidir! Kadınların, "savaş gücü oluşturmadıkları için" dinden dönmesinde ceza uygulanmayacağı söylenmiştir. İbn Abbas'ın irtidat eden kadının öldürülmeyeceği yönündeki ifadesini, Ömer Bin Abdülaziz'in, irtidat eden bir kadına ölüm cezası vermediği rivayeti desteklemektedir. "Piri fani (hayli yaşlı) irtidat etse de öldürülmez." (Haskefi, ed-Dürri'l-Muhtar, III/224) fetvası da bu görüşü destekler! (Meriç, s. 172) Yani mürtetle ilgili ceza bireysel bir inanç değişikliğinden ziyade kılıçla bir başkaldırı anlamı taşıyan ve modern hukukta "terör suçlarına denk gelen" suçlar için öngörülmüş bir cezadır. Bu yüzden irtidat konusu, Serahsi'nin ünlü eseri 'Mebcut'unda, 'devlet hukukuna' dair 'Kitabüs- Siyer' bölümü içinde yer alır. Yani riddet

kelimesi ile “siyasi içerikli silahlı bir terör faaliyeti” kastedildiği açıktır. (Meriç, s.174-176) Özetle, “Mürtedin öldürülmesinin sebebi olarak ileri sürülen gerekçeler, ‘mürted dinden döndüğü için öldürülür’ tarzındaki bir sebepten ziyade, toplumsal hayatı bozması, ifsad etmesi ve İslam Devletiyle savaşması gibi birtakım nedenlere dayanmaktadır.” (Maşallah Turan, İslam’da İrtidat, Kadim Akademi SBD, II/9) Bu nedenler dışında insanları zorla bir dinde tutmak zaten ‘psiko-sosyal hastalık olan takiyye-nifak’ hastalığına neden olacaktır ki, bu durum zaten İslam’ın ana ilkesi olan ‘kalp ile tastiğe’ aykırı bir haldir ve toplum için çok daha fazla zararlara neden olur!

"Müslüman olmayanlar" Müslümanların Koruması Altındadır

İslam’ın temel hedeflerinden biri de, Müslüman olmayanların bile adil bir ortamda yaşamalarını sağlamayı amaçlamaktır! İslam, şirk ve zulüm ortamını temizler ve sonra toplumun dini inancını yaşamasına izin verir. Bu inanç İslam’a ters bile olsa kimseye müdahale edilmez! (Bu konudaki örnekler için ‘islam barış dinidir’ adlı yazımıza bakılabilir.)

Kur’an’da, "Bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş, bir insanı diriltiren bütün insanları diriltmiş gibidir" (Maide, 32), "Sen ancak bir hatırlatıcısın, onlara zor kullanacak değilsin." (Gâşiye, 22), "Sen mümin olmaları için insanlara zor mu kullanacaksın?" (Yunus, 22) buyurulmaktadır. Bir İslam toplumunda herkes, dilediği inanç ve görüşü seçme hakkına ve seçimine göre yaşama imkanlarına sahiptir. Bu ve başka temel hükümler, İslam’ın temel insan hakları bağlamında, insan olan herkese tanıdığı hak ve özgürlüklerdir. Elbette bir İslam toplumunda gayri Müslimler de olacak ve onların da temel hak ve özgürlükleri bulunacaktır. Hz. Ali’nin formüle ettiği gibi Müslüman olmayanlar "bizim yaratılıştaki eşlerimizdir." Bu genel tanım içinde Müslümanlar, farklı din ve siyasi görüş sahiplerinden sadece genel asayişe itaat ve onlara götürülecek hizmetler karşılığında, güçleri oranında vergi (cizye) ister. Siyasi görüşlerin açıklanması ve siyasal katılım kanalları açıktır. Ancak bir fikri zor ve şiddet kullanarak benimsetmek yasaktır. Meşru bir yönetime karşı silahlı eylemde bulunan (bağy) aynıyla karşılık görür. Ama devlete karşı islenmiş suçlar olmadığı için, silahlı eylemden vazgeçenler (ayetin tanımıyla tövbe edenler) kendi hallerine bırakılır. Bu arada adam öldürmüş, kan akıtmışsa bunun hesabını verir. Şüphesiz bunlar en ekstrem/aşırı durumlardır. Normal sistemde yürürlükte olan ise, akıllara durgunluk verecek kadar çarpıcı bir özgürlüktür. İslam, ilke olarak gayri Müslim her dini veya kültürel grubu kendi hukukuyla baş başa bırakır. Peygamberimiz, Yahudilerin anlaşmazlığında onlara: "Size hüküm vermemi ister misiniz? İnandığınız Tevrat’a göre mi, yoksa Kur’an’a göre mi?" diye sormuş ve talepleri üzerine Tevrat’a göre onlara hüküm vermiştir. Bu, tam anlamı ile dini ve adli/hukuki özerkliktir. Şimdi bu konuda gayri Müslim bir tarihçi olan Lübnan Hristiyanlarından Prof. Philip K. Hitti’nin tanıklığına başvuralım; "Müşamaha/hoşgörü gören dinlere mensup olanlar, yani vahye dayanan kitaplara sahip dini camialardan meydana gelir ki, Hristiyan, Yahudi ve Sabii olan bu gibi kimselere ‘Ehlu’z-Zimme’ adı verilir. Müslümanlar, bu gibi kimselerle çeşitli şartlar taşıyan anlaşma yapmışlardı. Kitap sahibi dinlerin mevcudiyetlerinin bu şekilde tanınmış olması, Hz. Muhammed’in getirdiği ve en basta gelen yeniliklerden biridir. Bu dinlere mensup olanlar, İslam toplumunda silah taşımayacaklar ve İslam devletinin kendilerine tanıdığı "himaye" (zimmet) hakkına mukabil ona vergi (cizye) ödemeye rıza göstereceklerdi. Bu hukuki statüye karşılık zimmiler zümresi, vergi ödemelerine karşılık, geniş surette hoşgörü gördüler. Bir Müslümanın taraf olduğu hukuki ihtilaflar müstesna, bu teba zümresi, hukuk davalarında ve hatta ceza davalarında kendi dini başkanlarının adli teşkilatlarına ve usullerine bağlı kaldılar. İslam hukuku, bu çeşit gayri Müslimlere tatbik edilmekten alıkonulmuştur. Bu ayrı statüye tabi tutulma (adli muhtariyet) sistemi, Osmanlı devletinde son devirlere kadar, Irak’ta ve Filistin’de kurulan İngiliz manda idaresinde yürürlükte kalmıştır. Köken itibarıyla Kur’an-ı Kerim de (9/19, 26/105 ve 109, 36/69-72 vd) gösterilen Ehli Kitaba hasredilen ve ilk İslam devletlerinde yürürlükte tutulan bu hoşgörü

ortamı, daha sonraları Müslümanlar tarafından Harranlı Sabiiler ve Berberilere de uygulanmıştır." Hz. Ömer, yoksul ve çalışamayacak durumda olan gayri müslimlere devlet bütçesinden maaş (işsizlik sigortası) bağlamıştır. Bu dine mensup olanlar ile ateşe, yıldıza, ineğe, bir nesneye (fetişist) tapanlar arasında İslam bakış açısına göre mahiyet farkı değil, biçim farkı vardır. İlk Halifeler ve büyük müctehdiler, Mecusi, Sabii, Yezidi, Budist, fetişist vb din mensuplarını Ehli Zimmet içinde ele aldıklarına ve onlara Zimmi Hukuku'nu uyguladıklarına göre, bizim de, modern zamanların çağdaş din müntesiplerini aynı kategoride ele almamız mümkündür. Schumpeter ve Gaarder da, sözelimi bugünkü Marxizmin gerçek anlamda bir din tanımına girebileceğini, hatta buna "Materyalist Teokrasi" denebileceğini söylemektedirler. (Kitap Dergisi, Mart 1990) Gerçek şu ki, eğer tarihte Müslümanlar bu yolu seçmeseydi, bugün Asya'da ve Afrika'da tek bir Mecusi, Budist, Brahmanist din müntesibi kalmaz, hepsini kılıçtan geçirip bir soykırıma girişmeleri gerekirdi. Ama Müslümanların böyle yapmadıklarını biliyoruz; bu dinlerin hâlâ yaşıyor olması bunun açık bir kanıtıdır. Bugün İran'da yüzbinlerce Mecusi vardır. Dahası, yüzlerce yıldır şeytana tapan Yezidiler bile güvenlik içinde yaşamaktadırlar. Bugün hâlâ Mardin-Midyat yöresinde ve Musul taraflarında Yezidiler varlıklarını sürdürmektedirler. Eğer bu bölgeye tarihte İslam değil de Hristiyanlık hâkim olsaydı, Kilise hepsini ateşe atıp yakardı. Nitekim kendileri şeytana tapmadıkları halde, bilimsel düşüncelerinden dolayı nice insan ateşe atılmış, özellikle kızıl saçlı ve yeşil gözlü kadınlar "içlerinde şeytanı taşıdıkları" iddiasıyla aynı akıbetle uğratılmışlardı. Hatta 'Batıda başka mezhepten olan Hristiyanlar defalarca katliamlara maruz kalmışlardı.' İslam ise, şeytana tapanları bile kendi hallerine bırakmış, tapınaklarına dokunmamıştı. Kur'an "yeryüzünde fitne çıkaranlar"ın zor kullanarak bastırılması hükmünü getirmiştir. Siyasal rejime muhalefet bağlamında burada sözü edilen fitne, herhangi bir siyasi görüşü anlatma, açıklama, taraftar toplama değil, doğrudan şiddet ve baskı yöntemlerine başvurma eylemidir. Bugün en demokratik ülkelerde bile durum bundan farklı değildir ve siyasi terör örgütleri, kurulu demokratik rejimlerin silahıyla mukabele görmektedir. (Cizye konusunda detay için, 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı' ve 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazılarımıza bakılabilir.)

Küfür ve Kafir Kavramları

Küfür basit bir inkar değildir. Bu kavramın içinde düşünsel ve eylemsel bir olumsuzluk bulunur. İmanın iyi anlaşılması için, onun zıttı olan ve ondan önce gelen "küfr" kavramının iyi bilinmesi ve iyi tahlil edilmesi gerekir. Küfr, "kfr" fiil kökünden mastar olup, sözlükte "bir şeyi örtmek" anlamına gelir. Bu açıdan düşünüldüğünde kafir; 'yüce değerlerin özünü, özündeki güzelliği ve mükemmelliği örten' anlamına gelir. Bazı ibadetler ve tövbe, birtakım günahları örttüğünden bunlara da 'keffaret' denilir. Allah'ı, ayetlerini ya da hükümlerini örten, daha çok da Allah'ı evrenden silmeye çalışan, sebepleri görüp ötesini göremeyen, duyularının ulaşamadığı şeyleri "yok" sayan, evrenin yaratılışını, meydana gelen olayları rastlantı, zorunluluk gibi birtakım hayali etkenlere bağlayan, (Detay için, 'evrim' ve 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazılara bakılabilir) bilmeden her zerreyi ilahlaştıran veya Allah'ın ayetlerinin birini, birkaçını ya da tamamını bu şekilde tanımamaya yönelenlerin artık, kalpleri örtülür; basiretleri yok olur, akılları işlemez (muhakemeleri sağlıklıdır), dilleri hakkı söylemez duruma gelir. (Araf 101, 179; Detay için, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımıza bakılabilir.) Görülüyor ki, küfür düşünsel ve eylemsel bir negatifliktir. Buna karşılık iman varlık ve oluş noktasında olumluluğu, pozitifliği içinde barındırır. Yani iman; pozitif kutuptaki düşünsel ve fiili bir kategoridir!

Zina ve Cezası

Kur'an'da uzak durulması gereken bir eylem olarak ifade edilen zinaya ceza olarak, tarafların her birine yüzer kez vurulması emredilmiştir. (Nur, 2) Bu vuruştan maksat öldürmek değil,

toplumsal bir kınama ve bu kınamanın insanda meydana getireceği yaptırımlardır. Zina denince akla gelen recm (taşlama) cezası ise Kur'an'da geçmemektedir.

İslam'da recm var mıdır?

Nur Suresi'nin 2. ayetinde zina edenlerin cezası belirtilirken evli veya bekar olmaları arasında bir fark belirtilmemektedir. Bir rivayette Peygamberin emriyle bu cezanın uygulanması sırasında suçlunun kaçmaya çalıştığı fakat yakalanıp öldürüldüğü Peygamberimize aktarılmış; “keşke bıraksaydınız” (Ebu Davud, Hudud, 24) dediği nakledilmektedir. Oysa Nur Suresi'nin 3. ayetinde “Cezaları uygularken şefkatiniz size engel olmasın.” denilmektedir. Ayrıca Hz. Peygamber, bu durumda (rivayete göre) Allah'ın hükmünü uygulamamış oluyor ki, bu Peygambere bir iftiradır ve peygamberimizin böyle bir şey söylemesi düşünülemez! Peygamberimizin ceza konusundaki anlayışı açısından şu rivayet gerçekten dikkate değer: “Ebu'l-Yesar diye bilinen Abbad isimli Ensarlı bir adam, başından geçen bir olayı Peygamberimize şöyle anlatmıştır: Ey Allah'ın Elçisi, ben kentin kenar bir semtinde bir kadınla yalnız kalıp onunla seviştim. Cinsel ilişki dışında ondan yararlandım. İşte şimdi huzurundayım. Hakkımda istediğin hükmü uygula! Ömer bin Hattab: Allah seni gizlemiş, sen de kendi hatanı gizleseydin! demiş; fakat Peygamberimiz, cevap vermemiş. Adam yürüyünce ardından birini gönderip onu çağırtmış ve ona: “Gündüzün iki tarafında ve gecenin yakın saatlerinde namaz kıl; çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, ibret alanlara bir öğüttür.” (Hud, 114) ayetini okumuştur. Bir adam kalkıp: “Bu yalnız ona mı mahsustur?” diye sormuş. Peygamber; “Hayır, bütün insanlara mahsustur” buyurmuştur. (Tirmizi, Tefsir 12) Bu konu ayrıca, ‘İslam'da had cezaları’ başlığı altında ele alınmıştır.

Yaratılışın Altı evresi

Kur'an'da gün kelimesinin kullanımı ve 6 gün kavramı, “Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap” başlıklı yazıda ele alınmıştır.

İskenderiye Kütüphanesini Kim Yaktı?

Öncelikle bu iddianın ilk kaynağı olarak gösterilen ve E. F. Gregorios tarafından yazılan ‘Devletlerin Kısa Tarihi’ adlı kitabın ‘ilk baskısında’ ve Süryanice'ye tercüme edilen ‘İslam Fetihleri’ adlı bölümde böyle bir iddia asla yoktur. Ne zaman ki, kitap İngilizceye çevrilmiştir, kitapta bir anda bu iddia yer almış ve sonra da dünyaya yayılmıştır! Kısaca bu iftiranın yer aldığı kaynağın içeriği zaten sorunludur! (Ali çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 45) Halbuki gerçekte, “Bizans, dönemin en büyük kütüphanesi İskenderiye Kütüphanesi'ni yakarken, İslam coğrafyasının her yanında kütüphaneler açılmıştır.” (Soner Yalçın, Hürriyet, 10 Ekim 2010) Alanında sayısız eser veren Adnan Adıvar da, ‘İslam ve İlim’ adlı eserinde bunun bir iftira olduğunu belirtir. (A. Adnan Adıvar, Tarih Boyunca ilim ve Din, s. 71, 75; 98,103; Vâlâ Nureddin, Tarih Boyunca İlim ve Din, Akşam, 25 Nisan 1944) Princeton Üniversitesi Doğu tetkikleri kürsüsü başkanı Prof. Philip K. Hitti ise şöyle demektedir: “Halifenin (Hz. Ömer'in) emriyle Amr İbn As'ın altı ay boyunca şehrin çok sayıdaki hamamlarında, İskenderiye Kütüphanesindeki kitapları yaktığına dair anlatılanlar, ‘tamamen hayali ve farazi tatlı hikayelerden ibaret’ olup, tarihi gerçeklerle alakası yoktur. Büyük Plotemy Kütüphanesi pek erken bir devirde, daha M.Ö. 48 senesinde Julius Sezar tarafından ateşe verilmiştir. Yeni İskenderiye Kütüphanesi ise, İmparator Teodoius emri üzerine, takriben M.S. 389 yılında ikinci defa ve tamamen yok edilmiştir. Bu duruma göre İslam fetihleri esnasında İskenderiye'de önem taşıyan herhangi bir kitaplık mevcut olamazdı ve ayrıca o çağda yaşamış hiçbir tarihçi ne Amr'a ne de Ömer'e bu konuda bir suç atfetmemiştir.” (İslam Tarihi, I/251; Ayrıca Seyyid Hüseyin Nasr, İslam'da bilim ve medeniyet, s. 198; Adem Pak, İskenderiye Kütüphanesi'nin Akıbeti Üzerine Değerlendirmeler, İslami Araştırmalar Dergisi, 2003, XVI/I, 176-183; Mehmed Mansur, İskenderiye Kütüphanesini Müslümanlar mı Yaktı, Türkiye Diyanet Vakfı

Yayınları; Nuray Yıldız, Eskiçağ Kütüphaneleri, 90-94; Mustafa Fayda, Hz. Ömer Devri, DGBİT, II/100-104) İskenderiye Kütüphanesi üstüne araştırmalar yapan Gazi Üniversitesi öğretim görevlisi Tuncer Tuğcu, İskenderiye Kütüphanesi'nin yakıldığı günü şöyle anlatır: "414 yılının Lent bayramında, Hypatia'nın konuşmalarından etkilenen halk kütüphanenin önünde toplandı. Piskopos Cyril'in rahipleri bu kalabalıktan rahatsız oldu ve silahlı güçleri çağırdı. İlk Hypatia tutuklandı, eziyet edilerek öldürüldü. Daha sonra İskenderiye Kütüphanesi'ndeki kitaplar toplatıldı ve hamamlarda ateşe verildi. Ve kütüphane alevler arasında sonsuz bir sessizliğe gömüldü. Böylece insanlık tarihinin bu eşsiz bilim ve kültür hazinesi yok oldu, dünyanın eski çağlarına ait pek çok değerli bilgi bir daha elde edilmeyecek şekilde ortadan kalktı." Bernard Lewis de konu hakkındaki makalesinde, kütüphanenin Müslümanlar tarafından yok edildiği hikayesini bizzat Alfred J. Butler, Victor Chauvin, Paul Casanova ve Eugenio Griffin gibi Batılı ilim adamlarının reddettiğini yazmaktadır. (Mostafa El-Abbadi ve Omnia Mounir Fathallah, What Happened to The Ancient Library of Alexandria?, s. 214) Yazar Dr. Sigrid Hunke, İskenderiye Kütüphanesinin Başkumandan Amr'ın emri ile yakılması iddiasının tamamen çirkin bir iftiradan ibaret olduğunu açıkça ifade etmekte (Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 255) ve Kahire Kütüphanelerinde iki milyon yüz cilt sayısına ulaşan eserlerin, eski İskenderiye kütüphanesindeki kitap mevcudunun yirmi misline ulaştığının altını çizmektedir. Lord John Davenport ise, 'Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim' adlı eserinde bu konuda şunları aktarmaktadır: "Hz. Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yakma yalanı sonradan uydurulmuş bir iftiradır. Çünkü Batlamyus'un Kütüphanesi, Julius Sezar'ın bir seferi sırasında yakılmıştır. Müslümanlar fen, tarih, şiir, felsefe ve başka konulara ait eserleri saklayarak bunlardan faydalandıkları meydandadır ki, değil ki yakmak! Hz. Ömer'in kütüphaneyi yaktığını söyleyen Ebulfereç dahi bu uydurma olaydan altı yüz sene sonra yaşamıştır. Halbuki daha önce yaşayan Hristiyan ve Mısırlı tarihçiler böyle bir şeyden bahsetmezler. Gibbon da, olay zamanında yaşayan Hristiyan ve Yahudilerin bu konuda Ömer'den bahsetmemelerinin altını çizer. İskenderiye Kütüphanesi üzerine uzman olan Saint Croix, bu iftiranın bir hurafe olduğunu, çünkü İskenderiye kütüphanesi dahil birçok kütüphanenin dördüncü yüzyıldan sonra yaşamadığını ifade eder. Bu iddianın aksine, Araplarca yazılan tarih, tıp, ziraat ve başka ilimlere ait eserleri, 'Kur'an nüshalarıdır' diye yakan kardinal Ekzimen veya Çin İmparatorunun eserlerini yok edenler nasıl oluyor da böyle bir hareketi suç olarak ileri sürebiliyorlar?" (Davenport, s. 59-60) Amerikalı tarihçi ve filozof Will Durant'ın da görüşleri aynı yöndedir: "Bazı kaynaklar Amr'ın İskenderiye Kütüphanesini yaktırdığını yazar, ancak bu şehirdeki kitapların büyük kısmının 392 yılında Patrik Theophile zamanında harap edildiğini kaydetmek yerinde olur." (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 170) Ünlü İslam düşmanı "Ernest Renan bile, Hz. Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktırmadığını itiraf etmektedir." (Namık Kemal, Renan Müdafaaanamesi, s. 28) Ayrıca Arslan Terzioğlu'nun Vakıflar Dergisi, 1970 tarihli "İskenderiye Kütüphanesi Müslümanlar Tarafından Yakılmamıştır" makalesinde özellikle Avrupalı oryantalistlerin eserlerinden istifade edilerek, hadisenin gerçeği yansıtmadığı göstermektedir. (acikerisim.fsm.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11352/1606/Terzio%C4%9Flu.pdf)

Aslında gerçek olan, bu iddiaların kaynağı olan Hristiyanlarda bu işin normal sayıldığıdır! "Kitap yasaklama ve yakma olayları, bilhassa Katolik Roma kilisesi'nin tarihinin bir parçasıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 140) "Haçlılar Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardı." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 104) "Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştı." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 93) "Yunan Kralı İskender Babil'de, bir kitap hariç, birçok bina ve kütüphaneleri yakmıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 48)

Ve işin tam aksine, İslami kimliklere karşı olan zihniyetlerin asıl kitap düşmanı olduğunu da yaşayarak gördük, ne yazık ki : "Moğol talanından beter kültür cinayeti. 28 Şubat döneminde işlenmiş bir kültür cinayeti yıllar sonra öğrenildi ve 1909'a kadar Sultan Abdülhamid'in Yıldız Sarayı'ndaki özel kütüphanesi olan, daha sonra İstanbul Üniversitesi'ne devredilen İstanbul

Üniversitesi Nadir Eserler Kitaplığı'ndaki son derece kıymetli binlerce eserin Prof. Kemal Alemdaroğlu'nun 28 Şubat zamanındaki rektörlüğü sırasında çöpe atıldığı ortaya çıktı!" (Murat Bardakçı, Haber Türk, 10 Ocak 2016) "ABD'ye kitaplarla kafa tuttu. Amerikan işgali sırasında yanan Basra kütüphanesindeki 300 bin kitabı kurtaran Alya Muhammed Baker Irak'ın milli kahramanı haline geldi." (Yeni Şafak, 27/01/2019) 'Ömer kütüphane yaktı!' iftirası atanlara güncel cevap! Asıl kütüphane yakanlar; bizzat ve hâlâ kendileri; Hristiyan Batı medeniyetidir!

Kısacası, "Hazreti Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iddiasının aksini ispat eden kesin deliller meydanda iken, bu iddiayı kimse ciddiye almaz." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 45) Ama bu gerçekler hiç bir zaman, yalan olduğu defalarca ispatlandığı halde Hz. Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iftirasının binde biri kadar dille getirilmiştir! Ve kütüphane yakmakla meşhur olan dindaşlarını Hristiyanlar savunurken, ülkemizin 'uzman din âlimi' olan ateistleri de onların içimizdeki borazanlığını yapmaya devam etmektedir!

İsrail milleti üstün mü idi?

"Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi diğer toplumlara üstün kıldığımı hatırlayın." (Bakara 47, 122) Ayette kastedilen üstünlük, ırk üstünlüğü değil 'bilinç ve imandaki üstünlüktür.' Maide, 20: "Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı." Ayet, İsrailoğullarını Firavunun baskısından kurtarıp onlara ilahi mesajı gönderdiğini hatırlatmakta, bu sayede zalim topluluk karşısında onları yücelttiğini ifade etmektedir. Kısaca, âlemde hakiki iman israiloğullarına emanet edilmiş, bu iman kuvveti onları isteselerdi hem dünya hem ahirette üstün kılabilcekken onlar azgınlaşmayı seçmiş ve üstünlük vesilesi olan ilahi vahyi bozmuş, dolayısı ile üstünlük özelliklerini de kaybetmişlerdir! Zaten Bakara, 122. ayette, geçmiş zaman kibi ile üstünlükten bahsedilmektedir: "Ey İsrailoğulları! 'Geçmişte' size verdiğim nimetimi (En'am 86) ve sizi diğer topluluklara üstün kıldığımı hatırlayın." Kur'an'a göre üstünlük, tüm vahye muhatap olanlara verilen bir meziyettir: Enbiya, 105: "Andolsun, biz zikirden sonra Zebur'da da: "Şüphesiz 'yeryüzüne' salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık." En'am 86. ayette de yüce Allah (cc), "İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da hidayete erıştirdik. Onların hepsini 'âlemlere üstün' kıldık." buyurmaktadır. Görüldüğü gibi vahye muhatap olup hidayete ermek, Kur'an'ın deyimi ile "üstün" olmak demektir ve bu her vahiy alan toplum için geçerlidir! "Ayette geçen 'fzl' kökü ile ifade edilen fazilet/erdem/üstünlük" başka birçok ayette de geçmektedir. Mesela Bakara 253. ayette yüce Yaradan bazı peygamberleri başkalarına üstün kıldığını bildirir ve yine aynı "fzl" fiilini kullanır: " İşte o Resullerden bazısını bazısından daha üst özellikli kıldık." Bu fazilet, her bir peygambere vahiyle verilen mertebelerdir ve ortak paydaları da, vahye muhatap olmalarıdır. Ali İmran 110. ayete de baktığımızda, 'hayırlı ümmet' (Hayr; "Mutlak ve mukayyet anlamda iyilik ve üstünlük anlamlarını ihtiva etmektedir." Havva Özata - Zülfikar Durmuş, Hayr Kelimesi, Tefsir Araştırmaları Dergisi, Cilt: 6, Sayı: 1, Yıl: 2022, Nisan, s. 30) olmanın, 'Kur'an'a uygun emir ve yasaklara uyma ve bunları tebliğ etme ile Allah'a inanma olduğu' belirtilmektedir: "Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, kötü olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz." Maide 12 ve 13. ayetler ise, Yahudilerin neyi yapınca üstün oldukları ve artık neden üstün olmadıklarını açıkça belirtilmektedir: "Andolsun ki Allah İsrailoğulları'ndan söz almıştı. Onlardan on iki de temsilci göndermiştik. Allah onlara şöyle demişti: "Ben sizinle beraberim. Eğer namazı dosdoğru kılarsanız, zekatı verirsiniz, peygamberlerime iman eder ve onları desteklerseniz, bir de Allah rızası için borç verirsiniz andolsun ki sizin günahlarınızı örterim ve sizi mutlaka altından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Artık bundan sonra içinizden kim inkâr ederse kesinlikle doğru yoldan sapmış olur. Ahidlerini bozdukları için onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştiriyorlar. Kendilerine bildirilenlerden (Tevrat) önemli bir kısmını da unuttular. İçlerinden pek azı hariç olmak üzere onlardan daima bir hainlik görürsün. Sen yine de onları

affet, hoş gör. Çünkü Allah iyilik edenleri sever.” Görüldüğü gibi, İsrailoğulları’nın, Dursun’un iddia ettiği manada, bir ırk olarak üstün kılınmaları söz konusu değildir. Allah’ın Hz. İbrahim’e olan vahyini bildiren bir ayet de bu gerçeği açıkça vurgulamaktadır: Hani Rabbi, İbrahim’i birtakım kelimelerle denemişti. O da tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim’e): “Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım” dedi. (İbrahim) “Ya soyumdan olanlar?” deyince (Allah:) “Zalimler benim ahdime erişemez” dedi. (Bakara, 124) Görüldüğü gibi, Allah (cc) Hz. İbrahim’in soyundan olanları bir ırk olarak üstün kılmamış, aksine bu ırktan olup da zalim olanların Allah’ın (İsrailoğulları’na verdiği vahiyden kaynaklanan üstünlük) sözüne dâhil olmayacağı bizlere bildirilmiştir. Allah’ın Hz. İbrahim’e ve soyuna verdiği üstünlük, ırk manasında bir üstünlük değil, her kim Hz. İbrahim’in ‘yolunu’ izler, onun ahlak ve inancını sahip çıkarsa, devralınacak ‘manevi bir üstünlüktür.’ Nitekim Allah “doğrusu, insanların İbrahim’e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile ‘iman’ edenlerdir. Allah, mü’minlerin velisidir” buyurarak (Ali İmran, 68) çağımızda Hz. İbrahim milletin adının Müslümanlar olduğunu bizlere de bildirmiştir. "Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer gerçekten iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Ali İmran, 139) Ayrıca Dursun gibi materyalistler, eğer ırkçılığın kaynağının ne olduğunu gerçekten öğrenmek istiyorlarsa, kendi dünya görüşlerinin temelini oluşturan evrim teorisine bakmalıydılar! Çünkü yeryüzündeki ırklar arasında kalıtsal “üstünlükler” bulunduğu, bazılarının “ileri” bazılarının ise “geri” olduğu iddiasının kaynağı, Darwin’in evrim teorisinden başka bir şey değildir. Bu konuda daha fazla bilgi için, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ ve ‘evrim’ adlı yazıları tavsiye ederiz.

‘Allah bildi, anladı’ ne demektir?

Dursun, bazı ayetlerde geçen ve Türkçeye “Allah anladı, bildi” şeklinde tercüme edilen ayetlerden hareketle okuyucuyu yanıltmaya çalışmaktadır. Dursun, bütüncül muhakeme ve yargıdan yoksun, Arap dilinin temel özelliklerini bilmeyen, düşmanca ve çarpıtmacı bir kişiliğe sahiptir. Yukarıda verilen örneklerde de bu açıkça görülmektedir. Ayrıca, Kur’an’da Allah’ın tüm zamanları aştığını bildiren birçok ayet vardır: “Biliniz ki, Allah içinizdeki sırları bilir. Ondandır sakının.” (Bakara 235) "O, göklerde ve yerde ne varsa her şeyi bilir." (Ali İmran: 29) "Göklerde de O’na ibadet edilir, yerde de. Allah açığa vurduğunuz ve gizlediğinizi bilir. Ne kazandığınızı da bilir." (En’am, 3) Görüldüğü gibi Allah’ın ilmi sonsuzdur. Big Bang teorisi ile de kanıtlandığı gibi, zaman ve madde Allah’ın sonradan yarattığı şeyler olduğu için, Allah bu yarattığı zaman ve mekandan da, maddeden de münezzehtir. Peki, Dursun’un iddiası gerçek mi? Haşa, Allah sonradan anlar mı? ‘Arap dilinin edebi bir kuralı gereği tekid/pekiştirme, çok kere ‘geniş zaman ve geçmiş zaman’ kipleri ile ifade edilir. Bunun çok örnekleri de Kur’an’da vardır: "Biz geçmişleri de bildik (biliyoruz), gelecekleri de bildik (biliyoruz)" (Hicr, 27) "(Ya Lut) Sen bildin; (biliyorsun) Senin kızlarında bizim bir hakkımız yok." (Hud, 79) “Siz cahil iken Yusuf’a ne yaptığınızı bildiniz mi? (bilmiyor musunuz)”, “Biz, Yusuf hakkında iyilikten başka bir şey bilmedik (bilmiyoruz)” (Yusuf, 51) Tıpkı bunlar gibi, Bakara Suresi 187’de ve 235’te geçen "Allah bildi" ayetlerinin bizim dilimizdeki karşılığı ‘Allah biliyor’dur. Edebi ifade gereği olaylar, “Hem insanlara göre zamanı geçmiş olduğundan, hem de İlâhi ilmin kesinliğini” dile getirmek için, "bildi" kelimesi ile ifade edilmiştir. “Kur’an’da istikbal/gelecek anlamında mazi/geçmiş sıgasının (kipinin) kullanılması, manayı pekiştirmek içindir.” (Abdülcelil Candan, Kur’an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü’l Kur’an, s. 280) Allah için kullanılan ‘Kane’ fiili, belirli bir zaman için değil, ‘ezel ve ebedi/öncesiz ve sonsuzluğu’ ifade anlamında kullanılmıştır. (Razi, Ebubekir, Enmuzec fi Esile ve Ecvibe min Geraibi Ayı’t-Tenzil, s. 96-97) “Geçmiş zaman eki” olan Arapça ‘Kane/oldu/idi’ fiilinin anlamı: "Kane, yani o hep böyle olmuştur ve böyle olacaktır. Tam tersine burada ezeliyet/başlangıcı bulunmama kastedilmektedir." (Sabri Demirci, Kur’an’da çelişkili ayetler meselesi, s. 28) 'Kane' fiili ‘devamlılık’ (Suyuti, el- İtkân, II/726-728) bildirir. (Flamur Kasami, Kur’an’da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 42) “Kur’an’da kane fiili 5 anlamda (öncesiz ve sonsuzluk, geçmiş zaman (Neml, 48), şu an (Ali İmran, 110), gelecek ve 'Sare' fiili

(Sad, 74) anlamında) kullanılmıştır. Bunlardan biri de, ezel ve ebed (öncesiz ve sonsuz) bildirme anlamıdır. Nisa Suresi, 103. ayet: "Namaz müminlere, belirli vakitlerde yazılı bir farzdır." İnsan suresi, 7. ayet: "Adaklarını yerine getirirler ve şerri yaygın olacak bir günden korkarlar." Bu ayetlerde 'Kane' fiili, istikbali (geleceği) ifade eder." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 183-184) Tur suresi, 20. ayet: "Biz onları ceylan gözlü hurilerle evlendirmişizdir." Henüz gerçekleşmediği halde, neden ayette geçmiş zaman ifadesi kullanılmıştır? Çünkü Arap dili ve edebiyatında 'Gerçekleşmesi kesin' olan bir konu için 'geçmiş zaman' kullanılır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 425) Görüldüğü gibi konu, bir dilin edebi özellikleri ile alakalıdır. Yoksa ortada kimsenin bilmediği veya suç/hata isnat edilebilecek bir durum söz konusu değildir! Peki, Dursun bunları bilmekte midir? Bilmiyorsa cahil, biliyor da gizliyorsaa haindir! Bu konu ile alakalı olarak, 'gelecekte kesin olacak olayların geçmiş zaman kalıbında anlatılması' sanatının ele alındığı Harun Bekiroğlu'nun 'Kur'an'da Bir Anlatım Sanatı Olarak Muhakkaku'l- Vuku Ke'l-Vuku Prensibi' adlı makalesini (Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 10 Sayı 1 Bahar 2019, s. 115-131) özellikle tavsiye ederiz. Yine benzer içerik için, 'Kur'an ve bilim 2, İtirazlara cevaplar' adlı yazımızdaki '41-fussilet 12. ayet' ile ilgili sorulan soruya verilen cevabi yazımıza bakılabilir!

Allah görüş değiştirir mi?

Dursun'un diğer iddiası olan 'Beda' (görüş değiştirme) ise, Allah için imkansızdır. İslami metinlerde böyle bir görüşü destekleyecek bir bilgi de yoktur. "Allah, istediğini siler, istediğini sabit bırakır. Ana kitap (Levh-i mahfuz) onun katındadır." (Rad, 39) ayetinin ise "Beda" ile hiç ilgisi yoktur. Ayet, Allah'ın iradesinin/gücünün sonsuzluğunu ifade etmektedir, haşa, güçsüzlüğünü değil! Ayetin mesajı şudur: "Evrende fiziksel, biyolojik ve toplumsal birçok temel yasa vardır. Evrende her şey birbiri ile bağlantılıdır ve bir bütünlük arz eder. Ama bu yasalar var olmakla beraber, Allah (cc) onlara bağlı değildir!"

144

Allah kendilerine mesaj gönderdiği toplumun yapısına göre bazı hükümleri toplumsal değişime bağlı olarak kaldırabilir, yerine daha uygununu getirebilir. Yani bazı hükümler geçici maddelerdir, bazıları ise kalıcı. Örneğin, Müslümanlar ilk zamanlar Kudüs'e yönelerek namaz kılarlardı. Daha sonra Kâbe'ye yönelmeleri emredilmiştir. Bundan da amaç, Hz. Muhammed'e gelen vahiyle ondan önceki (Musa ve İsa'ya gelen) vahyin birbirlerine bağlı olduğuna, ikisi arasında inanç noktasında çelişki bulunmadığına işaret etmektir. Yani her şey Allah'ın ezeli ilmi gereği belli bir plan çerçevesinden gerçekleşmektedir. Ufku ve bakış açısı dar insanların anlamak istemediği ise, bu planın süreklilik arz ettiği gerçeğidir! Levh-i mahfuz ilmi gereği değişen hiçbir şey yoktur, evrensel plan tıkr tıkr işlemektedir. Mesele, resmin tamamını kavrayamayan bakış açısındaki sığlıktır! Bu konular daha detaylı olarak, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki 'Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu -' adlı yazımızda ve 'Ateistlere cevap' başlığı altındaki 'Kıblenin değiştirilmesi' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Sabiilik ve Oruç

İbrahim Peygamber, yıldızı görür, yıldıza, 'Tanrım' der; Ay'ı görür, Ay'a 'Tanrım' der. Bu gökcisimlerinden Güneş'i daha büyük ve daha parlak görünce, 'İşte Tanrım budur, bu daha büyüktür' diye düşünür. Ne var ki, Tanrı dediklerinin tümü batınca, onların Tanrı olmadığının farkına varır. (En'am, 76-78) Dursun bunları aktardıktan sonra, aklınca Hz. İbrahim'in yıldızları ve güneşi Tanrı olarak kabul eden 'Sabii'lerden etkilendiğini ima eder. Ancak En'am suresinin 78. ayetinin anlamını vermez ve kısa bir cümleyle geçirir, okuyucuya 'dürüst olduğunu göstermek' içinde sadece 78. ayetin numarasını verir. Ama nedense ayetin devamı ve sonucu

olan “Fakat güneş de batıp gidince ey kavim demişti, benim, sizin ‘şirk koştüğünüz’ şeylerle hiçbir ilgim yok.” Dursun ayetin devamı olan 79. ayetten ise hiç bahsetmez! “Ben, O’nun birliğine inanarak yüzümü, gökleri ve yeri yoktan yaratana çevirdim ve ben müşriklerden değilim.” Ayetlerden de anlaşılacağı gibi, Hz. İbrahim’in Rabbini araması, gerçek yaratıcıyı bulmasıyla son bulmuştur! Dursun devam eder: “İbrahim Peygamber’i Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar paylaşamaz. Ali İmran Suresi, O’nun için “hanif” ve “müslim”di der. İbn Nedim’in ünlü “El Fihrist” adlı eserinde “Hanifler” şöyle tanıtır: “Hanifler, İbrahimci (el İbrahimmiye) Sabiilerin ta kendileridir. Abdest, namaz, cenaze namazı, fitr bayramı, kurban, hac, Kâbe’nin kutsallığı gibi inançların hepsi, yıldızlara ve Güneşe tapan Sabilik’te var.” İslam’ın, Yüce Allah tarafından gönderilen dinlerin bir devamı olduğu, Hz. Adem’den itibaren gönderilen peygamberlerin hep birbirini desteklediğini, azıcık İslami bilgisi olan herkes bilir. Bu konu, ‘İslam tüm dinlerin özüdür.’ adlı yazıda da ele alınmıştır. Ama Dursun bunlardan habersiz gözükmekte ve ‘ilahi tek dinin’ ibadetlerinin birbirinden farklı olması gerektiğini ima eder ve okuyucuyu yönlendirir! Dursun, bazı İslami kavramların Sabilikten alındığını da iddia eder. Mesela, “melek” kelimesinin Sabililerden alındığını iddia eder. Ama ilginçtir, ‘Sabililerde melek inancı yoktur!’

Ayrıca bir dildeki kavramların bir diğer dile geçmesi, bir dildeki kavramın bir başka dilde de aynı olması yadırganacak bir durum değildir. Bu konu, ‘Ateistlere cevaplar’ başlığı altında, ‘Kur’an’da yabancı kelimeler var’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

“Ramazan ayında Müslümanların tuttuğu oruç da Sabilik’ten geliyor. Müslümanlıkta, “farz” oruçlar bir aydır. Bu ay kimi zaman 29, kimi zaman 30 gün çeker. Sabilik’te de aynen böyle.” demektedir Dursun. “Hristiyanlıkta ve Yahudilikte de oruç var, onlardan gelmiştir” demesi daha mantıklı olmaz mıydı aslında? Hem Yahudilik, Sabilikten daha önce gelmiş ve Sabilik, Yahudilik içinden çıkmıştır! (ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/sabilikmandeizm) Yüce Allah: “Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, ‘sizden öncekilere’ farz kılındığı gibi, size de farz kılındı.” (Bakara, 183) buyurmaktadır. Oruç Hz. Adem’den itibaren ola gelen bir ibadettir. Dursun ‘el-fihrist’teki Sabilikle ilgili bir bilgiyi alarak istediği gibi evirip çevireceğini sanmaktadır. Halbuki Sabilik’te 9 Aralık’ta başlayan ve 9 gün devam eden bir oruç vardır ama bu İslam’da yoktur! Hz. Peygamberin tuttuğu ve tavsiye ettiği pazartesi, perşembe orucu var, her kameri ayın 13-14-15’inde tuttuğu oruç var, aşure orucu var, Recep ve Şaban aylarında tavsiye edilen oruçlar var ama Sabilikteki 9 günlük, 7 günlük, 16–17 günlük oruçlar yok ne hikmetse! Yeri gelmişken Sabilik’teki orucun nasıl bir ibadet olduğuna da bakalım: “Sabii geleneğinde oruç önemli bir yere sahip değildir. Sabilikte oruç, diğer dinlerin bazılarında yer alan yeme-içme ve cinsi münasebetten uzak durmak şeklindeki oruçtan farklı olarak günah ve kötülüklerden uzak durmak şeklinde değerlendirilir.” İnananlar günah, kötü fiil ve davranışlardan kaçınma ile oruç tutmaya çağılır. Günümüzde Sabililer, yılın bazı günlerinde et yememek suretiyle oruç tutar! Dursun ayrıca, “Namazlarında, Kâbe’ye, El Beyt’ül Haram’a dönerler. Mekke’ye ve Kâbe’ye saygı gösterirler.” demektedir. Halbuki Sabilikte, yalnızca dua etmekten ibaret olan namaz İslam’daki namazdan oldukça farklıdır. Şekil olarak İslam’daki namazla hiçbir ilişkisi yoktur. (Şinasi Gündüz, Sabililer-son gnostikler-, s. 159) Ayrıca Kâbe’ye sadece Sabililer değil müşrik Araplar da saygı gösteriyordu. Hatta “Biz günah işlediğimiz elbiselerle Kâbe’yi tavaf etmeyiz” diyor ve çıplak olarak tavaf ediyorlardı. Şimdi Dursun’un, Hz. Peygamberin Kâbe’ye saygıyı müşriklerden aldığını söylemesi daha mantıklı olmaz mıydı? “Bilindiği gibi, Kâbe bir Güneş tapınağı olarak yapıp kullanılmıştı. İslam’ın yapısını oluşturan inanç ve ibadet biçimlerinin tümüne yakını “güneşe tapma” ağırlıklı Sabilik’ten kaynaklandı.” iddiasında da bulunur Dursun. Kâbe tarihin hangi döneminde güneş tapınağı olarak kullanılmıştır? Delil ve kaynak nedir? Cevap aramayın Dursun’un yazısında, bulamazsınız! Sabilik konusunda Türkiye de otorite olan ve onların kaynak kitaplarını

okuyabilecek derecede dillerine vakıf olan Prof. Şinasi Gündüz, Sabiilerin inanç sistemlerinin gnostik din anlayışının bütün özelliklerini taşıdığını söylemektedir: “Gnostik bir dualizm esasına dayalı olan teoloji, demiurg inancı, ruh tasavvuru, kutsal gizli bilgi (gnosis) ve kurtarıcı (redeemer) doktriniyle Sabiilik derli toplu tipik bir gnostik geleneği sergiler.” (Şinasi Gündüz, Sabiiler-son gnostikler-, s. 64) Dursun iddialarına devam ediyor: İslam öncesinin Mekke’inde, “puta taparlar” diye adlandırılan bir topluluğun ibadetleri arasında “oruç” da vardı. Bunu, Buhari’nin yer verdiği bir hadiste de açıkça görüyoruz: Aişe anlatıyor: İslam öncesinde Kureyş, Aşure gününde oruç tutardı. (Buhari, e’s-Sahih, Kitabu’s Savm, 1) Burada sorulması gereken şudur: “Putlara taptıkları” bilinen müşrikler “oruç” tutarlarken “hangi Tanrı” için tutuyorlardı? Müşrik kelimesinin, kafir-ateist kelimesiyle aynı olduğunu düşünen büyük araştırmacı (!) burada da yanılmaktadır. Dursun, Mekke’li müşriklerin Allah’ın varlığını kabul etmediklerini sanmış ya da işine öyle geldiği için bilmemezlikten gelmiştir. Araplar Allah’ı biliyordu, bunun en basit örneği, Hz. Peygamberin babasının isminin Abdullah (Allah’ın kulu) olmasıdır. Ancak şefaatecekler düşüncesiyle putlara taparak Allah’a şirk koşuyorlardı. İşte yanılgıya düştükleri nokta burası idi! “Namaz gibi oruç da “Güneş”e ayarlı. Tabii, gecenin ve gündüzün aylarca sürdüğü yerler, kutuplar hesaba katılmamış.” diyerek devam ediyor ateist Dursun. 15 asır önce gelen bir din, namaz ve oruç vakitlerini dijital saate göre mi ayarlayacaktı? İslam’da namaz, hac ve oruç vakitleri, modern toplumlardan en gelişmemiş toplumlara kadar her zaman ve mekanda geçerli olan ve her yerden görülebilen güneş ve aya göre tayin edilmiştir. “Kutuplar hesaba katılmamış” diyerek aklınca Dursun İslam’da hata bulduğunu zannediyor ki, “deccal hadisini” ve ondan çıkan hükümleri okuyan herkes, normal şartlara uymayan bölgelerde namaz ve orucun nasıl olması gerektiğini oradan öğrenir! “Muhammed, 53 ya da 54 yaşında oruç buyruğunu aldığını söylemiş, 632 yılının ramazan ayına varmadan ölmüştür. Tuttuğu ramazanın günleri kısa olan kış aylarına rastlamıştır. Eğer, uzun yaz günlerinde de oruç tutturacak kadar tecrübesi olsa idi, muhtemelen, orucun katı kurallarını biraz daha yumuşatır, insanı sıcak yaz günlerinde uzun saatler boyu aç ve susuz bırakacak kadar sağlıksız bir adet koymazdı dinine.” diye yazan Dursun, Hz. Muhammed’in az oruç tuttuğu ve bunun da zaten kış günlerinde olduğunu söyleyerek, kendisinin yiyip içtiğini, orucun zorluklarını da Müslümanların çektiğini ima etmek ve yalan yanlış bilgilerle dolu olan yazısını bu şekilde sona erdirmektedir. Halbuki Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutar, Recep ve şaban aylarında da çok fazla oruç tutardı. O (sav) bazı günler açlıktan, diğer sahabeler gibi karnına taş bağlardı. Hele ki, gece sabahlara kadar namaz kılması, iftar etmeden orucuna devam etmesi gibi kendine özel sünnetlerini düşünürsek, Hz. Muhammed’in tabilerinden çok daha fazla ibadetleri özümseyip uyguladığını rahatlıkla görebiliriz! Efendimizin dünya hayatının nimetlerine önem vermediği ile ilgili hayatından örneklerle, ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ adlı yazıdan ulaşabilirsiniz.

Dursun keşke oryantalistler kadar İslam’a objektif yaklaşabilse idi! "Müslümanlık insanları azizlere, resimlere tapmaktan, manastırlarda yalnız yaşayıp nefsi kırmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestlik, Zerdüştlük ve Sabiiliği yok etmesine şaşmamak gerekir." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim, s. 50)

Ayrıca şunu da belirtelim ki, "Haran Sabiileri bu ismi Memun zamanında almışlardır ve bunların Kur’an’da bahsedilen sabiilerle hiç bir ilgisi yoktur." (Cerrahoğlu, Kur’an-ı Kerim ve Sabiiler, AÜİF, X/115) “İçinde bulunduğumuz yüzyılın ilk yarısında Iraklı yazar Abdurrezzak el-Hasani, Sabiilerin kim oldukları, nerede yaşadıkları, inanç ve ibadetleri hakkında bir çalışma yayınladı. Bu çalışmada Sabiilerin yıldızların uluhiyetine inanan bir topluluk olduğunu ve yıldız ve gezegenlere tapınmanın Sabiilerin temel ibadet şekilleri arasında bulunduğunu söyler. Bu çalışmanın yayınlanması, Irak’ta yaşayan ve Arap komşularınca Sabii olarak isimlendirilen topluluk içinde büyük huzursuzlukların yayılmasına neden olur. Zira bu itham, yani Sabiilerin yıldız ve gezegenlere tapanlar olduğu iddiası, Sabiiler için dinlerinin temel inanç esaslarına zıt,

kabul edilemez ağır bir suçlamaydı. Bunun üzerine Sabii toplumu bu Arap yazar aleyhine mahkemede dava açar. İçlerinde bir de Ganzibra'nın (başrahip) bulunduğu bir grup, yanlarına kutsal kitapları Ginza Rabba, Qolasta ve diğerlerini alarak mahkemeye gider. Mahkemede, Sabii teolojisinde yıldız ve gezegen kültürünün kesinlikle reddedildiği ve yıldızlara ve gezegenlere tapanların lanetlendiği ifadeler, bu kutsal kitaplardan Arapçaya tercüme edilerek, yazarın iddiaları aleyhine delil olarak sunulur ve yazar aleyhine tazminat davası açılır.” (Abdurrezzak el-Hasani, es-Sabi'un fi Hadirihim ve Madihim, Sayda (1955). s.7-8; Drower, E.S., The Mandaeans of Iraq and Iran, Oxford (1937), ss.XVII vd.; Şinasi Gündüz, Kur'an'daki Sâbiilerin Kimliği Üzerine Bir Tahlil ve Değerlendirme, Türkiye I. Dinler Tarihi Araştırmaları Sempozyumu (24-25 Eylül 1992), Samsun 1992, s. 43-81)

Kısas

"Failinin işlediği fiil cinsinden ve ona denk bir ceza ile cezalandırılmasına" kısas denir. (DİA, Kısas Maddesi) Dursun, "Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyle azap edin." Nahl Suresinin 126. ayetinde böyle emrediliyordu. Kısasa kısas uygulanarak organ kesme türünden cezalar yanında, kırbaçlamak gibi gene ezaya dayanan cezalar da vardı." (Din Bu, s. 58) demektedir ama yine kendine yakışanı yapıp ayetin devamını vermemektedir. Ayetin tam metnini verelim: "Cezalandırmak isterseniz size yapıldığı kadarıyla cezalandırın, fakat sabır gösterirseniz bilin ki sabırlı davrananlar için bu muhakkak daha hayırlıdır." (Nahl, 126) Görüldüğü gibi ayet, affetmeyi, kısasa tercih etmektedir. Yapılan kötülüğü 'cezalandırmanın gayesi', intikam almak, kin ve öfkeyi tatmin etmek değil, 'toplum düzenini korumaktır.' Ayrıca ayetin amaçlarından biri de, suçlara misliyle karşılık verip intikam almak değil, işlenen bir suça, 'hak ettiğinden daha ağır bir ceza vermeyi' önlemektir. Yani ayet, intikamı değil, adaletten ayrılmamayı emretmektedir! Bazı kimseler, ailesinden veya yakınlarından birini öldüreni öldürmekle kalmaz, onun çocuğunu, çocuğunu, yakınlarını dahi öldürerek intikam alırlar. Kur'an, bu tür aşırı davranışları yasaklamıştır. Suçun cezası, ancak dengi ile olur. Suça daha ağır ceza vermek zulümdür. Bu prensip: "Biri size saldırırsa, siz de onun saldırdığı kadar ona saldırın, Allah'tan (c.c) korkun." (Bakara, 194) ayetinde de ifadesini bulmuştur. Ayrıca altı çizilmelidir ki, cezayı kişiler değil devlet uygular.

Arş taşıyan sekiz keçi?

Dursun, "Hakka suresinin 17. ayetinde: "Rabbinin arşını onların üzerinde taşıyanlar sekizdir." buyruluyor. Ebu Davud, İbni Mace ve Tirmizi'nin sünenlerinde ise yukarıdaki ayeti bir hadis ile telif etmiş. Hadisin metni şöyle: "Dünya ile birinci gök katı arasındaki uzaklık; 71-73 yıllık. Her iki gök katı arasında da bu kadar bir uzaklık var. Sonra 7 kat sema, sonra yedincinin üstünde bir deniz. Derinliği iki gök katı arası kadar. Bunların üstünde de 8 keçi var. Her birinin çatal tırnaklarıyla omuzları arasındaki uzaklık, iki gök katı arasındaki uzaklık kadar. Sonra onların sırtlarında Arş varsa Sonra Allah bunun üzerindedir." Hadisin senetinde -Hadisi rivayet eden ravi zincirinde- ismi geçen Abdullah b. Amira 'yalancılığıyla ve hadis uydurmasıyla' tanınmış birisidir. Ayrıca Abdullah b. Amira'dan, Simak'dan başka hiç kimse hadis alıp rivayet etmemiştir. Sahabeden bu hadisi rivayet eden Hz. Abbas (ra) ile Abdullah b. Amira arasında da kopukluk vardır. Bu açığı kapamak için araya "Ahnef" sokulmuştur. Fakat Ahnef'le Abdullah b. Amira'nın görüşmüş olduğuna dair bir rivayet de yoktur. Hafız Münziri, Sünen-i Ebu Davud'un şerhinde; rivayetdeki ravilerden el-Velid b. Ebi Sevr'in 'güvenilir olmadığını', onun rivayet ettiği 'hadisin delil olamayacağını' söylemektedir. Bu ravi hakkında İbn Kayyim'da aynı tespitlerde bulunmuştur. Selef âlimlerinden, büyük hadisçilerden; İbn Main, Ahmed b. Hanbel, İmam Buhari, İmam Müslim, İmam Nesai, İbn Adiyy, İbnü'l-Aziz, İbnü'l-Cevzi bu rivayetin 'sahih olmadığı konusunda ittifak' etmişlerdir. İbnü'l-Aziz, Sünen-i Tirmizi'nin şerhinde, bu rivayetin ehli kitaptan geçmiş olduğunu, sahih hadislerde 'aslı olmadığını' söylemektedir. Büyük ihtimal Yahudi ve Hristiyan âlimler Müslüman olunca, geçmiş kitaplarda

veya efsanelerde mevcut bulunan bazı rivayetleri, ayet ve hadisleri açıklarken araya sokuşturmuşlardır. (Zahid Kevseri, Makalat, s. 308) Görüldüğü gibi bu rivayetin sahih olmadığı açıktır. Zaten rivayeti kitaplarına alan imamlar da ‘garip yani tek ravice aktarılan haber’ olduğunu ayrıca belirtmişlerdir. Ama Dursun tüm bunları, eğer biliyorsa, okuyucudan saklamış ve haberi sahih gibi aktarmıştır!

Bedir savaşının nedenleri

Dursun, ticaret kervanını yağmalamak için Bedir savaşının yapıldığını iddia eder. Halbuki peygamberimiz 13 sene süren işkence döneminin sonunda Medine’ye hicret ettikten sonra, Mekke üzerine kuraklık ve kıtlık çökünce Mekke’ye tahıl, hurma, hayvan yemi ve nakit ihtiyacı için altın göndererek yardımda bulunmuş, kendisine işkence edilen Müslüman Sümame bin Üsal gıda sevkiyatını durdurunca da yine kendisi aracı olarak gıda sevkiyatının başlatılmasına neden olmuştu. (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, XIV/304; İbn Hişam, Sire, IV/228) Tüm bunlara rağmen Mekkeli müşrikler zulmettikleri Müslümanların Medine’ye hicret etmeleri üzerine, Müslümanların Mekke’de kalan ev, eşya, mal ve toprak ürünlerine el koymuşlar ve sonra da bu malları Suriye’de satmak için ticaret kervanları oluşturmuşlardır. Hz. Peygamber sadece bu kervanlara karşı harekete geçmiş ve Arap yarımadasında "Mekkeliler dışında hiçbir ticaret kervanına" müdahale etmemiştir. Peygamberimiz Mekke dışında diğer Müşrik kabilelerle de barış antlaşması imzalamıştır. Bedir savaşına asıl yol açan da Ebu Cehil’dir. Dursun’un iddia ettiği gibi kervan savunmaya geçmemiş, ‘kervan güvenli bir yere ulaştıktan sonra bile’ bizzat savaş için müşrik ordusu yola devam etmiştir. Ebu Süfyan, Kays bin İmrü’l-Kays isimindeki adamını Kureyş’e gönderip; "Ey Kureyşliler! Siz kervanınızı, adamlarınızı ve mallarınızı muhafaza etmek için Mekke’den yola çıkmıştınız. Biz tehlikeden kurtulduk. Artık geri dönünüz!" der. Ebu Cehil ise; "Yemin ederim ki, Bedir’e varıp üç gün üç gece şenlik yapıp, develer boğazlar, şarap içeriz. Etraftaki kabileler bizi seyrederek, halimize imrenirler ve hiç kimseden korkmadığınızı görürler. Bundan sonra, heybetimizden, kimse bize saldırmaya cesaret edemez. Ey yenilmez Kureyş ordusu! Yürüyün." diye orduyu savaşa teşvik eder. Dursun: "İki birlik Mekke ve Medine arasındaki Bedir denilen bir bölgede savaşa tutuşmuş ve Müslümanlar galip gelmiştir. Yaklaşık 70 Mekkeli müşrik bu savaşta öldürülmüş ve Muhammed’in emriyle hepsinin cesedi bölgedeki bir kuyuya balık istifi atılmıştır." der. 313 kişilik İslam ordusuna karşı Mekkeli putperestler 100 atlı, 700 develi, geri kalanı yaya olmak üzere 950 kişiydi ve çoğu zırhlı ve ağır silahla donatılmıştı. Savaş sonunda, Hz. Peygamber birçok mücahit yaralı olmasına rağmen Arabistan çölünün kavurucu sıcaklığında kafirlerin cesetlerini ortada bırakmamış, büyük bir çukur kazdırarak oraya gömülmesini emretmiştir. Yani yazara göre kendilerini öldürmeye gelen düşmanlarının cesetlerini çölün ortasında açıkta bırakması ve Medine’ye dönmesi daha iyi olabilirdi beklide, kim bilir! Tabii o zaman da Dursun öyle yaptığı için eleştirecekti, o da ayrı bir mesele! "Hz. Peygamberin Bedir’e gidişinin temel sebebi, ‘müşriklerin Müslümanlara yönelik savaş kararı almaları ve bunun akabinde Şam bölgesine gönderdikleri kervandan elde edecekleri geliri, Müslümanlarla yapılacak savaşta harcamayı’ kararlaştırmış olmalarıdır."

(Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 220) "Müslümanların Mekke’de kalan mallarına el koyan Kureyş kervanı, Medine civarından geçince Resulullah da misilleme yapmak istemiştir."

(Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 79) Hz. Peygamber bir meydan savaşı yapmak üzere buraya gelmemesine rağmen, ortaya çıkan durum üzerine müşriklerle karşılaşmadan buradan ayrılmanın doğru olmayacağını düşünmüştür. Bu bir anlamda, Müslümanlar ile müşrikler açısından psikolojik bir eşikti. Müşrikler, sadece bazı Müslümanların canlarını değil birçok Müslüman’ın malına da zarar vermişlerdi. Ayrıca "Hz. Peygamber, Abdullah b. Cahş’ın saldırısı sırasında ele geçirilen malları iade etmek istemiş, esir edilen Osman bin Abdullah b. Muğire ile Hakem bin Keysan’ı serbest bırakmak ve öldürülen Abdullah Bin el-Hadrami’nin diyetini ödemek istemiş, ancak müşrikler Allah’ın elçisinin önerilerine kabul etmemişlerdi." (Demircan, s.

222) Savaşın nedenleri, hem Mekke'den göç eden Müslümanların evlerinin ve mallarının Mekkeliler tarafından yağmalanması ve satışlarından elde edilecek parayla da silah, kiralık asker ve gerekli teçhizat alarak Müslümanları imha hareketına geçme planları hem de Mekke'den Medine'ye hicret eden ama orada da Mekke'li müşriklerin rahat bırakmayıp devamlı olarak Medine'ye kadar gönderdiği çapulcu birliklerinin Müslümanlara zarar verilmesi idi. "Hz. Muhammed kendilerinden yağmalanan malları geri alabilmek için Mekkelilerle Bedir'de karşılaşmıştır, onlardan mallarını istemiş, kabul edilmemiş ve böylece savaşmıştır." (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 109) Zulüm altında baskı görüp, işkence, hakaret, saldırılara yıllarca göğüs gerip başka çıkış yolu kalmayınca inandığı dava uğruna doğduğu yerleri terk edip geride tüm mal varlıklarını bırakıp başka yerlere hicret eden ama oralarda da rahat yüzü gösterilmeyenlerin tepki vermesinden rahatsız olanların acaba Mekke'li müşriklerle aralarında ne amaç benzerlikleri vardır acaba? Zaten Dursun kitabının bir yerinde "Göç eden Müslümanların evini yağmalamaktan dolayı bütün Mekke halkı sorumlu tutulamaz." derken, hem itirafta bulunmakta hem de yanında durduğu safi açıkça ilan etmektedir. Unutmayalım ki, "Mekke aristokrasisinin savaş çıkarma kararı almasında sonra" içinde Müslümanların evlerinden yağmalanmış mallarında olduğu ve "savaş hazırlıkları için çıkarılmış bu kervana" karşı tepki vermemek açıkça saflık olurdu. Bedir savaşının fakirlik yüzünden çıktığını iddia eden Dursun'un, yanı başlarındaki zengin Yahudilerle savaşmayan Müslümanların, Medine'de bile Mekke müşriklerinin çapulcu saldırıları yetmezmiş gibi kendilerine savaş kararı alan müşriklerin yağmalanan kendi malları ile bu savaşı finanse etmelerine tepki vermelerini ne kadar çarpıttığı açıkça görülmektedir!

Hız. İbrahim'in Babası Azer mi, Tareh mi?

Dursun, Hız. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu Hız. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmud gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanılgıya düştüğünü" yazmaktadır. Dursun'un Tevrat'ın bu konudaki ayetinden hareket ederek Efendimizi Kur'an'ı yazmakla itham edecek sonuçlara varması da kendi içinde paradoks barındıran bir bakış açıdır. Madem dini metinler delil kabul edilecek, neden Yahudilerinki delil kabul ediliyor? Cevap çok basit aslında; İslam'ı karalayacak malzeme nereden gelirse, Dursun onu kaynak olarak kabul etmektedir. Bu konuda detay, "Kur'an'da çelişki yoktur!" başlıklı yazımızdaki, 'Hız. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi?' adlı yazımıza bakılabilir.

Allah'ın şekli olur mu?

Dursun, mecaz anlamda kullanılan kelimeleri asıl anlamı ile alarak, "Allah'ın şekli, eli-kolu vardır." iddiasında bulunmaktadır. "O'na benzer hiçbir şey yoktur." (Şura, 11) gibi ayetlerle birlikte değerlendirildiğinde bu ayetlerdeki el, kol kelimelerinin sembolik oldukları rahatlıkla anlaşılabilmektedir. Allah'ın "eli, yüzü ve gözün"den bahseden ayetlerdeki (Bakara, 115; Raman, 27; Sad, 75; Maide, 64; Hud, 37) "El"; güç ve kuvvet demektir. Maide 64. ayette de, "Yahudiler, "Allah'ın eli bağlıdır" dediler. Hayır, O'nun iki eli de açıktır." buyrulmaktadır ki, ayetin başında belirtilen 'eli bağlı' ifadesinin mecaz olduğu hemen nasıl anlaşılırsa, devam eden ayetteki 'iki el'den kastın da mecaz olduğunu, önyargıdan uzak objektif olan her okuyucu hemen anlar! Ayetten kasıt, 'Allah'ın cömertliğine sınır olmadığı ve hiçbir şekilde O'na cimrilik izafe edilemeyeceği veya nimetlerinin sayısız ve sınırsız olduğu'dur. (Taberi, VI/301-302; Zemahşeri, I/351) 'Yüz'den maksat da, 'kendisi' demektir. Allah'ın yüzü de 'kendisi' demektir. 'Göz' ve 'Gözlerimiz' (Taha, 39; Hud, 37) ayetlerinden maksat da, "kontrol ve müşahade altında tutmak" demektir. Bu iki kelimenin geçtiği ayetin meali şöyledir; "Ey Nuh sen gemiyi, bizim gözlerimiz (kontrolümüz) ve vahyimiz ile yap" (Hud, 37) Nitekim bizim Türkçede de casuslar kastedilerek "kulak" ve "göz" kavramları

kullanılır. Mecazı asıl anlamı ile alanlar tarih boyunca hep sapıtmışlar ve hakikatten uzaklaşmışlardır: Allah’a çocuk izafe etme, bazı yaratılmışlarla ulu Tanrı arasında benzerlikler kurma ve onlara ilahlık izafe etme gibi sapkın inanç ve düşünceler tarih boyunca görülmüş ve İslam nazarında reddedilmiştir. (Zemahşeri, III/399; Razi, XXVII/150-154; Elmalılı, VI/4225-4226) Bu konuda” Kur’an’da mecaz” adlı yazımıza da bakılabilir.

‘Rahman arş’a istiva etti’ ne demektir?

“Şüphesiz ki rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva edendir.” (A’raf, 54) "İsteve ale'l-Arş" (Tahtını arşa kurmak) ifadesi bir deyimdir. ‘Mülk sahibi olma, hakimiyeti altına alma, mülkü idare etme’ anlamlarına gelir. (İbn Hazm, el Fasl, II/123) “İstiva, hakimiyeti altına alma anlamındadır.” (Eş’ari, Makalatul’İslamiyyin, I/285; İbn Hazm, el-Fisal fi’l-Milel ve’n-Nihal, 11, 123) "Arapça’da, padişah memleketindeki işleri düzene koyunca, "isteve'l melikü ala arşihî" denir. İşleri bozulunca da, "sülle arşuhu" ifadesi kullanılır. Bu, Melikin üzerine oturacağı bir kanepesi bulunmasa dahi, durumun ifadesi için böyle kullanılır." (İbn Abbas, Camiu’l Ahkamî’l- Kur’an, 11, 12, 14) Tantavi de, “Kürelerin düzeni, şekil vermesi, idaresi, onlardaki mahlukatın sonsuz, nisbet, devr ve ilgilerinin intizam altına alınması, istiva cümlesi içindedir.” demektedir. (Süleyman Ateş, Yüce Kur’an’ın Çağdaş Tefsiri, V/422) “İstiva, hâkimiyet; el, güç anlamına gelir.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım bitmedi, s. 35) Kısaca bu deyimle, ‘Allah’ın arşı ve tüm kainatı yönettiği’ ifade edilir. Nasıl ki Türkçe de, mesela “ Etekleri zil çalmak” deyiminin kelimeleri asıl anlamlarını kaybedip yeni bir anlam kazanmışsa, aynı durum Arapçada da geçerlidir. Ama Dursun ayrıca Kur’an’da geçen "Melik" kelimesine de "Kral" anlamını vererek, sonra da bu kelimeyi taht manası verdiği yukarıdaki ayetler irtibatlandırarak; "İslam’ın Tanrı’sı sarayındaki tahtına kuruldu" şeklinde, hiçbir İslam âliminin ifade etmediği bir sonuca ulaşmaya çalışmıştır. Halbuki "Melik" asıl manası itibariyle “Mülkün sahibi” demektir. Yani Melik, bütün bu kainat mülkünün sahibi olan (DİA, Melik maddesi) Allah-ü Teala’nın bir ismidir ve “görünen ve görünmeyen âlemlerin sahibi” anlamında hadis rivayetleri de mevcuttur. (Müslim, “Edeb”, 20; İbn Mace, “İkametü’s-salat”, 180) A’raf, 54 ve Taha, 5. ayette geçen bu kelimeleri şimdi tek tek irdeleyelim: Arş kelime olarak; ‘yükseklik, yücelik, üstünlük’ ifade eder. Terim olarak ise; ‘her şeyi kuşatan bütün âlemleri içine alan, en dıştaki tabaka’ olarak tarif edilir. Bu durumda "Rahman Arş’a istiva etti" denildiğinde Allah-ü Teâlâ bir mekana izafe edilmiş olmaz çünkü "Arş" ile belirli bir mekan ifade edilmemektedir. O halde ‘Arş’ın üstünde’ demek, bütün âlemin dışında, bütün mekanların, cihetlerin üstünde, aliyyü’l-a’la demektir. (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur’an Dili, IV/54) Dolayısı ile ayet, ‘Allah-ü Teâlâ’nın kâinatı tasarrufu altında tutması, idare etmesi ve her şeyin onun emriyle hareket etmesi’ anlamlarına gelir. Zaten istiva veya arş kelimelerinin geçtiği ayetlerin hemen devamında Allah (cc) tüm yönetimin, hâkimiyetin kendi emri altında olduğuna dair ayetlerle istivadan maksadın ne olduğunu bizlere açıklamaktadır: Araf, 54: "O Allah istiva etti. O Allah, geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter; güneş, ay ve yıldızlar emrindedir. İyi biliniz ki yaratma ve emir O’nundur." buyurarak aslında ‘istiva’dan amacın mecazi anlamda, ‘işleri idare eden, yürüten, yöneten’ anlamında kullandığını bizlere göstermektedir. Rad, 2: "Allah, arşa istiva edendir, güneşi ve ayı buyruğu altına alandır. Bunların hepsi belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. O, her işi (hakkıyla) düzenler, yürütür." Yunus, 3: "Rabbiniz Allah arşa istiva etti. İşleri düzenleyen O’dur." Bakara, 255: "Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah’ındır. O, kulların yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. O’nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplamıştır. Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O’na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür." Bakara, 29: "Allah göğe istiva etti, yöneldi, onları da yedi (kat) gök olarak düzenledi." Taha, 6: "Rahman, Arşa istiva etmiştir. Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O’nundur." Aynı kullanım Şura, 12. ayette de geçer. Arşa istiva etmek yerine bu defa 'anahtar' kelimesi ayette kullanılmıştır: "Göklerin ve yerin anahtarları, O’nundur. Dilediğinin rızkını genişletir ve daraltır. Muhakkak ki O, her şeyi en iyi bilendir." Görüldüğü gibi anahtar kelimesi

bir sonraki ayette açıklanmıştır; ‘rızkı vermek veya kısmak.’ Kur’an’ın mecaz-benzetme örnekleri ile dolu olduğunu ifade ettik. "Nerede olursanız, o sizinle beraberdir." (Hadid, 4) "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kâf, 16) ayetlerini acaba nasıl değerlendirirdi sayın Dursun? Veya bu ayeti hiç mi okuyup anlamamıştır?! "O, insanların vasıflandırdığı şeylerden uzak, büyük ve yücedir." (En’am, 100) Netice olarak, Allah (cc) zatı itibariyle, mekandan, zamandan, şekilden münezzehtir. O yarattığı bütün şeylerden, âlemlerden, arşlardan, mekanlardan ayırdır, hepsinin dışındadır, hepsinden yücedir. Fakat O, ilmiyle, kudretiyle, hâkimiyetiyle her yeredir, her şeyi kuşatmıştır. O yücelerden yücedir, ötelerin ötesindedir. Hiçbir şey O’nu ihata ve idrak edemez ama O her şeyi ihata eder (Talak, 12)

Rüşvetle Müslüman olmak mı?

İngiliz oryantalist Arnold’un da açıkça ifade ettiği gibi: "İslam dinini kabul edenlerde aranan özellik bir menfaat peşinde olmaksızın gerçekten inandığı için İslam’ı seçmesidir." (Thomas Walker Arnold, İslam’ın tebliğ tarihi, s. 122) İman kalp işidir. Hucurat 14. ayet, dil değil gönül işi olan imanın önemini vurgular: “Bedeviler, “İman ettik” dediler. Şunu söyle: “Henüz iman gönüllerinize yerleşmediğine göre, sadece boyun eğdiniz. Bununla beraber Allah’a ve resulüne itaat ederseniz yaptığınız hiçbir şeyi boşa çıkarmaz; Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.” Zaten, “Güçlünün zayıfa verdiği güvence, iyilik rüşvet değil ikramdır.” (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 123) Rüşvet güçlü kişiye iş yaptırmak için verilir. Peygamberimiz de, uzun süre İslam’a saldıran, Müslümanlara kötülük yapan ama sonunda yenilenleri cezalandırmamış, onlara hediyeler vermiştir. Zaten kötülüğe iyilikle karşılık vermek Kur’an’ın emridir. (Fussilat, 34) Buna rağmen Dursun, Taberi’de geçen rivayetten hareketle, rüşvetle insanların Müslüman yapıldığını ileri sürmüştür. Taberi’nin kullandığı "Reşa" sözcüğü bütün sözlüklerde "ip" anlamına gelir. Yoksa Dursun’un dediği gibi rüşvet manasına gelmez. Taberi’nin ifadesinin tam tercümesi "Ebubekir iktidara gelince, (Müellefe-i kulubu İslam’a bağlayan) ip koptu" şeklinde iken, Dursun bu kelimeyi rüşvet olarak tercüme etmiştir. Dursun, savaş sırasında elde edilen mal, gümüş ve altın, insanlara dağıtılınca bunu rüşvet olarak kabul eder. Dağıtılmayınca da savaşların ganimet elde etmek için yapıldığını ileri sürer. Peygamberimiz elde edilen mal ve parayı yakıp yok mu etseydi? Ki o zaman Dursun “İslam yok edicidir, her şeyi yakıp yok ediyor.” demeyecek miydi? İslam düşmanlarından Safvan’a, "Peygamber kalbinden başka hiçbir kimsenin kalbi bu kadar temiz, iyi ve cömert olamaz." (İbni Esir, III/24) dedirten de Efendimizin bu cömertliğidir. Safvan bir süre sonra da Müslüman olmuştur. O daha sonra şöyle diyecektir: "Allah elçisi bana bu bağışta bulununcaya kadar insanlar arasında kendisine en çok kin beslediğim başka bir kimse yoktu. Ama bu bağıştan sonra insanların bana en sevgilisi haline geldi. (Sad, V/449) Kısaca Müellefe-i kulüp denilen, insanlara ganimet ve zekattan pay verilmesinden maksat o insanlara İslam’ın sosyal adaletini, evrensel sevgisini, merhameti göstermektir. Ayrıca: Savaşta elde edilen ganimetlerin Müslüman olmayan insanlara dağıtılması, T. Dursun’un başka yerlerde iddia ettiğinin (Din Bu, 101-108) aksine, savaşın ganimet elde etmek amacıyla yapılmadığının da en açık ve net bir delilidir. Ayrıca eklemek gerekir ki, kendi menfaatleri için bazı insanlar Müslüman oluyor iddiası da temelsiz bir görüştür. Çünkü cizye (İslam ülkesinde gayrimüslimlerden alınan vergi) ile Müslümanlardan alınan vergi (zekat) arasında pek bir fark yoktur ki, bunu ünlü oryantalistler Ignaz Goldziher ve Asin Palasios da kabul etmektedir. Detay için, ‘İslam savaş hukuku’ başlıklı yazımızdaki ‘Ganimet iddiası’ bölümüne bakılabilir.

Cinler görülebilir mi?

“A’raf suresinin 27. ayetinde, şeytandan söz edilirken: "Sizin onları görmeyeceğiniz yerlerden, o ve topluluğundan olanlar sizi görürler." denilmektedir. Bundan şu çıkıyor açıkça: Şeytan ve topluluğundan olanlar, insanları görürler. İnsanlarsa ne şeytanı, ne de onun topluluğundan

olanları görebilirler. "Şeytan ve topluluğu (huve ve kabiluhu)" anlatımının kapsamı içinde, Kur'an yorumcuları, "cin"leri de görürler. Müfessir Razi bu düşüncededir. Gelin görün ki, Muhammed, "Şeytanı", "Cini", hem de somut bir biçimde gördüğünü söyler: Şeytanı yere yatırdım, boğuyordum." (Dursun, 2000'e Doğru Dergisi, 8 Nisan 1990, Yıl 4, Sayı 15) "Ey Ademoğulları! Şeytan, anne babanızı ayıp yerlerini birbirine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları inanmayanların yoldaşları yaptık." (A'raf, 27) Dursun, 'gelin görün ki' şeklinde başlayıp, "Muhammed şeytanı cini gördüğünü söyler." maksatlı çarpıtmasıyla, sanki Peygamber aleyhisselam, müfessirlerin görüşlerine uymak zorundaymış gibi, kendince çelişki olduğu izlenimini okuyucunun zihninde oluşturmaya çalışmaktadır. Dursun, müfessir Razi ile 'çelişik' göstererek, Peygamber Muhammed aleyhisselamın Razi'nin yorumlarına uyması gerektiği imasında bulunmaktadır. Dursun, Peygamberin hayatıyla sabit olan olayları ve Kur'an'daki cinlerin görülebileceğine dair ayetleri acaba neden göz ardı etmektedir? Örneğin Neml, 39; Sebe, 12-13. ayetler bizlere Hz Süleyman'ın da cinleri gördüğünü bildirmektedir! Ama 'Kur'an uzmanı' Dursun bu ayetleri gözden kaçırmıştır! Dursun'un bahsettiği ayette zaten cinlerin 'mutlak' manada ve 'hiçbir zaman' görülemeyeceği değil, onların gözetleme işi ve "gizlenmeleri" ve bunu yaparken 'görülemeyecekleri' anlatılmaktadır. Konuyla ilgili hadislere baktığımızda da bu açıkça görülmektedir: Buhari, Vekalet 10; Tirmizi, Sevabu'l-Kur'an 3; Müsned, 5/423;6/52, Müslim, Selam, 139; Muvatta, İ'tisam, 33; Ebu Davud, Edeb, 174; Tirmizi, Ahkam, 2. Dursun, cinler hakkında Kur'an'a genel bir açıdan bakmayıp sadece 'işine geldiği' yerlerini almış, gerisini bırakmıştır. Müfessirler hakkında da, işine gelen bir konuda işine gelen tefsirciyi ki burada Razi'yi almış, diğerlerini, hatta büyük çoğunluğun görüşünü almayı bırakın, görmemiştir bile! Ayrıca Dursun, başka yerlerdeki iddialarına cevaplar veren bu müfessirin o cevaplarını da okuyucularından gizlemektedir. Kaldı ki, biz bahsi geçen müfessirlerin hepsine hürmet göstermekteyiz ama sonuçta bir müfessir her zaman 'isabet' edecek diye bir kural olmadığı gibi, kalkıp da Peygamberin ümmetinden olan bir müfessirin tefsirini sanki 'Peygamber bu tefsire uymak zorunda' gibi dayatılmasının da ne ilmi ve ne de akli bir yönü bulunmadığı ortadadır. Sonuç itibari ile çelişki Dursun'un kendisindedir. Bu konuda ayrıca 'Cinlerin varlığı' adlı yazımıza da bakılabilir.

İnsanın Çamurdan Yaratılması

"Kutsal kitaplarda söz edilen "insanın çamurdan yaratıldığı" fikri, kutsal kitapların ortaya atılmasından çok daha önceki çağlarda yaşayan insanların eserlerinde ve efsanelerinde görülmüştür. Bu durum, kutsal kitapların içine bu eser ve efsanelerden alıntı yapıldığının göstergesidir. Bu efsane ve kutsal kitapların ifadeleri şu şekildedir: Gılgamış Destanı, Sümer, Çin Efsaneleri, Mısır'da Luxor Tapınağı'nda bulunan kabartma bir resim, Hesiodos Destanı, Yunan Efsaneleri, Tevrat ve Kur'an." Dursun, "Her medeniyet yaratılışın topraktan olduğunu kabul etmiştir, o halde hepsi birbirinden iktibas ederek inançlarını şekillendirmişlerdir" tezini ileri sürmektedir. Allah azze ve Celle Kur'an'da, "Andolsun biz her kavme, Allaha itaat edin ve tağuta kulluktan sakının diye bir peygamber göndermişizdir." (Nahl, 38) buyurmaktadır. Yani her topluma Allah hep İslam'ın emir ve yasaklarını bildirmiştir. Detay için, 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir. Dolayısı ile medeniyetlerin birbirinden iktibas bir gerçektir. Bu iktibas açıkça Allah'ın elçilerinden yapılmış bir iktibastır. Çünkü Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara mutlaka elçilerini göndermiştir. Nasıl Hz. Muhammed bize Nuh Tufanını, Musa'nın Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygamberlerden ve de yaratılıştan bahsetti ise, kendi dönemlerinde de kendi toplumuna müjdeci olarak gelen nebiler de bu kıssaları kendi insanlarına anlatmıştır. Evet, gerçek şudur ki, Allah insanlara hatırlatıcı olarak elçilerini göndermiş ve onların bilinçaltılarında yatan inanç

küllerini közlendirmiş ve alevlendirmiştir. Ayrıca tüm toplumlar eğer aynı şekilde bir konuyu açıklamışlarsa bu tevatür olur. Çünkü “bu kadar farklı kültürü temsil eden insanların tek bir meselede bu kadar ortak beyanda bulunmaları, yalan üzere ittifak etmeleri” mantıken mümkün değildir. Bu konular ayrıca, ‘Ahiret, beden-ruh ilişkisi’ ve ‘Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı’ başlıklı yazılarımızda ele alınmıştır.

Peygamberimiz ve Tıp İlmi

Dursun, peygamberimizi” tükürüklü ve tükürüksüz” biçimleriyle tedavi ettiğini yazmış ve bununla alay etmiştir. (Din Bu, s. 263) “İslam dünyasında en sağlam kabul edilen kaynaklardan aldığını” söylediği bazı hadislerin sağlamlıktan öte sahih bile olmadıklarının altını çizmeliyiz. Hele peygamberimizin iyileştirdiği insanlardan ücret aldığıyla ilgili bırakın sahihi zayıf rivayet bile bulamaz Dursun ve bu konuda bilinen tek bir örnek dahi yoktur. Sadece iyileşen hastaların gönüllü olarak getirdikleri hediyeler vardır ki, bunlarında önemli bir kısmını Efendimiz iade etmiştir. (Darimi Sünen, I/10, Hanbel, Müsned, IV/170) “Biz sizden herhangi bir ücret istemiyorum. Bizim ecrimiz âlemlerin rabbi olan Allah’a aittir” (Şuara,127, 145, 164, 180) ayetleri ortadadır! Ayrıca Dursun Peygamberimiz zamanında tedavisi yapılan hastalıkların “biyolojik ve fizyolojik” olduklarını vurgulamakta ve “Bunların psikolojik tedavi ile ne ilgisi var?” diye sormaktadır. Halbuki günümüzde stres ve sıkıntının başta ülser, gastrit, migren, şeker, kanser gibi hastalıklara neden olduğu bilinmektedir. (Habertürk, 09.02.2017; deryauluduz.com/stres-temelli-hastaliklar-nelerdir; beyinder.org/stres-ve-beyin-sagligi; medikalakademi.com.tr/stres-nedir-stresin-neden-oldugu-hastaliklar-stresle-bas-etme; e-psikiyatri.com/stres-nasil-hastalik-yapiyor) Psikolojik olarak huzurlu olan insanların hastalıklardan daha kolay iyileştiği ve ruhsal bir takım rahatsızlıkların tıp ilminin meşgul olduğu sahaya girdiği bir gerçektir. Dursun’un Efendimizin maddi hastalıkları üfürük yoluyla tedavi ediyor iddiası çok hatalı bir görüştür. “Ey Allah’ın kulları tedavi olunuz.” (Ebu Davut, Tıb,1/11, Tirmizi, Tıb,2, İbn-i Mace Tıb,1, Hanbel, Müsned, 3/156, 4/278) diyen peygamberimiz, insanın maddi ve manevi iki yönü olduğunu bildiği için tedavilerinde de psikolojik ve biyolojik her iki metodu da kullanmış, birine yönelirken diğeri gözardı etmemiştir. Zamanın ‘şartlarına göre’ ilaç, pansuman, dağlama vs. gibi bir takım tıbbi yöntemlere başvurarak hastalıkları tedavi ederken aynı zamanda hastanın ruhsal yapısını güçlendirici, iç dünyasını teskin edici mahiyette dua maksatlı okuma-üfleme metotlarını da kullanmıştır ki, artık günümüzde bırakın insanları, bitkilerin bile kendilerine söylenen sözlerden etkilendiği bilinmektedir. Dursun, özellikle belli rivayetleri ele almış, ‘bütünlüğünden kopardığı parça rivayetlerle’ her zaman olduğu gibi İslam’a saldırmaya çalışmıştır. Yine Dursun, Peygamberimizin göz değmesi, zehirli hayvan sokması ve nemle denilen yaraları üfürükle tedavi ettiğini ileri sürmüştür. Bu konuda kaynak olarak ileri sürdüğü hadis şudur “Şifa binti Abdillah: “Ben, Hafza’nın yanında bulunduğum bir sırada Hz. Peygamber yanıma geldi ve bana, ‘Hafsa’ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi nemle hastalığının rukyesini de öğretmez misin?’ diye sormuştur.” (Ebu davud, Tıb,18/3887, Hanbel, Müsned, 6/286) Eğer nemle hastalığının tedavisi için uygulanan rukye, okuma-üflemeden ibaret olsaydı bunu Peygamberimizden daha iyi yapacak kim vardı? Bunu da Hz. Hafza’ya bizzat kendisi öğretebilirdi. Peki, egzama türü bir hastalık olan nemle hastalığını Şifa binti Abdillah nasıl tedavi etmekteydi? “Şifa, za’feran ağacına alır, buna yedi defa rukye yapar, sonra temiz bir taş koyup ufalar, üzüm sirkesiyle karıştırdıktan sonra nemle yaralarının üzerine sürerdi” (İbni Esir, Üsdü’l Gabe, VII/163, İbni Hacer, el İsabe, VIII/121) Yani Şifa binti Abdillah, bitkisel bir kürü dua eşliğinde uygulamakta idi. Aslında aynı konudaki tüm rivayetler bir araya toplanıp öyle değerlendirme yapılırsa ortada bir sorun kalmayacaktır ama Dursun okuyucuyu bilgilendirmek değil, yönlendirmeyi hatta yanıltmayı amaçlamaktadır. Dursun, Hayber savaşında yaralanan Ekva oğlu Seleme’nin Peygamberimizce üç kere okuyup üflenmesi ve Seleme’nin “Artık şikayetinin kalmadığını” anlatırken, “yaralanmış, gelmiş, nefes etmiş, kalmamış” gibi -mış’lı kelimelerle hafife alarak anlattığı bu olay kaynaklarda (Buhari, Meğazi, 38, Ebu Davud, Tıb, 19/3894) bakın nasıl geçmektedir: Seleme’nin “yarasının sarılıp akan kanının durdurulup” bundan sonra kendisine

psikolojik destek amaçlı Efendimiz tarafından kendisine dua edilerek üflenmiştir! Hendek savaşında yaralanan Sad bin Muaz'ın yarasını da bizzat Hz. Peygamber, “kanını durdurmak için dağlamış” ve aynı savaşta kolundan yaralanan Ubey bin Ka'b'ı da “dağlayarak” tedavi etmiştir. (Müslim, Selam,74) Peygamberimiz kılıç yarasını okumakla tedavi etseydi, Sad ve Ubey'i niçin sadece okuyup üfleyerek tedavi etmemiştir? Peygamberimiz biyolojik yaraları önce maddi yöntemlerle tedavi etmiş, manevi olarak da hastanın ruhen rahatlaması için okuyup üflemiştir. Sadece maddi tedavi veya sadece manevi tedavi İslam'da yoktur, İslam her ikisinin birlikteliğini savunur. (Duanın faydaları, okumanın bilimsel faydaları için sitemizdeki “İslami emirler, yasaklar ve hümanizm” başlıklı yazımıza bakılabilir.)

Dursun, Efendimizin Hz. Ali'nin ‘göz ağrısını’ tükürüğü ile tedavi etmesini de diline dolamıştır. Dursun'un “İlginçtir ki” diyerek başlayan cümlesinin aslında hiçte ilginç olmadığını ispat edelim. Önce bu olayın savaş başlamadan hemen önce, anormal şartların hâkim olduğu bir anda, hızlı tedavinin gerektiği bir ortamda geçtiğini hatırlatalım. (Buhari, Cihat, 102; Müslim, F. Sahabe, XXXIV/2406) Dursun, aşağıdaki haberi, hem de ağrıya iyi geldiği detayı ile okusa ne hissederdі acaba? “Tükürüğün bilinmeyen faydaları! Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili ‘ağrı kesici’ özelliğe sahip ‘opiorfin’ adlı molekülün ‘depresyona karşı da etkili’ olabileceği ortaya kondu. Opiorfin molekülünü 2006’da keşfeden Fransa’daki Pasteur Enstitüsü’nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı ‘antidepresanlar kadar’ etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "Opiorfin"ın depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi. "Journal of Physiology and Pharmacology" adlı dergide iki makale yayımlayan bilim adamları, ayrıca bu molekülün "İmipramin" adlı antidepresan kadar etkili olduğuna ve yan etkisinin bulunmadığına dikkati çekti.” (Milliyet, 3.09.2010)

Tükürük içindeki enzimlere baktığımız (Meydan Larousse, 12-33) zaman tükürükteki Pityalin adlı enzimle, dezenfektan etkisi gösteren, dolayısıyla ağız enfeksiyonlardan koruyan Lizozim adlı kimyasal maddenin hafif bir antiseptik etki gösterdiği görülmektedir. (Doktorumuz, Tıp Ansiklopedisi, 7-2350) Parapsikolojide bazı insanların özel yeteneklerle doğduğu anlatılmakta ve bu konu ilmi olarak da ispat edilmektedir. Peygamberimizin de böyle özel kişilerden olduğu sabittir. Ayrıca Peygamberimizde tükürük ile tedaviyi hiçbir zaman emretmemiştir. İslam tarihinde de böyle bir metoda hiç rastlanmamaktadır. Tükürük, salgı bezini terk ettiğinde doğal olarak sterildir; mikropsuzdur. Tükürük salgısı, içerdiği kimyasal ve biyolojik ajanlar sayesinde anti mikrobik (mikrop yok edici) etki yaparak ağız-diş sağlığında koruyucu rol oynar. Son bulgular, tükürüğün çok sayıdaki zararlı organizmaya karşı bizi savunan karmaşık bir madde olduğunu ortaya koyuyor. (Milliyet, 11 Ekim 2011; CNN Türk, 11 Mart 2022; Posta, 24 Şubat 2022) "Tükürüğün antiseptik özelliği, yani mikropları öldürücü etkisi de vardır." (Rahmi Turan, Sözcü, 27.08.2015) Tükürüğün sağlığa 4 faydası. (CNN Türk, 11.03.2022) Farkında olmadığımız mucize: Tükürük. (Fikriyat, 6.4.2020) Tabii bir de “yüzüne bile tükürülmeyecek” insanlar vardır ama o ayrı bir konudur!

Hız. Hasan, evlilikleri ve Hız Muhammed

Bu konuyu ‘Turan Dursun’un Metodunun eleştirisi’ adlı yazımızda cevaplamıştık. Ayrıca aynı konuyu ateist yazar İlhan Arsel’de dile getirmiştir. Arsel’e verilen cevaplarda konuyu kısaca yeniden ele alacağız! Dursun, Efendimizin gençliğinde bile yapmadığı anormal davranışları onun 50 küsur yaşından sonra yaptığını iddia edebilmiştir, hem de rivayetleri çarpıtarak! Yine Dursun, Hız. Enes’ten gelen bir rivayeti tahrif ederek, “Peygamber 9 ya da 11 karısı varken, gecenin veya gündüzün belli saatlerinde tümünü dolaşüyor ve hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu.” (Din Bu, s. 45) demektedir. Halbuki Dursun’un delil gösterdiği Tecridi sarıh Tercümesi Hadis No: 192’de, “Hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu.” ifadesi geçmemektedir.

Efendimiz aile reisi, imam, vaiz, ordu komutanı, peygamber, devlet yöneticisi olan oldukça yoğun çalışan biri idi. Ev ihtiyaçları dâhil her türlü gereksinimi için hanımlarını ziyaret etmesi gayet normaldir. Zaten Dursun'da başka rivayetlerde "40 erkek gücünde olduğu bildirilir, bunda bir abartma olduğu açık" (Din Bu, s. 6-47) demektir. Mademki bunlar doğru değil; abartma. O halde neden doğru imiş gibi bunlara dayanarak Efendimiz hakkında menfi bir izlenim bırakmaya çalışmaktadır? Dilinden düşürmediği "Bilim ve aydınlanma" bu mudur?

Ateist oryantalist ittifakı

Yukarıda görüldüğü ve 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazımızda görülebileceği gibi, oryantalistler de ateistler de kaynak olarak gösterdikleri eserlere bilimsel ahlaktan uzak ekleme çıkarma yapmaktadırlar. Onları bilimsellik veya gerçeğe ulaşma duygusu değil, ideoloji ve önyargı yönlendirmektedir. Efendimizin Hz. Zeynep ile evlenmesi ile ilgili örnek verelim: "Gençliğinin bütün taraveti içinde utanç ve şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen bu dağınık kıyafetli güzel kadın." (Emile Dermenghem, Muhammed'in hayatı, s. 367- 370) Bu da Türk ateistlerden Dursun'a ait: 2000'e Doğru dergisinden "Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir." Halbuki her iki ekleme de hiçbir rivayette geçmez ama oryantalist ve ateistlerin kafa yapısını ve okuyucuyu yönlendirmeye çalışmalarını göstermesi açısından ilginç bir birliktelik örneğidir. Din Bu 1, sayfa 41'de oryantalist Leoni Caetani'den alıntı yapan Dursun, 42. sayfada ise "Ne ölçüde doğru, kesin bir şey söylenemez kuşkusuz" diyerek alıntılarının gerçekliğinden kendisinin de emin olmadığını itiraf eder. Ama İslam düşmanlığı bu dayanışmayı zorunlu kılmaktadır. Gerek deist gerekse ateist olduğunu iddia eden iki sitenin ekran görüntüsünü aşağıda veriyoruz. Her iki site de misyonerlik propagandası yapmaktadır! 'Amacımız'ı açıkladığımız bölümde de benzer örneklerle ulaşabilirsiniz.

Neyse amacım O'nun reklamını yapmak değil. Videoları bulup indirdim ve Youtube'ye upload ettim. Her bölümü bulamadım ama bulduğum bölümlerde çok şey anlatıyor ve şimdi bloğumda paylaşmak istedim. Kur'an'ın hatalarını bir de arapçası iyi olan birinden duymanızda.

Dediğim gibi amacım reklamını yapmak değil, o güzel videolar için hem buradan teşekkür ediyim Zekeriya Hocam'a hem de kaynak belirtmiş oluyum

Deizm adlı site açan dinsiz arkadaş bir misyonerin görüşlerini önce 'doğru' kabul ediyor, sonra 'videosunu indirip youtube'a yüklüyor' ama 'reklam da yapmıyor!' ve Mısır'dan dindaşlarınca kovulan bu misyonere bir de 'hocam' diye hitap ediyor! İyi ki dinsiz imiş! Ateist bir sitede ise, 'world' adlı kullanıcı, 24.07.2015 tarihinde 'Neden Butros Hocam Gibi Bir Hocamız Yok?' diye forumda başlık açıyor ve 'çatır çatır İslam'ı yerin dibine gömen ve kanalı olan elini kolunu sallaya sallaya gerçeği söyleyen muhterem hocam gibi bir ateist hocamız neden yok? Zekeriya Butros hocam ve ekibini kutluyorum bir ateist olarak canım hocam... Türkiye'de görevini biz ateistler yapıyoruz ama senin kadar güçlü ve cesur değiliz... Zekeriya hocamsa müthiş bir adam İslam'ı o kadar iyi biliyor ki.' diye yazmaktadır!

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: size bir soru sorucam www.td--.com/forumlar/showthread.php?t=208 bu linkteki iddialar doğrumudur? (Hz. Ömer hakkındaki iddialar)

Cevaben: İslam tarihindeki bazı olayları ve zayıf rivayetleri alt alta sıralayıp, İslam'ın Şii yorumunu haklı çıkarma gayreti içinde imiş gibi gösterip aslında ateizm propagandası yapan,

önyargı ve tek taraflı bakış açısı ile kaleme alınmış bir yazı örneğidir uzantıdaki yazı. Kaynak olarak devamlı tek kişinin kitabından alıntı yapma gayreti içinde olup, 1000 küsur senedir sahabeyi kötüleyip güya ehli beyti yüceltme izlenimini vermeye çalışan ve bunu ateist bir sitede yapan bu zihniyetin değerlendirmesini birazdan ele alacağız. "Ehlibeyt Hz. Muhammed'in cenaze işleri ile meşgulken, öbür taraf biat işini organize ediyordu" şeklindeki bir mesaj vermek isteyen bu tür yazılarla ilk kez karşılaşanların tereddüt geçirmeleri mümkündür. Ama resmin tamamını görenler, Ehli Beyt taraftarlığı görüntüsü altında sahabenin büyük kısmına ağza alınmayacak iftiralarda bulunan bu kesimin asıl amacının İslam'a saldırmak olduğunu rahatlıkla anlayacaktır. Zaten ateist bir sitede mezhebi bir konuyu tarafgir olarak ele almanın amacının masum olduğunu ileri sürmek de saflık olacaktır. Bu zat bunlarla yetinmemiş ve daha sonra sanal bir sözlükten "Kur'an'ın gerçek yazarı olduğu düşünülen kişi" diye Hz. Ömer'den bahsedildiğini aktarıp, bu yorumu yapanı da övmektedir. Daha sonra yine bu şahıs bununla da yetinmeyip bir de şu iddiada bulunmaktadır: "İslamiyet'in gerçek kurucusu bana göre Ömer'dir." Bu konudaki iddialara cevabı, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda bulabilirsiniz. Ama işin ilginç, mezhepçi gözükken bu şahsın gerçek yüzünü kendisinin itiraf etmesidir! Arap soyundan olup Akad kralının adı olan 'Sargon' müstear ismini kullanan bu kişi, "Yukardaki film gibi birçok öyküde despotluk sembolü "kılıç" ile adalet nasılsa birleştirilmiş" diye yorum yaparken acaba adaletin temsil edildiği heykelin elinde ne olduğunu bilmemekte midir? "Hind'te, Araplarda kadınların yönetici konumlara kadar çıkabildiğini gösteren bir örnek aynı zamanda" diyerek, savaşta şarkı söyleyip insanları savaşa kışkırtmak ve Efendimizin amcasının ciğerlerini elleri ile kesip çiğnemek dışında tarihe bir not düşülmeyen, ama yinede Efendimizce daha sonra af edilen bu kadını bu şahıs nasıl oluyor da "yönetici" olarak nitelendirebiliyor acaba?! Savaşmadığı için miras hakkı olmayan, diri diri toprağa gömülen, çadırlarda bedeni satılan kadınları, sadece İslam'a saldırabilmek için kadın haklarına sahipmiş gibi gösteren bu kişi ne kadar bilimsel, tarafsız biri olabilir? Bu zatın verdiği kaynakları sıra ile incelemeye başladığımızda hiç birinin uzantısının açılmadığı görülmektedir. Sadece 4. sıradaki kaynak verdiği siteden, eleştiri konusu yaptığı rivayete ulaşabiliyoruz. Uzantıdaki zat aynen şunları yazmaktadır: "Komedi burda da bitmiyor." Aslında bu arkadaş herkesle dalga geçmektedir. Hz. Ömer'in adını da Ömer bin Abdülaziz diye yazmaktadır, halbuki adı Ömer bin Hattab'dır. Bu şahıs güya Ömer b. Hattab hakkında kendi deyim ile "masal uyduruldu" diye aktardığı ve aslında Hz. Ömer'in torununun oğlu olan Ömer b. Abdülaziz hakkındaki örnek ahlaki özelliklerin Ömer b. Hattab için uydurulduğunu ileri sürmekte ve böylece ahlam kesmeye çalıştığı konulardaki cehaletini de ortaya koymaktadır! Uzantı sitede sadece Hz. Ömer'in devlet malı olan mumu şahsı için kullanmaması olayı da torun Ömer adına aktarılmaktadır. Geri kalan tüm rivayetler zaten torun Ömer için tarihi kitaplarda da aktarılan bilgilerdir! Bu şahıs ise tüm rivayetleri Ömer b. Hattab'a isnat etmekte, sonra kendi çarpık ve yanlış mantığını doğru kabul edip sübjektif ve komik iddialar ileri sürmektedir! Yani bu yazı ile Şiilik kılıfı altında ateizm propagandası yapılmaktadır. İşin ilginç Efendimizin vasiyet yazmak istemesi ile ilgili "İslami kaynakları delil gösteren" bu mezhepçi ateist, iş Hz. Ömer'i takdir eden rivayetlere gelince bunları masal diye nitelemekte, torunu hakkındaki rivayetler ile Hz. Ömer karıştırılmakta ve öznel yorumlar yapılmaktadır. Kısaca insan ateistse açıkça ateistliğini ilan etmeli, ne diyecekse kimliğini açıkça ortaya koyup öyle söylemelidir. Bu kişi İslam'a saldırmaya çalışırken ki, amatörce ve oryantalist bir zihniyetle bunu yapmaya çalışmakta ve her şeyi yüzüne gözüne bulaştırmaktadır. 'Murted' müstear ismini kullanan site yöneticisi de "Şiilerin tutumu yani bir tarafı lanetleyip diğerine taraf olmaları çok daha tutarlı." demektedir. Zaten daha sonra yazılanlar sadece Hz. Ömer'i değil Efendimize de kapsayan hakaretler içermektedir ki, bu çalışmamız ile tümüne cevap verdik.

Soru: Maalesef mürted yazısı beni tatmin etmedi. Burada mürted ile ilgili şunu yazayım o halde. Mürted olan bir insan iyi ve ahlaklı biri olamaz mı? Dinsiz birisi ahlaklı olamaz mı? Ben dinsiz

olup ahlaklı olan bir sürü insan tanıyorum. Zaten tarikat ve cemaatleri anlatmaya gerek yok. İslam ülkeleri belli. Ali İmran ve Nisa Surelerini örnek vermişsiniz. Bu ayetlere göre, Mevlana'nın "Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel" cümlesi çelişmiyor mu? Bu insanlar inansa, tövbe etse bile yandı bitti kül oldu yani?

Cevaben: Mürted yazısının amacı dinden dönenlerin öldürülüp öldürülmeyeceği meselesine cevap vermektedir. Ama anladığımı sizin bu konuya farklı bir açıdan yaklaştığınızı; kafir birisinin ahlaklı olup olamayacağı konusu. Öncelikle "Dinsiz ahlak olur mu?" adlı yazıyı okumanızı tavsiye edeceğim. İyilik nedir? Ahlak ama kime göre ahlak? İslam ülkelerinin hali İslam nedeni ile değil İslam'sızlıktan bu haldedir! "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazıyı tavsiye ederim bu konuda. Cemaat ve tarikat konuları uzun konular. Celalettin Rumi'nin sözünü de iyi anlamalıyız. İnsan hata yapar, bu onu ümitsizliğe sevk etmemelidir, tövbe et sonra gel ama Gel: Come/tea'l değil; geri dön: Return/İrci' demektedir. Günahlarından tövbe edip eski hallerini terk edenleri tabii ki -eğer isterse- Allah azze ve celle af eder. Bu konuda birçok ayet vardır. "Ancak tövbe edip hallerini düzelterler ve gizledikleri gerçekleri açıklayanlar başka; ben onların tövbesini kabul ederim. Çünkü ben, tövbeleri çokça kabul eden ve merhameti bol olanımdır." (Bakara, 160) "Allah, kullarının tövbesini kabul eder, günahları affeder ve yaptıklarınızı bilir." (Şura, 25) "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tövbe edin ki üzerinize bol bol yağmur göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Sakın siz, günah işlemekte ısrar ederek davetimden yüz çevirmeyin!" (Hud, 52) "Ancak bundan sonra tövbe edip hallerini düzelterler müstesnadır." (Ali İmran, 89) "Allah'ın kabul edeceği tövbe, ancak cahillikleri sebebiyle günah işleyip de, o günahı çarçabuk vazgeçenlerin tövbesidir. İşte Allah, böylelerinin tövbesini kabul buyurur. Allah her şeyi hakkıyla bilen, her hükmü ve işi hikmetli ve sağlam olandır." (Nisa, 17) "Kim bir kötülük yapar veya nefesine zulmeder de sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, şüphesiz Allah'ı çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici olarak bulur." (Nisa, 110) "Kim işlediği bu haksızlıktan sonra tövbe eder ve halini düzeltirse, şüphesiz Allah onun tövbesini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir." (Maide, 39) "Ümidinizi kesmeyin, fakat tepenize o azap inmeden önce de tövbe edip Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun. Aksi halde kimseden yardım göremezsiniz." (Zümer, 54) "Ancak günahlarından vazgeçip Allah'a yönelen, iman eden ve salih amel işleyenler, işte bunlar, cennete girecek ve hiçbir haksızlığa uğramayacaklardır." (Meryem, 60) "Şu da muhakkak ki ben, günahlarından tövbe ile vazgeçen, iman edip salih ameller işleyen, bundan böyle de doğru yol üzere hareket eden kimseyi elbette bağışlarım." (Taha, 82) Ayrıca, Kasas, 67; Ali İmran, 128; Nisa, 146; Maide, 34; A'raf, 153; Tevbe, 11; Hud, 90; Nur, 5 vd. Hadislerde de birçok örnek bulunmaktadır. Mesela, "Bütün ademoğulları günahkardır, günahkarların en hayırlıları ise tövbe edenlerdir." (İbn Mace, Zühd, 30) "Günahı tam dönen ve tövbe eden, o günahı hiç işlememiş gibidir." (İbn Mace, Zühd 30) vd.

Özetle; "De ki: Ey çok günah işleyerek kendi öz canlarına kötülük etmede ileri giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Allah dilerse bütün günahları mağfiret eder. Çünkü O, çok affedicidir, merhamet ve ihsanı fazladır." (Zümer, 53) Rabbimiz Rahman, Rahim'dir! Ama Turan Dursun "inadi küfür" denilen, bilerek; kin ve önyargı ile hareket ederek gerçekleri örten kafir (Küfr kelimesinin kelime anlamı, 'örten, gizleyen, nankörlük eden' demektir.) birisidir! Metot ve eserleri yazımızda ele alınmıştır. Ayrıca bizim 'imanometre'miz yoktur! Bu yazıyı yazan -Allah muhafaza- imansız ölebilir, en kafiri iman edip cennete gidebilir. "Dünyada

Müslüman olanlar” adlı yazımıza bir bakarsanız birçok örnek göreceksiniz! Ama söz konusu kişi “kendi tercihi ile” imansız ölmüştür. Sonuçta herkes kendi tercihlerinin “sonuçlarına” katlanacaktır! “Son an gelmeden yapılan tövbeleri” bi-iznillah Rabbimiz kabul edebilir. Allah bizim için kötülük istemez: “Allah insanlara hiç zulmetmez.” (Yunus, 44) “Gerçek şu ki Allah insanlara zerrece kötülük etmez, fakat insanlar kendilerine kötülük ediyorlar.” (Yunus, 44) Ama Rabbimiz adil olandır, iyilerle kötülerini ve hele kötülükte çığır açanları asla bir tutmaz: “Yoksa kötülükleri işleyip duranlar, kendilerini iman edip salih ameller yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Hayatları, ölümleri ve ölümden sonraki durumları aynı olacak, öyle mi? Ne kötü hüküm veriyorlar!” (Casiye, 21) Hadiste de belirtildiği gibi, Efendimiz şöyle buyurur: “Hiç kimse kendi ameliyle cennete girmez.” Sahabi; “Sen de mi ya Resulallah!” dediklerinde de “Evet ben de, meğerki Rabbim beni rahmetinin kucağına almış olsun.” (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Münafikin, 71-73) “Rabbimiz! Biz, ‘Rabbimize iman edin’ diye imana çağırın bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al.” (Ali İmran, 193) Amin!

Soru: bir dünya yazı yazmışsınız. İyi güzel peki adam hayattayken neden karşısına çıkıp iki kelam eden olmadı defalarca tartışacak adam arıyorum dediğinde kimse meydana çıkamadı bunun sebebi nedir.

Cevaben: ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızda bir küçük paragraf geçer, dikkatinizden kaçmış olabilir: “Dursun yazdığı yazılarda “Müslümanların Pehlivanı yok diyerek” uzun süre havasını attı. Ama Molla Sadreddin Yüksel’in yazdığı “Makaleler” adlı kitabı, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi’nin ortaya çıkıp tarafsız bir zeminde tartışmayı kabul etmesini görmezden geldi. Diyanet’in ” Muhatap alıp reklam yapmama” kuralını ise istismar etti. Ahmet Kekeç’in karşılıklı sohbetini tahrif ederek dergide yayınladı!” Dursun gibi birçok ateist ve asıl ağa babaları oryantalistler devamlı İslam’a saldırmışlardır. Ama onların adları tarihin tozlu sayfalar arasında unutulurlarken, İslam hâlâ güncelliğini korumakta ve aydınlık ışığını insanlığa yaymaya devam etmektedir. Dursun öldürüldükten sonra eserleri ile karşılaştığım ve ömrümün 30 küsur yılını o ve avanesine cevapla geçirdiğim, bu nedenle sol ve misyonerlik ile oryantalizmi de araştırdığım göz önünde bulundurulursa, en azından bu eleştiriye kişisel olarak üzerime almadığımı da ifade etmek isterim.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar II

Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar

(Bu yazı ‘ana hatları ile’ Prof. Muhammet Altaytaş’ın ‘Hangi Din?’ adlı eserden faydalanılarak hazırlanmıştır.)

Giriş

Din yaşam tarzının adıdır, yaşam tarzımız da dinimizdir. ‘Hangi kurallara göre’ yaşıyorsak dinimiz odur! "Vahyin esas amacı, bir ‘hayat görüşü’ sağlamaktır." (Selçuk Küttük, Deizm, s. 110) Bu nedenle de “Pek çok Müslüman, din terimini, hayat tarzı olarak çevirmeyi tercih etmektedir.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 83) Din iyiliği yaymak, kötülüğe engel olmak için gönderilmiştir. Pasifizm, nemelazımcılık, enaniyet, bencillik bir Müslümana asla yakışmayan özelliklerdir. İslam’da önce İman gelir. (Buhari, İlim, 49) Allah'a, tevhit bilinci ile iman/kabul gerekir. Daha sonra Ahlak gelir. (Muvatta, Husnül Halk, 8; Müsned, II/381) Hayatımızı İslam'ın emrettiği şekilde "ne kendimize ne başkalarına zarar vermeden" iyi, temiz, namuslu olarak yaşamak gerekir! İbadetler de ahlaklı yaşamayı sağlamak için emredilmiştir. (Ankebut, 45) Tüm bunların pratiğe aktarılabilmesi için de toplumu ilgilendiren kurallar konmuştur. Muamelat, ukubat, adalet, insan hakları, hak/hukuk gibi kavramlar bu boyuttadır. Bu sıralama önem sırasına göre verilmiştir ve her üçünün toplamıdır İslam!

Turan Dursun

Babası daha doğmadan onun için kitaplar satın almaya başlar. "Basra'da ve Kufe'de bulunmayacak ölçüde büyük bir din âlimi" olacaktır. Küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. Dursun “Ne yapıp edip herkesi geçmeye” karar vermiştir. Çocukluğunda koşullandığı "en önde olma", "kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme" tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeler ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışına etki edecektir. Onun yönlendirmesi ile küçük yaşta girdiği ve yasak olduğu içinde pedagojik formasyondan uzak bir ortama sahip medresede aldığı, modern bilimden ve güncel hayattan uzak eğitim onu hırçın ve agresif yapar. Dursun sadece dinle kavgalı değildir. Çevresi ile de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT'deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de budur. Dini anlatırken kullandığı üslup ancak kendi kişiliğini tanımlaması açısından bir anlam ifade edebilir. Bu konuda, gerek ‘metodolojisini’ ve gerekse ‘iddialarını cevapladığımız’ yazıları tavsiye ederiz.

Erdoğan Aydın

Aydın, özellikle İslam'ın bütünü olarak algıladığı ‘sosyal ve hukuki’ boyutu ile ilgilenir. Dini aşmak gerektiğini savunur. Dini eleştirirken tarafsız ve nesnel bir konumda değildir. O olaylara sosyalist açıdan ile bakar ve eleştirilerini siyasi ve ideolojik bakış açısına sahip biri olarak yapar. Ama son zamanlarda artık kendini sadece "özgürlükçü laik, seküler bir düzenden taraf" olarak ilan eder. Konu hakkında, ‘Erdoğan Aydın’a cevaplar’ adlı yazımızı tavsiye ederiz.

Dine bakış açıları

Dinin politeizmden/çok tanrıcılıktan monoteizme/tek tanrıcılığa geliştiğini savunurlar. ‘Dinler, korku ve umut kaynaklı olarak sonradan yaratılmış olup, insanda var olan ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır’ iddiasındadırlar. Yazarlara göre din; korku,

çaresizlik, sırrını çözemediği olağan olaylar karşısında insanın cehaletini inançla telafi etme içgüdüsüdür. Onlara göre dinin tarihi insanlık tarihine göre yenidir. Dinler çok tanrıcılıktan tek tanrıcılığa doğru evrilmiştir. Bilimsel gelişmelerin dini ortaya çıkaran çaresizlik ve bilgisizliği yok ettikçe, gerçekte hiç bir şeyin tanrı tarafında yaratılmadığının ispatlanacağını iddia ederler. Bu iddiaya göre, dinlerin insanlık tarihinin ilk çağlarında çok daha etkin olması ve günümüze gelinceye dek artık ortadan kalkması gerekirdi. Ama tam aksi bir durum söz konusudur. Hatta ateizmin özel eğitimle halka aşılandığı birçok sosyalist ülkede din ilk sırada halkın gündemine oturmuştur. Allah peygamber aracılığı ile kitaplar göndermiş, hak dini tebliğ etmiş fakat insanlar zaman zaman putlara, tabiat varlıklarına, heva ve heveslerine tapmış ve onları tanrısallaştırmıştır. Yani din politeizmden monoteizme değil, monoteizmden politeizme kaymıştır. O zaman Allah (cc) yeniden hak dini hatırlatan peygamberler göndermiştir. Bu konuda "İslam tüm dinlerin özüdür." Ve "ateizm yanılgısı" adlı yazılarımıza bakılabilir. Her üç kitabı din dışında, Sabiilik, Mecusilik ve Brahmanlıkta da dinin Adem ile başladığı kabul edilmektedir. Bu da zamanla bozulan dinlerin içinde kalan hak kırıntıların ortak paydalarından biridir. İnsan doğasının dine, dinin de insan doğasına yatkınlığı da dinin ilahi olduğunun bir ispatıdır. Allah insanın mayasına inanma ihtiyacını yerleştirmiştir. Kesin olan bir şey varsa o da, nerede insan varsa orada dinin olduğudur. (Günay Tümer, Abdurrahman Küçük, Dinler Tarihi, s. 32) Ünlü Fransız düşünür Fellicien Challaye bu konuda benzer bir görüşü ifade eder: "İnsanın sonsuz varlığa bağımlı olması, onun önünde eğilip O'na tapması, O'nu evlatça bir sevgi ile sevmesi akla uygundur ve doğaldır. Bu bağımlılık ve sevgi dinin temelidir." (Challaye, Dinler Tarihi, s. 215)

Din insan ilişkileri

Yazarlara göre din insan özgürlüğünü kısıtlar, toplumdaki sömürü ilişkilerini meşrulaştırır. Halbuki 'Sosyal Darwinizm' ile asıl sömürüyü meşrulaştıran kendi savundukları evrim teorisidir! Yine onlara göre yoksullar tanrı tarafından sınıandığını sansınlar, durumlarına katlansınlar. Kur'an'daki yaratılış inancının asıl kaynağı da onlara göre mitolojilerdir. Materyalizm, yaratılışı evrimci görüş, tesadüf ve şansa göre işleyen tabii eleme ile açıklamaya çalışır. İnsan ile hayvanı aynı köklerde birleştirir. (Bu konularda 'Evrim' ve 'Kader' adlı yazılarımıza bakılabilir.) Ateistler İslam dinini Hz. Muhammed ile başlatıp Hristiyanlık ve Yahudilikten de ayrı tutmaya çalışırlar. İslam'ı Sabiilik'ten doğma bir din olarak kabul ederler. Ayrıca İslam'ın egemen sınıfın dini olarak ortaya çıktığını ileri sürüp, ticareti kabul etmesini de eleştirirler. Halbuki felsefe, sanat, ahlak, hukuk, politika gibi bütün ilimlerin kaynağının din olduğu birçok felsefe ve dinler tarihçisinin ortak görüşüdür. İslam'da hâkim otoriteye itiraz olarak ortaya çıkmış, ilk inananlar hep zayıf ve köle kesimden olmuştur! Tarih boyunca da tüm peygamberler hak dini savunup batıl din ve dini anlayışlarla mücadele etmiştir. İnsanların sömürülme aracı olan ve yeteneklerini körelten hak din değil, batıl din ve dini anlayışlardır ki, materyalizm de bu batıl dinlerden biridir. Detay için, 'Dinsiz toplum olmaz' adlı yazımıza bakılabilir. Hak dinde -İslam'da- varmış gibi gözüken olumsuzluklar, dinin özünden kaynaklanmaz, bu dini pratiğe geçirmeyen insanların zaaflarından ve ahlaki yapılarından kaynaklanır. Detay için, 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazımıza bakılabilir. Din sabun gibidir. Sabun satan bile sabunu kullanmazsa kirli olarak dolaşabilir. Böyle bir durumda hata sabunu kullanmayan kişidedir, sabunda değil. Unutmayalım ki bilim, sanat, ideoloji gibi kavramlarda aynen din gibi, insani veya ahlaki olmayan amaçlar için kullanılabilir. Ateist yazarların, 'akıl dışı' ilan ettikleri dini inkar yolunda ciltlerce kitap yazma zahmetine katlanmaları, dine inanmadığını söyleyen insanların da bunları alıp okuması, farkında olmasalar da, yukarıda bahsedilen, mayalarında/fitratlarında var olan inanma güdüsünü örtüp yatıştırma gayretinden başka bir şey değildir. İnsan ile hayvan arasındaki kesin fark, fiziki- biyolojik veya zeka değil, her şeyden evvel manevidir. İnsanda faydacılığa dayanmayan ahlaki ve inanç davranışları vardır. Bu konuda 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazıya bakılabilir.

İslam

İslam, Hz. Adem'den itibaren gelen dinin ortak adıdır. (Ali İmran, 67-68) Tüm ilahi dinleri Allah göndermiştir. Bozulan dini metin ve ritüellerde farklılıklar gözükmesi ne kadar doğalsa, bozulmayan ve asıllığını muhafaza eden ritüel ve ibadetlerinde benzerlik göstermesi o kadar doğaldır. Birçok efsane de Nuh tufanından bahsedilmesi, tufanın olduğunun ve insanların dilinde dilden dile anlatıldığının göstergesidir. Zaten efsanelerde gerçek olan şeylerin zamanla mitleşmesi değil midir? Aynı şey, ilk insanın Hz. Adem olarak kabul edilmesi, yaratılışın topraktan olduğunun kabulü içinde geçerlidir. Ateist yazarlar genellikle Marksist ideolojinin dine biçtiği şablona göre genelleme yaparak sübjektif sonuçlara ulaşırlar.

İslam ve Bilim

Ateist yazarlara göre insan hem dindar hem de akıl ve bilimden yana olamaz. Peki, gerçek nedir? Kur'an'a göre bilginin kaynakları, "beş duyu organı, akıl-sezgi ve vahiydir." Kur'an'da akıl kullanmayla ilgili olumsuz hiç bir ayet bulunmaz. Kur'an tabiatla ilgili açıklamalarda bulunurken tabiat kurallarını inkar etmez, onun inkar ettiği, doğal sebeplerin işi yap-tır-an sebepler olarak görülmesidir. İlim kelimesi ve türevleri Kur'an'da 750 yerde geçer. (DİA, İlim maddesi) İslam'da ilime büyük önem verilmiştir. İlk mescidi yanına hemen bir okul açılmış, Bedir savaşında esirler okuma- yazma öğretileri karşılığı serbest bırakılmıştır. "Kur'an ve bilim" adlı yazımızda bu konular ele alınmıştır. Halife Me'mun Bizans'ı yendiğinde savaş tazminatı olarak eski Yunan yazmalarından başka bir şey istememiştir. Kurtuba'da halife El-Hakem'in 400.000 ciltlik kütüphanesi bulunmakta idi. 400 yıl sonra gelen "Bilge" diye anılan Fransız kralının kütüphanesindeki cilt sayısı sadece 900 idi. Fransız Rosenthal'ın ifadesi ile "İslam'da olduğu ölçüde hiçbir bir inanç sisteminde din-bilgi kaynaşması ayrılmaz bir şekilde gerçekleşmemiştir." (Franz Rosenthal, Knowledge Triumphant, 960, s. 334; Mehmet Aydın, İslama Göre İlim, D.E.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, İzmir, 1986, sayı III, s. 1) Karen Armstrong, "Arap Müslümanlar astronomi, simya, tıp ve matematik üstüne öyle başarılı çalışmalar yapıyorlardı ki, dokuz ve onuncu yüzyıllar boyunca Abbasi imparatorluğunda elde edilen bilimsel başarılar o zamana kadar tarihte elde edilenlerden daha fazla idi." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 225) demektedir. "Müslüman bilim öncüleri" adlı çalışmamız da bu konuyu ele almaktadır. Günümüz Müslümanlarının geri kalma nedenini İslam'a mal etmek ise yanıltıcıdır. Zira Müslüman olmadığı halde aynı durumda olan toplumlarda vardır. İslam bilime engel olmaz, aksine bilime motor görevi görür. 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazımızda bu konular ele alınmıştır. Marksistler ne kadar bilimsel ve objektiftir? Mesela Felsefe Profesörü Orhan Hançerlioğlu Marxizm için, "İçinde hiç bir hayal, kuruntu, inanç ve benzeri bilim dışı öge yoktur. Kesinlikle gerçeğe dayanır ve insanları önyargılardan arındırır." (Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Ansiklopedisi, IV/90) cümlesi ne kadar önyargıdan uzak bir tanımlamadır? Bazıları ideolojilerini din gibi algılamaktadır.

Allah inancı

Erdoğan Aydın, "Bilimin, yaşamın evrim sonucu oluştuğunu ispatladığını" iddia eder. Ayrıca, "İslam'ın tanrısının eli, yüzü, sarayı: Arş, evi: Kâbe vardır" iddiasında bulunur. Allah'ın varlığı, işaretleri bakımından apaçık, fakat zatının duyu organlarımız tarafından algılanamaması bakımından gizlidir. Allah'ın varlığını akıl bulabilir ama mahiyetini, özelliklerini akıl kavrayamaz. Voltaire, Hume gibi filozoflar mutlak ateizmin imkansız olduğunu söylemektedir. Bu konularda, 'Allah'ın varlığının ispatı' ve 'ateizm yanılığı' adlı yazılara bakılabilir. Allah'ın eli, yüzü gibi ifadeler mecazidir. Çünkü birçok muhkem ayette Allah'ın eşi ve benzeri olmadığı, hiç bir şeye benzemediği açıkça ifade edilmektedir. Şura, 11; Bakara, 117: "O, göklerin ve yerin

yaratıcısıdır. O'nun benzeri gibi olan hiç bir şey yoktur.” İhlas, 4: “Hiç bir şey O'na benzemez.” Bu konu ‘Turan Dursun’a cevaplar’ adlı yazımızda ele alınmıştır. Ateist yazarların ruh halini Kur’an şöyle tespit eder: Ali İmran, 7: "Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabih'tir. ‘Kalplerinde bir kayma’ olanlar, ‘fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için’ ondan müteşabih olanına uyarlar." Ayrıca Dursun, "Kur’an da tanrının birliğinin açık olmadığını, meleklerin ise tanrının yardımcıları-ortakları olduğunu" iddia eder. Halbuki Allahın eşi benzeri ortağı olmadığını, meleklerin de kul -yaratılan- olduğunu, mutlak güç ve iradenin de sadece Allah'a ait olduğunu anlatan birçok ayet vardır. (İhlas 1, Müzzemmil 9, Sad 65, Fatır 53, Taha 98 vd.) Tevhid akidesi de ilk insandan itibaren ısrarla vurgulanan bir iman kuralıdır. Ahzab 25: “Senden önce hiç bir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin.” Bu konuda detay için, ‘Kur’an’da hitap tarzları’ ve ‘Kur’an ve mecaz’ adlı yazılara bakılabilir. Kur’an’da Allah inanan insana ilk yüzünü gösterir: Merhametli, keremi bol, bağışlayıcı, sınırsız ihsan sahibi. Fesat çıkaran, hafifmeşrep gafillere, hakkı örtenlere, zalimlere, sömürgeci kibirlilere ise ikinci yüzünü gösterir: Sert adil, şiddetli azap ve intikam sahibi. Toshihiko İzutsu şu harika tespitte bulunur: "Dindar mümin için bu iki cephe, tek Allah'ın iki farklı yanındır ama sırf mantıki düşünen ‘alelade bir zihin’ için bu iki cephe birbirine zıt gözükür." (Toshihiko İzutsu, Kur’an’da Allah ve İnsan, s. 218) Ateistler, amaçları bakımından ikinci özelliği ön plana çıkarıp birincisini görmezden gelip yok saymaktadır.

İlahi kitap ve peygamberlik

Dursun, Kur’an’ın kaynağı olarak özellikle Yahudiliği gösterir ve “Muhammed peygamberliği maddi çıkar ve şehvi arzuları için araç olarak kullanmıştır, Kur’an’ın aslı yakılmış, Kur’an’da da çelişkiler vardır” iddialarında bulunur. Bu konulara cevap için, ‘Oryantalistler ve Hz. Muhammed’, ‘Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?’, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’, ‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’ ve ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazılarımıza bakılabilir. Allah peygamberler göndererek insanları kula kulluktan kurtarmayı, sömürülmelerine engel olmayı amaçlamıştır. (‘Kul olmak’ adlı yazımıza bakılabilir.) Peygamberler ‘aracı değil, yol gösterici’dirler. Vahiy vasıtası ile Allah kulları ile irtibat kurar ve onlara mesajlarını iletir. Tüm emir ve yasaklar insanların faydasıdır. (‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.) Dursun, anla-ya-madığından -birçok konuda olduğu gibi- yine bir fikir adamından seçerek aldığı bir görüşü, bütünlüğünden kopararak "İşine geldiği gibi" yorumlamış ve kendi görüşüne dayanak sağlamaya çalışmıştır. Dursun, yine belgelerde tahrifat yaparak İbni Haldun’un da kendisi ile aynı görüşte olduğunu "Peygamberin gereksizliğini ileri sürdüğünü" iddia eder. Halbuki Haldun’un asla böyle bir iddiası olmamıştır. O sadece “Bazı medeniyetlerin peygambersiz de tarihte kurulabildiğini” ifade etmiştir. Haldun, hiç bir şekilde genel olarak insanlığın ilahi rehberliğe, peygamberliğe ihtiyacı olmadığını veya kendisinin böyle bir inancı olduğunu ifade etmemiştir. O İslam’a inanan mümin bir sosyal bilimcidir. (İbn-i Haldun, Mukaddime, I/274-276 ve aynı yerde Uludağ’ın ‘3’ no’lu dipnotu.) Aydın’ın, İbni Sina gibi filozofların peygamberliği, felsefenin gücü olarak görüp reddettiği şeklindeki görüşü de gerçeği yansıtmamaktadır. İbni Sina’ya göre "İnsan için mucizelerle desteklenmiş bir peygamber gereklidir." (İbni Sina, Necat, s. 339) Hatta peygamberliği savunduğu "İsbatu'n-nübuvvat" adlı bir eser bile vardır. Ayrıca İbni Sina, “Berahime'nin aklın ve bilimin yeterliliği tezinden hareketle nübüvveti inkar edişine karşı, aklın ve bilimin verilerinden hareketle nübüvveti ispat etmiştir.” (İlhan Kutluer, Bilgi ve Hikmet, Yaz- 1995, Sayı II, s. 94-110) Bu yazarların iddialarının aksine "İslam filozoflarından Farabi de nübüvveti inkar eden veya gereksiz görenlere reddiyeler yazmıştır." (Mehmet Bayraktar, İslam Felsefesine Giriş, s. 158) Dursun’un komik iddiasının aksine, ‘İmanın Yemenli’ olduğu şeklindeki hadisin söylenmesinin sebebi de, Peygamberimizin, “yüreklerinin pek yufka” olduğunu söylediği (Müslim, I/72; Buhari, IV/1594, 195; Tirmizi, V, 726; Müsned, II/252, 267, 380) ‘Yemen halkının

imanı tereddütsüz kabullerine karşı söylenmiş bir övgü sözü.’ (Ayşe Esra Şahyar, ‘İman Yemenlidir, Hikmet Yemenlidir’ Hadisi Üzerine Din, Şehir ve Medeniyet İlişkisi Bakımından Bir Değerlendirme, Hadis Tetkikleri Dergisi (HTD), X/1, 2012, pp. 32) olmasından başka bir şey değildir. İkrime ve Mukatil dedi ki: Yemen’den mümin ve itaatkar olarak yedi yüz kişi gelmişti. Kimisi ezan okuyor, kimisi Kur’an okuyor, kimisi "Lâ ilahe illallah" diyerek tehlil getiriyordu. Peygamber buna çok sevindi (Müslim, I/72; Buhari, IV/1594, 195; Tirmizi, V/726; Müsned, II/252, 267, 380; Ebu Yala, Müsned, IV/384; Taberani, Müsnedu’s-Şamiyyin, I/283) ve Nasr Suresi nazil olup, ‘Allah’ın yardımı’ efendimize müjdelenince, Allah’ın Resulü şöyle buyurdu: "Allahu ekber! Allah’ın yardımı ve fetih geldi! Yemen ehli geldi. Kalbi mütehasıs bir kavim. İman, Yemenlidir; fıkıh, Yemenlidir; hikmet, Yemenlidir." (Fahrüddin Razi, Tefsir-i Kebir Mefatihü’l-Gayb, XXIII/519) diye buyurdu. Özetle, “Hz. Peygamber’in güzel tutum ve davranışlarından dolayı sahabisini takdir edip övdüğü gibi ferdi övgülerin yanında toplu olarak da övdüğü sahabe vardır” (Kadir Demirci, İman da hikmet de yemenedir hadisine dair bir inceleme, Dini Araştırmalar, Ocak - Haziran 2011, Cilt: 14 Sayı : 38, s. 119) ve övülen gruplardan biri de Yemen’den gelen bu Müslüman gruptur. Ama Dursun bu sözü almış ve “imanın ticari ve dini bir merkez olan Yemen kaynaklı olduğunu Peygamber de itiraf etmiştir!” şeklinde yorumlayacak kadar uç fikirler ileri sürebilmiştir! İşin ilginç İslam’da hata arayan oryantalistlerin bile aklına bu fikir hiç gelmemiştir! Bu da bizim ateistlere nasip olmuştur! Yerli ateistlerimiz Batılı oryantalistler kadar objektif olamamışlardır: “Çağdaşları Hz. Resul’de asla ahlaki bir kusur görememişlerdir! Sabırla katlandığı eziyet ve imtihanlara göğüs genişliği sadece onun kendine ve Allah tarafından verilmiş olan ödevine derin imanı ile açıklanabilir.” (M. G. Watt, Hz. Muhammed, s. 246) K. Armstrong, Hz. Ömer’in Arap şiirine olan kusursuz derin bilgisinin altını çizdikten ve “Şairler dilin kusursuz kullanımı konusunda ona danışarlardı.” dedikten sonra “O öyle bir metne (Taha ve Hadid surelerinin ilk ayetlerine) daha önce hiç rastlamadığından onun olağanüstülüğü karşısında adeta çarpılarak teslim olduğunu” söylemekte ve Kur’an’ın şiir dâhil başka insan kaynaklı sözlerle benzemediğinin altını şu sözlerle çizmektedir: “Kur’an’ın bu tür bir etkisi olmadan İslam’ın 23 yıl gibi kısa bir sürede kök salmış olması olanaksız görünüyor.” (K. Armstrong, Tanrının Tarihi, s. 196-198) Kur’an, geleneksel geçmişlerinden zorlu bir ayrılmayı olanaklı kılan güçlü bir duygu darbesi ile insanların uyanmasına neden olmuştur. Dursun gibileri siyasi taktik olarak müşriklerin kullandığı yöntem ve iddialara sahip çıkmaktadır. Bazı kişiler görünüşte Müslüman oluyor, bir müddet sonra İslam’dan döndüklerini açıklıyorlar ve şöyle diyorlardı: “Ben ne öğretilip kendisi için yazdımsa Muhammed yalnızca onu bilir, başka bir şey bilmez.” Amaçları Müslümanları dinlerinden döndürmek ve onların şevklerini kırmaktı. Ali İmran, 72: “Kitap Ehlinin bir bölümü, dedi ki: İman edenlere inene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler.” İslam tüm insanlığa gönderilen kuralların genel adıdır. (Ali İmran, 84. Bu konu, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ ve ‘Turan Dursun’a cevaplar’ adlı yazılarda ele alınmıştır.) Hz. Muhammed’in -haşa- şehvet düşkünü biri olduğu iddiaları haçlı seferleri sırasında Batılılarca ortaya atılan kasıtlı ve amaçlı bir iddiadır. (Watt, İslam ve Hristiyanlık, s. 21) Yine oryantalist Ronald Victor Courtenay Bodley de bu tür iddiaları yalanlamakta ve kabul etmemektedir. (Bodley, Hz. Muhammed, s. 102) Bunun böyle olmadığını önyargısız Batılı oryantalistler bile görürken yerli ateistlerin bu iddiaya sarılmaları, onların son tahlilde aslında kime hizmet ettiğini göstermesi açısından da dikkate değerdir. Şehvet için evlense idi Hz. Resul pekâlâ zengin, soylu ve güzelliği ile öne çıkmış Mekke ve Medine’li kızlarla evlenebilirdi. O asla peygamberliği şahsi çıkarı için kullanmamıştır. Mütevazı yaşamı bu iddiaları yalanlamaktadır. Hz. Resulün ev hayatı, dar gelirli ve sıkıntılarla iç içe olan bir yaşamdır. Onun hanımları, ağırlarına da gitse, zor da olsa bu yaşam biçimine katlanıyorlardı. (Ahzab, 28-29) Hz. peygamber ve ailesi özellikle Medine döneminde devlet başkanı olarak krallar gibi saraylarda ve lüks içinde yaşayabilirdi. Fakat o inancı gereği Medine’de mescidin bir bölümünde ümmeti ile iç içe ve mütevazı bir yaşamı tercih etmiştir. Bu konularda detay için ‘Oryantalistler ve Hz. Muhammed’ ve ‘Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?’ adlı yazılarımıza bakılabilir. Suyuti’nin bazı rivayetlerinden hareketle Kur’an’a yapılan saldırılar da vardır. Ama Ö. R. Doğrul’un da dediği gibi: “Suyuti hadis konusunda şayanı itimat olmadığına ittifak vardır. Buhari gibi muhaddisler, Suyuti’yi tekzip ederler.” (Bu konuda detay için, ‘İslam

âlimlerinin objektifliği' adlı yazımıza bakılabilir.) Tarih boyunca olduğu gibi bu günde dünyanın her yerinde -Mezhebi farklılıklara rağmen- bütün mushafların aynı olması, Kur'an'ın korunmuşluğunun göstergesidir. Mervan B. Hakem'in Hafsa'nın yanında olan Kur'an nüshasını o ölünce yaktırmasının sebebine gelince, Hz. Osman'ın çoğalttığı mushaf tek lehçede -Kureyş lehçesine göre- yazılmıştı. 'İlk mushaf Kur'an'ı koruma amacıyla yazılmışken, çoğaltma işlemi artık bu aşamayı geçmiş ve lehçede birliği amaçlamaktadır.' Zaten hafızlar varken Kur'an nasıl değiştirilebilirdi ki? Çoğaltılan Kur'an'lar zaten bu Hafsa'nın mushafından çoğaltılmıştı. Hz. Hafsa daha sonra da yıllarca bu Kur'an'ı yanında bulundurmıştır. Bir tek kelime bile değişse -hafızlardan başka- Hz. Hafsa buna itiraz etmez mi idi? Hafsa'nın yanındaki Kur'an ile çoğaltılan Kur'an'lar uzun yıllar bir arada olmuştur. 18. yüzyılın sonlarında, Münih üniversitesi 42.000 Kur'an nüshası üzerinde 60 yıl süren bir çalışma yapar ve sonuçta tüm mushafların aynı oldukları sonucuna varır. (M. Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi dersi, s. 9) Kur'an'ın değiştirildiğini iddia eden Dursun'un diğer taraftan Tevrat'ın tahrif edilmediğini savunması hangi tarih ve bilimsel gerçeklerle açıklanabilir? "Kur'an'ın iç düzeni kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlaki yaşantılar bir bütün oluşturacak şekilde baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar." (Aliya İzzetbegović, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 23) Detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Melek inancı

Ateistlere göre melekler tanrının ortaklarıdır. Rabbin ise kürsüsü, tahtı vardır. Nahl 49-50: "Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. Üstlerinden (her an bir azap göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar." Melekler ortak değil memurdurlar. Ama asla Rabbimizin kainatı idare etmesi için bir varlığa ihtiyacı yoktur. Bu sadece Rabbimizin kendi seçtiği bir idare tarzıdır. Yoksa "Her şey O'na muhtaç, o kimseye muhtaç değildir!" (İhlas, 2) Kur'an'daki arş kelimesi de mecazidir. Yaratılanlar üzerindeki 'hüküm ve idaresini' temsil eder. Melek iyiliğin, şeytan kötülüğün temsilcileridirler. Bu konuda, 'Kur'an'da hitap tarzları' ve 'Kur'an ve mecaz' ve Turan Dursun'a cevaplar adlı yazıdaki 'Rahman arşa istiva etti ne demek?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ahiret

Aydın, ahiret inancının emekçi, dar gelirli ve ezilen kesimin avutulmasına ve uyuşturulmasına hizmet ettiği görüşünü ileri sürerek klasik materyalist tezi tekrarlar. Halbuki ahiret inancının temel fonksiyonu, dünyadaki ahlak imtihanında ve sorumluluk duygusunun kazanılmasında bir basamak teşkil etmektir. Ahirete gerçekten inanan insan, davranışlarını seçerken iyi olanı tercih eder. Kaybolmuş cüzdanın sahibini aramak bilimsel ve rasyonel olmayabilir ama ahlaki ve ahiret inancının pratiğe yansması açısından önemli bir göstergedir. Yurdumuzda hangi şehire gidilirse gidilsin "Kayıp cüzdan bulunmuştur" anonsu hala duyulabilmektedir. Bunu hangi medeni Batı ülkesinde görebiliriz? Ahiret inancı, iddianın aksine direk dünya ile alakalıdır. Yoksa dünyevi sorumlulukların ertelenme nedeni değildir. İsra, 72: "Kim bu dünyada -haksızlık karşısında veya hakkı savunma karşısında- kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.'" Şura, 39: "Müminler haklarına saldırıldığı zaman, birlik olup karşı koyanlardır." İslam, dünya hayatını iyi ve ahlaki temelli güzelleştirmek için gönderilmiştir ve ahiret inancı da bu değişimin bir parçasıdır. Kur'an'daki cennet cehennem tasvirleri müteşabih ayetler grubuna girer. Cennet veya cehennemden daha üst bir makam vardır o da Rızaullah'tır! Tevbe, 72: "Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından

ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.” Allah insan ilişkisinin temeli sevgiye dayanır. Esma’u-l Hüsna’da -99 isimde- iki üç tane isim (zalimlere karşı) Kahhar-gazap ifade eder. Geri kalan tümü, rıza ve muhabbet anlamı içerir. İslam’da asıl olan ibadet/ahlak ile dünya ve ahirette mutluluğunu kazanmaktır. İslam ne Yahudilik gibi sadece dünya ve ne de Hristiyanlığın iddiası olan sadece ahiret için çalışmaya dönük bir dindir. İslam ahiret mutluluğunun ancak dünyayı güzelleştirmekle mümkün olacağını kabul eden bir dindir. İslam’da ceza da sadece kötülüğün önlenmesinde bir tedbir olarak kullanılır! Unutulmamalıdır ki, ödül ve ceza evrensel olarak kabul gören bir eğitim ilkesidir. Ama belli bir kesimin bilinçaltı, cezalandırılma duygusu ile hareket edip sadece gazap ayetlerini görüyorsa, bu o bakış açısına sahip insanların kendi iç dünyaları hakkında da bizlere ipuçları verir. Bu aslında, Allah’ın insanların içine koyduğu vicdanın, ateistleri rahatsız etmesinin bir göstergesinden başka bir şey değildir. Bu kesim neden mükafat; cennet, rızauallah ayetlerini hiç göremezler? Sebep suçluluk psikolojisi midir yoksa kalplerinin katılaşması mıdır? Bu konu hakkında ayrıca ‘Ahiret, beden, ruh ilişkisi’, ‘Deizm yanılgısı’ ve ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Kader

Kader insanı pasifleştirir mi? Böyle bir şey olsa ilk Müslümanlar üzerinde bu etki neden hiç gözükmemiştir? Bilimin gelişmesi ile insanın sınırsız güç ve iradeye erişebileceği iddiası ne kadar mümkündür? Bilim ilerlemeye mi yıkıma mı neden olmaktadır. Bilim sömürü aracına dönüşmüş müdür? İddiaları ile pratiği ne derece örtüşmektedir? Necm, 39: “Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur.” Tur, 21: Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir.” Fussilat, 46: “Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir.” Şura, 30: “Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder.” Ankebut, 41: “İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır.” Nisa, 79: “Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahit olarak Allah yeter.” Dünyadaki haksızlıklardan dolayı dini sorumlu tutmak sadece "hedef saptırmaktır!" Kur'an'a göre bütün adaletsizliklerin sebebi, mal biriktirip ihtirasla çoğaltmaya çalışan değersiz insanlardır. Hümeze, 1-3: “O kişinin vay haline ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor.” Tekasür 1-2: “Mal, mülk ve servette çoklukla övünmek, sizi tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi. Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (ölümünüze) kadar sürdü.” Bu konularda detay için ‘Kader’, ‘Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?’ ve ‘Allah'ın kalpleri mühürler mi?’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ahlak- hukuk

Ateist yazarlar, İslam’da kadının cinsel meta olarak görüldüğünü iddia eder. Onlara göre, öbür dünya korkusu ile insanlar sindirilmiştir. İslam’ın köle kavramına bakışı eleştirilir, “Kur’an sadece Arap toplumuna seslenir” derler. Erkeğin kadından üstün kabul edildiği ileri sürer, ‘şeriatın kuralları değişmezdir’ derler. İslam’da hoşgörü ve özgürlüğün olmadığını söyler ve cihadı reddederler. Özel mülkiyeti kabul etmesinden dolayı İslam’ı eleştirirler ve dinsiz de ahlakın olabileceğini iddia ederler. Kısaca onlara göre din karanlık, kötülük ve işkencedir. Sırası ile cevaplara şu başlıklardan ulaşılabilir: ‘Modernizm ve kadın’, ‘Batı medeniyeti’, ‘İslam, kölelik’, ‘ateistlere cevap’, ‘Kader’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’, ‘İslam fıkhi’, ‘İslam barış dinidir’, ‘İslam savaş hukuku’, ‘dinsiz ahlak olur mu?’,

‘Evrım’, ‘Ateizm yanılısı’, ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler.’ İslam, İnanç, ahlak, ibadet ve hukuk sistemi ile bir bütündür. Önce inanç, sonra ahlak sonra ibadet, hukuk gelir. Mesela, İslam’ın ilk şartı kelime-i şehadet, tevhitte alakalıdır. Oruç nefse hâkimiyet, zekat ise yardımlaşmayı ve sosyal adaleti amaçlar. Hiç bir emir-yasak diğerinden ayrı veya bağlantısız değildir. Ahiret inancı olmazsa, dünyada ahlak, adalet, erdem gibi soyut kavramlar adına can, malını feda edenlerin davranışları hangi akli ve bilimsel ölçü ile kazanım hanesine yazılabilir? Zekat, kurban, sadaka ile alın teriyle kazanılan malın bir kısmı ihtiyaç sahiplerine verilirken, yerde bulunan bir cüzdanın sahibi aranırken, ahlaksızlık yapma imkanı varken bile bundan uzak durulurken, fakire yardım, mazlumu destek olunurken, tüm bunlar hangi rasyonel ve bilimsel yaklaşımla temellendirilebilir? Tam aksine, başkasına faiz ile para vermek rasyoneldir ama ahlaki değildir. Dinsiz ahlak ne derece mümkün olabilir? Böyle bir ahlakın normları evrensel olabilir mi? Mesela günümüzde eşcinsellik artık normal hale getirilmeye çalışılan bir cinsel hastalık türüdür. Bunu kabul eden ahlaklı mı olacaktır? Bu yaygınlaşırsa aile ve toplum, nesil nasıl ayakta kalacak ve insanlık nasıl korunacaktır? Asıl sorun da materyalizmin sınırları içinde insanın ahlaklı kalıp kalamayacağıdır. Maide, 8: “Ey iman edenler, adil şahitler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah’tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.” Nisa, 135: “Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip bükür (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.” Leyl, 19-20: “Onun yanında hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti (borcu) yoktur. Ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için (verir)” Ali İmran, 92: “Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir.” İbadetler ilahi bir terbiye metodudur ve ahlakı destekler! Ramazan da topluma hakim olan o maddi ve manevi havayı hangi materyalist sistem gerçekleştirebilir? Sadaka maddiyata olan eğilimi köreltir, hac ise birlik ve evrensel kardeşlik bilincini aşlar. Allah gruplaşmayı, parçalanmayı sürekli olumsuzlar, kardeşlik seviyesine varan birlikteliği över. Veda hutbesi başta ayetler de bunları hedefler: Ali İmran,103; Hucurat, 13; Enam, 159; Şura, 13; Ali İmran, 105; Tevbe, 7 vd. Ayrıca ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ ve ‘Deizm yanılısı’ adlı yazılara bakılabilir.

İslam hukuku

İslam hukukunun en büyük özelliği esnekliğidir. Detay için “İslam fıkıhı” adlı yazımıza da bakılabilir. Nisa, 58: “Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir.” Bakara, 185: “Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez.” Maide, 6: “Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.” Ali İmran, 159: “İş konusunda onlarla istişare et.” Şura, 38: “Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında danışarak yaparlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler.” Şura, 15: “Emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah’ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum.” En’am, 152: “Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar - o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiç bir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah’ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz.” Bakara, 188: “Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hâkimlere aktarmayın.” Ali İmran,

130: “Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin.” Nisa, 2: “Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur.” Şura, 40: “Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun eciri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez.” Maide, 1-2: “Ey iman edenler, sözleşmelerinizi yerine getirin Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının.” Fetih, 17: “Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur.” Bakara, 173: “O, size ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.” Maide, 3: “Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.”

Kur'an'da 228 ayet hukuki talimatlara ayrılmıştır. 70'i aile, 70'i medeni hukuk, 13'ü yargılama, 10'u anayasa, 10'u ekonomi, 25'i uluslararası ilişki, 30'u ceza hukuku. Tüm bunların amacı ise ahlaka dayalı bir toplum düzeni inşa etmektir. Son yüzyılda gerçekleşen cinsel devrimle birlikte Batıda genellikle çıplaklığı, özelde kadınların bedenlerini cinsel cazibe uyandıracak şekilde fütursuzca sergilemeleri bir marifet gibi medeni olmanın ölçüsü haline getirilmiştir! Çıplaklık bir özgürlük kullanımı mı yoksa kadının kişiliğini, insanlık onurunu ve kadınlığını tahrip eden, onu sadece erkeğin cinsel arzularına hitap eden bir meta dönüştüren bir tutum mu olduğu, ciddi şekilde tartışılması gereken bir sorundur. Detay için, 'Modernizm ve kadın', 'İslam'da kadın hakları', 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımıza bakılabilir.

167

İslam iktisadı

İslam iktisadı denince öncelikle akla İslami metafizik ve ahlaki değerlerin hakim olduğu bir iktisadi yapı gelmelidir! Bu yapıda; her şeyin asıl sahibi Allah'tır. İnsanın mülkiyeti sadece "emanet sahipliğinden" ibarettir. Mala aşırı tutku aldanıştır. Maide, 17: “Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah her şeye güç yetirendir.” Hümeze, 2-4: “Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor. Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır.” Haşr, 7: “Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın.” Bakara, 3: “Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.” Kur'an'da mülkün kazanılması ile sabır, şükür, çömertlik, iyilikseverlik, dostluk, dayanışma, huzur gibi ahlaki değer ile zekat, sadaka, infak, helal kazanç hatta namaz gibi ibadetler arasında yakın alaka vardır. Tüm bunlardan asıl gaye ise 'erdemli insan' yetiştirmektir. İslam zorlama ile yapılan imanı geçerli kabul etmez. Allah yoluna güzel öğüt ve hikmet ile çağırma emredilir.

Nahl, 125: “Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütte çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir.” İsra, 29: “Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin.” Yunus, 99: “Eğer Rabbin dileyseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?” Gâşiye, 21: “Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın.” Bakara, 256: “Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir.”

Bakara, 190: “Sizinle savaşınlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez.” Enfal, 61: “Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir.” Hac, 39-40: “Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (müminlere, savaşıma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır.” Tevbe, 36: “Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşıması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir.” Nisa, 75-76 : “Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz. İman edenler Allah yolunda savaşır; inkar edenler ise tağut yolunda savaşır. Öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır.” Bakara, 192: “Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir.”; Ankebut, 46: “İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz.” Mümtetine, 8-9: “Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. Allah, ancak din konusunda sizinle savaşınları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir.” Batının reformları ve aydınlanma çağı adını verdiği süreç devamlı olarak ateist yazarlarca övülür ve örnek gösterilir. Halbuki Hristiyanlık tecrübesinin İslam ile özdeşleştirilmesi yanlıştır. Çevre kirliliği, ırkçılık, silahlanma, tüketim çılgınlığı, açlık, iki dünya savaşı, gelir dağılımındaki adaletsizlik gibi hususlar hep bu bilim/aydınlanma çağıının sonuçlarıdır. İnsanlar tanrısızlık adına birçok kötülükler yapmışlardır. Sadece din adına mı savaşlar yapılmıştır? Bu konuda, “İslam barış dinidir.” ve “İslam savaş hukuku” başlıklı yazılarımız tavsiye ederiz. Modern Batılı araştırmacı Leslie Lipson'un da ifade ettiği gibi, “İslam inançlarında, Hristiyan teolojisinde bulunduğu türden, Tanrı'nın insan biçiminde, bakireden doğma bir oğulun babası olması ve onun yeniden dirilmesi hikayesine, üçlü birlik kavramı gibi doktrinlere, İsa'nın yaşamını ve ölümünü kuşatan mitlere vs. yer verilmez.” Batı felsefesinde insan hakları, tanrıya ve kutsala karşı bir bağlamda ancak gelişebilmiştir. İslam'da ise tersi bir durum söz konusudur.

Gelen mesajlar ve cevaplarımız

Arkadaşlar kesin bilgi yayalım. Eğer bu siteyi Kur'an ve yöneten arkadaşlarımız objektif olsalar idi yazarların karakterlerini değil; kitaplarında İslam dini ile ilgili bilgileri ve kaynakları kontrol edip bu kaynakların doğru olup olmadıklarını araştırırlardı. Ayrıca eğer ellerindeki bilginin, inandıkları şeyin doğru olduğundan emin olsalardı (yani korkmasalardı) arkadaşlar o kitapları da okuyun Kur'an'ı da okuyun, karşılaştıran derlerdi. Eğer gerçekten korkmuyor iseler, bu mesajı yayınlarlar. Ve o kitaplarda geçen; İslam ile ilgili tek bir örnek vereyim bununla ilgili objektif ve lafı eveleyip gevelemeden bir cevap verebilirler mi görmek isterim. Kur'an'da geçen (Nisa 34) Erkekler, kadınlardan üstündür, çünkü Allah onları birçok şeylerde kadınlardan üstün etmiştir, çünkü onlar, kadınları, mallarıyla geçindirirler, doyururlar; iyi kadınlar da itaatli olurlar ve Allah, onların hakkını nasıl korumuşsa onlar da, kocaları yanlarında olmasa bile, iffetlerini korurlar. Kadınlarınızın serkeşliğinden korkunca onlara öğüt verin, onları yatakta yalnız bırakın, dövün onları. Fakat itaat ettikleri takdirde de aleyhlerine bir sebep araştırmayın, şüphe yok ki Allah çok yüce ve büyüktür. Şimdi bunda ne var diyeceksiniz. O zaman şunu soruyorum: Hatice'nin sahip olduğu mal varlığı ile Muhammed Peygamberi geçindiriyor olması onu Muhammed veya erkeklere göre üstün kılmaz mı? Muhammed Peygamberi doyuran Hatice değil midir?

Cevaben: Karakteri üzerinden Efendimize saldıran eserlerin yazarlarını bu sav ile mi korumayı düşünüyorsun Mustafa arkadaş? Aslında paradoksa düşmedin mi? Bu çalışmamız zaten ateistlerin fikirlerini çürütmektedir. 30 küsur yıldır ateist/oryantalist eser, makale, yazıları okurum. Zaten burada da önce iddialarını verip sonra cevaplamakta değil miyiz? Ayrıca bu ateist yazarlar Efendimizin şahsına o kadar hakaret ederken aklınıza gelmeyen bu hümanist yaklaşım, ateist yazarlara çamur atınca değil; gerçeği dile getirince mi birden aklınıza düştü? Yine savunduğunuz ateist yazarlar gibi, biz kendilerine hakaret etmiyoruz, iftira atmıyoruz ama onlar Efendimize, hem de en olmadık isnatlarla iftira atıyorlar! Ayetler geçmiş gelecek tüm insanlığa hitap eder ve ona göre hüküm bildirir. Efendimize hitap eden ayetlerin bile amacı ümmete hitaptır. Bu konu, 'ateistlere cevap' adlı yazımızda ele alınmıştır! Bu ayetin amacı da genele hüküm vermektir. O hüküm de 1400 senedir uygulanmaktadır! Ayette "Allah'ın, (iki cinse) birbirinden farklı özellik ve lütuflar bahşetmesi ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle" erkekler kadınlardan sorumlu tutulmuştur. Erkeklerin bazı özellikleri 've' ekonomik sebepler ayette sıralanır. Ayrıca meali de yanlış verdiniz. Diyanet meali: "Allah'ın, (iki cinse) birbirinden farklı özellik 've' lütuflar bahşetmesi 've' mallarından harcama yapmaları sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudurlar. Saliha kadınlar Allah'a itaatkârdır; Allah'ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini korurlar. (Evlilik hukukuna) başkaldırmasından endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve onları dövün. Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür." Sadece mal sahibi olmak söz konusu değildir ayette! Verdiğin örnek üzerinden konuşursak; Sermaye Hatice annemizden emek Efendimizdendir. Çalışan da Efendimiz idi, evlenirken mihir veren de, aileyi her türlü tehlikeye karşı koruyan da! Hatice annemizden önce de Efendimiz ticaretle uğraşır evlendikten sonra da! Yani evi geçindiren ve sermayeyi artıran Efendimizdir! Bu konuları ele aldığımız "İslam'da kadın hakları" ve "Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?" adlı yazıları ayrıca tavsiye ederiz. Aslında sizin

sorunuz bile, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazmadığının delili değil midir? Kendi yazdığı (!) bir kitaba kendi geçmişi ile çelişen bir hükmü kural olarak neden koyar ki?! Demek ki tüm ithamınız mesnetsiz, temelsiz ve tarafgirlik dolu! Kısaca, o kadar da korkutmadı bizi yazdıklarınız. Zaten korksa idik, 30 küsur senemizi bu yola verip bir de üstüne “önce ithamları sonra cevapları” yayınlamaz ve ‘yaymaz’ idik! Korkusuz ve tarafsız kalmanın formülü ile bitirelim: Lâ ilahe ‘illâ’ ALLAH!

Soru: Aynı köşeyi Arif Tekin için de ayırabilir misiniz. Özellikle Kur'an'ın kaynağı konusuna. Yazarın alıntılardığı kaynaklardaki olayların aslı astarı nedir cevaplarsanız sevinirim

Cevaben: Halit kardeşim, Arif Tekin'in iddiaları Turan Dursun'un kilerin yanında çok hafif kalıyor. Yazdıklarında (Kur'an'ın kökeni, efendimiz ve hanımları, Sümerler vs.) klasik materyalist felsefeye oryantalist iddiaları ekleyip hayal dünyası ile süslemekten başka bir şey değil! Ama onları da aşmış bu arada: Zamanında yaşayan müşrikler ve yüzyıllardır İslam'da hata arayan oryantalistler, Kur'an'a 'kaynak' iddiasında o kadar çok farklı ve çelişkili iddialarda bulundular ama gelin görün ki, hepsinin atladığı (!) bir (başka ve asıl) kaynağı Arif arkadaş, 1400 sene sonra fark edip gün yüzüne çıkarıyor! Önce karar verip sonra delil bulma gayretlerini oryantalistler çok yapar ama Tekin hepsini sollamış gözükmetedir. Kur'an'ı Hz. Muhammed mi yazmıştır? sorusunun cevabı, “Kur'an'ın kaynağı nedir?” adlı yazımızda ele alınıp işlenmiştir. Gelelim yazının kaynakları sorunuza: Sadece Zeyd'in Süryanice öğrenmesi konusunu sana açıklayacağım, yazarın hayal gücünün sınırsızlığının buradan anlaşılacağını umuyorum. 35 yaşında ümmi olan (Delilleri ile 'Ümmi peygamber' başlığı altında konu ele alındı) Hz. Muhammed, Kâbe'de Süryanice bir kitap buluyor ve bu Kur'an'ın kaynağını oluşturuyor?! Müşriklerden gizlice (!) elde ettiği 'Kâbe'deki' bu kitabı Arapça okuma bilmeyen peygamber, Süryanice olarak okuyup, Kur'an'ın temellerini atıyor. Öyle gizli ki bu kitap, Efendimizin vefatında uzun yıllar sonra bu kitaptan, hem de İslam tarihi yazar 'Müslüman yazarlar' bahsedilebiliyor?! Peki, o zaman Zeyd'den neden Süryanice öğrenmesini istiyor Efendimiz? İfşa olmamak için tersi olması gerekmez miydi? Peygamberimiz Zeyd'den Süryanice öğrenmesini istemiştir, bu doğru ama Kur'an'ın kaynağının Süryani eser olduğu iddiası nasıl gerçek olsun, çünkü Efendimiz Zeyd'den Süryanice öğrenmesini 'Medine'de' istemiştir! (Tirmizi, İstizan: 22; Ebu Davud, İlim: 2; Müsned, V/136) Peki Zeyd ne zaman okuma yazma öğrenmiştir? Meşhur Bedir savaşında (624) esir alınanlardan (Tabakat, II/22; DİA, XXIX/5) öğrenmiş, daha sonra vahiy katibi olmuştur! Ne yani, Mekke'de 13 sene Efendimiz kime ne anlatmıştır? Medine'ye hicrette uydurduğu (!) dinin kurallarını, tercüme ettirerek peygamberliğinin son birkaç senesinde mi ortaya çıkarmıştır? O zaman Süryaniler neden bu dine koşarak gelmemişlerdir veya neden onlar, 'Ama bu inanç sistemi bizimkilerle aynı' dememiştir?! Sorular çok!

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar III

İlhan Arsel'e cevaplar

‘Şeriat ve Kadın’ adlı kitabın eleştirisi I

-İlhan Arsel'in, "Şeriat ve Kadın" isimli kitabı hakkında yazılan bir raporunun özeti-

Genel anlamda Arsel'in iddialarını cevaplayan, "İlhan Arsel'e cevaplar, Turan Dursun'a cevaplar, İslam'da kadın hakları, Peygamber Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir? İslam âlimlerinin objektifliği, İslam barış dinidir, İslami emirler, yasaklar ve hümanizm, İslam felsefesi, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, İslam'da kadınların okuması, Natüralizm" başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İtalik yazılar, raporun genel amacını bozmadan ‘tarafımızca’ eklenen cümlelerdir. Arsel'in görüşleri, (Arsel,) şeklinde; rapordaki cümleler ise, (s.) şeklinde gösterilmiştir. Az da olsa rapora ek belgeler tarafımızdan eklenmiştir.

Bu rapor sayesinde, isminin başında Prof. etiketi olmasına rağmen önyargı, nefret, iftira ve çelişkilerle dolu, metotsuz ve saygısız bir üslupla, bilgi ve belgeleri önceden belirlediği amaçlar doğrultusunda çarpıtan bir kitabın nasıl yazılabileceğini Arsel'in kendi yazılarından alıntılarla ispat edeceğiz. Raporda İlhan Arsel'in çarpıtma yöntemlerini şu başlıklar altında sıralar: “Uydurma hadisleri gerçek kabul etmek, zayıf rivayetleri delil olarak kullanmak, teşbih-benzetme gibi edebi sanat içerikli rivayetleri göz ardı etmek, yalan-iftira ve asılsız iddialarda bulunmak, kelime oyunları yapmak, ayet veya hadislerdeki anlatılanların ilgi alanlarını değiştirmek, eksik veya fazla aktarımlarda bulunmak, İslami hükümleri kendi sistemi içinde ele almamak, Müslümanların hatalarını İslam'a mal etmek, âlimlerin içtihatları/yorumlarını İslam'la özdeşleştirerek bunları okuyucuya İslam'ın vazgeçilmez görüşü şeklinde sunmak, tavsiye niteliğindeki hükümleri kesin/bağlayıcı emir gibi göstermek, ayet ve hadislerin ilgili diğer naslarla bağlantısını koparmak.”

İslam dinini, onun kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'i ve yüce peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötüleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır. (s. 5) Bu çeşit yazarlar, içerik olarak “hep birbirinin tekrarıdır ibaret olan kitaplar” yazmışlardır. Bu konuda, ‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazımızı tavsiye ederiz! İlhan Arsel'in çarpıtmalar ile dolu eserine karşı halkımızın bu konuda bir açıklama beklentisi içine girmesi üzerine bu rapor hazırlanmıştır. (s. 6) Rapor, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve Kadın' isimli yapıtının ilmi eleştirisidir. Arsel'in bu 'yapıtı' çarpıtma yöntemler ve uydurma-zayıf rivayet malzemeler kullanılmak suretiyle ortaya çıkarılmıştır. (s. 9) Bu raporda Arsel'in çarpıtmaları tespit edilerek, önemli görülen iddialar değerlendirilecektir. (s. 10)

Büyük İslam âlimleri, işittikleri bütün sözleri bir araya toplamaktan çekilmemişlerdir. Topladıkları rivayetlerin kimisinin sahih, kimisinin hasen, kimisinin zayıf olduğunu bilerek bunları kitaplarında aktarmışlardır. Bu konuda ‘İslam âlimlerinin objektifliği’ ve ‘Hadis müdafaası’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz. Onların bildikleri bu bilgileri biz de göz önünde bulundurarak, rivayetleri kullanırken sözleri nakleden ve rivayetlerin değerlendirmelerini yapan âlimlere kulak vermek zorundayız. (s. 11) Taberi tarihinde, Muhammed Bin Saib el-Kelbi, Mukatil bin Süleyman, Muhammed Bin Ömer el-Vakidi gibi 'itham edilmiş' şahsiyetlerden rivayetler almıştır. (Prof. Doktor İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Tarihi, II/148) Bu konuda detay için,

"Müslüman âlimlerin objektifliği" adlı yazımıza bakılabilir. Arsel, sahih, hasen, zayıf, uydurma ne bulduysa 'yapıtına' toplamış, sahih olan hadisleri ve ayetleri çarpıtmış, Hz. Muhammed'e bir yığın saldırı ve iftirada bulunmuştur. Yapıtını, bilimsel ve ciddi niteliği olmayan bir uydurmalar, iftiralar ve çarpıtmalar galerisi haline getirmiştir. (s. 13) İlhan Arsel'in sahip olduğu tek avantaj, toplumumuzun bir kesiminin İslami konulara yabancı hale gelmiş olmasıdır. (s. 16) Başlıca iddiaları ise, "İslam'ın birden fazla evliliğe izin vermesi, örtünmenin hürriyeti sınırlandığı iddiası, miras konusu, kadınlarla erkeklerin beraber çalışıp çalışmaması meselesi, boşanma ve kadının şahitliği meselesi, ailenin idaresinin erkeğe verilmesi, kız çocuğunun küçük yaşta evlendirilebileceği iddiası, evlenirken ailenin izninin alınıp alınmayacağı konusu, kadının dövülmesi iddiası, İslamiyet'in cinsel ihtiyacı gidermeyi sadece nikaha bağlaması" gibi konulardır ve iddialar defalarca kitabında tekrar tekrar dile getirilmiştir. (s. 18) "Muhammed bütün evliliklerini sırf şehveti için yapmıştır. Evliliklerinden pek çoğunu, eşlerinin rızası dışında gerçekleştirmiştir." (Arsel, 298, 328) iddiasında bulunan Arsel ayrıca Hz. Muhammed'in, Hz. Zeynep (Arsel, s. 307) ve Hz. Safiye ile (Arsel, 334) evliliğini de diline dolanmıştır. *Tüm bu iddiaların cevapları, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazılarımızda mevcuttur.*

"Muhammed, evlendiği kadınlarda güzelliğin yanında servet ve asalet de aramıştır." diyen Arsel, "Cahiliye döneminde kadın iyi durumdaydı, İslam gelince hakları elinden alındı." (Arsel, 14, 15, 17 vd.) iddiasını da ileri sürmüştür. Halbuki cahiliye döneminde "kadın ancak doğum yapınca evlendiği eşinin ailesine dâhil olabiliyor, çocuksuz kadın diyet ödemek zorunda kalırsa eşi değil kadının ailesi ödemek zorunda kalıyor, insani haklara layık görülüyor ve miras alamıyordu." (Prof. İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 40; Nur Yıldırım, Cahiliye Toplumunda Kureyş Kadını, s. 150) "Cahiliye Çağı'nda evlilik akdi olan nikah, dini bir mahiyet taşımazdı. Bu sebeple kadın ancak çocuk doğurduktan sonra aileye katılabilirdi. Kadın özellikle erkek çocuk doğurmadan ölürse, koca taziye edilmezdi. Çocuksuz kadın birini öldürüp diyet vermek zorunda kalırsa kocası tarafından değil mensup olduğu ailesi tarafından ödenirdi. Fakat bu durum çocuğun doğumundan sonra değişirdi. Başta mirastan pay verilmemek üzere evlenme ve boşanma gibi kadının hayatını ilgilendiren alanlarda kadının tercih hakkı asla olmazdı. Erkek istediği kadar kadınla evlenebilir, dilediği zaman da boşayabilirdi. Romalılar ve Konfüçyüz'm'de olduğu gibi Cahiliye Dönemi Araplarda da kız çocuğu uğursuzluk sayılır, aile için yüz kızartıcı âr vesilesi kabul edilirdi. Kadınların fuhuş aracı görülmesi, kız çocuklarının ileride fahişe olacağı fikrini doğurmuş ve kız çocukların daha küçükken öldürülmesi bu yüzden meşru görülüyordu. İster seçkin olsun ister ister bedevi olsun fuhuş erkekler için çirkin görülmezdi." (Ramazan Aksoy, İslam Öncesi Toplumlarında ve İslam'da Kadının Statüsü, Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi, 15 (2021): 27-31) Philip Hitti, Cafer Bin Ebu Talib'in ağzından şöyle dediğini aktarmaktadır: "Biz cahiliye devri insanları ahlaksızlığa dalar, ailelerimizi terk eder, verdiğimiz sözlerden cayardık. Allah aramızdan Hz. Muhammed'i seçip Resul olarak gönderene kadar halimiz buydu. Sonra O (sav) doğruyu söylememizi, borçlu olduğumuz şeyleri sahiplerine iade etmemizi, ailelerimizin yanından ayrılmamamızı, yanlış hareket etmekten kaçınmamızı ve kavga etmememizi emretmiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 357)

Ayrıca Arsel, "Tanrı, erkek kulları kötülükten korur ama kadın kulları korumaz, Muhammed ölmeden önce Ebu Bekir'i halife ilan etmişti. Tanrı kadına hitap etmeyi aşağı görür." (Arsel, 70, 80, 109) diye devam eder ve "Kur'an'ın, erkeklere gönderildiği bildirilmektedir." (Arsel,113) diye son noktayı koyar. "Muhammed'in anası Yahudi'ydi, şeriata göre kadın her şeyi ile pisliktir." (Arsel, 414, 84) diyen Arsel, şartlanmış olarak ve birtakım peşin hükümlerle hareket ederek, İslam'ı kadın aleyhinde göstermeye çabalamıştır. (s. 24) O, ne olursa olsun bu sonuca ulaşmaya çalışmaktadır. (s. 27) Ona göre sahabe bir 'çekirdek' karşılığında kadın almıştır ve bunun birçok örneği de bulunmaktadır. (Arsel,177) Olayın aslı ise şudur: Peygamberimiz, sahabeden bazılarını mehir olarak -beş dirhem değerinde olduğu söylenen- bir hurma çekirdeği ağırlığında 'altın'

vererek evlendirmiştir. Arsel, "Beş dirhem değerinde", "altın" ve "mehir" ifadelerini rivayetten çıkarmış, insanları kandırmak istemiştir. (s. 28) Zaten İbnü'l-Esir de, 'en-Nihaye' adlı eserinde (V/131) "Bu rivayette kastedilen, 5 dirhem ağırlığındaki altındır" demektedir. (s. 28) *Hiçbir kadının bu fikirleri fark edememesi dışında, Batıda bile erkeklerden çok kadınların İslam'a girmesi acaba yazarın hiç mi dikkatini çekmemiştir? Diğer iddialarını sırası geldikçe cevaplayacağız.*

Araplarda kabilelerini üstün görme fikri hâkimdi. Özellikle zenciler, çok hakir görülürdü. İslamiyet, ırkçılık fikrini kökünden yıkmış, ırkın bir imtiyaz sebebi olamayacağını ortaya koymuştur. (s. 29) Peygamberimiz, "Allah'ın kitabı ile hükmettiği sürece, başkanınız zenci bir köle de olsa onu dinleyip itaat edin" (İbni Mace, Cihad, 39) ve "Reisiniz, başı kuru üzüm gibi simsiyah saçlı Habeşistanlı bir köle de olsa, dinleyip ona itaat ediniz." buyurmuştur. (Buhari, Ahkam, 4; İbni Mace, Cihad, 39) Görüldüğü gibi hadiste bir benzetme-teşbih sanatı vardır. Ama Arsel, kendine görev kabul ettiği şeriat düşmanlığını yerine getirmek için (s. 30) hadisi şu şekilde aktarır: "Yöneticileri, üzüm tanesi büyüklüğünde 'beyinli' bir Habeş olsun, onların emirlerine körü körüne boyun eğme gereğini, dinsel bir görev sayılmıştır." (Arsel, 45) "Muhammed, Süleyman peygamberin Amine adındaki cariye yüzünden başına gelen olayları Kur'an'da, Sad suresinde anlatır." diyen (Arsel, s. 45) Arsel'i dinleyip sakın Sad suresinde böyle bir Amine hikayesi aramaya kalkmayın, bulamazsınız! Çünkü Kur'an'da böyle bir kıssa yoktur! Hatta âlimler benzeri rivayetleri bile reddetmişlerdir. (Ahmet Mustafa Merağı, Tefsiru'l- Merağı, 22/121; İbni Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azim, IV/ 36; Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, V/71) Kur'an, İslam'dan önce Arapların kız çocuklarını diri diri toprağa gömmelerini şiddetle eleştirmiş ve buna son vermiştir. Arsel ise, "Savaşlar yüzünden erkek nüfusunun azalması nedeniyle, kız çocuklarının öldürülmesi gerekmekteydi." (Arsel, 18) diyerek, kız çocuklarını diri diri toprağa gömme gibi bir feci uygulamaya adeta mazeret aramaya kalkmıştır. (s. 34) Arsel, İslamiyet'in bu geleneğe son vermekle kadınları zulümden kurtardığını kabul etmez. Çünkü onun hareket noktası, İslam düşmanlığıdır. Kendisini, "Şeriat sisteminin kararlı düşmanı" (Arsel, 18) ilan etmiştir. "Muhammed kız çocuklarının öldürülmesi geleneğine son verirken, bunu kadına değer verdiği düşüncesi ile değil, Müslüman sayısının azalmaması düşüncesiyle yapmıştır." (Arsel, 134) değerlendirmesinde bulunan Arsel'in iddialarının pek çoğu, uydurma veya zayıf rivayetlere dayanmakta, bir kısmını da, olayları kasıtlı olarak çarpıtmasından oluşturmaktadır. (s. 35) *Bilindiği gibi ateist Turan Dursun ise, kız çocuklarının gömülmesi olayını kabul etmemekte idi! Görüldüğü gibi ateistler 'nerden tutturabilirsek vuralım' mantığı ile birbirleri ile de çelişen ithamlarda bulunmakta ve birbirlerini -tıpkı oryantalistler gibi- yalanlamaktadırlar!* Arsel, "Şeriat dini, evlenme olanağına kavuşana kadar kızların cinsel ihtiyacı gidermesi olanağından yoksun bırakmakta, cinsel ihtiyacı sadece evlenme şartına bağlamakta ve bağlarken de bakire ile evlenme koşuluna sarılmıştır." (Arsel, 170) demektedir. (s. 37) Halbuki İslam'da dul kadınla da evliliğe izin vardır ve peygamberimizin Hz. Aişe hariç, tüm eşleri dul idi! (s. 38) Arsel şöyle (s. 170) demektedir: "Benim kadınlar adına dilediğim özgürlük, her şeyden önce cinsel özgürlüktür." Bu tür zihniyete sahip olan insanların İslam'a saldırmalarının tek sebebi, İslam'ın fuhuşa ve kötülüğe giden yolları yasaklamış olmasıdır. Yoksa İslam'da temel hak ve hürriyetler açısından, kadınla erkek arasında bir ayırım yapılmamıştır. İslam'da sadece ödev ve yükümlülükler de farklılıklar vardır. Arsel'in fikrini geçerli olduğunu düşünelim. Aile kurumunun ne hale gelebileceğini düşünebiliyor musunuz? Aslında, Arsel gibiler bir kesime hizmet etmektedirler. Neticede, toplumun yıkılması amaçlanmaktadır. Arsel'e göre, "Kız kardeşin dilediği ile sevişmesi hoş karşılanabilir." (Arsel, VII) ama bir Müslümanla evlilik yolu ile olursa asla! (s. 39) *Ateist olan Celal Şengör'de 29 Nisan 2024 tarihinde, 'Benim bir kızım olsaydı, istediğiyle yatarı. Benim namus diye bir kavramım yok.' demişti!* Arsel, Kur'an'da geçen pek çok ayeti, "Her ne kadar Kur'an'da geçse de" şeklinde başlayan cümlelerle (Arsel, 109, 407, 397, 191, 192, 141, 234, 273, 355, 215, 375, 4... vd.) amacından saptırarak kötü göstermeye çalışmaktadır. Örneğin, "Siz ve eşleriniz ağırlanmış

olarak cennete girin." (Zuhuf, 69-70) ayetini, "Her ne kadar Kur'an'da böyle yazılmış ise de, onunla karı ve kocanın cennete buluşacakları ve beraberce yaşayacakları anlatılmak istenmemektedir." diye yorumlayabilmiştir. Ayrıca, İbni Mace'de geçen, "Küçük çocuk, anne ve babamla cennete girmek isterim." cümlesindeki çocuk kelimesini, oğlan şeklinde aktarmakta (Arsel, 407) ve kız ve erkek çocuk arasında ayırım yaparak (Arsel, 141) sadece erkek çocukların anne babalarını cennete sokmaya sebep olacağı izlenimi vermeye çalışmaktadır. (s. 41) İslam'da, kadın hakları ile ilgili birçok ayet ve hadisi ise şöyle yorumlamaktadır: "Her ne kadar kadın sınıfını yatıştırmak ve uyutmak maksadıyla, "Erkeklerin kadınlarda olan hakkı kadar kadınların da erkekler üzerinde hakkı vardır; Kadınlarla iyi geçinmek ve onlara iyi davranmak erkekler için görevdir." şeklinde hükümleri öne sürmekle beraber..." (Arsel, 4) Arsel, 'yapıtının' daha ilk satırlarında, dua eden Müslümanları kastederek, 'insanlarımızın bu uzay çağında hâlâ doğaüstü güçlerden medet uman hali.' (Arsel, 1) demek suretiyle, duanın gücünü küçümsemediği de görülmektedir. (s. 44) *Dua ve İslam'ın diğer emirlerinin faydaları konusunda, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! Ayrıca Arsel'in tüm ithamlarına, ilgili başlıklar altında bu çalışmamızda cevaplar verilmiştir!*

Arsel kendini, 'şeriata karşı başkaldırmak ve savaşmak' gibi 'asil' bir davranışla görevlendirmiştir. (Arsel, 2) *Bilindiği gibi ateist Dursun'da kendisini 'Aydınlanma Savaşçısı' olarak lanse etmekte idi! Ateistlere göre İslam savaş dinidir ama savaşçılık söz konusu olunca bu sıfatı da kendilerinden başka kimseye kaptırmamaktadırlar! Batılı oryantalistler bile, Profesör olan Arsel kadar tarafsız, önyargılı ve taassup ehli olmamıştır: "Türk, şeriat bataklığına saplandıktan sonra... şeriata kandıkça ve Muhammet örneğine sarıldıkça ilkelleşmiştir." (Arsel, 30) Bu konuya cevap olarak, "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" ve "Oryantalizm yanılgısı" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.* Arsel, tabiata inanmaktadır, yani natüralizmi kendine din olarak kabul etmiştir. Yapıtının 414. sayfasında şöyle demektedir: "İnsan denilen varlığı akıl ve vicdan ile donatan tabiattır. Tabiatın, insan gönlüne cömertçe yerleştirmiş olduğu duygular..." *Bu bakış açısına sahip olanlara cevap için 'Natüralizm' adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz.* Arsel batının yaşam tarzını benimsemiş ve onu savunan bir insandır. *Bu konuda da, 'Batı Medeniyeti!' adlı yazıyı tavsiye ederiz.* Arsel, hayalindeki kadını şöyle tarif eder: "Erkekten kaçırmak nedir bilmeyen ve herkesin önünde sigara tütüren ve bacak bacak üstüne atıp kahve köpürten uygar davranışlı kadınlar." (Arsel, 270) Görüldüğü gibi bu kesimin uygarlıktan anladığı şey ile bizim 'uygarlık/umran'dan kastettiğimiz arasında çok büyük farklar bulunmaktadır. *Bu konuda, 'Modernizm ve kadın' adlı yazımızı tavsiye ederiz.*

Arsel'in İslam düşmanlığına bazı örnekler: "Şeriat bataklığı" (Arsel, s.30); "kümes hayatı (İslami aile yaşantısını kastediyor)" (Arsel, s. 279); "1400 yıl öncesinin çöl felsefesi" (Arsel, s. 457); "Arap peygamberinin amacı" (Arsel, s. 331); "Şeriat yılanın zehiri" (Arsel, s. 272) Bu ve daha pek çok örnek, Arsel'in İslam dinine ne denli kin beslediğini göstermektedir. (s. 51)

Arsel, iddialarına dayanak yapmaya çalıştığı uydurma ve zayıf rivayetleri kullanmak dışında onun maharetle uyguladığı diğer yöntem, ayet ve hadislerin ilgi alanını değiştirmek, başıyla ve sonuyla irtibatını kopararak veya eksik ve ilaveli vererek nasları (ayet ve hadisleri) çarpıtmak olmuştur. (s. 55) Arsel'in başvurduğu yollardan biri de, uydurma hadisleri gerçekmiş gibi aktarmaktır. (s. 58) Mesela Arsel'in, "Erkeğin karısına söz vermek maksadıyla yalan söylemesi mübahtır." (Arsel, 252) şeklinde, gerçekmiş gibi aktardığı rivayet 'uydurma'dır. (s. 59) Muhammed, kadınların okuma yazma öğrenmelerine engel olmuştur." (Arsel, 382) *diyen Arsel zihniyetinde olanlara, 'İslam kadın okumasına karşı mıdır?' başlıklı yazımızı tavsiye ederiz.* "Kadınlara danışın, söylediklerinin aksini yapın." şeklinde Arsel'in aktardığı söz de (Arsel, 32 48) uydurmadır. (Aliyu'l-Kari, el-Mesnu' fi Marifet'il-hadisil mevdu, s. 113) Arsel'in, "Kadınların hayırlısı yüzü

güzel olandır." şeklinde verdiği (Arsel, 156) hadisin aslı şu ise şekildedir: "Bereket açısından kadınların en üstünü, 'güler yüzlü' ve mehri az olandır." (İraki, İhyanın zeylin de, IV/130) Adamın biri dışarı giderken hanımına, evinin üst katından aşağı inmemesini tembih etti. Alt katta olan babası hastalandı. Kadın aşağı inmedi, peygamberimiz de "kocana itaat et" buyurdu. Babası öldü. Peygamberimiz, "Efendine olan itaatının mükafatı olarak Tanrı babana affetmiştir." şeklinde, Arsel bir rivayette bahseder. (s. 66) Bir kere bu hadis zayıftır. (İraki, IV/160) ve 'Hukuki islamiyye ve ıstılahatı fıkhiyye kamusu'nda (Ömer Nasuhi Bilmen, 2/165) belirtildiği gibi; "Bir kadın, babası hasta ise ve bakacak kimsesi bulunmazsa, kocasının iznini almadan ona gidip bakabilir. Babası 'Müslüman olmasa' bile!" Arsel'in, 'Tanrıdan gelme haberler' diye kaynak gösterdiği haberler uydurma iken, uydurma hadis uzmanı Sağani ise, Arsel'in gerçekmiş gibi aktardığı hadisi uyduran kişiye kadar her şeyi tespit etmiştir. (Sağani, Mevduat, s. 28) Yine Arsel'in hadis olarak aktardığı ve kaynak olarak gösterdiği 'Feyzü'l Kadir'de, hadisin zayıf olduğu açıkça belirtilmektedir. (s. 71) Ama Arsel, bunu bile görmemiş veya gizlemiştir! Arsel'in diğer bir iftirası, "Muhammed, Fatıma'nın iki erkek çocuk doğurmasından sonra saçların kesilmesini ve fakirlere dağıtılmasını emretmiştir." (Müsned, VI/457) şeklindedir. Rivayetin gerçek tercümesi ise aynen şöyledir: "Hz. Muhammed, Fatma'ya, "Çocukların başını tıraş et, 'saçlarının ağırlığına gümüşü' fakirlere dağıt." (Ahmet bin Hanbel, Müsned, VI/390; Fethu'l-Rabbani, XIII/126) Ayrıca Arsel, Belazüri'ye ait kitabı, Beyzavi'ninmiş gibi okuyucuya tanıtmıştır. (s. 74)

Arapça'da mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda kullanılır. (s. 75) Arsel'in çarpıtma metotlarından biri de, mecazları hakiki/gerçek anlama çekmektir. (s. 76) "Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden sorumlusunuz, kişi aile fertlerine karşı çobandır, o da onlardan sorumludur. Kadın, çocuklarına çobandır." (Buhari, Cuma, 11; Müslim, İmare, 20) hadisini işiten herkes, bunun kişinin hak, görev ve sorumluluklarını ifade ettiğini hemen anlar ama Arsel bakın hadisten nasıl bir çıkarım yapıyor: "Muhammed, kadını koyun ya da at ve davar gibi hayvanlara eşdeğer görmektedir." (Arsel, 204) "100 tane siyah karga içinde alaca bir karga nasıl kendini gösterirse, salih olmayan kadınlar arasında salih bir kadın da öylece belli olur" mealindeki hadisi de Arsel şöyle anlamıştır: "İslam'a göre kadın, hayvan seviyesinde kabul edilir. Muhammed, kadınların en faziletli ve hayırlı olanını, alaca kargadan farklı bulmaz." (Arsel 82) Halbuki kargaları benzetme yapılmasının sebebi, bu sözün söylendiği esnada orada bulunan bir karga grubuna işaret edilerek bu sözün söylenmiş ve o kargaların içinde de alaca bir karganın bulunmasıdır! (Ahmet bin Hanbel, IV/179) Arsel, yalan ve çarpırtmalarını 'yapıt'ında devamlı tekrarlamıştır. "Kadının faziletli olanı bile kargadan farksızdır." (Arsel, 304) Peygamberimiz, erkeklere yaptığı bir sohbette, "Kadın, erkekleri 'cezbetmesi yönüyle' şeytan suretinde gelir. Biriniz bir kadın gördüğünde hoşuna gitti mi, ailesinin yanına dönsün." (Müslim, Nikah, 9; Ebu Davud, Nikah, 43; Hanbel, III/330) buyurmuştur. Hadiste, "Bütün kadınlardan değil, yabancı erkeklerin cinsel duygularını tahrik edip şuur altına itilmiş şehvetini uyandıran, cinselliğini kullanarak onları zinaya teşvik eden 'bazı kadınların' kastedildiğinin ifade edildiği" (Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) ve bu durumlarda erkeklerin o ortamdan uzaklaşıp ailesini düşünmesi gerektiği tavsiye edildiği ortada iken, Arsel hadisin amacını saptırarak şöyle yazmaktadır: "Şeytan, Muhammed'e göre, kadının ta kendisidir. Kadın demek şeytan demektir." (Arsel, 53) Ne de olsa Arsel zihniyetine sahip olan insanlarda, bir kadınla zina yapıp sonra onu terketmek kadın değer vermek olarak algılanmaktadır! Arsel'in asıl hedefi ise, Peygamber Efendimizin yüce şahsiyetine çamur atmaya çalışarak Müslümanların imanını zedelemektir. (s. 87) Arsel'in diğer bir uydurduğu yalan da şudur: "Zeyd'in Zeynep ile evlendirilmesinin nedeni, kendisinin o tarihlerde Hatice ile evli olmasıdır." (Arsel, 187) Halbuki, Hz. Hatice vefat ettikten 3 sene sonra, Hicret olayı meydana gelmiş, 'Zeyd ile Zeynep de hicretten sonra evlenmiştir. (s. 88) *Bu konu detaylı olarak 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' başlığı altında ele alınmıştır.* Arsel'in diğer bir çarpıtması da şudur: "Hasan, dedesi Muhammed gibi şehvetinin çokluğu ile ün salmıştır. 200'den fazla kadınla evlendiği rivayet edilir. Bu nedenle Muhammed

her vesile ile Hasan'ı karşısına alıp, "Sünnet ve siret bakımından bana sen benziyorsun." demekten zevk alır ve sırf bu yüzden Hasan'ı Hüseyin'e tercih ederdi." (Arsel, 297) Halbuki Hasan, Hicretin 3. senesi doğmuştur. Peygamberimizin vefatı ise, Hicri 11. yılda gerçekleşmiştir. Yani Efendimiz vefat ettiği zaman Hz. Hasan henüz 9 yaşına girmemiş, 8 sene 6 aylık bir çocuktur. Nasıl bu 8 yaşındaki çocuk, 200'den fazla kadınla evlenmiş peygamberimiz de sırf bu yüzden onunla övünmüştür? (s. 90) Bu konu 'Turan Dursun'a cevaplar' başlıklı yazımızda da ele alınmıştır.

Arsel' göre, İslam'dan önce Arap kadının durumu gayet iyiydi ve hürriyete sahipti. Kadını hor gören gelenekler o dönemde topluma hâkim değildi. (Arsel, 14) Halbuki Arap kadını, İslam'dan önce miras hakkına sahip değildi, eşi üzerinde herhangi bir hakkı bulunmuyordu, kocasını seçme hakkı yoktu, kocasının kendisini öldürmesi halinde bile koca bir cezaya uğramıyordu, kocası öldüğünde bir miras gibi diğer oğlanlara kalıyordu, uğursuz kabul ediyor ve diri diri toprağa gömülüyordu (s. 92-94) ki, o dönemdeki fuhuş ve ahlaksızlıklar ile ilgili rivayetleri buraya aktaramıyoruz! *"İslam, kadını küçükken diri diri gömülen, alınıp satılan, köle muamelesi gören, zorla varis olunan, sapkınlıklarda aracı olarak kullanılan (İbni el Hatim, Tefsiru'l Kur'an'ül Azim, III/902; İbni Kesir, Tefsir, II/239) bir ortamdan çekip almış ve ona yaratılış amacına uygun bir misyon yüklemiştir."* (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 263) Bakın bir sahabe bu konuda ne demektedir: "Cahiliye döneminde biz kadınları insan yerine saymazdık. İslam gelip Allah onlardan bahsedince, onların da bizim üzerimizde hakları olduğunu gördük" (Dr. Mustafa Sıbai, el-Meretu, Beyne'l-fikhi ve'l-Kanun, s. 22, Müslim, Talak, 31 ve Buhari, Libas, 31) Arsel'in 'yapıt'ından diğer bir alıntı ile devam edelim: "Lokman Aleyhisselam, 'Muhammed'in hadisini' kendisine yaşam kuralları bilmiş ve kadınların iyisinin dahi kötü olduğuna inanmıştır." (Arsel, 83) Arsel, Lokman Aleyhisselam'ın, Peygamber Efendimizden asırlar önce yaşamış olduğundan haberi bile yoktur! Arsel, İslami konularla sırf İslam'la düşmanlık yapabilmek için ilgilenmektedir. (s. 97) Arsel, olmayan eserler türeterek onlardan alıntılar da yapmıştır. (s. 98) Peygamberimiz, "Allah, hulle yapana da yaptırana da lanet etsin." (Ebu Davud, Nikah, 16; Tirmizi, Nikah, 27; İbni Mace, Nikah, 33) buyururken ve Ömer Bin Hattab, Osman b. Affan, Abdullah b. Amr, Sufyanı Sevri, İbn-i Mübarek, İmamı Şafii, Ahmet ve İshak gibi birçok âlim sahabeler, tabiin fakihleri bu görüşte iken (s. 101) Arsel, "Hullenin İslam'da olduğunu" iddia edebilmiştir. Arsel, bu meseleyi 'Şariat kuruluşu'; 'böyle olmasını bizzat Muhammed istedi' gibi ifadeler de ile okuyucuya aktarmaktadır. (Arsel, 363-364) Arsel'in seviyesini gösteren başka bir örnek de şudur: Arsel, "Muhammed, o kendine özgün ve Arap ahlak anlayışına yatkın zihniyeti ile ölü ile yapılan cinsi münasebeti, diri insanla yapılandan daha uygun, daha isabetli ve daha ahlaki saymıştır. Hayvanlarla cinsi münasebeti yasaklamamıştır." (Arsel, 224, 227) demektedir. (s. 103) Halbuki bunların hepsi İslam'da yasak ve haramdır. Sadece, 'İslam âlimleri' böyle bir ahlaksızlık yapılırsa, bunun cezasını ne olacağı hakkında 'fetva' vermişlerdir. Yani bunlar peygamber sözü değil, âlimlerin fetvalarıdır. 'Yasaktır, haramdır ama haram işleyen olursa onun da cezası şudur' denmiştir sadece! Yoksa bunların İslam'da kabul edilebilir bir tarafı olduğunu savunan hiç kimse de yoktur! 'Eğer böyle günahlar işleyen olursa cezası şudur' diye fetva vermişlerdir ve Arsel'de bu fetvalardan hareketle İslam'da bu suçların kabul edildiğini ileri sürmüştür! *Birçok ülkenin ceza kanunları bu tür suç ve ceza örnekleri ile doludur ama hiç kimsenin aklına, bu yasakların o devletçe serbest bırakıldığı veya onaylandığı gibi bir düşünce gelmez! Tüm ceza kanunlarında hırsızlığın, tecavüzün, adam öldürmenin cezasının belirtilmesine rağmen, bunların hiç bir sistem tarafından kabul edilmediği gerçeği ortadadır.* Arsel şöyle devam eder: "Muhammed, Kur'an'da meleklerin dahi dişilerden değil, erkek cinsinden seçildiğini bildirmektedir." (Arsel, 46) Halbuki meleklerin cinsiyetinin bulunmadığını ilkokul çağındaki bir çocuk bile bilmektedir, ama bu profesör bilmemektedir! (s. 104) Peki Kur'an'da neden meleklerin dişilerden yaratılmadığı aktarılmaktadır? Çünkü o dönemdeki Mekkeli müşrikler meleklerin 'Allah'ın kızları' olduğu yönünde iddiada bulunmakta idiler. Kur'an, bunun böyle olmadığını ifade etmek

için bu konuya değinmiş ve cinsiyetsiz oldukları nas ile ifade edilmiştir. (s. 105) *Günümüzde de hâlâ Hristiyan âleminde melekler "kanatlı kadın" şeklinde resmedilmektedirler. Ama Arsel Hristiyanlar yerine bunu reddeden İslam'ı suçlamaktadır!*

Arsel, "Şeriata göre kadının, ruhen ve bedenen pis yaratıldığını" iddia eder. (Arsel, 84) Arsel bu iddiasına delil olarak da, "Kadının hayızlı iken yani adet görürken namaz kılmamasını, oruç tutmamasını, Kâbe'yi tavaf etmemesini gösterir." Halbuki bunlar ibadet ile ilgili konulardır. Ayrıca, mesela cünüp olan bir erkekte namaz kılamaz, Kâbe'yi tavaf edemez, Kur'an-ı Kerim'e el süremez! Şimdi Arsel'in mantığına göre buradan hareketle, 'İslam'a göre erkek de pis yaratılmıştır.' sonucuna mı ulaşmamız gerekir?! Görüldüğü gibi Arsel, konuları sürekli saptırmaktan, çarpıtmaktan başka bir şey yapmamaktadır. (s. 107) Arsel, çelişkiler içindedir. Yine Arsel, "Cinsi münasebette bulunan erkeklere yıkanma zorunluluğunu yüklerken dahi, Muhammed, kadınların pis oldukları gerekçesinden hareket etmiştir." (Arsel, 88) demektedir, hem de kadınların da yıkanmak zorunda olduğunu gizleyerek, okuyucuyu da yanıltmakta ve aynı mantıkla doğal sonuç olarak, 'erkeklerin de pis olduğunu mu dememiz gerektiği' şeklindeki sonuca ulaşılabilceğini düşünemeyip, nasıl bir çelişkiye düştüğünü fark edememektedir! (s. 109)

Arsel'in diğer iddiası ise, "Peygamberimizin hastalığa çare aramamak gerektiğini söylemiş olduğu" görüşüdür. (Arsel, 77) Halbuki Peygamber Efendimiz, "Allah'ı Teâlâ verdiği herhangi bir derdin şifasını da verir." ve "Her derdin devası vardır." buyurmuşlardır. (Buhari, Tıp, 1; Müslim, Selam, 69) Arsel, 'Allah'ın erkekleri muhatap kabul ettiği halde, kadınları muhatap kabul etmediğini' de iddia etmiştir. (Arsel, 109-116) Halbuki Kur'an-ı Kerim'de, "Ya eyyuhe'n-Nas"(ey insanlar) şekline başlayan, her iki cinse yönelik hitapların yanında, 'el-Müminat' (Mümin Hanımlar), el-Müslimat (Müslüman Hanımlar), 'Salihat' (Saliha kadınlar) tarzında, kadınların özel olarak zikredildiği yerlerde vardır. (s. 113) Kur'an'da, 'Nisa' (Kadınlar) adında özel bir süre bile vardır. Arsel mantığı ile hareket edersek, 'Kur'an'ın erkekleri muhatap kabul etmediği' sonucuna mı ulaşmamız gerekecekti, çünkü Kur'an'da Rical/erkekler adlı bir sure yoktur! Arapçada, hem kadın hem erkeklere birden hitap edilmesi gerektiğinde erkeklere ait sığa/kip olan 'müzekker' sığası kullanılır. Bu bir dil özelliği ve belagat sanatıdır. (s. 114) Fransızcada da aynı durum söz konusudur. Her iki cinse birden hitap etmek gerektiğinde, erkeklere ait 'masculin' sığası ile hitap edilir. (s. 115) Kadınlar, erkeklerin sahip oldukları her çeşit medeni haklara sahiptirler: Nikah, kira, ödünç verme, vekalet, şirket, bölüşme, dava, ikrar, vasiyet, emanet, kiralama vd. Şu da bir gerçektir ki, İslam'a göre kadının en önemli görevi anneliktir. (s. 116) *Atatürkçü geçinen bu yazar, 'Kadının en büyük vazifesi analıktır.'* (Atatürk'ün söylev ve demeçleri, II/86) ve *"Kadının en önemli vazifesi ev işidir."* (Hakimiyeti Milliye Gazetesi, 5.2.1923) gibi Atatürk'ün sözlerinden de habersiz gözükmektedir! Ayrıca İslam, kadının seçmen olabileceğini de tüm dünyaya ilan etmiştir. (Bekir Topaloğlu, İslam'da Kadın, s. 278; Mustafa Sibai, el-Meratü Beyne'l-Fıkhi ve'l-kanun, s. 151-161; Mümtetine, 12; Buhari, Ahkam, 49) Arsel, "Muhammed'e göre tanrı, kadın ve erkeği birbirine düşman olarak yeryüzüne indirmiştir." (Arsel, 194) şeklinde bir iddiada bulunur. Arsel buna delil olarak, "Birbirinize düşman olarak inin." (Bakara, 36) ayetini delil gösterir. Halbuki bu ayette söz konusu edilen düşmanlık, 'şeytanla insan arasındaki' düşmanlıktır. (Fahredden Razi, Mefatihul Gayb, III/16; Mevdudi, Tefhimul-Kur'an, I/58; Seyyid Kutup, Fizilali'l Kur'an, I/118) Arsel'in bir diğer iddiası da, Peygamberimizin 'bir kadınla asaleti için evlenebileceğini' söylediği iddiasıdır. (Arsel, 184) Halbuki hadisin metni şöyledir: "Kadın, dört şey için nikah edilir. Malı, asaleti, güzelliği ve dini için. Sen dindar olanını seç." (Buhari, Nikah, 15; Müslim, Rada, 53; Ebu Davud, Nikah, 2; Nesai, Nikah, 13; İbni Mace Nikah, 6) Arsel, çarpıtarak verdiği hadisi şerif etrafında, 35 sayfa laf üretecektir. (Arsel, 155-190) Arsel, "Sen dindar olanını almaya bak" kısmını da gizlemiştir. (s. 124) Arsel hızını alamaz ve hadisin amacının zıttına olacak şekilde şöyle devam eder: "Muhammed'in amaçladığı şey, güzellik ve maldır." (Arsel, 185, 174, 348, 184, 156, 173, 155, 156, 188 vd.) Arsel daha sonra, İslam'da evlilik müessesesini diline dolamıştır. (Arsel, 273) *Bu konu 'İslam'da kadın hakları' başlığı altında detaylı olarak ele alınmıştır.*

Arsel, "Muhammed, 'Ey Nas' (Ey insanlar) diyerek her şeyden önce erkekler sınıfına hitap etmektedir, kadınları kendisine muhatap kabul edinmemiştir." (Arsel, 191) iddiasında bulunur. Halbuki 'İnsanlar' kelimesi, erkekleri de kadınları da kapsayan bir kelimedir. Bu, Fransızcadada da aynen geçerlidir. Kur'an-ı Kerim'in Fransızcaya yapılan çevirisinde 'Nas' kelimesi, 'gens' (insanlar) kelimesi ile ifade edilmiştir. (s. 129) Arsel, İslam'ın kadını uğursuz saydığını iddia eder. Halbuki Peygamber Efendimiz, 'İslam'da uğursuzluk inancının olmadığını' beyan etmiş, 'kadının uğursuzluğu görüşünün cahiliye döneminde Arapların bir inancı olduğunu' bildirmiştir. (Tecrid-i Sarih, VIII/3120) *Bu konu ayrıca, 'Hadis, Sünnet Müdafası' adlı yazımızda da ele alınmıştır.*

Yine Arsel'e göre Hz. Muhammed, "Erkeğin cinsel organını kutsarken, kadınınkini pis saymıştır." (Arsel, 88) Halbuki hadisi şerif şöyledir: "Her kim dilini ve cinsel organını kötülükten korumayı bana garanti ederse, ben de o kişiye cenneti garanti ederim." (Buhari, Rikak, 23) Buradaki kötülük kelimesinden kastedilen, zinadır. Üstelik burada, cins ayrımı yapılmadan her iki cins hitap edilerek bu söz söylenmiştir! (s. 132) Hadis usulünde çok önemli bir metot vardır. Hadislerin bütün rivayet yolları göz önüne alınarak hüküm verilir. (s. 140) Yine Arsel'e göre kadın, kocasından izinsiz namaz bile kılamaz, oruç tutamaz. (Arsel, 200) Halbuki koca ibadete engel olmak istese, onun dinlenmemesi İslami bir hükümdür. (s. 142) Arselin diğer bir çarpıtmasına örnek, (Arsel, 113) Bakara suresinin 231. ayeti ile ilgili yaptığı yorumdur: "Siz erkeklere indirdiğimiz Kur'an'ı anın." Arsel ayete, 'erkeklere' kelimesini ekleyerek çarpıtma yapmıştır. Yoksa Bakara Suresi 183: "Ey inananlar!" diye başlayan ayet, orucun farz olduğundan bahseder. Arsel'in dediği gibi hitaplar hep erkeklere olsaydı, kadınlara orucun farzı olmaması gerekirdi! (s. 144) Arsel ayetleri eksik veya eklemeler yaparak da aktarmaktan çekinmez. "Onu (kocayı) temiz bir hayat ile ihya eder ve yaşatırız." (Arsel, 214) şeklinde verdiği ayetin tamamı şudur: "Kadın veya erkek, inanmış olarak kim iyi iş yaparsa, ona hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl, 97) Arsel çarpıtmalara aynı mantıkla devam eder. (Arsel, 140) "Ademoğlu öldüğü an ameli kesilir, üç şey hariç... Kendisi için salih oğlundan..." diye çevirdiği hadisin Arapçasında geçen "el-veled" kelimesi, Fransızcadaki "l'enfant" yani hem kız hem oğlan çocuğunu kapsayan bir kelimedir. Oğlan kelimesinin aslı Arapçada, 'İbn' dir. Arsel böyle bir çarpıtmayı eserinin 141. sayfasında da yapmıştır. (s. 147) Hangi ilim dalında olursa olsun, genel sistemini bilmeden bir ilim dalı ile ilgili birkaç cümle aktararak bir fikir sahibi olmak mümkün müdür? (s. 149) Arsel kitabı boyunca aynen bu yaklaşım tarzı ile yazılarına devam etmiştir. (Arsel, 106) Arsel "Şeriat dini, hayvana tanıdığı hakkı kadınlara tanımaktan kaçınmıştır." demektedir. Halbuki olayın aslı şudur: İslam'a göre savaşı erkeklerin yapması esastır. Kadınların savaşa katılma sorumluluğu yoktur. Peygamber Efendimiz döneminde at ise, en önemli savaş aracı idi. Atın elde edilmesi kadar kaybı da önemli bir mali külfeti gerektiriyordu. İşte Arsel, tüm bunları çarpıtarak okuyucu yanıltmakta, yönlendirmektedir. (s. 151) İslam nizamında kadına ekonomik bir külfet yüklenmemiştir. Ekonomik yük, erkeğin sırtındadır. Bu nedenle kardeşler arası miras paylaşımında, erkek kardeşe kız kardeşe verilenin iki katı miras verilir. Eğer İslamiyet, kadından da evin geçimini, çocukların masrafları, mihr gibi mali yükümlülükleri ve sorumlulukları isteseydi, o zaman kız kardeş erkek kardeş kadar eşit pay alırdı. Ama bu yükümlülük, erkeğe verilmiştir. (s. 151) Kısaca bu mesele, İslam'ın kendi sistemi içinde ele alındığında, gayet mantıklı ve uygundur. Bu tamamen, mali yükümlülük ve görevlere bağlı, kendi sistemi içinde son derece adil bir düzenlemedir. (s. 154) *Bu konu detaylı olarak 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.*

Arsel'in İslam'a saldırmak için kullandığı araçlardan birisi de, İslam âlimleri arasındaki bazı içtihat farklılıklarından işine geleni alarak, amacına uygun olanı seçerek kullanmaktır. Halbuki kullandığı görüşün zıttına olan görüşler de İslam'a daha uygun olabilir. Zaten Mecelle'nin 39. maddesinde, "Zamanın değişmesiyle hükümlerinde değişmesinin inkar edilemeyeceği" İslam

hukukunun ana kurallarından birisi olarak ilan edilmiştir. Bu nedenle, İslam hukuku ile ilgili çalışmalar içinden herhangi bir içtihadı alıp, onu İslam'a saldırı aracı olarak kullanmaya çalışmak iyi niyetle bağdaşmaz. (s. 156) Osmanlı aile hukuku kararnamesinde, erkek için 18, kadınlar için 15 yaş evlenme alt sınırı olarak benimsenmiştir. (s. 157) 1938 tarihli Aile hukuku kararnamesi 4. madde ile de ülkemizde evlilik yaşı, kızlarda 15 idi ve hatta hakim onayı ile 14'e kadar düşürülebilmekteydi. Ne şart altında olursa olsun, İslam'ın çocukların evlendirilmesine izin verilmemiştir ve bu konu 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Arsel, "Kadın, evlenme çağına geldiğinde kime verilirse, ona gitmek çaresizliğindedir." (Arsel, 132) iddiasında iken, Evzai, Sevri, Ebu Ubeyd, Ebu Sevr, İbnü'l-Munzir gibi İslam âlimleri, bir kızın birisi ile evlenmeye zorlamayacağını ilan etmişlerdi. (s. 160) Mevsili, ünlü eseri 'el-İhtiyar'da (III/90) "Nikahta kadınların sözü geçerlidir. Hür, akıllı ve erginlik çağına gelmiş bir kadın kendisine bir erkeği nikahlarsa, caizdir." demektedir. Peygamberimiz de hadisinde, "Kız, kendisinden izin alınmadan nikah edilemez." (Buhari, Nikah, 41; Müslim, Nikah, 64; Ebu Davud, Nikah, 24; Tirmizi, Nikah, 18; Nesai, Nikah, 31; İbni Mace, Nikah, 2; Darimi, nikah, 13; Muvatta, Nikah, 4; Hanbel, I/219) ve "Bakire bir kız, izni alınmadan nikah edilemez." (Buhari, Hiye, nikah, 41; Müslim, nikah, 64; Ebu Davud, nikah, 24) buyurmuşlardır. Peygamberimize bir kız gelerek, babasının kendisini istemediği halde bir adama zorla verdiğini söyleyerek şikayette bulunur. Peygamberimiz kızı muhayyer/özgür bırakır. (Davud, nikah, 25; İbni mace, nikah, 12; Ahmet Bin Hanbel, I/364) Bazı ayet ve hadisler, emir değil tavsiye niteliğinde ifadeler taşır. Bu tavsiye niteliğindeki hükümler bir emir gibi sunulamaz. Bunun içindir ki İslam âlimleri hükümlerinde, 'Farz, vacip, sünnet, müstehap, mendup, mübah, tenzihen mekruh, tahrimen mekruh, haram' gibi gruplandırmalar yapmışlardır. (s. 162) Mesela Peygamber Efendimiz nikahlanmak üzeri olan birisine, "bakire mi, dul ile mi evlendiğini" sorup, "Bakire ile evlenmesini" tavsiye etmiştir, fakat kendisinin, Hz. Ayşe dışındaki tüm eşleri dul idi. Yani, tavsiye ile emir farklı hükümlerdir. (s. 163)

179

Arsel, devam eder: Bekaret sorunu, dinsel bir zorlama nedeniyle Müslüman kişiyi öylesine 'çağdışı bir kafa' yapısında kılmıştır ki, bekaretini evlilik dışı yollarla kaybeden bir kadını hor görülmeye layık bilir." Arsel'in çağdaşlık olarak nitelendirdiği şey, evlilik dışı ilişkiyi normal karşılamaktır. (s. 165) Arsel, uydurma olan (İraki, 4/105) "evin köşesinde ki bir hasır, döl getirmeyen kısır kadından daha hayırlıdır." sözünü, sahih/gerçek bir hadis gibi kitabında aktarır. Arsel bununla da yetinmez ve hızını alamayarak, "Kısırlığı bilinen kadına yanaşmayın." gibi hadisler uydurmaktan da geri kalmaz! (s. 166) Peygamberimiz, kadınları döven kimseler hakkında, "Bu kişiler hayırlılarınız değildir." (Ebu Davud, nikah, 43; İbni mace, nikah, 51) ve "sizin hayırlınız, eşine hayırlı olandır. Kadınlara ancak iyi insanlar iyi davranır, onlara karşı ancak kötü kişiler ihanet eder." (Camii's-sağır, II/11) buyururken, Arsel, Nisa suresi 34. ayeti diline dolar ve okuyucuyu yanlış yönlendirir. Bu konu detaylı olarak 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır. Arsel, 'yapıtının' 80 sayfalık bir bölümünde, kasıtlı olarak yanlış verdiği Hz. Zeynep'in peygamberimizle evliliğini tam 14 kez anlatmıştır. (s. 173) Arsel ayrıca, kadının şahitliği konusunu da çarpıtarak aktarmıştır. Bu konulara cevaplar için de 'İslam'da kadın hakları' ve 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Arsel'in Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderdiği 'açık mektup'ta, sinek hadisi diye bilinen hadisi reddettiği görülür. Bu konudaki cevaba 'Ateistlere cevap' adlı yazımızdan ulaşılabilir. Aynı mektupta, "Müşrikleri nerede görürseniz öldürün" ayeti, 'kadının şahitliği, evliliği' gibi konuları tek taraflı ve çarpıtılarak aktarır. Bu konuların cevaplara, 'Tevbe suresi 5. ayet' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızdan ulaşılabilir. Arsel mektubunda ayrıca, "Batı dünyasında, Tanrı ve peygamber emirleri ile savaşıldığını, dogmatizmden kurtulduklarını, üniversite öğretim üyelerinin de bu çağdışı gidişe karşı şahlanması gerektiğini" yazmaktadır.

Diyanet İşleri Başkanlığı, Arsel'in çarpıtmaların sıralayarak, "Bunların bahane edilerek başta Kur'an ve Peygamber Efendimiz olmak üzere, İslam dininin eleştirildiğini, Aysel'in kitaplarında dini hükümlerin maksatlı olarak yorumlanıp alay konusu yapıldığını, İslam'ın önder şahsiyetlerinin hepsini, "bilgisiz, ilkel şeriatçı." diyerek küçümsendiğini delilleri ile ispatlar. Ayrıca Arsel, "Şeriatın, insanı insan olmaktan çıkaran ve hayvana yaklaşık yapan bir felaket kaynağı olduğunu (Biz profesörler, s. 120) ileri sürmektedir. *Halbuki İslam insanı, sahip olduğu yetenekleri kullanarak meleklerden de üstün bir makama yükseltmeyi amaçlarken, insanlara materyalist bir açıdan yaklaşan evrim teorisi, bizatihi insanın kökeninin hayvan olduğunu iddia etmektedir. Bu konuda 'Evrin teorisi', 'Dawkins'e cevaplar' adlı yazılarımıza bakılabilir. Arsel, aklı ilahlaştırmış, bilime din olarak tapan klasik pozitivist bir materyalist durumuna düşmüştür. Bu konuda, 'Bilim değişmez mi?' ve 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazılarımıza bakılabilir.*

Arsel, 'toplumsal geriliklerimizin sorumluları' adlı kitabının 210. sayfasında, "Bütün sorun, şeriatın (İslam dininin) kendisindedir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır. Akla ve müspet ilme ve ahlaka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Bunları, Arap Peygamberi, Tanrı adına ve tanrının sözleridir diyerek yerleştirmiştir." demektedir. *Bu konulara cevap için, "Müslüman ilim öncüleri, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, Dinsiz ahlak olur mu? Batı medeniyeti, Modernizm ve kadın" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın cevabi yazısında belirttiği gibi, din sonradan uydurulmamış, insanla beraber var olmuştur. Artık, 'Dinlerin kökeninin Sümerlere dayalı olduğunu' iddia eden tez çürütülmüştür. Bu konuda, 'Dinler, Sümerler ve Gilgameş destanı?' başlıklı yazımıza bakılabilir.*

Arsel'in bağlı olduğu materyalist ve pozitivist dünya görüşü onu önyargıya, o da tarafsız bir inceleme ve araştırma imkanından uzak ve İslam'a ve Müslümanlara hınç duymaya ve savaşmaya sevk etmiştir. Zaten bunu kendisi de açıkça söylemektedir: "Ebu Hanife'ye, 'Hanife Efendi' derken, bu kişinin adlarının yanına 'Efendi' sözcüğünü koymak, her nedense bana hınç çıkarma duygusu verir." (Biz profesörler, s. 186) Arsel gibi, yeterli bilgi ve yetkisi olmayan insanlardan isabetli hüküm ve sonuçlara ulaşabilmelerini beklemek mümkün değildir. 'Pir' yani yaşlı kelimesini, 'pire' zanneden ve bu konu üzerine bir makale yazan Arsel, bir de hızını alamayarak muhataplarını, 'insan zekasını küçülten kimseler' (Varlık dergisi, Ağustos 1976, sayı: 827, s. 3) olarak nitelendirmektedir! Arsel'in tek özelliği, hiç bilmediği konuları bile bildiğini iddia ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar 'cesur' olmasıdır. Arsel'in objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, ilmi durumu ve ihtisası bakımından da, böyle bir değerlendirme yapacak ehliyetinde biri değildir. (Diyanet'in Arsel'e cevabi yazısından)

Yazarın "Şeriat ve Kadın" adlı eserinin eleştirisi II

-Aynı esere cevap niteliği taşıyan bu ikinci yazımızın temelini, ateizmin kuyısından döndüğüm 1994 yılında yazmıştım, bazı konular tekrar gibi olsa da katkı sağlayacağını umuyorum-

Yazarın kitabına aldığı hadisler ya mevzu (uydurma) ya da anlam ve hedefinden saptırılan hadislerden oluşmaktadır. Kur'an ayetleri ise sübjektif yorumlarla kendi istek ve arzularına göre yorumlanmakta, cımbızla ayetler ortam ve içeriğinden kopartılıp onlara önceden belirlenen amaçlara uygun anlamlar yüklenmeye çalışılmıştır.

Evrensel bir dinin peygamberi olan Efendimizin, kendilerine iman etmelerini istediği insan cinsinin en az yarısını meydana getiren kadınları kötüleyecek sözlerin ağzından çıkmayacağı malumdur. Arsel, önce kendi görüşü doğrultusunda peşin hükümler ortaya koymakta; daha sonra sanki bunlar ilmen, tarihen doğru şeylermiş gibi bunların üzerine yazılarını oluşturmaktadır. Arsel ayrıca aklın ancak İslam'a muhalif kimselerde mevcut olduğunu ima

etmekte, Yahudi ve Hristiyan veya cahiliye dönemi kadınlarla ilgili rivayetleri (mesela Yahudilikte kadın uğursuz sayılmasını (Tayalisi, Müsned, s. 215), Hristiyanlıkta ise şeytanın kapısı olarak görülmesini (Sibai, Kadının yeri, s. 50) cahiliye dönemi Araplarında da kadın uğursuz (Buhari, buyû', 100, Müslim, Fedail, 154) sayılmasını) Peygamberimize isnat etmektedir. Halbuki efendimiz "Bana dünyada kadınlar ve güzel kokular sevdirdi." (Nesai, I/3937, Hanbel, Müsned, III/128) buyurarak, kadın ve güzel kokuyu yan yana zikretmiş, değil kadınlara hayvanlara bile hakareti yasaklamıştır. (Davud, Edeb, 115/5101)

Arsel işine gelmeyen rivayetleri de göz ardı etmiştir. Mesela, Efendimize isnad edilen, "Namaz kılarken önünüze sütre koymazsanız, köpek, kadın ve eşek o namazı keser." (Müslim, salat, 265) sözünü işiten Hz. Aişe annemizin "Siz, biz kadınları köpekler ve eşekler ile bir tuttunuz. Vallahi ben divan üzerinde uzanıp yattığımı bilirim. Rasulullah (sav) gelir de divanın ortasına doğru namaz kılardı. Ben O'nun karşısına gelmekten çekinir, (kalkmak istediğimde) divanın ayakları tarafından sıyrılıp çıkardım." sözünün de Müslim'de (Müslim, salat 271; Buhari, Sütre, 10, 14; Nesai, Kıble, VII/753, İ. Mace, salat, XL/ 956) geçtiği halde onu görmezlikten gelmiş, kitabına koymamıştır. Zaten aralarında Hz. Ali, Osman, Ebu Hanife, eş-Şafi, Malik, Servi gibi selef ve halef âlimlerinin çoğunluğunun bulunduğu görüşe göre, namaz kılanın önünden kadın, köpek eşek geçerse, kişinin namazı da bozulmaz. Zaten Ebu Davud'ta geçen, "Namaz kılan kişinin önünden geçen bir şeyin namazı bozmayacağına" dair hadisi de (Nevevi, Minhac, IV/217, Subki, el-Menhel, V/ 97) tabii ki Arsel görmemiştir! Ayrıca, "Kadın, eşek ve köpeğin namazı bozduğundan" bahseden hadisin tüm senedleri Humed b. Hilal b. Hubeyre'de kesişmektedir. Bu ravi için Yahya b. Said el-Kattan, 'İbn-i Şirîn'in onu beğenmediğini' aktarmaktadır. Zehebi'de zayıf ravileri zikrettiği 'Mizanu'l-İ'tidal' adlı eserde ona da yer vermiştir. Yine hadisin ravilerinden Abdullah b. Es-Samit el-Gıfari'yi Buhari hüccet/delil olarak kabul etmemektedir. Ebu Hatim'de de benzer yorumlar bulunmaktadır. (Mizanu'l-İ'tidal I/616, II/ 447, İ. Hacer, T. Tehzib, II/ 33, III/ 172) Urve b. Es-Zübeyr anlatıyor, "Hz. Aişe bize, 'namazı ne bozar?' diye sordu. 'Kadınla eşek dedik. Bunun üzerine Aişe, "Size göre kadın gerçekten pek kötü bir hayvandır. Muhakkak ki ben kendimin, Rasulüllah namaz kılarken bir cenaze gibi Onun önünde uzandığımı görmüşümdür." (Müslim salat, 269) İşin ilginç yönü, Müslim'deki 265. hadis ile İslam'a saldırmayı deneyen Arsel, 269. ve 271. hadislerle ithamlarının çürüdüğünü görmemiştir! Arsel aynı şeyleri Müslim, Nikah 9. ve 10. hadislerde de yapmıştır. Bu iki hadis kısaca, 'dışarıda beğenilen bir kadın görürseniz, eşinizle halvet yaparak, kötü yola düşmeyin' mesajı verirken, 9. hadiste "kadın şeytan gibi karşınıza çıkar" ifadesi olan rivayeti kitabına alan Arsel, bu ifadenin geçmediği hemen sonraki 10. hadisi görmezden gelmektedir. Arsel kendini "Aydın, Prof, Bilimsel" kabul etmektedir. İşin ilginç yönü, kadını şeytan suretine benzeten hadisin ravilerinin (yani hadisi rivayet eden, aktaran kişilerin) neredeyse tamamı hadis âlimlerince tenkit edilmesidir. İslam âlimlerince daha güvenilir kabul edilen diğer rivayeti görmezden gelen Arsel, Gazali'nin İhya'sından alıntılacağı bir hadise de 'ekleme yapmaktan' geri kalmamıştır. "Kadın dışarı çıktığı zaman şeytan onu takip eder." cümlesi ile Arsel, Efendimizden yaklaşık 1450 sene sonra 'hadis uydurmanın devam ettiğini' göstermesi açısından ilginç bir örnek teşkil etmektedir.

Şeriat ve Kadın

Arsel, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazdığı iddiasındadır ve hadisin tanımını da bu mantık çerçevesinde şöyle yapmaktadır: "Muhammed'in 'Kur'an olmayarak' söylediği sözler." (s. 9)

Arsel İslam'a saldırmak için muta nikahını bile savunmaktadır: "Muta nikahı kadının İslam öncesi Arap kadınının özgürlüğünün örneğidir, fakat Muhammed bu sistemi kadının özgürlüğüne yer veren bir sistemdir diyerek kaldırmıştır." (s. 27) Kadının vücudunu belli bir süre için istismar edip sonra kullanılmış bir mendil gibi atmak mıdır kadının özgürlüğü? Dikkat edilirse Arsel için özgürlük, kadının bedenine ulaşma ile sınırlıdır! "Kadınlara danışın aksini

yapın" (s. 1, 270, 409) mealindeki hadis zaten uydurmadır. (Aliyyul-Kari, E. Merfua, s. 257; Sehavi, M. Hasene, s. 225; Şevkani, F. Mecmua, s. 130) Bakara, 233. ayet zaten, anne baba aralarında istişare ederek yani danışarak bir sonuca varınca, Allah'ın bu sonucu kabul ettiğini bizlere bildirmektedir. Hz. Resul'de bir hadisinde: "Kızlarınızı ilgilendiren hususlarda anneleri ile istişare edin." buyurmuşlardır. (Suyuti, C. Sağır, I/4) (Bu konu ayrıca 'İslam'da Kadın Hakları' başlıklı yazımızda ele alınmıştır.) Hz. Resul Ümmü Seleme'ye danışmış, onun fikrini kabul etmiş, Hz. Ömer de Şifa binti Abdilllah'ın görüşüne göre hareket etmiştir. Yine Ömer başka bir konuda Kureyşli bir kadının itirazı üzerine onun görüşünü dinleyip kabul etmiştir. (İbni Kesir, Tefsiri'l-Kur'ani'l-Azım, I/467; Askalani, T. Tehzib, XII/428; Vakıdî, K. Meğazi, 613) İmam-ı Ebu İshak el-İsferayini de, kadınların rivayet ettikleri hükümler ve hadisler erkeklerin rivayet ettiklerine zıt düşerse, kadınlarınkini erkeklerinkine tercih etmiştir. Kerime bint Ahmed el-Merveziyye, Buhari'den hadis rivayet edenler arasındadır. Bu hanımın hadis mecmuası güvenilir nüshalardandır. İbn Hacer el-Askalani, 'Fethu'l-Bari'de ondan övgüyle bahseder. Ayrıca; Hz. Aişe'nin ilmi sahada gösterdiği başarı ancak akli yeterliliğine sahip bir kişinin gösterebileceği bir başarıdır. (Abdulhayy Kettani, et-Teratıbu'l-Idariyye, XI/432 433)

"Uğursuzluk üç şeydedir" (s. 9, 62, 105, 113) gibi uydurma hadisleri kitabına toplayıp, sanki Hz. Resul demiş gibi aktarmış, ayetleri kesip, genel konseptinden ayırıp, genel anlamından koparıp ve sonra da İslam'da kadın, miras vb (s. 12) konularla kitabına devam etmiştir. "Kadın nasıl geriye atılmışsa sizde onları geriye atın" sözünü hadis kabul eden yazara önce cevap verip asıl konuya geçelim: Ayni, 'el Bidaye' adlı eserinde, "Bu söz mevkuftur." demektedir. Yani bu söz peygamberimizin sözü değil, bir sahabeye ait olma ihtimali olan bir sözdür. Kemalettin İbn-i Hümam'da aynı görüştedir: 'Bu hadis değil, sahabelerden Mesud'un sözüdür' derken, İmam-ı Merginani'de 'bu sözün kaynağı yoktur' demektedir. "İslam öncesi Arap yaşamlarında kadını hor gören gelenekler hâkim olmamıştır. Ne İslam'ın özünde kadın hak ve özgürlükleri yatmaktadır ne Kur'an'da kadının insanlık haysiyetine saygı diye bir şey söz konusudur ve nihayet ne de Muhammed'in kadını yücelttiği iddialarında isabet vardır." (s. 23) diye yazan Arsel'e göre 'Kadının satılmasını engellenmesi, kız çocuklarını diri diri gömmenin yasaklanması, kadın vücudunun sömürülmesinin yasaklanması, ona mülkiyet, eğitim hakları vermesi önemsiz ayrıntıdır! İşin ilginç yanı Arsel'in, reklamlardaki kadın vücudunun istismarını, metres uygulamalarını, genelevlerde kadınların satılmasını eleştiren tek bir cümlesi yoktur! İslam'ın her kuralında eksiklik arama mantığı Arsel'i handikaplara sürüklemektedir: "Muhammed kız çocuklarını gömme yasaklamasının sebebi kadına değer vermesi değil, Müslüman sayısının azalmasına engel olmaktır." (s. 28) Yazara göre İslam'ın iyi yönleri kötü, kötü (!) yönleri ise zaten kötüdür!

Hz. Resulün, "Çarşıdan getirilen değişik yeni şeyleri çocuklar arasında taksim ederken önce kızlardan başlamalı çünkü onlar ruhen daha hassas ve incedir." (Yahya b. Yahya, Ş. İslam, s. 86), "Hanımlarınızla güzel geçinin" (Nisa, 19) "Sizden kimin kızı veya kız kardeşi bulunur, onlara iyi muamele eder, onların hakkını yerine getirme konusunda Allah'tan korkarsa, o cennetliktir." (Tirmizi, IV/320) ve kız çocuğu olmasını kötü görenleri azarlayan ayet (Nahl, 58-59) gibi birçok ayet ve hadise yazar hiç rastlamamıştır!

Türklerin kadınlara hak ve özgürlük verdiğini kanıtlamak için bir Müslüman olan Tuğrul Bey'i (s. 31) ve 4 eşi olan Muhammet Özbek Han'ı (s. 40) örnek vermesi de iddiaları ile tezatlık teşkil etmektedir. "Her toplum kadına verdiği değere oranla gelişir ya da ilkelleşir" (s. 40) diyen Arsel umarız 'birkaç senede Arap Müslümanların neden hem medeniyet hem kültürde ilerlediğini anlamıştır' diyelim ve devam edelim: "Şeriatla insanın kul niteliğinden ötürü ezildiğini (Bu konuda 'Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir' başlıklı yazımızı okuyabilirsiniz) ve bu ezikliğin acısını kendisinden aşağıda olan kadından çıkarma yoluna gidildiği" (s. 45) iddia eden Arsel, mesela dini bayramlarda tüm

insanları aynı duygu etrafında hiçbir zorlama olmadan birleştiren, oruç açma anında tüm şehri aynı duygularla birleştiren, cemaatte aynı safta patron ile işçiyi birleştiren vd. başka bir güce örnek verebilecek midir acaba? Efendimiz döneminde mescidi silip süpüren zenci bir kadın ölüp defnedilmişti. Hz. Resul onu sorar ve durumu öğrenince "Bana vefatını haber vermeli değil mi idiniz? Haydi bana kabrini gösteriniz!" buyurur. Kabri başına gelince namaz kılar. Gelelim yazarın bu olayı değerlendirmesine: "Bu Muhammed'in ırk ayrımı yapmadan kadınlara değer verdiğini değil, mescid gibi yerlerde hizmet görmeyi teşvik amacına dayanır." (s. 49) Tarih kitaplarında hadis diye geçen sözler İslam literatüründe delil, kaynak kabul edilmezken, bu tarih kitaplarında söylenen ve hadis kitaplarında yer almayan, Kur'an'a, İslam'ın ruhuna aykırı sözleri "hadis" diye okura yutturmaya çalışan (s. 62) Arsel, Ayrıca 'hikayeye göre' diye başlayıp, masal türü şeyleri aktardıktan sonra bir anda bu rivayetleri kesin imiş gibi İslam'a saldırmaya devam etmektedir. (s. 85) İslam'ın cinselliğe karşı olumsuz bir tutumu olduğunu ispat için Arsel bakalım nasıl bir örnek veriyor. Hz. Yusuf'un başından geçenleri anlatmadan direk Hz. Yusuf'un zinadan uzak olmak için söylediği sözü aktardıktan sonra Arsel bakın konuyu nereye bağlamaktadır: "Allah'ım! Bana zindan bunların benden istediğinden (zinadan) daha hayırlıdır." (s. 67) Yazar zina bile olsa, kadın kocasını aldatmak istiyorsa fırsatı kaçırmamalı mesajı mı vermek istemektedir acaba? Arsel'in 'orijinal' fikirlerinden biri de şudur: Müşrikler Hz. Resul'ü öldürmek için evini sarmayı planlayınca ne olmuş biliyor musunuz? "Şeytan Hz. Resul'e durumu haber vermiş!" İşte böyle gülünç mantık işletmiştir Arsel kitabı boyunca. (s. 82, 106, 137 152, 212, 355) Diğer orijinal iddiası da şudur: Muhammed kendisinden sonra halifeliğe damadı Ali'yi değil, Ebu Bekir'i uygun görmüştür. Onu aklen ve fikren Ali'ye üstün kabul etmiştir. (s. 165) Muhammed Ebu Bekir'i halife olarak vasiyet etmiştir. (s. 352) Halbuki Hz. Resul kimseyi vekil, halife tayin etmemiştir! Hz. Ebu Bekir "Seçimle" halife olmuştur. Hz. Resul seçse/vasiyet etse, seçime lüzum kalır mı idi? "Kadın olmasa idi hakkı ile Allah'a ibadet edilirdi." sözü de hadis değildir. İ. Şevkani, İbn-i Adıyy, İ. Suyuti, Acluni, İ. Cevzi, Mürre, Nesai, Ahmed b. Hanbel: "Hadisin aslı yok, merdut, reddedilir" derler. (Menavi, Merhu camius-sağır: V/343; Şevkani, el Favaid, 119; Suyuti, el-Leali, II/159; Acluni, Keşfu'l- Hafa, II/165; Cevzi, K. Mevzuat, II/255) Benzer anlamdaki "Kadın olmasa erkek cennete giderdi" sözü de yine uydurmadır. Şevkani ve Suyuti 'hadis metruk, yalan' derler. (Şevkani, Favaid, 119, el- Leali, II/159) Yazarın dini altyapısını göstermesi için bir cümlesini aktaralım: "Muhammed'e peygamber olarak tapanlar." (s. 80) İslam'a göre Allah dışında başka bir varlığa (peygamberler dâhil) tapanlar müşriktir ve kafirden de daha aşağı derecededir. Zaten günümüze dek (Hz. Ali için bile tanrı diyen çıkmıştır ama) Efendimize tapan hiçbir Müslüman çıkmamıştır, çünkü peygamberimiz bunun tüm önlemlerini almıştır!

"Kadına okuma yazma öğretmeyin" (s. 269, 417) mealindeki söz için ' uydurma' olduğunda görüş birliği vardır. (Albanı, M. Müslime, 13; Zehebi, T. Mustedrek: II/396; İ. Kayyım el-Cevziyye, K. Mevzuat, II/268; Darekutni, Heysemi, M. Zevaid: IV/93; Acluni, K. Hafa: II/316) Muhaddisler ravilerin isim isim kezzab/çok yalancı olduklarını belirlemişlerdir. Dikkat edilirse uzmanlarınca yalan olduğu birçok eserde açıkca ifade edilen uydurma hadisleri bir araya toplayıp İslam'a saldırı gayreti içine giren Arsel bu rivayetlerin uydurma olduğunu bilmiyorsa cahildir, bilip aktarıyorsa müfteri ve önyargılı bir karakter çizer ki, her ikisi durumda kitabındaki fikirlerin ilmi seviyesini ortaya çıkarmaktadır. Kısaca yukarıdaki rivayetler gibi bu sözler de hadis değildir, İslam'ı, Müslümanları asla bağlamaz! Şifa binti Abdullah adında hanım sahabeye efendimiz: "Hafsa'ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi, nemle hastalığının çaresini de öğretsene." buyurmuştur. (Ebu Davud: IV/11) Bu hadisten hareketle; İ. Teymiyye (Şevkani, N. Evtar, VIII/213), Hattabi (M. Sunne, IV/227), Sehanfüri el Hindi (B. Mechud, XVI/217), İ. Cevzi (Zadulmead, III/146), Azimabadi (A. Mabud, X/374) gibi âlimler, değil yasaklamayı, kadınların okuma yazmalarının İslam'a uygun olduğunu ifade etmiş ve teşvik etmişlerdir. Tarihte Hz. Aişe, Ümmü Uleyye, Kerime b. Ahmedil Mervezi, Ümmü Varaka binti Nevfel, Hz. Zeynep, Fatma binti Kays, Hafsa binti Şirin, Fatıma El-Fihri, Meryem el-Usturlabi,

Sutayta el-Mahamali, Fatıma el-Mecritiye gibi kendilerinden ilim öğrenilen birçok kadın âlimler de bilinmektedir. 1990'lı yıllarda ülkemizde tesettürlü hanımların okuması yasaklanınca bu hanımların okuyabilmek için dünyanın dört bir tarafında dağılmaları da, bu sözü yalanlamaktadır zaten. Onları okumaktan men edenlerin de Arsel zihniyetinde insan olmaları olayı iyice ironikleştirmektedir! Bu konuda 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?' adlı yazımıza bakılabilir.

Arsel, "Cinsi münasebetten sonra yıkanmak erkeğe emredilmiştir. Çünkü erkeğin tenasül uzvu bile kadınınkine nazaran daha temiz, kutsal, şerden korunmalıdır" (s. 101) derken insanın yazara sorası gelmektedir: 'Kadınlar gusül almıyor mu acaba?' Arsel, "Kadınla sevişmese bile erkek sadece sarılsa bile yıkanmalıdır, çünkü kadın pistir, şerden ibarettir, ona dokunan yıkanmalıdır." (s. 102) diye de devam eder hayali senaryosuna. Halbuki sadece sarılmakla gusül gerekmez. Tanrı vahiy indirmekle görevlendirdiği melekleri dahi kadınlardan değil, erkeklerden seçmiştir." (s. 413) der ki, tüm meleklerin cinsiyetsiz olduğunu Kur'an ve İslam âlimleri defalarca vurgularken, Cebrail'in erkek olduğunu da 1450 sene sonra ilk fark eden Arsel olmuştur demek ki!

"Kur'an'da tanrı özellikle erkeklere hitap eder" (s. 123, 210) iddiasında da bulunur Arsel. Bilindiği gibi romantik bir dil olduğu iddia edilen Fransızcada bile kadın erkek karışık bir grup içinde erkek olduğu zaman o gruba hitap erkek (maskülen) sigası ile yapılır. Aynı şekilde Arapçada da eğer erkek ve kadınlardan oluşan topluma hitap edilirken yine erkek (müzekker) sigası kullanılır. Aynı durum İngilizce için de söylenebilir. İngilizce 'man' hem erkek hem insan anlamındadır. Ama 'woman' kelimesi sadece kadın anlamına gelir. Bu bir gramer kuralıdır ve dil kurallarının din ile alakası yoktur, bu kural İslam öncesi dile yerleşmiş bir kaidedir. Amerika'lı akademisyen fizikçi Fritjof Capra bir eserinde kadın ve erkekleri temsil için 'his' kelimesini kullanmıştır: "eril zamir olan 'his' hem erkekleri hem kadınları kapsayacak şekilde kitapta kullanılmıştır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 98) Yine ateist yazar Bertrand Russell tarafından yazılan 'Has Man a Future?' adlı eser neden Türkçeye 'İnsanlığın geleceği var mı?' diye tercüme edilmiştir? Arsel'e göre Russell sadece erkeklerin mi geleceği olmadığını ima etmektedir?! İbni Hazm da, 'Hz. Resul tüm erkek ve kadınlara gönderildi. Allah ve Resul'un hitabı dolayısı ile hem erkek hem kadınlara yöneliktir. Bu hitapları açık bir nas olmadan erkeklere tashih edip kadınları dışarıda bırakmak caiz değildir" demektedir.' (El İhkam, III/81) "Kur'an'da hitap genel itibarıyla eril (maskülen/müzekker) kalıpla kullanılır. Ateistlerin mantığıyla, inkarcı zalim kadınların cehenneme girmeyeceği bile söylenebilir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 40) "Firavun'un eşine cennette köşk verilecektir. Hz. Nuh'un, Hz. Lut'un eşleri gibi olanların ise cehenneme atılacakları belirtilmektedir. Kur'an'da kişinin değeri, cinsiyetine göre değil, inancına ve yaptığı güzel işlere göredir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 51) "Erkek olsun kadın olsun, kim bir mümin olarak güzel, faydalı ve dürüstçe işler yaparsa kesinlikle ona çok hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl, 97) Görüldüğü gibi Arsel'in iddiaları ile İslam hiçbir şekilde örtüşmemektedir!

Eserin 152. sayfasında Arsel kız çocuklarına iyi davranma ile ilgili hadisleri verir ve sonra da kendine layık bir bakış açısı ile şu yorumları yapar: "Bu sözlerin altında çıkar vardır, kız çocuklarına iyi davranan sonuçta ondan yararlanır." (s. 152, 155) Arsel devam eder: "Cennet annelerin ayağı altındadır sözleri ile yaptırtmak istediği şey, kadınların kocalarına iyi bakmalarını ve bol çocuk yapmalarını sağlamaktır." (s. 259) Halbuki Anne kelimesi çocukla irtibatlıdır, koca kelimesi ile irtibatlı olan eş, hanım kelimeleridir. Yazarın asıl söylemek istediği anlamında hadis söylense idi "Cennet eş, hanım, -T. Dursun'un kullandığı ifade ile- 'karılarınızın'- ayağı altındadır" denmesi gerekmez mi idi?

Yine yazar boşanma aşamasında kadın erkek her iki tarafı uzlaşmaya çağıran ayeti de, "Bu yol talakı insaf sınırlarına sokar görünmüş ise de aslında bunu bir uyutma ve kadını bu haksızlığa razı etme siyaseti olarak yapmıştır." (s. 387) diye yorum yaparak, artık onun bilinen alıştığımız bakış açısını yinelemektedir!

"Ne hazindir ki, her vesile ile ve her ihtiyacı için tanrıdan vahiyler getirten Muhammed, anası ya da babası lehine ve onları şerefliendirmek maksadıyla böyle bir yola gitmeyi düşünmemiştir." (s. 457) demektedir Arsel. Aslında Arsel bu sözleri ile, 'Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazmadığını' da itiraf etmiş olmakta değil midir?! Başka yerlerde de ateistler, "Muhammed anne babasına torpil geçiyor" şeklinde uydurma rivayetlerden hareketle Hz. Resulün onları cennetlik ilan ettiğini ileri sürüp Efendimizi eleştirmektedirler. O uydurma rivayetler gerçek olsa o ateistler saldırmakta, doğru olmasa Arsel saldırmaktadır. Önyargı, sübjektivizm ve taassup kokan yukarıdaki alıntılar pozitivist, rasyonalist, empirist ve realist olduğunu iddia eden bir akademisyenin yazdığı kitaptan aktarılmıştır. Görüldüğü gibi bir insanın akademisyen olması onun önyargılı, tutucu ve cahil cesaretine sahip olmasına engel olmamaktadır!

Aynı yazarın 'Müslümanlık Sınavı' ve 'Kur'an'ın eleştirisi' adlı bilgiçlik tasladığı ama yine cehalet kokan diğer kitaplarının değerlendirilmesini aşağıda sunuyoruz. İtaliy yazılar Arsel'e ait ifadelerdir.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 1

Yazar diğer eserlerinde olduğu gibi yine uydurma hadislerden hareketle, birbiri ile bağlantısı olmayan konuları ardı ardına ekleyerek okuyucuyu yanıltmaya, önceden hedeflediği sonuçlara uygun yorum ve değerlendirmeleri eserine toplamaya çalışmıştır.

"islam dini büyü ve sihre inanmaya ya da üfürükçülük gibi şeylere (ve üfürükçülüğün tükürüklü ya da tükürüksüz uygulamasına) izin verir mi?"

Bırakınız Hz. Muhammed'in tükürüğünü, artık bilim, idrarın iyileştirme özelliklerini kabullenmiş durumdadır. Bu konuda 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımıza bakılabilir. Tükürükle ilgili hadisin bilimsel değerlendirilmesi için de, 'Turan Dursun'a cevaplar' adlı yazımızdan ulaşılabilir.

Parapsikoloji ilminin 100 senedir Rusya'da, 50 senedir Avrupa'daki üniversitelerde kürsüleri kurulmuşken, ülkemizde bu bilim dalı için "Bu bilim dışı!" türü önyargılı ve bilimi materyalist dünya görüşüne hapseden bir yaklaşıma tarzına sahip kişiler, telepati, durugörü, psikokinezi gibi paranormal olayları bilimsel temelde inceleyen bu bilim dalına hâlâ küçümser gözle yaklaşmamaktadır! Ama bu materyalist aydınlanma dönemi zihniyetinin çoktan Batı'da bile sorgulanır hale geldiğinden de bu kesim ne yazık ki habersiz gözükmemektedir! Sihir de cin de vardır, bu konu için 'Cinlerin varlığı' adlı yazımıza bakılabilir. Üfürükçülük adı verilen şey ise, vücuttaki pozitif enerjinin yoğunlaştırılarak karşıya transferidir ve bu konu artık bioenerji ile alakalı bir bilimsel konudur. Materyalist bakış açısına sahip ateistlerin parapsikoloji, kuantum fiziği, izafiyet teorisi, biyoenerji, alternatif tıp, anti-psikiyatri, post-modernizmden habersiz olarak hâlâ bilim adına kendilerini tek yetkili görmeleri de ayrı bir handicap oluşturmaktadır.

Muhammed, her ne kadar batıl inançlara karşıymış gibi görünmüş ve örneğin Kur'an'a: "Hak geldi, batılsa yıkılıp gitti. Kuşkusuz batıl yıkılıp giden türdendir." (İsra suresi, ayet 81) ya da:

"Tanrı batılı yok eder ve hak olanı sözleriyle yerleştirir." (Şura suresi, ayet 24; Sebe' suresi, ayet 49; Enbiya suresi, ayet 18, Kehf suresi, ayet 56 vb.) şeklinde ayetler koymuşsa da, her hususta olduğu gibi bu hususta da söylediklerinin tersi olan şeyleri yapmaktan geri kalmamıştır.

Bir kere bu ayetlerdeki batıldan kasıt, İslam dışı düşünce sistemleridir. Batıl inanç ise İslam'da zaten yasaktır. (DİA, XVIII/382-384) Ayrıca Hz Muhammed Kur'an'a bir şey koyamaz veya çıkaramaz! (Hakka, 44-47)

Kâbe'deki 'kara taş' ı (hacer-i esved) öpüp okşaması ve bu taşı ilah niteliğinde kılmasından ve müslümanlar için tapınak yapmasından ya da mina dağı'nı sağ tarafına alarak 'cemre' mahallinde yedi çakıl taşı atmak suretiyle şeytanları kaçırtmaya çalışmasından tutunuz da hastalıkları tükürüklü ve tükürüksüz üfürük usulleriyle tedavi yolunu seçmesi ve başkalarına da bu şekilde yapma iznini vermesi, Muhammed'in batıla olan bağlılığının nice örneklerinden bazılarıdır.

Şeytan taşlama sadece bir simgedir, orada şeytan yoktur. "Ey şeytan birinci taş ile artık hactan dönünce yalan konuşmayacağım. İkinci taş ile artık gıybet yapmayacağım..." niyetleri ile temsili olarak şeytan taşlanır ve amaç hac sonrası için bir ön hazırlık niyet göstergesidir! Haceru'l-Esved ise, Hz. Ömer'in de "Biliyorum ki sen bir taşsın, ne bir faydan ne de zararın vardır." (Buhari, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizi, Hacc 37; Ebu Davud, Menasik) dediği gibi sadece bir taştır ve tarihte hiçbir Müslüman Hz. Ömer'i bu sözünden dolayı eleştirmemiştir. İmam Nevevi'nin de belirttiği gibi Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır. Hz. Ömer Hacer-i Esved'i öperse, cahillerin bu işin eski hal üzere devam ettiği zannına kapılmalarından korkmuş ve cahiliye döneminde Araplar, putların, insanı Allah'a yaklaştırdığına inanırlarken Hz. Ömer, bu itikada muhalif hareket etmek gerektiğine, ibadetin ancak, faydası ve zararı olmayan şeyleri yaratan Allah'a yapılacağına tembihte bulunmuştur." (Nevevi, Şerhu Sahihi Müslim, VII/16-17; Kamil Miras, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Bu konu ayrıca 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda, 'Müslümanlar Haceru'l-Esved'e taparlar, Kâbe'ye secde edip şirke mi düşerler?' başlığı altında ele alınmıştır.

soru: "Oruçlu bir kimsenin, ölü insan vücudu, hayvan ya da uyumakta olan bir kadınla (onu uyandırmadan) cinsi münasebette bulunması konusunda İslam ne gibi buyruklar getirmiştir?" eğer bu soruyu yadırgar ve: 'bu nasıl iştir? hiç böyle bir din hükmü olabilir mi? İslamda böyle bir şey yoktur' şeklinde yanıt verecek olursanız, Müslümanlık sınavından sıfır alır, kafirler arasında yerinizi bulursunuz! Yok eğer: 'evet bunları Muhammed'in buyrukları olarak benimsiyorum, çünkü başta diyanet işleri başkanlığı'nın yayınları olmak üzere tüm İslam kaynaklarında bunun böyle olduğu bildirilmekte' dersiniz, siz tam bir Müslüman sayılırsınız. Çünkü gerçekten de diyanet işleri başkanlığı'nın ve din adamlarımızın, Muhammed' in buyrukları olarak insanlarımızı bellettiği din verilerine göre oruçlu kişi, hayvanla ya da ölü insan vücuduyla cinsel ilişkide bulunacak olursa, orucu bozulmuş sayılır; bu gibi hallerde kişinin 'kaza orucu' tutması gerekmektedir.

"Kafirler arasında yer almak" için 'imanın temel ilkelerinden birini' reddetmek gerekir. Yukarıdaki görüş ise bir fetva yani insan kaynaklı bir yorumdur. İslam'da birçok farklı mezhep vardır ve bu mezhepler farklı yorum, fetvaları nedeni ile birbirini kafir ilan etmezler! Gelelim konu olan fetvaya! Mesela ceza hukukunda adam öldürmenin cezasının olması, o hukuk sistemini savunanların bu fiili onayladığı anlamına gelebilir mi? Hukukta ve İslam fıkhiinde da -özellikle Hanefi mezhebinde- 'sadece olan olaylara değil, olabilecek olaylara da fetvalar' verilmiştir. Böyle bir 'yanlış' bir gün bir yapan çıkarsa, 'cezası şudur' diye önceden kişisel

görüŖ ifade edilmiŖtir! Fıkıh hayatın kendisidir, olanlara, yapılanlara ve olabileceklere karŖı gerekenleri ifade eder. İŖin ironik yönü, kendisi de bir hukukçu olan Arsel'in bu konulara yabancı olmaması gerektiğidir. Hukukta ictihad kavramını ya bilmeden ya bildiğ i halde gizleyerek konuya bu açıdan yaklaŖmak da sadece taassup ile açıklanabilecek bir özelliktir!

Size deseler: "Yemek yediğ in ç anağ in ya da su iç tiğ in bardağ in iç ine sinek dü Ŗtüğ ü zaman sineğ in her tarafını batır, sonra çıkar at ve yemeğ ine ya da iç mene devam et. Ç ünkü sineğ in iki kanadının birinde hastalık, diğ erinde de Ŗifa vardır. Sinek idrak ve ilahi ilham sahibi olduğ u iç in, ö nce zehirli olan kanadını sokar, deva olan kanadını dı Ŗarıda bırakır. Eğ er sineğ in, dı Ŗarıda kalan ' Ŗifa ' kanadını yemeğ in (ya da iç eceğ in) iç ine batıracak olursan, Ŗifa hastalığ ı gidermiŖ olur."

Arsel'in, kendince alay ettiğ i bu durum bilimsel olarak kanıtlanmıŖtır! Ayrıca, çöl gibi ortamlarda su baŖta olmak üzere gıda maddeleri her istenildiğ i anda bulunamayabilir, o nedenle de çok değ erlidir. Hadis-i Ŗerif 'zorunlu hallerde' neler yapılabileceğ ini bize aktarmaktadır. Ama çöl dı Ŗında, zorunluluk yoksa temizlik dini olan İslam, gerekeni yapmamıza izin verir. Zaten bu fiilin dinen farz olduğ unu da hiçbir âlim ileri sürölmemiŖtir! I. Dünya SavaŖında kimyasal gaz saldırılarında askerler idrarlı bez ile ağızlarını sararak kendilerini korurlardı, hatta II. Dünya savaŖı sırasında ö lkemizde sivil halka bile bu bilgi aynen ö ğ retilmiŖti. Ama bu, her zaman idrarlı bezle dolaŖmayı veya alternatif durumlar varken bu metodu kullanmayı zorunlu kılmaz. İ Ŗte hadisten de ç ıkarılacak hüküm de budur!

Efendimizin hadisi Ŗu Ŗekildedir: "Sizden birinizin kabına sinek düş ecek olursa, onu iyice batırsın. Zira onun bir kanadında hastalık, diğ erinde Ŗifa vardır. O, iç erisinde hastalık olan kanadıyla korunur." (Ebu Davud, Et'ime 49, Buhari, Tıbb 58, Bed'ü'l-Halk 14; İbnu Mace, Tıb 31, Nesai, Fera' 11) İbnu'l-Cevzi der ki: "Bu kimsenin söylediğ inde bir gariplik yok. Zira arı, baŖ kısmıyla bal toplar, aŖağ ı kısmıyla da zehir alır. Zehiri öldüren yılanın eti, zehrin tedavisinde kullanılan ilaca katılmaktadır." (İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Ŗerhi, XI/135-137) İ Ŗte iman sahibi bir İslam âliminin yaklaŖımı ve ateist akademisyenin yukarıdaki bakıŖ açısı. Ŗimdi de gelelim konunun bilimsel boyutuna. "Ç ağ ın antibiyotikleri kurtçuklardan geliŖtirilebilir. Bilim adamları, yeŖil sinek larvalarının salgılarından elde edilen yeni bir antibiyotik türü keŖfetti." (Hürriyet, 06.08.2008; Yeni Ŗafak, 07.08.2008) "Sineklerden antibiyotik elde ettiler. Ç ığ ır açacak ilk adım Sydney'deki Macquarie Üniversitesi'nden Prof. Andy Beattie ö nderliğindeki ekip çok ilginç bir araŖtırmaya imza attı. Sinekler, böcekler ve her türlü haŖerenin ç ürüy en et ve gü bre dâhil her pisliğ e karŖı dayanıklı olduğ unu dikkate alan bilim adamları, "Bu yaratıkların enfeksiyonlara karŖı sü per direnci olması gerekli, aksi halde sağ kalamazlardı. Onlardan antibiyotik yapma deneyimlerimiz Ŗimdilik baŖarılı sonuçlar verdi" dediler." (Hürriyet, 1.10.2002) Sinek kanadındaki mikrop öldürücü özellik keŖfedildi. Makale, Acta Biomaterialia adlı bilim dünyasında itibarı yüksek bir dergide yayınlanıyor. 1 Eylül 2017'de basılan makalede bazı sineklerin ve uç an böceklerin kanatlarındaki kimyasal yapılar incelenmiŖ ve çok ilginç bulgular elde edilmiŖ. Bazı sineklerin kanatlarının yapısı incelendiğ inde bilim adamları çok etkili bir bakteri (mikrop) öldürücü bir yapıyla karŖılaŖmıŖlar. Palmitik ve stearik asitlerin kristalize olmuŖ bir türevinden oluŖmuŖ kaplama taşıyan sinek kanatlarının, tıp dünyasının tedavi etmekte zorlandığ ı Pseudomonas aeruginosa ve Staphylococcus aureus gibi çok tehlikeli mikropları bile öldürebilecek bir nitelikte olduğ u görölmüŖ. Ü stelik bunu yaparken sineğ in kendisine veya çevreye zarar veren herhangi bir yan etkiye yol açmadan bu etki gerç ekleşmekte. Halbuki bilindiğ i gibi, antibiyotiklerin çok ciddi yan etkileri görülebiliyor. Bu iki yağ asidinin çok özel Ŗekilde tasarlanmış mikro kristal yapısı bu çok etkili antimikrobik özelliğ i sağ lamakta. Yazıda bu yapının ayrıntısı üzerine uzun değ erlendirilmeler yapılıyor. (Elena P.Ivanova et al. Bactericidal activity of self-assembled palmitic and stearic fatty acid crystals on highly ordered pyrolytic graphite. Acta Biomaterialia. Volume 59 react-text: 70 , /react-text react-text: 71 1 September 2017 /react-text react-text: 72, Pages 148-157; Prof Dr Volkan Tuzcu, Zafer, Eylül 2017 489. sayı)

Sinekten antibiyotik elde etme çalışmaları geçtiğimiz yüzyılda başlamış ve bu sayede 1930 ve 1947’de İngiliz ve İsveç ilim adamları “cafasin” ve “klotininizin” adlı antibiyotikleri keşfetmişlerdir. Günümüzde artık sinek vücudunun tamamen anti bakteriyel etkiye sahip güçlü antibiyotikler ile kaplı olduğu da bilinmektedir.

Özellikle yukarıda ekran görüntülerini verdiğimiz araştırmaların ikincisinin başlığı hadıs ile tıpatıp aynıdır. ‘Antibiotic on the the left wing of the the house fly can kill its own bacteria’: Ev sineğinin sol kanadında bulunan antibiyotik kendi bakterisini yok edebilmektedir!

Macquarie Üniversitesinden biyoloji bilimleri bölümünde bir grup araştırmacı, sineklerin çürük et, meyve ve gübre dâhil olmak üzere her türlü pislığe karşı dayanıklı olduğu teorisinden yola çıkarak sineklerin sahip oldukları bu antibakteriyel özellikleri farklı gelişim evrelerinde ortaya çıkarmak üzere çalışmalar yaptılar. Grubunun yeni keşfini Melbourne Mikrobiyoloji Konferansında tanıtan Ms Jonanne Clarke, "Çalışmalarının, yeni antibiyotiklerin bulunması için yapılan küresel araştırmaların ufak bir parçası olduğunu fakat ‘kimsenin daha önce bakmayı akıllarına getirmedikleri bir yere’ odaklandıklarını" söylüyor. Ms Clarke, mide içersinde de meydana gelen antibakteriyel özelliklerin sinek bedeni üzerinde mevcut olduğunu söylüyor ve her iki yerde de bu aktiviteleri görebileceğimizi belirtiyor ve "Sinek bedeni üstüne yoğunlaşmamızın sebebi daha kolay ayrışılabilir yapıda olmasıdır." diye ekliyor. Biophysical Journal’da, 19 Şubat 2013’te yayınlanan, Avustralyalı ve İspanyalı 14 bilim adamının deneyleriyle kaleme aldıkları ‘Biophysical Model of Bacterial Cell Interactions with Nanopatterned Cicada Wing Surfaces’ adlı makalede, sinek kanatlarının yüzeyindeki nanopatternlarının, temas halinde bakterileri yalnızca fiziksel yüzey yapısına bağlı olarak öldürdüğü kanıtlanmıştır. Makale, Clanger cicada (*Psaltoda claripennis*) kanadı nanopatternlarını antibakteriyel nanomalzemelerin tasarımına dâhil etmenin faydalarından bahsederek, nanoteknolojinin sinek kanadını model alması önerisini sunmaktadır. ‘Sinek kanatlarının, bakteri kirliliği ve enfeksiyonlara karşı artan dirence sahip’ yeni işlevsel yüzeylerin geliştirilmesi için ‘model niteliğinde’ olduğunu belirtilmiştir. Kanada’daki McGill Üniversitesi’nden kimya mühendisi Anne-Marie Kietzig sinek kanadı nanopatternları modeline dayanarak üretilcek materyallerin, otobüs korkulukları gibi yaygın olarak hastalığı barındıran halka açık yüzeylere uygulanabileceğini öne sürüyor. Bu, (sinek kanadı nanopattern modelleri) pasif bir bakteri öldürme yüzeyi sağlayacak.’ diye ekliyor ve ‘çevreye zararlı deterjanlar gibi aktif maddeler gerektirmediğini’ belirtiyor. (International Weekly Journal of Science, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3576530) Antibiyotik ve deterjan zararlıdır ama evrimsel süreçte tesadüfen oluşan sinekten üretilen zararsızdır! Tek başına bu gerçek bile birçok mesaj vermekte değil midir?

Auburn Üniversitesi Alabama Tarımsal Deney İstasyonu araştırma entomologları Ed ve Mary Cupp, karasineklerin (*Musca domestica*) ağız sıvısında bulunan protein kesilerinin yaraları iyileştirici etkisini tesbit ettiler. Ayrıca araştırmalarına göre, protein cilt ülserleri ve diyabetik

ayak lezyonları gibi kronik yaraların iyileştirilmesi için benzer bir şekilde çalışacak. AU Veteriner Hekim Koleji'ndeki küçük hayvan cerrahisi profesörü olan Mary Cupp ve Steven Swaim, antibiyotikleri ve protein iyileştirmeyi birleştiren çözümlerle tedavi edilen cerrahi insizyonların (kesik, yarık) tek başına antibiyotiklerle tedavi edilen insizyonlara göre daha hızlı ve daha güçlü olduğunu belirleyen bir araştırma yaptı. Auburn'un Teknoloji Transfer Ofisi (OTT), teknolojiyi mevcut şirketlere ve bu teknolojinin çevresinde bir girişimde bulunmayı düşünen girişimcilere pazarlamaktadır. (Today in Viddya, Cilt 7, Sayı 23, Yayınlanma: 23 Ocak 2005, Editör: Susan K. Boyer)

FEBS Letters'ta 22 Eylül 1997'de Cilt 415, Sayı 1'de 64-66 sayfalar arası yayınlanan 'Chemotherapeutic activity of synthetic antimicrobial peptides, correlation between chemotherapeutic activity and neutrophil-activating activity' isimli makalede bilim insanları, '34 amino asit tortusundan oluşan Sarcophaga peregrina'nın (et sineği) güçlü bir antibakteriyel proteini olan sapecin B'nin aktif çekirdeğini saptadıklarını, bu çekirdeğin, sapecin B'de bir α -sarmal oluşturan 11 amino asit kalıntısı, artıklarının 7-17'den oluştuğunu, bu peptidi daha da modifiye ettiklerini ve hem antibakteriyel hem de antifungal (mantar öldürücü) aktivite sergileyen birkaç antimikrobiyal peptid sentezlediklerini; genellikle, X ve X'in bir hidrofobik kalıntı olduğu her iki uçta ve XXXXX'teki [K veya R] X [K veya R] motiflerine sahip olan undcapeptitlerin potansiyel olarak bakteri ve mantarların öldürülmesinde aktif olduklarını, bakterinin ATP'yi sentezleme ve amino asitler taşıma kabiliyetini de kaybettiğinin bulunduğunu' belirtmişlerdir.

Yukarıda da kısaca değindiğimiz, Avustralya Sidney'deki Macquarie Araştırma Üniversitesi Division of Environmental & Life Sciences, Department of Biological Sciences'ta çalışmalar yapan J. Clarke ve ekibi, 2003'te yayınladığı 'Hypothesis driven drug discovery: antimicrobials in flies' isimli makalesi ve diğer çalışmalarını sunduğu Australian Society for Microbiology Konferansında üç türün de yüzeylerinin antibakteriyel özellik gösterdiğini kanıtlamışlardır. Ev sineği-karasinek (*Musca domestica*), koyun sineği (*Lucilia cuprina*), meyve sineği (*Drosophila melanogaster*) yüzeylerindeki antibakteriyel aktivitenin daha etkili terapötik ömrünün olduğu belirtilmiştir.

Bu konuda bir makale yayınlayan Dr. Samahı, mikrobiyologların sineğin midesinin içinde parazit olarak yaşayan uzun hücrelerinin bulunduğunu keşfettiklerini bildiriyor. Bu mantarsı hücreler, kendi üreme döngülerinin bir bölümü olarak, sineğin solunum kanallarına doğru çıkıntı yaparlar. Sinek, sıvının içine tamamen batırılırsa, osmotik basınçta meydana gelen değişiklik hücrelerin çatlamasına yol açmaktadır. Bu hücrelerin muhtevası ise, sineğin vücudunda taşıdığı patojenlere karşı olan bir antidottur; yani zehire karşı panzehirdir. Yemeğe bulaşan sinekten çıkan zararlı mikropları, sinek batırılınca çatlayarak ortaya çıkan antidot tesirsiz hale getirmektedir. (Dr. Mustafa Reyhanlı, Gerçeğe Doğru Dergisi, Cit, 5) Bu konuda araştırma yapan Dr. İzzeddin Cevvale de şu tespitlerini dile getirmiştir: Eskiden beri bilinen bir gerçek vardır ki, zararlı hayvanların zehirinde hem fayda hem de zarar vardır. Yani bunlardan hem zehir ve hem de panzehir bulunmaktadır. Karasineğin iki kanadından birinde zehir diğerinde ise panzehirin bulunması, yüce Rabbimizin yaratmış olduğu varlıklar içinde insana hayret verecek şeylerdendir. İşte bal arısı, bir taraftan insanlara faydalı olan balı yaparken diğer taraftan iğnesinde taşıdığı zehirli maddeye bak! Balıyla faydalı olurken, zehiriyle de öldürücü olabiliyor. Nitekim akrep de iğnesiyle zehir saçarken, vücudu (eti) ile de panzehir veriyor, zehrini nötr hale getiriyor. Tıpta, yılanın kuyruğundan ve zehirli haşerelerden serum elde edilir. Elde olunan bu serumla akrebin veya yılanın soktuğu kimseler tedavi edilir. Hatta daha da ötesi, kanser acılarının dinmesi için yine bu hayvanlardan elde edilen serumlardan yararlanılır. Yine günümüz tıbbı, insana tiksinti verici özellikte olan maddelerden hayat verici ilaçlar elde etmektedir. Mesela penisilin küften elde edildiği gibi, streptomisin ise kabir toprağından elde

edilmektedir. Bilindiği gibi Bakteri İlmi'nde her bir mikrop için onu öldüren bir panzehir vardır. Mikrop bir canlının vücuduna girdiği zaman, vücut bu mikroba karşı harekete geçer, böylece vücuda giren mikroba karşı onları yok edici karşı bir antikorla ortadan kaldırır. Özetle vücutta oluşan antikor ve antitoksin, mikrobu yok eder. Nitekim bu kural karasinek için de aynen geçerlidir. Karasineğin vücudunda da birbirine karşı savaş veren iki tür zehirin bulunması gayet normaldir. Böylece karasineğin taşıdığı hastalık yapıcı mikroplar, sineğin yemeğe veya suya düşmesiyle bulaşacağından onun diğer kanadında da bu zehiri önleyecek panzehir vardır. O halde bizim yapacağımız bir şey var, böyle bir durumda hastalığa yakalanmamak ve zehiri önlemek için Peygamber Aleyhisselam'ın tavsiyesine uymak sağlığınız için gayet faydalıdır. Hastalığı yapan, mikropların kendisi değil, onların salgıladıkları toksinlerdir. Vücut bu toksinlere karşı antitoksin meydana getirmek suretiyle kendisini korur. Acaba sineğin vücudunda bu toksinlere karşı antitoksin meydana gelmez mi? Mahmud Kemal ve M. Abdülmümin Hüseyin adında Mısırlı iki tabip; karasinek hadisindeki durumu tesbit etmek için yaptıkları araştırmalarında diyorlar ki: 1871 yılında Alman Prof. Brifeild, Almanya halkı karasineğin, İmposamosouy adını verdiği Mantar cinsinden bir tufeyliye/asalağa müptela olduğunu keşfetti. Bu tufeyli devamlı olarak sineğin vücudunda yaşayıp geçinmektedir. Profesör yaptığı incelemede bu tufeylinin lintomophteraly adında bağlı yahut birleşik yosun mantarları Sygmomysis denilen bir yosun mantarı türüne mensup olduğunu gördü. Bu parazit su yosunu mantarı denen 'phycomclspirstiti'nin ikinci çeşidindendir. Bu asalak hayatını, sineğin vücudunda mevcut, içinde özel bir salgı olan yuvarlak hücreler şeklindeki yağ tabakasında geçirir. Sonra bu yuvarlak hücreler uzar, meydana gelen açıklıklardan yahut sineğin karın halkaları mafsallarından dışarıya çıkar ve sineğin vücudunun dışına çıkmış olur. Bu çıkış devri, bu mantarın üreme devresidir. Bu devrede mantarın tohumları hücrenin içinde toplanır. Hücrenin iç basıncı artar, nihayet bu basınç o dereceye ulaşır ki, hücre cidarları buna tahammül edemeyerek patlar ve içindeki tohumlar itme kuvvetiyle hücrenin 2 cm. dışına fırlar. Öte yandan modern çağın bilim adamlarının buluşları da, Alman bilgini Brifeild'in teorisini desteklemektedir. 1945 yılında mantar bilgisinde en büyük üstad olan Prof. Langiron, devamlı olarak sineğin karnında yuvarlak hücreler şeklinde yaşayan bir mantarda "enzim" denilen karışma gücü yüksek bir salgı bulunduğunu açıkladı. 1947-1950 Yılları arasındaki iki Alman bilgini Arnstaine, Cook ve İsviçreli bilgin Rolius araştırmalarında, "Javaein" dedikleri bir madde buldular. Bu maddeyi sinekte yaşayan Mantar türünden elde ettiler. Bu maddenin hayatiyete zıt olduğunu, tifo ve dizanteri gibi birçok mikropları öldürdüğünü tespit ettiler. 1948 Yılında İngiliz bilim adamlarından Briyan Courtes; Heming; Geferies ve Mackjohan araştırmalarında "Cotin-sine" dedikleri hayatiyete zıt bir madde buldular. Bunu yine sinekte yaşayan aynı tür mantardan elde etmişlerdi. Tifo, dizanteri vs. gibi mikroplara karşı tesirli idi. 1949 Yılında iki Alman bilgini Omcyve Farmer ve İsviçre'den German, Roth, Athlenger ve Blathner de araştırmalarında "İniatin" adını verdikleri tek hücrelilerin yaşamasına zıt bir madde elde ettiler. Bunu da sinekte yaşayan Mantar türüne mensup bir mantardan elde etmişlerdi. Bu maddenin tifo, dizanteri ve kolera gibi hastalık mikroplarına karşı tesirli olduğunu gördüler. 1947 Yılında ise ilim adamlarından Moftiş tarafından, sinek vücudunda yaşayan mantarlara mahsus bir kültürden tek hücreli canlılara zıt maddeler elde edildi. Bunların tifo, dizanteri ve benzeri mikroplara karşı kuvvetle müessir olduğunu gördü. Keza bunlar, hummalı hastalıklara sebep olan mikroplara karşı da tesirleri kuvvetli idi. Bu maddenin bir gramı, mezkur mikroplarla mülevves yüz litre sütü koruyacak güçte idi. Yiyecek veya içeceğin içine düşen sinek, yiyeceğe veya içeceğe iyice batırılmaksızın alınıp atılacak olursa; çıkarıldığı yerde sineğin taşıdığı zararlı mikroplar kalmış veya oraya bulaşmış olabilir. Eğer sineğin tamamı birden yiyecek veya içeceğin içine batırılıp daldırılmış olursa durum ne olur? Sinek yiyecek ve içeceğin içine tamamen batırılmış olunca, sineğin vücudunda bulunan panzehir harekete geçer. Bu batırma sırasında panzehir taşıyan zar patlar ve parçalanır. Panzehir hemen harekete geçmekle, sineğin taşıdığı mikropların üzerine atılır ve onları etkisiz hale getirip, imha eder. (Said Havva, er-Rasul, s. 36-41. Not: Said Havva 'nın er-Rasul isimli eseri içinde bir bölüm olarak yayınlanan Karasinek hadisi ve bu badis

etrafında söylenen sözler, daha sonra "el-Isabe fi'r-Reddi ata men taane fi hadisi'z-Zübabe" adı altında, müellif Elbani ile birlikte müstakil bir risale olarak yayınlanmıştır. Ayrıca; Sadeddin Roston Tere, S. Ateş., Haksess, 966, s. 4, sayı 17) **Günümüzde sineklerde bulunan antibakteriyel özellikler, ilaç yapımında kullanılmaya çalışılmaktadır.** (abc.net.au/science/articles/2002/10/01/689400.htm Ayrıca; web.archive.org/web/20160307044832/www.islamdunktv.com/2011/01/hadith-of-fly-refuting-those-who-laugh.html)

"Balıkların insanları baştan çıkarmak üzere birtakım oyunlara başvurduğunu belleten dinsel kurallara inanırmısınız?" ... "kibirlenip de kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince onlara: 'aşağılık maymunlar olun' dedik..." (a'raf suresi, ayet 166; bakara suresi, ayet 65.)

Yahudi kavmini, Allah'ı Teâlâ -rızıklarının bir aracı olan - balık tutup tutmamakla imtihan etmişti: "Cumartesi (sebt, sabbat) Yahudilerin kutsal günüdür. Yahudi şeriatında cumartesi haftalık tatil günü olup o gün çalışmak ve dolayısıyla avlanmak yasaklanmıştır. Cumartesi günleri balıklar avlanma yasağı dolayısıyla ürkütülmedikleri için diğer günlere göre daha rahat hareket eder, sahile yaklaşır, su yüzüne çıkarlardı; çalışma günlerinde ise derin sulara çekilirlerdi. Balıkların, insan davranışlarına ne kadar kolay alıştıkları bilinmektedir. Ayette, bu sahil beldesinin sakinleri olan Yahudiler söz konusu geleneği ihlal ederek cumartesi günleri de avlandıkları için eleştirilmektedir. Çünkü onlar bu suretle dinlerinde on emrin dördüncüsü olarak yer alan (Çıkış, 20/8-11) önemli bir kuralı ihlal etmişlerdir. Balıkların avlanma yasağının bulunmadığı günlerde uzaklara çekilirken cumartesi gününde akın akın sahile doğru gelip görülmesi, nefislerine ve çıkarlarına düşkün kimselerin iştahını kabarttığı ve avlanma yasağını çiğnemelerine yol açtığı için ayette bu husus bir deneme, imtihan olarak değerlendirilmektedir. Nitekim müteakip ayetten anlaşıldığına göre bazı iyi kimseler yasağı delmedikleri için bu imtihanda başarılı olmuşlardır." (DİB, Kur'an Yolu Tefsiri, II/613) Örneğin -Ateistler bilmez ama- oruçlu bir insan için bir bardak su ne kadar değerlidir değil mi? O bir bardak su "insanı nasıl baştan çıkarır, ne hayallere daldırır!" Ama ateist zihniyetin bunu anlamasını bekleyemeyiz tabii! Öyle ya, bir kişi neden, karşılıksız olarak birine para versin (sadaka, zekat), parası ile aldığı etin bir bölümünü fakirle paylaşsın (kurban), toplumsal ortak bilinç oluşsun diye tüm inananlar aynı anda aç-susuz kalsın? (oruç) Ateist mantık, ye- iç, fırsatını bulunca dünyadan ne götürsen kârdır mantığını ile hareket eder. Öyle ya ateiste göre kendisi, öncesi maymun, sonu toprak olan ve nedensiz- tesadüfen var olan bir parça et- yağ- sinir karışımı bir hayvan türü değil midir? Hayat güçlülerin ayakta kaldığı bir savaş alanı ise neden kendi güçsüz kalıp, tabiat ananın bu hediyesini kaybetmeyi göze alsın ki? Hangi ateist yılbaşı kestiği hindinin bir bölümünü bir fakirle paylaşmıştır? Yılbaşı ağacını süslerken doğa sevgisi aklına gelmiştir?! Arsel, kelime oyunları, önyargı, taassup dolu yazısı ile "İmtihani kaybedip açgözlülüklerinin esiri olan Yahudilere Allah'ın hitabını" nasıl yorumluyor görülmektedir! Gelelim maymun meselesine: Türkçede bile "Maymun iştahlı" diye bir deyim vardır. 'Doymak bilmez, açgözlü' anlamında kullanılır. Kısaca bir mecaz kullanım söz konusudur bu ayette. Kur'an'da mecaz sanatının yoğun biçimde kullanıldığını önyargısız bakan her göz görür. Kur'an mecaz sanatı deryasıdır dersek mübalağa yapmış olmayız. Ama Arsel yine yapar ateistliğini ve mecazı asıl anlam ile alarak veya bilmeyerek okuyucuyu yönlendirir! 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Evrim', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' ve 'Kur'an ve mecaz' adlı yazılarımız okunursa bu konular daha da iyi anlaşılacaktır.

"Horozların melek gördükleri zaman öttüklerine ve öttükleri zaman Müslümanlar için tanrı'nın 'keremi'nden dilekte bulunmak gerektiğine dair bir hükmü tanrı ve 'peygamber' buyruğu olarak kabul ediyor musunuz?", "Eşeklerin şeytan gördükleri zaman anırdıklarını ve anırdıkları zaman 'euzu bi'llahi mine's-şeytani'r-racim' deyip tanrı'ya sığınmanın Müslüman kişi bakımından zorunluk olduğuna inanıyor musunuz?"

Öncelikle ortada bir zorunluluk yoktur. Hadis bir öğütte bulunmaktadır ve bu dinen zorunlu bir emir değildir. Ama bilinen bir gerçek vardır ki, hayvanların altıncı hissi biz insanlardan çok daha fazladır. Birçok deprem olayında bunu yaşayarak gördük. Onlar titreşimleri daha önce hissederler. Hatta henüz teknoloji o seviyeye ulaşmadığı ortada iken hayvanlara bu özelliği vereni anlamamak sadece nankörlükle açıklanabilir. Bazı hayvanlar biz insanlara göre daha çok görür, hisseder, duyar. Depremin sismik titreşimlerinden, melek, şeytanlara dek! "Tavuk ve horoz gibi kümes hayvanları deprem öncesinde ilginç sesler çıkartmaktadırlar. Horozların sürekli olarak sıçradığı ve kümeslerinden dışarı çıktığı gözlemlenmiştir." (ankaravetrium.com/blog/hayvanlar-depremi-nasil-hisseder) "Jeofizik Mühendisi Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan'ın yaptığı bir araştırmada depremi önceden haber veren tam 57 farklı göstergeden bahsedilmektedir. Örneğin, at, eşek ve inek gibi hayvanlar huysuzlaşırlar, ahır kapılarından dışarı çıkmak isterler." (zaferdergisi.com/makale/13757-depremi-önceden-tahmin-etmede-hayvan-ve-bitkiler-kullanilabilir-mi.html) Ama tabii ki her ötüşün meleklerle alakalı olduğunu iddia eden de yoktur, bu tür olayların gerçekleşeceğini inkar edende!

Soru: "Ev farelerinin, yangın çıkarmak bakımından pek usta olduklarına ve onları bunu yapmaya şeytanların zorladıklarına ve bu nedenle mutlaka öldürülmeleri gerektiğine dair İslami buyruklara uyar mısınız?" , "Siz uyumak istediğinizde kandilinizi söndürünüz. Çünkü şeytan bunun gibi hayvanları yangın cinayetine sevk eder."

Kur'an kadar hadislerde de edebi sanatsal ifadeler ve mecaz-teşbih bol miktarda kullanılmıştır. Kur'an'ın indiği dönemde Araplar arasında şiir ve söz sanatları çok ilerlemişti. Sözlü sanatın yazılı ilk metinlerinden olan Kur'an'da ve hadislerde bu tür sanatsal ifadeler bol miktarda kullanılmıştır. İnsanlar da içinde oldukları toplumdan ayrı değerlendirilemezler. Hz. Resul de hadislerinde bol bol teşbih sanatını kullanmıştır. 'Şeytan, kötülüğün, negatif düşüncenin, olumsuzluğun simgesi' olarak hadislerde geçer. Kötülük yapan insanlar da "Şeytana uydum" demezler mi zaten?! Hadislerde anlatılanlar da bu mihval üzeredir.

Size deseler: "öküz, kendi sırtına binilmesinden hoşlanmadığını ve çünkü gururlu bir hayvan olduğunu söyler. Çünkü o, sadece tarla sürmek için yaratılmış bir hayvan olduğunu kabul eder ve bunu kendi ağzıyla Yahudilere bildirmiştir, Muhammed de öküzün bu şekilde konuştuğuna inandığını söylemiştir." , (beni israil zamanında) bir kimse öküz üzerine binmişti. Bu sırada hayvan o kimseye yüzünü çevirip bakarak: 'Ben bunun için yaratıldım? ben tarla sürmek için halk olundum' demiştir."

Arsel yine aynı hataya düşmekte ve edebi, sanatsal içerikli sözleri anlayamamaktadır. "Hayvanları yaratılış amaçları dışında kullanılmamasının" bizlere öğütlediği bu tür hadisleri kavrayamayanlar, La Fontaine'in anlatımı, ders verici hikayelerine sıra gelince birden takdir hisleri ile dolamaktadırlar! İslami kaynaktan gelen bu rivayetlere önyargılı yaklaşımlarının nedeni aslında çok açıktır; Taassup, önyargı, (diğer dinler değil ama sadece) islam düşmanlığı! Efendimizden bir örnek verelim: "İlmini muhtaç olandan esirgeyene, gökteki kuşlar ve denizdeki balıklar lanet eder." Bu hadiste ilme verilen önem, paylaşmanın teşviki gibi mesajlar alınması gerekirken eminiz ki Arsel bu hadisi görse, bu hadis de bilim-akıl dışı hadislerle örneklerden biri olacak ve diyecekti ki: "Soru: siz kuşların hatta bırakın onu sudaki balığın bile konuştuğuna inanır mısınız? bırakın konuşmayı, beddua ettiğine... cevabınız "evet" ise iyi bir müminsiniz!" A'raf, 179: "Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler."

Bu açıklamadan sonra fare ve öküz örnekleri daha iyi anlaşılmıştır umarız.

"Aksırmanın tanrıdan gelme olduğuna ve çünkü tanrının aksırmaya muhabbet ettiğine, buna karşılık esnemenin şeytandan olduğuna ve esnemek üzere 'ha' diye ağzını ayıran kişiye şeytanın güldüğüne inanır mısınız?"

"Yine aynı" hatalar zincirine bir halka daha! Aksırmayı engellemenin zararları malumdur. "Hapşırmanın nedeni, vücudumuzun zararlı ve istenmeyen parçacıkları dışarı atma çabasıdır." (Turktime, 29.9.2021) "Hapşırmaya engel olunması beyin kanaması, felç hatta kalbin durmasına neden olabilir." (NTV, 8.2.2017) "Ağzı ve burnunu kapatıp hapşırığını engelleyen genç kadın, ölümle pençeleşiyor." (Sabah, 14.2.2002) "Hapşırdığınızda kalbinizin ritmi anlık olarak bozulur." (medicalnewstoday.com/articles/does-your-heart-stop-when-you-sneeze; health.clevelandclinic.org/does-your-heart-stop-when-you-sneeze) "Beynimiz akciğerlerimize istenmeyen maddelerin dışarı atılması emrini verir. Böylelikle, soluk borumuz yoluyla ağız ve burnumuzdan çok güçlü bir hava çıkışı gerçekleşir. Ancak hapşırık sırasında ağız ve burnu kapamak, içeride oluşan basıncın sinüslere, burun boşluğuna ya da göğse geri gitmesine neden olur. Üstelik böyle bir engelleme sonucunda, hapşırık sırasında oluşan basınç normalin 20 katına kadar çıkabilir. Bu yüksek basınçlı havanın ağızdan ve burundan çıkış yolu bulamayıp kafaya doğru yönelmesi kulak zarına ya da östaki borusuna zarar verebilir." (bilimteknik.tubitak.gov.tr/makale/hapsirigi-tutmak-zararli-mi) "Hapşırığınızı engellemeyin." (Milliyet, 23.02.2007) "Hapşırmayı engellemek öldürebilir." (Posta, 16 Kasım 2022) "Hapşıрма, yüz, göğüs ve karın kaslarının koordine bir şekilde çalıştığı, solunumun devamını sağlayarak vücudu koruyan bir reflekstir." (Price WM, Batsel HL. Respiratory neurons participating in sneeze and in response to resistance to expiration. Exp Neurol 1970; 29: 554–570) Refleks bilindiği gibi istem dışı, elde olmadan yapılan bir sinir etkinliğidir. 'Refleksin kaynağı kim?' ufuk açıcı sorusunu sorup, hapşırmanın kısaca faydalarını sıralayalım: "Hapşıрма esnasında hem kalbe hem de beyne gerekenden çok daha fazla kan pompalandığı için beyin ve kalbin rahatlaması sağlanır. Kan damarlarını genişletir. Gözyaşı ve sinüs kanallarını açar. Akciğerde bulunan zararlı maddeler vücuttan atılır. Akciğerde bulunan havayı boşaltarak, taze hava girmesini sağlar. Kalbimizi birkaç salise durdurarak dinlenmesini yardımcı olur." (Habertürk, 06.12.2019) Hz. Resul "Hapşırın, Elhamdülillah -Allah'ım sana teşekkür ederim, mikroplar vücudumu terk etti ve kalbim yeniden çalışmaya başladı- desin." buyurur. (Buhari, Edeb 126; Tirmizi, Edeb 3; İbni Mâce, Edeb, 20) Benzer mealde bir hadiste: "Allahü teala aksırmayı sever, esnemeyi sevmez." (Buhari, Edeb 125, 128; Bed'ü'l-halk 11. Ayrıca bk. Tirmizi, Edeb 7) buyurur Efendimiz. Çünkü Yüce Yaradan daima bizim iyiliğimizi ister. "Allah sizin iyiliğinizi ister." (Bakara, 185) İslam'ın tüm emirleri ki bunlar psikolojik, sosyal, dünyevi veya uhrevi, maddi ve manevi olabilir, hepsi insanların huzur ve sağlığını korumayı amaçlar. Bu konuda 'İslami emir ve yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! Hz. Resul de mealen, "Aksırın; vücudunuzu rahatlatın, tutmayın." demektedir. Esneme esnasında ağzın kapatılması gerektiğini de yine Efendimiz şeytana izafe ederek, "Esnerken ağzınızı kapatmazsanız edebe aykırı davranır ve şeytanı memnun edersiniz" demektedir. Bu edebi üslubu bilenler hadislerden alınacak mesajı hemen alırken kimi de Arsel gibi, dinsizliğine mazeret arama gayretindedir!

Hukuk ve ahlak anlayışıyla ilgili

Bölüm 2

Bazı sorular "Hırsızlık, zina vb. gibi suçları işleyen kişilerin, ölmeden önce 'la ilahe illa'llah' (Allah'tan başka tapacak yoktur) demek suretiyle her türlü günahattan kurtulup doğruca cennete gideceklerini kabul edebilir misiniz?"

Halbuki 'Kul hakkını Allah asla affetmez!' (Buhari, Mezalim, 10, Rikak, 48; Buhari, Şehadat, 27; Müslim, Akdiye, 4) Efendimiz de, "Şüphesiz ki ümmetimin iflas edeni şu kimsedir: Kıyamet günü namaz, oruç ve zekat sevabıyla gelir. Fakat şuna sövdüğü, buna zina isnad ve iftirasında bulunduğu, şunun

malını yediği, bunun kanını döktüğü ve şunu dövdüğü için iyiliklerinin sevabı şuna buna verilir. Üzerindeki kul hakları bitmeden sevapları biterse, hak sahiplerinin günahları kendisine yükletilir ve neticede cehenneme atılır.” (Müslim, Birr 59; Tirmizi, Kıyamet 2; Ahmed, II/303, 324, 372) buyurmuştur. Peygamber Efendimiz üzerinde borç olan bir kişinin cenazesini de kılmamıştır. (Buhari, Nefekat, 15; Müslim, Feraiz, 14) Yine Efendimiz borçlu ölenin cennete gidemeyeceğini (Nesai, Büyu, 98/4681) bildirmiştir. Konuyu daha fazla uzatmadan asıl konumuza dönelim. Şirk ve kul hakkı İslam’da asla af edilmeyen iki büyük günahdır! İslam’da bir konu ile ilgili bir hükme varmak için o konu ile ilgili tüm ayet ve hadisler bir araya toplanmalıdır. Yoksa ateistlerin durumuna düşmek, yanlış ve yanlış sonuçlara ulaşmak kaçınılmazdır. Hele öyle bir de ölmeden hemen önce yapılacak istiğfarı Allah zaten kabul etmez! Bunun bariz örneği Firavun ile ilgili kıssadır. Bir de ateistler ‘Kur’an’da kıssalar neden geçer?’ diye sorarlar! Musa peygamber Kızıldeniz’i yarıp karşıya geçince, Firavun arkasından onu takip eder ama denizin ortasına geldiğinde sular kapanmaya başlayınca “Bende Musa’nın ilahına inandım” der ama Allah imanını kabul etmez. (Yunus, 90- 91) Son andaki tövbe kabul edilmez, tıpkı kul hakkı ile gelen tüm diğer günahkarlar ve af dilemeyen tüm ateistlerin af olunamayacağı gibi. Zina, hırsızlık zaten büyük günahlardandır. Sadece ‘Lailaheillallah’ demekle cennete gidilmez ama günahkar insan imanını bu işleri yaptıktan sonra da korur ve günahlarında tövbe edip sahiplerinden kul hakkının affını diler ve af edilirse, kıyamet günü ya direk ya da günahlarının cezasını çekip cennete girebilirler. Yine İslam, ‘hırsızlık eden daimi cehennemde kalacak’ dese Arsel bu kere de, “Bir günah yüzünden ebedi cehennemde kalınır mı?” diye itiraz edecekti. Dolayısı ile ne ateistin dediği gibi, istediğin günahı yapıp sonra tek cümle ile kimse cenneti kazanabilir, ne de kul hakkı ve şirk hariç günahlar yüzünden -tövbe edildikten sonra- ebedi cehennemde kalınır. "Muhakkak ki Allah, her bir şeyi en iyi bilendir." (Ankebut, 62)

“Namaz kılmakla her türlü günahdan kolaylıkla kurtulma olasılığına inanır mısınız?”

194

Bilinçli olarak namaz kılan, namazda ahiret, kul hakkı, cennet nimetleri ve cehennem azabı ile ilgili ayet okuyup, bunları düşünen, namazın ruhunu ve amacını keşfedenleri tabii ki namaz günahından alıkoyar. Bu nedenle Kur’an’da, “Gerçek anlamı ile kılınan namaz, aşırı davranış ve kötülüklerden insanı alıkoyar.” (Ankebut, 45) buyrulur. Yani Kötülük ile namaz bir arada bulunmaz. Namaz kılan kötülük yapmaz; yapanın namazı, namaz olmaz. “Yazıklar olsun o namaz kılanların ki, Onlar namazlarının özünden uzaktırlar. Onlar halka gösteriş yaparlar. İyiliğe de engel olurlar.” (Maun, 4-7)

Müslümanlık sınavı

Bölüm 3

Tanrı kavramıyla ilgili bazı sorular

“Size deseler: ‘ Tanrı dilediğine hidayet verir, onu doğru yola sokar ya da dilediğinin gönlünü açar, onu Müslüman kılar, dilediğini de hidayetinden yoksun kılar, saptırır ya da gönlünü kapatıp kafir kılar. Dilediğini putlara taptırır, dilediğini puta tapmaktan uzak kılar doğru yola soktuklarını, yani Müslüman yaptıklarını cennete atar, kafir yaptıklarını ya da puta taptırdıklarını cehennem ateşinde yakar! Bu şekilde konuşanlara karşı ne dersiniz?’ ”

Bu konuya cevap, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ ve ‘Kader’ adlı yazılarımızda verilmiştir.

“Allah ve resulüne karşı savaşanların ve yeryüzünde fesad çalışanların cezası ancak (acımadan) öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut

da bulundukları yerden sürülmeleridir. bu onların dünyada rüsvaylığıdır. Onlar için ahirette de büyük azab vardır.” (Maide suresi, ayet 34.)

Ateistler boşuna kimseyi kandırmaya çalışmasın. “İslam barış dinidir.” Hz. Resul amcasını öldürtüp ciğerini yiyeni af etmiş, ilk Müslümanlara işkence edip öldürenleri Mekke'yi fethedince bağışlamış, Bedir'de esir edilenleri okuma yazma öğretmesi karşılığı serbest bırakmıştır. Peki, yukarıdaki ayetler neyi amaçlamaktadır? Ayetlerde Müslümanlarla anlaşma yapıp, anlaşmayı bozanlara uygulanacak cezalar ifade edilmektedir. (Razi, XI/214; İbn Sad, Tabakat, II/57-59, 74-78) Anlaşmayı kabul eden karşı taraf bunları göze alıp anlaşmayı ihlal edip, bu şartlara razı olurken -çünkü göze alıp anlaşmayı bozmuştur!- İslam'a saldırmak için bu ayeti fırsat görüp kullanmak ancak önyargı, taassup göstergesi olabilir. Çünkü karşılıklı anlaşmaları bozma dışında "İslam daima barış ve hoşgörü dini" olmuştur ve asla anlaşmaları bozan taraf da Müslümanlar olmamıştır. Bu konuda ayrıca, 'Tevbe suresi 5. Ayet', 'İslam barış dinidir', 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar.' başlıklı yazılar da okunabilir.

“Tanrı'nın yanlış ya da çelişkili kararlar verdiği ya da insanlardan akıl alarak iş gördüğüne inanır mısınız?”

“Kur'an'da çelişki yoktur.” adlı yazımız bu iddialara cevaplar verilmiştir!

Müslümanlık sınavı

Bölüm 4

Hoşgörü” ve “İnsan sevgisi” konularında birkaç soru sıralanmıştır!

Yazarın ileri sürdüğü ‘tüm iddialara’ cevaplar ilgili başlıklar altında ele alınıp verilmişti!

Müslümanlık sınavı

Bölüm 5

"İslam ve kadın" konusunda bazı sorular

‘İslam'da kadın hakları’ başlıklı yazımızda iddialar cevaplanmıştır. Ayrıca ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’, ‘İslam barış dinidir’, ‘Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir’, ‘Savaş hukuku’, ‘İslam sevgi toplumu’ başlıklı yazılar da, bu bölümdeki diğer iddiaları cevaplamaktadır.

İslam şeriatının tarihi Türk düşmanlığı konusunda birkaç soru. "İslam şeriatında 'ırklar' ve 'toplumlar' arası eşitlik diye bir şey yoktur, Arabın üstünlüğü ilkesi vardır. İslam'a göre tanrı Türkleri insanlığa felaket getirici ırk olarak tanımlamıştır!" "İslam'ın Türk'e düşman olduğunu ve bu düşmanlığı Muhammed'in başlattığını ve Arabın tarihi Türk düşmanlığının bundan kaynaklandığını biliyor musunuz?"

"Arabın Arap olmayana üstünlüğü yoktur." (Müsned, V, 411) hadisi ve ırkçılığı yasaklayan birçok ayet ve hadisi (Hucurat, 10; Müslim, İmare, 57; Nesai, Tahrim, 28; İbn Mace, Fiten, 7; Müsned, IV, 107, 160; Ebu Davud, Edeb, 112; Ebu Nuaym, I, 9; II, 367; Süyuti, I, 8-12; Mehmed Said Hatipoğlu, İslâm'da İlk Siyasi Kavmiyetçilik: Hilafetin Kureyşliliği, AÜİFD, XXIII, s. 135) görmeyen Arsel, uydurma olduğu bilinen hadisleri peş peşe sıralayıp İslam'ı ırkçı bir din olarak göstermeye çalışmaktadır. İslam insanın atalarının ve ırkının körü körüne takipçisi

olmasının önüne geçilmesi istenmiştir. (A'raf, 28, 70; Yunus, 75-78; Hud, 61-63, 84-88; Nahl, 35; Sebe 43; Zuhuf, 22-25) Ümmetçi olduğu, ırkçılığa yer vermediği için faşistlerce eleştirilen İslam, Arsel tarafından da ırkçı bir din olarak ilan edilmektedir! Halbuki gerçekte ırkçı olan din Yahudiliktir (Levililer, 26/12; Çıkış, 19/5-6; II. Krallar, 5/20) ve Kur'an Yahudiliği eleştirmektedir! (Maide, 82) Bu konu uydurma hadis kitaplarında öyle önemli yer kaplamıştır ki, kimi uydurma hadisler Türkleri kötülerken, kimi uydurma hadislerde Türkleri övmekte hatta Hz. Resul'ü Türk bile ilan edebilmektedir! Bu konuda 'Müslümanların iç meseleleri' ve 'Türkler hakkındaki uydurma hadisler.' başlıklı yazılarımıza bakılabilir.

Kur'an'ın eleştirisi

İlhan Arsel'in, "*Kur'an'ın eleştirilemez*", "*Tartışma kabul etmez*", "*İçeriği değiştirilemez ve hiçbir şekilde değişmez bir kitap olarak benimsenmesi ve bundan doğma sakıncalar*." şeklinde özetlenebilecek bazı iddialarda bulunur. İslam toplumu içinde yaşayan "dehriyyunculardan İbni Ravendi'ye, ünlü İslam karşıtı Dimeşki'den oryantalistlere nice münkir, hem de İslam topraklarında yaşarken bile, Kur'an'ı eleştirmemiş midir? Allah bizzat Kur'an'da kendi varlığını tartışmaya açmamış mıdır? Hatta bir peygamber olan Hz. İbrahim'in soru sormasını yine Kur'an bizlere haber vermekte ve bunu bizlere örnek göstermekte değil midir? Bakara, 260: "Bir vakit de İbrahim: 'Ya Rabbi, ölülerini nasıl dirilteceğini bana gösterir misin?' demişti. Allah: 'Ne o, yoksa buna inanmadın mı?' dedi. İbrahim şöyle cevap verdi: Elbette inandım, lakin sırf kalbim tatmin olsun diye bunu istedim." (Dikkat, iman sorunu yok ama kalben yani duygusal yönden, manevi olarak daha yücelmek için görmek istiyor Hz. İbrahim!) Kur'an bir peygamberin 'konuştuğu ve inandığı' Allah'a soru sormasını bizlere haber veriyorken böyle bir kitap soru sormayı yasaklayabilir mi? Bakın Kur'an'da Allah ne buyuruyor: "Ölen açık bir delille ölsün, yaşayan da açık bir delille yaşasın." (Enfal, 42) Yine Allah ehli kitaba (Yahudi ve Hristiyanlara) şöyle seslenir: "De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, iddianızı ispat edecek delilinizi getirin." (Neml, 64) Kendi iddiasından emin olmayan muhataplarına böyle kesin bir üslup ile talepte bulunabilir mi? İslam'ın ortaya çıkışından 14 yıl sonra yapılan Bedir savaşında bile (Mekke) muhacirlerin 94 kişi olduğu düşünülürse, Mekke'deki müşriklere karşı nasıl sert çıkışlar yapabiliirdi ki Müslümanlar? Ayrıca Arsel'in İslam tarihinden haberi olsa, Hz. Muhammed'in (sav) kendisine sorulan soruların hepsine cevap verdiğini de bilirdi. Kur'an'da bile yüce yaratıcı kendi varlığının ispatlarını sunar ve Kur'an insanları araştırmaya yönlendirirken (Tarık, 5; Mülk, 3; Zümer, 21; Ankebut, 20; Ali İmran, 190; Bakara, 164) ve Kur'an-ı Kerim'in eğitim, öğretim ve bilim konusunda ilgili ayetleri: Okuma-yazma ve kaleminden bahseden ayetler, insan bilgisinin kaynağı ve değeriyle ilgili ayetler, insanın yetiştirilmesiyle, fıtrat özelliklerinin eğitimi ve öğretimiyle ilgili ayetler, bilim, ilim ve tefekkürden bahseden ayetler, toplumdan, geçmiş milletlerin özelliklerinden, hayat tarzlarından ve örflerden bahseden ayetler şeklinde ayrılırken (Halis Ayhan, İslamiyetin Eğitime Getirdiği Değerler, Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi, sayı: 5, İstanbul 1998, s. 64) ve George Sarton, 'Introduction of the History of Science/Bilim tarihine giriş' adlı kitabında şunu söyler: "Müslümanların bilimsel alanlardaki faaliyetlerinin arkasındaki itici gücü kavrayabilmek için Kur'an'ın onların hayatındaki merkezi rolünü anlamak gereklidir." Ve Biruni ise 'Kitab el-Taḥdīd Nihayāt el-Amākīn' adlı eserinde: "Bilginin aranması gerektiği Allah'ın bir emridir." (Elif Dorman, Kur'an'da Bilime Teşvik Eden Ayetler Işığında İslam Bilim Tarihi ve Kadın Bilim İnsanları, Kurani hayat, 07 Ekim 2020) yazarken Rasûlullah (sav) kendisine soru sorulmasını nasıl yasaklasın ki? Eğer öyle olsaydı, "Kim ilim öğrenme arzusuyla bir yola girerse, Allah bu sebeple ona Cennet'e giden yolu kolaylaştırır." (Müslim, Zikir 11) demez, Müslümanları ilim öğrenmeye teşvik etmezdi. Soru sormadan ilim mi olur? Bırakın erkeklerin soru sormasını, kadınlar da Mescid-i Nebevi'ye gelirler, Hz. Peygamber'e soru sorarlardı. Talep üzerine Peygamberimiz kendilerine özel ders için Perşembe gününü tahsis etmişti. Hz. Aişe validemiz de, "Şu Ensar hanımları ne güzel hanımlardır! Haya sahibi olmaları, ilimde derinleşmelerine engel olmamıştır" (Buhari, İlim 50; Müslim:

Hayz 61; Ebu Davud: Taharet 120; İbn Mace: Taharet 124) demiştir. Bu konuda ‘Kur’an ve bilim’ başlıklı yazımıza da bakılabilir. Peki, Rasulullah’ın (sav) sorulmasını istemediği soru yok mu idi, tabii ki vardı. Soran kişiyi yükümlülük altına sokacak veya kimseye faydası olmayacak soruların sorulmasını Efendimiz gereksiz görmüştür:

“Yahudi’lerin vaktiyle kendi peygamberlerine (Örneğin Musa’ya) sorular sorduklarını hatırlatarak: “Hayır, siz, ona benzer, öyle boş, kafirane, taleplerde bulunmazsınız.” şeklinde konuşmuş ve bu konuda Tanrı’dan vahiy geldi diyerek Bakara sûresi’ne şu âyet’i koymuştur: “(Ey Müslümanlar!) Yoksa siz de, daha önce Musa’ya sorulduğu gibi peygamberinize sorular sormak mı istiyorsunuz? Kim imanı küfre değiştirirse, şüphesiz dosdoğru yoldan çıkmıştır” (Bakara sûresi, âyet 108)

Meselenin aslı şudur: “Bir vakit de Musa, kavmine demişti ki: "Allah size bir sığır boğazlamanızı emrediyor." Onlar da: "Ay! Bizimle eğlenip alay mı ediyorsun?" dediler. O da: "O gibi cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." dedi. “Onlar: "Bizim için Rabbine dua et onun ne olduğunu bize açıklasın." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: "Bir sığır ki ne yaşlı, ne de genç, ikisi ortası bir dinç. Haydi emrolunduğunuz işi yapın!" dedi.” Onlar: "Bizim için Rabbine dua et rengini bize açıklasın" dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: Rengi bakanlara sürur veren sapsarı bir sığır." dedi. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et, onu bize iyice açıklasın; çünkü o sığır bize karışık geldi. Bununla beraber Allah dilerse elbette onu buluruz." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: O, ne koşulup toprağı süren, ne de ekin sulayan, salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır." dedi. Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Bunun üzerine o sığırı (bulup) boğazladılar. Neredeyse yapmayacaklardı. (Bakara, 67-71) Yüce Allah, İsrail oğullarına bir sığır kesmelerini emretmişti. Ancak Yahudilerin içerisinde de özgür akla (!) ve eleştirel bakışa (!) önem veren insanlar vardı ki, soru üzerine soru sorarlar, detay isterler ve kendilerini zora sokarlar. Yahudiler daha başlangıçta herhangi bir sığır kesseler, Allah’ın emri yerine getirilmiş, maksat hasıl olmuş olacaktı. Rasulullah (sav) bu tür, kişinin kendisine fayda sağlamayacak, kendi ve çevrelerini zora sokacak sorular sorulmasını istememiştir. Hz. Peygamber (sav) “Oraya yol bulabilen insana Allah için Kâbe’yi haccetmesi gereklidir.” (Ali İmran, 97) ayetini okumuştur. Bir adam kalkarak: “Ya Rasulallah! Her sene mi?” diye sorar. Hz. Peygamber bu soruya cevap vermez. Adam sonra “Ya Rasulallah! Her sene mi? diye sordu. Hz. Peygamber yine yüz çevirdi. Adam üçüncü kez yine: “Ya Rasulallah! Her sene mi?” diye sordu. Bunun üzerine Hz. Peygamber: “İrade ve kudretiyle yaşadığım Allah’a yemin ederim ki, eğer ‘Evet!’ deseydim o zaman mutlaka (her sene) vacib olurdu; eğer o şekilde vacib olsaydı siz de onu yerine getiremezsiniz; onu yerine getirmediğinizde de küfre girerdiniz. Ben sizi bıraktığım sürece siz de beni bırakınız, üstelemeyiniz.” (Müslim Hac 141,412; Nesai hac 76, İbn mace menasik 41-44, Ahmet IV/175) buyurmuştur. Kur’an’daki, “Hakikaten biz bu Kur’an’da insanlar için her türlü misali vermişizdir. Fakat insan tartışmaya çok düşkün olan bir varlıktır.” (Kehf, 54); “Kendilerini doğru yolda zannederken şeytanlar onları yoldan saptırıp dururlar.” (Zümer, 37) ayetleri acaba Arsel’e birilerini hiç anımsatmış mıdır? Bu konuda, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızdaki, ‘İslam’da soru sormak yasaklanmış mıdır?’ başlıklı sorunun cevabına da bakılabilir.

Dursun da kitabında, “Kur’an’a koyduğu hikaye ve masalların pek çoğu, soru sormanın kötülüğünü ve peygamberlere soru sormadan baş eğmek gerektiğini dile getirir nitelikte şeylerdir.” demektedir. Kur’an ve hadisler birçok yerde yeryüzü ve gökler üzerinde araştırıp düşünmeyi (Ali İmran, 191; Zariyat, 21; Ali İmran, 190, Furkan, 62; Sad, 27; İ.Canan, Kütüb-i Sitte, XVI/147-151, Beyhaki, Şuabü’l-İman, nr. 118; Ebu Nuaym, Hilyetü’l-Evliya, I/209; Ahmed b. Hanbel, Kitabü’z-Zühed, s. 139, el-Heyseni, Mecma’u’z-Zeva’id, I/81; el-Beyhaki, Şu’abu’l-İman, I/136; es-Suyuti, el-Cami’u’s-Sağir, 3347, 3349) tavsiye eder, ilim sahiplerini över. “Rabbim ilmimi artır” (Taha, 114) duası, Kur’an’ın öğrettiği duaların başında gelir.

Arsel, “Her ne kadar Muhammed, zaman zaman kendisine soru sorulmasını istemiş gibi görünerek: “Her kim bana bir şey sorarsa behemehâl haber vereceğim. Babasının kim olduğunu sorsa bile” demekle beraber, din konularında (özellikle Kur’an üzerinde) tartışma olasılığına fırsat bırakmamıştır. Örneğin “ceza günü”nün ne zaman geleceğini, “kıyamet’in” ne zaman kopacağını soranlara, bu soruları yüzünden ateşe atılacaklarını söylerdi”

Arsel’e sormak lazım din konularında soru sorulmasını izin vermeseydi acaba din bugüne kadar nasıl gelebilirdi? “Kıyametin ne zaman kopacağını sormalarına izin vermemiş”miş! Arsel eline bir hadis kitabı alsaydı, kıyamet alametlerinin neler olduğunu orada ayrıntılı olarak görürdü. Kıyametin ne zaman kopacağı konusunda ise cibril hadisi diye meşhur hadiste “Sorulan sorandan daha bilgili değil” (Buhari, İman 1; Müslim, İman 1) diyerek kendisinin de bunu bilmediğini Efendimiz açıkça ifade etmiştir. Ayrıca Rasulullah (sav) bilse ve kıyametin ne zaman kopacağını haber verseydi, Arsel ne yapacaktı acaba, namaza mı başlayacaktı?

Arsel, “Kur’an konusunda akılcı” bir tartışmaya girilmesine yanaşmazlar; Kur’an üzerinde tartışma yapmayı, Tanrı’ya ve Muhammed’e hakâret sayarlar ve tartışmaya girişenleri dinsizlikle suçlarlar. Çünkü tartışma ve eleştiri yoluna girildiği an bu kitabın sarsıntıya uğrayacağını ve muhtemelen temel’den yıkılacağını herkesten iyi bilirler.”

Darwinizm mi akılcılık yoksa ateizm mi? Komünizm mi yoksa emperyalizmin merkezi ABD’de yaşarken emperyalizmin tek düşmanı olan İslam’a saldıran eserler vermek midir akılcılık? Kur’an üzerinde tartışılmayan hatta iftira edilmeyen tek ayet kalmış mıdır yeryüzünde? Soru vardır öğrenmek için sorulur, soru vardır iyi niyet ama eksik bilgi içerir, soru da vardır muhatabı küçük düşürmek, onunla alay etmek için gündeme getirilir ve verilen cevap da soran için önemli değildir; cevap dinlenmez bile ve diğer konuya geçer! Kısaca ilmi bir tartışma değil, iftira/çamur atma yarışı vardır ortada ki, işte bu taassuptur! Yoksa yüzlerce yıldır tartışılan Kur’an hâlâ insanlığı aydınlatırken birçok ateist görüş fikir tarihinin çöplüğüne gömülmüştür. Arsel, Emeviler, Abbasiler, Selçuklular, Osmanlılar, Babürlüler, Harzemşahlar, Endülüs Emevileri gibi İslam devletlerini, Farabi, Kindi, İbn-i Sina gibi Allah’a, meleklerle, ruh’a inanan, İslam şeriatı dışına çıkmamaya önem veren Kur’an âşıklarını tam anlayamamıştır. İslam tarihinde Kufe ekolüne, ‘Ehli Rey’ denmiştir. Bunlara Ehli Rey denmesinin sebebi, Allah’ın (c.c.) muradını, Rasulullah’ın (sav) kastını anlamada akli öncelemeleridir. Yoksa Arsel’in dediği gibi cezaları yumuşatmamışlar ya da hafifletmemişlerdir. Ebu Hanife’nin cezalar konusundaki ictihatları Hz. Muhammed’in (sav) “Şüpheli şeylerle hadleri (cezaları) kaldırın” (Kasani, Bedaiu’s Sana’i fi Tertibi’s Şera, VII/67) kuralı gereğidir ki, bu da Roma hukuku değildir. Arsel bu iddiaları ile aynen oryantalistlerin iddialarını tekrarlamıştır. Bu konuda, ‘İslam fıkhi’ adlı yazımıza bakılabilir.

Önce ‘Kur’an’ın toplanıp yazıya geçirilmesini’ ve sonra ‘Kur’an’ı Muhammed yazmıştır’ iddiasını diline dolayan Arsel daha sonra da salavat kelimesine takılmıştır. “Kur’an’ın kaynağı nedir?” ve “Kur’an’ın aslı yakıldı mı?” başlıklı yazılarımız ilk iki iddiasına cevap verirken, diğer iki iddiasına cevaba geçelim: Arsel aşağıdaki ayeti vererek ‘Kur’an-ı Kerimi Hz. Muhammed’in kendisi uyduruyor, o tanrı sözü değil’ demeye getirir: “Bu Kur’an şerefli bir elçinin Allah’tan getirip okuduğu sözüdür.” (Tekvir, 19) Arsel eğer biraz Arapça bilseydi, haydi Arapça bilmesini bir yana bırakın biraz önyargılarından kurtulsaydı, “Andolsun ki, Kerim (onurlu) olan bir elçinin sözüdür” ayetinde Muhammed isminin geçmediğini “Kerim elçi” ifadesinin geçtiğini görürdü. Evet, Hz. Muhammed (sav) bir ‘elçi’dir. Elçi; kimin elçisiyse onun sözlerini nakleder, kendisi adına da bir şey uyduramaz. Hz. Muhammed (sav) Rabbin elçisidir ve ondan aldığı vahyi tebliğ etmiştir. Bu konu ayrıca, ‘Ateistlere cevaplar’ başlıklı yazıda, ‘Kur’an insan sözü mü?’ alt başlığı ile açıklanmıştır.

Arsel, “Fakat bütün bunlardan gayri bir de Kur'an'da, Tanrı'nın Muhammed'e “salevat” getirdiğine ve Müslümanların Muhammed'e teslimiyet göstermeleri gerektiğine dair şöyle bir âyet var: “Süphe yok ki Allah ve melekleri, salavat getirirler peygamber (Muhammed'e; ey inananlar siz de ona salavat getirin, tam teslim olarak da selâm verin” (Ahzab 56). Bu âyet'in bir başka şekli şöyle: “Bir hakikattir ki Allah ve melekleri, o Yüce Nebî Muhammed'e salat ederler. Ey müminler, siz de hep ona salavat ediniz ve hulûs ile selâm veriniz” (Ahzab 56)

Arapça bilmediği halde İslami konularda yazılar yazmayı kendisine alışkanlık edinmiş olan Arsel bu iddiayı da Dursun'dan alıntılanmıştır. Ateistler, “Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed'e salat ediyor.” derler. Salat kelimesinin her yerde namaz anlamına geldiğini zannederler. Kur'an'da salat kavramının Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklerin nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz. Peygamberin nispetle kullanıldığında da 'dua ve bağışlama talebi'; müminlerin nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamında olduğunu bilmiyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 42) Yani ayetteki salavat: “Rabbimizin rahmeti, meleklerinin istiğfarı ve bizim de duamız Efendimiz Hazreti Muhammed'e olsun.” demektir. Peygamberimizin tavsiye ettiği salavat da bunu açıkça göstermektedir: “Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, İbrahim ve ailesine bereket ihsan ettiğin gibi bereket ihsan eyle!” (Buhari, Enbiya,10; Da'avat, 31, 32; Müslim, Salat, 65, 66, 69) “Salat, yardım, destek” anlamındadır. Allah sadece peygambere değil, kullarına da salat eder. Ahzab, 43. ayet: "Allah ve melekleri karanlıklardan aydınlığa çıkmanız için size salat eder." Yani, Allah bizimle mesajlaşır, varlığını hissettirir. Salat tek taraflı bir eylem olmadığı gibi, peygambere özel bir durum da değildir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 147) Thomas Carlyle: “Arabistan ilk defadır ki onun sayesinde yaşayan bir memleket olmuştur. Muazzam bir inkılap gerçekleştirmiş bu kahramanımız, bir tanrı olarak değil, bir peygamber olarak görülüyor. Dünya tarihinde yeni bir insanın, bu insan ne kadar büyük olursa olsun, artık Tanrı olarak tanındığı görülmeyecektir. O, hakiki bir peygamberdir. Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınının olduğu iddiası, bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21) derken içimizden bazılarının bunu anlayamamaları düşündürücüdür! Ayrıca bu konu ‘Oryantalistler ve Hz. Muhammed’ adlı yazımızda da ele alınmıştır.

H. Muhammed ve dünya hayatının nimetleri

Arsel, Hz. Muhammed'in dünyalık nimetlere düşkün olduğunu, para, iktidar için peygamberliğini ilan ettiğini ileri sürer. Eğer gerçek bu olsa idi Efendimiz daha peygamberliğinin ilk yıllarındaki o zorlu 13 yıllık dönemde kendisine önerilen ‘makam, mal ve güzel kadın’ tekliflerini (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve, II/63; Taberi, II/218-220) hemen kabul ederdi. Efendimiz bu ve benzeri teklifleri reddetmiş ve zorluklarla dolu 23 senelik mücadeleyi göze almıştır. Hedefine ulaştığında ise kendine saraylar yapmamış, tekrar Medine'deki tek odalı evine dönmüştür! Hz. Muhammed'in vefatından sonra bir akrabası Hz. Aişe'yi ziyaret eder. Aişe onun için bir sofraya hazırlar. Ve sonra dayanamayıp ağlamaya başlar. Akrabası sebebini sorar. Hz. Aişe: "Ben doyuncaya kadar her yemek yiyişimde ağlarım," der. Misafir sorar: “Niçin?” Hz. Aişe: “Çünkü Allah'ın Elçisi bütün ömrü boyunca doyuncaya kadar hiç yemedi. Sıkıntı içerisindeydi. Bir günde iki öğün yemedi. Ekmek yediği zaman hurma yemedi, hurma yediği zaman ekmek yemedi. Sürekli başkalarını kendine tercih ettiği için hep böyle yaşadı. Şimdi ise insanlar yediklerini eritmek için ilaç kullanıyor.” (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, I/381) Üç gün süren Hendek kazımının en zor tarafı aynı günlerde bütün şiddetiyle devam eden açlık ve kıtlıktı. Arkadaşları çalışırken, açlıktan düşüp bayılmamak için orada adet olduğu şekliyle karınlarına taş bağlamışlardı. Bir ara Efendimizin karşısına dizilirler. Ahirette kendilerinin bu fedakarlıklarına şahitlik etmesini isterler. Ve elbiselerini sıyrıp, taşları gösterirler. O sadece tebessüm eder. Sonra da kendi elbisesini sıyrır.

Hız. Muhammed'in karnında iki taş birden bağıdır. (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hız. Muhammed'in Edeb ve Ahlakı, s.58, 236) Bir yolculuktadırlar. Yemek için mola verilir. Arkadaşlarının her biri bir görev üstlenir. Hız. Muhammed'de "Ben de ateş için odun toplayayım", der Arkadaşları mani olmak isterler. "Ey Allah'ın Elçisi! Siz dinlenin biz o işi de görürüz." Hız. Muhammed, "Gerçekten bunu isteyerek yapacağınızı biliyorum. Ancak ben bir topluluk içinde ayrıcalıklı bir durumda bulunmaktan hoşlanmam. Bunu Allah'ta sevmeyiz" buyurur ve odunları toplamaya koyulur. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/63) Medine'de Hicret'i takip eden ilk günlerdir. Medineli Müslümanlar bütün maddi varlıklarını Mekke'de bırakıp gelen kardeşleriyle her şeylerini paylaşırlar. Her eve on tane misafir düşmüştür. Hız. Muhammed de (sav) bu evlerden birini başka muhacir arkadaşlarıyla paylaşır. Onlardan biri olan Mikdad bin Esved anlatmaktadır. "Evde, sütleri ile evin geçiminin sağlandığı bir kaç keçi vardır. Keçiler sağıldığında herkes kendi payına düşen sütü içer. Hız. Muhammed'in payı kasede kalırdı. Bir gece Hız. Muhammed eve geç geldi. Herkes kendi payını içerek, yatmıştı. O kaseyi boş buldu, bir başkası sütü içmişti ama o sesini çıkarmadı. Sadece şöyle dua etti. "Ey bugün beni doyuran Allah'ım, onları da doyur!" Daha sonra Mikdad bin Esved peygamberin açlığını gidermek için keçilerden birini kesip, pişirmek ister. Hız. Muhammed izin vermez. Onun yerine ikinci kez sağılan "keçiden çıkan bir kaç damla sütü içer ve sessizce yatağına uzanır. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/188) Ebu Hüreyre ile birlikte, çarşıya alışverişe çıkmışlardır. Alış veriş bitirdikten sonra satıcıya tartması için para yerine kullanılan gümüş parçalarını uzatır ve "dikkatli ol, ağırca tart" der. Şaşırarak hiç bir müşterisinden böyle bir teklif duymadığını söyleyen satıcıya Ebu Hüreyre karşısındakinin peygamber olduğunu bildirir. Satıcı derhal Hız. Muhammed'in ellerine kapanarak öpmek ister. O izin vermez. "Bunu İranlılar krallarına karşı yaparlar. Ben kral değilim, içinizden bir insanım." Eve dönüş sırasında Ebu Hüreyre yükünü taşımaya yardımcı olmak ister ona da izin vermez. "Kişi, eşyasını, taşıyabiliyorsa, sadece kendisi taşımalıdır." buyurur. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatüs-Sahabe, III/156-157) Oturarak namaz kıldığını gören Ebu Hüreyre sorar: "Ey Allah'ın Elçisi! Hasta mısın?" Cevap verir: "Hayır, açım!" Yeni Müslüman olmuş ve kendisini ilk kez gören bir göçebe Arap heyecanından, karşısında titremektedir. Hız. Muhammed "Arkadaş, sakın ol. Ben kral değilim. Kureyş kabilesinden kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum." der. (M. Yusuf Kandehlevi, III/153) Yeni Müslüman olmuş ve görgü, nezaket kurallarından habersiz göçebe Arapların kendisini rahatsız etmeleri amcası Hız. Abbas için ciddi bir üzüntü konusu olmaktadır. Bir gün yine böyle bir grup tarafından çevrelenmiş, tozun toprağın üzerinde ve kızgın güneşin altında yeğenini gören amca dayanamayıp şöyle der: "Ey Allah'ın Elçisi! Bari sana bir çardak yapsak da hiç olmazsa güneşten korunsan! Müslümanların dertlerini orada dinlesen." O cevap verir: "Hayır! Allah beni kendi katına alıncaya kadar, ben onların arasında bulunacağım. Ökçeme basmalarına, elbisemi çekiştirmelerine ses çıkarmayacağım. (İbrahim Refik, Güllerin Efendisi, s.109) Arkadaşları O yanlarına her girdiğinde hızla ayağa kalkmaktadırlar. En sonunda bir gün dayanamaz. "İranlıların birbirlerini büyük görerek ayağa kalktıkları gibi siz de bana ayağa kalkmayın. Çünkü ben bir kulun yemek yediği gibi yemek yiyen, bir kulun oturduğu gibi oturan bir kulum." Bunun benzeri başka bir olayda ise uyarısına şu eklemeyi de yapar: "Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak Allah için ayakta durulur." Bundan sonra arkadaşları O içeri her girdiğinde kendilerini zorla tutarlar ayağa kalkmaz, oturmaya devam ederler. (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/68; Kadı İyaz, Şifai Şerif, s. 129) Kızı Hız. Fatma'ya giderek evinde yiyecek bir şeyler olup olmadığını sorar: "Kızım! Sende yiyecek bir şey yok mudur? Ben çok açım." Hız. Fatma: "Canım sana feda olsun babacığım! Yemin ederim ki bende de size yedirecek bir şey yoktur." diye cevap verir. Bu sırada O, peygamberliğinin yanı sıra İslam devletinin de başındadır! Başka bir gün kızı Hız. Fatma yeni pişirdiği arpa ekmeğinden bir parça da peygamber babasına götürür. Hız. Muhammed kızına: "Vallahi kızım" der "üç gündür baban bir şey yememiştir." Bu sırada da devlet başkanıdır. (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, IV/383) Mekke fethedilmiştir. Siyasi ve askeri mücadelesinin zaferle sonuçlandığı bir gün yaşamaktadır. Öğle yemeğini ise arkadaşlarıyla birlikte, sokakta, toprağın üzerine oturarak yemektedir. Bu durumu garip sayan bir kadın laf atar, "Şuna bakın! Yere

oturmuş bir köle gibi yemek yiyor." Hz. Muhammed tebessüm ederek cevap verir: "Benden güzel köle mi olur! Çünkü ben de Allah'ın kölesiyim." Başka bir defasında eşi Hz. Aişe rica eder: "Ne olur bağdaş kurarak, biraz daha rahat oturarak yemek ye." Bunun üzerine alnını yere değdirecek kadar öne eğilir. "Kölenin yediği gibi yerim, kölenin oturduğu gibi otururum, çünkü ben bir kuldan başka bir şey değilim." (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hz. Muhammed'in Edeb ve Ahlakı, s.64) Habbab bin Eret Mekke'den hicret etmiş, ilk Müslümanlardan azatlı bir köledir. Medine'de Hz. Muhammed tarafından uzun sürecek bir göreve gönderilir. Tekrar evine dönüp, günlük işlerinin başına dönünceye kadar ise o işleri her gün Habbab bin Eret'in evinde bizzat Hz. Muhammed görür. Evin kadınları süt sağmasını bilmedikleri için sığır ve keçileri her gün Hz. Muhammed tarafından sağılır. Ailenin, erkeğin yokluğundan etkilenmesine izin vermez. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/66) Kendisine en çok benzeyen ve kendinden geriye kalan tek çocuğu Hz. Fatma'yı, amcası Ebu Talib'in oğlu Hz. Ali'yle evlendirirken çeyiz olarak verebildikleri, yorgan yerine kullanılan kadife bir örtü, yaygı, elek, havlu, bir bardak, bir el değirmeni, bir tulum, iki su testisi, içi hurma lifi dolu bir deri minder, deriden yapılmış bir kap ve bir kırbadan ibarettir. Yorgan yerine verilen kadife örtü kısa olduğu için başa çekilince ayak, ayağa çekilince de baş açıkta kalmaktadır. (İbn-Sad, et-Tabakatül Kübra, VIII/23) Yeni evlenen bu hanım; peygamber, devlet başkanı ve komutan olan birinin kızıdır! O'nun vefatında İslam toprakları yaklaşık 1,5 milyon km ye ulaşmıştı. O hayatta iken Hicaz, Yemen ve bütün Arap Yarımadası, Irak ve Şam'ın yakın bölgeleri fethedilmişti. Oralardan elde edilen ganimetlerin beytülmal hissesi, cizye ve zekatlardan, krallara toplanamayacak kadar çok mal Rasulullah'a toplanıp getirilmişti. Fakat O, bunlardan en ufak bir şey kendine almamış bir dirhem dahi alıkoymaksızın hepsini uygun şekilde sarfetmiş ve onlarla başkalarının ihtiyaçlarını gidermiş ve Müslümanları güçlendirmiştir. Buyurmuştur ki; "Uhut dağı kadar altınım olsa da, ondan borç ödemek üzere alıkoymuşum dışında bir dinarın yanımda bir gece kalması beni memnun etmez." (Sahih-i Buhari, Kitabu'z-Zekat ve Kitabu'r-Rikak'da; Sahih-i Müslim Kitabu'z-Zekât, 9. Bap, Hadis No: XXXIII/94; Sünen-i İbni Mace, Kitabu'z-Zekat, 3. Bap, Hadis No: 1787) Hz. Peygamber'in maddi mirasını menkul mallar ve gayr-i menkul mallar şeklinde iki kısımda mütalaa etmek mümkündür. Menkul olanlar, para, zati eşya, hayvan gibi mallardır. Hz. Peygamber son hastalığı esnasında yanında bulunan yedi dirhem de fakirlere dağıtılmasını istemiştir. (İbn Sa'd, II/237-239) Bu bakımdan o, nakit miras bırakmamıştır. Hırkası, kılıcı ve yüzüğü ise devlete kalmıştır. Peygamberimiz kendisine getirilen sadakaları kesinlikle kabul etmemiş ve bunun kendisine ve ailesine haram olduğunu ilan etmiştir: "Bu sadakalar Muhammed'e ve O'nun ailesine helal değildir!" (Sahihi Müslim, zekat 168) Bırakın zekat ve sadaka almayı, bir kişi kendisine bir şey hediye etse hemen o da ona bir şey hediye ederdi ve şöyle buyururdu: "Hediyeleşiniz ki birbirinize olan muhabbetiniz artsın!" (Münavi, Camiu's-sağır şerhi, III/271) İbnu Abbas anlatıyor: "Resulullah (sav), Hz. Muaz'ı Yemen'e gönderdi. (Giderken) Ona dedi ki: "Sen Ehl-i Kitap bir kavme gidiyorsun. Onları davet edeceğin ilk şey Allah'a ibadet olsun. Allah'ı tanıdılar mı, kendilerine Allah'ın zekatı farz kılmış olduğunu, zenginlerinden alınıp fakirlerine dağıtılacağını onlara haber ver. Onlar buna da itaat ederlerse kendilerinden zekatı al. Zekat alırken halkın (nazarlarında) kıymetli olan mallarından sakın. Mazlumun bedduasını almaktan kork. Zira Allah'la bu beddua arasında perde mevcut değildir." (Buhari, Zekat I/41, Sadaka I/63, Mezalim 9, Megazi 60, Tevhid 1; Müslim, İmân 31, (19); Tirmizi, Zekat 6, (625); Ebu Davud, Zekat 4, (1584); Nesai, Zekat 46, 5, 55) Bilindiği gibi zekat muhtaçların hakkıdır, zekat parasıyla cami bile yapılması caiz değildir. Bir defasında Peygamberimize bir miktar para gelmişti. Onu taksim edip dağıttı da, altı dinar yanında kaldı. Onu da hanımlarından birine verdi. O gece gözüne uyku girmede. Yatağından kalkıp bu parayı ihtiyaç sahiplerine dağıttı ve buyurdu ki, "İşte şimdi rahatladım." (İmam Suyuti, Menahilü's-Safa, s.14) O (sav) yiyecek, giyecek ve meskenden ihtiyacı kadarı ile yetinirdi. İhtiyaçtan fazlasını edinmezdi. Elbise gözetmez, bulduğunu giyerdi. Çoğunlukla da siyah çizgili sert bir elbise ve kalın bürde giyerdi. Ganimet ve hediye olarak kendisine gelen altın süslemeli kaftanları yanında bulunan ve bulunmayanlara paylaşırdı. Çünkü elbiselerle övünmek, onlarla süslenmek bir şeref ve yücelik ölçüsü değildir. Zeyd b. Sa'ne Müslüman olmadan önce, Rasulullah'a gelerek bir alacağının ödenmesini isteyip Peygamberin yakasını toplayıp çekti.

Ağır sözler söyledi ve "Ey Abdulmuttalip oğulları, siz borcunuzun süresini uzatıyorsunuz" dedi. Hz. Ömer adama kızıp bağırды. Rasulullah ise tebessüm ederek buyurdu ki, "Ya Ömer! Bana da, ona da senin bu tepkinden başkası gerekirdi. Bana güzel bir şekilde ödememi, ona da güzel bir şekilde istemesini söylemelisin." Sonra, "Borcumun süresinin bitmesine üç gün süre kaldı." buyurarak, sürenin daha dolmamış olmasına rağmen, Hz. Ömer'e adamın alacağını ödemesini ve onu korkuttuğu için yirmi ölçek de fazla vermesini emretti. Bu olay Zeyd'in Müslüman olmasına vesile olmuştur. Zeyd bu olaydan sonra diyor ki, "Ben Muhammed'de peygamberlik alametlerinin hepsini görmüştüm. İki şey var ki, onları denememiştım: Yumuşaklığı öfkesine galip geliyor mu ve öfkesi şiddetlendikçe yumuşaklığı artıyor mu, bunları denedim ve onda mevcut olduğunu gördüm" (Suyuti, Menahilü's-Safa s.17; Mecmau'z-Zevaid, VIII/240) İbnul-Munkedir diyor ki, Cabir b. Abdulah'ın şöyle dediğini işittim: Rasulullah'tan (sav) bir şey istenip de "hayır" dediği vaki değildir." (Sahih-i Müslim, Kitabu'l-Fedail, 14. Bap, Hadis No: 56/2311) İbn-i Abbas diyor ki, "Resulullah (sav), hayır/iyilik yapmada insanların en cömerti idi. En cömert olduğu zaman da ramazan ayı idi. Cebrail ile bir araya geldiklerinde ise esen rüzgardan daha cömert olurdu." (Sahih-i Müslim, Kitabu'l-Fedail, 12. Bap, Hadis No: L/2308; Sünen-i Tirmizi, Ebvabu'l-Cihad, 14. Bap, Hadis No: 1687; Sünen-i İbni Mace, Kitabu'l-Cihad, 9. Bap, Hadis No: 2772) Rasulullah, Havazin kabilesinden alınan altı bin esiri onlara geri vermişti. Yine Beni Mustalık kabilesinin tüm esirleri sahabe tarafından serbest bırakılmıştır. Yine Abbas'a taşıyamayacağı kadar altın vermişti. Ona doksan bin dirhem gümüş getirilmiş bir hasırın üzerine konulmuştu. Kalkıp onu herkese dağıttı. Hepsini bitirinceye kadar isteyen hiçbir kimseyi geri çevirmedi sonra bir adam gelip istedi. Ona "Yanımda artık hiç kalmadı. Ama git. İhtiyacın olan şeyi benim adıma satın al! Bir şey gelince biz ona parasını öderiz." dedi. Bunun üzerine Hz. Ömer "Ya Rasulallah Allah seni gücün yetmediği bir şeyle mükellef tutmadı ki, niye böyle yapıyorsun?" diye sordu. Bu söz Peygamber'in hoşuna gitmedi. Ensardan bir sahabe de "Ver ey Allah'ın Rasulü. Arz'ın Sahibi'nin azaltacağından korkma!" dedi. Rasulullah tebessüm etti ve sevindiği yüzünden belli oldu. Buyurdu ki, "Ben bununla emrolundum" (Sünen-i Tirmizi, Şemail, s. 514-515) Bir adam Rasulullah'a gelerek ondan bir şeyler istedi. Rasulullah başkasından yarım ölçek borç alıp ona verdi. Alacaklı yarım vasak malını istemeye geldiğinde, ona bir vasak verdi ve "Yarısı borcum için yarısı da bağıştır" buyurdu. (Sünen-i Tirmizi, Ebvâbü'z-Züh'd, 37. Bap. Hadis No: 2363) Geceleri üzerinde uyudukları, gündüzleri de biraz kestirip uykusuzluklarını giderdikleri döşekleri, koç postu idi. (Asım Köksal, İslam Tarihi, IX/258; Sa'd, Tabakat, VIII/ 8-25) Ehl-i beyt'in üç gün arka arkaya muntazam bir yemek yediği asla olmamıştı. Çoğunlukla hurma ve su ile geçinirlerdi. (Sünen-i İbn-i Mace, II/536) Bazen ay geçer de bu mütevazı hücrenin kandilinin ışıldadığı, bacasının tüttüğü görülmezdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, VI/217) Rasul-i Ekrem, Hazret-i Aişe'nin hücreinde bulunduğu zaman yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sorar, o da hiç bir şey bulunmadığını söylediği vakit o günü oruçlu geçirirler yahut Medine'li Müslümanlardan biri bir miktar süt gönderir ve bu sülle yetinirdi. (İbni Hanbel, Müsned, VI/49- 244) Yukarıdaki rivayetlerden de anlaşılacağı üzere Efendimiz mal-mülk peşinde değildi. 10 yıl İslam devlet başkanlığı yapan bir devlet lider de olsa O (sav) daima fakir bir hayat yaşadı. Günde bir öğün yiyen Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutardı. Recep ve Şaban aylarında çok fazla oruç tutar, her ayın 13-14-15'inde ve her Muharrem ayında da üç gün oruç tutardı. Günde ikinci öğün yemek yiyen eşi Hz. Aişe'ye "Bir günde iki öğün yemek mi yiyorsun" diye sitem ettiğini, bazı günler de açlıktan diğer sahabeler gibi karnına taş bağladığını, Hz. Aişe'nin "aylarca evimizde ocak yanmazdı." dediğini, Eşi Hz. Aişe'nin karanlık çökünce yatsıdan sonra hemen uyuduklarını söylediğinde, "Kandilde (zeytin) yağını yok muydu? diyen hanım sahabeye "yağımız olsaydı onu yakmaz, yerdik" dediğini ateistler nerden bileceklerdir!? Dinsizler, "Muhammed rüşvetle insanları Müslüman yaptı" demektedirler. Menfaat elde etmek için ortaya çıkmış bir peygamber niçin para vererek insanları Müslüman yapsın? Zorla ellerindeki malları alır, istediği gibi ordu kurar, her istediğini de yapar, yaptırırdı.

Bu iddialara cevaplar için, "Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir" ve "Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler" adlı yazılarımıza da bakılabilir!

Kur'an'daki yeminler, benzetmeler, argo iddiası

Arsel der ki: "Kur'an'daki Tanrı, tıpkı Araplar gibi, her söylediğini yeminlerle kanıtlamak ister; tıpkı Araplar gibi, her vesileyle hakir kılıcı laflar eder, örneğin kullarına "yabani eşekler", "Susamış develer", "Dilini sarkıtıp soluyan köpekler" ya da "alçak zorbalar" şeklinde sözler sarf eder; tıpkı Araplar gibi kin ve intikam besler, kıskançlıklarını belli eder ve kendisinden beklenmeyen tutum ve davranışları seçer!"

Kur'an-ı Kerim'de, bu kelimelerin nerede geçtiğine bir bakalım. Yabani eşek: "Sizi Sekar'a sokan nedir?" (Onlar) derler: "Biz namaz kılanlardan değildik, fakirlere yemek yedirmezdik. Batakçılarla dalar giderdik ve hesap gününe yalan derdik, bize o ölüm gelinceye kadar! Fakat o zaman şefaathçilerin şefaati fayda vermez. O öğütten veren şeyden yüz çevirirlerken şimdi ne mazeretleri var? Böyle iken onlara ne oluyor ki adeta aslandan ürküp kaçan yaban eşekleri 'gibi' öğütten yüz çevirip kaçıyorlar!" (Müddessir, 42-51) 51. ayette hakaret değil, benzetme sanatı yapıldığı anlaşılmaktadır. Susamış/susuz develer: "Ey Muhammed! Şu halde onların azaba uğramalarını istemekte acele etme. Biz onlar için ancak (takdir ettiğimiz günleri) sayıp durmaktayız. Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahman'ın huzurunda bir elçiler heyeti 'gibi' toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer 'gibi' cehenneme sevk edeceğimiz günü düşün!" (Meryem, 84-86) Yine benzetme, teşbih kullanılmıştır. Dilini sarkıtıp soluyan köpekler: "Kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat. Dileseydik o ayetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu 'gibi'dir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi haline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler. Ayetlerimizi yalan sayan ve ancak kendilerine zulmeden bir kavmin durumu ne kötüdür!" (A'raf, 175-177) Görüldüğü gibi tüm ayetlerde benzetme sanatı yapılmıştır. Alçak zorbalar: "O halde, yalanlayanlara itaat etme! İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın/yağcılık edesin de onlar da yağcılık etsinler/yumuşaklık gösterversinler. Şunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayağı-alçak. Alaycı/gammaz, koğuculuk için dolaşıp duran. Hayrı engelleyen, sınır tanımaz-saldırgan, günaha batmış. Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı. Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?" (Kalem, 8-14)

Anlaşılaçağı üzere ayetler; namaz kılmayan, fakirleri gözetmeyen, insanlara zulmeden, dünyada fitne çıkaran, kötülük yapan, boş şeylere dalıp hayatlarını nefsi arzularına göre yaşayan, ahirete inanmayan, heva ve hevesine uyanlar hakkındadır. Teşbih sanatını bilmeyen; benzeyen, benzetilen; benzetme ve benzetme edatından haberi olmayanların kendilerine eşek, deve, köpek dendiğini zannetmeleri cehaletlerini gösterir. Allah yer ve göklerin sahibidir. O'nun için kin ve kıskançlık asla söz konusu olamaz! O (cc) sadece 'zalimleri sevmez.' (Ali İmran, 57; Şura, 40): 'Laneti zalimlerin üzerine olacak.' (Hud, 18) 'Zulmedenleri ne bağışlayacak, ne de onlara bir kurtuluş yolu gösterecek' (Nisa, 168) ve 'Cehennem de, zalimlerin kötü bir durağı' (Ali İmran, 151) olacaktır!

Unutmayalım ki, zalime şefkat mazluma zulümdür! Hem ateistler inanmadıkları bir Tanrının zalimleri cezalandırmasıyla neden bu kadar ilgilenmektedir? Yoksa ahiretin var olabileceği konusunda bilinçaltında bir dürtü onları rahatsız etmekte de, bunu içlerinde bulundukları ortam gereği dışa mı vuramamaktadırlar!?

Arsel, "Kur'an'ın hemen her satırı, Tanrının kendi kendini yüceltmesiyle, "kul" olarak yarattığı insanlara kendi büyüklüğünü ve güçlülüğünü kabul ettirmek istemesiyle, onları yerlere

kapanarak kendisine taptırmağa çalışmasıyla ve fakat bu istek ve gayretlerine karşı dikilenlere küfür'ler ve hakâretler yağdırmasıyla doludur.”

Örnek olarak Vakıa suresi 50-56. ayetleri verir. Önce ayet mealini verelim: “Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır. Sonra siz, ey sapkın/yoldan ‘sapmış yalanlayıcılar!’ Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz. Karınlarınızı hep onunla dolduracaksınız. Üstüne de kaynar su içeceksiniz. Susuzluk illetine tutulmuş develerin içişi gibi içeceksiniz. İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur.” Zaten öldükten sonra dirilmeye inanmayan Arsel, cehennem azabında bahseden ayetlerden neden şikayetçi olmaktadır? Yoksa Arsel Kur’an’ın direk kendisine hitap ettiğini mi hissetti de itiraz etmektedir?! Arsel yazdığı kitaplarla Müslümanlara, Efendimize her türlü hakareti yapacak, insanların ve evrenin tesadüfen oluştuğunu iddia edecek (cevaplar için “Evrım teorisi ” ve “ Allah’ın varlığının ispatı” adlı yazılarımıza bakılabilir) ve Allah’ı inkar etmesi yetmeyip bir de İslam’ı karalama çabasına girecek, dinsiz bir toplumu insanlara önerecek ve bunların karşılığında cezadan bahsedilince itiraz edecek! Bir suçlunun ceza kanununa itiraz etmesi kadar çelişkili bir durumdur bu itiraz! Halbuki Allah bizzat uyarıyor, ikaz ediyor! Aslında Kur’an, “Ey sapkın yalancı!” derken ne kadar aktüel bir ilahi eser olduğunu da ispatlamakta değil midir? Evrim ile yüce yaratıcıyı inkar etmek yalancılık, Freud’un libido eksenli görüşlerinin temeli sapıklık değil midir? Nikahsız birlikteliği savunan Arsel’in dünya görüşünün sonlarının ne olduğuna, 1990’lı yıllarda sosyalist rejimlerin çökmesiyle dünya yaşayarak şahit olmadı mı? Allah’ın Rahman, Rahim, Vehhab gibi birçok, “seven, acıyan, bağışlayan” sıfatlarını ve Kur’an’daki cennet nimetlerini görmeyip, cehenneme girecek zalimlerle ilgili ayetler üzerinde yorumlar yapılması da aslında psikolojik tahlile muhtaç bir bakış açısına işaret etmekte değil midir?

Kalem suresinin 15. ayetini de kitabına almıştır Arsel. “Ayetlerimiz ona okunduğu zaman: Öncekilerin masalları! der. Onun havada olan burnunu yakında yere sürteceğiz.” (Kalem, 15)

204

Ateistler Kur’an’a hep aynı hatalı metotla yaklaşmaktadırlar. Ayetleri bağlamından koparmak için cımbızlayıp işlerine gelen yerlerini okuyucuya aktarmaktadırlar. Bu ayeti öncesi ile okuyalım: Kalem, 9-15: “Olur olmaz yemin eden, aşağılık, daima kusur arayıp iğneleyen, durmadan laf götürüp getiren, iyiliği hep engelleyen, saldırgan, günahkar, huysuz ve kaba, üstelik karakteri bozuk kimselere, serveti ve çocukları var diye sakın boyun eğme. Ona ayetlerimiz okunduğu zaman, “Öncekilerin masalları!” der. Yakında onun alnına (cehennemlik) damgasını vuracağız.” Bu ayetlerdeki, “Daima kusur arayıp kınayan.” ve “ayetler ona okunduğu zaman: Öncekilerin masalları! diyen” kişi olarak benim ilk aklıma gelenlerden biri de Arsel olmaktadır! Yeni vefat eden (Bu yazı yazıldığı sıralarda; 7 Şubat 2010, ABD Florida’da) Arsel’in ‘Havada olan burnunun yakında yere sürtülüp sürtülmeyeceğini’de artık zamanla göreceğiz! Aslında bu ayetler hep kötü huylara sahip insanlardan bahsetmektedir. Allah (cc) kitap ve peygamber göndermiş, insanlara zararlı olan davranışları açıklamış, kötülerin cehenneme gideceğini bildirmiştir. Bizlere yararlı olanları emreden Yüce Yaradan, (‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir) cennet nimetlerini de bildirmiş ve sonuçta da tercihi hür iradeli yarattığı insanlara bırakmıştır. İsteyen kendi tercihleri ile cennete isteyen de cehenneme gider. Hadi cehenneme gider ateist, bari başkalarını da saptırmasa! Bir de onun günahının yükünü de yüklenmektedirler! “Onlar mutlaka kendi günah yükleriyle birlikte, saptırdıkları kimselerin günah yüklerini de taşımak zorunda kalacaklardır ve tüm temelsiz uydurup durdukları şeylerden de hesaba çekileceklerdir.” (Ankebut, 13)

Arsel, Ali İmran 119. ayetten hareketle yine eleştirilerine devam eder: “Kur’an’da (İmrân sûresi’nde) Tanrı’nın, inanmadan “inandık” deyip Müslüman imiş gibi görünenlere karşı “Kahrolun” (ölün) diye bedduâ’lar ettiği yazılı.” der. Ayete bakalım: “Siz Kitabın tümüne

inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, 'size olan kin ve öfkelerinden dolayı' parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Öfkenizden çatlayın!" Şüphesiz Allah insanların içlerinde gizlediklerini de en iyi bilendir." Ayet ikiyüzlü, yalancı münafıklara, İslam'a kin duyanlara 'keskin sirke küpüne zarar' atasözü mealinde, "Kininizle başbaşa, ne haliniz varsa görün" dememizi ve onları muhatap almamamızı istemektedir. Arsel, kendi gibi olanları da ifşa eden 'size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar.' ayetinden mi alınmıştır bilinmez ama 'öfkeden çatladığı'nı açıkça ve her defasında belli etmektedir! Bu ayetler, Hz. Muhammed'e düşmanlık besleyen Velid b. Muğire hakkında inmiştir. Cenab-ı Hakk'ın büyük nimetler bahsettiği Velid, kibir ve gururuna yenik düşmekteydi. "Ben Kureyş kabilesinin büyüğü ve başı olarak bir kenarda kalayım da vahiy Muhammed'e gelsin? Ebu Mesud Amr bin Umeyr bile nasıl bir kenarda bırakılabilir? Biz ikimiz Taif'in reisleriyiz" diyerek Cenab-ı Hakk'ın iradesine karşı durmaktaydı. Serveti ve sahip olduğu çocuklarıyla kibirlenmekte, kendisini herkesten üstün görmekteydi. Peygamberimize karşı iftiralara atmakta, öldürmek istemekte, kıskanmakta, hasedi ve inadı ile en önde gitmekte idi. Kendisi iman etmediği gibi, kendi kavminden olanların da iman etmemesi için her türlü yola başvurmaktaydı. İslam'a ve Peygamberine karşı yaptığı hareketlerinden dolayı, hakkında en çok ayet nazil olan müşrik kişiler arasında yer aldı. (İbni Hişam, Sire, I/288-289; Kadı İyaz, Şifa, I/512-513)

Çağdaş Muğire olan Arsel, İslam'a bu kadar düşmanlık yapan Muğire'nin avukatlığını dolaylı yoldan neden yapmakta, yaptığı kötülükleri -İslami kaynaklarda tek tek anlatılır- neden gizleme gereği duymaktadır?!

Zalimlere kahrol derken ateistlerden mi izin alacağız! Kahrolsun- Arsel'in yaşadığı- emperyalist ABD, kahrolsun İsrail, kahrolsun İngiltere!

'Harun'un kız kardeşi'nin anlamı nedir?

Arsel'e göre, Muhammed, "İsa'nın anası Meryem ile, Musa'nın ve Harun'un kız kardeşleri olan Meryem'i birbirleriyle karıştırmıştır."

Dünyada Harun isminde bir kişi mi vardır? Günümüzde de Muhammed, Ali, Fatıma, Ayşe gibi isimler yaygın olarak kullanılmaz mı? Bu konu, 'Oryantalistlerin Kur'an, İslam ile ilgili eleştirilerine cevaplar' adlı yazıda açıklanmıştır.

Kur'an, Tevrat ve kurban

Arsel, "Ademoğullarının hikayesi" başlıklı yazısında, Maide suresi 27. ayetin anlamını yazarak, bunun Tevrat'ta da geçtiğini, bu iki oğlun isimlerinin Habil ve Kabil olduğunu Tevrat'tan hareketle aktarmakta ve sonuç olarak da, Hz. Muhammed bu kıssayı "Tevrattan almıştır." iddiasında bulunmaktadır.

Haz. Adem'in oğullarının isimleri Kur'an-ı Kerim'de geçmez. Ayrıca Arsel'in iddia ettiği gibi Tevrat'ta Kabil değil Kayin ismi geçer. (Yaratılış, 4) Allah (cc) ilk insandan itibaren insanlığa hep aynı dini; İslam dinini göndermiş ve benzer içeriğe sahip emir ve yasakları insanlara iletmiştir. Gönderilen kitaplar içinde tahrif edilen, bozulan kısımlar dışında kalan yerlerde benzerlikler olması çok doğaldır. Hz. Muhammed'in Allah tarafından gönderilen peygamberlerin sonuncusu olduğu Kur'an'da zaten açıkça bildirilir. "Muhammed Allah'ın Rasulüdür ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzab, 40; Buhari, Menakıb 18; Müslim, Fedail 20) Kur'an önceki peygamberlerin de Allah tarafından gönderildiğini ve Hz. Muhammed ile diğer peygamberlerin benzer mesajları

bildirdiğini birçok ayetle bizlere bildirir. Bu konuda “İslam tüm dinlerin özüdür.” adlı yazımıza bakılabilir. Kurbandan hareketle de Arsel: “Eğer Tanrı kan akıtılmasından hoşlanmamış olsa ve kurbandan maksadın yoksula yardım olduğunu düşünmüş olsa, bunu açıkca bildirirdi.” der. Allah “Elbette onların ne etleri, ne de kanları Allah’a ulaşmaz. Ancak O’na sizin takvanız ulaşacaktır. Böylece onları sizin emrinize verdik ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı, Allah’ı tekbir ile yüceltesiniz.” (Hac, 37) “Siz de kesilen kurbanların etinden hem kendiniz yiyin, hem de yoksula ve fakire yedirin.” (Hacc, 28) ayeti yanında komşu-kul hakkı, oruç, hac, selamlaşma gibi ibadetlerle toplumsal bilinci, ruh birliğini sağlamayı amaçlayan İslam’ın kurban emri yoksula yardıma mı engel olmaktadır? Zekat, fitre, sadaka, fitr gibi ibadetler yanında kurbanda fakire dönük bir ibadet değil midir? Acaba Arsel kendi yediği etlerin kan akıtılmadan mı önüne geldiğini düşünmektedir! Hiç satın aldığı etten bir fakiri nasiplendirmiş midir?! Bu konuda detaylı bilgi için “İslami emirler, yasaklar ve hümanizm” adlı yazıya bakılabilir.

“Belli ki insanların kendisine olan bağlılıklarını “Tanrı adına” kan akıtılmasına göre değerlendirmek istemistir! Bundan dolayıdır ki din adına cihad’a çıkılmasını, kafilere karşı savaşılmasını, kılıçla vuruşulmasını (Yâni kendi adına kan akıtılmasını) “kutsal” bir şey olarak görmüştür.” diyen yazan zihniyete cevap olarak “İslam barış dinidir.” ve “İslam savaş kuralları.” başlıklı yazıları öneririz. Cihad, yeryüzünde adaletin gerçekleşmesi, zulmün ortadan kaldırılması, toplumların her türlü sömürüden uzak olarak maddi ve manevi refah içinde yaşaması için yapılır. Günümüzde, Osmanlı devletinin yıkılmasından sonra kurulan 47 devletin ve dünyadaki birçok müstazaf milletlerin içler acısı hali ortadadır. Yıllarca kapitalist ve komünist ülkeler tarafından toprakları ve halkları sömürülen müstazaf tüm ülkelerin kurtuluşu İslam’dadır. Bu konuda, ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ayrıca unutulmamalıdır ki, Arsel’in üzerinde özgürce yaşadığı bu topraklar da cihad sayesinde özgürlüğüne kavuşmuştur! “Türk ve İslam Devletlerinde olağanüstü dönemlerde, savaş öncesi ve savaş sırasında verilen önemli fetvalardan birisi de “Cihad Fetvası”dır. Ankara Müftüsü Mehmet Rifat Efendi, 153 müftü ile birlikte Anadolu’da başlayan milli mücadeleye destek verici Ankara fetvasını yayınladı.” (Necdet Bayraktaroğlu, Anadolu Fetvası, Yeni Ufuk Dergisi, Ağustos 2018; Hakimiyet-i Milliye, 5 Mayıs 1936, No: 27) “Anlatılan şekilde hakarete ve esirliğe uğrayan halifelerini kurtarmak için, ellerinden geleni yapmaları bütün Müslümanlara farz olur mu? Cevap: Hakikati Allah en iyi bilir ki, olur. Halifeliğin gasbedilen haklarını geri almak için düşmanlara karşı açılan mücadelede ölenler ‘Şehit’ kalanlar ‘Gazi’ olurlar mı? Cevap: Hakikati Allah en iyi bilir ki, olurlar.” (Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, s. 65-68; Milli Mücadele, II/768-769) “Müftü Ahmet Hulusi Efendi’nin 15 Mayıs 1919’da Milli Mücadeleyi Başlatan Fetvası: Bugün sabahın erken saatlerinde İzmir, Yunanlılar tarafından işgal edilmiştir. Bu tecavüze karşı hareketsiz kalmak, din ve devlete ihanettir, vatana karşı irtikab edilecek cürümlerin Allah ve tarih önünde affı imkansız günahtır. Cihad, tam manasıyla teşekkül etmiş dini fariza olarak karşımızdadır. İşgal edilen bölgelerde her bir kişinin görevi (farz-ı ayn) silahına sarılmak ve mücadele etmektir. Meşru olan; münhasıran vatan müdafaası ve istiklal uğruna cihaddır. Korkmayınız, me’yus olmayınız. Bu livayı hamidin altında toplanınız ve mücadeleye hazırlanınız. Müftünüz olarak ‘Cihad-ı Mukaddes Fetvası’nı ilan ve tebliğ ediyorum.” (Gotthard Jaschke, Mustafa Kemal ve Cihat, Tarih Okulu İlkbahar 2009 Sayı III, s. 165)

Cihad öyle bir ruhtur ki, I. Dünya savaşı sırasında Çanakkale’den 13.201 km uzaktaki Avustralya’da yaşayan iki Osmanlı savaş esirinin direniş ruhunu bile ateşleyebilmektedir. “Avustralya hükümetinin İngilizlerle birlikte savaşma üzere Çanakkale’ye asker çıkarmaya karar verdiğini duyan Maraşlı Abdullah, Tarakçı Mehmet vatanlarına geri dönmek isterler ama bu mümkün olmaz. Bunun üzerine Avustralya hükümetine savaş ilan ederler. Bunu da gönderdikleri bir mektup ile duyururlar ve Çanakkale’ye sevk edilecek olan Avustralya

askerlerine büyük zayıflar verdiren suikastlar düzenlerler.” (Hürriyet, 25 Eylül 2018) Tabii bu ruhu, olaylara materyalist ve pragmatist bir açıdan bakan evrimci ateistlerin anlamasını beklemiyoruz! Ama kendilerini, “Şeriat karşı başkaldırmak ve savaşmak gibi 'asil' bir davranışla görevli” sayan veya “aydınlanma Savaşçısı” ilan edenlerin, en azından cihada laf ederken bir kere daha düşünceleri gerektiğini hatırlatmak isteriz!

İşin ilginç de, İslam aleyhine kim kitap yazmışsa o hem aydın hem savaşçı ilan edilmektedir! “Aydınlanma savaşçısı Turan Dursun” (Yüzyıl Dergisi, 9 Eylül 1990, Yıl:1, Sayı: 6) “Aydınlanma savaşçısı Muazzez İlmiye Çığ hayatını kaybetti.” (Hürriyet, 18.11.2024) “Aydınlanma Savaşçısı Prof. İlhan Arsel'i yitirdik.” (vatanpartisi.org.tr, 09.02.2010); "Aydınlanma Savaşçısı Server Tanilli." (Bahattin Gemici, Telgrafhanesanat, 1 Aralık 2020)

İlhan Arsel ve eserleri hakkında diyanetin görüşü

-özetlenmiştir ve ‘İtalik’ yazılar tarafımızca eklenmiştir-

Sn. Arsel, aslında başkanlığımızın bir yayını değil bunu bahane ederek, başta Kur'an-ı Kerim ve peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a) olmak üzere İslam dinini karalamaya çalışmaktadır. Oysa bir dini ve o dinde kutsal sayılan şeyleri karalamak bir insanlık suçudur; çünkü o din mensuplarını rencide eder. Ancak sn. Arsel'e göre, sadece İslam dini değil, tarih boyunca bütün dinler, hür düşüncüyü ve insan aklının gelişmesini önlemişlerdir. İlim, teknik ve medeniyetin ilerlemesi, insanlığın fikri tekamülü, din denilen vahimeden ve dinle ilgili her şeyden kurtulmakla mümkündür. Sn. Arsel bu kanaatini "Kadın ve Şeriat" adlı mezkur kitabında defalarca ifade etmekten çekinmediği gibi, muhteva itibarıyla ‘hepsi de birbirinin tekrarı’ olan "Arap milliyetçiliği ve Türkler" (Ankara, 1973, ikinci baskı, 1975), “Teokratik devlet anlayışından demokratik devlet anlayışına” (Ankara, 1975), "Toplumsal geriliklerimizin sorumluları; Din adamları" (Ankara, 1977), "Biz profesörler" (Ankara, 1979) adlı kitaplarında ve çeşitli makalelerinde de ısrarla savunmaktadır. Adı geçen kitaplarının rastgele sayfeleri çevrildiğinde bile görülmektedir ki, dini hükümler ‘maksatlı şekilde yorumlanarak alay konusu’ yapılmakta, dünya çapında ün yapmış büyük ilim adamları, Allah'a inandıkları ve dine saygılı oldukları için ‘aşağılanmaktadır.’ Bu konuda, kitaplarında gelişigüzel seçilmiş bir kaç örnek şunlardır: "İslam'ın en büyük ve en geniş görüşlü sanılan bilim adamları, düşünürler ve yazarlar, örneğin al-Farabiler, ibn Sinalar, ibn Tufeyller, al-Gazaliler ve saymakla bitmeyecek daha niceleri, bütün gayret ve dehalarını: "Ne yapalım da şu aklı, şu insan zekasını işlemez, düşünemez ve yaratamaz hale sokalım. Ne yapalım da insanları yani halk yığınlarını, kendi akıl ve iradeleriyle değil ve fakat ‘gökten inen’ kurallara göre yaşamağa alıştıralım, sorununa yönelmişlerdir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.3) *Batı bile Farabi'yi, Rüşt'ü ustak kabul etmişken Arsel bu kadar fütursuzca iddialarda bulunabilmektedir. 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazımız bile tek başına Arsel'e cevap için yeterlidir!*

"Şinasilerin, Namık Kemallerin, Mustafa Fazıl Paşaların, Ali Suavilerin, Ziya paşaların ve diğerlerinin tutum ve davranışlarında özgürlüğün, halkçıların, millet iradesi üstünlüğünün, eşitlik düşüncesinin izlerini aramaz. Düpedüz bilgisizliktir. İstisnasız, tümü şeriatçı (dine bağlı) idi. önemli olan tek şey Kur'an idi, hadis idi, sünnet idi." (Biz profesörler, sh.86) “Aydın olarak bizlerin hepimize düşen en büyük görev, insan aklını ve düşün tarzını şeriatın ve özellikle Kur'an'ın, ya da peygamber emirlerinin tutsaklığından kurtarıp, özgürlüğe kavuşturmak, ‘akıl çağına’ ulaştırmaktır. Asıl önemlisi, Kur'an'ın yanılmaz bir kitap olmadığını, çelişkilerle dolu bulunduğunu, gerçekler kaynağı sayılamayacağını ortaya vurmanın en büyük hizmet olduğunda karar kılmaktır." (Biz profesörler, sh. 147) *'Kur'an'da çelişki yoktur' ve 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımız bu ithamlara cevap vermektedir.*

"İster kur'an sureleri ve ayetleri, ister peygamber hükümleri, ister icma-ı ümmet ve ister kıyas-ı fukaha hükümleri olsun, teker teker ele alıp eleştirmedikçe, yermedikçe, akıl süzgecinden geçirmediğimiz, Türk insanını uygar kerteğe erişirme yolu bulunamaz." (Biz profesörler, sh.81) *Şartlanmışlık psikolojisi ile hareket eden ve tüm doğruları sadece kendi düşünce eksenine içine hapseden Arsel, kendisi gibi düşünmeyenleri sadece eleştirmemekte, bir de hakaret ederek aşağılamaya çalışmaktadır. Eleştirel düşünce tabii ki olmalıdır ama bu tarz düşünce ancak önyargı ile tanımlanabilir. Mesela neden "Darwinizm de eleştirilmelidir" dememiştir, sonuçta o sadece bir 'teori'dir! Peki ya artık çoktan çökmüş olan materyalist dünya görüşü veya ateizm/deizm çok mu bilimseldir? Bu konularda 'Ateizm Yanılgısı', 'Deizm Yanılgısı' ve 'Evrim' adlı yazılarımızı özellikle tavsiye ederiz.*

"Evet, bütün sorun, din adamının cehaletinden ziyade, onu cahil halde tutan, şeriatın (İslam dininin) kendisidir ve asıl savaşılmak gereken de bu temeldir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır ve onunla eğitilenler de, ister istemez cahil olmaktadır. Akla ve müspet ilme ve ahlaka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Kur'an ve hadis (sünnet) hükümleri oradadır. Bunları, Arap peygamberi tanrı adına ve tanrının sözleridir diye yerleştirmiştir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.210) *Hem şeriat düşmanıdır hem şeriatı bilmemektedir Arsel. Şeriatın Araplara özel olduğunu ve Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazdığını iddia etmektedir. Cevaplar için; 'Kur'an ve bilim', 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap/Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılara bakılabilir.*

İfade etmekte yarar var ki, İslam dini; İlim, kültür ve medeniyetin yükselmesine engel değildir. Engel olsaydı, 8. asırdan 14. asra kadar bütün parlaklığı ile hüküm süren bir İslam ilim, kültür ve medeniyeti doğmazdı. Dini hükümlerin ilim ve aklı selim ölçülerine göre değerlendirilmesinden, Müslümanlar hiç bir endişe duymazlar. Ancak, ilk emri oku! (Alak, 1) olan ve "İki günü eşit olan kişi ziyandadır." (Keşfu'l-hafa, II/233, no: 2406) ilkesi ile daima ilerlemeyi ve yükselmeyi önceleyen bir dinin, "Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır." hükmü ile cehaletin kaynağı olarak ilan edilmesi, şüphesiz tarafsız ve ilmi ölçülerle yapılan bir değerlendirme değildir. "Dinler, ruhaniler sınıfının, halkı sömürmek için uydurdukları efsanelerdir. İlim ilerleyip, tabiattaki sırlar çözüldükçe, insanların kafası aydınlanacak ve bu efsane de yok olup; gidecektir." diyen Voltaire, D'Alembert, Diderot gibi 18. asır filozoflarından bir kısmının, günümüzde artık hiç bir ilmi değeri kalmamış olan batıl iddialarının, körü körüne taklidine dayanan ön yargı ifadelerinin tekrarından başka bir şey değildir. Yukarıda verilen örneklerde de görüldüğü üzere, 'Sayın Arsel'in din ve özellikle İslam dini konusundaki hükümleri, inceleme ve araştırma sonucu olmaktan çok, aşırı bağlı bulunduğu Voltaire ve benzeri filozofların, genellikle Hristiyanlık konusundaki düşüncelerinin sonucu olarak ileri sürdükleri fikirlerden oluşmaktadır. Bu ön yargı onda tarafsız bir inceleme ve araştırma imkanı bırakmamış; onu İslam'a ve Müslüman bilginlere hınç duymaya ve 'savaş açmaya' sevk etmiştir.' Bizzat kendi ifade ve açıklamalarından da anlaşıldığı üzere Sayın 'Arsel dini konularda yeter bilgisi ve yetkisi olmayışı bir yana, isabetli hüküm ve sonuçlara ulaşabilecek nitelikte tarafsız bir ilim adamı da' değildir. Onun din kavramına ve özellikle İslam dinine karşı kin ve hınç derecesine varan bu olumsuz tutumu, 'onu akademik kariyere sahip bir bilim adamına yakışmayan davranışlara' ve halen üniversitelerimizde görevde bulunan değerli ilim ve fikir adamlarını, (kendi de dâhil), toptan "Ortaçağ üniversitelerinde hademelik bile yapamayacak kertede kimseler." (Biz Profesörler, sh.134; Cumhuriyet gazetesi, 28 Aralık 1976, sh.2; Fakültenin ayrılırken başlıklı yazı) diye itham etmeye ve hiçbir ciddi araştırma yapmadan, hatta 'hiç düşünmeden, gelişigüzel yazılar yazmaya ve bazen gülünç durumlara düşmeye kadar' sevk etmiştir. Nitekim, Osmanlı imparatorluğunun yükselme döneminde (Kanuni, 2. Selim ve 3. Murad'ın saltanatları esnasında) aralıksız 28 yıl şeyhülislamlık makamım hakkıyla dolduran; bilgisi, dirayeti, ahlakı

ve eserleriyle haklı bir üne kavuşan büyük Türk bilgini Ebu's-Suud Efendi'nin bir fetvasında, "Erkeklikten kesilmiş yaşlı kişiye" anlamında olarak yer alan "cima'a kadir olmayan pir'e" ifadesindeki, ismin "e" hali ile kullanılmış "pir" (yaşlı kişi) kelimesini, bilinen asalak böcek (pire) sanmış; 'anladığını sandığı bu fetva ile' ilgili olarak Varlık Dergisi'nin Ağustos 1970 tarih ve 827. sayısında (sn.3) yayınlanan "değer ölçülerimizdeki zavallılık" başlıklı yazısında: "Ebu's-Suud efendi, bugün hâlâ Türklerin iftihar edebilecekleri en mühim şahsiyetlerden ve Türklere ve Müslümanlara büyük hizmetleri dokunan bir alim olarak baş tacı edilir. Oysa ki, 16. yüzyılın bu büyük ve en ünlü bilgin diye gösterilmek istenen kişi, insanlık sevgisi duygusundan yoksun ve kadının pire ile cima (cinsi ilişki) edip edemeyeceği sorunlarıyla meşgul olabilecek kadar, insan zekasını küçülten bir kimsedir. Hiç şüphesiz, kendisine cima'a kadir olmayan pire" konusunda soru sorabilecek kadar cahil ve ilkel bir toplumdan, Ebu's-Suud efendiden daha iyisinin kolay kolay yetişmeyeceğini unutmak gerekir." sözleriyle, gerçekten 'ortaçağ üniversitelerindeki hademelerin bile kolayca anlayabileceği Türkçe bir cümleyi anlayabilecek seviyede bulunmadığını, bizzat kendisi' ispatlamıştır. Zira söz konusu fetvada "Cima kadir olmayan pir'e yahut on iki yaşında olan oğlancığa" ifadesinde yer alan "pir" ve "oğlancık" kelimelerinin, gramerde (ismin "e" hali) denilen durumdan başka bir şey olmadığını anlamak için, 'değil profesörlük unvanına sahip olmak, okur-yazar bile olmaya gerek olmayıp, Türkçe bilmenin yeterli olduğu' açıktır. Unutmamak gerekir ki, "cahil ve ilkel bir toplum" olarak nitelediği toplum; ilim, sanat, kültür ve medeniyet itibarıyla, asrının en ileri toplumdur. Ebu's-Suud Efendi gibi ünlü bir kişinin şahsiyetinden ve yaşadığı asrın kültür ve medeniyetinden böylesine bihaber olan sayın prof. Arsel'in tek meziyeti, 'hiç bilmediği konuları bile bildiğini iddia' ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar cesur olmasıdır."

Yukarıda verilen örnek ve açıklamalardan anlaşılmaktadır ki, Sayın Arsel'in başkanlığımız yayınları ve hizmetleriyle ilgili olarak, objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, 'ilmi durumu ve ihtisası bakımından da böyle bir değerlendirme yapacak ehliyetinde değildir. İddialarının hemen hepsi mesnetsiz ve ön yargıdan ibarettir.'

Bilgi ve takdirlerine arz ederim. İrfan Yücel, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkan V.

Gelen bir soru ve cevabımız

Soru: Muhammed'in, karıları için uydurduğu ayetler: "Muhammed'e Hafsa, her ne kadar söz vermiş olsa da, sözünü tutmayıp gördüklerini Ayşe'ye söyler; Ayşe'de duyduklarını Muhammed'in diğer eşlerine aktarır. Bu yüzden Muhammed'in eşleri mırıldanıp söylenmeye başlarlar. Muhammed, Hafsa'yı karşısına alarak neden dolayı sırrı başkalarına açıkladığını sorar. Hafsa şaşırıp, bunu nereden anladığını Muhammed'e sorunca, Muhammed, her şeyi tanrı'dan öğrendiği, çünkü tanrı'nın her gizli şeyi kendisine haber verdiğini söyler. Ve olan biteni böylece Kur'an'a geçirir, yani karılarına duyduğu utancı, tanrı'ya atfen Tahrim suresinin 3. ayetini uydurur ve karılarını uyarır! " Buna cevap verir misiniz?

Cevaben: Oryantalistlerin temel ithamlarının başında "Kur'an'ı Muhammed yazdı." iddiası yer alır. Tüm Kur'an'ı yüzlerce yıl taramış, "daha önce karar verdikleri hükme" delil aramışlar ve sonunda Kur'an'da bu gibi ayetlerle aradıklarını bulduklarını iddia etmişlerdir. İşin ilginç yanı -ve her zaman olduğu gibi- ateistler de bu oryantalist iddiaya balıklama atlamışlardır. ABD'de yaşayan ve orada ölen İlhan Arsel'de 'Kur'an eleştirisi' adlı eserinin tümünde ne hikmetse (!) "Aynen" oryantalist iddialarını alt alta sıralamıştır! Gelelim sorunuzun cevabına: Kur'an'ın hiç bir ayeti sadece Efendimiz ve ailesi için özel inmemiştir. Benzer bir iddia Efendimizin evine izinsiz girilmemesi hakkındaki ayet (Ahzab, 53) için de iddia edilir. Efendimiz 'evine izinsiz

girilmemesini sağlamak için ayet uydurmuştur' der oryantalistler. ('Ahzab 53. ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allah'ın sözleriyle kovuyor' iddiasına cevap için 'Kur'an'da çeliski yoktur' adlı yazıya bakılabilir.) Halbuki Efendimiz İslam'ın nasıl yaşanacağını bizlere 'uygulamalı olarak' göstermekle görevlidir. (Ahzab, 21, Haşr, 7) Yukarıdaki ayette de yine Allah (cc) bizzat efendimizin hayatından örnekle bizlere mesajlarını iletmektedir. Ayet önce olayı aktarır ve benzer durumlardaki hükmü bizlere bildirir. "Hz. Peygamberin, eşlerinden birine sır olarak söylediği bir sözü eşi tamamen koruyamamış, yine Resulullah'ın eşleri içinden en çok samimi olduğu birine aktarmış, bundan haberdar olan Hz. Peygamber ona sitem etmiş, bunun üzerine ikisi birbirine arka çıkıp kendisinden bazı maddi taleplerde bulunarak diğer eşlerini de ilgilendirecek tarzda bir dayanışma içine girmişlerdi. Bu durum karşısında Resulullah, hem dünya hayatının kendi nazarındaki önemsizliğini anlatmak hem de ailesine karşı eğitici bir tedbir uygulayarak onların gerçek iradelerini yoklamak üzere mutata aile hayatını terk etti, dargın bir halde onların odalarında bulunmak yerine 'îlâ yemini' yapıp kendine ait odasında bir ay uzlete çekilmişti. Hz. Peygamber uzlete çekilişinin 29. günün bitiminde eşlerine döner. Eşlerini boşamadığı haberini de sevinç içinde Hz. Ömer duyurdu. Surenin asıl nüzul sebebi bu 'îlâ yemini'dir, anlatılan diğer olaylar ise buna götüren sebep ve giriş cümleleridir." (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, VII/5084-5085, 5094, 5113, 5115) Bizzat Hz. Peygamber'in hayatından örnek gösterilmesi gereğine binaen belirli olaylara gönderme yapan somut anlatım üslubunun seçtiği bu ayetlerle kuşkusuz o sırada yaşanan bir probleme çözüm getirilmiş ve ayetlerin nüzulü/inışı de örnek neslin yetiştirilmesinde etkili olmuştur.

Yine ateist/oryantalist iddianın aksine bir içeriğe de sahiptir bu ayetler. (Tahrim, 1-4) Öncelikle bu ayet ile Efendimizin helal olan bir şeyi kendisine yasaklamasının hata olduğu ilan edilmektedir ki, bir kişi 'yazdığı' iddia edilen kitabına hatalarını asla eklemez! Yine bu hatanın yani yeminin kefareti de 'kitabında' yazmaz! Bu konuda detay için, 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazımıza bakılabilir.

210

Bu ayetin bize gösterdiği diğer önemli bir gerçek ise Efendimizin vahiy almadığı durumlarda bizler gibi bir insan olduğunu bizlere göstermesidir. Efendimiz birçok hadisinde (Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı aşırı yücelttikleri gibi siz de beni aşırı yüceltmeyin. Ben, sadece ve sadece bir kulum. O halde 'Allah'ın kulu ve elçisi deyin (Buhari, Enbiya 3484) Bir adam Peygamber'e dedi ki: "Ey Muhammed! Ey Efendimiz, ey efendimizin oğlu! Ey en hayırlımız, ey en hayırlımızın oğlu!" Rasulullah hemen müdahale etti: "Ey insanlar! Sözlerinize dikkat edin ki Şeytan sizi hükmü altına almasın! Ben Abdullah'ın oğlu Muhammed'im! Allah'ın kulu ve elçisiyim! Vallahi beni, Allah'ın beni yerleştiği konumundan daha fazla yüceltmeye kalkmanız hoşuma gitmez." (İbn Hanbel, III/153) buyurmuş ve) kendisinin övülmesini engellemiş ve kendisini Musa, Yunus ve İbrahim peygamberlerden üstün gören Müslümanları da uyarmıştır. (İbn Hanbel, III/153; Buhari, Enbiya, 46 ve 38) Birçok Kur'an ayeti de (Kehf, 110: "De ki: ben de sizin gibi bir beşerim."; Fussilat, 6: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilahınızın bir tek ilah olduğu vahy olunuyor.") Efendimizin peygamber olması yanında bir insan olduğunun altını çizmektedir. Zaten İslam'a giriş cümlesi olan kelime-i şهادette de bu özellikle vurgulanır: Muhammed (sav) Allah'ın 'önce kulu' ve 'sonra resulü'dür! Yine ayrıca Resulullah'ın davranışlarının -diğer alanlarda olduğu gibi- aile hayatında da gösteriş ve yapaylıktan uzak olduğu ve iyi bir eş olma özelliğini öne çıkaran bir tavır sergilediği gözden kaçmamaktadır. Yine bu ayette atıfta bulunulan olay vesilesiyle, sır verme konusunda titiz davranmak gerektiği, sır saklama konumunda bulunanların da ağır sorumluluk altında bulundukları dolaylı biçimde ifade edilmiş olmaktadır. Saklanmayan sırlar yüzünden nice kanlar döküldüğüne ve nice ümitlerin boşa gittiğine dikkat çeken Maverdi, sır saklamanın insanın hayatındaki en önemli başarı ve esneklik sebeplerinden biri olduğunu belirtir ve Hz. Ali'nin şu özdeyişini aktarır: "Sırrın senin esirindir; sırrını açıkladığın takdirde sen onun esiri olursun." (Mustafa Çağrırcı, İFAV Ans, IV/118-119)

Kısaca oryantalist -ağızlı ateistlerin- iddialarının aksine bu ayette biz Müslümanların günlük hayatına ışık tutacak birçok hikmetleri bünyesinde barındırmaktadır.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar IV

Erdoğan Aydın'a cevaplar

-İtalik yazılar Sayın Aydın'a aittir-

Kendilerini entelektüel, okumuş, aydın, rasyonalist gören ateistlerden biri olan Erdoğan Aydın, eserinde her seferinde Allah (cc) adını yazınca "*Allah'ın -varsa eğer- ve onun peygamberi olduğunu iddia eden muhammed'in.*" diye yazdığını görünce, Turan Dursun ve İlhan Arsel'in eserlerini okurken göze çarpan 'hınç ve öfke' aynen bu eserde de hissedilmektedir. Bu kadar önyargı ve düşmanca yazılan kitaplarda eksik, hata, yanlış, yalan, okuyucuyu yönlendirme bolca görülmektedir.

Peki ya bu cümlelerin, mantık ve saygıdan vazgeçtik, seviyeli bir tarafı var mıdır? "*muhammed'in okur-yazar olması 'ihtimali' de var. muhammed, okur-yazar 'olmasa bile' kör ya da sağır da değildi.*" Okuryazar mı değil mi, "Ben her iki ihtimalle de saldırmalıyım" mantığı ile yazılan bir kitap, seviyeli, objektif ve bilimsel bir çalışma olabilir mi? Biz tüm ateistlerin baş harfini büyük yazarken, gerek 'Allah' gerekse Hz. 'muhammed' adının 'özellikle' küçük yazıldığına birçok ateist eserde şahit olduk!

Yine oryantalistlerin her defasında bıkmadan ortaya attığı, 'Kur'an'ı Muhammed Tevrat ve İncil'den alıntılarla yazdı.' iddiasını oryantalistlerden alıntılamanın ateist yazarlar asıl intihalci olmuş olmuyorlar mı?! İddianın devamı olan ve peygamberimizin "kölelerden" öğrendikleri ile Kur'an'ı yazdığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Bu iddiaya cevap için 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Kur'an ve bilim' adlı yazılarımıza müracaat edilebilir. Aydın, iddialarının devamında, Kur'an'ın yazılması, Nuh tufanı ve Gılgamış destanı benzetmelerinin, Kur'an'ın Tevrat-İncil'den alıntı ile yazıldığı gibi klasik oryantalist iddialarını tekrarlamaktadır ki, aynı başlıklar altında bu iddialara cevaplar için de, 'Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı?', 'İslam tüm dinlerin özüdür.', 'Kur'an'da çelişki yoktur.' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Temel amacı, insanların tevhit eksenli erdemli, ahlaklı, yardımsever bir hayat yaşamalarını sağlamak olan bir kitabın içeriği hakkında yazarın merak ettiği konulara bir göz atalım: "*hangi tarihte, aralarında ne kadar yaş farkı , kıyafetleri nasıldı?, meyvenin adı neydi?, ne kadar yaşadılar? kaç yılında öldüler? eğer siz allah-varsa eğer- olsa idiniz:...ya... yoksa*" İnsanlığın hem dünya hem ahiret mutluluğunu sağlamak için gönderilen ve evrensel bir içeriğe sahip kitapta renk, tarih, elbise modeli arayan bir zihniyet ile karşı karşıyayız! Rasyonalist ve mantık sınırları içinde sayılabilecek soru ve sorunların cevabı Kur'an'da zaten var iken, hayatta hiçbir karşılığı olmayan soruların cevabını, bir bakıma İslam'ın anayasa kitabı sayılacak kutsal bir kitapta arama gayreti hangi mantıkla açıklanabilir? Renk, isim, detay hadis kitaplarında bulunur, Kur'an ise ana hatları belirler ve Hak yolun sınır çizgilerini belirler. Üstelik ateistlerin bu tür gereksiz sorularına Kur'an'da cevap bulamayınca, 'Kur'an soru sormayı yasaklıyor' diye yaygara başlatmaları da ayrı bir garabettir. Bu konuda, "Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap/İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır?" adlı soruya verilen cevabımıza da bakılabilir.

İslam'a düşmanlığı bakın bu yazarı ne şekillere sokuyor! İslam domuz etini yasakladı ya, "*Kaldı ki, domuz besiciliği karlı bir iştir. domuz, bir yılda 15-20 yavru doğurur bir senede.*" Şimdi dikkat lütfen şu domuzun marifetlerine "*abd ve avrupa'nın onde gelen gelismis ulkelerinde, domuz eti bol miktarda, salam, sucuk, sosis, lop et olarak tüketilir. ve, bu ulkelerin insanların beyinleri de daha iyi calısır, bilim-teknik, ekonomi alanında daha ileridedirler.*

ulkeleri daha gelismis, daha temizdir. yollar, evler, arabalar, evlerindeki esyalar, hersey.. daha gelismis ve daha moderndir. (bunlar, akıllı olduklarını gösteriyor). cunku, bu insanlar, cocukluklarından beri "yeterli hayvansal protein ve et" tüketiyorlar. bu da et verimi yuksek domuz sayesinde oluyor...." Demek ki bizim kalkınmamamızın sebebi ilim, okuma, düşünme, araştırma eksikliği değilmiş. Mesela domuz eti yemediğimiz Emevi, Abbasi, Selçuklu, Osmanlı dönemlerde İslam âlemi gerek ekonomik gerek siyasi olarak dünyaya hakim değildi! Bu konuda, "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazımıza da bakılabilir. Peki, domuz eti yediği halde ilerleyemeyen Hristiyan ülkeler hangi kategoriye sokulacak? Hadi bir genelleme yapalım, dünyada emperyalist faaliyette bulunmayıp domuz eti yediği halde ilerleyemeyen, Asya'dan Afrika; Avustralya'dan Amerika kıtasına kadar birçok ülke için ne diyecek acaba Sayın Aydın? Aslında Batının gelişmesinin temelini domuz değil domuzluk oluşturur: Batı emperyalizm ve beyin göçü sayesinde şu anki gelişmişlik seviyesini yakalamıştır. Detay için, 'batı Medeniyeti' adlı yazımıza bakılabilir.

Çok yaşamının sırrını da çözmüştür Sayın Aydın. Spor, yüksek yaşam standartları, bilgi vs değil: *"domuz eti yemeyen İslam ülkelerindeki insanlara göre çok daha fazla yaşıyorlar. demek ki, daha sağlıklılar. demek ki, yedikleri domuz etinin bir zararı yok.. bilakis, faydası bile olabiliyor..din yasaklamış, bilimsel geçerliliği olmayan kısıtlamaların esiri olmamak lazımdır"* Bilimsel geçerlilik bakalım nasılmış? Bilimsel açıdan domuzun sağlığa zararları: Domuz eti çok yağlı olması, domuz yağı içerisinde "sutoksin" denilen zehirli maddelerin olması, vücuda giren bu maddelerin dışarı atılması için lenf bezlerini daha çok çalıştırması ve sonuç itibari ile lenf düğümlerinin (bademcik gibi) iltihaplanması ve şişmesine neden olması, domuz etinde bulunan anormal miktarda kükürtün kıkırdak kas ve sinirlere oturarak eklemlerde iltihaplanmalara yol açması, kireçlenme ve bel fitiğine yol açması, domuz eti ve yağı kullanan kişinin derisinde "imidazol" denilen maddelerin kaşıntıya yol açması, egzama dermati, nörodermatit gibi iltihabi deri hastalıklarına zemin hazırlaması, domuz etiyle insanlara geçen bu hastalıkların domuzlarda ağır bir hastalık yapmamasına rağmen insanlarda öldürücü etkiye sahip olması ve bu hastalığın tek kaynağının domuzlar olması, trişinellozise neden olması vd. Ottawa Üniversitesi araştırmacıları domuz eti tüketimi ile karaciğer iltihaplanması olan siroz arasında orantılı bir artışta tespit etmişlerdir. Araştırmayı yapan Dr. Amin Nanji ve Dr. Samuel French domuz eti ile alkol tüketildiği zaman riskin daha da arttığını belirtmektedirler. İsviçre, Norveç ve Finlandiya gibi ülkelerde kişi başı ortalama domuz eti tüketimi ile sirozdaki ölenlerin oranları da doğru orantılıdır. Domuz eti ve yağı, cilt kanseri, mide kanseri, bağırsak kanseri, lenf kanseri gibi kanser çeşitlerine yakalanma riskini de arttırmaktadır. Ayrıca taşıdığı aşırı büyüme hormonu nedeniyle kanserin gelişmesine zemin hazırlamaktadır. Yapılan araştırmalarda vücudun metabolizmasının dengesizliği ile oluşan bir tür hastalık olan obeziteye yakalanma riskinin domuz eti kullanımı ile doğru orantılı olduğu belirtilmektedir. İşte bu nedenle de özellikle Hristiyan ülkelerde obezite çok yaygındır. Kısaca, domuz eti kanserojen maddeler taşımakta, pellegra hastalığına, siroza ve multiple sklerozis hastalığına yol açmakta, insanlara bulaşıcı olan hepatit virüsünü, Toksoplazma parazitini, Yersinia bakterisini barındırmaktadır. Yine 100 yıl önce, İspanyol gribi 500 milyondan fazla kişiye bulaşmış ve 18 ay içinde 50 milyon dolayında insanın ölümüne sebep olmuş ve insanlık tarihinde bilinen en büyük salgınlardan biri olmuştu. Yıllar sonra açılan bazı toplu mezarlardan alınan örnekler sonucu ölüme neden olan H1N1 virüsün domuz gribi ile aynı virüs olduğu tespit edilmiştir. (sorularlailslamiyet.com/domuz-eti-nicin-haramdir; Yeni Asya, 04 Nisan 2021; bilimveyaratilisagaci.com/2021/10/domuz-etinin-zararlari/#Domuz_etinin_insan_sagligina_zararlari_nelerdir; tr.wikipedia.org, İspanyol gribi)

Domuz etinin haram olmadığı Hristiyanlıkta bile artık papazlar domuz etinin zararlarını anlatmaktadırlar. (Video; youtube.com/watch?v=RqZCvYGacMc)

Aydın devam ediyor: "Günümüzdeki tek tanrılı dinler, çok tanrılı dinlerin değişimi sonucu meydana gelmişlerdir." Bu iddiaya cevaba "İslam tüm dinlerin özüdür" ve ateizm yanılığısı" adlı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

Aydın bir başka yerde de, "Demek ki hadislere yalan karışmış" derken daha sonra o uydurma, yalan hadisleri delil gösterip İslam'a saldırmaktadır : "özellikle "Türkler" için "hadis"ler vardır. Türkler için hiç de iyi şeyler söylemeyen bu hadisler..." yine yazardan bir itiraf: "hadis uydurmacılarıyla savaşıyor görünenler, uydurma diye nitelediklerini toplamışlardır da. bugün elimizde uydurma hadislerin toplandığı kitaplar vardır. İçlerinde Türklerle ilgili uydurma hadisler de geçiyor o kitaplarda ama Sayın Aydın onları görmemiş demek ki! Evet, İslam alimleri, Efendimiz adına uydurulan birçok hadisleri ifşa etmiş, yalan olanlarını belgelemiştir. Bunlar arasında ırkçılık kokan birçok hadis de mevcuttur. Unutmayalım ki sadece Türkler, Araplar değil, birçok ırkla ilgili hadisler uydurulmuştur. Peki, bu hadisin neresinde ırkçılık vardır? "şu da kıyamet alametlerinden: kıldan(keçe) ayakkabı giyen bir toplumla vuruşup öldüreşeceksiniz " Hazreti Resul gelecekle ilgili bir haber veriyor ve bu aynen oluyor. Burada ırkçılık yoktur, aksine kıyamet kopmadan olacak olaydan haber veren bir mucize söz konusudur. Unutmayalım ki, hiçbir Müslüman Arap da, 'Aman Türklerle savaşalım da kıyamet bir an önce kopsun' diye bir düşünce içinde olmamıştır. Aksine, bu bakış açısına sahip olanlar Hristiyanlardır ve özellikle de 'Tanrı'yı kıyamete zorlamak' için çalışan 'evangelis' mezhebidir! Ama tüm bunlara rağmen ateist yazar buradan hareketle Hz. Resul'ü "Türk" düşmanı ilan edebilmektedir. Bu hadisin aksine bazı ırkçılar da, Hz. Resul'ün ağzından "Türkleri öven" birçok hadis uydurmuşlardır. İşin ilginç yönü ateist mantalite sahipleri ile faşist mantaliteye sahip olanların uydurma hadislere sarılmaları, onlardan medet ummada yarışmalarıdır! Bu konuda 'Tefsirde israiliyyat, hadiste mevzuat"' ve 'Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması.' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

213

Ya şu mantığa ne demeli?: "biz her peygamberi, kendi toplumunun diliyle gönderdik. ille de böyle yaptık ki, o toplumdan olanlara anlatabilsin." (ibrahim suresi, ayet: 4.) demek ki, kur'an'a göre, "tanrı'nın elçisi"nin bir "toplum"u var. Şimdi soralım, Aydın'a göre Allah (cc) Arap toplumuna Çin'çe konuşan birini mi göndermeliydi? Hz. Muhammed'in ilk muhatap çevresi kendi kabilesi idi ve onlarla doğru iletişim kurabilsin diye Allah Kur'an'ı Arapça olarak indirmiştir! Kur'an'daki, "Seni âlemler -yani hem tüm insanlara hem cinlere- rahmet olarak gönderdik" (Enbiya, 107) "Biz seni tüm insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik." (Sebe, 28) ayetler oryantalist iddia olan Hz. Muhammed'in sadece Araplara gönderildiği iddialarını tekrarlayan Aydın'ı yalanlamaktadır. Kur'an önce "yakın çevrene" (Müddessir, 1-2) sonra 'Mekke' ve 'çevresi'ne (En'am, 92) uyarıcı olarak Hz. Resul'ün gönderildiği bizlere haber vermektedir. Daha sonra İslam yayıldıkça tedrici olarak, kademe kademe hedef kitle genişletmiştir. Mekke'den tüm âlemlere rahmet mesajları yayılmıştır. Ama yazar bu tedrici/aşamalı tebliğ metodunu kavrayamamakta ve bakın ne demektedir : "muhammed'in "tüm insanların peygamberi", kur'an'ın da "tüm insanlara yönelik" olduğunun anlatıldığı ayetler de var. kur'an'daki nice çelişkilerden biridir bu" Aydın hem olayı anlamamakta hem de anlayışsızlığının faturasını da yine İslam'a çıkarmaya çalışmaktadır! Bu konu daha detaylı olarak 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda, "Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?" başlığı altında ele alınıp cevaplanmıştır.

"Ben de diyorum ki: Müslüman erkek, Müslüman olmayan kadınla evlenebiliyor ama, Müslüman kadın Müslüman olmayan erkekle evlenemiyor. bu da islamin kadın-erkek eşitliğine bakış açısını gösteren bir diğer örnek!.. insan haklarından söz eden "türban"lılar.. ne dersiniz? " Son cümledeki iğneleyici üslubu sahibine iade edip asıl konuya geçelim!

İslam, başka dinden olanların "zorla" İslam'a sokulmasını yasaklamıştır. 'La ikrahe fiddin': 'dinde zorlama yoktur' ayeti bunun en büyük delilidir. O nedenle Müslüman bir erkek Müslüman olmayan bir kadınla evlenebilir çünkü onu Müslüman olması için zorlama diye bir şey söz konusu olmaz, bu İslam'a aykırıdır. Ama diğer din, fikir sistemlerinde bu hoşgörü- insan hakkı yoktur. Kadın, kendini zorlayan kocası karşısında zor durumda kalabileceği ihtimaline karşı İslam -çünkü Müslüman olmayan kocayı sınırlayacak, Kur'an ayeti gibi kesin bir kısıtlayıcı hüküm yoktur başka din ve fikir akımlarında- Müslüman kadınların, Müslüman olmayanlarla evlenmesine izin vermemiştir. Zaten aradaki dini farklılığı göz ardı edip evlenen kadınların daha sonra evlendiği yabancı erkek ile evliliklerinin yürümediği ile ilgili birçok gazete haberi ve araştırma sık sık basına yansımaktadır. Boşanmalardaki ortak yön, 'Kültürel uyumsuzluk' şeklinde özetlenmektedir. (Abdullah Baycar, Türk-Alman Evliliklerinde Yaşanılan Problemler ve Başa Çıkma Yöntemleri (Dini-Kültürel Farklılıklar Bağlamında), Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 21, Sayı: 40, Yıl: 2019, Aralık, s. 408) Bu kadın erkek eşitsizliği değil, tam aksine kadınların geleceklerinin ve huzurlarının korunmasına yönelik bir tedbirdir. "Oyuncu ve sunucu Hande Ataizi ile Amerikalı gazeteci eşi Benjamin Harvey boşandı. Evlilik birliği süresince evliliğin ilk günlerinden itibaren taraflar arasında var olan sevgi ve saygının azaldığını anlatan Hande Ataizi'nin avukatı Şeyda Yıldırım dava dilekçesinde, "İlerleyen zamanlarda 'farklı kültürlerden yetişmiş olmalarından kaynaklı' olarak baş gösteren geçimsizlik daha çok artmış, fikri ve ruhi anlaşmazlık nedeniyle müşterek hayatın devamı çekilmez hale gelmiştir." (Hürriyet, 6.6.2018) "Kiliseye çok gidiyor boşanmak istiyorum. Oyuncu Perihan G., Nijeryalı eşinin haftanın 4 günü kiliseye gittiğini ve kendisini de kiliseye gitmeye 'zorladığını' ileri sürerek boşanma davası açtı." (Milliyet, 07.02.2017) "Yahudi veya Hristiyan biriyle Müslüman kadının evliliği durumunda bu dinler, Müslüman kadının kendi dinlerine girmesini istemektedirler." (Şemsuddin Muhammed b. Muhammed el-Hatib Şirbini, Muğni'l-Muhtac ila Ma'rifeti Maani Elfâzi'l-Minhac, III/187; Vehbe Zuhayli, Fıkhu'l-İslami ve Edilletuhu, VII/153) "Halbuki İslâm'da "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) anlayışı gereği Müslüman bir erkeğin, ehl-i kitap bir kadınla evlenmesi durumunda, bu kadının kendi dininde kalmasına müsamaha ile yaklaşılmaktadır." (Muhammed Muhyiddin Abdülhamid, el-Ahvalü's-Şahsiyye, s. 65) Bu konuda ayrıca, 'İslam barış dinidir.', 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı', 'Modernizm ve kadın' ve 'İslam'da Kadın Hakları.' başlıklı yazılarımıza bakılabilir.

214

Aydın'ın mantık ve kıyas seviyesi hakkında ipucu veren bir örnekle devam edelim: Soru (Diyanete sormuş bir vatandaş): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır mı? Cevap (diyanetten): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır. Devam ediyor yazar " *tam bir çelişki daha.. muhammed zamanında medeni kanun ve mahkeme mi vardı.* " Peki sayın Arsel, ya medeni kanunlar İslam'ın kuralları ile örtüşmüş ise?!

Devam ediyor Arsel, "İslamiyet dinini benimseyenlerin arasında bu denli coganlukta "kör cahil" insan olması neden? eğer, islamiyet insanlara fayda saglayan bir din olsa idi, kendisini benimseyenlerin bu denli cahil kalmalarını önlerdi. "

Günümüz Müslümanlarının içler acısı hali acaba kimin suçudur? İlk emri "Oku" olan, "Düşünmüyor musunuz, aklınızı ne de az kullanıyorsunuz" şeklinde yüzlerce ayeti bünyesinde barındıran bir kitaba inandığını söyleyenler, o kitabın gereğini yerine getirmiyorlar, düşünüp, araştırmıyorlarsa suç kimdedir? Bir insan doktordan reçeteyi alıp okusa ama uygulamasa ve ölse, suç kimindir? Yazara göre doktorun ve reçetenin! Binlerce yıldır sabun var ama hâlâ pis insanlar da bulunmaktadır. Suç sabun da mı, sabuncuda mı yoksa alıp kullanmayan veya alıp sabunu duvara asan insanlarda mı? İlaça sahip olmak yetmez ilacı kullanmak da lazımdır! Tarihe bakalım: "İslam medeniyeti, Helenizm ile modern dünya arasında bir geçiş olmaktan başka kendisi de başlı başına bir medeniyet ve kültür dünyası kurarak üçüncü ve en zengin halkayı oluşturmuştur. Nitekim Philip Hitti: "İslam medeniyetinin modern dünyaya en büyük yardım ve hediyesi ilimdir", R.V. Bodley de: "Rönesans'ı İslamiyete borçluyuz" gibi sözleriyle

bu gerçeği dile getirmişlerdir. Çağdaş düşünürlerden W.M. Watt da yakın dönemlerdeki gelişmeler neticesinde Orta Çağ Hristiyan yazarlarının çizdikleri İslam tablosunun tamamen iftira olduğunu, İslam'ın Batı bilimsel düşüncesine yaptığı tesirin kasıtlı olarak ya küçümsendiğini ya da görmezlikten gelindiğini itiraf etmek zorunda kalmıştır.” (Prof. Dr. Adem Yerinde, Kur'an-ı Kerim'e Göre Bilimsel Düşüncenin Temelleri, Ağrı İslami İlimler Dergisi, 2018 (2), s. 26) Ama bu iftiralara inanan içimizdeki birçok ateist sanki gerçekmiş gibi bu iddiaları tekrarlamaktadırlar.

Hem bilim hem ekonomik anlamda Müslümanların Batıya etkileri hakkında, 'Batı medeniyeti'nin Doğu kökenleri' adlı eserinde Prof. John M. Hobson şöyle demektedir: “900'lü yıllarda Ortadoğu ile kuzey Afrika, o dönemde medeniyetin beşiği idi. Buralar sadece dünyanın en ileri bölgeleri olmakla kalmamış, aynı zamanda müthiş bir ekonomik büyüme de göstermişlerdi. İslam âleminde 800 yılından itibaren bilimsel düşünce hızlı bir şekilde geliyordu. 'Protestan ahlakı ve kapitalizmin ruhu yerine', aslında Müslüman ahlakı ve kapitalizmin ruhu'nun yazılması gerekirdi. Böylece de neden sadece İslam'ın önemli iktisadi gelişmelere refakat edebilecek bir nitelik taşıdığı ve neden Avrupa'nın savaşçı durgunluğunun esiri olarak kalacağı kesin bir şekilde ispatlanmış olurdu.” Yazar, “Oryantalistlerin, ticareti desteklemeyen despot devletlerin yönettiği Doğu'nun küresel bir ticaret ağı oluşturamayacağı inancını, İslam dünyasının ticareti destekleyen görüşlerini ortaya koyarak, Kuran surelerinden ve hadislerden ve İslam tarihinden örnekler vererek de çürütür.” (Gülmis V. Canik, Tarih Okulu Sonbahar 2009 Sayı V, s. 222) “XII. yüzyılda Müslümanların sahip olduğu bilgiyi öğrenmek amacıyla Asya'dan, Afrika'dan ve Avrupa'dan Endülüs'e insanlar akın ediyordu.” (Philip Khuri Hitti, History of The Arabs, s. 530; Ivan Van Sertima, Golden Age Of The Moors, s. 206) “Yüzlerce Arapça kitap Latince'ye çevrilmişti ki (Abdul Haq Compier, “How Europe Came to Forget About Its Arabic Heritage” Al-Islam eGazette, January 2011, s. 2; Marilyn Penn Allen, Cultural Flourishing in Tenth Century Muslim Spain Among Muslims, Jews, and Christians, s. 62-64) bu da Rönesansı başlatmıştı. 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'Kur'an ve bilim', 'Müslüman bilim öncüleri' adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz. Peki, ne oldu da daha sonra İslam âlemi geriledi? Cevap için, 'Müslümanların iç meseleleri' ve 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazılarımıza bakılabilir. En azından keşke Aydın, yazar Michael H. Morgan, yazar Jonathan Lyons, İngiliz mühendis ve bilim ve teknoloji tarihçisi Donald R. Hill, Cambridge Üniversitesinden Prof. Dr. Jack Goody, New York'taki Columbia Üniversitesinden Prof. Dr. George Saliba veya İslam tarihi, bilim ve teknoloji tarihi uzmanı Prof. Fuat Sezgin'in eserlerinden hiç olmazsa biri okusa idi! Aydın'a cevap niteliğinde, bin sene önce yaşamış Arap matematikçi, astronom ve fizikçi İbn Heysem'den bir alıntı ile devam edelim: “Gerçeği arayan kişi, eskilerin yazdıklarını araştırarak ve doğal eğilimini takip ederek onlara güvenen kişi değildir. Tam aksine onlara kuşkuyla yaklaşan, onlardan topladığı bilgileri sorgulayan, türlü türlü kusur ve eksikliklerle dolu yapıya sahip insanların sözleri yerine 'delillere ve kanıtlara boyun eğen' kişidir.” (Caner Taslamam-Enis Doko, Kuran ve Bilimsel Zihnin İnşası, s. 72) Hakikati arayanlar için hakikatten değerli bir şey yoktur.” (Kindi, Felsefi Risaleler, s. 4); “Bizi hakikate götürecek ilim gayrimüslimden bile olsa onu alır ve ona teşekkür ederiz.” (İbn-i Rüşd, Faslu'l-Makal, s. 81)

İsviçreli Katolik ilahiyatçı kadar keşke ateistlerimiz objektif olabilse idiler! "Biz Kur'an'da son derece orijinal bir dindarlık, derin bir adanmışlık ve şairane bir dil görüyoruz. Hz. Muhammed'in basit bir hilekar olarak değerlendirilmesi imkansızdır." (Hans Küng, İslam, s. 75)

Aydın'ın diğer iddialarına cevap için, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?', 'Evrim', 'Ateizm yanılışı', 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Ateistlere cevaplar

Ateistlerin sorduğu birçok soru, ait oldukları kategori başlıkları altında tek tek ele alınıp cevaplanmıştır. 'Kur'an'da çelişki yoktur', 'Hz. Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalistler ve Hz. Muhammed' adlı yazıları özellikle tavsiye ederiz. Sorular, yazım yanlışları dâhil müdahale edilmeden aynen aktarılmıştır!

Peygamber Mekke' de içlerinde putlar olduğu halde Allah' ın evi Kâbe'yi tavaf edip ona dönüp namaz kıldıktan sonra ne oldu da Medine' de Kudüs' e dönmeye karar verdi? Sonra ne oldu da 18 ay geçince tekrar Kâbe'ye döndü?

Efendimiz önce Kudüs'e sonra Kabe'ye dönerek namaz kılmıştır. Bunun daha önce veya sonrası yoktur! Konu ile alakalı olarak şunun da altını çizelim ki, İslam'da (Mekke, Medine ve Kudüs'teki) üç mescidin kutsal olduğunu (Müslim, Hac, 511) hatırlatalım. Kiblenin yönünün değişmesi veya başka etkenler de bu durumu asla değiştirmemiştir. Ayrıca bu soru, Kur'an'ı Hz. Muhammed'in yazmadığının da delili değil midir? Kible'nin Kâbe olmasını Efendimiz istediği halde, kendi istediği zaman değil, Allah'ın dilediği zamanda kible değişimi (Bakara, 144) gerçekleşmiştir. Hicretten önce iki veya üç yıl süreyle efendimiz Kâbe'yi de önüne almak suretiyle Kudüs'e yönelerek namaz kılardı. (İbni Kesir, I/226; İbn Sa'd, I/243; Kurtubi, II/150; Fahreddin er-Razi, IV/110) Hicretten sonra da on altı veya on yedi ay bu uygulama devam etmiştir. (Buhari, Şalat, 31, Tefsir, 18; Müslim, Mesacid, 11-12) Ta ki, yukarıda belirttiğimiz ayet inene dek! Peki, neden kiblenin Kâbe olması bir sürece yayılmıştır? Aslında, tıpkı içkinin haram olması gibi bu konuda da toplumsal zihniyetin olgunlaşması beklenmiştir! Kâbe zaten, putlara savaş açan bir dinin kiblesi olarak inşa edilmişti. (Ali İmran, 96) Putlar oraya ait değildi ve Efendimiz Mekke'den ayrılıp Medine'ye hicret ettikten sonra Müslümanların Kâbe'ye doğru namaz kılmalarını ayet ile farz kılınmıştı. Mekke'de farz olmamıştır çünkü Kâbe putlarla doluydu. Eğer o dönemde farz kılınsa Müslümanların da putlara secde ettiği iddia edilebilirdi. Zaten garani hadisesi -ki cevabı bu çalışmamızda verilmiştir- bile, bize bu konunun ne kadar hassas olduğunu göstermektedir! İslam'a yeni girenlerin putlardan uzak tutulması gerekmekte idi. Dolayısıyla mevcut şekliyle Mekke'de bulunan Kâbe'nin kible olması uygun olmazdı. Hicret'ten sonra, Medine'deki Müslümanların putlara secde etmediğini anlayacakları bir zaman ve mekanda kiblenin yönü Kâbe'ye çevrilmiştir. Kur'an, Müslümanları "Orta Ümmet" (Bakara 143) olarak ile nitelendirmiştir. Orta ümmet, asla aşırı gitmeyen, dengeli ve hayırlı topluluk demektir. Kible tayininde de aynısı olmuş, Kiblenin yönü ümmet için hayatlarında bir denge unsuru ve aynı zamanda imtihan vesilesi olmuştur. Kudüs'e secde de aynı zamanda Müslümanlar için bir imtihan vesilesi olmuştu. Zaten Mekke'de yaşayan Efendimiz ve ilk Müslümanlar Kâbe'nin öneminden haberdar idiler. Ama 10 sene boyunca Müslümanlar sınanmış ve sonunda da sınavı kazanmışlardı. Yahudi iken Müslüman olanlar da, Kudüs'e secde edilirken memnun idiler. Ama 10. sene sonunda kible olarak Kâbe'ye dönülünce, yeni Müslüman olanlar da bu sınanmadan geçirilmişlerdir. Atalarının kiblesinden başka bir kible kabul etmek ilk Müslümanlar (Kudüs) için de ilk Yahudiler (Kâbe) için de çok zordu. Bu imtihanla Allah'ın gerçek kulları ortaya çıkmış (Mevdudi, I/107) ve ilk Müslümanlar sabır, sonradan Müslüman olanlar ise sebat ile imtihandan geçirilmiş ve kazanmışlardır! Peygamberimiz Yahudilerden ümidini kestiği için kibleyi değiştirmiş olabilir mi? İngiliz subay ve gazeteci Bodley bu iddiayı reddetmekte ve: "Kiblenin Kudüs'e doğru olması Yahudilerin teveccüh ve sempatisini kazanmak için değildi." (Ronald Victor Courtenay Bodley, Hz. Muhammed, s. 185) demektedir. Kiblenin Kâbe'ye çevrildiğine ilişkin ayet indiği zaman Yahudiler, kiblelerine yeniden dönmesini, bunun karşılığında onun dinine gireceklerini Peygamberimize teklif etmişlerdi. Peygamberimiz ise bu öneriyi reddetmiştir. (İbni Hişam, Siyer, II/550) Dolayısı ile 'Yahudilerin Müslümanlığı kabul etmesinden ümidi kestiği için kibleyi değiştirdi' şeklindeki iddia tamamen geçersizdir. Üstelik Kible değişimi esnasında

Müslümanlar Kâbe'ye doğru namaz kılmaya başladığında Mekke müşriklerinin yakında iman edeceklerini gösterecek bir belirti de bulunmuyordu. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 182) Ayrıca unutulmamalıdır ki Peygamberimiz daima Yahudi ve Hristiyanlara muhalif olmuştur! Onlara şirin görünmek için, mesela, namaza Yahudiler gibi boru ile çağrı teklifini bile reddetmiştir. (Hatip, s. 183) Yine amaç kalpleri çelme olsa idi, içinde yaşadığı Arapların birleştirici gücü olan Kâbe'yi Efendimiz önce kullanılırdı. Hem Mekke'de kaç Yahudi vardı ki?: “Mekke'de hiç Yahudi cemaati yoktu!” (TDV İslam Ansiklopedisi, XLIII/221) “Yahudilerle olan kötü ilişkilerin kible meselesini etkilemesi iddiası da mantık dışıdır. Çünkü Yahudiler reddedilse bile Kudüs yine de kible olarak kalabilirdi. Nasıl Tevrat'ta adı geçen peygamberler zinciri ile olan bağlantı kesilmediği halde, bu zincirin hakiki temsilcilerinin Yahudiler olduğu reddedilmişse, aynı bakış açısı, kible konusunda da sürdürülebilirdi.” (Fazlurrahman, Kur'an, s. 270, 271) Görüldüğü gibi imtihan hâlâ daha devam da etmektedir!

Evrende kaos mu var düzen mi?

Ateistler önceleri Newton'un mekanik evren modelinden hareketle 'tanrı-ya ihtiyaç- yok' fikrini savunurken şimdi de evrende kaos olduğu iddiasından hareketle yine tanrıyı reddeden fikirler ileri sürmektedirler. Evrenin işleyişi, elektronik, biyolojik, fiziksel, kimyasal hatta toplumsal kurallarla bir bütün halinde devam etmektedir. Bilim, kuralların genel olarak tüm evrende işlediğini kabul ederek yapılır. Kaos evrene hâkim olsa idi olaylar formüle edilemez ve teknolojik ürünler de elde edilemezdi. 'Her yerde' ve her zaman 'işleyen' kurallar var mıdır, var! Yani hem kural var, hem kurallara uyuluyor, hem de bu kuralları uygulama gücü/enerjisi de o varlıklarda mevcut! O halde, mikro ve makro âlemde işleyen kurallar bütünü bize düzeni işaret etmez mi? En basiti, trafik kuralları varken bile, akıllı insanlarca uygulamadaki eksiklikler nedeni ile her gün birçok kaza meydana gelmektedir! Peki, evrende kuralları var eden, bunu 'akılsız, irade sahibi olmayan cansız' varlıklara bile uygulatabilen güç nedir? Her insan, yaptığı ürünün 'dışındadır!' Evde yapılan yemekten program/kodlamacılığa, sanattan robot teknolojisine dek. Mesela, bir sanatçı düşünelim. Kendisi ürettiği eserin dışındadır ama sanatı ile kendisindeki kalite, bilgi, irade ve gücü görünür kılar! Unutmayalım ki, “Tabiat kanunları doğayı yaşatmaz aksine bu kanunlarla doğa yaşamını devam ettirir. Yazım kuralları yazı yazamaz, yazım kuralları ile yazı yazılır!” Kurallar eser ortaya çıkaramaz, kurallarla eserler ortaya çıkarılır! Devamı için, 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazımıza bakılabilir. Dolayısı ile kainat kendi başına var olamaz ve devam edemez! Yani kanun da vardır kanunu koyan da!

Fizikteki kaos teorisi nedir? Bu kavramın, 'mutlak düzenin zıttı' olan kaosla bir alakası yoktur. Örnekle açıklayalım. Kaotik olarak hareket eden bir sarkaç düşünelim. Periyodik yani peşi sıra gelen hareketler etmemektedir bu sarkaçlar. Veya odada içilen bir sigaranın dumanının hareketini düşünelim. Bu duman düzensiz olarak hareket eder. Ama bu durum sonuç itibari ile birçok etken bu harekete neden olsa da yasalara, kurallara göre hareket etmediği anlamına gelmez. Peki, buna neden kaotik adı verilmiştir? Çünkü belli bir süre sonra bu cisimlerin nasıl hareket edeceği hesaplanamamaktadır, yoksa kurallara aykırı bir hareket/kaos söz konusu değildir. Hava tahmin raporları neden sınırlı günler için kestirilebilmektedir, çünkü havanın durumunu etkileyen girdiler fazla sayıda vardır ve karmaşıktır. Ne sarkaç, ne duman kuralsız hareket etmez. Moleküller yine belli fizik kurallarına göre hareket eder, sarkacı etkileyen momentum, kütle çekimi, eylemsizlik kuralları bellidir, ihtimaller oranı fazlada olsa bu hareketler belli kurallar çerçevesinde işler! Tahmin edememek, kuralsızlığa işaret etmez, sadece insanın aciziyeti, zayıflığı ve sınırlarına işaret eder. İşte insanın tahmin edemeyeceği tüm ihtimaller içinde en uygun olanı seçip hayatı devam ettirene 'Yaradan, Hâkim, Mâlik, Kadîr olan Allah' denir! Bu konu, Kur'an'da geçen 'mucizeler' konusu ile de alakalıdır. Ateist bilim adamları, ihtimallerin sonucunu kavrayamadıkları bu tür olayları, bilim dışı ilan edip,

reddedebilmektedir. Aslında ateistler, tahmin sınırlarını aşan olayları reddederek, kendi bilgi dağarcıklarını ilahlaştırmaktadır. Bu konu ‘Ateist akıl’ ve ‘Deizm Yanılgısı’ başlıklı yazılarda da ele alınmıştır.

“Ateistler evrenin düzensiz, kaotik olduğunu iddia eder. Ortaya koydukları deliller; hastalıklar, açlıkların neden olduğu ölümler, hayvanların birbirini yemesi gibi olgulardır. Aç kalan insanlar anlayamadığımız bir şekilde kaotik olarak ölmüyorlar. Pek çok faktörü mantıklı bilebiliyor ve mantıklı tahminler yürütebiliyoruz. Kaotik bir evrende bilim yapılamaz. Kaos, sistemlerin kendisinde değil biz insanların algısındaki sınırlılıklardan dolayı vardır. İnsanoğlu çok sayıdaki değişkenleri kapsayacak kadar bir analiz metoduna sahip olmadığı için sistemler hakkında öngöründe bulunamaz ve hatalı sonuca ulaşarak kaos iddiasını bu noktada ortaya atar. İnsan vücudundaki ayrı ayrı pek çok sistemin çok kompleks yapı içerisindeki harikuladeliği, baş döndürücü bir mahiyet arz eder. Sistemlerin hepsi ayrı ayrı, çok büyük ve inanılmaz düzen örüntüleridir. Hastalıklar bir düzen içerisinde olmaktadır. Bilgisizlik, düzensiz zannetme sebebidir. Zira konunun cahili olan için örüntüler bilinmemektedir. Tümüne vakıf olamayan cahil, her şeyi rastgele zannetmeye meyillidir. (Dr. Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 110-120) Hastalıkları da neden sonuç ilkesine göre ortaya çıkmaktadır. Hayvanların da birbirini yemesi kaos olsa idi, binlerce sene sonra bile türlerin nesillerini devam ettirmesi mümkün olamazdı!

Özetle, “Kaos düzenin tersidir, kaosta bir adım ötesini tahmin edebilmeniz mümkün değildir. Bizim yıkım olarak gördüğümüz şeyler yeni yapımlar için bir ilk adımdır. Görüntüde yıkım gibi gözükse de aslında o düzenin bir parçasıdır. Her şeyi defalarca denememiz neticesinde aynı sonucu alıyorsak, burada bir kaosta nasıl bahsedebiliriz? Matematiksel formüllerin var olduğu, bilim yapabildiğimiz bu evrende nasıl kaostan söz edebiliriz? Şunu unutmayalım kaosta kanun olmaz, kaosta olaylar formüle edilemez. Psikoloji, matematik, tıpta kısaca tüm ilimlerde bir düzen mevcuttur. En büyük çelişkilerden biri de ‘evrimi savunanların evrende düzenin olmadığını savunanlarla aynı kişiler’ olmasıdır. Kaos teorisi, bilimsel bir verinin ölçülmesinin önünde engel olan ‘farklı faktörlerin bulunması’ ve ‘bizim bunları tespit etmeye gücümüzün olmamasıdır.’ Bir misal, depremi oluşturan fay hatlarındaki harekettir. Bu hareketi sağlayan farklı faktörler olduğu için bugünkü bilim bunları birleştirip çözümleyebilecek bir mekanizma oluşturmamıştır. Burada ölçümü engelleyen farklı faktörleri bizim ölçebilme imkanına sahip olmamamızdan kaynaklanan bir kaos vardır. Ama deprem, evrende mevcut olan düzen sayesinde olmaktadır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 207-212) Kuantum dünyasında olasılıkların geçerli olması ve bu olasılıklardan birinin seçilmesi, bunu seçen bir varlığı zorunlu kılmaktadır. Çünkü olasılıkların tüm karmaşıklığına rağmen ‘düzen devam’ etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 68, 81)

Evren tesadüfen mi oluştu?

Proton kütesinin elektronun kütesine oranı 1836/1 olmamış olsaydı bu evrende canlılığı mümkün kılan moleküllerin oluşması mümkün olmazdı. Karbon, oksijen hayatın devamı için en önemli atomlardır. Karbonun oksijen atomunun rezonansına oranı yüksek olsaydı oksijen olamayacaktı, düşük olsaydı karbon yetersiz olacaktı. Böyle hassas bir ayar tesadüfen oluşabilir mi? Jüpiter’in dünyaya olan uzaklığı, atmosferdeki ozon düzeyi, yer kabuğunun kalınlığı, toprak kükürtünün miktarı, galaksiler arasındaki uzaklık... tümüne bakıldığında hep en hassas şekilde tam kıvamında olan bir denge görülmektedir. “Allah’ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsiniz.” (Mülk, 3-4) Her şey bir yöneticinin kendisini düzene sokmasına muhtaçtır bu âlemde. Bu dengeler tesadüfen devam edemez. Bilakis bu dengeleri devam ettiren yasalar var. Ama yasalar da bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturmaz. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır. Cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar vardır. Birisi sorsa

cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir miyiz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 200-202) Kısaca, evrende tesadüfe tesadüf edilmez!

İmtihan yeri Dünya ise, Allah bu kadar büyük evren yarattı?

Ateist Ayşe Hür, “Allah neden evreni bu kadar hassas yaratsın?” derken, ateist Ergi Deniz Özsoy de, “Hücre neden bu kadar kompleks yaratılsın?” diye sormaktadır.

“Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Ama bir fark daha olurdu: Bu manzarayı seyredecek olan ‘ben’ olmazdım. Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır.” (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21) “Eğer evren yaşam için uygun bir mekan olacaksa, süpernova patlamaları ‘çok belirli bir oranda’ gerçekleşmeli ve bu patlamalar ile diğer tüm yıldızlar arasındaki uzaklık, ‘çok belirli’ bir uzaklık olmalıdır. Bu uzaklık, ‘şu an zaten var olan’ uzaklıktır.” (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 11) “Sadece yaşam dostu bir gezegende değil aynı zamanda ‘yaşam dostu bir evrende’ bulunuyoruz. Fizikçilerin hesabına göre, eğer fizik kanunları ve değişmezleri ‘bir parça bile farklı’ olsaydı, evren yaşamı imkansız kılacak şekilde gelişirdi” (Ateist Richard Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 135) Acaba ateistler ne olsa iman edecekler? Georges Politzer gibileri ‘evrenin başlangıcı olduğu bulunursa kabul ederiz’ dediler (Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri, s. 156, 179) ama etmediler. Hücre basit olduğu için kendi kendine oluşur (evrim) dediler, hücrenin kompleks olduğu bulununca da, ‘şimdi de niye bu kadar kompleks?’ diye soruyorlar! Gerçek şu ki, ateistler “Allah’ı gereği gibi takdir edip tanıyamamaktadırlar.” (Zümer, 67)

Kur’an insan sözü mü?

Hakka, 40: "Kur'an elbette değerli bir elçinin sözüdür." Ayette geçen 'Resul' kelimesi, Kur'an'ın insan sözü olmayıp, resulün de sadece Allah tarafından görevlendirilen bir haberci olduğunu açıkça göstermektedir. Aynı surenin takip eden 43. ayetinde, "O, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir." denmekte ve devamındaki 44 ve 45. ayetlerde de: "O, bizim adımıza bazı sözler uydurmaya kalkışsaydı, elbette biz onu kudretimizle yakalardık." buyrulur, daha asırlar öncesinden ayetlerden yanlış anlam çıkarmaya çalışan İslam düşmanlarına net cevaplar verilmektedir. Kur'an'ın 300 küsur yerinde, 'Ey Muhammed de ki' emri vardır. Bu da, Kur'an'ın, hem söz hem mana olarak Allah sözü olduğunu kanıtlar. Kur'an sadece mana olarak peygamberimize bildirilse ve söz ile ifadesi peygamberimize bırakılsa idi, 'de' emirlerine gerek kalmazdı. (Bu ayetler aynı zamanda tarihselcilere de cevap niteliğindedir!) Kısaca, 'de' emirleri, inen ayetlerin peygambere ait olmayıp Allah'tan geldiğini göstermektedir. Ayrıca ateistler, Kur'an'da bazı tekrarların gereksiz olduğunu ileri sürüp (cevabı aşağıda verilecektir) Kur'an'da hata ararken, bu kadar tekrarı görmeyip de, 'de ki' sözüne gerek bırakmayan bu ayetten Kur'an'da hata aramaya çalışmaları da bir ‘çelişki’ oluşturmakta, samimiyetsizliklerini göstermekte ve asıl çelişkinin Kur'an'da değil kendilerinde olduğunu gün yüzüne çıkarmaktadır. Kur'an'ı -haşa- Muhammed yazdı ise, kendisini zora, sıkıntıya sokan birçok ayet-sünneti (Musa ismi Kur'an'da 136 kere, İbrahim 69, Nuh 43 kere geçerken Muhammed ismi sadece 4 kere geçer! Neden kendi adını, 'kendi yazdığı' (!) kitapta daha fazla geçirmez ki? Bakara, 285. ayette, 'Peygamberler arasında ayırım yapılamayacağı' ifade edilir. Bir ayırmıcılık yapamaz mı idi? Kur'an'da, kendisinden mucize istendiği halde bunun gerçekleşmeyeceği 'defalarca' anlatılır! Neden kendi yazdığı kitapta bir insan kendi açığını böyle ulu orta ilan eder? Kehf, 110. ayette Hz. Muhammed'in, "Ben de sizin gibi bir insanım." denmesi istenir! O halde bu kitabı neden yazdı, sonuç itibari ile diğerleri gibi sıradan biri olduğunu ilan edecekse, ne gerek vardı bu kadar zaman, emek ve mücadeleyle? Kur'an'da Hz. Muhammed hata/zelle nedeni ile eleştirilir. Kıyametin saatinin Muhammed tarafından bilinmeyeceği ayetlerde ifade edilir. "Bin yıl sonra" dese idi, kim onu eleştirebilirdi ki? Beş vakit namaz dışında gece namazı (İsra, 79) gibi sadece kendine özel bir namazı, hem de gece vakti neden farz kılar? Pazartesi perşembe farz olmadığı halde neden oruç tutup aç kalsın? Liste böyle uzayıp gider) Muhammed neden kitabına yazmış ve hayatında uygulamıştır? Kısaca hem Hakka suresi kendi içinde hem de Kur'an geneli itibari ile bu iddiayı cevaplamaktadır. Bu konunun devamını,

‘Oryantalistler ve Muhammed’ ve ‘Kur’an’ı Muhammed mi yazmıştır?’ adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Hud, 2’de, ‘Allah’tan başkasına ibadet etmeyin. Kuşkusuz ben de O’nun tarafından size gönderilmiş bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.’ denmektedir. Konuşan kimdir? Muhammed mi yoksa Allah mı?

Hud suresi birinci ayette: "Bu, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, sonra da şu şekilde açıklanmış bir kitaptır." buyrulmaktadır. Yani daha birinci ayette 'kitabın sahibi, göndereni' açıklanmaktadır. Gelelim ikinci ayete. İkinci ayette, 'Hz. Peygamberin, Allah tarafından görevlendirildiğinin duyurulması' söz konusudur. O bir peygamberdir, herhangi bir insan olarak değil, Allah tarafından görevlendirilmiş 'uyarıcı ve müjdeleyici' bir elçidir! Mesela, Kur’an’ın ilk suresi Fatiha Suresinde, besmeleden hemen sonra, 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.' buyrulmaktadır. Ayet, 'De ki' ey Muhammed!' şeklinde başlamamıştır. Ama Arap dilinde 'iltifat sanatı' denen ve 'sözü söyleyenin kim olduğunun anlaşıldığı' edebi söz sanatı vardır ve bu Arapçada çok kullanılan bir sanat* türüdür. Bu Arap dili ve edebiyatında meşhur bir sanattır ve ateistleri kandırmak için (!) sonradan (!) uydurulmuş değildir! Bir başka dil ve o dilin edebi sanatı hakkında konuşurken, o dilin özelliklerini bilmek ve ona göre değerlendirme yapmak gerekir. Kendi dilimizin kuralları ile başka bir dilin, hele bir de o dilin sanatsal/edebi örnekleri hakkında yorum yapma yetkisini kişinin kendinde görmesi, sadece aşırı cehaletten kaynaklanan bir cesaret ile açıklanabilir ki, buna Dunning Kruger Sendromu denmektedir! Konumuza dönersek, ayetleri bizzat kendi önce ezberleyen ve sonra da vahiy katiplerine yazdıran (‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’ adlı yazımızda konu detaylı ele alınmıştır) Hz. Muhammed, Allah’ın peygamberi iddiasında olduğuna göre neden bu 'gaflarını' yazdırma esnasında düzelttirmemiştir?! Bu sanatla ilgili Kur’an’da o kadar çok örnek vardır. (Kur’an’da 'Ben, Biz, O' ifadeleri' adlı yazımıza bakılabilir) Vahyin geldiği ilk dönemlerin şiddetli İslam düşmanı olan müşrikler, neden bu sözlere itiraz etmemiş, bu konudan hareketle peygamberimize saldırmamışlardır? Yoksa onlar bu sanata vakıf idiler ve onlar açısından gayet normal bir hitap tarzı mı vardı ortada? Ayrıca, hadisleri (Yani kendi sözlerini) ayetler ile hiç birbirine karıştırmayan, Kur’an yazılırken hadislerin yazılımına belli bir süre, ayet ve hadislerin birbirine karıştırılma ihtimaline karşı çıkan bir insan nasıl olur da bu kadar "gafi" yazılı hale getirip ölümsüzleştirir? Aynı durum En’am suresi, 114. ayet için de geçerlidir. 111. ve 112. ayetlerde Rabbimiz kendi adına konuşurken hemen sonraki ayette, 'de ki' lafzı olmadan, aynı sanatsal ifade ile ayete devam edilmektedir. Zaten 115. ayette de yeniden Rab olan 'Allah'ın sözü'nden bahsedilmektedir.

*İltifat sanatının incelikleri hakkında, "Ahmet Yüksel tarafından yazılan, 'Arap dilinde iltifat sanatının tarihi seyri' ve Muhammed Mahcub el-Hasen'in, 'Kur’an’ı Kerim’de İltifat Sanatı: Faydaları ve Amaçları' adlı makaleleri ile, İsmail Durmuş, İltifat, DİA, İstanbul, 2000, cilt: XXII, s. 152-153; Süleyman Molla İbrahimoglu, Kur’an-ı Kerim’de İltifat Sanatı, Diyanet İlmi Dergi, cilt 33, sayı: 1, 1997, ss. 15-35; Abdurrahman Özdemir, Kadim Bir Söz Sanatı: İltifat ve Kur’an’da İltifat Örnekleri, İslami İlimler Dergisi, yıl: 1, sayı: 2, 2006; Kadir Kınar, Belağatta İltifat, Bilimname (Düşünce Platformu), VII/2, s.75-106; Mehmet Dağ, Kur’an’da Üslup Diyaletiği: İltifat (Zamanlar ve Şahıslar Arası Geçiş)" adlı çalışmaları da tavsiye edebiliriz. Tabii ateistler bu çalışmaların kendilerini kandırmak amacı ile uydurulduğunu da iddia edebilirler!

Her canlı ölümü tadacaktır deniyor, ama 'Turritopsis Dohrni' adlı deniz anası, yaşlanmadan dolayı ölmüyor, olgunluk dönemine ulaşınca hücrelerini yenileyebilir. Ayrıca bölünerek çoğalan bakteriler de ölmüyor.

"Her canlı ölümü tadacaktır." (Ali İmran, 185; Enbiya: 35; Ankebut, 57) Bu değişmez evrensel bir kuraldır. Verilen her iki örnek, sadece 'ideal koşullar' olduğu müddetçe devam eden bir durum için söz konusudur. Ama sinir sisteminde oluşacak bir zarar, dış müdahale veya başka canlı tarafından yenme durumunda ölüm olayı yine gerçekleşmektedir. Ateist, 'Bakteriler ölümsüz' dese de bilimsel gelişmeler, bölünerek çoğalan bu canlıların simetrik değil asimetrik çoğaldığını ispat

etmektedir. Yani bölünme ile çoğalan yeni canlı, 'farklı bir tür' olarak çoğalmaktadır. "Eğer bakteriler simetrik olarak çoğalsa, yaşlanma olmazdı. Ama ortada asimetrik bir çoğalma olduğu için, daha fazla zarara sahip yeni hücre yaşlanmaktadır." (Camilla U. Rang, Annie Y. Peng, Lin Chao. Temporal Dynamics of Bacterial Aging and Rejuvenation. Current Biology, 27 October 2011; Ayrıca bakterilerin de yaşlandığına dair araştırma için tıklayınız: https://journals.plos.org/plosbiology/article?id=10.1371%2Fjournal.pbio.0030045&fbclid=IwAR0uPAgiPNA2-dil-w2147d0w20026eDCSgokuSpLio_jEi_mYk5BTNo20U; Aging and Death in an Organism That Reproduces by Morphologically Symmetric Division: Morfolojik simetrik bölünmeyle çoğalan bir organizmada yaşlanma ve ölüm: Tarih: 1 February 2005) Zaten uygun ortamın her zaman bu dünyada devamlı olması imkansız bir durumdur. Her canlı ki buna bakteriler ve denizanasının her türü de dahildir, belli ısının üzerindeki bir sıcaklığa maruz kaldığında ölmektedir. Basınç, düşman tarafından yenme veya doğal ortamların bozulması gibi etkenler sonucu her canlının yaşamı son bulmaktadır. Prof Thomas Bosch bu konuda: 'Ölümsüzlük diye bir şey yoktur. Yaşlanmadan dolayı değilse de, başka canlıların verdiği zarardan, hastalık veya volkanik patlama gibi çevre koşulları nedeni ile ölüyorlar.' (BBC Earth, Big Questions, 15 Jun 2015) demektedir. Zaten 'metal yorgunluğunun' olduğu bir evrende, dünyanın ve içindekilerin (termodinamiğin ikinci yasası gereği) bir sonunun olduğu da (kıyamet) bilimsel bir gerçektir. Kısaca ölümsüzlük sadece bir iddia ve bir hayaldir. Bu teori de, ateistlerin yine haksız ve bilimsellikten uzak bir başka görüşü olarak anılmaya devam edecektir. Ateistlerin temel problemi, aklın bir sınırı yokmuş ve sanki bilim en son noktasına ulaşmış, keşfedilecek bir şey kalmamış gibi hareket etmeleridir. (Bu konuda, 'Bilim değişmez mi?' adlı yazımızı tavsiye ederiz.) Halbuki, şahsen benim defalarca tecrübe ettiğim şey; zaman geçip bilim ilerledikçe Kur'an'ın söylemlerinin haklılığının her defasında bir kere daha ortaya çıktığı ve Kur'an'ın içeriğinin bilimsel olarak ispat edildiği gerçeğidir! Örneklere bu yazıdan da, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Kur'an'ın yazılması mümkün değildir, yazım ve dil bilgisi kuralları daha sonra ortaya çıkmıştır ve Kur'an'da bu dil bilgisi kurallarına göre hataları bulunmaktadır.

221

Gramer kaideleri, dilin ilk sahiplerinin kullanımlarından derlenmiştir. Bu genel bir kabuldür. Herhangi bir dilin "gramer kaideleri"nin konulması o dili kullanan ilk sahiplerinin konuşmalarını ve anlayışlarını incelemeyi, önceleyemeyi de. Örneğin İngilizce, biri çıkıp bu dilin kaidelerini ortaya koyuncaya kadar uzun bir süre konuşulmuştur. Bir dilin grameri insanlar tarafından tesis edilmiştir, ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından önce olmamıştır. Örneğin Yunanca'yı ele alalım. Bildiğimiz üzere Yunanca çok eski bir dildir. Yunanca'ya dair ilk gramer kitabı, ancak milattan önce ikinci asırda Dionysius Thrax tarafından yazılmıştır ve bu kitap o kadar özettir ki sadece kelime bilgisine hasredilmiştir.

"Gramerin (Dilbilgisinin) derlenmesinin, dilin gelişiminde bir aşama olduğu genellikle bilinen ve kabul edilen bir gerçektir. Dilin tarihi iki farklı safhaya ayrılır. Biri "gramer öncesi", diğeri de "gramer sonrası" aşamadır. Bir dilin grameri insanlar tarafından ortaya çıkarılır ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından sonra olur. 'Gramer kuralları dilin ilk sahiplerinin kullanımlarından derlenmiştir.' Yani biri çıkıp bir dilin kurallarını ortaya koyana dek uzun bir süre o dil konuşulur. Arap gramercilerin çalışmalarına da kaynaklık yapanlar; şairler, yazarlar, hatipler ve o dili konuşanlardı. Gramer sonrası aşamada ise gramer kaideleri; yazarlar, şairler, hatipler ve diğer dili kullananlar tarafından, kendi yazdıkları ve konuştuklarının doğruluğu için bir ölçü olarak kabul edilmiştir. Arap edebiyatının ittifakla kabul edilmiş başlıca iki kaynağı Kur'an ile İslam öncesi ve İslam dönemi şiirleridir. Nahiv (Arapça dilbilgisi, Arap dilinin yapısının) kuralları Arap dilinin en temel kaynaklarından biri kabul edilen Kur'an'dan alındığı halde Kur'an'da nasıl hata olabilir? Aslında Kur'an'da hata aramak, "Tamamen, astronomlar tarafından yazılan eserlere dayanarak kainatta hata bulmaya çalışmak gibidir." Nahivciler ile Arap dilinin diğer bütün dilbilimcileri, istisnasız bir şekilde

Kur'an-ı Kerim'i, nahvin ve Arap dilinin diğer bilimlerinin kaynağı olarak kabul etmiştir. Bu sebeple Arap gramerinin kurucuları olan Sibeveyhi, Zemahşeri, İbn Hişam, İbn Malik, el-Ahfeş, el-Kisai, el-Ferazdak, el-Ferra', Halil b. Ahmed el-Ferahidi ve diğer pek çok meşhur nahivci ve dilbilimci, nahve veya dile ait herhangi bir kuralı tespit ederken, mümkün olan her yerde iddialarını desteklemek için delil olarak sadece şiir beyitlerini değil aynı zamanda Kur'an ayetlerini de zikretmişlerdir. Ferahidi, "Kitabu'l-Cumel fi'n-Nahv" adlı eserinin önsözünde şunları yazmaktadır: "Her manayı kendi babında, Kur'an'dan ve şiirden delil getirerek açıkladık." Aynı şekilde Howell, "A Grammar of the Classical Arabic Language" adlı eserinin önsözünde şunları ifade etmektedir: "Gramercilerin hedefi klasik kullanımları izah etmektir. Onların kurallarında kullandıkları şahitler; Kur'an metinleri, hadis pasajları, meseller/örnekler, çöl Araplarından işitilerek nakledilen ibareler ile şiirdir." Şurası da bir gerçektir ki, belîğ/sanatlı ve dilleriyle gurur duyan Araplar, Kur'an vesilesiyle İslam'a girmeye başladılar. Hz. Peygamber nübüvvetinin ilk on üç yılı boyunca, sadece, Kur'an'ı insanlara sunmuştur. Ne tuhaftır hiç kimse Kur'an'ın diline veya üslubuna itiraz etmemiştir. Aksine, Müslüman olmayı reddeden Araplar bile Kur'an'ın dili ve üslubu hususunda hiç bir şey söylememişlerdir. Tüm bu nedenlerle de, Kur'an'da gramer hatası aramak anlamsızdır. Zaten Kur'an'ın otorite konumu, Arap dili ve Edebiyatının en kabul görmüş sahipleri veya otoriteleri; nahivciler, lügatçiler tarafından tamamen anlaşılmış ve takdir edilmiştir. Nahivcilerin çalışmalarında en temel kaynak materyal olan Kur'an, nahivcilerin eserleri esas alınarak tenkit edilemez." (M. Vecih Uzunoglu, Nüsha, Yıl: V, Sayı: 18, Yaz 2005, 7-32)

Kur'an'ı, kendisinin kaynaklık ettiği bir disiplinin altında değerlendirmek veya ona uygun olup olmadığını ölçmek mantıklı bir bakış açısı olamaz. Kur'an'dan önce Arap dili ve grameri üzerine bir kitap yazılsa, ateist ve oryantalist ithamların en azından bir haklı dayanağı olabilirdi ama yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, Arap dil bilgisi kuralları üzerine araştırmalar ve eserler Kur'an ortaya çıktıktan sonra (III. yüzyıl başlarından itibaren) yazılmaya başlanmıştır. Bugün bize farklı gelen ve Arap dil bilgisi kurallarına muhalifmiş gibi algıladığımız bazı dil kullanımları Ebu Ubeyde, Ferra, Hamidullah ve benzeri ilim ehlinin de işaret ettiği üzere aslında o günün insanının kullanımıyla uyumludur. Zira bu 'kural dışı kullanımlar, gerek Kur'an'ın muhataplarının kullandığı günlük konuşma dilinde gerekse de Arap divanı olarak tabir edilen cahiliye şiirinde kendisine sıkça yer bulmaktadır.' Çok geniş bir coğrafyada konuşulan Arapçanın çeşitli lehçelerine ait özelliklerle dolu olan Kur'an'ın, bu dil zenginliğine bağlı olarak gramer aykırı bazı yapıları kullandığı görülür. Çünkü Arap gramerinin oluşturulmasında edebi lehçe diye anılan daha dar bir dil çerçevesi esas alınmıştır. (Soner Gündüzöz, Kur'an'da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları, Nüsha, yıl: II, sayı: 6, yaz 2002) Kur'an, indiği dönemin ortak edebi dili olan Kureyş lehçesiyle inmiştir. Ancak bünyesinde başka lehçelere de yer vermiştir. Bu sayede Kur'an, Kureyş lehçesi kadar gelişmemiş diğer lehçelerin de gelişmesine zemin hazırlamış, farklı lehçeleri birbirine yaklaştırmıştır. Aynı şekilde Kureyş lehçesini konuşanlar da diğer lehçelerdeki kelimeleri öğrenme fırsatı bulmuşlar, dillerinde meydana gelen zenginliğin nimetlerinden yararlanmışlardır. Yani 'Kur'an, kendi dilini yine kendisi oluşturmuştur.' Kur'an, ne kelime ne de gramer noktasında kendini tek bir üslup ya da lehçeyle sınırlamamış, Kureyş ortak edebi dil olmak üzere diğer lehçelerden de kelime ve gramer almakla kendi dilini oluşturmuştur. Arapçanın, yazı dili haline gelmesi de Kur'an sayesinde olmuştur. Özetle, "Arapların Kur'an'dan önce herhangi bir gramer kitabı yoktu. Arapçada kullanılan gramer zaten Kur'an'dan sonra bizatihi Kur'an metinlerinden çıkarılmıştır. Yani Kur'an, gramerin kendisinden türetildiği bir kitaptır. Gramerin kaynağı Kur'an, o gramer kurallarını yazanlar Müslüman ama o yazılan gramerden Kur'an'da hata bulan 21. yüzyıl insanı! Ne denilebilir ki? Ayrıca cahiliye şiirleri Kur'an kadar eskiye nispet edilmiş değildir. Şiirler Kur'an gibi kelime kelime korunmuş, tamamı derlenebilmiş de değildir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 45, 48, 51)

Biz bir gerçeklik var ki varız. 1)Evren nihai sonsuz bir varlık olsaydı(Mutlak varlık) Bizler var olamıyacaktık. 2)Tanrıda nihai sonsuz bir varlık olursa(mutlak varlık) bizler var olamayız. Çünkü Mutlak olarak var olan bir varlığın yanında başka bir varlık daha olamaz. Çünkü varlıkta ikilik olmaz.Varlıkta teklik olur. Yani ya sadece o gerçeklik(Tanrı,vb...) vardır. Yada sadece canlı-cansız tüm varlıklar vardır. Soru:Bu durumda bir paradoks ortaya çıkar. Peki bu paradokstan nasıl kurtulabiliriz??

O (cc) ezeli ve ebedidir; Başlangıcı ve sonu olmayandır! Biz insanlar ise her şeyi ile sınırlı varlıklarız! Temel soru, cennetin ebedi olması ile alakalıdır ki, bu konuda bile biz insanların ezeli olmadığımızın öncelikle altını çizelim! Peki, edebilik nedir? Asıl mesele sonsuzluk kavramı çerçevesinde ortaya çıkmaktadır. Bilim, evrenin devamlı genişlediğini (Big bang) ispat etmiştir. Ama sonuçta evreninde bir sınırı/sonu vardır ama bir insan şu an dünyadan hareketle evrenin sınırına ulaşmaya çalışsa bunu başaramaz. Çünkü insan yol aldıkça evrende genişlemeye devam ettiği için hiçbir şekilde o sınıra ulaşamayacaktır! Bir sınırı olsa da, insanın bu sınırlı imkan ve yetenekleri (ışık hızına ulaşamama, uykuda yolculuğun zorluğu, kara delik, gök taşları vs.) o sınırlara ulaşılmasını imkansız kılacaktır. Sorunun cevabı bence burada; insana göre sınırsız gibi olan ama aslında sonsuz olmayan gerçeklik söz konusudur. Sonsuz bilgi, güç, merhamet sahibi Rabbimize hamdolsun, O'nun varlığı ve bildirdikleri sayesinde sınırlı zekamız ve imkanlarımızla cevabına ulaşamayacağımız birçok soruya cevap bulabilmekteyiz.

Yoksa gerçek olana ulaşmak mümkün olabilir mi idi?! Sonsuz sayıdaki birçok faktörün etkisi altında kalarak çevremizle alakalı 5 duyu organımızla ve ancak belli bir frekans aralığında olan çok az sayıdaki şeyi algılıyoruz ve bu algıladığımız belli bir frekans aralığındaki sinyaller de birçok faktörün etkisi altında kalarak çarpık bir şekilde beyne geliyor ve insanların hakikati anlama çabasıyla bazı gerekçelere baş vurarak bir şeylere anlam yükleme çabası sonucu bilim, felsefe, ezoterik öğretiler, ideolojiler ortaya çıkıyor. Ama sonuçta bilimden felsefeye varılan sonuç bir sonraki aşamada yanlışlanmakta ('Bilim değişmez mi?' adlı yazımıza bakılabilir) ve bu kısır döngü sürekli olarak devam etmektedir.

O zaman Eflatun'un mağara benzetmesinde olduğu veya günümüzde matrix diye özetleyebileceğimiz, aslında sadece 'hayaller dünyasında yaşadığımız' iddiasını mı kabul etmemiz gerekecek?! Asla! Akıl ile insan sadece belli bir çerçeveyi idrak edebilir! İşte burada hayata 'vahiy' devreye girmektedir! Aklın (tıpkı görme, duyma vb.) sınırı vardır, sınırları zorlayınca insan yaratılış amacının dışına çıkar, vardığı yanlış sonucu hayatının amacı olarak kabul eder! Tekrar iddiamıza dönelim: İnsan vahiy kökenli dine odaklanılmalıdır. Yoksa ateizmden komünizme, deizmden uzaylılar tarikatına, 'nefsini ilah edinen' toplumlar arasında insan kaybolur gider! Değil hak olmayan din; dini reddedenler bile aslında bir dine, ideolojiye, sapık bir tarikata mutlaka inanır yani iman eder! Bu konudaki örneklerle de 'Ateist akıl' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Özetle temel mesele; gerçek inanılması gerekeni bulup onda sebat edebilmektedir ve bizler ebedi olan tarafından yaratılan mahluklarız, O'nun sayesinde var olduk ve var olacağız.

Ben Kur'ani iki kapak arası 60-70 kez okumuşumdur belki . Ama ben Kur'anda hikmetli, mucizeli şeyler bulmak istiyorum. Yani Kur'andaki hikmetleri bulmak , keşfetmek istiyorum. Bunun için napiyim?

Yaşa! O zaman hem hayatın hem ruhun anlam bulacaktır! Geleceğe de umutla bakacak ve seni dünyada yenecek, baş eğdirecek hiçbir görmeyeceksin! Kur'an dışındaki 'tüm' fikirlerin, hatta bilimsel iddiaların dahil 50-100 yıl içinde eskidiğine şahit olmuyor muyuz?! Kur'an ise hâlâ

dünyaya umut ve ışık saçmaya devam etmektedir! 1440 sene önce çölün ortasında, okuması olmayan birisinin insanlara tebliğ ettiği kitapta güncel birçok bilimsel gerçekler hâlâ keşfedilmektedir! (Detay için, 'Ümmi peygamber', 'Kur'an ve bilim' adlı yazılarımıza bakılabilir!) Bilim ve insan tecrübesi ilerledikçe Kur'an'a yaklaşılmaktadır. (Bu konu için de, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir!) 1400 senedir, Mekke'li müşriklerden günümüz ateist ve oryantalistlerine dek, kendisine bu kadar iftira atıldığı halde ayakta kalıp hâlâ insanlara umut ve ideal sunan başka bir kitap var mıdır? Bu bile tek başına bir mucize değil midir? İçindeki insanlığa kurtuluş reçetesi olarak sunulan tekliflere muhalif olan diğer sistemler insanlara ne kadar huzur sağlayabilmiştir? (Bu konu da, 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazımıza bakılabilir!) 'Kur'an'daki 'bilim', 'hümanizm' ve 'pratikler' ideal olan hikmet/mucizeleri size sunacaktır. Hayatımızda onları tatmak için ise, sadece bilmek değil uygulamak; yaşamak; hissetmek gerekmektedir. İşte o zaman kalp mutmain olur, gönül huzur bulur, insanlık dünya ve ahiret saadetine kavuşur! Bunun yolu da amellerde ihlaslı olmak ve doğru yol arkadaşları seçmekle mümkündür.

Allah (cc) neden diğer kutsal kitapları korumadı da sadece Kur'an'ı korudu?

“Özellikle deistler, 'Allah tek ise, neden bir kaç din var' şeklinde bir soru sorabilmektedir. Halbuki Allah zaten tek bir din göndermiştir. Tüm ilahi kitaplar, Allah katından indirilmiştir yani, Müslümanlığın kitaplarıdır.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 65) Burada asıl ihmal edilmemesi gereken konunun yüce yaratıcının insanları hiç bir zaman vahyinden uzak bırakmaması, her zaman ve mekanda onlara emir ve yasaklarını bildirmiş olmasıdır! Rabbimiz her topluma mutlaka peygamber göndererek onları vahyine muhatap kılmıştır! Kitaplar insanlar tarafından bozulsa da R insanların iyiliğine olan emirleri ve insanlara zararlı olan yasakları her zaman onlara yine bildirmiş, onları kılavuzsuz bırakmamıştır. (Bu konular, 'İslam tüm dinlerin özüdür' ve 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazılarımızda ele alınmıştır.) Kısaca Kitapların bozulması vahyin kesintiye uğradığı anlamına gelmemektedir. Ayrıca, mesela İncil korunmaya alınsa bu defa neden Tevrat korunmamıştı sorusu gündeme gelecektir! Tevrat korunsa neden suhuf/sayfalar korunmamıştı sorusu sorulacaktır. Yani amaç kulluğun nasıl yapılacağını sorgulamak değil, nasıl kaçılacağını aramak olunca, amaçtan uzaklaştıran sorular asla son bulmamaktadır! Cevaba geçmeden önce bilinmesi gereken diğer hususun, peygamberimizden önceki tüm peygamberlerin bir bölgeye veya topluma gönderilmiş iken, Hz. Muhammed'in tüm dünyaya gönderilmiş bir peygamber olduğu (Enbiya, 107) gerçeğidir. “Peygamberlerin hepsi, Hz. Muhammed hariç, sadece kendi toplumları ile sorumlu tutulmuştur.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 73) “Önceki kitaplar sadece belli kavimlere özel olarak indirilmiştir. Evrensel tarafları yoktur. Çünkü bir peygamberden sonra başka bir peygamber gönderilerek insanlar ardı sıra uyarılıyorlardı. Kur'an ise tüm insanlara gönderilmiştir.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 183) Bu konu ayrıca, 'Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?' başlıklı soruda ele alınmıştır. Diğer bir hususta kıyametin yaklaştığı (Müslim, Cum'a, 43; İbn-i Mace, Mukaddime, 7) gerçeğidir! Rabbimiz Kur'an'ı bölgesel değil evrensel mesajla, ilk insandan itibaren gelen din olan İslam'ın son versiyonu olarak insanlığa göndermiş ve onu koruma altına almıştır. Tevrat'ın içinde 'iman, ibadet ve toplumsal hayat' ile ilgili kurallar vardı. Zebur daha çok 'dua' içerikli iken İncil'de ise 'ahlak' ağırlıklı emir ve yasaklar bulunmakta idi. Kur'an'da ise tüm bu içerikler, 'bozulmayan ve güncellenen asıl halleri' ile toplu olarak gönderilmiştir! Yani, Tevrat korunmuş olsa, Kur'an'da var olan ama Tevrat'ta olmayan ahlak ve dua bölümleri eksik kalacak, insanlık bunlardan mahrum kalacaktı ki, bu, diğer kitaplar için de aynen geçerlidir! Suhurlar ise koruma altına alınmamıştır çünkü insanlık daha sonra pek çok yeni meselelerle karşılaşacaktır ve o konularla ilgili hükümler o sayfalarda bulunmuyordu. Mesela Adem aleyhisselam zamanındaki sayfalarda faiz, içki vb. gibi haramların bulunmadığı muhakkaktır. Allah (cc) son peygamberi gönderdiği ve artık peygamber gelmeyeceği için, bu

son ilahi kitabı koruma altına almıştır. Kur'an içeriği itibari ile kıyamete dek tüm insanların ihtiyaç duyacağı emir ve yasakları bünyesinde barındırmaktadır. Kıyamete dek başka kitaba da ihtiyaç yoktur, o nedenle de son ilahi ve korunan kitap Kur'an'dır!

Şeytan cennete girip Adem'i nasıl kandırdı?

Cennet, 'bahçe' anlamına gelir. (DİA, Cennet maddesi) "Hz. Adem ve Hz. Havva'nın çıkarıldıkları yer, her türlü dünya nimetlerinin bulunduğu bir mevki olabilir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 111; M. Şa'ravi, Fetava, III/436) Hz. Adem bildiğimiz anlamdaki bir cennette değil, yeryüzünde yaratılan cennet gibi bir yerde yaratılmış ve eşi ile yasak meyveyi yiyince yeryüzünün daha alçak yerlerine sürülmüştür. İbni Abbas, Ebu Hanife, Maturidi de bu görüştedir. (Kayyım, Hadi'l-Ervah, s. 25, Maturidi, T. Ehli Sünne, I/425, Razi, M. Gayb, III/4) Ayrıca ahiret cennetinde emir, sorumluluk, yasak yoktur. O cennete giren çıkmaz, orada günah olmaz, şeytanda oraya giremez. Zaten Cenabı Allah (cc) Bakara 30. ayette de, "Yeryüzünde halife yaratacağım." buyurmaktadır. Bakara 36. ayette, cennetten inin ayetinde geçen kelime "hebata" fiilinden türeyen, "ihbitu" emridir ki, Ragıb bu kelimeyi, "inin, gözden düşün" (Ragıb, 781) şeklinde açıklamıştır.

İslam'ı duymayan insanların hali ne olacaktır?

Ali İmran suresi 85. ayette, "Kim İslam'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır" buyrulurken genel bir hükmü bize bildirilirken, yine aynı surenin 113-115. ayetlerinde ise özel bir hükmü bizlere haber vermektedir: Allah'a inanıp, ahireti inkar etmeyen ve iyi işler işleyenlerin amelleri boşa gitmeyecektir: "Hepsi bir değildirlir. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar. Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırırlar. İşte onlar iyi insanlardandır. Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah kendisinden gereği gibi sakınanları bilir." Ama altını çizerek belirtelim bu hükümler günümüz 'İslam'dan haberi olan' Yahudi-Hristiyanları kapsamaz! Onlar için 85. ayet geçerlidir. Benzer içerik için, 'Kur'an'da çelişki Yoktur' adlı yazımızdaki, 'Hristiyanlar cennete girebilecek mi?' başlıklı soruya verilen cevaba da bakılabilir.

Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?

'Yunus Suresi, 94. ayet: "Ey Resulüm, eğer sana indirdiğimizden kuşkuda isen senden önce kitabı Tevrat'ı okuyanlara sor." Kur'an'ın yöntemlerinden birisi, insanlara yapacağı hitabı Resulullah'ın şahsına yöneltmesidir.' (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 250) Kur'an, Hz. Muhammed'in Müslümanlar için örnek-rol-model bir şahsiyet (Ahzab, 21) olduğunu ifade eder. Efendimiz Kur'an'ı hem açıklayıcı (Nahl, 44) hem yaptıkları ile İslam'ın emirlerinin pratiğe geçirilmesiyle görevli (Tirmizi, tefsir, 2, Buhari, ezan, 18, Nesai, menasik, 27) ve hem de Kur'an'ı hayatına aktaran bir 'Yaşayan Kur'an'; 'ahlakı da Kur'an ahlakı' (Müslim, Müsafirin, 139) olan biri idi. Dolayısı ile Efendimize yönelik gözükten ayetler aslında, insanlara örnek olması istenen kuralların aktarıldığı ayetlerdir. Bakara 204: "İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri 'senin' hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır." Bu ayet aynı zamanda ve aslında bize de hitap etmekte değil midir? En'am, 68: "Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar bir başka söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir. Artık zulmeden toplulukla beraber oturma." Bu sadece Efendimize verilen bir emir midir? Taha, 2: "Ey Muhammed! Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik." Bu ayet de sadece

Efendimize değil tüm İslam tebliğcilerine hitap etmekte değil midir? Veya Ahzab 32: “(erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki kalbinde hastalık (kötü niyet) olan kimse ümide kapılmasın” derken bu uyarı sadece Efendimizin hanımları olan bizim manevi annelerimize yönelik özel bir ayet midir? “Peygamberimizin özel hayatı ile ilgili görünen ayetler aslında hukuki hükümlerin konulmasını amaçlar. Mesela İfk Hadisesi ile inen ayetler zina iftirasının cezasını; Tahrim suresi, yemini bozarak kefaretin ödenmesi gerektiğini; Zeynep validemizle ilgili ayetler evlatlık müessesesi ile ilgili konuları açıklar.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 100) Tahrim 1. ayet ile helal bir şeyi insanların kendilerine haram kılmalarının yanlışlığı aktarılmış, Ahzab 53. ayette de ev sahibinin izni ile evlere girilmesi konusunda Efendimizden hareketle adap-edep kuralı topluma öğretilmiş, 36. ayette Müslüman olduğunu iddia edenlerin hayat standartlarını ve yaşayışlarındaki kuralları Kur'an ve sünnet çerçevesinde çizmeleri istenmiş, Sad 86. ayette İslam tebliği yapanların bunları dünyalık menfaat için yapmamaları hatırlatılmış, Enfal 41. ayetle ise devletin vergilerinin paylaşılması konusuna açıklık getirilmiştir. Yani hiç biri Efendimize özel ayet değildir.

Ahzab, 28: “Ey peygamber! Eşlerine şöyle de: "Dünya hayatını ve güzelliklerini istiyorsanız gelin size bir şeyler vereyim sonra da güzellikle sizi serbest bırakayım.”; Ahzab, 30: “Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayasızlık yaparsa onun cezası ikiye katlanır, bu Allah için kolay bir şeydir.” ayetlerini nasıl anlamalıyız?

Ahzab 28. ayette Allah (cc) peygamber özelinde ‘Allah’ı hiç kimse için ikinci planda bırakmayın’ uyarısını yapmaktadır. 29. ayette, ‘Allah yolunda yaşamı peygamberle beraber ahiret odaklı yaşarsanız, büyük ödül asıl buradadır’ denmekte ve 30. ayette ise topluma yön veren düşünürlerin, liderlerin savundukları davaya zarar vermemek için yaşıntılarına, davranışlarına, sözlerine, aile hayatına diğer insanlardan iki kat daha özen göstermeleri gerektiği mesajı verilmektedir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 76)

226

Mücadele Suresi 12 ayet de peygamberle görüşmeden önce sadaka verilmesi istenmektedir. 13. ayette ise ‘sadaka sunmaktan korktunuz mu?’ denilerek sadaka sunma şartı kaldırılmaktadır. Bunun anlamı nedir, günümüzdeki yansıması nasıldır?

Sadaka kelimesi ‘sadakāt’ten gelir. Davaya sadık olanların göze aldığı bir bedeldir sadaka. Bazı insanlar paraya sahip olduğu halde, onun kölesidir. Malın kölesi, efendisini vermez, veremez! Zaten bu sadakalar Allah'ın resulünün şahsına verilmemekte, ‘Beytül mal’ denen devlet hazinesine aktarılmaktadır. Zengin bazı münafıklar, peygamberin vaktini boşa aldıkları için bu ayet inmiştir. Varlıklı bu münafıklar da, sadaka verdikleri zaman bu paranın devlet hazinesine girmesini istemedikleri için, özel görüşme isteklerinden vazgeçmişlerdir. Fakat gerçek ihtiyaç sahibi olup fakir olanlara da, ayetin devamı hitap etmektedirler. Onlar, Peygamber ile görüşmek için sadaka vermek zorunda değillerdir. Yani, zengin münafık ‘bulamadım’ diyemeyeceği fakat hazineye yardım da etmek istemeyeceği için peygamberlerle görüşmekten vazgeçmiştir. Ayetin günümüze bakan yönü ise şudur: İnsanlar bulundukları mevkiye ulaşınca, etraflarında münafıklar türeyebilir. Diğer sonuçta, toplumun menfaatini önceleyen kişiler, belirli makamlara öncelikli atılmalıdır. (Gürger, s. 234) Devlet adamları ile yapılacak bazı özel görüşmeler, geliri devlete vermek kaydıyla, makbuza da bağlanabilir. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 449) Kur'an'da çok istisna olarak, İslam'ın çekirdek kadrosunun merkezinde bulunan Efendimize hitap eden ayetler Kur'an'da bulunabilir mi? Mümkündür. Ama bu temel-merkezin sağlamlığı ve örnek olması açısından gereklidir fakat bunların mutlaka topluma dönük bir yönü ve mesajı da bulunmaktadır. Yani "Ayetler özel bir olay için inmiştir, ancak, aynı şartlarda herkes için genel bir emri ifade eder." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhi ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 31) Konuyu son bir örnekle bitirelim, Müddessir suresi ki, inen ikinci

suredir, Allah (cc) Efendimize şöyle seslenir: "Ey bürünüp sarınan, elbiseni tertemiz tut, kötü şeyleri terk et, yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma." (Müddessir, 1,4,5,6) Şimdi efendimiz (Haşa) çok mu kirli-kötü idi, çok mu iyiliği başa kalkardı, tabii ki hayır! Aksine "Muhammedu'l-emin" idi O! Bu ayet ile asıl mesaj bizedir. Hitap efendimizdir ama asıl muhatap öncelikle tüm İslam tebliğcileri ve İslam âlimleridir.

Ahzab, 50. Ayette peygamberin evlenebileceği kişilerin adları yazar. Bu, ona bir ayrıcalık mı ve O'na özel ayetlerin Kur'an'da ne işi vardır?

Öncelikle ayette sayılanlar tüm müminlere helaldir, özel bir durum söz konusu değildir. Aradaki tek fark, mehirsiz peygamberle evlenme ruhsatıdır. Peki, bu bile O'na özel ayet olduğu iddiasını geçerli kılmaz mı? Hayır! Buradan çıkarılacak genel kural şudur: Mehirsizliği yalnız Allah'ın resulu suiistimal etmez. Mehirsiz evlenme sadece peygambere özel bir durumdur ve Nebilik bittiğine göre bundan sonra mehirsiz nikah kısılanamaz, kıymayın! (Gürger, s. 78) Ahzab, 50. ayette yüce Allah, "Mümin bir kadın kendini peygambere hibe ederse, onu başka müminlere değil de sadece sana mahsus olmak üzere helal kıldık" buyrulmaktadır. Yani ayete göre bir mümine kadın, mehir istemeden peygamberimizle evlenebilir. Ayette, bu durumun sadece peygamberimize 'özel' bir durum olduğu bildirilmektedir. O zaman bu ayet, peygambere özel bir ayet değil midir? Hayır! Ayetten tüm müminleri ilgilendiren bir hüküm çıkmaktadır: Hiç bir erkek evlenmek istediği kadına mehir vermeden evlenemez! Görüldüğü gibi, 'O'na mahsus' gözüken ayet bile aslında genele hitap etmektedir!

Ahzab 50,51,52 Bu ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed'e mi helal kılınıyor?

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun pratikte uygulanmış olduğunu görüyor muyuz, hayır! Demek ki, ateistlerin ayetten anladığı ile gerçek aynı değildir! Peki, gerçek nedir? Ayetin ilk kısmı sadece Efendimize değil, tüm inananlara hitap eder, yani ilk bölüm özel değil genel hüküm bildirir. Ayetin ikinci bölümde Efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul eden 'bir' kadından (wemraeten: Bir kadın) bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu karşılıklı rıza ile olur. Ama burada kesin "evlen" diye bir emir da söz konusu değildir! 52. ayette de, ateist iddianın aksine "Bundan sonra artık başka kadınlar sana helal olmaz." denilerek, Efendimizin evliliğine bir sınırlama getirilmiştir ki bu durum bile Kur'an'ı Hz Muhammed'in yazmadığının delili de olmaktadır.

Nisa 23'te yasak, Ahzab 50'de serbest

"Nisa, 23'te, evlenilmesi haram olan kadınlar sayılır. Ahzab, 50'de ise, Peygamber Efendimizin evlenebileceği hanımlar sayılır ki, yukarıda da belirttik mesaj evrenseldir ve Nisa, 23'te sayılanlar burada zikredilmemektedir! "Burada her iki ayette sayılan hanımlarla Peygamberimiz evlenmiş midir, hayır! O halde?" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 185) Ahzab, 50. ayetin içeriği aynı zamanda "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızda da ele alınmıştır!

Hız. İbrahim şüphe mi etti? Bakara 260. ayette, ölüleri nasıl dirilttiğini bana gösterir misin?" derken kalbinde bir şüphe mi vardı?

Önce ayetin mealine bakalım: "İbrahim "Rabbim! Ölüleri nasıl diriltiyorsun, bana göster!" deyince, Rabbi "Yoksa inanmıyor musun?" demişti. O "Hayır inanıyorum, fakat kalbim tam kanaat getirsin diye" cevabını verdi. Rabbi "Kuşlardan dört tane al, onları kendine alıştır, sonra

(parçalayıp) her bir tepeye onlardan bir parça bırak, sonra onları çağır. Koşarak sana gelecekler ve şunu bil ki, Allah hep galiptir ve hikmet sahibidir” buyurdu.”

Hız. İbrahim'in bilgi anlamında bir şüphesi yoktu. Kesin bilgi 'yakın' kelimesi ile ifade edilir. Yakın ise üç aşamadan oluşur: İlme'l-yakın, aynel-yakın, hakka'l-yakın. Bunlardan hiçbirisi bir şüphe/vesvese ifade etmez. “Öğrenerek ve düşünerek kesin bilgiye ulaşmak “ilme'l-yakın”dır, Hız. İbrahim'le Nemrud arasındaki tartışma (Bakara, 258) İlme'l-yakine örnektir. Görerek ve duyu organlarıyla hissederek kesin bilgiye ulaşmak “aynel-yakın”dır. Hezekiel ve Üzeyir arasındaki olayda (Bakara, 258) buna örnektir. Yapararak, yaşayarak, deneyerek, olgunlaşarak kesin bilgiye ulaşmak ise “hakka'l-yakın”dır. Hız. İbrahim'in yaşadıkları da bu aşamaya yani en üst bilgi seviyesine örnektir. (Kur'an Yolu Tefsiri, I/413) Hız. İbrahim bilgi olarak Allah'ın yaratıcılığını biliyor (İlmen yakın), gözleri ile de tabiatın örneklerle (Ay, güneşin hareketleri, kışın tabiatın ölüp yazın canlanması gibi) bunu gözlemliyordu (Aynel yakın) ama bilgide son aşamaya gelmek istiyor, 'hakka yakın' e şahit olmak istiyordu. Bu bilgi aşamalarının bir benzeri yine Kur'an'da Hız. Musa hakkında da geçmektedir. Hız. Musa Tur dağında Allah'tan vahiy alırken kendisine Yahudilerin buzağıya taptığı bilgisi verilir. İlme yakın olarak bu bilgi Musa'ya verildiği halde aynel yakın yani göz ile görene dek Hız. Musa sakın olmayı başarır ama gözleri ile bu bilgiyi doğrulayınca sınırlarına hâkim olamaz ve elindeki levhaları yere atar. (A'raf, 150) Musa (as) ilme yakın bildiği halde bu bilgi aynel yakine; göz ile görene dek onun tepki vermesine neden olmamıştır. Halbuki her iki tür de birer bilgi kaynağıdır ama aşamaları ve etkileri farklıdır. Efendimiz Hız. Muhammed de bu ilim derecelerinin farklılığını şöyle açıklamıştır: “Duymak (İlme yakın), görmek (Aynel yakın) gibi değildir.” (İbn Hanbel, Müsned, I/271) Hız. İbrahim bilgide son aşamaya ulaşmış, yaratılışa aynel yakinden fazla şahit olmuş, yaratılışın aşamalarında görev almış ve yaratıcının yaratışına şahit olmuştur. Sonuçta bu olay zaten Kur'an'da anlatılan bir kıssadır ve saklanacak-gizlenecek, eksiklik izafe edilebilecek bir durum da söz konusu değildir!

228

Kur'an'daki müteşabih ayetler konusu. "Kur'an açık bir kitap" , " Anlaşılsın diye " indirilmedi mi?

Müteşabih kelimesi aslında Türkçe'de de kullanılan bir kelimedir. 'Teşbih, benzetme sanatı' kavramı edebiyatımızda sık kullanılan bir kavramdır. Allah'ı Teâlâ, kullarının anlayabilmesi ve kavrayabilmesi için, hayatlarında daha önce karşılaşmadıkları, ancak ileride karşılaşacakları ortam ve durumları anlatan ayetleri, insanların bildikleri kavramlar ile ifade etmiştir. Peki, nedir kulların anlayamayacağı ve teşbih kullanılan bu konular? 'Allah'ın sıfatları, ahiret hayatı, cennet-cehennem' gibi konular. Allah, kullarının vakıf olamayacağı bu gibi konuları "bilebilsin-anlayabilsin" diye, benzetme yolu ile kullarına bu kavramları "açıklamıştır" ve bunun da zaten başka bir yolu da yoktur! Özetle, yaratıcının sıfatlarını, sınırlı olan akıl ve duyu organlarına sahip insanın anlaması veya ileride dünya hayatı ile kıyaslanamayacak özelliklere sahip ahiret hayatının insan zihninde anlaşılabilir olması için kullanılan metodun adı, teşbih ve bu ayetlere verilen ad ise 'müteşabih'tir. Ali İmran suresi 7. ayette Allah (cc) şöyle buyurmaktadır: “Sana kitabı indiren O'dur. Onun (Kur'an) bir kısım ayetleri muhkemdir ki, bunlar kitabın esasıdır. (Ümmü'l-kitap) Diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te'vil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler. Halbuki onun te'vilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek payeye erişenler. Derler ki: Ona inandık, hepsi rabbimiz katındandır. (Bu inceliği) yalnız aklıselim sahipleri düşünüp anlar.”

Şimdi ayeti tek tek ele alalım. Ümmü'l-kitap: Kitabın anası-esası olan konular zaten muhkemdir aynı açıktır; okununca hemen anlaşılır. Bazı konular ise müteşabihtir yani teşbih sanatı

kullanılarak aktarılmıştır. Öyle konular vardır ki, insan onunla daha önce karşılaşmamıştır ve zihin onu ancak benzetme ile kavrayabilir. Peki, nedir bu konular? Allah'ın zatı ile ilgili konular: Mesela Allah'ın Melik (Türkçesi, yönetici, hükümrân) sıfatı veya Kürsi (Türkçesi; taht) gibi ifadeler teşbihtir. Bunların müteşabih olduğunu nereden anlıyoruz? Allah hakkında genel bilgi veren Şura, 11. ayetten: "Allah'ın benzeri, ona benzer hiç bir şey yoktur." Bu da bu Melik veya Kürsi kelimelerinin bildiğimiz anlamlarda 'yönetici ve taht' anlamında kullanılmadığını bizlere ispat etmektedir. Zaten insanı yaratan ve görünmez olan ama 'her şeyin sahibi olan' ve 'her şeye hükmeden' Allah'ı da bizim anlayabileceğimiz başka kelimelerle ifade etmek mümkün değildir. O, her şeyin yoktan yaratıcısı ve her şeyin 'asıl sahibi'dir, her şey sonlu iken O sonsuzdur ve her şey sonunda O'na dönecektir. Görüldüğü gibi Yüce Yaradan kendini ve sıfatlarını insanlara, anlayabileceği müteşabih ayetlerle anlatmıştır! Ali İmran 7. ayet zaten teşbihin var olduğunu ve bizzat Kur'an'da kullanıldığını açıkça bize ifade etmektedir. Ayrıca; Cennet cehennem ile ilgili ayetler de müteşabihdir. İnsanlar cennet veya cehennemi öldükten sonra görebileceklerdir. Orası hakkında ilmel olsa da, aynel veya hakke'l yakın bilgileri yoktur. Bunun dışında edebi anlatım tarzı olarak da Kur'an'da teşbih ayetleri bulunmaktadır. Bu konuda, 'Kur'an'da teşbih' adlı yazımıza da bakılabilir. Görüldüğü gibi Kur'an'daki müteşabih ayetler ve konuları bellidir ve bunlar Kur'an'ın daha iyi anlaşılması için de zorunludur. Bunlar Kur'an anlaşılmasın diye değil aksine anlaşılabilirsin diye vardır ve insan aklının sınırları dışındaki bu konuların da teşbih olmadan anlaşılabilir kılınması mümkün değildir. Peki, müteşabih ayetleri ne şekilde anlamalıyız, onları insan zihninin anlayabileceği kalıplara nasıl sokabiliriz? Müteşabih ayetler ancak Kur'an'ın 'Ümmü'l-kitap/kitabın anası' olan muhkem ayetlerin ışığında anlaşılabilir. Mesela yukarıda örneğini verdik, Melik-hükümrân kavramı bildiğimiz anlamda 'kral-efendi tanrı' demek değildir. Bunu nereden anlıyoruz, Şura, 11. ayet bize ışık tutmaktadır, "O'na benzer hiç bir şey yoktur!" Yani O (cc) bildiğimiz kral değildir, ama O Allah (cc) 'en yüce' olandır. Peki ama 'O'nun mahiyeti/niteliği/iç yüzü nasıldır?' diye sorarsak ve buna bazı yorumlar getirebilsek de, sonuçta tam anlamı ile aşkın bir varlık olan yaratıcının, sınırlı bilgi edinme yollarına sahip bizlerce tam anlamı ile kavranabilmesi, her yönü ile anlaşılabilmesi mümkün olmadığı için, Ali İmran, 7. ayetin devamını bu defa gündeme gelmektedir: 'İlimde derinleşmiş' olanlar, "Ey Allah'ım! Senin mahiyetini biz tam kavrayamayız, her şeyin en doğrusunu sen bilirsin, biz bu kadar anlayabildik, en doğrusunu, hakikati aynel yakın olarak zamanı gelince öğreneceğiz!" derler. Ali İmran suresinin önemli bir bölümü, Necran Hristiyanları nedeni ile inmiştir. Hristiyanların düştüğü en büyük hata, kendi kutsal kitaplarında olan müteşabihleri, muhkem şeklinde yorumlamalarıdır! Allah'ı zamanla; baba, İsa peygamberi; oğul şeklinde yanlış anlamalarındaki temel sorun, teşbihi gerçeğe karıştırmalarıdır. (Bu konuda, 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir.) Ayetin içerisindeki bir cümle de çok dikkat çekicidir. "Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) tevil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler." Tarihte bu ayetlerin içeriğini anlamayan Hristiyanlar günümüzde de Kur'an'ki bu ayetler üzerinden İslam'a saldırmakta, oryantalist bakış açılarını bu ayetler üzerine yoğunlaştırmakta ve Kur'an'ın deymi ile "kalplerindeki eğriliği" etrafa yaymaya çalışmaktadırlar. Bu yayılmadan da en çok etkilenenler ateistler olmaktadır!

Selefilikten sufiliğe, Şiilikten mealciliğe neden Kur'an'ın birçok, çeşitli yorumu var?

Bir taraftan İslam'ı dogmatik, donuk din olarak suçlamak ama diğer taraftan da fikri özgürlüğe alan açan tutumunu eleştirmek ancak ateistlere özgü bir tutum ve ruh hali olsa gerekir! Tabii ki dinin yorum-anlayış tarzını ifade eden mezhepler konusunu burada detaylı olarak ele alacak değiliz. Ama önce muhataplarımıza ufuk açıcı bir soru yöneltelim: İslam'a, dine en uzak görüş olan materyalist felsefenin son ideolojisi olan Marxist teoriyi kendine önder kabul eden ve dinin afyon edici özelliğinden (!) en uzak olup bilimsel materyalizmi savunan kesim, neden 'Leninist,

Maoist, Troçkist, Enverist, Sosyal demokrat, sosyalist demokrat, demokratik sol, demokratik sosyalist vd.' gibi sayılamayacak kadar çok kliklere ayrılmıştır, bir izah edebilirler mi acaba?! Hepsi de birbirini kafır, pardon 'hain, revizyonist, oportünist, goşist, sekter, komprador, lümpen, konformist, karşı devrimci, işbirlikçi' ilan edip birbirleri ile ölümüne mücadele etmekte değil midirler? Demek ki, insan olan her yerde fikri ayrılık kaçınılmazdır. "Dine karşı farklı akımların var olması nasıl doğal ise, farklı dinlerin -ve mezheplerin- varlığı da insanı dinin varlığına inkarı götürmemelidir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 121) Evet, insan olan yerde farklılık kaçınılmazdır ama bu farklı yorumların İslami kabul edilebilmelerinin bazı temel şartları vardır: "Ameller niyetlere göredir." (Buhari, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11) Niyet, Kur'an ve sünnet çerçevesinde olmalıdır! İslam düşünce tarihinde, özellikle son bir asırdır görülen, 'İslam sosyalizmi, Baasçılık, Modernizm, Kur'aniyyun, Mealcilik' gibi akımlar, Batının teknik anlamdaki ilerlemesine karşı duyulan ezikliğin sonucu olarak ortaya çıkan yapay fikir akımlarıdır. Batıya şirin göstermeye, başka düşünce sistemleri ile İslam'ı kaynaştırmaya çalışmak hep bu ezikliğin sonucudur. İşte Allah (cc) herkesin niyetini, ön kabulünü, art niyetini ortaya çıkartmak için ayetleri bu şekilde göndermiştir! Herkes, içinde sakladığını ayetlere 'söyletmeye' çalışırken aslında kendi kişilik, kimlik ve gizli amaç ve niyetlerini yani Allah dışındaki putlarını ortaya saçmaktadır. Allah (cc) gönderdiği ayetler ile bizlere ayna tutmakta; bizi kendimize göstermektedir! Ali-İmran, 7. ayetin ifadesi ile "kalbinde eğrilik" bulunmadan, önyargısız, Kur'an ve Sünnet bütünlüğü içinde, İslam'ın 1400 senelik çizgisinden, ana yolundan sapmadan yapılan yorumlar İslam'ın ruhunu temsil iddiasında bulunabilir. Ayrıca İslam'da yoruma izin verilen alanlar vardır ki, İslam zaten buna teşvik etmektedir. 'Bilmiyorsanız bir bilene sorun' (Enbiya, 7; Nahl, 43) ayetinden, akletmeyi/düşünmeyi emreden yüzlerce ayete; 'Bir müçtehit, içtihat eder ve içtihadında isabet ederse iki sevap; hata ederse bir sevap kazanır.' (Buhari, İtisam, 21; Müslim, Akdiye, 15) hadisinden; Hz. Muhammed, Muaz'a Yemen'de ne ile hükmedeceğini sorduğunda; Muaz'ın, "Allah'ın Kitabı ile" cevabını üzerine Hz. Peygamberin "Allah'ın Kitabında bir hüküm bulamazsan?" sorusuna; "Rasulünün sünnetiyle", "Onda da bulamazsan?" sorusuna ise Muaz'ın, "Reyimle icthad ederim!" cevabını üzerine Hz. Muhammed'in, "Rasulünün elçisini, Peygamberinin razı olduğu şekilde muvaffak kılan Allah'a hamd olsun." (Tirmizi, Ahkam, 3; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V, 230, 236, 242; Şafii, el-Ümm, VII/273) buyurup bunu onaylamasına dek birçok nas buna işaret etmektedir. İslam alimleri de icthadı teşvik emişlerdir. (Mesela, Cessas, Fuşul fi'l-uşul, IV/23; Şafii, el-Ümm, VII/298; er-Risale, s. 19-20; İbn-i Hazm, İhkam, VI/16-59; VII/113-114, 118, 177; VIII/25-26, 36, 38; İbn Rüşd el-Ced, I/14-15, 18-19; Tufi, Şerhu Muhtaşari'r-Ravza, III/357; Karafi, el-Furuğ, II/103; Gazzali, Müstaşfa, II/229; Şatibi, el-Muvafaqat, IV/96, 112-113, 162-163; İbn Kayyim el-Cevziyye, İlamü'l-muvakkı, I/4; Beyzavi, Minhaci'l-vüşul, III/272; Zerkeşi, Bahrü'l-muhiit, VI/201-202, 212; Molla Fenari, Fuşülü'l-bedayi, II/416; İbnü'n-Neccar, Şerhu'l-Kevkebi'l-münir, IV/467, 468-471; İbnü's-Salah, Fetava ve mesa'ilü İbni's-Salah, I/29-38; İbnü'l-Hümmam, et-Taḥrir, İbn Emirü'l-Hac, III/348 vd.) Önemli bir konu da, İslam'da üzerinde icma edilen, muhkem konularda yoruma ve icthada izin verilmemesidir. Namaz farzdır, zina haramdır gibi. Yani "bir yerde içtihat varsa, orada küfür yoktur; bir yerde icma (dinin kesin bilgileri; zarurat-ı diniyye) varsa orada da icthad yoktur." Başa dönersek, "Neden birden çok yorum vardır?" Allah bunu istemiş ve bazı hadisleri ve ayetleri bu özellikler ile göndermiştir. Mesela, Kevser suresindeki 'Venhar' kelimesinin iki anlamı vardır. Allah istese, 'Kat'un' kökünden gelen bir fiil kullanır ve icthad alanını kullarına kapatırdı! Ayrıca müteşabih ayetlerde de yüce Yaradan insan faktörü merkezli (akıl, çevre, sosyo-kültürel ortam vb.) durumlara göre farklı yorumlar yapılmasına izin vermiştir ki, mezhepler de buradan doğmuştur! Ayrıca bu tür farklı yorumlar dinden uzak, en pozitivist/rasyonalist/materyalist akımlarda dahi ortaya çıkmaktadır. Sonuç itibari ile, İslam tarihinde birçok farklı görüşler ortaya çıksa da ümmetin büyük çoğunluğunun etrafında kenetlendiği, toplandığı akım, yüzlerce yıllık akıl yürütme ve binlerce alimin içtihadından oluşan Ehl-i Sünnet mezhebi hâlâ ümmetin ana eksenini oluşturmaktadır! Allah önce niyetlerimizi, sonra amellerimizi makbul olan kullarından eylesin. Amin! Konuyu tamamlayan, 'Modernistler', 'Mezhepler' ve 'Ehl-i Sünnet' gibi yazıları da tavsiye ederiz! 'Sufilik' ve 'Şiilik' daha sonra ayrıca detaylı olarak ele alınacaktır, bi-iznillah!

Hiz. Muhammed Yunanlılardan mı bilimsel ayetleri kopyaladı?

Öncelikle efendimizin okuma yazma bile bilmediğini ‘Ümmi peygamber’ başlıklı yazımızda yerli yabancı yazarlardan alıntılar yaparak kanıtladığımızı belirtelim. Peki, Oryantalistlerin; Hristiyan, Yahudi, Hindu, Sümer ilimleri yetmezmiş gibi bir de Yunan ilimlerine bile Hz. Muhammed’in aşına olduğunu iddia etmelerindeki amaç nedir? (Bu iddianın geçersizliği ile ilgili delillere, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.) Onların tüm amacı, okuma yazma bilen biri olarak Hz. Muhammed’in, Kur’an’ı tüm bu bilgileri toplayarak bizzat kendisini yazdığını ve dolayısı ile Kur’an’ın ilahi bir kitap olmadığını iddia edebilmektir.

Bir kere Hz. Muhammed Kur’an’daki bilgileri Yunanlılardan kopyalasa, Hipokrat’ın birçok hatalarını da kitabına aktarması gerekmez miydi? Eğer hataları ayıklayıp doğruları sadece almışsa, yanlışlarını nasıl keşfetmişti? Böyle bir durumda ortada bir kopyalama olmadığı gerçeği kendiliğinden ortaya çıkmakta değil midir? Hipokrat ve Galen’in insan gelişimi aşamaları da Kur’an’da aynen yer almamaktadır! Bu iki Yunanlı, embriyonun sülüğe benzemesinden veya mudğa’dan (et parçasından) bahsetmezler. Ayrıca bu ikisi, kadınlarda da meni olduğunu ileri sürmüşlerdi. İncil’de bu aynen geçmektedir. Bunlar Kur’an’da geçmez. Toronto Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Profesörü olan ve Anatomi ve embriyoloji alanlarında Kanada’da anatomi ve embriyoloji dalında Nobel Ödülü alan Keith Leon Moore: "Hipokrat, Galen, Aristo embriyoloji hakkında çok sayıda yanlış bilgi vermişlerdir. Kur’an’da o çağlarda var olmayan bilgiler bulunur. Bu gerçekleri sadece Muhammed ortaya koymuştur. Son 4 yıl içinde, Kur’an hakkında çok kapsamlı bir çalışma yaptım. Bir embriyonun sınıflandırma sistemini olağan üstü bir şekilde ortaya koyuyor. Hz. Muhammed insan gelişimi ile alakalı gerçekleri 7. yüz yılda bilemezdi. Çünkü bu bilgiler ancak 21. yüz yılda keşfedilmiştir." (Prof. Dr. Keith L. Moore, Discover Islam; <https://www.youtube.com/watch?v=gCH3TpmJXA>) "Anne karnındaki çocuk fetus halindeyken, hamileliğin yirmi ikinci günü gibi erken bir dönemde kulaklar gelişir ve yeni doğan bir bebek için işitme duyusu, diğer yaşamsal fonksiyonlardan önce oluşur. Kur’an ayetlerindeki öncelik sırası (Nahl, 78; Mü’minun Suresi, 78; En’am, 46; İnsan, 2) bu bakımdan dikkat çekicidir." (Prof. Dr. Keith L. Moore, Journal of Islamic Medical Association. Ayrıca; Müsfir b. Ali b. Muhammed el-Kahtani, İchazu’l-Cenini’l-Müşevveh ve Hukmuhi fi’s-Şeriat’l-İslamiyye, yıl: 18, sy. 54, 2003, s. 166; Nayif Munir Faris, el-İ’cazu’l-İlmi fi’l-Kur’an-ı ve’s-Sunne, I/223) Bu nedenledir ki “Kur’an’da, tasvir edilen ceninin gelişme aşamaları modern embriyolojiye tamamen uymakta ve çağdaş bilimin tenkit edebileceği hiçbir ifade bulunmamaktadır.” (Mehmet Zeki Doğan, Kur’an âyetleri ışığında embriyo aşamaları, BAD, Cilt 4, Sayı 2, Yıl 2020, s. 14) Ayın ışığı hakkındaki bilgi ve dünyanın küre biçiminde oluşu ile ilgili bilgilerinde Yunanlılardan alındığı iddia edilir. Pythagoras’un dünyanın döndüğünü söylediği doğrudur ama aynı kişi güneşin sabit olduğunu da ve güneşin 'kainatın merkezi' olduğunu da söylemektedir. Ama ne ilginçtir bunlar da Kur’an’da yer almaz! Hatalar Kur’an’da yok, sadece doğrular var ve hatta Yunan ilminde olmayan, günümüz ilminin ancak yeni keşfettiği doğrular bir arada bulunuyorsa bu kitapta, artık çamur atma veya hata arama güdüsünden vazgeçip iman etme zamanı gelmemiş midir?

Allah’ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?

Yaratanın tüm emir ve yasakları insanların iyi, fayda ve yararınadır. Emir kıldıklarının tümü insanların faydasına, yasakladıklarının tümü de insanların zararına olanların toplamıdır. Allah’ın farz kıldığı namaz başta tüm ibadetler de, yine insanların hem dünya hem ahiret saadetine, huzuruna, mutluluğuna yönelik kurallar bütünüdür. (Bu konuda ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.) Kısaca Allah (cc) insanı yaratırken onun ihtiyaç duyacağı ve kuluna faydalı olan şeyleri emretmiş, kuluna zararlı olan şeyleri de yasaklamış ve bunların listesini ilahi kitaplarla insanlara bildirmiştir. Allah yer ve gökleri yoktan var eden Bedi’, her şeye gücü yeten Kadir, her şeyin tek gerçek sahibi Malik, kafir-

ateist bile olsa Rahman sıfatı gereği her kuluna rızık veren Rezzak, her şeyi bilen, işiten, gören; Alim, Basir, Semi' olandır. Başlangıcı ve sonu olmayan Ezeli ve Ebedi olandır. Böyle bir yaratıcının kullarının ibadetine ihtiyaç duyması asla söz konusu olamaz. Tüm insanlar Allah'ı inkar etse, yaratıcıdan -haşa- en ufak bir şey eksilmez ama tek bir emrini bile yapmamak insana büyük zararlar verebilir: Tevhid eksenli imana sahip olup kula kul olmayan; temiz ve ahlaklı, okuyan ve iki günü eşit olmayan, adalete ve danışmaya önem veren, işi ehline verip kul hakkı yemeyen bir insan hem dünya hem ahiret mutluluğunu kazanır. Kısaca tüm ibadetler insana yöneliktir ve insanların ihtiyacı olan şeylerdir! Ayrıca ibadet insanlara, her şeyin en üstünde olan tek varlığın yüce Allah (cc) olduğunu hatırlatır. İbadetler ile amir ile memur, komutan ile er, patron ile işçi aynı amaca odaklanır, bir tarağın dişleri gibi eşit olur. (Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/433; Firdevs, IV/301) Yani, Allah'ın yarattığı kulunun ibadetine ihtiyacı yoktur ama kulun Yaradan'ına ibadet etmeye ihtiyacı vardır. İbadet, Yaradan ve yaratılanın makamlarını ortaya koyar. Mahluk yani yaratılan, Halik'ine yani yaratıcısına kulluk etmezse, yaratıcının içine koyduğu o kulluk etme ihtiyacını bu kere başka bir kula veya insan ürünü ideoloji veya nesneye taparak tatmin etmeye çalışır. Unutmayalım ki, dinsiz hiçbir toplum yoktur, ateistler de dahil. Bu konuda, 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakılabilir. İbadetler, -haşa- Allah'ın kibrinin neticesi değil aksine insanların birbirlerine kibirlenmelerine engel olacak olan Rahman kaynaklı kurallardır. Kullukta yarışın bir ölçüsü de "kibirlenmemektir." ve kibirlenmemekte bir erdemdir. Zaten en büyük bir varlığın kendisini büyüktetmeye de ihtiyacı yoktur; zaten O en büyük (Ekber) olandır. O yaratıcının övülmesi, ona ibadet onun sıfatlarının bir gereğidir. İbadete layık olmak, tespih edilmek onun için bir ödül değil, olması gerektir. İbadetler aslında bir durum tespitidir. Bir yaranma çabası değil hakikati bilmenin ifadesidir. Olayın diğer boyutu ise, her şeyi olduğu gibi insanı da yaratan ve rızık veren Allah'a ibadet etmemek yaratıcı için değil, yaratılan insan için bir eksikliktir. Yapılan iyiliklerin değerinin bilinmemesi, iyiliğe ve o iyiliği yapana eksiklik getirmes aksine iyilik yapılanın eksikliğini gösterir. İbadet yapmaya layık olamayan ateistlerin kibir gibi bir sorunu ortadan kaldıracak tek bir teklifi veya kaldırmak gibi bir niyeti bile yokken, kibir gibi insanlığa zararlı bir manevi hastalığı ortadan kaldıracak tek alternatifte savaş açmaları hayli ironiktir. "Şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir." (Ali İmran, 97)

Kur'an'da neden sadece Arabistan'da yetişen meyve adları geçer. Diğer meyve adları geçmez, Kur'an'ı Muhammed yazdı da diğer meyve adlarını bilmiyor mu idi? Kur'an evrensel ise diğer meyve adları da geçmeli değil mi idi?

Öncelikle Kur'an'ı Efendimiz Hz. Muhammed (sav)'in yazmadığını, 'Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?', Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'Ümmi peygamber', 'Kur'an ve bilim' başlıklı yazılarla ispatladığımızı hatırlatalım. Gelelim Kur'an'da adı geçen ve geçmeyen meyveler konusuna. Kur'an'da hurma, incir, zeytin, üzüm, nar, muz, kiraz gibi meyvelerin adları geçer. Peki, neden başka bitkilerin adları geçmez? Kur'an'da mesela Nahl suresi 8. ayette vasıta araçları olarak bazı hayvanların adı geçer ve sonra 'Allah bineniz diye daha nicelerini yarattı' diye buyrulur. Veya aynı sureni 11. ayetinde, bazı meyve adları sayılır ve sonra 've daha başka birçok meyveler' diye ayet devam eder. Evet! Tabii ki, başka adı sayılmayan birçok nimetler de yaratılmıştır ve bunların hepsini yaratan da O'dur. Ama altını çizelim ki, Kur'an bir botanik kitabı da değildir, gönderiliş amacına hizmet edecek kadar her ilim dalından bilgi Kur'an'da geçer! Dolayısı ile Kur'an'daki meyveler de sadece birer örnektir, araçtır; amaç değildir. Yani aslında araçla amacın karıştırılmasından doğan bir zihin karışıklığının sonucu ortaya çıkan bir soru ile karşı karşıyayız. Kur'an'da evrensel olan, içinde geçen meyve adları değil ilahi mesajdır! Kur'an'ın asıl amacı, dünyada tevhid ve adalet odaklı, ibadet ve ahlak etrafında kenetlenmiş bir toplum oluşturmaktır. Bunun için de Kur'an Allah'ın büyüklüğünü veya Allah'ın verdiği nimetleri aktarırken bazı meyvelerden de bahseder. Amaç verilen nimetlerden hareketle Allah'a ve O'nun mesajına ulaşmaktır. Peki ama Kur'an'da Arabistan'da yetişmeyen,

avokado veya ananastan bahsedilemez mi idi? Bir kere amaçları Kur'an'da hata aramak olan ve devamlı Müslümanları karalamakta olan müşrikler ve Müslüman olmayan insanlar "Biz böyle meyve bilmiyoruz, biz büyülenmiş diyorduk Muhammed'e bakın artık gerçekte hiç var olmayan meyvelerden de bahsetmeye başlamış" demezler mi idi? Bu durumda, daha başta ilahi mesajın kitlelere ulaşması yanlış örneklerle engellenmiş olmaz mı idi? Ananas geçse karpuz neden geçmedi diye itiraz etmeyecek mi idi ateistler?! Kur'an'da bu ve benzeri hatta tüm meyve adları geçse bu seferde ateistler "Yahu Kur'an'ı da ne gereksiz şeylerle doldurmuş Muhammed!" demeyecekler mi idi? Yine Kur'an'ın hacmi gereksiz yere artmaz mı idi? 'Kur'an botanik kitabı mı?' diye aynı kişiler alay etmeyecekler mi idi? Veya, 'Bakın Muhammed bazı bilgileri nasıl Yunan veya Sümerlerden aldı ise, ticaret kervanları sayesinde bu meyvelerin adlarını da öğrendi' demeyecekler mi idi?! Demediler mi?! "Gerçekten sen ölümlere (gerçeğe kulaklarını tıkayanlara) ışıttiremezsin; arkasını çevirip giden sağırlara da daveti duyuramazsın." (Rum, 52) İnadi küfür denen bir kavram vardır. Bazıları gerçeği, hakkı, hikmeti aramazlar. Amaçları Kur'an'ı ve mesajını karalayıp hayatlarına kendi ego/nefislerine göre yönlendirmek, 'egolarını tanrılaştırmak'tır. (Furkan, 43) O zamanlar ateist olan Ahmet Altan, yıllar önce bir televizyon programında karşısındaki Müslümanlara "Yahu beni bırakın, ben içki içmek istiyorum, cehenneme gitmek istiyorum, bana tebliğde bulunmayın." mealinde sözler sarf etmişti. Müslüman tebliğini yapar, sorulara cevapları verir, gerisi ise muhatap ile yaratıcı arasındadır. Allah doğru yolu isteyenlere hidayet nasip eder. "Sen ancak bir uyarıcısın." (Fatır, 23) Bu konuda, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımıza da bakılabilir. Tabii bu bakış açısına sahip olanların sorularının (!) devamı da vardır: "Kur'an'da neden kar yok, dinazor yok" vb. Sanki olunca, sözlükten başka kelime bulunup, 'neden şu da yok!' diye itirazlara devam etmeyecekler! Neyse, kısaca onlara da cevap verelim. Metot olarak, Kur'an genel kuralları bildirir; hadis/sünnet ise ayetleri açıklar ve uygulamasını gösterir. Yani Kur'an, sünnet/hadis ile bir bütünlük arz eder. Her şeyin Kur'an'da olmasını beklersek, ortada tek cilt değil, onlarca ciltlik bir kitabın olması gerekirdi. O zaman hadislere bakalım, hadislerde 'kar' ifadesi geçer mi? Hz. Muhammed'in kardan haberi var mı idi? Kar kelimesi geçen bazı hadisleri verelim: Buhari, Ezan, 89; Daavat, 39, 44,46; Müslim, 304, Mesacid, 147, Zikr, 48; Ebu Davud, Salat, 131; Tirmizi, Daavat, 76; Nesai, Taharet, 47-49; İbn Mace, İkamet, 1; Dua, 2; Darimi, Salat, 27; Müslim, Cenaiz, 85, 86; Nesai, Cenaiz, 77; İbn Mace, Cenaiz, 23; Buhari, Menakıb, 23; Müslim, Taharet, 26; Tirmizi, Tefsir, 108; İbn Mace, Zuhd, 39; Darimi, Rikak, 113. Peki dinazor kelimesi Kur'an'da (ve hadislerde) neden geçmez? '1300 sene boyunca Kur'an ve İslam ile dalga geçilmesin diye' olabilir mi acaba?! 1300 sene boyunca kimsenin haberinin olmayacağı bir canlıdan Kur'an neden bahsetsin ki? Bu ifade geçse bile, Arapça kelimesini karşılığının dinazor olduğunu kaç ateist kabul edecekti acaba?! Sanki Kur'an'daki bilimsel ayetleri ateistler çok kabul ediyorlar da! Peki, neden Arabistan çevresindeki peygamberlerden Kur'an'da bahsedilmektedir? Ayrıca "Kur'an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı da olmayacaktı." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 145) Zaten yeryüzünde peygamber gönderilmeyen hiçbir toplum da yoktur. (Fatır, 24; Rad, 7)

Kısaca ateistler bir taraftan Kur'an'daki bilimsel gerçekleri Hz. Muhammed'in birçok dil bildiğini gizleyerek etrafından topladığını iddia ederlerken, diğer taraftan da O'nu, Arabistan dışından haberi olmadığı için yazdığı kitapta başka meyve, sebze, hayvan, peygamber adlarını geçirmediklerini iddia ederler. Ey ateist zümre, önce bir karar verin, Hz. Muhammed ümmi mi idi, gizlice birçok dil öğrenip birçok kitabı okuyan biri mi idi? Önce siz bir metodunuzu tam olarak oturdun sonra iddialarınıza geçin. Birbirini yalanlayan iddialarınıza cevap vermeye devam edeceksek de, kullandığınız metot-suzluk- sizi zaten yalanlamaya yetmektedir! Bu konularda, 'İslam tüm dinleri özüdür' ve 'Ümmi peygamber' adlı yazılarımızı da özellikle tavsiye ederiz.

Hız. İsa'nın doğumu ile Horus ve Hız. Musa peygamberin bebek iken nehre bırakılması ile Sargon'un efsanesi arasında benzerlikler var mı?

Bir kere bu iki peygamber hakkındaki iddialara bir Müslüman olarak muhatap olup, "Musa Yahudilerin, İsa Hristiyanların peygamberi, bizi ilgilendirmez" şeklindeki bir yaklaşıma sahip olmamız, aslında oryantalistlerin birçok iddiasını da otomatikman devre dışı bırakmaktadır: "İslam, tüm insanlığa, Hız. Adem'den itibaren gönderilen dinin adıdır ve bir Müslüman tüm peygamberlerin 'bozulmamış' mesajlarını aynen kendi ilahi kitabı gibi kabul eder, onların da peygamber olduğuna iman eder." Bu konuyu 'İslam tüm dinlerim özüdür' başlıklı yazımızda ele aldık. Gelelim soruların cevaplarına:

Hız. İsa ve Horus

Öncelikle Horus'un nnesi İsis 'bakire değil evli' bir kadın idi ve doğumu ile İsa peygamberin doğumu arasında bir benzerlikte yoktur. Anlatılan efsanede: "Geb ve Nut'tan 4 çocuk dünyaya gelmiştir: Osiris, İsis, Set ve Nephtys. Osiris içlerinde en büyük olanıydı. Bu nedenle, Mısır kralı olur. 'Kız kardeşi İsis ile evlenir.' Kardeşi Set, Osiris'i kıskanır ve bir gün onu öldürür ve parçalara ayırır. Bu sayede, onun yerine Mısır kralı olur. Kız kardeşi Nephtys ile evlenir. İsis ise ülkeyi gezip, kocasının vücudunun parçalarını bulur ve onları tekrar bir araya getirip, ondan bir çocuk sahibi olur. İşte bu çocuk, Horus'tur!" (The Story of Osiris, Isis and Horus: The Egyptian Myth of Creation, Teksas Üniversitesi, Orta Doğu Araştırmaları Merkezi, <https://www.laits.utexas.edu/cairo/teachers/osiris.pdf>) Horus, çarmıha gerilmiş ve sonra dirilmiştir ama İslam'a göre Hız. İsa ne çarmıha gerilmiş, ne mezara gömülmüş ne de sonra dirilmiştir. Hız. İsa'nın doğum tarihi 25 Aralık da değildir. Bu sonradan ortaya atılan bir tarihtir. (İmparator Constantinus, bu tarihi kaydettirmiş, sonra tarih iki kere de değiştirilmiştir.) Hız. İsa İslam'a göre tanrının oğlu da değildir. Osiris-İsis-Horus üçlemesi Hristiyanlıkta Tanrı-oğul-kutsal ruh üçlemesine dönüşmüştür. Bilindiği gibi günümüzdeki 'muharref' Hristiyanlık, Yahudi geleneğinin yeni yorumu ve putperest Yunan inancının karışımı ile Doğu'ya ait dini efsanelerin bir karışımı ile oluşmuştur. ('Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir.) Pavlus bunların birleşimi ile Hristiyanlığı yeniden oluşturmuştur. Ama Horus, İsa benzerlikleri, değiştirilmiş Hristiyanlıkla alakalı bir meseledir. İslam farklı bir İsa profili çizer. İsa insandır; insan tanrı değildir, çarmıha gerilmemiştir, ölüp sonra dirilmemiştir!

Hız. Musa ve Sargon

Acaba Musa peygamberle ilgili anlatılanlar Sargon'un hayatından alıntı olabilir mi? Sargon, Hız. Musa'dan önce yaşayan Akad kralıdır. M.Ö. 2334-2279 arasında hükümdarlık yapmıştır. Zaten Sargon'dan sonra Akad krallığı yaklaşık 125 sene daha hüküm sürmüş ve sonra da bu krallık tarih sahnesinden silinmiştir. (Brown Üniversitesi, Joukowsky Arkeoloji ve Eski Dünya Enstitüsü. <http://proteus.brown.edu/mesopotamianarchaeology/1008>) Sargon'un doğumu: "Sargon, güçlü kral, Agade'nin kralı, benim! Annem (yüksek rahibedir) bana gebe kaldı, gizlice beni doğurdu. Beni kamıştan bir sepetin içine koydu. Ziftle kapağını kapladı. Üzerime yükselmeyen nehire beni attı. Nehir bana yardım etti ve beni Akki'ye taşıdı." (Drews R. Sargon, Cyrus and Mesopotamian Folk History. J Near Eastern Stud, 33 (1974) 387-93) Gelelim iddiayı çürütecek asıl konuya: Sargon, Hız. Musa'dan önce yaşamıştır ama onun doğumunu anlatan efsane, "Musa peygamberden çok daha sonra, Neo-Asur ve Neo-Babil dönemlerinde (M.Ö. 704-539) yazılmıştır." (Konstan D, Raaflaub K.A. Epic and History. Wiley-Blackwell, (2009), 27. http://books.google.com.tr/books?id=AnXbhhN_kpIC&printsec=frontcover&source=gbs_v2_summary_r&cad=0#v=onepage&q=&f=false) Yani bir etkilenme varsa bu, Musa peygamberden önce yaşayan Sargon'un hayatının anlatıldığı efsanenin, yazılış tarihi göz önüne alındığında, Musa peygamberin hayatından etkilenerek yazılmış olma ihtimalidir!

Hız. Musa ile Gılgamış destanı arasında bağlantı var mı?

Her topluma mutlaka bir peygamber ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir) geldiğini (Fatır, 24; İsrâ, 15) hatırlatıp soruya geçelim: Nuh aleyhisselam milattan önce 3480 ile 6950 tarihleri arasında, Hız. Musa'nın ise M.Ö. 1550'lü yıllarda yaşadığı tahmin edilmektedir. Bazı kaynaklar Hız. Musa için M.Ö 1700 veya M.Ö. 1300'lü yıllarını da verir. Ama önemli olan şudur: Hız. Nuh ve Musa aleyhisselam 'yaşadıktan sonra Gılgamış destanı yazılmıştır!' Gılgamış destanı üç ayrı zamanda yazılmıştır. M.Ö. 2000 yıllarında Sümerce yazma, M.Ö. 1800 yıllarında yazılmış olan Babil nüshası ve M.Ö. 1250 yıllarında Kassitler çağında yaşamış Sin-Lekke-Unnini adında bir şair tarafından yazılan nüsha. Dinin hayatlarında önemli bir yer tutan Sümer halkı, gerçek olayları destansı bir söylemle yeniden yorumlamış ve Gılgamış destanını yazmışlardır. Gılgamış destanı hakkındaki daha detay için, 'Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Hız. Musa ve Karun'un hiç bir mısır kaynaklarında geçmediğı söyleniyor.

Öncelikle tarihi belgelerin tümünün günümüze ulaşp, onların tek tek tercüme edildikten sonra böyle bir iddianın ortaya atılması daha mantıklı olurdu kanaatindeyiz. Halbuki İskenderiye kütüphanesinin yakılmasından Moğol istilasına dek işgal ve felaketler birçok kaynağın günümüze ulaşmasına engel olmuştur. Musa'nın (as) yaşamadığını iddia edenler, iki bin sene boyunca hiç yaşamamış birini bu kadar insanın hâlâ nasıl takip ettiğini açıklamalıdır! Tarihte yaşamış önder şahsiyetlerin zamanla aslı özelliklerinin dışında farklı şekilde anlatıldıkları, efsaneleştikleri sıkça rastlanan bir olaydır fakat binlerce insanla beraber yaşamış, özellikle de bir kavme liderlik etmiş, hayatlarına, tarihlerine, dünya görüşlerine bu kadar etki etmiş, mesajları dilden dile veya yazılı olarak aktarılmış bir kişinin, 'Mısır kaynaklarında adına rastlanmadığı iddiası ile' inkarı ne kadar akla yatkın olabilir? Veya Mısır kaynaklarında Musa dönemine işaret eden hiç mi kaynak yoktur acaba? Hız. Musa hakkında Kur'an'da bahsedilen bilgilerle paralellik arz eden bilgilere, 'İpuwer Papirüsü' adlı kaynaktan rastlanmaktadır. Analizler, papirüsün M.Ö. 13. yüzyıla ait olduğunu göstermektedir. Fakat bu papirüs orijinal bir ağıtın kopyasıdır ve metin analizinde bulunan uzmanlar ağıtın ilk yazılış tarihinin, M.Ö. 1850-1600 yılları arasında gerçekleşmiş olabileceğini düşünmektedirler. Ağıt, Mısır'da gerçekleşen bir seri doğal ve siyasi felaketi tasvir etmektedir ki, bunların tümü Kur'an'da geçen Musa kıssası ile uyushmaktadır: İpuwer Papirüsü'nden: "Mısır'ın aşağısı mahvoldu. Tüm saray işsiz kaldı. Sahip olunan her şey: buğday ve arpa, kazlar ve balıklar. Böylece ekin her yerde mahvoldu. Dün gördüğüm her şey bugün helak oldu. Biçilmiş gibi her toprak çırılçıplak." A'raf suresi, 130. ayette de Hız. Musa zamanında geçen bir olay şöyle anlatılır: "Andolsun ki biz de Firavun'a uyanları, ders alsınlar diye kuraklık yılları ve ürün kıtlığı ile cezalandırdık." İpuwer Papirüsü'nden: "Felaketler her yeri sardı, her yer kana bulandı. Nehir kan doldu, insanlar sudan korkar oldu, su içtikten sonra bile susadılar. Yapabileceğimiz ne var? Her şey talan." A'raf, 133. ayette ise olay şöyle anlatılır: "Biz de açık seçik mucizeler olmak üzere onların üzerine tufan, çekirge, haşarat, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve günahkar bir kavim olmakta direndiler." İpuwer Papirüsü'nden: "Altın ve lapis lazuli, gümüş ve malachite, carnelian ve bronz, hepsi kölelerin boynunda." Şuara, 57-59. ayetlerin mealı: "Daha sonra onları (Firavun ve topluluğunu) bahçelerden, pınarlardan, hazinelerden ve değerli bir konumdan mahrum ettik. İşte böyle. Bu nimetleri onların yerine İsrailoğulları'na verdik." Hatırlatalım, İsrailoğulları Mısır'da köle idiler! Görüldüğü gibi Papirus belgesi Kur'an'ı tasdik etmektedir. Araştırmacı İmmanuel Velikovsky, uzun yıllar bu papirüs ve içeriğini incelemiştir. O, çalışmalarını şöyle özetler: İsraililer Mısır'ı Hiksos'un işgalinden önce terk ederler. Hız. Musa Mısır'dan ayrılmak ister. Firavun izin vermez. Nil nehrinin kan olması da dâhil felaketler peş peşe gelir. En son olarak Firavunun ilk doğan çocuğı da ölünce Firavun Musa'nın Mısır'ı

terk etmesine izin verir. Hz. Musa halkı ile Mısır'dan ayrılır. Daha sonra fikir değiştiren Firavun askerleri ile Musa'yı Pi-hahiroth'a kadar takip eder. Kızıldeniz'in yarılması ile Musa ve halkı karşıya geçer. Firavun ve 13. hanedanlığın tüm askerleri ise suda boğulurlar. Sonra İsrailoğulları çölde Hyksoslar ile karşılaşır. İsraililer, Rephidim'deki Hiksos/Amelekitler ile savaşıyor, daha sonra her iki grup ayrı ayrı yollara gider. (http://www.henryzecher.com/papyrus_ipuwer.htm; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 86) Asıl önemlisi de şudur ki, “Kadim Mısır kaynaklarında düşmanlar ve sevilmeyen kişiler isimleriyle kaydedilmezlerdi. Krallar ise daima muzaffer olarak kaynaklarda geçerdi. Ayrıca Haman Tevrat'ta İran kralının veziri olarak geçer. Hz. Muhammed Kur'an'ı Tevrat'tan alsaydı Haman'ı İran Pers kralının veziri olarak takdim ederdi ama Kur'an Haman'ı Mısır kralının veziri olarak nakleder. Hof müzesindeki anıtta da Haman, Mısır'da yüksek bir mevkide sorumlu bir kişi olarak takdim edilir. Hollanda ulusal müzesinde bulunan İpuwer papirüsünde, Kasas, 4. ayetle uygun olarak, II. Ramses'in çocukları katlettiğinden de bahsedilir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 82-87)

Kur'andaki bazı hükümlerin(ceza hukukunda) Kur'andan 60-65 yıl önce yazılmış olan Jüstinyen Yasalarına benzemesi nasıl açıklanabilir?

Klasik Hz. Muhammed'in Kur'an'ı yazdığı iddiasının farklı bir versiyonla tekrarıdır bu iddia. Nedense 'ümmi' ('Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir) yani okuma yazma bilmeyen Hz. Muhammed'in, Yunan, Hint, Mısır hatta Maya'lara dek araştırıp Kur'an'ı yazdığı iddia edilebilmektedir! Soruna dönersek; Roma hukukunu güncelleyen Jüstinyen kanunları, kölelik ve kadın hakları çerçevesinde yoğunlaşır. Bir taraftan 'İslam köleliği yasallaştırdı, İslam'da kadın hakları yok' denirken (Cevaplar için, 'Kölelik' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazılarımıza bakılabilir) diğer taraftan köleliğe karşı olduğu iddia edilen kanunları çıkaran birisinin kurallarının kopyalandığı iddiasının da aynı çevrelerden gelmesi çelişkili değil midir? Jüstinyen 533 yılında bir emirle ile 'Roma, İstanbul ve Beyrut' dışındaki medreseleri kapatmıştır. Medresesi açık kalan yerlerden olan Roma ise Müslümanların eline hiç geçmemiş, İstanbul ise ancak 1453'te fethedilebilmiştir. Beyrut medresesi de İslam fethinden çok önce tarihe karışmıştır. Zaten Roma hukuku da, İslam hukukundan farklıdır. İslam hukuku ilahi kaynaklı, Roma hukuku insan kaynaklıdır. Zaten İslam Hz. Adem'den itibaren gelen dinin adıdır ('İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazıya bakılabilir) ve dolayısı ile bir kopyalama varsa, aşırma yapan kral Jüstinyen'dir. C.A. Nallino, C.H.Bousquet, Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, G. H. Bousquet (Savaş Kocabaş, İslam hukukunun Roma hukukundan etkilendiği tezi karşıtı iki oryantalist, Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2021/2, CİLT: 8, SAYI: 2, s. 485-516; S.V. Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, İslam Hukukunun Roma Hukukundan İktibasta Bulunduğu İddiası, Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası, 29/4 (1963): 1128-1154; Rum asıllı Sava Paşa, İslam Hukuku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd, (Ankara: Diyanet İşleri Reisliği Yayınları, 1956), 12 vd; Yaman-Çalış, İslam Hukukuna Giriş, s. 36; David Rene, Çağdaş Hukuk Sistemleri, s.418, 424'ten naklen; C.H.Bousquet'in 1947'de yayımlanan 'Le Mystere de la formation et des origines du Fiqh', Fıkıhın oluşumu ve kaynakları meselesi çözülmemiş bir sırdır isimli makale) gibi oryantalistlerin bile kabul ettiği ve İslam Hukukunu kendine özel ve orijinal olduğu, doğumunu ve 'gelişmesini hiçbir yabancı sisteme borçlu olmadığını' kabul ettiklerini belirtip, etkilenmenin aksi yönde olduğu, "İslam hukukunun başka bir hukuktan etkilenmediği, aksine daha sonraki devirlerde diğer hukukları; İspanya yoluyla Roma hukukunu (Abdülkerim Zeydan, el-Medhal, s. 89), Batı devletler umumi hukukunu (Muhammed Hamidullah, İslamda Devlet İdaresi, s. 55), Fransız (Hacvi, el-Fikrû's-sami, I/14), İngiliz (M. Abdülhadi Sirac, Te'sirü'l-fıkhî'l-İslami fi'l-kanuni'l-İncilizi, III/7-22; John Makdisi, Islamic Law Bibliography, s. 135-146) ve en son İsrail hukukunu (Yaakov Meron, Points de contact des droits juifs et musulman, LX/83-117) etkilediğinin altını çizelim. Bu konu ayrıca, 'İslam fıkıhı/hukuku' adlı yazımızda da ele alınmıştır!

Maide 51. ayetteki " Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme " ayetini nasıl anlamalıyız?

Ali İmran 113. ayet, " Ehl-i Kitabın hepsi bir değıldir" derken, Maide 5. ayet ile de ehli kitaptan kadınlarla evliliğe izin verilmiştir. Dolayısı ile Maide, 51. ayetten kastedilen, 'Müslümanlara cephe alma niteliği taşıyan ve onlara zarar veren dostluklar'dır. Aynı konudaki tüm ayetleri

(Bakara, 257; Al-i İmran, 28, 118; Nisa, 138-140, 144) bir arada değerlendirdiğimizde şu sonuca ulaşırız: Kafire askeri, mali, siyasi sırlar verilemez. Onlarla askeri, siyasi ve ahlaki paylaşımlarda dikkatli olmak gerekir. Sonuçta her insan son tahlilde kendi yandaşının tarafında yer alır ki, bu konudaki örnekler oryantalizm ve oksidentalizm başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz. Zaten 'Dost' değil 'çıkar ilişkisi' içinde olduklarını bizzat kendileri deklare etmekte hatta tarihte birçok örneklerle bizlere göstermektedir! Burada dikkat edilmesi gereken ince bir ayrıntı da bulunmaktadır. Tüm bu ayetlerde, 'dost edinilmemesi' istenen Yahudi ve Hristiyanlar, Arapça dil kuralı ifadesi ile 'marife' yani elif lam (İngilizce the) takısı ile gelmiştir. Yani, 'bilinen, malum, tanınan' bir grup kastedilmektedir ve onlar 'İslam düşmanlığında önde giden, bu özellikleri tescil edilmiş' gruplardır! Peki, günümüze bakan yönü ile 'dost' olunmaması gerekenler kimlerdir? "Büyük devletlerin ajandası olur. Dostluk kardeşlik ortaklık gibi motivasyonlara bakmaz. Çıkarla yürürler." (Ergün Diler, Takvim, 31.08.2018) "Lord Palmerston olarak bilinen Henry John Temple dünya diplomasisini derinden etkilemiştir. Politikasını sonraları çok meşhur olan bir cümleyle şöyle özetlemiştir: "İngiltere'nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez çıkarları vardır." (Ali Nur Kutlu, Yeni Şafak, 27/10/2013) "ABD için Türkiye'nin dost ve müttefikliği önemli değildir." (Abdülkadir Özkan, Milli Gazete, 7.4.2019) Türkiye-Fransa dostluk grubu bitti. (Milliyet, 23.12.2011) 1968'de Nixon'un başkan seçilmesinin ardından (Birgün, 2 Nisan 2022; Yeni Çağ, 11 Ocak 2023) ABD Dışişleri eski bakanı Hennr Alfred Kissinger şöyle demektedir: "Amerika'nın düşmanı olmak tehlikeli olabilir, fakat Amerika'nın 'dostu' olmak ölümcüldür." (Muhammed Enes Öztürk, Mepanews 23.12.2021) "Türkiye müttefik ama 'dost' değil. Alman hükümet kaynakları, NATO üyesi Türkiye'nin ABD, Fransa ve İngiltere gibi 'dost ülke' olmadığı, bu nedenle dinlemenin 'makul' görüldüğünü söyledi." (Sözcü, 18.08.2014) ABD Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi Nikki Haley: "Türkiye dost değil." (Nikki Haley, Twitter, 7.10.2019) Yahudiler bile Hristiyan olan en büyük destekçisi dostuna güvenmemektedir: İsrail eğitim eski bakanı Naftali Bennett: "Yahudi devleti, büyük dostumuz ABD'de dâhil olmak üzere kaderini asla başkalarının eline bırakmayacak." (x.com, 7.10.2019) ABD-AB dost değil. Kamuoyu araştırma sonucu: %83 ABD müttefik değil, %61.1 AB dost değil. (Milliyet, 11.12.2016) Türk özel timine Amerikan baskını. (Hürriyet, 5.7.2003) "Ashında Çuval hadisesiyle ipler koptu! Ancak bunu zamana yayan Ankara günü geldiğinde kendi rotasına oturdu. Dost ülke, Dost bildiği ülkenin askerine çuval geçirmezdi. Ama yaptılar!" (Ergün Diler, Takvim, 13 Haziran 2017) ABD'nin eski Pentagon yetkilisi Michael Rubin: Türkiye dost değil potansiyel düşmanımız. (Mynet, 13 Nisan 2018) Terörist Duran Kalkan, terör örgütünün arkasında Avrupa'nın olduğunu itiraf etti! Avrupa'dan PKK'ya: Savaşı sürdüreceksiniz. (Milliyet, 1.11.2021) Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar: Dost bildiğimiz bazı ülkeler PKK'ya füze verdi. (AA, 3.5.2021) 'Zeytin dalı hareketi', devletlerarası ilişkilerde kullanılan 'dost', 'müttefik' ve 'stratejik ortaklık' gibi tanımlamaların ne kadar anlamsız olduğunu ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 25.01.2018) Bu 'dostluk'u not ettik. PKK 13 sivil terör saldırısı ile katleder. AB, Türkiye'nin tepkisi üzerine 26.5 saat, ABD ise 12 saat sonra 'PKK terörünü' kınar. ABD kınamasında, 'PKK yapmış ise' kaydını da düşer! (Güneş, 16 Şubat 2021) ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı, TSK operasyonu ile etkisiz hale getirilen YPG'li terörist için resmi hesabından taziye mesajı yayınladı. (Akşam, 25 Tem 2022) Türk makamları, Washington'un son yıllarda YPG'ye silah nakliyatı için 5.000 kamyon ve 2.000 kargo uçağı kullandığını tahmin etmektedir. (https://www.mfa.gov.tr/disisleri-bakani-sayin-mevlut-cavusoglu_nun-wp-makalesi.tr.mfa) Batı'dan dost olmaz. Terör örgütü PYD'nin sözde lideri Salih Müslim'in Avrupa Parlamentosu'nda (AP) ağırlanması ve AP Başkanı Martin Schulz'un Türkiye ziyaretindeki çelişkili açıklamaları, Batı'dan Türkiye'ye dost olmayacağını bir defa daha gözler önüne serdi. (Yeni Akit, 3.9.2016) Almanya: Dost mu Düşman mı? (Faruk Aydın, stratejikortak.com, 16 Ağustos 2016) Onların dostluğu değil de insanlığı ne kadar olabilir? Türkiye'de 11 ilde birden deprem olur, dünyanın en fakir ülkelerinden Somali 5 milyon dolar yardım gönderir. Dünyanın en zengin 12 devletin üyesi olduğu AB ise sadece 5.5 milyon avro! (AA, 17 Şubat 2023) Peki, birbirlerine ne kadar dostturlar? ABD, Ukrayna sınırına askeri destek kaydırır. (DW, 23.02.2022) Rusya askeri hareket başlattıktan bir gün sonra NATO ve ABD açıklama

yapar: Asker gönderme planımız yok. (AA, 24.02.2022) Batı'dan dost olmaz. Batı'nın cılız yaptırım tehditlerine karşı geri adım atmayan Putin, dün sabaha karşı 'saldırı' emri verdi. Rus ordusu, Donetsk, Luhansk, Kırım ve Belarus üzerinden Ukrayna'ya girerken, başkent Kiev, Harkov, Kramatorsk, Mariupol, Mykolaiv, Odessa'da bombalar patladı. Ukrayna ise eli silah tutan herkese, "Ülkeyi savunun" çağrısı yaptı. (Diriliş Postası, 25 Şubat 2022) Almanya ile ABD artık 'dost' değil. (Ednews, 04.07.2017) Ukrayna başkanı Zelenskiy, Ukrayna'ya yeterli destek vermeyen Batı'yı eleştirdi. (AA, 8 Mart 2022) Rusya 'dost olmayan' ülkeler listesini açıkladı. (NTV, 7.3.2022) Konuyu, İslami bir dünya görüşüne bağlı olmadığı bilinen, zamanının en örgütlü TİP gençlik teşkilatı sayılabilecek olan bir federasyonun açıklamasından alıntı ile bitirelim: "Türk halkı, yurdunun dört bir tarafı dost maskesi altındaki Amerikalılar tarafından sarılmıştır." (Sosyalist FKF'nin 18 Temmuz 1968 tarihli bildirisinden, Turhan Feyizoğlu, FKF, s. 553) Kısaca, "Batıdan bize dost olmaz." (Akit, 3.9.2016; Diriliş Postası, 25.2.2022; Şanlıurfa Gazetesi, İsa Güneş, 17 Eylül 2017; Orhan ARSLAN, Sultanteşir Gazetesi, 12.03.2017) "NATO'dan Dost Olmaz." (İbrahim Toraman, Öncü Gençlik, 7 Aralık 2022) Tüm Batı dahil, "İngiliz ve Fransız diplomasisinde 'iğfal ve aldatma' zihniyeti hakimdir." (Naciye Babalık, Türkiye Komünist Partisi'nin sönmülmesi, s. 35) "Biz Müslümanlara düşen görev ise, oryantalizme hak ettiği gözle bakıp değerlendirmektir. Bizim onları, değerleri ölçüsünde bilmemiz gerekir. Onlar dostluktan ziyade düşmanlığa yakındırlar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 127)

Allah eskiden kavimleri (Nuh, Lut, Ad gibi) topluca helak ederken günümüzde neden bunu yapmıyor, sebebi nedir?

"Sen onların içinde iken Allah onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret-istiğfar dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir." (Enfal, 33) "Alemlere rahmet" (Enbiya, 107) olarak gönderilen Efendimiz ve tövbe edenler olduğu müddetçe, Yüce Yaradan helakı ahir zaman toplumundan kaldırmıştır. Fakat asıl göz ardı edilmemesi gereken daha önemli bir husus vardır ki o da, insanlık, kıyametini bizzat kendi yaptıkları ile hazırlamaktadır! A'raf, 182: "Ayetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavaş yavaş helake götüreceğiz." İnsanlar yaptıkları kötülükler ile dünyanın dengesini bozup sonlarını hazırlamaktadır. Ozon tabakasının delinmesinden fosil yakıtların kullanılmasına, bitkilerden hayvan türlerinin nesillerinin yok edilmesine dek doğaya verilen zararlar, kelebek etkisi ile 'bizzat elleri ile işledikleri sonucu' (Şura, 30) tek tek kavimler değil, insanlığın tümünü hızla sona yaklaştırmaktadır. "Bir kavim kendini bozmadıkça Allah onları bozmaz." (Rad, 11)

Enfal 67. ayetteki 'peygamber esir almaz' ayeti ne demektir?

Ayet meali: "Yeryüzünde ağır basıncaya (küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir peygambere esirleri bulunması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, halbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir." Her ayetin mutlaka bir iniş sebebi ve bir amacı vardır. Bunları bilmeden ayetlerin amacına vakıf olmamız mümkün değildir! Bedir savaşında Müslümanlar az bir sayıda iken daha kalabalık ve donanımlı müşriklere karşı savaşta zafer elde etmişlerdi. Zafer sonrası esirlerden bir kısmı fidye karşılığı serbest bırakılmıştı. İşte bu ayet, "Savaşta esir elde edip sonra fidye karşılığı serbest bırakmak suretiyle dünyevi menfaat elde etmek için savaşmayın, bu şekilde Allah rızası elde edemezsiniz" mesajını vermektedir. Ayetin devamı zaten bunu açıkça ifade etmektedir: "Siz geçici dünya malını istiyorsunuz" Kısaca buradaki esir = fidye = dünya malı sevdası demektir. Bu da bu ayetle eleştirilmektedir ve "siz ahireti yani Allah rızasını isteyin." buyrulmaktadır. Ayet Müslümanları incitmeden uyarmakta ve "Ey Muhammed sana esir almak yaraşmaz" mealindeki cümle ile başlarken sonra hitap Müslümanlara dönmekte ve "siz istiyorsunuz" diye devam etmektedir. "Esir almama hükmü İslam'ı koruma amacından kaynaklanıyordu, yoksa Allah'ın devamlı hükmü bu değildir. Zaten Bedir'deki esirlerden bir kısmı da Müslümanlara okuma yazma öğretmesi karşılığı serbest bırakılmıştı. Yoksa savaşta esir doğal olarak alınacak ve sonra onlara adalete uygun şekilde

davranılacaktır. (Muhammed, 4) Bu konuda, 'Kölelik' adlı yazımıza da bakılabilir. Görüldüğü gibi, aynı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilince ortada herhangi bir soru(n) kalmamaktadır.

Bazı ayetler arasında konu ile direk alakası olmayan, farklı bir konudan bahseden ayet gelmektedir. Bazı kıssalar ise birden çok Kur'an'da yer almakta. Bunlar Kur'an ayetlerinin yazılırken karıştırıldığına delalet etmez mi?

Birer örnekle soruyu cevaplayalım. Mesela, Ali İmran suresi 121. ayetten itibaren Uhud savaşından bahsedilir. Ama 130. ayete gelince aniden konu faize döner. Bu ara cümleden sonra yeniden konu ana düzlemine oturur ve sure normal konusuna devam eder. Peki, 130. ayette ("Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz." şeklindeki) faizden neden söz edilmiştir? Çünkü Uhud savaşına neden olan müşrikler, ordularını faiz parası ile teçhiz etmişler, donatmışlardır. (Ümit Şimşek, ayet meali). Yani ayetin içerik ve mesajını anlamak için bazen İslam tarihini de bilmek gerekmektedir. Bu küçük tarihi bilgi, 130. ayetin Uhud savaşından bahseden ayetler içindeki konumunu daha iyi anlamamıza neden olmaktadır! Diğer bir örnek, Ali İmran Suresi, 83. ayet: "Göklerde ve yerdekiler ister istemez O'na teslim oldukları halde inkarcılar, Allah'ın indirdiğinden başkasını mı arıyorlar?" Yerdeki ister istemez nasıl O'nun yasalarına teslim olmaktadır? "İnkarcılar istemediği halde kevnî (tabiat, fiziksel) yasalara göre hayatını devam ettirmektedirler." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 162, 163) Görüldüğü gibi bu ayeti de anlamak için pozitif bilim bilmek gerekmektedir.

Bazı kıssalar (tarihte yaşanmış gerçek hayat hikayeleri) neden Kur'an'da sık sık tekrar edilmiştir? Kur'an'daki tekrarların iki boyutu vardır. Birincisi konuyu tekit etmek ve tesis etmek amacını güder yani, pekiştirmek, kuvvetlendirmek ve anlatılan konular hakkında insan zihnini yeniden inşa etmek, yeniden yapılandırmak için tekrarlar yapılır! Diğer boyutu ise, tekrar gibi gözüken ayetler aslında, ele alınan konuların farklı boyutlarını vurgulamaktadır, aralarında bağlam farklılığı bulunur. Yani aynı gibi gözüken ayetler; kopyala yapıştır tekniği ile elde edilen tekrarlar değildir. "Kur'an'da kıssalar tekrar eder gibi görünse de amaç tarihi bilgi vermek değil, 'ibret dersi' vermektir. Tekrar gibi görünen her olay insana 'farklı mesajlar' iletir. Mesela Hz. Adem'in kıssası Kur'an'da 6 yerde geçer, bunların her birinde başka bir mesaj ve ibret dersi verilir insanlara." (Tayyip Okıç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 120, 126) Kafirun suresindeki, 'Velâ entüm abidûne ma e'bud' ayeti iki kere tekrar edilir. Birincisinde 'Şu an ibadet ettiklerinize ben tapmam.' anlamı varken ikinci tekrarda, 'Bundan sonra da sizin taptıklarınıza tapmam.' mesajı vardır. Ayette, 'Putlarınıza önceden tapmadım, sizde benim taptığıma tapmayın, bundan sonra da tapmayacağım' denilerek, pekiştirici bir tekrar ve yeni bir dünya inşasına işaretler vardır. "Tekrar, edebi açıdan pekiştirme amacıyla getirilen bir sanattır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 312) Yani Kur'an'da bütünüyle bildiğimiz anlamda bir tekrar söz konusu değildir. Rahman suresindeki tekrar gibi gözüken ayetlerde de aynı durum söz konusudur. Tüm bu tekrar gibi gözüken ayetlerin siyak sibakına yani, öncesine sonrasına baktığımızda, o tekrar gibi gözüken ayetler yeni bir anlam kazanmakta ve mesajı farklı açılardan okuyucuya sunmaktadır. Yine bir örnek üzerinden gidelim. Mesela Lut kıssası Kur'an'da toplam 10 farklı yerde anlatılır. Bu kadar tekrara gerek vardır mıdır? Dokuzu Mekki, biri Medeni (Medine'de inen) surede geçen bu kıssalar, her geçtiği yerde, olayı farklı açılardan ele alır. Birinde olay peygamberlik görevi, diğerinde kıyamet, farklı yerlerde de, teselli, şahsiyet, yardım, cezalandırma, helak, hayatın doğal süreci gibi farklı mesajları okuyucuya aktarır. Olay aynı olsa da mesajlar ve hedeflenen amaçlar farklıdır! Kur'an'daki tekrarlar için oryantalist Arthur John Arberry, 'The Holly Koran' adlı çevirisinde şunu söylemektedir: "Hakikat, tekrarlamakla bulanmaz, aksine açıklık, aydınlık ikna gücü kazanır." (Oryantalistlerin yanılgıları, s. 31) Fransız oryantalist Henri Masse,

Kur'an'daki "tekrarların gerekli ve mantıklı olduğunu" ifade eder. (Masse, L'İslam, s. 72; Profesör Doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 118) İngiliz yazar ve diplomat Gai Eaton, "İnsan elinden çıkmış hiçbir kitap 'herkes için' olamaz. Fakat 'herkes için' olma, vahyedilmiş bir kitabın temel işlevidir. Bu nedenledir ki Kur'an, insanlar tarafından yazılmış eserlerin okunduğu tarzda okunamaz. Güneş ve ay -yağmurda öyledir- herkes içindir, fakat onların faaliyetleri her insana göre farklılık arz eder ve eninde sonunda bazılarını hayat vermek de bazılarını da ölüm getirmektedir. Kur'an tekrar tekrar aynı hikayelere dönmekte, fakat her seferinde, Kur'ani vahyi bir bütün kılan temel hakikatlerin şu ya da bu cephesine küçük bir vurgu farkı getirmektedir. Kur'an kendisine yaklaşanlara bir ayna tutar, yanlış nedenlerle ya da kötü niyetle yaklaşanlar ise onda hiçbir şey bulamayacaklardır. Sığ bir tabiata sahip iseler sıklıkları ölçüsünde yüzeysellikler, eğer derin bir tabiata sahip iseler, enginlikleri ölçüsünde derinlikler bulurlar." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 145, 150, 159) derken, Ateş de bu konuda şunları söylemektedir: "Oryantalistler Kur'an'daki kıssaların tekrarlandığını ve bunun bıktırıcı bir şey olduğunu söylerler. Kur'an, konuya uygun olarak bir kıssanın belirli bir halkasını zikreder. Kıssanın tamamı tekrarlanmaz." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 494) ve "Kıssa tekrar edilmişse, o tekrarı muhakkak yeni bir şey getirilmiştir." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 501) "Kur'an'da aynı konuya birçok yerlerde temas edilmiş, fakat her defasında meselenin bir başka yönü ele alınmıştır." (Emin Işık, Kur'an'ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986, 113. Sayı) Mesela "İblisin şeytanlaşma sürecine 7 farklı surede temas edilir, her birinde diğerinde yer verilmeyen bir bilgiye yer verilir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 104) Blachère, Kur'an'da peygamber kıssalarının tekrarlanmasının sıkıntı ve usanç verdiğini öne süren Batılılar'a karşı bu kıssaların her birinin bir delile dönüştürüldüğünü, mesela tekrarlanan kıssalarla, "İstikbali/geleceği belirleyen mazidir/geçmiştir." gerçeğini hatırlatarak, eziyetlere maruz kalan müminlerin sonunda Allah'ın yardımıyla kurtulacağı, inkarcıların ise helak edileceği şeklindeki tarihi kanunu ima ettiğini, böylece bu tekrarların muhatapları ikna vasıtası olduğunu belirtir. (Introduction au Coran, s. 180-181; krş. Esed, Önsöz, I/XXII) "R. L. Blachère: 'Peygamberin surelerde tekrarladığı ayetlerin bir dinamizmi, parlaklığı ve yüceliği vardır. Kur'an her şeyden önce insanların yücelttiği bütün metinlerin üstünde muhteşem edebi ve zarif bir metindir.' L. E. Cobold: 'Gerçek şu ki, Kur'an'ın cümleleri ve güzel üslubu kalemin anlatamayacağı ve tarif edemeyeceği bir şeydir. Kur'an şiir, tarih değildir. Budistlerin kitabına benzemez. Felsefi hutbeler de değildir. Belki o yüce kalplerde yankılanan nübüvvet sesidir. Kur'an kıssalarının uyumu, temsillerinin ilginçliği en üst mertebesine çıkmıştır. Okuyucusu asla bıkmıyor ve o da tekrarlarla yıpranmıyor.' Kur'an Arap kelimelerinde kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. Kur'an, Arap dilinde birer tekid/pekiştirme edatı olan kasef/yemin, tekrar türlerini sıkça kullanmıştır. Tekrar, Arapların mesaj vermek veya bildikleri mesajı iyi pekiştirmek için öteden beri kullandıkları belagatlı kelami bir üsluptur. Razi: "Tekrar pekiştirmeyi ifade eder." der. Modern zamanlarda yazılı ve görsel medyada günlük reklamların tekrarı bu metodun çağlar boyunca kullanıldığını göstermektedir." (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 46-47, 59) Tekrar etmek, önemli konuları pekiştirmek için Arap dilinin özelliklerindendir. Günümüzde siyasi ve ticari şirketler, tekrarı propaganda ve reklamlarda çok kullanırlar. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 434, 436) A. John Arberry: "Kur'an'ı anlayabilmek için iyi Arapça bilmek yanında, onu bir Müslüman gibi okumak gerektiğine" işaret eder ve "Değerlendirme bu esaslara dayanınca, bıktırıcı tekrarlar gibi ithamlar manasızlaşır." (The Holy Koran, London 1953, s. 26-27) Filozof John William Draper: "Kur'an çok sayıda mükemmel ahlaki tavsiyeler içerir ve içeriği küçük bağlantısız parçalardan oluşur, öyle ki tüm insanların onaylaması gereken özdeyişler bulmadan tek bir sayfasını bile geçemeyiz. Kur'an'ın bölümler halindeki bu yapısı hayattaki herhangi bir olayda sıradan insanlara uygun olan, kendi içinde bir bütün olan metinler, özdeyişler ve kurallar meydana getirir." (A History of the Intellectual Development of Europe, s. 172) "Bazen Kur'an'ın şaşırtıcı düzeninin (ya da düzensizliğinin) Muhammed'in ifade sanatını güçlendirdiğini; bağlamın, hikayenin ve biçimsel

birliğin yıkılmasının, okuyucuyu sesin yakın ve ezici otoritesine konsantre olmaya zorladığını düşünüyorum. Elçinin dudaklarından çıkmasına rağmen, yüce ve ikna edici bir otoriteye sahip olan bu ses, İncil'deki Tanrı'nın doğrudan konuşmalarını hatırlatır ama onu genişletir” (Harold Bloom, Dahi, Yüz Örnek Yaratıcı Zihinden Bir Mozaik, s. 146) Kısaca, “Kur'an'ın iç düzeni kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlaki yaşantılar ‘bütün oluşturacak şekilde’ baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an, insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar.” (Prof. Muhammet Altaytaş, Hangi Din? s. 149) "Kur'an'ın kelimeleri ve cümleleri birbirine bakar. Kur'an'ın bazen bir kelimesi on yere bakar. ‘Kur'an'ı anlamak için Kur'an'ın kelimeleri arasındaki irtibatı, kelimelerin diğer ayet ve cümlelere bakan yönünü bilmek gerekir.’ Kur'an'da kelimeler birbiri ile münasebetli ve tamamı gözetilerek anlamlandırılabilir şekilde yerleştirilmiş" (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 109) ve "Kur'an kıssalarının bazı manzaralarında yapılan tekrarlar da, manzaranın yepyeni başka bir somut parçasını ortaya koymuştur. Bu, Kur'an'ın kıssaları anlatmadaki önemli bir üslubudur." (Dr. Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 153, 165) "Kur'an ayetlerine üstünkörü bakan bilgisiz biri onların dağınık zanneder, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzen içinde yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

Musa kıssası neden çok tekrarlanır?

Kıssalarda, Hazret-i Musa'nın doğumu, gençliği ve evliliği tekrarlanmaz. Ama her zaman Müslümanların karşılaşacağı durum, şart ve kişi/kimlikler kıssalarda ibret amaçlı anlatılır. Kur'an'daki kıssalar geçmişte olmuş bitmiş birer olay olduğu için değil, aynı olaylar tarihin her döneminde farklı adlarla olsa da her zaman tekrar ettiği, edeceği için tekrar edilir. Yahudilerden neden bahseder çünkü faiz, karaborsa, kapitalizm, materyalizm, üstün ırk iddiası, gizli örgütler, liberalizm gibi zalim sistem ve fikirlerin fikir babası ve koruyucuları onlardır. Evangelizmden illuminate'ye, siyonizmden pagan putperestliğe dek hâlâ aynı bakış açısı ve sonu 'ekin ve nesli yok etmek' (Bakara, 205) üzere kurulu düzenleri ile aramızda yaşamaya devam etmektedirler. Günümüzde hâlâ, Rab olma iddiasında bulunan insanlar bulunmaktadır. Bir Bedir savaşı veya Talut ile birlikte olanların yaşadıkları günümüzden ne kadar farklıdır? Kıssada yaşananlar, geçmişte yaşanmış birer hatıra değil, içimizde yaşayan, şu an canlı şahit olduğumuz tekrarlanan olaylardır! Ümmetin, kıssalarda anlatılan durumlara düşmemesi için uyarılarda bulunmaktadır. Şu an içinde yaşadığımız sürecin tarihi köklerini bu kıssalarda görebilmekteyiz: Dünyevileşme, Allah'a isyan, paganizm, nefsi/egoyu ilah edinme gibi. Ayrıca bu kıssalar ile “Peygamberimizi teskin ve teselli etmek, kafirleri tehdit, münafıkları ayıplama, Yahudileri kınama, şirk/putlara karşı uyarı, sabrın ve mücadelenin, tevekkülün önemi, münafıklara karşı dikkatli olunması gerektiği, Allah'ın takdirinin önüne geçilemeyeceği, ümitsizliğin Müslüman'ın hayatında yerinin olamayacağının” mesajları da okuyucuya verilmektedir. Son olarak şunun da altını çizmek gerekir ki, insan kendisinin içselleştirilmesi istenen mesajın çeşitli şekil, üslup ve ifadelerle tekrarı ile verilmek isteneni daha iyi hazmetmektedir. Hayatın meşguliyetleri içinde arka plana atılan mesajlar tekrar hatırlanır, hayatın içine sokulur. Bunların kıssalarla anlatılması da Kur'an'ın bir metodudur. Ayrıca bu üslup, değişik seviye ve zihniyetlere hitap etmekte de bir usuldür.

Peygamber deve sütünü ve sidiğini içmeyi mi tavsiye etti?

Ehl-i Sünnet çizgisinde ve hadisleri Kur'an'dan sonra ikinci kaynak kabul eden biri olarak, ‘Hadisleri reddeden’ ve delil olarak kabul etmeyen modernist kardeşlerimizden farklı olarak, hiçbir hadisi araştırmadan, kaynağı ve içeriğini sorgulamadan direk reddetmemekteyiz. Özellikle, ‘Sinek, deve sidiği, tükürük’ çerçevesindeki hadisler hem ateist hem modernist

kesimden epey eleştiri almaktadır. Biz bu konularda yaptığımız araştırmalar sonucu her üçünün de sahil olduğu ve bilim ile çelişmediği sonucuna vardık.

Konuya dönelim. Hz. Enes anlatıyor: Ukl veya Ureyne kabilesi halkından sekiz kişilik bir grup Medine'ye gelip Hz. Peygamber'e biat ederek Müslüman oldular. Bir müddet sonra Medine'nin havası onlara dokundu ve hasta oldular. Şikayetleri üzerine Hz. Peygamber, çobanlarıyla birlikte Medine'nin dışına çıkıp, develerin sütlerinden ve sidiklerinden içmelerini öğütledi. Adamlar bir müddet develerin süt ve sidiklerinden içtiler ve sağlıklarına kavuştular." (Buhari, Vudu, 66; Tıp, 5-6; Diyat, 22; Müslim, Kasame, 9-11; Ahmed b. Hanbel III/107,163; Ebu Davud, Hudud, 3; Tirmizi, Taharet, 55, Nesai, Tahrimu'd-dem, 8-9) Hadisin sadece deve 'sütü' içmeyi tavsiye eden rivayetleri de mevcutsa da (Ebu Davud, Taharet, 125; İbn Hanbel; III/107; Nesai, Tahrimu'd-dem, 8) bu hadisin Buhari, Müslim gibi kaynaklarda geçmesi nedeni ile özellikle reddedilmeden önce iyice araştırılması gerektiğinin önemini tekrar hatırlatıp detaylara geçelim: Öncelikle hadiste, "Herkes deve idrarı içsin" şeklinde bir emir olmadığını görülmektedir. Olay, çöl ortasında ve eldeki imkanlarla doğal bir tedavi metodu kullanılmasından ibarettir ve sonuçta hastalar da iyileşmişlerdir! Peki, bu tıbben mümkün müdür, idrar tıpta ilaç olarak kullanılabilir mi? Bu durum bilim ile uyuyor mu?

NASA'nın laboratuvar verilerine dayanan bir rapor, idrarda faydalı maddelerin bulunduğunu ortaya koymuştur. (David F. Putnam, Composition and Concentrative Properties of Human Urine, NASA Contractor Report, Temmuz 1971. Rapor için bakınız; <https://ntrs.nasa.gov/archive/nasa/casi.ntrs.nasa.gov/19710023044.pdf>) Sağlık alanıyla alakalı kaleme aldığı kitaplarla tanınan Harald W. Tietze'nin ilk baskısı 1996'da yapılan ve "International Bestseller" olan yani Dünya çapında en çok satan kitaplar arasına giren "Urine The Holy Water" yani "Kutsal Su İdrar" başlıklı kitabında, idrar tedavisinin faydalarından bahsedilmekte ve tedavinin en sık uygulandığı ülkenin Almanya olduğunu yazmaktadır. (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition, P/L, Australia, s. 15) Eserin 44. sayfasında, "Deve idrarı"nın kalp ve dolaşım sistemi hastalıklarına iyi geldiğinin yazması da (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition, P/L, Australia, s. 44) konumuz açısından önemlidir. Birçok makalenin içinde yer aldığı "Holistic Health Healing & Astrosciences" adlı kitabın ikinci cildinde "İdrar Terapisinin Mucizeleri" başlıklı makalede, idrar terapisinin soğuk algınlığından kansere ve eklem iltihabından AIDS'e kadar birçok hastalığı tedavi etme potansiyeline sahip olduğu yazmaktadır. (Dr. B.D. Sharma, Holistic Health Healing & Astrosciences (An International Sourcebook), Holistic Health & Healing in 21st Century, cild 2, B. Jain Publishers: 2003, s. 279) Almanya'da faaliyet gösteren "Sağlık Merkezi" isimli kuruluşun internet sitesinde, idrar terapisinin bağışıklık sistemini aktive ettiği ve özellikle de alerji, astım, gut, romatizma, kronik ürogenital enfeksiyon ve cilt hastalıklarının tedavisinde çok iyi neticeler verdiği belirtilmektedir. (zentrum-der-gesundheit.de/eigenurintherapie.html. Kaynak: belgelerlegercektarih.net/deve-idrari-hadisi-uydurma-degil-adeta-bir-mucizedir) Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi (Ulakbim) indeksine göre bilimsel kudreti en ileri seviye kategorisi yani A kategorisinde olan bir derginin, 'Journal of Ethnopharmacology' 2011 yılına ait nüshasında, "Deve idrarının Hepa-clc7 türü kanserlerini kaynak organizma dışı kullanımda tedavi edici etki gösterdiği ve sitokrom -p450-1a1 enziminin sentezini yok ettiğini yazmaktadır. Bu sitokrom p450-1a1 enzimi kanser oluşturuca etkisiyle biliniyor. Deve idrarı, kanser oluşturuca molekülü diskalifiye ediyor ve kanser tahribatını da restore ediyor." Hadis desek kabul etmeyecek pozitivist rasyonel arkadaşlar umarım bu konuya biraz daha tarafsız yaklaşabilirler! İdrar konusundaki bazı çalışmalar: Dr. Johann Abele, 1995 yılında yayınlanan kitabında 5 milyon Almanın şifa bulmak için idrar kullandığını ifade eder. (Dr. Johann Abele, Die Eigenharnbehandlung-Erfahrungen und Beobachtungen, (İdrar Terapisi-Deneyler ve Gözlemler), Haug-Verlag, 1995) Japon bilim adamı Dr. Nakao idrarın faydalarını anlattığı video adresi: <https://www.youtube.com/watch?v=IEPrB6x02CI&t=1s>; https://en.wikipedia.org/wiki/Urine_therapy; Carmen Thomas, Ein ganz besonderer Saft, Urin, (Çok Özel bir Su, İdrar), VGS Verlagsgesellschaft, Köln 1993. Bu kitap "Çiştaki mucize" başlığıyla türkçeye de çevrildi. Leman Çalışkan'ın tercüme ettiği bu kitap, 1995 yılında "Doğan Kitap" tarafından basıldı; Flora Peschek-Böhmer, Urin-Therapie – ein Tabu wird gebrochen, Heilerfolge bei vielen Krankheiten und Beschwerden, (İdrar Terapisi-Bir tabu yıkılıyor, Birçok Hastalık ve Rahatsızlıklarda Şifa Başarıları), Heyne Verlag, 1995; Angela Martens, Heilsaft Urin – Ein altes Mittel neu entdeckt, (Şifa Suyu İdrar – Yeni keşfedilmiş eski bir ilaç), Weltbild Buchverlag, 1999; Gennadi Malachow: Urin-Therapie, (İdrar Terapisi), Verlag Phönix, 1999; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: İdrar Terapisi üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: İdrar Terapisi

üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948. ateistlerecevap.org/deve-idrari-hadisi-hakinda-detayli-aciklama; Yeni Akir, 25.7.2017) “Rusya’da Leningrad’daki 12 katlı hastanede sidikle tedavi yapılır.” (Prof Ahmet Maranki, Hürriyet, 5.2.2010) “Çiştteki mucize. Saç dökülmesine karşı, kulak iltihabında, boğaz iltihabına karşı, ellerin ve dizlerin titremesinde insanın idrarını yapar yapmaz el ve dizlerini bununla ovması ve yıkaması ile vücutta su toplanmaya başlarsa, insan uzunca bir zaman sabah aç karnına kendi ilk idrarından biraz içmelidir. Bunun sarılıkta da yararı olur. Kadınların cinsel organlarındaki yanma ve kaşıntıları sıcak idrar ile yıkamak faydalıdır. Arı sokmasına karşı hemen idrarla ıslatmak birebir gelir. Tecrübeyle sabit. Son olarak şunu söylemek isterim, bu kitap elime geçtikten sonra sifonu çekerken vicdan azabına benzer bir şey duyuyorum. Hani değerbilmez biri olduğuma dair bir his. Klozet yerine kavanoz mı kullanmalı ne...” (Pakize Suda, Hürriyet, 29.7.2006) Ateistler, İslam’a kafirler kadar ve sadece bilimsel yaklaşımlar birçok iddialarını terk edeceklerdir aslında. Ama önyargı ve nefislerinin arzularını aşmamak onları bir cendere içine sokmakta ve bu da onları içine düştükleri girdaptan bir türlü kurtaramamaktadır!

Ateist başka bir yazar da “peygamberimizi” tükürüklü ve tükürüksüz” biçimleriyle tedavi ettiğini” yazmış ve bununla alay etmiştir.

Bu konu bilimsel temelde “Turan Dursun'a cevaplar II” adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır.

İşin ilginç, bilimsel temeli olan konularda İslam’a saldıran kesimin sözcülerinin, ‘dışkı yemek’ söz konusu olduğunda dut yemiş bülbül kesilmeleri, duymazdan gelmeleri ve hâlâ sözü dinlenen olarak bu kişileri kabul etmeleridir: 12 Eylül’ün mimarı Kenan Evren’in cenazesine çelenk yollayan jeoloji profesörü evrimci ateist Celal Şengör yaptığı açıklamada, “İnsanlara dışkı yedirmek işkence değil” ifadelerini kullandı. “Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi’nde goriller birbirlerine dışkılarını ‘ikram ediyorlardı.’ Onlar da ‘bizim gibi’ primatlar. ‘Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz.’ Yani dışkı pis bir şey değil ki. Sen sidiğini içmez misin?” (Radikal, 22.11.2015) Ateist ve evrimci profesör bununla yetinmeyip bazı hayvanların ve bu arada kendi dışkısını da yediğini ilan etmektedir: “Kendi dışkınızı hiç yediniz mi?” sorusuna “Yedim. Özellikle insan dışkısı acıydı cevabını verir. ‘İsviçre’de doktora yaptığı yerde otlayan ineklerin ve dağ keçilerinin de dışkılarının ‘tadına baktığını’ söyleyen Şengör, “Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, ‘merak eden her şeyi’ dener.” dedi. (Sözcü/Birgün, 9.10.2018; Cumhuriyet, 10.10.2018) Devamı için ‘Ateist akıl’ adlı yazımıza bakılabilir.

243

İnsanlığın yaşı ile ilgili hadisler. Dünyanın ömrü 7000 sene midir?

Dünyadaki insanlığın yaşı konusu ile alakalı 2 hadis vardır: “Benim ümmetimin ömrü 1.500 seneyi pek geçmeyecek.” (Suyuti, Havi li’l-Fetavi, II/248; Ruhul Beyan, Bursevi, IV/262, Ahmed bin Hanbel, K. İlel, s. 89); “Adem’den kıyamete kadar insanlığın ömrü yedi bin senedir.” (Muttaki, Kenzu’l-Ummal, h.no: 16459; Munavi, Feyzu’l-Kadir, III/547; h.no: 4278) “Kaynaklarda yer alan her rivayet, sıhhat durumu incelemeksizin İslam’a mal edilemez.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 196) Her iki hadisinde kaynağına baktığımızda genelde Suyuti’nin kitapları olduklarını görürüz. Suyuti hadis ilminde, ‘mütesahhil’ olarak tanınır, yani Efendimize isnad edilen rivayetleri genellikle yumuşak bir yaklaşımla reddetmemeye eğiliminde olan bir âlimdir! Hatta o bazı âlimlerin uydurma kabul ettiği hadisleri, en çok ‘zayıf’ diyerek rivayet eder. Bu iyi niyeti, bazı rivayetlerinin sağlam olmaması nedeni ile zamanla sorunlara yol açabilmiştir. (Bu konuda, ‘İslam âlimlerinin objektifliği’ adlı yazımıza bakılabilir) Hadisin merfu (Yani Hz. Peygamber’e nispet edilebilen) senedi bir tanedir,

diğerleri kopuk senetle -ravi zinciri ile- gelmiş, dolayısı ile hadis değildirler. Bu tek merfu rivayet için de İbni Cevzi, 'mevzu; uydurmadır.' derken İmam Nevevi'de "batıldır; aslı yoktur." demektedir. (Şevkani, Fevaidu'l-Mecmu'a, 509) Reşid Rıza, 'Haberler, İsrailiyattan başka bir şey değildir; İsrailoğullarının bu kabil haber ve kıssalarına itimat edilemez, güvenilmez.' der. (Rıza, Muslih ve Mukallid, s. 58) İbni Kesir, Hz. Peygamberin kıyametin vaktini belirttiği hiçbir rivayetin sabit olmadığını, sadece alametlerinden bahsettiğini söyler. (İbni Kesir, en-Nihayet, 1/26) Sehavi'de, ahiretin vaktinin beyan edildiği her rivayetin ya aslının olmadığı ya da sabit olmadığını (kesin olmadığını) beyan eder. (Sehavi, el Makasidül Hasene, I/693) İslam'ın ilk kaynağı olan Kur'an'a baktığımız zaman ise, kıyametin zamanını sadece Allah'ın bildiğini görüyoruz ve bu bilgi peygamberimize bile verilmemiştir: 'Sana kıyametin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır.' (A'raf, 187) "Kıyametin ne zaman geleceğini bilmek Allah'a mahsustur." (Lokman, 34) Peygamberimiz bu bilgiden muaftı: "Ben gaybı bilmem." (En'am, 50) Peygamberimiz 'Kıyametin vaktini bilmezdi.' (Buhari, İman 1; Muslim, İman 1) Cibril Hadisi'nde de Hz. Peygamber, kıyametten bahisle: "Bu meselede kendisine sorulan, sorandan daha fazla bir bilgiye sahip değildir." (Buhari, İman 1; Muslim, İman 1) buyurur. Uydurma hadisler konusunda uzman olan Prof. Yaşar Kandemir hadisi uydurma olarak kabul ederken (Kandemir, Mevzu Hadisler, s. 181-182) Nureddin Yıldız Hoca da, araştırmaları sonucu, 'Böyle bir hadisin varlığını bilmiyorum' (fetvameclisi.com/fetva-benim-ummetimin-omru-1500-seneyi-pek-gecmeyecek-hadisi-sahih-midir-6815.html) diyerek kaynağının olmadığını belirtmiştir. Hadisçiler, dünyanın ömrünün 7000 sene olup Hz. Peygamber döneminin son bin seneyi içine aldığı şeklindeki rivayetleri de 'asılsız' kabul etmişlerdir. (Ali el-Kari, el-Esrarü'l-merfû'a fi'l-ağbârü'l-mevzu'a, s. 452-454) Bu tür haberler doğru olsa idi, kıyametin vakti de bilinmiş olacaktı. Ama bu da yukarıda gördüğümüz gibi, Kur'an ve sahih sünnete aykırıdır! Bu gibi rivayetler, yani Kur'an'ın bildirmediği, Efendimizin de bilmediğini açıkça ifade ettiği konulardaki detaylar, israiliyat denen Yahudi kaynaklarından gelen bilgilerle doldurulmaya çalışılmıştır ki, israiliyat nakletmek caiz görülmemiştir. (Ahmed b. Hanbel, III/387; İbni Kesir, V/329)

Peygamberler eşit mi? Bakara, 253. ayete göre hayır; Bakara, 285, evet

"Kur'an bütün peygamberlerin peygamberlikte eşit olduğunu ama kendilerine verilen bazı özellikler bakımından aralarında farklılıkların bulunduğunu bildirir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 43) Bakara 253'de Allah'ın, peygamberlerin bazılarını bazılarından üstün kıldığı ifade edilir. Bakara 285'te ise biz 'Müminlerin' tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiği, aralarında ayırım yapmamamız gerektiği anlatılır. Birinci ayet, Yüce yaratıcının peygamberlere özel verdiği yetkilerle aralarındaki farkların ifadesinden, ikinci ayet ise, 'tüm dinlerin kökeninin İslam' olmasından dolayı biz Müslümanların tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiğinin hatırlatılmasından ibarettir. Bizler, peygamberlerin derecelerinin olduğunu biliriz ama hepsine de iman ederiz.

Tur, 24. ayet: "Sedeflerinde saklı incilere benzeyen genç hizmetçileri etraflarında dönüp dururlar." Cennette eşcinsellik mi var?

Hangi metin olursa olsun, o metne önyargılı yaklaşanlar her zaman öznel sonuçlara ulaşırlar. Bir önceki ayette (Tur, 23) kadeh kelimesi geçer ama ayet, içilenin sarhoş etmediğini de hemen ifade eder: "Orada karşılıklı kadeh alıp verirler, ama o içecek ne saçmalamaya yol açar ne de günah işlemeye." (Ayrıca benzer anlamdaki diğer ayet için bakınız, Saffat, 47.) Eğer bir kişi bu ayeti sarhoşluk veren içki anlamında anlama gayretine girerse, hizmetçi anlamındaki gılman/gulam kelimesine de tahayyül ettiği her anlamı verebilir. Halbuki ayette bahsedilen konu çok farklıdır. Bir kere gulam kelimesinin lügatteki karşılığı, "Doğumdan gençlik çağına kadar geçen süre içindeki erkek çocuk" demektir. Yani kelimenin lügatte eşcinselliği çağrıştıran bir karşılığı bulunmamaktadır. (İbn Manzur, Lisani'l-Arab, XII/440; Emrullah Fatış, Huri, Gılman ve Vildanların kimliği

problemi, Kelam Araştırmaları 13:1(2015), s.121-139) Gılman, Gulam kelimesinin çoğuludur. Gılman hakkında müfessirlerce ileri sürülen görüşleri üç noktada toplamak mümkündür: “Müminlerin ölen çocukları, kafirlerin ölen çocukları, müminler için cennette yaratılan hizmetçiler.” Görüldüğü gibi hiçbir İslam âlimi bu ayeti, ‘dünyada iken de eşcinselliği doğal karşılayanların’ yorumladığı şekilde anlamamışlardır. Zaten Kur’an’da da gulam kelimesi birçok yerde geçer ve hiç birinde cinsel çağrışım yoktur. “Melekler Hz. İbrahim’e bir gulam (oğul olarak Hz. İshak’ı) müjdeler.” (Hicr 53; Saffat 101) Allah Hz. Zekeriyya’ya bir gulam (oğul olarak Hz. Yahya’yı) müjdeler. (Ali İmran, 40) Yusuf suresi 19. ayette de, kervancı kuyu dibindeki Hz. Yusuf’u görünce “burada bir gulam var” diye bağırır. Gulam kelimesinin cinsellik veya eşcinsellikle alakası olsa, Peygamberlerin çocukluk halleri için Kur’an bu kelimeyi kullanır mıydı? Kur’an, halkın anladığı şekliyle kelimeleri kullandığı için ‘hiçbir şehvet anlamı içermeyen’ gulam kelimesini üç peygamberin çocuklukları için de kullanılmıştır! Kısaca, bilinçaltlarındaki sapıkça fantezilerini Kur’an’a söyletmeye çalışanlara cevap olarak, bu dünyada içkinin de eşcinselliğin de yasak olması gibi cennette de hiç bir kötülüğün olamayacağının bilinmesi gerektiğinin altını çizelim.

Gelen Sorular

"Mucizelere inanmakta zorlanıyorum. Bilime aykırıymış gibi geliyor. Mesela Hz. Yunus balığın karnında nasıl yaşadı? Ashabı Kehf nasıl 300 yıl uyuyabildi? Hz. İsa nasıl ölüyü diriltti? Hz. Peygamber parmaklarından nasıl sular çıkarttı? İşte bu mucizeleri anlamakta zorlanıyorum ve zihnim bunların bilime aykırı olduğunu söylüyor."

Cevap: Bence, siz akla ve bilime taşıyamayacağı kadar yük yüklüyorsunuz! Bilim, zamanla kendini inkar üzerine kurulmuş teoriler zinciridir. Bu konuda, "Bilim yanılmaz mı?" adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz. Mucizeler ise, bilimin -eğer mümkünse- varacağı son noktanın adıdır. -Vellahu e’lam/En iyisini Allah bilir, tabii ki Yüce Allah yarattıkları ile sınırlandırılmaz ve onlara asla bağlı kalmak zorunda asla değildir ama benim vardığım tahmini sonuç- şahsi kanaatim, Rabbimiz mucizeleri de, tabiat kuralları dediğimiz kurallara uygun olarak gerçekleştirdiği yönündedir. Temel sorun ise, şu anki az bilgi seviyemiz ile mucizenin vardığı son noktayı kavrayamamamızdır! Bazı mucizelerin 'kıyas yolu ile' anlaşılabilmesi için, 'Parapsikoloji' adlı bilim dalını özellikle iyi bilmek gerekir. Yunus peygamber konusunda, yıllar önce, yanlış hatırlamıyorsam, zafer yayınlarında çıkan 'Gerçeğe Doğru' serisinde okuduğum bir gerçekleşmiş olayı size örnek verebilirim. Adı, yılı vardı olayın. Balina avcı gemileri bir balınayı yakalıyor, kesiyorlar, içindeki insan canlı çıkıyor ve daha sonra da yıllarca yaşıyordu. Ashabı Kehf olayını, ben solucan delikleri ile veya izafiyet ile anlamaya çalışıyorum. Hz. İsa'nın ölüyü diriltmesi konusunda açıklama yapamam, ama ölümsüzlüğü bilimin bulacağını iddia eden ateist kesimin sıra peygamber mucizesine gelince itiraz etmeleri de bir çelişkidir bence! Mesela, Hz. Musa'nın elinden attığı sopanın yılanı dönüşmesi veya Hz. Meryem'in hamile kalması konularına gelince; 'Bence', Yılan da, sperm de toprağın şekil değiştirmiş halidir. Nasıl ki, tohum çamuru meyve ve sebze ye çevirir, otu yiyen inekten et/süt elde edilir, arı çiçekten bal yaparsa yani nasıl ki hayvansal veya bitkisel tüm canlıların özü/aslı toprak ise, sopa da toprağın bitkiye; yılan ise hayvana dönüşmüş halidir. Allah aradaki aracılığı ortadan kaldırıp, alıştığımız kademeli değişim süreçlerini aradan çıkararak direk değişimi gerçekleştirmiş olabilir, çünkü hepsinin özü aynıdır. Bunun gibi Hz. Meryem'in de yediği gıdalar sperme dönüşüp, rahmine, vasıtasız ulaştırılmış 'olabilir!' Hz. Resul'ün parmaklarından çıkan su meselesi, parapsikoloji ilmi ile rahatlıkla açıklanabiliyor. Bu konuda bir sürü örnekler var. Ama burada mucize ile keramet veya istidrac kavramlarının içeriklerinin iyice anlaşılması gerekmektedir! Tabii ki, her şeyin en doğrusunu Allah bilir! Ama her halükarda, adı üzerinde insanı aciz bırakan şeye mucize denir! Koca taş parçasını havada durdurup uçak gibi uçurtan

ve de döndürüp üzerinde binlerce çeşit canlısı ile uyum içinde yaşatan Allah için hiçbir şey imkansız veya – haşa- zor değildir! Ama benim şahit olduğum ve vardığım sonuç; bilimin zamanla dini daha iyi anlayıp kavramamıza yardımcı olacağı şeklindedir. Ama bilimin de kapasitesi, sınırı vardır. Bu konuda, “İslami emirler, yasaklar ve hümanizm” adlı yazımız ile “Bilim değişmez mi?” adlı yazılarımızı özellikle tavsiye ederim. Ayrıca bazı şeyleri de ahirete bırakmalı ki, ‘iman’ olsun! Yoksa salt bilim olsa imtihanın sırrı ortadan kalkar! En azından şurası bir gerçek ki, mucizeler evrimden daha bilimseldir!

Abi sana bazı sorularım olacak cevaplandırırsan sevinirim. ...'e soru gönderiyorum fakat kitap ismi veriyor. Soruyu cevaplamıyor bile. Tek sorabileceğim sensin. Sorular: İbn-i Sina, Biruni ve Ebu Razi 'nin deist olduğu ve İslam'ı eleştirdiği söyleniyor? Sürekli dillendiren bir olay çünkü.

Onlar Müslüman filozoflardır, tüm görüşlerini Kur'an ve hadisle çerçeve içinde belirlemişlerdir. Mesela, İbni Sina örneğinden hareket edelim, ahirette yeniden dirilişi (İbn Sina, Risale Edhaviyye fi Amr al-Maad, s.36-44) vahyi (Fi aksami'l-ulumi'l-akliyye, Tis'u resail fi'l-hikme ve'ttabiiyyat, s. 85-86, 91; Kitabu's-şifa, Metafizik II/180-194) kabul eder. İçerik olarak farklı yorumlamak insanı dinden çıkarmaz, yeter ki Kur'an ve sünnete aykırı bir sonuca ulaşmasın! Yani ahirette diriliş var ama şöyle olacak veya Kur'an'daki şu ayet veya Allah'ın şu sıfatını ben şu şekilde anlıyorum demek küfür değildir, aksine bunlara iman edildiğinin delilidir! Farklı anlayış tarzı zaten İslam tarihinde mezhepler şeklinde ortaya çıkmıştır ve bu farklılıklar da birer zenginliktir! İslam tarihinde nasıl ki, imamı Buhari ile Ebu Hanife veya tasavvufçular ile kelimciler tarihin belli dönemlerinde birbirleri ile 'fikri' mücadeleye girmişler, o hengame içinde birbirlerine abartılı gözüken yorumlarda bulunmuş iseler de, günümüzde hepsi Ehl-i Sünnet tarafından özümsemiş ve içselleştirilip benimsenmiş ve kabul edilmişlerdir. Aynı durum bu filozoflar için de geçerlidir! Bizzat günümüzde de aynı şeyler yaşanmakta değil midir? Bazı Müslüman bilim adamları evrimin İslam'da olduğunu iddia etmektedir. Bu durum onların kafir olduğunu değil, ayetleri farklı yorumladığını gösterir. Bazı Müslümanlar onları İslam dışında gösterse de şahsen ben, 'evrime kesinlikle karşı biri' olarak, bu tür yorum yapanları eleştirir ama asla tekfir etmem! Bu konuda, 'Modernistler' ve 'Müslümanların iç meseleleri' adlı yazılarımıza da bakılabilir. Özetle, tüm İslam filozofları, yorumlarını Kur'an ve sünnet sınırları içinde özgürce kullanmış mü'min kardeşlerimizdir! Bu arada da, eskiden olduğu gibi günümüzde de, İslami sınırlar içinde hareket eden farklı yorumlar arasındaki ilmi münakaşadan faydalanmak isteyecek ateistler mutlaka çıkacaktır ve o İslam âlimlerini de, ateistler kendileri gibi dinsiz; Hristiyanlar ise onları gizli Hristiyan olarak göstermeye çalışacaktır. Bunu daha önce de yaptılar şimdi de yapıyorlar ileride de yapacaklar! Şahsen ben artık alıştım! Özetle, Gazali de bizimdir, Rüşt de! Bu konuda, 'Gazali, İbn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması' adlı yazımızı da tavsiye ederiz. Not: Ebu Razi hakkındaki yorumumuzu da 'Ateizm Yanılgısı' adlı yazımızda 'Ateizm ve Bilim' altbaşlığında bulabilirsiniz.

Nebe 33 ayetinin açıklamasını bulamadım.

Nebe, 33. ayette, 'Gencecik yaşıt kızlar' şeklinde de tercüme edilen "Ve keva'ibe etraban" ayeti iki şekilde yorumlanmaktadır. Birincisi, 'cennette' takva sahibi Müslümanlar için 'özel yaratılacak' olan kadınlar, dünyadaki kadınlardan çok farklı olacaklardır. Onlar, 'cennette yaratılmış' özel kadınlardır. 'Dünyadaki gibi bir annenin rahminden doğan ve zamanla büyüyen canlılar değildirler.' Tıpkı Hz. Adem ve Havva gibi, anne ve babasız yaratılacaklardır. Cennet; dünya ile kıyaslanamayacak bir mahiyette yaratılan, huri, gılman, etrab, nimetler ve özel mekanlarla dolu bir yerdir. Ahiret hayatı dünyadan farklıdır; orada ölüm de yoktur. (Tevbe, 72; Taha, 75; Zuhuruf, 71; Enbiya, 102), insanların canların isteyeceği ve gözlerin hoşlanacağı ne varsa, hepsi

oradadır. (Zuhurf, 71), cennette kin yoktur (Hicr, 47), yorgunluk yoktur (Hicr, 48), salih kullar için, cennette hiç bir gözün görmediği, hiç bir kulağın işitmediği ve hiç bir insan gönlünün hatırlamadığı bir takım nimetler vardır. (Tac, el-Camiu li'l-Usul, fi ahadisî'r-Rasul, V/402; Kütüb-i Sitte, 14, s. 4419/1) İnsan gözünün her hoşlandığı şey orada bulunacaktır. (Kütüb-i Sitte, XIV/431), boş ve anlamsız söz, yalan işitilmeyecektir. (Nebe, 35; Vakıa, 25) Bunlar gibi, kevakib ile ifade edilenler de dünyadakinden çok farklı özelliklere sahip olacaktır. (Buhari, Bed'u'l-halk, 8; Müslim, Cennet, 14; Tirmizi, Kıyame, 60) Kıyamet günü insanlar da "yeni bir şekilde yaratılacaktır." (Vakıa, 61) Yani "Cennet denilen yer, yaşadığımız şartlardan ayrı bir yerdedir. Elbiseler, yiyecekler, giyecekler hep farklıdır." (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 223) En önemlisi de dünyada görmemizin imkanı olmayan Yüce Rabbimiz ile cennetlikler arasındaki perde kalkacaktır. (Müslim, et-Tac, V/423) Dünyadaki "Gözler onu görmez." (Enam, 103) ama ahirette yeniden yaratılacak olan insan ve gözü O'nu görebilecektir! Kısaca, cenneti dünyadaki kadınlar, erkekler ve dünya ortamı ile kıyaslamak bizi yanlış sonuçlara götürür. Her şey farklı olacaktır! Beyheki'nin dediği gibi, "Cennet nimetleri ile dünyadakiler arasında yalnız 'isim benzerliği' olacaktır." İkinci yorum ise, 33. ayetin önceki 32. ayet ve sonraki 34. ayetle okunması ile anlaşılır olmaktadır: 32. ayet 'bahçeler, üzüm bağları'ndan; 34. ayet ise 'dolmuş kadehler'den bahseder. (Cennette şarap konusunu, 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazıda ele aldık.) Aradaki 33. ayetin kelimelerini tek tek ele alacak olursak; İlk kelime, Kevab: 'Ke'be' kelimesinin çoğuludur. Ke'be, "yuvarlak-tümsek" manasına gelir. Buna göre, bu kelime bir önceki ayette geçen, İneb'in sıfatı olup, 'birbirlerine benzeyen, denk üzüm tanesi' manasına da gelebilmektedir. Zaten 33. ayetin ikinci kelimesi olan 'Etrab' kelimesinin bir diğer anlamı da, 'denk' demektir. Şimdi, Nebe suresinin 32, 33 ve 34. ayetlerini bir arada okuyacak olursak: 32. ayette "Onlara bahçeler, üzüm bağları var." denilmekte, 33. ayette bu üzüm bağlarında bulunan üzümlerin birbirine denk olan büyüklükte üzüm taneleri olduğu sıralanmakta ve 34. ayette ise, "Bu üzümlerle dolmuş kadehlerden" bahsedilmektedir. Görüldüğü gibi 32,33 ve 34. ayetler birbirini tamamlamaktadır. Olayın diğer ilginç boyutu ise, Dünya yaşamlarında alkol, zina, fuhuş, eşcinsellik hatta pedofili ('Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımıza bakılabilir) gibi aşırılıkları hiç eleştirmeyen hatta savunan ve yaşamlarının bir parçası haline getirenlerin, inanmadıkları ahirette hayatında dünyada iken ahlak temelli bir hayat yaşayan Müslümanlara verilmesi vaad edilen nimetler (ahiretteki şarap iddiası ve cevabımızı hatırlatalım) üzerinden İslam'a ve Müslümanlara saldırma cesaretini (!) kendilerinde bulabilmeleridir! Her iki yorum da İslami ve ahlakidir!

Bir de nesh konusu var. Şu an ki Kur'an metninde nesh olunmuş ayet var mı? Eğer varsa bu çelişki olmaz mı?

Nesh; kademeli, aşamalı geçiştir. 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda konu açıklanmıştır.

Peygamber efendimizin 40 yaşına kadar adının aslında Abu'l Qasım (Kasım) olduğunu, diğer dinlerde kutsal sayılan Muhammed ismini kendine verdiğini ve İslam tarihinin geriye dönük yazıldığını söylüyorlar.

Bu iddia, klasik oryantalist iddianın tekrarıdır. Bu konuda, 'Oryantalizm Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye' ve 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazılara bakılabilir.

Bir de peygamber efendimizin cenazesinin 3 gün ortada kaldığını ve cenazeye sadece 17 kişinin katıldığını söyleyenler var.

Öncelikle asla 'ortada kalma' gibi bir durum söz konusu değil. İkincisi 3 gün değil, bir gün! (İbn İshak, VI/306-309; İbn Sa'd, II/269; Belazuri, I/257) Cenazesini ise, önce erkekler, sonra kadınlar, daha sonra da

çocuklar kılmışlardır. Çevre kabilelerden de insanlar gelerek Resulullah'ın cenaze namazını kılmışlar. (İbn Sa'd, II/292) Hz. Aişe'nin odası küçüktü. Bu yüzden namaz, gece yarısına kadar devam etmiştir. Namazların tamamlanmasının ardından Peygamber Efendimizin naaşı toprağa verilmiştir. (İbn Hişam, Sire, III-IV/649-664; İbn Sa'd, Tabakat, II/192-307) Cenazeyi önce Haşimoğulları, sonra Muhacirler ve Ensar kılmıştır. Daha sonra kadınlar gelip cenaze namazını kılmışlardır. (Abdullah, el-İstiab, I/47) Bu nedenlerle Efendimizin cenazesi bekletilmiştir. O anları bir hayal edelim. Sahabenin hayatlarını adadıkları, uğruna can ve mallarını feda ettikleri önder şahsiyet vefat etmiştir. Sahabe şoktadır ve bununla ilgili birçok rivayet mevcuttur. Hz. Ömer, "Resulullah ölmemiştir ve sağdır. Ona sadece Hz. Musa'ya arız olan neden gibi bir neden arız olmuştur. Kim Muhammed öldü derse onu kılıcımla iki parça ederim." (Tabakat, II/266) demektedir. Sonunda Hz. Ebu Bekir, "Kim ki Muhammed'e tapıyorsa, bilsin ki, Muhammed ölmüştür. Kim ki Allah'a ibadet ve kulluk ediyorsa bilsin ki, Allah Hayy'dır, ölümsüzdür." (Tabakat, II/268; Buhari, III/95) diyerek ve Ali İmran, 144. ayeti okuyarak onu ve sahabeyi sakinleştirmeyi başarmıştır. Bu şok ortada iken, ümmet içinde yeni Müslüman olanların karışık zihni sorunları ve münafıkların Müslümanları bölme gayretleri de ortaya çıkınca, sahabe bunlarla uğraşırken, Efendimizin cenazesine çok az kişi katılabilmıştır. Unutmayalım ki Efendimizin etrafındaki bu kişiler, sadece can, mal değil tüm akrabaları, geçmişleri, inançları dâhil her şeylerini Efendimizin yolunda feda etmiş kişilerdir. O karışık ortamda bazı sorunlar olmuştur ama bu durum asla sahabenin Efendimize olan sevgisi veya itaatini sorgulamamıza neden olmamalıdır. Çünkü o sahabe Efendimizden sonra, O'nun yolundan ayrılmayıp, çizgisini devam ettirmiş ve davetini 3 kıtaya yaymıştır. Altını da çizelim ki, tüm bu bilgiler, gizli saklı şeyler değildir, hatta bizzat sahabe ve sonraki nesil olan tabiin tarafından bize kadar ulaştırılmış bilgilerdir. Tarih ise, ibret ders alma yeridir, hataları tekrar etme nedeni değil! Özetle, Hz. Peygamber, Pazartesi günü öğle vakitlerinde vefat etmiş ve defni salıyı çarşambaya bağlayan gece gerçekleştirilmiştir. Allah resulü için herkesin birlikte cenaze namazını cemaatle kıldırarak bir tören düzenlenmemiştir. Bunun yerine vefat ettiği yerde insanların onu ziyaret etmesi sağlanmıştır. Bu da defin işleminin kısa bir süre gecikmesine sebep olmuştur. Allah elçisinin cenazesinin bir gün gecikmesinin sebepleri arasında, Hz. Peygamberin defni ile ilgili sürecin nasıl yürütüleceği hususunda Müslümanlar arasında görüş farklılıklarının olması ve Hazreti peygamberin nereye defnedileceğinin netleşmemiş olması gibi etkenlerde söz konusudur. (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 275, 277)

Alak kelimesi ve Mü'minun suresi 14. ayet

Alak/alaka kelimesi, 'Kan emen sülük, kan pıhtısı, bir şeyin bir şeye tutunması/yapışması, bir kimsenin biriyle alaka kurması, bir şeyin bir şeye asılması' anlamlarına gelir. (Cevheri, es-Sihah; İbn Faris, Mucemu'l-Lüğa; İbn Manzur, Lisanu'l-Arab; el-Firuzabadi, el-Kamusu'l-Muhit; ez-Zebidi, Tacu'l-Arus, Alak maddesi) Alak/alaka kelimesinin en önemli etimolojik ve sözlük anlamı, yapışmak, asılmak, bağlanmak, takılmaktır. "Alika el-saydu bil hibaleti" cümlesi, "av, ağa takıldı" anlamına gelir. (Sihah, Lisasnu'l-Arab, Tacu'l-Arus, "A-L-K" maddesi)

"Modern tıbbın kabul ettiği gerçek şudur ki, rahimdeki embriyo, alak/alaka konumuna geldiği zaman, rahmin duvarına asılır ve rahmin damarlarından -bir sülük gibi- kan emmeye başlar ve gıdasını alır." (İbn Aşur, Alak, 2) "Sonra onu, sağlam bir yerde nutfе (döllенmiş hücre: zigot) yaptık. Sonra o nutfeyi alaka yaptık. Peşinden alakayı bir şekilsiz etimsi bir parça haline soktuk, bunu kemiklere çevirdik. Bu kemikleri etle kapladık." (Müminun, 13-14)

"Henüz döllenmenin ikinci günü tek hücre olan zigot, art arda bölünmelerle 2, 4, 8, 16, 32... şeklinde çoğalır. Altıncı gün tüpteki yolculuğunu bitirip, dokuz ay kalacağı anne rahmine gelir ve bir tohumun toprağa ekilmesine benzer tarzda anne rahmine tutunur." (Dr. Arslan Mayda, Bir Hücreden İnsana, Şubat, 2010) "İki ayda iki santimetre olan ceninde nasıl damarlar oluşup kan dolaşımı

meydana geliyorsa, öylece kıkırdak şeklinde kemikler de oluşmaya başlar ve yavaş yavaş Kur'an'ın tabiriyle oluşan kemiklere et giydirilir, yani etle kemik birlikte gelişerek düzen ve ölçüsü doğrultusunda bütünleşir. Derken ilk oluşmasına nispetle bambaşka bir yaratık meydana gelir.” (Celal Yıldırım, İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, VIII/4086) Ayette geçen “şekilsiz etimsi bir parça”, ‘Gelişen İnsan’ adlı bilimsel bir yayında kıkırdak olarak geçer: “6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirir. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayrışır.” (Keith L. Moore, Developing Human, 6. baskı, 1998) Bazı ateistler bu ayetin bilimsel gelişmelere aykırı olduğunu iddia eder. “Anne karnındaki bebek gelişiminde et kemik gelişimi sırası Kur'an'da belirtildiği şekilde değildir” iddiasında bulunurlar. Halbuki Kur'an'da “et sonra kemik sonra et” şeklinde sıra geçmez, yani ayette ‘mudğate izamen’: ‘Etimsi ve kemik’ kelimeleri arasında “Sümme” yani “Sonra” anlamına gelen kelime kullanılmamış yani önce etimsi sonra kemik sıralaması yapılmamış, et ve kemikten sonra ‘Fe’ yani “Bir şeyden hemen sonra yapılan diğer iş” anlamına gelen bağlaç kullanılmış ve et ile kemik kelimeleri “fe” bağlacı ile “et ve kemik devamlı birbirine giydirilir.” anlamı kazanmıştır. Zaten önce et sonra kemik iddiası ayette yer almaz, Arapçada et; “lahmun” kelimesi ile ifade edilir. Bu kelime ayetin sonunda, kemikleri bürüyen et anlatılırken kullanılır. Yani ateistlerin iddiasının aksine, kemiklerin oluşmasında öncesi için, ‘mudğafe’ kelimesi kullanılmış, ‘lahmun’ kelimesi kullanılmamıştır!

Kâbe Hz. İbrahim' den beri kutsal bir yer. Ali İmran 97. ve Hac 27.ayetlere göre ise hac yapmak Hz. İbrahim' den beri yapılması gereken bir emir. Hz. İsa, Hz. Musa gibi peygamberlerin de hac yaptığı Kâbe'yi ziyaret ettiği gibi bir bilgi yok. Tevrat'ta yâda başka kaynaklarda Kâbe' den bahsedilmemesi buna eklenebilir.

249

Cevap: Tevrat ve İncil'in bozulduğunun bir delili de aslında, bu sorduğun soru içinde saklı değil midir? Evet, değil hac ibadeti, daha önemli olan ‘Tevhid akidesi bile’ bu kitaplarda tam anlamı ile bulunmaz! İncil'de şirk; Tevrat'ta ırkçılık ile bozulmuş bir tanrı inancı mevcuttur. Yani, keşke sorun sadece ibadet boyutlarında kalsa idi!

Kur'an'da çeşitli ayetlerde Allah'ın savaşmakta olan müminlere melekleri yardım amacıyla gönderdiğinden bahsedilir. Bu ayetlerden maksat nedir, melekler bizzat fiili olarak ta savaşlara katılmışlar mıdır?

Meleklerin yardımı: Sayıca kafirlere Müslümanları çok göstermek; Kafiye korku müminlerin gönlüne güç-kuvvet vermek; müminlerin kalbindeki azlık veya kısıtlı teçhizatın, imkanlardan oluşan endişeyi gidermek; kalbi yatıştırmak; Müslümanların savaş esnasında her ataklarında hedeflerine isabet kaydetmelerini sağlamak (“Attığın zaman da sen atmamıştın, fakat Allah atmıştı.” Enfal, 17); Melekler vasıtası ile Müslümanların kılıç darbelerini tam hedefe kilitlemek anlamlarına gelir. Kılıç sallayan Müslümandır fakat hedefe vardırان meleklerdir. Özellikle meleklerin fiili savaşa katıldığı (Enfal, 12) yorumlarını da bu şekilde anlamamız gerektiği kanaatindeyim. İmam Maturidi gibi bazı alimler de ‘ayetteki hitabın melekler vasıtasıyla müminler olması da pekala mümkün ve muhtemeldir.’ (Maturidi, Te’vilatü'l Ehli-sunne, V/164) demektedir. Bedir savaşında kazanılan başarının arkasındaki Allah'ın yardımı olduğu kesindir, sorun yardımın mahiyetin hakkındadır. Ayetler incelendiğinde yardımının Müslümanların manevi alanda güçlendirmeye yönelik olduğu görülür. (Taberi Tefsiri, IV/192; Menâr IX/612; Tefsiru'-Mesaj ilgili ayet meal; İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, V/2333-2334; Tefhimu'l-Kur'an: "Muhtemelen Müslümanların darbelerinin etkili ve isabetli olmasına yardım ettikleri görüşündeyiz."; Besairu'l Kur'an: "Darbelerin tam isabet edip yerlerine gelmeleri anlamında bir yardımlar" dan bahsedilir.) Enfal, 9-12. ayetlere dikkatlice bakıldığında meleklerin doğrudan savaştığı değil, melekler vasıtasıyla yardım edileceği müjdesi verildiği görülmektedir: “Hatırlayın ki, siz

Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da, ben peş peşe gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanızı kabul buyurdu. Allah bunu (meleklerle yardımı) sadece müjde olsun ve onunla ‘kalbiniz yatışsın diye’ yapmıştı. Zaten yardım yalnız Allah tarafından. Çünkü Allah mutlak galiptir, yegane hüküm ve hikmet sahibidir. O zaman katından ‘bir güven olmak üzere’ sizi hafif bir uykuya daldırıyordu; sizi temizlemek, şeytanın pisliğini (verdiği vesveseyi) sizden gidermek, ‘cesaretinizi arttırmak ve o sayede ayaklarınızı yere sağlam bastırmak için’ gökten üzerinize su indiriyordu. Hani Rabbin meleklere: «Muhakkak ben sizinle beraberim; haydi iman edenlere destek olun; Ben ‘kafirlerin yüreğine korku’ salacağım.” Ancak unutmamak gerekir ki Allah Resulü savaş öncesi bütün gerekli hazırlıkları yapmış ve bütün tedbirleri almıştır. İlahi yardımın ilk şartı da zaten üzerine düşen görevi yapmaktır! Dünyevi çıkarlar uğruna hareket edilirse, asıl gaye olan Allah rızasından da uzaklaşmış olunur. O zaman da Allah’ın yardımı gelmez ve kendi yaptıklarının sonucu ile baş başa kalınmış olunur. Ayrıca, Bedir savaş kazanılınca müminler arasında baş göstermeye başlayan enaniyet/gurur hastalığına kapılmaları da bu ayetlerle engellenmiştir. Razi tefsirinde (XV/130) Bedir’de sadece Müslümanların saflarında durarak meleklerin Müslümanları sayıca kalabalık gösterdiği ve böylece Müslümanların morallerinin yükseldiğini söyler. Huneyn savaşında yaşanan bozgun, Kur’an’ın üzerinde durduğu ‘Allah rızası ve samimiyet ilkesi ihlal edildiği’ zaman sayıca azlık veya çokluğun bir yararının olmadığını açık bir şekilde ifadesidir. Müslümanlar Uhud ve Huneyn savaşında bu ilkeyi ihlal ettiklerinden bozgun yaşamışlardır. Bedir ve hendek savaşlarında ise bu ilkeye (Allah rızası ve samimiyet) uyduklarından, Allah’ın yardımıyla galip gelmişlerdir. Bu konuyla ilgili, azlık-çokluk; Bakara suresinin 249. ayetinde açıklık getirilir ve ‘nice az toplulukların sayıca çok topluluklara karşı başarı sağladığını’ haber verir. Ali İmran 126. ayette: “Allah bunu, sırf size ‘bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye’ yapmıştır. Zafer, yalnız güçlü ve hikmet sahibi Allah katından gelir.” buyrulur. İlahi yardımlarla ilgili ayetler incelendiğinde bütünüyle manevi yardımdan bahsetmekte olduğu görülür. Kur’an, Müslümanlar samimi bir şekilde Allah yolunda mücadele ettiklerinde, Allah’ın lütfuyla zafer kazandıklarını, ancak dünyevi menfaatler uğruna düştüklerinde ilahi yardımdan yoksun kaldıklarını belirtir. Allah’ın yardımın şartı, Allah rızası için işin yapılması ve samimiyettir. Bu hedeften uzaklaştığında Müslümanlar acı tecrübeler yaşamıştır.

Geçen şöyle bir şey gördüm: “Kadın peygamber yok. Kadın müezzin yok. Kadın müftü yok. Kadın imam yok. Neden İmam Hatip Kız Lisesi var acaba?” Bu konu hakkındaki düşünceniz nedir?

İmam hatipler değil ilahiyatlar bile, değil kadın, erkek “peygamber” bile yetiştiremez. Bu zekaları (!) muhatap alıp seviyeni düşürme! Kadın müftü yardımcısı her ilde var, vaize var ve kadınlar kadınlara imamlık yapar ama kadınlara özel cami olmadığı için özellikle kadın imam atanmamaktadır! Ben de İHL ve ilahiyat mezunuyum...! Okumakla peygamber olunmuyor! Olsa olsa ve hatta bu okulları okumasan bile, ancak o ulvi ve yüce insanların izinden gitme görevi bizlere verilmiştir. İmam Hatip okullarının kuruluş amaçları imam yetiştirmek olsa da, halkımız oraya “dinlerini öğrenip yaşasın” diye çocuklarını göndermektedir! Bu fikir sahiplerinin amacı İmam Hatiplerin kapatılmasıdır. Bu okullara ayak basmayı bile istemeyen kişilerle bizzat karşılaştım! Daha önce de yazdım, bunları muhatap alma, amaçları hakikati aramak değil ortamı bulandırmak!

Not: Kadınlardan peygamber yoktur. Çünkü peygamberlik çok zorlu bir görevdir. Mal, can, zaman, emek fedakarlık ister. Düşmanlarla çevrilisindir ve her zaman mücadele içinde olmak gerekir. Münafıklar devamlı eleştirir, müminler her daim eziyet ve meşakkat içinde olur. Saldırırlar, öldürürler, küfrederek, taşlar, laf atar, dedikodunu yapıp evinden yurdundan sürerler.

Zorda kalırsan savaşman, gerektiğinde komutanlık yapman, siyasi faaliyetlerin merkezinde kalman, her türden insan ile muhatap olup onlara dini ama hem dünya hem ahirete dönük bilgileri içerecek mahiyette vermek gerekir. Öldürülen, işkence gören, uzun yıllar sadece bir kaç kişiyi imana getirip ömrünün sonuna kadar aynı şehirde tüm halkın düşmanlığına muhatap olan peygamberler vardır. Ailen, çocukların ve akrabaların dahil “herkes” ile ve her an imtihan olman demektir! Kadınlara özel haller, gebelik gibi durumlar, onların ince ve nazik dünyaları bu ağır yük, güç görev ile paralellik arz etmez. Allah azze ve celle bu zor görevle kadınları muhatap etmeyip bu zorluğu erkeklere yüklemiştir! Malum zihniyet bu “pozitif ayrımcılığı” bile anlamak istemezler!

Yıllarca devrimci materialist zihniyet sahipleri ile oturdum kalktım, yedim, tartıştım, kavga ettim... Onları çok iyi bilirim. Eski tüfekler hariç, gençlerin amaçları başka... Buna da defalarca şahit oldum... Neyse kardeşim, acizane tekrar ediyorum, sağdan soldan laf atanlarla değerli zamanını harcama; İslam’ı yaşa, bana da dua et!

İyi de hocam günümüzde erkeklerden daha cesur kadınlar yok mu? Günümüzde mal, can, zaman, emek, fedakarlık yapan kadın yok mu? Onlardan daha ağır iş yapan kadın yok mu? Ve çoğu da isteyerek yapıyor. Mesela diyelim ki bu fedakarlıkları yapan kadın erkekten boşandığı zaman neden erkekten daha az alıyor? Miras aldığında neden daha az alıyor erkekten?

Kaç Tane maden işçisi kadın var Kubilay kardeşim? Peygamberlik kurumu bir iş değil, hayatın her anı ve her yerde direnç, güç, savaş, psikolojik harp gerektiren bir görevdir. Ayrıca bu konuyu günümüz şartlarında düşünme ki, iş hayatında kadınlara uygulanan mobbing hâlâ gündemdedir! Peygamber zaten ahlaksız, zalim, kötü alışkanlıklara sahip olan topluma gönderilmektedir! Ayrıca, erkeklere göre daha zor olan hangi görevi kadınlar isteyerek yapmaktadır? Ben bir memurum ve sadece bu meslekte bile ne isyan eden hanım meslektaşlarımla karşılaşıyorum. Müdürü tarafından eleştirildiği için ağlayan vd. birçok örnekler şahidim... Miras ve mihir konuları ‘İslam’da kadın hakları’ adlı yazımızda ele alınmıştır! Ayrıca ‘Modernizm ve kadın’ ve ‘Batı Medeniyeti’ adlı yazılarımızı da öneririm.

"Siz eğer (gerçekten) mü'min iseniz en üstün olan sizsiniz." (Al-i İmran, 139) "Kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır." (Saf, 8) "Bu din kendisine düşmanlık besleyenlere üstün olmaya devam edecektir. Dine karşı duranlar ve onu terk edenler ise ona zarar veremezler."

(©Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/100) "İslam üstündür. Ona üstün gelinemez!" (Darekutni, Sünen, IV/371)

Garanik olayı veya Şeytan ayetleri

Turan Dursun, Salman Rüşdi'nin ortaya attığı "Şeytan Ayetleri" meselesine "değinererek" bunların gerçek olduğunu iddia etmiştir. İşin ilginç yanı ateistler bir taraftan 'Kur'an yakıldı, orijinali artık yok' derken diğer taraftan da, "Şeytan ayetleri" iddiasının gerçekleştiğini iddia etmek için Kur'an ayetlerini kullanmaktadır. Bu durum doğal olarak hem ateist hem de oryantalistlerin bilimsel ahlaktan yoksun olduklarını da görmemize neden olmaktadır!

Garanik olayı/iddiası nedir?

"Alfred Guillaume, Maxime Rodinson gibi bazı oryantalistler, Lat, Uzza ve Menat putlarını yücelten ve kıyamet günü bunları şefaathçi gösteren iki ayetin olduğunu iddia ederler. Hikaye şu: Necm suresi nazil olmuştur. Peygamberimiz bunu okumaya başlar. 12. ayete gelince 'Bunlar yüksek rütbeli tanrıçalardır ve onların şefaati muhakkak beklenmelidir.' denmiş, sonra diğer ayetler normal okunmuş ve sure sonunda secde edilmiştir. Güya bunun üzerinde de İsra, 73-75. ayetler inmiş ve 'Eğer biz sana sebat vermemiş olsa idik, gerçekten, nerede ise onlara azıcık meyledecektin' ayeti inmiş!" (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 71)

Güya Hz. Muhammed bir gün Kureyş'in kalabalık bir meclisinde oturmuştu. O gün Kureyş'in kendisinden uzaklaşmalarına sebep olacak bir şeyin inmemesini istiyordu. Yüce Allah "Aşağı kayan yıldız andolsun" suresini indirdi. Allah'ın Elçisi sureyi okuyup: "Gördünüz mü Lat ve Uzza'yı ve üçüncüsü olan Menat'ı?" ayetine gelince şeytan, onun diline "Şu yüce turnalardır ve onların şefaati umulur" sözlerini attı. Kureyşliler: "Muhammed bundan önce hiç tanrılarımızı hayır ile anmamıştı" dediler. Peygamber okumasına devam edip sureyi bitirince secde etti, onlar da Müslümanlarla birlikte secde ettiler. Akşam olunca Cebrail Peygamber'e geldi: "Sen ne yaptın, benim Allah'tan sana getirmedüğüm, söylemediğim şeyi insanlara okudun" dedi. Yüce Allah: "Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermemiştik ki o, temenni ettiği zaman şeytan onun ümniyyesine (bir düşünce) atmış olmasın." (Hac, 52) ayetini indirdi.

Öncelikle, Garanik uydurması ile alakalandırılmaya çalışılan Necm suresinin Mekke'de inen ilk surelerden olduğunu ve Hac Suresinin de Medine döneminin sonlarına doğru indiğinin altını çizelim. Yani iki surenin birbiri ile bir bağlantısı yoktur!

Hac, 52. ayet: "Ey Muhammed! Biz senden önce hiçbir elçi ve hiçbir peygamber göndermedik ki o bir şey temenni ettiği (arzuladığı) zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmasın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi giderir. Sonra da Allah, ayetlerini tahkim eder. Allah alim'dir (her şeyi bilir), hakimdir. (hikmet sahibidir)" Arzu, istek insani bir özelliktir ve şeytan da insanlara vesvese vermektedir. Hz. Resul de bir insandır ki, O bir melek olmadığı için bize örnek model olabilmıştır. Melek olsa idi insanlarca örnek alınamazdı. Kelime-i şهادette de önce "abduhu" sözü, yani Hz. Muhammed'in önce 'Allah'ın kulu', sonra "resuluhu", 'O'nun peygamberi' olduğu ilan edilir. Vahiy dışındaki istek-arzularına şeytanın vesvese vermesi normaldir. Efendimizin de bunlardan uzak kalması ile yine bizlere örnek olmaktadır!

Ateist arkadaşlar madem Kur'an'dan delil getirmeye çalışıyorlar o halde Kur'an bu konuda ne diyor kısaca bakalım: Şuara, 210-212: "Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedir. Bu onlara hem yaraşmaz hem güçleri yetmez. Şüphesiz onlar vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır." Tekvir, 25: "O Kur'an, kovulan bir şeytanın sözü değildir." Dinleme imkanı dahi bulamadıkları vahye, şeytanın bir şeyler karıştırabilmesi hiç mümkün olabilir mi? Zaten tüm tefsirlerin ittifakı üzeredir ki, Kur'an direk kalbe vahyolunur: "Onu (Kur'an'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye

kapılıp dilini onunla -Cebrail ile -hareket ettirip durma. Hiç şüphesiz, onu (kalbinden) toplamak ve onu (sana) okutmak bize ait bir iştir. Şu halde, biz onu okuduğumuz zaman, sen de onun okunuşunu izle." (Kıyamet, 16-19)

Taberi ve İbni İshak'ın 'es-Sire' adlı eserlerinde bu olayın anlatıldığını yazan Dursun, olayın gerçek olduğunu iddia etmektedir. İbn-i İshak'ın israiliyattan rivayetleri naklettiği için eleştirildiğini Dursun bilmiyor demek ki! (Bu konuda 'İslam âlimlerinin objektifliği' adlı yazımıza bakılabilir.) İbni Atiyy, tefsirinde bu rivayet için, "Lafızları karışıktır" demiş, sahih bulmamıştır. Taberi ise, "denildi ki" diyerek olayı aktarmıştır ki, onun bu üslubunun rivayeti sahih görmesi anlamına gelmediği ortadadır. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 140-141) Garanik hadisesini oryantalistlerden Karen Armstrong, Leone Caetani, Maurice Gaudefroy-Demombynes, Louis Massignon "asılsız" olarak nitelendirir. Bu rivayet Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi, Ebu Davud, Nesai, İbni Mace, Darimi, Ahmet Bin Hanbel gibi hadis âlimlerinin eserlerinin hiçbirisinde de zikredilmemiştir! Olayın naklinin kendisine nispet edildiği tek sahabe ise, olayın yaşandığı zamanda henüz doğmamıştır. (Meriç, s. 145-146) Razi, Ebu Bekir İbni Arabi, Kadi İyaz, Kurtubi, Kırmıni, Ayni, Şevkani, Alusi, İbni Kesir, Ebu Suud, Hatib Şirbini, Zeccac, Tahir bin Aşur gibi âlimler de bu rivayete 'uydurma' demektedirler. (Meriç, s. 153) İslam karşıtlığı ile ünlü olan ve "12 ciltlik bir İslam Tarihi yazmış bulunan Leona Kaytano (Leone Caetani) kitabın 2. cildinin 281. sayfasında diyor ki: "Sprenger ve Duzy, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 55)

"Necm Suresi Kureyşi ve düşmanlarını tehdit ediyor. Bu tehditleri işittikten sonra hiç onlar secde ederler miydi? Şayet övseydi, mal ve canlarını bu uğurda feda eden kimseler Müslümanlığı kabul ederek artık Muhammed'in peşinden giderler miydi?" (Derman, Çürütme (reddiye), s. 54) "İmam-ı Nevevi de: "Bu söylentinin sonu Muhammed Bin Ka'bül Kurezi'ye dayanıyor. Bu şahıs, katilen güvenilir bir kimse değildir. Buna benzer birçok mevzu hadisler uydurmuştur, bu hadis de mevzudur." demektedir." (Derman, Çürütme (reddiye), s. 56)

"Dursun'un öncelikli kaynağı olan İbn-i İshak için İslam âlimleri ve ünlü hadisçilerin değerlendirmelerini de aktaralım: Darekutni gibi büyük hadisçiler, onun rivayetlerini vahi; son derece sakat görmüşlerdir. Zehebi: "Siresini, rivayet zinciri kopuk, tanınmayan, bilinmeyen şeylerle, yalan şiirlerle doldurmasından başka bir günahını bilmiyorum" demektedir. Nesai ve başkaları, İbn İshak için "sağlam değildir"; Darekutni: "Sözleri kanıt olamaz"; Süleyman et-Teymi, Hişam ibn Urve: "Yalancıdır"; imam Malik: "Deccallerden biridir!"; Hammad ibn Seleme: "Zaruri olmadıkça İbn İshak'tan rivayet etmedim"; Yahya el-Kattan: "Muhammed ibn Ishak'ın yalancı olduğuna tanıklık ederim." demişlerdir. İbn İshak, Hişam'ın karısı Münzir kızı Fatıma'dan hadis de rivayet etmiştir. Oysa Hişam erken yaşta iken bu kızla evlenmiş olduğunu, o günden beri karısı Fatıma'nın, hiçbir erkek yüzü görmediğini aktarmaktadır. Böyle iken İbn İshak, ondan rivayet naklettiğini iddia etmektedir. Hatib-i Bağdadi'nin tespitine göre İbn İshak, gaza (savaş) haberlerini vaktinin şairlerine gönderir ve onlardan bu olayların temasına uygun şiirler yazmalarını istemiş ki o şiirleri, olaylara eklesin. (İbni Hacer, Mizanu'l-İtidal: III/468-471) İbn-i Hişam ünlü 'es-Siretu'n Nebeviyye' adlı eserinde, İbn-i İshak'ın eserinden bazen aynen alsa da bazen de onun 'gerçeklere aykırı rivayetler yazdığını, bu yüzden bazı rivayetleri kendi eserine almadığını' açıklamış ve onu eleştirmiştir. Kısaca İbn-i İshak, eserinden faydalanan kişiler tarafından dahi eleştirilmiş, birçok âlimce de yalancılıkla suçlanmıştır. Yalancılığı ile ün yapmış böyle birinin kitabında bu olayın anlatılmış olması, doğruluğunu mu gösterir yoksa aksine yalan olduğunu mu? Kaldı ki İbn İshak'ın Sire'sinde, şeytan ayetlerinden nasıl bahsedilmektedir onu da ayrıca belirtmemiz gerekmektedir: Ebu Hayyan, Bu rivayet, Muhammed bin İshak'ın siretinde şöyle değerlendirilir. "Bu zındıkların uydurmasından

ibarettir." Beyhaki de "bu kıssa, nakil yönünden sabit değildir, ravileri de yalancılıkla itham edilmiştir." demektedir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 41) Yani kaynak gösterilen eser bile iddiayı yalanlamaktadır!

Dursun, olayın bir bölümünün Buhari'de de yer almış olduğunu söylemiştir. Oysa Buhari'de yer alan, şeytan ayetleri olayı değil, sadece ilk surelerden olan Necm Suresini dinleyen müşriklerin, surenin cazibesine kapılıp Müslümanlarla birlikte secde etmiş olmalarıdır: "İçerisinde secde (ayeti) olup indirilen ilk sure Necm suresidir. Rasulullah (a.s) ve arkasında olan herkes secde etti. Ancak secde etmeyen bir kişi vardı o da yerden bir avuç toprak alıp ona secde etti. Daha sonra onu kafir olduğu halde öldürüldüğünü gördüm." (Buhari, Tefsir, Necm Suresi: LXV/54) Hadis olarak ele alındığında olay, Said ibn Cübeyr yoluyla İbn Abbas'tan, Ebu Ma'ser ve Yezid ibn Ziyad yoluyla da Muhammed ibn Ka'b el-Kurazi'den rivayet edilir. Ama Hz. Peygamber'e kadar giden eksiksiz bir senedi yoktur! Bu rivayeti Kelbi de Ebu Salih yoluyla İbn Abbas'tan rivayet etmiştir. Ama Kelbi itimada şayan görülmez. (Güvenilir değildir.) Yani Buhari'de Efendimizin ağzından çıktığı iddia edilen bu söz yoktur!

Dursun, olayın İbn Hacer Askalani tarafından doğrulandığını iddia ediyor ki, bu da yalandır. İbn Hacer, bu konuda Kirmani'nin şu sözünü nakleder: "Bu secde olayının, Peygamber'in okuması sırasında, şeytanın attığı sözler sebebiyle vuku bulduğu şeklinde söylenen söz, 'ne akıl ne de nakil bakımından doğru değil'dir." (Fethu'l-Bari, VIII/439-614) Tabii ki kim bu eseri bulup da orijinalinden okuyacak!

Dursun çoğu zaman yaptığını yapmış ve ayetleri bağlamından koparıp istediği gibi birbirlerine eklemiş, İslami kaynaklardaki rivayetleri işine geldiği şekilde parça parça alıp birleştirmiş, uydurma rivayetleri sahih/doğru imiş gibi aktarıp okuyucuyu yanıltmaya çalışmıştır. Dursun'dan farklı bir konuda örnek verip sonra konumuza devam edelim: "Nerede bulursanız öldürün!..." Kur'an böyle diyor. (Bakara, ayet: 191)" diyor kitabında Dursun! Halbuki o bir önceki ayeti de verse insanları aldatamayacaktı! "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190) Dursun bunu her zaman yapıyor!

Bu kıssanın sahih bir senetle gelen tek bir rivayeti bile mevcut değildir. İbni Hacer, "Said bin Cübeyr'in rivayeti hariç, bu konudaki rivayetlerin tamamı zayıf ve munkatıdır." derken, tek kalan bu zincirindeki 'Said bin Cübeyr'in İbni Abbas ile görüştüğünden' İbni Hacer emin değildir. İbni Hacer, 'Fima ahseb' (zannımca) diyerek, Cübeyr'in İbni Abbas ile görüştüğünden emin olmadığını ifade eder ki, "İbn Abbas da Ehl-i Kitap'tan çok sayıda bilgi aktaran ve İsrailiyat nakleden sahabe arasında yer almaktadır." (Serap İnce, Taberi'nin Tarihu'l- Ümem ve'l-Müluk adlı eserinde israiliyat, s. 34)

Olayı şu şekilde yorumlayanlar da vardır:

Mekkeli müşrikler putlarının ismi zikredilince, Müslümanlar Allah'a secde ederken onlar da kendi putları için secde etmişlerdir. Mekke'de Müslümanlar Kâbe'de namaz kılmaya başlayınca ve Habeşistan'da Müslümanlara müsamahakâr davrandığı için Necaşi'ye karşı isyanlar başlayınca da, Habeşistan'daki Müslümanlar Mekke'ye geri dönmüşlerdir. (Profesör Sait Şimşek, Günümüz tefsir problemleri, s. 498-544) İbni Saib el-kalbi, 'el-Asnam' adlı eserinde, Kureyşlilerin Kâbe etrafında tavaf ederlerken, 'Lat, Menat, Uzza hakkı için, onlar turnalardır ve şefaatleri umulur' dediklerinde Allah şu ayetleri indirmiştir: "Gördünüz mü Uzza'yı, Lat'ı. Ve ötekini, üçüncüsü olan Menat'ı. Erkek size, dişi Allah'a mı? İşte bu, insafsız bir bölüşürme. Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt

indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerin hoşlandığı şeylere uyuyorlar. Yemin olsun, onlara hidayet Rablerinden gelmiştir.” (Necm, 19-23) Öyle görülüyor ki, zındığın biri bu rivayeti alıp tahrif etmiştir. Kureys’in putları hakkındaki sözlerini Hz. Peygamber söylemiş gibi göstermiştir. (İbrahim Avad, Masdarul-Kur’an, s. 31) Bu iki söz işitilince Müslümanları secdeye iten sebep ne idi? Bilindiği gibi Kur’an’da secde ayetleri vardır ve okunduğunda secde edilmesi gerekir. Halbuki burada secde ayeti de yoktur! Buhari, Müslim, Ebu Davud, Nesai, Müsned’de bu olay gerçek şekliyle anlatılmıştır. Bütün olay Hz. Peygamberin Necm suresini okuması ve sonunda da secde edince o toplantıda hazır bulunanların da secde etmesinden ibarettir. Büyük ihtimal Kureyşliler bu bir anlık dalgınlıkları sonucu yaptıkları secdeden pişmanlık duyup buna bir gerekçe bulmaya çalışmış ve “biz bunu istemiyorduk ama Muhammed mabudlarımızı övdü, bizde bunun üzerine secde ettik.” diye kendilerini kurtarmaya çalışmışlardır. Yakut, ‘Mucemul Büldan’ adlı eserinde ‘Uzza’ kelimesini tarif ederken ek bilgi olarak, ‘Kureyşlilerin Kâbe’yi tavaf ederken ‘Ve’l-lat ve’l-uzz’ dediklerini’ belirtmiştir. Bununla şu ihtimal ortaya çıkmaktadır; Rasulullah’ın ağzından (Putları eleştiren Necm, 19-20. ayetlerdeki) Lat ve Uzza’nın adını duyan bir müşrik bu sözleri yüksek sesle söylemiş ve toplantıda hazır bulunanlar bunları Hz. Peygamberin sözleri sanmıştır. (Avad, s. 81) Yani bir ihtimal, Efendimiz Kur’an’dan ayetler okunurken araya girip yukarıdaki cümleyi söyleyen Mekkeli müşriklerin sözlerinin dışarıdan duyanlarca ayetlerle karıştırılmasından ibarettir.

İbni Kesir, Beyhaki, Kadı Uyad, İbni Huzeyme, Kadı Ebu Bekir İbnü’l-Arabi, İmam Razi, Kurtubi, Bedruddin Ayni, Şevkani ve Alusi ise bu hikayenin ‘tamamen’ uydurma ve asılsız olduğunu belirtirler. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, ünlü İslam düşmanı Leone Caetani bile bu rivayetin gerçekliğini reddetmiştir. (Jozeph Hubby, Manuel d’Histoire des Religion, s. 785) Görüldüğü gibi, bu kadar olumsuz görüş varken ve Dursun tarafından aktarılan kaynaklar da çelişkili ve kendi tarafından tahrif edilmişken, nasıl olur da bu olayı gerçekmiş gibi anlatabilmiştir? Çünkü saha boştur, ana kaynaklara okuyucunun ulaşmasının imkansız olduğunu düşünmektedir ve o bu sahada istediği gibi at koşturmuştur!

Halbuki bu uydurma rivayetin benzerini çok önceden Mekke müşrikleri peygamberimize zaten teklif etmişlerdir: “Sen bizim tanrılarımız olan Lat ve Uzza’ya bir yıl tap, biz de senin İlahına bir yıl tapalım.” Efendimiz ise bu teklifi reddetmişti. (İbni Hişam, Sire, I/388; Taberi, Tarih, II/225-226) ve ardından Kafirun sûresi indirilmiştir: "De ki: Ey kafirler! Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmazsınız."

Zaten Hz. Muhammed, putları yüceltmek gibi küfür ve kendisine nazil olmayan şeyi Allah’a isnat etmek gibi yalan ve iftiralardan korunmuştur: “O Bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı, Elbette biz onu bundan dolayı kuvvetle yakalardık. Sonra da muhakkak O’nun kalb damarlarını keserdik, (boynunu vururduk). O vakit sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.” (Hakka, 44-47. Ayrıca bakınız; Necm, 3-4; İsra, 74-75; Fussilat, 42) “İbni Kesir bu hususta şunlara söylemektedir: Bu hikaye hangi senetle rivayet olmuşsa hepsi mürsel (Sahabe ravi zincirinde yok, tabiin’in sahabeyi atlayarak Efendimize hadis isnad etmiş olduğu) ve munkatı (olayı rivayet edenlerin senetinde kopukluk olan) rivayetlerdir. Ben bu hususta hiçbir muttasıl (rivayet senedi tam) rivayete rastlamadım. Muhammed bin İshak bin Huzeyme, ‘Bu kıssayı zındıklar uydurmuştur’ derken Beyhaki de, ‘Nakil yönünden sabit değil ve raviler cerh edilmiş, eleştirilmiştir’ demektedir. Kadı İyad, ‘Bu hikayenin zayıflığı, Kütübi Sitte müelliflerinin hiç birinden nakledilmemiş olmaları, seneti tam olan bir zincirle aktarılmamış olması ve güvenilir ravilerce nakil olunmamasından dolayı ortadadır.’ demektedir. Buhari’nin hadis kitabında Garanik hikayesi yoktur sadece Müslüman, ins ve cinlerin secde ettiği rivayeti vardır.” (İ. F. Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 36-38, 73) Ayrıca rivayetlerde ihtilaflar da vardır: ‘Leturteca, turteca, turteda’ şeklinde hikaye farklı kelimelerle nakledilir. (Ertuğrul, s. 38) Hikayede bu sözleri söylediği iddia

edilenler de ihtilaflıdır: ‘Peygamber söyledi, şeytan söyledi, orada bulunan müşriklerden biri söyledi.’ gibi. (Mevdudi, II/481) Zaten “Müşriklerin düşmanlığı bu kadarcık bir söze aldanıp içeriğini öğrenmeden hareket etmeyecek kadar büyük bir düşmanlıktı. Onlar nasıl bir kanaat birliğine varıp birlikte secdeye vardılar?” (Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 38) Bu söz nasıl doğru olabilir ki? İfade edilen ayetteki ahenk ve sözün düzeni eklenen cümle ile hiç uyum gösteriyor mu? ‘Onlar yüce kuğulardır ve şefaati umulur.’ sözünden sonra, ‘Demek erkek size, dişi ona öyle mi? O zaman bu, insafsız bir taksim! Putlar sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir.’ (Necm, 21-23) Yine devamındaki ayetlerde zaten tamamı ile putları yermekte, Allah katında bir değerleri olmadığı ifade edilmektedir. O toplantıda bulunan herkes deli mi idi ki, birbiri ile çelişen ve Kur’an’la hem kendi içinde hem bütünlüğü içinde aykırı olan bu cümleleri herkes onaylayıp secde edebilsin?! Necm suresi tamamı ile Mekke müşriklerinin eleştirileri ile doludur. Kureyş’in peygamberi yalanlamalarına ve onu sapıklık ve nefsine uymakla ithamlarına cevap vermektedir. Melekleri dişilikle nitelendirenler alaylı bir üslupla kınanmakta ve müşriklerden yüz çevirme emredilmektedir. En sonunda da azar ve tehdit dolu bir emir ile müşriklere seslenilmektedir: “Haydi Allah’a secde edip ona kulluk edin!” (Necm, 62) Eğer bu olay doğru olsa idi, müşrikler bunu Müslümanlara karşı daha sonra da kullanırlardı. Razi, bu hikayeye uydurma, Beydavi, merdud -reddedilmiş-, İyaz ise, ‘Buna ancak her garip olan şeye aç gözlü olup kitaplarında sahih ve zayıf her şeyi alıntı yapan tarihçi müfessirler düşkünlük gösterdi.’ demektedir. (Ertuğrul, s. 40)

İddiaya göre Hz. Peygamberi uyarmak üzere İsrâ suresinin ilgili ayetleri inmiştir. Halbuki İsrâ suresi miraçtan sonra inmiştir. Miraç nübüvvetin 11. veya 12. gecesi meydana gelmiştir. Yani -Haşa- Allah yalanlamayı 5 veya 6 yıl sonra mı yapmıştır? Teselli için indiği söylenen Hacc 52. ayet ise, hicretten bir yıl sonra bütün sure ile birlikte inmiştir. Yani yalanlama da uyarıdan 2 veya 2,5 sene sonra mı gelmiştir?! Bu kabul edilebilir mi? (Mevdudi, II/483)

256

Bizzat Necm suresinde, sözde iki cümleinin olduğu iddia edilen sözlerden sadece 5 ayet sonra meleklerin şefaati bahsedilir ama bir şartla, ‘Allah izin verirse!’ (Necm, 36) Hem 3 put olacak hem de Allah’tan izinsiz olarak şefaati edebilecekler. Aynı surenin 5 ayet öncesinde tüm bunların geçebilmesi mümkün müdür? (İbrahim Avad, Masdarul-Kur’an, s. 28) Daha önce defalarca bizzat amcası Ebu Talip dâhil, putlara karşı tavrını yumuşatmasını istediklerinde peygamberimizin verdiği cevap (Mal, makam ve kadın tekliflerini reddettiği) malumdur. (İbni Hişam, I/266) Üç yıl ambargo ve kuşatmaya katlandıktan sonra mı bu çirkin geri dönüş yapılacaktır? Hem de Ömer ve Hamza gibi iki güçlü kahraman ve civar kabilelerden İslam’a girişler başladıktan sonra? Hem de Utbe bin Rebi’a adeta altın bir tepsi içinde kendisine servet ve reislik sunmuş, o ise bunu reddetmiş iken! (İbni Hişam, I/293-294; İbrahim Avad, s. 28-30) Hz. Muhammed hiçbir zaman tevhid konusunda tavizkar davranmamıştır. Sakif kabilesinin putlara bir ay olsun müsaade edip ondan sonra dilediğini yapacaklarına ilişkin müracaatlarını bile kabul etmemiştir. (İbni Hişam, II/540)

İlk Müslümanlardan olan Hz. Ali’ye peygamberimiz İslam’a giriş şartı olarak, "Lat ve Uzza'yı inkar edeceksin" (İbni Hişam, Sire, I/331; Taberi, Tarih, III/71) demişken! Eğer böyle bir şey yaşansa idi, Hz. Ali demez mi idi: "İlk şartın bu idi, o kadar zorlukla karşılaştık, zulme uğradık, şimdi ne değişti?" Onun gibi yıllarca işkence gören ilk Müslümanlar da benzer itirazlarda bulunmazlar mı idi? Ama hiç bir tarihi belgede böyle bir itirazdan bahsedilmemektedir.

Sonuç

Necm suresi 19-28. ayetler şirki reddetmektedir. “Şirke hakaret üstüne hakaret yağdırırken, araya öven bir cümle ne ifade eder ki? “ (M. H. Heykel, s. 69; Fi Zılali’l-Kur’an, XXVII/73) Garanik olayını Beyhaki (Razi, Mefatihul Gayb, VI/245), Kadı İyad (Eş-şifa, II/111), Essuheyli (er-Ravdul-unuf, I/229), Beydavi,

Neysaburi, Ebu's-Suud, Maturidi, İbni Kesir, Nevevi, Bedruiddin Ayni, Hazin, Hatip Şirbini, Alusi, Ebu Bekr İbnul Arabi, Ebu Hayan (Tefsiru İbni Kesir, Razi, Hatip Şirbini, Ebus-Suud, Alusi tefsirlerinin Hac 52. ayet tefsirleri) reddetmişlerdir. Ahmet Hamdi Aksekili de bu rivayetin 15 farklı şekilde rivayet edildiğini ve 11 çeşit anlatım tarzının olduğunu naklederek bu rivayetin uydurma olduğunu belirtmiştir. (Aksekili, Hatemu'l-Enbiya'ya İftiranın Reddiyesi, s. 22) Hikayeye göre Garanik olayından sonra peygamberimizi uyaran İsrâ 73-75. ayetler inmiştir. Halbuki bu sure olayın olduğu iddia edilen zamandan 5-6 sene ve Mirâç hadisesinden sonra inmiştir. Efendimizi bu olayla ilgili teselli etmek üzere indiği söylenen Hac 52. ayet ise, Hicri I. yılda inmiştir. Olayın üzerinden 9 yıl geçtikten sonra yani! Sadece bu iki sure ile ilgili rivayetler bile Garanik olayının ne kadar mantıksız bir iddia olduğunu göstermeye yeterlidir. Zaten İbni Aşur da bu iddiayı "İbnu'z-Ziba'ra gibi cahil alaycıların uydurduğunu" ifade eder. (Tefsirur Tahrir, XVII/305)

Garanik olayının, Mekkeli müşriklerce üretilen bir haber olduğu konusunda neredeyse ittifak sağlanmıştır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 42)

Yusuf Ziya Yörükân da Garanik rivayetinin bizzat hadis tenkitçileri tarafında reddedildiğine, Müşriklerce peygamberimize teklif edilen birçok vaadleri reddetmiş iken, kendiliğinden peygamberimizin böyle bir sözü ifade etmiş olmasının imkansız olduğuna, zaten bizzat Necm suresinin öncesi ve sonrasında bu olaya müsait olmadığına işaret eder. (Y. Z. Yörükân'ın siyer metodolojisine katkıları, Tebliğ, Darulfünun İlahiyat sempozyumu, s. 435-441)

L. Caetani gibi ünlü bir İslam düşmanı oryantalist bile bu hikayenin uydurma olduğunu kabul eder: "Garanik ayetleri gerçek olamaz. Olayın daha sonra kurgulandığını anlayabiliyoruz." (Caetani, Annali dell'Islam, I/278; İslam tarihi, II/264-265)

Kısaca olay bir iftiradan ibarettir ve kökeninde de İslam' karşı duyulan öfke, kin, düşmanlık ve çekememezlik bulunmaktadır!

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

İslam savaş hukuku -Savaş esnasında bile hukuk!-

Cihad

‘Çaba ve gayret sarf etmek’ anlamlarına gelen ‘cihad’, İslam inancına göre ‘nefs, şeytan ve düşman zulmüne karşı Allah yolunda mücadele etmek’ anlamlarına gelir. Cihad kavramının kök fiili olan cehd, ‘her türlü çabayı sarf etmek ve gayreti göstermek’ (Ezheri, Tehzibu’l-Luğa, I/458), insanın iyi şeylere nail olması veya kötülükleri uzaklaştırmak için var gücüyle bütün gücünü sarf etmesi (İbn Manzur, Lisānū’l-Arab, III/133-134), Allah tarafından kullarına verilmiş olan bedeni, mali ve zihni kuvvetleri Allah yolunda kullanmak (Kasani, El Bedaiu’s Senai fi Tertibi’s-Şerai, VII/97) ve o yolda feda etmek, inanan kimselerin maddi-manevi bütün varlığını Allah yolunda ortaya koyarak görünen düşmana karşı, şeytana karşı ve nefse karşı yapılan mal, can, dil ve kalp ile yapılan her türlü mücadele (İbn Kayyum, Zadu’l-Me’ad, III/9-11), “can, mal, namus, akıl ve dinin korunması için’ yapılan mücadele.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 30) anlamlarına gelir. “cihat kelimesi kök itibarıyla “ceht” kelimesine dayanır. Cihat bir amaç ve gaye uğruna her türlü gayret ve fedakarlığı yapmak demektir. Bu gayret ve fedakarlığı yapan kişiye “Cahit”; cihadı hayatının tarzı ve bir buudu haline getiren kişiye de “mücahit” denir. Allah yolunda cihat ise kişinin Kur’an’ın hakikatlerini yeryüzüne yayıp, bütün akılları ve kalpleri fethederek, insanların İslam’ın nuruyla nurlanmalarına vesile olmak için canıyla ve malıyla mücadele edip, elinden gelen bütün fedakârlığı ve gayreti göstermesidir. Ancak bu gayrette ikna vardır, zorlama ve icbar yoktur. Kalpleri ihya vardır, bunaltmak ve karartmak yoktur.” (Dr. İlyas Bozkurt, Mukaddime, s. 268-269) Çünkü Kur’an-ı Kerim, “Dinde zorlama yoktur. Doğru ile yanlış; hak ile batıl birbirinden kesin çizgilerle ayrılmıştır.” (Bakara, 256) ve Efendimiz, “Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; müjdeleyin nefret ettirmeyin” (Müslim, 1732) buyurmuşlardır. Hristiyanlıktan İslam’a geçen İngiliz yazar Pickthall’ın her yönü ile çok iyi kavradığı cihad tanımı ile konumuza başlayalım. Pickthall’a göre “cihad, daha iyiye ulaşma gayreti ve şeytanın gücüne karşı savaştır.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 106) ve “İslam’ın savaşları tamamen nefsi müdafaa olarak başlamış ve insanlık çerçevesinde yapılmıştır. Öyle ki o zaman düşmanın haklarının da dikkate alınması, daha önce yeryüzünde asla bilinen bir şey değildir.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s. 212)

‘Kıtal’ sözcüğü ise Kur’an-ı Kerim’de "savaş" anlamında kullanılmıştır. Dolayısıyla cihad, kıtal anlamını da içine alan kapsamlı bir kavramdır. “Allah yolunda her kıtal bir cihattır ama her cihat bir kıtal değildir.” (Akın Karadeniz, Kur’an’da Cihad-Kıtal Farkı ve IŞİD Terör Örgütü, Tesam Akademi Dergisi, Yıl 2016, Cilt: 3 Sayı: 1, s. 158) Bu yazımızda cihad kelimesinin ‘kıtal’ anlamı üzerinde duracağız.

“Bundan birkaç sene önce Twente Üniversitesinde bir konferansa katıldım. 600 kişiyi bulan dinleyiciler arasından birisi, Kur’an’ın şiddet içerdiğini ve insanları şiddete teşvik ettiğini iddia etti ve bana Kur’an’dan bir ayet okudu. Meali şöyleydi: ‘Küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler.’ Ben ise ayetin baş tarafını okumasını söyledim Okumak istemedi. Ben tamamladım. ‘Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar ve dininize saldırırlarsa!’ (Tevbe, 12) Bildiğiniz gibi, her devletin savaş hukuku kuralları ayrıdır ve barış hukuku kuralları ayrıdır. İslam Hukukunun birinci kaynağı Kur’an-ı Kerim’dir. Kur’an-ı Kerim’de hem barış dönemine ve hem de savaş dönemine ait ayetler vardır. İşte İslamofobik ve aşırı sağcı Hollandalı siyasetçi Wilders ve benzerleri, Kur’an’ın savaş dönemine ait bazı ayetlerini alarak sanki genelmiş gibi göstermektedir. Savaş ayetlerini okur da barış zamanına uygularsanız, o zaman hata yapmış olursunuz. Mesela Washington Times’ın yazarlarından Cal Thomas tıpkı Wilders gibi davranmış ve bu ayetin sadece ‘Onları yakaladığınız yerde öldürün’ bölümünü alarak İslam’ı

ve Kur'an'ı suçlamıştır. Eğer siz ayetlerin niçin nazil olduğunu veya hangi münasebetle Peygambere indirildiğini bilmezseniz, manayı anlayamazsınız.” (Prof. Ahmet Akgündüz, Yeni şafak, 06.04.2008)

“Kur'an kıtale (Allah yolunda silahla savaş) iki durumda izin vermektedir. Birincisi, düşmanın saldırısı karşısında müdafaa niyetiyle yapılan kıtaldır. İkincisi ise mazlumun müdafaası amacıyla yapılan kıtaldır.” (Bozkurt, Mukaddime, s. 269-270) “Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez” (Bakara, 190); “Size ne oluyor da Allah yolunda ve “Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!” diye yalvarıp yakaran zayıf, çaresiz ve ezilen erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz” (Nisa, 75)

İngiliz yazar, yorumcu ve dinler tarihçisi Karen Armstrong'un ifadesi ile, "Kur'an'da savaş, karşı çıkılması gereken bir şeydir; tek adil savaş, savunma savaşıdır. Bazen değerleri savunmak için insanlar savaşmak zorunlu olur." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 241) Savaş kaçınılmaz olduğunda bile, Fransız yazar Emile Dermenghem'in ifadesi ile, "İslam, insana savaşırken dahi bir merhamet duygusu, bir adalet duygusu vermektedir." (Temoignage de l'Islam, Les Cahiers du Sus, 1947) Yabancı yazarların kavradığı bu gerçeği içimizdeki yabancılar olan İslam karşıtlarının da bir gün anlayacağı ümidi ile konumuza devam edelim.

"Adalet, özgürlük ve düzenin korunması olarak meşru savaş; bir cihattır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 212) Unutulmamalıdır ki "Barış, 'dinamik bir şeydir.' (R.G.Collingwood, The New Leviathan, s. 334) ve şuurlu, uyanık olmayı, hep farkında olma halini gerektirir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s.195) İslam hukukunda aşırı yorumcu olduğu iddia edilen İbni Teymiyye bile, 'insanların İslam'a döndürmek için savaş başlatılmasını veya Müslüman olmamaları durumunda öldürülmeleri gibi bir durumun İslam'a aykırı olduğunu' açıkça ifade etmiştir. (İbni Teymiyye, Kaide fi Kitāh'l-Küffar, s. 59) Onun en meşhur öğrencisi İbni Kayyim el Cevziyye, 'İslam, öldürmeye savaş sebebiyle izin vermiştir. İnançsızlık, küfür sebebiyle değil.' demektedir. (Cevziyye, Ahkamu ehli'z-Zimme, I/17) "Haçlı Seferleri sırasında, ünlü Hanbeli alimi İbni kayyim el Cevziyye, adalet ilkesinin gözetilmesini hatırlatır. Müslüman olmayanlara karşı savaşın ancak, karşı tarafın saldırısı durumunda meşru olacağını söyler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 76)

Ganimet iddiası

“Hemen hemen her oryantalist, askeri faaliyetleri 'ganimet' merkezli olarak değerlendirmekte ve İslam'ın kılıç ile yayıldığını iddia etmektedirler.” (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 292) Halbuki “Arapların İslam'ı kabul etmeleri genel ve samimi bir hareket idi. Arapların din bilinçleri artık uyanmış, şahadet her Müslüman'ın 'biricik samimi hedefi' olmuştu. Güç kazanmak, düşmandan ganimet elde etmek, şan kazanmak, hatta ahrette cenneti kazanmak ancak bu hedefi kuvvetlendiriyordu.” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özürlü Diliyorum, s. 31) “Akabe'de peygamber, “Bana destek vererek bütün saldırılardan koruyacağınıza ve savunacağınıza dair biat ediniz.” demiştir. Abbas bin Ubade Hazreclilere “bütün dünyaya karşı açtığı savaşları izleyeceğiniz anlamına gelmektedir.” diye hatırlatıyordu. Hazrecliler dediler ki: buna karşı mükafatımız ne olacak? Hz. Peygamber: ‘Cennet’ dedi. Bu insanlar samimi olmasalardı bu sayılan fedakarlıkları dünyevi olmayan bir karşılık için yüklenirler miydi? Müslümanların komutanının İran komutanına: “Sana, sizin hayatı sevdiğiniz kadar ölümü seven bir orduyla geleceğim.” demektiydi. Bi'ri maune olayında, şehit edilen Haram b. Milhan'ın “Kâbe'nin Rabbine yemin ederim ki ben kazandım” diye haykırmasını, samimi inançtan başka ne ile açıklayabiliriz?” (Altay Cem Meriç, Peygamberliğin İspatı, Haber Delili, s. 99) "Thomas Walker Arnold: İmparator Heraklius, topraklarına giren İslam ordularını geri püskürtmek için bir ordu toplamıştı. Arap Kumandan Ebu Ubeyde, daha önce savaşın olacağı

bölge halkından topladığı bütün cizyenin iadesini emretmişti. “Aramızda anlaşmaya göre, sizleri korumamız gerekiyor. Fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor. Geri veriyoruz. Eğer galip gelirsek anlaşmamızın şartları gereği, kendimizi sizi korumaya mecbur sayacağız. Şayet Muzaffer bir şekilde geri dönersek bunu geri alacağız, muktedir olamazsak verginiz burada, onu alın.” Halbuki kendilerine saldıran büyük bir ordudan haberdar olmuş İslam ordusunun, elbette paraya ihtiyacı olacaktı... ‘İslam fetihlerinin kökenlerini, iktisadi olgularda ya da ganimet hırsında aramak gerçeğe aykırı bir iddiadır.’ Fethedilen pek çok bölgede halka, Müslüman olsun diye kendilerine para verilmiştir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 339-341)

"Mekke'nin fethedildiği zaman, yıllarca kendisine ve müminlere her türlü işkenceyi yapanlar ele geçirilmişti. Sa'd b. Ubade gibi bazı komutanlar, müşriklerin yıllarca yaptığı işkence karşısında ellerine intikam alma fırsatını geldiğini ifade etmek için “bugün savaş günüdür.” demişti. Bu söz karşısında Efendimiz: “Hayır! Bugün ‘merhamet ve bağışlanma’ günüdür.” diyerek onu uyarmış ve yerine Kays b. Sa'd'ı komutan olarak tayin etmişti. (İbn-i Seyyidinnas, II/232; Buhari, Meğazi, 48; Prof. C. Karadağ, kafama Takılanlar 3, s. 26)

“Halife Ömer bin Abdülaziz de bir defasında dünyevi şeylere meyleden bir valisine: "Yazıklar olsun sana! Hz. Muhammed, servet yığmak için değil, hidayet önderi olarak gönderilmiştir." demiştir. İslam hükümetinin temel meselesi ahlak eğitimidir. Bu hükümet siyasi ve iktisadi meselelere dini açıdan bakmakta ve ahlaki maddi menfaatlara tercih etmektedir.” (Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 273)

İskoç tarihçi William Montgomery Watt, İslami mücadelede maddi imkanların temel güdüleyici sebep olduğu tezini, ‘aşırı materyalist bir iddia’ olarak nitelendirir ve reddeder. (Watt, Muhammad at Medina, s. 220)

Oryantalistler ve cihad

Hz. Muhammed için 'hakaret dolu' sözler (İntikamcı, tiran, sahtekâr; Müslümanlar için, ganimet avcısı, katil, fanatik, barbar gibi) sarf eden oryantalistlerin bu üsluplarında, aslında yaşadıkları dönemdeki misyonerlik faaliyetleri ile irtibatlı olmalarının büyük önemi vardır. Muir'in deyiimi ile 'Hristiyanlığın en büyük düşmanı' olarak İslam'ı görmeleri, üsluplarında Dimeşki'den beri aynı çizgiyi devam ettirmelerine neden olmuştur. Oryantalistler bazen tek bir olayı genelleştirip sonuç çıkarmaya çalışırken bazen de sonuçtan hareketle sebep belirlemeye çalışmaları nedeni ile 'keyfi bir tutum' içinde bulunmuşlardır. (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 293)

Nahve gazvesi olayını değerlendirirken sonuçtan hareketle amacı belirlemişlerdir. Halbuki İ. Hişam, Vakidi, İ. Sad ve Taberi, komutana verdiği mektupta, 'Müşrik kervanlarını gözetleme ve haber getirme' görevinden bahsedilmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 294)

Goldziher dışındaki oryantalistler Hz. Muhammed'i 'milli bir lider', yerel bir komutana indirgemek isterler. Goldziher ise, Hz. Muhammed'in kendisini evrensel bir misyona sahip biri olarak gördüğünü ifade eder. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 295)

Mekke'deki Muhammed ile Medine'deki Muhammed'i farklılaştırma gayreti de diğer bir oryantalist amaçtır. 'Medine döneminde askeri ve siyasi bir lider' ön plana çıkarken ahlak geriledi iddiasındadırlar. Watt ise, Medine döneminde de risalet görevini 'unutmadan hareket ettiğini' belirtirken (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 296)

Bosworth Smith de benzer bir görüşü dile getirir: 'Muhammed'in Medine'de hızlı bir ahlaki çöküntüye geçtiği iddiası yaygın bir yanlış anlamadır. Eğer Mekke'nin fethine dek hep maskeli dolaşa idi, Mekke'ye girdiği an ihtiras ve şehvetperestliğini tatmin edecek, intikam hırsını dindirecek bir zamandı. Peki, bütün bunlardan bir eser var mı? Muhammed'in Mekke'ye girişi ile Marius veya Sulla'nın Roma'ya girişlerini yan yana getir ve oku! Güç kullanımını kıyasla! İşte o zaman biz Arabistan peygamberinin büyüklüğünü ve hoşgörüsünü daha iyi takdir mevkiinde olacağız. Ne yasak listeleri, ne yağma ve ne de ölçsüz bir intikam vardı.' (Smith, Muhammed and Muhammedanism, s.121)

Oryantalistler vahiy ile Hz. Muhammed ilişkisinde Muhammed'in vahiylere insanî kaynaklı olduğunu, bu kaynaklarında ittifak etmeseler de (Yahudi, Hristiyan kutsal metinleri, Arap geleneği, Hanifler vb.) vahiy almadığı konusunda ittifak etmişlerdir. Sadece Watt, Hz. Muhammed'in de Kitabı Mukaddes peygamberleri gibi vahiy aldığına kesin

olarak inandığını söylese de, bazı ayetlerin açıklamalarında ayetlerin Hz. Muhammed'in bilincinin birer mahsulü olarak gördüğünün intibahını da vermektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir s. 297) Hz. İsa'nın hiç savaşmadığını iddia eden oryantalistler, karşılaştırılan iki öznenin özelliklerindeki farklılıkları göz ardı etmektedirler. Biri "Tanrının oğlu" dolayısı ile ilah iken, diğeri kelimenin tam anlamı ile "insan"dır. Ayrıca Kitabı Mukaddes'teki peygamberler de savaşçıdır! Hz. Musa, Yeşua, Süleyman, Davud. (Sayılar, 31,1-19; Tesniye, 15-16;3-6; Yeşua, 8:24-28) Tevrat vahiy mahsulü olduğuna göre bunu nasıl izah edeceklerdir? Bu durum onlar için tam bir tezattır. Haçlı savaşları papanın onayı ve desteği ile olmamış mıdır? Daha 13. yüzyılda bile Ramon Lull, misyonerlik için bile kılıcın desteğine gerek duyarken, Saksonların, Güney Amerikalıların, Endülüs Müslümanlarının ve Filipinlerin Hristiyanlaştırılmasının askeri destekle olması bir tesadüf müdür? (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 299) 'İslam barış dinidir', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı' adlı yazılarımız oryantalist iddiaları cevaplanmaktadır. Zaten Hz İsa toplam 3 yıl peygamberlik yapmışken Hz Muhammed sadece Mekke'de 12-13 yıl hiç savaşmamış, Medine'de ise savunma savaşları yapmıştır.

Hz. Muhammed kendisini hiç bir zaman sadece bir vaiz olarak tanıtmamıştır. O (sav) hem devlet yönetmiş, hem imamlık yapmış hem de peygamberlik görevini yürütmüştür. Hayatın bir gerçeği olarak savaşlarda da komutanlık yapmıştır. Burada asıl üzerinden durulması gereken Hz. Muhammed'in savaşları yönetmesinin doğru olup olmaması değil, nasıl ve hangi ölçülerle bu savaşları yaptığı, meşru ve adil olup olmadığıdır. Öncelikle, Hz. Muhammed savaşın temenni edilmemesi gerektiğini belirtmiştir. (Buhari, cihad, 112,156; Müslim, cihad, 10-20) Ama bir taraf haksız yere savaş başlattığında ise, ona karşı çıkmak ahlaki bir gerekliliktir. Mekke'de yaşanan baskı, zulüm, işkenceler neticesi yurtlarını terk etmek zorunda kalan Müslümanlar Medine'ye yerleşmişlerdi. Ama mektup ve askeri müfrezeler gönderilerek müşrikler baskılara devam etmişlerdir. Oryantalistler hep Medine'ye odaklandıkları için, Müslümanların içinde bulundukları mağduriyet, baskı, sürgün, fiziksel ve psikolojik eziyetler 'bilerek veya bilmeyerek' hep göz ardı edilmiş, bu nedenle de asıl amaca hizmet edecek daha önemsiz konular (ganimet, muhalif kişilere saldırı yapılması) asıl amaç gibi gösterilmiş ve sunulmuştur. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 300)

Yahudilerle yapılan cihad

İslam meşru müdafaa savaşlarını savunur. Hz. Muhammed'in savaştığı Kureyş dışındaki Hevazin, Sakif, Mustalikoğulları gibi kabileler, Efendimiz kendileri ile anlaşma yaptığı halde Kureyş ile yakın ilişki içinde idiler ve sık sık Medine'ye baskın düzenlemeyi planlamışlar (Vakidi, I/194, 196, 7,341; İbni sad, II/134-35), Müslüman kervanlarına saldırmışlar (İbni sad, II/88-90), İslam'ı anlatmak için yola çıkanları katletmiş (İbni Hişam, III/196,183; İbni sad, II/123) ve Medine yakınlarına baskın düzenleyerek hırsızlık yapmışlardı. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 301) Özetle bu Yahudiler, Medine sözleşmesine rağmen İslam aleyhine yoğun propagandaya girişmişler, münafık ve Mekkeli müşrikleri kışkırtmışlar, yaptıkları anlaşmaları ihlal etmişler, ilişkileri gerilimli hale sokmuşlardı. Hendek savaşı sırasında Mekkelilerle anlaşma görüşmeleri yapan Mustalik oğullarına, aralarındaki anlaşmayı hatırlatmak üzere Efendimiz elçiler gönderir. Elçiler, Hz. Muhammed hakkında çok ağır ifadelerle geri gönderilir. (Vakidi, II/49; İbni sad, II/77) Halbuki daha önce Hz. Muhammed, Yahudi olan diğer iki gruptan Nadiroğulları ve Kaynukaoğulları kendilerini üstün görürlerken Mustakiloğullarını onlarla eşit statüde tutmuştu. (M. Hamidullah, Hz. peygamber'in savaşları, I/634) Müslümanların ölüm kalım savaşı verdikleri Hendek savaşı sırasında yaptıkları gizli anlaşmalar onların sonlarını hazırlamış, kendi seçtikleri Evs'li Sad'ın verdiği hüküm karşısında da sessiz kalmışlardı. Hakem olan Sad'ı kendileri seçmişler, ihanetleri hakkındaki hüküm de Tevrat, Tesniye, 20;10-14'e uygun olarak verilmişti. Watt'ın da altını çizdiği (Watt, Muhammad at Medina, s. 322) gibi bu karardan sonra Hz. Muhammed'in ayıplanmaması da, üzerinde durulması gereken önemli bir husustur. "Hz. Muhammed, oryantalistlerin iddia ettiği gibi fırsatçı olsa idi,

bir yıl sonra ele geçirdiği Hayber'deki Yahudilere de aynı muameleyi uygular, tüm Yahudi tehditlerinden ebediyen kurtulmuş olurdu. Hz. Muhammed'in tek amacı İslam'ı yaymaktır ve O, dinin barış yoluyla yayılmasını öncelemiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 305) “Hz. Muhammed müşrik çocuklarının öldürülmelerini yasaklamış, 'Bunlar müşriklerin çocuklarıdır.' diyen sahabeyi, 'aralarınızdaki en seçkin Müslümanların da babaları müşrik değiller miydi? Dikkat edin, çocukları öldürmeyin, bütün çocuklar İslam fitratı üzere doğarlar.' diyerek uyarmıştı. (Vakıdi, III/905) O, Savaş esirlerine iyi muamele edilmesini emretmiş, işkenceyi, tecavüzü yasaklamıştı. (A. Özel, Esir, DİA, XI/385) Hz. Muhammed savaş esiri yetişkin erkekleri köleleştirmezdi. Yaklaşık on esir dışında hiç bir esiri de öldürmemiştir. Onlarda ya daha önce Müslüman öldürmüşler, ya işkence yapmışlar, ya anlaşmalara sadık kalmamışlardı. (Mesela Ebu Azze adlı müşrik Bedir'de esir düşmüş, çocuğunu mazeret gösterince affedilmiş ama Mekke'ye dönünce 'Muhammed'i kandırdım' demiş ve Uhud savaşında yeniden esir düşüp yine af dileyince Hz. Peygamber, 'Mekke'ye dönüp ellerini ovuşturarak Muhammed'e ikinci kere de hile yaptığımı anlatmana fırsat vermeyeceğim.' denilerek cezalandırılmıştır.) Hz. Peygamber döneminde esir alınan kadın ve çocukların, çok azı hariç, serbest bırakıldığı gözlemlenmektedir. Nitekim en çok esir alınan Mustalikoğulları ve Huneyn gazvesinden sonra tüm esirler serbest bırakılmışlardır. Sadece Kureyzaogulları istisnadır ki, onda da İslam, kölelerin serbest kalmaları için ortamı uygun hale getirmiştir. Devlet hazinesinden bir pay bile bu iş için ayrılmıştır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 307) Bu konu, ‘kölelik’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

Özetle, “Hz. Muhammed savaşı en son çare olarak ele almıştır. Ancak zorunlu kalınca bir devlet başkanı olarak savaştan kaçınmamıştır. Anlaşmalı olduğu hiç bir kabileyi hayal kırıklığına uğratmamış, ilk bozan asla kendisi olmamıştır. Mekkeliler, Hudeybiye anlaşmasını bozana dek de Mekke'yi fethetmek için harekete geçmemiştir. Fetih sonrasında ise, bir kaç savaş suçlusu dışındakilerin tamamı serbest bırakılmıştır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 308) “Müslümanlar bir ülkeyi fethedince zorla İslamlaştırma faaliyetine asla geçmemişlerdir. Yüzlerce yıl geçse de birçok Müslüman olmayan cemaat İslam topraklarında rahatlıkla yaşayabilmişlerdir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 310) “Cennet yolunu zorla kapamak isteyenlerle de savaşmak gerekir. Eğer birtakım insanların hak ve hakikate ermesine bir başka grup engel oluyorsa bunlarla savaş etmek de cihattır. Bunda başarı sağlandıktan sonra kişi inancında serbest bırakılır. Dilerse İslam'ı kabul eder, dilerse kendi dininde yaşamaya devam eder. İkinci yolu tercih ederse cizye verir. Bu vergi, savaşlara katılmamanın ve İslam ülkesinde her türlü can ve mal güvenliği içinde yaşamamanın bedelidir. Bu konuda İslam hukuka o kadar riayet eder ki, Müslüman bile olsa "Askerlik yapmayan bazı Müslüman gruplardan, zekat yerine cizye tahsil edildiği olmuştur.” (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s.92 -93)

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

İslam dini, savaşı bile belli kurallara bağlamış, savaş esnasında bu kuralları çiğnemeye izin vermemiştir. Bırakın savaş esnasında olmasını, normal zamanlarda hedefe ulaşmak için her şeyi mubah gören materyalist zihniyet sahibi makyavelistlerin bu disiplini anlamaları beklenemez. Ama biz Müslüman'ız ve dinimizin kuralları çerçevesinde hareket etmekle sorumluyuz. Bizi biz yapan değerler ve uymamız gereken kurallar vardır ve bizi ‘zalim, sömürgeci, vahşi’lerden ayıran da bu özelliklerdir.

Kur'an'daki bir ayeti açıklarken o konudaki tüm ayet ve hadisler bir araya değerlendirilmeli, ayetlerin iniş sebebi -sebebi nüzul- iyi bilinmelidir ki, usulsüzlük, önyargı veya hata ile yanlış sonuçlara ulaşılmasın. Ayetlerdeki ifadeleri metnin ana akışından koparılarak farklı anlamlara çekmeye çalışmak ve ayetleri Kur'an'ın genel mantığından ayırarak değerlendirmek sadece hata arama gayretinin göstergesi olur.

Misyoner veya ateist zihniyet, özellikle savaş esnasında uyulması gereken ayetleri barış zamanlarında gündeme getirip, İslam'ı savaş dini gibi göstermeye çalışırlar. Halbuki İslam barış dinidir. İslam'ın ruhu, özgürlük, barış ve hoşgörüdür. Bu konuda 'İslam barış dinidir' ve 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

"Savaş, insanlık tarihinin en önemli toplumsal olayıdır." (Prof. Dr. Ali Engin Oba, Savaş ve barışa siyasal felsefe açısından bakmak, Yeni dünya ekonomi ve güvenlik mimarisi, s. 27) İslam bu olayı kurallara bağlamış, sınırlar çizmiştir. Atom bombası, napalm bombası, zehirli gaz gibi savaş araçlarının Müslümanlarca kullanılması yasaktır. Ama İslam'ı eleştiren zihniyet sahibi tüm ateist, Hristiyan ve Yahudiler bu araçları tarihte ve özellikle son yüzyıl içinde defalarca kullanmış, kullanmaya devam etmekte, katliamlar yapmakta ve görülen o ki devam da edeceklerdir. İşte burada İslam savaş hukukunun önemi bir kez daha anlaşılmaktadır!

"İkinci Dünya Savaşı'nın Pasifik muharebelerinde ABD 6 Ağustos 1945'de Japonya'nın Hiroşima kentine, 9 Ağustos'ta ise Nagazaki'ye atom bombası atar. 255 bin kişinin yaşadığı Hiroşima'ya atom bombası atan ABD, "dünyada ilk kez atom bombası kullanan ülke" olarak tarihteki yerini aldı. ABD'nin, Hiroşima'dan 3 gün sonra Nagazaki'ye de "şişman adam" (fat man) adlı bombayı atması sonucu 195 bin nüfuslu Nagazaki'nin yarısı yok olur. Kentte ilk olarak 39 bin olan ölü sayısı, yılsonuna kadar 75 bine yükselir." (TRT Haber, 08.08.2023) Napalm bombası ise, aşırı derecede sıcaklık üreten bir bomba türüdür ve ilk olarak 1944'de Pasifik Tinian Savaşı'nda ABD tarafından kullanılmıştır. Ve 70 yıl sonra; "İsrail, Gazze'de sivil halkın üzerine yasak olan misket ve beyaz fosforlu bomba yağdırır." (Takvim, 12 Ekim 2023) İsrail 7 Ekim'den bu yana Lübnan'ın güney sınırında, Hizbullah hedeflerine karşı beyaz fosfor kullandığını kabul ediyor. (BBC, 19 Nisan 2024)

İslam'a göre barış esas, savaş geçicidir. Savaşı başlatan taraf asla Müslümanlar olmaz ama savaş başlarsa, o zaman cihad hükümleri devreye girer ve "Ey insanlar! Düşmanla karşılaşp savaşmayı arzu etmeyin, Allah'tan afiyet (ruh ve beden sağlığı, huzur) isteyin. Düşmanla karşılaşınca da sabır ve sebat gösterin ve bilin ki cennet kılıçların gölgesi altındadır." (Müslim, el-Cihad, 5) hadisi gereği savaşı istemese de başlatanlar olursa, Müslümanlar üzerine düşen görevi yerine getirmekten çekinmezler. Serahsi'nin 'el-Mebhut' adlı ünlü eserinde "İslam hukukçularının çoğuna göre savaşın illeti (meydana gelmesine sebep olan husus) karşı tarafın dinimize ve ülkemize saldırıda bulunmasıdır." (Mebhut, X/5) demektedir. "Hz. Muhammed, Müslümanların karşı karşıya kaldığı sıkıntılar sebebiyle ya da İslam'a yönelik imha edici tavırlardan dolayı zaman zaman savaşlara girmek zorunda kalmıştır. Hz. Peygamberin giriştiği savaşlarda mutlaka savaş hukukunun, savaş ahlakının ve savaş stratejisinin önemsendiğini, bunlar çerçevesinde adımlar atıldığını da unutmamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Sıyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 214)

İslam savaş hukuku gereği, "Kadınların, çocukların, yaşlıların ve din görevlilerinin öldürülmesini; mal, mülk, ürün vs. imha edilmesini yasaklamış" (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 47) "ve kadınlar, çocuklar, yaşlılar, savaşa katılmayan şahısların hakları koruma altına alınmıştır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 213) "Hz. Muhammed'in şahsında, ahlak yüksekliği ile cesaretin ve yiğitliğin birleşmesi, kazandığı başarılarla yardım etmiştir. Savaşlarda kadın, çocuk, yaşlılara dokunmayı, direnmeyen halkın evlerine saldırmayı yasaklıyordu. Muhammed, İslam'a saldıranları bastırmış ama günahsız kadın, kız ve çocukları korumuştur. İspanyollar Peru ve Meksika'da hiç merhamet göstermemişlerdir. Aynı İspanyollar 12 milyon Hintliyi yok ederken hareketlerinin Kitabı Mukaddes'e uygun olduğuna inanıyorlardı. Las Csasa diyor ki: Sen Dominik ve Jamaika adalarında köpeklerce parçalanmak üzere diri diri çocukların atıldığını gördüm." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 29, 95) İslam hukukçularına göre savaşların meşru yani hukuka uygun olması şu şartlara bağlıdır:

“Savaş, savunma savaşı olursa, barış antlaşmasının düşman tarafından bozulması nedeniyle, haksızlığa uğrayan Müslümanlara yardım etmek amacıyla, İslam'ın insanlara tanıtılmasına ve din vicdan özgürlüğünü sağlanmasına yönelik bir saldırı olursa. Savaş halinde yasak olan fiiller ise şunlardır: Kadınlar, çocuklar, hastalar, yaşlılar, din adamları, çiftçi, işçi, iş adamlarını, düşman rehinelere öldürmek, dini görüşlerine saygısızlık yapmak, düşman askerlerini yakmak, cesetler üzerinde tahribat yapmak, düşman devletin kadın vatandaşlarına tecavüz ve onlarla gayrimeşru ilişkide bulunmak. Öyle ki, bu eylemler had cezasını gerektirir. Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını da Yahudilere iade etmişti.” (Şiddet karşısında İslam, Prof. Dr. Ahmet Yaman, DİB, s. 310-313, 325; Muhammet Çakır, İslam hukuku açısından şiddet ve terör olgusu, s. 98-105) Bilge ve izzet sahibi Aliya İzzetbegoviç'in, 'Demokratik Eylem Partisi'nin 12 Ocak 1994 tarihli (Bosna Savaşının tam ortasında) yönetim kurulunda yaptığı konuşmada şöyle diyordu: “Görüyorsunuz, Allah bizi zor bir imtihandan geçiriyor. İnsanlarımız boğazlanıyor, kadınlarımız ve çocuklarımız öldürülüyor, camilerimiz yıkılıyor ve biz ne onların kadınlarını ve çocuklarını öldürmek, ne de kiliselerini yıkmak istiyoruz. Bunu yapmak istemiyoruz, çünkü bazı istisnalar olsa da, 'bu bizim tarzımız değil. Bu herkese ulaştırmamız gereken bir mesaj. Kazanacağız; çünkü öteki dine, öteki ulusa ve öteki siyasi duruşa saygılıyız.' Çünkü aklı başında ve dürüst insanlarız. Aslında, 'herhangi bir kutsal nesneyi tahrip etmemiz, bizlere, açık bir biçimde yasaklanmıştır.' Ve buna saygı gösterdiğimizde, kiliselere ve diğer dinlere saygı gösterme iradesini ortaya koyduğumuzda, 'Kutsal Kitabımız Kur'an'a dosdoğru bir biçimde ve harfiyen uymuş oluyoruz. Bu bizim zaferimizin anahtarıdır. Allah'ın yardımıyla kazanacağız, çünkü (Kur'an'ın) belirlediği bu yasalara uyacağız.' Sırbistan'a dört asır boyunca Türkler hükmetmiş olmasına rağmen, İslam'ın insanları zorla dine döndürmesinin yasak olması sayesinde Deçani, Gračanica ve Sopoçani manastırları yerlerinde duruyorlar. Türkler buraları tahrip etmediler. Çünkü 'inandığımız kitap, bu türden bir tahribatı reddediyor.' İnsanlarımız bu kurala sadık kaldılar. 'Çalışması ve savaşması gerektiğine, ancak olaylara hükmedemeyeceğine inanan bir topluluğa mensup değil miyiz? İnsanlar tarihe hükmedemezler. Tarihe Allah hükmeder' ve O ne derse o olur.” (Aliya İzzetbegoviç, Bosna Mucizesi, s. 34-35) "Savaşla ilgisi olmayan kadınların, din adamlarının, çocukların öldürülmesi İslam tarafından yasaklanmıştır. İster Yahudi olsun ister Hristiyan, zulmetmemiş bir sivil el sürülemez. Mücahid sivil öldüremez. Afganistan'da Ruslara karşı savaşırken Ruslardan intikam almak, Rusları savaştan vazgeçirmek için gidip onların sivillerini öldürmüyorduk. Çünkü bunu herkes İslam'a aykırı görüyordu. Bundan dolayı da Rus sivillere karşı değil, sadece askerlere karşı savaşıyorduk. İslam için savaşanlar, mücahid kardeşlerimiz aşırılıklardan uzak durup nebevi metoda uymak zorundalar. Bunun için de ulemanın sözüne itibar edip, nasihatlerine kulak vermeli. Cihad, İslam'ın önemli temellerinden biridir; fakat nasıl ki namaz kılmanın, abdest almanın kuralları varsa 'cihadın da kendine göre kuralları vardır.' Namazın farzlarını yerine getirmediğinizde namaz olmazsa, cihadın farzlarını yerine getirmediğinizde de cihad olmaz. Herkesi Kur'an ve Sünnet'in koyduğu kurallara, 'Hududullah'a uymaya' çağırıyoruz." (Adem Özköse'nin Libya, Afgan mücahid komutanlarından Abdulhakim Belhac ile yaptığı röportajdan, Hakan Albayrak, Star, 01 Mayıs 2013)

Savaşın kaçınılmaz olduğu durumlarda, Müslümanların uymak zorunda olduğu ilkeler

Haklı savaş gerekçesi ilkesi: Kur'an-ı Kerimdeki savaşın sebebi, düşmanın saldırı ve zulmüdür. Düşman Müslümanların yurtlarını basar, hicrete zorlar, can, mal ve din ve namus güvenliğini tehdit ederse, bu durum savaşı zorunlu ve mecbur kılar. Kur'an'a göre, düşman güçlere karşı verilecek savaşın gerekçesinin makul ve haklı olması gerekir. Esasen "istila", "sömürü" ve "tecavüz" için yapılan savaşları tanımayan İslam dini (Bakara, 205; Nisa, 94; Kasas, 83; Şura, 41-42) savaşa ancak: Müslümanların can ve mal güvenliğini sağlamak, hak ve hürriyetlerini korumak, İslam'a ve İslam ülkelerine yönelik saldırıları önlemek amacıyla başvurulacağını hükme bağlamış ve meşru gördüğü bu savaşı da diğerlerinden ayırmak için ona cihat adını vermiştir.

Adil savaş ilkesi: Bu ilkeye göre, savaş sadece savaşa iştirak eden tarafa yöneliktir. İslam'da düşmanı öldürmekten ziyade insanı kazanmak esastır. Bu amaçla, savaştan önce düşman İslam'ı kabul etmeye çağrılır, kabul etmezse itaat ve cizye (savaş tazminatı) teklif edilir. Bunlar yapılmadan cihada teşebbüs edilmez. Düşmana sunulan bu gerekçeler kabul edilmediğinde Allah'tan yardım dilenerek savaşa girilir. Savaşa girildiğinde, Müslümanlar, "adil savaş ilkesi"ne göre adım atmak zorundadırlar. Bu ilkeye göre, savaşta vurulacak hedef 'sadece düşman askerleridir.' Savaş sırasında çocuklar, kadınlar, yaşlılar, yatalak hastalar, mecnunlar, sakatlar öldürülemez. Savaşa iştirak etmeyen din adamlarına ve ihtiyaçlara silah çekilmez, savaşa katılmayanlar (esnaf ve çiftçiler gibi sivil halk) katledilemez (Bakara, 191) Savfan İbnu Assal anlatıyor: "Resulullah beni savaşa gönderirken şu talimatı verdi: "Allah'ın adıyla, Allah yolunda yürüyün. Allah'ı inkar edenlerle savaşın, işkence yapmayın, anlaşmanızı bozmayın. Ganimeti çalmayın, çocukları öldürmeyin." (Müslim, Cihad 3,(1731), Tirmizi, siyer 48,(1617) Ebu Davut, Cihad 90)

Savaşta aşırı gitmemek ilkesi: İslam, savaş halinde bile insani değerlere önem verir. Savaşta bile ölçüyü kaçırmamayı bir temel prensip olarak kabul eder. İslam, aşırı ve haddi aşan tavırlara karşı yaptırımlar getirmiştir. Bu nedenle, İslam hukukunda saldırıya ancak misli ile mukabele edilir; aşırı gitmek suçtur. Kur'an-ı Kerim, düşmanla yapılan yüz yüze savaşta bile, aşırı gidilmesini yasaklar: "Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez" (Bakara, 190) "Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muttakilerle beraberdir" (Bakara, 194) Peygamberimiz savaşa gönderdiği komutanlara şu talimatı veriyordu, "Allah'ın adıyla yola koyulun, Allah yolunda mücadele verin, savaştığınız insanlarla aranızda bir anlaşma var ise ona anlaşmaya uyun, ihlal etmeyin, haddi aşmayın, meşru savaş esnasında öldürdüğünüz insanlara müsle (cesetlerine saygısızlık edip burnunu kulağını kesme) yapmayın, çocukları, yaşlıları, kadınları, ibadethanelerdeki insanları öldürmeyin." (Müsned, I/300; Ebu Davud, Cihad 82; Sünen-i Kübra, IX/90) Yine Efendimiz Müslüman'ın karşısına silahı ile çıkmayan kadınların savaşta öldürülmesini yasaklamıştır. (Buhari, Cihad 147) Hz. Ebu Bekir de Suriye'ye gönderdiği Hz. Üsâme'ye şu talimatı vermişti: "Ey Üsâme! İhanet etmeyin, haksızlık etmeyin, mal yağmalamayın, (meşru öldürmenin dışına çıkıp) müsle yapmayın (ölü cesedin azalarına dokunmayın); çocuk, yaşlanmış, ihtiyar, kadın öldürmeyin, hurmalıkları kesip yakmayın, Meyveli bir ağacı da kesmeyin Yemek maksadı olmaksızın davar, sığır, deve öldürmeyin. Yol boyu ibadethanelere çekilmiş insanlara rastlayabilirsiniz, onlara dokunmayın, ibadetlerine karışmayın" (İbnü'l-Esir, 2/335)

Sulh ve barış ilkesi: İslam, düşman tarafından teklif edilen sulh ve barış anlaşmalarına karşı barış ve sulh ile mukabele etmeyi prensip olarak kabul eder. (Enfal, 61-63; Hucurat, 9) Kur'an, her konuda "sulh (daima) hayırlıdır." (Nisa, 128) mesajını bütün dünyaya 1400 senedir duyurmaktadır. "Eğer onlar (savaştan) vazgeçerlerse, (şunu iyi bilin ki) Allah gafur ve rahimdir." (Bakara, 192) ve "Şayet vazgeçerlerse zalimlerden başkasına düşmanlık ve saldırı yoktur" (Bakara, 193) ayetleri de barışın öncelenmesinin altını çizmektedir.

Esirlere iyi muamele etme ilkesi: İslam, esirlere iyi muamele edilmesini emreder. Müslümanlar, esirleri yedirmekle ve aç ve susuz bırakmamakla mükelleftirler. Bu görevi de Allah rızası için yaparlar. (Bakara, 177; Enfal, 69-71; Muhammed, 4; İnsan, 8-12. Kaynak: <https://sorularlailamiyet.com/savasin-kacinilmaz-oldugu-durumlarda-muslumanlarin-uyumak-zorunda-oldugu-ilkeler-nelerdir>) Bu konuda, 'Kölelik' adlı yazımızı da öneririz.

Savaş Esnasında Yasak Olan Fiiller

İşkence, savaşçı olmayanların öldürülmesi, katliam yapmak, insan ve hayvanların uzuvlarının kesilmesi, verilmiş söze ve yapılmış antlaşmaya aykırı hareket etmek, savaş zarureti

bulunmadıkça tarım mahsullerin, orman ve ağaçların yakılması, namus ve şereflere tecavüz, zina ve gayr-i meşru münasebetler, düşmandan alınan rehineleri öldürmek, ölülerin başını veya uzuvlarını kesip teşhir etmek, çiftçi, tacir, esnaf, işadamı gibi fiilen harbe iştirak etmemiş, savaş ile ilgili olmayan kimseleri öldürmek, harp esirlerini rehine almak, kalkan yapmak, onların arkasında düşmana doğru ilerlemek ve hatta bazı İslam hukukçularının açık ifadelerine göre zehirli ok bile kullanmak yasaktır. (Buhari, Cihad, 150; el-Benna, el-Fethu'r-Rabbani (Tertibu-Müsne-di-Ahmed), XIV/61; Muhammed Hamidullah, İslam'da Devlet İdaresi, s. 166. Kaynak: hayrettinkaraman.net/yazi/hayat/0113.htm) “Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.” (Mümtehhine, 8)

Konu hakkında ayetler

Tevbe 5. ayet, “O müşrikleri nerde bulursanız öldürün” ne demektir? Bu konu, ‘Tevbe suresi 5. ayet’ başlığı altında açıklanmıştır.

Enfal, 39. ayet: “O müşriklerle hiçbir fitne kalmayınca ve din bütünüyle Allah’ın oluncaya kadar savaşın” ne demektir? İslam dininin, Müslümanlarla anlaşma yapan gayri Müslim ülkelere ve bir İslam ülkesinde yaşayıp cizyesini (vergisini) veren gayr-ı Müslimlere savaş açmaması gösteriyor ki, söz konusu ayet-i kerimenin din özgürlüğünü sınırlamakla alakası yoktur. İslam’da, yukarıda bahsedilen bu iki gayr-i müslim grup ile sulh içinde yaşamak esastır. Onlarla savaşılmaz, onların hakkı koruma altındadır. Ayetteki fitnenin ne olduğunu anlamak için de aynı surenin 3 ayet öncesine bakmak gerekmektedir. Enfal 36. ayette “Mallarını, Allah yolundan insanları alıkoymak için harcamak” ve bu yolla insanları ayartma faaliyetinden bahsedilmektedir. İşte ayet bu dayatmanın, bozgunculuğun kaldırılması için savaşa izin vermekte ve hatta emretmektedir. Dinin tamamen Allah’ın olmasının anlamı inanç ve din özgürlüğünün tam anlamı ile hayata geçmesidir. Çünkü aynı surenin 30 ve 34. ayetlerinde de “İnkâr edenlerin Müslümanları tutsak etmeleri, öldürmeleri ve yurtlarından çıkarmak için tuzaklar kurmaları ve Mescidi Haram’dan menetmelerinden” (Enfal, 30, 34) bahsedilmektedir. Kur’an’ı anlamada en önemli kriterlerden olan ayetin öncesi ve sonrası ile okunması (diğer önemli kriter; aynı konudaki tüm ayet ve hadislerin bir arada değerlendirilmesi) kuralı bizi tek bir sonuca götürmektedir: Enfal 39’un amacı, “inanç ve ibadet özgürlüğüne mani olanlarla ve fitne ile insanları Allah katından koparmaya çalışanlarla mücadele” bahsetmektedir. “Din, sadece Allah’a ait oluncaya kadar” ifadesine Muhammed Esed, “Hiçbir cezalandırma korkusu duymadan Allah’a ibadet edilinceye ve hiç kimse başka bir insana korku ile boyun eğmek zorunda kalmayınca kadar” anlamını vermektedir. (Aynı anlamdaki Bakara, 193. ayete yaptığı 170. dipnot açıklaması) Enfal, 39. ayet bir sonuçtur, nedenler ise Enfal 30, 34, 36. ayetlerde açıklanmıştır. Kısaca ayetler inanç ve ibadet özgürlüğünü engelleyenler ve onlarla mücadeleden bahsetmektedir ki, bu ayetler Müslümanlara iki büyük hedef de göstermektedir: Fitnenin (her türlü kaos ve kargaşanın) kökünü kazımak ve Allah’ın dinini hakim kılmak. Bunlardan birincisi evrensel barışa işaret eder. Yani, bütün insanların huzur ve emniyet içinde yaşayabileceği bir ortam meydana getirmeyi amaçlar. Öyle ki, gayr-i Müslim bir devlet, başkasına zulüm etse, bu fitneyi ortadan kaldırmak için bile mazlum olan devlete yardım edilmelidir. “Allah’ın dinini hâkim kılmak.” ayetinden başka dinden olanları zorlamak anlamı asla çıkmaz çünkü aynı konu hakkındaki diğer ayet gayet açıktır: “Dinde zorlama yoktur.” (Bakara, 256) Dinde tebliğ vardır. Peygamberimiz hiç bir insanı zorlayarak İslam’a sokmamıştır. Hem peygamberimiz devrinde, hem de sonrasında Müslümanlar diğer dinlerin mensuplarına tam bir din ve inanç hürriyeti tanımışlardır. Osmanlı devletinin başkenti olan İstanbul’da kilise ve havraların günümüze kadar gelmesi, Balkanlarda 400 yıl süren Osmanlı idaresi zamanında Hristiyan halkın dinlerini rahatça yaşaması İslam’daki din ve inanç hürriyetini gösteren örneklerdendir. Bu konudaki diğer örneklerle, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazıdan ulaşabilirsiniz.

Tevbe, 2. ayet: "Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz; onları yakalayınız; onları hapsediniz ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyiniz. Eğer tövbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekatı da verirlerse artık yollarını serbest bırakınız. Allah affeden ve merhamet edendir." Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz ayetinden maksat 'her zaman, her yerde, her müşriğin öldürülür' demek değildir. Peki, müşrikler saldırmazlık paktı olan haram aylar çıktıktan sonra mı öldürülecektir? Bu sorunun cevabını aynı konuya açıklık getiren diğer ayetlerle cevap verebiliriz: Enfal suresinin 58. ayetinde belirtilen antlaşmayı bozarak Müslümanlara ihanet edenler, Tevbe suresinin 4. ayetinde belirtilenlerin tersini yapanlar, yani Müslümanlarla antlaşma yaptıkları halde bunu ihlal edenler, Müslümanların aleyhinde başka toplumlara yardımda bulunanlarla haram aylar çıkınca savaşılır.

Tevbe 29. ayet: "Kitap verilenlerden, "Allah'a, ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın." Tevbe suresini baştan sona okuduğumuzda, Peygamberle anlaşma yapmış olan Yahudilerin anlaşmalarını bozarak, müşriklerle beraber Müslümanlara karşı savaştığını görüyoruz. Yani ortada İslam devleti ile yapılan anlaşmayı bozup savaşan hain bir taraf vardır ve bunlar Müslümanlara zarar vermişlerdir. İşte Tevbe, 29. ayette emredilen, 'bu hainlerin verdiği zarara karşılık olarak hakir bir şekilde savaş tazminatı ödeyinceye onlarla savaşılmasıdır.' Yoksa durup dururken herhangi bir toplum ile zoraki vergi verinceye kadar savaşmak amaçlanmamaktadır. "Allah sizi, ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkararak ve çıkarılmanız için yardım eden kimselere dost olmaktan men eder. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır." (Mümtahine, 9) Allah Müslümanlarla savaşmayan kimselere iyilik yapmamızı ve onlara adil davranmamızı emreder. Dinde zorlama olmadığına (Bakara, 256) göre, hangi gerekçe ile Müslümanlar başka toplumlara savaş açabilir? Bakara 190: "Size savaş açanlarla Allah yolunda çarpışın. Fakat haksız saldırıda bulunmayın. Çünkü Allah, haksız saldırıda bulunanları sevmez." Bu ayetteki mesaj gayet açık ve nettir. Eğer Müslümanlar düşmanlar tarafından saldırıya uğrarlarsa savaşacaklardır. "12. yüzyıl fıkıhçılarından Ebu Bekir İbnu'l-Arabi'nin (Ahkamu'l-Kur'an, II/875) ve 10. asrın büyük âlimlerinden Cessas'ın (Ahkamu'l-Kur'an, III/68) açıklamaları şöyledir: Nerede bulunurlarsa öldürülecek olan müşrikler (Bakara, 191; Tevbe: 5) Arabistan kıtasında o zaman yaşayan ve Müslümanların kökünü kazımaya azmetmiş bulunan müşriklerdir. Ayetler birbirini nesh etmemiş, duruma göre nasıl hareket edileceğini göstermiştir. Nitekim Peygamberimizde buna göre davranarak Medine'ye geldiğinde bazı Yahudi ve müşrik gruplarla barış antlaşması yapmıştır. Aynı şekilde Mekke müşrikleri ile Hudeybiye anlaşması yapmış, karşı tarafın anlaşmayı bozarak -Müslümanlarla ortak savunma antlaşması yapmış bulunan- Huzaa kabilesine savaş açmalarına kadar barışa sadık kalınmıştır. Necran Hristiyanları ile de barış antlaşması imzalamıştır. "Savaş ve barışın güç, fayda ve amaç esaslarına göre yürütülmesi, bu konuda Ehl-i kitap veya müşrik farkının gözetilmemesi" uygulamasına Efendimizden sonra da devam edilmiştir." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 09 Ağustos 2018)

"İslam'ın, farklı din ve inanç sahibi topluluklara bakışını, onlarla kurulacak ilişkinin şeklini ve amacını ortaya koyması bakımından şu iki ayet önemli, aydınlatıcı ve belirleyicidir: "De ki: Ey Ehl-i Kitab! Sizinle bizim aramızda eşit olan bir inanca gelin: 'Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, Allah'ı bırakıp birbirimizi Rab edinmeyelim'. Eğer bu çağrıyı kabul etmezlerse onlara 'Şahit olun ki biz Müslümanız; yani bir tek Allah'ın iradesine teslim olmuşuzdur' deyin" (Ali İmran, 69) "Allah, sizinle din yüzünden savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayanlarla iyilik ve adalet çerçevesinde ilişki kurmanızı size yasaklamıyor. Allah adalet ölçülerine göre davrananları sever" (Mümtahine, 8) Birinci ayet, aslı vahye dayanan din mensuplarını, bütün hak dinlerin temel inancı olan tevhide çağırmakta, ikinci ayet ise Müslümanları, bir dine inansın-inanmasın bütün insanlar ile 'iyilik ve adalet çerçevesinde' ilişkiler ve işbirlikler kurmaya yönlendirmektedir. Bu ayete göre barış içinde yaşamak ve bütün

insanlığın hayrına olacak faaliyetlerde işbirliği yapmak için diğer toplulukların belli bir inanca sahip olmaları şartı yoktur; tek şart karşı tarafın barış istemesi, insanların hak ve özgürlüklerine saygı göstermesi, ayetteki ifadeye göre ‘dinine ve yurduna saldırmamasıdır.’ Başka çare kalmadığında meşru hale geldiği için başvurulmuş savaş, İslam'a göre bir katliam, bir körü körüne imha hareketi değildir; ‘hedefi ve sınırları belli’ bir askeri harekettir. Bu hareketten sivillerin, masumların, çevrenin zarar görmemesi için sınırlamalar ve yasaklar getirilmiştir. Bu da İslam'da savaşın değil barışın, intikamın değil merhametin, imha ve tahrip etmenin değil, korumanın esas ve amaç olduğunun başka bir kanıtıdır.” (Hayrettin Karaman, Türkiye ve İslamiyet, s. 69; hayrettinkaraman.net/yazi/turkiyeveislam/0055.htm)

Son söz

“İslam'da, en azından Hanefî yorumuna göre, savaşın sebebi küfür değil, savaştır. İnsanlar Müslüman olmadıkları için onlarla savaşılmaz. Öyle olsaydı bizim fıkhumuzda bunca zimmi/gayrimüslim vatandaş hukukumuz olmazdı. Tarih boyunca başka ülkelerin zulmünden kaçan gayrimüslimler İslam ülkesine sığınmazlardı. Savaşın sebebini (Mümtehine, 8-9) ayetler özetler: 'Onların' savaş açmaları ve Müslümanların yurduna tecavüz etmeleri. Savaş sebebi olarak bu iki sebebe bir de Nisa, 75. ayetinde söylenenleri eklemek gerekir: Hangi dinden olurlarsa olsunlar, zulme uğrayanların Müslümanlardan imdat istemesi.” (Faruk Beşer, Yenişafak, 07.02.2014) "İslam, savaş da barışı da anlamlandırdı. Savaş, başkasının elindekini alıp onu ölüme yuvarlamanın aleti olmaktan kurtarılıp insanlara hayat ve gerçek diriliği götürmenin bir kanalı yapıldı. Savaş dünyalık için değil, insanları zulümden kurtarmak için yapıldı. Öldürücü değil kurtarıcı savaş geldi. Yeni ideolojiler, terör savaşçısı oldular. Onların savaşında kadında öldürülür çocukta. Onların savaşının ürünü ölümdür, bizimkinin ise barış." (Sezai Karakoç, Dirilişin çevresinde, s. 109) Müslümanlar en güçlü olduğu dönemlerde bile, yukarıda verilen ayetleri oryantalistlerin iddia ettiği şekilde anlamamış ve uygulamamıştır. 1000 sene İslam hâkimiyetinde yaşayan Anadolu'da hâlâ Hristiyan, Yezidi varsa, 400 sene Osmanlı hakimiyetinde yaşayan balkanlarda hâlâ her mezhepten Hristiyan yaşıyorsa, Endülüs, İstanbul, Kudüs fetihleri ve sonrasında yaşananların tümü hep İslam'ın fikir özgürlüğüne delildir ve kılıç zoru ile yayılmadığının da ispatıdır. Boş iftiralarla değil, bizzat yaşanan tarih iddiamızın kanıtları ile doludur. Konu ile alakalı “İslam barış dinidir.” ve “İslam kılıç zoru ile yayılmadı” adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Gerçek terörist kim?

Amerikan cihadizmine serenat. "Cihadizm"e sövmeliyiz. Cihadı zinhar ağzımıza almamalıyız. Özgürlük adına, bağımsızlık adına, değerleri koruma adına savaşmak diye bir şey asla akla getirilmemeli. Böyle bir şey vuku bulursa, bunun Amerikan ya da Rus propagandası ile "terör" olarak damgalanmasını, ardından da yine Amerikan ve Rus savaşçılığı ile yok edilmesini alkışlamalıyız. Onların savaşı asla terör olamaz! Onlar hep insanlık adına savaşmışlardır! Rusların Afganistan işgali de, oraya insanlık ve erdem getirmek için yapılmıştı, Amerika'nın işgalleri de... Amerika'nın Irak'ın işgali, orada bir milyonu aşkın insanın öldürülmesi de salt insani erdemler içindi! İslam adına cihat kötü, Amerikan çıkarları adına savaş iyi, kutsal! Aptalız ya! Medyamız bu aptallaşmaya çanak tutmaya teşnedir ya! Amerika artık sövmeyecek Ortadoğu'yu... Pılsını pırtısını alıp gidecek ne de olsa terör bitti. İsrail artık Filistin'in yakasını bırakacak. Gazze'de çocuklar ölmeyecek artık. ? Ömer Muhtar kimdi sahi? Çanakkale neydi sahi? Milli Mücadele neydi sahi? Bin Ladin'den Amerika da kurtuldu, biz de kurtulduk. Bayram yapalım. Artık Batı dünyasında İslam'ın imajına kimse bir şey demeyecek. Amerika'daki rahip bilmem kim, Kur'an'a sövmeyecek? Avrupa'daki İslamofobikler asla ayrımcılık yapmayacaklar. Hatta AB'nin 'Hristiyan kimlikçiler'i, 70 milyonluk Türkiye'yi bünyeye almaktaki rezervlerini kaldıracaklar. Bakarsınız AB'ye tam üye

bile oluruz Usame Bin Ladin'in öldürülmesinden sonra... Aptalız ya... Aslında Amerika, İslam'ın yüzündeki terör lekesini silmek için yaptı bu operasyonu... Aslında Amerika, Geronimo'yu da, Kızılderililer'i terörist damgasından kurtarmak için öldürmüştü. Aslında Amerika'nın beyaz adamı, zencileri köle olarak kullanırken onları uygar vatandaşlar haline getirme çabası içindeydi. Milyonlarca köle hayatını kaybederken, basit bir uygarlaştırma bedeli ödediler. Aptalız ya... Emperyalizm falan hikaye idi... Aslında Batı dünyası bazen geri toplumların dirençlerini kırmak pahasına bir uygarlaştırma savaşı vermek zorunda kaldılar. Petrol metrol, savaş sanayi, bilmem ne, bunlar işin bahanesi. Amerika'nın, Rusya'nın ya da Avrupa sömürgecilerinin sömürgeciliklerine takılmamak lazım, bu sömürge statüsü içinde uygarlaşıyor muyuz, ona bakmak lazım. Yaa, aptalız ya... En kötüsü aptallığın içselleştirilmesi olmalı. Bizim her çevreden medyamızdaki gibi... Amerika bu kadar aptalca bir içselleştirmeyi bekliyor muydu, doğrusu tahmin etmek zor. Onlar erdi muradına, biz çıkalım mı kerevetine? Amerika'ya bunun için Irak'ı ve Afganistan'ı ödül olarak verdik öyle mi? Acaba yeterli buldu mu Amerikamız bu ödülü? Filistin'i de İsrail'e versek nasıl olur ya da Hamas'ı? "Cihat" kelimesini lügatlerinden kovmaya çalışanlar, yarın ülkeleri işgal edilirse ne yaparlar acaba? "Gel bizi de kurtar ey düşman, hoş geldin, sefalar getirdin" diye serenatta mı bulunurlar? (Ahmet Taşgetiren, 05 Mayıs 2011; Vuslat, Haziran 2011, Sayı: 120)

Bin Ladin ve terör. Meşru bir savaşı, işgale karşı direnişi veya cihadı, terör fiilinden ayıran kriter, masum sivillerin öldürülmesidir. Terörün tanımı şudur: Şu veya bu öznenin (kişi, grup-örgüt veya devlet), şu veya bu amaçla herhangi bir sivil masumun hedef alınıp öldürülmesi. Bu açıdan bakıldığında El Kaide, terör eylemleri yapıyordu. Ancak bu tanımı temel aldığımızda ABD, İngiltere, Fransa, NATO kuvvetleri ve İsrail'in de masum sivilleri öldürmesi dolayısıyla "terörist" sayılmaları gerekir. Batı'nın El Kaide üzerinden İslam Dünyası'na karşı yürüttüğü yeni politik strateji, Müslümanların yaptığı eylemlerin "terör" sayılıp bundan "İslami terörizm" kavramsallaştırmasının türemesine dayanır. Tabii ki El Kaide'nin referans aldığı "Onların terörüne biz de terörle mukabelede bulunuruz" fetvası İslam âleminde sayısız âlim ve hoca tarafından kabul görmedi. Fetva sorunluymuş, çünkü temel hüküm "Size saldırdıkları gibi siz de onlara saldırın, ama haddi aşmayın" (Bakara, 194) şeklindedir. Masum sivillerin öldürülmesi "kisas" ve "mukabele-i bilmisli" değil, "haddi aşmaktır." Bundan hareketle İslam dünyası ezici çoğunluğuyla "İslami terör" suçlamasını reddetti. Ama niyetleri başka olan büyük oryantalistler "yeni bir fikir" öne sürüp aynı şeyi tekrar ettiler. Yahudi asıllı Bernard Lewis şöyle bir mütalaa yürüttü: "Belki 'İslami terör' denemez, ama bütün teröristler Müslüman'dır." Bu aynı kapıya çıkıyordu. Lewis'in demek istediği şeydu: Müslümanların işgallere karşı yürüttüğü mücadele terörizm tanımına girer. Ama Batılı istihbarat örgütlerinin ve devletlerin Afganistan'da kayıtlara giren 9 bin, Irak'ta 1 milyonu aşkın kişiyi öldürmeleri terör tanımına girmez. BM İnsan Hakları Filistin Özel Raportörü Richard Falk, İsrail ordusunun 2000 yılından bu yana 1300'den fazla Filistinli çocuğu katlettiğini belirtiyor. Geçen hafta NATO uçakları Libya'da Kaddafi'nin oğlu Seyfularap yanında karısını ve üç çocuğunu katlettiler. Elbette teröre terörle cevap verilmez, ama sadece bir tarafın terörü de kınanmaz. Teröre son vermenin yolu kaynaklarına inmekten geçer. Obama, "Savaşımız İslam'a karşı değil" diyor. Samimi ise Batılı güçler Afganistan ve Irak'tan çekilsin; İsrail durdurulsun; dikta rejimlerine destek verilmesin ve Batı, İslam'a ve Müslümanlara saygılı davransın. (Ali Bulaç, 05 Mayıs 2011)

Neden ateist olmadım?

Konuyu tamamlayan, ‘Kur’an Ahkâmının Değişmesi’, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’, ‘Ateistlere cevap’ adlı yazıların da okumanızı tavsiye ederiz.

Ateistlerin yanılgıları

“İşte bu Allah’ın verdiği bir lütfudur.” (Maide, 54) “Bu Rabbimin bir lütfudur.” (Neml, 40)

Gelen mesajlardan bazılarının genel içeriği şu şekilde olmaktadır: “Bu kadar yıldır ateist vb eserler okursunuz, nasıl ateizme kaymadınız, kendinizi korudunuz?”

İlk ateist kitapları okuduğum 1990 yılında İlahiyat hazırlık sınıfında idim ve bir süre epey sarsıntı geçirdim. Çünkü o zamanlar ateist görüşlere cevap verebilecek bir alt yapı yoktu. Klasik muhafazakâr bir aile çocuğu olarak bende namaz, oruç, azıcık Kur’an’da bilimsel ayetlerle ilgili bilgiye sahiptim ki, zaten ateizme kaymama ramak kalmasına rağmen engel olan da bu bilgi kırıntıları idi. Rabbimin izni ile ilahiyatı bitirene dek özellikle bu konular üzerine okumlar yaptım, materyalist ideoloji taraftarlarını ve kiliseleri ziyaret ettim, sonra bunlara misyoner ve oryantalist ziyaret/okumalar eklendi. Ve her defasında elde ettiğim bilgileri, yeni iddialar ve cevaplar dâhil bir kenara not ettim ve sonunda bu elinizdeki çalışma ortaya çıktı. 2000 Eylül ayından beri de sanal âlemde kurduğum sitelerle günümüze dek soru cevap şeklinde çalışmalara devam ettim. Sonunda da, elhamdülillah, ateizme kayma ile başlayan süreç, ateizme kayanlara cevap serüvenine dönüştü ve bu çalışma gün yüzüne çıktı!

Bunca yılın sonunda, ateist ve oryantalist/misyonerlerle reelde tartışmalar, sanalda araştırmalar ve kitaplarında okuduklarımdan sonra, onlarda gördüğüm hataları kısaca sıralamak istiyorum.

270

Ateist iddiaların birçoğu, ithamda bulundukları ayetin meali öncesi veya sonrası ile okunduğunda veya o konudaki tüm ayet veya hadisler bir araya toplanıp konu değerlendirildiğinde kendiliğinden çözüme ulaşmaktadır. Buna en klasik örnek içkinin yasaklanması hakkındaki ayetleri verebiliriz. Bilindiği gibi toplum kademeli olarak bu yasağa hazırlanmış ve bu aşamalı eğitim dört ayetle (Nahl, 67; Bakara, 219; Nisa, 43; Mâide, 90-91) gerçekleştirilmiştir. Aradan bir ayeti alan ateistler, ‘İslam’da içki yasak değil mi?’ diye sormaktadır. Yine aynı şekilde Kur’an’ın kullandığı bir diğer yöntem de ayetlerin diğer ayetlerle açıklanması, tefsir edilmesi ve istisnaların açıklanması, detayların belirtilmesidir. Mesela Kur’an’da, meleklerin Hz. Adem’e secde etmesinden bahsedilirken, şeytanın ise secde etmediği (İsra, 50; 61; Hicr, 31; Sad, 74; Bakara, 34) ifade edilir. Buradan hareketle şeytan melek mi sorusu gündeme gelebilmektedir. Halbuki başka bir ayet (Kehf, 50) şeytanın cin taifesinden olduğunu belirterek konuyu netleştirmektedir. Yani, “Kur’an’a parçacı yaklaşmamalı, ayet ve sure bütünlüğü gözetilmelidir.” (M. Hayri Kırbasoğlu, Ahir zaman ilmihali, s. 141) İbni Kesir de yukarıda verdiğimiz iki metodu birleştirip şu şekilde formüle etmektedir: "Kur’an’ı Kur’an’la tefsir etmekte zorlandığın takdirde sünnete başvurman gerekir." (Tefsiru’l-Kur’ani’l-‘Azim, 1/3) İbni Teymiyye de, “Tefsir metotlarının en güzeli nedir?” şeklindeki bir soruya şu şekilde cevap vermiştir: “Kur’an’ın Kur’an’la tefsiridir. Bir ayette kısa ve özlü biçimde zikredilen bir konu başka bir ayette açıklanır ve tefsir edilir. Yine bir ayette özet şekilde belirtilen bir husus başka bir ayette etraflıca izah edilir.” (Teymiyye, Mukaddimetü’t-Tefsir, XIII/363) Kur’an’ı anlamada diğer temel kural, aynı konudaki tüm ayet ve hadislerin bir araya getirilmesi olduğunu ifade etmiştik. Mesela, ‘Allah’ın kalpleri mühürlendiği’ şeklinde yorumlanan bazı ayetleri, aynı ayetleri açıklayan ve bu mühürlenmenin ‘kötü amel işleyip, inat ile bu fiillerine devam etmek sonucu oluştuğunu’ hatta daha da ileri gidip bazı kafirlerin, ‘bizim kalplerimiz kilitlidir’ şeklinde konuştukları için mühürlendiğini

anlatan diğer ayetlerle okuyunca konu hakkındaki gerçek ortaya çıkmaktadır. Ama önyargılı okuyucu cımbızla Kur'an'ın bütünlüğünden herhangi bir ayeti çekip onu yorumlamaya kalkınca doğal olarak ilahi vahyin amacı anlaşılamamakta ve hatta tam zıttı sonuçlara ulaşabilmektedir.

Arap dilinin zenginliğinden ve edebi derinliğinden habersiz olan bazı ateistler çevirilerden kaynaklanan eksiklikleri de Kur'an'a izafe edebilmektedir. Ayetlerde var olan incelikler detay konular olduğu için çeviri-meallerde bazen aktarılmaz. Ateistlere cevap için bu detaylar delilleri ile gündeme getirilince bu defa ateistler “çevirilerde bu yok” diye itiraz edebilmektedir. ‘Çeviri hataları ateist iddialarına zemin teşkil edebilmektedir’ ama bu konuda, 'hiçbir çeviri, aslın yerini tutamaz' (Abdülcelil Bilgin, Kur'an'da geçen bazı kalıplaşmış ifadelerin meallerdeki karşılıkları ile ilgili eleştirel bir inceleme, NEÜİFD, Yıl 2010 Cilt: 29 Sayı: 29, s. 143; <https://kurul.diyaret.gov.tr/Karar-Mutalaa-Cevap/2610/turkce-ibadet-meselesi>; Mesut Cevher, Kalemname, Cilt: 8, Sayı: 15, s. 237) evrensel prensibini göz ardı etmemeli ve sadece çeviri yapan âlimler de suçlanmamalıdır. Ateistler "Her tercümenin Kur'an'ın yorumu olduğunu bilmiyorlar. Tercüme eserler, akademik çalışmalarda bile ikinci el kaynak olarak görülmektedir." (Prof. Dr. Çağır Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 24) Cenevre üniversitesi profesörü Edouard Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde/önsözünde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecekler ki, Avrupa dillerindeki bütün tercümeler bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkanından mahrumdur." (Montet, Le Coran, s. 53) demektedir. Oryantalist Marmaduke Pickthall, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercümeyle muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım. Bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit ‘asıl Kur'an'ın yerini tutamaz’ ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 218; Marmaduke Pickthall, Meaning of the Glorious Koran, I/3) derken, A. J. Arberry, “Asıl sorun Kur'an'ın nasıl okunacağını bilinmemesidir. Kur'an'ın eski Ahit'e benzediği zannından okuyucu kurtulmalıdır. Kur'an'ı anlamının en iyi yolu, birçok yönlerden benzediği şiir şekli gibi, her zaman bir parçasını incelemektir. Kur'an Allah'ın Arapça indirdiği vahyidir. Orijinal metnin heyecan verici ve çekici özellikleri ‘en mükemmel şekilde yapılmış tercümelerde bile’ kaybolur.” (The Holly Koran, s. 17) demektedir ve Gai Eaton, “Hiçbir meal Kur'an olamaz.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 142) tespiti ile son noktayı koymaktadır. Özetle, “Meal asla Kur'an yerine konulamaz ve Kur'an'ın anlamını tam olarak yansıtamaz.” (Prof. C. Karadaş, kafama Takılanlar 3, s. 24) Samimi olanbu gibi gayri müslimlerin itiraflarını yerli ateistlerin de birgün anlayacağını umut ediyoruz. Kur'an-ı Kerim'in tamı tamına, harfiyen tercüme edilmesi, ne kadar çaba harcansa da imkansızdır. Çünkü mukaddes kitapta açıklanmaya ihtiyaç duyan ayetler de bulunmaktadır ve bunları bizzat Hz. Muhammed (sav) açıklamıştır. Bu imkansızlık hususunda Georges Sale'in itirafı da önemlidir: “Kur'anı her ne kadar tarafsız olarak tercüme etmeye çalıştıysam da, okuyucuları Kur'an metnine bağlı kalınmış bir ifadeyle muvaffak olamadığımı göreceklerdir.” (Sebilu'r-Reşat, 1954, VII/310) Ateistlere 'tercümeler aslın yerine tutamaz; asıl metni karşılamıyor' deyince, 'Müslümanlar bizi ikna için çevirilerde olmayan yorumlar ekliyor' türü iddialarda bulunurlar. Halbuki her dilin kendine özel kuralları, edebiyatı ve sanatı vardır. En basitinden mesela, İngilizce'deki 'the' veya Fransızca'daki 'le, la, les' eklerinin karşılığı Türkçede yoktur ve çeviri yapanlar bu incelikleri ayrıca belirtmezler. Ama çevirisi yapılan eserlerin içeriğinde, manasında bunlar vardır. Dillerdeki bu tür incelikleri bilip de hâlâ Kur'an çevirilerine itiraz eden ateistler varsa, bu sadece onların taassup ehli ve önyargılı olduklarını gösterir! Eğer başka dillerin bu tür özelliklerini bilmiyorlarsa, kendilerince ortaya atılan iddialara cevap verirken bu konuları gündeme getirenlere bilmediklerini bilip itiraz etmemelidirler! Tabii ki tüm bu hatırlatmalar gerçeği arayanlara yönelik olan hatırlatmalardır. Yoksa 'ön yargıyı parçalamanın atomu parçalamaktan daha zor olduğuna' yaklaşık 30 senedir ateistlerle yaptığım münazaralarda defalarca şahit oldum!

Yine tam anlamı ile “Kur'an-ı Kerim'i anlamak için Kur'an'daki ‘muhkem müteşabih, mutlak mukayyet, mücmel mufassal, siyak sibak, aksam’ gibi ilimleri bilmek gerekir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 154) Mesela, marife (İngilizce'deki "the" kelimesi) kelimelerin Türkçe'de bir karşılığı yoktur. Buradan hareketle bazı itirazlara cevap verince de ateistler daha önce çevirilerde belirtilmeyen bu detaydan hareketle verdiğimiz cevaplara itiraz edebilmektedirler. Ayrıca Arapça edebi sanatlar (teşbih, mecaz, tefennün, iltifat) hakkındaki bilgi eksikliği de ateistlerin benzer hatalı sonuçlara ulaşılmasına neden olmaktadır! Unutulmamalıdır ki, Arap dili çok edebi bir dildir. Yine mesela, Türkçeye sadece yaratmak diye çevrilen iki kavram, Kur'an'da iki farklı kelime ile kullanılır. Bedi' kelimesi 'yoktan var etmek' anlamına gelirken, 'haleka' kelimesi 'yaratılana sonradan şekil vermek' anlamındadır. Ama bu iki kelime de aynı kelime yani 'yaratmak' ile Türkçeye çevrilince ateistler, 'Demek ki sadece Allah yaratan değil' diye kendilerince bir sonuca ulaştıklarını zannetmektedirler. Dolayısı ile Türkçeye parantez içi meal ile çeviri zorunluluğu ortaya çıkmakta, bu defa da ateistler, 'Kur'an'a ekleme yapıldı' ithamını ortaya atmaktadırlar!

Her insanın müfessir yani Kur'an yorumcusu olamayacağı bir gerçektir. İstisna da olsa, ayetlerin arka planı, iniş nedeni (sebebi nüzul), kelimelerin Arapça kökenlerinin birden çok anlamı barındırması gibi konuları bilen ‘uzman’ kişilerin yorumlarına da müracaat etmek gerekebilmektedir. Ayetlerin sebebi nüzulünü bilmek kadar bir konudaki hadislerin tüm rivayet/senetlerini ele alarak ve genel emir-yasaklar içindeki konumu/amacını/hikmetini bilinerek yorum yapmak da gerçeğe ulaşılmasında yardımcı olmaktadır.

Önemli bir husus da ateist ve oryantalistlerin iddialarında çelişki içinde bulundukları gerçeğidir. Metotsuzlukları, ön yargılı yaklaşımları ateist ve oryantalistlerin en büyük handikaplarını oluşturmaktadır. Birinin savunduğunu diğeri kabul etmemekte, Kur'an ve Efendimiz Hz. Muhammed'e bakış açıları ve ithamlarında bir birlik içinde hareket edememektedirler. Bu konuda, ‘Kur'an'ın kaynağı nedir?’, ‘Oryantalizm yanılgısı’ ve ‘Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Bunun dışında, bazı iddia sahiplerinin samimi yetersizliği, kendilerine verilen bilimsel cevaplar karşısında hemen konuyu değiştirmeleri, bilimsel alt yapıları olmadan ve daha da kötüsü bilmediklerini bilmeden ve savundukları görüşlerle ilgili alt yapıları olmadan, kulaktan dolma, kopyala yapıştır tarzı, ‘önceden verdikleri karara’ ulaşmalarını sağlayacak çelişkili her türlü iddiayı rahatlıkla ve umursamazca savunmaları da, amaçlarının hikmete, gerçeğe ulaşmak olmadığını göstermektedir. Aslında ate/deistlerin bilinçaltında, ‘hayatıma karışan bir kurallar silsilesini istemiyorum’ mantığı yatmaktadır. Bu konuda, ‘dinsiz ahlak olur mu?’ ve ‘Bilim değişmez mi?’ adlı yazılara da bakılabilir.

İslam'a alternatif hayat görüşü sunanların içinde bulundukları yaşam tarzı ve tarihte uygulanamaz olduğu ispatlanmış fikirleri de, ateizmin başka bir paradoksunu oluşturmaktadır. Ateist veya oryantalist görüşleri savunanların savundukları görüşlerin dünyayı ne hale getirdiği ortadadır. Bu konuda, ‘İslam barış dinidir’, ‘Batı medeniyeti’, ‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazılarımıza da bakılabilir.

İslam bir bütündür. (Bakara, 85) İslam'ın iman, ahlak, ibadet, muamelat konularındaki emir ve yasakları bir arada değerlendirilmelidir. Muamelat hakkındaki herhangi bir konu ele alınırken onun ahlak, ibadet, iman gibi konularla bağlantıları da göz ardı edilmemelidir. Basketboldaki bir kuralın, futbol maçında değerlendirilmesi ne kadar akıl dışı ise, İslam'ın bütünlüğü içinde gayet mantıki, tutarlı ve insani olan bir kuralın oradan çıkarılıp, başka bir sistem içinde değerlendirilmesi de aynı derecede mantık dışı olur. Özellikle İslam'ın had cezaları veya kadın

hakları gibi konularda bu nedenle yanlış sonuçlara varılmaktadır. "Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur. Kur'an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamayanlar sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışıyor." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 38, 44) 'Modernite doğrudur, İslam ona uymuyorsa yanlıştır.' dogması da diğer bir yanlış mantığın sonucudur. Bilim son noktasına varmış, akıl her sırrı çözmüş gibi ön kabul ile hareket edilmesi de aynı şekilde insanları yanlış sonuçlara götürmektedir. İdeolojik yaklaşımlar ve ezberlettirilen ön kabuller de bu kategoride ele alınabilir. 'İslam'da kadın hakları', 'cihad', 'İslam ve bilim', 'Bilim değişmez mi?', 'Modernizm ve kadın' adlı yazılarımız bu konuları ele almaktadır.

Sonuç itibari ile İslam, 'tevhit, adalet, emanet' eksenli bir dindir ve pratiğe de, 'ilim, amel ve ihlas' ile yansır. Kim hangi teoriyi savunursa savunsun, tarih, İslam'ın tüm görüşlerden daha üstün olduğunun örnekleri ile doludur. Bu konuda 'İslam barış dinidir', 'İslam'da kadın hakları', 'Modernizm ve kadın', 'Batı medeniyeti' ve 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ateistlere Kur'an dersi

Kur'an'ın temel özellikleri

Hiz. Muhammed hariç diğer tüm peygamberler bir 'bölge ve topluma' gönderilmiştir. Kur'an ise evrenselidir ve tüm insanlığa hitap eder.

Kur'an, İslam'ın Hiz. Adem'den itibaren gelen din olduğunu ilan eder. Her peygamber geldiği toplumda, önceki peygamberin anlattıklarından unutulmuşlar, eksik olanlar, başta tevhid, adalet, ahlak, ibadet, kul hakkı gibi konuları insanlara tebliğ etmiş ve "Her peygamber hayatı boyunca yaşadıkları dönemlerdeki itikadi sapmalar ile mücadele etmiştir." (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 18)

"Kur'an, bir insanın oturup yazdığı ya da içini doldurdu bir metin değildir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 16) Kur'an'da konular giriş, gelişme, sonuç şeklinde sıralanmaz! Konular Kur'an'ın değişik yerlerine serpiştirilmiştir. Bu nedenle de Kur'an'daki bir konu hakkında bilgi sahibi olmak istiyorsak, "Kur'an'ın açık bir fikir edinmek için birçok suresine dağıtılmış haldeki ilgili ayetlerini bir araya toplamak gerekmektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 217) Kur'an'daki herhangi bir konu araştırılırken tüm Kur'an gözden geçirilmelidir ki, araştırılan konunun Kur'an bütünlüğü içindeki yeri net olarak anlaşılabilir ve bu bütünlük içinde o konu anlaşılıp içselleştirilebilir. Bunu, tabiatta dağınık gibi gözükse ama bir bütün halinde hayatın devamını sağlayan unsurlara benzetebiliriz. Her biri farklı, ayrı, özeldir ama tümü ahenkli bir bütünü oluşturur. Kur'an'ın kendine has bir üslubu vardır. Önceden ateist iken İslam'a dönüş yapan Altay Cem Meriç, Kur'an incelemeleri sonucu vardığı sonucu şöyle özetlemektedir: "Kur'an üslubundan anladığım o ki, Kur'an'da bir sure içerisinde bir konuyu anlatırken özellikle farklı tekil örnekler verilir ve ardından bir kritik cümle ile çok geniş bir şekilde bütün olguları toplayıp eline alır. Eğer tekil örnekler arasındaki bağlantılara dikkat etmezseniz burayı ıskalamanız muhtemeldir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 80) Ateistler gibi oryantalistler de bu konuda hem önyargılıdır. Mesela "Oryantalist Dozy, Kur'an'ın tıpkı insanların yazdığı kitaplar gibi bir önsözünün ve çeşitli bölümlerinin olmasını istemektedir." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 205)

Kur'an'daki tüm konular, birbirleri ile irtibatlıdır. İman, amel ile ayrılmaz bir bütünlük oluşturur. Önce iman, sonra ibadet ve ahlak, sonra muamelat ve ukubat gelir. "İman alanı temel alan olup ibadet ve ahlak bunun üzerine kurulur." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 8) Tümü, bir bütünün parçalarını oluşturur. "İslam kendi başına organik bir bütündür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 28) ve "Kur'an'ın bir kısmının anlaşılması için, diğer bir kısmına müracaat edilmelidir. Ayetlerin hepsine, birbirini tamamlayan bir bütün olarak bakılmalıdır. Onda, herhangi bir çelişki söz konusu değildir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 353) Unutmayalım ki, "Bir olguyu bütünden koparıp değerlendirirseniz, piyon haline gelirsiniz." (Soner Yalçın, Samizdat, s. 430) Dolayısı ile "Kur'an'ın konularını, hedeflerini anlamak isteyen; Kur'an'ın bölüm ve ayet toplulukları arasındaki öncelik ve sonralığı, uygunluğu, irtibat ve dokuyu mutlak göz önünde bulundurmaları gerekir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 456)

Kur'an'ın yazılışı nesir/düz yazı gibi olsa da, Kur'an mesajını şiirsel bir üslup ile verir. Bu konuda, 'Kur'an, icaz, belagat' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Ayetlerin öncelikli hedefleri olduğu gibi, ikinci hatta üçüncü amaçları da bulunabilir. Kur'an bunu bazen bir kelime, bazen bir ara cümle ile gösterir.

Ayetler bazen bir kelime, bazen 100 kelimeden oluşabilir. Bir ayet bir konudan bahsedebilirken, bazen de bir kaç konuyu da içerebilir. "Kur'an'ın iki temel içeriği vardır: Esaslar ve vasıtalar. Esaslar, Kur'an 'ın indiriliş hedeflerini, Allah'ın sıfatlarını ve ahiret gününü, ilahi kitaplar ve peygamberleri, hukuk, ahlak, sosyal, siyasi, ferdi ve toplumsal-ekonomik kuralları içeren bölümlerdir. Bunların dışında kalan kıssalar, uyarılar, teşvikler, deliller, ahiret olayların içeren hususlar, ilke ve hedeflere, esaslara destek sağlayan Kur'an'ın bölümleridir. Bunlara vesileler denir." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 181) Yani Kur'an'daki ayetlerin bir kısmı amaç, bir kısmı araçları ifade eder.

Kur'an'ın üslubunu bilmeyen, metodunu kavrayamayan, dilini çözemeyen, ruhunu yakalayamayan onu anlayamaz! Sonradan Müslüman olan Fransız Profesör Meyerovitch'in dediği gibi, "Kur'an'ı okumada asıl kural, Kur'an'ı o anda size doğrudan doğruya vahyediliyormuş gibi okumaktır. Bazen ikinci bir okuyuşta, zihninize bambaşka bir mana gelebilir." (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın Güler yüzü, s. 49)

Tekrar gibi gözüken ayetlerin mutlaka başka hedefleri vardır ve bağlantı kurduğu konular ile farklı mesajlar verir. "Kur'an'da aynı konuya birçok yerlerde temas edilmiş, fakat her defasında meselenin bir başka yönü ele alınmıştır." (Emin Işık, Kur'an'ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986 113. Sayı)

Temel kavramları, 'tevhid, ahiret, peygamberlik, ibadet, salih amel, ahlak, muamelat, adalet, hak, emanet, istişare ve takva'dır! Tüm Müslümanlardan, bu kavramların hayatlarına yansıtılması istenir.

Kur'an'da; 'Allah, vahiy, insan, hayat, tabiat, evren ve birbirleri ile irtibatlarının nasıl olacağı anlatılır.

Kur'an'da bol miktarda sanatsal/edebi anlatımlar bulunur. "Arapça, üslup yönüyle zengin bir dil olduğu kadar edebi sanatlar açısından da oldukça zengin bir dildir ve bu, verilecek mesajın değişik boyutlarda sunulması için büyük avantaj sağlamaktadır." (Muhammet Vehbi Dereli, Arap dili ve edebiyatının İslam medeniyeti için önemi, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 49, Bahar 2020. s. 71) İslam'ı biraz araştıran bir Yahudi bile Arap dilinin zenginliğini hemen fark eder. Üzeyir Garih: "Arapça çok zengin bir lisandır." (Can Kırac, Anılar olaylar, s. 303) demektedir. "Arapça zengin bir etimolojiye ve

morfolojiye (sarf) sahiptir. Oryantalist Louis Massignon'un ifadesi ile 'Arapçada var olan her bir sesin, bir niteliği, bir çıkışı, bir işareti, bir ifadesi, bir iç anlamı, bir parıltısı, bir yankısı ve bir vurgusu' vardır." (M. Halil Çiçek, Kur'an'da Anlam Zenginliği, s. 25)

Kur'an, her yüzyılda insanların dikkatini kendine çekecek içerikleri barındırır. Bunlar bilimsel ayetler olabileceği gibi, muamelat veya ibadete dönük de olabilir.

Kur'an'daki tüm emir ve yasaklar, insanın hem dünya hem ahiret mutluluğunu amaçlar. Emirler insanların yararına; yasaklar insanın zararına olanların bütününe ifade eder.

Kur'an, âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ile başlar ve insan ile cinlere dikkat çeken ayet ile son bulur.

Kur'an anayasadır; kuralları koyar. Sünnet ise kuralların nasıl uygulanacağını gösterir. En önemlisi de "Kur'an, okundukça değil yaşandıkça değerlendirir, anlaşılır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 17)

İslam'ın ruhunu tam anlayabilmek için herhangi bir konuyu, İslam'ın genele içindeki konumuna göre değerlendirmek, diğer kavramlarla olan bağlantısını netleştirmek ve sonra alternatifleri ile karşılaştırmak gerekir. Şimdiye kadar yapmış olduğum tüm karşılaştırmalar ki, Hristiyanlık, liberalizm, sosyalizm, ateizm, deizm, nihilizm dahil, İslam dünya görüşünün hepsine galip geldiğine defalarca şahit olmuşumdur!

Körelmiş organlar

Evrimsicilerin "körelmiş organlar" diye lanse ettiği yapıların her birinin bir görevi olduğu artık bilinmektedir. Bu iddia aynı zamanda dolaylı olarak körelendiği iddia edilen organlardan çok daha fazla, kıyaslanamayacak sayıdaki "körelmemiş" organların da, kurulmuş dev bir mekanizmanın küçük bir parçası olarak çalıştığının itirafı da olmaktadır!

Tarihi Süreç

1893 yılında Alman anatomist Robert Wiedersheim bir körelmiş organlar listesi hazırlar. Bu tarihten önce de insan vücudunda işlevsiz organlar olduğu düşünülüyordu. Charles Darwin de söz konusu organların evrimsel gelişim süreci içerisinde işlevsiz kalarak körelendiğini söylemiş ve bu organları ortaya attığı Evrim Teorisi'nin kanıtlarından biri olarak ileri sürmüştü. Günümüzde bu listelerde yer alan organlar tartışma konusu olmaktan çıkmıştır. Mesela hipofiz, tiroid ve timus bezlerinin görevleri kesin olarak anlaşılmış durumdadır. Listede yer alan diğer organlar hakkında da artık 100 yıl öncesine göre insanlık çok daha fazla bilgiye sahiptir. Ancak bazı insanlar, 100 yıldır süregelen tüm bilimsel çalışmaları görmezden gelerek, 100 yıl öncesinin iddialarını günümüze taşımaya devam etmektedir. Tartışma konusu yapılan organlara sırasıyla bakalım.

Apandisit: Histolojik yapısı incelendiğinde ihtiva ettiği bol miktardaki lenf nodülleri hemen dikkati çekmektedir. Son derece zengin bir kanlanmaya da sahip olan bu organın, bağırsak ilişkili 'lenfoid doku sistemi'nin bir elemanı olarak işlev gördüğü anlaşılmıştır. Son çalışmalar apandisin aynı zamanda hormonal bir merkez olduğunu, bağışıklık sistemi hücrelerini depoladığını ve barsak homeostazinin sağlanmasına da katkı sağladığını ortaya koymaktadır. Apandisin ameliyatla çıkarıldığı durumlarda bazı hastalıkların görülme riskinin arttığı konusunda da son 40 yıla ait pek çok yayımlanmış bilimsel makale mevcuttur.

Kuyruk Sokumu Kemiği: Pelvis tabanının sağlam bir şekilde dönebilmesi için ilgili kasların orta hatta tutunabileceği bir kemiğe ihtiyaç vardır. Ayrıca bu kemik sabit bir destek noktası teşkil ederek fekal nkontinansın sağlanmasına da katkıda bulunmaktadır. Sıkça iddia edildiği gibi bazı insanların kuyruklu doğduğu da doğru değildir. Kemik ve kıkırdak gibi temel kuyruk elemanlarından yoksun olan bu söz konusu yapı, çok nadir görülen bir doğumsal anomalidir. Kuyruk sokumunun görevlerini ise, "tendonlar, bağlar ve kaslar için bir bağlanma yeri oluşturmak, bazı pelvik taban kaslarının eklenme noktası olmak, oturma pozisyonundayken kişiyi desteklemek ve dengelemek" şeklinde sıralanabilir. Düşme sonucu bu kemiği kırılan ve ameliyatla alınmak zorunda kalınan yakın bir akrabamın bundan sonraki hayatında yaşadığı zorlukları, oturmadan dengeye, yakından müşahade etmekte olduğumu da burada belirtiyim.

Vücut Kılları: Başımızı soğuktan ve güneş ışınlarından koruyan saçlar, terin göze inmesini engelleyen kaşlar, göze gelen bir travmayı önceden fark ederek göz kapaklarını kapatan refleks mekanizmayı başlatan kirpikler, yabancı partiküller için bir filtre görevi gören burun ve kulak kılları vücudumuzdaki özelleşmiş kıllardır. Cinsel kimliğin kazanılmasında ve kişiliğin gelişiminde de rol oynayan seksüel kıllar vardır. Ayrıca tüm vücuda yayılmış vücut kılları, köklerini saran zengin sinir ağı sayesinde bir dokunma reseptörü olarak görev yapmakta ve cisimlerin vücutla ilk temasını ve hareketini saptamaktadır.

Köpek Dişleri: Ağızımızdaki dişlerin şekilleri ve yüzey özellikleri yapacakları göreve en uygun bir biçimde tasarlanmıştır. Kesici dişler, düz ve keskin yüzeyleriyle adeta makasın iki ağzı gibi

davranarak besinleri keser. Sivri yüzeyli olan köpek dişleri, sert gıdaların parçalanmasında görev alır. Girintili-çıkıntılı geniş yüzeyleriyle azı dişleri de besinleri öğütür.

Kulak Kası: Sesin hangi yönden geldiğinin belirlenmesinde kulak kepçesinin özel şeklinin önemli bir rolü vardır. Bu şeklin oluşmasında ve korunmasında kulağın iç ve dış kasları da rol almaktadır.

Yirmi Yaş Dişleri: Erişkin insanların pek çoğunda çeneler yeterli büyüklüğe ulaşamadığından, yirmilik dişlerin çıkmasında problemler yaşanmaktadır. Çenelerin yeterli büyüklüğe ulaşamamasının nedeni, yumuşatılmış besinlerin beslenmedeki oranının artması ve bu nedenle çenelerin daha az kullanıldığı bir beslenme alışkanlığının benimsenmiş olmasıdır. Bu çevresel bir etkidir ve genetik bir farklılaşma olmadığına göre evrimle bir ilişkisi de yoktur.

Gözdeki Yarımay Çıkıntısı: Konjonktivanın katlanmasıyla oluşan bu yapının, ihtiva ettiği lenfoid doku ve sekretuar (salgı yapıcı) elemanlar sayesinde gözün korunmasında özel bir öneme sahip olduğu anlaşılmıştır. Gözün mediyalinde yerleşmiş olması da bu açıdan bakıldığında amaca uygundur.

Köprücük Kası: Bu kas, köprücük kemiği ve ilk kaburga arasında yerleşmiş olup, buradan geçen damar-sinir paketini korumaktadır.

Dizkapağı Kemiği: Bu kemik dört başlı uyluk kasının kaval kemiğine yapıştığı yerdeki açığı artırarak, ilgili kasın döndürücü etkisini artırmakta ve kirişin ekleme sürtünmesini de önlemektedir. Kemikteki aşınmanın etkileri ileriki yaşlarda hissedilmekte ve önemi daha da iyi anlaşılmaktadır.

Plantaris Kası: Uzun tendonu ve kas içciklerinden zengin gövdesiyle proprioseptif duyunun sağlanmasında görev almakta ve gastroknemius kasıyla koordineli çalışarak bacak hareketlerinin düzenli ve amaca uygun bir biçimde gerçekleştirilebilmesine yardımcı olmaktadır.

Paranasal Sinüsler: Temel görevleri, sürekli ve belli bir yönde hareket eden mukozal salgılar üreterek solunum havasını temizleme, nemlendirme, kafa kemiklerini hafifletme, sesin rezonansına katkı yapma, beyin içi ısının izolasyonu gibi görevleri vardır.

Avuç içi Kası: Bu kas, deri altı yağ dokusunu derin fasya ile birbirine bağlayarak avuç içinde güçlü bir aponevroz teşkil eder.

Palmaris Brevis Kası: Kavrama eylemi sırasında ulnar taraftaki avuç içi derisini gerer, avuç içi çukurunu derinleştirir, tekrarlayan kavrama eylemleri sırasında ulnar siniri ve ulnar arteri sıkıştırıcı kuvvetlerden korur. Hipotenar kabartıyı belirginleştirerek ve bu bölgedeki deriyi de kırıştırarak elin kavrama yeteneğini artırır.

Beşinci Ayak Parmağı: Ayaklarımız üzerinde durduğumuzda yükün önemli bir kısmı başparmaklarımızca karşılanır ve diğer parmakların fazlaca bir önemi yoktur. Ancak yürümeye başladığımızda, bir ayağımızı yerden kaldırmamızla birlikte yükün tamamı yerdeki diğer ayağın üzerine biner. Bu sırada vücut ilave yükü karşılamak için bazı pozisyon değişikliklerine gider. Bunlardan biri de yerdeki ayağı inversiyona getirerek yükü dış kısımlara doğru yaymaktır. İşte serçe parmaklarımız, hareketler sırasında ayağın dış kısmına binen ilave yükleri karşılayabilecek bu tasarıma sahiptir.

Vomeronazal Organ: Yakın zamana değin, fetusta belirttiğı fakat daha sonra ortadan kalktığı zannedilirdi. Ancak son yıllardaki bilimsel çalışmalar erişkin insanlarda da bu yapının varlığını ve işler halde olduğunu ortaya koymuştur. Bu organın anne ve bebek arasındaki duygusal bağlantıdan cinsel tercihlere kadar pek çok olayı çok kuvvetli bir biçimde yönlendirdiğı de tahmin edilmektedir.

Sünnet Derisi: Sünnet derisi buraya kadar saydığımız yapılardan daha farklı bir konumdadır. Çünkü bu yapının varlığı erkekte üriner enfeksiyonların, cinsel yolla bulaşan hastalıkların ve penis kanserinin görülme riskini önemli ölçüde artırmakta ve bu yapıyı taşıyan erkeklerin eşlerinde de serviks kanseri daha sık görülmektedir. Hayata sünnet derisiyle devam etmenin sakıncalı olduğu açıktır ancak yine de hayata sünnet derisiyle gelmenin bazı faydaları da vardır. Mesela bu yapı ürettiğı yağdan zengin bir madde sayesinde penis başını anne rahmindeki sıvı ortama karşı kimyasal olarak korur ve mekanik olarak da bir ambalaj görevi görür. Bu mekanik koruyuculuk belki de erken bebeklik döneminde de devam ettiği söylenmektedir. Sünnet olmak, tırnak kesmek ve traş olmak gibi dış müdahaleye ihtiyaç duyan nadir bedensel özelliklerimizden biridir.

Transvers Torasik Kaslar: Ekspiratuar fonksiyonlarının yanı sıra, sternumun stabilitesinin sağlanmasında da işlev görmektedirler.

Sonuç

"Körelmiş organ" sayılan appendiksin, gerçekte vücuda giren mikroplara karşı mücadele eden lenf sisteminin bir parçası olduğu belirlendi. Bu gerçek, 1997 tarihli bir tıp kaynağında şöyle belirtilmektedir: Vücuttaki timus, karaciğer, dalak, appendiks, kemik iliğı gibi başka organlar lenfatik sistemin parçalarıdır. Bunlar da vücudun enfeksiyonla mücadelesine yardım ederler. (The Merck Manual of Medical Information, Home edition, New Jersey: Merck & Co., Inc. The Merck Publishing Group, Rahway, 1997) Evrimciler tarafından insanın atası olduğu söylenen bazı maymunlarda appendiks bulunmaz. Körelmiş organlar tezine karşı çıkan biyolog H. Enoch bu mantık hatasını şöyle dile getirmiştir: "İnsanların appendiksi vardır. Ancak daha eski ataları olan alt maymunlarda appendiks bulunmaz. Sürpriz bir biçimde appendiks, daha alt yapıli memelilerde, örneğın opossumlarda tekrar belirir. Öyleyse evrim teorisi bunu nasıl açıklayabilir?" (H. Enoch, Creation and Evolution, s. 18-19) New York Sina Dağı Tıp Fakültesi Anatomi ve Fonksiyonel morpholoji direktörü ve Amerika Anatomisyenler derneğı'nin başkanı Jeffrey Laitman: "İnsanlar, 'gereksiz organı aldrabilir ve hâlâ yaşayabilirsiniz' derler ama bu mantığa dikkat etmek gerek. Sol bacağıını da aldrıp hâlâ yaşayabilirsin. Ama vücuttaki bir organı ne zaman aldırarsan ya da değıştirsene, ödenmesi gereken bir bedel vardır."

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı'da tüm bu gelişmelerden sonra şu şekilde bir açıklama yapmak zorunda kalmıştır: "Körelmiş organlar işlevsiz olmak zorunda değiller, işlevsel olabilirler, evrimsel süreçte başka görevler üstlenmiş olabilirler, evrimsel sürecin bir öngörüsü yok." (evrimagaci.com, 10.2.2023 ve youtube kanalındaki açıklaması) Öngörüsüz evrime konuyu bağlasa da, bu bile evrimci biri için bir ilerleme kabul edilebilir...!

Kısacası, biz Müslümanlara karşı 'boşlukların tanrısı' iddiasında bulunan evrimci ateistlerin aslında kendileri, 'işlevini bilmedikleri organları' evrim iddialarına delil olarak kullanıp sonra da kulakları üzerine yatmaktan vazgeçme zamanları geldi de geçmektedir! Unutulmamalıdır ki Müslümanlar evrime değil de "Tasarımın var olduğu sonucuna, bilmediklerimizden değil, son 50 yıl boyunca öğrenmiş olduklarımızdan varıyoruz". (Michael Behe, Behe's Seminar in Princeton, 1997)

En son olarak ileri sürülen iddia:

Evrimci new ateistlerin önde gelenlerinden Dawkins, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal sinirinin beyinden çıktığını ve gereksiz bir şekilde aşağıya doğru indiğini ve geri döndüğünü, akli başında ‘hiç bir mühendisin’ böyle bir hata yapmayacağını ileri sürmüştür. Görüldüğü gibi Dawkins ve benzeri evrimciler, görevi hakkında bilgi sahibi olmadıkları organları evrime delil olarak kullanmaktadırlar. Buna alıştık da acaba gerçek nedir? Bir sinirin kısa yoldan beyne ulaşmak varken kalbe kadar inip dönmesi tasarım değil hata olduğu göstergesi midir? Bakalım.

“(Vagus) Recurrent Laryngeal, beyinden çıkıp yutak, gırtlak ve aşağı inerek yemek borusu ve soluk borusunun etrafında, diyaframa kadar pek çok organın parasempatik aktivasyonu uyaran ve bu kısımlara dallar veren bir sinirdir. Vagus siniri kollarından olan bu sinirin kalp hizasına inme nedeni de kalp sinir ağına bir dal vermesi ve kalp atımı dahil kas dokusunu kontrol etmesidir. Bir başka özelliği ise baştan kalbe kadar giden bölümde; yukarı çıkan ve aşağı inen damarların ve sinirlerin oluşturduğu bu U sistemi, ters yönde akan kan damarları toplam basıncını sıfırlar, böylece hayvan ani kanamalara neden olacak iç basınçtan kurtulmuş olur. Çünkü bu işlev, zürafa gibi uzun boyunlu canlılar da çok daha güçlü ve etkili olur. Bu sistemin çalışmaması ya da olmaması canlı için basınç kaynaklı beyin kanaması demektir. Kısacası, beyinden atardamara kadar uzanan ve geri dönen, anlamsız bir yol kat ettiği iddia edilen bu sinir, beyne gelen kanın basıncını ve miktarını ayarlar.” (Wood, W. F. & Weldon, P. J. The scent of the reticulated giraffe *Giraffa camelopardalis reticulata*. *Biochemical Systematics and Ecology*, 30, 913 - 917, 2002)

"Araştırmalar, körelmiş organların hiç de işlevsiz olmadığını buldu." (Evrimci National Geographic dergisi, 30 Temmuz 2009) Kendisi de bir evrimci olan S. R. Scadding, *Evolutionary Theory* (Evrimsel Teori) dergisinde yazdığı "Körelmiş organlar evrime delil oluşturur mu?" başlıklı makalesinde şu gerçeği itiraf etmektedir: “Biyoloji hakkındaki bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü. Bir organın işlevsiz olduğunu tespit etmek mümkün olmadığına ve zaten körelmiş organlar iddiası bilimsel bir özellik taşımadığına göre, ‘körelmiş organlar’ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum.” (S. R. Scadding, Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?, *Evolutionary Theory*, cilt 5, Mayıs 1981, s. 173)

Ek; Junk DNA/Hurda DNA iddiasına cevap için ‘evrim’ adlı yazımıza bakılabilir.

İfk Olayı

Resul-i Ekrem Mustalik Gazvesi'nden dönerken onunla beraber olan eşi Hz. Aişe, konakladıkları bir yerde sabaha karşı hareket emri verildiği esnada özel ihtiyacını gidermek üzere ordugahtan uzaklaşmıştı. Geri gelirken boynundaki Yemen akığı gerdanlığın düşmüş olduğunu fark etmiş ve kendisini bekleyecekleri düşüncesiyle dönüp aramaya koyulmuştu; ancak karanlıkta onu bulup el yordamıyla tanelerini toplayana kadar çok vakit kaybedince, kadınlar deve üzerine konan kapalı odacıklarda seyahat ettikleri ve Hz. Peygamber'in eşlerinin artık perde arkasından konuşup görüşmeleri emri de gelmiş (Ahzab, 53) olduğu için onun devesini çekenler, kendisini mahfede zannederek yola çıkmışlardı. Hz. Aişe konak yerine geldiğinde diğerlerinin hareket ettiğini görünce, yokluğunun anlaşıp aramaya çıkacaklarını düşünerek orada beklemeye başlamıştı. Ordunun artçılarından Safvan b. Muattal es-Sülemi, görevi gereği kamp yerini kontrol ederken onu bulur ve devesini yere çökertip, kendisi de uzaklaştıktan sonra Hz. Aişe'yi devesine bindirip hayvanın yelesinden tutar ve kendisi de yaya olarak yola çıkarlar ve bir süre sonra da orduya yetişirler. Fakat hızlı yürümekle birlikte kendisi yaya olduğu için kafiye ancak kuşluk sığığında mola verdikleri yerde ulaşabilirler. Hz. Aişe olayı şöyle anlatır: "Safvan, devesini ihdırı. Beni, binsin diye ayağını devesinin ön ayağına bastı. 'Bin' dedi ve kendisi geri çekildi. Ben de hemen kalkıp deveye bindim. Kendisi de devenin başını, yularını çekerek askerlere yetişmek için süratle ilerlemeye başladı. Nihayet asker, konak yerine inip yerleştiği sırada idi ki Safvan'ın, devemin yularını çekerek konak yerine getirdiği görüldü." (İbn Hişam, es-Sire, III/310-311; Müslim, 8:113-114) Söz konusu gecikme başlangıçta kötüye yorumlanmamış, hatta kimsenin dikkatini bile çekmemişken, hicretten önce Hazrec kabilesinin reisi olan ve Medine'nin yönetimi kendisine verilmek üzere iken Hz. Peygamber'in gelmesiyle bundan 'mahrum kalan' Abdullah b. Übey b. Selul'ün başlattığı dedikoduyla birlikte iç huzursuzluklara yol açan önemli bir olay halini alır. İslamiyet'i istemeyerek kabul ettiği için 'münafıkların reisi diye bilinen Abdullah b. Übey ile adamlarının' Resul-i Ekrem'i ve kayınpederi Hz. Ebu Bekir'i küçük düşürmeye ve aralarını açmaya yönelik sözleri, bazı müminlerin de katılmasıyla (Kaynaklar bunlardan Hassan b. Sabit, Mistah b. Üsase ve Hamne bint Cahş'ın adını vermektedir.) kısa zamanda yayılma istidadı göstermişti. Sefer dönüşü rahatsızlanarak bir ay kadar yatan Hz. Aişe ise söylentileri duymamış, sadece bu süre içerisinde daha önceki rahatsızlıklarında gösterdiği ilgiyi göstermeyen Resulullah'ın odasına seyrekle uğramasından bir şeyler olduğunu sezmişti. Hz. Aişe, hastalığının nekahet döneminde babasının teyze kızı Ümmü Mistah'tan oğlunun bu dedikoduyu anlattığını duymuş ve üzüntüsünden tekrar hastalanmış, (Müslim, Tevbe, 56) arkasından da Hz. Peygamber'den izin alıp babasının evine gitmişti." (TDVİA, 21/507-509) Hz. Ömer, "Ya Resulallah! Haşa! Bu büyük bir kara çalma ve iftiradır. Kesinlikle biliyorum ki, bu, münafıkların yalanlarından birisidir." derken Hz. Ali de "Ya Resulallah! Bir gün bize namaz kıldırıyordun. Namaz içinde iken, ayakkabılarını çıkartmıştınız. Size uyararak biz de çıkartmıştık. "Namaz bitince, ayakkabılarımızı çıkarmanın sebebini bize sormuştunuz. Biz de sana uymuş olmak için çıkardığımızı söylemiştik. Bunun üzerine siz; 'Temiz olmadıkları için, onları çıkarmamı bana Cebrail emretti' demiştiniz. "Böyle ayakkabılarına bulaşan pislik, size bildirildiği ve onları pislik bulaşığından dolayı çıkarmanız size emredildiği halde, ailenize, namus kirletecek kötülüklerden bir şey bulaşsın da, onu çıkarmanız için size emredilmesin, olur mu hiç?" (Nureddin Halebi, İnsanü'l-Uyun, II/624-625) Yine Hz. Ali, gerçeği öğrenmek için Aişe'nin cariyesi Berire'nin tanıklığına da başvurulabileceğini söyler. Berire, "Hanımı için iyilikten başka bir şey bilmediğini" söyler. Berire, Hz. Aişe'yle sürekli beraberdi, belki de Hz. Peygamberden daha fazla yanında oluyordu. (Hişam, Sire, III/313-314; Müslim, 8:115) Zaten Safvan erkeklik gücü olmayan (Hasur: Manevi takvasından dolayı kadınlara yaklaşımaya rağbet etmeyen) birisi idi. Bunu kendisi de açıkça ifade etmişti. (İbn Hişam, Sire, s. 306, Müslim, Tevbe, 57) Hz. Peygamber'in hanımlarından hiçbirisi iftirada en ufak bir rol almadıkları gibi, onu tasvip edici en ufak bir söz bile söylememişlerdir. O kadar ki, uğruna kız kardeşi Hamne

bint-i Cahş'ın iftirada rol oynadığı Hz. Zeyneb bile, Hz. Aişe hakkında sadece iyi sözler sarfetmiştir. Bizzat Hz. Aişe (r.a) bunu şöyle açıklar: "Hz. Peygamber'in hanımları içinde Zeynep benim en güçlü rakibimdi. Fakat iftira olayıyla ilgili olarak Hz. Peygamber kendisine görüşünü sorduğunda, o şöyle cevap vermişti: "Ey Allah'ın Rasulü, Allah'a yemin ederim ki, onda takvadan başka bir şey görmüş değilim." (Müslim, VIII/118; Mevdudi, Tefhimü'l-Kur'an, III/502) Eğer Hz. Peygamber, Hz. Aişe'nin zina yaptığına inansa ve boşasaydı kim ne diyebilir di ki? Kaldı ki Hz. Ali boşamasını söylemiştir ama Hz. Peygamber vahyi beklemiştir. Yüce Allah da onun masum olduğunu ve münafıkların dedikodularıyla hareket edilemeyeceğini bildirmiştir. (Nur, 11-20; Müslim, 8:117; Müsned, 6:197) O gün ordunun artçısı olan Safvan b. Muattal es-Sülemî'dir. Bir Müslüman'ın, Peygamberin eşine karşı anormal bir duygu taşıdığını hangi akıl kabul edebilir ki? İstanbul Eyyüb semtinde mezarı bulunan Eba Eyyub el-Ensari'nin karısı iftira söylentilerinden söz ettiğinde, bu büyük sahabe şöyle demiştir: "Ey Eyyub'un annesi, Aişe'nin yerinde orada sen olsaydın böyle bir şey yapar mıydın?" Karısının "Allah'a yemin olsun ki asla yapmazdım." demesi üzerine o şunu söylemiştir: "O halde Aişe senden daha iyi bir kadındır. Bana gelince, Safvan'ın yerinde ben olsaydım, böylesine kötü bir düşüncüyü aklımdan bile geçirmezdim. Safvan ise benden daha iyi bir Müslüman'dır." (Mevdudi, Tefhimü'l-Kur'an III/503) Hz. Aişe daha sonra inen ayet üzerine "Ben, Allah'tan başka kimseye hamd ve teşekkür etmem. Benim beraatımı bildiren Allah'tır!" diyerek biraz da naz ile kırgınlığını ifade etmiştir. (Buhari, Şehadat 15, 30, Cihad 64, Meğazi 11, 34; Müslim, Tevbe 56; Ahmed, VI/60, 195, Zemaşşeri, IV/121) Nur suresinin 11. ve takip eden on ayeti 'hem iftira edenlerin maskelerini indirmiş hem de iftira ile ilgili önemli hükümler getirmiştir.' Bu olay ile aslında Efendimizin hayatı üzerinden tüm Müslümanlara mesajlar verilmiştir. Efendimiz hayatın her alanında Müslümanlara örnek olmuştur. Fakir de zenginde olmuş ve yerine göre sabretmiş, şükretmiş, infak etmiştir. Allah (cc) Efendimiz üzerinden, kadınlara miras verilmesinden evlatlık müessesinin gerçek hüviyetine kavuşturulmasına dek birçok konuda kullarına uygulamaları gereken kuralları öğretmiş ve göstermiştir. Ateist Dursun, "Gecenin önemli bir bölümünde birlikte kalan Aişe ile Safvan, bu birlikteliği daha önce planlamış olamazlar mıydı? Çünkü Safvan'ın arkadan geldiğini herkes gibi Aişe de biliyordu. Aişe isteseydi kolyeyi aramaya giderken haber verebilirdi." diyerek okuyucuyu yönlendirmek ister. Gerek Müslim (Müslim, Tevbe, 56) ve gerekse Buhari (Buhari, Tefsiru sureti'n-Nur, 6) sahihlerinde olayı bütün detayları ile anlatmışlardır. Haşa, kötü niyetleri olanlar bunu herkesin birbirini yan yana göreceği şekilde mi yapardı? Hz. Aişe orduda asker mi idi ki, kim öncü kim artçı bilebilsin?! Hz. Aişe'nin gerdanlığı aramak üzere gitmesi ve bulması da ortalığın ağarmakta olduğunu göstermektedir. Buhari'de, Safvan'ın tan yeri ağardıktan sonra oraya geldiği açıkça ifade edilmiştir. İkinci konaklama yerinde hemen arkalarından yetiştikleri de yine bütün rivayetlerde kaydedilmektedir. Bütün bunlar güvenilir kaynaklarda yer aldığına göre, "gecenin önemli bir bölümünü birlikte geçirdiler" sözü, baş münafığın baş iftirasına benzemiyor mu? Hz. Aişe'nin kolyeyi aramak üzere gittiğini haber vermemesinin de makul sebepleri vardır: Hemen gidip dönecektir, Peygamber (sav) hanımlarının perde arkasından olmaksızın başkalarıyla konuşmaları ise zaten ayet ile yasaktır ve insanlar bir şeylerini kaybedince hemen söylemez, önce arayıp bulmaya çalışırlar! İslam düşmanları her daim bu olayı İslam'a saldırmak için bir malzeme olarak kullanmaya çalışmışlardır. 1013 yılında Bizans sarayına elçi olarak giden Bakıllani'ye papazlar kralın huzurunda, "Peygamberinizin iftiraya uğrayan eşi Hz. Aişe'ye ne olmuştu?" diye alaycı üslupla sordukları soruya Bakıllani şu cevabı vermiştir: 'Aişe ile Meryem iftiraya uğradılar. Aziz ve Celil olan Allah onların suçsuzluklarını açıkladı. Aişe eşi olan ama çocuk doğurmayan bir kadındı. Meryem ise kocasız olduğu halde bir çocuk doğurdu. Şu halde Aişe'nin Meryem'e nispetle daha suçsuz olması gerekir. Ama her ikisi de kendilerine yapılan iftiralardan uzak ve suçsuz kadınlardır. Allah'ın selamı ikisinin de üzerine olsun ' (İbni Asakir, Tebyinu Kezibil Müfteri, s. 219; İbni Kesir, el-Bidaye, XV/549)

Ve asla unutulmamalıdır ki, "Peygamberin eşleri Müminlerin analarıdır." (Ahzab, 6)

Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar

Bu konuya ek olarak, "Dinsiz ahlak olur mu?", 'Deizm Yanılgısı', 'Ateizm Yanılgısı', 'Ateist akıl' adlı yazılarımızı da öneririz.

Muhataplarımızın bakış açılarını gösteren bir örnek ile konumuza başlayalım: "Eğer bir Meryem Ana heykelinin sizlere el salladığını görseniz dahi, bir mucize ile karşı karşıya olduğunuzu sanmayın. Belki de heykelin sağ kolundaki atomların hepsi, tesadüfen, bir anda aynı yönde hareket etme eğilimi içine girmiş olabilirler." (R. Dawkins, The Blind Watchmaker, s. 159) Bu önyargılı bakış açısını ateist Celal Şengör'de de görmekteyiz. Şengör 'mucize görse de inanmayacağını' itiraf etmiştir. (youtube.com/watch?v=kMPfhAa0hZE) Ve Kur'an mucizesini bir kez daha gösteriyor ve 'natüralist yani doğayı ilah edinen' bu kesim için bakın 1400 sene önce ne tespitte bulunuyor: "Kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair Allah adına kuvvetle yemin ettiler. Ama mucize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında mısınız?" (En'am, 109)

Dawkins Yanılgısı. 'Tanrı Yanılgısı'na cevap

Öncelikle ifade edelim ki, tanrı kavramını çok karmaşık bulan Dawkins'in iddiasının aksine, Tanrı inancı evrim teorisinden çok daha basit bir şekilde hayatı açıklar. Yine bu eseri ve diğer tüm eserlerinde dindar kesimi daima küçümseyen, "rezil, enayi" gibi kavramlarla alay eden Dawkins ayrıca teistlere karşı daima düşmanca ve ayrılıkçı bir tavır takınır. Yani aslında o, karşı olup muhataplarını itham ettiği tüm davranışların hepsini kendisi tek tek sergiler! Bırakın dindar olmayı, ateizmden dönmek bile ona göre hakarete uğramak için yeterlidir. "Ateizm Yanılgısı" adlı yazımızda örnekleri görülebilir. Evet, Dawkins pek çok açıklamasında ve eserlerinde ateizmi savunurken dini değerlere her türlü hakareti yapar. Ama sıra dini rencide edici saldırıları dindarların eleştirmesine ve buna karşı çıkmalarına gelince de bunu 'haksız itibar' ve 'ayrıcalık' olarak görür ve eleştirir. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 26- 33) Yine o kendine sadece bilimi rehber edindiğini söylese de aslında o bilimadamı değil sadece bir 'bilimci'dir! Yine bilinmektedir ki bilim dışında da birçok saygın alanlar bulunmaktadır: Felsefe, edebiyat, sanat, estetik, ahlak gibi ve bunların tümü de vardır, yanılgı değildir!

Dawkins ayrıca Tanrı'nın bilimsel olarak ispat edilmesini de talep etmektedir. Halbuki bilim daima değişim içindedir. Detay için "Bilim değişmez mi?" adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca Dawkins, sanki bilimsel olarak ispat edilmiş gibi evrim 'teorisini' de iddialarına temel dayanak teşkil ettirmektedir. Halbuki o hâlâ ispat edilememiş bir teoridir! Yani teistlerden bilimsellik talep ettiği halde hâlâ teori ile görüşlerini temellendirmeye çalışan da bizzat kendisidir! Bilime bu kadar atıf yapanların, teist görüşleri destekleyen kuantum fiziği ve Big Bang teorilerine mesafeli durmaları da ayrı bir ironidir! Zaten laboratuvar da deney ile ispat edilebilecek bir varlığın fiziksel özelliklerinin olması ve atomlardan oluşması gerekir ki, böyle bir Tanrı tanımını da hiçbir teist asla kabul etmez! Dolayısı ile iddia edilmeyen bir şeyi önce öyle imiş gibi sunup sonra da ispatlanamaz ilan etmek de ancak ateistlere nasip olmaktadır! Geçelim kitabına.

Dawkins, çocukları aileleri dindar yapar der (s. 11) ama aynı durumun ateistler için de geçerli olduğunu ve bu konuda yapılan araştırmaların bunu doğruladığını görmezden gelir!

Dawkins, kitabının 35. sayfasında Ralph Waldo Emerson tarafından söylenen bir sözü aktarır: “Bir çağın dini, bir sonrakinin edebi eğlencesidir.” Biz de aynı şeyi ateizm için tekrarlıyoruz ve diyoruz ki, “maddenin ebedi ve ezeli olduğu iddiası, evrenin başlangıcının olmadığı” vd. teorilerinin artık bilimsel olarak savunulamadığını ve bunun bir komik iddiaya dönüştüğünü görüyor ve eğleniyoruz!

Dawkins, “Tutucu dindar zihinler kanıtlara karşı bağışıklıdır.” der (s. 13) ama aynı şey ateistler için de geçerlidir. Karşı görüşü okumadan, tek taraflı bakış açısı ile konuları değerlendirirler ve buna son 30 yıldır tartıştığım her ortamda defalarca şahit olmuş birisiyim! Yani *ateistler aslında 'korkuluk mantık hatasına' düşmektedirler* ama bunun bile farkında değildirler! Ayrıca Dawkins'in kuantum fiziğine ve ateist Şengör'ün hem Big Bang teorisine ([youtube.com/watch?v=yT0X1SnrFvg](https://www.youtube.com/watch?v=yT0X1SnrFvg)) hem de kuantum fiziğine (Doç. A. Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123) “kendi dünya görüşlerine aykırı olduğu için uzak durmaları da” bu tutuculuk tanımının içine girmekte midir iyi sorgulanması gerekir!

Dawkins, Einstein'ı ateist olarak lanse eder. (s. 20) Halbuki Einstein, Hristiyanlığın teslisçi Tanrı inancına karşıdır. Dawkins, Einstein'ı ateist göstermek için de sözlerini tevil eder ve kendi dünya görüşüne göre yorumlamaya çalışır. (s. 20-25) Aslında ona düşen, sözlerini sadece aktarmak olmalı idi! Ama o zaman da okuyucuyu ikna edemeyecek ve yönlendiremeyecekti!

Dawkins, temel iddiasını şu şekilde temellendirir: Evren mükemmelliğe doğru giden bir süreç ise (yani evrim teorisini kastedier ki, aslında durum tam tersidir: Entropi ve Termodinamiğin İkinci Yasası tam tersini ispatlar!) en mükemmel en sonda olmalıdır ve en sonda olan ise daha önceden var olanı (evreni) tasarlayamaz. Dolayısıyla Tanrı yanılıdır! Yani Dawkins fikirlerinin temeline önce evrimi oturtur ve sonra tüm görüşleri bu temel üzerinden yorumlar! İşte kendi cümleleri: “Herhangi bir şey tasarlamaya yeter karmaşıklıkta bir yaratıcı zeka (yani Tanrı), yalnızca kademeli evrimin uzun bir sürecinin son ürünü olarak ortaya çıkabilir. Evrim geçirmiş yaratıcı zekalar muhakkak kâinata en geç katılanlardır ve bu sebepten ötürü, evrenin tasarımından sorumlu olamazlar. Tanrı bu tanıma göre bir yanılıdır ve sonraki bölümlerin göstereceği gibi, zararlı bir yanılıdır.” (s. 36) İşte o çok ses getiren ve teizmi yerle bir ettiği iddia edilen müthiş eserin özeti, mantığı, bilimsellik ve objektiflik seviyesi budur!

Dawkins, 42. sayfada erotik film yazarı ateist Gora Vidal'in "Üç dinde de Tanrı her şeye gücü yeten Baba'dır." şeklindeki sözünü aktarır. Yani teslisi reddeden İslam dinine ‘Tanrı baba’ yakıştırması yapan birinden alıntı yapan Dawkins, x.com'da Kur'an hakkında bilgisi olmadığına itiraf ettiği (x.com/RichardDawkins/status/307369895031603200) gibi, aynı 42. sayfada, ‘En çok Hristiyanlığa aşina olduğunu’ da itiraf eder ki, yaptığı bu alıntı da zaten onun İslam hakkında yüzeysel bilgi sahibi olduğunu açıkça göstermekte ve bundan sonraki İslam hakkındaki iddialarının kalitesini de ortaya koymaktadır. Kadın haklarına da saygılı olduğu izlenimi vermek isteyen Dawkins zihniyetindekilerin kadına bakışını öğrenmek için “Evrin teorisi”, “Modernizm ve Kadın” adlı yazılara ve alternatif hayat tarzı için de “İslam’da Kadın Hakları” adlı yazılarımıza bakılmasını tavsiye ederiz.

Ateist Dawkins, 44-50. sayfalar arasında laiklik vurgusu yapar ve sonra agnostisizme değinir. Agnostisizmin İslam ile ilgili boyutu için “Agnostisizm Yanılgısı” adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins 56. sayfada bir kitaptan söz eder ve o kitabı okumadığını belirtir, sonra da şunu söyler: “Kim doğru olduğunu bildiği bir hakikati okumaya ihtiyaç duyar?” Ey Dawkins! Empirizm, pozitivizm, septisizm bu mudur?! Bu mantığa göre, ateizmin yanlış olduğunu doğru olarak kabul eden bir teistin, ateist bir kitabı okumaması doğru mu olmaktadır yoksa yanlış mı...?!

Dawkins 54. sayfada Tanrının varlığı konusunda 7 sınıf insan sıralar ama kendisini en son 7. sınıf yani “Koyu ateist. Tanrının olmadığını bilirim.” diyen sınıfa dahil etmez ve bir önceki 6. sınıf yani “Son derece düşük olasılık ama sıfırdan yüksek. Fiilen ateist. Kesin olarak bilemem ancak Tanrı’nın epey olanak dışı olduğunu düşünüyorum ve burada olmadığını varsayarak hayatımı sürdürüyorum.” kategorisine dâhil eder. Halbuki eserlerini okuyan onun kendisini 7. Kategoriye eklemesini beklerdi!! İşin ilginç Dawkins her tanrıya da karşı değildir. Mesela, “Yunan, Roma, Mısır ve Viking tanrıları” ile bir sorunu yoktur. (s. 57) Yine Dawkins, “Müdahale etmeyen bir NOMA Tanrısı, insafli ve doğru incelendiğinde aynı zamanda bilimsel bir varsayım olmayı sürdürür.” (s. 63) der. Dolayısı ile onun asıl karşı olduğu Tanrı değil, ‘hayata müdahale eden bir Tanrı’dır! Bu bakış açısını birçok ateist/deistte görürüz! Bu konuda detay için “Deizm yanılgısı” adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins klasik üslubu ile, “İlahiyatçıların herhangi bir konuda dinlemeye değer fikirleri yoktur; gelin önlerine bir kemik atalım.” der. (s. 60) Ama aynı üslubu bir teist kendine karşı kullansa, içinde hangi kelimelerin geçtiği cümleleri kuracağını tahmin etmek zor değildir: Savaş, tutuculuk, laiklik vs.

NOMA (Non Overlapping Magisteria) ile de arası hoş değildir Dawkins’in. Teorisyeni bir evrimci olan Stephen Jay Gould, “Bilimin öğretisi ile dinin öğretisi birbirine karşı saygılı ve iletişim içinde olmalıdır.” der. Ona göre problem ‘ideolojiler arasındadır.’ Yoksa din ile bilimin alanları ayrıdır! Tabii bu görüş Dawkins’in hoşuna gitmez, onu kızdırır ve bunu içinde, ‘safсата, yaranmak’ gibi kelimeler geçen cümlelerle sertçe onu eleştirir. Buna rağmen Gould’u “fiili ateist” ilan etmekten de geri kalmaz! (s. 60-61)

Dawkins 61. sayfada önce “İsa’nın babası bir insan mıydı ya da doğumu esnasında annesi bakire miydi?” diye sorar ama sonra “Meryem ananın bir heykeli bize el sallayabilirdi. Kristal yapıyı oluşturan atomların hepsi ileri geri titrerler. Çok fazla atom olduğundan ve hareket yönleri ortak olmadığından, Orta Dünya’da gördüğümüz haliyle heykelin eli kaya gibi sert ve hareketsizdir. Fakat eli oluşturan, salınan atomların hepsi, aynı anda aynı yöne hareket edebilirdi. Tekrar ve tekrar... Bu durumda el oynardı ve biz heykeli bize el sallarken görebilirdik.” (s. 339-340) diye devam eder. Yani heykelin el sallaması olağandır ona göre ama erkek eli değmeden hamile kalınması mucizesi ise bir safсата, hurafedir! İyi de ‘Dolly’ isimli koyun bile erkek spermi olmadan doğmamış mı idi? Bilim yapabiliyor da o bilimin kurallarını ve kaşiflerini yaratana mı sıra gelince konu bir anda bilim dışı ilan edilmektedir?! Bu tutarsızlık ve tutuculuk değil de nedir?!

Dawkins, 64. sayfada ise dua etmenin hastalıklar üzerinde olumlu bir etkisinin olmadığına dair bir deneyden bahseder. Hele Darwin’in ateist akrabasının deneyini kitabına alması tam anlamı

ile ironi kabul edilmelidir! Ateist birisinin duasının işe yaramamasını delil olarak kullanabilmiştir Dawkins! Halbuki tam zıttı sonuçlar da vardır. Detay için “İslami emir, yasaklar ve hümanizma” adlı sayfamıza bakılabilir. Yine ‘duayı bir avutma, avuntu’ olarak da görür. (s. 320) Aslında olan, Dawkins’in, maddi birçok hastalığın kaynağının manevi çöküntü olduğunu bilmezden veya görmezden gelmesinden başka bir şey değildir.

Yazar 75. sayfa ile 105. sayfa arasında Tanrı’nın varlığına dönük kanıtları ve kendi karşıt görüşlerini sıralar. “Doğadaki güzellikler, kişisel deneyimler veya kutsal kitaplardan” sunulan kanıtların ikna edicilik seviyeleri gerçekten tartışmaya açıktır. Ama Paley’in saat örneğinde olduğu gibi tasarım kanıtı, insancıl ilke ve (içindeki parçaların herhangi birinin kaldırılması durumunda işlevini yitiren sistemleri kasteden) indirgenemez karmaşıklık kanıtı ateizm karşısında sağlam delillerdir. Dawkins bu konularda bir zihin karışıklığı da yaşamaktadır: “Öyle ya da böyle, indirgenemez karmaşıklığın gerçek örneklerinin keşfedilip Darwin’in teorisinin yıkılmış olduğunu düşünsek bile, bu keşiflerin beraberinde akıllı tasarım teorisini de yıkmayacağını kim söyleyebilir?” der. (s. 119) Evrim yıkıldıktan sonra başka kanıtlarla da Tanrı’nın varlığını ispat edebilir halbuki! Bu konudaki bizim delillerimiz için, “Allah’ın varlığının ispatı” ve “Ateizm yanılgısı” adlı yazılarımıza bakılabilir. Yukarıda da görüldüğü gibi ateist Dawkins Tanrı kavramı karşısında durmadan çelişkili ifadeler ileri sürmektedir!

Bertrand Russell’ın “Üstün zekalı erkeklerin çok büyük çoğunluğu Hristiyanlık dinine inanmaz ancak bu gerçeği toplum içinde ört bas ederler. Çünkü kazançlarını kaybetmekten korkarlar.” sözünü aktaran (s. 95) Dawkins aslında ‘üstün zekaya sahip olmayan veya erkek olmayanları’ yani kadınlar dahil geri kalan tüm insanları küçümsediğinin farkında mıdır acaba?! Bu konuda, cevabi yazımız için “Bilim adamlarının çoğu ateist mi?” adlı yazımıza da bakılabilir. Ayrıca, bilim dünyasında evrime itiraz edenlerin, sanat camiasında eşcinselliği eleştirenlerin veya seküler ticaret alanında dindar olanların nasıl dışlandığını bilmeyen yoktur ve dolayısı ile aslında kimin kazançlarını kaybetmekle karşı karşıya kaldığı daha iyi görülmektedir! Aynı hataya Dawkins 257. sayfada da düşer ve sanki Tanrı’nın erkek cinsiyetine sahip olduğunu savunan varmış gibi George Carlin’in şu sözünü aktarır: “Din, insanları günün her anı, yaptığımız her hareketi gökyüzünden izleyen görünmez ‘bir adamın’ varlığına inandırmıştır.” Evet, yukarıda da belirttiğimiz gibi Dawkins İslam hakkında hemen hemen hiçbir doğru bilgiye sahip değildir!

Dawkins, 107. sayfada Thomas Jefferson’dan alıntı yapar ve bilimin sanki ateizmin yanında olduğu izlenimini okuyucuda uyandırmaya çalışır. Zaten ateizmin oluşturmaya çalıştığı en büyük hayali senaryoların başında da bu iddia gelir: Güya bilim ateizmi doğrulamaktadır! Halbuki son bilimsel kanıtlar bu iddianın tam tersini ispat etmektedir. Bu konuda “Ateizm Yanılgısı” ve “Ateist akıl” adlı yazılarımızdan detaylara ulaşabilirsiniz.

Klasik ‘Boşlukların Tanrısı’ iddiasını tekrarlayan (s. 120) Dawkins’in istisnai itiraflar zincirine bir göz atalım: ‘Yaşamın başlangıcı’, şüphe duyanlar için söylemek isterim ki araştırma konusu olarak ‘gelişmekte olan’ bir konudur. Bu araştırmanın ilgili uzmanlık alanı kimyadır ve bu ‘benim alanım değildir.’ Gelişmeleri çok büyük merakla kenardan izlerim ve ‘önümüzdeki birkaç yıl içinde eğer kimyacılar laboratuvarlarında yeni bir yaşam başlangıcını başarılı bir şekilde yeniden gerçekleştirdiklerini bildirirlerse hiç şaşımam.’ Ancak yine de bu henüz

‘gerçekleşmedi’ ve bu gelişmenin ‘olasılığının oldukça düşük olduğunu’ söylemek mümkündür ve ‘bu her zaman böyleydi; gerçi bu bir kez gerçekleşti!’ (s. 131) Boşlukları ‘evrim tanrısı’ ile doldurup, gaibe iman edip (gelecekte oluşacağından emin olup) sonra "kimyacılar laboratuvarlarında" ve bu teknolojiye bile gerçekleşemeyenin "bir kez" (-mi yoksa her an defalarca mı?) gerçekleştiğini ifade etmek ancak evrime kayıtsız şartsız bir iman ile açıklanabilir! Ayrıca bilimin her açıklaması teistlerin Tanrıya olan inancını da artırmaktadır, aksine eksiltmekte değildir! Boşluklar tanrısı iddiasına cevap için “Ateizm Yanılgısı” adlı yazımıza bakılabilir.

Yaşamı, "kehanette bulunarak" ve "hükmeden süreç", "ancak ve ancak milyonda bir kez meydana gelen bir durum", "şanslı rastlantısallık", "bir kere gerçekleşen", "eşsiz bir olay" olan "yaşamsal evrim" ile açıklayan (s. 133) Dawkins, “Doğal seçim, ilerleme yönünde tek yönlü, birikimli bir cadde olduğundan işlemekte başarılıdır. Başlamak için biraz şansa gereksinim duyar.” der. Ama aslında ‘tek yönlü ve birikim ile ilerleme ve başarıma’ bir tercih meselesidir ve bunu da ‘şans ile’ açıklamak ne kadar empirizme, rasyonaliteye uygun ve pozitivist bir yaklaşımdır, o da tesadüfü reddettiğini iddia eden Dawkins’e kalmıştır!

“Evrenimiz ‘sonsuz kadar’ genişleyecektir.” diyen (s. 139) Dawkins buna ‘bilimsel’ bir açıklama getiremez!

Klasik materyalist görüş olan dinlerin çok tanrıcılıktan tek tanrıcılığa evrildiği iddiasını tekrar eder. (s. 37, 161) Dinin kökenini (s. 151) ‘başka bir şeyin yan ürünü’ olarak ifade eder ve aileden gelen eğitimin sonucu dinlerin kabul edildiğini söyler. (s. 161) Bu konulara cevap için, “İslam tüm dinlerin özüdür”, “İslam’ın Dünyada Yayılışı” ve “Ateizm yanılgısı” adlı yazılarımıza bakılabilir.

Dawkins bilim adamlarınca da eleştirilen MEM iddiasını da ileri sürer. (s. 178)

Dinsiz ahlak olabileceği üzerinde durur. (s. 193) Halbuki Dawkins’in kendisi de itiraf etmektedir ki, “Evrimci görüş iyilik, merhamet gibi kavramları açıklamakta yetersizdir ve hatta evrimci dünya görüşü insanların bencil olmasını zorunlu kılar.” (s. 197) Bu konudaki cevaplar için “Dinsiz ahlak olur mu?” ve “Evrim Teorisi” adlı yazılarımıza bakılabilir.

Dawkins dinleri savaş nedeni olarak görür. (s. 217) Bu konuda da, “Savaşların nedeni din midir?”, “Fetih ile işgal arasındaki fark”, “İslam kılıç zoru ile yayılmadı” adlı yazılarımıza bakılabilir.

Hitler, Stalin ve ateizm konularını ele alır. (s. 250) “Bazı ateistler kötü eylemler sergileyebilir ancak bu kötülükleri ateizm adına yapmazlar. Stalin ve Hitler sırasıyla dogmatik ve doktriner Marksizm adına amansız kötülükler yapmışlardır ve bununla birlikte, akliselimden uzak, bilimle bağdaşmayan bir öjenik teori, Wagnerci zırvalarıyla yayıla gelmiştir. Din savaşları gerçekten de din adına yapılmıştır ve bu tür savaşlar tarihte korkutucu derecede sıktır. Ben ateizm adına yapılmış herhangi bir savaşı aklıma getiremiyorum ki neden böyle bir savaş olsun? Savaşlar ekonomik hırslar, siyasi tutkular, etnik ya da ırksal önyargılar, keskin kindarlık, intikam ya da bir ulusun yapısındaki bir tür vatansever inançla başlar.” der. (s. 256) Halbuki Sosyal Darwinizmin sebep olduğu iki dünya savaşı bile tek başlarına bu iddiayı çürütür. Bu konuda “Evrim Teorisi”, “Ateizm yanılgısı” ve “İslam barış dinidir” adlı yazılara da bakılabilir.

“Dinin sakıncası nedir? Neden düşman olmak gerekir?” diye sorar. (s. 258) Ama dinleri çatışma nedeni ilan ettikten sonra kendisini ‘savaşçı’ ilan eden de yine bizzat kendisidir! Yani dini düşman ilan edip savaş açan bizzat ateist Dawkins’dır! Ayrıca “çıktığı bir TV programında ‘Hristiyanlığın gücünün İslam’ı yeneceğini’ de savunan (Risale Haber, 03 Şubat 2016) ve “kendisini kültürel bir Hristiyan olarak nitelendiren” (31 Mart 2024’de LBC’de yayınlanan Rachel Johnson röportajından) de yine aynı ateist Dawkins’tır. Ama işin daha da ilginç, aslında Dawkins “ılımlı inanca da karşıdır!” (s. 277) “Gerçekte ‘ılımlı ateizmin’ tarihine baktığımızda terör, şiddet, baskı, ahlaki zafiyetten başka bir şey de görmeyiz.” diye bir cümle ile karşılaşırsa Dawkins ne hissederdi acaba...?! Gerçekte ılımlı olmayan kimlerdir, kitabından bir örnek ile cevap arayalım: İngiltere Avam kamerasında milletvekili olan Jenny Tonge, İngiltere’nin kuzeydoğusunda İncil’in yaratılış öğretisini öğrencilerine aktaran bir okula ödenek verilmesine karşı çıkar. (s. 303) Dikkat edin ortada ne şiddet ne aşırılık vardır sadece bir fikrin dile getirilmesi vardır. Peki bu mudur fikir özgürlüğü, hoşgörü, aşırısızlık?!

“Tutuculuk ve bilim karşıtlığı” (s. 259) arasında bağlantı kuran Dawkins aslında evrime olan tutucu inancını ve bilimi tek taraflı yorumlayanın kendisi olduğunu hiç aklına da getirmez nedense! Ayrıca dinin (İslam’ın) tutuculuğu değil ‘orta yol’ üzere olmayı emrettiğinin de farkında değildir tabii! “İşte böylece, siz insanlara şahit olasınız, peygamber de size şahit olsun diye sizi aşırılıklardan uzak orta yolu izleyen bir ümmet yaptık.” (Bakara, 143) “Onlar infak ettikleri zaman ne israf ederler ne de cimrilik. Bu ikisi arasında orta bir yol tutarlar.” (Furkan, 67) “Din kolaylıktır. Orta yolu tutunuz.” (Buhari, İman 29) “Orta yolu tutunuz.” (Buhari, Rikak 18) “Aşırı gidenler helak olmuştur.” (Müslim, 2670) “Dinde aşırılıktan sakının. Sizden öncekileri, dinde aşırılıkları helak etmiştir!” (Ahmed b. Hambel, I/215, Nesai, Hacc 217, 5, 268) “İşlerinizde orta yolu tutunuz, dosdoğru olun.” (Müslim, Münafikin 76, 78) “Kim haksız yere bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş, her kim de bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur.” (Maide, 32) Bu konularda örnekler için “İslam barış dinidir”, “Kur’an ve bilim”, “İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri” adlı yazılara bakılabilir.

Din değiştirme (s. 264), eşcinsellik (s. 265), kürtaj (s. 268), savaş ve barış konularını da ele alır (s. 282) Dawkins. Bu konularda, “İslam barış, hoşgörü dinidir”, “Turan Dursun’a cevaplar II”, “Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam”, “Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler”, “İslam sevgi toplumu” adlı yazılara bakılabilir.

Dawkins bazı kurumlarda görülen cinsel taciz olaylarından hareketle dine saldırır. (s. 290) Halbuki din zaten bunları yasaklamaktadır! Ama kendi savunduğu ideoloji ve dünya görüşü olan evrim teorisini savunanların, eşcinsellikten çocuk tacizine birçok olayı “genetiktir” diyerek savunduğunu görmezden gelir. Detay için “Dinsiz ahlak olur mu?” adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins, genç ateistler için mükemmel bir örnek olarak Julia Sweeney’den misal getirir. (s. 296) Peki nasıl ateist olmuştur bu kızımız? “Düşündüm: ‘Dünya nasıl duruyor bir boşlukta? Nasıl fırl fırl dönüyor uzayda? Nasıl oluyor bu? Dışarı fırlayıp düşen dünyayı tutmak geçti içimden. Sonra, birden anımsadım, ‘tamam, buldum!’ dedim, güneşin çevresinde daha uzun zaman bizi döndürüp durduracak yerçekimi ve açısal hız değil mi?’ İyi de be akıllı kızım (şimdi 65 yaşında!) o kuralları kim koydu ve uygulamaya kim devam ediyor?! Kural var ve

uygulanıyorsa bir koyan ve uygulatan yok mudur?! Trafik kurallarını düşünmek bile ufuk açmak için yeterlidir! “Siz düşünmez misiniz?” (Nahl, 18)

Dawkins, Michael Shermer’ın “Bilim çok gizemli ve bir o kadar da kutsaldır.” (s. 315) sözünü aktarır ve dini, kutsal olanı reddederken kendi kutsal tabusunu evrim ve bilim olarak ilan eder. Yine o, “Biz ‘hayvanların’, atom ve elektronların oluşturduğu mikro dünyada da hayatta kalmamızı söyleyen bir hissimiz vardır.” der (s. 336) ve dolayısı ile gelişmiş bir hayvan olduğunu ilan eder. Bu konularda detay için “Bilim Değişmez mi?”, “Ateizm Yanılgısı” ve “Evrim teorisi” adlı yazılarımıza bakılabilir.

“Din, geçmişten bugüne insanoğlunun varlığını ve içinde bulunduğumuz evrenin yapısını açıklamaya soyunmuştur. Fakat dinin bu rolü artık tamamen bitmiş ve yerini bilime bırakmıştır.” diyen (s. 316) Dawkins aslında ‘nasıl’ ve ‘kim’ sorularını birbiri ile karıştırmakta ve sadece birine yoğunlaşmaktadır! Bilimin işlediği evreni, onu keşfedecek akıllı ‘kimin’ yaratmış ve o kuralları akılsız ve cansızlara kimin uygulamakta olduğunu Dawkins atlamaktadır!

Ama sonunda Dawkins, insanların dinlerden özgür olabileceğinden de pek emin olmadığını ifade ederek kitabını sonlandırmaktadır: “Kendimizi (dinin hâkim olduğu) Orta Dünya'dan azat edebilecek miyiz? Cevabı gerçekten bilmiyorum.” (s. 340)

Kitabın sonu geldiğimiz halde Dawkins kitabının hiçbir yerinde ‘Tanrı’nın var olmadığını’ kanıtlayamamıştır!

“Yaşamın kökeninin olasılıksızlığını ve imkansıza yakın bir kimyasal olayın bile yeterli gezegen yılı verildiğinde gerçekleşmesi gerektiğini” (s. 128, 133, 134, 340) ileri süren Dawkins aslında, ‘evrim, zaman ve (kendisi kabul etmek istemese de) tesadüf’den oluşan bir teslis inancı savunurken tevhid dini olan İslam’a karşı savaş ilan etmektedir. Evet, ateizm bir inanç sistemidir. Temelinde ise bilim değil psikoloji yani sübjektivizm, nesnellik yatar! “Doğanın ihtişamı karşısında saygı ile eğilen ama bu ihtişamı Tanrı’ya değil evrime bağlayan” Dawkins aslında felsefi bir natüralisttir. “Darwinizm, doğadaki her şeyin bir anlamı olduğunu emreder” diyen (s. 151) Dawkins, doğal seçim için de Tanrı’ya ait özellikleri sıralar ve “Doğal seçim hesap yapar, cezalandırır, her an her şeyi gözetler ve korur.” der. (s. 152) Görüldüğü gibi Dawkins tam anlamı ile tutucu bir evrim fanatığıdır ve hatta evrim ‘inancına’ karşı sağlam bilimsel görüşlere kaynaklık teşkil eden mikro â43lemin fiziği kuantum teorisine de bu nedenle karşıdır. Bu konulardaki detaylar için de “Ateist akıl” ve “Ateizm yanılgısı” adlı yazılara bakılabilir.

Dawkins’in bilgi seviyesi ve görüşleri

Ateist felsefeci Michael Ruse, Dawkins'in ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı eserinin ‘felsefeye ve dine giriş’ derslerinden bile geçemeyecek kadar yüzeysel ve hatalı olduğunu belirtir. (M. Ruse, Why I am an Accommodationist and Proud of it, Zygon, 50, 2, 2015, s. 362-363) "Gerek Michael Ruse, gerekse T. Eagleton gibi ateist yazarlar, ‘Tanrı Yanılgısı’ kitabını yüzeysel olarak nitelendirir ve eleştirir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 92) 20. yüzyılın Darwin’i olarak nitelenen evrimci biyologlardan Ernst Mayr, "Dawkins'in seçilimin hedefi olarak geni düşünmesi açıkça hatadır. Bireyin bütün genotipinin genlerden oluşmadığını biliyoruz." demekte ve Dawkins'in, seçilimin hedefi olan temel gen teorisinin bütünüyle gayri-Darwinci olduğunu söylemektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 142) "Davkins'i, Prospect

Dergisi ‘dogmatik’; akademisyen Terry Eagleton ise ‘donanımsız, yanlışlarla dolu kitapların sahibi, çarpıtmacı’ olarak nitelendirir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 26) Eğitimci yazar Sonnur Günaydın Asan da, ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitaptaki mantık hatalarını, “Sahte ikilem, çifte standart, aşırı genelleştirme veya aşırı basitleştirme, nedensel ilişki, tertip ve taksim, kanıt varsayma, isim seçme, etiketleme, korkuluk adam, gerçeğin yeniden tanımlanması” şeklinde sıralar. (Sonnur Günaydın Asan, Richard Dawkins’in “Tanrı Yanılgısı” Kitabındaki Mantık Yanlışları, İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı- No. 13, Haziran, 2020, s. 153-181) Biyolog ve sinirbilim uzmanı Prof Dr. Sinan Canan da, 20.10.2013 tarihli Habertürk’teki ‘Öteki Gündem’ adlı programda şunları söylemektedir: “Dawkins’in ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitabını çok seviyorum, kütüphanemin başköşesinde duruyor. Ne zaman okusam, ‘Walla, ne doğru din seçmişiz’ diyorum.”

Richard Dawkins'in temel argümanlarından birisi de ‘Tanrıyı kim yarattı?’ sorusudur. Halbuki böyle bir iddia kendi içinde mantıksızdır. Eğer bir varlık yaratılmış ise o zaten Tanrı olamaz. “Allah, tanımı itibarıyla yaratılmamıştır. Allah'ın tanımı yaratılmamış olmasıdır. Her yaratılanın bir yaratıcısı vardır.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 14) Yaratan ama yaratılmayana Tanrı denilmektedir. Dolayısı ile Dawkins kitabının adını ‘Tanrı Yanılgısı’ olarak koymakla doğru bir tercih yapmış olmaktadır. Çünkü böyle bir tanrıyı hiç kimse kabul etmemektedir. Dawkins tarafından reddedilen tanrı anlayışı, zaten bir yanılgıdan ibarettir! Ayrıca, ‘tanrı kavramını kabul etmek bilimin çökmesi demektir’ diye bir ön kabulden hareketle tanrı fikrine karşı çıkan Dawkins, ön kabul ile bilimsel bir açıklama yapılabileceğini nasıl düşünebilmektedir? Aslında, işleyiş tarzı bulunan kanunları bilim adamlarınca ancak bulunabilen kurallar zincirini koyan birisinin olması akla ve bilime neden aykırı olsun ki?! Bu konuda ‘Allah’ın varlığının ispatı’ ve ‘Ateist akıl’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitap ise, içerik olarak bilimsel olmaktan çok demagojik, felsefik ve ideolojiktir. Yazar evrimsel bir ‘psikolojiye’ sahiptir. Yani önceden verilmiş bir karara göre bu kitabı yazmıştır. Kitap mantık dışı ve duygusal hükümlerle de doludur! Evrimci materyalizm, ön kabuller üzerine kurulu bir ideolojidir: "Evrim bir gerçek değil, bir felsefedir. Öncelikli olarak materyalizm gelir (a priori) ve delil, bu ‘değişmez felsefi bağlılığın ışığında’ tercüme edilir." (Phillip E. Johnson, Defeating Darwinism By Opening Minds, InterVarsity Press, Illionis, 1997, s. 81)

“Dawkins, Tanrı Yanılgısı'nda, 'yaşamın kaynağını hayati önem taşıyan koşulların ortaya çıkmasını sağlayan kimyasal olay veya olaylar dizisine bağlar.' Bu kimyasal olayların ‘nasıl ve niçin’ başladığına dair açıklama yapmaz ve okuyucusunu zeka özürü yerine koyar. Eğer bu tarz bir metotla düşünmeye başlarsak, tek boynuzlu atlar veya gençlik iksiri gibi şeylerin şaşırtıcı ölçüde imkansız olsa da meydana gelebileceğini kabul etmemiz gerekir.” (Selçuk Küttük, Ateizm Yanılgısı, s. 37)

Ateizme gerekçe olarak Dawkins'in ‘Tanrı Yanılgısı’nda öne sürdüğü bir diğer neden, ‘Tanrı’nın muazzam biçimde karmaşık ve dolayısıyla muazzam biçimde ihtimal dışı olacağı’ iddiasıdır. Halbuki O’nun varlığı o kadar açıktır ki, okma yazma bilmeyen biri bile O’nun var olduğunu rahatlıkla bulabilir. Bu iddialara cevaplar 'Evrim teorisi', ‘Allah'ın varlığının delilleri’, ‘Ateist akıl’ adlı yazılarımızda bulunmaktadır!

Dawkins'e, inanmadığı için mi Darwincilik çok akılcı gelmektedir yoksa Darwinizmin bir sonucu olarak mı o inançsız biri olmuştur? Dawkins'in hararetli tartışmaları, onun 19. yüzyıl başlarında yaşıyor olduğu izlenimini vermektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 42, 43) İnsanın dünyaya nasıl geldiğini Dawkins tek cinsiyete kadar dayamaya temayülündedir. Cinsiyetin kadın olma olasılığı üstünde duran Dawkins kendi tezini, İsa'nın mucizevi doğumunda inkâr etmiştir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Öte yandan biyolojik açıdan erkek üstünlüğünü açıkça

savunan Dawkins şöyle söylemektedir: "Kadın, doğada üreme açısından silik varlıktır." (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 296) Yine ona göre "Sevgi bir amaç değildir. Beynin çalışmasının bir yan ürünüdür. Belki de genlerin hayatta kalması için çok önemli bir üründür." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 162)

Dawkins'e göre, 'insan hakları, insanın asaleti ve insan yaşamının kutsallığı' gibi varsayımların gerçekte karşılığı yoktur. (Dawkins, Kör Saatçi, s. 335) "Dawkins'e göre hayatın tek amacı 'üremektir.' Ona göre 'insan'lar, gen aktarımında bir 'araç'tan ibarettir. Bu bakış açısına göre 'hayatın amacı, fayda ve zevk' unsurlarına indirgenmiş olmaktadır." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 142) Bu nedenle de Dawkins, "Kısır bir kadına 'aşık olmamız' evrim için 'anlamsız', hatta 'saçmadır.' Çünkü sevgi ve aşk evrimsel sürece hizmet ettikleri sürece anlamlıdır, gereklidir. Oysa kısır bir kadın üreyemediği için evrimsel açıdan bir kayıp demektir. Bize verimli nesiller verme işlevi olan aşk, eğer bize nesil veremeyecek bir kadına duyuluyorsa anlamsızdır." (R. Dawkins, The God Delusion) der. Richard Dawkins (The Selfish Gene) "Başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir." derken, Mary Clark ise (In Search of Human Nature) tam tersine, "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektedir. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 125) Richard Dawkins, "İnsanların içinde bulunduğu toplumun dinine iman ettiğini" iddia eder. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 111) Halbuki İslam ise tam zıttını savunur. "Allah'ın indirdiğine uyun dense, hayır biz, atalarımızı hangi yolda bulmuşsak, ona uyarız, derler." (Bakara, 170) "Atalarımız da gördüğümüz bize yeter, derler." (Maide, 104) Dawkins'in iddiasının tersine "Kur'an'a göre insan, inancını sorgulayıcı bir anlayışa sahip olmalıdır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 114)

Evrimci Dawkins devam eder: "Darwinist prensipler üzerine kurulmuş bir toplum tam olarak benim içinde olmak 'istemeyeceğim' türden bir toplum. Bu 'berbat bir toplum' olurdu. Ben Darwinist prensiplerle kurulmuş bir toplumda 'yaşamak istemem.' Bu berbat bir toplum olurdu. 'Darwinist bir dünyada yaşamak istemem.' O halde gelin yaşamak isteyeceğimiz bir toplum inşa edelim. Ki bu kesinlikle Darwinist-evrimci 'olmayan' bir toplum olacaktır." (R. Dawkins. Richard Dawkins Interviews Creationist Wendy Wright; youtube.com/watch?v=ZWB6Yhxqy5k) Görüldüğü gibi evrimi hayatının merkezine alan Dawkins bile, Darwinizmin hakim olduğu bir toplumda yaşanamayacağını açıkça itiraf etmektedir. Buradan hareketle de, içinde yaşamak istemeyeceği toplumu savunanlara Darwinist denir tanımını rahatlıkla yapabiliriz!

Evrimi savunan Dawkins'in kitabını okuyan "Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı mektupta şunları söylemektedir: Neden hepimiz intihar etmiyoruz?" (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103) Soru aslında çok önemli bir konuyu da gündeme getirmektedir: "Yaşamı tesadüf olarak görürsek, bu durum insanı bunalımların içinde bırakmak anlamına gelmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 84)

Ateist Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabındaki çelişkiler: Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabından alıntılar okuyanlar, akılsız varlıklara nasıl 'düşünme, irade, planlama, programlama, bilgi sahibi olma' gibi özellikler yüklenmeye çalışıldığını göreceklerdir. Hele 'akılsız' atom yığınlarının 'rastgele' olarak bir araya gelip akıllı ve iradeli canlılara dönüştüğünü anlatmaya çalışırken Dawkins'in örnek verdiği 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örneklerinin aslında, amacının tam zıttını ispatladığını, biraz kıyas ve zekaya sahip herkes hemen fark edecek ve Turan Dursun'un bir kova, su ve süpürge ile yaptığı 'deney' sonucu ateist olması ile aradaki mantık-sızlık-sal benzerlik hemen dikkat çekecektir! 'Hem Ganster, hem toto ve o ortamları kim sağladı?' şeklindeki sorular zinciri her akıllı başında insanı aynı sonuca ulaştıracaktır: Verilen tüm örnekler tam aksini ispat etmekte ve akıl ve irade sahibi bir gücü işaret etmektedir! Aşağıdaki alıntıdaki tırnak (' ') işareti ile vurgulanan kelimelere özellikle dikkatinizi çekmek istiyoruz: "Bizi doğal seçim 'inşa etmiştir.' Eski gen-seçmeli evrim,

beyinleri 'yaparak' ilk memlerin doğacağı çorbayı 'sağladı.' Bir yerlerde, 'rastlantısal' olarak, 'dikkate değer özellikleri' olan bir molekül oluştu. Bunun ortalıktaki moleküllerin en büyüğü ya da en karmaşığı olması 'gerekmiyordu', ama kendi kopyalarını 'yaratabilmek' gibi 'olağandışı' bir özelliği vardı. Bu 'rastlantının' oluşma olasılığı 'pek fazla gibi görünmeyebilir'; 'öyleydi de!' Eğer yüzlerce milyon sene boyunca her hafta 'Toto kuponu' doldurursanız, birçok kez büyük ödül kazanabilirsiniz. Evrim, bir anlamda, iyi bir şey gibi görünüyorsa da gerçekte hiçbir şey evrimleşmek 'istememez'. Evrim 'ister istemez' oluşan 'bir şeydir', genlerin bunu 'engellemek için harcadıkları tüm çabaya' karşın. Başarılı Şikago gangsterleri 'gibi', bizim genlerimiz de, epey 'rekabetçi' bir dünyada milyonlarca sene boyunca, hayatta kalmayı başaramışlardır. Buna dayanarak, genlerimizde 'belirli nitelikler' olduğunu ileri sürebiliriz. Ben başarılı bir gende, baskın özelliğin 'acımasız bir bencillik' olduğunu savunacağım. Genlerde 'uzak görüşlülük yok'; geleceği 'planlamıyorlar.' Genler 'yalnızca varlar', bazı genler diğerlerinden daha 'becerikli' ya da değil ve 'işte hepsi bu.' Gen düzeyinde, 'özverili olma kötü, bencillik ise iyi olmalıdır.' Hücre, genlerin kimya 'endüstrileri' için 'uygun bir çalışma birimidir.' Gen 'makinaları' olarak 'yapılmış' mem 'makinaları' ile 'yetiştirildik.' Genler de yaşam kalım 'makinalarının' davranışlarını 'denetlerler'; doğrudan kuklaları oynatan ipleri kullanarak değil, 'bilgisayar programcısı gibi' dolaylı yollarla. Genler 'usta programcılar' ve kendi canlarını kurtarmak için 'programlıyorlar.' İnsanoğlunun bir başka özelliği de -'büyük olasılıkla'- has, çıkarsız, gerçek özverisi. Böyle olduğunu 'umuyorum' ama 'bunu tartışmayacağım' ve 'olası' memsel evrim üzerine 'spekülasyonlar yapmayacağım.' Her ne kadar aksine inanmak istesek de, 'sevgi' ve türün -bir bütün olarak- 'iyiliği' hiç de 'evrimsel anlamı olmayan' kavramlardır." Görüldüğü gibi "Dawkins, yaratıcılık özelliğini zamana vermiştir. 'Zaman ile her şey tesadüfen oluşabilir' görüşündedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 90) Dawkins'e cevaplar için özellikle 'evrim' adlı yazımızın okunmasını tekrar hatırlatırız.

291

Dawkins önyargı ve sübjektif bir yaklaşıma sahiptir. Kitaplarının içinde hakaret, alay, hınç ve acımasız eleştirilerinin sınırı yoktur. Ama bakın yazar kendini nasıl da farklı tanıtmaktadır. Sonradan Müslüman olan bir Yahudi ile youtube'da yaptığı bir konuşmada Dawkins kendisini şöyle tanıtmaktadır:

"Ben bir ateistim ve ben kibar birisiyim, insanlardan nefret etmiyorum." (youtube.com/watch?v=zD1SXVAXxIs) Bu 'kibar ve anti-nefret' şahsiyetin sosyal medya paylaşımına bakalım: "Kur'an'ı okumadım, bu yüzden İncil için yaptığım gibi bölüm ve ayetlerden alıntı yapamadım. Ancak günümüzde 'kötülük için en büyük gücün İslam olduğunu' sıklıkla söyleriz." (x.com/RichardDawkins/status/307369895031603200)

"Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaştırır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler." (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 173) Dawkins her materyalist gibi evrimi savunmaktadır. 'Kör Saatçi' adlı kitabında, canlıların evrimini, Stuart Kaufmann'ın yazmış olduğu bir bilgisayar programı aracılığıyla 'kanıtladığını' iddia eder. Bu program, çubuk, dikdörtgen ve üçgen gibi şekillerin rastgele

değişimlerle daha karmaşık hale gelmelerini sağlayan bir programdır. Program tarafından rastgele düzenlenen bu çubuklar, birçok ara formdan sonra zamanla hayvan, bitki ve insan figürlerini andırır hale gelmeye başlamaktadır. Dawkins, bu basit şekillerin bilgisayar programıyla zaman içinde insan veya hayvan figürlerine benzer hale gelmesinin, canlıların sözde evrimleşme sürecine benzediğini iddia eder. Bu örnekten yola çıkan Dawkins, canlıların da uzun bir süre boyunca meydana gelen mutasyonlarla bugünkü karmaşık hallerine dönüştüğünü savunur. Halbuki Stuart Kaufmann'ın kullandığı programın, bizzat kodlayıcısı vardır. Bir bilgisayar ve daha da önemlisi bunları yapan bir zeka vardır! Aslında Dawkins'in bu iddiası komiktir! Kodlardan oluşan bir bilgisayar oyunu sadece çizgilerden mi meydana gelir? Kodlamayı azıcık bilen 'tek bir eksik veya fazla harf-rakamın' programı nasıl da çalışamaz hale getirdiğini bilir. Dawkins hâlâ Darwin'in eski mikroskoplar ile yaptığı araştırmalar seviyesinde kalmıştır. Artık DNA, şifre, kod çağındayız ve hayat da basit çizgilerle ifade edilemeyecek kadar mükemmel ve uyumlu bir sistemler bütünüdür.

1880'lerde bilim adamları hayatın kökeni için bir açıklama bulmanın oldukça kolay olduğunu düşünüyorlardı. "Hayatın karbondioksit, oksijen ve nitrojen gibi basit kimyasalların bileşimiyle kolaylıkla oluşan protoplazma denilen bir maddeden meydana geldiğini zannediyorlardı." (William A. Dembski, James M. Kushner, Signs of Intelligence, s. 103-104; Bölüm 8: Stephen C. Meyer, Word Games: DNA, Design and Intelligence) Bilim yazarı Howard Peth: "Eskiden hücrenin bir çekirdek ve sitoplazma 'denizi' içindeki diğer parçalardan meydana geldiği düşünülmekteydi. Fakat hücre içinde büyük alanlar boştu. Şimdi ise, bir hücrenin gerçekten 'kovan gibi olduğu' yani hücrenin ve onu barındıran bedeninin hayatı için gerekli olan önemli işlevsel birimlerle dolu olduğu bilinmektedir. Evrim teorisi hayatın 'basit' bir hücreden geliştiğini varsayar, fakat günümüzde bilim basit hücre diye bir şey olmadığını göstermektedir." (Howard Peth, Blind Faith: Evolution Exposed, s. 77)

İnsanın tek bir hücresinin DNA'sında tam 1 milyon ansiklopedi sayfasını doldurabilecek miktarda bilgi bulunur. İnsan kendi bilgisini okumaya kalkışsa buna ömrü yetmez! Bu dev ansiklopedi yaklaşık 3 milyar farklı şifreye sahiptir. Eğer DNA'daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirebilseydik, kağıtların uzunluğu Kuzey Kutbu'ndan Ekvator'a kadar uzanacaktı! Ve bu sadece tek bir hücrenin şifresidir! 100 trilyon hücreden oluşan bir insanda ise bu, 100 trilyon kat kitap anlamına gelmektedir. Bu günümüz bilgisayar teknolojisi ile bile mümkün olmayan bir gelişmiş sistemi ifade eder. İnsan Genomu Projesini yürüten Celera Genomics şirketinin uzmanlarından Gene Myers, "Beni asıl şaşırtan şey hayatın mimarisidir. Sistem olağanüstü derecede komplekstir. 'Sanki tasarlanmış' gibidir. DNA'da 'büyük bir akıl' yer almaktadır." (Article by Tom Abate, San Francisco Chronicle, Şubat 19, 2001) demektedir.

Eğer materyalistlerin iddia ettikleri gibi maddenin doğada kendi kendine canlılığı oluşturma gibi bir özelliği olsaydı, bunun, laboratuvarların kontrollü ortamında çok daha kolay gerçekleştirilebilmesi gerekirdi. Oysa bugün değil canlı hücresi, onun herhangi bir organeli bile laboratuvarlarda suni olarak üretilmemektedir. Yapılabilen ise sadece, 'var olan' hücreye dışarıdan yapılan müdahalelerden ibarettir.

İlkel çorba denilen bir ortamda canlı bir organizmanın oluşumunun mümkün olmadığı bilim literatürüne girmiştir: "ABD'li önde gelen bir araştırmacıya göre, Dünya'daki yaşamın volkanik kaynaklardan veya hidrotermal bacalardan ortaya çıkması pek olası değil." (BBC, 13 Şubat 2006; news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/4702336.stm)

Fransız doğa bilimci Jean Baptiste Lamarck, evrimin mekanizmasını "kazanılan özelliklerin nesilden nesile aktarılması" şeklinde açıklamıştır. Canlıların yaşamları sırasında uğradıkları değişiklikler kalıcıydı ve yeni nesillere kalıtsal olarak aktarılabilirdi. Ona göre zürafalar bir

zamanlar ceylan benzeri birer hayvandılar; ama yüksek dallara erişmek için harcadıkları çaba yavaş yavaş boyunlarını uzatmıştı. Lamarck, oldukça iddialı konuşmaktan da çekinmiyordu: “Bir sülalenin sağ kollarının nesiller boyunca kesilmesi sonucunda yeni doğan bireyler tek kollu doğacaktır.” Öncelikle, günümüz keçilerinin hâlâ yüksek dallara uzanmaya çalıştıklarını ama boyunlarının uzamadığını ve ayrıca bilinenin tersine zürafaların da küçük boylu ağaçları tercih ettiklerini belirtelim. Uppsala Üniversitesi zoologlarından Robert Simmon, American Natüralist dergisinde 1996 yılında yayınladığı bir makalesinde “Besin için rekâbetin en fazla olması gereken kurak mevsimde, zürafalar genellikle yüksek dallarda değil, fazla büyümeyen çalılarda otlar.” diye yazmaktadır. (BBC, 30 Haziran 2016) Çin’de tahmini olarak onuncu yüzyıldaki Beş Hanedan On Krallık döneminde başlayan, yirminci yüzyıla kadar süre gelen bir gelenek vardır. Ayak bağlama ya da ‘lotus ayak geleneği.’ Gelenek, küçük yaşta kız çocuklarının ayak kemiklerini kırarak çok ufak boyutta ayakkabılara sokmak ve ayak büyümesini engellemek amacıyla yapılan bir uygulamaya dayanıyordu. Yüzlerce yıl sonunda bu geleneği devam ettiren insanların çocuklarının ayakları ise hâlâ ‘normal’ doğmaktadır!

Benzer bakış açısını Dawkins de ileri sürmüştür. "Başlangıçta günümüz sincabına benzer, ağaçlarda yaşayan ve herhangi bir şekilde uçmak için özel bir perdeli organı olmayan bir canlı, kısa mesafeleri sıçramaya başladı. (Eğer düşmesini yavaşlatacak birşey olsaydı daha uzağa sıçrayabilirdi.) Doğal seleksiyon, kollar veya bacak eklemelerine yakın bir bölgede daha keseli bir yapıya sahip olan bireyleri ‘seçti.’ Şimdi gittikçe daha geniş deri alanına sahip bireyler daha uzağa sıçrayabiliyorlar. Sonraki nesillerde derinin genişlemesi ‘bir kural oldu’ ve bu durum böylece devam etti... Gerçek kanat çırparak yapılan kuş uçuşunun bu basit süzülüş hareketinden evrimleşmesini hayal etmek artık çok daha kolay; böylece bu canlılar uçmaya başladılar." (Phillip E. Johnson Climbing Mount Improbable & Darwin's Black Box; www.origins.org/articles/johnson_climbingmount.html) Dawkins, uçuş, kanatların simetriği, bu olayın biyokimyasını veya genetik gelişimini anlatan bilimsel kanıt sunmak yerine aslında sadece bir masal anlatmaktadır. Çünkü olaya bilimsel değil evrimsel/ideolojik yaklaşmaktadır! Dawkins, kuş akciğerleri ve sürüngen akciğerleri arasındaki derin anatomik farklara da hiç değinmemektedir. Sürüngenlerin akciğerleri memelilerinki gibi, havanın içeri girip aynı yolu izleyerek geri çıktığı bir yapıya sahiptir. Kuşlarınki ise ‘jet motorlarına hava sağlayan mekanizmaya benzer şekilde dizayn edilmiştir.’ Yani hava hareketi tek yönde gerçekleşmektedir. Hava akciğere bir kanaldan girer, bir başka kanaldan çıkar. Başka hiçbir canlı grubunda rastlanmayan bu mükemmel mekanizma sayesinde, kuşun uçuşu için gerekli olan yüksek oksijen ihtiyacı karşılanır. Kanatlar özel yapıları sayesinde su ve havayı geçirmeyecek şekilde, göğüs kemikleri de uzun mesafe uçuşlarında oldukça büyük miktarda enerji ve kas gücü gerektirdiği için geniş yaratılmıştır. Zaten bu nedenle, "Aeorodinamik bir harika olan kuşla kıyaslandığı zaman en gelişmiş hava aracı bile sadece kabataslak bir kopyadan öteye geçememektedir." (Kusursuz Uçuş Makineleri, Reader's Digest, çev: Ruhsar Kansu, Bilim ve Teknik, Sayı: 136, Mart 1979, s. 21) Kuşlardaki bu kusursuz tasarımların havacılığın gelişmesinde de büyük katkısı olmuştur. Nitekim uçağın mucidi olarak ‘kabul edilen’ Wright kardeşler, Kittyhawk adındaki uçaklarının kanatlarını yaparken akbaba kanatlarının tasarımını örnek almışlardır. (web.archive.org/web/20060928173807/yourplanetearth.org/terms/details.php3?term=Biomimicry) “Askeri tasarımcılar baykuş kanatlarını ‘taklit ederek’ hayalet uçakları olduklarından daha da gizli hale getirebilmeyi umuyorlar. Baykuşlardaki ‘tasarım sayesinde’ radarlar tarafından görülmeyen uçakların hiç duyulamayacak kadar sessiz olması hedefleniyor.” ([fonz.org/zoogoer/zg1999/28\(4\)biomimetics.htm](http://fonz.org/zoogoer/zg1999/28(4)biomimetics.htm) : "Designs from Life", Robin Meadows, Zooger, July/August 1999) Airbus, uçağın kanatlarına tıpkı kuşlarınki gibi uçuş koşullarına göre şekil alabilme özelliği kazandıracak uyarlanabilen kanatlar (adaptive wings) yapmaya çalışmaktadır. Amaçları ise yakıt sarfiyatını en aza indirmek. (biltek.tubitak.gov.tr/dergi/98/ocak/yakitsiz.html) İlk çalışmalar, Amerikan avcı uçağı olan F-111 ile başlamıştır. (Biyonik, Doğayı Kopya Etmektir, Bilim ve Teknik Temmuz 1985, s. 1) Kuş kemiklerinin içleri boştur, bu nedenle de son derece hafiftir. Modern uçakların kanatları da kuş kemiklerinden ilham alınarak

içleri boş olarak tasarlanmaktadır. Kuşun karnındaki tüylerle kanatlarındaki tüyler birbirinden farklı özelliklere sahiptirler. Büyük tüylerden oluşan kuyruk tüyleri dümen ve fren görevi görürler. Kanat tüyleri ise, kanat çırpma esnasında açılarak yüzeyi genişletip kaldırma kuvvetini arttırma özelliğine sahiptir. Konuyu daha fazla uzatmadan Dawkins'in iddiasına dönelim ve şu soruları soralım: Ön ayağını kaybedip, onun yerine yarım kanata sahibi olan bir canlı, nasıl bir avantaja sahip olacaktır? Dört ayağa sahip bir sürüngen hızlı hareketi sayesinde hem düşmanlarından kaçabilecek, hem de avlanabilecektir. Yarım kanata sahip bir sürüngen ağaçtan düşüp, zarar görmesi engellenirken bir fayda sağlasa da, ön ayaklarını kaybettiği için hızlı hareket edemeyecektir. Böylece ne düşmanlarından kaçabilecek ne de avlarını eskisi gibi yakalayabilecektir. Bu onun için yarım kanatın getirdiği avantaja göre çok büyük bir dezavantajdır. Zaman içinde büyüyen kanatlar düşerken onu yavaşlatacak, fakat düşmanlarından kaçarken ya da avını kovalarken engel olacaktır. Evrimci mantığın sorun listesi bu şekilde uzayıp gitmektedir. "Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır." (Mü'minin, 21) Ayrıca ilginçtir, örnek alınarak teknoloji geliştirilen bu canlıların 'tesadüfen yani akıllı bir müdahale olmadan' ortaya çıktığı da evrimcilerce savunulabilmektedir!

Dawkins, "Hindistan'da bölünme zamanında, bir milyondan fazla kişi Hindu ve Müslümanlar arasındaki dinsel çatışmalar sırasında katledildi. Öldürülecek toplulukların etiketlenmesinde yalnızca dinsel göstergeler etkindir. Bir bakıma Hindistan halkını dinden başka bir şey bölemezdi." demektedir. Bu da Dawkins'in son derece yanlış bir yorumudur. İlk önce kendisine şunu sorması gerekirdi: Nasıl oldu da bu insanlar yüzlerce yıl, farklı dinden olmalarına rağmen bir arada yaşayabilmişlerdir? Neden 20. yüzyıla gelindiğinde böyle bir bölünme yaşanmıştır? Bu konuda acaba asıl neden, o bölgeyi işgal etmiş olan sömürgeci güçler olabilir mi? Acaba Dawkins, pasaportunu taşıdığı İngiliz devletinin bu bölünmedeki katkılarını hiç düşünmüş müdür?! Ve yine asıl sorulması gereken soru, dinler kadar emperyalizme hiç karşı çıkmış mıdır Dawkins? Yoksa ona verilen görev, zaten emperyalizmin önündeki tek engel olan İslam'ı karalamak mıdır? Tanrı Yanılgısı (The God Delusion) adlı kitabın girişinde Dawkins "Hümanist" düşüncenin "milli marşı" olarak kabul edilen İmagine (Hayal edin) isimli şarkıdan esinlenerek, bir hayal de kurmaktadır. Bu hayalini Dawkins şöyle ifade etmektedir: "Dinin olmadığı bir dünya hayal edin." Dawkins ayrıca ateistlerin (Mesela Stalin'in) yapmış olduğu yanlışların bütün ateistlere mal edilemeyeceğini ileri sürerken (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 256) konu inançlı insanlara gelince tamamen farklı bir tavır sergilemekte, dindar olduğu iddia edilen kişilerce yapılan yanlışları genelleştirip, tüm inanç sahiplerini ağır itham altında tutmaktadır. Ateist olan Stalin'in 30 yıl süren iktidarı boyunca 20 milyondan fazla insan hayatını kaybetmiştir. O, evrimci ideolojiyi savunan Nazi lideri Hitler ile de Avrupa'yı paylaşmıştır. (Alman-Sovyet Saldırmazlık Paktı) Hitler daha sonra anlaşmayı bozunca ancak yollarını ayırmıştır! Ateist Mao döneminde de Çin'de milyonlarca insan ölmüştür ve günümüzde de komünist partinin yönetimindeki Çin'de tüm 'işçiler' az bir ücret ile sendikasıız olarak Batılı sermaye grupları için acımasızca çalıştırılmaktadır. Kızıl Kmerlerin lideri Pol Pot'un (Saloth Sar) Kamboçya'da sadece 3 yıl 8 ay içinde, 7 milyonluk ülke nüfusunun nerde ise yarısını -3 milyon kişiyi- katletmesi hep materyalist ve ateist ideolojinin sonuçlarıdır. Terörün sistemli olarak kullanılmasının gerekliliği konusunda ateist Lenin'in ifadeleri (V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, IX/346; V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, xxxv/238; Pravda Gazetesi, 26 Ekim 1918; V.İ. Lenin, Polnoye sobraniye soçineniy, Moskova, 1958-1966, XXXV/311; Stephane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panne, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, s. 82) ile dizayn edilen komünist sistemlerin kanlı bilançosu özetle şu şekildedir: SSCB 20 milyon, Çin 65 milyon, Kuzey Kore 2 milyon, Kamboçya 2 milyon, Doğu Avrupa 1 milyon, Latin Amerika 150 bin, Afrika 1,7 milyon, Afganistan 1,5 milyon ve uluslararası komünist hareket ve iktidarda olmayan komünist partilerin eylemleri sonucu da 10.000 civarında ölüm olayı meydana gelmiştir. (Komünizmin Kara Kitabı, s. 17) Tüm bu katliamların merkezinde de materyalizm ve evrim teorisi bulunmaktadır. Evrimci P. J. Darlington, vahşetin, evrim teorisine inanmanın doğal bir sonucu olduğunu şöyle

belirtmektedir: "Birinci nokta, bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır. O zaman vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür." (P.J. Darlington, *Evolution for Naturalists*, s. 243-244) 1970 Nobel Edebiyat ödülünü kazanan Rus yazar Alexander I. Solzhenitsyn, 1983'de Londra'da yaptığı bir konuşmada Rus halkının başına gelenleri şöyle özetlemektedir: "Yarım yüzyıl önce henüz bir çocukken, yaşlıların Rusya'nın başına gelen felaketlerin nedeni için şöyle dediklerini hatırlıyorum: "İnsanlar Allah'ı unuttular, tüm bu felaketlerin nedeni bu." O zamandan beri, 50 yıldır devrimimizin tarihi üzerinde çalıştım, yüzlerce kitap okudum, yüzlerce şahit dinledim, sekiz cilt kitap yazdım. Ama 60 milyon insanı yok eden devrimin ana sebebini formüle etmemi isterseniz şunu tekrarlamaktan başka bir şey yapamam: İnsanlar Allah'ı unuttular; tüm bu felaketlerin nedeni bu." (Edward E. Ericson, Jr., "Solzhenitsyn - Voice from the Gulag", *Eternity*, October 1985, s. 23, 24) Amerikan Ateizmi Geliştirme Birliği başkanı Charles Smith, "Evrim, ateizmdir." (H.Epoch, *Evolution or Creation*, (1988), s. 148-149) derken zaten bilinen bir gerçeği itiraf etmektedir. Materyalizm, ateizm ve evrim bir bütünü farklı yüzleri ve parçalarıdır! Cansız ve şuursuz atomların kendi kararlarıyla biraraya gelip, canlı ve şuurlu insanı oluşturduğunu iddia eden ve pagan (putperest) kabilelerde olduğu gibi "doğa"yı ilahlaştıran (Natüralizm), DNA üzerindeki bozulma ve oynamaların -mutasyonların- yeni türler oluşturabileceğini iddia eden, hayatın yapıtaşı olan proteinlerin kör tesadüfler sonucunda oluştuklarına inanan, birbiri ardına gelen başıboş tesadüflerin DNA gibi kompleks bir bilgi bankasını oluşturabileceğini zanneden, hücre gibi kompleks bir organizmanın tesadüfen oluşabileceğini ileri süren, fosiller evrim sürecini devamlı olarak yalanlarken hâlâ evrimi savunanların görüşü olan Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" iddiası toplumlara uygulandığında; Hitler'in 'üstün ırk'ı oluşturma saplantısı, Marx'ın 'İnsanlık tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir' yanılgısı, Mao'nun milyonlarca insana sözde bir tür hayvan gibi görüp akıl almaz vahşetler uygulaması, Mussolini'nin "Savaşın tüm insan enerjisini en yüksek noktaya taşıdığı" iddiası, Kapitalizmin "güçlülerin zayıfların üzerine basarak daha da güçlenmeleri" fikri, Stalin'in zalim çalışma kampları, üçüncü dünya ülkelerinin emperyalist ülkeler tarafından acımasızca sömürülmesi, PKK gibi evrimci ateist örgütlerin katliamları, hepsi ama hepsi sözde bilimsel bir kılıf kazanmaktadır. Unutmayalım ki birinci ve ikinci dünya savaşını da dindarlar çıkarmamıştır! Savaşların nedenini dine bağlayan ve dinler olmaz ise savaş ve yıkımların olmayacağını ileri süren Dawkins'e cevap için, 'Savaşların nedeni din midir?', 'Ateizm yanılgısı', 'İslam savaş hukuku' adlı yazılarımızı tekrar hatırlatırız.

Dawkins'in itiraf tadındaki bu cümleleri de, Evrim Teorisi'nin içinde bulunduğu önemli bir açmazı ifade etmektedir: "Önümüzdeki birkaç yıl içinde eğer kimyacılar laboratuvarlarında yeni bir yaşam başlangıcını başarılı bir şekilde yeniden gerçekleştirdiklerini bildirirlerse 'hiç şaşırmam.'" (Tanrı Yanılgısı, s. 132) Bilim ve Ütopya dergisinin Kasım 1998 tarihli nüshasında, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu" adlı makalesinde Ümit Sayın da, "Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez. Değişimin nedenlerinin ve mekanizmalarının belirlenmesi 'bugünkü bilgilerle' mümkün değildir, ama '100 yıla kadar' bu konuda dev adımlar 'atılacağına kesin gözüyle' bakılmaktadır!" diyerek, Dawkins'le benzer şekilde 'gaibe' inandıklarını, gözle görülemeyene iman ettiklerini ilan etmektedir. Halbuki, "Doğabilimciler unutmamalıdır ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkabilir. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir."

(Pierre Grassé. *Evolution of Living Organisms*. New York, Academic Press, 1977, s. 82) Ve tüm bunlara rağmen ünlü İngiliz paleontolog Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bir gerçeği şöyle itiraf etmektedir: "Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz." (Derek A. Ager, *The Nature of the Fossil Record*, *Proceedings of the British Geological Association*, cilt 87, s. 133)

Kur'an ve İslam üzerine Dawkins'in çok sınırlı ve yüzeysel bilgilere sahip olduğu (x.com'daki itiraflarının dışında ayrıca) yorumlarından da anlaşılmaktadır. O Kur'an hakkında şöyle bir yorum yapmıştır: "Ne yazık ki Kur'an'daki barış yanlısı pasajlar, genelde sadece ilk bölümdedir, yani Muhammed'in Mekke'de olduğu zamanlar. Daha kavgacı satırlar kitabın sonraki bölümlerindedir. Medine'ye kaçması ile başlar." Klasik oryantalist görüşün aynen tekrarı olan bu iddianın cevabı için, 'İslam barış dinidir', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'İslam savaş hukuku', 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımıza bakılabilir!

Dawkins, "doğal eleme sayesinde, üstün türlerin devamı ilkesi evrenin başlangıcında tasarlanmıştır." demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 164) Tabii burada, 'tasarlayan kim?' sorusunun asıl cevabını Dawkins'ten beklemek çok gerçekçi gözükmemektedir! Dawkins'e göre doğal eleme, doğanın kör saatçisidir. Görünen bir amaç da yoktur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 136) Richard Dawkins, Kör Saatçi (Blind Watchmaker) adlı kitabında, doğal seleksiyonla işleyen evrimsel düzeni, kusursuz işleyen bir saatin dişlerine benzetir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 191) Halbuki bir saatçi ile saat neyse, doğa ile de tanrı odur. (Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 116) Ama materyalist bilimde insanlık, nesnelerin kör dünyasına tabi kılınmaktadır. (Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 172) Darwin, evrenin bir tasarımcı tarafından tasarlanması fikrine şiddetle karşı çıkar. Ona göre en büyük tasarım, doğal seleksiyondur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 236)

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Dawkins, insanın bir tür ruhsal boyut kazanma hamlesi olan aşk olayını da patolojik (hastalıklı) bir bağımlılık olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 170) Dawkins, Aşk duygusunu patolojik yani hastalıklı bir bulgu olarak değerlendirir. Dawkins, bencilce almayı, normallik olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 299, 300) Halbuki teizmde, "Tanrının bir üst değer oluşu, bencillik prangalarından özgürleşmenin de garantisidir." (Aliye Çınar, s. 111) Dawkins, iyilik yapma dürtüsünün kaynağını, bencil gen teorisiyle açıklamaya çalışır. Ona göre gen bencilidir. Halbuki gen Bir DNA zinciridir. Ancak bilinçli değildir! Bencil gen teorisi açısından bakınca insanı, kemiğini asla vermeyen ve bunun için mücadele eden köpekten ayırt etmek zor olacaktır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 297) Dawkins, iyilik yapmanın altındaki sebepleri 4 başlıkta açıklar: Birincisi 'karşılıklı çıkar', ikincisi akrabalık bağları, üçüncüsü 'şöhret kazanma', dördüncüsü 'toplum içinde onaylanmak', kabul görmek. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) Aslında bunların tümü ahlak değil, ahlaksızlıktır! Dawkins, menfaatçiliği iyi işlerin nedeni olarak düşünmektedir. (Aliye Çınar, s. 305)

Dawkins, Darwinizmin hipotezlerini 'kanıtlanmışçasına' savunur. (Aliye Çınar, s. 281) Yazdıkları ve söylemleri ile "Dawkins öyle bir algı oluşturmaktadır ki, evrim teorisinin etkisiyle ateistlerin konumunun net çizgilerle belirlendiği, teistlerin sustuğu ve ateist evrim görüşü karşısında çaresiz kaldıkları hissini vermeye çalışmaktadır. Ancak bu algının önündeki en temel engel, kendisiyle benzer görüşleri savunan Antony Flew'in ateizmden Tanrı inancına yolculuğudur. Flew, ateist iken doğanın mükemmel işleyişinden ve tasarımdan hareketle bir Tanrı'nın var olduğuna inandığını söylemiştir. Dawkins, evrenin nasıl meydana geldiğini açıklayamadığı gibi canlıların ilk var olma süreci hakkında da mantıksal ve doyurucu bir izahı yoktur. Onun düşünce dünyasında canlılar 'bir şekilde' var olur, sonra evrilirler, daha sonra mükemmel canlılar ortaya çıkar. Bu, tamamen kendiliğinden, doğal ve kısa vadeli neticelerin tekrarlanan 'seçilimiyle' meydana gelir ve söz konusu seçim uzun vadede karmaşık canlıları oluşturur. O, izaha ihtiyaç duyan ilk ve orta aşamaları atlatır ve değişimin ileri neticeleri ile evrimi anlatmaya çalışır. Doğrusu, Tanrı'nın yokluğu varsayılarak canlıların ilk başlangıcının mükemmel sürece varması hususunda boşluklar bırakılarak ortaya konulmaya çalışılan kurgu, felsefi ve ikna edici bir

dayanak olmaktan öte basit bir fıkra olarak nitelendirilebilir." (Saim Gündoğan, Richard Dawkins'in tanrı'nın varlığına yönelik eleştirisinin çıkmazları, İhya Uluslararası İslam Araştırmaları Dergisi Cilt: 8 Sayı: 2 Güz 2022, s. 843-844) Zaten Dawkins'in iddiaları genel anlamda "Allah yok, evrim var, dinsiz ahlak olur ve dinler savaş nedenidir" şeklinde özetlenebilir ki, tüm bu iddialar benzer başlıklar altında (Allah'ın varlığının ispatı, Evrim teorisi, Dinsiz ahlak olur mu?, İslam barış dinidir) cevaplar verilmiştir.

“Dawkins’e göre canlılar tesadüfi bir şekilde var olmamış bir tasarlayıcıları vardır ancak bu tasarımcı tamamen kör, sağır, duygusuz, amaçsız ve iradesiz bir mekanizma olan doğal seçilimdir.” (Dawkins, Kör Saatçi, 25) Ona göre, doğal seçim tamamen kendi içerisindeki matematiğe uygun olarak birikimli seçim adını verdiği bir yöntemi kullanır. (Kör Saatçi, 61) Yani tesadüf kavramını reddeder gözükse de aslında tasarımı irade sahibi tek tanrı yerine Natüralist bir eksende iradesiz tanrılara havale eder ve monoteizmden pagan bir politeizme kayar!

Not: Dawkins'in, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal siniri hakkındaki iddiasının cevabı da, ' Körelmiş organlar' adlı yazımızda bulunmaktadır!

‘Büyük tasarım’ adlı eserinde Hawking, 'Felsefe öldü' derken, eserinin tamamı ise aslında, bilim yerine felsefi içeriklerle doludur! Hawking, bilim adına felsefe yapar ve yaptığıın ölü olduğunu da kendisi dolaylı yünden itiraf etmiş olur. Kitabındaki şu cümle de çok ilginçtir: “Yerçekimi kanunu olduğu için kainat ‘kendisini yoktan var’ edebilir.” Önce 'yoktan' kelimesi ile neyi kastettiğini ele almak gerekir. Eğer yerçekimi varsa, ortada yok diye bir kavram kullanmamızın imkanı yoktur. Demek ki yoktan değil, var olandan kainat oluşmuştur! Yani Hawking'in aslında ‘yok’ dediği ‘var’dır ve kendisi var’ı yok etmektedir. Hawking bunu tanrı kavramında da aynen yapmaktadır! Evet Hawking yok olan bir şey hakkında bir kitap dolusu yazı yazmıştır! Ayrıca o, kendinden yaratıldığı iddia edilen ve aslında sadece yaratılma süreçlerden biri olan bir kanun -yerçekimi- ile neden bu yaratılma sürecini başlatmıştır? Hawking acaba daha öncesini neden görmek istememektedir?! O yerçekiminin yaratılmasını neden ele almamakta ve neden var olmayı yani aslında yaratılışı ara süreçten başlatmaktadır?! “Isaac Newton, "Yerçekimi gezegenlerin nasıl hareket ettiklerini açıklıyor, gezegenleri neyin yörengeye soktuğunu değil... Her şeyi Tanrı yönetir" derken, İngiliz fizikçi Hawking ise "Yerçekimi diye bir yasa olduğu için, evren kendi kendisini hiçten yaratabilir ve yaratmaya devam edecektir." diyerek, evrenin varlığının hiç yerine bir şey olmasının sebebinin ‘kendiliğinden yaratılış’ olduğunu savunur.” (BBC, 2 Eylül 2010) Hawking, Kasım 2016'da da, “Kütle çekimi ve kuantum teorilerinin, evreni ilahi bir güce ihtiyaç olmadan yarattığını” (DW, 08.01.2017) ileri sürerek hatalar zincirini devam ettirir.

Kuantum fizikçisi Hans Peter Dürr ise gerçeği görüp itiraf etmekten çekinmemektedir: "Kuantumla öğrendik ki, ekonomik gerekliliklere ve doğa kanunlarına değişmez tek boyutlu baktığımızdan -ipek böceği gibi- kendi ördüğümüz mecburiyetler kozası içinde hapsolup kalıyoruz. Maddecî anlayışın doğurduğu inançsızlık ve bencillik, bereket ve bolluğu fark etmemizi önüyor. Tevekkülle istemeyi bilmediğimizden -hırsla hayata saldırdığımızdan- sadece istediklerimizden mahrum kalmıyoruz; özlediğimiz mutluluk ve huzuru da elde edemiyoruz." (Hans Peter Dürr, P.M. Magazin 05, 2007) Yunus Emre'nin dediği gibi: “İlim ilim bilmektir İlim kendin bilmektir. Sen kendini bilmezsen, Ya nice okumaktır. Okumaktan mana ne, Kişi Hakk'ı bilmektir. Çün okudun bilmezsin Ha ‘bir kuru emek’tir.” (Yunus Emre Divanı, s. 184)

Hawking, bilim adına felsefe yaparak, yaratılan kanunu yaratıcı ilan etmekte ve buna bilim adını vermektedir. Halbuki kanun adını alan şeyin, deney ve tecrübe ile kendini kanıtlatabilecek kadar kesin olan bir düzeye gelen şeyler olduğunu herkes bilir ki, bu da belli bir kurallar zinciri

ve uyumu gerektirir. Hiçbir kanun gibi bu kanunlar da ‘kendini’ veya başkalarını yaratamaz! Yaratıcı, uygulatan ve düzenleyen (Bedi', Halık, Melik ve Rab) Vahid'l-Ehad olan Allah'ı inkar etmek için birden çok yaratılanı ‘yaratıcı’ ilan edenlere Kur'an şöyle seslenmektedir: “Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, ortak koştukları şeylerden Yücedir.” (Nahl, 3) “Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler.” (Duhan, 39)

Stephen Hawking ve Dawkins, ikisi de okuyucuyu yönlendirme hatasına düşmekte ve onları Yaratıcı ile bilim arasında bir tercih yapmak zorunda bırakmaktadır. Hawking ve Dawkins, tabiat kurallarının yaratıcı bir güce sahip olduğunu ileri sürer. Yani gözümüz önünde işlevsel görevi olan, kendilerine kodlanan görevleri yapan araçları yaratıcı ilan edip, asıl yaratıcıyı reddetmemizi isterler. Bu tıpkı otomatik pilota bağlı uçağa bakarak, 'Kendi kendine gidiyor; uçak mühendisi ve pilotu zaten görünmüyor' demek kadar bilimseldir! Belki uçaktan bahsederken, o uçağı yapandan bahsetmeye gerek yoktur ama sonuçta konuşulan konu teknik/bilimsel bir konudur ve o uçağı yapan mutlaka vardır ve yaptığı uçağın kalitesi de, onu yapanın ilmi ve gücü (Alim, Kadir) hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Yaradan da bu nedenle evrene yönelmemizi, evren kitabını okumamızı ve onu inceleyip kendisine ulaşmamızı (Mülk, 4-5; Yunus, 5; Enbiya, 30; Ankebut, 44; Zümer, 5 vd.) istemektedir. Bu konuda, Prof. Dr. Adem Tatlı'nın ‘Bilimlerin Işığında Yaratılış’ adlı eserini de özellikle tavsiye ederiz.

Kısaca, Tanrı inancı ve bilim birbiri ile çelişmez, aksine bunlar birbirini tamamlayan kavramlardır. Bir yaratan vardır, yaratır sonra düzenler; görevleri yükler/kodlar. Bu birinci aşamadır. Sonra da işini/görevini yerine getiren ve yüklendiği kodlamaya göre hareket eden (Tabiat kuralları başta) yaratılanlar vardır. Bunlar birbirine zıt ve çelişkili kavramlar değildir! Hawking, yaratıcı fikrinin eski bir fikir olduğunu ileri sürer. Ama şunu unutmaz ki, her eski fikir illâ yanlış olmak zorunda değildir!

298

“Bir balığı balık yapan maddelerin neler olduğunu bilim tespit edebilir. Ancak bilim, bu maddelerin tamamını toplayıp bir kaba koysa onlar kendiliğinden balığa dönüşmemektedir. Özellikle cansız maddelere canlılık kazandırılması mümkün görülmemektedir. (Murat Akın, ‘Bilimsel İlerlemeler Tanrı’yı Yok mu Ediyor?’ Sorusu ve Kelami Açından Değerlendirilmesi, Tekirdağ ilahiyat dergisi, Tasavvur, Aralık/December 2020, VI/716) Balığın ve tüm varlıkların kendi içlerinde ve diğer canlı ve cansızlarla olan uyumlu birlikteliği bizleri bir düzenleyene götürmelidir. Materyalistler bunu maddeye/evrime/zamana izafe ederken teistler ise Yaradan’a izafe etmektedirler. Hiç bir Müslüman da bilim ile din arasında bir seçim yapmak zorunda değildir. (Hasan Özalp, Bilim-Din İlişkisinde Uzlaşmacı Yaklaşımlar, s. 92)

Mesela Newton yerçekimi kanununun işlevini bulunca, 'Kainatı, her şeye gücü yeten bir Yaratıcının vücut verdiği bir kriptogram (şifreli yazı) olarak görmüştür.' (John Maynard Keynes, Newton, the Man, London, 1946) 'Güneş ve gezegenler, aralarında hiç bir şey yokken birbirlerini nasıl ve neye göre çekiyorlar? Nasıl oluyor da tabiatla hiçbir şey abes olmuyor ve dünyada şahit olduğumuz düzen ve güzellik vücut buluyor? Bütün bu olan bitenden, bilinen manada harici bir vücudu bulunmayan, canlı, akıl sahibi, muktedir bir Zat'ın var olduğu, sonsuzluk içinde kendine has nitelikte her şeyi çok yakinen bildiği ve idrak ettiği açık bir şekilde ortaya çıkmaz mı?' (Newton, Opticks, 2nd edition (1718), Book 3, Query 28, 343-5) diyen Newton ayrıca, 'Kainattaki her şeyin son derece kolay bir şekilde, akarcasına olup bitiyor olmasını Yaratıcı'nın mükemmelliğiyle irtibatlandırmakta ve 'Yaratıcı'nın hikmetle iş yaptığını ve asla hiçbir şeyi başka bir şeye karıştırmadan işleri yürüttüğünü' söylemektedir. (Newton, Yahuda MS 1.1a, fo. 14r) Ayrıca onun, "God is known from his works: Tanrı yaptıkları/eserleri ile bilinir." (Isaac Newton, Cambridge University Library, MS Add. 3965, section 13, cited in J.E. McGuire, 'Newton on Place, Time, and God: An Unpublished Source', The British Journal for the History of Science, 11 (1978), 118-9; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 27) tespitini ve teslisi reddedip, İsa'nın tanrı olmadığı fikrine sahip olduğunu da (Snobelen, D. Stephen, "The true frame of Nature": Isaac Newton, Heresy, and the Reformation of Natural Philosophy, in Heterodoxy in Early Modern Science and Religion, Brooke and Maclean, s. 232-233) özellikle

belirtelim. Kuasarlara keşfeden, modern astronominin babası olarak anılan ve astronomide Nobel ödülüne eşdeğer olan Crafoord Ödülü'nü kazanan Allan Sandage ise bu konuda şunları söylemektedir: 'Böylesine bir düzenin kaostan meydana gelmesi olanaksızdır. Bunu düzenleyen bir unsur var olmalıdır. Yaratıcı benim için bir gizemdir, ancak var oluş mucizesinin açıklaması O'dur.' (Ediz Sözüer, Olağanüstü Bir Hazinenin Keşif Yolculuğu, s. 514)

Ateist Hawking, evrim teorisinin yeterli olmadığını görünce yeni bir teori ortaya atmıştır: 'M teorisi.' Bu teoriye göre, 'kainatı tabiat kuralları yaratmıştır!' Yani, yerçekimi 'kanununu' bile bir 'teoriye' bağlar ve buna bilim adını verir. Halbuki teori ve kanunlar, belli şartlar altında gerçekleşen şeylerin bilimsel/matematiksel açıklamalarıdır. Mesela güneşin doğudan doğması bilimsel bir kanundur ama ne güneşi ne dünyayı ne de yönleri yaratan bu kanun değildir. Kanun sadece 'var olanı, yaratılanı tanımlar, açıklar!' Aslında kainatı ne bilim adamları, ne teoriler ve ne de tabiat kuralları yaratmıştır. Hawking'in kitabında, tabiat kanunları, aynen ilahi kitaplardaki mucizeler gibi anlatılır. M teorisi 'farklı bir şeyden', hem her yerde olan, hem görünmeyen bir ana kuvvetten, vücuda getirenden, yaratıcı bir kuvvetten bahseder. Bu kuvvet cihazlar ile algılanamaz ve anlaşılabilir matematiksel tahminlerle incelenemez, ancak tüm olasılıkları içerir. Her yerde bulunma, her şeyi yapabilme özelliğine sahiptir ve aynı zamanda da çok gizemlidir. Bu özellikler okuyucuya birini çağırıyor gibi görünür! Unutulmamalıdır ki yaratıcı, bilimin önündeki engel değil, bilimin var oluşunun sebebidir. O (cc) yaratmasa, kodlayıp uygulama alanına sokmasa, bilim adamları neyi keşfedebilecekleri?

Ateistler insanların sadece doğanın temel parçacıklarının bir araya toplanmasından oluştuğuna inanmamızı isterler. Bu bir indirgemeciliktir. Bu ateist görüş biyolojiyi, fizik ve kimyaya indirger ve şöyle der: 'Eğer davranışlarımız bilim kanunları tarafından belirleniyorsa, o zaman özgür iradenin nasıl kullanıldığını anlamak zordur. Demek ki bizler biyolojik makinelerden başka bir şey değiliz ve özgür irade ise sadece bir hayaldir.' Halbuki böyle bir şey gerçek olsaydı, konuştuklarımız ve yazdıklarımız bir robotun otomatik eylemlerinden ibaret olmaz mıydı? Robotta his, duygu, tercih hakkı bulunabilir mi? Görüldüğü gibi ateist bakış açısı insanı, aslında Ehl-i Sünnetin reddettiği ve ateistlerin de Ehl-i Sünneti suçladığı 'kaderci' anlayışa götürmektedir! Bu konuda, 'Kader' adlı yazımıza bakılabilir.

Bu bilim (!) adamlarının yaratıcıyı inkar etmeleri bilimsel çalışmaları sonucu vardıkları sonuçlar değil, başta kabul ettikleri ateist dünya görüşü ve ideolojilerinin bir tezahürüdür. Buna birçok örnek verilebilir ama Paul Davis adlı ateistin şu sözleri pek çok şeyi açıklar mahiyettedir: "Kainatı bir takım matematiksel kanunların var edebilecek kadar zeki olduğuna inanmak bana çok daha ilham verici gözüküyor." Evet, ortada bilim değil, 'inanmak' var ve ayrıca yaratıcı fikri yerine yaratılana zeka ve yaratma özellikleri yüklemenin ve bunu çok daha fazla 'ilham verici' bulmanın da ateistlere özgü bir özellik olduğu görülmektedir! Ve onlar bir de bunun bilimsel bir görüş olduğuna bizim inanmamız beklenmektedirler! Peki, bu matematiksel gerçek hiç birimizin cebindeki bir parayı iki para yapmış mıdır? Evet, kanunların bir şey yaratabileceğini düşünmek, sabahdan akşama toplama işlemi yaparak para kazanabileceğini düşünmek kadar mantıklı ve bilimseldir! Dr. John Lennox, "Büyük Tasarım" kitabında şöyle demektedir: "Yaşadığımız dünyada basit bir aritmetik kuralı olan $1+1=2$, hiç bir zaman hiçbir şeyi var etmemiştir. Bu kural, şimdiye kadar ne benim ne de başkasının banka hesabına para koymamıştır. Matematik kanunlarının kendi başlarına kainatı ve yaşamı yarattığı bir katı tabiatçı dünya, tamamen bilim kurgudan ibarettir. Hawking apaçık bir şekilde 'neden hiçbir şey değil de bir şey var' temel sorusunu cevaplamakta başarısız olmuştur."

Ateist Dawkins de, evrenin kendiliğinden oluştuğunu ispatlamak için bir bilgisayar programı kullanılmasını tavsiye eder ve der ki: "Eğer doğanın kör güçleri tarafından kurulmuş olabilecek

kümülatif bir seçim için gerekli koşullar oluşturulmuş olsaydı, tuhaf ve mükemmel sonuçlar alınabilirdi." (Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, Norton, 1987, s.49) İyi de, "cümledeki karakterlerin varlığını, karakterlerin sayısını, geçiş orantılarını, bilgisayar programcısını, karakterleri seçen programı, işi gerçekleştiren enerjiyi, enerjinin üretimi ve dağıtımını, zaman ve mekanı, varoluşun ve yasaların sürekliliğini ve devamını 'kim' ayarlayacaktır? Devamı da ilginçtir: "Evrimin uzun dönemli amacı yoktur. Her ne kadar insanlar, amaçlı olan bir evrimin ürünü olduğumuz biçimindeki saçma sanı ile avunuyorlarsa da, uzun vadeli bir hedef, bir seçim için kriter olarak hizmet edecek mükemmel bir model yoktur." Yani, amaçsız, hedefsiz, şans eseri var olan insan dünyada bir süre yaşayacak ve sonra yok olup gidecektir!

Ey ateist arkadaş! Sen iradesiz bir varlıksın ve şans eseri varsın. (Ateistler, "bizi tanrı neden sormadan yarattı?" diye bi daha sormasınlar, biz cevabımızı verdik de, evrimci materyalist görüşün buna cevabı hiç yoktur!) Yaşayacağın acı-sevinç türü her şey sadece atomların tesadüfen bir araya gelmesi ile meydana gelmiştir. Zaten ölüm sonrası da yoktur! Doğal olarak "Ne yapacağım, neye göre yaşayacağım, iyilik neden yapayım, kötülük denen şey gerçekte var mıdır?" türü kafanızda bin türlü sorular cevapsız kalmaktadır! Evet, ateist olmak demek 'karamsarlık, bunalım, idealsizlik ve intihar' demektir!

"Uzaylılar mesaj gönderirse cevap vermeyin. "Stephen Hawking'in Favori Yerleri" (Stephen Hawking's Favorite Places) isimli yeni bir belgeselden alınan açıklamalarında dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking, uzaydaki Dünya dışı yaşamla ilgili korkutan ifadeler kullanır. Hawking, uzaylıların dünyaya mesaj göndermesi durumunda buna cevap verilmemesi gerektiğini söyler. Hawking, uzayda seyahat edecek kadar gelişmiş bir uygarlığın Dünya'ya geliş amacının 'barışçıl' olmayacağını da altını çizerek." (Hürriyet, 26.7.2017) Uzaylıları kabul, Yaradan'ı inkâr eden bilim adamı ile karşı karşıyayızdır! Peki o uzaylıları kim yaratmıştır?!

300

Tabii, Hawking'in Tanrı inancına sahip olduğu da ileri sürülür (Saul Pasternak, Jerusalem, 22.12.2006, s. 28; Antony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 17) ve o, "Evrenin oluşumu, bilimin gerçekliğine dayanır ama 'bu hiçbir şekilde bilim kanunlarını koyan ve onları da yaratan bir tanrı' olmadığı anlamına gelmez." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 51; Star, 23 Ocak 2013) der.

"ABD mahkemeleri tarafından 3 Ocak'ta basına ifşa edilen 949 sayfalık bir rapor, eski finansçı ve pedofil seks suçlusu Jeffrey Epstein'in, "Dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking'in, reşit olmayan kızlarla yaşanan bir toplu seks etkinliğine katıldığına" dair iddiaları yalanlamaları için kurbanlara para teklif ettiğini ortaya çıkardı. Resmi kayıtlara göre, dünyaca ünlü fizikçi de, Epstein'in kötü şöhretli fuhuş adasını ziyaret eden kişiler arasında yer aldı." (Cumhuriyet, 05.01.2024) Hem ateist ve Pedofili! Devamı, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda.

Agnostisizm Yanılgısı

Agnostiklere cevaplar

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’, ‘Allah’ın varlığının ispatı’ ‘Bilim değişmez mi?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘İslam âlimlerinin objektifliği’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘Evrin Teorisi’, ‘Ateizm Yanılgısı’, ‘Deizm Yanılgısı’, ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ başlıklı yazılarımızın da okunmasını tavsiye ederiz.

Yunanca "bilinmeyen" anlamına gelen "agnostos" kelimesinden türetilen (Peter Saint-Andre, "Agnosticism", The Ism Book, <http://www.ismbook.com>) Agnostisizm, “Yunanca, ‘bilgi ve marifet’ anlamına gelen ‘gnostos’ sözcüğünün başına olumsuzluk eki olan ‘a’ ekinin getirilmesi ile oluşturulan bir kelime olup, ‘bilinemezlik’ anlamına gelir. Kuşkuculuğun bir uzantısı olarak görülebilecek olan bu düşünce akımına göre, tanrının varlığını veya yokluğunu bilebilmek mümkün değildir.” (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 41) Agnostisizm, tanrının varlığının ya da yokluğunun bilinmeyeceğini ileri süren felsefi bir akımdır. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Agnostik, tanrının varlığı ya da yokluğu hakkında bir şey bilemediğini iddia eder. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 27) Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 29) “Agnostisizm, ‘tek yol bilimdir’ diyen, Pozitivizmin desteğiyle yeniden piyasaya sürülmek istenen bir akımdır. Agnostiklere göre, her şey deneysel bilimin tezgahından geçmelidir. Onlara göre tek hakikat vardır, o da bilimdir. Agnostikler bugüne kadar Allah’ın yokluğu konusunda güçlü argümanlar ortaya koyamamışlardır. Big Bang de evrenin sonradan var olduğu gerçeğini ispatlamıştır.” (Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 146)

301

Antik Yunanlı düşünür Protogoras ilk agnostik düşünür olarak değerlendirilebilir. (W. K. C. Guthrie, The Sophists, Cambridge 1995, s. 50-51, 181-188, 234-235. Alfred E. Garvie, “Agnosticism”, ERE, I, 224; Diogenes Laertius, Lives of Eminent Philosophers, English Translation and ed. by R. D. Hicks, London: W. Heinemann- New York: G. P. Putnam’s Sons, 1925, vol. II, Book IX, [51-53] s. 465) Agnostisizm terimini bir “izm” olarak felsefi literatüre sokan kişi on dokuzuncu yüzyıl İngiliz biyolog ve düşünürü Thomas Huxley olmuştur. (George W. Hallam, “Source of the Word ‘Agnostic’”, Modern Language Notes, Johns Hopkins University Press, 1955, vol. 70, no: 4, ss. 265-269) Kendilerinin agnostik olup olmadıkları ayrı bir tartışma konusu olmakla beraber (Yaşar Türkben, “David Hume’un Agnostisizmi”, EKEV Akademi Dergisi, Sayı: 47, Yıl: 15, 2011; Mustafa Çevik, David Hume ve Din Felsefesi) David Hume ve Kant agnostisizme zemin hazırlamış iki düşünürdür. (William L. Rowe, “Agnosticism”, The Shorter Routledge Encyclopedia Of Philosophy, edited by Edward Craig, Routledge Pub., London-New York 2005, s. 10) Agnostisizm; zayıf, ılımlı ve güçlü agnostisizm diye üçe ayrılır. (William L. Rowe, “Agnosticism” Routledge Encyclopedia of Philosophy, www.rep.routledge.com/article/K001; Robin Le Poidevin, Agnosticism: A Very Short Introduction, s. 9-10; Plantinga, “Agnosticism” maddesi, s. 223; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 28) Ayrıca agnostisizmi; agnostik teizm, agnostik ateizm, kayıtsız agnostisizm, pragmatik agnostisizm gibi türlere ayıranlar da bulunmaktadır. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, c. 11, sayı: 21, s. 11) XX. yüzyılda artık agnostisizmin bütünlük, süreklilik ve canlılığa sahip bir gündem oluşturduğu söylenemez. (<https://islamansiklopedisi.org.tr/laedriyye>) İnsanın tanrı konusu gibi hayati bir konuda ömür boyu kararsız ve bilinemezci bir tutum içinde kalması onu hem rasyonel hem de psikolojik anlamda ciddi sorunlarla karşı karşıya bırakır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 29)

Agnostiklere göre Tanrı’nın varlığı meselesi insan aklının ötesinde bir konudur. Agnostikler Tanrı inancı karşısında tarafsız kalmayı tercih etmişlerdir. Ancak bu kişilere yanlış da olsa genellikle ateist denmiştir. Mesela ateist olarak bilinen ünlü düşünürlerden Bertrand Russell felsefi açıdan kendini agnostik olarak tanımlamıştır. Çünkü ona göre her şeye rağmen elimizde Tanrı’nın yokluğunu kanıtlayacak yeterli bir delil mevcut değildir. (Bertrand Russell, Am I Atheist or an

Agnostic, Bertrand Russell On God and Religion, ed. Seckel Al, s. 85; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 19-21) Yine Russell'a göre agnostik, pratikte ateist gibi inanır ve davranır ama epistemolojik gerekçesi ve duruşu ateistinkinden farklıdır; bu da onları inkara karşı daha çekingen ve şüpheli yapar. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, sayı: 21, XI/21)

Aslında “Agnostiklerin gözden kaçırdığı temel husus, tanrının varlığı hakkındaki bilgiyle O'nun mahiyeti/özü hakkındaki bilginin ‘ayrı şeyler’ olduğu gerçeğidir. Ayrıca O, bilimsel bir deney konusu olacak olan maddi bir varlık da değildir. (İSAM, Temel İslam ansiklopedisi, I/130)

Agnostikler Tanrı inancını reddetmenin yanında ateizmi de eşit derecede reddetmiştir. Zaten kendileri de ateistlerden farklı olduklarını söylemişlerdir. (Lightman Bernard, The Origins of Agnosticism, The Johns, s.17) Bir insan inandığı halde tanrıyı bilemeyebilir veya O'nun bilinmeyeceğine inanabilir. Ancak O'nun varlığına inanır. Bu durumda inancında da bir eksiklik görmez. (Thomas McPherson, Religion as The Inexpressible, New Essays in P. Theology, ed. Antony Flew- Alasdair Macintyre, s. 131-143)

Darwin agnostisizmi benimsemeyi tercih etmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 41) Agnostikler de evrimi savunurlar. Darwin gibi Yahudi kökenli bir agnostik olan David Berlinski, ‘Evrim teorisinin yanlışlığını, gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığını ve bu teorisinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.’ (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) O'na göre “Fosil mezarlığı boşluklarla doludur. Hiçbir paleontolog da bunu reddetmemektedir. Bu açık bir gerçektir. Darwin'in teorisi ile fosil kayıtları çelişkilidir.” (David Berlinski, Commentary, Sept. 1996 s. 28) “Meyer ve Berlinski ile birlikte gerçekleştirdiği röportajında Yale Profesörü David Gelernter, ‘Darwin teorisine artık inanmıyorum!’ diye açıklama yapmıştır. (Risale Haber, 23 Ekim 2019)

Günümüzde ateizmi ispat edememenin telaşı ama dini de kabul edememenin ağırlığı altında kendini agnostik ilan ettiği halde, aslında ateizmi savunan bazı kişiler de mevcuttur. Aslında “Tanrı var dersek, sonra sıraya din konusu gelecek. Bu da ibadetlerin mükellefiyeti gibi haramlardan da kaçınmayı gerektirecektir...

'Nefsini ilah edinen'lerin (Furkan, 43) bir zümresini oluşturan agnostikler aslında gizli ateisttirler. Çünkü internet sitelerine girince ilk göze çarpan şey, sitelerinin ateist yazarların fikirleri ile dolu olmasıdır. Zaten “Ateizm ile agnostisizm arasındaki kelime oyunundan başka bir fark yoktur.” (Prof. Ramazan Altuntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 143) Bu nedenle de "Agnostiklik yakından incelendiğinde 'Tanrıya inanmayan' anlamında olduğunu görürüz" (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 25) ve bu nedenle "Agnostikler hayat tarzları itibarıyla ateist bir görünüm arz ederler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 59)

Agnostiklerin ıskaladıkları şeylerin başında ise, hayatın oluşumu ile ilgili savundukları evrim teorisinden daha çok Allah'ın varlığının bilimsel delilleri olduğunu görememeleri gelmektedir.

Ateizmin dört atlısından biri olarak bilinen (philosophynow.org/issues/78/Meet_the_New_Atheism_Same_as_the_Old_Atheism) Sam Harris tarafından 2 Ocak 2006 tarihinde kişisel web sitesinde yazılan ve 23 Aralık 2009 tarihinde agnostikler tarafından sitelerine eklenen ve dine ihtiyaç duymadan bilim ile her şeyin çözülebileceğini ileri süren yazının bir dua tadındaki başlığı şu şekildedir: “Bilim dini yok etmelidir.” Site adı agnostik olsa da birçok yazının kaynağı ateist yazarlar olması ve ateistlerle aynı şeyleri dile getirmeleri de ilginçtir! Agnostikler, Türkçe yayın yapan sitelerinde Kur'an ayetlerinden hareketle İslam'ı karalamaya çalışmışlardır. “10 ayette Kuran. Kafalarını kuma gömmekte ısrarcı devekuşları hariç herkesin ilgisini çekeceğini düşünüyoruz.”

(www.agnostik.org/2230-10-ayette-Kur'an.html) diye sundukları yazıdaki iddialar ve cevaplarına özetle bakalım.

Birinci, üçüncü, dördüncü, sekizinci ve dokuzuncu iddialar, 'İslam'da kadın, evlilik, boşanma, şahitlik, miras' konularında iddialarda bulunmaktadır ki cevaplara, "İslam'da kadın hakları" ve "Modernizm ve kadın" kategorisindeki yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

İkinci iddia, İslam'da had/ceza hükümleri ile alakalıdır. Bu konudaki cevaba, 'İslam ve had cezaları' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Beşinci iddia, cariyeler hakkındadır ki, cevap için 'İslam, kölelik ve cariyeye meselesi' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Altıncı ve onuncu iddialar, agnostiklerin 'Kur'an'da teşbih-mecaz' konusunu kavrayamadıklarını göstermektedir ki, cevaplara, 'Kur'an ve mecaz' başlıklı yazımızdan ulaşılabilir.

Yedinci iddia Hz. Muhammed'in evlilikleri ile alakalıdır. Cevaplara, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazıdan ulaşabilirsiniz.

Onuncu iddianın ikinci yarısındaki iddiaların cevaplarına, 'İslam savaş hukuku' ve "İslam barış dinidir" adlı yazılarımızdan ulaşılabilir.

Agnostik, "Kendi kendinize fikir yürütemiyor musunuz? Başka insanların inandığı şeylere siz de hemen inanır mısınız? Aynı şeyi tekrar tekrar ölene kadar okumaktan hoşlanır mısınız? O zaman ihtiyacınız olan şey, bir din. İstediginizi seçebilirsiniz! Zaten hepsi birbirine benziyor." demektedir. Daha İslam ile diğer dinlerin farkına varamamış bu zihniyete özetle sadece şunu söylemek istiyoruz: Ateist ve oryantalistlerin fikirlerini agnostikler de aynen ve devamlı tekrar etmiyorlar mı? Aslında agnostisizm de tıpkı ateizm gibi, bir din değil midir? Din zaten 'yaşam tarzının adı' değil midir?

Agnostik olma nedenlerini açıklarken, Hristiyan kökenli bir batılıyı (Robert G. Ingersoll) kendilerine delil gösteren bu site, şeriata karşı olma nedenlerini de yine bir batılıya (David Pollock) dayandırmaktadır. Peki, bu zat neden şeriata karşı imiş bir bakalım: "Çünkü dini kurallar rasyonel, demokratik ya da değişime açık değildir. Şariat hukuku, grup (topluluk, cemaat) hakları kavramına dayanır. Ve grup hakları doğası gereği insan haklarına düşmandır." İslam tek tek tüm fertlerin oluşturduğu bir cemaatin varlığını savunur. Her kul hak sahibidir. İslam cemaati ve sonra tüm insanlığın ortak hakları ve görevleri de vardır. Sadece fertlere odaklanan bir sistem insanları egoizme götürür ve sonuçta o toplum haz ve hız bataklığında boğulur kalır. Detay için, 'İslam fıkıhı' ve 'Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Agnostik Diamond

Diamond arkadaşı, "hayvanların da insanlardan üstün yönleri var, uçuyor, güçlü, sinsi... İnsan bakıma muhtaçtır. Diğer hayvanlardan üstün değiliz" demektedir. Bu cümlesi aslında onun fikirlerini üstüne bina ettiği evrim teorisini yerle bir etmektedir. Evrime göre, doğaya uyum sağlayan hayatta kalır. Peki! İnsan hayvanlardan güçsüz ise nasıl hayatta kalabilmiştir? Ve devam ediyor, "Evrimsel süreçte her canlı hayatta kalabileceği şekilde bir modifikasyon (genlerde meydana gelen değişim) geçirmiştir." Hayvanlar bizden güçlü ise neden evrimleşerek insan oldular! Detay için, 'evrim' adlı yazımıza bakılabilir!

"İnsan zamanla aklını kullanmayı öğrenmiştir" diyen Diamond, zaten öğrenmenin akıl ile gerçekleşen bir süreç olduğunu bilmemekte midir?

Evrenin yaratılmadığını da ileri süren Diamond aslında, ezeli olan bir varlığı reddetmeye çalışırken ezellilik sıfatını milyarlarca, sentilyonlarca, googolplexianth sayısınca atomu ezeli/öncesi olmayan ilan etmiş olmaktadır ki, bunun aslında 'Bir'i (monoteizm) reddetmek isterken, sayısız tanrıyı (politeizm) kabul etmek anlamına geldiği açıktır. Madde olanın nasıl oluyor da öncesinin olamayacağını ispat etmek de iddia sahibine düşmektedir ki, burada agnostisizm aynı zamanda ateizme de kaymaktadır!

Ayrıca sosyal medyadaki videolarından anlaşıldığına göre, 'nas' (Ayet-hadis) ile 'nesh' (tedricilik) ayırımını" bilmeyen, "İncil-Tevrat'ı okuyan herkes aynı şeyi anlıyor" derken 30 yıl savaş yapan Hristiyan mezhepler tarihinden habersiz, Yahudi mezheplerinden, Hristiyan ve Yahudi mücadelesinden bi-haber olan ve "tercümenin aslın yerini tutacağını" zannedip, "Rum, 3. ayet mealini de anlayamayan, yine meal ile ayetin asıl anlamlarının farkını kavrayamayan, "Kur'an'ın Efendimizden iki yüzyıl sonra yazıldığını" iddia eden, "125 yıl tefsir yasaktı" diyebilen, haberin senedini okuduktan sonra, "sened görüyor musunuz?" diye bilgiçlik taslayan, bilimsel olarak kanıtlanan sinek hadisi ve deve idrarı hadisleri ile cahilliğinin farkına bile varamadan alay edebileceğini zanneden, agnostik geçinip, klasik ateist/oryantalist iddiaları tekrar eden Tema, kitabından anlaşıldığına göre de, 'Allah, Dua ve Kader' konularını yanlış anlamıştır. Yine Kur'an'ın yakıldığını da iddia eden Tema'nın iddialarının cevapları için, 'Allah'ın varlığının ispatı', 'Kaza Kader', 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' ve 'Ateizm Yanılgısı' ile 'Deizm Yanılgısı', 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi', 'İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri', 'İslam'da kadın hakları', 'cihad', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Hz. Muhammed (sav) neden çok hanımla evlenmiştir?', 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler', 'Neden ateist olmadım?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Ateizm yanılığı

Bu yazımızda sözü geçen tüm konu ve iddiaların cevapları, ‘Allah’ın varlığının ispatı’, ‘Bilim değişmez mi?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘Ateist akıl’, ‘Evrım’, ‘Dawkins ve Hawking’e cevaplar’, ‘Deizm Yanılığı’, ‘Agnostisizm Yanılığı’, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’, ‘Kader (Kötülük Problemi)’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılarımızda mevcuttur!

Tanımı

Ateizm, ‘Theisme’nin zıttıdır. Teizm, Grekçe Tanrı demek olan, ‘theos’ kelimesinden türetilmiştir. (Y. Aytu, Hilâl, Ocak 1975, 13. Cilt, Sayı: 146, s. 18; Dr. Hıdır Kartal, Ateistlere Cevaplar, s. 29) Yunanca ‘theos’, Latince ‘deus’ sözcüklerinden türetilen ve ‘tanrıcılık’ anlamındaki teizm önüne olumsuzluk ‘a’ eki getirilerek ‘ateizm’ sözcüğü türetilmiştir. (Ahmet Cevizci, Felsefe Sözlüğü, 153; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Sözlüğü, s. 396; Serkan Uzun, Felsefe Sözlüğü, s. 126 Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılırları, s. 17; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 24) Ateizm kavramı; yunanca ‘ilahî dinlerin bahsettiği anlamda bir ilahın varlığına inanmak’ anlamına gelen ‘theizme’ sözcüğünden doğmaktadır. İngilizcede (a) olumsuzluk edatıyla birleştiğinde ise ‘Allah’ın varlığını inkar eden felsefî görüş’ manası taşıyan ateizm düşüncesi meydana gelmiştir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 13-15) Ateizm, Allah’ın varlığını inkar eden felsefî görüştür. (Sosyal Bilimler Ansiklopedisi, I/110; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Yunanca “theos” ya da Latince “deus” kavramına bağlı olarak ortaya çıkan ateist (S. Hayri Bolay, Felsefî Doktrinler Sözlüğü, s. 433-434; Ahmet Cevizci, Paradigma Sözlüğü, s. 82-83) biri geniş, diğeri de dar anlamda olmak üzere iki ayrı şekilde kullanılmaktadır. Geniş anlamda ateist; “teist olamayan” başka bir deyişle “Tanrı’yı hayatına sokma gereği duymayan kişi”, dar anlamda ise ateist; “düşünerek ve tartışarak Tanrı’nın var olmadığını öne süren kişidir.” (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 164-165) Ateizmi anlayabilmek için ateizmin reddettiği din düzenini ve dindarlığı bilmek şarttır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 13-16) Özetle Ateizm, "theos"tan türemiştir ve "tanrıtanımazlık" anlamına gelmektedir. Ateizm günümüzde belli bir yaşam tarzını ve davranış biçimini de dile getirmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 1-2) Zaten "Din, yaşam tarzıdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28) ve dolayısı ile ateizm de tıpkı deizm ve agnostisizm gibi aslında bir dindir!

Ateizm, deizm, agnostisizm ve şirk: "Nisa 136. ayet, kendisine, meleklerle, kitaplara, elçilere, ahiret gününe inanmayanları Allah, kafir olarak nitelendirmektedir. Yani Kur’an’a göre deist de aslında ateisttir. (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 22) “Kur’an’a göre Ateizm ve deizm birbiri ile aynı anlamdadır.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 9, 16) "Ateizm, deizm gibi anlayışların karşılığını cahiliye toplumunda gördüğümüz gibi şimdilerde de görmekteyiz." (Ahmet Günhan, Özgün İrade Bilgi, Temmuz 2016, 147. Sayı, s. 86) “İslam nazarından bakıldığında ateistler müşrik olarak tarif edilebilir.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) “Eski müşriklerin yeni versiyonu ateistlerdir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 72) İnsanoğlu farklı dekorlar da aynı oyunu oynamaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 87) Zaten agnostikler gibi “Deistlerin dinlere karşı ithamlarında da ateistlerinkinden hiçbir fark yoktur.” (Osman Nuri Topbaş, Akıl cinneti Deizm, s. 28) Bazı araştırmacılara göre deizm, ateizm veya hiç değilse agnostisizme giden duraklardan biriydi. (AnaBritannica, XII/300) “Türkiye’deki deist veya agnostiklerin çoğu aslında anti-teisttir. Yani din düşmanlığı, özellikle de İslam düşmanlığı yapmaktadırlar.” (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 6)

‘İlhad’ kelimesi kelim ilminde; “Allah’ın varlığını veya birliğini, dinin temel hükümlerini inkar etmek, bunlar hakkında kuşku beslemek veya uyandırmak” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2) ve Kur’an-ı Kerim’de ise, “Allah’ın isimlerini bozmak veya küçümseyerek O’nu inkara kalkışmak, Kur’an’ın Allah tarafından gönderildiğine inanmamak ve onu başka birine nispet etmek, haktan sapmak, ayetleri yalanlamak, sapıkça yorumlamak veya bozmak” (Hac, 25) anlamlarında kullanılmıştır.

Ateizm bazen diğer ekollerle de karıştırılmıştır. Mesela ateizmin sınırlarının geniş tutulması sonucu panteist düşünürlerin yanında, bazen agnostik (bilinemezci) ve deist (Tanrı’ya inanan ancak vahyi reddeden) düşünürler de ateist olarak değerlendirilmiştir. Bu kavramları kısaca tanımlamak gerekirse: Agnostisizm (bilinmezcilik): Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. Deizm (ilahçılık): Varlığı akılla bilinen bir tanrı anlayışını savunanların benimsediği yarı dini yarı felsefi anlayıştır. Tanrıyı kabul eder ama peygamberliği reddederler. Tanrıya inanmakla birlikte onun yaşama karışmaması gerektiğini savunurlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 28-30) Panteizm (tüm tanrıçılık): Tanrının ‘zati’ varlığını reddederler. (İbrahim Coşkun, s. 32) Sekülerizm ise genellikle ateizmin siyasi tezahürü anlamındadır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 48)

Tarihi

Ateizmi ana hatlarıyla ilkçağ (antik dönem), yeniçağ ve modern dönem olmak üzere üç safhada ele almak mümkündür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 22)

“Düşünce tarihinin başlarından itibaren bir inançsızlık düşüncesi olmasının ardından, ateist düşünce Rönesans’tan sonra yeniden ortaya çıkmıştır. Buna göre gelişen ateist düşünce yapısında maddeyi bütün varlığın kaynağı olarak gören maddeci ateizmin ilk temsilcisi Democritos, şüpheci ateizmin ilk temsilcileri sofistler, ampirik ateizmin ise ilk temsilcisi Theodores’tir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 47-50) “İlkçağ’da Epikuroscular, şüpheciler ve Atinalı sofistler ilk göze çarpanlar olmuştur. Yine bu dönemde Epikuros, Lucretius ve Democritus’un fikirleriyle oluşan Yunan atomculuğu ya da klasik materyalizm de inançsızlıkta önemli bir rol oynamıştır. Ortaçağ’da, Vanini ve Bruno gibi kiliseye aykırı konuşan kişiler de bu dönemde yargılanmışlardır. Zaten Aydınlanma dönemiyle birlikte ortaya çıkan ve modern dönemde iyice belirginleşen din düşmanlığının temelinde de Ortaçağ’da kilisenin Tanrı adına yapmış olduğu insanlık dışı uygulamaların büyük rolü olmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 24) “Din görevlileri dine katı kurallar koymuş ve bu durum bilimle din arasında ciddi çizgiler belirlemiştir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s.168-169) “Kilisenin tutarsız bir takım esaslarına ateistler bilim yönünde gelişerek ilmi yönden cevaplar aramışlardır.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 51) “Modern dönemde ateizmin taraftar bulmasının nedenlerinden en önemlileri, Hristiyan teolojisindeki dengesizlikler, bilgi felsefesindeki köklü değişimler ve kilisenin, fikirlere karşı koyamadığı ilmi kesime kaba kuvvetle baskı uygulaması sayılabilir. Hristiyan teolojisi gerçekten uzaklaştıkça mucizelerle dine taraftar toplama çabasında bulunmuş ve bu uydurmalarda aşırı giderek dini asıl ritüellerinden uzaklaştırmıştır. Bu inançlar imanının şartı olarak sunulmuş ve inanmayanlar aforoz edilerek ateizme yakınlaşmalarına neden olunmuştur. Papazların cennet topraklarını bile insanlara para karşılığında satıyor olmaları insanları şüpheye düşürmüştür.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 113- 167) “Avrupa’da 18. yüzyılla birlikte aydınlanma dönemi başlamış, bu çerçevede metafiziğe karşı sistemli bir şüphecilik oluşmuştur. Modern dönemde bazı çevreler geçmişte görülen kilisenin keyfi yorum ve uygulamalarını ateizme ve materyalizme basamak olarak kullanmıştır. Ateizm modern dönemde politikaya alet edilmiş ve başta Lenin, Stalin, Mao, Pol pot olmak üzere materyalist ateistlerin katliamları, evrimci temelde hareket eden Mussolini ve Hitler’in ırkçı yaklaşımları dünya genelinde on milyonlarca

insanın öldürülmesine neden olmuştur. Modern dönemde Batı'da insan özgürlüğü ile Tanrı iradesi (Kilise doktrinleri) arasında derin bir uçurum oluşmuş ve insanlar kendilerini bu ikilem içerisinde bulmuşlardır. Auguste Comte, Marx, Nietzsche, Freud, Sartre gibi filozoflar modern dönemde ateizmin öncüleri olmuştur. Materyalizmin iddiaları özellikle Marxist çevrelerde yenilenmiş ve bilimsel ateizm adı altında savunulmuştur. Bu akımların en etkili silahı da pozitif bilimler sayılan varsayımlar olmuştur. Bu iddialar, birer ideoloji dogması haline getirilmiş, tartışılmasına ve eleştirilmesine dahi fırsat verilmemiştir. Dinin pozitif bilime karşı çıktığını söyleyenler, vahyin savunulmasını, bilim çevrelerinde tartışılmasını dahi yasaklamışlardır. Modern dönemde Auguste Comte tarafından evrimci bir yaklaşımla savunulan 'üç hal yasasının' da bugün artık geçerliliği olmadığı ispat edilmiştir. Tanrı inancının bütün gücüyle ayakta olması ve her şeye rağmen dünyanın pek çok yerinde dini inançların yaşamlarını devam ettirmeleri Comte'un fikirlerinin yanlış olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Baştan beri insanlık, evreni var kılan bir yaratıcıyı arama, ona hayranlık duyma ve şükretme içinde olmuştur. Bu inanç ve hayranlık bütün karşıt düşüncelere rağmen bugün de devam etmektedir. Gelecekte de böyle olacaktır. Aslında önemle üzerinde durulması gereken şey, zamanla değişen (gelişen) şeylerin insanın doğası ve inancı olmayıp, dünya ile ilgili olan tecrübe ve bilgilerin olduğu gerçeğidir. Ancak değişen şeylerin yanında kalıcı olan değerler de vardır. Bunların arasında da ahlak, estetik ve dini değerler bulunmaktadır. Ayrıca bunlar insan doğasının ayrılmaz parçalarıdır. Batılı düşünürler, Hristiyan dünyasının krizleriyle ortaya çıkan ve 'Batı kültürü için' çözüm olabilecek iddialarda bulunmuşlardır. Üzücü olan şey ise, Batı için önemli ve anlamlı olan bu düşüncelerin diğer kültürlerle de aynen yansıtılması ve kabul ettirilmeye çalışılmasıdır. Halbuki her kültürün kendine has özelliklerinin yanı sıra, kendine özgü hayat anlayışı ve kendini diğer kültürlerden ayıran iç dinamikleri vardır. Artık günümüzde inkarcı ve yıkıcı ideolojilerin neye mal olduğu yakinen tecrübe edilmiştir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 29-34) Ülkemizde ise “Ateizm, Avrupalılar tarafından içimizdeki batıcılar vasıtası ile yayılmıştır.” (Ahmed Selami, Sebil, 14-01-1977, 2. Cilt, 55. Sayı, s. 5)

Ateizmin çeşitleri

“Ateistlerin homojen bir grup olduğunu söyleyemeyiz.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 49) “Ateizmin pek çok çeşidi olduğu gözlenmektedir.” (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmaşı, s. 9) “Ateisler de pek çok gruba ayrılırlar.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 18) “Ateizm de şekil, yöntem, gerekçe ve amaç itibarıyla birbirinden farklılık arz etmektedir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2) Ateistlerin kendi ifadeleriyle: “Ateizmin ortak bir dünya açıklaması, değerler sistemi ya da ahlak felsefesi yoktur.” (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader 19/1, Haziran 2021, s. 62) “Ateizmin farklı türleri vardır. Ateizm 5 gruba ayrılabilir: Mutlak, teorik, pratik, ilgisizler ve ideolojik ateizm. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25; (İSAM, Temel İslam ansiklopedisi, I/349)

Mutlak Ateizm: İnsan fitratında hiçbir şekilde tanrı inancı olmadığını iddia ederler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 18-21) İnsan doğuştan Tanrı kavramına sahip olmadığı için reddedecek bir şeyi de bulunmadığını ileri süren görüştür. Mutlu ve sağlıklı günlerinde Tanrı'yı inkar eden ateistlerin sıkıntılı zamanlarında ona sığınması mutlak ateizmin imkansızlığına dair bir örnek olarak ileri sürülmüştür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 7) Çünkü İslam'a göre “Her insan, Allah'ın varlığına iman edebilecek bir potansiyel ve temayül içinde dünyaya gelir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmaşı, s. 17) Teorik Ateizm: Tanrıyı düşünerek, tartışarak, ilmi bir çabayla reddetmek ve ilgili iddiaları çürütmek iddiasındadırlar. Panteizm ve Deizmi de reddederler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 23, 25) Tanrı'nın varlığını yanında “mucize, vahiy, peygamberlik, kutsal kitap, ölümsüzlük ve ahiret hayatı gibi inançları reddetmektir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9) Pratik/fiili Ateizm: Tanrı yokmuş gibi yaşamak ve tanrıyı günlük hayata dahil etmemek şeklinde tanımlanır. Pasif ve aktif olmak üzere ikiye ayrılır. Pasif olanlar ateizmi sessiz, sakın kendi içlerinde yaşarken aktif

olanlar ise hem ateizmi yaşarken aynı zamanda çevresindeki tanrı figürlerine karşı savaş da açarlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 25) Tanrı'yı hatırlatan her türlü fikir, sembol ve davranışa karşı savaş açan kişilerdir. İnsanları dinsizleştirmeyi kendilerine amaç edinmişlerdir. Pratik olarak inançsız bir toplumun hayalini kurmuşlardır. Bu yüzden bu kişilere bazen militan ya da eylemci ateistler de denmektedir. Temsilcileri arasında L. A. Feuerbach, F. Nietzsche, S. Freud ve K. Marx gelmektedir. İlgisizlerin Ateizmi: Tanrı'nın varlığını veya yokluğunu tartışma konusu yapmadan bu konulara uzak durmayı yeğlemişlerdir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 11) Tanrıya inanmanın veya inanmamanın eşit derecede anlamsız olduğunu savunurlar. Bu konudaki tartışmalardan uzak durmak prensipleridir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 26) İdeolojik (Materyalist) Ateizm: Karl Marx, F. Engels'in temsilciliğini yaptığı bu düşünce tarzında ateizmin bilimsel bir gerçek, dinin ise toplumun uydurduğu bir problem olduğu benimsemişlerdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 27) Ateizm, materyalist ve sosyalist politikalarda da kullanılmaktadır. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25) Özellikle Karl Marx, F. Engels ve V. I. Lenin'in görüşlerinden hareketle kurulan sosyalist yönetimlerde ateizm, komünist partilerin propaganda aracı olarak kullanılmıştır. Ateizm, Marxist ve Leninist dünya görüşünün ayrılmaz bir parçası olarak görülmüş ve "ilmi ateizm" adıyla sunulmuş, ibadetler, törenler, alışkanlıklar, adet ve gelenekler şiddetle reddedilmiş ve yasaklanmıştır. Görüldüğü gibi ateizm kendini temellendirme ve herkesin kabul edebileceği ikna edici açıklamalar getirme konusunda farklılıklar göstermektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 14)

Ateizmle ilgili bazı kavramlar

Materyalizm (Maddecilik): "Maddeyi ezeli kabul edip onu varlığın ve düşüncenin merkezine yerleştiren eğilimin genel adıdır." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 34) Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, düşünceden önce geldiğini ve hiçbir şeyin yoktan var olmadığını iddia etmiştir. Bunun yanında doğüstü bir gücün (Tanrı) varlığını da reddetmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 24) "Ateizm, materyalist bir ideolojidir." (Doğan Uysal, Panel, Nisan 1991, 28. Sayı, s. 59) Var olan her şeyin madde ve boşluktan oluştuğu, hayat ve bilinç dahil olmak üzere evrendeki bütün varlıkların maddeden meydana geldiğini iddia eder. Ayrıca materyalizm, madde ve kainatı konu alan diyalektik materyalizm ve sosyal olayları konu alan tarihi materyalizm olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Materyalizmin maddede var olduğunu iddia ettikleri pek çok niteliğin, teizmin bildirdiği tanrının sıfatlarıyla örtüştüğünü söyleyebiliriz. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 57) "Ezeli bir maddenin varlığı tezi, hiçbir bilimsel araştırma tarafından doğrulanabilmiş değildir. Varoluşun, canlılığın meydana gelebileceği tarzda gelişmesi 'amaç ve iradeyi' gösterir." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 36) Zaten "Geleceğe doğru ebedi olmayan bir şeyin geçmişe doğru sonsuz ve ezeli olması da mümkün değildir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 22)

Pozitivizm: "Bilginin kaynağını yalnızca deney ve tecrübe ile sınırlayan felsefi akımdır. Bilgiyi matematiksel ve ampirik olanla sınırlayan felsefedir." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 43) Halbuki "Sevgi, saygı ve içtenlik gibi duygu ve durumları gözlemlemesek bile onlardan sayısal bir değer üretmemiz de imkansızdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 95) Auguste Comte'un başını çektiği, doğru bilginin yalnızca bilimsel bilgi olduğu, doğru bilgiye ise yalnızca ampirizm (deneycilik) ile ulaşılabileceğini savunan düşünce akımıdır. Fakat hangi yönüyle ele alınırsa alınsın kuşatıcı vahiy bilgisinin rehberliği olmadığı müddetçe ister akla ister deneye ister duygulara dayandırılınsın, zan olmaktan öteye gidememektedir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 79) "Comte Pozitivizmi sistematik hale getirmiştir." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 44) Modern insan ürettiği bilimden din çıkartmaya kalkışmıştır. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 14) ve Auguste Comte, bu pozitivist dinin mimarıdır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 254)

Ateist Varoluşçuluk: Tanrı yoktur prensibinden çok tanrı olmamalıdır prensibini baz alır. İnsanı üstün kılma çabaları olan varoluşçular aslında insanı hiçliğe sürüklemişlerdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 90)

Tabiatçı Ateizm: İnsanın tanrı inancının kaynağını, kişinin zihinsel, ruhsal, toplumsal tabiatlarında ve eğilimlerinde aranması gerektiği düşüncesidir. Bu yaklaşımın hedefi, inancın bir tür gerekliliğe karşılık gelmeyen zihinsel tasarımın, sosyolojik veya psikolojik bir yanılsamanın ürünü olduğu iddiasıdır. Tabiatçı Ateistler tanrı inancının kaynağını tabiatta aramışlar ve bu sayede kendi psikolojik durumlarını, iç ve dış âlemde yığılı olan ruhi amillerini tanrının emir ve yasakları olarak algılamışlardır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 98)

İddiaları

“Ateizmde temel sorun, kötülük problemi.” (TDVİA, ‘İlhâd’ maddesi, Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 36) “Tanrı'nın varlığının aleyhinde öne sürülen klasik tartışmaların başında "kötülük problemi", maddenin ezeliyeti, teistik kanıtların yetersizliği gibi konular gelmektedir.” (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sy. 1-2, Haziran 1981, s. 192) “Kader, kötülük problemi gibi konular ateizmin doğmasına zemin teşkil etmiştir.” (Ahmet Şefik Hatipoğlu, Bisav Bülten, Ocak-Nisan 2011, 75. Sayı, s. 26) “Başta felsefe olmak üzere hem sosyal hem de deneysel bilimlerde, sonucu ateizme varan pek çok ‘teori’ geliştirilmiştir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 56) “Ateizm, insanı evrim ağacının bir üyesi olarak görür.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 10) Dawkins kendini haklı çıkarmak için Darwinciliğe sarılır. Darwincilik de ısrarla ateizmi dayatır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 111) “Evrimi savunurlar. Tanrıya inanmazlar, kötülük problemini ön plana çıkarırlar.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 87) “Ateizmin bugün sığındığı tek kale Darwinizmdir.” (Genç Yaklaşım, Mayıs 2009, 57. Sayı, s. 28) “Charles Darwin’in Türlerin Kökeni adlı kitabı ateist çevrelerce başucu kitabı mesabesinde ve çok önemlidir.” (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader, Cilt: 19, Sayı: 1, 2021, s. 68) “Dünyaca ünlü ateist Antony Flew ise, son bilimsel gelişmelerin bir yaratıcıya işaret ettiğini belirtip artık Tanrı'ya inandığını ilan etti ve evrim teorisinin kendisini tatmin etmediğini belirtti.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179; Sur Dergisi, Ağustos 2007, 377. Sayı, s. 45; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 175, 176) Darwin düşüncesinin inançsızlığa götürmekten ziyade, inanmama durumu evrimcilikle temellendirilmeye çalışılmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 308) “Dini değerlerin yanı sıra siyaset, iktidar, zenginlik, insan hakları, kadın, demokrasi, bilim gibi pek çok kavramın çeşitli şekillerde ateizm taraftarlarınca istismar edildiği de görülmektedir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 25)

Kimi ateistlere göre “Tanrı fikri toplumun güç ve işlevini gösteren bir simgeden başka bir şey değildir.” Halbuki bir bütün olarak insanlığın "toplum" olduğu söylenemez; çünkü sosyolojik teori, toplum terimini bu anlamda kullanmamaktadır. Bu iddia dini şuurun evrenselliğini de açıklayamamaktadır. Söz konusu bu şuur, bireyin içinde yaşadığı toplumun çok daha ötesine gitmekte, evrensel nitelikte bağlar ve toplumsal birliktelikler oluşturmaktadır. Freud'a göre ise Tanrı fikri çocuktaki baba imajının bir yansımasıdır. Tanrı fikrinin kaynağı, insan soyunun çocukluk döneminde karşı karşıya kaldığı zorluklar karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma mekanizmasıdır. Bundan dolayı din, Freud'un nazarında "nürotik bir kalıntı"dan ibarettir. Freud'e göre, insanlık büyüüp olgunlaştıkça hayali varlıkların yardımına ihtiyaç duymayacak, Tanrı fikrinden kurtulacaktır. Freud'un görüşü teizmin aleyhine kullanılabildiği kadar ateizmin de aleyhine kullanılabilir. Her şeyden önce ateizm, bir olgunluk işareti değildir. Onda da çocukluk döneminde yer alan bir ruh halinin tekrarı söz konusudur. Babasını kıskanan, ondan korkan, onun buyruklarından memnun olmayan ve hatta onun salt varlığından rahatsız olan çocuk, babasından kurtulmak istemekte, onun var olmamasını arzu etmektedir. Buna dayanarak

denebilir ki, ateizm, babanın var olmaması arzusunun bir yansıması, bir projeksiyonudur.” (Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, AÜİFD 24, sayı 1-2, Haziran 1981, s. 194; Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56)

Ateist sol söylemin eleştirileri

“Sosyalizm kurulup, toplumsal bütünü rahatsızlıkları tedavi edildiğinde din kendiliğinden ortadan kalkacaktır.” (Marxist Düşünce Sözlüğü, “Din” md., s. 138) “Din insanların anlayamadıkları, karşısında güçsüz kaldıkları doğa ve toplum olaylarını, tasarladıkları doğa üstü gizemsel nitelikli güçlerle açıklamaya yönelmeleri ile ortaya çıkan toplumsal ve tarihsel bir olgudur.” (Erdoğan Aydın, Kur’an ve Din, s.10) “İnsanların çaresizlik ve bilgisizliklerinden yararlanılarak üretilmiş olan dinler, insanın ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır.” (Turan Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 15) “Din sayesinde inanmaya elverişli yoksul insanlar, tanrının kendilerini denediği sanısıyla içinde bulundukları duruma katlanmaları sağlanarak zenginler yararına uyutulmaktadır.” (Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 47) “Dinler çok tanrıçılıktan tektanrıçılığa doğru evrilmiş olup insanlık tarihine göre oldukça yeni sayılırlar. Gelecek zorunlu olarak dinsiz olacaktır.” (Server Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 14) “İncil, Tevrat ve şerhleri Kur’an’ın ve İslam’ın en önemli kaynaklarıdır. Bazı ateistlere göre de Sümerler dinlerin asıl kaynağıdır.” (Turan Dursun, Din Bu 2; Muazzez İlmiye Çığ, Kur’an İncil ve Tevrat’ın Sümer’deki Kökeni) “İslam Şeriatır, Şeriat ise çağdışı bir devlet modelidir. Şeriat kuralları değişmez; dinamik değildir ve evrensel olamazlar. Aydınlanma, aklın inançtan ve bilimin dinden bağımsızlaşmasıdır. Aklın ve bilimin öncülüğüne, insan haklarına ve demokrasiye yöneliştir.” (Turan Dursun, Din Bu 1, s. 259; Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 9) “Din, bilim ve felsefe ile uzlaşmaz.” (Tanilli, İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 19) “İslam İnançları adalete, bilime ve akla aykırıdır. Ruh diye bir varlık yoktur, her şey yüksek düzeyde maddi varlık olan beynimizde başlayıp beynimizde biter. Kader inancı da daha çok insanın özgürlüğü ve rızık konuları bağlamındadır. (Erdoğan Aydın, Kur’an ve Din s. 121, 122, 81; Erdoğan Aydın, İslamiyet ve Bilim, s.1-3; E. Aydın, Kur’an ve Din, s. 37, 38) Ateistlere göre evrim de bilimsel anlamda ‘mutlak bir inanç’ haline gelmiştir. (Örneğin; Erdoğan Aydın, Kur’an ve Din, s. 10) Özetle, ateistler İslam’ı pozitivist ‘bilim ve akıl’, ‘çağdaş insanlık değerleri’ ve ‘Marksist teoriler ölçütünde’ değerlendirirler. İslami değerlerin bu ölçülere ters düştüğü, çağın gerisinde kaldığı, modernleşme imkanı olmadığı gibi modernleşmemizi de engellediği, dolayısıyla reddedilmesinin gerektiği sonucuna ulaşırlar. Ayrıca dinin sömürü ilişkilerinin devamını sağladığı, dogmatik bir yapıda olduğu, özgür ve yaratıcı düşünceyi engellediği de sıkça vurgulanır.” (Muhammet Altaytaş, İslamiyat Dergisi, IV, 2001, Sayı: 4, s. 193-206) ‘Tüm bu iddialara cevapların, ilgili başlıklar altında verildiğini’ tekrar hatırlatıp konumuza devam edelim!

Teorik ateizmin tutarsızlığı

Ateizmin İddiaları: “Ateistler, dini, içeriden ve dışarıdan olmak üzere genelde iki şekilde eleştirmeye çalışmışlardır. Bunu da ‘din sonradan ortaya çıkmıştır’ diyerek veya birtakım ‘çelişki ya da tutarsızlıklarla karşılaştığını’ iddia ederek kanıtlamaya çalışmışlardır. Aktif olan, elinde tezi, iddiası ve kanıtı bulunan ise teistlerdir (Tanrıya inananlar). Günümüz ateistlerinin büyük bir kısmı günlük ideolojilerin yapay ilkeleriyle dinden kopan kişiler olmuşlardır. Hz. Peygamber’e inanan ve İslam’a ilk giren kişilerin arasında ayrımcılığa uğrayarak ezilen ve haksız muamele gören zayıfların, kölelerin, kadınların ve yoksul insanların çoğunlukta olması ilginçtir. Buna karşın peygambere ilk karşı çıkanların ise zenginlerin, kabile reislerinin, putlardan, hurafelerden ve büyücülükten kazanç elde edenlerin bulunması da dikkat

çekicidir. Yaşamın sadece bu dünyada olduğunu zanneden ve ileride yaptıkları kötü işlerin hesabını vermek istemeyen insanlar ahirete de inanmamış ve bedenlerin ölmesiyle birlikte her şeyin biteceğine kanaat getirmişlerdir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 45-52) Görüldüğü gibi, ateist iddianın aksine, halkı sömürenler İslam’a karşı, ezilenler ise İslam dairesi içinde olan kişilerdir!

Bilimsellik ve Tanrı İnancı: “Tanrı, mahiyeti itibariyle aşkın olup dünyevi bir varlık değildir. Tanrı, evrende bizzat kendisi değil, kurmuş olduğu düzenle, belirlemiş olduğu yasalarla, gücüyle, yaratıcılığıyla bulunmaktadır. Din "Tanrı vardır" derken onun dünyamızın bir köşesindeki, herhangi bir varlık gibi var olduğunu iddia etmemiştir. Bu nedenle bizzat Tanrı'nın varlığının pozitif bilimlerle çürütülmesi de imkansızdır. Çünkü pozitif bilimin ‘sınırları’ bellidir. Bilim sonuç itibariyle evrenin yasalarını ve işleyiş biçimini ortaya koyacağına göre, yani kaostan ziyade, bir düzeni keşfedeceğine göre dinin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. Dolayısıyla ‘bütün ilmi çalışmalar insanı Tanrı’ya götürecektir’ ve daima O’nu hatırlatacaktır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 53-59) Unutmamalıdır ki ateistler kadar teistler de evrendeki kuralların işleyişi hakkında bilgi sahibidir. Dolayısıyla ‘aralarında inanç, duygu ve yorum farkı bulunan kişilerin birbirlerini bilim konusunda yargılamaları hiç de doğru olmayacaktır.’ (John Wisdom, Gods, s.139)

Uzay uçuşu sırasında Dünya bazlı istasyonlar ile yaptığı konuşmaların verbatim (kelime kelimesine) kayıtlarında bir delile rastlanmasa (cosmoworld.ru/spaceencyclopedia/gagarin/index.shtml?doc10.html) ve Gagarin ‘kızını taftiz ettirip evinde ikonlar bulundursa’ da (Zvyozdny Gorodok’taki (Yıldız Şehri) Başkalaşım Kilisesi’nin ataerkil metochion rektörü Hegumen Iov (Talats) ‘ne Yuri Gagarin’in ne de Sergey Korolev’in ateist olmadığına’ dair kanıt verdi. Peder Iov, Foma dergisinin Nisan sayısına verdiği röportajda, "Yuri Gagarin, büyük kızı Yelena'yı uzay uçuşundan kısa süre önce vaftiz etti; ailesi Noel'i ve Paskalya'yı kutlar ve evde ikonalar bulundurdu." dedi: <https://archive.md/20130521231326/http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=8361#selection-473.31-493.2>; interfax, 11 Nisan 2011) bazı kaynaklar Gagarin'in uzay uçuş sırasında "herhangi bir Tanrı'yı burada görmüyorum" şeklinde konuştuğunu iddia eder. (Büyük Türkeli Dergisi, Temmuz, 1962, Yıl:1, Sayı: 6, s. 14) Bu iddiayı gerçek kabul etsek bile, aslında bu bakış açısının kökenlerinin Firavunlara dek uzandığı görülmektedir: “Firavun: Haman! Benim için bir kule inşa et, dedi, Umarım ki böylece yükselebilir, göklere yol bulur da Musa’nın Tanrısına ulaşırım.” (Mümin, 36) Her iki bakış açısı da teknolojik imkanları kullanarak ulaştıkları seviyede bir ‘maddi Tanrı’ aramış ve O’na mekan izafe etmek istemişlerdir! Halbuki O (cc) zaman ve mekandan münezzehtir. (Şura, 11; İhlas, 2; En’am, 102; Fatır, 1; Buhari, Megazi, 67, 74, Bed’u’l-Halk 1, Tevhid 22)

Rasyonellik (Akılcılık) ve Tanrı İnancı: “Ateistler sanki makul (rasyonel) ve mantıklı olmanın temel şartı inançsız olmak veya dini reddetmekmiş gibi bu kavramları kendi lehlerine kullanmışlardır. Bilimin ve aklın, insanı inançsızlıktan ziyade Tanrı'nın varlığına götürdüğü bir gerçektir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 60-63) Felsefi bir ekol olarak akılcılığın önde gelen düşünürleri Descartes, Spinoza ve Leibnitz gibi filozoflar bırakınız reddetmeyi, bir şekilde Tanrı'nın varlığını kanıtlamak için çaba sarf etmişlerdir. (John Cottingham, The Rationalists, s. 175-185)

Mantıksallık ve Tanrı İnancı: “Ateistler, Tanrı kavramının temelinde insanın sebebini bilemediği olaylar karşısındaki ümit ve korkularının yattığını belirtmişlerdir. Hristiyanların çoğunluğu teslis, vaftiz, enkarnasyon (Hz. İsa’nın insan biçimi almış tanrı olarak kabul edilmesi), asli suç ve çarmıh gibi konularda mantıklı bir açıklama getirmenin zorluğunun farkındadır. Bu nedenle Hristiyan dünyasında mantık ile inanç arasında bir çatışmanın ortaya çıkması kaçınılmaz olmuştur. Ancak bu çatışmanın İslam’da da olduğunu söylemek, onu tanımamak ve bilmemekle eşdeğerde olacaktır. Unutmamalıdır ki hurafeler, Pagan, totem, kutsallaştırılmış varlıklar bizzat İslam’ın reddettiği kavramlardır. Şayet insan birtakım ümit ve korkulardan dolayı Tanrı fikrini üretmişse, yine aynı insanın benzeri gerekçelerle inançsızlığı ürettiğini söylemek da mümkündür. Sıradan bir insan, içindeki doğal eğilime karşı çıkmaya zorlamaz ve reddetmek için özel bir gayret sarf etmez ise Tanrı’ya olan sevgi ve hayranlığını

gizleyemeyecektir. Her şey bir tarafa, insan niçin pozitivistlerin iddia ettiği gibi gerçekte var olmayan bir şeyi kanıtlamaya ve ona inanmaya çalışsın? Kaldı ki gerçek olmayan bir şeyin binlerce yıldan beri milyonlarca insan tarafından benimsenmesi, zihin ve kalplerde yer alması, biraz şaşırtıcı olmayacak mıdır?” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 64-72)

Ahlaki Özgürlük ve Tanrı İnancı: “Ateistler ahlakın dinden bağımsız olduğunu iddia etmiştir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 73-74) “Dinsizliği önemseyen toplumlarda ya da vicdanında inancı bir kenara bırakan kişilerin yaşamında niçin intihar, sapıklık, cinnet gibi bozuklukların ya da trajik ve dramatik durumların daha çok ortaya çıktığı izah edilememektedir. Gaskin’e göre ‘seküler ahlaka sahip olan ve pek çok ahlaki yükümlülüğü kaldırarak yerine yeni bir şey koymayan modern toplumlar tutarsızlık içinde’ bulunmaktadır. Ona göre ‘ahlak sahasında Tanrı otoritesini reddedenler, Tanrı yerine metafiziksel görünümlü olan yeni otoriteler’ koymuşlardır. Mesela Marxistler proletaryayı emredici ve varlığı kaçınılmaz kutsal bir otorite gibi görmüşlerdir. Yine XX. yüzyıl toplumlarındaki tek partili yönetimlerde parti egemenliği sadece insan davranışlarını etkileyen kaba bir güç olarak kullanılmamış, ayrıca emredilen şeylerin etkili olmasını sağlamak için de bu partinin ilkeleri bir tür metafiziksel güç olarak ileri sürülmüştür.” (Gaskin, The Quest for Eternity, s. 163) Gaskin’e göre ateizm adı altında “iyi ve kötü” gibi kavramlar kaybolmuş, ahlak adı altında sadece toplumdaki sosyal haklar, proleter istekler, kişisel ilişkiler ve günlük ihtiyaçlar konuşulmaya başlanmıştır. Batı’daki ahlaki sorumsuzluk ve vurdumduymazlıklar yüzünden dünyanın değişik bölgelerindeki binlerce masum insan, hayvan ve doğal kaynakların göz göre göre yok olup gittiği ortadadır. Ferdietçilik, özgürlük, ilerici ve çağdaşlık adına kişilerin beyni yıkanmış, bu uğurda pek çok insanın zihni bulandırılmış, dini ve ahlaki değerler karalanmış ve kasıtlı olarak kötü gösterilmiştir. Bireyler kendilerini sadece yiyip içen, robot gibi çalışan, fizyolojik ve biyolojik ihtiyaçları için yaşayan sorumsuz birer canlı durumunda görmüştür. Çevresinden ve dininden koptuktan sonra üzerinde ahlaki bir otorite görmeyen pek çok genç insan bir anda kendini kötü alışkanlıkların içerisinde bulmuş, içerisinde çıkmadığı ve bir türlü terk edemediği sapkınlıkların ve tutkuların esiri olmuştur.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.75-79)

Eleştiri

“Kendini sonlu bir dünyaya sıkıştıran, fakat dinin -sözüm ona- dar kalıplarına sıkıştırmayan ve ‘neden inanmamalıyız’ın cevabını arayan ateistler inanca karşı çeşitli argümanlar oluşturmuşlar, fakat buldukları cevaplar onlar için farklı soru ve sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur.” (Hamide Coşkun, Yedi İklim, Temmuz 2014, 26. Cilt, 292. Sayı, s. 73)

Salt ateizmin çok zor, hatta imkansız olduğu görüşü yüzyılımızda birçok kişi tarafından savunulmaktadır. Tanınmış İngiliz düşünürü John Baillie, solipsistin (tek benci) içinde bulunduğu durumundan söz ederken şöyle demektedir: "Demeliyiz ki, solipsistler zihinlerinin ucuyla komşularının ve çevrelerindeki dünyanın gerçek varlıklarını inkar ettikleri halde kalplerinin derinliklerinde onların var olduklarından asla şüphe etmemektedirler. O halde ateistler için niçin aynı şeyi düşünmeyelim ?" (Baillie, The Sense of the Presence of God, s. 4) Günümüz düşünürlerinden J.A.T. Robinson, ‘Tam anlamıyla çağdaş olan bir insan ateist olmayabilir mi?’ başlığını taşıyan bir yazısında, düşünülmüş ve tartışılmış bir ateizmin mümkün olmadığını ifade etmektedir. Ona göre, ‘insan ilahi gücün varlığını, içinden gelen bir zorlama ile duymaktadır. Bu duyuş, tabiatın aracılığı ile artistik ve bilimsel bir kanalla, toplumsal ilişkiler yoluyla ortaya çıkabilir. Böyle bir durumda olan insan kendisini çepeçevre saran bir varlığa ne ad verebileceğini ve onu nasıl tasavvur edebileceğini bilemeyebilir, hatta onun duygu ve düşünce dünyası tam bir karışıklık içine gömülebilir. Buna rağmen o, kendi yolunu açmak ve ilahi sese doğru gitmek gereğini er geç idrak eder.’ (John Arthur Thomas Robinson, The New Reformation, s. 117-8)

“Allah yoktur diyen bir ateist bilgiyi değil inancı dile getirmektedir. Zira ateistin elinde Allah'ın yokluğuna dair bir kanıt da yoktur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 147) “Ateist yaklaşım, kendi tavrının doğruluğunu ispatlamak yerine teizmin iddiaları üzerinden hareket ederek, bu teistik delillerin eksik veya yanlış olduğunu ileri sürme yolunu tercih etmekte ve kendini haklılaştırmaya çalışmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 97) “Ateistlerin yaptığı şey, genellikle Tanrı'nın yokluğunu kanıtlamak değil Tanrı'nın varlığı hakkında ileri sürülen delillerin yetersiz olduğunu göstermeye çalışmaktır.” (İslamansiklopedisi.org.tr/ilhad) “Ateizm, delillerini Tanrı üzerinden temellendirmeye çalışmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 164) “Tanrı yoksa neden tartışma konusu olmaktadır?” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) “Allah'ın olmadığı, ispatlanmış bilimsel bir bilgi değildir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 27) “Ateistler, ateizmi akıllarını kullanarak ve akli göstergeleri, delilleri izleyerek kabul ettiklerini söylerler ve ateizmin akli temsil ettiğini, inancın aklın önünde bir engel olduğunu savunurlar. Evreni bir tanrının yaratmış olması fikri her yönüyle onu tesadüflerin ya da bilinmezlerin var ettiği fikrinden veya kendiliğinden olması ihtimalinden çok daha akla yatkın olduğu unutulmamalıdır. Evreni Allah'ın yaratmadığına dair hiçbir delil yokken, onu var eden zeka sahibi bir tasarımcının var olabileceğine dair sayısız delil, işaret, gösterge vardır. Tıpkı, sanat eseri ya da mimari bir yapının ya da karmaşık bir makinenin, onu yapana işaret etmesi gibi.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 29) Ateistlerin en büyük hatalarından biri de din anlayışı (mezhep/müctehidin görüşü/fetva) ile dinin kendisini birbirleri ile karıştırmalarıdır. Halbuki, “Din anlayışları ile dini birbirinden karıştırmamak gerekir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 12) Din anlayışı, bir âlimin İslami naslardan (ayet ve hadislerden) anladığıdır. Din ise bu anlayış ile sınırlandırılmayacak kadar geniş bir içeriğe sahiptir. “Ateizme kayanlar, anlatılan hurafelerin İslam olduğunu zannederek de dini reddetme yoluna gitmektedir.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11)

Ayrıca ateizm devamlı zemin kayması yaşamaktadır. “Antidogmatik adlı ateist site kendini kapatırken yaptığı açıklamada, “Siteyi islamcıların tehditlerinden kapatmıyoruz. Siyasi otoritenin baskılarından da kapatmıyoruz. Bu güne kadar kimseden hiçbir tehdit veya baskı görmedik. Siteyi kapatmamızın sadece 1 tane sebebi var. Nonteist/Dinsiz kesimin bu siteyi hak etmediğini düşünüyoruz. Tek sebep budur.” diye açıklama yapmaktadır. Ateizm Derneği de kapanma aşamasından ‘son anda’ dönmüştür. (‘Ateist Akıl’ adlı yazımıza bakılabilir.) Eski ateist Antony Flew, “Argümanlar beni, var olan; her yerde hazır olan ve Kadir olan bir varlığın olduğunu kabul etmeye götürdü.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 25; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 19, 180) ve “Evreni araştıran, evrendeki düzenin ardındaki sırrı merak eden kimse tanrıyı muhakkak bulurdu.” (A. Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 97) derken, Antony Flew gibi “Francis Collins ve Alister McGrath gibi ateist düşünürler de tek ilah düşüncesine ulaşmışlardır.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 107) “Ateist olan Patrick Glynn, ruhun varlığını idrak etmeye başlayınca, inanmaya adım attığını söylerken.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 100) Kanal D Londra temsilcisi Ayşegül Ekinci ile yaptığı son röportajında Hawking de, 'Evrenin oluşumu, bilimin gerçekliğine dayanır ama 'bu hiçbir şekilde bilim kanunlarını koyan ve onları da yaratan bir tanrı' olmadığı anlamına gelmez.' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 51; Star, 23 Ocak 2013) demektedir. Ateist bir varoluşçu olan Jean-Paul Sartre de, Simone de Beauvoir ile olan bir sohbetinde şunları söylemektedir: “Dünyada, yaratıcıdan ortaya çıkabilecek bir varlık gibi olduğumu hissediyorum.” (Simone de Beauvoir, La Ceremonie des Adieux, s. 551) “Dawkins gibi Ateizm misyonerleri ise, önceden ateist iken teist olan Flew'e kızgınlığını saklamıyor, onu ‘döneklilik’ suçluyor. Flew, kendi ifadesiyle 'kanıtın götürdüğü yere' gitmiştir. Patrick Glynn da ateizmin bir yanılgı olduğunu itiraf etmektedir. Big Bang, âlemin bir başlangıcının olduğunu, antropik prensip ise, kainatın insan için hazırlanmış olduğunu kanıtlamıştır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 32) “Ateistler bilimsel verilerin ve delillerin götürdüğü yere gitmek yerine, kendi gitmek istedikleri tarafa yönelmeyi seçmişlerdir. Tanrı inancının göz ardı edilmesini sağlamak için bilimsel önermeler 'öznesiz/bir yaparı olmayan' yapı şeklinde sunulmakta, muhatapların

zihninde 'kendiliğindenlik' izlenimi uyandırılmaya çalışılmakta, hatta dayatılmaktadır. Tabii ki kişisel bir tercih olarak herhangi bir şahsın ateizmi seçme hakkı vardır. Ancak bu tercihini bilimsellik kılıfı altında sunarak insanları yanıltma hakkı yoktur.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 15) "Delilerin götürdüğü yere gitmek istemeyenin amacı, 'kendi istediği yere' gitmektir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 67) Kur'an bu kişiler için, 'nefsini ilah edinen' tanımını kullanır. (Furkan, 43) "Arkeologlar yaptıkları kazı çalışmaları neticesinde birkaç kırık testi, tabak ve süs eşyası bulduklarında o bölgede bir medeniyetin var olduğu çıkarımını yaparlar. Böyle bir durumda hiç bir ateistin, bulunan eşyaların toprak altında tesadüfen oluştuğunu ileri sürdüğü görülmemiştir. Halbuki aynı ateistler, evrende gördükleri sayısız tasarım deliline rağmen, bunların bilinçli bir varlık (tanrı) tarafından yapılmış olabileceğini kabul etmezler ve bunu bilim dışı olarak değerlendirirler.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 204) "Materyalist algılayış biçimi en büyük darbeyi en çok güvendiği yerden, yani bilimden almıştır. Kuantum teorisi ve evrenin zannedildiğinden çok daha kompleks olduğunun fark edilmesi gibi yeni bilgiler varoluşu açıklamada maddeyi referans almanın yeterli olmayacağını göstermiştir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 19, 53) "Önyargısız ve saf bir bilim anlayışından ve objektif net verilerden hareket ederek insanı her anlamda tatmin edecek şekilde ateizme ulaşmanın imkanı yoktur. Buna rağmen ateizmde karar kılmanın tek sebebi, daha düşünmeye başlamadım evvel 'tanrının yokluğunu' bir veri olarak kabul etmeleri ve bunu takiben bilime kendi inançlarını doğrultmaya çalışmalarıdır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 20) "Ateistlerin teistlere yönelttiği diğer bir eleştiri, inanç sahibi olmanın bilgiye ve akla dayalı bir mesele olmadığı şeklindedir. 'Kur'an'daki akletme, tedebbür, düşünme ve tabiatı incelemeye yönelik ayetlerinden' bu yaklaşımın yanlışlığı kolaylıkla anlaşılmaktadır. Ateist argümanların bilimsellikten son derece uzak olduğu açıktır. Evrenin yaklaşık 15 milyar yaşında olduğu yani 'ezeli olmadığı' bilinmektedir. Acaba ateizmin iddiaları ne derece akla, mantığa ve bilimsel verilere uygunluk göstermektedir?” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Teist inanca göre tanrı, yasalar sayesinde insanların varlıklarını devam ettirmelerine imkan sağlamaktadır. (H.P. Owen, Theism, The Encyclopedia of Philosophy, I/97) Bilim evrende zaten var olan, var edilmiş, evrene yerleştirilmiş olan yasaları, kanunları, kuralları bulur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 205) Bilim netice itibari ile evrenin kanunlarını ve işleyiş biçimini ortaya koyma çabası olduğuna göre, yani kaostan ve tesadüflerden ziyade, verili düzeni keşfedeceğine göre teistin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 79; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 58) Bilimin, evrenin işleyişi ile ilgili birtakım kurallar bulması asla Allah inancını zayıflatmağı ve ortadan kaldırmadığı gibi aksine, daha da güçlendirir. Zira bilim tarafından keşfedilen mükemmel tasarımın, ince hassas ayarların, hayatın bilinçli bir var ediciye işaret ettiği rahatlıkla görülmektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 67) Hassas ayar en azından "Tanrı'nın varlığına olan inancı rasyonel olarak güçlendiren" (Tufan Kıymaz, Hassas Ayar Argümanı: Bilim Tanrı'yı mı İşaret Ediyor?, Beytulhikme, Yıl-Sayı: 2020-10:4, s. 1379) bir delildir. Ateistler, bir yandan evrende bir düzen olmadığını ve kaotik bir evrende yaşadığımız iddia ederken diğer taraftan, evrende hayatı var edebilecek kadar tutarlı ve bilgi dolu yasaların var olduğunu kabul ederler. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 33) Tanrının varlığını kabul etmek, bilimsel metodolojiyi reddetmeyi zorunlu kılan bir şey değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 86) Zaten "Tüm belirsizlikleri belirleyen tanrının bizzat kendisidir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 303) Hawking, "Evren hakkında daha fazla şey keşfettikçe evrenin 'mantıklı kanunlarca' yönetilmekte olduğuna dair daha fazla şey keşfederiz." (Hawking, Zamanın kısa tarihi, s. 175) derken, Paul Dirac ise "Tanrı üst düzey bir matematikçidir ve evreni yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır." (The Evolution, Scientific American 208, sayı: 5; A. Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 103) şeklinde ona cevap vermektedir. "Kur'an'da tabiatı sıklıkla atıfta bulunulur. Bu ayetler, kainatın bir hikmet ve gaye üzere yaratıldığını anlatmak amacıyla kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) "Doğayı araştırmayı öğütleyen onlarca ayete rağmen, insanları doğayı araştırmaktan ve bilim yapmaktan alıkoyacak tek bir ayet bile bulunmamaktadır ve tüm bu ayetlerin yarattığı zihinsel devrimin doğal bir sonucu olarak Müslümanlar birkaç yüzyıl içinde trigonometriden analitik-geometriye, optikten astronomiye, biyolojiden ve coğrafyadan antropolojiye kadar bilimin

hemen her dalında dünyayı değiştirecek buluşlara imza atmışlardır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 97) Teist, hiçbir şekilde bilinen fiziksel kanunlara itiraz etmemektedir. Maddenin, ‘kendi kendini idare edecek kanunları belirlemesi’ iddiası, maddeye 'hâkim' sıfatının yakıştırılmasını gerektirir ki, bu bir tür batıl ve ilkel inanç olur. Kanunların maddeyi belirli bir şekilde davranmaya zorlaması beklenemez. Matematik formülleri, bir matematik sorusunu çözemez, ancak bir uygulayıcı kişi çözebilir. Tanrı, ressam konumundadır, resme dahil değildir. Bir ressamın, kendi tablosunun içinde görülmemesi o resmin kendiliğinden var olduğu anlamına gelmez. Ateistin anlamakta zorluk çektiği diğer bir mesele, bilime konu edilebilecek olan şeyin tanrının bizzat kendisi değil, yarattığı şeyler olduğudur. Bir motorun şans eseri ortaya çıktığını savunmak bilimsel olurken bir mühendisin eseri olduğunu söylemek neden bilim dışı olsun? (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 81-83) Robot, kendi yapılış nedeni ve programına bağlı olacak şekilde hareket etmektedir. Robotun kendisi bilinç sahibi olmasa bile, onu yapan ve programlayan bir bilincin çevresinde hareket etmektedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 136) Ateistin varlığı/maddeyi yine maddeye dayanarak açıklamaya çalışması bir manzara resminin, ressamdan bağımsız olarak sadece boya ve kağıtla izah edilme girişimine benzer. Kağıt ve boyanın kaynağı nedir? Manzara resmi nasıl ortaya çıkmıştır? Manzara resminin var olma sebebi nedir? Bir ressamın varlığı anlaşıldığı zaman tüm bu sorulara makul, akla uygun cevaplar verilmesi mümkündür. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 232) Ateiste göre varlık ve madde hep var olduğu için nasıl ortaya çıktığı sorusu anlamsızdır. Her şeyden önce maddenin ezeli olduğunu gösteren herhangi bir bilimsel delil ortada yoktur. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) “Maddenin son derece karmaşık bir takım yasalar ürettiğini iddia etmek pek akılcıca görünmüyor. Maddenin bizzat kendisinin de uymak zorunda kalacağı son derece kompleks ve bilmeceler ile dolu bir evren tasarladığını varsaymak aklen ve ilmen makbul görünmüyor. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 240) Maddenin var olma sebebi olarak yine kendisi gösterilirse kısır bir döngüye girilir. Kendisi zaten başka bir şeyin neticesi olan bir şey, başka bir şeyin hakiki sebebi (faili) olamaz. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun aynı cinsten olmadığı bir noktada sona erdirilebilir. Mesela resmin kendisi resim yapamaz, resmi yapan fırça da değildir, çünkü fırça, boya, kağıt gibi şeyler aynı cinsten (fail olamayan) faktörlerdir. Resmin ortaya çıkabilmesi için şuur, sanattan anlayan ve belirli bir maksada yönelik fiilde bulunan bir failin (ressamın) var olması gerekir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 263) Çöle gittiğimizi varsayalım. Çölün ortasında beş yıldızlı bir otel ayarında bir yapı bulduk. Odalar klimalı, su, banyo ihtiyacı, tüm ihtiyaçlarımız önceden düşünülerek hazır edilmiş bir yapı. Ateizm mantığı, bu durumun çöl şartlarının gerektirdiği bir zorunluluk olduğunu, onu buraya birinin yapmadığını öne sürecektir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 47) Ateist, tanrıya ulaşmamak ve fiziksel dünyanın dışına çıkmamak için nedensellik zincirini sonsuza kadar uzatmak niyetindedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 264) Halbuki “Tanrı, tüm nedenlerin nedenidir.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 262) Hep var olan bu yüce varlık madde değil, zorunlu varlıktır. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 239) Maddenin bizzat kendisini en son sebep ve en son fail olarak görmek ne pratik ne de teorik anlamda kabul edilemez. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 265) Basit tasarımların bile nedensiz ve failsiz olamayacağını hemen kavrayabiliriz. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 272) Allah'ın varlığı/zatı, bilimsel metodoloji olan deney ve gözlem alanına girmemektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 11) Tıpkı, sosyal bilimlerin alanına giren sosyoloji, psikoloji, eğitim bilimlerinin girmediği gibi. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 12) Bu gibi ilimlerde gözlemlenen olgu/varlık üzerindeki etkilerden yola çıkarak, akli, mantıki, rasyonel, kabul edilebilir sonuçlara ulaşılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 13) Astrofizikçi Hugh Ross; "Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran ‘sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması’ gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu gösterir." demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) “Yaratıcının, evrenin içinde farz edilmesi, onun da aynı dönüşüm ve değişim kanununa tabi olmasını gerektirir. Yaratıcının bu şekilde değişim ve dönüşümü uğraması ise, başka bir yaratıcıya gerek duyulması demektir. Öyleyse Tanrı evrenin

dışında olmalı, aynı zamanda oluş ve bozuluş kanuna tabi olmamalıdır. Tanrı oluş ve bozuluş kanununa tabi olmadığına göre, bir başlangıcın ve sonunun da olması gerekmez.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 35) Büyük patlamanın ayarlarını kim belirledi? (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 70) Evren'i O (cc) yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O'dur. O'nun için, zaman kavramı yoktur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 32) Tanrı, zaman ve mekandan bağımsız olması nedeniyle fiillerini zaman içinde yapmaz. Herhangi bir eserin nasıl ortaya çıktığı bilinmese dahi, buradan 'o eserin failinin olmadığı' gibi bir netice çıkarılamaz. Mesela, Mısır piramitlerinin o günkü şartlar altında nasıl yapıldığı hala bilinmemektedir. Fakat hiç kimse bu piramitlerin failsiz meydana geldiğini ileri süremez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 273) Krishna, "Bir milyon tane madeni paranın aynı anda atıldığında, hepsinin tura gelmesi çok olası olmamakla beraber imkansız da değildir." derken aslında ateistik yaklaşımın pratik olarak imkansız bir durumun gerçekleşmesinin olanaksız olmadığı düşüncesinden hareketle, kendi iddiasının doğruluğunu temellendirmeye çalıştığı görülmektedir. Krishna, 'şans ve rastlantı' kabulüne dayalı bir yapıyı belirleyici olarak sunmaktadır. Milyonlarca paranın defalarca atılması ve her defasında hepsinin tura gelmesi durumunun da ateist tarafından ayrıca açıklanması gerekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 129) Nigel, "Bir milli piyango bileti aldığınızı düşünün. Muhtemelen milyonlarca bilet satılmıştır ve bütün bu biletler içinden sadece biri büyük ikramiyeyi kazanacaktır. Sizin kazanan biletinizin seçilmiş olması olgusu, bunun rastgele bir seçimden daha fazla bir şeyin eseri olması gerektiği sonucunu doğurmaz." (Nigel Warburton, Felsefeye Giriş, s. 17) derken acaba kendisi, piyango çekilişinin bir organizasyonu gerektirdiği ve buna göre söz konusu çekilişi kimin düzenlendiğini de açıklaması gerekmez mi idi? "Bu çekiliş sürekli olarak tekrarlamakta mıdır? Her çekilişte büyük ikramiyenin sürekli olarak aynı kişiye çıkması durumu da, herhalde şans faktörü ile açıklanacak bir durum değildir!" (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 130) İlginç olanda, bu düşünce tarzının tüm ateistlerde geçerli olmasıdır. Mesela Dawkins de 'Gen bencildir' adlı eserinde 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örneklerini vermektedir ki, Nigel Warburton tarafından verilen örneklerle arasında mantıksal açısından hiçbir fark yoktur! ('Dawkins'e cevaplar' adlı yazımıza bakılabilir.) Ateist Poidevin ise, rastgele süreçlerin fazla önemsendiğinin farkındadır: "Evrende ortaya çıkan değişimler birtakım rastgele süreçlerin sonucu değildir. Şans faktörü ateizm açısından umut verici değildir." (Robin Le Poidevin, Ateizm, s. 97, 101) Niçin sorusu, amaçlılığın olmasına işaret etmesi sebebiyle çok anlamlı ve akla uygundur. Diğer taraftan, teistik açıdan nasıl sorusu evrenin işleyişine ışık tutması itibarıyla tanrının sanatını ifade etme açısından son derece önemlidir. Niçin sorusunun cevaplanmaması, nasılın anlamını ve önemini göz ardı etmeye yönelik bir girişimdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 46) "Din daha ziyade 'niçin' sorusu üzerinde dururken, bilimsel düşünce 'nasıl' sorusuna ağırlık verir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 101) Agnostik Christian Duve ise, "Bugün bilebildiğimiz, bir hücrede neler olduğunun tanımlamasıdır. Nasıl olduğunu bilemiyoruz." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) derken bile, yine yaratıcıyı devre dışı bırakmaktadır. Halbuki "Yaratılışından bu yana Samanyolu'nda ne bir kaos ne de karışıklık görülmüş ve yaşanmıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 246) 'Neden' ve 'niçin'ler bilimin değil dinin sahasına girer. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 297) Hawking, "Bilim evrenin nasıl başladığı problemini çözebilirse de, 'neden var?' sorusunu cevaplayamaz." (Hawking, Kara delikler ve bebek evrenler, s. 99) derken, "bilim bunların cevabını veremez diye; hayatın, evrenin ve insanı varoluşunun nedeni ve gayesi yoktur denilebilir mi? Evrimciler gibi, meseleyi tesadüflere bağlamak ne kadar hatalı ise, pozitivistler gibi, deneylerin dışında başka bir hakikati tanınamamak da aynı şekilde hatalıdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 298) Barrow, "fiziksel kanunların 'niçin' bizim gözlemlediğimiz değer ve özelliklere sahip oldukları sorusu devam edecektir." derken (John D. Barrow, The Anthropic Cosmological Principle, s. 523) ateist Robin Le Poidevin ise, "Görülen o ki, ateistin evren yasalarının 'niçin' hayattan yana olduklarını açıklama sevdasından vazgeçmesi daha iyi olacaktır. Öyle görünüyor ki, teist bu tikel muharebeyi kazanmıştır." (Poidevin, Ateizm, s. 115) itirafında bulunmaktadır. Aslında teist şu soruların cevabını istemektedir: Fizik kanunlarının kaynağı nedir? Neden başka bir kanun kümeleri yoktur da sadece gözlemlediklerimiz vardır?

Nasıl oluyor da elimizde hiçbir özelliği olmayan elementlere hayat veren, bilinci ve zekayı yönlendiren bir kanunlar kümesi vardır? Neden hiçbir şeyin var olmaması mümkün iken, böyle bir evren vardır? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 85) ve ayrıca “zeka nasıl ortaya çıkmıştır?” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 38) Üzerinde düşünülmesi gereken asıl konu, hiçbir eğilimi bulunmayan maddenin nasıl olup da böyle bir evreni ortaya çıkarabilecek şekilde organize olduğu sorusudur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 133) Bu kadar akılsız bir evren nasıl olur da düzgün amaçları, üreme kabiliyetleri ve "kodlanmış kimyaları" olan varlıklar yaratabilir? Hayatın ve bilincin maddeden hareket ile açıklanmaya çalışılması, üzeri örtük bir inancı içermektedir: ‘Canlılık ve bilinç maddede içkin olarak mevcuttur’ inancı aslında soyut bir tanrı anlayışını çok gerilerde bırakmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 41) “Tabiatı algımlarken ve incelerken tüm olup bitenin arkasındaki ilahi gücün farkında olmak esastır. Modern akıl ise, eşyayı kaba bir maddeciliğe yani fiziksel sebeplere indirgemıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 88) “Dinin amacı, varlık âleminin arkasındaki birliği fark ettirmektir. Doğada neden matematiğe ve fiziğe uygunluk var? Neden aklın işleyiş tarzı ile tabiat kuralları anlaşılır? Demek ki, varlık âleminde bir rasyonellik ve akla uygunluk söz konusudur. Fakat rasyonellik doğanın kendinden kaynaklanan bir özellik değildir. Evrenin arkasında söz konusu akla uygunluğu sağlayacak bir etkenin olması gerekir. Başlangıçta tek tanrı esasına göre bina edilmiş olup zaman içindeki bozulma ve sapmalarla çok tanrılı dinler ortaya çıkmıştır. Peygamberler, varlık âleminin bir tasarıma dayandığının altını çizmeye çalışırlar. Tabiat olayları ismi verilen sistematik düzenlilik, tanrının kanunlarından başka bir şey değildir. İnsanlara Tanrı tarafından, evrendeki düzeni kavrayabilecek bir donanım ve üstün özellikler verilmiştir. Tabiat kanunları 'tanrının kudretinin', kutsal kitaplar ise 'Tanrı'nın kelamının' görünür hale gelmesidir. Her ikisi de aynı kalemin eseridir. Dolayısıyla aralarında herhangi bir çelişki olması mümkün değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 105,109, 114, 116, 123) İmamı Azam da, 'Kainat, tabiatın değil, Allah'ın eseridir.' (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 98) demektedir. “Deliller ve bilimsel ispatlar teistin tanrıya olan inancının destekçisidir fakat kaynağı ve sebebi değildir, olamazda.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 95)

Ateizm, Tanrıya inanmama şeklinde yorumlanabileceği gibi, olan biteni tanrının kudretine referans vermeden, onları matematik kuralları çerçevesinde, bu sınırlar içinde açıklayan bir akımın da adıdır. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 196) Ateist düşüncenin aydınlatamadığı pek çok konu vardır. Mesela varoluşun nasıl meydana geldiği, tabiatın kendi kendine şekilsiz maddeden nasıl oluştuğu, insan inançları, düşünce gücü ve ahlaki değerlerin nasıl şekillendiği gibi. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81) Bilimin de birçok sınırı ve cevap veremeyeceği birçok soru vardır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 277) Bilim, bütün sorulara cevap veremez, çünkü gözlemlerle sınırlıdır, olayların neden meydana geldiğini açıklayamaz, bazı metafizik soruların cevabını veremez, ahlaki olarak belirsizdir, nötrdür, şahsi olan ile alakadar olamaz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 281) Bilim, bize bir şeyin ne olduğunu söyler, ne olması gerektiğini değil. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 283) Bilimin, ne-nasıl sorularına cevap verebildiğini, fakat neden-niçin sorularına cevap vermekte başarısız olduğunu görmeliyiz. Neden sorusundan kastettiğimiz, olayların gerçekleşme gayesidir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 287) Bilim sadece hassas ayarların nasıl meydana geldiğini, nasıl devam ettiğini ortaya koyabilir. Kim tarafından konduğunu açıklayamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Bilimi mümkün kılan şey bu kanunların varlığı olduğuna göre, sözü edilen düzenin ‘kökeni’ üzerinde düşünmekten kaçınılmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 88) Bilimsel gelişmeler hayatı kolaylaştırır. Bilimin verileri, maddenin sırlarını çözmemize yardımcı olur. Peki, bu sırların asıl ‘sahibi’ kimdir? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 226) Bilim her gün farklı yasalar keşfediyorsa, bu yasaların kim tarafından konduğunu neden hiç sorgulanmaz? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Bilim ‘nasıl’ olduğunu ortaya koyar. Din ‘niçin ve hayatın gayesi nedir’ sorularına cevap verir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 227) Ateizm, nasıllığının ortaya çıkmasıyla dinin de ortadan kalktığını iddia ederek, insanları dinin hakikatinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Halbuki ‘din nasıllığın kim

tarafından ortaya konulduğunu da' ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 228) "Ateistler tartışmalarda kendilerine özgü güçlü tezler de ileri sürememişlerdir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9) Hiçbir ateist yeryüzünde varoluşunun sebebini ve anlamını açıklayabilecek durumda değildir. Ateist anlamlı bir bütün oluşturacak şekilde ne hayatın ne de ölümün (ve sonrasının) manası üzerine tatmin edici şeyler söyleyemez. Ateistin ileri sürdüğünün tam aksine akıl, bilinç ve anlama yeteneği insana tanrının varlığını kavrayabilmesi için özel olarak verilmiş şeylerdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 100)

Ateizm ve evrim, ırkçılığın ve faşizmin merdiveni veya payandasıdır. Seküler yöneticilerin hakim olduğu bugünün dünyasında neden ölümcül hastalıklarla baş etmek için harcanan para, silah teknoloji geliştirmek için harcanan paradan çok daha azdır? İnsan kaçakçılığı ve organ mafyası organizasyonlarını dindarlar mı yoksa dinden uzak olanlar mı kurup yönetmektedir? Organ mafyasının işgücünü üstlenen doktorları, neden yaptıkları profan yemin ve bilim engelleyemiyor? Ateist yönetimler neden hep baskıcı, dayatmacı ve mağdur edici oldu? Ateist komünist Çin'de işçi ücretleri ne kadardır? Neden batılı büyük teknoloji firmaları bütün ürünlerini orada üretiyor? Neden bilim insanı rahatlatmıyor, aksine strese sokuyor? Bilim bizim sömürülmemiz için bir araç olarak mı kullanılıyor? İnsan hakları beyannamesinin yayınlandığı günden bugüne dünyada insan hakları alanında ne kadar iyileşme oldu? (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 129-132)

'Niçin yokluk değil de varlık durumunun söz konusu olduğu' sorusuna ancak tanrının varlığı üzerinden bir cevap geliştirilebileceğinin altını çizmek gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 153) Ateist, kendisinin bilimsel olarak açıklayamadığı (hayatın nasıl başladığı, evrenin niçin var olduğu, fizik kanunlarının niçin başka şekilde değil de böyle işlediği gibi) meseleler önüne konulduğunda, 'bilimin gelecekte bu soruları cevaplayacağı' düşüncesini ileri sürer. Ümit ve beklenti kişisel bir olay olup, inanca dayalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 103) Ayrıca böyle bir durumda teist de, 'öldüğün zaman çok net olarak göreceksin.' diyebilme hakkına sahip olmaz mı? Ateistin bu temelsiz delillere dayanmasının sebebi, henüz düşünmeye başlamadan önce, tanrının var olabileceği ihtimalini devre dışı bırakmasıdır. Bu seçenek göz ardı edilince de geriye sadece elde kalanlar üzerinde ısrar etmekten başka yapılacak bir şey kalmamaktadır. İnsan zihni her tür düzenin arkasında bir neden ve fail aramaz mı? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 104) Paul Davies, "Evrende nereye bakarsak bakalım, en uzaktaki galaksilerden atomun derinliklerine kadar, bir düzenle karşılaşırız. Evren, zembereği yavaş yavaş boşalan bir saate benzer. Öyleyse ilk başta nasıl kurulmuştur?" (Davies, Change or Choice, s. 506) diye haklı olarak sormaktadır. "Evrenin ve dünyanın her yerinde aynı şekilde geçerli olan, uzun zaman diliminde gözüken bu düzenliliğin bir açıklaması olması gerekir. Bir düzenin arkasında bir plan ve tasarımın olması kaçınılmazdır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Evren, akıllı bir tasarımın ürünüdür. Fakat evren çok karmaşık ve insan yapımlarından daha büyüktür. Öyleyse evreni tasarlayan sonsuz güç ve akıl sahibi bir tasarımcı vardır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 120)

"Dawkins, ateizmi bir inanç biçimi olarak yaymayı kendine misyon edinmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 26) Dawkins, Darwinci düşüncelerini iman alanına kaydırmıştır. Dawkins, kendi ifadesiyle, Darwincilikten beslenen iyi bir 'ateizm savaşçısı'dır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 39) Dawkins, kendi tezine iman edilmesini ısrarla savunmaktadır. İnançsızlığın ilmi hali, 'Tanrı Yanılgısı' kitabıdır. Dawkins, Darwinizm bir havari gibi yaymayı tercih etmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 41, 42, 44) Pozitivizm ve sekülerizm bir tür inanç ve dolayısıyla dogmatizm üretmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130) Darwinizm, sekülerlerin 'yaratılış hikayesi'dir ve onlar evrim teorisine 'koyu bir inançla' bağlıdırlar. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 34)

“Ateizm, anlam ve değerden yoksun bir ‘inanç’tır.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 27) Ateizm bir inançtır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 188; Evrim Ağacı, 13 Eylül 2020) “Ateizm bir inanç sistemidir.” (Süleyman Akdemir, Gençlik, 15 Şubat-15 Mart 1994, 24. Sayı, s. 9) “Ateizm, bugün bir inanca dönüşmüştür. Bu akım, artık içinde inanç unsurlarını barındırmakta ve tıpkı diğer dinler gibi üyelerine kurtuluş vaat etmektedir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, Arka kapak) Bir kişinin ateist olabilmesi için darwinizme ‘iman etmesi’ zorunludur. Ateizm teorik sınanmaya bile uygun değildir ki pratik de masaya yatırılabilir! (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 46) “Ateizmin, tanrının var olmadığına inanmak şeklindeki yaklaşımının da bir inanç olduğu göz önüne alınmalıdır.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Bir şeyin nihai nedeninin, o şeyin kendisi olduğunu ileri sürmek sadece bir inançtır. Kanunların tatbik edicisinin (uygulayıcısının) var olması gerekir. Düzen, hesap ve sistem bir zekayı işaret etmeyecekse neyi ima edecektir? Düzen bir tasarım neticesi değilse neyin sonucu olarak ortaya çıkar? (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 109-110) İnsan, sadece irade gösteren değil, hisseden bir varlıktır. İnsanın ruhunda bir şeyi tabulaştırma özelliği her zaman var olagelmıştır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 199) Ateist Dennett, "Herhangi bir şey kutsal mıdır? Bu dünya kutsaldır." (Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, s. 520) demektedir. Sormak lazım, “Neden Tanrı değil de evren kutsaldır?” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 60) Ateistler, dinin esaslarının tersini yapmayı özgürlük gibi sunuyorlar. Oysaki yaptıkları yeni bir inanç oluşturmaktan öteye gitmiyor. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) “Kainatın kendi kendine oluştuğunu savunmak gerçekten büyük bir iman gerektirir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 98) Ateizm, bilimden ziyade bir inanca dönüşmektedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 215) Ateist bir iddia olan “Maddenin ezeli olduğu iddiası, bilimden uzak tamamen inanca dayalı bir düşüncedir.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) Evreni idare eden kanunların bir anda var olduklarını kabul edilse, bu sefer söz konusu kanunların neden hiç değişmeden, bozulmadan ve ısrarla bu şekilde işlemeye devam ettiklerinin açıklanması gerekir. Bu, kanunlara ‘metafizik bir amaçlılık’ yüklemekten başka bir şey değildir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 127) Darwinist ve Marksist Richard Lewontin, “bizim materyalizme bir ‘inancımız’ var, ‘baştan kabul edilmiş bir inanç’ bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, ‘bilimin yöntemleri ve kuralları değildir.’ Materyalizm ‘mutlak’ doğrudur.” (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 185) şeklindeki itirafı herşeyi açıklamaktadır.

“Materyalizm ve Darwinizmin ‘gözlerini kör ettiği fanatik birtakım evrim bilimciler’ dışında, bitki ve hayvanlardan memeli, kuş ve insan ırkının ortaya çıkışına kadar birçok türün ‘geçmiş dönemdeki canlılarla hiçbir bağlantısının olmadığı, benzersizliği ve aniden ortaya çıkışının’ örnekleri tek tek açıklanmıştır. (Fatih Buğra Sarper, Teistik Evrim Düşüncesinin; Bilim, Felsefe ve İslam'ın Delilleriyle Eleştirisi, s. 81) Profesör Celal Şengör ise, “Yaşam, Darwin'in sandığından daha karmaşıktır. Ama bu karmaşıklığın tesadüfi evrimle açıklanamayacağı anlamına gelmez.” demektedir. (Radikal, 6 Mart 2006) Peki bu karmaşıklık tesadüfi evrimle açıklanabilmiş midir, hayır! (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 165) “Cehennemliklerin gözleri vardır ama onlarla göremezler.” (A'raf, 179)

“Pek çok yazar, filozof, sosyolog ve ekonomistin yokluğunu ispatlamaya çalıştığı tek varlık tanrıdır.” (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 50) “Ateistler aynı zamanda tepki gösterdikleri şeye bağımlıdırlar da. Yani, her ne kadar Allah'ı inkar ettiklerini iddia etseler de, her konuşmalarında Allah'tan bahsetmek zorunda kalırlar. Ateizm psikolojiktir.” (Ömer Baldık, Genç Yorum, Ocak 2014, 113. Sayı, s. 13-14) “Ateistlerin tanrıyı reddetme gerekçeleri çoğunlukla duygusaldır.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 13) Ateizm, psikoloji ile derinden irtibatlıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 35) “Ateistler Tanrı hakkındaki görüşlerini teistlerin kullandıkları deliller üzerinden yürütmektedirler. Bir bakıma orijinal bir tez üzerinden düşüncelerini üretmek yerine antitezci bir tutum ortaya koymaktadırlar.” (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader, Cilt: 19, Sayı: 1, 2021, s. 75)

Fıtrat, insanların sahip olduğu yaratılış özellikleridir, bu yaratılış din açısından önemli delillerden biridir. “Fıtrat, Allah’ı tanıma eğilimi, ruh temizliği, hakikati kabule meyilli yaratılma demektir.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 27) “Her insan, ilahi yazılım/fıtrat gereği hakkı ve hakikati idrak edebilecek düzeyde yaratılmıştır.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 63) “O halde sen Hanif olarak bütün varlığınla dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmışsa ona yönel!” (Rum, 30)

Tanrı'ya inanarak mı doğarız? (BBC, 24 Kasım 2008) Suyu karşı arzumuz suyun varlığını gösterir, yapılan çalışmalar sağlıklı bütün insanların ahlaki bir sistemi öğrenecek ve uygulayacak zihinsel donanıma doğuştan sahip olduklarını göstermektedir. Paul Bloom, ‘bebeklerin yaşamlarının daha ilk yılında ahlakla ilgili doğuştan özelliklerinin gözlemlendiğini’ ortaya koyan bir psikologdur. Allah, insanları kendisinin buyruklarına uyacak şekilde yaratmıştır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman’ım? Deizme Cevap, s. 216-221) “Hiçbir tecrübi-deneysel karşılığı bulunmayan bir kavramın, ruhta/insan benliğinde mevcut bulunması esrarengiz bir şeydir.” (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 59) Descartes, "Tanrı'nın mutlak varoluşu benim böyle düşünmeme neden oluyor." demek ve "Hayatta, bir varlığı sonsuz olarak kavramaya bizi zorlayan hiçbir şey yoktur. O halde, bizdeki tanrı fikrinin doğuştan olması gerekir ve bu fikrin bir sebebi olması gerektiğine göre de, bizatihi sonsuz olan bir öz ile ben'de ya da benliğimde yerleşmiş olması gerekir." (Descartes, Meditations, s. 37; Metafizik Üzerine Düşünceler, 3. ve 5. düşünce) diye devam etmektedir. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 67) Var olmayan bir şey karşısında bu direnç neden? Çünkü Tanrının gidişi, hiçbir şeyin gelişle telafi edilememekte, onun tuttuğu yeri sonsuz bir boşluk doldurmaktadır. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 74) İnsan, kendi varlığını sürdürme içgüdüsünü de beslediği için Allah'ı arar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19) Çölün ortasında hiç eğitim almamış biri neden kainatın yaratılışını merak eder? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 222) Tanrının varlığına iman bir kültürün ürünü değildir. Bu inanç evrenseldir. “Sosyologlar ve antropologlar, ateist bir çocuğun bir adaya terk edildiği takdirde, adanın bir yaratıcısı tarafından yaratıldığına inanmaya başladığını iddia etmektedirler.” (news.bbc.co.uk/today/hi/today/newsid_7745000/7745514.stm) İnsanda tanrı anlayışı bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyacın bir şekilde doyurulması gerekir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 142) “Yaratıcının var olduğu inancı insanın fıtratına yerleştirilmiş bir duygudur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 16; N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 193) “Çünkü dünyada insanların anlaşarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yoktur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Ayetler insanı fıtratı ile baş başa bırakmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) “İnsanın fıtratında, özünde Allah'ın varlığını ve birliğini tanıma eğilimi vardır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 11) ve “Yaratılış fıtratını bozmayan her insan, Allah'ın eseri olan kainata bakarak O'nun varlığını anlayabilecek özellikte yaratılmıştır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 14) Tanrı anlayışı insan fıtratında zaten mevcuttur. Bu fıtrat, hayati durumlarda ortaya çıkmaktadır. Bir hastalık durumunda dua etme isteği oluşur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 34) Bir tehlike anında yaşamı bize veren varlığın kim olduğu, fıtrat gereği devreye girer. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 35) “İnsan, güzel olanı doğal bir şekilde sever. Bütün güzelliklerin kaynağı ve yaratıcısı Tanrı olduğundan, insanın sevgisini tanrıya yöneltmesi kendisinden beklenen doğal bir şeydir. Tanrıya güvenerek yaşayan, emin ve mutlu olur.” (Selçuk Küttük, Deizm, s. 189- 190) Peygamberimiz, bütün insanların tanrının varlığını tasdik eden, ahlaken beyaz bir sayfa gibi bir fıtratla doğduğunu (Buhari, Cenaiz 92; Ebu Davud, Sünne 17; Tirmizi, Kader 5) söyler. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 39) Bu fıtratla herhangi bir yanlış, kötü bir haslet bulunmamaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 143) Profesör Paul Bloom 3 Mayıs 2010 tarihinde New York Times gazetesinde ‘bebeklerin ahlaki hayatı’ isimli uzun bir makale yayınlar ve yaptığı araştırmalar sonunda bebeklerin bir ‘adalet duygusuna sahip olduğunu’ açıklar ki, bu da Peygamberimizin hadisi ile uyum içindedir. “İlk insana ruhundan üflendiğinde, Allah bilinci de oluşmuş olmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 107)

Turgut: Artık ateist değilim. Serdar Turgut Akşam Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni. Ateist biriydi. Beyin kanaması geçirdi. Ölümle pençeleşti. “Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Tekrar düşündüm olayları. İçimde güç alacağım yerler aradım. Ve duanın gücünü keşfettim. Allah’tan yardım istedim. Şimdi her şeyi istiyorum O’ndan. Gazete yaparken de, adımımı atarken de. Kurban kestim hayatımda ilk kez.” (Haber 7, 02.01.2005) Ateist olan İtalya’nın ünlü yönetmeni fellini ağır bir kriz geçirir ve hastanede bitkisel hayata girer. Bir süre sonra iyileşir ve şu açıklamayı yapar: “Bitkisel hayata girdiğim o korkunç anda, hayatımda ilk defa Tanrı’nın varlığını duyumsadım. İtiraf edeyim ki artık şimdiye kadar ki düşüncelerimi sorgulayacağım.” (Akev Bülten, Bahar 1994, 6. Sayı, s. 29) İnsanoğlunun asli amacı, dünyevi kaygılardan ziyade bu dünyaya imtihan için geldiğini bilip ona göre yaşamaktır. Allah, herhangi bir sıkıntı veya hastalık vererek insanlara kendini hatırlatır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 116) Hastalıklar bize sahip olduğumuz nimetlerin vazgeçilmez olduğunu öğretir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven s. 119) “İnsanın başına bir sıkıntı gelince yan yatarken de, oturup kalkarken de bize yalvarıp yakarır; ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, nankörce davranmaya devam eder.” (Yunus, 12)

Ontolojik sorgulamanın birinci basamağı: "Ben kimim?" sorusudur. İnsan için öncelikli bilgi, kendini bilme bilgisidir. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 33) Yunus Emre: "Okumanın manası kişi kendin bilmektir. Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir. Okudum bildim deme. Çok taat kıldım deme. Eğer Hak bilmez isen. Abes yere gelmektir." (Yunus Emre Divanı'ndan Seçmeler, s. 32) İkinci basamak: "Nereden geldim?" sorusudur. Buna ateistlerin cevabı evrim teorisidir. Halbuki Sokrates, "Evrende tesadüfe tesadüf edilmez." demektedir. (Hüseyin Akın, s. 27) Ateistler ise, tesadüf denilen tanrının kullarıdır. Tesadüf tanrısında her hesap hesap dışı, her kural kural dışı ve her uyum bir rastgeleliğin sonucudur. Tesadüf tanrısı kullarından hiç bir yükümlülük istemez, çünkü kendi varlığı da aynı rastlantıların sonucudur. Bilim adamları, mucitler bu tesadüf tanrısının elçileri ve yalvaçlarıdır. (Hüseyin Akın, s. 31) Üçüncü basamak: "Nereye gidiyorum?" sorusudur. Doğan güne hükümümüz geçmiyor. Kafale kafale, katar katar kervanlar halinde insanlar bir kapıdan çıkıp başka bir kapıya doğru yürüyorlar. Bir yüzyıla kalmadan dünyanın şu anki sakinleri olan bizlerinde yerinde yeller esecek! (Hüseyin Akın, s. 36) Bu hareketliliğin mantıklı açıklaması ne? Nereye gittiğini, gittiği yolun nerede bittiği bilen insan için, her şey açık ve anlaşılır bir niteliktedir. Ateistler ontolojik bir tanrı tanımazlıktan çok, inanan insanların inandıklarına inanmamakla kendilerini ifade ederler. Karşısındakini kendi anlamak istediği gibi anlamak ister, hatta durum niyet okumaya dek gidebilir. Problem; karşı çıkmanın kendisi değil, ön yargısal ve mesnetsiz, tek taraflı okumalara dayanan tutumlarıdır. (Hüseyin Akın, s. 13)

Ateizme göre, yaşadığımız acılar, duyduğumuz haz kadar anlamsızdır. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 54) Natüralistlere (Doğacılar) göre var olan her şey aslında, maddenin yeniden düzenlenmesinden ibarettir veya kör fiziksel faaliyetler ve sebeplere bağlıdır. (Tzortzis, s. 57) Natüralizmi kabul eden ateistler için duygular dahil her şeyin temelinde, soğuk fiziksel faaliyetler yer alır. Her şey sadece soğuk, rastgele ve bilinçsiz fiziki faaliyetlerin ve sebepleri sonucudur. (Tzortzis, s. 58, 63-64) Dawkins, 'Gen bencildir' isimli kitabında, bedenlerimizin sadece üremek ve çoğalmak için geliştiğini ileri sürerken (Tzortzis, s. 64) filozof Ludwig wittgenstein ise, "Neden buradayız bilmiyorum fakat eminim ki gayemiz bu dünyada sefa sürmek değildir." demektedir. (Tzortzis, s. 62) Natüralizmde, 'neden buradayız' sorusunun cevabı yoktur. 'Nereye gidiyoruz' sorusunun da. Natüralizme göre, fiziki şeylerin hiçbir amacı yoktur. Hiçbir şey, atom, molekülleri bir maksat üzere hareket ettirmemektedir. Eğer durum böyleyse, zihnimizin kavrama kabiliyeti, akıl yürütme nasıl açıklanabilir ve zihin neden vardır? (Tzortzis, s. 81, 94) Her şey insan için yaratıldı. Acaba İnsan niçin yaratıldı? (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) “İnsanın ahlak ve kültür varlığı oluşunu ölümü ile fark ederiz. Zira hayvanlar âleminden bir canlının ölmesiyle, leş olurken; insan varlığı için cenaze törenleri ve hatıratlar oluşur. İnsanca oluş, özgürlüğü,

sorumluluğu ve hesap vermeyi icap ettirir. Bu yetileri sadece akla bağlamak mümkün değildir. Kendi kalbine bakamayanın yaşamı bulanıktır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 97)

“Moğolistanlı ateist iken Müslüman olan Möngönami Gambat.” (Şebnem Dergisi, Mayıs 2010, 63. Sayı, s. 14), “Ateist iken Müslüman olan Galatasaray Üniversitesi öğretim üyesi Cuny Nicolas.” (Genç, Mart 2016, 114. Sayı, s. 57) ve Ateist iken Müslüman olduktan sonra Munciyi adını alan İsveç’li bilgisayar mühendisi Monjia niçin Müslüman olduklarını genellikle hep benzer cümlelerle açıklarlar: “İslam’ın dışında hiçbir dünya görüşü insanın niçin dünyaya geldiğini cevaplandıramıyor.” (Kadın ve Aile, Haziran 1986, 15. Sayı, s. 24)

Ateizme göre bir insan, bütün hayatı boyunca ıstırap çekip sonrasında kendini birdenbire, mezarda bulabilir. Çektiği bütün acılar, sıkıntıların ve yapmış olduğu fedakarlıkların hiçbir anlamı kalmaz. Ateizm mantığı insanı umutsuz bir hale sokar. (Tzortzis, s. 274) George Gaylord Simpson ‘Evrimin Anlamı’ adlı kitabında, “insan, kendisini hiç de hedeflememiş olan ‘amaçsız’ ve doğal bir ‘sürecin’ ürünüdür.” demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 164) Eğer Bizler hayli düzensiz ve cansız parçacıklardan başka bir şey değilsek, insan hakları iddialarının temeli nedir? Evrimci ateistlere göre, ‘hayatta kalmak ve üremek için’ varız. Böyle bir insanın mutlu olması mümkün müdür? (Tzortzis, s. 65) Ateistler ayrıca perdelenmiş bir ‘ben merkezîyetçilik’ ile karşı karşıyadırlar. Tanrıyı insan biçimine sokarlar. Ateistlere göre ‘Tanrı da, bizim dünyayı gördüğümüz gibi görmelidir.’ diye düşünürler. (Hamza, s. 37) “Şaşırtan varsayım şu: “Siz” neşeleriniz, üzüntüleriniz, anılarınız, iktiraslarınız, benlik ve özgür irade duygularınız ile aslında çok sayıda nöron ve bunlarla ilişkili moleküllerin bir arada davranışından ibaretsiniz. Bir nöron destesinden başka bir şey değilsin.” (F. Crick, Şaşırtan Varsayım, s. 3) Aslında olayın kırılma noktası şurasıdır: “Bilim benliği keşfedemez; benlik bilimi keşfeder.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 268) Bu nedenle de “Dawkins’in bilinci açıklayamaması gibi, şahsiyet konusunda da sessiz kalması ilginçtir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 269) ama şaşırtıcı değildir!

Natüralizm

Natüralizm “Her şeyin doğal varlıklardan doğal nedenlerle oluştuğunu, doğaüstü varlıklara ve açıklamalara itibar edilmemesi gerektiğini savunan düşüncedir.” (Naturalism, Oxford Dictionary of English) Natüralizmde fiziksel dünyanın dışında bir gerçeklik yoktur, metafizik reddedilir ve materyalizm ile de yakından ilişkilidir. ‘Ateizm, deizm gibi’ Natüralizmin de ‘türleri’ vardır.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 41-57) Natüralistler, evrenin işleyişini bizzat kendisine verirler. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 176)

Natüralizm, var olan her şeyin sonuçta fiziksel bileşkelerden oluştuğu görüşüdür. (Kemal Batak, s. 32) “Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur.” şeklindeki kapsamlı natüralist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkanı yoktur. Bu iddia bir felsefeyi, ‘metafizigi’ içerir. Dawkins ve Dennett gibi natüralistlerin yaptığı ‘bilim değil bilimciliktir.’ Bu bilimci naturalizm onları, kötü bir felsefeci ve teoloji okumamış kötü bir teolog yapmaktadır. (Kemal Batak, s. 175) Bugün bilimcilerin dilindeki bilim ile, teknoloji ve üretimin yanı sıra bir ahlakı ve metafizik telakiyi içinde barındıran felsefe de kastedilmektedir. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 95) Natüralizm bugün akademide egemen olan ‘bilimsel kılıklı’ yarı-dinsel dogmadır ve felsefi gücü gittikçe daha fazla sorgulanmaktadır. Teizm ve natüralizm iki rakip ve karşıt ‘metafizik’ teoridir. Natüralizm, çözüyor görüldüğünden çok daha fazla problemlere neden olmaktadır. Natüralizm, bugün için problem çözen değil tutarsızlıklara düşerek problem üreten bir felsefi anlayıştır. Natüralizm, birbiriyle çelişen, bilimi aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, s. 178) “Tıpkı teizm gibi ateizmde, bir kanaatler malzemesi üzerine yükselir. Jaspers’in ifadesi ile insanlık ‘tanrının otoritesinden kurtulacağı’ derken, ‘kendi tahakkümüne tutsak’

olmuştur. Otorite baskı değildir. Sadece dağılma ve parçalanma ihtimaline karşı bir önlemdir. ‘İnsan akıllı, Tanrı olarak ikame edilmiştir. Akıl eksenindeki yapıp etmeler, birer ritüele dönüşmüştür.’ Modern ve kapitalist değerler ekseninde bir narsisizm kültürü geliştirilmiştir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 51-53) Parola şu: İnsanlar kendilerinden uzaklaştıkça modern çark daha kolay dönmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130)

Natüralizm açısından evrenin anlaşılabilir bir yapıda olmasını beklenir kılacak hiçbir unsur gözükmemektedir. Mantık açısından evrende yasaların var olması zorunlu bir durum değildir. Natüralistlerin kabul ettiği haliyle, maddenin öz ve öz yapısı rasyonalite ile alakasız olduğu için, bu varlıktan rasyonaliteye uygun bir yapının sonradan ortaya çıkmasını beklemek için makul bir sebep yoktur. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 317) Hangi bilimsel deney, Tanrının evreni yaratmadığı gibi bir sonuca bizi götürebilir? Herhangi (materyalizm veya natüralizm gibi) bir teori, bir Tanrının, zihnin, bilincin olmadığını bize söylüyorsa, onu bu iddiayı ampirik bilimlere dayanarak dile getirilmesine imkan olmadığına göre ontolojik, metafizik natüralizme dayanarak dile getirdiğine hükmetmeliyiz. Natüralizm ile din arasında tartışmadan söz edebiliriz ama bilim ile din arasında değil. (Kemal Batak, s. 179) “Birçok ateist, felsefi natüralistlerdir.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 53) “Dawkins'e göre de ateistler, felsefi natüralisttirler.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 38) Katı natüralist Francis Crick, “Bilinç öyle bir konu ki, yola birkaç önyargıyla çıkılmaksızın bir yere varılamıyor.” (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. IV) diyerek bilincin gizemini açıkça çözemediğini itiraf eder ve “Bir dizi sinir hücrelerinin ayrıntıdaki davranışı olduğumuza inanmak kolay yutulur lokma değildir.” (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 8) diye de devam eder. Bilinç ve düşüncenin ‘niyetliliği’ natüralist felsefe için büyük sorun teşkil etmektedir. Searle, makinenin bilinçli olabileceğini bile ileri sürmüştür: Beyin bir makinedir. O, bilinçli bir makinedir. Makineler düşünebilir ve bilinçli olabilir. (Searle, The Mystery of Consciousness, 202) Richard Rorty, “Acı içindeyim” yerine, belli beyin süreçlerine işaret eden, “C liflerim ateşliyor.” (Crick, şaşırtan varsayım, s. 287; Dawkins, Bencil Gen, s. 5, 12) demenin daha doğru olacağını savunur. (Kemal Batak, s. 112) Francis Crick, bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını iddia eder. Ateist John Searle, “Fiziksel hadiseler, sadece fiziksel açıklamalara sahiptir. Gelecekteki eşinize âşık olduğunuz için evlendiğinizi düşünüyorsanız, her halükarda yanılıyorsunuz. Her bir durumda sonuç/etki, fiziksel bir hadisedir.” diye yorum yapar. (John Searle, The Mystery of Consciousness, s. 154) Ateizmde hiç bir duygu ve hatta akıl kaynaklı sonuçlara güvenilmez. Ateist filozof Bernard Russell, “İnsan, kör atış yapan nedenlerin ürünüdür. Kökeni, gelişimi, ümitleri, korkuları, sevgileri, inançları bütün her şeyi ‘atomların ‘tesadüfi suç ortaklığı’ neticesinde meydana gelmektedir. İnsanın başarıları, bir hiç olacaktır.” (Bertrand Russell, Mysticism and Logic s. 45) demektedir ki aslında bu söylemler şunu açığa çıkarmaktadır: Varoluş ancak Tanrı'nın varlığı ile bir anlam kazanabilir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 23) Ateistlerin duygusuz ve ruhsuz bakış açılarını itiraflarına devam edelim: John Messerly, “amaçsızca yaşıyoruz.” (Messerly, The Meaning of Life, s. 335) Francis Crick, “Sen, sevinçlerin, üzüntülerin, aslında büyük bir nöron grubu hareketlerinden başka bir şey değilsin.” (Sami Amiri, s. 84) Peter Atkins: “Biz kaosu çocuklarıyız, kabullenmemiz gereken kasvet budur.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 104) Yeni ateizmin Peygamberi Dawkins, “Evren kör, acımasızca bir kayıtsızlıktan başka bir şey değildir.” (Richard Dawkins, River out of Eden, s. 133) Ateistlere göre insan, hayvani bir dünyadadır. Acı nedir ki? Sinir uyarısının, madde âleminde bir değeri olabilir mi? (Sami Amiri, s. 41) Ateist filozof Peter Singer 1983'te bir makale yayınladı. Zihinsel engel veya Down sendromu gibi farklı gelişim sonuçları bulunan bebeklerden kurtulmanın ahlaki bir sorun teşkil etmediğine vurgu yapar. (Sami Amiri, s. 44) Steve Williams: “Anensefali hastalığına sahip bir çocuğun bilimsel deneylerde kobay olarak kullanılması, zeki bir maymunun kullanılmasından insanlık açısından daha iyidir.” Ateist filozof James Rachels, “Bazı şanssız insanlar akıllı varlıklar değildir. Onlar yalnızca hayvanlardır. Laboratuvarlarda yahut da besin olarak kullanılabilecekleri sonucuna varmalıyız.”

(James Rachels, Created from Animals, s. 183) Ateist felsefeci Peter Singer, “Doğan bebek eğer engelli ise ebeveynlerin, doğumdan sonraki ilk hafta veya 1 ay boyunca çocuklarının yaşamına karar verebilme yetkilerinin olması gerektiğini” (Sami Amiri, s. 46) ileri sürerken, etik yaklaşımçı Peter Singer ise “Bebeklerin öldürülmesini, normal insanların yahut da farklı bir canlı varlığın hayatına son verilmesi gibi değerlendirmek doğru değildir.” (Peter Singer, Practical Ethics s. 182) diyerek bu görüşü reddetmektedir. Evrimci ekolojist Dr. Eric Pianka, “insanlığın %90'ının yok edilmesi gerektiğini, bunun içinde ebola virüsünün atmosfere yayılmasını önerir. Dawkins attığı bir twitte şöyle demektedir: “Ojenik pratikte elbette işe yarıyor, insanlar için neden işe yaramasın ki?” (Sami Amiri, s. 49, 50) Sosyal darwinizmin en ünlü şahsiyetlerinden filozof Herbert Spencer ise şöyle demektedir: “Bireysel fedakarlık iyiydi ancak organize hayırseverlik tahammül edilemez.” (Spencer, The Study of Sociolog, s. 345) Meşhur ateist John Leslie Mackie: “Estetiğin durumu da tıpkı ‘ahlaki değerler’ gibidir, hepsi ‘bireysel hazlardan’ ibarettir.” (Mackie, Ethics, s. 15) Ateizm dünyasında hakiki estetikten bahsedilemez. Bilakis onlar, sizin hayal gücünüzle oynayan estetik yanılgısıdır. Ateizm dünyasında keleklerin manzaraları çöp yığınlarından daha güzel değildir. Zira estetik, bakanın zihniyetindeki bir yanılsamadır. (Sami Amiri, s. 154) Agnostik filozof Anthony O'Hear; “Darwinci bir bakış açısıyla doğruyu, iyiyi, estetiği ve bunlara olan ilgimizi açıklamak gerçekten çok zordur.” (Sami Amiri, s. 155) demektedir. Dawkins: “Sevgi bir amaç değildir. Beynin çalışmasının bir yan ürünüdür. Belki de genlerin hayatta kalması için çok önemli bir üründür.” İşte ateistimizin dünyasında kalp! (Sami Amiri, s. 162) Ateizm bir trajedidir. Ateizm dünyası dehşetlidir. Onlara göre bu dünya, her şeyin bir yanılgıdan ibaret olduğu bir âlemdir. (Sami Amiri, s. 163) George Gaylord Simpson ile bitirelim: “İnsanın varoluşu, hedefsiz bir sürecin sonucudur.” (Simpson, The Meaning of Evolution, s. 345) “Kim de beni anmaktan yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak.” (Taha, 124)

Bağnaz bir ateist olan Francis Crick, “beyinlerimiz, zeki olmamızı sağlamak için evrimleşmiştir.” (Crick, The Astonishing Hypothesis: The Scientific Search for the Soul, s. 262; Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) ve ateist Sam Harris: “Mantıksal, matematiksel ve bedensel sezgilerimiz, doğal seçim tarafından hakikati aramak için tasarlanmamıştır.” (Harris, The Moral Landscape, s. 66) derken meşhur ateist filozof Thomas Nagel ise “matematik ve bilimin sonuçlarına güvenmek için hiçbir neden yoktur.” (Nagel, The Last Word, s. 135; Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 66) demektedir. Bu konuda Darwin’de şunları söyler: “insan aklının bir kıymeti olduğuna dair ciddi şüphelerim var. Bizden kim maymun aklının kanaatlerine inanabilir ki? Tabii böylesi bir akılda kanaatten söz edilebilirse.” (Sami Amiri, s. 67) Yine Darwin şöyle demektedir: “İnsan aklına güvenmek mümkün mü ki, bu akıl en aşağı bir akıldan evrimleşmiştir.” (Darwin, The Origin. s. 433) Ama bu akıl nedense Allah'ın varlığı konusunda şüphe duymak için yeterli gelmektedir ateistlere! “Ateistlere şu soruları sormamızı icap eder: Kendi görüşlerinizin hakikat olduğunu nereden biliyorsunuz? Hasımlarınızın yanlış bir düşünceye inandığını nereden çıkardınız?” (Sami Amiri, s. 69) C. S. Lewis, “Eğer akıl, atomların anlamsız bir şekilde fıskırmasına bağlı ise; bu akılların ürettiği düşüncelerin ağaçlar arasında esen rüzgarın sesinden nasıl daha önemli olduğunu anlayamıyorum.” (Lewis, The Weight of Glory s. 139) derken evrimsel biyoloji uzmanı ateist J.B.S. Haldane, “Zihinsel faaliyetler tamamen beyindeki atomların hareketleri ile belirleniyorsa, inançlarımızın doğru olduğunu varsaymak için hiçbir sebebim yok. Bu durumda aklımın atomlardan müteşekkil olduğunu varsaymam için de bir neden kalmıyor.” (Haldane, Possible Worlds, s. 209) diyerek bu konudaki çelişkilere dikkat çekmektedir. “Ateist paradigmada beyin, atomları hikmetsiz bir şekilde bir araya gelmiş makineden ibarettir.” (Sami Amiri, s. 75) O halde “Bir ateistin, herkes gibi kendi beyni de kör fiziğin tutsağı olduğuna göre nasıl oluyorsa onun beyni diğer insanlardan daha rasyonel oluyor? Ateist biri neden teistten daha rasyonel olduğuna inanmak zorundadır?” (Sami Amiri, s. 74)

Natüralist, insanı özgür iradesi olmayan 'bilinçsiz' bir makine ve 'robot' olarak görür. Onlara göre insan, nöron destesinden başka bir şey değildir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 143) O nedenle de ateist filozof Alexander Rosenberg, “Özgür irade var mıdır? Elbette hayır!” (Rosenberg, The Atheist's Guide to Reality, s. 3) Ve Stephan Hawking, “özgür irade yanılısamadır.” (Hawking, The Grand Design, s. 32) demektedir. Ateizm irade ile seçilebilecek bir tercih değilse, niçin bizi ateizme çağırıyorlar?! Sam Harris, “Özgür iradenin esasında basit bir yanılısama olduğunu” söyler. Bağnaz bir ateist olan Jerry Coyne; “davranışlarımız yalnızca genlerimiz tarafından belirlenmektedir.” derken ona şunu sorabilirsiniz: “Tanrı'ya ve dine olan itirazı akla dayalı bir tavır mıdır?” (Sami Amiri, s. 86, 87) Daniel Wegner, “özgür iradenin yanılıgı olduğunu” ifade eder. Ona göre “Eylemlerimiz mekanik tepkilerdir.” (Sami Amiri, s. 89) Dawkins'i tenkite tabi tutmamız hatta kınamamız gerekir. Çünkü eserleri Dawkins'in en ufak bir iradesinin olmadığı yazılardır. (Sami Amiri, s. 92) Özgür iradeyi inkar, suçluluk duygusundan tamamıyla kurtulmanın ve bencilliğin, eş, aile ve toplum tarafından kınanamayacağı bir düzleme taşınmasından başka bir şey değildir. (Sami Amiri, s. 93) Ateist filozof Alexander Rosenberg: “Ben neden buradayım? Şans eseri! Doğru ile yanlış, iyi ile kötü arasındaki fark nedir? Aralarında ahlaki bir fark yoktur. Kürtaj, intihar her şey serbest.” (Sami Amiri, s. 168) Kötümser filozof olarak ünlenen Alman filozof Arthur Schopenhauer için “Hayat aşağılık ve anlamsızdır.” (Sami Amiri, s. 113) Ateizm hiçbir şeyin değeri bulunmadığını söyler. İster yap ister yapma, eylemlerin anlamsızdır. (Sami Amiri, s. 132) İşte ateist budur! (Sami Amiri, s. 94) “Gerçek, Rabbinizden gelendir. Artık dileyen iman etsin dileyen inkar etsin.” (Kehf, 29); “Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz ancak kalpler kör olur.” (Hac, 46)

Natüralizm bilimi aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) Halbuki “İnsanoğlunu değerli kılan yasaların bilgisine sahip olacak yapıya (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 73) ve kendini diğer tüm canlılardan ayıran akıl ve vicdan gibi üstün özelliklere sahip olmasıdır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 25) Bizlere verilen bu kadar duygu ve özellikler nedendir? (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) Vicdanımız haksızlıklar karşısında acı çekiyor ve adalet talep ediyor. Halbuki İnsanın hayatta kalabilmesi için merhamet, adalet veya vicdan gibi duygulara hiç ihtiyaç yoktur. O halde insanlarda neden bu özellikler vardır? İnsanın anlam arayışı sadece tanrının varlığı ile temellendirilebilir. (Selçuk Küçük, Deizm, s. 144) Allah'ın kudretini anlamak açısından, her şeyin aklımıza hitap edecek şekilde yaratılmış olması bizler için çok önemlidir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 76) “Allah bizi, anlamı isteyecek şekilde yaratmıştır. İslam, anlam arayışına tatmin edici cevap vermektedir. ‘Ne yaparsan hayatım anlamlı olur, neden buradayım?’ Tüm bunların ve benzeri soruların cevapları ancak yaratılış gayemize uygun yaşarsak anlamlı olur. İnsanlığı ‘anlamı arayan canlı’ olarak yaratan Allah'tır. Allah'la ilişkide olmaktan ve kul olmaktan daha önemli bir şey olamaz. Ölüme doğru, hayat aracında çok hızla yol alıyoruz. İslam, ‘nereye gidiyorum?’ sorusuna detaylı bir şekilde cevap vermektedir. Birçok kişi için yıllarca süren eğitimin amacı, karizma ve para elde etmek olmuştur. Kişinin bu planlarını bozan iki tane unsur vardır, birincisi ölüm ve ikincisi anlam arayışındır. Modern dönemde imamların yerine geçirilmeye çalışılan psikiyatrlar ve psikologlar da ölümün karşısında çaresizlik içindedirler. Modern insan ‘neden buradayım, nereye gidiyorum?’ gibi hayatla ilgili en temel sorularla yüzleşmekten kaçır. Bu kısa hayatımızı nasıl yaşarsak hayatımızı anlamlı kılabiliriz? Tükenip de yok olanların, anlamlı olduğu düşünülemez. ‘İnsanların en önemli isteklerinden birisi beğenilmektir. Bu isteğimizin Allah tarafından beğenilmek için verildiğini idrak edemeyen kişi, içindeki bu hissi insanların gözünde karizmatik olarak beğenilerek gidermeye çalışır.’ Uçsuz bucaksız evrende terk edilmediğimizi bildiren İslam, içimizdeki anlam arayışının karşılığını içinde barındırmaktadır.” (Caner Taslamam, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 251-266) “İnsan neden akıllı, irade sahibi bir varlıktır? Neden hayatta ahlak kurallarının hakim olmasının gerektiğine inanıyoruz? Kötülük yapınca vicdanımız niçin bizi rahatsız eder? İyilikler neden mutlu eder?” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 95) “İnsan dışındaki tüm varlıklar içgüdü ile hayatlarını yaşarlar. Evrendeki yasaların varlığı, bizi yasa

koyucu bir tanrıya götürür. Akılla kavranabilen yasaların olması, bunun arkasında akıllı bir bilincin olduğunu gösterir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 103) “Doğa niçin akılla anlaşılabilir? Evrenin akıl tarafından anlaşılabilirliğinin doğal açıklaması nedir? Natüralizm için evrenin anlaşılabilirliği sadece (tesadüfen) olan bir şeydir. Bu tür bir cevap, natüralistin evreninin aslında akıl tarafından anlaşılamaz olduğunu göstermez mi? İnsanın evrendeki yeri ile ilgili ‘natüralist öğretisi, anti-hümanisttir.’ Natüralizm insanın önemsizliğini, değersizliğini, çabalarının anlamsızlığını ima eder.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkma, s. 164) "Natüralizm, açıktır ki felsefi bir duruştur, bilimsel bir teori değildir." (Layman Lettres to Doubting Thomas, s. 19) Ateizm insanları amaçsızlığa, yokluğa ve hiçliğe mahkum etmektedir. Sadece yok olmak üzere hayat bulmuş olmak, cevapsız kalan pek çok soru yumağıyla birlikte yok olup gitmek büyük bir yıkım anlamına gelmektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 215) Darwinizmde amaçsız ve gagesiz bir hayat anlayışı kabul edilmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 108) Sonuç itibarı ile “ateizm, bir tür nihilizm olarak da adlandırılabilir.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkma, s. 49) Ateizm, taraftarlarına bireyler arasında koca bir 'hiç'i vadetmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) Halbuki “Yaratılışa anlam katan şey, yaratılışın bir amaç taşımasıdır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 96) Allah'ın olmadığı evren tasavvuru, ürkütücü, insanı derin bir yalnızlığa iten, hiçlikle her şeyi anlamsızlaştıran, cehennemi bir ortamdır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 96) Dawkins, 'Gökkuşağını çözmek' isimli kitabının önsözünde şunları yazmaktadır: 'İlk kitabımın yayıncısı, kitabı okuduktan sonra, verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan çok bunaldığını ve üç gece boyunca uyuyamadığını itiraf etti. Bazıları da bana, 'Sabahları uyanmaya nasıl katlanabildiğini' soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise, kitabı okuyan bir öğrencinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve hayatın boş ve anlamsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu. Meslektaşım Peter Atkins, 'The Second Law' isimli kitabına şöyle başlar: "Biz kaosun çocuklarıyız, temelde bozulma ve kaos vardır, amaç yoktur; yön vardır. Evrenin derinliklerine indikçe kabullenmek zorunda olduğumuz kasvet ile karşılaşırız.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) Ateist düşünce, evreni hiçliğe ve amaçsızlığa ve insanı da sadece hayatta kalma mücadelesi veren menfaatperest, aciz bir hayvana indirger. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) “Ateistler, dünyada zamanını zevk almakla geçirmeyi kurar, ölümü bekleyerek. Ateistler ateizmle politeizm arasında salınır durur.” (Hüseyin Karatay, Bu Meydan, Kültürlerin Kökeni Üzerine Bir Tahlil, Ağustos 1989, 6. Sayı, s. 26) “Her ne olursanız olun öleceksiniz. Bu dünyada yaptıklarınızın hiç bir anlamı olmayacak. Sadece size yaşattığı kısa zevklerin, hazların dışında hayatın bir anlamı yok. Öldükten sonra yok alacaksınız. En temel yasa, 'güçlü olanın hayatta kalması' yasasıdır. Dünya bir savaş meydanıdır. Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların haklı da olsalar yok olmaya mahkum oldukları bir savaştır bu.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 102) Eğer bu kısa hayatta ölüm son duraksa, hayattaki her şey anlamsız gözükmektedir. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 428) “İkinci dünya savaşı da materyalist, tamamen din dışı, hak ve mana dışı hedef ve yollarla gelişme ve mutluluk vaat eden ateist/emperyalist bir savaştır.” (Ö. Vehbi Hatipoğlu, Panel, 15 Ağustos-15 Eylül 1989, 8. Sayı, s. 38) İşte materyalist felsefenin bizlere tasvir ettiği dünya, hayat ve insan. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 103)

Yaratıcının varlığını inkar ederken, ellerindeki delil nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 113) Önümüzde iki seçenek vardır: Tanrı mı daimi olarak var, yoksa kainat mı? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 138) Ey ateistler, "Seçiminizi yapın. Tanrı veya evren. Biri en başından beri daima vardı." (Anthony Flew, There is a God, sayfa 137) Madde, soğuk, kör ve bilinçten yoksundur. Madde, kendinde olmayan ve potansiyel olarak ortaya koyamayacağı bilince sebep olamaz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 171) Her varlıktaki yasaların farklı olması ama çevreyle uyum içinde oluşu ve her tür canlının kendi içinde aynı yasalara sahip olması, kör bir tesadüfle açıklanamaz. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 106) Evrenin Tanrı olma ihtimali, öncesiz ve sonsuz olma ihtimali Big Bang ile ortadan kalkmıştır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 104)

Profesör Christof Koch, "Sinir sistemi ile bilinç arasındaki irtibatın nasıl gerçekleştiği hala tanımlanamamış değil." (C. Koch, Consciousness, MIT Press, s. 23) demektedir. Profesör Torin Alter, fiziki bir nesne olan beynin nasıl bilinçli bir tecrübe meydana getirebileceğine cevap bulunamadığını belirtir: "Beynimdeki faaliyetler nasıl oluyor da tecrübeleri üretiyor? Neden her fiziki olay bilinçli bir tecrübe ile beraber meydana geliyor? (Alter, Hard problem of consciousness, s. 5) Bilincin kaynağı nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 196) Ateistler Hz. Adem ve Havva'nın yaratılışını açıklayamaz buluyorlar. Ama canlı varlıkların cansız varlıklardan nasıl oluştuğunu da kendileri açıklayamıyor. (Prof. Dr. Çağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 22) Bir bilgisayar kendisini tasarlayanların aklının uzantısıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 99) Kendinde akıl olmayan bir şey, nasıl olurda akıllı olan başka bir şeyin meydana gelmesine sebep olabilir? Ancak akıldan akıl doğar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 75-76) Zihni bir kavrayışa ulaşmak, varlığımızı devam ettirmek için bir şart değildir. Ayrıca keşfetme gibi özelliklerimiz genellikle, hayatta kalmamızı zorlaştırır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 84) Zihnimizin, kainatı anlama kabiliyetine sahip olacak şekilde evrilmesi hiç mantıklı değildir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 86) Halbuki sanatla uğraşmak, maneviyatla ilgilenmek, felsefe yapmak varlığımızı devam ettirmemize, ürememize fayda sağlayan şeyler değildir. Doğal, tabii seleksiyon, bütün bunları ortadan kaldırmış olmalıydı. Çünkü bu davranışların bir faydası yoktur. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 87) Crick gibi natüralist bilimcilere, ruhu olmadığını, ölümden sonra kişisel yaşam olmadığını, Tanrı'nın var olmadığını söyleyen empirik bilimsel bulgu nedir? (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 173) Bilim, en çok bilmeyi istediğimiz dört konuda, kendi kaynaklarına dayalı olarak bize bir şey söyleyememektedir: "Tabiata nasıl değer verileceği, insan tabiatı ve kültürüne nasıl rehberlik edileceği, tarihin nasıl yorumlanacağı ve nasıl bir tarih yapılacağı, neye inanacağımız ve nasıl davranacağımız." (Holmos Rolston, Bilim ve değer, s. 157) Bilim, ideolojiler için araçsallaştırılmıştır. Geline durumun dini bağınazlıktan bilimsel bir bağınazlığa geçiş serüveni olduğu açıkça görülmektedir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 111) Bilim, başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genellemeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. 'Bilimcilik' ciddi bir şekilde benimsendiğinde 'sahte din' haline gelir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) ve yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılacak idealleri verir. (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40) Gündelik hayatımızda her şeyi önceden bilimsel anlamda çözerek hareket etmeyiz. Bilimle birlikte, felsefeye, sanata ve dini tecrübeye göre de hareket ederiz. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 145) Evreni tesadüfle açıklayan akım günümüzde anlamını yitirmiştir. Evrenin hassas bir ayara bağlı muhteşem bir sistemi vardır. Evrenin kendi kendine var olması mümkün müdür? Hayır! Çünkü bir şeyin yaratıcı olabilmesi için 'önce kendisinin var olması' gerekir. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 163, 165) "Muhteşem bir yapı iki soruyu akla getirir: Bu yapı neden vardır ve var olmasındaki amaç nedir? Hayatın cansız materyalden, kendiliğinden oluşunu savunmak sadece bir ön kabuldür. Burada bir şeyin canlı olmasının ne anlama geldiği önem kazanmaktadır. Bir kum yığını ile bir dâhinin beynindeki kimyasal yapısının aynı olduğunu söylemek, sadece maddeye duyulan kör ve temelsiz inancın göstergesidir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 115-116) "Evreni, Darwin'in türler ve canlılar hakkındaki varsayımlarından hareketle açıklamak, bir ön kabul ve tahminde başka bir şey değildir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 153)

Rus Kozmonot Titov da, göremediğini iddia ettiği varlıklara inanmadığını söylemişti. Halbuki göremediğimiz varlıkların uydurma olduğunu bilim iddia etmez. Bilim sadece doğanın nasıl çalıştığını inceler. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 31) Bilimin çalışma sahası 'bağımlı nesnelerin dünyası' ile sınırlıdır. Dolayısıyla bilim sadece, bir bağımlı nesnenin başka bir bağımlı nesne ile olan irtibatını açıklayabilir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 164) Tanrı, tanımı gereği fiziki âlemden bağımsız bir varlıktır. Dolayısıyla onun doğrudan gözlenebilmesi mümkün değildir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 275) İslam düşüncesinde âlem, Allah'ın dışındaki varlıklar şeklinde tanımlanır. Âlem yaratılmıştır ve Allah'ın varlığına alametler teşkil etmektedir. (Emine Ögük, Yeni

ateistlerin yanılgıları, s. 172) Tanrı, tecrübe ettiğimiz fenomenler dünyasının sınırları ile kısıtlanamaz. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 84) Allah'ın beş duyu organıyla algılanması demek, maddesel bir varlık olduğu anlamına gelir. Bu da mümkün değildir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 72) Tanrı evrenin bir 'parçası' değildir. Ateistler Tanrıyı herhangi bir nesneyi inceler gibi ele almak ve masaya yatırmak konusunda ısrar etmektedirler. Tanrı test edilebilecek bir nesne değildir. Aslında zamanla, mekanla sınırlı, görülen, tutulan ve ölçülebilen bir varlık nasıl tanrı olabilir? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 99) Halbuki tam tersine “İnsan zaman, mekan, zeka, hata ile sınırlıdır.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 78) Teist, tanrının mahlukattan yani yaratılandan herhangi bir şeye benzemediğini ve yaratılandan ayrı olduğunu altını çizerek. Sanat, edebiyat, müzik, resim, tarih gibi alanlarda bilimsel bilginin onayına başvurulmaz. Benzer şekilde, tanrının da deney veya gözlem gibi bilimsel incelemeye konu olması beklenemez. Madde cinsinden olan ve deneye maruz bırakılabilir bir varlığın tanrı olarak kabul edilebilmesi gerçekten çelişik görünür. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 56) “Teistler tanrının mahiyeti itibarıyla âlemde farklı olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, âlemde sürekli olarak etkin olan tanrı'ya inancı ifade eder. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21)

“Kainattaki varlıkların yaptıklarını bir düzen çerçevesinde yapmaları, yaratılış bilgilerinin kodlanması çerçevesinde hareket ettiklerini göstermektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 97) "Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. Bir resmin kendini ressam olarak görmesi komik olur. Resim yapıcısından izler taşıyabilir, becerisi hakkında tanımaya yardımcı ipuçları verebilir. Ama bu eserin müessir olduğu anlamına gelmez." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 144, 148) Eser sadece eseri yapan hakkında bilgi verir ve bize düşünde, eserden eseri yapana ulaşmak olmalıdır. Yoksa “Sanattan sanatkâra varamamak aklın cinneti değil de nedir?” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) Tanrı, bilimin konusu değildir. Çünkü bilim görünen ile ilgilenir. Ama eserlerinden eseri yapana ulaşmakta, gayet mantıklı bir metottur. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 43) "Bir eserle ilgili yapılacak bilimsel incelemeler, eserin yaşını, hangi maddeler kullanılarak yapıldığını, tasarımsal özelliklerini ortaya koyar. Eserin sahibi olan zat, bizim eser üzerinde yaptığımız bilimsel metotlar ve incelemelerin alanına girmez. Eseri inceleyerek onu yapan kişi hakkında pek çok bilgiye ulaşabiliriz. Eserin mükemmelliği, tasarımın harikası bize onu yapan eser sahibi hakkında zengin bilgiler verir. Ama eser sahibinin kendisi bizim bilimsel metotlarımızın inceleme alanına girmemektedir. Biz eserden yola çıkarak onun yapan hakkında bilgiye ulaşırız. Ateizmde, eser sahibi bilimsel inceleme alanına girmediğinden yok kabul edilmektedir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 58) “Ateist, tablonun gerisindeki ressamı fark etmelidir. Görülene hapsolunmayıp ötesine geçmelidir. Kainattaki uyum ve ritmi, düzeni, sistemi görmelidir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) “Yazılım ile onu üreten kişiler arasında neredeyse hiçbir benzerlik yoktur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 95) Yazı yazana, kod kodlayana, kitap ise yazarına işaret eder. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 15) “Evrenin bir yaratıcısı yoksa her bir noktada var olan bu yasaların kimin tarafından konulduğu sorusu cevapsız kalmaktadır. Bu yasalardaki en ufak bir sapma evrenin yok olması sonucu doğurabilecek bir süreci başlatır. Dünya üzerinde binlerce yasanın bir arada ve uyum içinde bulunması da, bütün bunların ilim, irade, kudret sahibi bir yaratıcı tarafından konulduğunu ve sürdürdüğünü gösterir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 25) S. Clarke, "doğa yasaları tanrının ilahi kudretinin işleme tarzlarını gösterir." demektedir. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) İslam, evrenin işleyişinde rol oynayan -bizim tabiat kanunları diye isimlendirdiğimiz bilimsel yasaları- Sünnetullah/Allah'ın sünneti olarak adlandırılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25; Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 96) Sosyal, psikolojik, fiziki yasaları koyan bizzat Allah'ın kendisidir. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) “İslam dinine göre evren tanrının yaratması sonucu meydana gelmiştir ve kainatta geçerli kanunlar (sünnetullah/adetullah) vardır. Bilim,

düzen ve yasalardan hareketle sonuçlara ulaşmaktadır. Bilimsel sonuçların dine muhalif olması söz konusu olamaz.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 79) Tabiat kuralları adı verilen kanunlar, kendi başlarına bir şey var etmeye muktedir olgular değildir. Bu yasalar, herhangi bir şeyi var edebilecek bilgiye, bilince, güce sahip olamayan bilinçsiz birtakım atomların hareketlerinden oluşmuşlardır. Allah evrendeki hemen her şeyi kanunlara, yasalara bağlamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 71) Bilim, Allah'ın büyük eseri olan kainat kitabının bir tür açıklayıcısı ve tarif edicisi rolünü üstlenir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 26) “Bu kainat kitabının hikmet yüklü satırlarını hakkıyla okuyanlara ne mutlu.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) Kainat kitabının sayfalarından biri olan uzayı ele alalım. Galaksiler bu uzay sayfasının paragrafları, güneşler ve yıldızlar cümleleri, güneş sistemleri kelimeleri, her bir gezegen bir harfi suretinde okunabilir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Evrende “Dengeleri devam ettiren yasalar var, yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar var. Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir misiniz?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 202) “Kainatın bilgi yüklü olması, onun çok bilgili biri tarafından yaratıldığını ortaya koymaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 71) “Her nimetin arkasında o nimeti veren vardır, insana verilen ikramlar ve nimetler sayılamayacak kadar çoktur.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 109) Hikmet, bir şeyi ‘yerli yerine koymaktır.’ (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 107) Gerçek felsefe, hikmet arayışı bu gerçeği görmekle başlar. Bilim kitaplarında yer çekimini bulan Newton, suyun kaldırma kuvvetini bulan Arşimet'in isimleri geçer ama bu kanunları koyan, uygulatan Allah'ın adına hiç rastlanmaz! “Allah yok, tabiat kuralları var” diyen ateistler şunu anlamamakta ısrar etmektedir: Kanun iş yapmazlar. Kanunların şuru, gücü, iradesi, şefkati yoktur. Kanunları arkada uygulatan biri vardır! Ortada bir resim varsa o resmi kalem değil kalemi kullanan çizmiştir. Ama materyalistler resmi çizenin kalem olduğunda ısrarcıdır ve buna pozitivizm, rasyonalizm, bilim adını verirler! Bir insan parmakları ile klavyede yazı yazınca, natüralistlere göre yazıyı yazan parmaklardır ama teistlere göre irade sahibi bir insandır. Hangi teori daha rasyondur? “Bu üründeki meyve suyu, doğal meyve ağaçlarının, o ağaçlara 'kucak açan' toprağın, 'su veren' yağmurun ve onlara 'yaşam veren' güneşin sayesinde üretildi. Doğa, ona 'hak ettiği saygıyı' göstermenin, 'emek harcamanın' ve onu 'sabırla beklemenin' karşılığını bize birbirinden güzel, birbirinden olgun, birbirinden tatlı meyvelerini 'sunarak' verdi. ...'nin lezzetinin kaynağı olan 'doğaya sonsuz teşekkür'lerimizle” (Bir meyve suyunun üzerinde yer alan tanıtım yazısından) Doğa; 'kucak açıp su ve yaşam veriyor, saygıyı hak ediyor, emek ve sabır istiyor, bize meyveler sunuyor. Doğa teşekkürü hak ediyor!' En basit anlatımı ile tarladaki meyve ağaçlarına teşekkür eden ama çiftçiye reddeden bir yaklaşım tarzıdır bu! Bu paganizmdir, ilkel çağlardan kalan ‘doğaya tapma’ inancıdır. Ateistler “geçmiş olanın demode olduğunu iddia eder fakat eski putperestlerin adetlerini ve alışkanlıklarını sahiplenirler.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 30) Ruhun varlığına ve ölümden sonraki hayata inanmayan Mina Urgan, 'Bir Dinozorun Gezileri' isimli kitabında, tabiatı şu kelimelerle ifade etmektedir: 'Kusursuz', 'ruhuma şifa verdiği kesin', 'doğanın bu mucizesi karşısında içim açılıyor.' (Hasan Ayık, Ahlak sorununuz, s. 77) ve devam ediyor: Gökyüzünden yeryüzüne sular düşmesini her zaman ‘bir çeşit mucize’ sayarım. (Hasan Ayık, Ahlak sorununuz, s. 160) Yine Mina Urgan, gezilerini kaleme aldığı bu kitabında doğa için de, ‘mucizeler üreten, yaratan, isteyen’ gibi kavramlar kullanmakta ve hatta kitabının 85. sayfasında ‘doğaya tapanlardan’ bile bahsetmektedir. (Mina Urgan, Bir Dinozorun Gezileri, s. 12-29-35 78 160 207 254) Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da yazdığı anılarında, doğa için 'yetenekli, cömert, sanatçı' ve su için de 'mimar, yaşıtan ve sanatçı' gibi ifadeleri kullanmaktadır. (Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 27-28, 35, 37)

Bu da, tüm insanlar gibi ateistlerin de içlerinde var olan inanma ihtiyacını bilimsel kılıflı pagan kültürle tatmin etmeye çalıştıklarını göstermektedir.

Darwincilik, bilgiyi putlaştırmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 263) Materyalist politeizm tarikatı olan 'Neo-paganizm, tabiat, bilim, ideoloji veya putlaştırılan bir lider ile varlığını sürdürür. Comte, Darwin, new-ateist yazarlar peygamber ve azizlerini; Das Kapital, Türlerin kökeni, Tanrı yanılışı gibi kitaplar kutsal metinlerini oluşturur. "Materyalizm evrendeki düzeni reddetmekte ve evreni tesadüflerle açıklamaya çalışmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Materyalizm ve pozitivism temel noktalarda örtüşen tezlerdir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 67) "Birçok materyalist kör determinizmi Tanrı yerine koymaktadırlar." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 85) "Duyularla algılamayan yoktur" mantığı tutarsız bir yaklaşımdır. Bu mantık sahipleri kendi hayatlarında birçok şeyin varlığını kabul ettikleri halde duyularıyla algılamamaktadırlar. Yerçekiminden akla kadar birçok varlığın bizzat kendisi duyularıyla algılanamadıkları halde bunların eserlerine ve sonuçlarına bakarak varlıkları kabul edilmektedir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 68-69) "Evrenin anlaşılabilir olduğu gerçeği bir mucizedir." der Einstein. (Alice Calaprice, The Quotable Einstein, s. 197) Bir olayın arkasında bilginin var olması, bunun şans eseri olmadığını gösterir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 95) Tesadüfen oluşan bir şeyde aklilik mevcut değildir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 80) Madem her şey tesadüf, neden kainattaki her bir varlığın özelliklerini öğrendiğimizde hayretimiz durmadan artmaktadır? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 83) Düzen, devamlılığın göstergesidir. Devamlılık varsa yasa, kuralda vardır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 89) Fizik kanunlarının ve birtakım fiziki süreçlerin kainatları oluşturmalarına inanmak, Tanrıya inanmaktan çok daha zor ve akıl dışı bir iddiadır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 216) "Evrenin harikuladeliğini, karmakarışık doğa olarak insanlara sunan." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 174) ve "Tanrı mutlaka kainattan daha karmaşık, anlaşılması zor bir varlık olmalı" diyen Dawkins'e, eski ateist A. Flew şöyle cevap vermektedir: "Tanrı fikri o kadar basit ve anlaşılabilir bir fikirdir ki, bütün semavi dinlerin bağlıları tarafından anlaşılmıştır." (Flew, There is a God, s. 111) İnsanların, arabalardan daha karmaşık yapıya sahip olması, arabaları tasarlamadıkları anlamına gelmez. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 219) Kainat, bir gayeye yönelik tasarlandığını işaret eden muntazam, hassas,engin bir mimariye sahiptir. Kainat hayatın devam edebilmesi için en doğru kanunlar ile donatılmıştır. Eğer bu kanunlar farklı olsaydı bu kitabı okuyamazdınız. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 201) İnce ayar, dünyadaki hayatı mümkün kılar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 205) Yer çekimi kanunu, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet, zayıf nükleer kuvvet 'vasıtası ile' evrende düzen devam etmektedir. "Bu kanunlar nasıl oluyor da, bilinçsiz, akılsız, kör ve gelişigüzel haldeki fiziki süreçleri insan hayatını sürdürebilecek şekilde yönetebilmektedir?" (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 207) "Eğer yer çekimi biraz daha kuvvetli olsaydı veya zayıf olsaydı veya zayıf ve kuvvetli nükleer güç birazcık daha farklı olsaydı, hayat ortaya çıkmazdı." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 161) Big Bang hem patlama, hem madde oranları, hem de bunların birbirine göre düzenlenmesiyle bilinçli bir tasarım ürünüdür. Yıldızların birbirine olan mesafesi, süpernova patlamalarının uzak, yakın ve sıklığı, dünyanın manyetik alanının gücü, oksijen ve karbondioksitin oranı, atmosferin basıncı vb. hep bir denge, düzen ve ayar işaret eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 137) Kangurular bazen yavrularını emzirirken ikinci bir yavru daha doğurur. İkinci yavrunun doğumu ile bir memeden yeni yavru için berrak, renksiz bir süt gelirken diğer memelerden ise, büyük yavru için koyu ve yağlı süt gelmeye devam eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 191) Damarların uzunluğu uç uca eklenince, 100.000 kilometreyi bulur. Yani, dünyanın çevresini 2 defa dolaşır. Bir tek hücrede 4 terabayt karşılığı görüntü bilgisi bulunur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 205-206) Her bir hücrede DNA açılıp ip gibi uzatılsa, uzunluğu yaklaşık 2 metreyi bulur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) Astronomi uzmanı James Jeans, "Dikkatle baktığımda bütün kainatın büyük mimarı bana, saf matematikçi olarak görünüyor." (J.C.Monsma, Niçin Allah'a inanıyoruz, I/173) boşuna dememektedirler! Tanrıya inanmak fıtrata/yaratılışı ait bir özellik olduğu için, kasıtlı bir tahribat yapılmadıkça insanın imanlı olması onun doğal halidir. Materyalist bir kişi, tanrının varlığını itiraf etmemekle beraber onun yerine koyduğu 'tabiat', 'madde', 'zaman', 'evrim', 'tesadüf' gibi tanrı fonksiyonunu icra edecek başka şeylere yer

vermek zorunda kalmaktadır. İnançlıların tanrıya affettikleri özelliklerin birçoğunun ateistler tarafından maddeye havale edildiği görülmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 55) Prof. Muhammed Kutup bir natüralist ile olan diyalogunu şöyle aktarmaktadır: “Hayatı ve bu kainatı yaratan kimdir?” diye sordum. ‘Tabiat’ dedi. ‘Tabiat nedir?’ dedim. ‘Sınırı olmayan gizli bir kuvvettir’ diye cevap verdi. Kısaca olay, gizli bir kuvvetin (Allah) yine diğer gizli bir kuvvetle (tabiat) değiştirilmesidir.” (Muhammed Kutup, İslam’ın etrafındaki şüpheler, s. 256)

Einstein, 'Ben bir ateist değilim. Bizler farklı dillerde kitaplarla dolu büyük bir kütüphaneye giren küçük bir çocuk konumundayız. Çocuk kitapların yazılmış olduğu dilleri anlamıyor. Kitapların yerleştirilmesinde gizemli bir nizam olduğunu düşünüyor.' demektedir. (M. Jammer, Einstein and Religion, s. 150) Halbuki “Dawkins, Einstein’ı ateist olarak lanse etmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21) “Kainat bir iman laboratuvarıdır, inanmamak için kör olmak lazımdır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79) “Rabbimiz zahirdir, bu zuhur sıfatları itibariyle aşıkardır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79) Bu gerçeklerden dolayı Louis Pasteur: “Bilimin azı Tanrı’dan uzaklaştırır, ama çoğu, ona götürür.” (J. Guitton, Bilim ve Tanrı, s. 5) ve Albert Einstein: “Dinsiz bilim topal, bilimsiz din kördür.” (E. Dorman, Allah’ın Parmak İzi, s. 167) demektedirler.

Ateistler “Büyük patlamanın öncesine dair hiçbir açıklama yapamıyorlar. Fizik kurallarının nasıl oluştuğunu ve nasıl işlerlik kazandığını açıklayamıyorlar. Big Bang teorisinin ve entropi yasasının evrenin ezeli olduğu düşüncesini çürüttüğünü göremiyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 20-21) Big Bang, evrenin bundan yaklaşık 14 milyar yıl önce aniden var olmaya başladığını ortaya koymuştur. Termodinamik yasaları, evrenin bir başlangıcı olduğunun yanında, bir sonunun olduğunu da kesin olarak ortaya koymuştur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 48, 64) Marksizm’in ünlü savunucusu olan G. Politzer, ‘Felsefenin Başlangıç İlkeleri’ adlı kitabında "Evren, yaratılmış bir şey değildir, yaratılmış olsaydı yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Bu ise bilimin kabul edebileceği bir şeyi şey değildir." şeklinde bir iddia ortaya atmıştı. Politzer yaratılışa karşı sonsuz evren fikrini savunurken, bilimin kendi tarafında olduğunu sanıyordu. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 140) Politzer, 'durağan evren modeli'ne dayanıyor ve dolayısı ile bilimsel bir iddia ortaya attığını sanıyordu. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 46) Yirminci yüzyılın ilk çeyreğine kadar olan süreçte evrenin/maddenin ezelden beri var olduğu düşüncesi, herhangi bir bilimsel desteğe sahip olmamasına rağmen, ‘sanki ispatlanmış bir gerçek gibi’ kabul gördü. Big Bang teorisi ile artık, maddenin yanı sıra uzay ve zamanın da bir başlangıcı olduğu sonucuna varılmıştır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 146) Evrenin bir başlangıcı olduğunun kabul görmesi, neredeyse temelini evrenin ezeli ve ebedi olma fikrine göre şekillendirmiş olan materyalizmin de geçerliliğini büyük ölçüde yitirmesine neden olmuştur. Evrenin her yanında aynı işleyen bir düzen ve sistem vardır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 30) Büyük patlama ile üç sonuç ortaya çıkmıştır: Bir- Evren/madde ezeli değildir. İki- Patlamanın öncesinin olmaması, evrenin ve maddenin daha evvel var olan bir şeyden türemediğini göstermektedir. Daha öncesinin olmaması, evrene madde ötesinden bir müdahalenin yapıldığını göstermektedir. Üç- Söz konusu patlama, sıradan ve rastgele bir patlama değildir. Çünkü herhangi bir patlama ve kontrolsüz enerji dağılımı, bir düzenden ziyade kaos ve karmaşaya yol açar. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 148) Ateizm bizleri, enerjinin ezeli olması gerektiğine inandırmaya çalışmaktadır. Bize, 'tanrıyı kim yarattı?' diye soran ateizme, şu soruyu sorma hakkımız yok mu? 'Peki, enerji kim yarattı?' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 298) Madde için geçerli olan tüm problemler enerji için de söz konusudur. Ayrıca, patlama şeklinde tezahür eden enerjinin herhangi bir bilinç ya da plan söz konusu olmadan nasıl böyle bir evreni ortaya çıkardığı sorunu hala cevaplanmamıştır. Çünkü salt ve kontrolsüz enerji, bilinç olmaksızın kendi başına düzenli fiil yapamaz. Enerjinin nasıl ve niçin maddeye dönüştüğünün açıklaması gerekir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 163)

Antropik prensip (İnsancı İlke): Evrenin belirli bir amaca yönelik olarak tasarlandığını, evrende gözlemlediğimiz hassas, dengeli ve inanılmaz kompleks yapının tesadüfe veya şansa dayalı olarak açıklanamayacağını, bir tasarımcının varlığının kabul edilmesi gerektiğini savunur. Evrenin mevcut halini alabilmesi için son derece özel şartların yerine gelmesi gerekmektedir. Bu şartlar, öylesine özeldir ki, sonsuz ihtimal arasından istenilen durumun elde edilmesi pratik olarak sıfırdır. Tüm evren insanın varlığını mümkün kılacak şekilde kurulmuştur. İnsanın hayatı esasen arzu edilir olmalıdır ki, bu evrenin varlığına neden oluştursun. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 169, 170) Evrenin planlı, maksatlı ve son derece kritik bir denge üzerinde var olması, söz konusu yapının tesadüfi veya rastgele oluşu biçimindeki yorumları açıkça bertaraf etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188) İlahi tasarım delilini bir soru ile özetleyebiliriz: Evren, bizim geleceğimizi biliyor muydu? Fizikçi F. Dyson şöyle der: Doğanın kanunları, sanki evreni yaşamın ortaya çıkmasına ve devam etmesine hazırlamak üzere tasarlanmıştır." Bu, insancıl ilkedir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179) Tutucu bir ateist olan fizikçi Steven Weinberg der ki: "İtiraf etmeliyim ki, doğa bazen 'gereğinden fazla' güzel görünüyor." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 159) Profesör Michael J. Behe, 'Darwinin Kara Kutusu' isimli kitabında, "Bugün yaşamın tasarlanmış olduğu gerçeği ile yüz yüzeyiz ve bu, bilmediklerimizden değil, son 40 yıl içinde öğrendiklerimizden kaynaklanıyor." derken (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 47) Bilim yazarları Augros ve Stancu, "Kopernik'in gösterdiği gibi evrenin fiziksel merkezinde değiliz ama galiba evrenin 'amacının' merkezindeyiz." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 99) 'İmtiyazlı gezegen dünya' isimli kitabında astronomi profesörü G. Gonzalez, "Dünyanın evrende belki de 'başka hiçbir örneği bulunamayacak' kadar 'özel tasarlanmış' bir gezegen olduğunu" yazmaktadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 101) Ünlü fizikçi Paul Davies, "Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir." demektedir. (Davies, God, The New Physics, s. 189) Ateizmden dönen batılı düşünür Patrick Glynn, 'God: The Evidence' isimli eserinde, "Yaşam, bir kör kaza olmak şöyle dursun, tüm evrenin ilk andan itibaren kendisine yöneldiği, kendisi için ayarlandığı ve düzenlendiği bir hedef gibi duruyor. Bilim ve inanç arasında var olduğu kabul edilen gerilim, çoktan ortadan kalkmış durumda, tüm bunlar bizi Tanrı fikrinden uzaklaştıran değil aksine ona yaklaştıran keşiflerdir." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 110) ve Bilim adamı Gene Myers, "Beni şaşırtan yaşamın mimarisi, olağanüstü derecede kompleks tasarlanmış gibi" demektedirler. (San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001) Bu nedenlerle de "Ateizm gerçekte beynin mümini, aklın kafiridir. Ateizm, insanı da hayvanlaştırır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 170)

Evrendeki düzenin tesadüfe yer bırakmadığını gösteren örneklerle konumuza devam edelim: Protonlar ve elektronlar çok farklı kütlelerine karşın elektrik yükleri ile birbirlerini dengeler. Eğer bu denge sağlanmasaydı canlılık için gerekli atomlar var olmayacaktı. Süpernova patlamalarının uzaklığı, yakınlığı ve sıklık derecesi de canlılık için çok önemlidir. Karbonun var olabilmesi için de evrenin yeteri kadar yaşlı olması gerekmektedir. Hayatın ortaya çıkabilmesi için en temel şartlardan biri de, evrenin şu andaki mevcut yaşında olması gerekliliğidir. Dünyada yüzü aşkın kimyasal madde, dünyadaki kompleks yaşamı oluşturacak şekilde ayarlanmıştır. Evrendeki madde miktarı az olsaydı, maddenin evrende dağılımı da az olur, galaksiler oluşmazdı. Daha fazla olması halinde ise, kara delikleri oluşturur, evren kendi içine çökerdi. Şu andaki kütle yoğunluğu, olması gereken yeredir. Başlangıçta bir ateist olan Fred Hoyle şöyle demektedir: "Evren 'süper hesaplama yapan bir entelektüel güç' tarafından yaratılmıştır. Aksi takdirde, 'bu kadar çok ilgisiz ve imkansız tesadüfün muhteşem bir şekilde bir arada işleyip yaşamı mümkün kılan bir evreni meydana getirmesi' beklenemezdi." Dünyanın çekimi daha fazla olsaydı, amonyak ve metan oranının artması gibi durumlar yeryüzünün canlılığa elverişli bir ortam olmasını engellerdi. Eğer dünyanın çekimi daha az olsaydı, atmosfer çok su kaybeder ve canlılık için elverişli ortam kalmazdı. Kütle çekim kuvveti

mevcut değerinden daha küçük olsaydı, her şey sadece gaz ve toz bulutu halinde kalacaktı. Daha büyük olsaydı, güneş daha kısa zamanda söner ve hayat için gerekli maddelerin oluşmasına yetecek zaman kalmazdı. Güneşin dış yüzey sıcaklığının 6000 derece olması, fotosentez olayının gerçekleşmesi açısından zorunludur. Güneş ışığının özellikleri ile bitkisel yaşam arasında tam bir uyum vardır. Yer kabuğu daha kalın olsaydı, oksijen dengesi bozulurdu. Daha ince olsaydı, her yerden sürekli volkanlar fışkırdı. Dünyanın çevresindeki manyetik alanın büyüklüğü daha küçük olsaydı, güneşten gelen zararlı ışınlar hayatın oluşmasını engellerdi. Daha büyük olsaydı, canlılık için gerekli ışınlarının dünyaya ulaşması önlenirdi. Yeryüzüne ulaşan ışık ile yansıyan ışığın oranı daha büyük olsaydı, sera etkisi sebebiyle aşırı ısınma olurdu. Daha küçük olsaydı, yeryüzünü buzullar kaplardı. Atmosferdeki oksijen miktarı kritik bir değere sahiptir, daha yüksek olsaydı, sürekli yangın çıkardı. Daha küçük olsaydı, solunum yapmak mümkün olmazdı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188-192)

Termodinamiğin birinci kanunundan çıkarılacak en basit sonuç, canlı veya cansız her şeyin zaman içinde aşınıp bozulacağı ve dağılacığıdır. Evrenin sonlu oluşu, semavi dinlerin kaynaklarından gelen bilgiler ile uyum içindedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 207-208) Evrenin toplam enerjisi muhtevası sabittir ve entropi (düzensizlik) sürekli artmakta ya da başka bir ifade ile kullanılabilir enerji miktarı sürekli azalmaktadır. Evreni, ezeli ve ebedi olarak düşünen maddeci felsefe, her şeyin fiziksel dönüşümler yoluyla sonsuza kadar devam edeceğini ileri sürmektedir. Fakat evrenin ve hayatın belirli bir sona doğru ilerliyor olması, ateizm açısından varoluşsal bir krize yol açmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 214) Evren sonsuzdan beri var olsaydı, aradan geçen zamanda evren çoktan termodinamik dengeye gelip, 'ısı ölümünü' yaşıyor olması gerekirdi. Evren sonsuzdan beri var olamıyorsa, evrenin bir başlangıcı var demektir. Evren düşük entropili bir halden yüksek entropili duruma doğru gitmektedir. Evrenin genişleme hızında şansa yer bırakmayacak derecede bir hassas ayar bulunduğu görülmektedir. Biraz daha yavaş olsaydı, evren ilk patlamadan sonra tekrar geriye çökmüş olurdu. Daha hızlı olsaydı, hiçbir galaksi genel genişleme sürecinde yoğunlaşamayacaktı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 195) Stephen Hawking, "Evren, on milyar yıl sonra bile, hala kritik hıza yakın bir hızla genişlemektedir. Büyük patlamadan bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu." demektedir. (Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s. 122) Atmosferdeki havanın solunabilmesi için havanın belli bir basınçta, akışkanlıkta ve yoğunlukta olması gerekir. Ufak bir değişiklik, nefes almamızın imkansız olmasına neden olur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 196)

Antropik Yanılgı: Antropik ilkeye göre zeki canlı üretebilecek koşullara sahip olmayan bir evrende zaten gözlemci oluşamayacak ve bu durumu sorgulayamayacaktır. Bu nedenle gözlemci, kendini sadece zeki hayata izin veren evrenlerde bulacaktır. Ayrıca antropik ilke evrenimizin ince ayar sorununa karşılık vermek iddiasındadır. Her şeyden evvel, şahit olduğumuz düzen ve ince ayar, zihnimizin uydurduğu subjektif bir yargı değildir. Evrendeki düzeni açıklarken teistler kendi kişisel ve subjektif gözlemlerine değil, bilimsel verilere dayanarak hareket etmektedirler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 200) Ama ateistler her fikri subjektifleştirmektedir! Evrende görülen düzen, insan zihni tarafından uydurulan bir yapı değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 201) Ateistin evrene bakarak yaptığı çıkarım da, neticede kendi bilincinin bir ürünüdür. O halde, kendisi de düzenin ve tanrının olmadığı konusunda aynı antropik yanılgıya maruz kalmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 202)

Ateistler hayatın sadece bu dünyayla sınırlı olmasını arzu ediyorlar. Ahireti inkarın, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu göremiyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadağ, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 48-49) Semavi dinlere karşı olanların modern tapınma türleri icat etmeleri, bazılarının meditasyon ve benzeri yollarla ruhlarındaki açlığı giderme çalışmaları, metafiziğin insan hayatından

soyutlanamayacağını göstermektedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 25) Modern ruhçuların kuvvet bulması, biraz da ateistlerin insanların manevi ve ruhi taraflarını hırpalamaları yüzündendir. İnsandaki ebediyet duygusunu görmezden gelirler. Ateistler hep kötülükten şikayet ederler ama kötülüğün nasıl ortadan kaldırılacağına dair uygulanabilir bir çözüm sunamazlar. Din ile dindar arasındaki farkı kavrayamıyorlar. Halbuki bir dine girmekle bütün hata ve kusurlardan sıyrılmış olursa, dinlerin haram ve yasaklarının olmaması gerekirdi. Haramlar ve yasaklar işte bu hataları ve günahları önlemeye ve düzeltmeye yöneliktir. Kişiler akıllarıyla ve iradeleriyle dinin emir ve yasaklarına uydukları takdirde, dürüst ve iyi kişiler olabilirler. Din yol gösterir, yolda gitmek kişilerin kendi ellerindedir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 53-56) Allah'ın yol göstermesi, rahmetinin sonucudur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 119) İslam'ı savaşçı bir din gibi göstermeye çalışanlar, terör eylemlerini özgürlük savaşı gibi lanse ediyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 46) Ateistler tabiata hükmedeceklerini zannediyorlar. Basit bir virüslerle baş etmekten aciz kaldıkları gerçeğini görmeye bir türlü yanaşmıyorlar. Hak ile görev ve özgürlük ile sorumluluk dengesini bir türlü tutturamıyorlar. Her aykırılığı özgünlük ve özgürlük sanıyorlar. Bütün hakların kendilerine, sorumluluklarsa başkalarına ait olduğunu zannediyorlar. Çıplaklığı ilericilik, giyinmeyi gericilik sayıyorlar ve kendi kıyafetlerine saygı beklerken başkalarının kıyafetlerine saygısızlık ediyorlar. Dindeki ibadetleri anlamsız görüyorlar ama çağdaşlık adı altında ruhçuluk türü ritüel uyduruyorlar. Evrendeki kanunların işleyişlerini keşfetmek ile o kanunları ve işleyişleri yaratıp ortaya koymanın farkını bir türlü kavrayamıyorlar. Saplantılı dogmatikliğe doğru evirildiklerini bir türlü fark edemiyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 61-64)

Din ve Bilim

Ateistler din ile bilimin birbirine alternatif olduklarını ve bir arada olamayacaklarını iddia eder. “Yeni ateistlere göre de bilim dinin zıttı olduğu için bu ikisi bir arada olamaz.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 49) “Eğer toplumların bilimden uzaklaşma nedenleri din-İslam olsa idi, İslam ile 7. yüzyılda tanışana dek, bilim sahnesinde yer almayan Arap toplumlarının, ondan sonraki 7 asır boyunca bilime ve felsefeye yaptıkları büyük katkı nasıl açıklanabilecektir?” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 103) “Medeniyetin ürünlerinin ortaya çıkışı, hep dinlerin insanı hayrette bırakan tesirleri sonucudur.” (Ferit Kam, Dini ve felsefi sohbetler, s. 33) John Henry'nin tespiti ile 'Din modern bilimin gelişiminde önemli rol oynamıştır.' (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 17) G. Mendel, G. Lemaitre, W. Buckland, J. S. Henslow, N. Steno, G. Mercalli vb. bilim adamları aynı zamanda bir din adamıdır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 12) Sosyolog Rodney Stark'ın, üniversitelerin dinlerin ürünü olduğu görüşü de bu iddiayı yalanlamaktadır. Bugün ise bilim insanından beklenen, tanrı yokmuş gibi davranmasıdır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 100-101) Ateistler, “Kur'an'ın evrendeki her şeyi ayet saydığını, insanları evreni araştırmaya çağırdığını görmezden geliyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 33) Cebirin öncülerinden olan matematik âlimi Harezmi, bilimle uğraşma nedenlerini sayarken en başa, 'Tanrının bilenlere gösterdiği iltifat ve lütufu.' koymuştur. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 126) Bilim, tanrının yarattığı doğa ve dolayısıyla Tanrı hakkında bilgi sunma potansiyeline sahiptir. (John Hedley Brooke, Science and Religion, s. 767) Tanrı tarafından yaratılan fiziksel evren, tanrı nedeniyle, doğa yasaları yoluyla formüle edildiği biçimde işlemektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 72) Bilim var olan bir gerçeği açıklar, din ise var olan şeylerin yaratıcısını haber verir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 25) “Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73) Kısaca, “Din ile bilimi birbirlerini tamamlamaktadır.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 18) Din, bilimin yoldaşdır, eksik bıraktığı alanları tamamlar ve ona derinlik katar. (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 47) Bilim insanın dünyevi refahına hizmet eder, din ise insanın toplumsal düzeni, ahlaki ve manevi yönüne hizmet eder. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 15) Ateistler dini dogma ilan ederler ama bilimsel olarak artık ispat edilmediği halde evrenin başlangıcı olmadığını ve evrimi hala dogmatik olarak savunurlar. “Newton'un da

vurguladığı gibi, doğa Tanrı'nın ikinci kitabıdır ve detaylı bir biçimde "okunup" anlaşılmalıdır." (Enis Doko, Dahi ve Dindar Isaac Newton, s. 103) Bu nedenlerle de, "Dawkins'in kuantum fiziği ile başı hoş değildir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123) Prof. Celal Şengör de, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddedebilmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) Tanrı fikri ile uyumlu olduğu için Big Bang teorisine mesafeli yaklaşan Şengör'den hareketle, ateizmin bilimle çatıştığı da pekala iddia edilebilir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 185) Şengör, birçok zaman olduğu gibi natüralizm ile bilimi karıştırmaktadır. Natüralizm, doğa dışında gerçeklik olmadığını iddia eden felsefi bir akımdır. Halbuki bilimle uğraşan Newton, Boyle, Faraday, Kopernik, Kepler, Galileo, Bacon, Descartes vb. bilim adamları inançlı kişilerdir. Şengör, bilimsel devrimin mimarlarının dindar bilim insanları olduğunu ve daha önemlisi de, bu kişilerin dini motivasyonlarla bilimsel araştırmalar yaptıklarını unutmaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 122; Selçuk Kütük, Deizm, s. 30) Ateistlerin iddiasının aksine "natüralizmde, şans eseri oluşan bir madde yığını olan insan beynine güvenmek için en ufak bir neden bile yoktur." (Enis Doko, Ateistlerin Din ile Bilim çatışır iddialarının değerlendirilmesi, Uluslararası İslam geleneğinde din-bilim ilişkisi sempozyumu- Kilis 7 Aralık Üniversitesi 20-21 Eylül 2019) Tüm bunların doğal sonucu olarak da artık, 'Bilim ateizmin değil, inancın en büyük müttefiki ve savunucusu haline gelmiş durumdadır.' (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 389)

Ateizm ve Bilim

Eski ateist Anthony Flew, "Hayatın kökeni konusunda son dönemde ortaya konulan çalışmalar, DNA incelemeleri, yaratıcı bir aklın fiiline işaret eder." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 58) derken, Amerikalı hekim-genetikçi Francis S. Collins de, bilimin ilerlemesinin Tanrı'yı yok etmeyeceğini aksine aklın mümkün kılabileceğini (Francis S. Collins, Tanrı'nın Dili, 192, 204) ifade etmektedir. Kuzey İrlandalı bir matematikçi John Lennox da, "Bilim Tanrı'yı yok edemez ama ateizmi yok edebilir." (youtube.com/watch?v=qZ2pTXF2RZw, 16.08.2019) tespitinde bulunmaktadır. İnsanın tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfası miktarda bilgi bulunur. Her insanın DNA sayılarını ve her birinin DNA'sının birbirinden farklı olduğunu düşünün! Bunun yanında, tüm hayvanların, ağaçların, tohumların içerdiği bilgi miktarını buna ekleyin. Eğer bu muazzam bilgi yığınındaki müthiş işareti göremiyorsanız, zaten size söylenecek bir şey kalmamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 38) Yeni Ateistler, İslam algısına zarar veren söylemlerini bilimsel renge boyayarak sunarlar. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 7) Hugh Gauch, "Bilimin ateizmi desteklediğini iddia etmek, yüksek miktarda heyecan, hissiyat ve düşük miktarda mantık ile hareket etmek demektir." (Gauch, Scientific method in brief, s. 98) demektir. Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, hep var olduğunu iddia etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Big Bang, kainatın sonsuz olduğu anlayışını ortadan kaldırmıştır. Ayrıca 'hassas ayar', hücrelerin DNA'sının keşfedilmesi gibi gelişmeler ateizme cevapların bilimsel temellerinden bazılarını oluşturur. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 47) Teizm karşı sürekli olarak bilimsel düşünme metodunu ortaya koyan ateistler, yirminci yüzyılın bilimsel verilerinin kendi aleyhine yönelik bir gelişim içinde olduğunu görerek ciddi bir problemle karşı karşıya olduklarını fark ettiler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 275) Yeni-ateist yazarlar sadece bilim tarihinin çarpıtmakla kalmaz, dünya görüşlerini doğrulamak adına, felsefi açıdan tutarsız ve hatalı birçok iddiada bulunurlar. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 43) Yeni-ateist yazarlar gibi Şengör de, bilimi tartışılmaz teorilerden oluşan, tüm bilim insanlarının uzlaşısı içinde olduğu bir uğraşı olarak resmetmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 59) Tabii, 'rastgele oluşan atom ve nöronların nasıl bilim üretebildiği' sorusunun muhatabı da, yine materyalist evrimci bu kesim olacaktır! "Freud, insanların evrenin merkezinde olmadığını ileri sürer. Halbuki bu görüş, bilimsel son gelişmeler ile çelişmektedir; Evrenin insanın yaşamına izin verecek biçimde şekillendiği artık bilinmektedir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 86) Darwin, insanların bir tür hayvan olduğunu iddiası ile ilk, Freud ise, insanın zihinsel olarak hasta olduğunu ileri sürerek insanlığa son darbeyi vurmuştur. (See D. Brett King, William

Douglas Woody ve Wayne Viney, A History of Psychology, s. 402) Darwin biyolojide, A. Comte sosyolojide, Freud psikolojide ve Marx ekonomide her şeyin evrimsel sürece bağlı olarak cereyan ettiğini ileri sürmüştür. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 128) Şengör, 'kainatın ve zamanın ne başı ne de sonu vardır; sınırsızdır.' (T24com.tr, 'Ateizm, tanrı fikrinden tutarlıdır' adlı video, 6.1.2016) demektedir. Bilimsel veriler, evrenin sonsuzdan beri var olmadığını gösterirken Şengör, hem de bir bilim insanı olarak, metafizik ve ideolojik nedenlerle bu bilimsel verileri reddetmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 106) Evrimsel Bilim Profesörü Alex Wilenkin ise, 'kanıtlar ortadayken, kozmologlar sonsuz bir evren olasılığının arkasına daha fazla sığınamazlar.' (Wilenkin, Many World in One, s. 176) diyerek bu gerçeğin altını çizmektedir. Almanya'da biyolog olan Ernst Haeckel, "Darwinistlere göre, evrime inanmak ilerici olmanın sadece bir göstergesi değil, aynı zamanda bir gereğidir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 118) derken aslında ateistlerin şu bağnazlığına da dikkatleri çekmektedir: "Darwin'in evrim teorisi, bilimin amentüsü kabul edilmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 12) Evrim teorisi, canlılıkta basitten komplekse doğru bir değişimin olduğunu söyler. Oysa termodinamiğin ikinci kanunu, böyle bir sürecin olamayacağını, evrende var olan tüm sistemlerin bozulmaya doğru gittiğini ortaya koymaktadır. Evrimci bilim adamlarından Roger Lewin, "Biyologların karşılaştıkları problem, evrimin Termodinamiğin İkinci Kanunu'yla olan açık çelişkisidir. Sistemler zamanla daha düzensiz yapılara doğru bozulmalıydırlar." (Lewin, Science, 24.9.1982, 217/1239) ve J. H. Rush: "Evrimin kompleks süreci içinde yaşam, Termodinamiğin İkinci Kanunu'nda belirtilen eğilime belirgin bir çelişki oluşturur." (J. H. Rush, The Dawn of Life, New York: Signet, 1962, s. 35.) diyerek bu çelişkinin altını çizmektedir. Ateist yazar Thomas Nagel, 'Ateizmin doğru olmasını umuyorum. Tanıdığım en zeki, en bilgili insanların bazılarının dindar kişiler olması beni huzursuz ediyor. Tanrının var olmamasını ümit ediyorum, tanrının var olmasını istemiyorum.' (Nagel, The Last Word, s. 130) derken, bu zihniyetteki insanların ne kadar objektif olabileceklerini ve bilhassa argümanları ne denli sağlıklı şekilde değerlendirebileceklerini sorgulamaya açmaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 130) Aslında "Natüralizmin ampirik bilimsel değil, felsefi bir görüş olduğu görülmektedir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 55) Herhangi bir teolojik 'görüşün' din ile özdeşleştirilmesi ne kadar yanlışsa, felsefi natüralizmin de bilim ile özdeşleştirilmesi o kadar yanlıştır. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 169) Zaten, Fransız bir filozof ve felsefe tarihçisi olan Etienne Gilson konuyu net bir şekilde şöyle ifade etmektedir: "Bilimsel ateizm yoktur. Şahsi bir tutum söz konusudur." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 9) Bilimsel bilgi, varlığın fotoğrafını çeker fakat yorumu yapan insan veya bilim adamıdır. Aynı bilgilere dayanarak çok farklı anlamlar üretmek mümkündür. O halde bilimsel bilgi ile yorumları birbirine karıştırmamak gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 142) "Akla sınırsız kredi verenler sanırsınız ki tartışmasız zorunlu ilkelerden bahsediyorlar. Oysaki bahsettikleri kendi gözlemleri, çıkarımlarıdır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 67) Sorun, bilimsel açıklama perdesi altında ateistik yorumlara ve sonuçlara ulaşmaya çalışması ve bunun bir dayatmaya dönüşmesidir. Evrenin işleyişini sağlayan kuralları koyan tanrıdır. İlahi dinleri gönderen de tanrının kendisidir. Her ikisi de aynı elden çıktığına göre, aralarında bir çatışma ve çelişki olması mümkün değildir. Aynı kaynaktan gelen bilgilerin birbiriyle zıt konumda olması beklenemez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 57) Tanrı tarafından belirlenmiş kuralların (bilimin) tanrının varoluşunu yanlışlayacak bir sonuç vermesi (suiistimal edilmedikçe) elbette mümkün değildir. "Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bıraktı. Ateistler ise hala ikinci el bilim anlayışından kurtulamadılar." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) "19. yüzyılda, ilmin bütün problemlerinizi çözebileceği iddia ediliyordu. Bu düşünceler materyalist, pozitivist bir dünya görüşünün yansımalarına yol açtı. Comte, pozitif ilme dayanan bir insanlık dini bile kurmuştu. Oysa 20. yüzyılda bütün bu teoriler ve felsefeler iflas etmiştir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 61) Dinlerin ortadan kalkacağını iddia eden Comte ilginçtir ki, daha sonra bir din kurma gayreti içine girmiştir: İnsanlık dini! Evet bu yeni dinin tanrısı insanlık, mucizeleri ise ilmi buluşlardı. Comte ise, bir nevi peygamberlik iddiasında bulunmuştu. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 296) "En pozitif denilen fizikte bile, maddenin en ufak parçacıklarının doğrudan doğruya bilinemediği

ortaya çıkmıştır. Max Planck gibi büyük bir fizik alimi bile, 'fiziğin ilimden daha çok bir sanat' olduğunu söylüyordu." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 62) Einstein, 'pozitivistler, kainatı her türlü Tanrı anlayışından ve mucizeden kurtardıklarını sanıyorlar. Onların en zayıf yanları esasında budur.' demektedir. (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 38) Ateistler felsefî olan bir iddiayı öne sürmüş, bilim kisvesi altında kendi ideolojik fikirlerini savunmuşlardır. Bilim tarihini de çarpıtmışlardır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 23) Bu yazarlardan hiçbirisi hayatı destekleyen bir dünya görüşü sunamamıştır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 24) Yeni ateizm bir ideoloji olarak değerlendirilmeye daha müsaittir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Ateist, herhangi bir manevi değere sahip olmadığından her şeyini maddeye ve dünyaya bağlamak zorundadır. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 34) Ateistler, teistlerin tanrı için geçerli gördükleri bazı şeyleri madde için geçerli görmektedirler. Ateist, bir yandan her şeyi maddenin dışına çıkmadan açıklamak girişiminde bulunurken diğer taraftan da maddeye 'ezeli/ebedi olmak, varlığı kendinden olmak' gibi metafizik özellikler yüklemektedir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 106) Natüralizm kavramına hem yaratıcı hem de yaratılmışlık atfedilmektedir. Fiille fail karıştırılmasının sonucunda böyle bir çelişkili durum ortaya çıkmaktadır. Bütün varlıkların mikro ve makro planda her hallerinden haberdar bir tabiat profili çizilmektedirler. Tabiata 'ilim, kudret, irade' sıfatları verilmektedir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Maddenin bilinçli bir tasarımcı gibi davranmış olduğunu ileri sürmenin bilimle ve akılla bir alakası olamayacağı açıktır. Böyle bir evrenin ortaya çıkması bilgi, irade ve amaçlılık ister. Bu özellikler ise maddede mevcut değildir. Maddenin kanunları ürettiğini söylemek hiç mantıklı değildir. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 87) Madde insanı yaratıp, kendisinde bile bulunmayan canlılık, akıl, görme, duyma, çeşitli duygular ve bilinç gibi özellikleri insana vermiştir. Madde, insanı üreterek kendi davranışlarından ibaret olan tabiat kanunlarının sırlarının çözülmesini sağlamıştır! Bu anlayışla, 'ezeli ve ebedi olan mutlak ilim ve hikmet sahibi bir tanrı yerine maddeyi koymaktan' başka bir şey yapılmamaktadır. (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 83) "Cansız bir varlığın bütün kainatı yarattığını söylemek insan için kabul edilebilir bir şey değildir ki, bu cansız varlığın yasaların bilincinde olması da gerekmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) Halbuki "Parçalar, bütünden habersizdirler." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 15) Süreklilik gerektiren bir bütünü bilinçsiz parçalar bir araya gelerek sağlayamaz! "Bu dünyada ise 'sadece' insana bir bilinç verilmiştir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 18) İnananın Allah'a yüklediği sıfatları, inkarcılar tabiata yüklemiştir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 71) Maddenin yaratılmışlık ve sonluluk özelliği taşıması, belirli yasalara tabi olması, kainatın yaratıcı değil de yaratılmış olduğunu gösterir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 147, 207) "Kendi kendine kurallar olmadığına göre bu kuralları ortaya koyan bir varlığın olması bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) Tanrı, yasaların üstünde, yasaları var edendir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 148) "Maddenin işleyişinde herhangi bir düzensizliğin ortaya çıkmaması, Tanrı tarafından delil gösterilerek, asıl yönetme yetkisinin kendisine ait olması gerektiği sık sık vurgulanır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 177) Madde, sadece bir varlığın otoritesine itaat etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 229) Her şeyin bilgi ile hareket ettiği bir yerde, sıradanlık hakim olamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) Bizim insan vücudunu öğrenmemiz için ilim öğrenmemiz, zaten bu işin ilimle meydana geldiğini ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 231) Evrenin yaratılış sırlarına vakıf olmak da bizleri Allah'a yaklaştırır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 238) "Gücün olmadığı yerde düzenden söz edilemez." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 17) O güç sahibi olan da, yaratılan değil yaratan sıfatına sahip olan Allah'tır! "Allah'ı Teâlâ iradesiz varlıklara yol ve yöntem tayin etmiştir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 29)

İslam felsefesinde çağdaş natüralizmin izlerini ise sadece er-Razi (Ebu Bekir bin Zekeriyya er-Razi) ve İbni Ravendi'de görmekteyiz. Razi, Tanrı, nefis, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir. İbn-i Nedim'in beyanına göre er-Razi, peygamberliği inkar edenlere reddiye bile yazmıştır. Onun 'et-tıbbu'r-Ruhani' adlı eseri de, Razi'ye yapılan ithamlarla çelişmektedir.

Ravendi'nin ise aslında, mümin bir kelamcı olduğu görülmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 36) Ravendi'nin ateist olmadığı da ifade edilmektedir. (Abdurrahman Bedevi, Min tarihi ilhad fil İslam, s. 27-28, Necip Taylan, İslam düşüncesinde din felsefeleri, s. 57-63) Ebubekir er-Razi'nin tanrıya yer verdiği için ateist olarak nitelendirilmesi uygun değildir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 48) Ateist olarak meşhur olan İbn Zekeriyya Razi ise felsefi sisteminde Tanrı'ya yer verdiği ve onu beş ezeli ilkedен biri olarak gördüğü bilinmektedir. Razi, Tanrı, nefis, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 26) Razi, ahiret inancını aklın ve adalet duygusunun bir gereği saymıştır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 43) “Bazı araştırmacılar, Razi'yi mülhit olarak değerlendirenlerin genelde Şia mezhebine mensup olduklarını, Razi'nin onlara karşı reddiyeler yazdığını, ayrıca konu ile ilgili verdikleri bilgilerden bazı tutarsızlıklarının olduğunu belirterek, verilen bu tür bilgilerin objektif olmadığını söylemişlerdir.” (T. Akyüz, Ebu Bekir Zekeriyya er-Razi'nin felsefi görüşleri, s. 21-22)

Ateizm, din ve bilim

“Akla gereğinden fazla anlam yükleyenler için bilimsel ve teknolojik gelişmeler tartışılmaz kaynak konumuna gelmiştir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 10) Yeni-ateistlere göre de bilim, dinin yerini alması gereken bir rehberdir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 15) Yeni Ateistler, bilimin insanlık için tek rehber olduğunu iddia etmekte ve bilimden ahlaki konular da dahil olmak üzere pek çok konuda yol göstermesini beklemektedirler. Onlara göre din, felsefe ve sosyal bilimler gibi diğer bilgi kaynakları gayri meşrudur. Onlar hem dini hem de bilimi, hatalı bir şekilde tasvir ve tarif ederler. Dinle bilim arasındaki ilişkiyi kendi ideolojileri uygun olacak şekilde çarpıtırılar. Yeni ateistler, bilime bilimin alanının dışında rol biçmeye çalışırlar. Onlara göre, dinleri insanlar yaratmıştır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 93; C. Şengör, Newton niçin Türk değildi, s. 125) ve Tanrı inancı ile dini inançlarla mücadele etmek gerekir. ‘Boşlukların Tanrısı’ fikrinin özeti de, “tanrı fikri bizlerin bilgi eksikliğimizin bir sonucudur ve bilim geliştikçe dini yerinden edecektir” şeklinde özetlenebilir. (Marx, Din üzerine, s. 189) Yeni ateistler, bilimin keşfedemediği alanları dindarların ‘Tanrı yaptı’ diyerek geçiştirdiğini iddia eder ve buna 'boşluklar tanrısı' adını verirler. Halbuki, bilim ilerleyip o boşlukları doldurduğu zaman ateizme değil bilinçli bir yaratılmaya işaretler bulunmakta, dolayısıyla dindarların görüşünü destekler sonuçlara ulaşılmaktadır. Kısaca, ‘boşluklar tanrısı’ nı Müslümanların teizme değil ateistlerin, iddialarının aksine, ateizme delil olarak kullandıkları görülmektedir. “Boşlukların tanrısı iddiası bilimsel değil bilimden bağımsız dogma bir iddiadır. Çünkü, canlılar hakkındaki bilgimiz arttıkça, onun daha önceden hayal bile edilemeyeceği kadar kompleks olduğunu ve bunun ‘doğal süreçler ve rastlantılar ile üretilmiş olamayacağını’ görmekteyiz.” (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 22) Ayrıca, “Teknoloji ne kadar ilerlerse ilerlesin, atom-elektronu ancak belli bir durumda tespit edebilmekteyiz. Halbuki o zaman da, onun hareketini takip imkansızlaşmaktadır. Hareketi gözlemleyene kalkarsak, o zaman da maddeyi tespit mümkün olmamaktadır.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 167)

Ateist Yuval Noah Harari, “Eski avcı toplayıcılarının inançları üzerine son derece belirsiz bir kavrayışımız olduğunu itiraf etmek gerekir.” (Harari, Sapiens, s. 67) demektedir. Burada sorulması gereken şudur. “Eğer Dinlerin ortaya çıktığı dönem ile ilgili bilgimiz çok kısıtlı ise, dinlerin insanlar tarafından yaratıldığından nasıl bu kadar emin olunabilmektedir. Bu iddialar, yazarların önyargıları ile şekillenmektedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 95) “Comte, insanın olgunlaşmasını dinden uzaklaşmasına bağlamıştı. Son yüzyılda dinden uzaklaşan, onunla savaşılan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne hale getirdikleri ortadadır. Pozitif (Nietzsche, Freud, Marx gibi) ateistler tanrı inancını çürütmeye çalışmakla kalmamış, inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır.” (Selçuk Küçük, Ateizm Yanılgısı, s. 52-54) Bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde, çok tapınılan bilimin her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır. Madem çok matah biliminiz vardı, o zaman

hadi şu tüketim çılgınlığına bir çare bulun! (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) Bilimsel noktada hayli mesafe kat eden ülkeler, fakir ülkeleri sömürmek ve fiilen işgal etmek teşebbüsünden neden geri durmamışlardır? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) “Bilimsel çalışmalar son derece ilerlemiş olmasına rağmen türlerin tükenişinin ve dünyadaki ekolojik dengelerin bozulmasının önüne geçilebilmiş de değildir.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 36) “Dünya seyahat edenler için oldukça küçülmüş ama komşularımızla tanışıp konuşmamıza imkan vermemiştir. Uçaklar, bombalar yağdırmaktadır. Altın ve madenler, Güney Afrika topraklarından Avrupa bankalarına akmaktadır. Bilim ve sanatla ahlak arasında tezat olduğundan, insanlık ıstırap içinde yaşamaktadır.” (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 287) Alexis Carrel'in dediği gibi: ‘Uygarlığın gayesi ilmin ve makinelerin ilerlemesi değil, insanın ilerlemesi olmalıdır.’ (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 70) Artık "Dikkatimizi makinelerden ve fizik âleminden, insanın fizyolojik ve manevi cephesine çevirmemiz gerekmektedir." (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 11) Ama sonuçta geline nokta “Sekülerist ve pozitivist dünyada ‘değerin yerini fayda’ almaktadır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 106)

Materyalist ve seküler eğitim sürecinden geçirilen zihinler, bilimsel bilginin artmasıyla tanrıya olan inancın ve ihtiyacın ortadan kalkacağını düşünmüşler ama görünen o ki, bu beklentileri pek de gerçekleştireceği benzememektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 10) Ateistin temel argümanı, bilimsel gelişmenin dini inanışları zayıflatarak ortadan kaldıracığı yönündedir. Halbuki tarih ve bilimin sunduğu imkanlar tanrı inancını kuvvetlendirici bir etki yapmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 79)

Comte başta olmak üzere, maddeci düşüncenin din algılamasını kısaca şöyle ifade edebiliriz: Din insan zihninin ürünüdür. İnsan, tabiat karşısındaki acizliği ve korkaklığı sebebiyle doğaüstü bir varlığa dayanma mecburiyetinde kalmıştır. Teknolojinin ilerlemesiyle insan tabiat üzerinde hakimiyet kurdukça tanrı algısı ortadan kalkacaktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) Pozitivizm kurucusu Comte'a göre deneyle sağlanamayan her türlü bilgi, metafiziktir, hayal ürünüdür. Pozitivizm ise, ampirizm/deneycilik ile sosyalizmin birleşmesi ile ortaya çıkan bir akımdır. Freud da, ‘bilginin artmasıyla dini inançlardan kopuş da artacaktır’ görüşünü ileri sürmüştür. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31) “21. yüzyıl'da bile dinin hem kişisel hem de toplumsal bağlamda son derece etkin bir rol oynadığı görülmektedir. Comte'un hayatının son zamanlarında kendi pozitivist anlayışı ile çelişen bir insanlık dini peşinde koşması bu düşüncenin gerçekle örtüşmediği de ortaya koymaktadır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) “Ateist zihne sahip kimselerin, toptan dini yok etme çabalarının sonuçsuz kalması, dinin de en az bilim kadar insan ruhunun temel fenomenlerinden biri olduğunu göstermektedir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 55) "Marksizm öldü, geriye kaldı ateizm. Ama Türkiye'de aydınlar arasında ve eğitim kurumlarında ittifak ve terakki pozitivizmi hala geçerliliğini sürdürmektedir." (Ömer Balkan, İslam Dergisi, Temmuz 1988, 59. Sayı, s. 23) Türk siyasetçi ve akademisyen Ufuk Uras dinden uzaklaşma sürecini şöyle anlatmaktadır: 1968 yılında “laboratuvar ortamında” amino asitlerden proteinler yapıldığını öğrenince bende bazı ampuller yandı. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 30) Halbuki, “Laboratuvar şartlarında dahi basit bir hücrenin elde edilmesi halen başarılamamıştır. Ayrıca bir ateistin, çamurlu sudaki hayatın nasıl ortaya çıktığını da açıklaması gerekmektedir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 203)

Klonlanan ilk hayvan olan koyun Dolly. "Dolly üç annenin kullanılması sonucu 5 Temmuz 1996'da, Edinburgh Roslin Enstitüsü'nde dünyaya geldi. Bu annelerin ‘üçünün de farklı görevleri’ vardı. Birinden ‘yumurta hücresi’, ikincisinden ‘hücre çekirdeği’ elde edildi. Diğer ise klonu doğuma kadar ‘rahminde’ taşıdı. ‘Diğer klonlama girişimleri canlı embriyo vermedi.’ Canlı olan bazılarının gelişiminde ise ‘anormallik’ gözlemlendi. Dolly’i klonlayan ekibin lideri olan Ian Wilmut, 2007 yılında nükleer transfer tekniğinin ‘insanlarda kullanılmasının iyi sonuç vermeyeceğini’ söyledi." (herkesebilimteknoloji.com/haberler/saglik/3-annesi-olan-ilk-hayvan-dolly, 22 Şubat 2018) “Dolly'nin

klonlanması: Bir koyunun vücudundaki bir meme ‘hücrelerinden alınan’ DNA, annenin yumurtalığindeki ‘döllenebilir bir yumurtanın içine’ konmuştur. Yani, annenin yumurtası, yine var olan başka bir hazır hücreden alınan DNA ile döllenmiş ve bu yumurta başka bir ‘annenin rahmine’ yerleştirilmiş, böylece gebelik süreci başlamış ve sonunda da, Dolly dünyaya gelmiştir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Özetle, hazır sahnede sadece dekorasyonların yeri değiştirilmiş ve buna klonlama denmiştir! “25 yıl önce bazı bilim insanları bir sonraki adımda insanın klonlanmasından endişe etmişlerdi. Fakat bu yöntem günümüzde sadece belli alanlarda kabul gördü. Nitekim ‘klonlanmış hayvanlar sorun yaşıyorlar.’ Birçok klon hayvan doğumdan itibaren ‘sağlık sorunları yaşıyor ve yoğun bakım tedavisine ihtiyaç’ duyuyorlar.”

(herkesebilimteknoloji.com/haberler/yasam/dolly-25-yil-once-buyuk-heyecan-yaratan-ilk-klon-koyun, 2 Ağustos 2021)

Rodney Stark'a göre, sadece Robin Hood hikayeleri okuyan bir kişi ortaçağ hakkında ne kadar bilgi edinebilirse, yeni ateist literatürden beslenen bir kişi de teoloji hakkında o kadar bilgi edinebilir. (Stark, What Americans Really Believe, s. 120) Şengör, 'akraba evliliklerinin' zararlarından bahsettiği (Newton neden Türk değildi, s.158) kitabında mantık hatasına düşmektedir: Yahudilikte olan ve sadece belli bir ırk içinde evliliği ifade eden bu görüş ile İslam ümmetinin, ırklar arası kardeşliği savunduğu dünya görüşü asla birbirine karıştırılmamalıdır. “Şengör, bilimsel bilgiyi inancın tam karşısına yerleştirir. Sadece dini bilgiye değil, sosyal bilimlere de antipati ile yaklaşır. Ona göre doğa bilimleri, bilginin tek meşru kaynağıdır.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 73) Yine Şengör, Osmanlı'da mühendislerin üçgenin iç açılarını hesaplayamadıklarını söyleyip bunu aldıkları dini eğitime bağlamıştır. Bu durumda, Harezmi ve et-Tusi gibi matematikçilerin aynı dini eğitimi almalarına rağmen, üçgenin iç açılarını doğru hesaplamakla kalmayıp, matematikte çığır açmalarını nasıl açıklayacaktır? (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 139) Bu konularda da ‘İslam’da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri’ ve ‘Akraba evliliği’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

340

Engels 'Doğanın diyalektiği' adlı çalışmasında, 'bilimin ilerlemesi ile doğanın tüm sonsuz alanı fethedilir ve onda yaratıcı için artık bir tek yer kalmaz.' (Marx ve Engels, Din üzerine, s. 189; Emine Ögüt, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 64) derken eski ateist felsefeci Antony Flew ise astronomi ile fiziksel ve biyolojik verilerin etkisiyle tanrının varlığına inandığını belirtmiştir. (Flew, There is a God, s. 1, 83-158) Lütze'ye göre de, "Ateistler, öte dünyada hataları ile ilgili hesap verme hissinin verdiği rahatsızlık ve bu dünyada diledikleri gibi yaşayabilme arzusu nedeniyle tanrının varlığını reddetmektedirler." (J. C. Lennox, Gunning for God, s. 47) Hüseyin Akın'da haklı tespitinde, "Ateizmin hazırlık aşaması hedonizmdir. Yani hazcılık. Ateizm; terbiye ve öğrenim noksanlığı ile etkileşimli olarak yayılıyor." (Gerçek Hayat, 30 Eylül 2005, 258. Sayı, s. 24) demektedir. Aslında ateistler, “dinlerin bir gün sonu gelecek türü, asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyor” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 60) ve “Dinlerin son bulacağı kehanetinin hiç gerçekleşmeyeceğinden korkuyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 62)

Din afyon mudur? İslam, mazlumun hep ezildiği bir ortamda, zalimin elinden gücü teslim almayı hedeflemiş ve bunu başarmıştır. Müslümanların o günün burjuvazisine boyun eğmemişlerdir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 67) Adına 'gönüllü kölelik' dediğimiz günümüz sisteminde, her biri birer afyon olan futbol, alışveriş, eğlence ve kadının modernlik, özgürlük, meşhurluk, cinsel objeye indirildiği ortamda gidişata dur diyebilecek tek unsur olan dine 'afyon yakıştırması' yapılması ancak, 'akıl tutulması' ile ifade edilebilir. Din, komünizm ve kapitalizm ile mücadeleyi esas edinmiş, kendine özgü ekonomik sistemi olan bir müessesedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 69-70) İslam astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 78) Müslümanlar tarihte nice icatlara imza atmışlardır: Kaf Suresi 6. ayet; Ankebut Suresi 20. ayet; Gâşiye Suresi 20. ayet; Nahl suresi 66. ayet; Rum Suresi 9. ayet. Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafılarından

sorgulanamaz. Bilim adına yalan söyleyen bilim adamlarının sahtekarlığını bilime mal edebilir miyiz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 80)

Yeni ateizmin öncülerinden olan Sam Harris, Yahudi ve Hristiyanlığı İslam'dan 'daha mantıklı' bir din olarak görür. O, "Biz İslam ile savaş halindeyiz. İslam'ın temelleri bizim için bir tehdittir. İslam'ın barışçıl bir din olduğu fikri tehlikeli bir fantezidir." görüşündedir. Irak Savaşı'nı, "Medeni Batı toplum tarafından İslam barbarlığını yenmek için başlayan asil bir haclı seferi" olarak değerlendirir ve 'işkencenin ahlaki olduğunu da' öne sürer. Yeni ateistlerden C. Hitchens ise, 'dinlerin insanları ırkçılığa teşvik ettiğini' savunur. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 28) Gerçekte ise İslamofobinin yayılmasında ateistler öncü rol oynamaktadır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 29) Bunun karşılığında da, "Ateist öğretisi sahipleri ödülleriyle desteklenmektedir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) Harris, Amerikalıların Afganistan'da yaptıklarının da meşru olduğunu ifade etmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 36) Halbuki Amerika'nın Irak, Afganistan müdahaleleri sonunda 1.24 milyon insan ölmüş ve 10.1 milyon insan evsiz yurtsuz kalmıştır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 113) Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemezler. Bir ateist tecrübe olan Sovyetler Birliği geride büyük bir insanlık sefaleti bırakarak çöküp gitmiştir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 57-58) Dawkins'in ateist olan Stalin ve Hitler'in bu kötülükleri ateist oldukları için gerçekleştirmediklerini de ileri sürmüştür. Ancak ateistler, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde gerçekleşen her türlü eylemden İslam'ı sorumlu tutmaktadırlar. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 96) Görüldüğü gibi "Başka konularda aranan tarafsızlık, her nedense özellikle İslam ve Müslümanlar olduğunda rahatlıkla göz ardı edilebilmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 295) Yeni ateistlerin öncülerinden Dawkins, dinlerin insanların ölümüne neden olduğunu ileri sürmekte ve 'hiçbir ateist, onlar kadar acımasız olabilir mi?' demektedir. O, Mao ve Lenin'in ateist olduğunu unutup tabii ki. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 44)

341

Russell, Freud, Hume, Demea, din duygusunun kaynağında insanlardaki çaresizlik ve sıkıntı hisleri görüşünü savunurlar. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 149) Aslında bu iddianın tam aksine, korkunun imdadına yetişen şey Allah'a inancıdır. "Allah'tan ancak alim olanlar korkar." (Fatur, 28) ayeti bize korkunun Allah'a inanmanın 'sebebi değil sonucu' olduğunu göstermektedir. İnsan neden gerçekte mevcut olmayan bir üstün güce yönelme duygusuyla mevcudiyet kazanmıştır? İnsanın korkularının onu inkara götürmediğinden nasıl emin olunacaktır? (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 151) Allah'ın Esmâü'l-Hüsna'sının içerisinde çok azının gazap yahut azap ifade ettiğini de görmemiz gerekir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 152) Teistler, yeryüzüne kötülük getiren bir tanrıya mı inanırlar? Böyle olsaydı herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 154) "Ateistler kendi psikolojilerini yansıtırma metodu ile muhataplarına hamlederler. Allah'a inananların, bu inançlarının temelinde korku ve tedirginlik olduğunu söyleyip dururlar. "Takva'nın Allah'tan korkmak ama O'nun 'sevgisini ve rızasını kaybetmekten duyulan korku' olduğunu bilmezler, bilmek istemezler!" (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 18) Bizim ilahımız olan Allah (cc) Rahman'dır, Rahim'dir, Tevâb'tır, Gafur'dur, Rezzak'tır, Halik'tır. Rauf'tur, Vahhab olandır!

"Yeni Ateistler, dinin insanları uyuşturup sürü haline getirdiğini söyler." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 61) Unutulmamalıdır ki, "Din gibi, bilim ve sanat da kötüye kullanılabilir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 155) Ve bizler ateist rejimlerde ateizmin nasıl bir sömürü ve katliam aracına dönüştüğünü defalarca gördük! Ayrıca bu iddianın aksine "İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamıştır." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 63) Sürü psikolojisi de dinimiz tarafından eleştirilmiştir. Kur'an, "Ataların fikirlerinin eleştirilmeden kabul edilmesi reddetmiştir. (Bakara, 170) Gustave le Bon, 'İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu' ifade etmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin

yanılgıları, s. 37) Franz Rosenthal, “Şimdiki Batı uygarlığı da dahil, bilgi kavramının, toplum hayatında klasik dönem İslam’daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır.” demektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87) Henry Stubbe, ‘İslam dininin insan akli ve tabiatına uygun olduğunu’ dile getirmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 54) “İslam daveti, tevhid inancı, ahiret merkezli yaşam anlayışı, insan tasavvurundaki ıslah, ferdi sorumluluk, adalet, hakperest şahsiyetler yetiştirmesi ile toplumda insanlığın önünü açmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 222-242) Din varoluşsal sorulara ve kimlik inşasına katkı sağlamıştır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 198) “Din yaratılış gayesini idrak etmemizi sağlamış, kunda ile kefen arasını tanzim etmiştir.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 157) “İlim aklın, din ise gönlün ışıdır.” (A.F. Başgil, Din ve laiklik, s. 37) Kur’an’da “Allah insanları farklı şekillerde ikna eder. Zeki insanlara mantıklarını kullandırır. Bazı insanlar uyarılmak ister, bazıları ceza ister, bazıları da mükafat ister.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 19) Din, bilim, felsefe birbirlerini tamamlayan alanlardır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Bilim hayatı kolaylaştırır; din düzene koyar! Bilim nasıl, din kim olduğu sorusuna cevap verir. Din, bu dünyanın mükafat yeri değil imtihan yeri olduğunu vurgular. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 109) Hayata müdahale eden tanrının önüne insan devamlı aracı Tanrılar koymuştur. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 116) Bütün toplumlarda dinin mevcut olması, mantık açısından dinin bir olgu olarak var olduğunu göstermektedir. Sadece bir toplumda dini değerler var olsaydı o zaman belki dinin insan eseri olduğunu söyleyebilirdik. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 123) Halbuki “Dinsiz toplum yoktur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 38) ve “Bütün insan topluluklarında tanrı inancı vardır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) Filozof Henri-louis Bergson, “ilimsiz, sanatsız, felsefesiz toplumlar bulmak mümkün olacaktır ancak dinsiz bir toplum asla” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 189; Bergson, Ahlak İle Dinin İki Kaynağı, 137) ve Mestrius Plutarchus, “dünyayı dolaşınız. Edebiyatsız, kanunsuz, servetsiz şehirler bulacaksınız fakat mabetsiz ve mabutsuz (ibadet yeri ve ibadet edilen olmayan) bir şehir bulamayacaksınız.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 190) demektedir. İşte o nedenle de yeryüzünde “İçinde bir tapınak bulunmayan hiçbir antik şehir de bulunmamaktadır.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım var, s. 29) Zaten ateist olan devletlerde de ya kurucu lider ya ideologlar tanrı seviyesine çıkarılmış, ideoloji kitapları da kutsal metinler yerine ikame edilmiş ve ateist ideoloji öncüleri de birer aziz gibi topluma lanse edilmişlerdir!

Çoklu Evren Teorisi

“Çoklu evren tezi, bilimsel verilerden hareket etmekten ziyade, evrenin bir başlangıcı olamayacağı düşüncesine imkan sağlamak amacıyla geliştirilmiştir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 279) Hawking, “evrendeki her bir parçacığın bütün muhtemel yolları alacağını ileri sürerek ve çok uzun bir zamanın geçmesine müsaade edilirse şu andaki evrene ulaşılabilirliğini” söyler. (The Universe in a Nutshell, s. 83-87) Çoklu evrenler tezi ile biyolojik evrim teorisi arasında ilk göze çarpan benzerlik, her ikisinin de temelinde tesadüf ve şans faktörünün yer almasıdır. Diğer bir benzerlikse, her iki yaklaşımın da başlangıç sorununu çözmemiş olmasıdır. Ayrıca her iki teoride ortaya koydukları argümanlar açısından deney ve gözleme açık olmaması itibarıyla kabul edilebilir olmaktan uzaktır. ‘Sonsuz evrenler’ projesindeki temel yaklaşım, son derece düşük olasılığa sahip durumları gerçekleşebilir ve makul kılabilmek için evren sayısını sonsuza çıkarma yoluna gitmektir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 280) Ateistler, sonsuz evrenlerin nasıl ortaya çıktığı ve niçin bu evrenlerin var olduğu sorularına makul bir açıklama getirememektedir. Ateist açısından sunulan çözüm, ancak bir evrenden diğerine kaçış şeklindedir. Sonsuz büyüklükteki bu evrenin zaman açısından bir başlangıcının da olması gerekecektir. İçinde bulunduğumuz evrenin ötesinde ve hiçbir zaman ulaşamayacak bölgelerinde sonsuz sayıda başka evrenlerin var olduğunu iddiası gözlem ya da diğer bilimsel veri toplama yöntemlerine uygun düşmemektedir. Ateistler ‘metafizik yorumlara yönelmek’ zorunda kalmaktadır. Metafizik senaryolara sığınması ateist açısından ironik bir tablo oluşturmaktadır. Bilimsel metot, bilinen

şeylerden hareket ederek bilinmeyene ulaşmak prensibine uygun olacak şekilde işler. Burada bilinen şey, içinde bulunduğumuz evrenin kendisidir. Halbuki ateistler, varlığı ve mahiyeti bilinmeyen evrenlere dayanarak içinde bulunduğumuz evreni açıklamaya kalkışmaktadır. Ateist meseleyi daima sonsuzluğa havale etme girişiminde bulunmaktadır. 'İçinde bulunduğumuz tek bir evrene bile bir açıklama getiremezken, çözüm olarak sonsuz sayıda evrenin varlığının ileri sürülmesi hiçte mantıklı görünmemekte ve sorunu kendileri açısından daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir.' Hawking'in çalışma arkadaşlarından birisi olan Martin Rees şöyle söylemektedir: "Gözlemlenemeyen ve muhtemelen de asla gözlemlenemeyecek olan bölgelere başvurmak pek de 'bilimsel' olmasa gerek." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 282-285) Ayrıca, birden fazla evren olması durumu, ilahi kaynak sorununu ortadan kaldırmaz. Evrenlerin yine tanrı tarafından yaratılmış olduğu görüşü geçerliliğini korumaya devam eder. Diğer evrenlerin düzensizliği iddiası bilimsel açıdan ne doğrulanabilir ne de yanlışlanabilir bir yapı taşımaz. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 288) Evrimci sitelerde bile bu görüş tutarlı görülmemektedir: "Çoklu Evrenler Teorisi bilimsel bir teori olarak görülmemelidir." (Evrim Ağacı, 3.1.2021) Teori gerçek olsa idi bile içeriği yeni birçok sorunları gündeme taşıyacak olurdu: "Çoklu Evrenlerin herhangi birinin "bizim" kabarcığımızı işgal etme şansı yok denilecek kadar azdır. Çoklu Evrenlerin bir değil birçok versiyonu var. Bazı kuramlara göre Çoklu Evrenler çok çok uzaktalar, bazı kuramlara göreyle başka boyutlar. Ama sonuçta bunların birbirleriyle etkileşme şansı hemen hemen sıfırdır." (Kerem Cankocak, Çoklu Evrenler veya Paralel Evrenler) Kısaca, evreni bir Yaradan ile açıklamamak için ateistler birçok varlığı ilah seviyesine çıkarmakta ve bunun sonucu olarak da, tek tanrıyı inkar için birden çok tanrıyı kabul etmek zorunda kalmaktadırlar! Prof. Herbert Dingle: "Hawking matematiğin soyut özelliğini kullanmakta ve hiçbir gerçekliğe karşılık gelmeyen varsayımlar üretmektedir. Peki, acaba bu çabasının nedeni ne olabilir? Cevabı kendi sözlerinde bulmak mümkündür. Hawking, Big Bang'e alternatif olarak öne sürülen evren modellerinin çoğunlukla Big Bang'in 'İlahi yaratılışı çağrıştırmaması nedeniyle'" ortaya atıldığını kabul etmektedir." (Herbert Dingle, Science at the Crossroads, s. 32) Gazeteci yazar Clifford Longley bu konuda şunları söylemektedir: Evrenin yaşam için gerekli tüm koşullarla birlikte yaratıldığı gerçeğine direnmek, "Shakespeare'in eserlerinin, Shakespeare tarafından değil de bir milyar daktilonun başına oturmuş, bir milyar maymunun, bir milyar yıl boyunca süren yazma işleminin sonucunda yazıldığında ısrar etmeye benzer." (Clifford Longley, "Focusing on Theism", London Times, Ocak 21, 1989, s.10) Reenkarnasyonu hatırlatan ve yüzümüzde bir tebessüm oluşturacak bir yorumla bitirelim: "Kim bilir eğer teori doğruysa belki farklı bir evrende çok zengin ve başarılı bir bilim adamısınız veya belki başka bir ülke veya hatta dünyada yaşıyorsunuz." (Uğur Güven, Aydınlık, 29 Şubat 2024)

Salınımlı Evren Teorisi

"Wheeler, tarafından ortaya atılan, 'Salınımlı evrenler' kuramına göre, bizim evrenimizin başlangıç noktasından önce başka bir evren vardı. Bu evren çöküş sürecine girerek bizim evrenimizin başlangıç noktasındaki tekilliğe gelmiştir. Bu görüşe göre, söz konusu süreç sonsuz bir şekilde devam etmektedir. Bu varsayım 'test edilebilmekten uzak ve spekülatif' bir yapı sunmaktadır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 293) Her açılıp kapanma döngüsünde gittikçe artan miktarda zamana ihtiyaç duyulacak olması ve dolayısıyla da entropinin artması, bu modeli yine ısı denge sorunu ile karşı karşıya getirmektedir. Acaba içinde bulunduğumuz bu evren, baştan kaçınıcı döngü sonucunda ortaya çıkmıştır? Ayrıca bu iddiaya göre, döngünün sayısı ne kadar olursa olsun döngülerin bir başlangıcı olduğu anlamı da kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Ateistler ise bunu asla kabul etmeyecektir. Çünkü ateistin bu modelleri ileri sürmesinin gerçek nedeni, zaten bu başlangıç sorunundan kaçabilmektir! Bilimsel olarak başlangıç anından daha önce evrenin var olduğunu bilimsel olarak göstermenin de imkanı yoktur. Ateist bu düşüncesini, saf 'bir inanç' bağlamında ifade ediyor olabilir ve buna inanmak kendi tercihidir

ama bunu bilimsel ve ispatlanmış bir bilgi gibi sunmaya kimsenin hakkı yoktur! Wheeler'e göre kozmosu harekete geçiren 'rastlantısal' olarak işleyen patlama ve çatırtılardır. Bu, başa dönüş ve 'rastlantıya ilahi bir anlam' yüklemektir! Büyük bir çöküşün ardından tekrar bir patlama neticesinde yeni evrenin nasıl oluştuğu bilimsel olarak açıklanmalıdır! Evrenin patlamasına ve açılmasına sebep olan şey nedir? Bilimsel olarak şu an böyle bir kuvvetin varlığı bilinmemektedir. Ayrıca bu iddiaya göre evrenin entropi değerinin sonsuz olması gerekir. Ama bunun böyle olmadığı da açıktır! (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 295-300) İşin özeti; Çoklu Evren teorisi, salınımlı evren teorisi gibi ateistlerce ileri sürülen birçok teori, 'bu evrende ispatlayamadıkları' Evrim teorilerini, "ne deneysel ne bilimsel olarak ispatlanması mümkün olmayan" ve sadece teoride kalacak ve topu taca atmak anlamına gelecek olan bilim dışı iddialar ile savunma gayretlerinden ibarettir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 302)

Yeni ateizm

Yeni ateizm bir misyon hareketidir ve dinlerin yok edilmesini savunur. Yeni ateistler klasik ateistten daha kavgacıdır. (Doç. Dr. Alper Bilgili, Güncel kelim tartışmaları II, Yeni ateizm ve eleştirisi, s. 197) Yeni Ateizm öncüleri olarak, S. Harris, D. Dennett, R. Dawkins, L. Krauss, L. Moran tanrıyı inkar ederler, bilime iman derecesinde güvenir, dini sert ve amansız biçimde eleştirirler. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 85) "Richard Dawkins, Daniel Dennett, Sam Harris, Christopher Hitchens bilim adına dinlere büyük bir saldırı başlatmışlardır." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 17) "Marx da, tanrının varlığını inkar etmekte yetinmemiş, insanların ruhlarındaki mevcut olan, tanrının varlığına inancı fiilen silip atmak istemiştir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkması, s. 43) Aslında "Batı burjuvasının ve onun ahlakının meşrulaştırılması ve batının kültürel hegemonyasının yeniden üretim araçlarından biri olan" (Evrensel, 06 Nisan 2022) Yeni Ateizm, "Richard Dawkins, Sam Harris, Daniel Dennett ve Christopher Hitchens gibi yazarlarca öne çıkarılmış, geleneksel ateizmden farklı olarak iddialarını bilim üzerinden temellendirme ve bilimi kutsal görerek onu iddia etmediği, alanına girmediği konularda da konuşturmaya çalışmıştır. Bu ateistlerin güttükleri bu tavra da 'bilimcilik' adı verilmektedir." (Saliha Vidinlioğlu, Bilimci Natüralist Dünya Görüşünün Eleştirisi, UİF Dergisi, Cilt 32, Sayı 1, Yıl, 2023 Haziran, s. 208)

Nietzsche 'Tanrı öldü' (Friedrich Nietzsche, Böyle Buyurdu Zertüşt, s. 11; Die fröhliche Wissenschaft, s. 108, 125, 343; ; Şen bilim, s. 130; Etienne Gilson, Ateizmin Çıkması, s. 10; Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993) derken, kilisenin 'insan-tanrı' olarak takdim ettiği şeyi (Celal Büyük, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2013 17 (3): s. 10; William Barrett, İrasyonel İnsan, s. 206) kast ettiği unutulmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 21; Mehmet Türkan, Sevgi dolu bir tanrı arayışı, İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 11, Sayı 2, (2022), s. 531) Yoksa hayatta, "Ölümler çok çabuk unutulur." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkması, s. 21) Zaten "Var olmayan bir şeye karşı isyan da edilemez." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkması, s. 17) "Tanrı kavramına inanmayan bir kişinin reddedecek bir şeyinin de olmaması gerekir, olmayan şey reddedilemez." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 156)

Ama Yeni ateistler dini reddederken aslında yerine kendi anlayışlarına uygun yeni bir din eklemeyi de ihmal etmemektedirler: "Kendisini genelde din düşmanlığına, özelde ise İslam aleyhtarlığına adanmış ateist Harris, ateizme 19. yüzyıl burjuva pozitivizminin ve sosyalist mirastan kalan katı materyalizmin yanında, maneviyatı önemseyen, yani spiritüel bir boyut eklemiş, bilimsel argümanlarla destekleyerek Budizmin dini ritüellerinden arındırdığı bir meditasyon geliştirip, onu manevi bir rehber olarak sunmaya çalışmıştır." (Nazmiye Yağcı, Çağdaş din felsefesi problemi olarak yeni ateizm, Sam Harris örneği, Yüksek Lisans Tezi, s. 90-91) Özünde materyalist ve sosyalist olan politik yapılanmalarda ateizm de, insanlara kabul edilmesi gereken bir 'yaşam biçimi' olarak sunulmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 4)

Fern Elsdon-Baker, yeni ateizme eleştirisi getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından ‘yobazlıkla’ suçlanmıştır. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 22) Yeni ateistler, teistlere kaba ve saldırgan davranış göstermekte, dine alternatif yaşam biçimi inşa etmede bilimi bir başvuru rehberi olarak takdim etmektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 18) Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbete başladığını söyler. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 19) Her olaya negatif ve ön yargılı yaklaşır, doğruyu aramak yerine sürekli yanlış bulma peşinde koşar, bir takıntı içinde görünürler. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) Sam Harris ‘ister ılımlı ister fanatik olsun bütün dindarlara karşı hoşgörüsüz olmalıyız’ demektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21)

Dawkins, dogmatik bir ateisttir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 172) Dawkins, dinin saldırgan bir düşmanı olmuştur. Kendisine güvenebileceğimiz tek doğru bilgiyi bilimsel bilgi olarak görür. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 16) Dawkins, Darwincilikle ateizmi temellendirmeye çalışır ve dahası, dinlerin inanç sistemlere savaş açar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 149) Halbuki bu daha önce de denenmiş ve başarısız olmuş bir yoldur. Marxist devletler resmi kurumları ile dine savaş açmışlardı. “Kırım’da Mimar Sinan’ın ünlü eserlerinden olan Gözleve Han Camii ateizm müzesi olarak kullanılmış.” (Yörünge Dergisi, 17-24 Şubat 1991, 16. Sayı, s. 8), “İnsanların dini dogmaları ve Allah’ı yok edecekleri” (Pravda Vostoka, 1 Ekim 1970, s. 3) ileri sürülmüş, ateist devlet kurucuları, “Tanrı düşüncesi sosyal duyguları uyutmuştur” (Lenin’in 1913’te Gorki’ye yazdığı mektuptan, alıntı: Y. Aytu Hilâl, Temmuz 1975, 13. Cilt, 151 Sayı, s. 11) diye ilan etmişlerdi. Ülkemizde de birçok akademisyen benzer görüşlere sahiptir. Mesela “fizyoloji profesörü olan Mehmet Akçay, 'Din ve Tanrı' konusunda bir anket yapmış ve anket sonunda şöyle bir yorumda bulunmuştu: ‘Din cahiller için lüzumludur.’ Yani din âlimler için lüzumsuzdur!” (Yasin Hatipoğlu, Serdengeçti, Şubat 1962, 15. Cilt, 33. Sayı, s. 13) Ateistler “Toplunun kutsallarını, değerlerini aşağılamayı marifet saymış, halka tepeden bakmışlardır.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 34)

345

Yeni ateist natüralistler, teizme eleştiriden çok saldırılar gerçekleştirmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett’ten Dawkins’e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 9) Yeni ateistleri ateist ve seküler olan Michael Ruse ve Ronald Numbers gibi isimler de eleştirir. “Tabi bu eleştirilerin neticesinde yeni ateistler onları ‘yüzeysel olmakla, aptal olmakla, hatta satılmış olmakla’ suçlamışlardır. (Doç. Dr. Alper Bilgili, Güncel kelam tartışmaları II, Yeni ateizm ve eleştirisi, s. 199) Lawrence Krauss’un kendini tarif ederken kullandığı kelime 'militan ateist'tir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 36) Oxford üniversitesinde matematik profesörü olan John Lennox'un da dikkat çektiği gibi, yeni-ateistler 'gürültücü ve kavgacı'dır. Dennett'e göre, evrim teorisine şüpheyle yaklaşanlar "cahil ve kötüdür." Dawkins ise evrimi reddedenlere birkaç seçenek sunmuştur. Dawkins'e göre onlar; 'cahil, aptal, deli ya da kötüdür.' Bilimin verilerine atıfta bulunarak tanrının varlığına ikna olduğunu belirten 20. yüzyılın en önemli ateist felsefecisi Anthony Flew da, 'satılmış veya delirmiş' olmakla (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 73, 85) suçlanmıştır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 46) Dennett, ateistleri ‘parlak zekalı’ olarak tanımlarken dindarları ‘kalın kafalılar’ olarak etiketlemiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 50) Dawkins, İslam karşıtı aşırı sağcı Hollandalı siyasetçi Geert Wilders’i coşkuyla destekler ve "Bu cesur adamı selamlıyorum" derken Harris ise, ‘Hristiyan Milletine Mektup’ta, aşırı sağcılar için şunları söylemektedir: “Birkaç istisna olmakla birlikte, bugün İslam’ın Avrupalı toplumların yüzleştikleri bir tehdit olduğunu dürüstçe söyleme cesaretini bir tek faşistler göstermektedir.” (Luke Savage, jacobin.com, 2 Aralık 2014) Görüldüğü gibi, Darwinizm, materyalizm ve pozitivizm dine oldukça tahammülsüzdür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) Richard Dawkins başta olmak üzere ateistlerin kitaplarının hemen her yerlerinde yayılmış olan hakaret edici ve kural dışı vuruşlar içeren üslupları da dikkat çekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 9) “Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ‘ideolojik’ ön yargılar ve saplantılar dikkat çekmektedir. Öyle ki, bu çerçevede fikirler dile getirilirken, özellikle üslup açısından inanan insanları incitici ve onlara hakaret edici öğelere sıkça rastlanmaktadır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 175-176) "1400 yıl öncesinin kanunları" diye

akılları sıra İslam'ı küçümserler. Ama kendileri Sodom ve Gomora fuhuşunu, 'cinsel 'özgürlük' adı altında savunurlar. (Prof. Dr. Çağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 35) Ateistler alternatif görüşlere hakaret edip, kendi ideolojilerini hakikat diye insanlara zorla kabul ettirmeye çalışırlar. Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insani bir problem olarak da değerlendirmek gerekir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanlışları, s. 223) “Dinin dogmatik olduğu söyleyen yeni ateistlerin öfkeli, hoşgörüsüz, fanatik, radikal söylemlere sahip oldukları ve bu nedenle dogmatik olma vasfının aslında en çok kendilerine yakıştığı ifade edilebilir.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanlışları, s. 106) “Yeni Ateizm, sıradan gerçeklere derin görüş elbisesi giydirip, emperyalist projeleri teşvik eden ve aynı zamanda eldeki önyargılar için gerekli kanalları açan ama öte yandan da mevcut gücünü put kırıcı, muhalif ve objektifmiş gibi görünmesinden alan, dar kafalı bir evrenselciliktir.” (Luke Savage, jacobin.com, 2 Aralık 2014) Özetle yeni ateizmi ateistlerin haçlı seferi olarak nitelendirmek hiç de yanıltıcı olmayacaktır!

Fikre, düşünceye, eleştiriye evet, hakarete, küfre, saygısızlığa hayır! (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 21) Ateistler, en az diğer dinler kadar saygıyı ve en az kendilerinin diğer dinlere gösterdiği kadar tahammülsüzlük ve saygısızlığı hak ediyorlar.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, Arka kapak)

Yeni ateizmin Türkiye'deki en önemli temsilcisi olan (Doç. Dr. Alper Bilgili, Güncel kelim tartışmaları II, Yeni ateizm ve eleştirisi, s. 192) Celal Şengör, kendi dünya görüşünü bilimin görüşü olarak sunmaktadır. Şengör'ün kavgacı üslubu, diğer görüşlere karşı tahammülsüzlüğü, tarihsel verileri çarpıtması, bazı tarihsel verileri görmezden gelmesi, işlediği mantık hataları ve argümanlarındaki tutarsızlıklar, ‘yeni ateist literatüre aşına olanlara’ tanıdık gelmektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 47, 148) Şengör, tesettürün yasaklanmasının demokrasiye aykırı olmadığını da ileri sürmüştür: “Nasıl kolunuza gamalı haç pazubendi takarak dolaşmanız pek çok uygar ülkede haklı olarak yasaklanmışsa, tesettür de aynı nedenlerde yine bazı uygar ülkelerin belirli yer ve kurumlarında verdiği muhtelif zararlardan ötürü yasaktır.” (Şengör, Bir toplum nasıl intihar eder? s. 131) Ayrıca Şengör, dinlere ve dindarlara saygı duyulmaması gerektiğini görüşündedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 145) Ve ona göre “En cahil Türkler, Müslüman Türklerdir. Osmanlı Devleti, Türk tarihinin en alt noktasıdır.” (Independent, 9 Aralık 2019)

Dindarlardan, mesela ramazanda açıktan yemek yerken bile saygı görmeyi veya İslam'ı ‘cihadist’ ilan ederken kendilerini ‘aydınlık savaşçısı’ ilan eden ateistler, aslında dindarları eleştirdikleri tüm özellikleri kendi üzerlerinde taşıdıklarının farkında bile değildirler!

Şengör'e göre İnsanlara dışkı yedirmek de işkence değildir: “Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. Kendi dışkıyı yedim. Hatta onun dışında İsviçre'de benim doktora alanımda otlayan ineklerinkini de tattım. Dağ keçilerinin de tattım. Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir ‘merak’ meselesidir, merak eden ‘her şeyi’ dener. Ben pornoyu cinsel eğitimin bir parçası olarak gördüm her zaman. Artık çok sık seyredemiyorum. Neden? Geçti de ondan! E vallahi, bir oligarşi yönetmeli bu toplumu. Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Okuma yazma bilmiyorsanız oy vermeyeceksiniz. 35 yıldır, Amerika'dan geldiğimden beri halkın arasına karışmıyorum. 1981'den beri ben ne otobüse bindim, ne alışveriş yaptım. Hiç ekmek bile almadım hayatımda. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum. ‘İnsan sevmiyor’ lafı doğru bir laf değil. Nötrüm. Ne seviyorum, ne sevmiyorum. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. (30.000 kişinin öldüğü) 1999 depremi hakikaten ‘çok yakışıklı’ bir depremdi. Kenan Evren demokrasi düşmanı değildi. Kenan Evren ve arkadaşlarının yaptığı demokrasiyi kurtarmak için yapılan bir müdahaleydi. Evren'in cenazesine çelengi büyük bir mutlulukla gönderdim. Hatta üzülüm

‘gidemediğim için.’ Darbeyi Amerika fişekledi diyecekler, o da doğru değil. Bu konuda iki şahit göstereyim; bir tanesi (28 Şubat darbe liderlerinden) Çevik Bir general. Orgeneral. Diğeri (12 Eylül darbe liderlerinden) Orgeneral T. Şahinkaya.” (Birgün, 22 Kasım 2015; Gazete Duvar, 10 Ekim 2018; Ekşi sözlük (eksisozluk.com/entry/82134818); Armağan Çağlayan’la Radikal’de (22/11/2015) ve Neşe Tüzel’le Radikal gazetesinde (20.10.1999) yapılan röportajlar) Dışkı yemesi ile ilgili Ekşi Sözlük’ten sadece iki yorumu da burada aktaralım: “Celal bey’in ‘dalga geçtiğini’ anlamayanları görünce şaşırdım.”; “Şengör ‘belki’ bilimsel bir bulgu, bir panzehir, bir fayda aramak için yapmış (.ok yemiş) olabilir.” Her eylem veya söylemde keramet arama mantığı demek ateistlerde de varmış!

Celal Şengör, organ bağışına da karşı olduğunu söylemiştir! Halbuki, ‘dindar kesim organ nakline karşı’ diye iddia edilmekte idi! Celal Şengör: “Elin dangalağına organ bağışlayıp onu yaşatmanın anlamı yok.” (Independent, 21 Ocak 2019) demektedir. Organ nakli merkezi başkanı Prof. Dr. Alper Demirbaş konu hakkında şunları söyler: “Kimin yaşayıp yaşamayacağına ne zamandan beri Celal Şengör karar veriyor. Organ bağışlamak ya da bağışlamamak kişinin kendi kararıdır ve buna söyleyecek sözümüz olamaz. Bununla birlikte toplumu ve en çok da organ bekleyen hasta ve hasta yakınlarını bir bilim insanına yakışmayacak söylemlerle üzme kabul edilemez. Ne demek “Elin dangalağını yaşatmanın bir anlamı yok!” Organ bekleyen 30 bin kişi yaşamasın mı? Biz bir hayat kurtarmak için çabalarken bu dönemde böylesi yersiz açıklamalar yapmayı ‘bilim ve mantık dışı’ olarak görüyorum. Pozitif bilimle uğraşan bir bilim insanına yakışmaz böyle şeyler!” (Habertürk, 22.01.2019)

“Mühendisten ameliyat yapması beklenemez. Yorum yapılmaya başlandığı zaman, artık bilimin sahasından çıkıldığının ve felsefe alanına girildiğinin unutulmaması gerekir. Bilim adamı ‘sadece kendi uzmanlık alanında bilgi sahibidir’ ve kendisi farkında olsun ya da olmasın bütün bir ‘hakikatin küçük bir parçasını yakalamış’ durumdadır. Bilimsel bilgi dışında tarih, edebiyat, sanat ve tecrübeye dayalı pek çok bilgi türü de mevcuttur. Bir şiir, bir sanat eseri bilimsel kriterlere göre eleştirilemez, çünkü alanlar farklıdır. Söz konusu eserler bilimsel bilginin ilgi alanı dışında kaldığı için önemsiz ve değersiz de sayılmazlar. Pozitivistler, ‘bilimcilik’ olarak nitelendirilen bir ideoloji-dünya görüşü üretmişlerdir. Esas mesele, bilimin ‘nasıl’ sorusuna bir şekilde cevap verdikten sonra durup ‘hepsi bu kadar’ dediğinde, din ‘niçin’ diye sormaya ve kendi cevabını vermeye devam etmesindedir. Bilim adamının din hususlarda söyleyeceği olumlu ya da olumsuz her şey onun bilimsel kimliğinden bağımsız olup vicdani kanaatidir.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 101, 104, 117-119) Modern bilim tabiatın işleyişini, ardında yatan ilahi sırrı, hikmet ve hakikatleri görmezlikten gelir. Modern bilim bir ideolojiye dönüşmüştür. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 169) Materyalist ideolojide bilim bir kılıfa yani bilimciliğe yem edilmiştir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 286) “İnsanı sadece maddi boyutuyla ele alırsak, onun insan özelliğini iptal ederek sıradan bir canlı hüviyetine mahkum ederiz. Notalar maddi olsa da, ses ve perdeler manadır. Dawkins şunu itiraf etmektedir ki, bilinç, ahlak ve ölümlülük konularını Darwincilik ile izah etmek oldukça zordur.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 98)

Din denilince, hep mistiklik, miskinlik, uyuşukluk, meditasyon ve cezbe gibi haller anlaşılmış, anlatılmıştır. Unutulan şu ki bu eylemler, haller dine değil ‘dinin batini yorumcularına’ aittir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) Nasipsiz kısmı görmezden gelirse, benimle İslam’ı tartışanların tamamı ateizm bahanesiyle İslam’ı aramakta idi. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 12) “Türk ateisti tevhide ters yüz etmiştir: Allah’tan başka tanrılara evet!” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 17) Halbuki “Sahte ilahları reddetmek, Allah’ı kabul etmenin ön şartıdır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 11) ‘La ilahe illallah’ bir yaşantı modeli sunmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, 153) “Allah’ın dinine girmek için önce bütün ilahları reddeden irade, ateizmde vücut buluyor. Bu manada ‘ateizm, İslam’a girişin ilk aşamasıdır’ diyebiliriz. Allah’ı diğer tanrılardan istisna tutmak ise, ‘biraz daha yüksek bir düşünce ve akıl’ gerektirir. Ateistler, İslam ve Müslümanlarla dalga geçerek kendilerini çok zeki olduklarını ispatlayabileceklerini de düşünürler.” (Ahmet Bayraktar,

Ateizmus 1, s. 198) “İlahi olmayan herhangi bir inancı (putperestliği, totemizmi, paganizmi vb.) ya da dini (Budizmi, Şintoizmi, Afrika’daki kabile inançlarını vb.) reddetmek ateizm anlamına gelmemektedir. Aksine bu durum kelime-i tevhit inancının temelini oluşturur. Ayrıca Yahudilere ait milli bir tanrı inancı veya Hristiyanlardaki üçlü tanrı inancı gibi inançların büyük bir kısmı Müslümanlar tarafından da zaten reddedilmektedir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 6) “İlk Müslümanlar mevcut toplumun kutsal varlıklarını (put) reddetmelerinden dolayı ateist olarak suçlanmışlardır. Bu kişiler atalarının dininden (Bakara, 170; Maide, 104; A’raf, 70, 173; Yunus, 78; Hud, 87; Enbiya, 53; Şuara, 74) ayrılmakla ve inançsız olmakla itham edilmişler ve şiddetli bir şekilde toplumun sahip olduğu eski alışkanlıkları kabullenmeye zorlanmışlardır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 16- 17) “Dünya’daki kahr, çile, ıstırap bu dünyanın sahici mutluluk mekanı olmayıp, belli koşullarla sınanma yeri olduğunun en büyük göstergesidir ve ateistlerin de anlamak istemedikleri de budur. Ateist ‘firari’dir ve hiç bir zaman yakalanmayacağına inanır. Ateist Allah’tan başka tanrılara evet der ama Allah’a ise hayır! Para, makam, ün veya ideoloji birer dine dönüşür. İdeolog ve idoller de peygamber ve evliyalar; kişiler mit olur, dini hikayelerin yerine geçerler. İnanmadıklarından kendilerine bir inanç manzumesi oluştururlar. Aslında ‘İnanmayan kişi, inanmadıklarının derin bir müminidir!’ Auguste Comte’un 1852 yılında kaleme aldığı pozitivistizm dair eserinin adı da ilgi çekicidir: Pozitivizmin İlmihali/Le Catechisme Positiviste.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 19, 21) İşte “Hz. Muhammed tek başına milyarları bu sahte ilahlardan kurtarmıştır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman’ım? Deizme Cevap, s. 141) Ateistim diyene şu soruyu sormak gerekir: “Hangi tanrının ateistisin?” Birçok ateist inkar edilmesi gereken sahte tanrıları inkar ederek önemli bir mesafeyi kat ettikleri halde gerçek tanrıya bir türlü ulaşamazlar. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 29) Yaşayan ölü tanrılar: Mülkiyet tanrısı: Para; Aydınlanma tanrısı: Bilim, arzular, makam, hırs, şehvet. Bu tanrılara bağlanıp secde edenlerin gerçek tanrısı (Allah’ı) araması, arasa bile bulması, bulsa bile bağlanması mümkün değildir. Halbuki bilgi, mutlak sevginin kıvılcımıdır, O’ndan bahşedilendir. Gerçek bilgi O’ndandır ve O’na götürür. Eksik ve yanlış bilgi ise uzaklaştırır. Tanrı: Ra. Her firavun ile yeniden vücutlaşan ilahi hükümdardır. Kısaca, yöneticilerin yönettikleri halkı sömürmede araç olarak kullandıkları bir vasıta. Zeus; Kutsal ateşi insanlardan gizlemiştir. Acımasız, cimri, insan düşmanı, devamlı kendisi ile savaşılmaması gereken bir varlıktır. Yehova: Taraf tutan milli tanrıdır. Tevrat’taki tanrı gezer, dolaşır, güreşir, yorulur, dinlenir. Ateist doğal olarak, “kendim gibi birine tapacaksam neden bunu kutsal kitaplarda arayayım, sokaklarda bir sürü var” der. Gökyüzündeki baba tanrı: Hristiyanlık inancına göre günahlar ve suçlar genetik. Sapsarı ve çivilerle delinmiş oğlu kolları arasında, bir tanrıdır O. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 41-50) Plastik- metalik tanrılar: Dev alışveriş merkezleri, plazalar ekonomi dininin mabetleridir. Kur’an’ın yerini insan ürünü kanunlar, peygamber yerini patron almış ve şehvi arzular Put; para, tanrı olmuştur. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 55) “Kimi zaman bir ‘Hizmetçi Tanrı’ düşlemiş insanlar. Alaaddin’in sihirli lambasına elini sürer sürmez ortaya çıkan ve “baş üstüne” deyip istenen her şeyi hemen yerine getiren cin örneği, zor zamanlarda insanı rahatlatan, yardıma koşan, “gel” deyince gelen, “git” deyince giden bir ‘hizmetçi tanrı.’ Düşledikleri bu ‘hizmetçi tanrı, istediklerini yapmayınca küsmüşler ya da kafaları kızıp ateist olmuşlar. Türkiye’de aydınlar da, “göklerde oturan büyükbaba” şeklinde hayal ettikleri Tanrıyı çok fazla bir inanç krizi yaşamadan inkar edebilmiştir. Kimi ateistler de ortam ve materyalist eğitim süreci sonucu ateist olmuştur. Oruç Aruoba: “Bir tanrıya inanmıyorum. Ailem Kemalist, ama dindar bir aileydi. Bir cumhuriyet ailesi çocuğu olarak, gerekli ölçüde ‘dinsel terbiye de’ gördüm. ‘Kulhuvallahu ehad’i ezbere bilirdim. Belli bir yaşa kadar ‘bayram namazlarına’ gittim. Daha sonra koleje devam ettim. Ortalarda bir yerde din bitti ve tanrıya inanmamaya başladım. Gördüğüm eğitim ‘Batı eğitimi’ydi.’ Ankara Koleji’ni bitirdim. Müspet ilim denileni öteberiden okuduk. Bir noktada belki tanrının varlığının gereği kalmadı.” (Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993) Bir dönem de, Türk aydınları özel olarak materyalist bir bakış açısı ile yetiştirilmişlerdir: “Can Yücel: ‘Ben

baştan beri ateistim. Nedeni de ‘yetiştığım dönemin’ özelliğinden kaynaklanıyor. Bir bakıma da ‘ateist genel politikanın en ateşli olduğu zamanlarda’ geçti çocukluğum ve gençliğim.’ derken, Çetin Altan’da: ‘Benim kuşağımdaki insanlar inançsız olarak yetiştirildi. Yani kendi tercihleri ile inançsız olmadılar.’ demektedirler.” (İzlenim Dergisi, Aralık 1992) D. Mehmet Doğan, bir dönem Türkiye’de ‘totaliter komünist yönetimlere benzer din aleyhtarı bir ‘ateizm propagandası’ yapıldığını.” (Yörünge, 13-20 Ocak 1991, 11. Sayı, s. 5) ve Prof. İhsan Süreyye Sırma, “1940’lı yıllarda okullarda İslam düşmanı ve dinsiz yetiştirildiğini” (A. Demircan, İ. S. Sırma Kitabı, s. 55, 74, 106, 243) söylerken, Süleyman Arif Emre de ülkemizde “laiklik adı altında ateizmin zorla uygulanmaya koyulmak istendiğini” ifade etmektedir.” (Yörünge, 19-26 Haziran 1994, 181. Sayı, s. 7; Benzer yorum için: Süleyman Arif Emre, Yörünge, 10-17 Temmuz 1994, 184. Sayı, s. 15) Sonradan Müslüman olan ressam Jean-Pierre Quenson, "Fransa'da laisizm, ateizmle pratikte eşitlenmiş bir yaşam biçimi öngörmekte." (Gerçek Hayat, 5 Kasım 2004, 211. Sayı, s. 31) derken Abdullah Altay’da “Türkiye’de laiklik anlayışı, inananları hançerleyen Stalinist bir renge bürünerek ateizm oluyor.” (Abdullah Altay, Cuma, 16-22 Kasım 1990, 1. Cilt, 21. Sayı, s. 31) ve Necmettin Erbakan da, “Laiklik ülkemizde İslam düşmanlığı olarak uygulandı.” (N. Erbakan, Davam, s. 178) demektedir. Öğretmen Mehmet Mustuk’un Adana Düziçi Köy enstitüsünde okurken şahit olduğu ahlaksızlık, dinsizlik ile ilgili anıları da (Yeniden Milli Mücadele, Röportaj, 4 Mayıs 1971, 2. Cilt, 66. Sayı, s. 12) bu görüşü doğrulamaktadır. “Hürriyet şairi olarak tanıtılan Tefik Fikret de bugünün dinsiz neslinin o günkü şartlarda babalığını yapan bir ateist ruha sahip kişi idi. Tesirleri uzun süre ülkemizde hissedilmiştir.” (Abdülhalim Polatoğlu, Sebül, 29.10.1979, 4. Cilt, sayı: 199, s. 11) “Kıblesi olmayan bir toplumun evlatlarının kıblesi artık Batı olmuştur. Ama sorun şuradaki, Batının da kıblesi yoktur.” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 43) Nokta dergisi 22 Mart 1987 tarihli sayısında ‘Tanrısızlar artık özgürlük istiyorlar’ derken, bir zamanların ünlü sosyalistlerinden Çetin Altan da şu gerçeğin altını çizmektedir: "Türkiye’de ateizm yoktur, paganlar (doğaya tapan) vardır." Sosyolog ilahiyatçı Ali Bulaç, ‘Ateistler, ateizm denen bir dine inanıyorlar. Bizde ateizm, daha çok 'dehri'liğe (doğa ve zamanı kutsayanlara) karşılık gelir. Bence ateistler ciddiye alınmaz.' şeklinde görüşlerini ifade eder. (İktibas Dergisi, 1 Haziran 1984, 4. Cilt, 83. Sayı, s. 38-39) Ateistlerin İslam'a karşı olan düşmanca yaklaşımını ise strateji uzmanı Ferruh Sezgin, ‘Türkiye’de ateist irtica var.’ (Anadolu Gençlik, Haziran 2005, 65. Sayı, s. 15-18) şeklinde özetler.

Ateist kilisesi açıldı. Ayin var, tanrı yok. Hristiyan kiliselerine çok benzer yapıda olan ateist kiliselerde şarkılar söyleniyor, alkış tutuluyor ve topluma faydalı işlere methiyeler düzülüyor. Bu oluşumun geleneksel kiliselerden tek eksiği ise ‘tanrı.’ Ancak ‘ateizmin bir din olmadığı’ görüşünde olan ateistlerin bu oluşuma onay vermedikleri de ifade ediliyor. Toplantıya katılanların ise şarkılar söyledikleri, bağış toplandığı, kahve ve kekleri paylaştıkları anlatılıyor.” (Sözcü, 12 Kasım 2013) Ayrıca “Bu ateist çevre, 'ateistliği yozlaştırmakla' ateist kilise taraftarlarını suçlamaktadırlar.” (Genç Dergisi, Nisan 2013, 79. Sayı, s. 7) Aslında bozulma (!) tahmin edilenin de ötesindedir: “BBC’de yayınlanan "Dünya Allah hakkında ne düşünüyor?" adlı programda, 10 ayrı ülkede 10 bin kişi ile görüşülerek gerçekleştirilen araştırmada ateistlerin % 30’unun dua ettiğini ortaya çıkarmıştır.” (Genç Yaklaşım, Eylül 2004, 1. Sayı, s. 5) Ülkemizde de durum farklı değildir: “Dini bütün ateistler!” (Milliyet, 30.11.2013) “Ateist’ gençlerin yüzde 61’i Allah’a inandığını belirtti. Kendini 'ateist' olarak tanımlayanların yüzde 59’u düzenli oruç tutuyor, yüzde 13’ü düzenli beş vakit namaz kılıyor, yüzde 43’ü cuma namazına gidiyor.” (SEKAM, Türkiye Gençlik Raporu, 29 Kasım 2013) Görüldüğü gibi “Din, insanlar için bir ihtiyaçtır.” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 51) Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) “İnanmak ise sorumluluğu kabullenmektir.” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 26) Bu sorumluluklardan kaçınmak isteyenler ateist olduklarını ilan etseler de aslında gerçekte “Allah’a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara.” (Tzortzis, Hakikatin

izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415) Ayrıca “Dinin etkinliğinin olmadığı durumda insani olmak yerine ırki, milli, sınıfsal, siyasi yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 92) “Allah'a ait sevgi boşluğumuz doğru şekilde doldurulmaz ise, bu sevgi zamanla insanı sevdiği aciz varlığa karşı kul köle yapacaktır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 65) Ayrıca tüm “İzm'ler de birer tanrıdır.” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 34) İnsanlar siyasi otoriteleri ilahlaştırmaktadır. İnsana baktığımızda 3 türlü otorite kabul ettiğini görürüz: Kendi nefsinin ilah edinir, siyasi otoriteyi ilah edinir veya kabul ettikleri ‘dini otoriteleri’ ilahlaştırır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160) Nietzsche “kendine göre bir ‘insanüstü’den bahseder.” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 30) Comte da “Hayatının sonlarına doğru bir çeşit insanlık dini kurmuştur.” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 40) Ve en son gelinen noktada insan “önce tapmak için kendine tanrılar icat eder ve ondan sonra da kendi bedensel dürtülerini Tanrı ilan eder.” (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 21) Halbuki “Dinin gönderiliş amacı, iradeler savaşına son vermek” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 179) ve insanı fitratına döndürmektir. Bu nedenle de Kur'an'da geçen (Bakara, 138) ‘sıbgatullah’ terkiibini Taberi, “Allah'ın insan fitratına yerleştirdiği hak din” şeklinde yorumlamaktadır. (Cami'u'l-Beyan, I/570-572. Ayrıca; Zemahşeri, I/97; Razi, IV/86-87; Reşid Rıza, Tefsiri'l-Menar, I/486; Elmalılı, Hak Dini, I/515-516)

Mutlak ateizmin imkansızlığı

Bütün insanların zihninde Tanrı kavramı vardır. Değişik kültür ve dinlerde böyle bir fikrin bulunması daha işin başında mutlak ateizm iddialarını boşa çıkartmaktadır. Tanrı'ya inanmadığını söyleyen insanlar zihinlerindeki bu kavrama Tanrı ismini vermek istememektedirler. Onlar da evrende hakim olan (ya da görünen düzenin arkasında yer alan) gizli bir gücün, sebebin, enerjinin, kozmik bilincin bulunduğunu ifade etmekte ve Tanrılık işlevi gören bir ilkenin, gücün veya açıklamanın arayışı içerisinde bulunmaktadır. Özellikle materyalistler, doğanın kendini Tanrı olarak (natüralizm) görmüşlerdir. Doğaya sonsuzluk, sınırsızlık, yaratıcılık, öncesizlik ve sonrasızlık gibi nitelikler atfetmekle ve bir şekilde onu kutsallaştırmakta, aşkın olmayan (maddi olan) varlıklara Tanrı gözüyle bakmaktadır. Hasta insanların ölümüyle Tanrı'yı suçlayan ateist bir ideolojinin üyesi, kendi ilkeleri uğruna, çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden milyonlarca insanın acımasızca öldürülmesi ve sıkıntı çekmesine karşı sessiz kalmaktadır. David Hume: "Evrendeki gaye ve düzen bizi farkına varmadan ilk yaratıcının varlığını kabule götürmektedir." (D. Hume, Dialogues Concerning Natural Religion, s. 77) derken, Voltaire de ‘insan zihninde yaratıcı bir üstün varlık fikrinin daima yer aldığını’ ifade etmektedir. (Voltaire, Philosophical Dictionary, s. 49- 58. Ayrıca, Voltaire, Öyküler, s. 19; Mario Livio, Tanrı Matematikçi mi? s. 133; Paul Kleinman, Felsefe 101, s. 220) Cemil Sena: “Tanrı'sız bir ruh tüm yaşam dayanaklarını ve tinsel varlığının bilincini yitirmiş bir robottur.” (Cemil Sena, Tanrı anlayışı, s. 586-609) demektedir. İssız bir adada yalnız başına kalmış bir insanın dahi, şayet sağlıklı bir yapıya sahipse, en azından zihninde yüce bir yaratıcıyı düşüneceği kesindir. Binlerce yıldır milyarlarca insanın birbirinden farklı zaman ve mekanlarda dahi olsa Tanrı'ya inanmaları bizlere bir mesaj vermektedir. Bütün insanlar gerek içgüdüsel ve gerekse zihinsel açıdan Tanrı inancına doğuştan yatkındırlar. (Paul Edwards, Common consent arguments for the existence of God, I/154) Hz. Muhammed bu düşünürlerden çok önce bu gerçeği ifade etmiştir: “Her doğan fitrat üzere doğar.” (Buhari, Cenaiz, 80, 93; Müslim, Kader, 22-25)

“Biz bu dünyada hiçbir şeyi karşılık vererek almadık, her şey Rabbimizin bizlere olan merhametinden, cömertliğinden kaynaklanmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 255) Allah bizlere, O'nun rehberliğinden uzaklaştıkça kalbi sıkıntılar vermektedir. Allah bizim cehenneme gitmemizi istememektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 257) "Ateistlerin sıkıntılı ve acılı günlerinde Tanrı'nın gücünü itiraf ettikleri bilinmektedir. İnsanın zihni bir şartlanmışlık içine

girmeden tabii olarak Tanrı'yı inkar etmesi mümkün değildir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 35-44) "Tanrı inancı fitridir. Mutlu ve sağlıklı günlerinde tanrıyı inkar eden bir ateistin, sıkıntılı zamanlarında tanrıya sığınması da bunun bir delilidir." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 30) "Tanrı yokmuş gibi yaşamakla ateist, kendini özgürleştirdiğini düşünmektedir. Ateizmin bu türünde insanın kendine karşı dürüst olmaması ve kendi kendini kandırması söz konusudur. Çünkü inanma, insanın özünde mevcut yaradılıştan gelen bir duygudur. Ateistlerin tanrının var olmadığına ilişkin delil getirmeye duydukları ihtiyaç bile, tanrının var olduğunun güçlü bir delilidir." (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 31, 33)

Ateizmin çürütülmesi

Kanıt Problemi: Ateistler kötülüklerin varlığı gibi bir iki konu hariç kendi iddiaları lehinde orijinal bir fikir ileri sürmemişlerdir. Lehlerinde birçok kanıt olmasına rağmen inananlar eleştirilebiliyorsa, ellerinde somut hiçbir kanıt bulunmayan ateistleri tenkit etmek daha kolay ve sıradan bir iş olacaktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 81-85) Ayrıca Müminler de Tanrı inancını rasyonel yönü bulunan bir inanç olarak ortaya koymaktadırlar. (Mehmet Aydın, Allah'ın varlığına inanmanın akliliği, İslami araştırmalar dergisi, sayı, 2, s. 12-21; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 8)

Tanrı'nın Varlığının Delilleri

Bir insanın bu kanıtları öğrendikten sonra ateist olması mümkün değildir. Her şeye rağmen o kişi hâlâ ateizmine devam ediyorsa onda fikirden ziyade ideolojinin ağır bastığı görülecektir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 88)

Kozmolojik delili: Bu delil hem Kindi ve Gazali, hem de antropi yasası ve Bing Bang teorisi verilerinden hareketle savunulmaktadır. Evren ve evrendeki olguların açıklanması üzerine bina edilen delildir. Yasaların varlığı delili: Farklı alanlarda aynı yasaların geçerli oluşunu ifade eder. Evrenin keşfedildiği delili: Evrenin insan tarafından keşfedilmesinin ancak Allah tarafından evrenin böylesine keşfedilebilir bir yapıda oluşturulması ile açıklanabileceğini ifade eden delildir. Evrenin potansiyeli delili: Evrende var olan her şey, evrene konan potansiyelin bir neticesidir. Yasaların ve sabitlerin hassas ayarı delili: Yasalar çok hassas ölçülerle canlılığı ortaya çıkaracak şekilde yaratılmıştır. Bu delil, evrenin her yerinde aynı iradenin geçerli olduğunu gösterir. Fiziki olguların hassas ayarı delili: Evrenin, başlangıçtan milyonlarca yıl sonra ortaya çıkacak canlılığa göre hassas ayarlarla düzenlenmesi kastedilir. Canlıların tasarımı delili: Bu delille milyonlarca canlı türü, Allah'ın varlığını gösteren bir delilin parçası olarak sunulur. Allah, canlıların korunmasından beslenmesine kadar, ihtiyaçlarını tüm ayrıntılarıyla karşılamıştır. Doğal Arzular delili: Arzularımızın bir yaratıcıya yöneltecek şekilde oluşturulduğunu ortaya koyan bir delildir. Doğuştan ahlak delili: Ahlakiliğin doğuştan bir özelliğimiz olmasını, bu özelliğimizin Allah tarafından bize yerleştirilmiş olduğunu ortaya koyan bir delildir. Akıl Delili: İnsanlardaki akıl yürütme özelliğinin var olmasının Allah'ın bu özelliği vermesi sonucu olduğunu ifade eden delildir. İrade Delili: İradenin, irade sahibi olan Allah tarafından verilmiş olduğunu dile getiren delildir. Bilinç ve Benlik delili: Bilinçsiz maddeden bilinç sahibi insanın çıkarıldığını görmekteyiz. Bunu gerçekleştiren bir güç vardır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizm Cevap, s. 24-31)

Âlem Delili (Kozmolojik Kanıt): Evrenden hareketle, onun bir yaratıcısı olduğu fikrine ulaşmaya en genel ifade ile doğal teoloji diyebiliriz. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 135) Doğadan hareketle var olan bir yaratıcı fikrine ulaşmaya teizm (doğal teoloji) denir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 189) Kozmolojik kanıt evrenin varlığından yola çıkarak yaratıcının varlığına gitmekte ve bizlere olup biten her şeyin arkasında bir Tanrı'nın bulunması gerektiğini söylemektedir. Evren kendi başına var olamaz bir nesneler yığınıdır. Sonradan var olmuştur. Evreni var kılan ve ona

hayat veren bir üstün yaratıcı olmalıdır ki, O da Tanrı'dır. Evren dahil bütün sonlu varlıklar var olmalarını kendileri dışındaki bir varlığa (Tanrı'ya) borçludur. Evrenin var olması da, zorunlu varlığın yani Tanrı'nın varlığının kanıtıdır. Kozmolojik kanıt ikinci olarak evrendeki hareket ve değişimin nedenini araştırarak Tanrı'ya varmaktadır. Nesnelerin hareketliliği ve değişik biçimler almaları kendiliğinden oluşamaz. Dolayısıyla evrendeki hareketin ve değişimin arkasında, onlara bu gücü veren bir Tanrı'dır. Yaşamı var kılan Tanrı bizlere en uygun şartlarda ve ortamda hayat imkanını sunmuş, gerek kendi vücudumuzu ve gerekse çevremizi bu yaşama hizmet için mükemmel bir şekilde düzenlemiştir. Kozmolojik kanıt üçüncü olarak evrenin sonlu olmasından hareketle sonsuz olan bir varlığa işaret eder. Herhangi bir zaman dilimi içerisinde var olan ve bir süre sonra yokluğa mahkum olan nesneler gerçek varlıklarını kendileri dışındaki bir varlığa borçludurlar. Dolayısıyla nesneler dünyası içerisinde bulunmayan, onlar gibi belli bir zaman diliminde var olup yok olmayacak aşkın ve sonsuz bir varlığa gereksinim vardır. Bu varlık da Tanrı'dır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 93-97) Ateistlere göre ilk çağlarda çok tanrıcı olan ve putlara tapan insan daha sonra tek Tanrı inancına yönelmiştir. Halbuki İbrahim Peygamber'in de gösterdiği gibi, aşkın bir Tanrı inancı insanlığın ilk gününden beri var olmuştur. Tanrı, evreni yaratmakla kalmamış işleyiş ve kanunlarını da belirlemiştir. Yaratılan o kadar mükemmeldir ki, bazı ateistler yaratılana tanrı özelliği atfetmiş, tabiatı yaratıcı ilan etmiştir. "Tabiat ana verdi, tabiat bahsetti" gibi kavramları gündelik hayatta normalmiş gibi kullanabilmektedirler! İnsan böyle muazzam bir manzara karşısında "şans" ve "rastlantı" gibi kavramları tekrar gözden geçirme ihtiyacını hissetmelidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 98-101)

Varlık Delili (Ontolojik Kanıt): İnsanlık tarihi boyunca genel bir tanrı kavramı evrensel olarak daima vardır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28, 34) Çiçero şöyle söylemektedir: "Allah fikrini doğuştan insan ruhuna yerleştiren, yine Allah'tır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 47) Descartes, 'Ben tanrıyı düşündüğüm için o var değildir. O var olduğu için, ben onu düşünüyorum.' diyerek ontolojik delili özetlemiştir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 50) Ona göre zihnimizdeki en mükemmel varlık fikrinin bulunması Tanrı'nın varlığının bir ispatıdır. Var olmayan bir şeyin içimizde doğması ve bizlerin de onu düşünmesi imkansızdır. İnsanın iç dünyasının sesine kulak vermeden ve doğadan da ders almadan Tanrı'nın var olmadığını iddia etmesi mantıksız ve sağlıksız bir karar olacaktır. Böyle bir kavram gerçekten temelsiz ve asılsız olsaydı insanlık tarafından asırlar öncesinden itibaren terkedilmesi, unutulması gerekirdi. Ontolojik kanıt bir anlamda mutlak ateizmin de olamayacağını kanıtlamaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 89-93) Descartes'a göre de Tanrı'nın yokluğunu düşünmek mümkün değildir. (Descartes, A Discourse on Method, s. 120-126)

Nizam ve Gaye Delili (Teleolojik Kanıt): Nizam delili, gök cisimlerinin düzenli hareketlerinden onu düzenleyene ulaşma şeklinde özetlenebilir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 45) Aristo şöyle der, "her ne ki sanat ve zeka eseridir, bilinmelidir ki o bir yaratıcının ürünüdür." (Ali Fuat Başgil, Din ve laiklik, s. 30) Âlemde bir düzen vardır ve herkes bu düzenin farkındadır. Bu düzen bizlere her şeyin arkasındaki bir düzenleyicinin varlığını haber vermektedir. Bir şairin şiiriyle, ressamın resmiyle ya da mimarın eseriyle uygulanan İnsan, Tanrı'nın sanatı karşısında da heyecanını gizlememiş ve daima hayranlığını ifade etmiştir. Bütün varlıkların insan için uygun tarzda düzenlenmesi de evrenin kendi başına ve tesadüfen oluşamayacağına işaret etmektedir. Düşünebilen, konuşabilen, aklebilen, hayal gücü olan, sevebilen, hisseden ve duygulanabilen yapıyla insan yaratıcının en büyük eseridir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 102-109)

Kötülük problemi ve ateizm: Karşılaşılan kötülüklerin çoğunluğu insan unsurundan kaynaklanmaktadır. En büyük kötülükleri yapan yine insanın kendisi olmuştur. Hemcinsini öldüren, ona zulmeden, malını çalan, çocuklarını aç bırakan, bir diğersinin kalbini yaralayan insandan başkası değildir. Sonuç itibariyle kötülükler karşısında sorgulanması gereken

öncelikle insanın kendisidir. Bazı ateistlerin yaptığı gibi olup bitenden Tanrı'yı sorumlu tutmak insanın kendi sorumsuzluğunun bir örneğidir. "Dünyaya gelen her insan fitrat üzere doğar." (Buhari, Cenaiz, 79, 92; Müslim, Kader, 22-25) Bir çocuğun çevresinden etkilenmeden önce yalan söylememesi, hırsızlık yapmaması, doğruyu konuşması, kötü söz söylememesi gibi hususlar, bunun en güzel kanıtıdır. Başlangıçta tertemiz olan denizleri ve atmosferi kirleten insanın kendisi olmuştur. İnsana 'özgür irade' verilirken, ona iyiliği ve güzelliği araması buna karşın kötülükten iradesiyle kaçınması tavsiye edilmiştir. Tanrı, daima iyiliği istemektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 110-116)

Hudus delili: Hudus delili, "Her sonradan yaratılan şeyin mutlaka bir yaratıcısının bulunduğu" şeklinde özetlenebilir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 94) Âlem sürekli değişikliğe maruz kalır, çocukluk, gençlik ve yaşlılık gibi evren sürekli değişiklik gösteriyor, her değişiklik gösteren şey de sonradan var edilmiştir. O halde, âlemde sonradan var edilmiştir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 21)

Psikolojik delil (Dini Tecrübe Kanıtı): Aşk ve sevgi, sadakat ve vefa duygusu gibi özellikleri Tanrı insanın karakterine işlemiştir. İnsanın bunları başka yerden (doğadan) alması mümkün değildir. İçimizdeki ulvi ve ahlaki duyguların da bir kaynağı olmalıdır. Bu kaynak da Tanrı'nın bizzat kendisidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 117-120)

Ahlak Delili: İçimizdeki vicdan, merhamet, sadakat, şefkat, vefa ve acıma duygusu da diğerleriyle birlikte Tanrı'nın kalbimize yerleştirdiği ve doğamıza naksettiği işaretler olmuştur. Yeri ve zamanı geldiğinde bu değerler uğruna insanların varlığını, canını ve malını dahi tehlikeye atması, pek çok şeyden vazgeçmesi ondaki Tanrı inancının göstergesidir. İnsan sadece biyolojik ihtiyaçları için yaşamaz. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 122-123) Dawkins'in dindarların arasında yaşamak istemesi gibi, İslam düşmanlığı ile ünlü Ernest Renan'ın şu sözleri de vicdanında kalan kırıntıların ifadesidir: "İslamiyet'in, din olmak itibarıyla güzel yönleri vardır. Her ne vakit bir camiye girsem, şiddetli bir vicdan heyecanından, onu da söyleyeyim mi, Müslüman olmadığım için bir tür üzüntü duyuyorum." (Renan, L'islamisme et la Science, s. 19; Namık Kemal, Renan Müdafaaamesi, s. 53; Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 112)

Çağımızdaki ateist görüşlerin çıkmazları

Modern Ön Yargılar: XX. yüzyılın başında rüzgar gibi esen ve ortalığı kasıp kavuran pozitivist hareket asrımızın ikinci yarısında hızını kaybetmiştir. Çağımızda etkili olan ateist düşünürler Comte, Feuerbach, Marx, Freud, Nietzsche ve Sartre'dir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 125-129)

Comte'un Pozitivizmi: Pozitivizm, Bilimi tek geçerli bir bilgi türü olarak gören bir anlayıştır. Sonuçta pozitivizmin dinle ilgili iddialarının yanlışlığı görülmüş, inançsızlıkla ilgili beklentileri de boşa çıkmıştır. Fransız filozofu Auguste Comte, Tanrı inancının ortadan kalkacağı bir dönem olacağını iddia etmişti. (Şafak Ural, Pozitivist Felsefe, s. 19-20) Dinlerin tarih sahnesinden silineceği şeklinde ki kehaneti de tutmamıştır. (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 45) Günümüzde din olgusu ve Tanrı inancı devam etmektedir. Dolayısıyla günümüze kadar yaşamış olsaydı gördüğü manzara karşısında Comte'un dahi hayal kırıklığına uğrayacağı muhakkak idi. Nitekim yüzyılımızda dinden uzaklaşan ya da bir şekilde onunla savaşıyor (komünist) toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne şekilde cehenneme çevirdikleri gayet iyi bilinmektedir. Comte'un, 'teolojik/mitolojik, metafizik ve pozitivist evreler' dediği (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 44) şeylerin insanlığın ortak tecrübesi olduğunu görememiştir. Çok eski yıllarda dahi yüksek medeniyetler kurulmuş, bilimsel çalışmalar, felsefi eserler ortaya konmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 130-134) Alain de Botton: "Modern ateizmin başlıca

yanılgısı, dinlerin pek çok yönünün geçerliliğini korumasını görmezden gelmektir." (H. Kübra Ergin, Yüzakı, Aralık 2013, 106. Sayı, s. 16) derken Müslüman olan Fransız Komünist Partisi yöneticisi düşünür ve yazar R. Garaudy ise "Pozitivizmin en büyük sorununun bilimcilik ile bilimin karıştırılması meselesi olduğunu" (Mehmet Sulhan, Roger Garaudy'nin din felsefesi, s. 177) ifade etmektedir.

Feuerbach'ın Antropolojik Ateizmi: Feuerbach, Hristiyanlığın Tanrı imajının etkisinde kalarak Tanrı kavramıyla insan doğası arasında bir ilişki kurmuştur. Feuerbach'a göre Tanrı kavramı insanın kendi doğasını dışarıya yansıtması sonucu oluşmuştur. Ona göre esas olan insanın kendisi ve kendi varlığıdır. (Ludwig Feuerbach, The Esence of Chritianity, s. 5-30) Feuerbach'ın aksine pek çok filozof Tanrı inancının insanın doğasında bulunduğunu ve bunu doğuştan getirdiğini iddia etmiştir. İslam dininde zaten Tanrı'nın nitelikleriyle, insanın özellikleri arasında bir uçurum bulunmaktadır. Başka dinlerde olduğu gibi yarı ilahi bir kişiden söz edilmez. İslam dininde ne Tanrılaştırılmış varlıklar, ne günahsız azizler, ne ruhban sınıfı ve ne de kilise gibi tanrısal kurumlar mevcuttur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 135-138)

Karl Marx'ın Sosyopolitik Ateizmi: Marx'ın din eleştirisi, onun dünya görüşünün bir parçası olarak önem kazanmaktadır. Bir anlamda ateist olmak Marxist olmanın getirdiği ve gerektirdiği bir durum haline gelmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 139) Marxizm, Batı'nın kendi bünyesinde oluşturduğu kapitalist sisteme karşı bir reaksiyondur. O, gördüğü problemler karşısında siyasi ve ekonomik yapıyı yeniden düzenlemek istemiştir. Marx, insanlık tecrübesini bir tek teoriyle izah etmeye kalkışmış ve insanın bütün ideallerini, karakterini onun maddi yapısına indirgemıştır. Marxizme göre Tanrı'nın yok olduğunu söylemek, Proletarya (emekçi) tarafında yer almak ve onların lehinde çalışmak olacaktır. Marx sonuçta pek çok unutulmaz acıların yaşanmasına neden olmuştur. İdeal bir İslam toplumunun kapitalist bir toplum olmayacağı herkesin malumudur. Marxizm yok iken ezilen, mağdur olan ve bir şekilde ıstırap çeken insanların yardımına en başta din koşmuş ve burjuvaya, zalimlere karşı onların haklarını savunmuş ve acılarını dindirmiştir. Günümüzün olağanüstü zor şartlarında dahi pek çok insan için din, bir moral ve motivasyon kaynağı olmaya devam etmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 143) Batı ve Batı kültürü insanlık için genel geçer bir örnek değildir. Marxist tarih anlayışıyla hareket edenler İslamiyet'in evrenselliğini, aşkınlığını (vahiy boyutunu) ve ahlak anlayışını gölgelemiş, putperestliğe ve zulme karşıtlığını ve adaletin yanında yer almasını görmezlikten gelmiştir. Ayrıca evrim teorisi ile ırkçılık ve faşizm de ilerlemiş, Marx'ın görüşleri arkasında yılgınlık, hayal kırıklığı, üzüntü, hatta gözyaşı bırakarak kendi kabuğuna çekilmiş (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 144-146) ve insanlığa kurtuluş reçetesi gibi sunulan Marksist felsefe çoktan iflas etmiştir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 166)

Freud'ün Psikanalitik Ateizmi: Freud sahasının dışına çıkarak dini konularda birtakım yanlış hükümlere varmıştır. Freud'a göre Tanrı fikri insanın, çocukluk döneminde karşı karşıya kalmış olduğu zorluk ve felaketler karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma sisteminden kaynaklanmıştır. (S. Freud, Totem and Taboo, s. 147-151) Bir insan olarak Freud'un kokain bağımlısı olmasının yanında, duygusal ve bunalımlı bir kişiliğe sahip olması (Pierre Debray, Freud Skolastiği, s. IX-x) fikirlerinin doğruluğu hakkında da çevresindekileri ciddi tereddütlere sevk etmiştir. Freud'ün Tanrı'ya inanma ile çocukluk devresi arasında kurmuş olduğu ilişkinin tersine çevrilmesi ve ateizmin aleyhinde kullanılması da mümkündür. Ayrıca milyarlarca zeki ve sağlıklı insanın hâlâ Tanrı'nın varlığına inanması ve inanmaya da devam etmesi konunun o kadar basit olmadığını da göstermektedir. Freud dinle ilgili değerlendirmelerinde totem, tabu ve fetiş gibi kavramları gündeme getirmiştir. Halbuki İslamiyet daha ilk günlerinde kendine en büyük hedef olarak putperestliği, ilkel inançları, hurafeciliği ve büyücülüğü seçmiş ve olanca gücüyle bunların hâkim olduğu Arap geleneğini yıkmaya çalışmıştır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 147-150) Tanrı inancı, yaşamının sevinçli ve kederli bütün dönemlerinde insanı ayakta tutmakta ve

insanın dengesini kaybetmesine engel olmaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 151) Yine "Freud'çu psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden de cinsellik ve korku duygusudur." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55) "Freud'e göre çocuklar, birçok cinsi sapıklık modellerini peş peşe sıralayan komple bir sapıktırlar. Elbette bu hastalıklı isteklerini toplum baskısı altında doyuramazlar. Onları şuur altına iterler ve böylece bir takım iç çatışmalar başlar. İşte Freud'a göre ruh hastalıklarının tek sebebi budur. "Psikanaliz" ile şuur altının derinliklerine inilmeli, doyurulmamış sapık arzular bulunmalı ve "kabul edilebilir hale" getirilip tekrar sunulmalıdır." (İrfan Özfatı, Türkiye, 18 Kasım 2003) "Psikanaliz yöntemine göre, insanın davranışlarına yön veren onun bilinçaltındaki cinsellik ve korku duygusudur. Tanrı inancı, hakikatte var olmayan, hastalıklı bir durumdur." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) "Yüce değerleri cinselliğe indirgemek, hastalıklı bir zihnin ürünüdür. Ona göre bilim geliştikçe dini ihtiyaç da kalmayacaktır. Freud, hastalıklı bireyleri incelemiş ve ulaştığı sonuçları yanlış biçimde sağlıklı insanlara tatbik etmiştir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56, 57) "Freud'un ruh teorisi, Newton mekaniğinin ilkelerini rehber almıştı. Öğrencisi Jung'un yaşadığı pek çok kişisel dini tecrübe ise, onu hayattaki manevi boyutun gerekliliğine inandırmıştır. O, gerçek maneviyatı insan ruhunun bütünleyici bir parçası olarak gördü. Sonunda da, Freud'un gözde öğrencilerden biri ve psikanalizin veliahtı olarak düşünülen Carl Gustav Jung, hocasını terk edip gitti." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası s.208, 410, 412)

Nietzsche ve Sartre'ın Varoluşçu Ateizmi: "Tanrı öldü. O'nu biz öldürdük" diyen Nietzsche, bunun sonunda insanın özgürlüğünü ve onurunu yeniden kazanacağını ve kendi özünü yine kendisinin belirleyeceğini ifade etmiştir. Nietzsche'den büyük çapta etkilenen Sartre da insanın özgürlüğü için Tanrı'nın yok olması gerektiğini öne sürmüştür. Her iki düşünürün iddiaları Tanrı'nın varlığını çürütmekten ziyade, onun ahlaki açıdan var olmaması gerektiği gibi bir ön kabulle yola çıktıklarını göstermektedir. Her iki düşünürün de reddettiği Tanrı İslamiyet'in Tanrı'sı değildir. Görünen o ki, bu düşünürler daha çok Hristiyanlıkla hesaplaşmaktadırlar. Bu kişiler Tanrı'nın (İsa) trajik bir biçimde çarmıha gerildiği, insanların günahkar doğduğu ve kiliseye gidip vaftiz olmadıkça aklanmadığı, insanların günah işlediğinde (Ortaçağ'da görüldüğü gibi) acımasızca ateşe atıldığı bir kültürde yetişmişlerdir. Projelerini ve ideallerini de evrensel bir norm olarak düşünmemek gerekir. Ateistlerin iddiasının aksine dinin (İslamiyet) ahlak konusunda olumsuz bir rolü bulunmamaktadır. Ateistlerin ileri sürdüğü özgürlük ideali de sorumsuzluk, kuralsızlık, dağınıklık ve kaos istemiyle eş anlamlıdır. İslam peygamberi görevinin birinci derecede ahlaki kemale erdirmek olduğunu belirtmiştir. (Muvatta, I-II, Hüsnül Hulk, 8) Dolayısı ile insanların kişisel zaaflarından kaynaklanan olumsuzlukların Tanrı'dan kaynaklandığını düşünmek ve dini eleştirmek büyük bir haksızlıktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 152-156)

İdeolojik ateizm

Bilimsel (Materyalist) Ateizm Dayatması: Sovyetler Birliği döneminde Marxist ve Leninist dünya görüşü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiştir. Dini inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştır. Diyalektik materyalizm, evrenin kendi başına var olduğunu, şuurun da maddeden sonra geldiğini ileri sürmüştür. Materyalizm şekilsiz bir maddeden bugünkü evrenin nasıl meydana geldiğini izah edememiş, insanın yaşamıyla, psikolojisiyle, inançlarıyla, etik değerleriyle, düşünce gücü ve arzularıyla ilgili olarak sistemli bir felsefe üretememiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 157-160)

Bilimsel Ateizm Çarpıtması ve İslam'ın Evrenselliği: Bilimsel (materyalist) ateizm, İslamiyet'in yıkmaya çalıştığı eski putperest toplumun sömürü, kölelik, mal hırsı, kabilecilik, büyüculük, kan davası, fetişizm gibi alışkanlıklarını İslam'a mal etmeye çalışmıştır. Ateistler

tarihte cereyan eden ve hiçbir zaman Hz. Peygamberin onaylamayacağı siyasi, coğrafi ve ticari kavgaları İslam'ın kendisi olarak takdim etmeye çalışmaktadır. Marxist ateistler ayrıca Hz. Muhammed'in çevresinden ve eski dinlerden etkilendiğini de iddia etmişlerdir. Bununla da kalmamış, İslamiyet'in gelişmeye, düşünceye ve tartışmaya karşı olduğu yalanını yaymışlardır. İslamiyet'in ilahi kaynaklı olamayacağını ve Mekke toplumunun bu dini ortaya çıkardığını iddia etmişlerdir. Halbuki Hz. Peygamber'e baktığımızda, O'nun gerek şahsiyetinin gerekse getirdiği mesajın, Mekke toplumunun ve o toplumda yaşayan sıradan bir insanın önceliklerinden olmayan, aksine onların mevcut değerlerini alt üst eden ve kökünden kazıyan inançlar olduğu rahatlıkla gözükecektir. Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hâkim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestliğe, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve enkarnasyonla ciddi bir şekilde zıtlamış ve onları kabul etmemiştir. Halbuki ateistlere göre Peygamber'in onlardan etkilenmesi gerekirdi. Hz. Musa, Hz. İsa veya Hz. Muhammed başta olma üzere tarihteki hiçbir peygamber kendi başına yeni bir din getirmemiş, hepsi de, tek Tanrı'nın varlığını insanlara haber veren ve ondan başka tapılacak, kutsanacak ya da ilahlaştırılacak herhangi bir varlığın bulunmadığını öğreten dinin elçileri olmuşlardır. Yine bu peygamberlerin hiçbirisi insanlardan kendilerini kutsamalarını veya kendilerine tapınmalarını istememiş, aksine hepsi gerçek Tanrı'nın sadece yaratıcı Allah olduğunu öğretmiştir. Özünde bir olan fakat günümüzde bozulduğu için inanç esasları farklı yorumlanan bütün ilahi dinler kaynak itibarıyla bir olup aynı Tanrı'nın göndermiş olduğu dinlerdir. Peygamberler kendilerini aynı halkanın devamı olarak görmüş ve birbirlerini destekleyici şeyler söylemişlerdir. Mevcut sosyal yapının peygamberleri ortaya çıkarması ve onları etkilemesi bir tarafa, peygamberler o toplumu yeniden yapılandırmak ve değiştirmek için gelmişlerdir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 161-166) Materyalist ya da Marxist bir ateizm anlayışında insanlar sadece materyalist bir ateist olma özgürlüğüne (ya da zorunluluğuna) sahiptir. Materyalist bir ateizmin hâkim olduğu yerlerde insanların bırakınız dinsizliği reddetmeyi, ateizmi eleştirme özgürlükleri dahi bulunmamaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.167-170)

Ateizm ve İslam gerçeği

İslam dininde inanç özgürlüğü çok geniş bir biçimde uygulanmıştır. Ancak bununla birlikte İslamiyet'in taviz vermediği ve kesinlikle rıza göstermediği konular da bulunmaktadır. Bunlardan biri putperestliktir. Bir diğeri de insanlar arasında görülen zulüm, katliam, soykırım, tecavüz, işkence, haksızlık, ayrımcılık ve sömürü gibi insanlık dışı fiillerdir. Kur'an, adaletin, eşitliğin, erdemin ve sevginin yaygınlaşmasını talep etmiştir. Zaten onu anlamlı kılan, farklı dilde, dinde, renkte ve coğrafyadaki binlerce insanın, özellikle ezilmiş, sömürülmüş, yurtlarından sürülmüş, hor görülmüş ve haksızlığa uğramış kişilerin gönlünde yer almasını sağlayan şey de, İslam'ın bu evrensel değerleri olmuştur. İslam bizzat anlamı ve içeriği ile de bir barış dinidir. Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ideolojik ön yargılar ve saplantılar görülmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 173-176)

İnsanlığa hitap eden din (İslamiyet) ateistlerin düşündüğünün aksine ne bir ideoloji, ne sadece ekonomik ve politik bir yapı, ne de felsefi bir dünya görüşüdür. O evreni ve canlıları kucaklayan, bütün insanları insan olmak bakımından hoşgörülle karşılayan, onları dili, rengi, kültürü, sosyal statüsü, ekonomik durumu, cinsiyeti, nesebi ya da geçmişiyle yargılamayan, tek Tanrı inancını savunan, putperestliği yıkan ve yeryüzünde adaleti amaçlayan engin bir inanç sistemi ve hayat düzenidir. Bu anlamda İslamiyet herhangi bir teorisyenin zihnine sığacak kadar dar olmadığı gibi, bütün varlığa, tarihe, toplumsal yapıya ve insanlığa ideolojilerin yaptığı gibi tek bir ilkeyle yaklaşacak kadar da sığ bir bakış değildir. Sosyal alanda toplum ve fert dengesini gözetten İslamiyet, adaleti, çalışmayı, ticareti, dürüst yollarla para kazanmayı teşvik etmiş,

aldatmayı, yalanı, sömürüyü ve borçluyu ezmeyi ise şiddetle yasaklamıştır. İslamiyet her türlü egoizmi ve ırkçılığı ve bu amaçlarla öldürmeyi ve zulmetmeyi reddetmiş, bir başkasının canına, malına, ailesine, inancına ve özel yaşamına müdahale edilmesini de yasaklamıştır. Hristiyanlıkta görüldüğü gibi ruhban sınıfına da (Klerikal yapılanma) imkan tanımamıştır. İslamiyet gerek bireysel, gerek toplumsal ve gerekse evrensel açılardan mutluluğun temini yönünde ilkeler ortaya koymuş, niçin var olunduğu ve nereye gidileceğine dair getirmiş olduğu açıklamalarla insanlara bir vizyon sunmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 177-178) Ateizmin ise insanlara bir vizyon sunması ve varlık âlemiyle ilgili tatmin edici açıklamalar getirmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır. Sistemli ve ahenkli bir dünya görüşü ortaya koymak yerine dine ve Tanrı inancına karşı eleştirel bir tutum takınmakla yetinmiştir. Ortaya yeni bir şey koyamadığı gibi insanların ufkunu açacak, onlara ümit verecek ve geleceği aydınlatacak bir sistem de sunmamıştır. Her şeye rağmen İslamiyet bütün sadeliği ve çekiciliği ile insanlığın önünde durmaktadır. Geleniğin bizlere sunduğu İslam'la, kaynakların bizlere anlattığı İslam arasındaki farkı hissedip kaynaklardaki İslam'a ulaşınca birçok sorun zaten kendiliğinden hallolacaktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 179-180) İnsanı inançsızlığa götüren yolların temelinde bizatihi ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen bilgisizlik, tutarsızlık, ikiyüzlülük ve gayri insani tavırlar yatmaktadır. XX. yüzyılda ateizm adına ortaya pek çok şey konmuş ama içeriğinin daha çok ideolojik bilim, ideolojik felsefe ve ideolojik ateizm olduğu görülmüştür. Bu söylemlerin temelinde de pozitivist ya da materyalist esintiler bulunmaktadır. Mutlak bir ateizmden söz etmek de imkansızdır. Bilimsel, rasyonel ya da mantıksal gibi kavramların ateizm adına kullanılması tamamıyla yanıltıcı ve çarpıtıcı bir durumdur. Ateistlerin, teizmin kanıtlarını eleştirmekten başka bir seçenekleri olmamıştır. Bunun yanında kendi bakış açılarını destekler ikna edici görüşler de ortaya koyamamışlardır. Henüz kanıtlanamayan ve kanıtlanması da mümkün olmayan teorilerinin etkisi ve gücü ise günümüzde oldukça zayıflamış, yaygınlığı da sona ermiştir. İddialarını yanlışlayan sayısız örnekler bulunduğu halde fikirlerinden vazgeçmemişler ve ideolojik kaygılardan ötürü bunları kutsallaştırmışlardır. Ateizmi ilke edinen ideolojiler kiliseyi aratmayacak derecede dogmatik, statik ve dayatmacı tavır sergilemişlerdir. Kendilerini ilmi, felsefi ve özgür düşünceli diye tanımlayan ideolojiler, insanlık tarihinin en dogma, en katı ve en yasakçı ekolleri haline gelmişlerdir. Bireylerin yaşamlarına, düşüncelerine, inançlarına, kısacası özgürlüklerine dahi ipotek koymuşlar, ideolojilerini XX. yüzyılın çağdaş dinleri haline getirilmişlerdir. Ancak kesin olan bir şey varsa o da artık ateizmin bilimsellik, rasyonellik ya da özgürlük kılıfına bürünemeyeceğidir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 184-189)

“Ülkemizde kanıtsız ve kaynaksız konuşulan tek alan ‘din’ ve ‘din’in kutsalları’dır. Kırılan potlar ve devrilen çamların verdiği zayıttan kimse kendini sorumlu hissetmemektedir. “Ah, şimdiki aklım olsaydı!” diye iç geçirip dövündüğümüz, çünkü aklımızla bugünkü aklımızın birbirini tutmadığı bir hayatta ‘aklı kullanma kılavuzuna’ şiddetle ihtiyaç vardır. Dinsel konuların artan bir hızla magazinleştirildiği bir ortamda bilgi kirlenmesinin olması da kaçınılmazdır. Dünyada her şey zıddıyla kaimdir. Hiç kimse başkası gibi düşünmek, inanmak ya da yaşamak zorunda değildir. Herkes hayatını kendi özgür iradesiyle yaşar ve sonucuna da katlanır. Din bir kültür, ahlak ise bilgi değildir. Din; yaşamın bizzat kendisidir. Din, ait olduğu kültürün yardımcı unsuru, ayrıntı ögesi değil özü ve omurgasıdır.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 7-12) Akli başında insanlar, ihtiyaç duydukları konu ne ise o konuda bir uzmana başvurur ve onun tavsiyelerine kulak verir. (Selçuk Küçük, Deizm, s. 165) "Resulullah'ı gören ve tanıyan yüz binlerce insan onun söylediklerinin doğruluğuna ikna olmuş, onun Allah'ın Resülü olduğuna inanmış ve alışageldikleri hayatı değiştirerek artık onun söylediği gibi yaşamaya başlamışlardır. Onları izleyenler de aynı yolda yürümüşlerdir. Biz salt aklımızla dünyayı da tam anlamıyor, varlıklar arasında bütüncül bir ilişki kuramıyor ve hep birbirimizden farklı şeyler söylüyoruz. İnsanların en zekilerinden olduğu iddia edilen filozoflar, bilinen tarihleri boyunca

hep birbirlerini yanlışlayarak gelmiş, hakikat adına taş üstüne taş koyarak ilerlememişlerdir. Onların bu birbirlerini yalanlamaları dünyanın sonuna kadar da devam edecektir. Buna karşılık getirdikleri bilgilerle peygamberler, birbirlerini hep tamamlayarak gelmişlerdir. Hepsi öncekini, kendisinin selefi ve kardeşi olarak tanıtmıştır. Allah, insan gibi karmaşık bir makine, dünya gibi akıl almaz bir sistem yaratmış olsun ve bunların nasıl en verimli şekilde çalıştırılacağını öğretecek bir kitapçık ve bir teknisyen göndermesin, bu olacak şey değildir. (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 17.1.2016)

Din özellikle belli sanat dallarının inkişafında ve gelişmesinde başat bir role sahiptir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 206) Din, toplumun aynı düşünce ve davranışları benimseyerek ortak değerler etrafında birleşmesini sağlar. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 207) İslam dini insanları kabile, ırk, cinsiyet şeklinde bir takım ayrımlara tabi tutmaksızın üst bir ilke etrafında birleştirerek Hz. Peygamberin önderliğinde bir araya getirmeyi amaç edinmiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 209) “Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. Ahiret inancı insandaki adalet duygusunu tatmin eden en güçlü inançtır.” (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 213-214) Ahiret inancı acı ve zorluklarla başa çıkmada önemli bir teselli kaynağı olarak iş görür. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 216) İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılar, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durur. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 219) İnsan ve kainat yaratıcıya işaret eden ayetlerle doludur. Kur'an'da dikkat çekilen özellikler aslında günümüz insanların en fazla ihtiyaç duyduğu niteliklerdir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 225) Bütün insanlar ölüyorsa, hayatın ‘gayesinin’ zevk olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 200) Zaten ölmüşten korkanlar da aslında kendi günahlarından korkmaktadır. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 120) “Dindar biriysen hayatın tadını çıkarabilirsin. Ama yaratıcının izin verdiği sınırlar dahilinde. Halbuki insanlar, ‘hayatın tadını çıkarmak istiyorsan içki, kadın ve paraya sahip olmalısın’ diye düşünürler.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 130) Dinin toplumsal yapıyı ayakta tuttuğu vurgulansa, dinin değeri daha iyi anlaşılır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 186) İslam komünizmin toplum anlayışındaki eşitlikten daha onurlu bir davranış modeli sunar. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 192) İslam insanları sosyal sınıflardan ziyade kardeş olarak görür, bütün insanlığın tek bir atadan var olduğu üzerinde durur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 193) Komünizm de kapitalizm de insan fitratına aykırı olan bir durumdur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 197) “Komünizm ve sosyalizm, partili bir azınlığa hizmet eder; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 25) Önce deizm ile başlayan Tanrı tasavvuru, daha sonraları ateizmle başka bir boyuta taşınmıştır. Ateist dünya görüşü hazcı, hedonist bir dünya görüşünün güç kazanmasına neden olmuştur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 114) Kapitalizm ve komünizm insanı bir makine haline getirmiştir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 198) Ateistin tabusu, Das Kapital, Türlerin kökeni, Materyalizmdir. Kapitalist ruhun mihrabı ise, paradır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 200) Günümüz modernizminin Tanrıyı iptal edişinin sonucu olarak çağımız insanı için para, tüketim ve haz neredeyse çok tanrıcılığın değişik versiyonları olarak görülmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 206) Tanrıya inanç ortadan kaldırıldığında, insandaki kontrolsüz hırs ve haz duygusu ortaya çıkar ve her istediğini helal haram demeden gerçekleştirmeye çalışır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 87) Modernizm, emperyal bir anlayıştır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) “Dinin en önemli fonksiyonlarından biri, deruni boyut sayesinde şahsiyet gelişimidir. Modernizm, insanlara bireyciliği verdi ancak şahsiyet kazandırma yollarını da birer birer ellerinden aldı. Çünkü şahsiyet gelişiminde ahlaki boyut, dahası insanlarla ilişki ve bu ilişkilerdeki fedakarlık oldukça önemli yer tutmaktadır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 185) İslam'ın mücadele ettiği “Mekkeliler, 600 yılında tarihin şahit olduğu ilk vahşi kapitalist sistemi kurmuşlar ve sistematik hale getirmişlerdi. Sistemin özü; borçlandır, faizlendir, borçluyu çaresiz bırak sonra da haczet idi. İslam, insanlar başka şeylere inanıp kendilerini kullandırmasınlar diye inen bir dindir. Allah'ın dininin kaynağı vahiy,

muhabatı akıldır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 22) İslam, birikimi üretime dönüştürür ya da zekat vermek ve infakla, servetin toplumsal hayatta ihtiyaç sahiplerinin ekonomik anlamda güçlendirilmelerinde kullanımına yönelik teşvikte bulunur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 47) “Kur’an, iyiyi tavsiye edip kötülükten sakındıran, canlı bir Allah bilincine sahip fertlerden oluşmuş, iyi ve adil bir toplum oluşturmayı hedefleyen dini ve ahlaki bir metindir.” (Adil Çiftçi, Fazlur Rahman ile İslam’ı Yeniden Düşünmek, s. 231) Yaratılış gayemizi, nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi söyler din. Varlığı ve hayatı anlamlandırır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 38) İnsanın varoluş gayesi, kendini ve âlemdeki yerini bilmesidir. Eşyanın hikmetini ve hakikatini kavramasıdır. İnsandan beklenen şey, insanın niteliklerini geliştirmesi, sevgi ile yaratıcıya muhabbet ile ibadet etmesidir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 34) Allah, peygamberler vesilesi ile insanlara tercih yolu göstermiş, bu şekilde iyi ve kötüyü birbirinden ayırt etme imkanı vermiştir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 7) Dinden daha iyi bir psikoloğumuz yoktur. Hayat ancak ölümle barışık olanlar için anlam kazanır. XX. yüzyılın o büyük icatlarından, nimetlerinden hangisi, bir yakını kaybetmiş insanı teselli edebilir ki? Din nereye gittiğimizi söyler. Yüce Allah'ın, 'ruhuna üfledim' dediği kullarının, yaratıcı tarafından sevildiğini hissetmesinden daha güzel bir psikoterapi olur mu? (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 39-43)

Evrendeki maddeler; cansız, somut, akılsız, şuursuz, bilgi sahibi olmayan birtakım madenlerden ve taş, ateş, zehirli gazlardan oluşur. Neden ve nasıl olup da akıllı, zeki, düşünen, ete kemiğe bürünmüş hayat sahibi canlıları oluşturdukları asla izah edilememektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Hayatta tüm patlamalar yıkımlara, kaoslara sebep olurken bu nasıl bir patlamaymış ki, muhteşem evrenin oluşumuna sebep olmuş, binlerce yıldır hassas dengeleri kurgulayabilmiş? Patlama denen şey, belli bir zekaya sahip midir? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Bilimin yaptığı şey, aşamaların nasıl oluştuğunu izah etmektir. Peki, bu düzenekleri kim ayarlamış ve böyle işlemlerini sağlamıştır? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 143) Bilim, insanın bu dünyada konforlu yaşamasını hedeflerken din ise insanın huzurlu olmasını merkeze koyar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127) Evrenin oluşum aşaması yanında, mevcut düzen yüzyıllardır nasıl sağlanıyor? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 15) Evrendeki maddelerin doğası entropiye (bozulmaya) meyilli iken, bu düzeni takip eden bir varlık olmalıdır ki evren mükemmel işlesin! O da Allah'tır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 24) Halbuki “İnsanoğlu her gün çevresindeki varlıkların ‘düzen içinde’ hareket etmelerinden habersizce yaşamayı sürdürmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 118) “İnsanoğlu çerçevesinde gördüğü muhteşemliği alışkanlık perdesinden dolayı sıradan görür.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 40) “İnsan, hiçbir hayvandan olmayan düşünce gücü sayesinde kainattaki sırların ifşa edilmesine vesile olmaktadır. İnsana şeref kazandıran, insanın ruhsal boyutudur. İnsanın hayvandan farklılığı, bedensel özelliğinden değildir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 48) Bilim, evrenin 'neden bu şekilde' olduğunu ve varsa bir 'amacını' ortaya koyma hususunda sessizdir. Oysaki “Uygun suretler verip program yüklemek, bunları aynı sistemin birer parçası haline getirmek hatta hepsini birbirine muhtaç haline getirmek gerçekten büyük bir sanatçıyı gerekli kılmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 99) “Senin diğer canlılardan farklılığını hissedebiliyor musun, her şey öylesine rastgele mi, sayısız varlığın birbirinden farklı katrilyonlarca rızkını kim tedarik ediyor? Bir sahnede iki farklı piyes oynasa birbirine karışıyor; Bak bu âlem sahnesine milyarlarca piyes aynı yerde oynanıyor. Yazın sulu karpuz, kışın C vitaminli portakalı kim yaratıyor? Kar kalktığında cesetler manzarasıyla karşılaşmıyoruz, bunu ayarlayan kimdir? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 182-183) Ateist ve deistler sanatı sanatkâr kabul etmelerindeki çelişkiyi neden fark edememektedir? Niçin yaratıldık, nereden geldik, nereye gidiyoruz, niçin? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 201) “Hak din olmadan ahlak olur mu? Akla dayalı ahlakta insanlığın ittifak etmesi mümkün müdür? Hani kapitalistlerin vadettiği bolluk, huzur? Kapitalizm ve komünizmden insanların en ufak bir umudu kaldı mı? Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi

sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 vetocu ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu olmaktadır. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler; Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir? İnsanın taklidinden de aciz olduğu nice ilahi sanatlar (biyomimetri) var değil midir? Üç günlük dünya keyfi, ebedi bir ahireti yakmaya değer midir? Karalayıcı ifadeler gerçek bir bilgi sağlar mı? Allah'ın bizden istediği ibadet ve kuralların tamamının bizim lehimize, bizim faydamıza olduğunu biliyor musun? Ebedi hayat ile alakalı karar ve tercihlerinde yeterince düşündüğüne emin misin? Yoksa kalabalığa mı uyuyorsun? Hiçbir varlığın başıboş olmadığı bu âlemde insanın başıboş bırakılacağına aklın ihtimal veriyor mu? Fizik kanunlarını kim koydu? Bir gün Rabbinin huzuruna getirildiğinde, onu inkar etmiş olmanın bir mazeretini bulabilecek misin? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 186-191) Freud hayatın bütününden sadece bir yanına alıp, tamamı ondan ibaretmiş gibi yorum yapmıştır. İslam düşüncesi asla meseleleri tek taraftan ele almamıştır. İslam, hayatın her safhasını kuşatmıştır. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 197)

“Kur'an'a genel bir bakış açısıyla baktığımızda akla hitap ettiğini görürüz. Onun akla ve aklın kullanılmasına verdiği önem asla göz ardı edilemez. Kur'an'ın akla olan bu yönelişi katıyen başka kutsal kitaplarda yoktur. Aklın ileri seviyesi ilim ve irfanı ortaya çıkarır ki, ilim ve irfana Kur'an-ı Kerim dokuz yüzden fazla ayetle verdiği önemi ortaya koymaktadır. Dinin en temel şartı akıl sahibi olmaya bağlandığına göre akılla hareketin ehemmiyeti şüphe götürmez. Akıl, muhtelif fikirleri belirli kategorilere ayırma yetisine sahip olan, analiz edince bütünleyici ve birleştirici bir özellik taşır. İşte Kur'an'a göre aklın en önemli yanı burasıdır. Bu sebeple Kur'an'da aklını doğru şekilde kullanamayanlar kınanmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 173-203) Bilgi edinmede kadın erkek ayırmayan, ilmin hangi bölgede kimin elinde bulunursa bulunsun tahsil edilmesi gerektiğini savunan, bilgi kaynaklarını kesin delillerle sağlamlaştırmayı prensip edinen İslam dini, bu kurallarda da öncüdür. Peygambere inen ilk vahiy olan 'Oku!' bile, İslam'ın ilme verdiği önemi belirtmeye kâfidir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 205) Ümmi sayılabilecek bir cemaate bildirilen ve o dönemin şartlarıyla ilmi en ileri dereceye yükseltmiş olan İslam, o yıllarda koyduğu kuralların evrenselliğini günümüzde de canlılığını koruyarak ispatlamaktadır. İslamiyet aynı zamanda âlem ve Allah arasındaki ilişkiye de açıklık getirmiş, insanları inanmaya yönelebilecekleri bir yaratıcıyla tanıştırmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 206-210) “İslam dininde, imanın bilinçli olarak inanılmışsa bir değeri ve anlamı olacağı için iman; sorgulama, eleştirme, akletme ve karar verme sürecinden geçmek zorundadır. Bilimde akıl hâkim olup, sanatta duygu ön plandayken din; İnsanın hem akıl, hem duygu, hem de sezgi yönüne hitap eder. Onu, bütün boyutlarıyla bir bütün içinde kavrar ve şahsiyetine şekil verir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 97-98) İslam'ın yolu, aşırılıklardan uzak, denge ve itidal üzerine kurulan bir yoldur. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 100)

Kainat insanlığın devamını sağlayacak materyalleri insana sunmakla görevlidir. Bilgi seviyesi konusunda dahi insan kainatının merkezindedir. Böylelikle yeryüzünü şekillendirme, imar etme yetkisi de kendisine verilmiştir (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 211-214) ve insan, yaşadığı çevresini imar etmekle sorumludur. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 232)

Allah'ı Teâlâ, yaratmış olduğu insanların değerlerinin ortaya çıkması amacıyla onları sınamak için kainatı yaratmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 215-216) Dünya hayatı Kur'an'da genelde ahiret hayatıyla birlikte ele alınmış, bazen ikisi arasında karşılaştırma yapılırken ahiret hayatı üstün kılınmıştır. Dünya üzerinde yaşanmış olan hayat, ahiretteki saygınlığı ve muameledeki üstünlüğü belirleyecektir. Yani kısa dünya hayatını İslam'ın maneviyat şemsiyesi altında geçiren insan ahirette ebedi mutlu olacaktır. Dünya ahiretin bir nevi ön hazırlığıdır ve geçici olan kalıcı olandan değersizdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 217-219)

Sınırlı aklı ve devamlı değişen bilimi kendisine ilah edinen (Furkan, 43) ateistlerin ruh halini Kur'an bize şöyle tarif eder: "İnsan, kendisini müstağni (Allah'a ihtiyacı olmayan bir varlık olarak) gördüğü anda azgınlaşmaya başlar" (Alak, 6-7) "Ateizmin büyük belirtileri, nankörlük ve gösteriştir." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11) "Bizim huzurumuza çıkarılacaklarını hiç beklemeyenler, "Bize melekler gönderilmesi veya rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" diyorlar. Gerçek şu ki onlar içlerinde derin bir kibir duygusu besliyor, azgınlıkta sınır tanımıyorlar." (Furkan, 21) "Şüphesiz biz insana doğru yolu gösterdik. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kat eder." (İnsan, 3)

De ki: "Hak geldi batıl yıkılıp gitti! Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur." (İsra, 81) "İsterler ki, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndüröversinler; ama inkarcılar hoşlanmasalar da Allah nurunu muhakkak tamamlayacaktır!" (Saf, 8; Tevbe, 32)

Deizm Yanılgısı

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, ‘Bilim değişmez mi?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘İslam alimlerinin objektifliği’, ‘İslam’ın emirleri ve Hümanizm’, ‘İslam barış dinidir’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘İslam ülkeleri neden geri?’, ‘İmtihan Dünyası’, ‘Evrım Teorisi’, ‘Ateist akıl’, ‘Ateizm Yanılgısı’, ‘Agnostisizm Yanılgısı’, ‘Ahlak’ başlıklı yazılarımızın da okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Tanımı

“İngilizcesi: Deism; Fransızcası: Deisme; Almancası: Deismus olan deizm, ‘vahyi inkar etme, Allah’tan başkasına inanmama’ anlamlarına gelir. Türkçeleştirme çalışmalarında “deisme” terimi, ‘Yaradıcılık ve Yaradancılık’ deyimleriyle karşılık bulmuştur.” (Orhan Hançerlioğlu, Nedentarıncılık, Felsefe Ansiklopedisi, IV/ 237) Deizm, Latince’de “Tanrı” anlamına gelen “deus” kelimesinden türetilmiştir. (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 8; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe sözlüğü, s. 191; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 31; ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm; Vahdetin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) “Deizm, Yunanca’da “Tanrı” anlamına gelen “theos” kelimesinden türetilmiş olan “Teizm (Theism)” ile aynı kökten gelmektedir.” (Hüsameddin Erdem, “Deizm”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, IX/109) “Deizm kavramı, köken olarak Latince “Tanrı” anlamına gelen “Deus” kelimesinden türetilmiştir. Aslında deizm, Tanrıya inanmak anlamına gelir.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 503; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9) “Aslında orijinal haliyle her ikisi de Tanrı veya Tanrıların varlığına inanmak anlamına gelmekte ve bu yönüyle de ‘Ateizm (Atheism)’in antitezini oluşturmaktadırlar.” (Mehmet S. Aydın, Din Felsefesi, s. 173; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Ansiklopedisi, IV/237-238) “Ancak zamanla Yunanca Tanrı anlamına gelen “Theos” kelimesinden türetilen Teizm, ‘yaratıcı uluhiyet’ anlayışını ifade etmek için kullanılmıştır. Deizm ise kendine özgü felsefi bir kimlik kazanmıştır.” (M. Aydın, Din felsefesi, s. 173)

“Deizm, başlangıçta dünyayı yaratan ancak daha sonra buna müdahale etmeyen bir tanrıya inanır.” (Leslie Stevenson, “Deism”, Eighteen Takes on God, s. 53; Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 235; Hüseyin Peker, Din psikolojisi, s. 98; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 38; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 308; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 7, 17, 38; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 36) “Yunan düşüncesinin vardığı ya da çıktığı nokta deizmdir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) “Deizmde köşesine çekilen tanrı anlayışı hâkimdir. Aristo’ya göre tanrı evreni yaratmış ve köşesine çekilmiştir. Tanrının işini kulları tayin eder.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 53) “Deizm, ‘Tanrı âlemi ve içindekileri yarattı ve bir kenara çekildi.’ diyen Aristo’nun Tanrı anlayışı şeklindeki bir inanç biçimidir.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150) Deistlere göre “Allah tabiat kanunlarının etkisiyle mekanik bir şekilde kendi kendine işleyen bir düzen kurmuştur, bir daha müdahale etmez.” (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) “Deizmde Tanrı, saati yaratan bir saatçi gibidir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 36) “Bu mantığa göre tanrı bir bakıma ebedi istirahatete çekilmiştir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 38) “Peygamber, kutsal kitap, ahireti reddeden görüştür.” (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67) “Vahyi, peygamberi, ruhu inkar eder.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 107) “Dolayısı ile âleme ‘insan’ istediği gibi müdahale etmekte özgürdür. Kozmik âlem Tanrı’nındır, dünya (işleri) ise insanlara aittir. Deizmde Tanrı

“emekliye” ayrılmıştır. Deizmde Tanrı aşkındır, içkinliği reddeder ve dolayısı ile de panteizmin zıddıdır.” (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) “Deizm, âleme müdahale etmeyen bir Tanrı anlayışı; akla ve bilime gösterilen sonsuz güven gibi iki temel anlayıştan yola çıkarak sonunda akıl dini veya tabii (doğal) din olarak nitelendirilmiştir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 11; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 10) “Tanrıyı ilk neden kabul eden akılcı din öğretisidir.” (S. Hayri Bolay, Felsefi doktrinler sözlüğü, s. 64; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67) Deizm; “Ateizm karşıtı bir dünya görüşüdür.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52) “16. yüzyılda tanrıtanımazlığın karşıtı olarak ortaya çıkan deizm, tanrının belirli kurallara göre işleyecek şekilde evreni yarattığını ileri süren ve sonra her şeyden elini çektiğini kabul eden, akla ve bilime ileri derecede güven duyan felsefi bir harekettir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 20; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 15) Deizmin “en önemli ilkesi rasyonalizmdir. (akılcılık)” (Rasim Özdenören, Kafa karıştıran kelimeler, s. 46; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46) “Vahyi inkar eden bir felsefedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) Özetle “Deizm, Latince Tanrı anlamına gelen "deus" kökünden geldiği için, başlangıçta ateizmin karşıtı olarak kullanılan bu isim daha sonraları Hristiyanlığa bir tepki olarak kendini göstermiş” (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) ve “Tanrı inancını korumakla birlikte, kilisenin tutumuna duyulan şiddetli tepki yüzünden vahiy, peygamberlik ve mucize gibi dini değerlere karşı çıkmanın sembolü olmuştur. Deizm, yaşama ve dünyaya müdahale etmeyen Tanrı anlayışını savunur. Panteizm ise Tanrı-evren özdeşliğini ileri sürer. Panteist, Tanrıyı yaratıcı olarak kabul etmez çünkü O, evrenden ayrı değildir. Onlar Tanrı'nın varlığını inkar etmemekte sadece mahiyetini farklı yorumlamaktadır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi s. 19-21)

Deizme inanan kişiye deist denir. (Paul Robert, Dictionnaire Alphabetique de la langue Française, s. 429) “Sadece akıl yoluyla kavranabilecek yalın bir tanrı inancını benimseyen” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) ve Allah'ın varlığına inanıp vahyi ve dinleri inkar eden kimseye deist denir. (Şemseddin Sami, Dictionnaire Français-Turc, s. 552) “Deist, doğaüstü vahye dayalı bir din yerine doğal ya da rasyonel bir dine inanan kişidir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 70, 252; W. Allen Wood, Kant'ın Deizmi, s. 336) Kısacası; "Ateist Allah'ı yok saymaya, deist ise Allah'a sınır koymaya kalkışandır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 83) “Bir deist olduğunu açıkça beyan eden ilk düşünür Charles Blount olmuştur. Fakat o da daha sonra intihar etmiştir. Matthew Tindal tarafından yazılan ‘Christianity as Old as the Creation’ ise daha sonraları ‘deistlerin mukaddes kitabı’ olarak anılmıştır.” (TDVİA, Deizm, s. 110)

Tarihi

'Deizm' terimi ilk defa İsviçreli reformist teolog Pierre Viret tarafından, dini inançları savunduğu ‘Instruction Chrestienne’ isimli eserinde kullanılmış (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 212; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10; <https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm>) ve “İncil’i ‘eleştiren kişileri’ kastederek (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 195) “İsa Mesih’i ve Hristiyanlık doktrinlerini inkar eden ateistler” (TDVİA, Deizm, s. 110) anlamında “bu söz 'Türkler ve Yahudiler' için kullanılmıştır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10, 12, 107)

Daha sonra deizm “Kilisenin baskıcı otoritesi, teslis akidesi, evrene ve insana müdahale etmeyen bir tanrı fikrinin doğmasına sebep olmuştur.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 27; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 14) “Deizmin temelinde, 17. yüzyılda doğa bilimlerinin gösterdiği muazzam gelişme olgusu yatmaktadır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve

Yapılması Gerekenler, s. 45) “Deizmde Tanrıyı temsil eden doğadır. Bu bakımdan doğa tabir caizse tanrının kendisidir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254)

Günümüzdeki anlamı ile “Deizm, ‘İlk kez İngiltere’de kullanılmış” (Mustafa Güladağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) ve “17. yüzyılda İngiltere’de ortaya çıkan bir akımdır.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 221, 236) Deizm, “17. yüzyılın ilk yarısında İngiliz düşünür Edward Herbert ile başladı ve en yaygın olduğu ülke İngiltere idi.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 20) Deizm İngiltere’de doğmuş, Fransa Almanya’da gelişmiştir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 12; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160) “Deizm Fransa’da, İngiltere’nin aksine dinsel bütün öğelerden soyutlanarak sadece materyalist ve devrimci bir ruh halini almıştır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) “17. yüzyılda İngiltere’de deizm yayılmaya başlar. İlk başlarda Tanrıya ve ‘ahiret hayatına’ inanmakta idiler.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 23) “Deizmin ana vatanı İngiltere’dir. Amerika’da yayılmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) “İngiliz deizminin kurucusunun Lord Herbert of Cherbury” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) olduğu ve aynı zamanda “Deizmin temel ilkelerini de belirlediği.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 201) kabul edilir ama ilginç olan “Lord Herbert of Cherbury kendisini hiçbir zaman bir deist olarak tanımlamamasıdır.” (Vahdetin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) “Deizmin ilk kurucularından biri olarak kabul edilen Lord Herbert’in Tanrı’ya ve ahiret hayatına inanmakla beraber ilahi metinler hakkında önemli şüpheleri vardı.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) “Buna rağmen “Deizmin babası olarak anılan Lord Herbert, ölüm döşeginde iken İrlanda başpiskoposunu da çağırmıştır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 65) Deizm “İngiliz düşünür Edward Herbert, sonra Voltaire, Rousseau, T. Paine gibi isimler ile temsil edilir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24) “Voltaire, Montaigne, Rousseau bu akımın öncülerindendir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18; M. Rosenthal, P. Yudin, Materyalist Felsefe Sözlüğü, s. 512; Prof. Dr. Bedia Akarsu, Felsefi Terimler Sözlüğü, s. 194; İsmail Fenni, Lügatçe-i Felsefe, s. 171) “Rousseau, Voltaire ve Kant deisttir.” (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Mustafa Güladağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160) “Temsilcileri Fransız Jean Bodin ve İngiliz (Edward) Herbert of Cherbury’dir.” (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) “Cherbury vahyi, kaderi, kutsal kitapları reddeder.” (Mustafa Güladağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) “Deizm özellikle XVII. ve XVIII. yüzyıllarda Avrupa’da en güçlü dönemlerini yaşamıştır.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) “David Hume, bilimi ve mantığı deizmin belirleyici unsuru haline getirmiştir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18)

“Deistlerin, Hristiyanlığın anlaşılması güç olan Tanrı inancına karşı, geleneksel öğretisi ve vahiyden bağımsız bir Tanrı tasavvuruna sahip olduklarını söylemek mümkündür.” (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi, s. 9) “Deizm, özellikle Hristiyanlığın sahip olduğu Tanrı, vahiy ve peygamber anlayışları başta olmak üzere geleneksel inanç ve kabullere karşı akılcı yaklaşımlar getirmeye ve Hristiyanlığı akılcı temellere oturtmaya yönelik bir yaklaşımın sonucudur.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233) “Deist yazarların Tanrı’nın âlemin işleyişine müdahale etmediği yönündeki inançlarının, aynı zamanda Tanrı’nın aşkınlığı düşüncesine dayandığı ve Tanrı’nın Hz. İsa’nın bedeninde yeryüzüne indiği şeklindeki geleneksel Hristiyan öğretilerine karşı, Tanrı’nın aşkınlığını korumak ve aynı zamanda antropomorfizmden uzak durmayı amaçladıkları düşünülebilir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 227) “Deizmin kutsalı akıl, bilim ve

ahlaktır.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 8, 60) Paine, "Benim dinim aklımdır." (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. “Deizm, laikliğin bir tür felsefesidir.” (Y. N. Öztürk, Deizm, s. 9-15)

Çeşitleri

Ateizm ve agnostisizm gibi “Deizmin de tek bir türünden söz etmek mümkün değildir. Tarihi süreç içerisinde deist düşünürlerin ortaya koyduğu birçok farklı deizm anlayışı ortaya çıkmıştır. Bunun temel sebeplerinden birisi, deist düşünürlerin ilahi vahiy yerine akli temel referans kaynağı olarak kabul etmeleridir.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 443) “Deizmin birçok çeşidi.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 69) ve “ekolleri” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) bulunmaktadır. Deizmin üzerinde ittifak edilmiş kesin bir tanımının olmayışını onun kaygan tabiatına yorabiliriz. (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 8, 23, 85, 91) “Günümüzde deizmin birçok alt akımları doğmuştur: Monodeizm, Polideizm, pandeizm, ruhsal deizm, Hristiyan deizm, bilimsel deizm, hümanist deizm gibi. Hepsi de ‘kendilerine özgü bir din yapısı’ inşa etmişlerdir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 19-20) “Modern deistler tek bir yapı halinde bulunmamaktadır. Deizm; mono, poli, pan, ruhsal, Hristiyan, bilimsel, hümanistik gibi kategorilere ayrılabilir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) ‘Klasik deistler’ kilise karşıtıdır ama kendisini Hristiyanlığın bir parçası olarak görürler. Modern deizmde inanılan Tanrı, ‘doğanın tanrı’sıdır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) “Samuel Clarke, ‘A Demonstration of the Being and Attributes of God and Other Writing’ adlı eserinde, deistlerin dört ayrı anlayışa sahip olduğunu belirtir. Bazı deistler, başlangıcı ve sonu olmayan, aynı zamanda iradeli ve hür bir varlık olarak âlemi en güzel şekilde yaratan ancak âlemde meydana gelen olayların hiç biriyle uğraşmayan, atıl bir Tanrı inancına sahiptir. Diğer bir grup da Tanrı’nın âlemle ilgilendiğini, müdahale ettiğini ancak bu müdahalesinde ahlaka yer vermediğini iddia etmiştir. Başka bir deist grup ise, Tanrı’nın ahlaki sıfatlara sahip olduğunu kabul etmekle beraber ahiret inancının ve ahlaki ilkelerinin Tanrı ile insan arasında bir işlevselliğe sahip olmadığını iddia eder. Bu grupta olan bazı deistler de doğru olan dini ve ahlaki öğretileri kabul etmekle beraber bütün bunların vahiy ile sağlanabileceğini ancak bunun sadece Hristiyan vahiy ile sağlanamayacağını iddia eder. Diğer bir grup ise aklın ve nübüvvetin tespit ettiği hakikatlere ihtiyaç olduğunu ancak bu hakikatlerin aklın süzgecinden geçerek onaylanmaları şartıyla geçerli olabileceğini söylemiştir.” (Ş. A. Düzgün, Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin, Diyanet Aylık Dergi 320 (8), s. 7-9)

“Modern insan içinde Tanrı hâlâ var fakat sadece kendi istediği isim ve sıfatlara haiz olarak.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 40) “Deistler Allah'a sıfatlarına sınır getirmektedir.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) “Deizm, tanrının insan ve âlem ile ilişkisinde belirleyici olan sıfatlarının terkine varan bir noktaya kaymıştır.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 74) Aslında, “Deizmi, tanrının sıfatlarının yok sayılması şeklinde algılamak da mümkündür.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 207) “Modern İnsan, dinin ve tanrının sunduğu dünya yerine kendi kurduğu dünyada yaşamak istemektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 121) “Deizm çeşitleri olmakla birlikte hepsinin özeti, ‘benim hiçbir arzuma din karışmasın’ şeklinde özetlenebilir. Halbuki ahiret olmasaydı, dünyaya gelişin de bir mantığı olmazdı.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54)

İddiaları

“Deist ilahi yaratmayı kabul eder ancak ilahi vahiy reddeder. Deiste göre sadece insan akli, dini ve ahlaki doğruya dair bilmemiz gereken her şeyin cevabını bize verebilir.” (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansımaları Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 10; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması,

Deizm, s. 12; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 50) “Deizm’e göre insanın Tanrı’dan kaynaklı herhangi bir sorumluluğu yoktur.” (E. Dorman, “Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi”, 224) “Deizm’e göre iyyinin ne olduğunu bilmek için dinlerden birine inanmak şart değildir.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 448)

“Deizmde tanrı, insanların ilişkilerine karışmaz. Sadece evrene ilk hareketi veren Tanrı olduğunu iddia eder.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 15) “Deizmde yaratıcı evreni kendisinin müdahale etmeyeceği tarzda, yani saat saatçi ilişkisi şeklinde kurgulanmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 115) ve “Dünya, kendi yasalarıyla işlemek üzere bırakılmıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 29)

“İlahi din, vahiy, peygamber ve kutsal kitap kabul edilmediğine göre, ‘Deizm’de hakikat nasıl kavranmaktadır?” denildiğinde Deizm’in cevabı ‘akıl’dır. Kimin akıllı ya da "Hangi akıl?" sorusuna deistlerin verdiği cevap "Tanrı'nın akıllı" şeklindedir. Tanrı'nın akıllı ile insanın akıllı arasındaki alaka nedir? sorusuna ilk deistler şöyle cevap verir: İnsan, Tanrı'nın ezeli özelliklerinden pay alır. Tanrı'dan pay olarak aldığımız dört özelliğimiz vardır. Bunlardan birisi insanın doğasıdır. Diğer ikisi iç duyularımız ve dış duyularımızdır. Dördüncüsü ise aklımızdır.” (Şaban Ali Düzgün, “Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin”, Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm, ed. Sönmez Vecihi vd. (Van, 2017), s. 4) “Bu dört özellik bir şeyin hakikatini bilmek için yeterli olup, doğru bilgi elde etme konusunda kaynaklık oluştururlar. Deistlere göre bunların dışında kesin bilgi veren başka bir kaynak yoktur.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 445)

“Deizm, Aydınlanma döneminin dini olarak adlandırılabilir. Deizmde akla ve bilime aşırı güven vardır.” (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 13; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) “En temel iddiaları, aklın gerçeği ve hakikati keşfetme yeteneğine sahip olduğudur.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 21) “17-18. yüzyıllarda ortaya çıkan bu inanç sisteminde kişi işlerin iyi veya kötü olmasını akla ve doğaya göre belirlenebileceğini ileri sürer.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adidir deizm, s. 19)

“Deistlere göre insanlara yol gösterecek şey bilimsel bilgidir. Peygamberlerin getirdiği dinler tanrı kökenli değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 62) “Deizm’e göre mevcut dinler akıl ve bilimle çelişmektedir. Bu dinler insanlığa barış ve kardeşlik yerine, savaş, kan ve gözyaşı vermiştir. Çatışmanın ve marazın kaynağı olmuşlardır. Bütün dinler akıllı ve beyni prangalamıştır. İnsan özgürlüğünü sınırlamıştır. Bu dinlerin ortaya koyduğu kabuller insanın ahlaklı olmasını da temin edememektedir.” (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi: Tarihsel ve Teolojik Bir Yaklaşım, 499; Paine, Akıl Çağı, 66; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 16) “Deizme göre akıl olduktan sonra ne peygambere ne de vahye ihtiyaç vardır. Dua ve ibadete de ihtiyaç yoktur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) “Deizm, Ahlak kurallarının vahiyle belirlenmesine karşı çıkar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) Aklın ahlak kurallarını koyabileceği iddia eder. Doğal din anlayışını savunulur.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194) “Deizmde ‘tabii/doğal din’ anlayışı savunulur.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 30) “Paranın ve ilerlemenin adeta kutsandığı modernleşme süreçleri, zaman zaman semavi dinlere karşı da bir başkaldırıya dönüşmüş ve pozitivist düşüncenin desteği ile de metafizikten tamamıyla arındırılmış bir bilim anlayışı tesis edilmeye çalışılmıştır.” (Prof. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 23) “Din ile bilimin bir arada olamayacağını, dinlerin insanlarca uydurulduğu ve bilim geliştikçe dine gerek kalmayacağını iddia ederler. Pozitivizmin kurucusu olan Comte, dini, insan düşüncesinin evrimi sürecinde ilkel, olgunlaşmamış bir aşama olarak tanımlar.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 32) “Comte tarafından üç hal kanunu ileri sürülmüştür. İnsanlık tarihini üçe ayırır: Teolojik, metafizik ve pozitivist dönem.

Son dönemde dinler ortadan kalkacaktır. Lakin aradan geçen 200 yıla rağmen ‘kehanet’ gerçekleşmemiştir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 63) “Öncesinde hocası Tylor'un monoteizm görüşünü benimseyen Andrew Lang, daha sonra ilkel halklarda atalar kültürüne de doğa kültürüne de rastlamadığını itiraf etmiştir. İddia edildiği gibi dinin kaynağı korku olsaydı, ilerleyen zamanla olayların mahiyeti anlaşıldıkça insanların dinsiz kalmaları gerekirdi.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55) “Doğal din kavramı, hiçbir aracı olmaksızın sadece akıl yoluyla kavrayabilecek yalın bir tanrı inancını belirtir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) ‘Doğal din’ dedikleri, kendilerince kurallarını koydukları ve çoğu paganizmi andıran ritüelleri savunurlar! “Kant, aklın sınırları içindeki bir tabii din anlayışına savunur, doğal ya da rasyonel bir dine inanır. ‘Evrenin açıklanabileceği düşüncesi’ ve ‘kendi kendine yeterli tabiat anlayışı’nın yerleşmesi aydınlanma düşünürlerinin çoğunlukla deist olmasına yol açmıştır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 31) “Ateistler hâlâ tesadüfen başlangıca, deistler ise mekanik bir yaratma ile evrenin başladığına inanmakta; ancak her iki grup da ileriye doğru ucu açık bir ‘evrimi’ savunmaktadır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 116) Mesela, deizmi savunan bir kitapta insan için açıkça ‘hayvan’ kelimesi kullanılmaktadır: “İnsan kendi kaderini öğrenmek için kutsal kitabı değil, tabiat kitabını okumalıdır. Tabiatı dikkatlice okuduğunda insan kendisinin tabiatın hiyerarşik düzen basamağının en tepesinde yer alan bir ‘hayvan’ olduğunu anlayacaktır. Yapması gereken tek şey akletme özgürlüğünü kullanmaktır.” (Yazar yok, Bible-Scraps with Notes by a Deist, London 1834; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 23)

Eleştirisi

“Ateistlerin yayınladıkları din karşıtı eserler, kendini deist olarak tanıtan zümrelerin de besin kaynağıdır. Aralarındaki fark, tanrılı ve tanrısız olmadır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 12) Tıpkı, Yahudi veya Hristiyan oryantalistlerin İslam aleyhine yazdıkları eserlerin, ateistlerin besin kaynağı olması gibi! Zaten ‘Dünya Deistler Birliği’ sitesini (www.deism.com/post/deism-compared-to-islam) incelediğimizde de, İslam hakkında klasik oryantalist ithamların aynen tekrar edildiğini görürüz! Yani ateistler oryantalistlerin, deistler de hem ateist hem de oryantalistlerin adımlarını takip etmektedir! Sonuçta, önyargı ile oluşturulan Yahudi ve Hristiyan oryantalist fikirler ateist ve deist olduğunu iddia edenlere ilham kaynağı olmaktadır!

“Deizm Batı kaynaklıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7) Deizm, kökü Aristoteles’e dayanan batı kaynaklı bir çığırdır; diğer dinsiz sistemler gibi günümüz dünyasında Hristiyanlıktan doğmuştur. Robert Coffy bu gerçeği açıkça itiraf eder: “Ateizm Batıda, Hristiyan Batı dünyasında doğdu. Materyalizm, pozitivizm, laisizm, Marksizm, egzistansiyalizm de bizden doğdular, Hristiyanlığı tanıdılar. Bazıları da Hristiyan idiler. Bizim için ne kadar acı olursa olsun bu tespitler yapılmalıdır.” (Robert Coffy, Ateistlerin Tanrısı, s. 9) “Günümüzde deizmi bir dünya dini haline getirmek isteyen küresel güçler vardır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) “Din bugün batıda hümanizm değilse de, deizmdir” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 18) ve “Akılcı olduklarını ileri sürseler de, baştan aşağı tezat dolu olan bu inanç sistemi, günümüzde popülerleşmiş.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 9) “bir modern hurafeden” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7) başka bir şey değildir.

“Aynı kaleminden çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkarcılığa sevk etmek amacıyla her yerlere serpiştirilmiştir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) “Hedef, kapitalizmin tüketim mantığını özümsemiş bir gençlik inşası ise, deizm epeyce yarayışlıdır. Kulaktan dolma bilgilerle inşa edilen inanç, ustalıkla sorulan sorular karşısında ciddi biçimde tökezlemektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 296) “Modern deizmin liberal değerler üzerinden bir çıkış yolu bulma çabası dikkatlerden kaçmamalıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 289) “Deizmin görevi, genç hayatların alanına sızıp, onları çekip çevirmeye elverişli

konuma getirecek sarsıntılar meydana getirmektir. Kapitalizm, gence neye, nasıl ve ne kadar inanacağını da empoze etmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 68) “Modernizm, Tanrısız ve dinsiz bir yeryüzü toplumunu oluşturma çabası içindedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 275) “Deizm sahte bir din kisvesidir. Deistler inkar etseler de deizm, kapitalist küreselleşmenin yeni dünya düzeni için uyarladığı din suretli bir dekordur. Deizm, kapitalist dünyaya biçilen manevi bir dekordur. Kof bir inanç paketidir. Gençlere, kendi köşesinden olup bitenleri seyretmek ile yetinen, yeni ama şirin bir tanrı sunulmuştur. Bu Tanrı bireyci, müsrif, 'ben nesli' için tasarlanmıştır. Bu tanrının dünyasında insanlar için helal ve harama riayet etme yükümlülüğü yoktur. ‘Gençliğe güya sınırsız bir özgürlük vaat edilir, ancak bu özgürlük kapitalizmin her çeşit markasından istediğini seçip tüketme özgürlüğüdür.’ Tanrının umursamadığı bir dünya, gencin niye umurunda olsun ki?! Yapılmak istenen şey, dindarlık adına işlenen tekil, gayri ahlaki davranışları genelleştirmek ve böylece dinin kötü olduğu algısını yaymaktır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 9-11) Zaten deizm de hedonizmi tek gerçek kabul etmenin adı değil midir? (Ömer Faruk Korkmaz sorun kalmasın 2, s. 13) “Kapitalizm, doğrudan nefse hitap ederek insanlığı zevk-haz alma gibi şeylerle kendisine bağımlı kılar. ‘Neo-liberalizmin özgürlük vurgusunun gerçekte, bireyin kapitalizmin sunduğu ürün seçenekleri içinden herhangi birini seçme özgürlüğü olduğunu’ bilmede yarar vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81, 82) “Gençlere, egosunu şişirecek, sade, yalın ama çerçevesi belirsiz idealler aşılanır: ‘Başarıya koş, rekabet prangalarından kurtul, özgür ol, çağdaş ol, içindeki sesi dinle, hayatını yaşa, hazzı tat, zevklerine dil uzattırma, anı yaşa.’ Genç, ait olduğu kültür ile içinde eğitildiği ama ne olduğu belirsiz popüler kültür arasında sürekli gider gelir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 56) “Gençler Deizmle bir farklılık kazandıkları inancındadır. Ona bu tercihin isabetli bir tercih olduğunu hissettirecek pek çok dayanağı (medya, moda, internet, sosyal medya vb.) vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 299) “Liberalizmde, kişinin kulağına sıklıkla özgürlük şarkıları mırıldanır. Akılcı olmakla övünen ama aklını başkalarının tasarrufuna teslim edenlerin ruhsuz, tepkisiz, gamsız, lakayt bireylere dönüşmeleri kaçınılmazdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 290) “Özgürleşme projesi gencin kulağına önyargılı önermeler fısıldar. Modernlik adına illa bir ilah aranıyorsa, deizmin sessiz tanrısını işaret eder. Bu Tanrı insana sınırlar çizmez, onun zevklerine karışmaz.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 291) “Deistler zamanla neo-liberalizmin evrensel hedefleriyle buluşarak kendini ölümsüz kılma hedefine soyunmuştur. Aydınlanma ideolojileri ile aynı kulvarda yürüyen deizmin bir din mi, felsefi ekol mu, mezhep mi, ideolojik yapı mı olduğuna dair tartışmalar hâlâ sürmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 92) Aslında “Deizm, neo-liberalizm elinde dini etkisiz ve işlevsiz kılacak bir yeni ideolojisidir. İçi tamtakır olsa da dışı gençler için cilalanmıştır. Deizm, inanmadan, ait olmadan yaşama tercihinin sembol kavramıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301) Gerçekte “Tanrıyı âleme müdahale ettirmeyen bir din anlayışının, ateizme giden yolun yarından fazlasını kat ettiği rahatlıkla söylenebilir. Sanki tanrı yokmuş gibi yaşamının pratik ateizmden pek farkı olmadığı ortadadır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 89) “Deizm, dinlerin gereksiz oluşundan tutunda ateist eğilimlerin kamufle edildiği zihniyetlere dek oldukça geniş bir yelpazede yol almaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 205) “Genç nesil ve metropol nüfusu için modernleşme silindirisinin etkin olduğunu söyleyebiliriz.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 14) “Modernizm, ‘Ateizmin dayanak bulamadığı, deizmin masumca inandığı ve tek çıkar yol olarak gösterilen bir hümanist ahlak’ (Ali Furkan, İTÜ Kalem, Bahar 2015, 17. Sayı, s. 61) öğretisini insanlara dayatmaktadır. İlk başta ateizme karşı olarak ortaya çıksa da deizmin sonunda varacağı yer ateizmdir: ‘Deizmin son durağı ateizmdir.’ (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Prof. Dr. Çağfer Karadaş, s. 66) “Deizmin ateizmden önceki son durak olduğu ifadesi yabana atılacak bir söz değildir.” (Zikri Yavuz, Umran, Haziran 2021, s. 45) “Dine muhalefet bakımından ateist duruşla deist duruş arasında bir fark yoktur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 60; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) Zaten “Deizm, ateizm ile dini reddetmede buluşmuştur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 251) “Deistin 'var yok' tanrısı ile ateizmin 'mutlak yok' tanrısı arasında fark neredeyse

yok mesabesindedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 255) “Deizmin günlük pratikler bakımından ateizmden farklı olmadığı özellikle vurgulanır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) “Deizm, ateizmin üstünkörü bir biçimi ve dini kökünden sökmek için materyalistlerin uygun aracıdır. Deizm ve sekülerizm ile insanlar din, peygamber, vahiyden koparılmaktadır. Deizm, küreselleşme projesi gereği küresel bir din olarak insanlığa sunulmaktadır. Deizm ile seküler bir ahlak oluşturulmaya çalışılmaktadır. Dinden bağımsızlaşan insanlık, hedonist kitlelere dönüşmekte ve kapitalist düzen hızla dünyaya hâkim olmaktadır. Kapitalizmde helal haram kavramları yoktur. Deizm dünyevileştirir.” (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) “Gençler, reklam, sinema, müzik ve sanat yolu ile belirli tüketim modlarına şartlandırmaktadır. Modern hayatında dayattığı zorunluluklar zaman içinde dini hassasiyetleri eritmektedir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 44) “Vahşi kapitalizm, deizmi sevimli, şirin bir imaj olarak sunar. Kimi genç için moda veya trend olan neyse, hayatta odur. Çağdaş ilkel insan, kendi ihtiyaç nesneleri dışında her şeye karşı kayıtsızdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 32, 33)

“Deizm boyut değiştirip Hümanizm, sekülerizm ve modern teolojilerin derinliklerinde hür düşünce ve diğer fikirlere tolerans gösterme yaklaşımı şeklinde varlığını sürdürdüğü söylenebilir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 19) “Emperyalizm, İslam’a karşı bir dayanak olarak Hristiyanlığı ve daha sonra da seküler hümanizmi daima kullanmaya devam etmiştir.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 73) “Sekülerist bir dünya görüşünün oluşmasındaki etkenlerin başında deizm düşüncesi gelir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 22) “Seküler iklim, modern bireyin zihni ile kalbi arasındaki iletişim hattını da koparmış ve onu aklın insafına terk etmiştir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 100) Sekülerizmin de tanımı olan “Hayatına dini değerlerin ve tanrının karışmasına müsaade etmemek ve dünyevileşmek, aslında teizm içinde gizli bir deizmdir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 135) “İnancı yeterince kalbinde yer etmemiş olan insan, erteleme yoluna gider. Bu hal insanda yerleşince, umursamazlığa dönüşür. Sonunda inancı hatırlatacak kişilerden uzak durma psikolojisi insanı kaplar. Aslında amel imanının tezahürü, imanda amelini dayanağıdır. İbadetten uzak duran insan, Allah ile irtibatını zayıflatmış demektir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 63) “Ülkemizdeki insanların büyük çoğunluğu kendisini seküler olarak tanımlar. Dinin kendi hayatında etkili olmadığını savunur. Bu kesimi deist olarak tanımlamak mümkün değilse de pasif deist olarak tanımlamak mümkündür.” (İ. Coşkun, Modern çağ deizminin nedenleri ve sonuçları. Din Karşısı Çağdaş Akımlar ve Deizm Kongresi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van, 2017, s. 234) “Zaten dindar olmayan bir kişinin deizme yöneldiğinden bahsetmek son derece yanıltıcıdır. Tanrının varlığına inandığı halde, günlük hayatı sırasında dinin gereklerine uygun hareket etmeyen kişiler aslında üzeri örtük bir deizm içinde sayılırlar. Bu durumda olan kişilerin bir kısmı, deizm gibi bir tanımla karşılaşınca durumun kendilerine uyduğunu görmüş ve deist oldukları sonucuna varmış olabilirler.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 8) Sonuç olarak da, “İnanması ya da inanmaması arasında herhangi bir fark olmayan ve dilediği gibi hareket etmek isteyenler deizme yönelebilmektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 15) Dolayısı ile “Deistle inandığı Allah’ın emirlerini yerine getirmeyen teist arasında bir fark yoktur.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 141) “Bazı kişilerin günlük hayatlarında zaten tanrıyı göz ardı etmelerinden kaynaklanan bir tür adı konulmamış deizm söz konusudur. Gerçekte ise söz konusu olan şey, doğrudan sekülerizmdir. İnsanların kendi bildikleri şekilde hayatlarını devam ettirmeleri, zaten deizmin işaretidir. Dolayısıyla burada sorun, geleneksel bir toplumda sekülerleşme sonucunda ortaya çıkan şaşkınlık halidir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 35) “Liberalizm, zayıf bir deistik tanrıdır. Liberallerin istediği, dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 48, 160) “Deizmin Tanrı-insan münasebetinde vahyi reddedip, aklı tek referans kaynağı olarak kabul etmesi, batının bütün kültürel değerlerini, sekülerizm ve liberalizmi meşrulaştıran bir anlayışa dönüştürmektedir. Tanrı ile insan arasındaki vahye dayalı bağlar kopartıldığında insanların dini duygu ve düşüncelerini tatmin etmesi ve inançlarını uygulamaya dökmesi de imkansız hale gelmektedir. Bu açıdan bakıldığında Tanrı’nın insana

bir hidayet kaynağı (vahi) göndermeyeceği, aklın insan için hakikati bulmada yeterli olduğu anlayışı sekülerizme dinsel bir arka plan ve meşruluk kaynağı oluşturmaktadır.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) “Deist anlayışların, daha çok dini bir eğitim görmemiş seküler bir hayatı benimseyen gençler arasında yaygın olduğunu söylemek mümkündür. Ayrıca bilgi üreten Müslüman aydınların, çağın sorunlarını iyi okuyamadıklarını ve toplumun değişen dinamik yapısına uygun çözümler üretmediğini de gösterir.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 509-510) “Türkiye’de sekülerizmle geleneksel yapının melez bir kültürü oluşturulmaya çalışılmaktadır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 10) Günümüzde üst sınıfın resmi dini, alt sınıfa da yayılmıştır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 17) “Dini kurumların güçlü cazibe merkezleri haline gelmeleri ancak seküler dünyanın her türlü meydan okumasına karşı hazır ve donanımlı olmaları ile mümkündür.” (Prof. Adnan Bülent Baloglu, Son hurafe Deizm, s. 28)

“Deizmde evren mekaniği hâkimdir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 208) “Deistler inançlarını, özellikle Newton tarafından ortaya konulan mekanik evren modelini temel alarak savunmaya çalışırlar.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 21) “Newton’a göre Tanrı bir daha evrene müdahale etme gereği duymaz.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 32) “Newton, evrenin işleyişini mekanik bir yapı ile açıklamaktadır. Bu tür, maddenin kendisine dayalı açıklamalar, dinlerin sunduğu tanrının varlığı ve evrene müdahale ettiği düşüncesine alternatif olarak kullanılmıştır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 70) “Deistler, âlemin işleyişinin tek yolunu katı determinizm olarak görürler.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156)

“Descartes, evrenin ana hatlarının matematiksel özelliklere sahip olduğuna inanıyordu: Doğadaki tüm fenomenler matematiksel yöntemle açıklanabilir! Descartes için maddi dünya bir makine idi. Doğa, mekanik yasalara göre işliyordu. Kartezyen evren anlayışı, doğanın sömürülmesi için bilimsel bir onay zemini hazırlar. Descartes ve Bacon, bilimsel bilginin bizi doğanın efendileri ve malikleri yapmak amacıyla kullanılabileceğini iddia eder. Newton, evreni kesin matematiksel yasalara uygun olarak işleyen koca bir mekanik sistem olarak algılar. “Sistemdeki bir parçanın geleceği, mutlak kesinlikle önceden tahmin edilebilir.” görüşünü savunurlar. 19. yüzyıl sonlarında ise Newtoncu mekanik, doğa olaylarının ana teorisi rolünü yitirmeye başlar. Görecelik ve kuantum teorileri ile en yüksek noktasına erişen fizikteki iki gelişme, Newton mekaniğinin bütün temel teorilerini yerle bir eder. Biz, bir atom olayını kesinlikle önceden tahmin edemeyiz. Yalnızca onun meydana gelme ‘olasılığını’ tahmin edebiliriz. Mikroskobik dünyaya indiğimizde, lokal olmayan bağlantıların etkisi artar. Bir atom altı parçacığının parçalanması, ona neden olan herhangi bir tekil olay olmadan da kendiliğinden meydana gelebilir. Biz bir fenomenin ne zaman ve nasıl davranacağını hiçbir zaman önceden kestirmeyiz. Modern fizikte kütle artık maddi bir cevher ile bağlantılı değildir, enerji paketleri olarak görülmektedir. Artık biliniyor ki kütle, atom ve enerjinin birleşiminden meydana gelmektedir.” (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 58, 61, 62, 65, 68, 74, 77, 97) “Kuantum teorisi, kainatta mevcut şartlar dışında, farklı alternatiflerin de olabileceğini ortaya koymuştur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 251) “Kuantum teorisi, izafiyet teorisi, kesinsizlik teorisi, ışığın dalgaları teorisi, entropi teorisi madde evreni ile ilgili görüşlerimizi tamamen değiştirmiştir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 291) “Evren, dinamik bir yapıya sahip olduğuna göre, Tanrı’nın müdahalesi de devamlılık arz etmektedir. Newton fiziğinde kainat mekanik bir şekilde algılanmıştı.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 250) “Newtoncu fiziğin kesinlik ve nedenselci, dolayısıyla determinist tavrının aksine, Einstein teorisi ile belirsizlik düşüncesini öne çıkar.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 122) “Newton, evrenin sınırsız ve sonsuz olduğunu da ifade etmiştir.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman’ım? Deizme Cevap, s. 41) “Newton fiziğinin aksine kuantum fiziği, tabiat kanunlarının zorunlu yapıda olmaktan ziyade ‘belirsiz yapıda’ olduklarını ortaya koymuştur.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 93) “Başlangıçta Newton fiziğini benimseyen Einstein, ilerleyen zamanlarda evrenin durağan değil dinamik olduğunu kabul edecektir. Newton fiziğindeki

mutlak zaman kavramı, Einstein devrimi ile değerini yitirmiştir. Maddenin, uzayın ve zamanın başlangıcı aynı andır. Evrenin sabit, durağan ve sonsuz olduğu anlayışı yerle bir olmuştur.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 251-253) “Big Bang, evrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını ortaya koymuştur.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 260) “Evrenin tüm aşamalarının bilinçli bir şekilde yaratıldığı görülmektedir. Evrenin her aşaması özel olarak tasarlanmıştır ve bu da, tanrının evrenin her aşamasında aktif olduğunu açıkça göstermektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 16)

“Yaratma gücüne hâlâ sahip bir Tanrının niçin yaratmayı durdurduğu konusu deizmde çok net değildir. Tanrının evreni kendi haline, tabiatı da akla ziyan insan eylemlerine terk etmesi mükemmellik fikrini sarsmaktadır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254) “Kainat var kılındığından bu yana oluşum ve değişim içindedir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 285) “Kainatta yıldızların ölmesi, doğması, evrenin genişlemesi yaratılışın devam ettiğini göstermektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 197) “Evrende neden sonuç ilişkisi hep geçerli değilse, bu bir şekilde bilinçli müdahaleyi de gerekli kılmaktadır. Kuantum teorisi şu anlama gelmektedir ki, Tanrı var olan olasılıklar içinde istediğini seçerek evrene müdahale etmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 252) “İnsan farkında olmasa da vücudunda birçok fizyolojik organizasyonlar anbean devam etmektedir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 97) “O, her an yaratma halindedir.” (Rahman, 29) “Yağmur dolu bulutları meydana getiren Allah'tır.” (Rad, 12) “Allah her şeyi bilir, hiçbir yaprak düşmez ki, O bunu bilmesin.” (En'am, 59) “De ki, ilkten yaratan da yaratmayı ‘tekrar eden’ de Allah'tır.” (Yunus, 34) Nahl, 68-69. ayetlerin de gösterdiği gibi, “Allah kainatta bulunan bütün varlıklarla iletişim kurmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 122) “Allah yaratıyor ve yönetmeye devam ediyor.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 232) “Kur'an'ın tanımladığı Allah sadece evreni yaratıp kenara çekilmemiş, her zaman hazır olan ve işlere bakan ve her zaman işleyen bir güce sahiptir.” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 50) “Teistler, tanrının mahiyeti itibariyle âlemden farklı olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, âlemde sürekli olarak etkin olan Tanrı'ya inancı içerir. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21)

Zaten “Bir zatın bizden bir şey istemediğini bildirmesi için bile bizde konuşması (kelam; vahiy) gerekmektedir.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 24) “Yaratıcının sizden dinsizlik istediğini nereden biliyorsunuz? Allah'ı tanıyabilmenin doğru yolu, onun kendisini tanıttmasıdır.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 41)

Deizm “İnsanı ve bilimi tanrı seviyesinde yüceltmektedir.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) “Şeytan da, egosunu ve ilmini tanrılaştırmıştı.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) “Allah'ın hikmetini sorgulayan iblisle ‘deist olduklarını sanan ateistlerin’ aynı yolu takip ettikleri görülmektedir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 164) Kur'an ise bizi bu konuda uyarmaktadır. “Kendi istek ve tutkularını ilah edineni gördün mü?” (Furkan, 43)

“Deistlerin bir kısmı aklın testinden geçerek onaylanan dine evet demektedir. Böyle bir iddiaya getirilecek en açık itiraz, "hangi akıl" yahut "kimin akıl" yönündeki sorudur.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 69) “Tek bir akıl yoktur. Akıl, tasavvurlarını bilgi, kültür ve tecrübe tabanından beslenerek kurgular.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) “Deizm, dinlerin yerine akıllı koyarak sadece akıl ve doğadan hareketle her şeyin kavranabileceğini iddiasındadır. Lakin akıl bir referans noktasına sahip olmadığı zaman, kişi sayısı kadar farklı düşüncenin ortaya çıkması kaçınılmazdır. Akıl, insanları herkesin kabul edeceği ortak fikirler etrafında toplama özelliğine sahip değildir. Felsefe tarihine bakıldığında, filozoflar sürekli olarak birbirlerini yanlışlamaya çalışmışlardır. Herkes kendi aklını beğenir. Mahkemelerde hem davalı hem de davacı kendisini kesin olarak haklı görür. Sorunu ise kişilerin akli değil, kanun ve hâkim çözer. Akıl, bir tanrı varsa peygamber ve kitapların var olmasını makul hatta zorunlu görür.

İnsan, salt rasyonel bir varlık değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 64-66) “Deizm, akıllı temel alan bilgiyi, vahye dayalı bilginin yerine koyarak felsefi görüşü dinileştirmiştir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 19) “Pozitivist, materyalist akım ve 18. ve 19. yüzyıl felsefesinin etkisi ile deneysel olarak doğrulanamayan metafiziksel, estetik ve teolojik önermeler anlamsız sayılmıştır. İnsanın akıldan başka, duygu, irade ve dış şuur gibi güçleri vardır. Hayranlık, takdir vb. akla ait değildir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 76) “Akıl, insanın önemli olmakla birlikte sadece bir yönüdür. Akıl melekesi bireyden bireye de farklılaşmaktadır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 74) “Deistler akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) “Aklın bilgi alanı varlık dünyasıyla sınırlı” (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmi Kelam, s. 47) olduğundan dolayı “mutlak gerçeği bütün boyut ve sınırlarıyla kuşatabilecek bir özellik ve mükemmelliğe sahip değildir.” (Maturidi, Kitab'u'l-Tevhid, s. 183) “Akla, akıl üstü bir pozisyon tayin etmek, akıldan faydalanmaktan ziyade onu kötüye kullanmaya dönüştürmektedir. Herkesin kendi aklını hayatın merkezine koyduğu bir yerde, nihilizmden anarşizme kadar uzanan sayısız düşünce boy gösterecektir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85) “Her şeyi ‘akla indirgeme’ çabası, gerçek inancın altını yavaş yavaş oyarak gizli bir pozitivizme yol açmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 87) Dolayısı ile “Deizm, pozitivisttir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 34) “İyilik kötülük veya doğru yanlış kavramları kime veya neye göre belirlenecektir?” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 21) “Kurallara uygun bir yaşam bu dünyada olacaksa, bu kuralı kim koyacaktır?” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 21) “Bazı insanın aklına göre iyiyken bazılarına göre kötü değerlendirilen davranışlar konusunda nasıl karar verilecektir?” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) “Yeryüzünde insanları sömürenler, işkencelere maruz bırakanlar da hep akıllarını esas almışlardır.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 77) “Din akla göre olsaydı, her akla göre bir din ortaya çıkardı. Bütün filozofların birbirini tekzip etmesi bunun göstergesidir.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 57) “Akıl dediğimiz şey de göreceli bir kavramdır. Herkesin akıllı, kendine göre doğruyu göstermektedir.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 44) “Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. İnsan akıllı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkansızdır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 90) “Başkalarının haksızlığa uğramaları çoğu kişinin umurunda değildir. Herkes kendisine adil davranılmasını ister.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 37) “Kumar oynayan birinin, kazandıklarının hakkı olduğunu iddia etmesi, akli bir çıkarımdır.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75) “Birisini soyup bin lirasını alırsam onun emeğini çalmış olurum. Onun için kötü bir durum, benim için değil. Benim için neden kötü olduğunu mantık çerçevesinde açıklayın.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 34) “Deizm adı altında çalışmalar, faaliyetleri yürütenler, bizi herkesin kendi aklına göre hareket ettiği bir din anlayışına davet etmektedir. Bugün kim tuttuğu yolun ve yaptığı işin yanlış olduğu kanaatini taşıyor ki? Vahiy destekli olmayan akıl şeytan, nefis ve hevanın kontrolüne girip bütün ölçüleri birbirine karıştıracaktır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 301-302) “Peygamberlerin gönderilmesine, vahye ne gerek var? Çünkü akıl tek başına yeterli değildir, sınırlıdır. Ayrıca vahiyle bildirilen bilgilerin bir kısmı gayb alanına aittir. Allah'ın sıfatları, melekler ve cinler, ahiret gibi. Akıl da her insanda aynı ölçüde değildir. İnsan her an kötülüğe sürüklenebilecek bir nefse sahiptir. Şeytan da sürekli yoldan çıkarmaya çalışmaktadır. Nitekim günümüzde alkol, uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklara sahip olan kimselerin büyük çoğunluğu da, yaptıklarının doğru olmadığını aklen bildikleri halde nefislerine uyarak bu kötü huylarını devam ettirmektedir. Peygamberlerin gönderilmesi, bahaneleri ortadan kaldırmak içindir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 133-137)

Seküler kesimin ruh açlığına örnek olarak yoga yönelimini misal verebiliriz.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 46) “Kendisine büyük rahip diyen Comte, adını kendisinin verdiği ‘felsefe ayı’nda ölmüştür.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) “Comte, bir din kurgular ve formüle ettiği din, ilahsız, seküler, hümanist bilim dini, kısaca, 'insanlık dini'dir. Ama o da başarısız olmuştur. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55) “İnsanda doğal bir din duygusunun olması ve bu duygunun

desteklenerek doğal halinde tutulması için vahyin gerekliliğinin önemi fark edilememiştir. Deist yazarların din anlayışı olduğu görülen doğal dinin, herkes tarafından bilinip kabul edilebilir evrensel ilkelere bağlı olduğu iddia edilse de, bunun insanlık tarihi açısından sağlam bir temele dayandığının kabul edilmesi oldukça zordur. Zira insanlar aklen ve ruhen aynı seviyeye, aynı irade ve ihtiyaçlara, aynı coğrafi ve toplumsal şartlara sahip değildirler. Bu yüzden insanların tamamı için genel geçer olabilecek bir din anlayışının, insanların kendi doğaları üzerine yapacakları meditasyon tarzı yoğunlaşmalar ile çıkarsanacağına beklenmesi gerçekçi değildir. Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğu kabul edilse dahi, tarihsel gerçeklikler göz önünde bulundurulduğunda, insanların doğal dinden uzaklaşmalarından ve çeşitli batıl inançların etkisi altında kalmalarından dolayı, Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağırılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin de deist yazarlar tarafından açıklanması gerekirdi. Çeşitli topluluklarda görüldüğü gibi insanlar bir yerine birden çok ilah edinebilirler. Tek bir ilah edinmeleri halinde de bu ilahın ne gibi niteliklere sahip olduğu, O'na ibadet etmeye gerek olup olmadığı, şayet gerekli görülüyorsa ne şekilde ibadet edeceklerini belirlemede genel bir kural oluşturamamışlardır. 'Neden ahlak' diye bir kavramın olması gerektiğinin de doğal dinden hareketle ortaya konması da mümkün değildir. Yani kısaca aklın tek başına dini ve ahlaksal ilkeleri kurmakta yeterli olduğu iddiası, içinin tatmin edici şekilde doldurulması gereken oldukça büyük bir iddiadır." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açısından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 229) "Vicdan, insanın iyiden ve doğrudan yana karar verme görgü ve bilgileri ile kendini yargılama yetisidir. İnsanda doğuştan mevcut olan bu duygu, başta sağlam bir din ve değer eğitimi ile desteklenmediği takdirde, kötü bir çevre ve alışkanlıkların etkisiyle körelebilir. Vicdan dinden, adalet ahlaktan bağımsız bir şekilde doğruya ulaşamaz, yanlış din de vicdanı kötü işler yapmaya sevk edebilir. Sonra da vicdan haksızlıklar ve kötülükler karşısında sessiz kalabilir. Vicdanı körelmiş ve kararmış bir kimsede, manevi anlamda kalp de işlevini yitirmiştir. Vicdan azabı bile dini ve ahlaki değer sahibi olan insanlarda vardır. Bugün Suriye'de, Gazze'de, Arakan'da, Cammu Keşmir'de, Doğu Türkistan'da, Irak'ta, Yemen'de yaşanan tarifi imkansız acılar ve vicdansızlıkların karşısında en ufak bir vicdan azabı bile hissetmeyenler olduğunu görüyoruz. Allah korkusuyla, helal ve haram, hak ve adalet şuuruyla beslenmeyen vicdanın kötülöklere karşı yaptırım gücü yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 127-128) "Allah'ın zatını yani nasıl bir varlık olduğunu bilemeyiz ama Kur'an sayesinde isim ve sıfatlarını bilerek onu tanıyabiliriz. Duyular gibi aklında bir sınırı vardır ve sağlam bir bilgi kaynağından beslenmeye muhtaçtır. Deizm, Hristiyanlığa karşı gelişen protest bir harekettir. Hz. İsa'nın ilahlaştırılması, asli günah ve kefarete öğretisi, kilisenin yanılmazlığı gibi çarpık dini öğretiler, deizmin ortaya çıkmasını tetiklemiştir. Deistler, akla mutlak bir yaptırım gücü yüklemektedirler. Halbuki her insanın aklı, alışkanlık, kültür gibi iç ve dış faktörlerin etkisi altındadır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) "Protestanlık da zaman içinde bireysellik, sekülerleşme ve nihayet deizme uzanan tarihi bir süreç izlemiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 136) "İnsanın bir de kişisel arzu ve isteklerinden oluşan yönü vardır. Dolayısıyla arzuların tatmin edilmesi için vicdanın bastırıldığını, aklın da bu durumu meşrulaştırıcı bir fonksiyon üstlendiğini sosyal hayatta çokça görmekteyiz. İnsan aklı mükemmel değildir, hata yapabilir. Ayrıca deizm 'insan hayatının anlamı ve amacı nedir?' sorusuna cevap vermekten de acizdir." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) "Rasyonalizm, pozitivizm ve modernite, dünyayı kutsallıktan arındırırken, hem insanın hayatına anlam veren dayanakları eritmiş, hem de onu geleceğe yönelik kaygı ve umutsuzluğun girdabına çekivermiştir. Dini inançta, sığınma, yaşama anlam verme, bağlanma, teslimiyet, huzur gibi yaşantılar tek tek veya birlikte bulunabilir. Deizmde, insanların his, irade, duygu boyutu göz ardı edilmiştir. İnsan hem düşünen hem inanan ve hem de hisseden bir varlıktır. Hissetmede kişinin iç dünyası esastır. İç dünyada özelemler, arzular, sevgiler ve diğer duygular ön plandadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 83)

Kant, bir taraftan Tanrı'yı ahlaki evrenin efendisi ya da ahlaki bir Tanrı olarak nitelendirmekte, diğer taraftan ahlaklaşmanın temelini insana dayandırmaktadır. Onun buna gerekçesi insanın doğruyu yanlıştan ayırt edebilecek, rüştünü ispat etmiş bir varlık olduğu iddiasıdır. Bu anlayışa göre insan ahlak anlayışını bizzat kendisi belirlemeli, dışardan Tanrısal bir otorite ile gelebilecek vahye, peygamberi dayatmalara ya da kilise üzerinden piskopos ve papazlara ahlak inşa etme sorumluluğunu vermemelidir. Bu durumda seküler ahlak taraftarlarının yapmış olduğu, insanın Tanrı yerine konumlandırılması ve Tanrının celal ve cemel sıfatlarının insanlara isnat edilmesidir. (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 99) "Seküler Ahlak, ilahi ahlakın aksine insanı kendi arzuları üzerinde egemenlik kurabileceği mahiyette değil, onu egemen bir efendi yapacak şekilde eğitir. Yine bu ahlak insanı yeryüzündeki en şerefli varlık olarak değil, doğanın efendisi olarak yetiştirir. Böylece insan kendi iradesine göre doğa üzerinde tasarruf yapma hakkını elde etmiş olur. Çok geçmeden bu çift yönlü egemenlik insana Tanrılık ve varlık dünyasının idaresi konusunda Tanrı'ya kafa tutacak bir gurur aşılar." (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 126)

"Dini bildirim olmadan iyi ve kötünün ne olduğunu bilmemiz mümkün değildir. Yani bu noktada ilahi desteğe ihtiyaç bulunmaktadır. Aksi halde herkesin içinde bulunduğu şartlar doğrultusunda iyi ve kötü tanımlamaları oluşturması mümkündür. "Doğru nedir?" sorusu kadar, "Neden doğruyu yapmalıyım?" sorusu da önemli olmaktadır. "Güçlü olmama ve karşı tarafı yok ettiğimde zarara uğramayacak olmama rağmen neden öldürmemeliyim?" şeklindeki sorulara verilecek cevapların rasyonel temelini olabilmesi için din ve ahiret inancı gerekir. Birçok kişi "doğru ahlaki teoriyi oluşturmak" ile "ahlaki eylemleri rasyonel temellere oturtmak" arasındaki farkı ayırt edemediği için din olmadan da ahlaki bir yapının olabileceğini iddia etmiştir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 231) "Yerde bulunan bir para ile hayatın sonuna kadar rahat yaşamayı seçmek daha rasyonel değil midir?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 230) "Zina konusunda deistin cevabı da, "İki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yoktur." şeklindedir." (Francis Gastrell, The Principles of Deism, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 45) "Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkansızdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 22)

"İslam'da, taklidi iman değil tahkiki iman önemlidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228) "Gerçek anlamda iman etmenin en öncelikli gereklerinden biri düşünmektir. Yaratılış üzerine gerektiği gibi düşünen insan, hem her şeyin yaratıcısı olan Allah'a neden teslim olması gerektiğini anlayacak, hem de O'nun kudretine ve evrene yansıyan eşsiz sanatına tanıklık edecektir. Ancak buna rağmen birçok insanın içinde bulunduğu gaflet sebebiyle hem evrendeki hem de kendi varlığındaki sayısız delil ve işareti göz ardı ettiğine dikkat çeker Kur'an: "Göklerde ve yerde nice ayetler (mucizeler) var ki, yânlardan geçerler de dönüp bakmazlar bile." (Yusuf, 105) Kur'an'da düşünmeye ve ilme teşvik eden ayet sayısı yedi yüzden fazladır. Aklın önemine Kur'an kadar vurgu yapan başka bir dinsel metin yoktur. Kur'an'da düşünmeye, akletmeye yönelik pek çok kavram vardır: ilim (bilgi sahibi olma), hikmet (bilgelik), fuad/kalb (ilahi tecellilere gönül ile tanık olma), basiret (anlayış ve kavrayış), hak (gerçek), ayet (delil), beyyine (açık delil), burhan (kanıt), zikr (hatırlama), ibret (alınması gereken ders), tedebbür (derin derin düşünmek), taakkul (akıl erdirmeye), tefakküh (ince bir kavrayışa sahip olmak), tefekkür (düşünüp ders çıkarmak), tezekkür (düşünüp anlamak), nazar (bakış). İslam inancının temel ilkelerini olması gerektiği biçimde içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız son derece önemlidir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 240) "İslam'da aklın kullanımında temel vurgu, aklın arzuları gerçekleştirme aracına dönüştürülmesinin yanlışlığına işaret etmektir. İslam âlimlerinin tamamına yakını aklı, dini hakikatleri tespiti ve anlaşılması hususunda birincil prensip olarak kullanmışlardır." (Selçuk Küçük, Deizm, s. 79) "Matematik ve mantık, aklı; tabiat bilimleri, gözlem ve deneyi (tecrübeyi); tarih, haberi (nakli) kullanır. Din

ise, akıl, nakil ve tecrübeyi, her birinin sınırlarını belirlemek şartıyla, hepsinden faydalanır. İnsan akli belirli bir kaynaktan yanılmaz birtakım bilgilerle beslenmediği müddetçe hakikati bulamayacaktır. Akıl ancak mevcut bilgiler çerçevesinde değerlendirmek yapabilir.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 92-93) “Kur'an, aklın olgu olarak faziletinden bahsetse de, daha ziyade aklın 'işletilen versiyonu' üzerinde durmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 217)

“İslam dininde Tanrı-âlem-insan ilişkisi dinamik ve canlıdır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 107) “Deist anlayış insanı dünyanın katı gerçekleri ile baş başa bırakır. Böyle bir durum çoğu zaman çaresizlik ve ümitsizlik doğuracağından insanın yaşaması için yeterli gelmez. Deizm, insanı Tanrıya, Tanrıyı evrene yabancılaştıran bir doktrin olarak görülmelidir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 123) “Dua, fitri bir ihtiyaçtır.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 83) “Dua, insanı özüne götürür.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 104) “Kur'an, muhatabı olan insanın iç dünyasının eğitimi üzerinde yoğun bir biçimde durmuş, onların akıllarına hitap ettiği oranda gönül dünyalarına da hitap etmiştir.” (Talip Özdeş, Ahlak-Vahiy İlişkisi ve Kur'an'da İman Ahlak-Amel Bütünlüğü, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, cilt: X, sayı: 2, s.12)

“Deizm, Tanrıyı öncelemez aksine, onu hayatın dışına taşır, uzak bir ülkeye sürgüne gönderir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 201) “Deistler açısından en büyük sorun, temel sorulara, varlığını kabul ettikleri tanrıya referansta bulunarak cevap üretme imkanlarının olmayışındır.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 67) “Sıradan insani bir kurumda bile, işe karışmayan patron imajı oldukça sakat bir algı iken, koca evreni yaratıp sonra denetim ve gözetim görevlerini tanrının yapmadığını iddia etmek mantıklı bir teori değildir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 195) “Değer verilmediği zaman bir kenara bırakılıp ne yaptığına aldırış edilmez.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 183) “Allah (cc) ise, ‘insana değer verdiği için’ kendisine muhatap kabul etmiştir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 186) “İslam'da tanrının kainatı yarattığı kabul edilir fakat deizmden farkı, tanrının sürekli müdahalesini kabul etmesi ve tabiat yasalarının yaratıcısının da, tabiatın kendisinin veya mekaniğinin değil, doğrudan Yüce Allah olduğu inancıdır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) “Deizmin 'Allah'ın müdahale etmesine gerek yoktur' iddiasını savunmak için, insanların her yönden mükemmel bir yapıya sahip olması gerekir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 42)

“A şahsı için etik olan bir şey B şahsı için etik sayılmayabilir.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 88) “Deist düşünce insana sınırsız bir yetki ve özgürlük vermek suretiyle ‘insanın kulluk vazifelerini dizayn etme yetkisini’ akla vermiştir.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 75, 96; Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 49) Aslında “Deistler hem insanın özgürlüğünden bahsederler hem de özgür olan insanın imtihan olmamasından. Halbuki özgürlük imtihanın olmanın bir gereğidir. İmtihan da insanın başıboş bırakılmadığını bir ifadesidir. (İSAM, Temel İslam ansiklopedisi, II/190) “Deizmin, hakiki bilginin elde edilmesinde akli ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü görülmektedir. Deizm, sahip olduğu uluhiyet anlayışı ile dini hayata imkan vermemektedir. Tanrı-insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır. İslam dininde Tanrı'nın âlem ve insanla olan münasebeti deizmin tam aksine canlı ve dinamiktir.” (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 47-53) Ayrıca deistler “Yüce olarak gördükleri o yaratıcının kendilerini başıboş yarattığını iddia etmenin onun yüceliğini yakışıp yakışmayacağını yönünde birazcık akıl yürütmüş olsalardı, bu kadar zahmete gerek kalmadığını anlamış olacıkardı.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 21) “İlah, boş işlerle uğraşan bir zat mıdır?” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 23) “Sadece yaratıp bırakan ve zihni zorlu sorunlarla boğuşan insanlara bir açıklamada bulunmayan bir tanrı anlayışının sorunlu olduğu açıktır. Varlığıyla yokluğu arasında bir fark olmayan bir tanrının fonksiyonel olması beklenemez. Ölüm sonrası

hayat var mıdır, yaratılış amacımız nedir, yeryüzünde inanılmaz kötülöklere imza atanların yaptıkları yanlarına kâr mı kalacaktır? Deistin inandığı tanrının var ya da yok olmasının kendi hayatında ne gibi fark oluşturduğunu izah etmesi gerekir. Dürüstlük, fedakarlık yapan insanlara ödüllendirmesi gerekmez mi? Haklıya hakkını teslim etmeyen bir tanrı kendi tanımı ile çelişiktir. Eğer Tanrı insanları hiçbir sebep gözetmeksizin yarattı ise, böyle bir tanrı anlamsız işler yapıyor demektir. Böyle bir tanrı algısının arkasında, hayatı dilediği gibi yaşama arzusundan kaynaklanan bir ego olduğu açıktır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 67-69) Deizm, merkezine Tanrıyı yerleştirmiş gibi gözükse de gerçekte merkezde insanın kendisi ve arzuları vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 273) “Deizmin tanrısı sembolik bir tanrıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 256) “Deizm açısından belki de en fazla belirsizlik taşıyan şey Tanrı-insan ilişkisidir. Emekliye ayrılmış bir Tanrı anlayışının dini duyguyu ve düşünceyi tatmin etmesi mümkün değildir. Katı akılcılığa dayanmaktadır. Halbuki “akıl sınırlı, bilim değişkendir.” Deizmin ahlak konusundaki teorileri yetersiz ve temelsizdir. Deizm bazı kelami problemleri de beraberinde getirmektedir. Deizmin zaman içinde Tanrı'nın insan hayatındaki merkezi konumunu sarsan ve Tanrı-insan ilişkisini zayıflatan bir yapıya dönüştüğü görölmektedir. Deizmde iyi ya da kötü değerlerinden söz etmenin anlamı yoktur. Çünkü değeri değer olarak tayin eden bir merci söz konusu değildir. Deistler dini bireyselleştirerek sosyal yönü zayıf bir forma çevirmişlerdir.” (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 42-47) “Tanrı ile olan bağı zayıflayan bir kişi, öngörölmesi mümkün olmayan kötölükler yapabilmektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 88) “Âlemlle ilgilenmeyen bir Tanrı âlemi bilmekte midir? Bu Tanrı güçlü müdür? Deistin, Tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti ve adaleti gibi konularda herhangi bir şey söyleyecek durumu da yok gibidir.” (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22 (1), s. 38)

“Tanrıyı gökleri hapsedip, insan için bütün kapıları ardına kadar açmak şeklinde anlaşılabilecek olan deizme mukabil, tanrıyı göklerden yere indirmek projesinin tam adı olan tevhid dini İslam, deizmin büsbütün karşısında durmakta gibidir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) “Din, kişinin toplum, tabiat ve Allah ile olan ilişkilerinin sınırını ve seviyesini tayin eder.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 62-63) “Deizmin, tam ve doyurucu bir tanrı tasavvuruna sahip olmadığı söylenebilir. Deizmin Tanrısının insanların gönüllerine hitap etme şansı yoktur. Deizmde, tanrısının öncelikle otoritesi, bir sonraki adımda varlığı sorgulanır hale gelmektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 91-92) “Tanrı insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) “Peygambersiz bir tanrı inancı içerik açısından tamamen boşdur. Hiçbir Baba, "aklı başına geldiğinde doğru ve yanlış kendisi ayırt edebilir, aklını kullansın!" diyerek çocuğunu kendi haline bırakmaz. Tanrının insanları yeryüzünden yalnız bırakması ve bir şekilde yol göstermemesi düşünülemez. Deistlerin, bu dünya bir imtihan alanı değilse, tanrının neden insanların kötölük yapmasına müsaade ettiği ile ilgili tatmin edici açıklamalar yapmaları mümkün olmayacaktır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 73, 75) “Tanrı insanı ebedi bir yokluğa mahkum etmek için yaratmış olamaz. Böyle anlamsız şeyler yapmak tanrıya yakışmayacağına göre, var oluşun mutlaka bir gayesi olmalıdır. İnsanları cansızlardan, hayvanlardan ayıran en önemli özellik düşünebilmesidir. Bu sebeple, varoluş sebebini merak etmesi, araştırması gayet doğaldır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 143) “İşte peygamberler bu konularda insanları bilgilendirmekle görevli kişilerdir. Hiçbir peygamberde fakirleri ezme, lüks hayat sürme, zenginlik sevdası, yalancılık gibi olumsuz davranışlara rastlanmamıştır. Büyük başarılar kazanmış kral, komutan gibi kişilerin bugün itibarıyla herhangi bir etkisinin olmadığını görüyoruz. Hz. Muhammed'in en büyük düşmanları bile onu hırsızlık, ahlaksızlık veya yalancılık gibi yüz kızartıcı şeylerle suçlamamışlardır. Böyle bir kişinin, tüm insanları kandıran büyük bir yalancı olduğunu iddia etmenin mantıksal açıdan hiçbir dayanağı yoktur. Hiçbir anne ve baba çocuğuna, 'Aklın var, doğruyu yanlış kendin bul' diyerek başıboş bırakmaz. Defalarca uyarır, tavsiye eder, yol gösterir. ‘Referans noktası olmayan salt akıl yolu ile, son derece çirkin ve yanlış davranışlar

bile rasyonalize edilip deist inancın içine dahil edilebilir.' Evreni neden yarattığını ve insanlardan ne istediğini bildirmeyen amaçsız bir tanrının varlığıyla yokluğu arasında hiçbir fark yoktur. Deist açısından var olduğunu ileri sürdüğü Tanrıyı 'inkar etmenin' ne gibi bir mahsuru vardır acaba? Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğunu kabul edilse bile, insanların doğal dinden uzaklaştıklarında Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağrılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin açıklanması gerekir.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 260-266)

“Herkes, Allah'ın kulları hakkında istediğini söylesin fakat Allah sussun öyle mi?” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 79) “Allah insanın onurunu korumak için vahiy gönderip insanları yönetir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 178) “Yaratıcılık sıfatı ile bizlere sevgisini gösteren Allah (cc) bize yaşantı modeli de sunmakta” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 180) ve “gelecek hayat aşaması için bizlere uyarılarda bulunmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 181) “Deizm ise bir Tanrı inancının gölgesinde, dinden arınmış yeni bir yaşam kültürüdür.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) “Deizm gençler için; içerdeki boşluğu beyaz yalanlarla dolduran, hazzı ve bireysel çıkarları onaylayan şirin bir yaşam tarzıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301) “Deizmin yeni tanrısı da insandır.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 48) “Müzeler, üniversiteler ise, inancın azalmasının neden olduğu boşlukları doldurmayı vaat eder.” (de Button, Ateistler İçin Din, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 200-202) Oysaki “İnsan, Allah'a biyolojik, fiziksel, sosyal, psikolojik her açıdan muhtaçtır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 101) Aksi durum da “ruhsal çöküşe yuvarlanma, muhtemel akıbetlerden yalnızca biridir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81)

“Deizm yaratıcıyı kabul ediyormuş gibi yapmak fakat hiç mevcut değilmiş gibi yaşamaktır. Bu adeta ölü bir put ve hayali bir tanrı tasavvurudur.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 48) “Din, yaşam tarzıdır.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28) “Din, yaşam şekli anlamına gelmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 185) “Din, yaşam biçimi; hayatın nasıl yönlendirilmesi gerektiği konusunda benimsenen düşünce, inanç, ilke ve değerler bütünüdür.” (Celil Abuzar, Dinin Toplumsal Yaşam Üzerindeki Etkisi, Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı 26, Temmuz–Aralık 2011, s. 145) Dolayısı ile “Hayat felsefem bu”, “İstedğim şekilde inanırım” gibi cümleler, “Bu da bizim dinimiz” anlamına gelmektedir.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 37) “İslam, insanın meta haline getirilmesini, ölçsüz davranışlar sergileyerek zevklerinin kölesi haline gelmesini önlemek ister.” (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 52) “Gerekli önlemlerin alınmaması durumunda umursamaz, hoddin ve zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalma riskimiz artacaktır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 58) “Deizmin önü alınmazsa, dinlerin cevaplarını umursamayan, zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalabiliriz.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 206) “Deizm içerikten mahrumdur. Sosyal ve manevi baskıdan kurtulup özgürleşmenin bir aracı olarak algılanır. Kayıtsızlık ve ilgisizliğin diğer adıdır deizm.” (Selçuk Küçük, Deizm, s. 42) “Deizmi, ait olunan dinden tamamen kopmadan özgürlükler vadisinde gezinme tercihi olarak görmek de mümkündür.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 300) “Deist düşünce insana kontrolsüz, sınırsız, sorumsuz bir özgürlük tanımıştır.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 77) Bazen özgürlük dediğimiz şey, aslında ‘bizi koruyan çemberden’ dışarı çıkmaktır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 29) “Hazzın peşinden koşmayı özgürlük sayan bir gençlik var.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 50) “Bugün bir kültür istilası vardır, nefisler şehvi arzuların kölesi haline geliyor, ruhlardaki tatminsizlik insanlığı buhranlara sürüklüyor, insanlara ahiretsiz bir dünya anlayışı telkin ediliyor.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 58) “İnançsızlık, insanın kendisini her şeyin ölçüsü olarak görmesi ile başlayan bir tutumdur. Bu tür insanların ilahları ve rableri artık kendi ölçsüz ve sapkın arzuları olmuştur. İnsan iradesini, aklın yanında nefis, ölçsüz arzu ve istekler gibi daha pek çok unsur yönlendirmektedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 23-24) “Tanrının insana akıl melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanın aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini dikkate almayıp, insan aklını, ilahi akla tercih etme hatasına düşmüşlerdir. Deistin,

tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti, adaleti hakkında bir şey söyleme imkanı da yoktur.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 87) “Vahiy sadece akla değil duygulara ve vicdana da hitap eder.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 95) “Vahiy bilgisi ve terbiyesi olmadan İnsan akli nefsin isteklerine, bencil ve hedonist hallerine nasıl karşı duracaktır?” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 159) “İnsan kendisini bırakıp köşesine çekilen Tanrıdan sonra yine Tanrı arayışına girmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 140) “İlah hayatı yönetmelidir. Yoksa insan nefsin ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 153) “Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister.” (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) “Allah'tan çok önemseydiğimiz, öncelik verdiğimiz ve hayatımızın merkezine koyduğumuz her şey bizim putumuz olur.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 52) “İslami açıdan sizin en çok sevip hürmet ettiğiniz şey, sizin tapındığınız şeydir. Bu bir ideoloji, lider, aileden bir fert hatta kendiniz olabilir. Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara. Kur'an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere gösterir.” (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415-416) “Allah seni boşuna yaratmadı. Şayet öyle olsaydı, bu muntazam kainatı ve içindekileri sana hizmet etsinler diye yaratır mıydı?” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 30) “İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?” (Kıyamet, 36) “Hayvanlar bile bir gaye ile yaratıldığına göre, insan başıboş gagesiz ve gayretsiz bir yaşayış için mi halk edilmiştir?” (Osman Nuri Topbaş, Akıl cinneti Deizm, s. 17, 58, 190) “Dünyadaki işleyiş herhangi bir katkısı olmayan tek varlık insandır. O halde benim varlığımın bir gayesi olmalıdır.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 157) “Bal arısına nasıl bal yapacağını öğreten (Nahl, 68) Allah insana da nasıl yaşayacağını duyurması gerekir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm s. 174) “Deizm, otorite üzerine dayanmayan ve akılla temellendiren bir dindir. Kapalı, belirsiz, uzak bir tanrı artık kimseyi sıkıymıyor. Günah duygusu, kurtuluştan emin olmamak gibi yüzyıllardır birçok insanın kalbine ağırlık vermiş olan şeyler artık insanoğluna dert olmaktan çıkmıştır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 34) “Deizm, İnsanın, Allah'a rağmen kişisel arzu ve isteklerine göre şekillendirdiği ‘felsefi bir inanç’ biçimidir. Hâlâ deizme sığınanlar varsa bu, doğrudan 'sorumluluktan kaçışın' bir ifadesidir.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158, 161; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22 (1), s. 36) Halbuki “Sorumluluktur insanı değerli kılan.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 139) “İnsanların yaptıklarından hesap vereceği inancı, insanların bilinçaltında suçluluk psikolojisi oluşturmakta, bundan kaçınmak isteği de onların deizme yakınlık duymasına neden olmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) “Deizm dinlerin insanlar üzerine yüklediği bazı sorumluluklardan kurtulmak bağlamında bir kolaylık sağlamakta, hayatlarını diledikleri şekilde yaşamak konforuna ulaşmış olmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 75) “Deizm, hiçbir kuraldan hoşlanmayan insan nefsinde tam bir hürriyet vadetmektedir. Deistler, nefisleri rahatlatmak için ‘Allah vardır ama bana müdahale etmez’ derler.” (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7, 14) “Günah işlerken vicdanın huzursuz olmasını diye kendi kendine diyorsun ki, bir yaratıcı olsun ama emir ve yasakları olmasın, her şey serbest ve helal olsun, bir hesap ve azap olmasın.” (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 37) “İslam ile deizm arasındaki en belirgin fark, kuralları Allah'ın koyduğunu kabul etmenin yanında insanın her an belli kuralların işleyişinden sorumlu olduğu gerçeğidir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) “Deizmin sunduğu şekli ile, hesap bilinci gelişmemiş her kişi için âleme müdahalesi olmayan bir tanrı fikri, gününü gün edenlerin işini daha bir kolaylaştırmaktadır. Deizmin temelinde Tanrı algısı değil, insanın gelişmiş ve haddinden fazla şişkinleşmiş egosu yatmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203)

“Deistlerin cevaplama gereken sorular: Tanrı bir daha hiç ilgilenmeyeceği bir evreni niçin var etmiştir? Neden insan akıl sahibi bir varlık olup diğer canlılardan farklıdır? Varlığın anlamı nedir? Eğer ahiret diye bir şey yoksa bu dünyadaki haksızlıklar zulümler ne olacak? Bunlar

yapanın yanına kar mı kalacaktır? Ahiret yoksa Tanrı insanlığa en büyük kötülüğü yapmış olmaz mı? Yeniden diriliş denilen şey bir insanın uydurması ise, tabiatla örneklerini sürekli gördüğümüz yeniden dirilişler neyi gösteriyor?” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 116, 117) “Deizm ölüm için, ölümden sonrası için ne söyleyebilir? Adaletin yerini bulmadığı haksızlıklar böylece kalmalı mı, yoksa bir gün hak yerini bulmalı mıdır?” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 185) “Bizde sevdiğimizde ölümün karanlık kapısından içeri gireceğiz. Buraya bizi kim getirdi? Ölümle beraber nereye gideceğiz? Her şey bu kadar mı? Dahası yok mu?” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 11)

“Rabbimizin sonsuz adaleti, zalimler için cehennem, mazlum ve masumlar içinde cenneti gerektirmektedir.” (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 13) “Bu dünyada adaletin tam gerçekleştiğini pek göremiyoruz. Öyleyse mutlak adaletin ve hikmetin gerçekleşeceği bir yerin olması kesindir.” (Prof. Çağfer Karadağ, Kafama takılanlar, s. 32) “Tanrı'nın insana akıl melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanların aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini göz ardı etmiş ve insan aklını ilahi akla tercih etmişlerdir. Ayrıca Tanrı'ya ait olduğuna inandıkları niteliklerin ne şekilde tezahür ettiği noktasında da kayda değer bir yaklaşımda bulunmaktan uzaktırlar. Bir kısım deistler ahiretin varlığı inancını doğal dinin merkezine koyarken, bir kısmının bu inancı inkar ettiği, diğer bir kısmının ise bu konuda agnostik bir tavır içinde olduğu görülmektedir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 228) “Eğer ahiret yoksa ahlaki erdemlere uygun yaşamının ne anlamı olabilir ki?” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) “Ahiret inancını reddederek, insan hayatını sadece dünya ile sınırlandırdığı için insanın ufku da daralmaktadır.” (Diyaret İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) “İnsanın ölümsüzlük ve sonsuzluk arayışı eğitim öğretim yoluyla elde edilmiş bir duygu olmayıp, onun benliğinde yer etmiş bir duygudur.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 156) Aynı şekilde “Yaşam, mutluluk, adalet gibi kavramlar insanların daima ortak arzularını ifade eder ki bunlar doğuştan gelen fıtratı arzulardır. Yine gelecekle ilgili sonsuz yaşam arzusu, ahiret yaşamını işaret etmektedir. Ölüm korkusundan kurtulma arzusunu tatmin edecek tek obje, ahiret hayatının varlığıdır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 210) “Ahiret olmasaydı, dünyaya gelişinde bir mantığı olmazdı.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54) “Ahiretin var olmadığı düşüncesi aynı zamanda insanın bu dünyadaki yaşantısının bir sınama olmadığının da iddia edilmesini gerektirecektir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 230) Halbuki “İnsandaki adalet duygusu, ahirete inanmayı zorunlu kılmaktadır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 131) “Ahiretin gerçekleşecek olması, Allah'ın adalet ve rahmet sıfatları sebebiyledir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 25) “Eğer ahiret olmazsa dünyada ortaya konulmuş iyilikler ve kötülükler arasında bir fark olmamış olur.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 426) Zaten, “Allah'ın cezalandırması da kendisi için değildir; zulme uğrayanlar içindir.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 88) Çünkü “Bu dünyada bazen güçlüler, güçsüzlerin ellerinden haklarını almaktadır. Bu durumda adaletin sağlanamaması en büyük haksızlık olurdu.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 12) “Allah nankörü, bozguncuyu, hak yiyeni, zalimlik yapanı cezalandırır. Allah ilahi adalet gereği, suçluya hak ettiği cezayı kesecektir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) “Allah zalimleri sevmez.” (Şura, 40) “Zalimlerin yanında olmayın; sonra ateş sizi de yakar.” (Hud, 113)

“İlk deistler dini tamamen reddetmemiştir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 86) “Bazı deistler de tanrının evrene müdahalesini kabul eder.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 90) Deizmin babası olan “Lord Herbert, Tanrının dualara cevap verdiğine inanır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) ve ‘bu hayattan sonra bir ceza ve mükafat olacaktır.’ (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 202) der. Deizmin temsilcilerinden Paine de, “Bir yaratıcıya inanıyorum. Ölüm sonrası, mutluluk olmasını umuyorum.” (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. “Thomas Paine'in, Tanrı'nın dilemesi halinde insanoğlu ile vahiy yoluyla iletişim kurma konusundaki gücünün kesinlikle kabul edilmesi gerektiğini, çünkü O'nun gücü açısından her şeyin mümkün olduğunu” (Emre

Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) kabul ettiğini de düşünecek olursak, deizmin önderleri olan bu düşünürlerin fikirleri için günümüz deistleri arasındaki uçurum da daha net gözükcektir. Günümüz deistleri mümkün olanı neden imkansız ilan eder? Yüce Yaradan'ın bu imkanı kullanmadığını deistler nereden bilmektedirler? "Deistlerin bir kısmı da, aklın testinden geçerek onaylanan dine evet de demekte" (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 28) iken bir deist hangi yolu izleyecektir?! Görüldüğü gibi, "Bazı deistler fiillerimizin bir karşılığı ve yaptırımı olması gerektiğini savunurken, bazıları ise ahiret inancını reddetmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) "Tek tip bir deizmden bahsedebilmek de mümkün görünmemektedir. Tanrının evren ile ilgilendiğine inanmakla birlikte ahlaki alanla tanrının ilgilenmediğine inananlar da bulunmaktadır. Bazı deistler ise dini hakikatleri kabul etmekle birlikte, bunların aklın süzgecinden geçirilmesi gerektiği kanaatindedirler." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 30) "Ahirete inanma ve hesap verme noktasında da deistlerin ortak bir yaklaşımı yoktur. İnsanın bu dünyada yapıp etmelerinin karşılığı olarak ödül ve cezanın olmasının insan özgürlüğüne bir engel teşkil ettiğini düşünen deistler olduğu gibi insan fiillerinin bir karşılığı olması gerektiğini savunan deistler de vardır." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) "Deizmde başlarda genel olarak ahiret inancı varsa da, şu anda ahiretin olmadığını öne sürmektedirler." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 16) "Aydınlanma döneminde deistler, Hristiyanlığı bir doğal dine indirgeme eğiliminde olmakla birlikte bazıları Hristiyanlığa düşmanken, bazıları da değildi. Bazı deistler ruhun ölümsüzlüğüne inanırken bazıları inanmamaktaydı. Yine Toland gibi bazı deistler doğayla tanrıyı özdeşleştirme eğilimine giderken Cherbury gibi bazı deistler ise, doğadan bağımsız bir Tanrı anlayışını benimsemekteydiler." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22 (1), s. 35) "Günümüzde deistlerinden Chuck Clendenen de 'iki deist aynı düşünmez, çoğu modern deist de ilk deistlerin inandıklarına inanmaz.' demektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 206-207) "Günümüz deizmi 17. ve 18. asır deizminden farklıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) "Klasik deistler ile modern deistler arasındaki en belirgin farklılıklardan biri, ilk deistlerin deizmi bir doğal din kabul etmeleri, modern deistlerin ise deizmin bir din olduğunu reddetmeleridir. Modern deizm, kapitalizmin neo-liberal ikliminde din hasımlığının sembol akımlarından biri olmuştur." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) "Deizm mensupları, kendi içerisinde çelişen birçok inanç şekillerine girmişlerdir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 105) Ayrıca "Deizm, üzerinde tüm deistlerin ortak bir düşüncede birleştikleri bir tutarlılığa ve iç bütünlüğe sahip değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 69) Sonuç itibarı ile "Tek tip deizm ve tek tip deist yoktur. Tek bir deizm tanımı hiçbir zaman da olmamıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) Kendi aralarında bir tek deizm felsefesi üzerinde birleşemeyenlerin, inançtan ahlaka, ibadetten hukuka birçok konuya çözüm sunabileceklerini kabul etmenin gerçekçi bir tarafı yoktur!

Yine, "İnsanların anlaşılarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 17) "Din olmasaydı insanoğlu ibadet etme yolunu aramazdı. Aslında toplumu ayakta tutan da dinin ta kendisidir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 54)

İnsanın "Akıl seviyesi, salt bu dünyada yaşamayı sağlamaya yetecek bir akıl seviyesinin çok üzerindedir. Bu müthiş potansiyel, aklımızın bize salt bu dünyada yaşamamızı sürdürebilmek için verilmediğini göstermektedir. İnanılmaya layık din, akli aşan cevapları da ihtiva etmelidir." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 238) "İnsan, uygarlık kuran, felsefe yapan, ölümlerine ağıt yakan, öldükten sonrasına merak eden ve ebediyen yaşama arzusunu iliklerine kadar hisseden bilinçli bir varlıktır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 25) "Allah dileseydi elbette bize irade vermeyebilirdi, böylece iyi ve kötü kavramlarının bir önemi kalmazdı. İradesi olan bir varlık olarak olmamızın en iyi açıklaması buranın bir imtihan dünyası olmasıdır." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 426)

Deizm çoğu zaman ateizmin el altından bir biçimi, maddecilerin dini saf dışı bırakmalarına uygun düşen bir yolu olmuştur. (Ivan Frolov, Felsefe Sözlüğü, s. 100) “Yanlış bir tanrı algısına dayanan deizme uyan en iyi karşılık da müşrikliktir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) “Deizm de, yaratıcıyı kabul edip sosyal hayata karışmasını reddeden bir öğreti olduğu için ‘şirk’ olarak adlandırılabilir.” (Mehmet Durmuş, İslam Ateizmi, İktibas, Temmuz 1998, 16. Cilt, 235. Sayı, s. 17) “Mekkeli müşrikleri de günlük hayatlarına müdahale edecek Rab olan bir Allah’ı kabul etmek istemiyorlardı.” (Doç. Dr. Hüseyin Çelik, Kur’an Ahkâmının Değişmesi, s. 71)

"Mekkeli müşrikler, Allah’u Teâlâ’nın varlığı konusunda herhangi bir şüphe içerisinde değillerdi. Fakat onu, ‘dünyaya karıştırmayıp hayatın dışına’ itmekteydiler. Menfaatlerine uygun yaşam biçimlerini ile çelişmeyen, hayata müdahale etmeyen, sosyal hayatı ve hukuki sahayı düzenlemeyen bir tanrı inancına sahip idiler. Evreni yaratan, sonra aşkınlığından dolayı evrenle ve insanla ilişkileri daha alt düzeydeki aracı varlıklara devreden bir güce inanıyorlardı. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 33) Putlar yıkıldığında, idari ve siyasi düzenleri de bozulacaktı. Tebliğe karşı çıkmalarının bir başka sebebi de, ticaret yollarının ellerinden çıkacağı yönündeki endişeleriydi. Günümüzde bazı kesimin İslam ile olan problemleri de hemen hemen aynı noktalara, tesis etmiş oldukları statükonun devamına mani olacağına yönelik düşüncelere dayanmaktadır. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 53)

“Putperestler dinsiz değil, yanlış dinli insanlardır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) “Putların illaki taştan olması gerekmiyor. Bugün insana zarar veren, tabiatı tahrip edenlerin parayı, mevkii, gücü, silahı vb. şeyleri putlaştırdıkları malumdur. Seküler çağda putun anlam ve kapsamı genişlemiş, çeşidi olağanüstü artmıştır. İnsan haddini aşmış 'Tanrı öldü' çılgınlıklarıyla yeryüzünde ilahlığa soyunmuştur. İnsana ait ideolojilerin tamamı bencildir, güçlüden yanadır, eşitlik, adalet, özgürlük nakaratları keyfidir, kaypaktır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 21)

“Modern dönemde sekülerleşme, bilimcilik, insan merkezilik, dünyevileşme, natüralizm gibi anlayışların artması ile birlikte din hakkında ‘felsefe yapma’ ihtiyacı daha yaygın hale gelmiştir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) Deistler yayımladıkları (deizmdernegi.org/deizm-demegi-deklarasyonu) bildirmede, “Deizm Felsefe ile Savlarımız’ başlığı altında 5. Maddede, ‘Kamusal alanda, fundamentalist üniforma haline getirilen giyim tarzları kabul edilemez.’ derken, 8. madde de ise, ‘Tanrının bahsettiği cinsel yönelim (kastettikleri eşcinsellik), insanoğlunun en tabii hakkı ve arzusudur. Savaşa hevesli ama aşktan korkan bir otorite istemiyoruz. Devlet otoritesinin dinsel dogmalarla, kişinin kendi nefesine münhasır tanrı vergisi cinsel yönelimlerini, istek ve arzularını baskılaması veya yasaklaması kabul edilemez.’ demekte ve böylece “Özgürlük talebinde bulunan bildiri sahiplerinin farklı yaşam tarzlarına hoşgörülü olmamak şeklindeki bu tavırları, dogmalaştırdıkları motto/slogan ve sav/iddiaların aslında bağnaz bir yapıya dönüşme ihtimalini de bünyelerinde barındırdığını göstermektedir. Ayrıca, ‘Kutsalımız yoktur’ (17. madde) derken, laik, seküler, deizm, deist ve benzeri kavramların gerçekte yerli deistlerin kutsal ve dokunulmazları olduğu da dikkatlerden kaçmamaktadır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 38)

Sonuç itibarı ile “Deizmde, ‘aklın sınırları dışına taşamayan’ ve ‘doğa kanunları ile uyumlu hareket etmek zorunda’ olan bir tanrıdan söz edilmektedir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) “Deizmin, akli ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü de görülmektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 92) Görüldüğü gibi, yaratıcıyı kabul eden “Deizmin, bire karşı onlarca eğrisi bulunmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 202)

Deistler “Allah’ı gereği gibi takdir edip tanıyamadılar. Nitekim ‘Allah hiçbir insana hiçbir şey indirmedir’ dediler.” (En’am, 91) Halbuki “Allah’la peygamberleri arasını ayırmak isteyen, işte onlar gerçekten kafir olanlardır.” (Nisa, 150-151)

Gençleri şüphe sevk eden nedenler ve çözüm yolları

“Dünyevileşme, doğaüstü vahye karşı olma, din bilim ilişkisindeki problemler, din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kalması, akıl faktörünün dikkate alınmaması, özgürlükten yoksun olma endişesi, iletişim araçlarının etkisi ve hurafeler insanların din algısını olumsuz etkilemiştir. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 59-72) “Dindarların yaşam tarzlarının sebep oldukları hayal kırıklıkları, hikmetleri anlatmadan dini emirleri yapmaya zorlama, sözde din bilim çatışması. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 30) gibi konular deizme neden olabilmektedir. “Gençlerin deizme yönelmelerinin üç sebebi vardır. Birinci sebep İslam dininin bilimle çatıştığı, ikinci sebep şiddeti ve yasakları öne çıkaran yasa dışı örgütler, son sebep de dünyevileşme arzusunun giderek yaygınlaşmasıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) “Din diye toplumda hurafelerin yaygınlaşması.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311) deizme neden olmaktadır. “Deist gençlerin tamamına yakını, geleneksel din anlayışına ve bu anlayışın insan akli ve yaratılışına uyumlu olmayan iddialarına tepki olarak deist olmuşlardır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 57) “Yanlış din algısı ile birlikte bunu kurumsallaştıran din adamlarının tutumu deizmi beslemektedir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 215) “Dini emirlerin, hikmetlerinin açıklanmadan dikte edilmesi (Mehmet Malkoç, Gençliği Dini Değerlerden Uzaklaştıran Sebepler, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 8/16 (2019), s. 257), dinin sadece şekil ve ibadetlerden ibaretmiş gibi anlatımı, ahlak ve sosyal yönünün ihmal edilmesi, yanlış dini bilgilerin gerçek sanılması, Kur’an’ın söyledikleri ile Müslümanların yapıp ettiklerinin arasındaki farklılık, tutarsızlık, ikiyüzlülükler, bilgi kirliliği de deizme neden olmaktadır.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311-315) “Emir almaktan hoşlanmayan reaksiyonist tipler” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) ve “dinin ibadet mecburiyeti, emir-yasak ve yaptırım boyutundan hoşlanmayanlar da” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 220) deizme kayabilmektedir. “İbadetler konusunda üşengeçlik gösteren ve modern çağda görülen yeni sorunlar da (ferdiyetçilik, menfaatçilik, haz-hız çağı) insanların deizme kaymasına neden olmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) Ayrıca ‘kişisel meseleler, gençlerin sorduğu sorulara cevap bulamaması, zihni arayış, çevrede örnek şahsiyetlerin olmaması, samimiyetsizliğimiz’ gibi nedenlerle de deizm yayılma fırsatı bulmaktadır.

“Özgürlük alanını kısıtlayacak otoriter bir dil kullanımı, sorunların (Şaban Ali Düzgün, Din-Bilim İlişkisinde Modeller ve Ortak Kavramlar, s. 57) sağlıklı bir şekilde aşılmasına engel olmakta, insanların dinden uzaklaşmasına neden olmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) “Hâlâ yüzyıllar öncesinin geçersiz argümanları kullanarak arkeolojik bir din dili kullanılmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 225) “Din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kaldığı bir gerçektir. Gençlere daha uygun bir üslup ile yaklaşılması zorunludur. Deistler özgürlükten yoksun olma endişesi de taşımaktadırlar. Halbuki İslam insana zararlı olan şeyleri yasaklamıştır. İnsanların helal dairesi içinde de özgürce ve mutlu yaşayabileceği kendilerine anlatılmalıdır. İletişim araçlarının etkisi de deizmin yayılmasında etkindir. Özellikle internette deist iddialara cevaplara daha fazla önem verilmelidir. Hurafelerin insanların din algısına olumsuz etkisi de göz ardı edilemez. İslam’ın akla verdiği değer ve sınır tam anlatılmalı ve hurafelerle mücadelede güncel yaklaşımlar ihmal edilmemelidir! “Akli başında hiç kimse, bir yakınıni ameliyat etmek için internet bilgilerine başvurarak operasyona kalkışmaz. Ekonomi, siyaset, spor gibi alanlarda medyada görülen bilgi kirliliği özel olarak inanç sahasına kaydıgında, tam bir körleşmeye yol açmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 38) “Modem çağın inanç

problemlerine ihtiyaca uygun modem çözümler üretmek ve bunun için gerekli olan araçları en güzel şekilde değerlendirmek gerekir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açından Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşılığı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 239) Osman Yüksel Serdengeçti: “Artık İslamiyet için mücadelelerde eski tarzı bırakmamız gerekiyor. Biraz geniş, biraz müsamahalı, biraz daha anlayışlı olalım.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8)

“Yaygınlık kazanan şey deizm ya da ateizm değil, dünyevileşme eğilimi ve ayak uydurmakta güçlük çekilen hızlı kültürel değişimlerdir. Allah-din-kitap söylemlerini hep ön planda tutanların uygulamadaki çirkinlikleri ile baskı ve dini yükleme operasyonları dinden uzaklaşma eğilimini hızlandırmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 10) “Kuşaklar arası çatışma, bir anlamda gençliğin toplumla bütünleşememesi, yabancılaşması ve uzaklaşmasıdır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 54) “Deizmin asıl nedenleri, bireyseliğin yükselmesi, tüketim hastalığının hayatı sarması, hızlı zihinsel savrulmalar ve ‘bilimciliğin’ sahte bir dine dönüşmesi sayılabilir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 36) “Günümüzde çocuğa, gerçek bir temele dayanmayan özgüven telkini de yapılmaktadır. Danışmaya değer herhangi bir otorite tanımadıkları için de uçlara kaymalar söz konusu olmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 41) “Babanın vakarını sıfıra indiren, çocuğu sürekli şımartmayı 'sevdirerek öğretmek' olarak takdim eden yeni terbiye usulü, sokaklarda dolaşan gençlerin içler acısı halini hazırlayan sebeplerin başında gelmektedir.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 168)

“Deizm aslında ibadetsiz bir din arzusudur. Halbuki dünya tarihinde ibadet yönü bulunmayan hiçbir din yoktur ve ortaya atılan 'doğal din' fikri de bu yüzden tutmamıştır.” (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 101, 102) Kural, sınır istemeyen bazı gençler kurallara karşı çıkmaktadır. Halbuki “Kuralsız bir hayat ve toplum olmaz. Kaldırılabilir yollardaki sınırları ve kuralları görelim trafikte neler oluyor? Din, kuralları ile insanın doğallığını ve doğasını korumayı amaçlamaktadır.” (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 25, 26)

383

“Dini anlatan kişiler arasında yaşanan tartışmalar ve sunulan dini bilgilerdeki tutarsızlıklar gençlerde din düşüncesinin saygınlığına zarar vermektedir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 31) “Kendini dindar olarak tanımlayan bazı kesimin, söylemleri ile pratik arasındaki uyumsuzluk dine uzak durmanın en önemli sebeplerinden birisi olarak görülmektedir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 45) “Dini değerlerin doğru bir şekilde temsil edilmemesi, güzel örneklerin yerine sadece söylemlerin alması dinin inandırıcılığını aşındırmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 276) “Dinin özü yüzeysellik ve şekilcilik ile örtüldüğünde, ahlak ile dinin birbirinin terk etmesi kaçınılmazdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 256) “Dinin, ahlakına, evine, siyasetine ve ticaretine etki etmediği insanların sürekli dini referans aldıklarını iddia etmeleri, insanları dinden soğutmaktan başka bir işe yaramamaktadır.” (Abdulaziz Kıranşal, Milli Gazete, 02.09.2021) “Dini kötü temsil eden insanların eylemlerinden dolayı bazı kişilerin de deizme yöneldikleri bilinmektedir.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20) Halbuki “Endonezya, Malezya, Filipinler Müslüman tüccarlardan etkilenecek İslam'ı kabul etmişti. Demek ki günümüz Müslümanlarının yaşantısı yeterince kaliteli olmadığından, etkileme düzeyi de son derece düşük kalmaktadır. Kalitesiz dindarlık da, dindarlaşmanın önünü tıkamaktadır.” (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 96) “Küresel ölçekte emperyalist güçlerin kontrol altına girmiş bazı militan örgütlerin güya İslam adına bir takım terör faaliyetlerine girişmesi de insanları dinden uzaklaştıran ciddi bir faktördür.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 56)

“Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, hukuksuzlukları, güçlü olanın haklı sayıldığını, mazlum ve çaresizlerin horlandığını, herkesin kendinden olanı kayırdığını, birlik olma, hoşgörü ve sevginin yerini, ötekileştirmenin, öfkenin ve kinin aldığını görecekti. Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, kardeşlikten, sevgiden, saygıdan, erdemden, adaletten, hoşgörü ve anlayıştan, bir arada yaşama kültüründen, ilimden, akıl ve düşünceden ve yalnız Allah'a kul

olma ve bu sorumluluğun bilinci ile hareket etmekten eser kalmadığını, akıl dışılık, cahillik, şiddet, savaş, kargaşa ve zorbalığın dinin yerini aldığını, kendisini örnek aldığını iddia edenlerin kendisini hiç anlamadığını görecektir, "Ben size böyle bir din tebliğ etmedim" diyecek ve muhtemelen hesap günü ahiretteki şikayetini burada da ifade edecekti." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 238-239) "Rabbim şüphesiz toplumum bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış bir kitap haline getirdiler." (Furkan, 30) "Dinin "kötü temsil edilmesi" insanlarda deizm görüntüsü altında bir tür nihilizme yol açmaktadır. Sorun vahyin algılanış şeklindedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 16) Dinin asıl maksadı insanlığa adaleti, merhameti, vicdanı, paylaşımı, kardeşliği getirmek ve hayatı anlamlı kılmaktır. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 17) "Allah vicdan ile hayatlarımıza müdahale etmeye devam etmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 190) İşte bize düşen de bu vicdanı uyandıracak ve diri tutacak Kur'an ayetleri ve sahih hadisler ile yeniden gençliği buluşturmak! "Muhakkak ki Allah adaleti, ihsanı, akrabaya karşı cömert olmayı emreder; hayasızlığı, kötülüğü ve zorbalığı yasaklar. İşte Allah, aklınızı başınıza alalım diye size böyle öğüt veriyor." (Nahl, 90)

"İslam'da din ve ilim çatışmasının olmadığı gençlerimize iyi bir şekilde anlatılmalıdır. Akıllar kiraya verilmemeli, gençlere değer verilmeli, her biri adam yerine konulmalıdır. İnsanı inançsızlığa götüren ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen yanlışlar, bilgisizlikler, tutarsızlıklar ikiye bölünmüşlerdir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 315) "İslam'ın bilim ile çatıştığını, insana özgürlük tanınmadığı iddiası vardır. Halbuki İslam dünyasının bilim ve teknolojiye geriliği, Müslümanların bir eksikliğidir. Ayrıca bu telafi edilmez bir durum da değildir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55) Din, insanları bilimde geri bırakmaz, biz eskiden de Müslümandık ve bilimde ileriydik. Din geri bırakmaz, insanların çalışmaması geri bırakır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 23) "Sosyal medyada İslam dünyasındaki geri kalmışlık ve problemlerden dolayı deist olduğunu iddia edenlerin bu iddiası geçerli değildir. Bütün sıkıntı ve yanlışlık İslam'ın evrensel ilkelerinden uzaklaşarak dinin yanlış anlaşılıp yanlış yorumlanmasında yatmaktadır. Dinin yanlış öğretilmesi marjinal grupları ortaya çıkarır." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 37) "Din istismarı da, inkarcılığa yol açabilmektedir. Mistik çevreleri hariç tutarsak, İslam'da dünya ahiret dengesi kurulabilmiştir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 57-58) "Türkiye'deki ateistlerin önemli bir kısmı 'Hanifi'tir yani, din adına sunulan çelişkileri görüp, onlarla yaşamaktansa kendi ilkeleri ile yaşamayı çaba edinen hakikat arayıcısıdır. Onlar Allah'ı, piyasada hoca namıyla dolaşan insanların anlattığı gibi zannediyorlar. İslam adına piyasayı baskılayan zevat olduğu gibi, ateizm namına piyasada dolaşan, her şeyi eleştiren piyasa ateistleri de ortalıkta fink atmaktadır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 13) "Bazı insanlar din adamı izlenimi veren kişilerin cahilliklerinden kaynaklanan bir travma yaşamaları neticesinde bu düşüncelere kapılıyorlar." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 11) "İslam'daki deizm problemi dinin kendisinden değil, ağırlıklı olarak din adına uydurulan kabullerden ve bazı Müslümanların uygulamalarından kaynaklanmaktadır." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) "Nasıl ki bilim adamlarının tarih boyunca ileri sürdükleri bazı teorilerin yanlışlığından hareketle bilimsel düşüncüyü terk etmek gibi bir sonuca varılmıyorsa, aynı şekilde din alanında benzer sebeplerle yapılan hatalar bahane edilerek dinin gereksizliği gibi bir sonuca ulaşılamaz." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 112) "Genç nesli deist bir tutum benimsemeye götüren süreç, dinden değil dini ve dini değerleri temsil iddiasında olan kişilerin şahsi yanlışlarına verilen tepkiden kaynaklıdır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) Ama şu da bir gerçek ki, "Geneli yansıtmayan bazı olumsuz tekil örneklerin gençler için kaçışa bir mazeret teşkil ettiği de görülmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) "Gençler, çevrelerinde şahit oldukları ahlaki zaaf ve tutarsızlıkları kendi durumlarını meşru kılan bir gerekçe olarak kullanırken, din istismarına da öfke ve nefret duymaktadırlar." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301)

“Para, aşk, arkadaşlık, dostluk, özgürlük, demokrasi gibi şeyler her zaman suiistimal edilme tehlikesi ile karşı karşıya kaldı ancak, buradan hareketle kimse bunların terk edilmesi gerektiği sonucuna varmamaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) Bu nedenle de “İslam'a karşı tavrımızı, Müslümanların uygulamaları değil fakat İslam'ın ne olduğu belirlemelidir.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 308) “Din, günümüz Müslümanlarından değil de vahiyden öğrenildiği takdirde Müslümanların olumsuz tutum ve davranışları da dinden uzaklaşmaya sebebiyet vermeyecektir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 59)

İnsanların “Gerçek din ile bağı zayıfladıkça, geleneğin bütün anlatıları çoğu zaman kutsanmış, din zannedilmiştir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 12) “Geleneğin din diye algılandığı her ortamda, geleneği eleştirenler aynı zamanda dinleri de eleştirmiş olmaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 224) “Deist düşünce ile mücadele etmenin en iyi yolu Kur'an düşüncesini ve nübüvvetin gerekliliğini doğru bir şekilde anlamak ve yaygınlaştırmaktan geçer. Bu yapıldığı takdirde sonradan İslam dinine sokulan, bidat, hurafe ve israiliyattan kurtulmuş olunduğu gibi, doğru bir dinin yaşanılması da sağlanmış olunur.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 511) Unutmayalım ki “Bu dinin elçisine, mürşit değil, örnek şahsiyet ve tebliğci konumu verilmiştir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228)

"Vakıf ve derneklerimiz gençleri babalarının formatına sokmaya çalışıyor ve bu format onlara göre değil." (Ayşe Böhürler, Yeni şafak, 30/09/2017) “Eskinin söylemleri ile bu çağın insanına ulaşabilmenin imkanı bulunmamaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203) “Her daim mucizelerin öncelenip Allah'ın, insan ve tabiata yerleştirmiş olduğu yasaların yani sünnetullahın göz ardı edilmesi, mevcut din dilinin arkaik değerler taşıması, iletişim araçlarını kullanan ve şu an insana din sunumunu yapan bazı kişiler, değindikleri konular, verdikleri örnekler ve anlatım biçimleri ile bu çağın insanlığına değil, yüzyıllar öncesinin insanına hitap eder gibidir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) “Batıda sorun bizzat dindeyken, bizde dini anlayıştadır. Gençlerimizin ilgi ve alakalarını çekebilecek bir din dili kullanılmalıdır. Din eğitimi ile uğraşan herkesin çok güçlü bir empati duygusuna sahip olması gerekir. Modern çağın inanç problemlerine ihtiyaca uygun modern çözümler üretilmelidir. İslam inancının temel ilkelerini içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız hayati öneme sahiptir. Gençlerimizin Nurettin Topçu, Erol Güngör, Sezai Karakoç gibi hem felsefi ve metafizik alanda derinleşmiş hem de dini, milli, ahlaki ve manevi değerleri içselleştirmiş olan düşünürlerden haberdar olmaları sağlanmalıdır.” (Dr. Erol Çetin, İncanın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 65-72; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115, 117) “Gençlere aklın, kalben ve ruhen tatmin olabilecekleri bir din eğitiminin sunulması gereklidir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 113, 121) “Din adamı, herkesten ziyade merhametli olmalıdır.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115) “Müslüman toplumların etrafına sevgi ve saygı yansıtan bir dindarlık modelini geliştirmesi gerekmektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 124)

“Din, insan hayatını hem bu dünya hem de görünmeyen öte dünya bakımından düzenleyen bir sistemin adıdır.” (Prof. Cağfer Karadağ, Kafama takılanlar, s. 42) “Dinin en belirgin özelliklerinden birisi, insanın hayatı ve varoluşsal sorularına cevap verme amacında olmasıdır. İnsan hem kökenine ve varlık içindeki yerine dair bir açıklama arar, hem de geleceği ve ölümden sonrası hakkında kendini güvende hissetmek ister. Yüksek değerler, insanın varoluş sebebi, amacı, anlamı ve gayesine bir cevap verir. Sonsuz yaşam inancı sayesinde ölümün yol açtığı yokluk şoku gibi sorunlar bertaraf edilir. Din, ahlaki ve manevi gelişime imkan sağlar. Yaşadığımız çağda ahlak merkezli Müslümanlığa ciddi anlamda ihtiyaç duyulduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 119-120) “İnsan aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir. Herkes için geçerli

olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bu kaynak, ilahi vahiy ve peygamberdir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) “Sade bir dil kullanmak, müjdeyi esas alan bir eğitim vermek de, gençleri yetiştirmenin temel ilkeleri olmalıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 58)

“İslam'ın en büyük delili, 7. yüzyıldaki bir insanın yazmasının mümkün olmadığı Kur'an-ı Kerim'dir. (Caner Taslamam, Neden Müslümanım? s. 431) Bu konularda ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘Kur'an ve bilim’ ve ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’ adlı yazılarımızın okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

“Deizmin temelinde, akli merkeze koyma ve her şeyi bilimsel bilginin açıklayabileceği şeklinde inanca dönüşmüş bazı varsayımlar yatmaktadır. Deizm ‘ruhsuz’ post modern kültürden beslendiği ortadadır. Film ve müzik endüstrileri ile medya sektörü, dünyaya nihilist ve deist bir kültürü aşılama için gereken her şeyi yapmaktadır. Özgürlük adı altında sorumluluğu yok eden bir bireyseliğe yönlendirme, medya yoluyla haz kültürünün yayılması, toplumda yerleşmiş değerleri tanımamayı entelektüellik gibi gösterme türünden faaliyetler, doğru ile yanlışın karıştığı bir ortamın doğmasına yol açmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 277) “Küresel medya kâr ve çıkar amaçlı bir güç olmanın ötesinde, güçlü bir tahakküm ve algı aracı olarak da işlev görmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 293)

“Tanrının tabiat kanunlarını yaratıp uygulamaya koyması fakat ölüm, hayat, sosyal ve ahlaki değerler hakkında herhangi bir şey söylememesi akla uygun değildir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 278) “Deistler insanları tek tanrının var olduğuna nasıl ikna edeceklerdir? Tanrının insanları yarattığını ve sonra hiçbir şey söylemeden onları yokluğa gönderdiğini ileri sürmek, tanrının absürt işler yaptığını işaret eder ve bu kabul edilebilir bir argüman değildir. Ölümünden sonra bir hayat yoksa iyiliklerin bir anlam olmadığı gibi bütün kötülükler ve haksızlıklar yapanın yanına kar kalacak demektir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 281) “İnsanın amaçsız ve anlamsız bir yaşam sürmesi pek mümkün görünmemektedir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) O nedenle de, “Allah'ın mülkünde yaşayıp O'nun verdiği nimetler ve yetenekler sayesinde bu aşamaya geldiğinin şuurunda olup, insanın kul olduğunun bilincinde yaşaması gerekmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75)

Deizmin kaybettiği nokta, aklın konumu ve işlevidir. Bize düşen, sahih dindarlığı önceleyip, aklın konumunun sınırlarını doğru olarak çizmektir! Akıl ve kalp, madde ve mana, beden ve ruh dengesi insanları sonsuz mutluluğa götürür. Bu denge de, Kur'an ve sahih hadisleri öğrenip içselleştirdikten sonra hayatımıza tatbik ederek, çevremize örnek olmakla sağlanır.

"Allah bizi doğru yola ilettikten sonra gerisin geri (küfre) dönelim de, arkadaşları ‘Bizim tarafa gel’ diye çağırıırken, şeytanların kendisini nefsi arzularına uymaya davet edip açık arazide şaşkın bıraktığı kimse gibi mi olalım? De ki: “Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmiştir.” (En'am, 71)

Dinsiz ahlak olur mu?

Konuyu tamamlayan, 'Ateizm yanılması', 'Deizm Yanılması', 'Agnostisizm Yanılması', 'Batı medeniyeti', 'Evrim', 'Ateist akıl', 'Bilim yanılmaz mı?', 'Modernizm ve kadın', 'Eşcinsellik ve İslam', 'İslam barış dinidir', 'İslami emir yasaklar ve hümanizm', 'Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar' adlı yazılarımızı da özellikle tavsiye ederiz.

Önce kamuoyunda tanınan meşhur ateistlerin ahlak anlayışları ile ilgili basına yansıyan bazı haber ve açıklamalarla konumuza başlayalım.

Dünyaca ünlü ateist filozof Noam Chomsky, Kanadalı ünlü ateist psikolog Steven Pinker, Amerikalı ateist filozof Daniel C. Dennett, ateistlerin piri ünlü bilim adamı Stephen Hawking, ateistlerin azizi bilim adamı Richard Dawkins'ın adları, dünya pedofili sapıkları listesi olan 'epstein' skandalında geçmekte ve Jeffrey Epstein'e ait jette ve adada fotoğrafları da bulunmaktadır! Ateist bilim adamı Lawrence Krauss'un adı ise zaten cinsel tacizlerle anılmaktadır. (buzzfeednews.com/article/peteraldhous/lawrence-krauss-sexual-harassment-allegations; foxnews.com/us/jeffrey-epstein-name-dropped-stephen-hawking-photos-show-physicist-sex-traffickers-island)

Ateist Richard Dawkins 'Hafif' pedofiliyi 'tekrar tekrar' savundu! Richard Dawkins bu hafta sonu verdiği bir röportajda "hafif pedofili"yi savundu. Bu ilk kez olmuyor. "Dawkins bu davranışı savunma gerekçelerini üç noktada toplanmış gibi görünüyor. Birincisi, pedofili korkusunun yarattığı "histeri" toplum tarafından abartılıyor. İkincisi, bir çocuğa köktendinci dini inançlar aşılamanın aslında bir çocuğu istismar etmenin daha kötü bir yolu imiş ve üçüncüsü, 'kişisel olarak çocukluğunda yaşadığı cinsel istismarın üstesinden gelmiş' olması! Yani bunun benzer davranışlara maruz kalan başka biri için o kadar da büyük bir sorun olmaması gerektiği anlamına geliyor." (Abby Ohlheiser, <https://www.theatlantic.com/international/archive/2013/09/richard-dawkins-defends-mild-pedophilia-again-and-again/311230>, 10 Eylül 2013)

John Lennox ile Dawkins tartışmasından: Dawkins: “Değer yargım evrimsel geçmişimden kaynaklanıyor olabilir. Dolayısıyla bu, evrimin herhangi bir ürünü kadar rastgeledir. Bunu söyleyebilirsiniz.” John Lennox: “Sonuçta, tecavüzün yanlış olduğuna dair inancınız, altı yerine beş parmağımızı geliştirdiğimiz gerçeği kadar keyfi.” Richard Dawkins: “Bunu söyleyebilirsin, evet!” (bethinking.org/atheism/the-john-lennox-richard-dawkins-debate; premierradio.org.uk/listen/ondemand?mediaid=%7BFFAD6F7D-9F77-4045-9416-7D92377F84C6%7D; premier.plus/unapologetic/podcasts/episodes/72-peter-byrom-disillusioned-with-dawkins)

Evrimci ateist Celal Şengör: "Şimdi benim bir kızım olsaydı, flört etseydi, bilmem ne yapsaydı, bir adamla yatsaydı. Yani söyleyebileceğim tek şey 'aman dikkat et! Herifin AIDS'i filan olmasın. Efendime söyleyeyim başka bir hastalığı olmasın. Bunları söyledim. Yani kızının gidip başka bir erkekle arkadaşlık edip yatıp kalkması, senin namusuna nasıl dokunuyor? Namus nedir ya? Ben bunu anlayamıyorum." (instagram.com/sabriamcatvt/reel/DCUxJDAN5uX; Şok Gazetesi, 29.04.2024)

Marxist Nazım Hikmet'in, eşi olan dayısının kızı ve tek çocuğunun annesi Münevver Hanımla resmi nikahı yoktu. Münevver Hanım, Memet'e hamileyken, Nazım hapisteydi. Onu tam on yıl, büyük sıkıntılarla, çilelerle beklemişti. Nazım, Demokrat Parti iktidarının 1950 yılında çıkardığı aftan istifade ederek dışarı çıkınca, Münevver Hanım ile çok az bir zaman beraber olur. Çünkü o, 1951 yılında Moskova'ya kaçar. Nazım Hikmet kaçarken, karısını ve oğlunu pekala yanına alabilirdi, ama almamıştır. 1951 yılında Moskova'ya yerleşince Dr. Galina isimli bir Rus kadınla on yıl kadar birlikte nikahsız olarak yaşar. Günün birinde Vera'ya rastlar ve doktor metresini bırakıp Vera ile evlenmek ister. Halbuki Vera evlidir ve bir de çocuğu vardır. Nazım Vera'ya çok ısrarla, birlikte yaşamayı teklif eder. Yazlığı, kışlığı, özel otomobili vardır. Geliri yerindedir. Araya Vera'nın kocası girer. Gelip Nazım ile konuşur: “İki şartım var. Onları kabul etmezsen Vera'yı katiyyen boşamam, evlenemezsiniz! Vera'yı resmi nikahla alacaksın ve 'haftada bir defa da benim evime gelmesine izin' vereceksin!” Nazım Vera'nın kocasının iki teklifini de kabul eder. 1960 Temmuzunda Münevver Hanım ile Memet de Türkiye'den kaçırlılır. Önce Polonya'ya (Varşova'ya) götürülür. O tarihte Nazım Moskova'dadır ve Vera ile evlidir. Varşova'ya getirilen Münevver Hanım'a ve oğlu Memet'e Nazım katiyyen sahip çıkmaz.” (Yavuz Bülent Bâkiler, Nâzım Hikmet'in ruh fotoğrafı, Haber 7, 28.06.2005) Benzer şekilde, Marxist Ernesto Che Guevara da, devrimci mücadelenin önde gelenlerinden olan eşi Hilda Gadea'yı ve çocuğunu ortada bırakıp, rus ajanı olduğu ortaya çıkan sevgilisi Aleida March ile evlenmiştir. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 119) Aslında Aleida ile de evlenmek istemese de, Küba'da çıkan devrim yasası, hamile bırakılan kadınlarla evliliği zorunlu kılmıştı ve o da bu nedenle evlenmek “zorunda” kalmıştı. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 263)

Giriş

“Modern zamanın 'güçlülere' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda ‘teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı’ temel alan araçsal akıldır. Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ‘ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır.’ Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşımaktadır. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körükler. Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları

toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlara göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmiştir. Evrensel İslam ahlakında ise adalet, merhamet, paylaşma, vefa, samimiyet gibi ahlaki değerler, sadece belli bir ırk grup ya da zümre için değil herkes için geçerlidir.” (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorununuz, s. 36-42)

“Ahlaklı olmayı Darwincilikle izah etmeye çalışanlar, bunu faydacılık/pragmatizm ile açıklamaya çalışmaktadır. Halbuki ahlak bambaşka bir şeydir. Tanrı inancı iptal edilince bencillik kaçınılmaz olur. Ancak karşılıklı menfaat beklentisinden bağımsız olan iyilik, tam anlamıyla iyilik olabilir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 99) “Ahlaksız imanın kıymeti harbiyesi yoktur. Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkansızdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 22) “1662-1867 yılları arasında, Afrika kıtasından Amerikan kıtasına, Portekizliler, Hollandalılar, Fransızlar, İspanyollar, Danimarkalılar, Norveçliler ve İngilizler tarafından ekonomik faydacılık hedefi ile toplam 10 milyon köle zorla taşınmıştır. Ateist Kuzey Avrupa ülkeleri, aynı zamanda faşist ırk teorisinin de uygulandığı ülkeler idi. İsviçre, Danimarka, Finlandiya, İsveç, Norveç bu teoriyi zamanla kanunlaştırmıştır.” (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 36, 64) “Din kökenli ahlakı devre dışı bırakınca geriye dünyevi ahlak kalır. Yani görev ahlakı ve pragmatik ahlak. Karşılıklı çıkar ilişkisine dayanan, erdem temelinden yoksun ve yaygın popüler bir ahlaktır bu ahlak. Bu tür ahlakta vicdanın yerini rasyonel gerekçeler, akli çıkarımlar alır. Menfaat başlayınca ahlak sona erer. Huzur, ahlak, erdem, mutluluk Tanrı inancı ile başlar. Devamı da tevhit akidesine sıkı sıkı bağlılıkta aramak gerekir!” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 57) “Materyalist felsefede, 'başkasını kendine tercih etme, gücünün üstünde olan şeyler meydana geldiği zaman kadere razı olmak ve sıkıntılara katlanmak, insanlık veya vatandaşlık kardeşliği' gibi kavramlar anlamsız boş şeyler olmuştur.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 188)

389

“Nietzsche, 'sevgi, merhamet ve tevazu' gibi kavramların üstün insanın çıkışına engel olduğunu, 'savaşçı, acımasız ve sert' olmanın en büyük güç olduğunu söylemektedir. Onun için faşizmin babası da denilmektedir. Zira Hitler, Nietzsche'nin kitaplarını kutsal kitap olarak benimsemişti.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 98) “Dawkins, iyilik yapmayı 4 sebebe bağlar: Karşılıklı çıkar, akrabalık bağları, şöhret kazanma, toplum içinde onaylanmak, kabul görmek arzusu.” (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) “Bütün bir gece boyunca, hasta çocuğu sebebiyle uyanık kalan anne, çocuğu vasıtasıyla 'genetik yatırımını' devam ettirmesi nedeniyle bu davranışa motive 'edilmiştir.' Bir insan, komşusuna fedakar biçimde davrandığında, onu motive eden şey, toplumdaki şöhretini artırma için evrilmiş olmasıdır.” (Stephen J pPope, Relating Self, Others, and Sacrifice in the Ordering of Love, s. 171) Kısaca, materyalizme göre ahlaki fiillerin ortaya çıkmasını sağlayan temel motivasyon, egoizm ya da bencilliktir. Karşılıklı yapılan fedakarlık, temelde bencilce bir davranış değil midir? (Kemal Batak, Naturalizm Çıkamaz, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 139)

“Celal Şengör'e göre doğa, neyin ahlaki olup olmadığını da belirleyen bir otorite halini almıştır. Halbuki bilim bize, Şengör'ün düşündüğü gibi, doğada gördüklerimizi kopyalayın, taklit edin demez.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 53) Ateist bakış açısına göre insanlar yalnızca hayvandır ve hayvanların diğerlerine karşı ahlaki yükümlülükleri yoktur. Bir aslan bir zebraı öldürdüğünde, zebraı öldürmüş olur, fakat cinayet işlemiş olmaz. (William Lane Craig, On Guard, s. 132) “Halbuki, doğada hırsızlık yapan sırtlan, tilki gibi hayvanlar; eşini öldüren örümcekler vb. bulunmaktadır. Bunlardan ahlaki ilkeler çıkarılamayacağı ortadadır. Hitler Almanya'sında Doktor Mengele tarafından yürütülen ve 900 kadar çocuğun ölümü veya ciddi sakatlığı ile sonuçlanan deneyler nasıl yasaklanacaktır? Bilimin hangi teorisi, hangi dalı, bu eylemleri yasaklamaktadır? Nazi

Doktor Mengele'ye kızmamıza neden olan ahlaki öğretilerin, bilimsel metotla elde edilmediği açıktır. Doğa bilimlerinden iyiliğin kötülüğe tercih edilmesi gerektiği konusunda bir tavsiye edinemeyiz. Neyin iyi neyin kötü olduğu tartışması, felsefe ve dinin konusudur.” (Bilgili, s. 76-77) “Naziler de, hayvanlar âlemine atıfla birçok insanlık karşıtı suç işlemişlerdir. Örneğin Martin Staemmler, devlet tarafından finanse edilen eserinde, "doğada eşit haklardan söz edilemeyeceğini, Nazilerin de ırksal temizlik için doğayı örnek alması gerektiğini hatta doğa kadar acımasız olması gerektiğini" ileri sürmüştür.” (R. Weikart, The Role of Evaluative Ethics in Nazi, s. 208) Evrimci Y. N. Harari, ‘Sapiens’ adlı eserinin 145. sayfasında, ‘İnsan hakları, eşitlik gibi kavramların bizim yarattığımız birer mit olduğunu’ söyler. “Ateistler, ahlak konusunun ateizm için sıkıntılı sonuçlara gebe olduğunu fark etmişler ve bu konuda argüman geliştirmeye çalışmışlardır. M. Ruse, R. Dawkins, E. Wilson gibi ateist düşünürlere göre, ahlaki eğilimlerimizin altında evrimsel süreç yatmaktadır. (Bilgili, s. 80) "Bazı eylemler, örneğin aynı türün diğer üyeleri ile yardımlaşma evrimsel süreçte hayatta kalma olasılığını artırmış, zamanla bu eylemler bize ‘iyi gibi görülmeye’ başlamıştır. Oysa bunlar, işe yarayan illüzyonlardan ibarettir. Yani gerçekte bu eylemler iyi ya da kötü değildir." (M. Stenmark, How to Relate Science and Religion, s. 6) Materyalist Michael Ruse ve Edward Wilson: “Ahlak, bize ortak hareket etmemiz için ‘genlerimiz tarafından yutturulan bir illüzyondur’, ahlakın objektif bir temeli yoktur, fakat biyolojik yapımız bizi ‘öyleymiş gibi düşünmeye’ sevk etmektedir.” (The Evolution of Ethics, Philosophy of Biology, s. 314) demektedir. Richard Dawkins, merhamet duymamızı, ‘Darwinci hatalar: mutluluk veren, değerli hatalar’ şeklinde tarif etmektedir. (Dawkins, The God Delusion, s. 253) Bu bakış açısı üzerine ‘nasıl bir ahlaki sistemi kurulabilir ve bu sistem nasıl kalıcı ve etkili olabilir?’ sorusuna cevap bulmak da ateist kesime düşmektedir! Çünkü “Ahlaki normların objektif olduğunu iddia etmek için başka kaynağa referans verilmelidir.” (Bilgili, s. 81) Dawkins, ‘Sadece insanların hayatlarında derin bir anlam aramanın değil, evrenin var olmasının ardında da bir anlam aramanın gereksiz olduğunu’, ileri sürmektedir. (Dawkins, The Selfish Gene, s. 21) Dawkins, "Ben, hastanın bakıldığı, güçsüzün kollandığı, ezilenin gözetildiği bir toplumda yaşamak istiyorum ki, bu da anti Darwinist bir toplumdur." (Dan Arel, "Dawkins: We need an anti-Darwinian society", 9.12.2014, patheos.com) derken aslında, darwinist dünya görüşünü savunduğu halde bu bakış açısına sahip bir toplumda insanca yaşanamayacağını da açıkça itiraf etmiş olmaktadır. Ateist gazeteci Christopher Hitchens, Afganistan’da parça tesirli bombaların kullanımını övmüştür: “Çok iyi, çünkü bu çelik saçmalar, insanın içini delip geçecek, sonra da bir başkasını öldürecek. Eğer bunlar kalplerinin üzerinde Kur’an taşıyorsa, bu saçmalar onu da delip geçecek.” O, ‘Cihadistler’ konusunda ise şunları söylemektedir: “Bu insanları öldürmek, hem bir tür zevk hem de görevdir.” Başka bir yerde de, yaklaşık 80 milyon nüfusu olan İran’la ilgili olarak, “Bu kara cahil ülkenin yeryüzünden yok edilmesi halinde tek bir damla gözyaşı dökmem.” demektedir. (Luke Savage, jacobin.com, 2 Aralık 2014) Dawkins, ‘Bencil Gen’ adlı kitabının 11-12. sayfalarında da şöyle yazmaktadır: "Bu kitaptaki tez, bizim, diğer bütün hayvanlar gibi, genlerimiz tarafından 'yaratılmış makineler' olduğumuzdur. Ben, gende baskın özelliğin 'acımasız bir bencillik' olduğunu savunacağım. Evrensel sevgi ve türün iyiliği hiç de evrimsel anlamı olmayan kavramlardır." Evet, ona göre yaratılan gen; makine yaratıcısı olmaktadır’ Cansız ve akılsız bu gene; acımasız ve bencil olmak gibi ‘maddi olmayan’ ve bilim dışı kavramlar izafe ediliyor ve sevgi veya iyilik gibi kavramlar da evrime göre anlamsız kabul ediliyor! Kısaca bu bakış açısı bize, "Acımasız bencillik dışında baskın bir değer olmadığını" söylemektedir!

“Dawkins, Darwinci evrim teorisinde bulunan ‘Doğal Seçilim’ kavramından yola çıkarak ahlaki temellendirmiştir. Dawkins’e göre doğal seçilim sağ kalmakla yakından ilişkilidir. Ama buna rağmen iyilik, ahlak, namus, duygudaşlık ve merhamet gibi eğilimler açıklanırken doğal seçilim eksik ve yetersiz kalmaktadır. Dawkins burada ‘bencil gen’den hareketle bu konuyu açıklamaya çalışır. Fakat ‘bencillik özelliği verilen genlerden hareketle ahlaki davranışları temellendirmeye çalışmak çelişkidir.’ Çünkü rekabet halinde olan genler, kendi menfaatleri

adına başka genlerin taşıyıcısı olan diğer insanlara karşı her koşulda iyi davranışa yöneltmeyecektir. Ateist Sam Harris'e göre ise evrim ile ahlak arasında bir bağlantı kurulamaz..." (Ramazan Atlı, Yeni Ateizm'de Ahlakın Kaynağı Sorunu, yüksek lisans tezi, 2023)

Tabii bu mantığa göre, "bir yetişkin bencilce bir iş yaptığında bunu bilinçsizce yapmış olmaktadır, çünkü o, özgür iradeye sahip olmayan programlanmış bir robottur!" (Batak, s. 137) Doğal olarak Dawkins şöyle devam etmektedir: "Bir bilim insanı olarak, Darwinizmi desteklediğim kadar, insan ilişkileri söz konusu olduğunda, tutkulu bir anti-Darwinciyim." (Dawkins, A Devil's Chaplain, s. 11) "İyi, cömert bir toplum meydana getirme konusunda, 'bilimden -darwinizmden-' yararlanamayacağımıza göre, bu, bizim 'bilim' (!) dışına çıkmamız gerektiği anlamına gelmez mi? Ahlakı bir toplum meydana getirmek konusunda biyolojik doğamızdan ve tabii ki natüralizmden umudumuzu kesmeliyse, nasıl ve neden iyi, cömert ve bencil olmayan bir insan ve toplum olmalıyız? Neden iyi olmalı ve 'doğamıza karşı' gelmeliyiz? İyilik ve özverili olmak, bilindiği gibi yaşama olasılığını azaltır! Bencil bir politikacı iyi bir politikacı mıdır? Bir makine ya da robot, neden ahlaki değerleri benimsemek için 'yapısına karşı' çıkmalıdır? Ahlakı, bilimci natüralist felsefeden çıkaramazsak, nereye dayandırmalıyız?" (Batak, s. 132-133) Natüralist yaklaşıma göre ahlakilik, evrimin bize kabul ettirdiği bir yanılsamadır. Dawkins şöyle der: "Doğa zalim değildir, sadece acımasızca kayıtsızdır. Bu, insanların çıkaracağı en güç derslerden biridir. Şeylerin iyi ya da kötü, zalim ya da sevecen olduğunu kabul edemeyiz. Ancak sadece duyarsız -kayıtsız ve amaçtan yoksun- olduğunu kabul edebiliriz." (Dawkins, River out of Eden, s. 96) Dawkins'e göre evren, kör ve acımasızlık gibi özelliklere sahiptir. (Dawkins, Eden, s. 133) Bilinci olmayan bir varlık, nasıl bilinç değerlerine sahip olabilir? Hayatta kalma olasılığını arttıran fiillerden ahlaki ne kadar değere ulaşılabilir? Bencil gene sahip birey için gerçekten bir fedakarlıktan söz edilebilir mi? Fedakarlık, karşılıksız ve beklentisiz olarak yapılan ahlaki bir değer değil midir? Dawkins'in bu değerden anladığı şey, bizi umutsuzca faydacılığın zirvesine taşıyor sadece!

391

Dawkins bu konuda şöyle devam eder: "Önemli bir kavram olan karşılıklı özveriden söz edeceğim: 'Sırtımı kaşı, sırtını karşıyayım.' ilkesi." (Dawkins, Bencil gen, s. 273) Bu mantık üzerine bir ahlak prensipler bütünü bina edilebilir mi? "Bir yaşam kalım makinesi, bencil genlerini körü körüne korumak üzere programlanmış bir robot olan 'insan, neden cömert ve iyi olmalıdır?' Bu soruya Dawkins cevap verememektedir." (Batak, s. 141) Bilinci olmayan bir varlık (çünkü materyalistlere göre insan gen tarafından yaratılmış bir makinedir) nasıl bilinç değerlerine sahip olabilir? (Batak, s. 142) Dawkins'e bakarsak, iyi olmak zorunda değiliz. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 104) Bir robot, iyi ya da kötü olabilir mi? Sevgi, adalet gibi değerler, natüralizme göre biyolojik olarak var olmayan halkça konuşma biçimlerine aittir. Dennett ve Dawkins'in savunduğu gibi, özgür iradesi olmayan robotlar isek, doğada yeri olmayan değerlerin insanda da yeri olmayacaktır. (Batak, s. 147) Dawkins'e göre akıl dışı olan din, beyindeki başka bir irrasyonel mekanizma olan aşık olma eğilimimizin de yan ürünüdür. (Tanrı Yanılgısı, s. 173) Dennett ve Dawkins gibi katı natüralistler, ahlakiliği ve değerlerin zorunlu şartlarını yok etmektedir. (Stewart Goetz, Charles Taliaferro, Naturalism, s. 85) "Dennett ve Dawkins'in ifadeleri ile bilinçsiz bir tür robot-makine isek, değerlerimiz olabilir mi? Natüraliste göre, 'iyi' diye bir şey olmadığı için ayırıcı bir etik algı da olmamaktadır. Materyalistler her şeyi maddi olarak maddeye göre değerlendirdikleri ve madde olan dışında hiçbir şeyi kabul etmediklerine göre, doğa bilimlerinden biri değilse ve iyilik ve kötülük bilimsel bir mesele değil ise, bu konuda hiçbir değerlendirme de doğru ya da yanlış olmayacaktır." (Batak, s. 127)

"Bilim yetersizdir. Bilimin değerler konusunda söyleyeceği hiçbir şey yoktur, 'sevmek nefret etmekten daha iyidir' ya da 'iyilik zorbalıktan daha çok istenir' gibi önermeleri kanıtlayamaz." (Bertrand Russell, Din ile Bilim, s. 107) Bilimle büyülenen toplumlar, geleneksel-dini anlamlandırma

çabasını terk etmiş, ancak, onların yerine bir şey koymakta zorlanmışlardır. (Bilgili, s. 84) Sosyolog Max Weber, 'Rasyonelleşme neticesinde dünyanın büyüünün bozulduğunu, bu durumun beraberinde bir anlam kaybını getirdiğini.' söylerken bu soruna işaret eder. (John Grumley, History ABD Totality, s. 85) Yaşayan evrimci biyologlardan Francisco Ayala'nın da altını çizdiği gibi, 'bilimi kendi uzmanlık alanı dışında konuşmaya zorlayarak bilime iyilik değil kötülük yapılmaktadır.' (Ayala, Darwin's Gift to Science ana Religion, s. 173)

“Natüralizm, insanın nasıl ve neden bilinçli bir varlık olduğunu açıklayamamakta, insana bir robot veya makine bir varlık olarak bakmaktadır. Natüralizm, bir robotun neden ahlaki olan ya da olmayan değerlere sahip olması gerektiğini de açıklayamamaktadır.” (Batak, s. 178) Naturalist bir ateistin değerleri olabilir mi? (Batak, s. 142) “Ateist ontolojide, insanın hayvanlardan farklı ahlaki bir varlık olmasını temellendirecek rasyonel bir temel gözükmemektedir. ‘İyi’, insanların çıkar hesaplarının üzerinde olan bir standarttır. Doğuştan ahlaki özelliklerimizi tesadüfen oluşmuş doğal süreçler sonucu görenler, rasyonalitemizi tesadüfi süreçlerin sonucu olarak görenler, gereklilik-bağlayıcılık hislerini rasyonel bir zeminde temellendirememektedirler. Ayrıca ahlakın uygulanmasında kuralları empoze edenin kim olduğu da önemlidir.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 226-227, 231) Ateist evrimci Michael Ruse, "Bir kahraman ile bir tecavüzcü arasında fark yoktur, çünkü her ikisi de evrimin geliştirdiği duygulara uygun olarak davranmıştır." derken, Fransız ateist yazar Marquis de Sade ise, "Çılgınlıkların en büyüğü doğanın bize verdiği eğilimlerden dolayı yüzümüzün kızarmasıdır." demesi bizi şaşırtmamalıdır. Doğal olarak da “Ateist felsefeci Peter Singer, 'Anne babasız bebeklerin veya zihinsel engelli bireylerin ölümcül bilimsel deneylerde kobay olarak kullanılabileceğini' ileri sürebilmiştir. Çünkü bu bireyler, hayvanlar gibi belli zihinsel yeteneklerden mahrumdur, dolayısıyla onları hayvanlardan üstün görmenin rasyonel bir gerekçesi yoktur.” (P. Singer, Practical Ethics, s. 51) Evrimci Yuval Noah Harari, "Dini inancın sorgulaması durumunda, insanların özel varlıklar olduğu inancının da sorgulanması gerektiğini ifade eder." (Harari, Homo Deus, s.112) “Freud da, insanların tek tanrılı dinlerin iddia ettiği gibi özel varlıklar olmadığını, dünyada var olmalarında kutsal bir amacın bulunmadığını ileri sürer. Ama bu iddiaların sonuçları sanıldığından daha korkunçtur. Sözelimi bu durumda, hayatını insanların iyiliği için adamış bir doktorun, köle ticareti yapan bir aristokrattan bir farkı kalmayacaktır. Doğa bilimleri, şu an rüyada olmadığımızı kanıtlayamaz, insanları gaz odalarında yakmamak gerektiğini öğretmez, hayatımızı neye adanmış gerektiğini belirleyemez. Bilimden ahlaki kurallar çıkarmasını beklemek, bilimin sınırlarını aşan konularda rehber olmaya zorlamak anlamına gelir.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 86-88)

Ekonomik açıdan faydalı veya toplumsal olarak onaylanan her davranış ahlaki olabilir mi? “Meksika’nın Sierra Madre bölgesinde baba kız evlenmeleri oldukça sık ve büyük çoğunlukla ekonomik nedenlerle yapılmakta idi. Khondlar kız çocuklarını öldürürlerdi. Veddahlar erkeğin kendisinden küçük kız kardeşi ile evlenmesini hoş görürlerdi. Java’daki Kalonglar arasında ana-oğul evlenmelerinin uğur getirdiğine inanılırdı. Doğu Afrika’daki Teita ahalisi de kendi anne ve kız kardeşleri ile evleniyorlardı. Mısır’da II. Ramses’in kendi kızı ile evlenmişti. Kleopatra da bir baba kız evlenmesinden doğmuştu.” (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 73)

"Akıllı temel olarak iyi kötü şeklinde kararlar alma noktasında insanların ittifak edeceklerini zannetmek, sadece geçersiz bir inançtan ibarettir. Her insan hırsızlığın yanlış olduğunu bilir fakat bu prensibe uyulmadığı da açıkça ortadadır. Merhamet, fedakarlık, cömertlik gibi insani özellikler aklın gölgesi altında kalırsa bu toplumda yaşama imkanı olmaz. Din ise hem akla hem iç dünyaya seslenerek bir bütünlük oluşturur. Din, insan tabiatında aklın ulaşım imkanının olmadığı alanlara girerek kişiyi 'gerçekten iyi bir insan olmaya ikna edecek' donanıma sahiptir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 70-71) “Günümüzde insanların bilime olan inançlarının ardında, bilimsel bilginin doğru ve güvenilir olduğu düşüncesi yatmaktadır. Her bilimsel teoremin doğru

olamayabileceği ya da ‘belli bir süre sonra yanlışlanabileceği’ unutulmamalıdır. Bilim, henüz tamamlanmamış ve belki de insanlık var oldukça tamamlanamayacak bir araştırma sürecidir. Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir.” (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 83, 84, 86) "Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. Deistler, dini bireyselleştirmek suretiyle onu sosyal yönü zayıf bir forma dönüştürmüştür. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkansızdır. Hangi ahlaki normların evrensel olduğu konusunda dahi bir fikir birliği yoktur. Din ve vahiy olmadan, İnsanın neden ahlaklı olması gerektiğinin, ahlaklı davranmamasının sonucunda ne gibi yaptırımların olacağının salt rasyonel çıkarımlar ile izah edilmesi pek mümkün görünmemektedir. (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 90) Aynı eleştiriler deistler için de geçerlidir. “Bir deistin ahlaka aykırı gördüğü bir durumu, bir başka deist erdemli bir davranış olarak algılsa bu sosyal bir kaosa yol açmaz mı? Neden ahlak diye bir kavramın olması gerektiğinin ‘doğal din’ anlayışından hareketle ortaya konması da mümkün değildir. Bir deist, akıl yoluyla ahlaki doğruları bulmuş olsa bile bu doğrulara uymazsa ne olacaktır?” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 74) İnsanın aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir. İnsanın sadece akılla maddi ve manevi dünyasında ideal bir mutluluğu yakalaması imkansızdır. Herkes için geçerli olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bunun için aklın üstünde, her kişinin saygı göstereceği bir makamın olması gerekir. Bu merci ise, ilahi vahiy ve peygamberdir. Tanrı inancı ile beraber vahiy ve peygamber olmaksızın bütün insanların kabulleneceği bir değer oluşturmak mümkün değildir." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 122) "Aklın en temel ilkeleri hususunda bile tam bir fikir birliği oluşturulamamıştır. Hatta bilgilerin temelinde bile ‘doğrulanamayan inançlar’ vardır.” (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 7, 73) Zaten sadece “Akılla tek başımıza her doğruyu bulabilecek olsaydık filozof ve düşünürler muhtemelen bunu başarırlardı.” (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 64)

Ateistler, “Cinsel özgürlük ve feminizm adı altında toplumun bozulduğunu ve fuhşun, cinsel sapıklıkların ve bulaşıcı hastalıkların arttığını.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 50) ve "Ahlaksızlığa götüren fiilleri sakıncalı görmedikleri için taciz ve tecavüzün arttığını görememektedir." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap s. 36) "Günümüzde, cinsel istismarın cirit attığı yerlerde, dinin zaten çoktan rafa kaldırılmış olduğu bilinen bir gerçektir. İnsanı sadece biyolojik bir varlık olarak tanımlarsak, para, haz ve tüketim kaçınılmaz olacaktır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 273) "Ateist felsefeci J. L. Mackie, ‘Eğer Tanrı fikri yoksa nesnel anlamda bir ahlakilikten söz edilemeyeceğini’ itiraf eder." (Mackie, Ethics, s. 15) "Ahiret inancını dışlayan bir tanrı fikri, aynı zamanda dünyada insanlık yararına yapılacak iyi işlerin yapılma sebebini de ortadan kaldırır. Anormalliğin hiçbir sınırının olmaması ve bu kapının açılması durumunda, kişi ve toplumların nelerle karşılaşacaklarının iyi hesap edilememesi eşcinselliğin yasaklanmasının hikmetlerindendir." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 199, 235)

Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbete başladığını söyler. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanıtları, s. 19) Fern Elsdon-Baker yeni ateizme eleştiri getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından ‘yobazlıkla’ suçlanmıştır. (Ögük, s. 22)

"İnkarcı akımlar insana anlam ve değer sistemi asla sunamazlar." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) "Bir ateistin ahlaklı olmasının rasyonel bir temeli yoktur." (Alper Bilgili, Yeni Asya, 01 Haziran 2012) "Amerikalı felsefeci William Lane Craig, Harris’in, “insanın mutluluğuna sebep olan fiillerin neden ahlaki olması gerektiği” görüşünü temellendiremediğini söyler. Ateist olduğunu iddia eden topluluklarda daha güzel bir ahlaki hayat mevcut değildir.

Zencilere yönelik ayrımcılığın nedeni bir din olabilir mi? Güçlü devletler tarafından sömürülen ülkelerde yaşayan insanların açlığa mahkum edilmelerini hangi dini öğreti emretmiştir? Ahlak kuralları tamamen insanların inisiyatifine bırakıldığında ahlaki öğretilerde birlik sağlamak zorlaşacak, hatta imkansız hale gelecektir. Tolstoy ve Dostoyevski gibi birçok düşünür, tanrısız ahlakın mümkün olmadığını dile getirmek ihtiyacı hissetmiştir. Din açık olarak kötülükleri reddeder. İyilikte bulunma, yardımlaşma, dayanışma ve paylaşma tutumları hakkında yapılan araştırmalar dindar insanların ateistlere kıyasla önde olduğunu göstermektedir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, Ögük, s. 95-97, 99) "İnsanın iradesini iyi ve güzel yönde yönlendirecek dış bir değerler manzumesine ihtiyaç vardır. Bu değerleri, ilahi öğretiler ve peygamber yöntemleri oluşturur. İnançsız insan, değerleri bencilce kendi çıkarları uğruna kullanmanın yollarını aramaya başlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 22, 25) "Sadece kartezyen anlayışla hareket eden bir kişi ruhsal açıdan sağlıklı kabul edilemez. Bu tür kişiler tipik bir biçimde 'Ben' merkezli, rekabetçi ve amaca yönlendirilmiş bir hayat sürerler. Bu kişiler, gündelik hayattaki sıradan faaliyetlerden çok az mutlu olabilirler. Hayat standartlarını maddi servet ile ölçerler. Oysa böyle yapmakla farkında olmadan iç dünyalarına daha da yabancılaşmış hale gelirler. Bu insanlara hiçbir servet, güç ya da şöhret düzeyi gerçek mutluluğu getiremez. Bu kültürel çılgınlığın belirtilerinin en psikotik tezahürü muhtemelen nükleer silahlanma yarışıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 432) Ahlaki sistemlerin Allah'ın buyrukları olmadan rasyonel temeli olamaz. (Caner Taslamam, Neden Müslümanım? s. 222) Zaten "Bir kısım ateistler nezdinde de özünü dinden alan kültürel değerler pekala önemlidir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19) Gerektiğinde şahsi çıkartan vazgeçmenin akılcı bir temeli olmalıdır. Nietzsche, 'iyi ve kötü ancak Allah'ın varlığı doğruysa bir doğruluk değeri olabilir. O, Allah ile ayakta kalır Allah'sız çöker.' (Walter Kauffmann, Portable Nietzsche, s. 515) demektedir.

Dawkins kürtaj, eşcinsellik ve hayvanlarla ilişkide bulunmak gibi ahlak açısından sakıncalı görülen bazı uygulamaların meşruiyetinden bahsetmektedir. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 262-265) Freud'cu psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden, cinsellik ve korku duygusudur. Halbuki sevgi, şefkat gibi kavramlar cinsellik duygusu temelinde izah edilemeyecek kadar yüce ve ulvidir. (Prof. Dr. Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55, 58) Her şeyin cinselliğe bağlandığı bir sistemden ne kadar ahlaki bir düzen kurulabilir? Deizm derneği eşcinsellere özgürdür isterken, "Devlet otoritesi insanların cinsel yönelim, istek ve arzularını dinsel dogmalarıyla baskılamamalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 37) şeklinde talepte bulunmaktan da geri kalmamaktadır. Zina konusunda deistin cevabı: "iki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yok." (Francis Gastrell, The Principles of Deism, s.45) şeklindedir. Böyle bir ortamda da Ateist Botton'un, "seküler toplum ahlak sözcüğünden bile korkar hale gelmiştir." (Alain de Botton, ateistler için din, s. 15) demesini anormal karşılamamak gerekir.

"Kur'an öfkenin kontrol altında tutulmasını ve affetmeyi tavsiye etmekte, şefkat ve merhameti insanlara tavsiye etmektedir. "Sizin en hayırlınız ahlaken en üstün olanınızdır." (Buhari, Menakıb, 23) buyrulur. İslam'a göre insanlar arasında tek üstünlük vesilesi takva sahibi olmaktır. Takva sahiplerinin özellikleri: İman eden, namazlarını kılan, zekat veren, yoksullara ve yetimlere yardım eden, öfkelerine sahip çıkan, bağışlayan, hanımlarına karşı hoşgörülü davranan, günahlardan af dileyen, sözlerini tutan, sabreden kimseler olarak Kur'an'da vasıflandırılmıştır. (Ögük, s. 124, 129) Dinin önerdiği ahlak, akla ve vicdanı hapsedilen ve bu nedenle de herkeste farklı olan teorik ahlak değil, tutarlı ve ihlaslı olmayı gerektiren pratik ahlakıdır. (Ögük, s. 202) İnanç, ahlaki yaşayış için bir motivasyon sebebidir. Mesela hırsızlık yapmak ahlaki açıdan kötü bir davranıştır. Ancak bu dini açıdan kötü olmanın da ötesinde günah bir fiildir ve bu ayrı bir motivasyon kaynağıdır. (Ögük, s. 203-204) Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. (Ögük, s. 213) Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi

ahlaki ve insani bir problem olarak da değerlendirmek gerekir." (Öğük, s. 223) Sonradan Müslüman olan gazeteci, din bilimci, siyasetçi Muhammed Esed'in dediği gibi "İnsanlık, İslam'ınkinden daha güzel bir ahlak düzenini ortaya koyamamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 112) Hz Muhammed şöyle buyurmuştur: "Ben, ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim." (İmam Malik, Muvatta, Husnu'l Hulk, 8, II/904)

Sevgili Leman Okurları
Size anlatacağım şeyler belki hafızanızda değere dönüşecek, kuyruklarınızı ırpıyacak ama yine de yazmaktan kendimi alamıyorum.
Bundan iki ay önce, taksim parkında karşılaştığım bir kadın, benden çok hoşlandığını ve güzel dediği kolları geçirebileceğimi söyledi. Ben param olmadığımı söyledim. Para istemediğini söyledi. Gerçekten çok güzeldekiler geçerek, Uyandırmada yoktu, sadece bir not bırakmıştı. Notta aynen şunlar yazılıydı: "Sen çok iyi bir çocuksun, buna sene yazmak istemedim, ama beni koluyla düğün, bu cennet hastasıyla yakalamamama neden olan abimden ve bütün erkeklerden nefret ediyorum ve hepinden intikam alıyorum. Anıya, çağın sende benim gibi AIDS'ten Ama sen ik kurbanım değilsin, Sonda olmayacak. Okul parasını ödedim. Sevgiler"
Bağımdan aşağı kaynar suları döküdü. Garezizlik içinde ağlamaya başladım. İntihar etmeyi düşünüyordum ama ya doğmam? Sorusu takıldı kafa da. Test yaptırmaya cesaret edemedim. Ama şimdi hasta olduğumdan emim. Çünkü üç gün önce test yaptım. Bilemi yolladım dedi. Size asıl söylemek istediğimi daha yazmadım. Şimdi sıra onda. O kadın yazdıkları uzun uzun düşündüm. İki zamanlar sürekli lanet yağdırırdım. Ama daha sonraları bunun gereksiz olduğunu düşündüm. Ve belki neden intikam alıyordum diye düşündüm. Kimden ve neden intikam alıyordum biliyordum. Ve sonra karar verdim. O erkeklerden intikam alıyorsa ben de kadınlardan intikam almalıyım. Anıx etime geçen parayla soluğu Karaköy'de alıyorum. Biraz daha fazla verip korunmamı isteyen kadınlarda kira ediyorum. Ayrıca dört tane de kız arkadaşım var. AIDS'i olduğunu biliyorlar. Ve şimdiki eminimki en az iki tanesi beni AIDS'e bulaştırdı. Ben de belki beni AIDS'ten alırlar. Yeni ta nasıldım bir kızı Bekledi beni gördünüz. Bu kız ik kurbanım değil. Sonda olmayacak.

Artık yalnız olmayan Bir AIDS'li

Bazı kesimlerce leninist ve marksis olduğu iddia edilen 'Leman Dergisi'nin okur köşesinde yayınlanan 27.10.1992 tarihli 'zina edip AIDS olan ve bunu herkese bulaştırmak için zinaya devam eden' birinin mektubu.

"Müslüman zina yapar mı? Yapan, devamı olan yukarıdaki kötülükleri yapmaya niyetlenir mi? Niyetlense bile pratiğe geçirir mi? Bu tür yanlış yapanları yanlışlarından döndürecek bir ateist öğretisi var mı? Varsa pratiğe aktarılabilir özelliklere sahip mi?" Sorular sorunlar...!

Detay

Ayşe Önal, "Ateistim, dinsizler ahlaksız mı yani?" (youtube.com/watch?v=3vLU3p5MJhc, 1 Eylül 2013) diye sormaktadır. Kişisel değilse de evrensel bazda soruya vevap verelim.

Cornell Üniversitesinden evrimci William Provine, evrim teorisinin beş sonucu olduğunu söyler: "Hiçbir tanrının varlığına ihtiyaç yoktur. Ölümünden sonra hayat yoktur. 'Etik değerler nihai olarak her türlü temelden yoksundur.' Hayatın nihai olarak hiçbir 'anlamı yoktur.' İnsanın özgür iradesi diye bir şey yoktur." (William Provine, Evolution: Free will and punishment and meaning in life, Darwin Day Keynote Address, 1998) Dawkins, "Gözlemlediğimiz evrenin neticede hiç bir tasarıma, amaca, iyiliğe, kötülüğe sahip olmayan, amaçsızlık dışında hiçbir özelliği olmayan bir evren olduğunu kabul etmeliyiz." demektedir. Stephen Jay Gould, "İnsan ırkının, evrimsel tarihin çılgın bir kazası olduğunu." söyler. Bertrand Russell, "Durgun bir suda meydana gelen bir 'kazadan başka bir şey' değiliz." der. Bu düşünceye göre evren acımasızdır, en temel kural, 'hayatta kalmak için güçlü olmak' gerekliliğidir. Böyle bir mantığa sahip olan kişi, hayatını başkaları için neden feda etsin? Evrenin zaten kendisi amaçsızdır, var olmanın kaçınılmaz sonucu ise çatışmadır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 94, 95)

Ben evrim geçirerek tesadüfen oluşmuş ve dünyayı da "Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların ezilip yok olduğu" bir mekan olarak görüyorsam neden rakibim olan ve zamanla yok olacak insanlara yardım edeyim? "Yaşamayı umduğumuz tek hayat bu olunca, 'mümkün olduğunca fazla' şey yaşayıp deneyimleme takıntısı ediniyoruz. Dolayısıyla da hiçbir şeyi kaçırmama takıntısı ediniyoruz ki bu, birey için stres yaratan bir durum olmanın dışında, nihayetinde toplum ve kültür için de yıkıcıdır. Çünkü hep daha fazlası için duyduğumuz iştahı doyurmak mümkün değildir." (Svend Brinkmann, Olan Biteni Kaçırma Keyfi, s. 48) Bir amaç için bu âleme gelmemişim ve hayat yaşadığım bu andan ibaret ise, ölünce toprak olup yok olacaksam, hiç bir şey de hatırlamayacaksam, yapacağım kötülükler yakalanmadıktan sonra yanıma kâr kalacak ve evrimsel kural gereği "güçlü olduğum için" hayatta ancak kalabileceksem, bedensel ihtiyaçlarımı bu dünyada ne kadar tatmin edebilirsem o kadar benim için dünya cennetim (!) olarsa, arzularımı tatmin edemezsem dünyadaki zevklerden birçok şeyi kaçıracağsam; iyilikleri neden yapayım, zaman, emek ve para harcayayım? Bu bakış açısına sahip biri neden

ve nasıl ahlaki prensipler bütünü oluşturabilir ve yaşayabilir? Oluşturduğu bu prensipler ne kadar evrensel ve kapsayıcı olabilir? Sonsuz bir hayata inanmayan, cennet cehennemi kabul etmeyen, öldüğünde ahirette hesap vermeyeceğine inanarak yaşayan bir insan iyilik yapar mı, yaparsa onu buna iten nedenler neler olabilir, amaç tamamen insani mi olur yoksa, reklam, kibir, çevreden ilgi görme gibi yine ahlaka aykırı tutumlar mı olur? Yolda gördüğü para dolu cüzdanı kamera, polis yoksa insan cebine neden indirsin? Emek harcıyıp kazandığı parayı dünyalık bir menfaati olmadan bir ateist başkası ile neden paylaşsın? Bir ateist, yılbaşında yediği hindiden komşu veya fakirlere ikram eder mi, hiç edilmiş midir...?!

Peki, bir ateistin ahlaki davranışlar göstermesi onun ateist olmasından mı kaynaklanır?

Bireysel bazda ki, Allah'ın insana verdiği vicdanın yönlendirmesi ile ahlaklı davranışlar sergileyenleri şimdilik konu dışı bırakacak olursak, üzerinde öncelikle durulması gereken soru şudur: Dinden tümüyle bağımsız bir ahlak anlayışı kurulabilir ve kurulan bu düzen devamlı olacak şekilde korunabilir mi? İstisnai olarak dinsiz olup ahlaki davranışlar sergileyen insanlara baktığımızda, aslında bu insanların içinde yaşadıkları toplumun dini davranışlarını özümstediklerini ve topluma sinmiş olan bu 'din kökenli' ahlaki değerleri pratiğe geçirdiklerini görürüz. Ama bu özellikler dini ortamın hâkim olmadığı yerlerde ne kadar ortaya çıkar veya devam edebilir? Merhamet, yardımseverlik gibi kavramlar dini temel olmadan insanlarca ne kadar benimsenebilir? Mesela ateist ve din düşmanı olan Ayn Rand gibi "Bireylerin kendilerini başkaları için feda etmemesi gerektiğini" ileri süren (tr.wikipedia.org/wiki/Ayn_Rand), 'rasyonel bencillik' savunucularının etkin olduğu toplum, ne kadar ahlaki olabilir ve kalabilir? 'Ahlak sadece bir var olma ve çoğalma mekanizmasından ibarettir' (reasonablefaith.org/translations/turkish/popular-articles/tanri-var-mi) diyen Kanadalı bir filozof olan ateist Michael Ruse mantığı ile toplum ne kadar ayakta kalabilir? Devam eder Ruse: "Darwinist etikçiler, içsel 'ahlakın, içimize yerleştirilmiş bir tür yanılgı' olduğunu açıkça söyler." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 131) Darwin de, "Tanrıya inanmayan bir kişinin, yalnızca en güçlü olan veya dürtü ve içgüdülerini takip etmek dışında bu hayatta 'hiçbir kuralı' olamaz." (Darwin, Autobiography, s. 54) demektedir. Dolayısı ile ateistler, içlerinde bulunan herhangi bir iyilik eğiliminin kaynağı olarak ateizmi gösteremezler. Çünkü Ateizm iyi veya kötüyü kabul etmezler! (Detay için 'Ateizm yanılgısı' adlı yazıdaki 'Natürallizm' adlı yazıya da bakılabilir.) Onlar, çevrelerindeki yaygın dini kültür birikiminden bu davranışları yaparlar. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 28) Micheal Faucoult bu gerçeği şöyle ifade eder: "İnsan, içerisinde yaşadığı toplumsal tecrübenin ve epistemik paradigmanın ürünüdür" (Veli Urhan, "Micheal Faucoult: Klasik ve Modern Çağlarda İnsan", Felsefe Dünyası 1 (2001), 20) Ateizmin sorunu, nesnel ahlakının imkansız oluşudur. Ateizm dünyasında iyi olmaya hakkın yoktur. Bunun da sebebi 'erdem' diye bir şeyin olmamasıdır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 138) Ateizm, insan içerisinde bulunan yırtıcı kurdu hiçbir yaptırım olmadan serbest bırakır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 140)

Ateist bakış açısına göre bir kişiye tecavüz etmenizde sosyal yaptırımlar dışında yanlış olan başka hangi taraf bulunmaktadır? Aslında ateizme göre bu bile yoktur! Dawkins'i hatırlayalım: "Tecavüzün yanlış olduğuna olan inancımız keyfi bir sonuçtur!" (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 141)

İnsanlar üstü otoriteye inanmadan ve bu dünyada olmasa da ahirette mutlaka her iyiliğin karşılığının olduğu inancı olmadan bir insan hayatının ne kadar süre ahlaklı olabilecektir ve neden olsun? Daha da önemlisi insanların iç âlemlerinde ahlaki erdemler özümsemeden, dıştan yapılan ve ahlaka uygun gözükten davranışların amacı ne kadar "menfaat, reklam, ileriye dönük yatırım" gibi kavramlardan uzak olabilir veya bu amaçlar olmadan devamlılık sağlanabilir? "Fedakarlık, şefkat, edep, tevazu, ihlas, saygı, hibe, gıybet-iftira etmeme, zina hatta göz zinasında bile olsa uzak olma, haset etmeme, karşılıksız verme ve bir elin verdiğini

diğer elin görmemesi" gibi özellikler dinsiz bir toplumda ne kadar gerçekleşebilir ve bunlar oluşturulmadan 'ahlak' ne kadar devamlı olabilir? Evet, belki 'etik' olunabilir ama ya peki 'ahlaklı'?!

Bir ateist, "Yarın kıyamet kopacağını bilseniz ağaç dakin." (Buhari, el-Edebül-Müfred s. 168, Heysemi, Mecmauz-Zevaid 4, 63. Münavi, Feyzul-Kadir 3, 30) şeklindeki yönlendirmeye kendini ne kadar muhatap kabul edebilir? Gerek rasyonalizm, gerek pragmatizm ve gerekse pozitivizm açısından bu sözün bir materyalist için hiç bir değeri yoktur ama bu teşvik ile birçok inanan, sadece ağaç dikmeyi değil, yaptığı birçok iyiliğin karşılığını bu dünyada görmeden ve beklemeden sırf Allah rızası için yapmaya devam etmiştir ve etmektedir! O dikilen ağaçtan "insan dışında vahşi hayvan, kuş faydalansa bile " (Müslim, Musakat 7, 10, Buhari, Edeb 27) bir materyalist kendi çıkarına olmayan bu tür eylemlere neden tenezzül etsin veya kaç ateist bu tür direkt yararını görmeyeceği faaliyeti pratiğe geçirsin? Kaç ateist "Dere kenarında bile abdest alsanız suyu israf etmeyiniz." (Ebu Davud, Cihad, 21, III/27) hassasiyetini içselleştirebilir? Neden etsin? Gıybet etmenin –İnsanların arkasından, duyduklarında hoşlanmayacağı şeyleri konuşmanın- kötü bir şey olduğuna bir ateisti kim, hangi argümanlarla ikna edebilir? "Yiyiniz içiniz ama israf etmeyiniz" (A'raf, 31; Tirmizi, Birr, 41, IV/343) prensibini hatırlattığınız bir ateistin, "Sana ne, ben kazandım" demesine ne engel olabilir? Gıybet eden, israf eden bir ateist ne kadar ahlaklı hareket etmiş olur...?!

"Asıl iyilik, sevdiği malını yakınlar, yetimlere, yoksullara, dilencilere, yolda kalmışlara ve boyunduruk altında bulunanlara vermek; Anlaşma yaptıkları anlaşmaları yerine getirmek" (Bakara,177), "Eğer borçlu darlık içindeyse, ona eli genişleyinceye kadar zaman verin. Eğer bilerseniz, (borcu) sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır." (Bakara, 280), " Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." (A'raf, 199), "Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa, Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırmanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." (Nisa, 135), "Ey inananlar, Allah için adaletle şahitlik edenlerden olun. Bir topluluğa karşı duyduğunuz kin, sizi adaletten saptırmasın. Adil davranın, takvaya yakışan budur. Allah'tan korkun, şüphesiz Allah yaptıklarınızı haber almaktadır." (Maide, 8), "Onlar büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar; kızdıkları zaman onlar, affederler. Rablerinin çağrısına gelirler, namazı kılarlar. İşleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan hayır için harcarlar." (Şura, 37-39) gibi hassasiyetleri hangi beşeri sistem pratiğe geçirebilir ve 1400 sene sonra bile hâlâ devam ettirebilir?

Batılı ülkeler Müslüman olmadığı halde trafik kurallarına uyuyor, kanunlar harfiyen yerine getiriliyor, insan haklarına itaat ediliyor, o halde özelde İslam'a ve genelde ise bir dine gerek var mıdır?

Batı ülkelerinde 'kanunların yaptırımları', tanrı/ahiret inancı yerine geçirilmiştir. Batıda kanun için yapılan ve yapılmadığında başta maddi cezalar olmak üzere, dünyada verilen her türlü cezalandırıcı kurumların bulunması, insanları belli davranışları yapmaya yönlendirmekte ve bu dışarıdan bakılınca ahlaktan kaynaklanan davranışlarla karıştırılabilmektedir. Bu yapı, içten gelen ve bireyin iç dünyasını geliştirmesi ile dışa yansıyan davranışlar bütünü değil, aksine dıştan gelen ve zorlama ile yürütülen bir eylemdir ve bu asla ahlak ile açıklanamaz bir durumdur. Zaten bu durum birçok sorunları da beraberinde getirmektedir. Mesela, insanlar arası iletişim ile karşılıklı yardımlaşmayı emreden İslam dininin emirlerinden olan zekattan kurban ibadetine dek tüm emirler insanların kaynaşmasını ve birbirleri ile iletişiminin ahlaki temelde

devamını amaçlarken, Batıda oluşturulan ve ‘sosyal devlet’ adı altında yürütülen sistemde ise insanlar vergilerini verdikleri ve kurallara uydukları müddetçe başkalarına yardım etmeyi önemsememekte, insanın iç dünyasını geliştirecek belli duyguların (şefkat, empati, fedakarlık vb.) pratiğe geçmesi mümkün olmamakta, insanlık adeta robotlaştırılmaktadır. Fakir birinin gözlerinin içine bakmanın bile insan vicdanında meydana getireceği duyguları yaşamadan uzak olan Batı toplumu, ‘vergimi verdim, devlet yardım’ etsin mantığı ile insani kimliğinden hızla uzaklaşmaktadır. Bu tür toplumlarda çok sık görülen tecavüzden intihara eğilimine dek yansımalar da aslında durumun vahametini ortaya koymaktadır.

ABD’de sigara izmaritini yere atmanın bedeli bin dolar, İspanya’da yere kağıt, sigara izmariti, çekirdek atanlara veya düştüğünde yerden almayanlara 60 Euro’dan 750 Euro’ya kadar para cezası verilmekte, ayrıca çöplerini ayırmayanlara da para cezası kesilmektedir. Londra’da ise yere tükürenler 500 sterlin para cezasına çarptırılmaktadır. (Milliyet, 02.03.2009; Hürriyet, 22 Kasım 2013; Cihan, 01.01.2014) Avrupa’da yere çöp atanlar en az 800 avro ceza öder, 17 yaşındaki İngiliz ile 18 yaşını bitiren ABD’li genç isterse evi terk edebilirken aile de isterse ona maddi desteğini kesebilmektedir. Batıda dıştan ahlaki gözükken ama özünde kanunların gücü ile uygulanan kurallara en bariz örnek, 18 yaşını dolduran çocuklarından ailesince alınan ev kiralıdır. Çünkü artık kanunen aile çocuğuna bakmak zorunda değildir! Evet, Batıda dışarıdan ahlaki gözükken ama özünde kanunların yönlendirmesi ile uygulanan davranışlarda temel faktör; yaptırım yani ceza sistemidir! Batıda; ahlak, vefa, edep aramak boşuna çaba olacaktır. Bunlar kendi menfaatlerine uygunsa kabul edilir ve savunulur. Yoksa dünyanın öbür ucundaki insanlara ihraç edilen 'demokrasinin' mahiyetini artık görmek isteyen herkes yaşayarak öğrenmiş durumdadır. Medeni, uygar ve kendilerine göre bir etiğe sahip bu toplumlardaki insanlardan az bir kısmı hariç hemen hemen hiç kimse buna engelde olmamaktadır. Batı için "uygarlık, demokrasi, insan hakları" sadece kendilerinin menfaatlerini desteklediği müddetçe savunulan kavramlardır! Menfaat varsa kral da savunulur (Suud gibi), menfaat yoksa seçim, demokrasi yerine darbe de (Türkiye, Cezayir, Mısır, Filistin gibi) savunulur ve desteklenir! “Ama hırsızlık yok batı ülkelerinde” diyenler çıkabilir. Bunu bireysel değil dünyayı sömürerek batı zaten evrensel boyutta gerçekleştirilirken, sus payının da vatandaşlarına bölüştürüldüğü nedense gözardı edilmektedir! Batıda iş ahlakı (Kant’ın deyimi ile ödev ahlakı) denilen şey de aslında, özü menfaate dayalı, ceza ile desteklenen bir yapıdır sadece! İşliyor mu evet ama bu ahlak değildir; pragmatizm merkezli egoizm ve hedonizmdir!

1800’lü yılların başında Avrupa ülkelerini gezen Mirza Ebu Talip, gözlemlerini şöyle aktarmaktadır: “Çoğunluğu, ‘ceza alma korkusu ile’ ülke kanunlarına karşı çıkmamaya özen gösteriyordu. Eğer yakalanmama ihtimali olan bir durumda da, hırsızlık yapmaktan geri durmuyorlardı.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 176) “Kanunlara karşı saygılı olmaları ve korkmaları en iyi özellikleriydi. Bu yüzden çok nadir kanunlar karşısında ağır cezası olan bir eyleme giriyorlardı.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 192) “Gece olduğunda bütün sokaklarına en dip köşelerine kadar aydınlatan lambaları sayesinde rahat dolaşmakta, eğlenmekte ve gezmekte idiler ama bu lambalar bir anlığına söndüğünde şiddet hemen kendisini göstermektedir. Bana göre er ya da geç kötülük onlara da bulaşacak ve güzel sokaklarını esir alacaktır.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 190)

Batıcı seküler ahlakın insanı götürebileceği son nokta, dünyadaki konforunun sınırına kadardır ki, konfor bozulmaya, maddi olarak zarar görmeye başlayınca Batı dünyası, daha önce sloganını attığı her türlü kavramları adeta birer put gibi yemekte ve bu kavramları göz ardı etmektedir. ‘Demokrasi, insan hakları, adalet, paylaşım’ gibi kavramlar ne yazık ki Batıda sadece kendi vatandaşları ve çoğunlukla da sadece kendi dindaşlarını kapsamaktadır. Ayrıca İslam ahlak sistemi ile batı etik normları arasındaki en büyük fark, Müslüman’ın ahlakının evrensel olması,

her insanı kapsayıcı olmasıdır. (Bu konuda ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazıları tavsiye ederiz.) Batının ahlakı ise rasyonel ve pragmatisttir. Batı sadece ‘kendisine’ ahlaklıdır. Kendi menfaatine olan konularda gerektiğinde zulüm, baskı, yağma, işgal, işkence yapmakta ve hâlâ daha da yapmaya devam etmektedir. (Bu konuda ‘Batı medeniyeti’ adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz.)

Batıda ateist/dinsiz toplumlar ve ahlak konusundaki analiz, istatistiklere bir göz atalım.

Dinlere ve yıllara göre intihar oranları

“İnsana, ahlaki gerilemeye maruz kalmasından daha fazla zarar verecek bir şey yoktur. Zira ahlaki gerileme gerçekte insanlıkta gerilemedir.” (Abdurrahman Taha, Seküler Ahlakın Sefaleti, s. 177)

2005 yılındaki Eurobarometer anketine göre, Avrupalıların %52'si "Tanrıya inanıyorum", %62'si "Bir yaratıcı güce inanıyorum" ve %18'i de "Herhangi bir Tanrı ya da yaratıcı güce inanmıyorum" yanıtı vermiştir. Tanrıya inanma, Malta'da %69'e varırken bu oran Estonya'da %16'da kalmıştır. (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_222_report_en.pdf)

Eurobarometer Anketi 2005

Ülke	Herhangi bir dine mensup	Herhangi bir yaratıcı güce inanmıyor
Livanya	49%	12%
Letonya	37%	10%
Slovenya	37%	16%
Fransa	34%	33%
Hollanda	34%	27%
Norveç	32%	17%
Danimarka	31%	19%
İsveç	23%	23%

Ateist toplumlarda temizlik, kadına şiddet, intihar, tecavüz, uyuşturucu, swinger, eşcinsellik, ensest, Zoofili, pedofili, nekrofil:

399

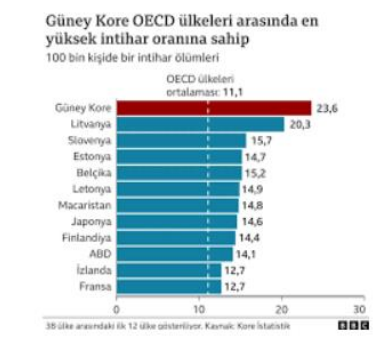

Dünya Sağlık Örgütü'ne göre 2011 intihar etme oranları aşağıdaki gibidir:

Sıra	Ülke	Erkek	Kadın	Toplam	Yıl
1	Livanya ⁽¹⁾	54,6	11,6	31,6	2011
2	Güney Kore ⁽²⁾	41,4	21,0	31,2	2010
3	Guyana	39,0	13,4	26,4	2006
4	Kazakistan	43,0	9,4	25,6	2008
5	Belarus ⁽³⁾			25,3	2010
6	Macaristan ⁽⁴⁾	37,4	8,5	21,7	2009
7	Japonya ⁽⁵⁾	33,5	14,6	23,8	2011
8	Letonya	33,8	4,0	17,5	2009
9	Çin Halk Cumhuriyeti ⁽⁶⁾			22,23	2011
10	Slovenya	29,3	3,0	17,2	2010
11	Sri Lanka ⁽⁷⁾			21,6	1996
12	Rusya ⁽⁸⁾			21,4	2011
13	Ukrayna	37,8	7,0	21,2	2009
14	Sırbistan Karadağ	28,4	11,1	19,5	2006
15	Estonya	20,6	7,3	18,1	2008
16	İsveç	15,7	6,5	11,1	2007
17	Hırvatistan	24,3	6,6	14,7	2009

Bu tablonun çok korkunç olduğuna değinen Karolinska hastanesi araştırmacıları Dr. Doktor Niklas Långström, 'Bu tecavüz vakaları İsveç'in en önemli problemi, kesinlikle sorumluluk yetkililer bir araya gelip kalıcı bir çözüm bulmalı. Gelecekte daha vahim bir taplo ile karşılaşmamak için herkesin üzerine düşeni yapması gerekir' dedi.

Bu ülkenin kadınlarının yüzde 10'u tecavüze uğradı

26/02/2014 20:16 A A
Norveç'te yapılan bir araştırma sonucu hazırlanan raporda yer alan bilgiler çok etkisi yarattı.

Adalet Bakanı Anders Annundsen, Sağlık Bakanı Bendt Høje, Çocuk ve Eşitlik Bakanı Solveig Horne tarafından açıklanan raporda, her 10 Norveçli kadından birinin tecavüze uğradığı yer aldı.

Norveç'te Ulusal Şiddet ve Travmatik Stres Çalışmaları Merkezi (NKVTS) tarafından yapılan araştırma sonuçlarını Adalet Bakanı Anders Annundsen, tarafından açıklandı. Bakan Annundsen, 'Tıbbi tedaviler ve muayenelere göre her 10 kadından biri tecavüze uğramış. Tecavüze uğrayan her üç kadından biri yaşadığı olayı sakladığı için bu konuda

Araştırma: Fransa'da neredeyse her 3 kadından biri tecavüze uğruyor

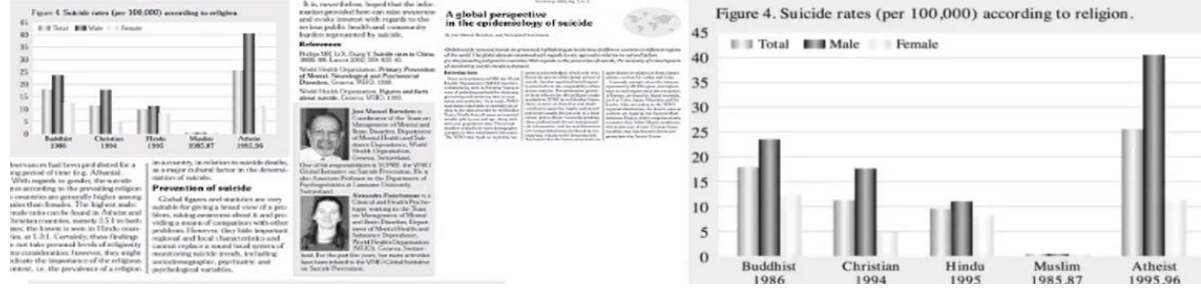
Fransa'da yapılan bir araştırmada, neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığını ortaya koydu.

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi. Başbakanlık bünyesindeki Kadın-Erkek Eşitliği Yüksek Konseyi (HCEPH), cinsiyetçilik vakalarını konu alan bir rapor yayınladı. 5-26 Ekim 2022'de 15 yaş üstü 2 bin 500 kişiyle yapılan araştırmanın sonuçları Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'a sunulacak. Vivace Enstitüsü tarafından HCEPH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalırken kadınlarda yüzde 87'si raporu dışında cinsel ilişkiye zorlandı.

Dünyanın en mutlu ülkesi Finlandiya'da intihar oranı neden bu kadar yüksektir? Dünyanın en mutlu ülkeleri sıralamasında yıllardır üst sıralarda yer alan Finlandiya, intihar vakalarının da en

çok görüldüğü yerlerin başında gelmektedir. İntiharda Finlandiya'yı en mutlu ülkeler listesinde Danimarka, Norveç ve İzlanda gibi özgürlük, eğitim, sağlık hizmetleri, gelir seviyesi gibi insan yaşamını kolaylaştıran unsurların gelişmiş olduğu diğer İskandinav ülkeleri takip etmektedir. Dünyanın en büyük ekonomisine sahip ABD ise en mutlu ülkeler listesinde 19'uncu sırada. (Euro News, 21/01/2020) Dünyanın en mutlu ülkesinde intiharlar neden artıyor? Sadece Finlandiya'da değil, İskandinav ülkelerinde intihar oranları yüksek. Finlandiya'daki intiharlar AB ortalamasından daha fazla. (uskudar.edu.tr, 14.01.2021)

Çeşitli dini inançlara göre intihar oranları grafiği

Avrupa'da tecavüz vakalarının en yüksek olduğu ülkeler. En medeni ülkeler" olarak nitelendirilen İskandinavya ülkeleri, Avrupa'da tecavüz vakalarının en yüksek olduğu ülkeler. İsveç'in başı çektiği listenin ilk altı sırasında 5 İskandinav ülkesi bulunmaktadır. (Yeni Şafak, 20/09/2024)

“Nüfusun yüzde 40'ının kendini ateist olarak tanımladığı İzlanda'da düzenlenen bir ankete katılan 25 yaş ve altı gençlerin arasında dünyanın Tanrı tarafından yaratıldığını öne süren İncil'deki yaratılış inancını kabul edenlerin oranı yüzde 0 çıktı.” (Sözcü, 16.1.2016) “İzlanda: Kadın olmak için dünyanın en iyi ülkesi, neden düşünüldüğü gibi bir 'cennet' değil? İzlanda, Dünya Ekonomik Forumu'nun ölçtüğü sağlık, eğitim, cinsiyete dayalı ekonomik fırsatlar alanlarında cinsiyet eşitsizliğini % 90'dan fazla kapatan tek ülke. İstihdam yaşındaki kadınların yaklaşık % 90'ı çalışıyor. Ancak istatistiklere göre, İzlandalı kadınların dörtte biri ya tecavüze ya da tecavüz girişimine uğradı. % 40'lık bir oran da fiziksel ve cinsel şiddete maruz kaldı. Feminist örgüt Ofgar'ın kurucularından Hulda Hrund "Bir feminist cenneti olarak pazarlanıyoruz ama değiliz" diye konuşuyor. "Bu bir halkla ilişkiler gösterisi, siyasi bir manipülasyon" diyor... Maria "Üç yıl boyunca evden çıkamadım. Gece tek başıma dışarı çıkamadım. Burası küçük bir ülke ve hep arkama bakıyorum" diyor.” (BBC, 6 Aralık 2024)

İsveç örneğinden devam edelim: Yıl 13 Ocak 2023. Per Carlbring adlı profesör, Stockholm Üniversitesi'ne staj için müracaat eden Fatma Zehra S.'nin müracaatını "Türkiye'nin İsveç'in NATO'ya girişini engellemesini" neden göstererek reddetti! 'Hak, hukuk, adalet, eşitlik, eğitim hakkı, ırkçılık karşıtlığı, ayrımcılığı önleme' sloganlarının ardında yatan ırkçı faşist zihniyet, menfaate dokunulan en küçük bir olayda hemen gün yüzüne çıkmaktadır! “İsveç'te tecavüz oranları neden yüksek? Avrupa Birliği istatistik kurumu Eurostat verilerine göre 2013 ile 2017 yılları arasında Avrupa'da en çok tecavüz vakasının görüldüğü ülkeler arasında İsveç ve İngiltere bulunuyor.” (Euro News, 10.10.2020) “İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. Danimarka'da 2017'de tecavüze uğrayan veya tecavüze teşebbüs edilen 24 bin kadından sadece 890'u polise şikayette bulundu. Bunlardan 535'i hakkında soruşturma başlatılırken, yalnızca 94'ü mahkumiyetle sonuçlandı. Bölgede cinsel taciz ve tecavüz konusunda en kötü şöhrete sahip ülke İsveç” (AA, 12.10.2021) “Malmö, Avrupa'nın 'tecavüz başkenti' mi?” (BBC, 25 Şubat 2017) “İsveç'teki müzik festivallerinde

40'tan fazla taciz ve tecavüz.” (BBC, 6 Temmuz 2016) “İsveç'te tecavüz tanımı değişince cinsel suçlar yüzde 75 oranında arttı. Yasalarda 2018 yılında yapılan değişikliğe göre tecavüz 'istenmeyen cinsel ilişki' olarak tanımlanıyor ve baskı, şiddet ya da zorlama içermesi şartı aranmıyor.” (Yeşil Gazete, 23/06/2020) “İsveç'te farklı kentlerde iki kadına tecavüz ettiği ortaya çıkan papaz tutuklandı.” (Cumhuriyet, 27.01.2021) “İsveç, tecavüz vakalarında birinci. İsveç'in, Avrupa'da en fazla tecavüz suçlarının işlendiği ülkelerden biri olduğu bildirildi. Araştırma sonuçlarına göre, İsveç'te yılda 5 bin kişi tecavüze uğradığını bildirerek polise başvuruyor, ancak bu şikayetlerin ancak yüzde 13'u mahkemelere taşınabiliyor. Araştırmacılar, tecavüz olaylarının çok olmasına neden olarak, eğlence hayatı ve içki tüketimini gösterdiler.” (NTV, 27.04.2009) “İsveç'te geçen yıl yaşanan bir olayın detayları yeni yeni ortaya çıkmaya başladı. Malmö kentinde 5 erkeğin bir kadına saldırarak çocuk parkında tecavüz ettiği açıklanırken olayla ilgili fotoğraf ve detaylar da ortaya çıktı.” (sözcü, 03 Şubat 2023)

(Milliyet, 18 Ağustos 1955)

Tabii bu günlere de adım adım gelindi: "Amerikalı gazeteci J. N. Hawsson, "İsveç'teki genç kızların 15-20 yaş arasındakilerinin yüzde 90'ının bakire olmadığını" belirtti. Ülkede din dersi seçmeli iken cinsellik dersi okullarda zorunludur. Ülkede genç kız hatta evli kadınlar yabancı erkeklerle beraber çıplak denize girmektedir." (Son Telgraf, 8.12.1955) 14 Eylül 1985 tarihli Sabah gazetesi, "iki İsveçli kız kardeşin Türkiye'de güneşe aşka doyduğunu" yazarken, 16 Haziran 1992 tarihli Hürriyet gazetesinde İsveç'li kadınların park ve kırlara akın etmesini haber yaptığı metnin başlığı 'çiplaklar tarlası'dır. 05 Ağustos 1955 tarihli Milliyet gazetesindeki haber ise şöyledir: "İsveç'te 20 kişiye bir homoseksüel düşüyor. İskandinavya'da mevcut 200 homoseksüel kulüpte, erkekler kendi aralarında dans edip ahbablık ediyorlar. 'Bizde cinsellik serbesttir' diyen İsveç'in Uddevalla limanında, Brezilya gemisinde, çıplak dans edip tayfalarla yatan 15-16 yaşlarındaki kızları gemiden alamayan annelerin acıklı feryatları henüz dinmemişken, lisede beraber okuyan kız-erkeklerin çocuk sahibi olmaları gazetelerde yer almaktadır." Danimarka, 1969'da pornografiyi yasallaştırdı ve 1989'da uygulamaya koyan ilk ülke olduğu "medeni birliktelik" yasalarını 2012'de cinsiyetten bağımsız evlilikle değiştirdi ve aynı cinsiyetten evlilik törenlerinin Danimarka Kilisesi'nde düzenlenmesine izin verdi. (<https://tr.wikipedia.org/wiki/Danimarka>)

"Avrupa Birliği Anayasal Haklar Bürosu'na göre AB'de yaşayan 15 yaşın üzerindeki her üç kadından biri yaşamında en az bir kez şu veya bu şekilde (fiziki veya sözlü) cinsel şiddete uğruyor. Bazı AB ülkelerinde bu oran yüzde 50'ye yaklaşıyor. Uluslararası Af Örgütü, Hollanda'da cinsel taciz ve tecavüze uğrayan kadın sayısının yılda 100 bini bulduğunu bildiriyor. Kovid-19 kapanma döneminde yardım kuruluşlarına başvuranların sayısına bakılınca cinsel taciz oranında Hollanda'da artış yüzde 60, Belçika'da ise yüzde 70. Ama polise kayıtlı tecavüz olaylarında artış ise yüzde 20. Mağdurlara destek kuruluşları, polis kayıtlarının görece azlığını, kadınların korkup başvurmamasına ve polisin başvuru sırasında kadını şikayetten caydırmaya çalışmasına bağlıyor. Hollanda Mağdurlara Yardım Fonu'na göre üniversite ve yüksek okullarda kız öğrencilerin yüzde 11'i eğitim döneminde tecavüz yaşamış ve çoğu şikayet etmeye cesaret edememiş durumda." (Ali Develioğlu, Aydınlik, 07.08.2022)

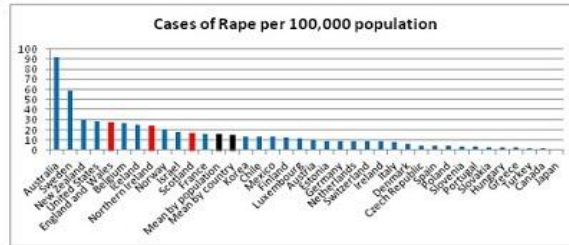
“Almanya'daki koalisyon hükümeti, hayvanlara tecavüzü yasaklamaya hazırlanıyor. Alman parlamentosundaki tarımla ilgili komite yeni bir düzenlemeyle, insanlarla hayvanların seks yapmasını "uygunsuz" olarak tanımlayacak. Bu kurala karşı gelenlere ağır para cezası verilecek. Belçika, Danimarka ve İsveç'te ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek ceza konusu değil.” (BBC, 28 Kasım 2012)

“Finlandiya’da ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek yasal. Avrupa’da daha düne kadar, yasal olmamasına rağmen bazı ülkelerde de halen hayvan “genelevleri” olduğunu biliyoruz.” (Bianet, 25 Kasım 2017) “Batı sapıklıkta sınır tanımıyor. Hayvanlarla cinsel ilişki yasallaşabilir. İspanya’da hayvanlarla cinsel ilişki (zoofili) yasallaşiyor. Milletvekillerinin bugün yeni bir Ceza Kanunu değişikliği taslağına son şeklini vermelerinin ardından İspanya’da zoofili yakında suç olmaktan çıkarılıyor.” (Baran, 20.02.2023) “Fransa’da gündem hayvan pornosu. Ülkede her ay 1,5 milyondan fazla hayvan porno içerikli video izleniyor. 10 binden fazla kişi de "hayvanlarla cinsel ilişki" ilanları içeren sitelere giriyor.” (Euro news, 01/02/2020) “Danimarka ve Norveç’te hayvan genelevleri olduğu iddia edildi. Danimarka ve Norveç’de hayvanlara tecavüz yasal. Danimarka ve Norveç’teki yasal düzenlemeler, insanın hayvanla cinsel ilişkiye girmesiyle ilgili yasal hakları konusunda oldukça açık. Yasa böyle bir ilişkiye girmenin son derece yasal olduğunu, tek itirazın ilişkiye girilen hayvanın acı çekmesi olduğunu söylüyor. 24timer isimli Danimarka gazetesine göre, yasadaki bu ilginç boşluk insanların hayvanlarla seks yapmak için para ödediği bir iş dalının ortaya çıkmasına yol açtı. Danimarka’da hayvan genelevi işletenlerden birisi birçok müşterisinin başka ülkelerden geldiğini, bu hizmetten yararlanmak için uzun mesafeler katettiklerini söylüyor, “kendi ülkelerinden Danimarka’da hayvan seksi yaşamının daha kolay olduğunu söylüyorlar bana.” Birçok müşterinin Almanya, Hollanda, İsveç ve Norveç’ten geldiğini belirtiyor. Hayvanlara yönelik cinsel istismarlar Almanya’da yeniden yükselişte. hayvan genelevleri ülkenin birçok yerinde görülmeye başladı. Hayvan koruma yetkililerinden birisi hayvanları korumak için daha güçlü yasalara gerek olduğunu söylüyor.” (Onedio, 25.10.2014) “Almanya’da akıllara durgunluk veren sapkın yürüyüş. Almanya’da LGBT dayatmacılığının ardından Zoofili sapkınlığı çıktı. Bir grup sapkın hayvanlarla ilişki yaşamının normal bir şey olduğunu savunmak için eylem düzenledi.” (Ulusal, 17.08.2022)

Avrupa’da uyuşturucu tüketiminde Hollanda ve İsviçre başı çekiyor. Avrupa’da yapılan bir araştırma, günlük ortalama esrar ve kokain tüketim miktarında Hollanda, Belçika ve İsviçre’nin ilk sıralarda yer aldığını gösterdi. (AA, 25.06.2021)

European Commission @E... 3j
Gender Equality Index 2019

Full equality: 100

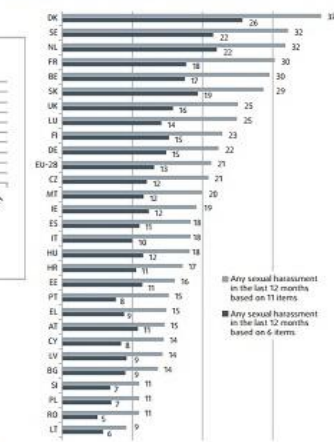
Sputnik Türkiye @sputnik_TR
Norveç ordusundan 24 kadın ve 20 erkek asker tecavüze uğradığını belirtti sptnkne.ws/kKuM

İngiliz ordusunda cinsel saldırı olayları yaygın, son beş yılda 363 vaka kayıtlara geçti. Ordu bünyesinde askeri polis, geçen yıl 113 tecavüz veya taciz belirlendi. 31.07.2017

Irak ve Afganistan’da savaş durumunda olan Amerikan ordusundaki cinsel taciz, saldırı ve tecavüz suçlarının 2004 yılında önceki üç yıla göre büyük artış gösterdiği bildirildi. 01.06.2005

Figure 4: Prevalence of sexual harassment in the 12 months before the survey, based on full and short sets of items measuring sexual harassment, by EU Member State (%)^{a,b,c}

Notes: a. Out of all respondents (N = 42,000).
b. Full set includes all 11 items used in the questionnaire to measure sexual harassment (see box 4).
c. The short set includes the following six items: "Sexual harassment, teasing or kissing", "Sexually suggestive behaviour or comments", "Sexually suggestive or insulting remarks", "Sexually suggestive or insulting remarks", "Sexually suggestive or insulting remarks", "Sexually suggestive or insulting remarks".
Source: ILSA gender-based violence against women survey data set, 2012

Kadın-erkek eşitliğinde en ileri olan ülkeler, tecavüz ve cinsel tacizde dünya şampiyonu

Ülkemin seküler kesimi şimdi tüm bunlardan da ‘Göçmen Müslüman’ kesimi suçlar!

Almanya'da bir grup, hayvanlarla cinsel ilişki özgürlüğü isterken, PKK terör örgütünün sözde Avrupa sorumlusu Senanik Öner de ahırda ata tecavüz ederken yakalandı. (haberler.com, 3 Mayıs 2024)

Araştırma: Fransa'da neredeyse her 3 kadından biri tecavüze uğruyor

20/04/2023 01:01:23

© AFP 2023 / JULIEN DE ROSA

Abone ol Telegram

Fransa'da yapılan bir araştırmada, neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığını ortaya koydu.

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi. Başbakanlık bünyesindeki Kadın-Erkek Eşitliği Yüksek Konseyi (HCEFH), cinsiyetçilik vakalarını konu alan bir rapor yayımladı.

5-26 Ekim 2022'de 15 yaş üstü 2 bin 500 kişiyle yapılan araştırmanın sonuçları Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'a sunulacak.

Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı.

En barbar Almanlar!

Almanya'da bir yılda 218 bin evli kadına tecavüz edildi

- Avrupa ülkeleri arasında yapılan araştırmada Alman erkeklerinin ırza geçme rekoru kırdıkları ortaya çıktı. Türkiye ise, tecavüz listesinde en son sırada yer alıyor.
- Uzmanlar, Alman erkeklerinin bu saldırganlığının nedenlerini başında ülkede bol bol bira içilmesi geldiğini söylüyorlar ve şöyle konuşuyorlar: "Sabahları kalkıp kadehlerimizi dolduruyoruz. Kadınlarımızın geç saatlere kadar sokakta olması da bunu kolaylaştırıyor."
- "Biraz önce ise, Alman erkeklerinin kendilerini güvensizlikten kaynaklanan açgözlü duyguyla erkekler boyundadır kadınlarını kendilerine alıyor."
- "Polislerin, tecavüze uğrayıp şikâyet gelen kadınlarla alay etmesi ve (Şikâyet edecek ne var?) diye kayıtsız kalması da önemli bir etken oluyor."
- "Fahişlerin yakalanmaları ise bir başka nedeni oluşturuyor. Suç işleyen yakalanmadıkça, bir daha yakalanacak hiçbir şey yok."

Alman basını geniş yer verdi

Alman gazete ve dergileri, bir yılda 218 bin kadının tecavüze uğradığını bu habere geniş yer verdi. Üstelik bazı gazetelerde de yazarlar Alman basını "Kadınlarımız, sapkıncıların işini kolaylaştırıyor" diye yazdı.

(Sabah, 24 Şubat 1986)

Cinsel Şiddet ve Cinsel Ayrımcılık Gözlemevi tarafından yapılan (12 Ekim 2020) araştırmada, Fransa'da 50'den fazla eğitim kuruluşunda 10 binden fazla öğrenci ile görüşüldü. Buna göre, yüzde 76'sı genç kız olmak üzere öğrencilerin yüzde 5'inin tecavüz, yüzde 11'inin cinsel taciz mağduru olduğu belirlendi. World Population Review (WPR) adlı internet sitesinin raporuna göre 2023 yılında dünyada en çok tecavüz suçunun işlendiği ülkeler listesinde İsveç, Avustralya, Belçika, ABD, Birleşik Krallık ve Yeni Zelanda gibi demokrasi ve insan haklarının sözde en gelişmiş olduğu ülkeler listenin başında yer alıyor. Tecavüz listesinde ilk sıralarda yer alan gelişmiş ülkelerin birçoğunda da eşcinsel evliliklere devlet tarafından izin veriliyor. (Haber 7, 17.06.2023)

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi. Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı. Kadınların yüzde 80'i erkeklere göre daha kötü muamele gördüğünü belirtirken neredeyse üçte biri tecavüze uğradığını ifade etti. (İHA, 24.1.2023)

Bu sayı 2018'de "Fransa'da her sekiz kadından biri tecavüze uğradı" şeklinde idi. (BBC, 24 Şubat 2018)

Almanya'da cinsel istismar gerçeği

BERLİN (AA)

18 Mayıs 2016 - 17:32 | Son Güncelleme : 18 Mayıs 2016 -

Alman hükümetinin çocuk istismarlarını araştırmakta görevlendirdiği bağımsız müfettiş Rörig, 'Almanya'da her yıl yaklaşık 1 milyon çocuğun tacize uğradığını tahmin ediyoruz' dedi.

Dünyada Tecavüz ve Taciz Olaylarının En Çok Yaşandığı 10 Ülke

3. Kanada: Dünyanın yaşaması en rahat ülkelerinden biri olmasına rağmen her 3 kadından biri cinsel olarak istismar edildiğini söylüyor. Üstelik bu oran yakın zamanda büyük artış gösterdi. Hem de olayların çoğunun polise ya da mahkemeye yansımamasına rağmen.

4. İsveç: Avrupa'da tecavüzün ve cinsel saldırıların en yoğun olarak yaşandığı ülke. Kadınların her yıl dörtte biri tecavüze veya tacize uğruyor.

7. Fransa: 1980 yılına kadar tecavüz bu ülkede suç bile değildi. Yılda hala 75.000 kadın tecavüze uğruyor. Kadınların korunmak için kanunları yetersiz kalıyor.

8. ABD: Dünyada tecavüzün en yoğun yaşandığı ülke. Bu vakalarda tecavüze uğrayanların %10'u erkek. Her 6 kadından biri ve her 33 erkekten biri tecavüze ve tacize uğramış vaziyette. Üstelik bu durum kurbanlar henüz 13-14 yaşlarında da oluyor. Önemli bir kısmı da aile içinde yaşanmış olaylar.

9. Almanya: Dünyada tecavüz ve tacizin en yoğun olduğu Avrupa ülkelerinden. 2 milyondan fazla kadın cinsel istismara uğradı. Teknoloji de gelişme ve insanlıkta geriye doğru bir değişim var.

10. İngiltere: Medeniyetle dolu Avrupa'nın beşinci sıradaki bu ülkede her yıl 85.000 kadın tecavüze uğruyor. (29.08.2015)

Not: 1. Etiyopya (Ortodoks) , 2. Hindistan (Hindu), 5. Sri Lanka (budist), 6. Güney Afrika (Protestan), hadi bunları anladık (...!) ya yukarıdakiler! Demek ki 'cinsel eğitim, ekonomik düzelye' vb. bunların alakası yok, mesele öncelikle: 'etik' değil, ahlaki eğitim ve ortamın sağlanması.

14.12.2010 - 16:24 | Son Güncelleme: 14.12.2010-16:25

İsviçre ensest ilişkiyi serbest bırakıyor

İsviçre, ensest ilişki konusundaki yasalarda demode olduğu gerekçesiyle iptal etmeye hazırlanıyor. İsviçre Senatosu'nun hazırladığı yasa taslağına göre, aynı aile üyelerinin kendi rızalarıyla cinsel ilişkiye girmesi artık suç sayılmayacak.

Yeşiller partisi milletvekillerinden Daniel Vischer, iki yetişkin insanın, akraba olsalar dahi, kendi rızalarıyla cinsel ilişkiye girmesinde bir sakınca görmediğini söyledi.

Daniel Vischer

Daniel Vischer d. 16 Ocak 1950, ö. 17 Ocak 2017, İsviçreli siyasetçi. İsviçre Yeşiller Partisi üyesidir. Parlamentoda 2003 ile 2015 yılları arasında delegeli yapmıştır. Siyasetçi Vischer Basel'de 16 Ocak 1950'de doğmuştur. VikiPedi

Doğum tarihi: 16 Ocak 1950, Basel, İsviçre
Ölüm tarihi ve yeri: 17 Ocak 2017, Zürih, İsviçre

Kardeşler birbiriyle seks yapabilsin!

BERLİN

26 Eylül 2014 - 15:19 | Son Güncelleme : 26 Eylül 2014 -

Almanya'da yasalar, kardeşlerin birbiriyle cinsel ilişkiye girmesini cezalandırıyor. Yürürlükteki yasalara göre ensest ilişkiye girenlere iki yıl hapis cezası öngörülmüyor.

Ancak bu yasanın değişmesi gündeme geldi. Etik kurulu, hazırladığı bir raporda kardeşler arasındaki cinsel ilişkiye iki yıl hapis cezası öngören yasanın kaldırılmasını önerdi. Etik Kurulunun önerisini ise federal adalet bakanlığı ret etti.

AVRUPADA BAZI ÜLKELERDE SERBEST

Almanya'da kardeşler arasında ve aile içi cinsel ilişki yasakken Avrupa'da bir çok ülkede ise serbest ve herhangi bir ceza öngörülüyor. Kardeşler arasındaki cinsel ilişkinin serbest olduğu ülkeler ise şunlar; Fransa, Rusya, Lüksemburg, Belçika, Hollanda, İspanya ve Portekiz'de kardeşlerin cinsel ilişkiye girmesine herhangi bir ceza öngörülüyor.

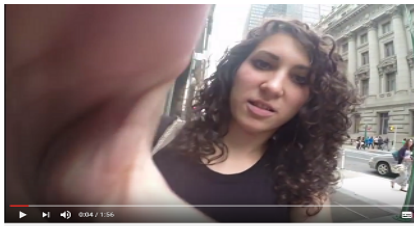
Ahlak ile etik arasındaki fark bu haberde!

Crime > Rapes > Per capita: Countries Compared

Home / Country Info / Stats / Crime / Rapes / Per capita

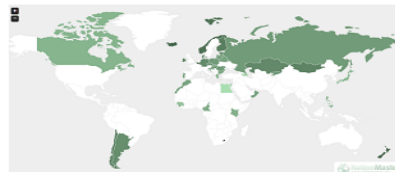
DEFINITION: Number of sexual assaults recorded by police in that country per 100,000 population. Per capita expressed per 1,000 population.

#	COUNTRY	AMOUNT	DATE	Grafik
1	Lesotho	0.844 per 1,000 people	2008	
2	New Zealand	0.315 per 1,000 people	2008	
3	Belgium	0.299 per 1,000 people	2008	
4	Iceland	0.286 per 1,000 people	2008	
5	Norway	0.203 per 1,000 people	2008	
6	Israel	0.166 per 1,000 people	2009	
7	Finland	0.141 per 1,000 people	2008	
8	Chile	0.12 per 1,000 people	2008	
9	Mongolia	0.118 per 1,000 people	2008	
10	Ireland	0.102 per 1,000 people	2008	
11	Kazakhstan	0.099 per 1,000 people	2008	
12	Estonia	0.093 per 1,000 people	2008	
13	Luxembourg	0.091 per 1,000 people	2008	
14	Denmark	0.09 per 1,000 people	2008	
15	Germany	0.089 per 1,000 people	2009	
16	Argentina	0.081 per 1,000 people	2008	
17	Czech Republic	0.062 per 1,000 people	2008	
18	Mauritius	0.06 per 1,000 people	2008	
~19	Lithuania	0.056 per 1,000 people	2008	
~19	Kyrgyzstan	0.056 per 1,000 people	2008	
21	Moldova	0.053 per 1,000 people	2008	
22	Russia	0.05 per 1,000 people	2008	
23	Slovenia	0.048 per 1,000 people	2008	
~24	Hungary	0.047 per 1,000 people	2008	
~24	Romania	0.047 per 1,000 people	2008	
~24	Poland	0.047 per 1,000 people	2008	
27	Latvia	0.041 per 1,000 people	2008	
28	Oman	0.04 per 1,000 people	2008	
29	Croatia	0.036 per 1,000 people	2008	
~30	Morocco	0.035 per 1,000 people	2008	
~30	Belarus	0.035 per 1,000 people	2008	
32	Slovakia	0.033 per 1,000 people	2008	
33	Bulgaria	0.031 per 1,000 people	2008	
~34	Liechtenstein	0.029 per 1,000 people	2008	
~34	Portugal	0.029 per 1,000 people	2008	
~34	Bahrain	0.029 per 1,000 people	2008	
~37	Malta	0.025 per 1,000 people	2008	
~37	Philippines	0.025 per 1,000 people	2008	
~39	Cameroon	0.024 per 1,000 people	2008	
~39	Cyprus	0.024 per 1,000 people	2008	
41	Sierra Leone	0.021 per 1,000 people	2008	
42	Greece	0.02 per 1,000 people	2008	
43	Kenya	0.019 per 1,000 people	2009	
44	Canada	0.016 per 1,000 people	2008	
45	Japan	0.014 per 1,000 people	2008	
46	Maldives	0.013 per 1,000 people	2008	
47	Guinea	0.009 per 1,000 people	2008	
48	Azerbaijan	0.004 per 1,000 people	2008	
49	Armenia	0.003 per 1,000 people	2008	
50	Egypt	0.001 per 1,000 people	2008	

New York'ta 10 Saatte 108 Tacize Uğrayan Kadını (TR Altyazılı) 10 Hours of Walking in NYC as a Woman!

30 Eki 2014 tarihinde yayımlandı.
Kötü pastörizasyon ve kötü hijyenin her yerde 10 saatlik sessiz bir yürüyüş (Türkçe Altyazılı) Kadınların gündelik hayatlarında yaşadıkları zorluklar onlara sermek için hareketi geçen 24 yaşındaki oyuncu, bir arkadaşıyla beraber erkeklerin sözünü tacizini kayıtlı altına aldı. Arkadaş Rob Bliss ile beraber 10 saat boyunca New York sokaklarında dolağan Roberts, bu anları sanayiye kayıtlı. Videodaki görüntüler

Kişi başı tecavüz edilen ilk 2 ülke, Eski İngiliz Sömürgeleridir.
Kişi başına düşen tecavüz ile ilk 5 ülkenin 4'ü Hristiyan'dır.
İlk 15 ülkenin 12'sinde tecavüzler> kişi başı Soğuk ülkeler'.
Kişi başına düşen en yüksek 8 ülkenin 7'si yüksek gelirli OECD'dir.
Kişi başına düşen tecavüz sonucu ilk 34 ülkenin 23'ü Avrupa'dır.

İngiltere'de korkutan 'tecavüz' raporu

İngiltere ve Galler'de her yıl ortalama 85 bin kadın ve 12 bin erkek tecavüze uğruyor. Bu da ülkede ortalama her saat 11 tecavüz vakası yaşandığını gösteriyor.

İngiltere ve Galler'deki tecavüz vakalarını inceleyen ve psikolojik destek sağlayan sivil toplum kuruluşu **Rape Crisis**, yayımladığı raporda, 2016-2017 döneminde 202 bin 666 cinsel saldırı ihbar yapıldığını açıkladı. Örgüt, tecavüz kurbanları için 450 bin seans avukatlık, duygusal destek ve danışmanlık hizmeti verdi.

Bu dönemde 67 bin 59 kişi örgütün sağladığı uzman desteğinden yararlandı. Bu sayı, önceki yıla oranla yüzde 16 artış gösterdi.

Örgütün hizmet alan kurbanların yüzde 42'sini çocukluk döneminde cinsel istismara uğrayan yetkinler oluşturdu.

Rapora göre, tecavüz kurbanlarının yüzde 93'ünü kadınlar teşkil ediyor. Tecavüz kurbanlarından 2 bin 651'i ise 15 yaşından küçük. Tecavüze uğrayan 15 yaşından küçük çocuk sayısı önceki döneme oranla yüzde 55, 25 yaşından küçük genç sayısı ise yüzde 36 arttı.

Rapora göre, İngiltere ve Galler'de birden fazla cinsel istismara uğrayan çocukların oranı da 30 kat arttı.

KURBANLARIN YÜZDE 25'i ENGELLİ

Örgüt tecavüz şikayetiyle başvurularının yüzde 20'sini siyahlar ve etnik azınlık grubu mensupları oluşturuyor. Tecavüz kurbanlarının yüzde 25'i ise engelli. Rapora göre, İngiltere ve Galler'de her yıl yaklaşık 85 bin kadın ve 12 bin erkek tecavüze uğruyor. Bu da ülkede ortalama her saat 11 tecavüz vakası yaşandığını gösteriyor.

Örgüt, 16 ila 59 yaşlarındaki her 5 kadından birinin cinsel şiddetin bir türüne maruz kaldığını dikkat çekti.

Tecavüz kurbanlarının yüzde 90'ı, saldırıdan saldırdan önce tanıyor.

Cinsel saldırıya uğrayanların sayısının yılda 500 bine yakın olabileceği uyarısını yapan örgüt, cinsel şiddet kurbanlarının sadece yüzde 15'inin polise başvurduğunu belirtti.

Dünyada Tecavüzün En Çok Yaşandığı 10 Ülke

Temmuz 15, 2017

İşte en çok tecavüz suçu bulunan ilk 10 ülkenin listesi. ABD, İsveç, Fransa, Kanada, İngiltere ve Almanya gibi gelişmiş ülkelerin sıralaması sizi şaşırtacaktır.

1. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

Dünyanın süper gücü, tecavüz yarışında da süper güç olmaktadır. ABD İstatistik Bürosu, tecavüz mağdurlarının % 91'inin kadın, % 9'unun erkek ve tacizcilerin yaklaşık % 99'unun erkek olduğu belirtiliyor. Kadınlara Karşı Ulusal Şiddet Araştırması'na göre, Her 6 ABD'li bir kadından 1'i ve 33 ABD'li erkekten birinde yaşam boyu tecavüz girişiminde bulunulmuştur. Üniversite çağındaki kadınların dörtte birinden fazlası, 14 yaşından beri tecavüz veya tecavüz girişiminde bulunulduğunu bildiriyor. Toplam vakaların yalnızca % 16'sı rapor edildi. Tecavüz vakalarının çoğu evlerde gerçekleşir.

Sırası ile;

ABD, Güney Afrika, İsveç, Hindistan, İngiltere, Almanya, Fransa, Kanada, Sri Lanka, Etiyopya

Şok eden dünya tecavüz raporu

Dünya genelinde tecavüz raporu açıklandı. Açıklanan verilere göre Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan kadınlar daha çok tecavüze uğrarken listenin son sırasında Suudi Arabistan yer aldı.

15.02.2015

2003 yılında 93883

2004 yılında 95089

2005 yılında 94347

2006 yılında 94472

2007 yılında 92999

2008 yılında 90750

2009 yılında 89241

2010 yılında 84767 kişi tecavüze uğramıştır.

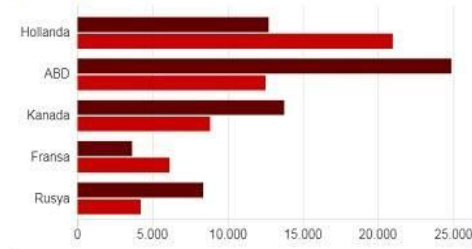
Avrupa, çocuk cinsel taciz resimleri ve videoları yayımlayan internet sitelerini barındırmada dünyada ilk sıraya yükseldi.

3 Nisan 2017

İngiltere merkezli İnternet İzleme Vakfı'nın (IWF) 2016 raporuna göre dünya çapındaki çocuk istismar içeriklerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan geliyor.

Çocuk cinsel istismar linklerini barındıran ilk 5 ülke

■ 2015 ■ 2016

Kaynak: IWF

BBC

BU KADAR ÜLKE ARASINDA, OLMAYANI BULMAK TA AYRI MEZİYET
- Suud reklamı asla yapmam, konu Medine!

berna incin @bernalacin35 · 3 Tem 2018

#idam çözüm olsaydı

Medine toprakları tecavüzde rekor kırmazdı!

Konuşturmayın şimdi benii

Bırakın artık bilim insanları, nörologlar, psikiyatrlar, psikologlar, toplum bilimciler, hukukçular el birliği verip çare üretsin.

Devlet, tribün sesleriyle toplum inşaa etmez!

7398

128

468

İngiltere'de bilinen 750 bin pedofili hastası var ve bu hastaların aynı uyuşturucu bağımlılarının rehabilite edildiği çeşitli merkezlerde rehabilite edilmesi amacıyla bazı STK'lar çalışma başlattılar. (3 Ağustos 2017) "Almanya'da çocuk pornografi materyali bulundurmak suç kapsamından çıkarıldı. "Pedofil yanlısı" aktivist grup, Almanya'nın çocuk pornosu bulundurmaya suç olmaktan çıkarmasını kutluyor." (reduxx.info 21.5.2024) Dünyanın ortak sorunu çocuk istismarı: Dünyada her yıl yaklaşık 40 milyon çocuğun istismara maruz kaldığı tahmin edilirken, ABD, İngiltere, Almanya, Rusya ve Hindistan gibi ülkelerde ciddi sayıda istismar vakasının yaşanması dikkati çekiyor. (AA, 27.04.2019)

UK has 750,000 'Pedophiles', Govt Wants To "Treat" Them With 'Child Sex Dolls'

Child sex dolls could be used to treat pedophiles in the same way that methadone is used to stop addicts from using heroin, a charity has suggested.

The Specialist Treatment Organization for the Prevention of Sexual Offending (StopSO), Britain's only nationwide agency tasked with offering treatment to pedophiles before they act on their urges, says studies show there are 750,000 men in the UK with a sexual attraction to children. That means 2 percent of the population fit the clinical definition of a pedophile.

StopSO's founder, Julie Grayson, says child sex dolls could be used in regulated environments to help pedophiles manage their urges in "safe and law-abiding ways" so that they never abuse a real child.

"It's not a prescription for the use of a child sex doll could be given, alongside therapy, mentoring and supervision, could help the individual remain law-abiding and fully accountable for their behavior," Grayson told RT.

"If our number one priority is to keep young people safe from sexual harm, then we need to be open to new ways of thinking about how we can help those members of society who are sexually attracted to children to manage their urges in safe and law-abiding ways."

Grayson says many pedophiles "they have reached the end of their tether" when they start to use child sex dolls and "may have become suicidal."

She says the alternative to using child sex dolls is to provide no sexual outlet at all, which is a "riskier strategy."

Grayson says research shows some people are born pedophiles, and that 72 percent of pedophiles know they have a problem with their sexual behavior or thoughts by the time they are 25 years old.

"Society needs to reach a point where a teenager can say to his mom, 'I am a pedophile', and she will get him the right kind of help to manage his behaviors in pro-social ways."

"In the same way that methadone is used to stop people from using heroin, if the regulated use of sex dolls could help to prevent people with a sexual attraction to children from using child abuse images or sexually abusing a real child, then maybe we should consider it, however unpleasant that seems."

İngiltere 'de ahlak çöküyor!

İngiltere'de, 14 yaşında HIV virüsü taşıyan, fahişelik yapan ya da uyuşturucu kullanan öğrencilerin bulunduğunu açıkladı. 28.04.2005

İngiltere bu iddia ile çalkalanıyor

27 Temmuz 2014 Pazar, 12:00 Bülentkale, 17.02.04

İngiltere (çipiri) Bekanlığı'ndaki 1990'lı yıllarda siyasilerin ve ünlülerin kızıları çocuk istismarı suçlamaları ile ilgili 200'den fazla dosyanın yitildiği ortaya çıktı.

Kraliçe pedofili sapığı Yahudi lideri 25 yıl koruması

28 Ocak 2016

Norveç'te Siyasilerin de Olduğu Büyük Taciz Skandalı

21.08.2015 21:41

NORVEÇ'TEKİ ÇOCUK TECAVÜZCÜLERİ DE ŞİRE OLDU

Benzeli olayları Norveç'te de yansıdı ortaya çıktı. Norveç, polken dinkü basın toplantısında tümü akşam olduğu açıklanan 51 şüpheli cinsel tacize uğrayan (çoğu kadın) bebekler de dahil olmak üzere her yaş grubundan çocuk olduğu açıklandı.

TOPLUMDA SAYGIN YERLERİ OLAN, YÜKSEK EĞİTİMLİ KİŞİLER

Bergen kentinde 22 yaşındaki bir Norveçli 2015 yılında itibar edilesi bir başlangıçta soruşturulmuş bulunan 51 kişi arasında 41 kişi kadın ve 10 kişi erkek olduğu belirtilirken, şüpheli kişilerin çoğunluğunun toplumda saygın yerleri olan, yüksek eğitime sahip olduğu belirtildi.

ARSIZ SÖMÜRGEÇİ HOLLANDA DA SAPIKLARDAN

23 Kasım 2016

2004 ve 2008 seçimlerinde etkin olan Hollanda siyasi partisi Party for Neighbourly Love, Freedom, and Diversity, çocuk pornografisi yasallaştırmayı savunuyordu. Avrupa'daki en

seksüel pedofil derneklerinden biri olarak gösterilen Danış Pedophile Association / Denmark Pedofil Birliği (DSE) 1980'lerden 2004 yılına kadar Hz. Peygamber'i (s.a.v) hakaretin serbest olduğu ülkeleri içinde PKK, DHKP-C ve FETÖ gibi terör örgütlerine en açık desteği veren ülkelerin başında gelen, NATO ve Avrupa Birliği'nin merkez olarak seçtiği Belçika, aynı şekilde pedofilin de koruyucu kolları altında (Philippe Charpentier'in 1992'de kurduğu "Centre de recherche et d'information sur l'enfance et la sexualité" adındaki pedofil grubunu Fransızca yayınlarıydı bir dergi bile var. L'Espresso adındaki dergi ülkede "teğat" yayın yapıyor. Belçika'da ekibin dağılımı olsa da daha çok cinsel pedofil grup buluyor.

Neslin ifsadında sınır tanımayan medeniyet! 21 Eylül 2009
Danimarka'da yayınlanan bir programda kadın ve erkekler çocukların önünde soyundu!

Evlilik dışı doğumların oranları

BBC TÜRKÇE

Evlilik dışı çocukların oranı 2016'da yüzde 50'ye ulaşacak

Son güncelleme: 11 TEMMUZ 2013 - TSİ 14:33

İngiltere'de açıklanan resmi tahminlere göre üç yıl sonra doğacak bebeklerin büyük bir bölümünün ebeveynleri evli olmayacak.

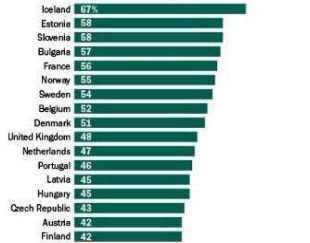
Avrupa Birliği'nde yeni doğumların yüzde 40'a yakını evlilik dışı ilişkilerden kaynaklanıyor.

AB istatistik kurumu Eurostat'ın verilerine göre evlilik dışı doğum oranı 1990'de yüzde 17 düzeyinden 2000 yılında yüzde 27'ye, 2011 yılında yüzde 39,5'e yükseldi.

AB üyeleri arasında evlilik dışı doğumlarda başı yüzde 60'a Estonya, yüzde 57'ye Slovenya, yüzde 56'ya Bulgaristan ile Fransa ve yüzde 54'le İsveç geliyor.

Evlilik dışı doğum oranı Belçika'da yüzde 50, Danimarka'da yüzde 49, İngiltere'de yüzde 47, Hollanda'da yüzde 45, Avusturya'da yüzde 40, İspanya'da yüzde 37, Almanya'da yüzde 33, Romanya'da yüzde 30, İtalya'da yüzde 23 ve Polonya'da yüzde 21 düzeyinde bulunuyor. 27.03.2013

Evlilik Dışı Doğum Oranları (Kaynak: Pew Research)

Her üç çocuktan biri evlilik dışı dünyaya geliyor

Almanya'da yapılan bir araştırmaya göre ülkede doğan her üç çocuktan biri evlilik dışı dünyaya geliyor. Bu haber 12 Ağustos 2011, Cuma 22:36:04 eklendi.

Proportion of births outside marriage

(% 1990 - source: Eurostat)

İslam karşıtı materyalist sol zihniyetin hâkim olduğu dönemlerde ülkemizde de durum benzer şekilde idi: 68 kuşağı önderlerinden Gün Zileli'nin anılarından, materyalist örgütlerin ahlak anlayışı ve ideolojileri için yaptıkları takıyyelere birkaç örnek aktaralım: “FKF dans partileri düzenlemekte, şarapları katılımcılar yudumlamakta, pikapta ‘Batı parçaları’ çalmakta, kadın erkek dans etmektedir. Solcu öğrencileri burjuva eğlencesi ile karşılaşmak bazı solcuları rahatsız etmekte idi. Bunu bir üye, ‘köylü gençleri içinde yetiştikleri ‘muhafazakâr ortamdan kurtarmaya’ hizmet ettiği’ için savunmaktaydı. (Gün Zileli, Yarılma, s. 203) Daha sonra aynı örgüt, muhafazakâr güdülerini olan solcuları tahrik etmemek için yürüyüşlere katılan kız ve erkeklerin kol kola girmelerine izin vermemişti. (Yarılma, s. 214) Devrimci gençler, kız erkek ilişkilerinde sınır tanımıyor, bazen kızlar kürtaj oluyordu ama babasının kim olduğu da belli olmayacak kadar ilişkiler karıştı. (Yarılma, s. 322) Cinsellik kız erkekler arasında serbestçe yaşanıyor, bekaret denen şeye aldırma evlilik dışı ilişkiler yaygınlaşıyordu. Taşra kökenli gençlerin etkisiyle, ‘halkımız ne der?’ mantığı ile zamanla, bu evlilik dışı ilişki yaşayan gençler nikah dairesinin yolunu tutmaya başlar. (Yarılma, s. 390) Devrim gerçekleştiğinde kadınların süslenmesi makyaj yapması yasaklanacak, mutfaklar ve tuvaletler ortak olacak, her aileye sadece bir oda verilecek propagandasını yapıyordu.” (Yarılma, s. 185)

80 öncesi Fransız Komünist partisi yöneticisi olan ve eserleri Türkçeye de çevrilen ve daha sonra da Müslüman olan Garaudy, materyalist ideoloji olan sosyalizmi şöyle özetlemiştir: “Sosyalizm halka zulmeden, ülkeleri sömüren, terör yoluyla hegemonya kurma ve silahlanma yolunda Batının rakibidir” (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 23)

Zaten ülkemizde de dünyada da antiemperyalist olarak lanse edilen 68 kuşağının ortaya çıkışı, cinsellik ve esrar merkezli taleplerden kaynaklanmıştı: "Eylemler, "erkek öğrenci yurduna kız arkadaş sokabilme özgürlüğü" gibi cinsel taleplerle başlamış, birkaç gün içinde "goşistlerin" elinde siyasi bir kimlik kazanmıştı." (Engin Ardıç, 68 kuşağı balondur, Sabah, 17 Şubat 2013) “Batıda 1968 kültür devriminin sembolü olan esrar, Türkiye'deki devrimci gençlik hareketi içinde ‘ilk başlarda’ bir suç unsuru olarak görülüyordu.” (Yarılma, s. 240)

Hayvanlaşmanın sonu yoktur, LGBTI'ya eklenecek sıradaki harfler: Önce Z, sonra P olacak!

Danimarka'da hayvan kerhaneleri tam anlamıyla yasal, bir hayvana tecavüz etmenin hiçbir ceza karşılığı yok.

Danimarka ve Norveç'teki yasal düzenlemeler, insanın hayvanla cinsel ilişkiye girmesiyle ilgili yasal haklara gelince oldukça açık. hayvan genelevi işletenlerden birisi bir çok müşterisinin başka ülkelerden geldiğini bu hizmetten yararlanmak için uzun mesafeler katettiklerini söylüyor. " Bir çok müşterinin Almanya, Hollanda, İsveç ve Norveç'ten geldiğini belirtiyor.

Almanya'da LGBTI+ 'ye hayvanlarla cinsel ilişkiyi ve özgürlüğünü (Zoofili) temsilen 'Z' harfinin de eklenmesini savunan guruplar eylemler yapıyorlar. Sırada pedofili temsilen 'P' harfi, çocuklar mı?

Hayvanlarla duygusal ve cinsel ilişkinin cinsler arası bir hak olduğunu iddia ediyorlar. Türler arası ilişki eşitliği bir haktır diyorlar.

'Esfele safilin' olana dek, 'Bel hüm edal' yolculuğuna devam edenler! 1969'daki özgürlükten 2012'de sapıklığın dibine!

Avrupa ülkeleri içinde... En sadık kadınlar Türkiye'de

İngile Kadın Dergisi, Avrupa'nın (Batı) kapsayan araştırma en çok İngiliz kadınların kocalarını aldıkları ortaya çıktı. Türk kadınlar ise son sıralarda yer aldı.

Kocaları en çok aldıkları kadınlar sırasıyla: 1- İngiltere, 2- Almanya, 3- Fransa, 4- Danimarka, 5- İsveç, 6- Belçika, 7- Norveç, 8- Hollanda, 9- Avusturya, 10- Yunanistan, 11- İspanya, 12- İtalya, 13- Türkiye, 14- Yunanistan, 15- İrlanda.

Aldatma tablosu

Kocaları en çok aldıkları kadınlar sırasıyla: 1- İngiltere, 2- Almanya, 3- Fransa, 4- Danimarka, 5- İsveç, 6- Belçika, 7- Norveç, 8- Hollanda, 9- Avusturya, 10- Yunanistan, 11- İspanya, 12- İtalya, 13- Türkiye, 14- Yunanistan, 15- İrlanda.

Aldatma tablosu

Kocalarını en çok aldatan kadınlar sıralaması şöyle:

- 1- İngiliz kadını
- 2- Fransız kadını
- 3- Alman kadını
- 4- Danimarka kadını
- 5- İsveç kadını
- 6- Belçika kadını
- 7- Norveç kadını
- 8- Hollanda kadını
- 9- İsveç kadını
- 10- Avusturya kadını
- 11- Yunan kadını
- 12- İspanya kadını
- 13- İtalyan kadını
- 14- Türk kadını
- 15- İrlandalı kadın

Sabah, 06 Nisan 1986

SEKSE konusunda en serbest düşünen, memleketler muhakkak ki dün olduğu gibi bugün de Avrupa'nın kuzey memleketleridir. Bunların başında da Danimarka geliyor. Öyle ki geçen Temmuz ayından itibaren Danimarka'da çıkarılan bir kanunla beraber her çeşit müstecen yayının dağıtımı ve satışı serbest bırakıldı...

Seks çılgınlığı konusunda İsveç hemen Danimarkanın arkasından geliyor. Gerçi henüz bu memlekette bütün seks yayınlarını ve gösterilerini serbest bırakan bir kanun çıkmış değildir. Ama İsveç toplumu bütün seks çılgınlıklarına tolerans gösteriyor...

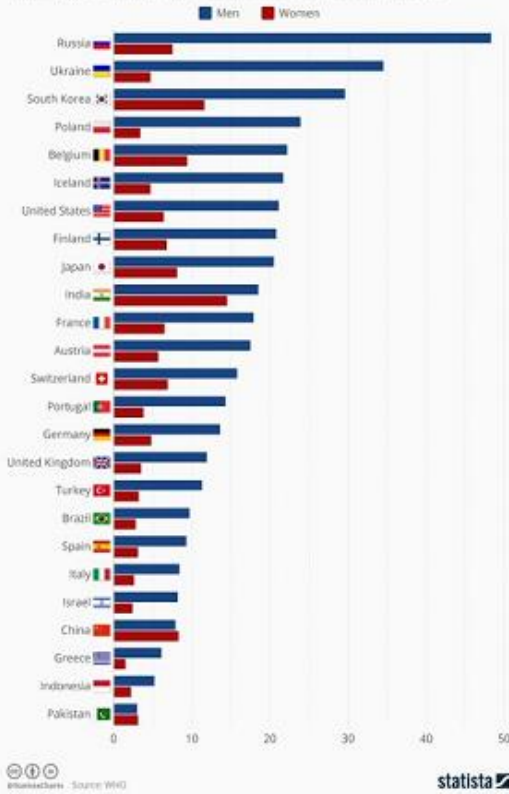
Bilimsel olsun müstecen olsun en açık sa-

çık filmlerin öncülüğünü bilindiği gibi İsveç sinema rejisörleri ile sanatçıları yaptılar... Ve

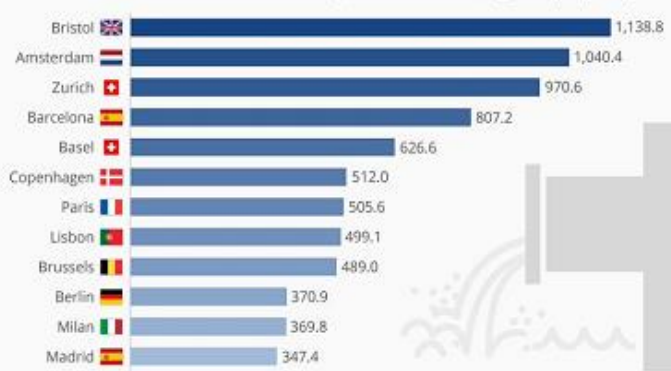
Suicide Rates Around the World

Estimated rate of suicide per 100,000 population in selected countries in 2016

Down the Drain: Wastewater with the Most Cocaine

Cocaine found in wastewater in selected European cities in 2018* (mg/1,000 people/day)

* Weekend averages
Source: European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction

RAPE CASES BY COUNTRY

İntihar
Uyuşturucu
Tecavüz

“Avrupa'da en çok uyuşturucu ölümü nerede? 2020 Avrupa Uyuşturucu Raporu, madde kullanımıyla mücadelede son durumu ortaya koyuyor. Buna göre İsveç, milyon nüfus başına en çok uyuşturucu kaynaklı ölümün görüldüğü ülke. 2018'de 1 milyon kişi başına 81 kişi öldü. İngiltere için bu sayı 76. Finlandiya ve İrlanda, milyonda 72 ölümle üçüncü en yüksek ölüm oranına sahip ülkeler. Türkiye'de ise 12 kişi öldü.” (TRT Haber, 24.09.2020)

Önce eşcinsellik, sonra pedofili ve hayvanla sex...!

Hollanda'da pedofil partisi PNVD'nin engellenmesi için yapılan başvuru mahkeme tarafından reddedildi. Hollanda'da çocuklarla cinsel ilişki ve çocuk pornosunun serbest bırakılması

savunan 'Yardımseverlik', Özgürlük ve Çeşitlilik Partisi'nin (PNVD) yeniden açılması, bu konudaki tartışma ve protestoları daha da artırdı. (BBC, 14 Kasım 2020; BBC, 26 Ekim 2020)

Hollanda'da pedofil partisi PNVD'nin engellenmesi için yapılan başvuru mahkeme tarafından reddedildi. Hollanda'da çocuklarla cinsel ilişki ve çocuk pornosunun serbest bırakılmasını savunan 'Yardımseverlik', Özgürlük ve Çeşitlilik Partisi'nin (PNVD) yeniden açılması, bu konudaki tartışma ve protestoları daha da artırdı. (BBC, 14 Kasım 2020; BBC, 26 Ekim 2020)

ABD'deki Hastalık Korunma Merkezi (CDC), 2009 yılında ortaya çıkan AİDS vakaların %61'inde hastaların homoseksüel olduğunu tespit etmiştir. Yine ABD'deki yıllık intiharların %50'sini de homoseksüeller oluşturmaktadır. Oysa ABD nüfusunun sadece %4'ünün homoseksüel olduğu hesap edilmektedir. Kuzey Amerika Erkek/Çocuk Aşk Derneği-NAMBLA adlı homoseksüel hakları için çalışan organizasyon, pedofiliyi kanunlarda suç olmaktan çıkartmak için çalışmaktadır. Bu dehşet vericidir, çünkü Los Angeles Polisi'nin çocuk tacizi vakalarında yaptığı çalışmaya göre 30.000 çocuk homoseksüeller tarafından cinsel tacize uğramıştır. Bugün 90.000 çocuk homoseksüel sözde çiftler tarafından evlat edinilmiştir.

ABD'de Demokratlar pedofiliyi yasallaştırmaya çalışıyor. ABD Demokrat Partisi içindeki bazı politikacılar pedofiliyi bir suç olarak değil, 'değişmez bir cinsel yönelim' olarak yeniden tanımlamaya çalışıyorlar. Minnesota Valisi Tim Walz'ı bu hareketin önde gelen isimlerinden biri olarak gösteriliyor. (Harici, 26.08.2024) "ABD Başkan adayı Kamala Harris, başkan yardımcısı adaylığına Minnesota Valisi Tim Walz'u seçti." (Politik yol, 7.8.2024)

"Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim ve ne yalan söylemeli, hayret ettim. Camekanını erotik fotoğrafların süslediği mağazanın girişi muşamba perdelerle gizlenmiş. İçerde süpermarketi andıran geniş bir alan ve o alana yerleştirilmiş düzenli raflar var... Daha önce "seks shop" gezmiş olanlar için tanıdık manzara... Beni hayrete düşüren bu değil: Moda olan seks filmleri... Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz? Pislik yedirme! Bu, çoktandır böyle ise, mevzuu bilenler cehaletimi bağışlasın; ama ben eskiden tezgah altında "meraklısına" sunulan bu tür fantezilerin bunca popüler hale geldiğini bilmiyordum. DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemcinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı. Ahlakçılık taslamak istemem; herkesin zevki kendine... Sadece "ilginç"ini yerini "iğrenç"ine aldığna, "müstehcen"ini tahtına "müstekreh"ine oturduğuna dikkatinizi çekerim. 70'lerin pornolarındaki türden seks tamamen gözden düşmüş. Yatak odalarının yeni gözdeleleri şunlar: Şişmanlarla, cücelerle, hamilelerle, yaşlılarla seks, çocuklara tecavüz içeren Japon çizgi filmleri. Atlar ve köpeklerle çiftleşme. İşkence yaparak ırza geçme." (Can Dündar, Milliyet, 09 Ağustos 2006)

Avrupa'daki birçok ülke tuvalet çıkışlarında el yıkama konusunda sınıfta kaldı! (Habertürk, 04.03.2020) Avrupa ülkelerinde tuvaletten sonra el yıkama alışkanlığı oranı: Türkiye % 94 Bosna %90 İng %85 Almanya % 78 İsveç % 78 Polonya % 68 Fransa % 62 İtalya %57. (Gallup, 2015) Gallup International 2015 tarihli araştırmasında 63 ülkenin hijyen haritasını çıkardı. Araştırmaya göre, dünyada tuvaletten sonra ellerini sabunla yıkayanların oranının en yüksek olduğu ülke Suudi Arabistan. Türkiye 63 ülke arasında 6. sırada yer alıyor. Araştırma sonuçları, Balkanlar ve Türkiye'de el yıkama alışkanlığının diğer Avrupa ülkelerine oranla yüksek olduğunu gösteriyor. Avrupa'da tuvaletten sonra elini sabunla en çok yıkayan ülkeler sıralamasında Bosna Hersek yüzde 96 ile listenin başında yer alıyor. Bosna Hersek'i yüzde 94'lük bir oranla Türkiye ve yüzde 85'le Kosova izliyor. Hollanda'daysa bu oranın yüzde 50 olduğu görülüyor. Hollandalıların tuvaletten sonra elini yıkama alışkanlığının diğer Avrupa ülkelerine göre daha az olduğu dikkat çekiyor. Tuvaletten sonra elini yıkama alışkanlığının zayıf olduğu diğer Avrupa ülkeleri yüzde 57 ile İtalya ve yüzde 60'ın biraz üstünde olan İspanya, Fransa ile Rusya. (Euro News, 10/03/2020)

Dinden bağımsız ahlak, olabilir mi, ona ahlak denir mi? Buyurun Batı kaynaklı, evliliği uzatma formülü: Yazar Cezmi Ersöz'ün yeni kitabı okuyula buluştu. Cezmi Ersöz kitabında, swinger (eş değiştirme) ilişkilerin evliliğin ömrünü uzatabileceğini iddia etti. Kitaptaki çift, sık sık aralarına farklı cinsel yönelimlerden (kadın, gay, travesti) partnerler alarak grup seks yapıyor. "Grup sekse dahil oldum. Zaman zaman buna benzer deneyimlerim oldu. Yaşamayımdan zaten yazamazdım. Türkiye cinsellikte çağ atladı. Sosyal medyada yaşananlar da büyük etken. Swinger (eş değiştirme) ilişkiler; her yerde barları var. Özellikle eğitim seviyesi yüksek eşler hafta sonları o tip yerlere gidiyorlar. Bence sorun yok. Eşler buna müsaitse, "bu tip ilişkiler evliliğin ömrünü uzatabilir." Türkiye halkı sevişmeyi bilmiyor. Yüzyıllardır bilinçaltımıza kazınan tabular ve köklü önyargılar var. Erkekler hâlâ kadınları ikiye ayırıyor: Sevişilecek kadınlar ve evlenilecek kadınlar." (Hürriyet, Cezmi Ersöz ile söyleşi, 4.11.2018)

411

"Almanya'da 350'den fazla kişinin katıldığı swinger (eş değiştirme) partisinde ısıtma sistemi bozuldu. Çevreye yayılan karbonmonoksitten zehirlenen 11 kişi hastanelik oldu." (Haberler.com, 3.11.2019) "Danimarka'da bir gazetecinin swinger kulübünde seks yaptığı sırada söyleşi yapması Avrupa'da gazetecilik etiği konusunda tartışma yarattı." (T24, 5.6.2021) "Fransa'nın güneyinde eş değiştirmek isteyenlere özel Le Diamant Noir adında bir kamp kuruldu." (Hürriyet, 3.5.2017) "ABD'nin Louisiana eyaletine bağlı New Orleans'ta oldukça sıra dışı bir eylem gerçekleşiyor. ABD'nin New Orleans kentinde binden fazla çift dünyanın en büyük swinger partisine katılmak için buluştu." (Hürriyet, 13.07.2017) "İsveç Liberal Partisi Gençlik Kolları Başkanı Cecilia Johnsson, "Genel ahlak kurallarını sevmiyoruz" diyerek ensest ve nekrofilinin yasallaştırılması için önerge verdi." (Sputnik News 23.02.2016) "İsveç'te bir parti nekrofilinin (ölü seveci) ve ensestin yasallaşmasını istedi İsveç Liberal Partisi'nin gençlik kolları nekrofil ve ensestin yasallaştırılması yönünde hareket başlattı. Partinin gençlik kolu sadece sıradışı ve iğrenç görüldüğü için bir cinsel eğilimin yasaklanamayacağını savunuyor. Grup yaşı 15'in üzerindeki kardeşlerin iki tarafın da rızası bulunduğu durumda cinsel ilişkiye girebilmesinin ve aynı zamanda eğer ölmeden önce yazılı bir izin alınmışsa cesetle seks yapılabilmesinin yasallaştırılmasını talep ediyor." (Euro News 26/02/2016) Tüm bunlar 'doğal din' savunucuları, din karşıtı, evrimci çevrelerin ahlak anlayışlarını ve seviyelerini gösteren örneklerdir. Devam edelim.

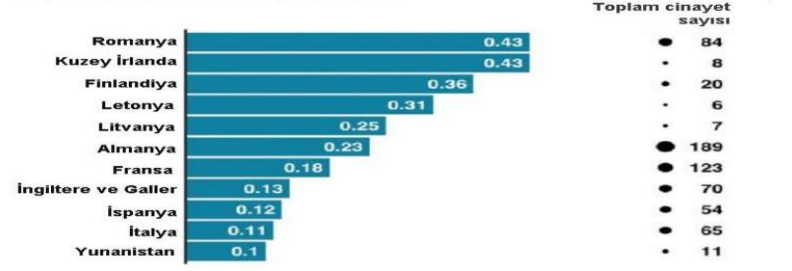
Batıda kadına şiddet

"Avrupa'da kadına karşı şiddetle ilgili olarak yapılan en kapsamlı anketin sonuçları dehşet verici. Avrupalı kadınların üçte birden fazlası 15 yaşından itibaren fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kalıyor. Çocukken şiddet gördüklerini söyleyenlerin oranı da aşağı yukarı aynı; yüzde

12'ye (yarısı tanıdıkları erkekler tarafından olmak üzere) çocukken cinsel istismara uğradığını söylüyor. İstatistiklerden belki de en üzücü olan, partneri tarafından 'istismara uğrayan kadınların ancak yüzde 14 gibi küçük bir bölümünün polise haber' vermesi. Partneri olmayan kişiler tarafından istismara uğrayanlarınsa 'yüzde 13'ü şikayette' bulunmuş. Yani şiddetin en kötüsü açığa çıkmıyor ve cezasız kalıyor. Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı'nın yaptığı anket, türünün ilk örneği. Birliğe üye 28 ülkede 42 bin kadına sorular soruldu. Verilen cevaplar, kadına karşı şiddetin aile ve toplum hayatına ne kadar kök salmış olduğunu gösteriyor. Cinsiyet eşitliği bakımından uzun bir geçmişe sahip olan İskandinav ülkeleri, ilginçtir ki kadına karşı en çok şiddetin bildirildiği ülkeler. Danimarkalı kadınların yarısından biraz fazlası fiziksel veya cinsel istismara uğradığını söylemiş. Bu oran Finlandiya'da yüzde 47, İsveç'te yüzde 46. Fransa'yla İngiltere'deyse bu oran yüzde 44. (Hürriyet, 5 Mar 2014) Kadına şiddet sadece Türkiye'de mi? Kesinlikle hayır. Üstelik 'gelişmiş ülkelerde daha çok.' Çünkü gelişmiş ülkelerde kadının ekonomik özgürlüğü daha çok ve sesi daha gür çıkıyor. Bununla baş edemeyen erkek de dövüyor. Avrupa'da 42 bin kadınla araştırma yapıldı. Araştırmaya göre her 10 kadından biri, 15 yaşından bu yana bir tür cinsel taciz kurbanı olduğu, her 20 kadından birinin tecavüze uğradığı belirlendi. Bu kadınların yüzde 22'sinin eşleri tarafından şiddete maruz bırakıldığı, 'yüzde 67'sinin ise bunu polise bildirmediği' belirlendi. Kadına yönelik şiddetin en yüksek olduğu ülkeler de, 'cinsiyet eşitliğini' en çok savunanlar oldu." (6.3.2016 tarihli basından) İskandinav Paradoksu. Kadına yönelik şiddet rakamlarında İskandinavya ön sıralarda. Toplumsal cinsiyet eşitliği açısından örnek alınacak olan Kuzey Avrupa ülkelerinde kadına yönelik şiddetin diğerlerine nazaran fazla olmasına "Kuzeyin Paradoksu" deniyor. Örneğin, bu olguyu incelemek üzere geçen yıl yapılan bir araştırmada, İsveç ve İspanya karşılaştırıldı. İsveç'te, hem cinsel şiddet hem de fiziksel şiddet oranlarının İspanya'dan oldukça fazla olduğu görüldü. Buna göre, "Fiziksel şiddet söz konusu olduğunda, İsveçli bir kadının İspanyالی bir kadına nazaran partnerinden şiddet görme ihtimali %80.7 daha fazla. Bu rakam cinsel şiddette %96.1." Oysa İsveç, İspanya'ya göre Avrupa Toplumsal Eşitlik Endeksine göre 14 puan ileride. 2014 yılında gerçekleştirilen bir araştırmaya göre, Danimarka'da kadınların %52'si geçmişte şiddete maruz kaldığını ifade ederken, Finlandiya'da bu rakam %47, İsveç'te ise %46. 2016 yılında yayımlanan başka bir araştırmada da bu ülkelerde kadınların erkek partnerleri tarafından daha çok şiddete uğradığı saptanmıştı. Yine aynı araştırmada, kadınların yaşam boyu partnerleri tarafından şiddete maruz kalma yaygınlığı, Avrupa Birliği ortalaması yüzde 22 iken, Danimarka'nın ortalaması % 32, Finlandiya'nın % 30 ve İsveç'in % 28. Partnerleri dışında kadınları şiddete maruz kalma oranları da bu ülkelerde Avrupa ortalamasının üzerinde. (Öznur Karakaş, terrabayt.com, 31 Aralık 2019) Kadın hakları ve cinsiyet eşitliğinde dünya sıralamasında önde geldiği düşünülen İskandinav ülkelerinde kadınlara yönelik cinsel saldırı vakalarının her geçen gün arttığı bildirildi. Vikinglerin ana vatanı Norveç'te yetkililer, tecavüz ve diğer cinsel şiddet suçlarının önüne geçmek konusunda yeterli önlem alamamakla eleştiriliyor; Danimarka'da ise tecavüz vakalarının büyük çoğunluğu polise bildirilmiyor. Bölgede cinsel taciz ve tecavüz konusunda en kötü nama sahip ülke, 2020'de kişi başına düşen gayri safi milli hasılası yaklaşık 52 bin dolar olan İsveç. Avrupa Birliği istatistik kurumu Eurostat verilerine göre, 2013- 2017 yıllarında Avrupa'da en çok tecavüz vakasının görüldüğü ülkeler listesinde İsveç ilk sırada yer aldı. Danimarka'da da tecavüz vakalarının büyük bölümünün polise bildirilmediği, şikayet üzerine kovuşturma başlatılması veya mahkumiyet kararı olasılığının çok düşük olduğu belirtiliyor. (Sabah, 12.10.2021) "Avrupa Birliği'nde (AB) her 3 kadından birinin fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığı bildirildi." (NTV, 09.05.2023) "Her dört kadından birinin aile içi şiddet gördüğü tahmin edilen İngiltere'de her hafta iki kadın mevcut ya da eski eşlerinin cinayetine kurban gidiyor." (Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yıl 4, Sayı 46, Temmuz, 2012)

Avrupa'da partner tarafından işlenen cinayetler

100.000 kişi başına düşen cinayet oranı, 2017

Kaynak: Eurostat

BBC

Modern çağın hahamı ateist eşcinsel Hariri ve laik ahlak teorisi

“Mesela, cinsellikle ilgili tutumları düşünün. Laik insanlar tecavüz, eşcinsellik, hayvanlarla cinsel ilişkiye girilmesi ve ensesti uygun bulup bulmadıklarına nasıl karar verir? Duyguları masaya yatırarak. Tecavüz, ilahi bir emre aykırı olduğundan değil ama insanlara zarar verdiğinden elbette ahlaklı değil. Oysa birbirini seven iki erkek arasındaki ilişkide kimse zarar görmediğinden yasaklanmasına gerek yok.” (Yuval Noah Harari, 21. Yüzyıl İçin 21 Ders, s. 193)

Bilimi kendine din edinen ve evrimsel bakış açısı ile olayları değerlendirilen Hariri'ye hatırlatmak isteriz. Din zaten insanlara zararı olan şeyleri yasaklayan düzenin adıdır. Birbirini seven olarak ileri sürdüğü eşcinsel evliliklerin insanlığın geleceğini nasıl tehlikeye sokacağını, insan neslini yok edecek bir birliktelik olduğunu görmüyor mu acaba bu ünlü yazar? Eşcinselliğin insanların iyiliğine olduğunu ileri süren Hariri, hayvanlarla cinsel ilişkinin insanların iyiliğine olmadığını ne ile temellendirmektedir acaba? Hayvanları insanlardan çok seven (!) insanlar var! Ensest ilişkinin psikolojisine iyi geldiğini iddia eden bir insana ne cevap vermeyi düşünür Hariri? 'Sapiens ruhunun gelişmesi' teorisi ne kadar bilimsel ve ispat edilebilir bir iddiadır? Detay için, 'İslami emiler yasaklar ve hümanizm', 'Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

413

Mehtap Zengin intihar videosu ile şok etti! Boğaziçi Köprüsü'nden atlayarak intihar eden Trans Mehtap Zengin herkesi şok etti. 24 yaşında olan Mehtap Zengin'in intihar öncesi çektiği video ve vasiyeti herkesi duygulandırdı. İşte Mehtap Zengin'in o satırları. (Milliyet, 06.01.2015) Mehmet Pişkin'in intihar videosu gündemi sarstı! ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü'nden mezun olduğu öğrenilen Mehmet Pişkin'in bilgisayar yazılımcısı olduğu ve özel bir şirkette yöneticilik yaptığı belirtildi. “Herhangi bir dini inancım yok. Gömülmek istemiyorum. Bir kadavra yapsınlar, bilimsel araştırmalara versinler bedenimi. Çocuklar iskeletimle oynasın. Olmadı balıklara atsinlar. Ama mezar istemiyorum.” (Milliyet, 19.10.2014) Mehmet Pişkin intihar videosu çekip kendini asmıştı. 15 dakikalık intihar videosunda neden kendini astığını da anlatmıştı. Videodaki 'Hiçbir dini inancım yok. Allah'a da inanmıyorum' ifadelerinden Pişkin'in ateist olduğu anlaşılmıştı. Evcimik ile çektiği fotoğrafta ise Pişkin, 'Eşcinsel hareketi' olarak adlandırılan LGBT (lezbiyen, gay, biseksüel, transgender) hareketinin sembolü olan flamayı elinde tutarken görülüyor. (Yeni Akit, 17.10.2014) Üsküdar Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan: “İnanç eksikliği ümitsizliğe düşürür ve insanları bir çıkmaza doğru sürükler.” (Doğru Haber, 12.11.2019) Türkiye Aile Meclisi Başkanvekili Prof. Dr. Sefa Saygılı: Ateizm depresyona intihara sürüklüyor! Gençlerde intihar dindarlığın değil ateizmin sorunudur! İnançlı insanlarda intihar düşüktür. (istanbultimes.com.tr, 17.01.2022) Ateistlerde intihar oranları, dine inananlara kıyasla çok daha yüksektir. Bir ateist, inançsızlığıyla hayatını hayvaniyet makamına indirmiş oluyor. Böyle bir hayat da insanı tatmin etmeyeceği için insan intiharı çare olarak görür. (Şemseddin Çakır, Yeni Asya, 25 Şubat 2022) “Din intihar riskine karşı koruyucu bir faktördür.” (A. Yapıcı, Rıh Sağlığı ve Din, s. 153)

Ateist yazar Staks Rosch: “İntihar ateizmin problemidir. Depresyon, ateist topluluk içinde daha ciddi bir sorundur ve depresyon çok sık olarak intihara yol açmıştır. Bu, birçok ateist arkadaşımın genellikle kabul etmekten hoşlanmadığı bir şey ama bu doğru. Doğaüstü bir tanrı olmadan anlamlı bir hayat yaşamak ne demektir? Yaşamak için bir ahiret olmadan, yaşamın amacı nedir? Bir önceki makalede söylediğim gibi, ölen ya da büyük ihtimalle intihar eden arkadaşlarım oldu. O yazıdan beri, canına kıyan daha fazla ateist tanıyorum. Bir odada üç ateist bir araya geliyorsa ve onları bölen küçük bir sorun çıkması çok uzun sürmeyecektir.” (Staks Rosch, Atheism Has a Suicide Problem, huffpost.com/entry/atheism-has-a-suicide-problem_b_5a2a902ee4b022ec613b812b, 8 Aralık 2017) Staks Rosch’un 11 Ekim 2012 tarihli diğer yazısı: “Ateizmin bir intihar sorunu var. Bunu kabul etmek istemsek de gerçektir. Ateist topluluğunda depresyon ve intihar sorunu vardır.” (skeptick.com/dangeroustalk/2012/10/11/atheism-has-a-suicide-problem)

Ateist neden yapsın, yapınca neden duyurmasın?!

Vancouver’da bir otobüsteki evsiz olduğu belirtilen Kanadalı yolcu, hava yağışlı olmasına rağmen ayakkabısı ve çorabı olmadığı için çıplak ayakla seyahat ediyordu.

Ayağına poşet geçiren Kanadalıyı gören 27 yaşındaki müslüman olaya müdahale etti. Ayakkabısıyla çorabını çıkarıp, çıplak ayaklı adama verdi. Otobüs şoförü o anları fotoğrafladı. Müslüman adam bu kez kendisi yalınayak kalmasına rağmen otobüsten indi ve çıplak ayakla yağmur altında yürüdü.

Olay Kanada’da sosyal medyada ilgi odağı haline geldi. Otobüs şoförü, evsiz adamın genellikle otobüsüne bindiğini ve kimsenin onun yanına oturmak istemediğini söyledi. Kimliğinin açıklanmasını istemeyen 27 yaşındaki müslüman ise olayla ilgili olarak ‘ayağı çıplaktı ve sadece poşet geçirmiştii onu o halde görünce kendimi kötü hissettim, benim gideceğim yer yürüyerek 2 dakikaydı, o yüzden ayakkabılarını ve çorabını ona verdim’ diye konuştu. 26 Nisan 2014

Kanada’da belediye otobüsünde çıplak ayaklı bir adama, ayakkabı ve çoraplarını veren Müslüman, ülkenin en popüler isimlerinden biri haline geldi. Vancouver’da bir otobüsteki evsiz olduğu belirtilen Kanadalı yolcu, hava yağışlı olmasına rağmen ayakkabısı ve çorabı olmadığı için çıplak ayakla seyahat ediyordu. Ayağına poşet geçiren Kanadalıyı gören 27 yaşındaki müslüman olaya müdahale etti. Ayakkabısıyla çorabını çıkarıp, çıplak ayaklı adama verdi. Otobüs şoförü o anları fotoğrafladı. Müslüman adam bu kez kendisi yalınayak kalmasına rağmen otobüsten indi ve çıplak ayakla yağmur altında yürüdü. (Takvim, 28.4.2014)

Süper kahraman Bzeek’in yolu. Los Angeles’ta yaşayan ve ölmek üzere olan kimsesiz çocukları evlat edinen Muhammed Bzeek’in belgeselini çeken yönetmen Ensar Altay: Süper kahraman olabilmek için çok büyük güçleriniz olmasına gerek yok; İyi bir Müslüman olmak yeter. Muhammed Bzeek 63 yaşında. 1978’de Libya’dan ABD’ye göç etti. Los Angeles’ta ölmek üzere olan çocukları evlat edinmeye başladı. Evlatlık aldığı 80 çocuğun 10’unu kaybetti. Medyada haberleri çıkmaya başlayınca, çevresinin Bzeek’ten haberi olmaya başladı. Onların ‘Neden bize söylemedin’ serzenişlerine karşın Bzeek’in verdiği cevap manidar ‘Müslüman yaptığı iyiliği anlatmaz. Kimseden teşekkür beklemiyorum, beni ödüllendirirse ancak Allah ödüllendirir.’ (Star, 19 Şubat 2018)

Ateist, materyalist, natüralist neden iade etsin?! Onların ‘kul hakkı, helal, haram para, Allah rızası’ gibi kavramlara alternatif bir teorileri var mıdır?

altınları teslim etti. (Yeni Şafak, 17/06/2022) Almanya’da bulduğu 557 bin Euroyu sahibine veren Türk. Almanya’da ölen bir kişinin evinde bulduğu 557 bin Euroyu mirasçısına veren Hüseyin Ersoy, “Emaneti sahibine teslim edince kuşlar gibi hafifledim” ifadelerini kullanarak, “Kul hakkı yemek! Allah kimseye nasip etmesin” dedi. (CNN Türk, 24.06.2022) Helal para Erciştan döndü. Depremden hemen sonra tüm Türkiye gibi yardıma koşan yazar Cemil Metin, eşiyle evindeki battaniye ve nevresimleri paket yapıp belediyeye verdi. Ancak içinde kitabını basmak için biriktirdiği 5 bin lira da vardı. İşte o para büyük bir insanlık örneği gösteren depremzede tarafından iade edildi. Yazar Metin, “Müslümanlar arasındaki kardeşliği yazarken, bizzat bunu yaşamam Allah’ın bir lütfudur” dedi. (Yeni Şafak, 1/11/2011) Güngören Belediyesi’nde temizlik işçisi olan Adem Cevahir, dün çalıştığı sırada Güngören’de yol ortasında içinde 500 bin lira olan bir cüzdan buldu. Bulduktan sonra neye uğradığını şaşırıldığını ifade eden Cevahir, hemen polisi aradığını ardından cüzdan sahibine ulaşarak parayı kuruşu kuruşuna teslim ettiklerini söyledi. Cevahir, “Çünkü onu harcasam haram para. Haram paranın acısı elbet bir yerden çıkar. Ayrıca cüzdan sahibi iş adamıymış ve yapması gereken ödemeleri varmış. Çok dua etti, ne mutlu ki duasını aldım.” dedi. (DHA, 16.10.2021) Bolu’da, eczacılık yapan Musa Emre Yılmaz’ın bankaya giderken düşürdüğü 22 bin 500 TL’yi bulan İmam Ziyaittin Güney, parayı zabıtaya teslim ederek örnek bir davranış sergiledi. (Habertürk, 16 Mayıs 2013) Temizlik işçisinden insanlık dersi. Adana’nın Kozan İlçesi belediyesinde temizlik işçisi olarak çalışan Beyti Topçu, sokakta bulduğu 940 lirayı sahibine teslim etti. Parayı bulduktan bir gün sonra Temizlik İşleri Müdürü Mustafa Bayrak’a, "Yolda para buldum. Çocuklarımla boğazına haram girmesin, sahibini bulup verelim" diyerek teslim etti. (Habertürk, 06.12.2012) Bulduğu parayı sahibine teslim etti. Gaziantep’te ev hanımı Suna Derici bulduğu 300 lirayı sahibine teslim etti. “Çocuklarıma haram yedirmem” dedi. (Sondakika.com, 27.4.2013) İmam Hatipli öğrenciler bankamatik önünde buldukları parayı polise teslim etti. Bursa’nın İnegöl ilçesinde, ATM’de para bulan İmam Hatip Lisesi öğrencileri, parayı emniyet ekiplerine teslim etti. (Haberler.com, 20 Mart 2013) 1 milyon TL’lik ders! Kütahya’da emekli Ahmet Karadağ poşet içinde bulduğu 1 milyon TL’yi sahibine teslim etti. Kütahya’nın Simav ilçesinde yaşayan SGK emeklisi Ahmet Karadağ, perşembe akşam namaz kıldığı camiden evine dönerken yerde siyah bir poşet buldu. Poşetin içinde TL, dolar, euro ve bir cep telefonu olduğunu gören Karadağ, ertesi gün poşeti yanına alarak Simav Belediyesi’ne gitti. (Milliyet, 24.11.2013) 3 aydır maaş alamayan temizlik işçisinden insanlık dersi. Elazığ Belediyesi’nin taşeron firmasında temizlik işçisi olarak asgari ücretle çalışan ve 3 aydır maaş alamayan 48 yaşındaki Doğan Güneş, çöp toplarken bulduğu bir cüzdan içindeki 250 lirayı götürüp polise teslim etti. "Eşim para bulup eve getirmişti. Ben ona bu para haram biz yiyemeyiz, sen onu götür polise ver dedim. Biz yoksuluz ama haram para yemeyiz" dedi. (Milliyet, 04.03.2013) Afyonkarahisar’da duyarlı vatandaş, yolda bulduğu çantanın içerisindeki 65 bin lirayı sahibine teslim etti. Parayı bulan Kadir Görgülü, "Allah belki bizi de bir sıkıntıdan kurtarır. Haram para yemeyi Allah nasip etmesin" dedi. (İHA, 07 Ocak 2012) Yolu süpürürken 1,5 kilogram altın buldu Temizlik işçisi Abuzer Çelik, yolu süpürürken bulduğu 1,5 kilogram altın yüzüğü polise teslim etti. Çelik, gazetecilere, "Sahibini bilmediğim için altınları polis memuruna verdim. Haram mal olduğu için teslim ettim, haram yemem. 6 çocuğum var, zengin bir insan da değilim, haram mal olduğu için teslim ettim" dedi. (AA, 22.05.2014) Aldığı hurda sobadan 100 çeyrek altın çıktı. Burdur’da hurdacılık yapan Öztürk, kullanılmayan sobadan çıkan 100 çeyrek altını, "Bize haram mal yaramaz, biz çocuğumuza çocuğumuza haram yedirmeyiz." diyerek sahibine teslim etti. Öztürk, altınları eksiksiz sahibine teslim etti. (AA, 13.04.2018) İçinde 20 bin lira olan çantayı sahibine teslim etti: 'Cebimde hiç para yoktu, Allah haram yedirtmesin' dedi. (Spurnik, 15.06.2020) Van’ın Özalp ilçesinde yaşayan Hekim Alkan’ın yerde bulduğu çantadan yarım milyondan fazla döviz ve Türk Lirası çıktı. "Bu para bana haram" diyen Alkan, çantanın sahibini bularak paraları teslim etti. (Yeni Şafak, 5.9.2022) Şanlıurfa’nın Hilvan ilçesinde 18 yaşındaki bir öğrenci, staj yaptığı iş yerine giderken yerde bulduğu parayı, haram olduğu düşüncesiyle sahibini araştırıp buldu ve kendisine teslim ederek örneklik teşkil etti. (Hilvan TV, 21.2.2017) Aydın’ın Söke ilçesinde, banka

hesabına yanlışlıkla 29 bin lira yatırıldığını fark eden 45 yaşındaki işçi parayı sahibine iade etti. Bir fırında çalışan üç çocuk babası Serkan Yirmibeşoğlu, "Paraya ihtiyacım var ama mayamızda haram yemek yok." dedi. (Diken, 23/07/2020) İzmir'in yaşayan 42 yaşındaki temizlik işçisi Özkan Aydik'ın hesabına yanlışlıkla 23 milyon TL yatırıldı. Mobil bankacılık uygulamasında hesabında 23 milyon lira olduğunu gören Aydik büyük şaşkınlık yaşadı. Aydik parayı bankaya iade etti. "Bankanın yolunu tuttum ve durumu izah ettim. Birkaç telefon görüşmesi yaptılar ve daha sonra ben gelen paranın tamamını, haram para olduğu için bankaya iade ettim" dedi. (Sabah, 26.10.2024) Hatay'da kuru temizlemeci olarak çalışan Mehmet Yiğit yıkadığı ceketin cebinden deste deste para çıktı: "Haram parayı almam. Bizim olmayan para bizim değildir. Alın teri ile kazanılan para daha iyidir. O paraya ben dokunamam." dedi. (Haber 7, 30.1.2025) Sonuncu da benden; Yaşadığım şehirde bir kardeşimiz, bulduğu ziynet eşyasının sahibini aramak için bir de ilan verip sağa sola asar!

"Müslümanlar, Medain şehrini fethettikleri zaman bütün ganimetleri topladılar. Bir adam, küçük bir küp altın getirip memura verdi. Müslümanlar, 'elimizdeki eşyalar bunun diğerine ulaşmaz, şimdiye kadar böylesini hiç görmedik.' dediklerinde adam, 'Allah'a yemin ederim ki, 'Allah korkusu olmasaydı' bu küpü size getirmezdim.' dedi. 'Sen kimsin?' dediler. 'Allah'a yemin ederim ki, 'sizler ve başkaları beni sevsinler diye kim olduğumu söylemeyeceğim.' Ancak şu kadarını belirtiyim ki 'ben, Allah'a hamd eden ve mükafatını ondan bekleyen' bir kulum.'" (Taberi, IV/16)

Bangladeşli Müslüman bir esnafın satacağı yiyecekleri tartarken 4 gr'lık kese kağıdının arasını aldığı anlar, sosyal medyada viral oldu.

"Ölçüyü tam yapın. Eksik verentlerden olmayın!" [Şuara Suresi - 181]

Faruk kardeşimiz devam ediyor: "Yavru kedileri yaşatmak zor oluyor. Biz üzerimize düşeni yapalım da, gerisi Allah'ın takdiri. Kedi ne bilecek ona ne yaptığımı, belki de gözlerini bile açmadan ölecek. Ya kedinin sahibi ? O (cc) herşeyi görüyor biliyor. Ne kadar günahımız da olsa, her ne kadar gayret etsek de, dinimizi yaşamak için yapsak da ibadetlerimizi... Belki de, yarın mahşer gününde bizi kurtaracak olan, terazinin kefesini bir dirhem de olsa aşağıya inmesini sağlayacak olan bir kedinin miyavlaması, belki bir köpeğe verdiğimiz su, ihtiyaç sahibine verdiğimiz bir sadaka, yaptığımız küçük bir iyilik... Allahu alem (herşeyin en doğrusunu Allah bilir) Bundan sebep, gelirse fırsat, iyilik ve hayırda, durma geri."

Goethe der ki: "Eğer Müslümanlık bu ise, hepimiz Müslüman olarak yaşamıyor muyuz? Aramızdan her kimin hayatında bir parça ahlak varsa Müslüman olarak yaşıyor demektir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 37; Thomas Carlyle, On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History, s. 56)

Ama haklarını yemeyelim. İşte 'ateizm derneği'nden çorba dağıtımı etkinliği. Kısa ve dar çerçevede bir çalışma ama 'başlangıç' için fena diil!

Yaradandan ötürü insanı sevmek yerine 'insanı insan olduğu için sevmenin daha ergenlik olduğunu' savunan ateist arkadaşlar, Mart 2015 tarihinde başlayıp 12 Aralık 2016'da son bulan ve haftada bir gün, çarşamba günleri '60-70 kâse çorba' - yapma değil, sadece - dağıtımına düzenli olarak katılırken, "ateist olmak aslında insanı sevmek demektir, reklamımızı yapmıyoruz, sadece yeleğimizin üzerinde derneğimizin amblemi var" diye de açıklama yapmışlardır! Ama ne yazık ki kendilerini daha sonra bu sahada hiç görmek hiç nasip olmamıştır! Acaba hümanizm mi bitti yoksa motivasyonları mı? bilemiyoruz...!

Ateizm Derneği Evsizlere Çorba Dağıtımı Raporajı

Dernek Projeler Bize Katıl Yazarlar Etkinlikler A.D.TV Ateist Gazete Basında Biz

GEÇMİŞ ETKİNLİKLER ŞEFKAT DER- ATEİZM DERNEĞİ EVSİZLERE ÇORBA

Şefkat Der
10 Mart 2017

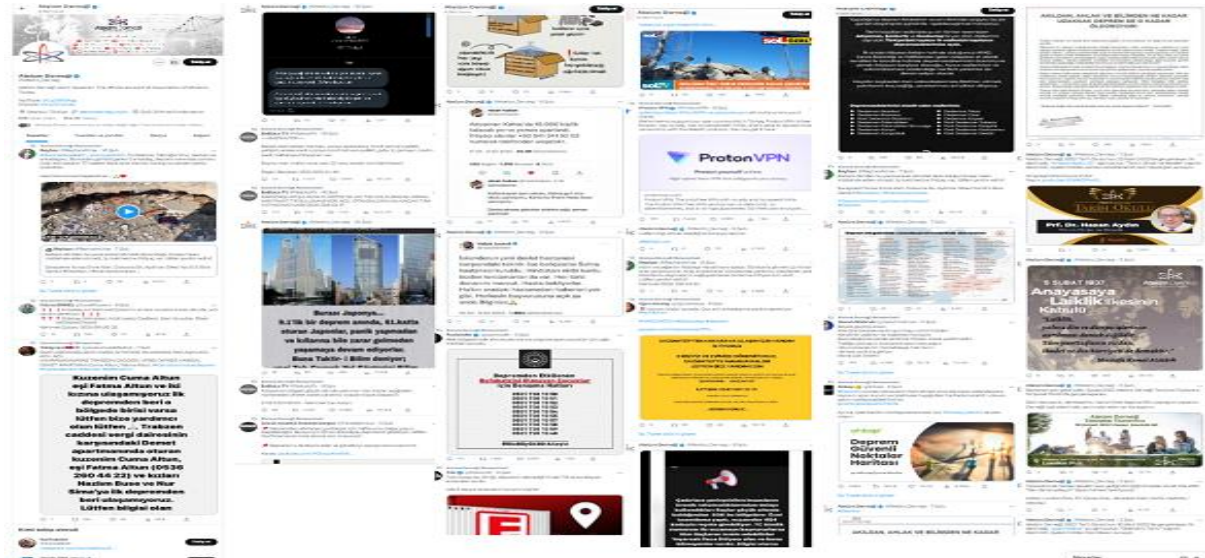
Evsizlerimize içi, Mervehalapmak, Çorba, yemek, Kuyruklu Butan ve Dağıtım, Evsizler Etkinliği, açılmas, Evsizlere iç imkanları sunulması, Devlet Sosyal Devlet olması, Sorunun temeli çözülmesi birinci çözümleri Özgünce eleştiriyoruz. İçerisinde olan bütün güzel kâğıt anlaşılmazla toplayarak paylaşımımız. En başta, günümüz emekleri veren ve Şefkat-Der derneğimizin de bağışlar olarak destekleyen, bu güzel etkinliğin gerçekleştirilmesinde büyük emeği olan ve bizimle dayanışmada en aktif yer alan Çorba Dağıtım Olusun Derneği olmak üzere, en zor saat şartlarında dahi çekilerek dayanışmamıza katılmaya ihmal etmeyen [Şefkat-Der Derneği](#) [Ateizm Derneği](#), özellikle haftada bir gün düzenli gelen yte Mervehalapmak Sosyal Yardımlarına

ihmal etmeyen, haftada bir gün düzenli gelen, Ateizm Derneği, özellikle haftada bir gün düzenli

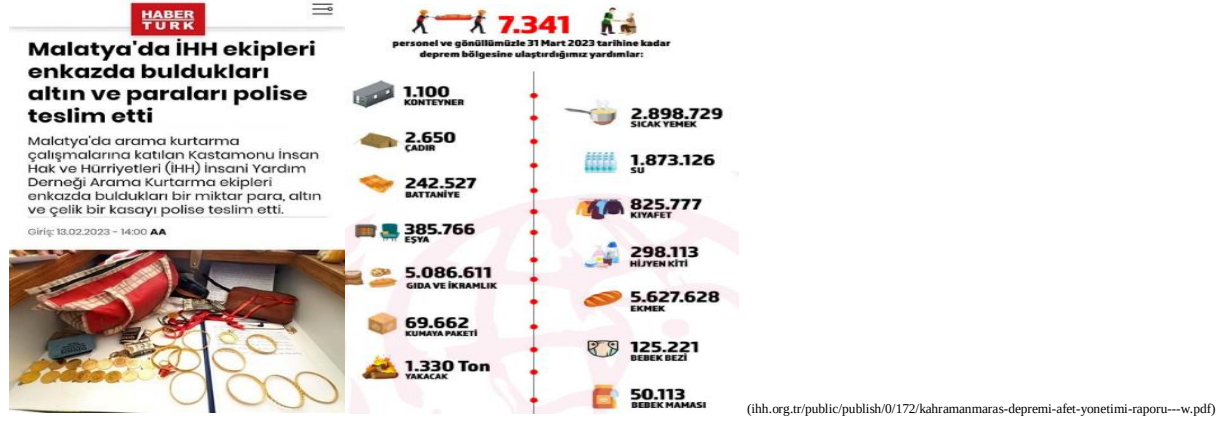
Bu arada sadece Mihrişah Sultan İmarethanesi'nin 228 yıldır yüzlerce insana günde iki öğün yemek verdiğini hatırlatalım! (Yeni Şafak, Fikriyat, 02.08.2020)

418

Yine ilginçtir, özellikle bizzat takip ettim; Deprem gibi ulusal felaketlerde dini vakıf ve derneklerin hem sahada hem maddi destek anlamında canhıraş çalışmalarda yer aldığı bir dönemde, ateist derneklerde hiç bir faaliyet gözlemleyemedim! Ateizm derneğinin Maraş depremlerinden sonraki bir haftalık (7-13 Şubat) paylaşımlarının ekran görüntüsü aşağıdadır. Bir tane bile yardım yaptıklarına dair tek bir haber yok! Sosyal medyada sadece haber paylaşp, Retweet yaptılar, tabii bu arada bir tane dindarlara saldırıan haberi araya sıkıştırmayı da ihmal etmediler!

Ateist örgütlerden ses çıkmazken, İslami hassasiyeti olan kurumlar hem sahada insan kurtarıırken hem de ahlak nasıl olur örnek teşkil etmişlerdir! Merak edenlerin, “Maraş depremi, İHH” şeklinde sanalda bir aratma yapmaları yeterli olacaktır!

Din; zor anda yapılan gayri ihtiyari eylemlerden bile vicdanı hesaba çektirir! Pozitivist bir evrimcinin bu ruh halini anlamasına ise imkan yoktur! Deprem bölgesinde ayakkabısı olmadığı için mağazadan ayakkabı alan genç gözyaşlarına boğuldu. Genç ağlayarak aldığı ayakkabının günah olup olmadığını sordu. “Depremzede genç "Abi ayaklarım yalındı. Ayakkabı aldım. Sahibi bir şey der mi. Günah olur mu?" diyerek gözyaşı döktü.” (Yeni Şafak, 12/02/2023)

Din, insanları iyilik yapmaya yöneltir ve bu yolda sebat etmeyi öğretir. Bu satırlayı yazan ben, kendi hayatımdan bir örnek vereyim: Yıllarca bir yardım kuruluşunda gönüllü olarak çalıştım, hâlâ daha da çalışıyorum. İnsanların ne kadar nankör, bencil, egoist, kibirli, vefasız, iyiliği unutan, menfaatperest olduğunu bu süreç içinde defalarca gördüm. Eğer ben Allah'a inanan ve ahiret gününe iman eden ve Allah rızasını kazanmak için bu yola çıktığım bilincinde olan birisi olmasaydım, yıllar önce bu yardım faaliyetlerini bırakmış, hatta insanlardan nefret eder hale gelmiş olurum! Çünkü çok gönül incitilip çok fazla akıl veriliyor bu süreçte... Fakat ahirete iman, Allah inancı, Allah rızası odaklı çalışma niyeti, yardımlara devam etme konusunda insanları güdülemektedir. Ama bir ateist/deist/materyalist için böyle bir güdüleme, böyle bir motivasyon kaynağı söz konusu değildir! Kendi egosunu tatmin, ideoloji, reklam veya vicdanının sesini bastırmak için bir süre yardımda bulunsa da, bir süre sonra şahit olduklarından dolayı bıkip vazgeçmektedirler. Mesela, ateist derneği de kısa bir süre sokakta çorba dağıtmış, resimlerini paylaşmış, sonrada bu faaliyeti sonlandırmıştır!

Bir arkadaşım tüm yaz tarlalarda çalışmış, elde ettiği geliri de yardım faaliyetlerde kullanılması için yardım derneğine aktarmıştı. Yine dernek gönüllüleri kışın odun kesip ihtiyaç sahiplerine, yazın bahçelerde çalışıp gelirini muhtaçlara dağıtmaktadırlar! Araba almak için para biriktiren bir aile, bu parayı Afrika su kuyusu açılması için bağışlamıştı. Her ay gelirinin beşte birini, bazen darda kalsa da bağışlayanlara da tanık oldum bu süreçte... Daha ilginç, yönetimde olduğum için ben ve yönetim hariç, kimsenin bunlardan haberi de yoktu. Ve daha nice örnekler...

Borç verdiği adamın ağacının gölgesine oturmaktan kaçınan insanların inceliğini, gel de materyalistlere anlat!

İyiliğe güdüleyecek bir manevi güç olmadan, 'neden ve nereye kadar' iyilik? Materyalist açıdan aşağıdaki olayları değerlendiren sadece zarar eden bir emekçi görür: Bingöl'de bir kuş tarafından sürekli takip edildiği fark edilen kamyonunda yapılan incelemede kuş yuvası ve

yumurtalar bulundu. Bunun üzerine kuş yavrularının kuluçkadan çıkıp uçuncaya kadar çalıştırılmamasına karar verildi. Çobantaşı köyündeki şantiyede tamircilik yapan İlyas Varol (32), kamyonun üzerinde sürekli iki kuşun uçuşu üzerine yaptıkları aramada, içinde 6 yumurta bulunan yuvayı gördüklerini belirtti. Şefimizin talimatıyla kamyonu çalıştırmamaya karar verdik. Bu kuş yavru yapana, uçup gidene kadar kamyonu çalıştırmayacağız. (Süper Haber, 02.07.2019) Şanlıurfa'da kuşun çekici kısmının üst tarafına yuva yaptığı tır, yavrular yumurtadan çıkıp uçana kadar sahibi çiftçilik ve nakliyecilik işiyle uğraşan Mustafa Yaşuk tarafından seferden çekildi. (En Son Haber, 28.09.2020) Ankara'nın Çubuk ilçesinde kuşların tırının motoruna yuva yaptığını gören Bahattin Gürses, 6 yavru yumurtadan çıkıp uçana kadar geçen 45 günlük süreçte aracını kullanmadı. (AA, 16.07.2019) Dinsiz ahlak olur mu? Ateistlerden alıntılarla devam edelim

Ateist Sartre: "Tanrı olmadığı için insanın hiçbir 'içsel değeri' yoktur. 'Ahlak dahil' tüm değerleri insan kendisi yaratır." (Sartre, Jean-Paul (1957) Existentialism and Human Emotions, s. 15) Ateist Russell: "Ahlak, toplumun birey üstündeki 'baskısından' doğar." (Russell, Human Society in Ethics and Politics, s. 124); "Russell'a göre nesnel/genel ahlaki önermeler de yoktur ve ahlak toplumun birey üzerindeki baskısından kaynaklanır." (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 61) Ateist Dawkins: "Gözlediğimiz evren, temelinde, tasarım olmayan, amaç olmayan, 'iyi ve kötü olmayan', kör 'acımasız bir umursamazlık' dışında hiçbir şey olmayan bir evrenden beklediğimiz tüm özelliklere sahiptir." (Dawkins, Richard, River Out of Eden: A Darwinian View of Life, s. 132-133) Ateist Nietzsche: "Ahlak, sadece Tanrı gerçekte gerçekliği vardır, o Tanrı'ya inanıp inanmamakla ayakta kalır ya da yıkılır." (Nietzsche, F. (1968) Twilight of the Idols and the Anti-Christ, s. 70; Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 61) "Ahlaklılık yeni ve daha iyi geleneklerin ortaya çıkmasına karşı direnir, aptallaştırır." (Friedrich Nietzsche, Tan Kızıllığı, 19, s. 10) "Tüm ahlak uzun, korkusuz bir sahtekarlıktır." (Nietzsche, İyinin ve Kötünün Ötesinde, Madde 291) "Kendisine iyi denen şey, sürü hayvanının içgüdüdür." (Nietzsche, Madde 202) Hitler'in Nietzsche'nin düşüncelerini önemseydiği ve ahlak anlayışından etkilendiği bilinmektedir. (Emre Dorman, Din neden gereklidir? s. 123) Sonuç malum!

420

"Ben Türk halkı kadar cahil, ahlak kavramından yoksun bir toplum tanımadım" diyen (instagram.com/reel/DJwxdJZlclN) Şengör, pornoyu da övmektedir. Şengör, porno sitelerinin insanlar için son derece faydalı olduğunu, kendisinin de öğrencilik yıllarından itibaren pornoyu sevdiğini belirterek, porno sitelerinin cinsel bilgi verdiğini vurguladı. "Porno sitelerinin ve filmlerinin ilk ve en önemli faydası bu eğitimi görsel olarak bireye vermesidir. Bazı porno filmlerinin kendileri seyircilerini ikaz eden ibareler taşırlar: 'Burada seyrettiklerinizi evde denemeye kalkışmayınız.' Bu da porno film endüstrisinin öğretici görevlerinden biridir." (Hürriyet, 11 Haziran 2011) Peki bu 'faydalı' süreçten geçmek ne kadar eğitici olmuş olabilir? Jeoloji Profesörü Celal Şengör, katıldığı bir programda kütüphanede yaşadığı bir anısını anlatır: "Orada bir kız gördüm. Abi inanılmaz güzel bacakları var. Kısacık bir etek giyinmiş, dedim ya ben buna biraz daha yakından bakayım. Abi gittim ama bir bahane olması lazım. Ben yine aynı kitabı istedim." Daha sonra yaşlı bir kadın olaya müdahil olur ve olay uzamaz. (Haberler.com, 5 Ekim 2019; youtube.com/watch?v=hZVMcvD7bLQ) Peki gerçek ne aslında? Yeni Zelanda hükümeti, ergenlik çağındaki çocukların cinselliği internette ve porno sitelerinde "öğrenmelerini engellemek ve bunun kötü olduğunu anlatmak için" porno bir kamu spotu çekti. Çocuklar cinsel ilişki hakkında nasıl bilgi ediniyor? Eğer bu porno aracılığıyla ise çocukların gelişimi için iyi olmayabilir. (BBC, 24 Haziran 2020) Seri katil, tecavüzcü Ted Bundy son sözlerinde insanları pornografi hakkında uyardı. (youtube.com/watch?app=desktop&v=qF5SdtgYvww&t=6s) İdam edilmeden bir gün önce, Dr. James Dobson, Bundy ile bir televizyon röportajı yapar. Bundy, şiddet içerikli pornografi tüketiminin kendisindeki şiddetin şekil ve tarzını belirlemeye yardımcı olduğunu, böylece 'tanımlanamayacak kadar korkunç bir davranışa' yönlendirdiğini iddia etti. Aynı zamanda medyadaki şiddetin, 'özellikle sekse bulandırılmış şiddetin', gençleri 'yeni Ted Bundy'ler yaratmaya ittiğini söyledi. (tr.wikipedia.org/wiki/Ted_Bundy)

Dinsiz ahlak, kendilerinden alıntılarla

Ensest sapıklığı doğal, eşcinselliğe normal karşılayıp kendilerine hayvanları rol model örnek alan, evlilik dışı ilişkiyi savunup, kadın haklarına aykırı olan genelev türü ortamları erkeklere de genelleştirmeyi talep eden, aynı evde kızılı erkekli kalıp sonra kürtajı savunan ve sonra da kendi dünyalarındaki sapıklığı Müslümanlara isnat eden, sadist ruhlu ve bencil bir etik anlayıştır dinsiz ahlak!

Prof Krauss için bir sosyal medya kullanıcısı şunları yazmaktadır: “Daha bir hafta önce varlığından haberdar olduğum ve sağda solda ne kadar konuşması, tartışması varsa izlediğim yeni peygamberim.” (eksisozluk.com/lawrence-krauss--1363448?p=2) Ünlü ateist Prof Krauss, bir ateist olarak ensest ilişkide ahlaki bir sorun olmadığını itiraf ediyor: “Kötü olup olmadığı tartışılır. Bir erkek ve bir kız kardeş (veya anne oğlunu, baba kızını) birbirlerini seviyorlarsa bu durumda ahlaki olarak bir sorun var mı? Ben bu durumu (ensest ilişkiyi) eleştirmem.” (youtube.com/watch?v=m_p5YXaxAJA) Ateist olan Mina Urgan da, ‘sadece içkilerine buz koyabilmek’ için, yanlarındaki genç bir kıızı seksi kıyafetlerle yaşlı bir Fransıza gönderirler... Evet, sadece var olan içkilerini ‘buzlu içebilmek’ için! (Mina Urgan, Bir Dinozorun Gezileri, s. 72) Yine Urgan, bedava içki içebilmek için de, geçkin yaşına aldırmadan kendi deyimiyle adeta ‘konsomatrislik’ yapar. (Urgan, s. 198) Materyalist bir ideoloji ile 90 sene ateist bir sistemle yönetilen SSCB’de rejim çöktükten sonra, bir Rus lisesinde yapılan ankette, ‘en iyi meslek olarak’ kız öğrencilerin 2. sırada seçtikleri meslek ‘fuhuş sektörü’dür. (Urgan, s. 205)

Cayna Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformu

İnançsız olduktan sonra herşeyim değişti, kariya kıza dahada meyilli olmaya başladım, içki vs sigaradan tiksiniyordum şimdi gizli gizli içiyorum, şimdi fark ettim 5 gündür banyo etmiyorum. sizdede inançsızlıktan dolayı bi boşlama oldumu?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce

Selin Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformu

ateist olmamın en kötü yanı hayatı hiç ciddiye almamam oldu.sorumluluk almaktan kaçan bi insan oldum.ama gerçektende hayata şans eseri gelmiş insanlarız.neden bu kadar sorumluluk alıyor hayatı neden bu kadar ciddiye alıyor insanlar?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce

Bor... bunu beğendi.

Ateisti @netateist 12 Nisan

Bütün müslüman ülkelerde şiddet var, tecavüz var her türlü sapıklık iğrençlik var ya tiksiniyorum sizden.

Aç

Ateisti @netateist 9 Mart

@AntiS... Aslında belli bölgelerden seks sadizmi için köle filan getirilebilmeli ve onlara iskence yapmamız suç olmamalı. =))

Aç

Ateisti @netateist 9 Mart

@AntiS... ensest veya eş değiştirme önce iki taraf mutlu olduğuy surece bi tabu olmamalı.

Aç

ateist 14 Nisan

doğal olan eşcinselliktir, eşcinsellik karşıtlığı değil

Doğada, homoseksüel davranışlar bulunur

Ateistforum 5 saat ·

"Evlenden sevişmem" dedi.
"Evlence haber ver" deyip çıktım evden. Paketten bir sigara çıkarıp yaktım.
Hava serindi, yeni yeni aydınlanıyordu.
İyi hissediyordum. Kadının cinsel obje olmadığını savunup aynı zamanda kendini hediye paketi gibi kocasına sunmak için sakayanlara tahammül edemiyordum.

_ Rhea

Sorgulayan 12 Ağustos

Genelevlerde neden kadınlar çalıştırılır? Neden erkekler yok?
Genelevlerde sadece kadınlar olduğça, erkekler kadınları mal gibi görmez mi? Ateistler sizdeyiz

Sem

Beğen · Yorum Yap · Paylaş

164 kişi bunu beğendi.

Başka Yorumlar

Selin Neden jigolo evleri yok lan? Sizde seçer?

Beğen · Yanıtla · 7 · 12 Ağustos, 22:54, mobil ile

Ateist sorgulamalar- 21 Aralık 2013

Ahlak kurallarına aykırıyız
Aslında biz kurallara aykırıyız
#thyke

Dylan Farrow, kamusal bir mektup yazarak, yedi yaşındayken üvey babası Woody Allen tarafından maruz bırakıldığı cinsel tacizi ve o günden sonra yaşadıklarını anlattı tüm dünyaya. (Agos, 15.02.2014) Amerikalı ünlü film yönetmeni Woody Allen, her sabah kahvaltıda yediği muz tam yedi dilime bölmüş! Ne altı, ne de sekiz dilim. Tam yedi dilim! Ünlü yönetmen bu konuyla ilgili olarak şöyle diyor: "Bu bir batıl inanç! Muzu yediye bölmediğim gün, kötü bir tesadüf eseri ailemi bir kazada kaybetsem, emin olun olayın tamamen muz yedi dilime bölmemiş olduğumdan kaynaklandığını düşünürüm. O suçluluk hissine dayanamayacağım için, o aptal muz her sabah yedi dilime bölüyorum." Allen, 74 yaşında ve yıllardır ölüm korkusu yüzünden uykuları kaçıyor. Ateist olması ile batıl inançları arasındaki ilişkiyi henüz çözmemiş olan Allen... (Sabah, 22 Mayıs 2010) Tabii tüm bunlardan sonra Playboy dergisinin kurucusu Hugh Marston Hefner'in ateist olması da kimseyi şaşırtmaz herhalde!

"Akıl hastanesinde küçük bir gezinti, inancın hiç bir şeyi kanıtlayamadığını gösterir. Merhameti öldürün." (Friedrich Nietzsche, Hayat Dediğin Nedir ki? s. 25) diyen Nietzsche'yi iyi ki kız kardeşi dinlememiştir! O ömrünü, ölümüne kadar kız kardeşi Elisabeth Förster-Nietzsche'nin yanında bakıma muhtaç bir şekilde geçirir. Nietzsche araştırmacısı Joachim Köhler, Nietzsche'nin frengi hastası olduğunu, bu hastalığı da "genellikle, Köln veya Leipzig'deki bir genelevdeki bir hayat kadınıyla olan münasebetinden ve/veya eşit oranda muhtemel olduğu üzere "Cenova'daki bir erkek genelevinden kapmış olabileceğinin düşünüldüğünü" öne sürmektedir. (Köhler, Zarathustra's Secret: The Interior Life of Friedrich Nietzsche, s. XV) Köhler ayrıca, Nietzsche'nin Yahudi kökenli Alman yazar ve filozof Paul Ree ile arkadaşlığın yanında romantik/eşcinsel bir ilişki de yaşamış olabileceği ihtimali üzerinde durur. (tr.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Nietzsche)

Öjenizm, "Temelinde evrim teorisinin yer aldığı, engelli, hasta, insanların 'ayıklanması' ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla insan ırkının ıslah edilmesini" amaçlayan görüştür. Öjeniği Almanya'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, ünlü evrimsel biyolog ve filozof Ernst Haeckel idi. Haeckel'in düşünceleri ve çalışmaları "saf" ve "üstün" bir Alman ırkı yaratmak isteyen Nazilere miras kalmıştır. Ateist evrimci Prof. Ali Demirsoy korona virüsle mücadele konusunda şöyle öneride bulunmuştu: "İlk virüs yayılmaya başladığında, oradaki 50-60 kişiyi itlaf ederdim. İşte biz buna bilim diyoruz, bilim." (Süper haber, 8.4.2020) "Celal Şengör'ün uzmanlığı dışında konuştuğunu söyleyen Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan, "Celal 1999 depreminden sonra 3 gün içinde İstanbul'da büyük bir deprem olacak, büyüklüğü 9,5 olabilir diyen kişidir. Daha sonra 3 gün içinde olmadı, 3 hafta içinde olacak dedi o da olmadı, 3 ay içinde dedi o da olmadı. Sonra da ilk 10 yılda dedi o da olmadı. Şimdi de 2030 yıllarında olur bu deprem diyor" diye konuştu. Odatv'nin aktardığı habere göre, Ercan, sözlerine şöyle devam etti: "Celal genellikle büyük deprem taraftarıdır. Hatta bir gün karşılaştık. 'İstanbul'da şöyle yakışıklı bir deprem olsun her tarafı yıksın geçirsin bu şehri yeniden kuralım' dedi bana. Böyle şey olur mu bütün insanlar ölecek dedim. 'Temizlensin ya' dedi. Sonuçta Celal böyle halüsinasyonlar görür. (Haber Sol, 16 Şubat 2023) Down sendromlular ölsün. İngiliz yazar ve evrimsel biyoloji profesörü Richard Dawkins, Down sendromlu bebeklerin dünyaya getirilmesinin "ahlaka aykırı" olduğunu söyledi. Duruşunun da, "Ceninlerin insani duyguları olmadığı için çok medeni" olduğunu belirtti. Dawkins, "Özellikle et yiyen insanların kürtaja karşı çıkmaya hakkı yoktur." dedi. (Milliyet, 21.08.2014)

Yıllarca Müslümanlar organ bağışına karşı diye iftira atan ateistler, buyrun! Prof. Dr. Celal Şengör organ bağışı taraftarı olmadığını belirterek, "Elin dangalağına verip onu yaşatmanın anlamı yok" diye beyanat verdi. (Cumhuriyet, 21.1.2019)

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) öğretim üyesi Prof. Dr. Celal Şengör, sosyal medyada paylaşılan bir videoda bir kadın öğrencisini taciz ettiği anları anlatır. Şengör videoda, "O zaman

evli de üstelik. Yanımda duruyor. O kadar kızdırdı ki Saniye'nin eteğini kaldırdım, kışına bir tokat attım. Bu, dehşete düştü. Baktım böyle bakıyor bana. Bana bak dedim baban bunu yaptı mı dedim. Babam bile böyle bir şey yapmadı dedi. Hah dedim eksik kalmış şimdi tamamlandı" ifadelerini kullandı. (youtube.com/watch?v=fbtOCFVGR58) Şengör daha sonra kendisini "Ben asla, bunun bir cinsel taciz olduğunu düşünmüyorum. Asla bunda bir anormallik görmüyorum" diye savunur. (Evrensel, 20 Eylül 2021) Olay ülke gündemine hiç oturmaz nedense ama bu olayı savunan müridleri vardır Şengör'ün. Videoya (youtube.com/watch?v=4uLe7MuVGyg) yapılan yorumlardan bazıları:

H.Gokturk: Adam taciz ettiğini söylemiyor ki. İftira atmayın. user-ly1nh1rd5e: Neyin taciz olduğunu ayırt edemeyen potansiyel tacizciler yorumlara hemen damlamış. davut1560: bence bu mesele hiç yaşanmadı.gençlere öğüt olsun diye anlatıyor. barikat38: Taciz neresinde bunun ne öncesi var ne sonrası nasıl anlayalım olayı. y.narinoglu3599:Libidoluk bir durum yok. Geniş yorumlarsan herşey taciz. Dincilere koz vermiş anlatarak. bras11.11: İyi yapmışsın hak etmiş. nickimicat7: Kıza hakkettiği değeri vermiş helal hocama. furkantarm4892: yapılan yanlış olsa da taciz amacı güttüğünü zannetmiyorum yoksa niye televizyonda bunu anlatsın. b.karaca9788: Celal Şengör bu ülkenin yetiştirdiği en değerli bilim insanlarından birisidir bu gerçek bunu inkar edip sol gericilik yapmaya gerek yok fakat bu olayda kendisi hatalı keşke böyle bir şey yapmasaymış, iki taraf için sorun olmasa bile yine de programa çıkıp anlatması da doğru değil. roadhousemagosa: Celal hoca bunu niye yapmış ve böyle rahatça da anlatıyor?Kendinize <<Neden?>> diye bir sorun lütfen.Cevap size hocanın bakış açısını ve öğrencisine yaklaşımını gayet net anlatır.Kendisi de babanın yapmadığını yaptım diyerek gayet net ifade ediyor zaten.Evinde kalan bir öğrencisine babası gibi bir bakış açısıyla yaklaşması sizce imkansız mı?Babalık sadece biyolojik bir olay değildir. Dar kafalı ve evrensel perspektiften yoksun fikirler üretmekten vazgeçin lütfen.Eteği kaldırıp tokat atması yanlış ve düşündürten bir ifade ama yine de %100 taciz olarak kabul görmesi mi gerekir.Kaldı ki hocaya Asperger Sendromu (Otizm) teşhisi konmuş bir birey.Bu tür insanlarda normal insan davranışlarını aramayın.Kendisine göre doğru olanı yapıyor ve detayına önem vermiyor;önemli olan kendi bakış açısı ve düşüncesi.Kendi ilgi alanı içerisindeki konulara azami ilgi ve alakayla yaklaşan bu gibi insanlar toplum psikolojisi veya sosyal yapısı hakkında son derece kayıtsız olurlar.Hele empati yapmayı hiç bilmezler.Bu bilgiler ışığında siz azıcık empati yapmaya gayret edemez misiniz? Celal Şengör ve cinsel taciz iddiası son derece sakıncalı ve trajikomik bir teşhis.

Şengör yeni bir tartışmanın fitilinin ateşleyerek insanların gömülmesine ve yakılmasına karşı olduğunu söyledi. Şengör, "Mezara gömülmeyi ben doğru bulmuyorum hatta aptalca buluyorum. Ki annem öleli kaç sene oldu gitmedim bir daha. Niye gideyim? Ne var orada? Toprak ve karbon..." dedi. (CNN Türk, 29.01.2019) Annesinin mezarına gitmeyen Şengör, Eduard Suess mezarının başında (11 Temmuz 2020) ve siyasi mesaj vermek için Zübeyde Hanım'ın mezarında paganist ritüeller yaparken! (youtube.com/watch?v=soB_iEVxffk; 28.10.2023)

Comte, Ahlak kurallarını 'sömürünün ajanları' olarak nitelendirirken, 7 ay akıl hastanesinde yatar, Clotilde adlı bir kadına öldükten sonra 'Büyük varlık' diyerek tapar ve onun kullandığı bir masa önünde diz çökmüş, ibadet ederken can verir. T. R. Malthus, insanların dine bağlı kalmadan da ahlaklı olabileceğini ileri sürerken, fakirlere verilecek olan sadaka, bağış veya zekatları, doğal seleksiyona aykırı bulduğunu söyler. 'Fakirlere, zayıflara yardım etmeyin; bırakın güçlüler ayakta kalsın' der. Machiavelli ise "Bütün dünya nimetleri güçlülerin hakkı." der ve "İyi insanın daima ezilmeye mahkum olduğunu" (Niccolo Machiavelli, Prens, s. 96) öne sürer.

Leibniz, "Ahlak ve hukukun ilk kaynağını din" (New Essays On human Understanding, s. 89) olarak görürken Dostoyevski, "Tanrı olmasa her şey mübah olurdu." (Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, Karamazov Kardeşler, s. 174) demektedir. "Eğer Tanrı yoksa homo sapiens tarafından geliştirilen sürü ahlakını nesnel olarak doğru olarak kabul etmek için her türlü gerekçe ortadan kalkmış gibi görünüyor. Sonuçta, insanlarda bu kadar özel olan nedir? İnsanlar, düşmanca ve düşüncesiz bir evrenin bir yerinde kaybolan sonsuz derecede küçük bir toz zerresinde, nispeten yakın zamanda evrimleşmiş ve nispeten kısa bir sürede bireysel ve toplu olarak yok olmaya mahkum olan doğanın tesadüfi yan ürünleridir. Bir ateist görüşe göre ensest yapmakta gerçekten yanlış bir şey yoktur. Kurtz'un belirttiği gibi, "Davranışlarımızı yöneten ahlaki ilkeler, alışkanlık ve gelenek, duygu ve modaya dayanıyorsa" o zaman sürü ahlakını hiçe saymayı seçen uyumsuz bir kişi, modaya aykırı davranmaktan daha ciddi bir şey yapmıyor demektir. Eğer natüralizm doğruysa, savaşı, baskıyı veya suçu kötü olarak kınamak imkansız hale gelir. Kardeşliği, eşitliği veya sevgiyi de iyi olarak övmek mümkün değildir. Naturalizm doğru ise neden kendi çıkarınızı ve özellikle hayatınızı başkası uğruna feda edesiniz ki? Ateizm doğruysa, kişinin eylemleri için ahlaki bir hesap verebilirlik yoktur. Eğer hayat mezarda sona eriyorsa, bir Stalin olarak mı yoksa bir aziz olarak mı yaşadığının bir önemi yoktur. Rus yazar Fyodor Dostoyevski'nin haklı olarak söylediği gibi: "Ölümsüzlük yoksa o zaman her şey mübahtır. Tarihçi Stewart C. Easton: "İnsanın ahlaki olması için nesnel bir neden yoktur, ancak ahlak sosyal hayatında 'karlı' çıkıyorsa veya onu 'iyi hissettiriyorsa'. İnsanın kendisine verdiği haz dışında bir şey yapması için nesnel bir neden yoktur." Bize ahlaki görevleri kim veya ne yükler? Neden belirli şeyleri yapmamız ve diğerlerini yapmamamız gerekir? Bu 'gerekir' nereden gelir? Kişinin eylemlerinden sorumlu tutulacağı ve seçimlerinin iyiliği ortaya çıkarmada bir fark yaratacağı inançları kadar ahlaki yaşamı güçlendirme olasılığı olan hiçbir şey yoktur. Tanrı'nın var olup olmadığına bağlı olarak ahlak konusunda kökten farklı bakış açılarına varırız. Tanrı varsa, ahlak için sağlam bir temel vardır. Belirli eylemleri bizim için doğru veya yanlış yapan nedir? Ahlaki yükümlülüğün kaynağı sorusuna verilecek en iyi cevap, ahlaki doğruluk veya yanlışlığın kutsal, sevgi dolu bir Tanrı'nın iradesi veya emirleriyle uyuma veya uyuşmama olduğudur." (William Lane Craig, Ahlak İçin Teolojik Meta-Etik Temellerin Vazgeçilmezliği; leaderu.com/offices/billcraig/docs/meta-eth.html)

Ekonomik olarak refah seviyesi yüksel olsa da, ahlak, psikoloji ve insaniyet açısından Batı toplumlarının ve özellikle de ateist ülkelerin içler acısı haline yeteri örnek verdiğimizizi düşünüyorum. Evet! Her şey maddiyat değildir. Hele ki o refah seviyesine sömürü, işgal ve emperyalizm ile ulaşılmış ise!

Halkı Müslüman olup pratikte İslam'dan uzak yaşayan; içkinin, kumarın, faizin, fuhşun yaygın olduğu toplumlar bulunmaktadır. Ama bu, İslam'da bu kötü fiillerin de var olduğu, bunların dinimizde caiz olduğu, onaylandığı anlamına gelmemektedir. Bu ayrımı iyi yapıp adı Müslüman, yaşayışı liberal sekülerizm olanları iyi ayırt etmek gerekmektedir. Bu kesimin 'amelde' ateist/deist kesimle hemen hemen hiçbir farkı da yoktur!

İslamiyet Allah, melek, ahiret inancı temelinde ahlaki bir sistemi savunur. Bunun yanında İslam'ın toplum huzurunu sağlamada ikinci kademedeki kuralları da vardır: Kul hakkı, komşu

hakkı, insan hakları temelli muamelat kuralları ve ukubat hükümleri. Bu çift yönlü; maddi ve manevi hükümler öğretilip uygulama safhasında pratiğe aktarılınca toplum ideal seviyesine ulaşmış olur. Materyalist görüş ise gerek teorileri gerek pratiği ile bu amaca asla ulaşamaz, ulaşamamıştır ve ulaşamayacaktır da! Konuyu tamamlayan ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler’, ‘İslam sevgi toplumu’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Ve ateistlerin asla anlayamayacakları, Müslümanların hayata bakış açılarında farklı kriterler olduğudur. “Matematiğin bilmediği şeyler de var. Mesela; Helal 2 liranın haram 3 liradan çok olduğu!” ilkesini Müslümanlara, “İlim bir şeyin doğrusunu gösterir. 5, 4’ten büyük der. Ama bu yetmez. Eğer o 5 kazanç haram ise 4 kazanç helal ise işte din ve ahlak da gelir 4 helal kazancın 5 haram kazançtan üstün olduğunu insana öğretir. 5’in 4’ten büyük olduğunu bilmek yetmez.” diyerek (dailymotion.com/video/x81wb1a) öğreten Necmeddin Erbakan Hocamızı da rahmetle anıyoruz.

“İslam güzel ahlaktır.” (Hanbel, Müsned, II/117)

“Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” (Malik, Muvatta, Hüsnü’l-Hulk, 8)

“Sizin en hayırlılarınız, ahlakı en güzel olanlarınızdır.” (Buhari, Menakıb, 23; Müslim, Fedail, 68)

“Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder; hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.” (Nahl, 90)

“İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.” (Fussilet, 34)

Bilim değişmez mi?

Konuya ek olarak ‘Evrim’, ‘Ateist akıl’, ‘Ateizm Yanılgısı’ ve ‘Deizm Yanılgısı’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Bilim yanılmaz, değişmez, tek gerçek kaynak mıdır?

Birçok insan bilimin ilan ettiği hakikatlerin hiç değişmediğini zanneder. Halbuki bilim, değişerek ve bir önceki bilgiyi yalanlayarak ilerlemeye devam etmektedir.

Albert Einstein: “Gerçeklikle karşılaştırıldığında, bilimde vardığımız düzey ilkeldir, çocuk oyuncağıdır. Ama sahip olduğumuz en değerli şey de odur.” (Alice Calaprice, The Ultimate Quotable Einstein, s. 404) Stewart Cole ‘Demokraside liberal eğitim’ adlı eserinde bilim adamını şöyle tarif etmektedir: “Bilim adamı, doğrunun yolunda ilerlemek için doğanın temel yasalarına ve zekasına güvenen inançlı ve bütünlüklü bir insandır. Amacı insanoğlunun refahıdır.” Gerçekte ise, “Bilim adamları bay Cole’un inandığı gibi olmak zorunda kalsalardı, sayıları çok az olurdu.” (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 12) “Bilim adamını, geleneksel ‘dini inançların yerine geçecek’ yeni kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olandır.” (Standen, s. 17) şeklinde tarif edenler de vardır. Halbuki “Bilimin yanılmaz ve eleştiri ötesi olduğu düşüncesi bir yanılsamadır, dahası tehlikeli bir yanılsamadır.” (Standen, s. 25) “17 yüzyılda tabiata hükmeden insan” şeklinde Francis Bacon’da ifadesini bulan sömürgeci karakteri eleştiren ve “mekanik dünya görüşüne sarılmanın bizi yok olmanın eşiğine getireceğini” söyleyen, “ABD’de yapılan araştırma ve geliştirme harcamalarının yüzde yetmişinden fazlasının askeriye tarafından yapıldığını” ifade eden parçacık fiziği, yüksek enerji fiziği ve teorik fiziği uzmanı Fritjof Capra da, “Bilimden pek ümitli değilim.” demektedir. (İzlenim dergisi, Mart 1993, s. 54-56)

426

“Bilim, deneyler ve deneylerden ulaşılan kanunlar ya da matematik ve geometri ile formüle edilen şeylerin ‘gerçek kabul edilmesi’ neticesinde, doğru bilginin ‘kıstaslarının değişmesi’ ile oluşur.” (Bertrand Russell, Bilimden beklediğimiz, s.14; Alekandre Koyre, Bilim tarihi yazıları I/66; John Henry, Bilim devrimi, s.15; Kostas Gavroğlu, Bilimlerin geçmişinden tarih üretmek; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 60) Günümüzde ‘Einstein modeli Newton modelinin yerini almıştır.’ (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 298) ve ‘Bilimin vardığı sonuçlar değişmez sonuçlar değildir, bütün sorulara cevap veremez.’ (Tzortzis, s. 304) Bilimsel sonuçlar, ‘değişken ve mutlak olmayan’ işler olarak kabul edilmelidir. Bilim değişebilir. (Tzortzis, s. 300) “Gerçi bilim vardığı sonucu değiştirip yerine yenisini koyuyorsa da, uzun vadede tabiatın ‘hakikatine biraz daha yaklaşılarak da’ ilerlemektedir.” (Standen, s. 161) Bilimsel bilgi ve ilahi vahyin iki farklı bilgi kaynağı olduğunu belirtmemiz gerekir. Bir tanesi sınırlı niteliklere sahip olan insan zihninden, diğeri ise tanrıdandır. (Tzortzis, s. 301) "Ateist Sam Harris bile, bilimsel kuramların hatalı olabileceğini itiraf etmek zorunda kalmıştır." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81)

Samerset Maugham ise bu konuda, "Avrupa bugün yeni bir Tanrıya inanmıştır, o da ilimdir. Fakat ilim devamlı değişen bir varlıktır. İlim dün inkar ettiğini bugün ispat eder ve bugün ispat ettiğini de yarın inkar eder. İşte o sebepten dolayı, ilmin kullarını düzen ve huzurdan uzak, daima bir ıstırap ve gönül darlığı için de bulursun." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 20) demektedir. Bilimin kayan kum üzerinde durduğu (Karl R. Popper, Daha İyi Bir Dünya Arayışı, s. 43) ve günümüzde hiçbir bilginin eskiden kabul edildiği gibi kesinlik arz etmediği (Anthony Giddens, Modernliğin Sonuçları, s. 44,171) artık bilinmektedir! “Karl Popper, 'Bilimsel Araştırmanın Mantığı' isimli kitabında, "Bilimsel bilgilerin değişimi açıktır, geçicidir, geçicilik özelliği taşır. Yeni bir bakış açısı geldiğinde, yeni veriler elde edildiğinde, bilimsel bilgi değişime uğrayabilir." Bilimsel bulguların kesin değişmez gerçeklik olarak dayatılmasının da, ‘bilimi bilim olmaktan çıkarıp

bir çeşit dogmatik inanç ya da din haline getirdiği' unutulmamalıdır. Sonradan yanlış olduğu ortaya çıkan teorileri ortaya atanların da, kendi dönemlerinde teorilerini kabul etmeyenleri bilim dışı, akıldışı ya da bilim karşıda olmakla suçladıkları çokça görülmüştür." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25, 75) "Bilimsel bilgiyi şaşmaz bir kılavuz olarak gören ve 'her şeyin açıklamasını bilimden bekleyenler, bilimsel kalıpların sürekli değiştiğini' unutmamalıdır. Bilim sürekli bir şekilde değişime uğramaktadır. Bilimsel bilgi, son noktayı koyan değişmez bir içeriğe sahip bir bilgi türü ortaya koyamaz. Bilim, yanlışlarını düzelterek ilerler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 12, 85, 164) Evet, "Bilimin geçmişteki delillerinde daima yanlışlama özelliği söz konusudur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 221) "Bilim sürekli kendini yalanlayıp yenileyen bir alandır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 306) "Bilim ve teknik teoriler sürekli gelişir, çoğu kere de değişir ve başkalaşır." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 308) Özetle, "Bilimsel bilgi sürekli değişime ve gelişime açık bir yapıdır." (Diyaret İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 82)

"Bilim, 'sınırlı gözlemlerinize dayanarak, belirli bir olgu için elimizdeki en iyi açıklama budur' demektir. Bilim değişkendir. Bilimsel sonuçların mutlak olarak doğru olduğunu ve hiçbir zaman değişmeyeceğini varsaymak açıkça yanlıştır. Tarih bize gösteriyor ki, bilim vardığı sonuçları sürekli değiştirir." (Tzortzis, s. 278, 299, 300) "Bilim hakkında asıl sorulması gereken soru, Bilimin bizi nereye götürdüğü değil, kendisinin nereye gittiği meselesidir. Nereye gittiğini bilmesek bile, nereye gitmediğini biliyoruz artık! 'Bilim, hakikate doğru gitmiyor.' Hakikati keşfettiğini iddia eden her bilimsel teorinin, bir bakıyorsunuz bir süre sonra hakikati keşfetmediği anlaşıyor. Bundan sonra üretilecek olan bilimsel teoriler de, bundan öncekiler gibi hakikati keşfettikleri iddiası ile ortaya çıkacaktır ama bir daha asla yanlışlanmayacak biçimde ortaya koyacak bir teorinin olabileceğini düşünmek pek mümkün görünmemektedir. Edgar Morin: Bilimsel teoriler nesnel olamaz çünkü bilim, insan zihninin gerçek hakkındaki düşüncelerinden ibarettir. Nitekim aynı objektif verilerin; Ptolemaios, Kopernik, Newton ve Einstein gibi birbirinden farklı, hatta birbirine karşıt teoriler tarafından kullanılmış olması da bunu gösterir." (Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 92) "Bilim değişime açıktır. Dolayısıyla bilimsel ispat diye bir şeyden bahsetmek tehlikelidir. Çünkü bu terim, varılan bilimsel sonuçların taş üzerine oyulmuş yazılar gibi olduğunu ima eder ve bu anlayışı güçlendirir." (G. Barker and P. Kitcher, Philosophy of Science, s. 17) "Bilimin ürettiği bilgilerden hangilerinin gelecekte doğrulanıp hangilerinin yanlışlanacağını bugünden kestirmek imkansızdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 91) "Modern bilim anlayışında mutlak doğru yoktur, güncel doğru vardır. Bilim bugün doğru dediğini yarın yalanlayabilir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158) Yani bilimsel "İlerleme, 'geçici hakikatler ile' günü kurtarmaktan başka bir şey değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 90) "20. yüzyıl fiziği bize, bilimde hiçbir mutlak doğru olmadığını ve bütün kavram ve teorilerimizin sınırlı ve tahmini olduğunu çok kesin bir şekilde göstermiştir. Bilimsel teoriler bize hiçbir zaman gerçekliğin tam ve son bir tasvirini sağlayamaz. Onlar daima, nesnelerin hakiki özelliklerine yönelik 'tahminler' olarak kalmak zorundadır. Bilim adamları gerçekliğin yalnızca sınırlı ve yaklaşık tanımları ile uğraşırlar." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 47, 58) "Her bilimsel teorinin yanlışlanabileceği unutulmamalıdır. Bilim, tamamlanmamış bir araştırma sürecidir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 84) "Hawking de, bilimin önemli bölümünün kesin olmadığını anlaşıldığını ifade etmektedir. Galileo, Batlamyus'un evren modelini sahneden kaldırmıştır. Newton'un durağan ve kesin zamanlı evren modelini de Einstein, Hubble, Lemaitre ortadan kaldırmıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 17, 250) 'Bilimci', bilimi kendine mahsus kuralları olan yeni bir din haline getirir. Bilim tarihine baktığımızda, 'bilim adına konuşan' birçok bilim adamının ve felsefecinin bugün için komik görünen fikirler ileri sürdüklerini rahatlıkla görebiliriz. Ünlü bilim adamı Lord Kelvin 150 sene önce, 'havadan daha ağır cisimlerin uçamayacağını' savunuyordu. Pozitivistlerden Ernest Mach ise atomun varlığını reddediyordu. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 118-119) Bu nedenle de Harvard üniversitesi profesörü Dr. William MC. Dougal, "Bugün biz fizikçiler, madde karşısında 19. yüzyılın fizikçileri gibi

değiliz, 'hepsini anladık' demiyoruz, daha anlamadığımız pek çok şey vardır." (M. Rahmi Balaban, İlim ahlak iman, s. 77) demektedir. Tüm bunlara rağmen ateistler hâlâ “Dogma haline getirdikleri birtakım bilimsel sonuçların her şeyi açıklayabileceğine inanmaktadırlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 16) Akılcılar, "Aklın sınırlı olduğunu itiraf ettikleri halde onu her türlü şeyin üstüne koyma çelişkisine imza atarlar." (Rene Guenon, Doğu ve Batı, s. 44)

Ateistler de “Deistler de akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) “Akıl insan zihninin ürettiği bir bilgidir. Tek bir akıl yoktur.” (Baloğlu, s. 285) "Bilimin doğruları hep değişmektedir. Devamlı değişen bilim nasıl olur da insanlar için değer üretmeye yönelik bir konum da kabul edilir?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 108) “Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 86)

Ama bilimi kurtarıcı bir din gibi görenler de vardır. "Bilim, bir inanç kategorisi haline gelmiş durumdadır." (Edward Said, Oryantalizm, s. 56) “Kutsallardan arındırılmaya çalışılan aklın zamanla kendisi kutsallaştırılmıştır.” (Neşet Toku, Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) “Akıl ve bilim her nedense fakirliğe, açlığa, sömürüye, adaletsizliğe, işgallere ve savaşlara engel olamazken.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) “Yuval Noah Harari ise salgınları dize getirerek insanın Tanrılaşacağını iddia etmiştir. İnsanlığın verdiği mücadeleyle bütün hastalıklarla başa çıktığını söyleyen Harari aslında post-modern yalancı bir peygamberdir! Bu yalancı peygamber, insanı da Tanrı ilan eder (homodeus) ve “Bize bol gıda, ilaç, enerji ve hammadde sağlayan olağanüstü ekonomik büyümemiz sayesinde kıtlık, salgın ve savaşı dize getirmeyi bildik” (Harari, Homodeus, s. 24) der. Harari’nin amentüsü ilerlemedir. Buna göre artık ne salgın, ne kıtlık ne de savaş olacaktır. Bütün yalancı peygamberlerin sonu hüsrandır. Koronavirüs salgını deizm ve “İnsan Tanrı” yalanını yerle bir etmiştir.” (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 15 Mart 2020) Halbuki aynı Harari, “Max Planck, Einstein'a, 'bilimin cenazeden cenazeye ilerlediğini.' söylediğini (Y. N. Harari, Homo Deus, s. 38) aktarmıştır. İsrail’li ateist Harari gibi, "Türkiye ateistlerinin sorularının çoğunun da, bilimi kutsal bir inanış görmekten kaynaklandığı görülmektedir. Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bırakmıştır. Bu ateistler hâlâ ikinci el bilim anlayışından kurtulamamıştır. Gerçekte ise bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde çok tapınılan bilimin, her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 20) “Gençlerimiz İsraili Yahudi, ateist ve eşcinsel Harari'nin bilimle mükemmelliğe ulaşılıp savaşların biteceği ve insanın Homodeus (İnsan Tanrı) olacağı fikirleriyle zehirlenip dursun! İsrail, bilimle geliştirdiği mükemmel programlarla daha "mükemmel katletmeye" devam etmektedir: Yapay zekanın bütün matematiksel ve bilimsel mükemmelliğine karşın kusurları da vardır. Mesela bombalanan evde "hedef" olmuyor ve yine de o evdeki herkes bombalanarak katlediliyor. Matematiksel kusur, bütün ailenin yok edilmesiyle sonuçlanıyor! Lavender adlı bu yazılımla katliamlarda sivil kayıplar oranı bile çıkarılıyor. 20 kişilik "zayiat", "normal" görülüyor. Bunlar bazen azalıyor bazen çoğalıyor. Üst düzey "hedefler" için ise bu oranın 100’e kadar çıktığı belirtiliyor. Katletme matematiğin oranlar meselesi olmuş. Ne bilim ama!” (Ergün Yıldırım, Star, 6.4.2024) Zaten "Modern bilimin meselesi, hakikat değil hakimiyet'tir. O yüzden güç üreten araçları kutsamış, araçlar insanı kölesi yapmış, şiddete dayalı bir dünya üretmiştir." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 5.12.2021) Uzun zamandır “Batı, bilimi insan ve doğaya hükmetme aracı olarak kullanmakta” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 173) ve "Ortaya çıkan savaşlar, bilimin vücut verdiği nükleer ve ekolojik tehditler, beraberinde rasyonalizm ile ortaya çıkan ve büyük anlatılara neden olan güvenin artık kaybolmasına neden olmaktadır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Kasım Küçükalkp, s. 104) Ama ateistlerin hayallerinin sınır yoktur: Meşhur ateist Celal Şengör, "Günün birinde insanların, beynini bilgisayar programlarına download ederek ölümsüz olacağını ve bütün evrene yayılıp nüfuz edeceğini." iddia eder. (Ensonhaber,

20.04.2025) Tabiatı kontrol etme ve ilahi güce ulaşma hedefleri hep bilim adı altında gizlenmiştir. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 117, 119)

"Fizikçiler, yaptıkları keşif ya da ürettikleri aletlerin kendi deha ve güçlerinden kaynaklandığına inanarak güçlü olduklarına inanmaktadırlar. Bu tarz çabalarla aslında, inanmadıkları tanrının yerini almaya çalışırlar." (John Horgan, Bilimin sonu, s. 255) "Bilimsel emperyalizmden" (E. F. Schumacher, Akıl karışıklık için kılavuz, s. 19, 68) bahsedenler kadar, "Bilimsel teknolojik zaferin, insanı çöküşe sevk ettiğini" (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 333) ileri sürenler de vardır. "Akılcılık, artık bilimci uzmanların dediğine' teslim olmak' manasına gelmektedir. Akılcılık artık bir iktidar odağı haline getirilmiştir." (Paul Feyerabend, Akla veda, s. 21-22) "Bilim/akıl en militan din kadar dar kafalı olabilir, var olan bütün güçler gibi en şeytani güçlerin hizmetine koşabilir." (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 110) "Akıl yanılmaz bir bilgi kaynağı olarak gören akılcılar, bilim ve felsefe tarihlerine baksalardı, karşımıza çıkan birbiriyle çelişik sayısız düşünce ve teorinin varlığı karşısında insanların evrensel bir akılda birleşemediklerini göreceklerdi. Akıl, metafizik ve tanrısal bir konuma taşınmıştır. Bir nimet olan akıl, tanrı pozisyonuna yerleştirilmiştir. Bilgi ve veri akışının uzun vadede sürekli bir değişime uğradığı ortada olduğuna göre, akıl yürütmenin de değişime uğrayacağı açıktır. Akıl, hakikati icat etme kapasitesine sahip bir cevher değil, hakikati kavramaya yarayan bir araç olmalıdır. Akıl, modern dönemde bir 'değer üretmek kaynağı' haline getirilmiştir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85-87) "Materyalizmi benimseyen analitik filozoflar, bilimsel beyanların 'eksiksizliğine' güçlü bir biçimde bağlıdır." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 70) "Bilimlerin birliği ideali, gerçekleştirilmemiştir ve gerçekleştirilemeyecek bir rüyadır. 'Bilimci' natüralistin açık, tartışmasız ve kullanışlı bir bilim tanımı da yoktur. Naturalizm dinsel olarak nitelenebilecek birtakım özellikler de sergiler." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 171) "Bilim pek çokları için, dinin üstünde bir hakikat terazisi olarak konumlandırılmıştır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 99) "Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur." şeklindeki kapsamlı natüralist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkanı yoktur. Bu iddia fiziksel gerçeklerin terkiibinden daha fazlasını, bir felsefeyi, metafiziği içerir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 175) "Sıradan bir bilim tarihi ve felsefesi okuyucusu bile, açık, tartışmasız bir bilim tanımı olmadığını görebileceği gibi, açık, tartışmasız bir bilim metodu olmadığını da görecektir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) "Bilim başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genelleştirmeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. Bilimcilik ciddi bir şekilde benimsendiğinde "sahte din" haline gelir" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) ve "yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılabilecek idealleri verir!!" (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40)

Aslında "Bilim, İlahi kanunların keşfi neticesinden ortaya konan prensiplerdir. Bilim, 108.000 km/saat hızla "dünya dönüyor", din ise; sebepler dairesinde ve hikmetine binaen Yüce Kudret tarafından "dünya döndürülüyor" der. Maneviyattan ve vahiyden kopuk bilim, olayın failini terk edip ve işi tesadüflere bırakır. Kaldı ki, İslam taklidi bir imanı değil, araştırmaya ve delile dayalı bir inanma olan tahkiki imanı esas alır." (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010) Bu nedenle "Kuantum hipotezini ilk ortaya koyan Max Planck, "Din ile bilim arasında asla gerçek anlamda bir zıtlık olamaz. Çünkü biri diğerinin tamamlayıcısıdır." (Max Planck, Edt. Charles C. Gillespie, Dictionary of Scientific Biography, s. 15) dermektedir.

Ayrıca "Bilgilerin temelinde, doğrulanamayan inançlar vardır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 77) ve "Bilimin kendisi birçok kabul üzerinde yükselir. İnsanlar, örneğin akli melekelerinin manipüle edilemediğini veya algılarının kendisini yanıltmadığını varsayar. Einstein, "Doğada her şeyi kuşatan yasaların var olduğuna yönelik inancımız, bir tür imanın üzerine bina edilmiştir." (A.Einstein, Einstein on Cosmic Religion and Other Opinions and Aphorisms, s. 33) derken, bunu kast etmektedir." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 74) "Bilim, varlığını bilişsel yetilerimize güvenliğimiz

kabulüne borçludur.” (Bilgili, s. 76) "Bilgi, 'inancın' gerçeğe dönüşmüş hali değil midir? Bilimsel teoriler, belli dönemlerde belli açıklama tarzlarıdır. Dawkins, darwinizm'in hipotezlerini kanıtlanmışçasına savunmaktadır. Dawkins, bilimsel kesinliği öylesine yükseltmektedir ki, asla değiştirilemez kesin yasalar olduklarını savunmaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 28, 43, 281, 282)

Bilimin yanılmaz ve tek gerçek kaynak olduğunu savunanlara bir hatırlatma yapalım: 1911 yılına dek Thomson atom modelini bilim adına savunmuşlardı. 1913 yılına dek ise Rutherford'un atom modeli bilim adına savunulmaya başlanır. 1913'ten itibaren ise Bohr atom modeli yeni bir model olarak ortaya çıkmıştır. Kısaca Bilim, 'Yanlışlara dek doğru kabul edilen iddiadır!' Bilimci putperestler, bilim ve teknolojiyi elinde bulunduran devletler, bunları insanların yararına kullanmak yerine insanları sömürme aracı olarak kullanmaktadır. İlaç sanayinden silah teknolojisine, medyadan oryantalist araştırmalara dek bu böyledir! Bilimi kutsayanlar; ölümsüzlüğe çare olacağını, dinin yerini alacağını düşünenler, tüm sahte Tanrılar gibi bir gün bilim putunun da, kendine 'yüklenen bu anlamıyla' beraber yıkılıp gideceğini göreceklerdir.

Tabiata tapınan ('Natüralizm' adlı yazımıza bakılabilir) veya ineği kendileri için kutsal sayanlarla fizik veya kimya bilimlerini ilah edinenler arasında ne fark vardır? İnek de yaratılan bir varlık, fizik kuralları da evrenin işleminde kullanılan birer araçlardır ama iki araç da günümüzde amaç haline getirilmiş, ilah seviyesine yükseltilmiştir. Altını özellikle çizerek belirtelim ki, burada bilimin değil bir zihniyetin eleştirisi yapılmaktadır ve bilim değil 'bilimciler' eleştirilmektedir!

“Dolayısıyla bilimsel bilgi, mutlak doğruları değil, doğruya şu an için en yakın olanı yansıtır. Bununla yetinmemizin nedeni ise, daha geçerli olana henüz sahip olamamış olmamızdır. Bu nedenle bilim adamı “bilimsel gerçekler” yerine şu anda sahip olduğumuz “bilimsel veriler” ışığında konuşur. Gerçek, evrendeki varlıklar ve olaylardır. Gerçekler, kişilerden bağımsızdırlar ve değişmezler. Bilim ise, gerçek değil, gerçeğin bizim tarafımızdan bir ‘algılanma’ biçimidir, bir yorumdur. Bu yorum ise, yorumcunun durduğu yere ve önceki donanımına bağımlıdır.” (Prof. Tevfik Özlü, Bilim Yobazlığı, Zafer, sayı: 429, Eylül, 2012)

Bilimsel iddia ve buluşlar, teori veya geçici doğrular mertebesinde. Dolayısıyla 'her an yanlış oldukları ispatlanabilir olan zamana bağlı' doğrulardır. Bilimi tanrı edinenlere üzülmekle belirtmeliyiz ki, bilim hiçbir zaman “Sonunda Tanrının olmadığı bulundu” gibi bir keşifte bulunamayacaktır. Ayrıca unutmamalıyız ki, bilimin açıklayamadığı pek çok şey vardır ve öyle de kalacaktır. Bilim bir rehber değil; ancak önümüzü aydınlatan bir ışık olabilir. Işık olsa da yine yolumuzu bulmamız için bizlerin bir rehber ihtiyacı vardır. O rehber de dindir; İslam'dır. Bilimin metotlarını ve bilim yoluyla üretilenleri, mesela çekiç ya da kerpeteni birer araç gereç olarak görebiliriz. Birisi çıkıp çekicinin dünyanın tüm sorunlarına çözüm olacağını söylerse, onun deli olduğunu düşünürüz. Başınızın üstünde bir dam olsun istiyorsak çekiç şarttır ama çekiç ile mesela huzuru bulacağınızı iddia edenlerden de uzak durmamız gerekir. Hele ki o çekiç bir de doğa ve insanlara hükmedilmek üzere kullanılıyorsa...!

“Bilim tarafsızdır”, “Doğrunun ölçütü bilimdir” gibi pozitivist inanışlar artık eskisi kadar taraf bulmuyor, bulamıyor. (Standen, s. 197) Pozitivist bilimciler, dinin alanına girdiğinde pozitivistlikten taviz vermiş felsefe yapmaya başlamış olmaktadır. Pozitivistler her şeyi parçaladıkları için manayı kaybetmişlerdir. Aşk, korkuyu, sevinci hormonal “fenomenler” zannetmektedirler. Hakikatin tezahürü yok onlar için, sadece tezahür var. Sebebi? Eşya. Eşyanın sebebi? O da eşya. Biz buna “pozitivist iman” diyoruz. Çünkü pozitivistlerin bilimsellik ile ilişkisi kopmuştur. Bilimsellik değil bilimcilik peşindedirler. Bilimi putlaştırmışlardır. Semavi dinlere alternatif bir

ilahiyyat üretmişlerdir. Buyurun, yaşadığı zamanın öncü bilimcisi bakın ne diyor: “Yerçekimi gibi bir kanun var olduğu için kainat kendi kendini hiçten, yoktan yaratabilir ve yaratacaktır. Dünyamız fizik bilimi tarafından yaratılmıştır.” (Stephen Hawking, The Great Design) Aslında Filozof Stephen, Tanrı’yı tefekkürle bulmuş ama ona “fizik” adını vermiştir olay bu kadar basittir. (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010)

Bilim yanılmaz mı? Kesinleşmiş bilgi var mıdır? Bilim dogma olabilir mi?

Cinlerin varlığı kabul edilse, psikolojik birçok rahatsızlığın tedavisi mümkün olabilecek, ruhun varlığı kabul edilse tıp farklı bir bakış açısı kazanacak ve yeni tedavi yöntemleri geliştirilebilecekken, aksine Darwinist ve libido eksenli insan tanımı ve bunlardan hareketle ileri sürülen tedavi yöntemlerinin insan doğası ile ne kadar uyumlu olduğu, günümüzde artan psikolojik sorunlarla net bir biçimde görülmektedir. Parapsikoloji, alternatif tıp, metafizik Avrupa, Rusya, ABD’de, kimi 50 kimi 100 senedir üniversitelerde kürsüsü kurulmuş birer bilim dalı olarak kabul edilir iken, ülkemizde hâlâ bu konuları araştıranlara bilim dışı yaftası vurulmakta ve birçok konuda olduğu gibi bu konuda da dünyanın gerisinde kaldığımız görülmektedir. Alternatif tıbbi küçümsemek acaba ilaç firmalarının bir politikası mıdır? Tedavi edilen her hasta kaybedilen bir müşteri midir? Artık günümüzde ‘Bilim, yalanlara da ortak edilmiş’ (Soner Yalçın, Saklı Seçilmişler, s. 72) ve gıda/ilaç sektörü dahil her alanda sömürü çarkı işlemeye devam etmektedir.

Bilimin amacı insanlığı doğruya, hikmete, güzele yönlendirmek olmalıdır ama şu an bilim; çıkar, ekonomi ve siyaset çerçevesinde insanlığa hizmet amacının uzağında bir seyir izlemektedir. Bilimi ve ürünlerini inkar etme gibi bir niyetimiz tabii ki yoktur ama bilimin insanlık yerine bazı çıkar çevrelerine hizmet ettiği düşüncesi de asla göz ardı edilmemelidir ve bizim de karşı olduğumuz konuların başında bu gelir! "Dinin yerine en yüksek zihinsel otorite olarak geçirilen akıldan" (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 66) söz edilmektedir ki, bu "Batı aklı, yalnız dünya işlerinden faydalanmaya dönük ve hayırlı insanlardan çok kötü insanların yararlandığı din dışı bir akıldır." (Mustafa Sabri Efendi, Mevkıfu'l Akl, I/12)

“Son yüz elli yıldır görünen şeylerden biri şu olmuştur; Bilim, sosyo-kültürel ortamdan ve felsefi eleştiriden bağımsız bir statüye sahip değildir. Bilimin özcü yorumunun yüceltilmesi, sanıldığı gibi tersine bilime pek yarar da getirmemiştir. Tam tersine bilimin dogmatikleştirilmesine, bilimin bir tür dine dönüştürülmesine yol açmıştır. Özellikle uygulamalı bilimlerde politik yönlendirme ve baskı, günümüzde eskisine oranla çok daha fazla artmıştır.” (Doğan Özlem, Bilim Nedir? Ne Değildir? Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi, 2, 7-18. 2001, s. 16) Paul Feyerabend açıkça, “bilim insanı, araştırmasını destekleyen kurumun dünya görüşüne uygun davranmak, onu desteklemek zorundadır.” (Feyerabend, Akla veda, s. 292) demektedir. Richard Lewontin de, "bilimin sosyal etkilere açık olduğunu, hakim ideolojilerden az ya da çok etkilendiğini söyler." (Richard C. Lewontin, Biology as Ideology, s. 9) ‘Bilim tarafsızdır’ iddiası hatalıdır. Çoğu araştırmanın neye yöneleceği ona para yatıranlarca belirlenmektedir. Ayrıca bilim adamları da yaşadıkları zamanın dünya görüşleri ve ideolojilerinin etkisi altındadırlar. (Standen, s. 198)

Özellikle ateist ve evrimci yazarlar okuyucularını yönlendirmede çok mahirdirler. Bu konudaki örnekler için, ‘evrim’ ve ‘ateizm yanılgısı’ başlıklı yazılarımıza bakılması yeterli olacaktır. Manipülasyon; başkalarının düşüncelerini çeşitli yöntemlerle ona hissettirmeden değiştirmeye çalışmaktır. Mesela, Amerikalı tarihçi Merry E. Wiesner-Hanks: “İnsan eli alet kullanmak ya da yapmak üzere evrilmemiş, hali hazırda evrilmiş olduğu için alet kullanmıştır. Bu eli neden geliştirdikleri bilinmiyor, ancak buna alet yapmaya başlamalarından önce de sahip oldukları biliniyor.” (Merry, Kısa Dünya Tarihi, s. 19) derken aslında, ortada tam tersi bir delil olsa da konuyu yine

evrimle irtibatlandırmaya çalışarak okuyucuyu yönlendirmektedir. Aynı yazar diğer bir açıklamasında, tarih yazma sürecinin, ‘dahil eden ya da dışlayan bir seçme süreci’ olup, okuyucunun ‘tarih yazarlarının ön kabullerini ve bakış açılarını bilmeleri gerektiğinin’ (Merry, Kısa Dünya Tarihi, s. 6) altını çizmektedir.

“Bilim adamları "gerçeği" aramakta ve test etmekte olduklarını kabul etselerde, gerçekleri "üretmez" veya bilmezler. Bilim bir din veya inanış değildir. Dinler insanın varoluş nedenini, ruhunu, ölümden sonrasını, yaratana karşı adanmaları gibi konuları inceler. Bilim ise, "fiziksel olarak" algılanabilen evrenin kökenini, yapısını ve doğasını anlamaya/açıklamaya çalışır.” (Bilim Nedir? Ne Değildir? siirt.edu.tr/dosya/personel/bilim-tarihine-giris-2-siirt-2017330153315437.pdf)

Bilimin siyasallaştırılması

Bilim adamlarının “Ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum?” sorularına cevapları genellikle bilimsellikten uzak, ideolojik ve siyasi sınırlar içinde kalmaktadır. Bu da yetmez gibi bir de bilimi inanç haline getirenler vardır. Halbuki bilim daima ileriye doğru hareket halinde olan, devamlı ilerleyen ve değişen bir süreçtir. Atomun tanımı eskiden “Parçalanamayan en küçük yapı taşı” iken artık günümüzde, nötron-proton-elektronlardan hareketle atom enerjisi üretilebilmektedir. Tıp ülseri eskiden süt önerirken, şimdi özellikle kaçınılmasını tavsiye etmekte, önceden perhiz için sıcak su önerilirken şimdi tavsiye edilmemektedir. Eskiden terli iken su içilmemesi tavsiye edilirken şimdi ise önerilmektedir! Eskiden bilim adına dogmalarla (!) savaşılanlar aslında birer Don Kişot mu idiler? Günümüzde bilim adına dogmatik görüşler savunanların yarın yanlış yaptıklarının ortaya çıkmayacağı ne malumdur? Newton’un yasalarını yerle bir eden Einstein yasaları ve şimdi eleştirilmeye başlanan Einstein’ın görüşleri, en son deprem uzmanlarının birbirlerini basında “şarlatanlıkla” suçlamaya varacak kadar bilimsel temelde birbirlerine zıt fikirler ileri sürdükleri düşünüldüğünde, tüm bunlardan sonra bilimi bir inanç sistemi haline getirenler de durmadan kiblelerini değiştirmek zorunda kalmayacaklar mıdır?

432

Bilim vardığı bazı sonuçları zamanla değiştirmekte olsa bile, iyi, güzel ve hikmete her geçen gün biraz daha yaklaşmaktadır. Din ise insanlığın araştırıp bulması için zaman ve çaba harcamalarına gerek kalmadan; İyi, güzel ve hikmetli olanların listesini bir kitap halinde insanlara sunmaktadır. Yani bilim hızla dine yaklaşmakta, dinin ileri sürdüğü fikirleri doğrulamakta, her emir ve yasağını tasdik etmektedir. Din, bilimin varacağı son noktada onu beklemektedir! Bu konuda ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.

Deprem oldu, hocalar yine ikiye bölündü. Gökçeada merkezli 5.3’lük sarsıntı konusunda uzmanlar “iyi mi oldu, kötü mü?” sorusunda ikiye ayrıldı. Stres boşaldı, keşke bu büyüklükte onlarca olsa. Stresi boşalmadı. Tam aksine bölge aktif. (Akşam, 31.07.2013) Deprem uzmanları ikiye bölündü. (Sözcü, 26.4.2025) Bilim insanları ikiye bölündü: Rekor sıcaklıklar iklim krizini hızlandırıyor mu? Bazı bilim insanları ekstrem hava olaylarının, iklim krizi tahminleriyle uyumlu bir şekilde gittiğini düşünürken bazıları bu görüşe katılmıyor. Okyanuslarda görülen sıcaklık rekorunun tahmin edilemediğini belirten bilim insanları, değişimin hızından endişe duyuyor. (Gazeteoksisjen, 17.03.2024) Bilim insanları ikiye ayrıldı. Dünyanın en uzun nehri Nil’in yaşıyla ilgili tartışmalar sürerken yeni bir araştırmada, nehrin yaklaşık 30 milyon yıl önce ortaya çıkmış olabileceği bulgusu elde edildi. (Mynet, 13.11.2019) Bilim insanları ikiye ayrıldı! Koronavirüsün geçirdiği mutasyonlar, olası aşırı etkisiz kılabilir mi? (Star, 17 Nisan 2020) Y kromozomu hakkında bilim insanları ikiye bölünmüş durumda. Yakın zamanda olmasa da bir grup bilim insanı Y kromozomunun tamamen kaybolacağını söylüyor. (Ulusal Kanal, 01 Kasım 2023) Bilim dünyası ikiye bölündü: Venüs’te hayat var mı? (Finans Gündemi, 30 Haziran 2021) Venüs’te yaşam arayan bilim dünyası

ikiye bölündü. Venüs'te bulunan fosfin, gezegende yaşama dair iz arayan bilim dünyasını ikiye ayırdı. (Sözcü, 13 Temmuz 2021) Bilim dünyası ikiye bölündü: Porno bağımlılık yaratıyor mu? (Independent, 16 Aralık 2020) Bilim dünyasını ikiye bölen soru: Hayvanlar depresi önceden hissedebilir mi? (Sabah, 16.2.2023) Bilim dünyası şişmanlık konusunda ikiye bölündü. (Cumhuriyet Bilim Teknoloji Eki 18 Mart 2006) Bilim dünyası, hobbitlerin ayrı bir tür mü, Homo erectus'un torunları mı olduğu konusunda ikiye bölündü. (DW, 19.6.2013) James Webb Teleskobu'nun tespit ettiği bir gezegen, bilim insanlarını ikiye böldü. (Artı Gerçek, 8 Mart 2024) Bilim dünyası ikiye bölündü: 27 bin yıllık piramit bulundu. (Enson haber, 10.12.2023) Bilim dünyası ikiye bölündü: Balıklar uyur mu? (GZT, 19 Mart 2017) Bilim dünyası ikiye bölündü: Oumuamua muamması. (Sözcü, 2.7.2019) Her gün bir bira içmek sağlığa faydalı mı? Bilim dünyası ikiye bölündü! (Referans Türk, 10 Kasım 2024) Bilim dünyası ikiye bölündü: Köpek mi, kurt mu? (Haber Global, 28 Kasım 2019)

Hawking kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. İngiliz teorik fizikçi Stephen Hawking, kendi geliştirdiği kara delik teorisinden 30 yıl sonra kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. (DW, 27 Temmuz 2004) 'Einstein yanıldı!' Ünlü fizikçi “en şok edici keşfe” karşıydı. Albert Einstein, kendi neslinin en parlak zekası olsa da onun zekası bile yazar Elsie Burch Donald'ın 20. yüzyılın "en şok edici keşfi" olarak adlandırdığı kuantum teorisinin önemini fark edemedi. (Hürriyet, 13.09.2021) “Bilim insanları, İngiliz doğa bilimci Charles Darwin'in cinsel seçim hakkında yanıldığını ortaya koydu.” (Şarkul Avsat, 22 Haziran 2021) Işık hızı aşıldı. Bilim dünyasında şok: Einstein yanıldı. Işık hızının saltanatı yıkıldı. Albert Einstein'ın izafiyet teorisine göre evrenin hız sınırı olan ışık hızı, nötrinolar adı verilen çok küçük kütleli parçacıklar tarafından geçildi. Nötrinolar, CERN'in Cenevre yakınlarında bulunan merkezi ile İtalya'nın başkenti Roma'nın doğusundaki Gran Sasso laboratuvarı arasındaki 730 kilometrelik mesafeyi ışıktan yaklaşık altı kilometre daha hızlı bir şekilde kat etti. Işık hızı saniyede 299 bin792 kilometre458 metreye tekabül ederken, nötrinoların hızını saniyede 299 bin798 kilometre454 metre olarak belirleyen fizikçiler hâlâ ölçüm aletlerine inanmakta güçlük çekiyor. (TV24, 25.09.2011)

433

“Bilim adamları kafa karıştırdı. Yaşam uzayda başlamış olabilir.” (Sabah, 21.12.2001) Bu haberi ilk okuduğumda yazdığım yazının üzerinden 20 yıldan fazla zaman geçti ve şimdi bu yazıyı güncellerken sanala düşen en son güncel haber: Rus ve ABD'li bilim insanları ‘kanıtladı.’ Yaşam, Dünya'ya uzaydan gelmiş ‘olabilir.’ (Sputnik Türkiye, 15.11.2023) Bilim insanları: Mars'ın oluşumuna dair yanılmış olabiliriz. Araştırmacılar, gezegenin düşündüğümüzden çok daha uzun bir süre önce oluşmuş olabileceğini söylüyor. (İndyturk, 13 Şubat 2020) Bilim dünyası Ay'ın oluşumu konusunda yanıldı mı? “Apollo 16'daki astronotların 1972'de getirdiği kaya örneklerine bir de bugünün teknolojiyle bakan bilim insanları Ay'ın bugüne dek sanılandan çok daha genç olabileceği sonucuna vardılar. Hem de 200 milyon yıl kadar.” (VOA Türkçe, 18 Ağustos 2011) Uzmanlar yeşil çay hakkında yanıldı! Yapılan son araştırmalar, antioksidan deposu yeşil çayın meme kanserine karşı korumadığını ortaya koydu. Daha önceki araştırmalarda, hayvan ve insan hücreleri üzerinde olumlu etkileri ortaya çıkan sonuçlara dayanarak açıklama yapan bilim insanları, sıcak yeşil çay içilmesi tavsiyesinde bulunmuştu. (Basından, 03.11.2010) Bilim adamları yanıldı! Bilim adamlarının kuyruklu yıldızlar ile ilgili bilgileri yanlış çıktı. Kuyruklu yıldızların Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanılıyordu. Science dergisinin son sayısında yayımlanan makaleye göre, Stardust uydusunun 15 Ocak'ta yeryüzüne getirdiği kuyruklu yıldız tozlarını inceleyen uzmanlar, kuyruklu yıldızın Güneş Sistemi'ndeki diğer gök cisimlerinden pek farklı yapıda olmadığını saptadı. (CNN Türk, 15 Aralık 2006)

1880 ve 1990'larda kokaine çok değer verilirdi. Papa Leo XII, Sigmund Freud, Jules Verne ve Thomas Edison gibi birçok ünlü isim tedavide kullanımını önerdi. 1914'de uyuşturucu olarak sınıflandırıldı. Coca-cola orijinal olarak kokain içermektedir ve 1888'de “yorgunluğu geçiren içecek” olarak reklam yapıyordu. Coca-cola daha sonra kokaini içeriklerinden çıkarmış ve

yerine kafein koymuştur. (E. Umut Yıldız, İzmir’de liselerinde sigara, alkol, madde kullanım yaygınlığı, hazırlayıcı ve koruyucu faktörler, doktora tezi, 2009, s. 29) Kokainli diş ağrısı ilaç tanıtım reklam broşüründe de çocuk resimleri kullanılmıştı. (upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/98/Kokain_%28Cocaine%29_reklam_bro%C5%9F%C3%BCr%C3%BC.jpg)

Devlet 1932’ye kadar eroin üretilip sattı. Burada 1933’e kadar dünyanın en kaliteli eroinini yasal olarak üreten bir fabrika varmış. Meşhur Bayer ilaç firması, 1897’de mucize bir ilaç keşfetti. İlacın etkilerini tam anlamak için, ilacı damarına enjekte eden bir mühendis, “Kendimi kahraman gibi hissediyorum” deyince, adını kahraman manasında Heroin koydular. “Eroin, eczanelerde aspirin gibi satılmaya başlandı.” Tıpkı “bir dönem ecstasy’nin eczanelerde zayıflama hapi olarak satıldığı” gibi. Koskoca Freud, nane-limon yazar gibi reçetelere kokain yazdıktan sonra... Devlet artık resmen eroin satıyordu. Sonra bu tekel, 1937’de Toprak Mahsulleri Ofisi’ne dönüştürüldü. (Hürriyet, 14 Kasım 2009) “8 cm'lik karides, bilimi çürüttü. Bilim adamları buzulların altında yaşam olmayacağını iddia ediyordu. Ama bir karides ve denizanası bilimi şaşırttı.” (Habertürk, 2.4.2010) “Bilim adamları yanıldı! Vücuttaki kan ve doku hücrelerinin DNA’ları birbirinden farklıymış.” (AA, 17.7.2009) 1897’de Almanya’daki Bayer laboratuvarlarında kanser ve tüberküloz hastaları için "ağrı kesici" olarak hazırlanan "eroin hidroklor", dehşet verici yan etkileri fark edilince onu ilaç olarak reçetelere yazan hekimler tarafından derhal terkedildi. Ancak iş işten geçmiş ve "şeytanın tozu" hapsedildiği şişeden kaçıp halkın arasına karışmayı başarmıştı bir kez. (Yeni Şafak, 9 Şubat 2003) Bir zamanlar ‘Bilimsellik’ adına savunulan, günümüzde artık adliyelik olay olarak kabul edilmektedir!

İlaçta Paraben şoku! Kansere neden olduğu iddia ediliyor! Ağrı kesicilerde, antibiyotiklerde, diş macunlarında bulunuyor! Fransa’da, gıda ve ilaçlarda bakteri oluşumunu engellemek için koruyucu olarak kullanılan ancak kanserojen etkisi bulunduğu için yasaklanma noktasına gelen 'Paraben' maddesinin yüzlerce ilaçta olduğu ortaya çıktı. (Habertürk, 25.05.2011)

434

En sık kullanılan diyabet hapına Avrupa’da yasak. Avrupa İlaç Kurumu, ilacın hastalarda kalp krizi ve inme gibi yan etkilere neden olabileceği sonucuna vardı. (BBC, 24 Eylül 2010) 40 yıllık 'prostat hatası' tıbbi böldü. Prostat kanserinin erken teşhisinde 40 yıldır uygulanan PSA testini bulan ABD’li Doktor Albin "Hataydı" itirafında bulundu. Tıp dünyası bu sözlerle iki kutba ayrıldı. (Sabah, 19.3.2010) Tıp dünyasının doğru bildiği büyük yanlış. 20. yüzyılın başlarındaki teoriye göre bağışıklık sistemi kanserli hücrelere karşı mücadele ediyor. İşte bu doğru sanılan teori yanlış çıktı. Şimdi, teorinin aksine, kanserli hücrelerin çoğalmasının başlangıcında, bağışıklık sistemi tarafından korunduğu belirlendi. Vücudun bağışıklık sisteminin, tümörün ilk oluşum safhasında kanserli hücreleri tespit edip onları koruduğu bildirildi. The Journal of Clinical Investigation adlı dergide dün yayımlanan araştırmada, 20. yüzyılın başlarındaki teorinin aksine, kanserli hücrelerin çoğalmasının başlangıcında, bağışıklık sistemi tarafından korunduğu belirtildi. (Hürriyet, 10 Ağustos 2009) Eski antidepresanlar kalbi etkiliyor. İngiliz bilim adamları, İskoçya’da yaklaşık 15 bin kişinin katılımıyla yapılan araştırmada, eski nesil ilaçlar arasında yer alan Norpramin gibi trisiklik antidepresanların, kardiyovasküler rahatsızlığa yakalanma olasılığının yüzde 35 oranında artmasıyla bağlantısı bulunduğunu bildirdi. (Star, 02.12.2010) Thalidomide Faciası. Tıp tarihindeki en korkunç ihmal! Thalidomide, Contergan ve Thalidomid gibi isimler altında satılan, günümüzde başta çoklu miyeloma olmak üzere çok sayıda kanserin tedavisinde, graft-versus-host hastalığının tedavisinde ve cüzzam da dahil bir dizi deri hastalığının tedavisinde aktif olarak kullanılmaktadır. Bu ilaç, daha ziyade Thalidomide Faciası olarak bilinen, ilacın yeterli test olmaksızın kullanılması sonucu binlerce bebeğin ölümüne ve gelişim sorunlarıyla doğmasına neden olmasıyla anılmaktadır. (Evrin ağacı, 6 Mart 2019) 1939’da, Nobel Tıp Ödülü’ne de layık görülecek olan İsviçreli kimyager Paul Hermann Müller tarafından keşfedilen DDT, sivil ve askerler arasında da kullanılır. 1970’li yıllarda ABD ve Avrupa’da daha sonra da ülkemizde ise yasaklanmıştır. “Ancak, Dünya Sağlık Örgütü sıtmanın kontrol altında tutulması

için hâlâ DDT kullanılmasını önermektedir.” (BBC, 28 Ocak 2014) Tıp dünyasını sarsan tartışma: Kanser değil, tedavisi mi öldürüyor? Kanser cinayetleri. Gazeteci-yazar Yaşar Gören, kanser tedavisi için yapılan kemoterapi, radyoterapi gibi uygulamaların kanserden daha ölümcül olduğunu anlatan bir kitap yazdı: Kanser Cinayetleri. İşte bu kitapla birlikte tıp dünyasında büyük bir gümürtü koptu. (Formsante, 07.05.2010) Yandınız, güneşçiler! Prof. Tuğrul Dereli: Dik gelen güneş ışınlarına çıkmayın." Dr Ümit Aktaş: "Güneş tam tepede iken güneşlenin." İki uzman taban tabana zıt konuşuyor. (Sabah, 24.7.2017) 4.4'lük deprem uzmanları da bölündü. Deprem uzmanları da 4/4'lük bölündü. Ahmet M. Işıkkara: Deprem riski büyük. Ş. Üşümezsoy: Deprem olmayacak. A. Ercan: 3-5 gün önceden depremi bileceğiz. O. Gündoğdu: Deprem hepimizi ters köşeye yatırabilir. (Habertürk, 5.10.2010) Kolesterol savaşında bilim adamları ikiye bölündü. Tıp dünyası ikiye bölündü. Çok kiloluların ölüm riski daha az mı? (Basından, 3.1.2013) DNA sarmalını keşfeden Nobel Ödüllü ünlü biyolog James Watson, daha önce kansere karşı önerdiği brokoli gibi antioksidan içeren gıdaları çok tüketmenin kansere yol açtığını iddia etti. (Milliyet, 10.01.2013) Ama ünlü hastane zincirine göre ise durum tam tersinedir: Brokoli, kanserle mücadelede etkili olan süper yiyeceklerden biridir. (Medicalpark, Kansere İyi Gelen 10 Yiyecek!)

Dr. Ela Çabuk, Dr. İlker Erdoğan: “Amalgam dolgunun içerdiği cıva, sağlığa zararlı bir zehirdir; sinir ve sindirim sistemi, bağışıklık sistemi, akciğer ve böbreği etkiler. Ağız içindeki amalgamlar korozyona uğrar. Uzun yıllar ağızının içinde amalgam dolgu olan kişiler incelendiği zaman kanlarında yoğun miktarda metal yani cıva olduğu tespit edilmiştir, buda pek çok hastalığa davetiye çıkarmaktadır. Ağır metal birikimi kişiyi ölüme kadar götürebilir.” Dün ilaç olan bugün zehir ilan edilmek üzeredir!

Yumurta aklandı, artık rahat rahat yiyebilirsiniz. 40 yıl önce söylediği 'Yumurta yemeyin' uyarısından dolayı özür dileyen Prof. Bingür Sönmez, Balçıçek Pamir'e konuştu. “40 yıl insanlara yumurta yememelerini çok kesin bir şekilde emrettik. Hatta pastanın üzerine sürülen yumurtanın bile zararlı olduğunu anlattık. İnsanlar o kadar histerik oldular ki bana telefonlar gelirdi; ‘Doktorcum dün bir pasta yedim üzerinde biraz yumurta vardı. Şimdi kalbim biraz ağrıyor, acaba ondan mı?’” diye. Bu derecede histerik yaptık insanları. Çünkü bilim adamları hep zararlı olmadığını söylemişler. Ben şimdi geriye dönüp araştırdıkça bunu görüyorum.” (Habertürk, 2.12.2008) Bilim adamlarından tereyağı ve sütle ilgili şok itiraf. 'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşünün aslında net bir bilimsel kanıtının olmadığı belirlendi. İngiliz Daily Mail gazetesinin yayınladığı bir haberde, yaklaşık 30 yılı aşkın süredir söylenen 'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşlerini yalanlayan ayrıntılara yer verildi. İnsanlara yıllardır toplam besin alımı içindeki yağ tüketiminin yüzde 30'unu, doymuş yağ tüketiminin de yüzde 10'unu kısıtlamaları söyleniyordu. Milyonlarca insan da bu tavsiyelere dayanarak yıllardır, tam yağlı süt, peynir gibi ürünlerden uzak dururken, kolesterol düşüren ve yağı azaltılmış besinlerden oluşan bir ürün yelpazesi yaratıldı. (Sözcü, 10 Şubat 2015)

Bilim kutsal bir inektir!

Bilim, bilimsel olarak elde edilen bilgilerin tümüdür. İlk adım gözlemdir. Bir dizi gözlem bir araya toplanır ve bilim adamı kendisiyle bir müzakereye girerek hipotezini kurar. Bu, gözlediği verilerin şu ya da bu şekilde bir açıklamasıdır. Hipotez, bir tür tahmindir. Sonraki aşamada 'Eğer hipotezim doğruysa o zaman şu deneyi yaptığımda bu sonuca ulaşmam gerekir' diye tahmin yürütür. Son aşama, uygun deneyi yapmak ve hipotezi sınamaktır. Eğer deney yanlışsa hipotez tamamıyla reddedilir, doğruysa hipotez geçici olarak kabul edilir ve hipotez sürekli olarak deneylerle sınanır. Ancak çok kuvvetli teoriler bile yanlış çıkabilir. (Standen, s. 21) Modern bilim Galileo ve Newton'la başlamış ve o zamandan beri hızlı bir şekilde ilerlemiştir. Einstein ve Bohr gibi bilim adamlarıyla korkunç bir ivme kazanmıştır. Ama aynı hikaye alçaltıcı ters bir

dille de anlatılabilir. Eğer bilimin doruğu atom hakkında şimdi bildiklerimiz ise, on yıl önce bilinenlerin kesinlikle kusurlu olması gerekmektedir. Çünkü bilim o zamandan bu zamana kadar büyük aşama katetmiştir. Yirmi yıl önce bilinen daha da kusurluydu, 50 yıl öncenin biliminde bilinmeye değer çok az şey vardı. Biraz hayal gücü kullanarak bundan 20 ya da 30 yıl sonra bilimin ne hale geleceğini sorabiliriz. (Standen, s. 24) Bir zamanlar ise bilimin, geleneksel dini inançların yerine geçeceğine yani kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olduğuna inanılırdı. Berhelot, “dinin yerini bilimin aldı” dediğinde yıl 1901 idi. Zamanımızda bilimi büyük kutsal inek olarak gören kimseye rastlanmaz oldu, en azından bu sayı epey azaldı. Bir bilimsel yaklaşım örneği: Adamın biri pazartesi günü viski soda içerek sarhoş olur, Salı günü konyak ve soda içerek sarhoş olur, Çarşamba gününde cin ve soda içerek. Ortak payda, soda! Bilimsel sonuç; Soda sarhoş eder! (Standen, s. 19) Astronomi de bir bilimdir ama yıldızlarla deney yapmaya imkan yoktur. (Standen, s. 21) Tarih bilimi de deneysel değildir. Yine bilimin yapabilecekleri de sınırlıdır. Bilim, cinlerin olmadığını kanıtlayabilir mi? Hadi ortaya bir soru daha atalım: İki nokta arasındaki en kısa mesafe doğru bir çizgi midir? Söyler misiniz bana Amerika ile Türkiye arasında direk bir doğru çizgi çizebilir mi? İlginç değil mi, evrende her gök cismi 'daire' şeklinde yol almaktadır!

19. yüzyıldaki ‘bilimsel’ birçok iddia artık çöplükte değil midir? O zamanın havalı bilim adamları şimdi arkalarından gülünen birer eski teorisyen haline gelmemişler midir?

Atom, parçalanamayan en küçük yapı taşı idi! “atom, i. Fr. atome < Yun. atomos, ‘bölünmez.’ fiz. ve kim. Basit bir cismin, özelliklerini kaybetmeden bölünebileceği ‘en küçük’ parçası.” (Pars Tuğlacı, Okyanus Ansiklopedik Sözlük, 1974, I/169) E ama atom parçalandı!

19. yüzyılın şaşaalı günlerinde fizikçiler her şeyin kurallara uygun hareket edeceğine inanırdı. Doğanın yasaları keşfedilecek ve her şeyi görmek mümkün olacaktı. Yıldızlar, paylarına düşeni yapıp hep birlikte yerçekimi yasasına uydular. Işık, dalgalardan meydana geliyordu ve bunlar oldukça iyi anlaşılıyordu. Elektrik biraz daha belalıydı ama yasalarının çoğu bulunmuştu ve geri kalanı da zamanla keşfedilecekti ve doğanın bütün yasaları bulunduğunda, gerekli verilerin de yardımıyla, her şeyin sırrı çözülecekti! Eğer evrendeki bütün maddenin her atomunun pozisyonunu, hızını ve belki birkaç şeyini daha bilebilseydik, sistemin tümünün bütün geleceğini öngörmek de mümkün olacaktı! Bu inanca determinizm denmektedir ve 19. yüzyılın sonuna kadar oldukça da rasyonel görünüyordu. Ama yüzyılın dönümünde geliştirilen kuantum teorisi, onu temelden sarsmış ve o zamandan beri fizik kendine duyduğu pişkin güvenin çoğunu kaybederek büyük bir aşama katetmiştir. (Standen, s. 53) Bilim adamlarının idolleri bir totem kazığı gibi birbirinin üzerine dizilseydi, en tepedeki ‘ölçüm’ adı verilen sırtkan bir fetiş olurdu. Hem kimyacı hem fizikçiler ölçümün önünde eğilip ona taparlardı. Oldukça doğru bir saptama yaparak, bütün fiziksel bilimlerin sadece özenli ölçümlerle ilerleyebileceğini söylerler. Hemen herkes fizikteki herhangi bir şey hakkında kapalı, nitel ve kesin olmayan bir açıklama getirilebilir ama bu nicel bir sınavdan geçtiğinde çökmeye mahkumdur. (Standen, s. 58)

Işık hızı saniyede 300.000 idi. Ama son yıllardaki araştırmalar 300.000*300 rakamına işaret etmektedir. (NTV, 29.6.2000) Uzun yıllar devam eden durağan evren modeli, 2 bin yıllık Öklid geometrisinin yetersizliği, peşinden yıllarca koşulan "eter"ın elden uçup gitmesi. Bir dönem bölünemeyen en alt parça olarak adlandırılan "atom"un, aslında daha alt parçacıklar olan proton, nötron ve elektronlardan oluştuğu anlaşıldığında yaşanan irkilme! Ardından proton ve nötronların da aslında temel yapı olmadığı, onların da kuarklardan oluştuğunun anlaşılması! Özetle; bilime yeniden bilimsel bir yaklaşım gerekmektedir. Şüphesiz, bilimin bizzat kendisine uygulanması akıl ve bilimin bir gereğidir. Bilimin varmış olduğu son nokta aslında

ilerde varacağı yeni ve farklı bilimsel kanunların ilk adımıdır. Kısaca bilimde kesin ve son yoktur.

Bilim adamları, 'bilimin henüz yapamadıkları-bulamadıkları' konusunu düşünüp tevazu ile başları önde yürüyeceklerine, geriye bakıp bilimin geldiği şu anki aşamayı kendilerine mal edip kibir ile yollarına devam etmektedir. Ayrıca "bilimin insana neler yapabileceği düşüncesi de korkunçtur. Atom enerjisi, radyoaktif gazlar, biyolojik virüsler gibi birçok bilimsel araştırmanın hedefini, doğruluk derecesini ve doğruluk neticelerini ancak ona maddi destek veren çevreler belirlemektedir. Ayrıca, 'hiçbir bilim adamının yaşadıkları zamanın dünya görüşlerinin ve ideolojilerinin etkisi altında kalmadığı' da asla iddia edilemez. Boşuna Sartre, "Atom bombasının silah olarak mükemmelleştirilmesi için çalışan bilim adamlarına aydın diyemeyeceğim." dememektedir. (J. Paul Sartre, Aydınlar Üzerine, s. 12) Bilim diye ortaya çıkan birçok buluşun insanları 'hafiften delirttiği' de bir gerçek değil midir? Telefon, televizyon, aşı, vitamin hapları gibi...

Bir durumu ölçerken, mesela bir kuantum parçacığını ölçerken hem hızını hem de konumunu aynı anda ölçmek mümkün değildir. Diyelim ki konumu ölçülebilmektedir ve bilgi edinme kesinliği çok fazladır. Bu kesinlik ne kadar fazla artarsa, hızın belirsizliği o kadar da artar. Bu da şu anlama gelir ki, hiçbir zaman maddenin gerçek bilgisine sahip olamayacağız! Bilim kanıtlanmış bilgidir ama o kanıtlanmış bilgi her zaman bir başka kanıtlanmış bilgiye terk edebilir yerini. Nitekim bunun binlerce örneği vardır. Demek ki bilim de, "mutlak bilgi" değildir. Zaten 'mutlak' olduğu kabul edildiği gün bütün gelişmeler durur. Varsayımlara dayalı hipotezler ise, doğrulandıklarında o ana kadar "meçhul olanı kavramamızı" sağlar. Üstelik bir hipotez, diğer bir hipotez onu yanlışlayana dek geçerlidir. İnanç: Şüphe ettiğine araştırarak ulaşamıyorsan 'o nun yine de o olduğuna' inanmak ise, her bilim, kesin doğru olana dek inanç değil midir ki, o kesinleşenin de yanlış olduğu zamanla ortaya çıkacaktır! Herhalde "akıl ile her şeyin keşfedileceği" iddiasının şimdiye kadar doğrulanmamış başka bir inanç olduğu anlaşılmıştır!

Harvard tıp fakültesinde beyin üzerine çalışan bir bilim adamının yazar Cüneyt Ülsever'e söylediği şu cümle üzerinde biraz düşünmemiz gerekir. "Ben tıp bilimine bir tanrı tanımaz olarak başladım. Ancak hâlâ beynin ne çeşit bir şey olduğunu %8 veya %10 biliyoruz. Beyine düşünmeyi sağlayan mekanizmanın ise katıyen farkında değiliz!" Bu tıp adamı artık dinleri incelemeye başlamıştı. Bilim felsefesine merak salınca da, zaten bilimin de yola bir takım varsayımlarla ve doğru olduğu kabul ettiği bulgularla çıktığını, sadece aynı koşullarda aynı sonucu almanın peşinden koştuğunu bilmek de aslında bir inanca işaret etmez mi? (C. Ülsever, Teneke Evin Torunu) Ya bilimde "tesadüfe" yer olduğunu iddia edenlere ne demeli? İşte Darwinizm. Karl Poppe'in, "Darwin kuramı sınanabilir olmadığı için bilimsel değildir, sahte bilimdir. Metafizik bir şeydir." sözü de bir kenara not edilmelidir. (Popper, Unended Quest: An Intellectual Autobiograph, s. 168; Tuncer Bulutay, Bilimin Niteliği Üzerine Denemeler, s. 64) Popper, 'bilimsel önermelerin dogmalara dönüşmemesi gerektiğini de' ifade etmektedir. (Popper, Bilimsel Araştırmanın Mantığı, s. 117)

Gerçek bilim adamı kendisine şu soruyu sormalıdır: Bilim, gelişimini nereye kadar devam ettirebilecektir? Şu anki bilim hangi aşamadadır? İnsanlık tarihi buna yetecek midir, yeterse vardıysa yer neresi olacaktır?

Andre Vayson de Pradenne'in 'Prehistorik Arkeolojinin Sahtekarlıkları' isimli kitabında sıraladığı arkeoloji tarihine geçmiş pek çok sahtecilik örneğiyle de sınırlı değildir bilimsel aldatmacalar. Bilim dünyasında günümüzde de şarlatanlar çıkabilmektedir. Hileli laboratuvar fareleriyle deney yapan bir Amerikalı immünolog, fosillere makyaj yaparak bilime katkıda

bulunan (!) Japon bir paleontolog, deneylerini kaçakçılığa alet edebilen Alman bir fizikçi ya da klonlama alanındaki sahte süper deneyleriyle ülkesinde milli kahramana dönüşebilen Koreli bir biyolog olarak karşımıza çıkabiliyor bu sahtekarlar. (Bırol Biçer, Aktüel dergisi; T24, 14 Aralık 2008)

“Bilimperestlerin Yanılgıları. Bilimi “kutsal bir rehber” kabul edip her problemi çözen tek ve süper bir güç olarak benimseyenlerin başında gelenlerden (C. Şengör, Newton Neden Türk Değildi?, s. 122) olan Prof. Dr. Celal Şengör’ün “dindarlar üniversitelere alınmasın” önerisi, gündeme geldiğinden beri eleştiriliyor. Jeoloji/yer bilimi profesörünün “din, bilime dayandırılmaz” kuralından, “dindarlar bilim yapamaz” gibi vahim bir sonuç çıkarmasının yanlışlığı, zaten ayan beyan ortadadır. Ama aslında bundan da ileri gitmek ve sayın Şengör ve onun gibi düşünen “bilimperestlerin” dünya görüşünü biraz kurcalamakta yarar var. Şengör, “Din, belirli dogmalar çevresinde kurulmuştur. Bilim ise sürekli olarak gerçeği arayan bir düşünce sistemidir” diyor. Yani bilimin salt “somut gerçekliğe” dinin ise sırf “inanca” dayandığını ileri sürüyor.” Oysa bakın dünyanın önde gelen astrofizikçilerinden biri olan Arizona Eyalet Üniversitesi öğretim üyesi Paul Davies, 24 Kasım 2007 tarihli New York Times’deki makalesinde bu konuda ne demiş: “Bize sürekli bilimin dünya hakkındaki en güvenilir bilgi kaynağı olduğu, çünkü test edilebilir hipotezlere dayandığı, dinin ise inanç üzerine kurulduğu söylenir. Bu ayırmadaki sorun şudur ki, bilimin de kendi inanç bazlı iman temeli vardır. Tüm bilim, doğanın rasyonel ve anlaşılabilir bir düzene sahip olduğu varsayımı üzerinden işler. Eğer evrenin anlamsız karmaşalar ve keşmekeşlerle dolu olduğunu düşünseydiniz, bilim adamı olamazdınız.” Prof. Davies, bundan şu sonuca varmış: “Dolayısıyla hem dinin hem de bilimin temelinde inanç vardır: Her ikisi de evrenin dışında bir şeyin varlığını kabul eder: Ya açıklanamayan bir Tanrı’yı, ya da açıklanamayan doğa kanunlarını.” Bu gerçek, bir “bilimci” ile bir “dinci” arasında aslında bir “inanç dozajı farkı” olmadığını gösteriyor. Elbette eğer “dinci”nin inandığı dinin öğretileri fiziksel veya sosyal gerçekliği görmesini engelleyecek katılıktaysa, ortaya ciddi bir dogmatizm sorunu çıkar. Ama bir “bilimci” de alabildiğine dogmatik olabilir. Sovyet tarımını “diyalektik materyalizm”e göre çarpıtıp mahveden Trofim Lysenko veya Prof. Şengör’ün “Erke”cilik oynayan ideolojidaşları gibi. Bu, Türkiye’deki “bilimperest”lerin göremediği gerçeklerden biri. Bir diğeri de, bilimin bize öğretebileceklerinin sınırı ile ilgili. Prof. Şengör bilimi sınırsız görüyor. Hatta “bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur” diyor. Bu, vahim bir yanılgıdır. Başka her şeyden önce bilimin kendi disipliniyle çelişir. Çünkü bilimin yöntemleri deney ve gözlemden ibarettir. “Bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur” önermesini ise ne deney ne de gözlem yoluyla test edemezsiniz. Bu, ‘felsefi bir iddiadır.’ Nitekim zaten Prof. Şengör de dayanak olarak bir felsefeci olan Bertrand Russell’a başvurmuş. Gerçekte insanlığın bilimden başka daha pek çok “bilgi kaynağı” vardır. Örneğin ben “insanlara adaletli ve merhametli davranmak gerekir” önermesinin doğru olduğunu biliyorum. Beni buna ikna eden hiç bir fizik kanunu, kimya formülü veya biyoloji teorisi yoktur. Hatta “bilimperestler”in pek sevdiği bazı biyoloji teorilerinin sosyal uyarlamalarına, örneğin Sosyal Darwinizm’e bakarsak, adalet ve merhametin çok aptalca şeyler olduğu sonucu çıkarılabilir. Ama “vicdan” (sezgi), “gelenek” ve Prof. Şengör’ün hiç hazzetmediği anlaşılan “vahiy” gibi bilgi kaynakları, beni söz konusu değerlere inandırıyor. Aslında dünya tüm bunları, görelî ve kaba pozitivizmi aşalı çok zaman oldu. Sorun, bizim bilimperestlerin fanus içinde yaşamasında.” (Mustafa Akyol, Star, 6 Şubat 2008)

Düne kadar ışık hızını 300 bin kilometre olarak hesaplayan bilim, şimdilerde yanıldığını, 300 binden 300 defa daha hızlı hareket ettiğini ortaya koydu. Princeton Üniversitesi'nin NEC Enstitüsü bilim adamlarından Dr. Lijun Wang, bu çalışmasıyla fizik kurallarını altüst etti. Bu buluş onu, bir olgunun başlamadan önce bitmesinin mümkün olabileceği düşüncesine inandırdı. Bir olgunun sonunun başlamadan önce meydana gelebileceğini ve bilinen zaman kavramının çökeceğini ispatladı. Yoksa zaman mutasavvıflarımızın dedikleri gibi bir vehim miydi? Şimdi

bilimin yanıldığı noktaları burada sıralamak uzun sürer. Dün ispatlandığı iddia edilen bilimsel gerçeklerin bugün mitolojik bir değeri bile yok. Ne var ki bilimsel düşünce yanılsa bile sonunda kendisini düzeltici bir özelliğe sahip. Biz bilimin gerçekçilik iddiasını da seviyoruz, yanılgısını da. Ama mutlaklık iddiasına her zaman karşı geleceğiz. Çünkü bilimin kendisi de itiraf ediyor ki, her zaman yanılabılır. Mutlak hakikatı bulmanın yolu, mutlak hakikatın varlığına inanmaktan geçer. Bizce bilim, eğrisiyle doğrusuyla, hatta batıl inançlarıyla gelişme çağında olan ayrı bir değerler yumağı. Bilim zaman ve mekan kavramları içinde ister gerçek, ister vehim olsun düşe kalka da olsa bizi bilinçli bir şekilde bilmediğimiz bir yerlere doğru götürüyor. Zamansızlaştırılmış, mekansızlaştırılmış oluşlara kadar. Ama ondan ötesi de var. O buradaki bilgilerimizin, buradaki birikimlerimizin ancak bir hatıra olarak kalacağını umuyoruz. Bilime güvenimizi yitirmeyeceğiz, her bilimsel buluşu da kesin bir gerçekmiş gibi kabul etmeyeceğiz! Çünkü matematikte bile tam bir kesinlik yok. Kuvantum fiziği nasıl Newton fiziğini sarstıysa yarın başka bir sistem de Kuvantum fiziğini sarsabilir. İnsanlık daha birçok sistemlerle karşılaşacak bilimperestliğin bilime ters düştüğü anlaşılacak. (Ömer Öztürkmen, Türkiye, 11 Mayıs 2001)

Rektörler bir bilim kilisesi mi oluşturmak istiyor? "Türkiye'deki üniversitelerin devlet denetim organı YÖK"ün bünyesinde bulunan rektörlerin ve yakın arkadaşlarının bilim, din, vahiy konularında yaptıkları açıklamalardan anladığımız kadarıyla, bilimi bir din gibi algılamaktadırlar. Abartısız Rusya, Küba, Çin dahil dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir bilim adamları prototipleri yoktur. Aguste Comte pozitivizmi sosyoloji alanında uygular ve ona göre determinist ilkelere göre zorunlu olarak insanlığın ortak dini olacak ve dolayısıyla vahye dayanan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam gibi dinler insanlığın tarihi serüveninden silinecektir. Bu görüş özellikle sol ve ateist aydınları derinden etkilemiştir. Zaten Marksist bilim adamlarının düşünme biçimi de öyledir. Ona göre de din kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Zira din insanlığın afyonudur. Pozitivist dinin kafirleri teist'lerdir (yani inananlar) ve onlar keşke mümkün olsa da pozitivist tapınaklarda büyük rahip Aguste Comte'un başkanlığında pozitivist engizisyonda yargılanıp pozitivist cehennemde layık oldukları şiddetli azabı tatsalar. Allah'a inanan adamdan bilim adamı olmaz. Çünkü o apriori, önsel olarak Allah'a inandığı için dogmatiktir. Maalesef bu zihniyet Abdullah Cevdet Nurullah, Ataç gibi bireylerle sosyo-kültürel alanda tam bir pozitivizm, kamusal alanda ise Sovyetik tipi bir laiklik uygulaması yerleşti...19. asrın ikinci yarısında öklitçi olmayan geometriler ortaya çıktı. Labochevsky (1793-1856), doğru çizgiyi değil, iki nokta arasında bir eğriyi kabul ediyordu. Rieman ise üçgenin iç açıları toplamının 180 dereceden fazla olduğunu söylüyordu. Yine aynı dönemde Newtoncu paradigmanın aksine bilimsel bilgiyi mutlaklaştıran, bilim kilisesine dönüştüren pozitivizm ve onun uzantısı siyantizm (bilimi kutsallaştırmak) anlayışına karşı bilimin yapısını eleştiren felsefeler ortaya çıkmıştı. İşte bu görelî/göreceli (relativist) anlayışlar fizikçi Einstein"ın (1878-1955) "özel ve genel relativite" teorilerini ortaya atmasına yol açtı. O, zaman ve mekanın rölatif olduğunu, mutlak eş zamanlılık olmadığını kabul ettirdi. Werner Heisenberg (1901-1977) atomların iç dünyasında "kesinsizlik" (incertitude) olduğunu ortaya koydu. Ona göre hareket halindeki bir elektronun yerini tam olarak tespit etsek, hızını tespit edemiyoruz, hızını tespit etsek yerini tespit edemiyoruz. Elimizdeki cihazlar çok mükemmel de olsa sonuç değişmez. Böylece Heisenberg klasik fiziğin sıkı sebep-sonuç ilişkisinin burada geçerli olmadığını, olayların ihtimal bağı ile bağılı olduğunu ortaya koydu. Böylelikle doğa bilimlerinin dayandığı determinizm ilkesi sarsıldı. 1950"li yılların sonunda hücrede keşfedilen RNA, DNA denilen bilgi yüklü parçacıklar, biyolojiye dayanan yeni bilgi teorisi geliştirilmesine yol açtı. Peki, felsefe düzleminde ne oldu, fizik bilimlerdeki bu pozitivist çöküş elbette bilim felsefesini etkiledi. Karl Poper (1902-1994) "doğrulanabilirlik" ölçütüne karşı "yanlışlanabilir" ölçütünü seçenек olarak ileri sürdü. Ona göre hiçbir önermenin- bilimsel olsun, olmasın- doğruluğu mutlak olarak ispatlanamaz, metafizik, estetik ve etik önermeler için de doğrulayıcı deliller getirilebilir. Poper"ın bu devrimci çıkışının yanında üç önemli

gelişmeye işaret etmek gerekir. N. H. Hanson, geleneksel empirizm'in temel varsayımı olan bilimin gözleme dayandığı tezine karşı çıkmıştır. Ona göre gerek bilimde, gerek günlük hayatta nesne ve olguları olduğu gibi algılayamıyoruz. Yani gözümüze yansıyan şeyle gördüğümüz algıladığımızı mutlak olarak aynı şeyler değildir. Örneğin suda doğru bir çubuğun eğri görünmesi gibi... Zira deney ortamı bireyi bazen yanıltabilir. Thomas Kuhn ise (1922- 1962) yayınladığı "Bilimsel Devrimlerin Yapısı" (The Structure Of Scientific Revolutions) adlı eseri ile bilim dünyasında yeni bir dönemin açılmasını sağladı. Kuhn'un bilim anlayışında, pozitivistlerin ve mantıkçı pozitivistlerin aksine tarih ve bilim tarihi büyük önem kazanır. Paradigma değişimlerini anlamak ancak tarihe yönelmekle mümkündür. Stephen Toulmin yine Paul Feyerabend "Metoda Hayır" adlı bir kitap yazarak, klasik pozitivist görüşü eleştirdi. Ona göre bilim adamının içinde yetiştiği ortam, inanç, norm, dil ve kültür boyutu göz ardı edilemez. Yani psiko, sosyal, siyasal, tarihi ve kültürel şartlardan soyutlanarak bilim yapılamaz, bilim adamı yetişmez. Bilim insanlığın bütün problemlerini çözme iddiasında olamaz. O, belli şartlarda, belli imkanlarda elde edilmiş akli bir bilgi, insanın ortaya koyduğu bir ürün bir etkinliktir... Bilim bir din değildir. Artık katı pozitivist ve determinist bilim anlayışı batıda terkedilmiştir. Bilim mutlak hakikatin kendisi değildir. Hayata bir anlam veremediği gibi değerler manzumesi de üretmez. O mutlak var olanı ortaya çıkarmaz, ancak varlık üzerinde etkinlikte bulunur ve gücü ölçüsünde hakikati açıklamaya çalışır. Ancak hakikat hiçbir zaman insan etkinliği ve zihni ile kuşatılacak bir şey değildir. Onun ezeli ve ebedi bir mahiyeti vardır. Zaman ve mekanla kayıtlı olan insan ise kendi çabası ve ürünü olan bilim yoluyla hakikati kuşatamaz. Zira insanın hakikati arama çabası kıyamete kadar devam edecektir. Bilimin onu üreten insan zihniyle direkt bağlantılı bir mahiyeti vardır. Yani onun ölçüsü insandır. Daima bir göreceliği içerisinde barındırır. İnsan ise yapısı itibarı ile külli anlamda hakikati kavrayamaz. Bundan dolayı bilimin ortaya çıkmasında, yukarıda bahsettiğimiz gibi olaylar ve olgular arasında mutlak bir zorunluluk değil, olasılık geçerlidir. Tarih Aguste Comte'u ve Karl Marx'ı haklı çıkarmadı. Din, pozitivizmin öngördüğü determinist yasalar gereği ortadan kalkmadı. Bilakis Samuel Huntington'un ve Alvin Toffler'in de itiraf ettikleri gibi dinler, yüzyılımıza damgasını vurdu. Öyleyse yapılması gereken ne bilimi dinin yerine geçirmek, ne de dini bilimin yerine koymaktır. Her ikisi de farklı gerçeklik alanlarına hitap eder. Din ve insanı çevreleyen kültür "Tarihselci bilim felsefesinin "konusudur. İnsani alanda doğa bilim yöntemleri geçerli değildir." (Dr. Lütfü Özşahin, Milli Gazete, 02.11.2008)

Bu icatlar tamamıyla kaza eseri bulundu

Birçok icadın keşfedilmesi kimi zaman çok uzun yıllar alırken, kimileri de tesadüfen ya da bir kaza sonucu ortaya çıkabiliyor. 'HowStuffWorks' isimli internet sitesinde yer alan habere göre, işte ilginizi çekebilecek tesadüfen bulunmuş icatlar: Anestezi, Penisilin, Cırt cırt, Kalp pili, Mikrodalga fırın, Sakarin, Dinamit. (T24, 25 Mayıs 2012) Tüm bunlara kafaya düşen elma ile yerçekimi kanununun (Isaac Newton), hamamda batmayan tasla suyun kaldırma kuvvetinin bulunmasını (Arşimet) da ekler ve bir de biyomimetik; yaratılanları taklit ederek yeni bilimsel icatlar bulma ilmini eklersek aslında bilimin aynı zamanda "ilham" ve kopyalama yöntemi ile de ilerlediğini rahatlıkla ileri sürebiliriz.

'Bana ne, illa da bilim!' diyenlere; Bilim kanıtladı! İslam en doğrusu. Bilimsel yönden de İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu kanıtlandı. "İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu "moleküler" olarak saptandı! Japon bilim adamının yaptığı araştırmalara göre Kur'an okurken veya hoca ezan okurken, sudaki moleküller meydana gelen titreşimle mükemmel bir dizilime ulaşıyor. İnsan vücudunun yüzde 70'i de sudan oluştuğu için İslam dünyadaki en doğru din oluyor." (Mynet, 16 Ağustos 2009) Bu konuda ayrıca "İslami emirler, yasaklar ve hümanizm." adlı yazımıza bakılabilir.

Bebeklere, hamilelere Mozart dinletmek çağdaşlık göstergesi sayılırdı, o da gerçek değilmiş! Mozart'ı dinlemek zeki yapmıyormuş. Avusturyalı besteci Wolfgang Amadeus Mozart'ın eserlerini dinlemenin zekayı artırmadığı ortaya çıktı. Viyana Üniversitesi Psikoloji Fakültesi'nden bilim insanları farklı ülkelerde "Mozart etkisi" konusunda yapılan 40'dan fazla araştırmayı değerlendirdi. Sonuç, Mozart dinlemenin herhangi bir müzik dinlemekten bir farkı yok. 1993'te Kaliforniya Üniversitesi'nden araştırmacılar, bir grup üniversite öğrencisine Mozart'ın "Re majör İki Piyano İçin Sonat"ını dinletmiş, bu eseri dinleyenlerin, sessiz bir odada oturanlara göre zeka testinde daha başarılı olduğunu iddia etmişlerdi. (Posta, 11.5.2010)

İlle de dinleteceğim diyorsanız, buyurun! Hem zeka hem kalbe iyi gelen ney sesi dinleyin, dinletin! “Ney dinletisi doğum sancısını azaltıyor. Uşak Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü Öğretim Görevlisi Şeyma Çatalgöl, "Ney sesinin doğum eylem sürecine etkileri" konulu tez çalışmasıyla, doğum öncesi ney dinleyen kadınların doğum sürelerinin kısaldığı, kaygı ve ağrı algılarının azaldığını belirledi.” (Habertürk, 28.09.2018) Ney dinlemek kalp sağlığına iyi geliyor. Prof Murat Tuzcu: “Kalp ameliyatı öncesi ney sesi kalbe yararlı.” (Habertürk, 21.12.2015)

İslam ve akıl, bilim

İslam vahyi inancın akla dayandırılmasını ister; yani Allah, vahyinde öyle dediği için değil, aklın da aynı sonuca ulaştığı için inanılmasını gerçek manada iman kabul eder. Ayrıca unutulmamalıdır ki, akıl ile çelişmek başkadır; bir konunun, aklın bilebilme alanına girmesi başkadır. Bir mümin ruha inandığı zaman akli ile ters düşmez, aklın ‘yeterli olamadığı’ bir alanda başka bir kaynaktan bilgi edinmiş ve buna inanmış olur. İslam inancına göre bilginin kaynağı üçtür: 5 duyu organı, vahiy ve akıl. İslam, başka dinlerde bulunmayan ölçüde ictihada yer vermiştir. İctihad, vahyi anlama, yorumlama, açıklanmamış konuları açıklananlara kıyas ederek sonuca varma ve neyin, nerede, ne zaman faydalı veya zararlı olduğunu objektif ölçütlere, dinin genel amaçlarına göre belirlemedir. Yani ictihad, akıl ile vahyin birlikte devrede oldukları bir insani faaliyettir. “Bilhassa ruhsal hayatımızla pek derin bir surette ilgisi olan birçok meseleler vardır ki, anlayabildiğimize göre insan aklının kudreti şimdiki tertibinden başka bir tertip kazanmadıkça, o akıl için bu meselelerin halli mümkün olmayacaktır.” (B. Russel, Felsefe Meseleleri, s. 213) “Zaman ve mekan hakkındaki eski Newtoncu anlayış yerine, fizikçiler zaman ve mekana ait ilmi anlayışı izafiyet teorisine yol açacak şekilde kökten değiştirmek zorunda kaldılar. Bir inanç sisteminin incelemeye elverişli olmayışı onun ehemmiyetsiz olduğunu göstermez. İnsanı son derece ilgilendirmesi bakımından önemli olan pek çok meseleler vardır ki bunlar normal vasıtalarla, hatta belki hiçbir şekilde incelenemez.” (K. Boulding, Yirminci Asrın Manası, s. 45, 47, 54, 69) Aslında “insan, Rönesans’tan beri beş duyunun hudutları içine hapsedilmiştir. Bugün inkar edilmesi imkansız birçok telepati olayları bilinmektedir.” (Dr. A. Carrel, İnsanlar Uyanın, s. 105) “Gözlemlerin toplam sonucu olan bilim, hiç bir şekilde evrenin açıklaması değildir; sadece Valery’nin tabiriyle: ‘Başarı sağlamış bir yöntemler bütününden ibarettir.’ Bu yöntemler hiç başarı da sağlamayabilirdi. Eğer şu anda elimden şu kitabı bırakırsam ve yere düşecek yerde tavana doğru yükselirse çok şaşardım, ama bu, bilimi altüst etmezdi. Olsa olsa, bu fenomeni de içine alan daha karışık bir yasa aramaya koyulurdum.” (A. Maurois, Yaşama Sanatı, s. 20, 22, 23) “İlim adamının dediği, düşündüğü, inandığı her şeyin mutlaka ilim olması şart değildir. İlim adamının dünya hakkındaki vardığı sonuçların ancak bir kısmı ilimdir. Bu kısım aklımızın tenkitçi, karşılaştırmacı ve düzenleyici fonksiyonunun bir neticesidir.” (Aliya İzzet Begoviç, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 193) “Akılcılık (rasyonalizm) kilisenin dogmatizminden hiç de geri kalmayan kendi dogmatizmini oluşturmuştur. Din ve bilimin yetenekleri karıştırılmamalıdır. Din hayatın gayesi ile ilgili sorulara cevap sunar, bilim ise hayatı ve tabiatı birer fenomen olarak inceler. Ne bilim hayatın gayesi ile ilgili soruları cevaplandırabilir, ne de din tabiat kanunlarını tarif eder. Mutlak bilgiyi sunuyormuş gibi gösteren bilim inkar ve nihilizmle sonuçlanır.” (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s.121,

219) “1994-98 yılları arasında Uluslararası Sosyoloji Derneği’nin başkanlığını yapan ve “dünya sistemleri analizi” diye bilinen anlayış konusunda önemli eserler veren, mevcut kapitalizm analizlerine geniş bir bakış açısı ve tarihsellik boyutu getiren Immanuel Wallerstein şöyle demektedir: Bilgi her zaman bir arayış olarak kalacak, hiçbir zaman bir varış noktası olmayacaktır. Newtoncu bilim her şeyi açıklayan basit temel formüller olduğunu varsayıyordu. Karmaşık çalışmaları bu tür formüllerin ‘en iyi olasılıkla kısmi olabileceğini’ ve hiçbir zaman ‘geleceği değil, olsa olsa geçmişi açıklayabileceğini’ ileri sürer. Fiziksel bilimciler ve matematikçiler artık bize kendi alanlarındaki hakikatin karmaşık, belirlenmemiş ve bir zaman okuna bağlı olduğunu söylüyorlarsa bu sosyal bilimciler için ne anlam taşır?” (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s. 230-231; Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 31.12.2017; 04-5.01.2018) Son zamanlarda, Batı’da bile çoktan terk edilen akılcılık/rasyonalizm projesini İslam dünyasına “satmaya” çalışan tipler türedi. “Dini hurafelerden temizleyeceğiz” diyerek, sığ bir akılcılık, kör bir bilimcilik gibi çağdaş hurafeler üretildi! Kur’an’ı, akılcılıkla, bilimcilikle yorumlamaya çalışıyorlar! Dini, ruhsuzlaştırıyorlar! Din, akıllı da, bilimi de aşan bir anlam ve ruh dünyasına sahiptir. Akıllı, bilimi, çağı, eksene alarak Kur’an’ı yorumlayan kişiler, akıllı, bilimi, çağı Kur’an’ın önüne geçirdiklerini, dolayısıyla akıllı da, bilimi de, çağı da kutsadıklarını göremeyecek kadar hem zihni felçleşme yaşıyorlar hem de çağdaş düşüncenin, dünyayı yaşanamaz bir yere dönüştürdüğünü söyleyerek modern akılcılığı kıyasıya tartıştığı ve aştığı yakıcı gerçeğini göz ardı ediyorlar ya da bilmiyorlar bile! Bu nasıl bir eziklik psikolojisiydi böyle, inanması zor gerçekten! ‘Akıl, bilgiye götürür, bilgelige değil.’ Kuru bilgi, ruhsuzdur; felakete sürükler insanlığı -bugün iliklerimize kadar yaşadığımız gibi son bir asırdır- İşin ürpertici yanı şu: Batı’da pozitivistimin çoktan aşıldığı, tarihselciliğin kıyasıya tartışıldığı, modern akılcılığın seküler, kapitalist zorbalık ve hegemonya biçimlerini aklamaktan, hayatı çölleştirmekten ve cehenneme çevirmekten başka bir işe yaramadığı yakıcı gerçeğinin bütün düşünürler tarafından kabul edildiği bir zaman diliminde, Türkiye’de pozitivistimin ve tarihselciliğin kutsanması, Nietzsche’nin sarsıcı ifadesiyle “bilim kilisesinin rahipleri”nin bize her Allah’ın günü televizyonlardan, medyalardan seküler vaazlar vermesi, insanların bu sığ ve acınası kişileri ağzı açık dinlemeleri hem sığlığın işaretiydi hem de eziklik psikolojisinin ve çıkmaz sokaklara sürüklendiğimizizin.” (Kaplan, Yeni Şafak, 14.10.2018)

Sonuç

2000’li yıllardan itibaren yeni (militan) ateizm ortaya çıkmıştır. Onlara göre bilim hayatın her alanını, ahlak dahil açıklamaya yeterlidir. Halbuki bilim ancak, deneyle, ölçümlerle cevaplanabilecek sorulara cevap verebilmektedir. Ama deneylere kapalı, bilimin açıklamayı hedeflemediği alanlarda vardır ve tarihten sanata, felsefeden dine dek geniş bir alanı kapsar bu alanda! Aslında bu kişiler bilim adamı değil, ‘bilimci’dirler. Bilimin söz sahibi olamayacağı, otoritesini aşan alanlarda söz sahibi olabileceğini ileri süren bu kişiler aslında, kendi ‘ideolojilerini bilime söyletme’ çabasıdadırlar. Bir bilim adamı kendi alanında uzman olabilir ama din hakkında konuşurken bilimsel ve nesnel yaklaşmak yerine ideolojik bakarak ve de bilimi de kullanarak sübjektif sonuçlara ulaşabilir ki, bilimci militan ateistlerin yaptığı da aynen budur! Bilimci ateistler, kendi ideolojilerini bilime söyletmeye çalışırken aslında bilime hizmet etmemekte, aksine bilime kötülük yapmaktadırlar. Çünkü kendi iddiaları çürütüldükçe, insanlar bilimden soğumakta, bilimden uzaklaşmaktadırlar. (Bu konuda özellikle, ‘Ateizm yanılgısı’ adlı yazımızı tavsiye ederiz.) Halbuki bilim bir Müslüman için Allah’ın evreni yaratma dilinin açıklanmasından ibarettir. Yani Müslüman’ın bilimle uğraşması onun için aynı zamanda bir dini bir görevdir ki, evreni araştırmayı tavsiye eden, buna yönlendiren birçok ayette zaten bunu hedeflemektedir. Bilimci bu ateistlerin iddialarından biri de dinin dogma olduğu, bilimin ise olmadığı şeklindedir. Ama bilimde de önce dogma, ispatlanamamış bir ön kabul/inanç vardır ve zamanla yapılan deney, bilimsel ölçümlerle o inanılan şey ispat edilmeye çalışılır ve ispat edildiği anda da yine dogmaya yani sorgulanamaz hale dönüşür! Dindarlar sorgulayarak

(tahkiki) iman ederler. Bilim tarihi de, dindar hatta din adamı olan birçok bilim adamları ile doludur. Bilim bize bir insanın ne kadar acı çektiğini söyleyebilir ama insanlara acı çekirtmemek gerektiğini söylemez! Bilim atom parçalayabilir, uzaya mekik yollayabilir ama bu bilim iki dünya savaşının çıkmasına engel olamamıştır. Aydınlanma dönemini yaşamış, bilimde en önde giden ülkeler, dünyada eşi görülmemiş katliamları uygulayan ülkeler olmuşlardır. Dünyayı sömürmüşler, insanları bedenlen, zihnen köleleştirmişlerdir. Dinden uzak, hatta ateist olan komünist ülkelerin tarihine, insani değerlerine, uygulamalarına baktığımızda, dinden uzak bu toplumların neden olduğu savaş ve katliamlar neden din karşıtı bilimcileri hiç düşündürmez?! Bir komünist ölünce (Küba) yerine kardeşini, diğeri (Kuzey Kore) oğlunu bırakmıştır. Komünizmle yönetilen Çin'in (!) kapitalizmin merkezine dönüşmesi de ayrı bir çelişkidir!

Bilim tek bilgi kaynağı mıdır? Bu, bilimsel değil felsefi bir iddiadır. Bilimin de sınırları vardır. Tıpkı aklın sınırları olduğu gibi. Bilimin cevap veremeyeceği sorular vardır. Adam öldürmek kötü müdür? Bu, hukuk ve ahlakın alanıdır. Ahlakla ilgili konularda bilim söz sahibi olamaz. Aksine bilim, hukuk gibi konular ahlaka dayanır! Bilimsel araştırmaların etik kurulları neden vardır? Veya hangi sanat daha üstündür? Güzellik, estetik nedir? Sanat, tiyatro gibi alanlar da bilimin ilgi alanları değildir. Şiir ne kadar bilimseldir? Vicdan kaynaklı eylemleri bilim ne kadar açıklayabilir? Felsefe ne kadar bilimsel metot ve deneyle alakalıdır? Bilim, "Hayatın anlamı, neden oluş var, ölüm sonrası?" gibi sorulara cevap veremez. "Bir konunun akli aşması ile akıldışı olmasının aynı şey olmadığını unutulmamalıdır. Hakikati bilimle sınırlandırmanın, bilimin emrettiği bir netice olmadığını, böyle bir yaklaşımın bir ideoloji olduğunu unutmamak gerekir. Bilim adamı, kendi metotları ile yakalayamadığı hakikatleri yok sayar. Evreni tanıma faaliyeti, yaratıcıyı tanımaya vesile olduğu için de, teist inanca sahip olanlar için bir motivasyon kaynağı olmaktadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 68)

443

Bilim vardıgı birçok sonucu değiştirip yerine bir yenisini koyuyorsa da, uzun vadede kainatın gerçeklerine biraz daha yaklaşarak yoluna devam etmektedir. Kainatın gerçeklerini açıklayan ise dindir. Zaten bilim; Allah'ın evreni yaratış sırrını çözmek ve O'nun yaratışını anlama sanatıdır. (Hasan Özalp, Bilim-Din İlişkisinde Uzlaşmacı Yaklaşımlar, Doktora tezi, s. 29) Bilimin amacı, Allah'ın kainatı yarattığı dili çözmek olmalıdır. Bilim adamlarının amacı zamanla değişecek ve adına bilim denilecek kısa dönemlik keşiflere tapınmak değil, Allah'ın kainatı yaratırken koyduğu kuralları açıklamak olmalıdır. "Bilim ve din birbirine destek sağlayabilir. Bilim, dinin evrene ait metafizik sorulara verdiği cevaplardan faydalanabilir. Din ise, bilimsel araştırmaların ortaya koyduğu argümanlardan Tanrı tasavvuru ve sıfatlarıyla ilgili konularda faydalanabilir. Yapılacak en temel şey bilimi ve dini dikotomiler gibi sunmamak ve bilimi ideolojiden dini ise hurafelerden ayırmaktır. Aynı zamanda bilimi, bilim insanlarının ideolojilerinden, dini ise teologların görüşlerinden ayırmak gerekir." (Hasan Özalp, s. 244)

Kısaca bilim adamı gözüken bilimci ateist militanlar, hem bilime hem insanlığa büyük zararlar vermektedir. Her ilmin alanı, sınırı vardır. İslam, her birini kendi alanında ve bir bütün oluşturacak şekilde ele alır ve Müslümanları bu şekilde çalışmaya yönlendirir!

I. Kitap

Amacımız; **Allah**; Allah'ın varlığının ispatı, Allah insanları neden yaratmıştır? Allah var ise neden görünmez? Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı? Allah bana sormadan beni niçin yarattı? Tanrıyı inkar edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Allah kalpleri mühürler mi, dilediğini doğru yoldan saptırır mı? Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası, Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi? Hz. Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır? **İman**; Bir Müslüman hayata nasıl bakar? Ahiret, beden, ruh ilişkisi, Kaza Kader, Dua nedir? Dünyada kötülükler neden olmaktadır? Kötülük Problemi, İnsan özgürdür ve dünya da bir imtihan alanıdır! Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir? İmtihan dünyası, Her doğan kendi rızkı ile mi doğar? **İslam**; İslam tüm dinlerin özüdür, Ebla Tabletleri, İslam barış, hoşgörü dinidir, Savaşların nedeni din midir? Fetih ile işgal arasındaki fark, İslam kılıç zoru ile yayılmadı, Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler, İslam sevgi toplumu, İslam ülkeleri neden geri? İslami emirler, yasaklar ve hümanizm, Din ve bilim açısından oruç ve sağlık, İslam, kölelik ve cariyeye meselesi, İslam'da had cezaları ve kısıasın hikmetleri, Modernist, tarihselci, mealciler, Müslümanların iç meseleleri, Müslüman olmak kolay mı? İslam'da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri, İslam'ın Dünyada Yayılışı. **Peygamber**; Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir? Ümmi Peygamber.

II. Kitap

Kur'an; Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap, Kur'an ve bilim, Kur'an'da palindrom, Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar, Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri, Kur'an'ın aslı yakıldı mı? Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması, Dinler, Sümerler, Gılgamış destanı, Nuh Tufanı, Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır? Teşbih, mecaz, 600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı! Tevbe, 5. ayet, Müşkilü'l-Kur'an. **Kadın**; İslam'da Kadın Hakları, Modernizm ve Kadın, Kadın erkek farklıdır, Tesettür, kemik erimesi yapar mı? İslam kadınların okumasına karşı mıdır? Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın.

III. Kitap

Oryantalizm; Oryantalizm Yanılgısı, İslamofobi, Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler, Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap. **Oksidentalizm**; Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil, Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık, Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi, İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi, İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri.

IV. Kitap

Ateizm; Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı, Evrim Teorisi, Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz, Kur'an, akıl, kalp, Bilim adamlarının çoğu ateist mi? Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi, Turan Dursun'a cevaplar, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar, İlhan Arsel'e cevaplar, Erdoğan Aydın'a cevaplar, Ateistlere cevap, Garanik olayı veya Şeytan ayetleri, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi, Körelmiş organlar, İfk Olayı, Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar, Agnostisizm Yanılgısı, Ateizm yanılgısı. **Deizm**; Deizm Yanılgısı, Dinsiz ahlak olur mu? Bilim değişmez mi?

V. Kitap

Genel; Akraba evliliği, Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir, Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması, Cinlerin varlığı, Alkol neden yasaktır? İslam ve ekoloji, Araplar bizi arkadan mı vurdu? Vetevasav bi'l-hakkı ve tevasav bi's-sabri, Atam Osmanlı, Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam, İslam'a göre engelliler, Misyonerlik Dosyası, Misyonerlik ve yetimler, İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği, Ehl-i Sünnet, Ahlak, Denemeler, Ebeveyn, Aile ve çocuk eğitimi. **Kaynaklar**; Tefsirde İsrailiyyat, Hadiste Mevzuat, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, İslam Şeriatı ve İslam fıkıhı/hukuku, Hadis, Sünnet Müdafaası, Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis, Müslüman alimlerin objektifliği, Yaygın Kur'an imajları, Tefsir usulü, Gazali, İbn-i Rüşd örneğinde felsefe gelenek tartışması, Mezhepler.

Muhterem okuyucu!

Bu çalışmadan istifade etti iseniz, ‘hayır dualarınızda’ bizi de eksik etmemenizi rica ediyoruz!

Kardeşiniz Eren Kutlu

ATEİZM VE DEİZME

CEVAPLAR

1990 yılında ilahiyat hazırlık sınıfında iken ateizmle tanıştım ve sonraki yıllar boyunca hep İslam karşıtı eserler okuyup cevapları derledim. 2000 yılından itibaren de çeşitli internet sitelerinde ateizme cevap üzerine yoğunlaştım.

Bunu sanal âlemde sırası ile misyonerlere, oryantalistlere ve deistlere cevaplar izledi.

Geçen süre zarfında hem sanal hem de reel âlemde karşılaştığım tüm iddia ve cevapları bir araya topladım.

Bu eserdeki tüm bilgiler tamamen şahsi bir çalışmanın ürünüdür ve aynı zamanda ateizmden İslam'a dönüşün kişisel bir serüvenini de içermektedir.

Hiçbir insan kusursuz değildir. Ferdi olarak yazılan bu eserdeki tüm eksiklikler bana aittir. Doğrular ise, Yüce Allah'ın lütfundan sizlere yansıtılabildiklerimdir.